

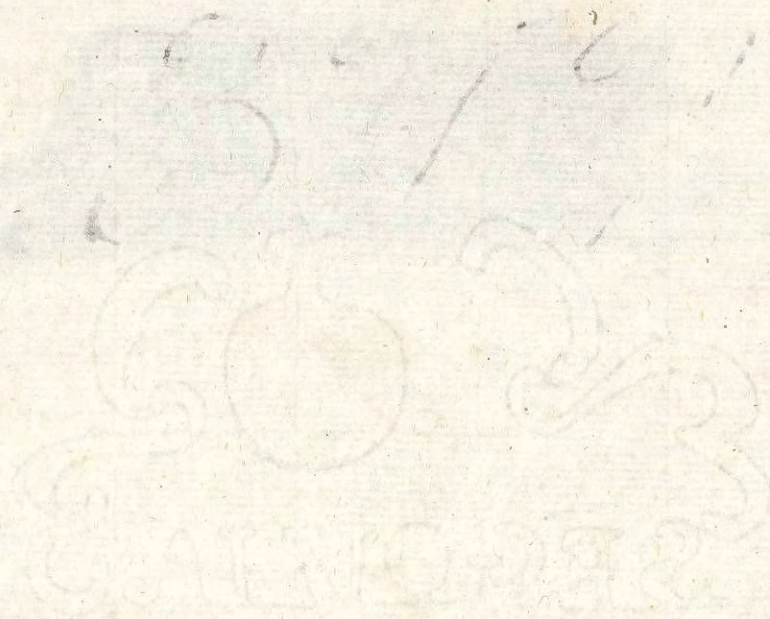
2332

~~377~~

30
GAINOR

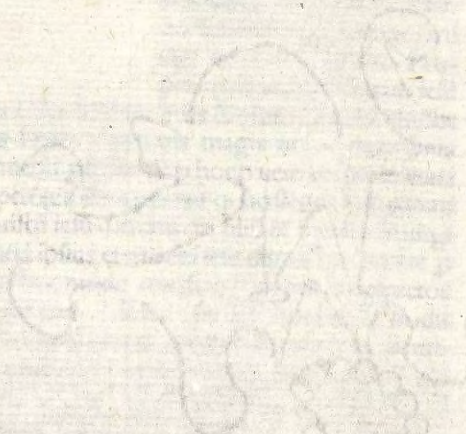
178

70

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a title or header.

Large block of faint, illegible text in the upper middle section.

Large block of faint, illegible text in the lower middle section.

Large block of faint, illegible text on the right side of the page, upper section.

Large block of faint, illegible text on the right side of the page, lower section.

Prologus primus libri primi

INCIPIT PROLOGVS IN LIBRVM
Q VI INTITVLATVR ARBOR VITE
CRVCFIXE IESV. ET DICITVR OPVS
VBERINI DE CASALI. Q VI FVIT FRA
TER PROFESSVS ORDINIS MINORVM
BEATI FRANCISCI.

Niuerſis chriſti ieſu uere fide-
libus & ſancte paupertatis a-
micis: maxie gementibus:&
dolētibus ſup malis iundati-
bus eccleſie deſormate:& be-
nediti ieſu uite ipictate ſaci-
lega mortue & ſepulte. Pau-
pculus & indigniſſimus ieſu

chriſti:& ſue ſciſſime mris & oīum uirginū inutilis
ſeruus Frater Vbertinus magis noie q̄ re: ordinis
btī franciſci p̄ſeſſus:ac p̄ hoc p̄ uero cognoie maxi-
mus pctōe: oībus p̄ponit q̄ ſacilegus ipſe cōtem-
nit chriſtū ieſū .ſ. eterni dei filiū & iuiolabilē uirgi-
nē mariā ipſius eterni dei ieſu digniſſimā matrē p̄
nobis i hoc mūdo crucifixos paupes & deſpectos
fidelit̄ imitari. Ieſus x̄ps dei filius heri & hodie
ipſe & in ſecula: iuxta apoſtoli ſententiam: ſecun-
dū propriū uerbum Apocalipſis primo Ipſe & ulti-
mo: alpha & o p̄cipiū & ſinis primus & nouiſſi-
mus: q̄ fuit mortuus & nūc ē uiuēs i ſecl̄a ſeculor̄.
Ipſe ē mediator dei & hoīum hō x̄ps ieſus. Ipſe me-
dius n̄m ſtās quē ipſe nos neſcimus. Ipſe p̄ncipiū
mediū & ſinis n̄re ſalutis. Similiter ipſe ſe fecit p̄-
cipiū mediū & ſunē libri ſequētis. Nā huius libri
ipſe ē ſingulariter actor & materia ſinis & forma.
Nihil eni in hoc libro intendit̄ niſi ieſu chriſti no-
ticia & dilectio uiſcerofa & imitatoria uita. Hic eſt
ſpecioſe mirre faſciculus q̄ a primeuo nouitiatus
mei inter ubera mea ſe collocare ſtuduīt: a quibus
milleſies milies p̄ meā ip̄ritatē ſacilegā crudeli-
ter ē eiectus. Nā a p̄ncipio ſpūs eius ex quo in me
ſtat: memoria ſatagebat hunc mirre faſciculū colli-
gere de tota ſilua latiſſima ſue uirtuoſe uite quaſi
ab uberibus mris mee ipellēs eius ueſtigia imitari
Et ex decimoquarto āno uite mee cū multis p̄-
ambulis deſideriis ad ſue uite ſacraſſimū ordinē
p̄ ſeraphicū uiḡ frāciſcū ab ipſo ieſu mire iſtitutū
mirabilit̄ me adduxit: a p̄re & m̄re oblatū: quē uſq̄
hodie miſer magis cōmaculare q̄ excolere: dū in
medio flum̄is uite relaxate poſitus cū labētibus
labor. quibus & ego ſacto non uerbo ſepe ſū occa-
ſio labendi. Licet aut̄ inter uanos ſtudentiū cu-
neos ſecūdū huius t̄pis maliciā fueri cōuerſatus: ac
ſepe philoſophicis ſtudiis deditus: ſpūs tamē bene-
dicti ieſu ſup me ipulit iſta cōtēnere. O quotiēs
reieci: quotiēs p̄poſui nudus nudum ieſū ſeq̄ & ſa-
cte regule iſte q̄ uere ſpūs ē: imobilit̄ adherere. Illud
tamē p̄poſitū retardāte malitia ſepe peius feci i re-
laxatiōe uite & aliis miſeriis huius t̄pis: q̄ hi quos
nō ſic ſpūs ieſu interius agitabat. Et iō uita mea q̄ſi
ſep̄ fuit ſacilega: ſp̄ritū ieſu cōtinue uiolā q̄ forti-

tudis conatibus mētē meā rebellē cōfrigebat interi-
us ſeipſū ingerens ſtabiliter p̄manſurum: Sicq̄ m̄
hi indigno tā fortiter ſe imiſit. q̄ a nouitiatus prin-
cipio in totū cor meū occupare uellet in artibus ui-
te ſue. quā & mihi diſtinxit ſeptenario: iuxta nume-
rū dieꝝ ſeptimane: ut ſic cū in orbē trāſſent dies
totius uite ieſu & reuerendiſſime mris ſue in corde
meo uolueret̄ decurſus. Fateor q̄ tāta me uniōe iū-
gebat ſibi: ut nō tā p̄terita recolare q̄ preſentia iugi-
ter mihi uideret̄ iſpicere. Et nūc me aſinū: nūc bo-
uē: nūc preſepiū: nūc fenū ſup quod iacebat: nūc
ſibi aſſiſtētē ſamulū: nūc ſibi cōgenitū uterinū: nūc
ipſū puulū ieſum faciebat me mira trāſſormatiōe
ſentire in oībus actibus uite ſue. Me quoq̄ duce-
bat ſecū i aegyptū fugiēs: & rediēs in tēplo: cū m̄e
igrediēs in nazareth: uiuēs in baptiſmo: in deſerto
in ſue predicatiōis decurſu: cōtinuo in iſidiis: fugis
& cōtumeliis: & iniuriis: miris modis me q̄ſi ſibi
aſſiſtere faciebat Tandē iuxta ſue paſſionis ſuppli-
cia ſic me trāſſormatine ſibi faciebat aſſiſtere: ut
nūc mihi uiderer magdalena peccatrix: nūc quedā
ab ipſo electa ſponſa: nūc frat̄ & diſcipulus electus
ioannes ille: nūc pia m̄ lamentās que ipſū genuit
nūc latro dexter ſibi cōfixus: nūc ip̄e puruſ ieſus i li-
gno crucis damās: et in dolore expirās. Sic & i ſe-
pulture eius clauſurā & in inferno habitā uictoriā
ac poſt in reſurrectiōis & aſcenſionis ſue gloriā
& cōfeſſionē paternā miris modis me ſp̄ritus ieſu
faciebat intrare. Et enim die lune faciebat me
reuoluere humāi generis calamitatē: & lapſū ade-
& ſue incarnatiōis myſteriū & quicquid ſe offert i
euangeliis uſq̄ ad glorioſū ortū ieſu ex utero ma-
tris. Die martis ip̄ mihi oriebat̄ in media nocte
ieſus: & illa dies extendebat̄ uſq̄ ad fugā & reuer-
ſionē ieſu de egypto. Die mercurii i nocte p̄de-
bam reuēniebāq̄ ieſum cū m̄e. Mane uero bap̄ti-
zabar cū ipſo: deſertū quoq̄ ſolitudinis intrabā: &
hoſpes erā cū ieſu p̄dicāte: & diſcipulos eligēte: &
i ſero ſolus cū ipſo remanebā i mōte. Die iouis
primo trāſſiguratū ieſū cernebā: & diē palmar̄ ce-
lebrabam. Aſcendēs etiā cū ieſu i hieruſalē. ſepe ip-
ſius acceſſus & oēs cōſictus cū iudeis cernebā: ita
q̄ i ſero cū ieſu paſca deo celebrabā. Oēs dies ue-
neris uidebat̄ mihi nō memoria: ſed preſentia ieſu
paſſiōis & mortis. Die ſabbati ſp̄ erat mihi ſab-
batū ſepulture & deſcenſus ad inferos ieſu chriſti.
Die dominico cū ad matutinū ſurgerē uidebat̄
mihi q̄ celū & fra cātaret: Sunexit deus uere alle-
luia. Et illa die oīa myſteria reſurrectiōis aſcenſiōis
& pentecoſtē me faciebat ſpūs ieſu q̄ſi uiſibilit̄ &
ſeſibiliter expiri. Comeſtiōes oīum dieꝝ ad ali-
quod cōiuiolū mris et filii uſ ſcriptū uel imagina-
tū referebā: et noctibus dormiebā cū eiſdē ſimilit̄.
Die nāq̄ lune comedebā cū uirgine m̄e in do-
mo zacharie i medio ieſu & ioānis: & nocte cū pe-
grina uirgine recolligebat̄ i ſtabulo. Die martis
cōiuiū erat cū paruulo rege tenēte curiā i paruo-
lo ſtabulo cū tribus magis: ubi mris ubera & m̄ta

fercula propinabat. Nocte fugiebā in egyptū cum
mīe & paruulo & scō ioseph p̄ desertū. Die mer
curi comedebā cū famelico iesu ministrātibz si
bi angelis post uictoriā hostis: & nocte discipulis
in mare laborantibus cum solo iesu stabā iu mōte
Die iouis uel comedebam cum iesu in domo
pharisei magdalena plorāte ad pedes: uel in domo
marthe resuscitato lazaro cū iesu discūbēte. In sero
intererā cene iesu & capiebar cū ipso. Die uene
tis comedebā panē doloris cū ipso: miscendo spi
nas clauos & lacram & sanguinem morientis iesu
& bibebam aquam de aperta uena cordis ipsius.
Nocte uel erā cum mīe ipsā lamētans: uel in sepul
chro inclusus cū mortuo iesu: uel descēdebā ad ihe
ros cum uictore. Sic & i sabbato predictis tribus
respectibus diuersa mihi formabā cōiuiua & nocte
sequēti resurgebā a mortuis cū iesu glorioso & iubi
losa mīe. Die dominico cū iesu benedicto i me
dio discipuloy comedebā: & dulciter cum thoma
palpabā uulnera resurgētis. Et post prādiū cū ascē
dēte iesu ascēdebā in dexterā dei p̄ris. Aliquādo cū
orantibus discipulis una cū mīe expectabā & reci
piebā ut mihi uidebat paditū repromissū. Nō pos
sunt exp̄mi uarietates cōceptū & modoy cogitā
di quos pius iesus in illis primordiis nouitātibus
in me formabat cōtinue. Et licet nūc ineffabiliter
alterius cōditōis i me formet cōceptus: de quibus
ifra dī libro. iiii. cap. iesus ex cruciatu i tertia cruce
de qua aliquid in me format: tamē nullatenus sūt
paruipendēdi prefati modi cōcipiēdi iesu i sue ui
te decursu. Cōsulo autē fideliter oī mēti quod licet
cognoscat p̄ intellectū superiorē gradū ad quē tamē
nō bene ipellit p̄ affectū: excitet nūc se ad inferiora
ad que sentit se ipellere sp̄m: & nunq̄ reputer se di
gnū cogitare minimū actū uite xp̄i. Vnde & nūc
ut uey fatear nullus ē ita minimus qui mihi occur
rat de iesu: q̄ sicut uere infinitus meū nō satiet appe
titū. Et nitit̄ sp̄s iesu meā i illo stabilire mētē. licet
mea repudiāte malitia nōdū recepim mētis stabilē
fixionē. Sed nūc neq̄ huius neq̄ alterius cuiuscūq̄
me recognosco nisi ipiū destructorē. Relegi enim
postq̄ hec scripserā tertiā cruce prefati capituli & ue
re me p̄fiteor in illius p̄fectiōe nō etiā eē dignus
osculari pedes eoy: p̄ quos grā iesu i illo me posuit
statu. In primis quoq̄ exercitiis sic quasi p̄. xiiii.
ānos circa foriseca iesu me suus sp̄s occupabat nō
dum me introducēs ad altas sue mētis p̄fectiones
& inestimabiles cordis sui doloris. Sed tūc roma
na scūaria uisitās & ad angelū faciē iesu uere scissi
mū iōānē de parma ad rupē deueniens letus & ab
ipso cōfortatus absolutus & instructus i die indul
gētie secūde diei augusti intraui ecclesiā btē marie
de portiūcula de assisio: & iuxta eā p̄noctauī. In q̄
gloriosa uirgo maria que primo christi p̄sonam in
bethleē peperat in francisco & clara & eoy ordini
bus pepit eius uitā: ubi tātā imutationē accepi &
nomē uite: sp̄m christi & scē regule itellectū q̄ tūc
frustra credidi me unq̄ cōibus relaxationibus i qui

uari. Sic de nouo genitū alūnis fidelibus sp̄u ie
su tradidit nutriendū. Nā ad puantiā tuscie ueniēs
sub titulo studii inueni in multis uiris uirtutis sp̄i
tū iesu fortiter ebullire. Inter quos uir deo ple
nus petrus de senis pectenans & deuotissima uir
go cecilia de florētia sic me introduxerūt ad arcana
iesu q̄ stupēdū eēt si scriberet̄ p̄spicacitas sp̄s
rūdē. Nā p̄fata uirgo q̄ nunc simul cū p̄fateo petro
regnat in celis totū p̄cessum superioris cōtēplatiōis
de uita iesu & arcana cordis mei & alia multa de
puulo iesu sepissime me istruxit: & tētatiōes mltas
circa p̄dicta a me ex ore scissimi uel puuli iesu & sue
scissime m̄is amouit. Affuit tūc cū p̄dictis magis
practicis seraphice sapie. doctor speculatiuus & chri
sti uite defēsor. precipuus deo khanssimus frater io
annes oliui qui nūc felici trāsitu ut sp̄o regnat in ce
lis: Qui me modico tpe sp̄u iesu preueniēte sic in
troduxit ad altas p̄fectiōes aīe dilecti iesu & sue di
lectissime m̄is & ad p̄fūdā scripture & ad intima
tertiū status mūdi & renouatiōis uite christi: ut iā
ex tūc in nouū hoīem mēte trāsuenim. Sed & exte
riori uita satis uidebar aliquāter reformatus. Nā
docuit me: prius interior docēte iesu: in oī luie ci
uiscūq̄ sciē q̄ maxime in altis ueritatibus theolo
gie & in oī aspectu cuiuscūq̄ create nature quasi
ubiq̄ inueni dilectum: & meip̄sū sp̄ sentire cū ie
su mēte & corpore crucifixū. Et tūc tota christi uita
nō sparim sed sūt colligebat̄ in eius passiōe & cru
ce: & in oī actu uite sue mihi occurbat iesus sem
per cruce trāsfixus: & quasi iter abyssales cordis sui
dolores sep̄ius submergabam. Nō tamē hūc p̄fectū
doctorē: quē rōnabiliter tātū comēdo in aliquibus
dictis suis se quor: quia aliquādo bonus dormitat
homerus: nec oīa oībus data sūt. Et licet ipiū
mis distractionibus mei ordinis in quo uixi: se
pe peius aliis inuolutus benignum iesu maligne
a corde reiecerim: noluit tamē ipse pius iesus a cor
de discedere: sed quasi sp̄ legēdo colloquēdo & pre
dicādo nouis modis & deuote sepe in admiratio
nem iducētibus: audiētes se mihi nō uni indigno
dignabat̄ inferere. Sciūt qui me audierūt quia beni
gnus iesus nō me permisit in legēdo & predicādo
frivola & curiosa sectari. Vnde & in audientibus qui
malā uitā meā nouerant sepe inerat puerbiū q̄ si
uita mea aduersa cōsonaret doctrine q̄ deberē con
uertere totū mundū. Sic me trāsgressorē merito iu
dicabāt: q̄ me uidebāt talia p̄dicātē tunicis libris
cibus & rebus tēporalibus & sepe uanis honoribus
abūdare: cōtra q̄ oīa doctrina mea cōtinue fulmiā
bat. Et ut uerū fatear quasi cōtinue cū m̄tis crucia
tibus cōscie his utebar. Pretendebat tamē in ocul
aliquoy multay meay ifirmitatū & q̄si lāguoris
cōtinui excusaminis uelamē: cū tamē me sepe sup
fluitas cū & potus tanq̄ infirmatū hoīem fecerit
ifirmari. Et si quis sciret absconfas meas malicias
& abominatiōes horrendas quibus iesum pullan
tem imo ifringētē cordis mei fores abhoīabiliter
ip̄sū iesu reieci: & fortit̄ i malo bonitatē ipsius cō

legi: & usq; ad hanc diem non cesso infringere: non uidetur mihi q; dubitare deberet: quin uerū sit mihi cognomen: esse maximū peccatorum. Sed oīpotens iesus qui diues est ī misericordia uincit & uiacet ut spero per omnia malū meum. Obsecro tamen illos qui lecturi sunt hec scripta & qui meos defectus horrendos cognoscunt q; malo meo exēplo non retrahantur a sequela christi: nec me uelint sequi in his quibus meipsū ipse non sequor. Nam non operor ego illa: sed quod inhabitat ī me peccatum. Ego mente seruiō legi dei: & credo que dico & ea facere licet semiplene desidero. carne autē seruiō legi peccati: que ex malitia mea super oēs alios quantum sentio crucior continuo dolore: mihi ipsi displiceo: & contra meipsum ago. Armor cōtta dilectum iesum qui me indignum in terra per spiritum suum inhabitare dignatur. Si quid uero ī me uel per me boni uult facere. hec ut arbitror maxima est causa ut suā honoret omnipotentia uel oīpotētē misericordā & patientiā non solum suppōtārem sed & perfectē conuertentem malos: quia ut puto in omnium electorum suorum numero & ut sentio forsitan etiam omnium reproborum nō inuenit mentium cōuerforum iesus malignā creaturam quantum me: & magis improbe suo suauissimo & fortissimo spiritui rebellatē. utinā sibi placeret q; omnia mala mea occulta hic subscriberē: sicut ipse quod expecto cum gaudio omnibus in iudicio reuelabit: quia non dubito q; me sceleratissimi mū omnium omnis intellectus alius rāto me iudicaret uerius quanto ego adhuc proprio amore infectus nescio secundū puram ueritatem malorum meorum ponderare excessus. nā nouē annorū spacio quibus legi & parissus fui: sic totā primā reformationem sedauerā q; piissimi iesu mihi per sōniū terribiliter apparentis dure iusticiam prouocauī: q; semper inuenit & facit causas miserendi mihi. Vigesimo quinto autem anno etatis mee: & modo quem pretereo ad reuerende matris & sanctissime angele de fulgineo uere angelice uite in terris me adduxit noticiam. Cui sic cordis mei defectus: & sua secreta beneficia reuelauit iesus: ut dubitare nō possem ipsum esse qui loquebatur in illa: & sic oīa dona propria per meā malitiam perditā īmensum multiplicata restituit: ut iam ex tunc non fuērim ille qui fui. Et in expris prius sue uirtutis inflamantis splendoribus totam mētis mee faciem imutauit: & infirmitates & languores ab anima & corpore sic repulit: & priores distractiones renouauit: ut nullus sane mentis qui me prius cognouit habeat dubitare quin spiritus christi in me sit de nouo genitus. Ac per hoc uelint nolint emuli detrahentes sanctitati irreprehensibilis uite illius sanctissime anime: & mutatiōi diuine: que ad eius uerbum & meritum oritur in uita multorum spirituum filiorum: fit mater pulchre dilectionis timoris & magitudinis & sancte spei: quia ueniunt eis omnia bona pariter cum illa: & innumerabilis ho-

nestas per manus illius: etiam multis qui fuerant prioribus temporibus dissoluti. Et circa quadriennium rñ legi: & post hec omnia pōra relinquens soli iesu predicationi intēdi. In qua super admirādo dei beneficio propter testimoniū ueritatis quā corā dero & populū multitudine per uisina pluries predicando exposui semiplene quā ī hoc libro plenius expressi sub cuiusdā persecutionis titulo predicationis iposito silentio ad solitudinis locū deductus sum sacrum: qui dicitur mons aluerne: quē nunc adhuc idignus habitator cōmaculo sicut oīa dei beneficia maculaui. Et licet horribiliores ruinas ibi q; alibi unq; exceperim: tamē & sublimiores & ineffabiliores trāformatiōes in iesū a sua largiflua pietate suscepi: & in nouum statum quasi continue transferor. Sed hoc est stupendū meum malefactum: quia semper eo peior fio quo melior esse debeo. Ibi ineffabilibus modis tota simul & gloria christi crux & passio: simul & uita dei hominis mihi imittitur: & inestimabilis fletus super destructione christi uite & adulterate ecclesie tota cordis reliquatione quasi cōtinue imissus est mihi: & a proprio amore me iesus excludit: ut nesciā flere uel petere nisi honorem iesu in reformatione ecclesie & uite sue: & conuersione omnium electorum. In his uarietatibus totum annum primum in sacro monte transegi: multotiens molestatus a diuersis q; aliqua scripturarum exponerem. aliis petentibus q; pdicabilia cōponerem. aliis q; apocalypsim exponerem. aliis deuotius flagitantibus q; christi iesu uitam & cordiales eius passiones describerem. Sed nouit iesus qui librum istum ut arbitror ipse cōplebit: q; tantum erā extraneus a predictis ī corde meo: licet uerbis transirem cum postulantibus hec q; si sicut modo uideor mihi extraneus ab edificio manuali. Huius autē difficultatis ratio mihi ab infātia infuit: quia uix unq; potui unam modicam distinctiunculam uel aliquid aliud scriptitare uel cuiuscunq; scribenti dictare quantumcunq; utile uel de uotum etiam ipportunis non tam precibus q; conatibus a pluribus molestatus: de quibus plenā expientā habuit qui mihi perat guardianus cuius importunis molestiis sepius iteratis illius manu hoc modo liber iste incepit. Nam uterius frater & mihi cura filius quem ad ordinem sanctum adduxi q; minor tempore supra me uirtute senescit. me molestabat continue precibus dum presens esset: litteris absens: & guardianum predictum: ut me propulsaret q; saltem uersiculos qui sunt huius uite capitula cum eo quod sentiebam de cordiali passiōe iesu scribēti gnardiano loquendo edicerem: quia neuter eorum sperabat meam adhuc nimiam duriciam ad amplius emolliiri. Qui magis motus molestia q; complacentia acceptaui solū uersiculos intēdens transcurrere. nam eos ex aliorum dictis & a christo iesu mihi imissis cōpererā ad christi uite faciliorem recolligendo memoriā: & presentis status miseriam cordialiter deplorandā. Suadente

Prologus primus

uero mihi predicto scriptore q̄ breuiter uel eorum intellectum exponerē: illud inēdi: uix alicubi mediam lineā pro expositione uersiculi ponens. Cū uenissē autem ad primum uersiculum: Iesus fuitura preuidens: fortissime fuit mihi imissum a spiritu iesu: ut cordiales dolores iesu exponerem tam pro predicto fratre Iohannino paruo fratre q̄ pro omnibus uolentibus in christi passionibus exerceri. Quo facto instigabar a iesu q̄ sue passionis describerem totum cursum: & dum in his procederē: imissum est mihi q̄ totam uitā iesu transcurrerē: & paruulum libellum ex euangelica silua trāscriberē: quē dilecti iesu myrrhe fasciculū appellarē. Sed cum perseverarem in gemitibus fetulentie status huius modi imissum est mihi fortissimo impulsu spiritus iesu: ut presentis ecclesie mala describerem: & uite christi ueritatē impugnantium uitia cōfutarem: & ab eternitate iesu inchoando usq; ad suam & suoꝝ gloriam mēbrorum per medium decursum totius uite transiens: explicarem fideliter q̄d ipse iesus de quo scribebam imitteret: & de ipso cogitare uolentibus prestarem cōtēplationis formam. Et in quinto libro aliquantulū apparet Apocalipsis intelligentia littere: propter quod liber incōparabilē plus excessit in longitudine q̄ ipse estimaueram. Nec miretur lector si diuersis modis uilia huius tēporis prolixius repetantur: quia uix credet futura natio quātū in his diebus malis submersa fuent ueritas ecclesie: & adulterata ueritas christi uite. Et q̄ singularit̄ paupertas christi uite: & eius paup̄ usus uersutis machinationibus multipliciter dissipatur. Idcirco ubiq; pungit spiritus iesu in hoc libro pauperes falsos: & capitulum illud libri tertii: Iesus p̄ nobis indigens: prolixius ampliari: quod etiā in pluribus aliis capitulis idem spiritus iesu christi fecisse mōstratur: quos tamen capitulorum prolixitas: ut spero in ipsis primordiis capitulorum ad certa mēbra reducent: ut lectori possit occurrere quod intēdit. Vix etiā credet quicūq; hec leget nisi spiritus iesu suo cordi imittat: cū quanta impulsio spiritus iesu ipse ut indubie teneo mihi imittebat detestationem presentis tēporis & pretenti: & ad scribendū ipse sine cogitatioe preābula ipellebat: nā in more solitudinis: cum librorum penuria ubi possem dubia reuidere: non plus q̄ triū mēsiū & septem dierum uel circa spacium tēporis in scribendo totum hunc librum: de quo scribendo uix unq; cogitaueram: occupare permisit: & tunc etiam nisi quando dictabam: uel ab aliis libris accipiebā: ualde parum cogitare sinebat. Quod si precogitabā aliquando dum postea dictarē scriptori: ut sepius iesus totalit̄ alterabat: & nullo modo formabat cōceptū. Nec quod scriptum ē adhuc potui uel cursorie reuidere: propter quod habeat me lector excusatum de ordinatione multiplici: & repetitione plurima quod i decursu libri forsitā apparebit: si me cōtingeret sine debita correctione libri nimium impediri: quia multas impugnationes paties ab illis

quorum uitia uellet iesus corrigere & consumi: & quod alicui uidet̄ dubium in aliquo loco ut spero inuenietur expositum. Licet autem multis oculis me iesus cūfortauerit: & iteris imissionibus & facilitatibus inumeris memorādi hactenus expertis: tamen potissimum adiutorium & confortamentū in scribendo secure fuit uere dicere amori iesu duce prudentissime uirginis uere spōse christi de ciuitate castelli: cuius uita in omni sanctitate insignis: & sanctitate probata: ita dudum uoluit per ora populorū nō solum ciuitatis predictę: sed etiā longe distantium: & maxime ab omnibus in uita iesu expertis ipsius sponsa excellentissima predicat̄. Hec i medio distorte familie: licet nobilis & diuitis: sed tamē multū peruerse & a uia christi aliene a tenera sua etate iam per. xv. annos luxit ut splendidissimū luminare. Hec ab omnibus se claudens in una uili camerula carcerauit. Cuius uita i austeritate cibi & potus: in modestia silentii: & contēplatione sponsi: in patientia continue infirmitatis terribilis: magis admirabilis q̄ imitabilis a cognoscētibz iudicat̄. nā sepe m̄tis diebus nihil comedit sepbatur: & continue quasi nihil comedit: & i tanta contēplatione rapitur ut sepe sit uisa a fratribus & personis fidelibus rapta & splēdēs toto corpore subleuata a terra: cuius si per singula scribantur uirtutes & gratie: magnus componendus ē liber. Hec igit̄ talis & tanta quā sepe in aliis certitudinaliter comprobauit diuinis interfuisse consiliis sic de ciuitate castellana q̄si continue ispirabar in lumine christi iesu q̄ in monte factō consistens faciebat me facere iesum in huius libri scriptura luculenter ipsa mihi aperiret secretissima huius libri: q̄ nulla potuit hūana rōe cognoscere. Nā ut itelligi dat̄ apparet: quia in corde iesu & doloribus eius fuit. Et dū uix tertiā libri partē fecissē: mihi predixit q̄ eram positurus in alia. Et dum infirmarer de febre & crederem libri per hec impediri scripturā: sic ad eius promissionem ex parte iesu conualui subito q̄ mihi statim preparato optimi fratris & nūcii auxilio fere medietatem huius libri: & q̄si totā difficultatē i ultimo triū predictorū mēsiū cōpilauit spiritus iesu christi. Et iuxta q̄ ipsa pdixit dās mihi t̄minū mēsis septēbris: illo mēse t̄nuauit in uigilia Michaelis archāgeli anni presentis. M. ccc. v. a felicissimo ortu ueri solis iesu. A me uero uili conuersione anno. xxxii. Si exprimerem q̄ mihi inuabat de cōtentis i libro thymeo: quasi incredibile foret legētibz: nam septem mēsiū tēpore durauit huius libri tractatus: & fuit quattuor uicibus impedimentis notabilibus lōgo dierū spacio interruptus: ita q̄ a ix. die martii in quadragesima in festo. xl. martyriū q̄ dies fuit feria. iiii. post dominicā q̄dragesime quādo legit̄ euāgeliū iecūdū matheū in quo dicit̄: q̄ intrauit iesus in templū & eiecit emētes & uēdentes de tēplo. Inchoatus est iste liber pdictō dierum numero cū m̄to cordis mei stupore: cū recogito fuit die pdicta finitus. Que iō sic seriose hic posui

ut propter generale modū quo oīum bonorū auctor singulariter est ipse iesus in his que bona sūt: in hoc libro singulariter ipsi iesu reddat gloria: mihi autē omnis imputetur defectus: qui ipsum ut ē cognoscere non ualeo: & quātū imittere se uult: ex mea malitia non recipio. Et illud quod imisit: & sentire me fecit: sentire nō potui: & q̄ potuissem sepe quod exprimere nō possum impediēte deordinatione omisi ita q̄ apte cognosco q̄ cū defectibus m̄tis protuli quod iesus ipse sine defectu suggestit: & ex malitia uasis multū inseci quod mens imisit. Et ego miser instrumentū multū icōpetēs multam contumeliā feci spiritui iesu p̄ncipali auctori. unde sicut de aliis beneficiis suis magis timeo me sibi facere contumeliā q̄ eius gloriam manifestare presumā. Idcirco at̄ mee ifelicitatis historiā ī repugnando beneficiis iesu & sanctorū adiutorio personarum & aliorū spiritualia nō tacuerim beneficia mihi indubitātē experta ut omnis p̄sens & futura natio recognoscat apte q̄ nunq̄ fui nisi īpugnator gratie iesu christi. Et q̄ aliorum sanctitate post suum meritū pius iesus uidens me ex malis meis suam prouocare iustitiā: occasione sup̄ me misericordiam suā effūdēdi prouidit: pp̄ quod nunq̄ aliā suam cognitionē & imutationem uirtuosā ac mirabilem in me facere uoluit nisi p̄us me faceret subici per meritum & sui spiritus sentimentū alicui persone despecte. Et quidē iuste. nā illud modicum quod mihi uidet̄ maximum quo imixtus fui uanitati scientie huius status: monuit me nō illustrari debere a iesu: cuius ē cū simplicibus sermo: nisi prius sanctā simplicitatē xp̄iane sapientie cum uerissimis discipulis colūbine simplicitatis spiritus iesu xp̄i addiscerē. maxime cum in erroribus huius tēporis ut ifra patet stultū faceret iesus phariseorū persistere hodie cathedrē p̄ncipatū. Protestor autē q̄ multa que me fecit sentire uerissima fore spiritus piissimi iesu christi maxime de excellentiis sue humanitatis & sue m̄tis sanctissime & de imensis doloribus tā sui sanctissimi cordis q̄ corporis q̄ etiam de icōgnita mūdo intimitate sui ad nos: & nostri ad ipsū: & de cōnexionē operū nostrorū ad sue charitatis iestmabilē actū & h̄itū: & de multis similibus nō fui ausus scribere ī illa altitudine ī qua ipse benedictus iesus me faciebat sentire: timēs ne erronee caperētur ab ingenis īgrossatis nimia ibuitio ne paganice uanitatis: q̄ fortissime claudit ostiū intellectus ad sublimia n̄re fidei sacramēta: & affectū reddit īspidū ad ipsa mādata: & effectū facit quasi nullū ad debite imitāda ī studētibus circa talia ēt uiris religiosus: quod sepe cū multo gemitu exprimur. Vbi ergo lector p̄spexerit pulchritudinē iesu in docta manu depingi. nō mihi irascatur malo p̄ictori sed oret candorē lucis eterne iesu suā clarificare & decorare sententiā: & mihi peccatori concedere ueniā culpā ueraciter cōfiteri. Hūc at̄ librū arborē crucifixe uite iesu cēsui nominādū. quē ī q̄ncq̄ libris sue uoluminibus isto mō dixi. ut p̄mus liber radicē arboris cōtineat: īcipiēs ab eterna ge-

neratiōe iesu de p̄re. usq̄ ad gaudiosā nobis tēporalē natiuitatē ex m̄re. Secundus liber erigit huius sacre arboris stipitē: īcipiēs a circūciso ne iesu usq̄ ad māifestationē ipsius p̄ testimoniū p̄cursoris Tertius explicat huius arboris ramos ī uirtuoso p̄dicatiōis decursu iesu & electo discipuloꝝ cetū: īcipiēs a loāne baptista usq̄ ad īgressū ipsius ī scām ciuitatem hierusalē ī die palmarū: ī qua p̄ nobis se deo p̄ri obtulit holocaustū. Quartus cōsumat huius felicitatis arboris sūmū: ponēs iesu & sue reuerendissime m̄tis uirtuosū passiōis cōfictū & gloriosissimū regnū: īcipiēs a regio īgressu iesu ī hierusalē usq̄ ad gloriosā assūptiōem regine celi ī hierusalē sup̄nā. Quintus & ultimus est de multiplici huius sacre arboris fructū ī m̄titudine fidelis prolis ex gētili ecclesia sibi de nouo martyrio copulata. & p̄tēdit usq̄ ad eternū sp̄s salitium beatificate uniuersaliē hūane nature. Attēde nūc lector q̄ q̄a hos uersiculos mihi m̄tiplicauerim: ut sepe idē opus sub diuersis rōnibus saporatē: idcirco ī cōponēdo librū p̄les ī unū cap̄l̄m coartauim: maxime ī quarto libro q̄ fuit p̄mo scriptus quo ad passiōis tractatū: q̄n̄ me credebā ut dictum est paruulum fasciculū cōpilare ut ibi patet. adhuc: q̄a quasi p̄ modū expositiōis breuis sic īcipiūt pl̄ra cap̄la passiōis: hoc fuit q̄n̄ & cetera. Similiē & ī secūdo libro in duobus ultimis cap̄lis octo inchoauim uersiculos quattuor ī quolibet eorū. Oīa at̄ cap̄la & uersiculi iferius describuntur. Et ubi p̄les uersiculi uirgulis cōiūgunt̄: signū ē q̄ ī unū capitulū sūt resecti. Et ubi uidet̄ mihi q̄ articl̄i fidei m̄deat̄ m̄tie cap̄lorum: eos declaro cū erroribus reprobatis breuī uerbo seripture. In secūdo cap̄lo p̄mi libri iuenies ubi sūt oēs articl̄i d̄nitatis: & ī ultimo eiusdē libri ubi sūt oēs hūanitatis. Si qd ī isto libro uis dictū quod appareat repugnare ueritatibus quas ī explanatiōe articuloꝝ & cōfutatiōe erroꝝ cōtrarioꝝ edixerim: sciat q̄cūq̄ legerit uel ab alio hic fuisse appositū: uel a me p̄ iaduertentiā: & p̄ defectū debite examinationis pp̄ breuitatē tēporis fuisse platū. Et iō ex nūc plene reuoco oē illud quod scā romana eccl̄ia p̄dictis repugnare iudicauerit. Cuius correctiōi solius tm̄ me & libꝝ submitto: & pleno corde & aperto ore p̄fiteor fidē eius & p̄ eius zelo huius libri labore me fecit assumere sp̄s iesu xp̄i. Et nullus p̄sumat ī hoc libro aliqd̄ imutare: uel ipsū occultare: uel quo mōlibet īpedire: q̄n̄ pure & itegre sacrosācte sedi ap̄lice emēdādus uel approbādus celerit̄ p̄ntet. In quā plene & itegre suā sc̄issimā auctoritatē trāsfūd̄it oīpotēs redeptor deus hō xp̄s iesus cui librum cōmitto: qui de seipso ipsum ut spero cōpilabit p̄ spiritum suū dictū.

Explicit p̄mus p̄logus. Incipit secūdus. Iuo ego iā nō ego uiuit uero in me xp̄s. Quod at̄ uiuo ī carne. ī fide uiuo filii dei q̄ dilexit me & tradidit semetipsum p̄ me. Nō abiicio gr̄am dei. Paulus ap̄lus uerus xp̄i imitator ī mō iā p̄ gr̄am q̄si xp̄s factus ad Gala. xi. p̄missa uerba de se scribit: q̄ utinā nos uerificaremus

in nobis: ut p amore xps eemus. Que uerba brūs Dionysius de dinis noibus caplo de amore adducēs ait sic. Est at amor dinus extasim faciens & nō sinēs sui ipsor: eē amatores sed amādog. pp quod paulus magnus i cōtinentia dico charitatis diuini amoris scūs participās ait: Viuo ego & ceta. tanq̄ si amati uiuēs uita ualde diligibili. hec Dionysius. Extalis at ē dicta extra se faciēs: un̄ uiri spūales dicūt extatici. i. extra se facti deū cōsiderātes i oibus n̄ semet ipsos. Et hīc dicit ipse Dyoniſius facere amorē diuī nū i aīa cū dicit: & nō sint sui ipsorum eē amatores sed amādog. Amāde at amore extatico sūt solum p̄sone dīne: p̄i: filiū: & spūs factus: Que tres p̄r̄ icludi i hoc noīe: xps q̄ iterptat̄ unctus. In quo inrelligit̄ unges p̄r̄: unctio spūs scūs: unctus xps hō. Et iō qcqd̄ ē amādū i xpo icludit̄. Quod dionysius attribuit paulo dicēs eū factū magnū i cōtinetia diuini amoris. Et ondit eū extra se factū cū dicit. dico charitate participās: q̄si diceret totus trāformatus i deū. Viuo ait ego iā nō ego. i. deus factus per amorem loquor ut deus. Quod et dicit paulus corinthiis. An expimētū q̄ritis eius q̄ i me loq̄tur xps?

Vide ergo q̄ amor extaticus duo supponit. i. eē nature mere: q̄a q̄ iſecta ē ab hoc extrahit: & eē gr̄e iquātū iroducit i tāto gradu: ut aīa potius xpm̄ ſēriat q̄ ſeip̄sā. Et ut possis cognoscere quale ē illud eē quo efficiunt xps: cōsidera tuū eē nature quo cognoscis te: ipsum quod quantū ad p̄r̄ ex quattuor cognoscit̄ & ondit̄. Via Generatiōis. Nutritiōis Familiaris allocutiōis Et uitalis habitatiōis.

His q̄tuor mōis ondo tibi itimitatē tui eē i xpo. Nā i generatiōe tuū eē ex gēitonibus ē ex eo quod ē eis sup̄fluū: proli at̄ necessariū. Iſto mō uerius te genuit xps q̄ p̄r̄ tuus. Nā p̄r̄ tuus genuit te ex suo semine quod ē i eo ex sup̄fluo nutrimenti ad minus secūdū partē: sed xps nō genuit te ex suo superfluo: sed ex toto semetipso: q̄a ex morte eius i qua ſeip̄sū totū dedit: generatus in esse gr̄e xpianus factus es: dicēte paulo. Quicūq; baptizati estis i xpo iesu in morte eius baptizati estis. Et ad Colo. Conſepulti estis xpo p̄ baptisimū eius i morte. Et iterū Quicūq; baptizati estis: christum induistis. Et .ii. ad Corinth. v. Xps p̄ oibus mortuus ē: ut q̄ uiuūt iā nō sibi uiuāt: sed ei q̄ p̄ oibus mortuus ē. Vides ergo q̄ ex toto xpo nō ex eius sup̄fluo generatis i baptisimo. Si at̄ totus xps i te trāsit ut sis xpianus: ergo p̄fectus xpianus i eē gr̄e ē uere xps. Obluiscere igit̄ uilitatē illius eē quod a parētibus accepisti: & trās i illud diuinū eē quod i xpo meruisti. immo uerius xps tibi meruit. Secūda uia ē ex nutritiōe: qm̄ ex eisdem sumus ex q̄bus nutrimur. unde q̄a de terrenis nutrit̄ n̄m eē: cōcludit̄ q̄ de terra sumus. Sed nota q̄ postq̄ xps i baptisimo te genuit: nutrire te uoluit: & uere de illo te nutrit: & nō de alio de quo te genuit: q̄ de ipso te nutrit. Ego inq̄t̄ sū panis uiuus q̄ de celo descēdi: ad nutriēdū s. illud quod genuit: q̄a caro mea uere ē cibus: & sāguis meus uere ē potus. Iō. vi. O q̄tū ē hec cogitare. nā ut dictū ē tu i baptisimo p̄ grām generat̄ nō

uus xps. Ita in altaris sacrificio reficeris & crescis nouus xps: ut cibus uere cōueniat gr̄e. O aīa deuota plōga tibi istū gustū xpi cōuiuui: & crescas magnus xps: sicut peccatores plōgat̄ iniquitatē sibi & fiūt magnus diabolus. Quod ut in te nō sit gusta & uide q̄ suauis est xps. nā dicit de sui cibi suauitate: Quēdūt me adhuc esurēt: Et q̄ bibūt me adhuc sitiēt.

Ex t̄tia uia. s. ex familiari allocutiōe cognoscis genus tuū: q̄a alias nescires q̄s eēs uī unde essēs nisi crederes aliis: q̄ sepe sūt mēdaces. Iſti dicūt tibi. s. p̄r̄ filius meus es tu: & mī. ego gēui te. Et alii laſales: tantū attines mihi: & eis credis. Crede ergo ueritatē xpo q̄ nec fallit nec fallit̄. Et licet i familiaribus locutionibus xps noīet se tibi oī mō parētele & amicitie nūc p̄rem: nūc matrē: filiū: fr̄em: sororē: amīcū: sp̄sū regē: dominū: thesaurē: tuū: & multis talibus. attēde tñ ubi sup̄ius p̄fectis loq̄t̄: q̄tū plus q̄ predicta oīa. sonet inestimabilē cū dicit. Ego sum uitis uera & uos palmites. Iō. xvi. Et nota que differētia ē iter uitē & palmitē: & q̄ta itimitas utriusq;: & uidebis clare q̄ xps dicit tibi q̄ ipse est magnus xps: & tu es paruus xps i ipso uiuēs & iſertus & ab ipso abscisus cōburēdus. Itē dicit Mat. xiii. Simile factū ē regnū celoꝝ fermētō quod acceptum mulier abscondit i fanne satis tribus donec fermētā tū ē totū. Iſta mulier ē dīna scriptura. t̄tia ſata sūt tres populi. s. hebrei: greci: & latini. cōparādo ad totam ecclesiā quā ipse quo ad electos totā se conuertit. Cōparādo uero ad quālibet animā: t̄ria ſata sunt tres potētie aīe: siue tres modi uite i hoīe. s. rōnabilis: ſēfibilis: & uegetabil. Ipa xpi p̄sone icarnata hic ab ipso uocat̄ fermētū quod i hoīe mittit̄ qm̄ per baptisimū regenerat̄. Et si tu dimittas eum facere istud b̄ndictū fermētū totū te uult fermētare: ut sicut tu fuisti aīal de t̄ra t̄renus: sic fias xps sp̄ual de celo celestis. Mō naturā fermētī nota i pasta: q̄a calor fermētī totā pastā sic i naturā suā cōuertit ut tota dici possit & uer̄ sit fermētū: q̄a de quālibet p̄tice aīlii pastē pōt fieri fermētū ad aliā pastā fermētādā. Nescio quod aliud i s̄f̄itudibus corp̄alibus exp̄ssi us possit dici ad onddēdū quō tu totus trās is i xpm̄ & ipse ē tu si uere diligis eū p̄ amorē extaticū ut a te ipso trās eas in ipsū. Quā familiarit̄ & exp̄sē loquat̄ de uniōe n̄r̄i ad ipsū: & ipsius ad nos lege sermonē diei iouis post cenā. Iō. xiiii. caplo. & ultra & si spūs scūs te duxerit ad intellectum xpi i illo sermone uere amor ipsius i te erit extaticus siue extasim faciēs sic supra i auctōitate dionysii audisti de paulo. De q̄rta uia. s. de hitatiōe attēde q̄ q̄a sumus de t̄ra: iō i t̄ra salubrit̄ hitamus. nā i aq̄ submergimur i aere suspendimur: i igne cōburimur. i sola t̄ra natural̄r̄ uiuimus: & q̄re: q̄a de t̄ra sumus. Sic atēde aīa q̄ q̄a a xpo es gēita: & de xpo nutrita: & sus iūmis locutionibus te esse xpm̄ doct̄a: i solo iesu hita: q̄a ē t̄ra cui b̄ndixit dñs q̄ dat fructū cētēsīmū. Sit ergo regeſtua & portio tua i xpo: & dic. Hec regeſ mea i sc̄l m̄ seculi. hic habitabo quoniā elegi eā. Si cut ergo uiuis naturalit̄ nō i igne: nō i aqua nō i aere: sed i illis peris: sic si nō uis spiritualit̄ mori nō

fit habitatio tua & cogitatio in aqua lasciuie: non
 i aere ul' fumo supbie: n̄ i igne ardētis auaricie: sed
 i tra pmissiōis optia: q̄ lacte & melle manat & cū-
 ctis generis fructibus. Hec ē igit' gnatio eius uita
 & cōuersatio: suscepta passio: mors: sepult'a: & ad i-
 feros descēso: resurrectō & ascēso: & p spm scm̄ i ec-
 desia plebis mltiplicatō. In qbus meditādo erit sēp
 i xpo tua segura hitatio. Et cogitare de istis i qbus
 solū ē idēptio tua ē sēsus cōsumatus: ut possis dice-
 re cū ppha Meditatio cordis mei i cōspcū tuo sēp:
 dñe adiutor meus & idēptor meus. Ad hāc ut scī
 as te p amorē a xpo gēitū nutritū & iformatū: & ut
 sēp possis hitare i xpo: ppositus ē libellus iste: Quē
 si uis te xpm scire: iugit' cogita cor tuū tenere fixū
 & hitare i aliquo ramo huus arboris uite crucifixe
 iesu. Et pmitto tibi p uerissimā lucē fidei xp̄iāe: q̄
 nihil gratius potes facere p̄ri & filio & spūi scō: q̄ i
 ipō bñdcō iesu deo hoīe totū expēdere tps tuū. Et
 fac de eo unū myrthe fasciculū q̄ sēp int' ubera tua
 cōmoret. Et sicut patet i ifrascriptis uersicul: q̄ plēi
 us sunt digesti i tractatu libri: q̄ i isto breui epita-
 phio & māuali libello totus decursus oīm creatoz
 a iesu icipit: p iesu trāsīt & i bñdcō iesu finit tāq̄ in
 illū q̄ de se dic' Ap. i. & ult. Ego alpha & o. p̄ncipiū
 & finis. Et iō de isto bñdcō iesu toto facio tibi unā
 arborē imagiatuā: cuius radix ē etna & tpalis ori-
 go. i pmo li. q̄ durat a p̄ncipio usq̄ ad illū uersiculū
 Ihs cōformis p̄ri. Stripes & erectō huus arboris du-
 rat a p̄dcō uersū. usq̄ ad illū uer. Iesus p̄conē audiēs
 Et ē scds liber. Ramificatō huus arboris icipit a ba-
 ptismo xpi p totū decursū uite & p̄dicatōis eius: usq̄
 ad illū uersū. Iesus ūguētis redolēs. Et ē tris lib. .
 Reductō huus arboris i cōi & i arboris sūmitatē ē
 de xpi exitu de hoc mūdo p passionē & mortē: &
 de ipius gl'ificatōe: & ifurrectōe: ascēsiōe: & sps scī
 missiōe: & gl'iose uirgīs assūptōe. Et icipit ab ultio
 aduētū ihu i bethaniā. lo. xii. & a die palmarū i illo
 uersū. Ihs affello latus. Et finit in illo uersiculo: Ihs
 fons referatus. Et ē qrtus liber. Post cōplētum
 arboris ē. v. ps: siue qntus liber de fructu huus ar-
 boris q̄ ē i p̄pagatōe eccl'ie i q̄ xps i suis membris
 mltiplicat' & icipit ab illo uersū. Ihs plē mltiplicās
 Et finit post diē iudicii i etna gl'ia i ult. uersū. q̄ est:
 Ihs finis optatus. Si igit' i p̄dcis cor tuū bñ & ple-
 ne occupaueris potis dicere cū paulo. Viuo ergo: n̄
 ego. i. nō sū i me: sed i xpo: & q̄ nūc uiuo i carne
 i ocul' mūdi: i fide uiuo filii dei. Si at' deus dederit tī
 bi grām i his occupādi cor tuū & nō i uanū grām
 dei recepis felix tu q̄ cū eodē apl'o letāt' dices: Nō
 abiicio grām dei. Vnū aut' hic notat': q̄ q̄a p ex-
 eritiū huusmōi studii total' trāsforman' i xpm sa-
 thanas hoc sūme odiēs tibi tēdet ifidias: ut cū acci-
 dia & tedio sepe icipias huusmōi uersiculos rumi-
 nare. Sed hoc p certo cognoscas: q̄ licet ex nra ifir-
 mitate ad bonū: alñ cū tristitia & tedio icēpis: pmit-
 to tibi q̄ si te uincas & cōtiues: tristitia tua uertet' i
 gaudiū: ill' d' sapie. vi. dñte ihu d'se ipō q̄ ē sapia p̄fī
 cogitat' d' illa sēsus ē cōsumatō: & q̄ uigilauerit p illā
 cito erit securus qm̄ dignos seipā circūit q̄rēs etiā i

uiis suis oñdet se illis hilarit' & i oī prudētia occurret
 illis. Quattuor at' p̄mi uersicli q̄ icipiūt. O crux
 frutex saluificus toties p̄nt repeti: quoties i medio
 alioz uersiculoz sēties gustū sup oīa desiderande
 crucis: ut possis dicere cū spōsa i cāticis iebriata amo-
 re spōsi. Sub umbra illius quē desiderauerā sedi &
 fructus eius dulcis gutturi meo. qd' tibi & mihi cō-
 cedat bñdcūs fructus uirgīs gloriose iesus. Amen.
 Explicit plogus secundus. Incipit liber primus.
 Iesus ex patre genitus. Capitulū primū.
 Vm ih̄m audis ex p̄re gēitū. s. omnipotēte
 deo etno: & ipse deus oīpotēs & etnus sit
 caue ne mētis tue oculis aliqd carnalis cō-
 tagiōis occurrat: qn̄ potius colūbino & aglino itūi-
 tu simpl'r crede: ac p̄spicacit' cōtēplare: q̄ i illa sup-
 sūma supifinita & supieffabili dinitate ē unitas cēn-
 tie & sube: & trinitas p̄sonaz & suppositoz: q̄ p-
 sone his noībus p̄pnis exp̄mūt: p̄r: filius sp̄s scūs
 quaz p̄ma a nullo ē. s. p̄r: scda a sola p̄ma p genera-
 tionē. s. filius. tertia a p̄ma & scda p spirationē siue
 p̄cessiōe. s. spūs scūs. Ita q̄ trinitas p̄soaz n̄ exclu-
 dit ab ess'ia dīna sūmā unitatē: simplicitatē: imēsi-
 tatem: etnitatē: incōmūtabilitatē: & etiā ptatē: qn̄
 potius icludit sūmā fecūditatē: charitatē: libertatē:
 equalitatē: germanitatē: cōformitatē: & isepabilita-
 tē. Et iō potes uidere si subleuaris & illūinaris fide
 q̄ ad sūmā nobilitatē istius bñdcē & supieffabilis
 dīne nature p̄riet ipsā credere & cōfiteri & i tribus
 p̄sois p̄dcis eē unā & idiuisibilē essētia: & ipsas tres
 p̄sonas sibi eē coetnas & coequales. Licet at' sim-
 pliciter istud oporteat credere & cōfiteri: tñ scripta
 dīna q̄ ē fundamētū huus fidei: satis te nisi sis ce-
 cus ad huus rei itelligentiā manuducit. Dictat
 n. de deo sc̄tiēdū eē altissime & piissime. Et huic et-
 cōrdat oē lumē create nat'e. Nō at' sc̄tires altissime
 si nō crederes q̄ deus se sūme posset cōicare: rema-
 nēte cēntie unitate. Nō sc̄tires piissime si crederes
 q̄ deus posset & nollet. Iōq̄ ut altissime & piissime
 sc̄tias dic' deū se sūme cōicare eētial'r habēdo dile-
 ctū & cōdilectū: ac p hoc deū trinuū & unū. Decet
 etiā i sūmo p̄ncipio eo ipō quo sūmū ē q̄ sit p̄cīf
 sūmū: & iō se p̄cīssime pōt cōicare. Decet et eo ipō
 quo p̄mū ē q̄ sit simplicissimū & i cōicatione idi-
 uisionē oīmodā seruare. Et iō salua unitate nature:
 s̄t illi mōi emanādi p̄fecte. Modi aut' emanādi p̄fe-
 cte s̄t tm̄ duo. s. p̄ modū nat'e: & uolūtatis. p̄mū ē
 generatō: sc̄cūdul' spiratō siue p̄cessiō. Et iō hi duo
 mōi s̄t i dīnis. Et q̄a i duabz emanatōibus i b̄stātifi-
 cis necesse ē duas emanādi p̄soas: necesse ē et p̄oere
 p̄sonā p̄mā p̄mo pducētē ab alio n̄ emanādi: ne sit i
 ifinitū abire. & iō s̄t ibi tm̄ tres p̄soe. Et q̄a cuiuslibet
 emanatōi i m̄det duplex hitudo relatiua: ideo sunt
 ibi quattuor relationes. s. p̄ritas: filiatio: cōis spira-
 tio: & p̄cessiō. Et quia p has hitudies inotescūt no-
 bis dīne p̄sone: iō iste quattuor relatōes uocāt' etiā
 notionēs: quasi p̄sonaz notificatiōes. Quia uero
 p̄sona p̄ris i qua ē p̄ma rō pducendi inotescit etiā
 nobis p hoc q̄ nō pducit: quia hoc ē nobilitatis i
 ideo ipsā quinta notio addit siue notificatio ad p-

dictas quattuor relationes. scilicet innascibilitas: que licet sit notio quia notificat ipsam personam patris per modum negationis: quia non ab alio: tamen ex consequenti eum manifestat per modum positionis: quia potest in eo formalis plenitudo. Et non in ipso quo illa persona ab alio non est habet fontalem plenitudinem: ut sit attendere principium utriusque modi emanandi predicti: licet in quantum isto modo sit notio: non tamen distinctio relatio eo modo quo predictae quattuor quia directe non refert personam patris ad filium & spiritum sanctum. Ista igitur persona patris propriissime dicitur pater: quia cum prima ratio emanandi sit per modum nature: concitissime denotatur ab illa proprietate que dicitur actum completissimum generationis filii. Et ideo proprietate personalis patris est paternitas: unum bene in cognitione divinitatis iesu dicitur: Iesus ex parte genitus. Quia vero emanatio per modum nature est plena ratio assimilationis geniti ad generantem: ideo persona emanans per istum modum dicitur imago: uerbum & filius. Imago notatur illam personam filii ut similitudinem expressam: uerbum ut similitudinem expressiuam & spiritualissimam. Filius ut similitudinem hypostaticam siue personalem. Rursus imago notatur filium ut similitudinem per omnia prout est formae & coequalis: Verbum ut similitudinem intellectuale & sapientiale: Filius ut similitudinem coequalis & consubstantialis & consubstantialis. Et sic potes uidere quod ista tria sunt propriae sedes personae. scilicet imago: uerbum & filius. Sunt autem alia propria: sicut splendor: lumen: radius: sapientia: & multa alia huiusmodi. Contemplare ergo iesum dilectum tuum qui ab aeterna illa luce fecundissima simul imensa ac simplicissima: fulgentissima & summe arcana natura coaeternus & coequalis & consubstantialis splendor exoritur: qui est ueritas & sapientia generantis. cap. ii.

h Vius igitur summe ueritatis qui in se est summa omnia ueritatum certitudo euidenter claret ex pura acceptioe terminorum eo modo quo catholica fides potest in deo generationem & processionem: ac per hoc personarum subtilissimam trinitatem in diuine substantie unitate. Nam omnia sophistica appetitum rationum que humana cecitas contra hanc ueritatem aeternam semetipsam palogizanda constringit: procedunt ex conditionibus defectiuis quas in generationibus & processionibus creatis continue existunt: a quibus se nescit excutere propriis fatalitatibus inuoluta: dum ad diuinam uirtutem nititur contemplatione rationis assurgere: a quibus omnibus immaculata fides per spiritum iesu in fidelium corde diffusa: plene est libera. Et clare uidetur quod licet non possit apprehendere inaccessibile lumen ueritatis diuine: per illud tamen quod de incomprehensibili sibi imitatur: fugat perfectae totum nubilum rationis contrarie. Que duo mens deuota a fidei luce clare speculatur in omni claritate diuina: ut scilicet a creato intellectu ex seipso inaccessibile cernat & tamen consistit apto intellectu sophisma: ipsam contingeret posse clare cognoscat. Et hoc est secundum doctrinam principis apostolorum patrum esse reddere rationem de ea que in nobis est fidei & spei. Non scilicet ratione humana que in multis est ceca: uelle omnia fidei documenta probare: sed mere fidei ueritate que de deo sumo est ex firmitate infirmi intellectus: uires excecere & eius acie obstruere: & eo ipso magis esse unam quo magis hoc facit. Et ne sibi ipsi sapienter esse uideatur contra summum lumen humana stoliditas falsas rationes adducens ipsas ex pura & debita acceptioe terminorum

notae quos spiritus sanctus in ipsis articulis explanandis esse posuit: tamen ex plenitudine lucis effugare. Et hoc est redigere altitudinem fathane sub pedibus iesu christi & esse doctum fidei nostre magistrum. Iesus spirator. ca. iii.

u Tamen intelligas quomodo iesus tuus dei filius a patre uirtute spiratiua accepit ut simpliciter cum patre spiratoe communi spiraret spiritum sanctum: intelligas quod diuina natura fecundissima in se in qualibet persona est plenissime & complete tota. Sed secundum illum modum emanandi secundum quem persona est producta nullo modo potest persona producere: quia uel produceret seipsum: quod nullo modo est intelligibile: uel sequeretur quod ipsa persona esset in se imperfecta: quia si totum esse personale quod potest per illam emanationem haberi non esset in se: quod est impossibile in diuinis: unum ex perfectioe persone producte est quod per eundem modum emanandi per quem illa persona procedit: nulla alia possit persona produci. Ex perfectioe. nam filii est quod non possint esse partes filii in trinitate: quia quicquid potest ibi per generationem produci totum in persona filii per generationem est generatum: ita quod si diceretur duo filii in diuinis uel utique esset imperfectus: uel idem esset bis genitus: quod est inconueniens dicitur. Quia ergo persona patris a nullo est ideo diuina natura in patre est cum plenissima fecunditate respectu utriusque modi emanandi: ideo pater simul est spirans & generans. Quia uero secundum rationem intelligendi emanatio secundum modum nature: procedit emanationem secundum modum uoluntatis: ideo in filio qui procedit per modum nature est ipsa diuina natura cum illa eadem fecunditate ad spirandum spiritum sanctum: cum quo est in patre. Et ideo sicut filius diuinam naturam accipit in ideptitate: ita ipsam accipit fecundam respectu spirationis spiritus sancti. Et sic accipit uirtute spiratiua a patre natus de patre. Et licet pater & filius rationabiliter & proprie unum sint principium spiratiuum spiritus sancti: tamen tamen dici potest unus spirator: quia principium spiratiuum dicitur fecunditate nature respectu modi spirandi & unum & eadem in patre & filio: licet in patre a nullo sit tamen in filio per generationem concipitur: unus uero spirator dicitur unitate personae: quod falsum est. quia licet pater & filius in communi spiratoe sint unum principium: tamen tamen se una persona: quod tamen importaret si masculine dicerentur unus spirator. Quia uero in spiritu sancto est completissime diuina natura per processionem que supponit generationem iam factam: hic est quod spiritus sanctus non generat nec spirat. Et si intelligatur in ueritatis luce: appetit quod sicut perfectio in patre est generans & spirans: ita in filio perfectio est generare non posse: tamen non esset perfectio in eo non posse spirare. imo magis defectus: quia cum emanatio filii non supponat emanationem spiritus sancti ut iam facta: imperfecta esset diuina natura in eo nisi esset cum fecunditate spiratiua. Et quia diuina natura in nullo potest esse imperfecta: ideo sequitur quod si non est in filio cum fecunditate spiratiua: nullo modo est in filio. Propter quod appetit quod ipsa blasphemia in deum filium est dicere spiritum sanctum ab eo non procedere sicut a patre: quia idem est dicere ac si diceretur: ipsum filium deum non esse. Et licet greci non intendant tamen malum dicere: potes tamen uidere quomodo & quantum hoc dictum est impiissimum: ex eo quod expressse dicitur spiritum sanctum non procedere a filio: unum piculissimum est in ista beatissima trinitate errare: quia id quod in superficie uidetur modicum diligenter exactum apparet errorem esse maximum impium & blasphemum.

Potes etiam uidere quod non est imperfectionis in spiritu

scō q̄ nō spiret aliū sp̄m sc̄m: uel q̄ nō generet filiū
 imo id spectat ad nobilitatē sp̄s sc̄i secundū mo-
 dū secundū quē emanat: nullā p̄sonā posse p̄duce-
 re: sicut ad nobilitatē p̄ris secundū rōnem sue inasci-
 bilitatis generare filiū & simul cū eo spirare sp̄m
 sc̄m: ac p̄ hoc sequit̄ q̄ tres p̄sone dīne eque nobi-
 les & eque p̄fecte sunt. Potes etiā uidere q̄ sp̄s
 sc̄is non p̄cedit plenius nec p̄fectius a p̄re q̄ a filio
 sed eque plene & eque p̄fecte: quia p̄cedit ab eis se-
 cundū unā & eandē fecunditatē uirtutis spiratiue.
 Quia uero filius totū suū esse & ipsam uirtutē spi-
 ratiuā habet a p̄re: p̄r uero a nullo hēt: ideo potest
 cōcedi & debet q̄ principalis & p̄p̄us p̄cedit a pa-
 tre: ita t̄n q̄ per hoc nulla ſequalitas aut diuersibili-
 tas in spiratiua uirtute quolibet ponat̄ uel intelli-
 gat̄ in ipsis. Licet aut̄ secundū q̄ sp̄s factus d̄r
 a sp̄ūalitate sit nomē cōe triū p̄sone: sc̄m quē mo-
 dū d̄r Io. v. Sp̄s est deus. Secundū t̄n q̄ sp̄s sc̄us
 d̄r a spiratiōe passiuā est p̄p̄rie nomē p̄sone sp̄s sc̄i.
 Donū uero noiat ipsū sp̄m sc̄m hitual̄r quia p̄-
 cedit ut dōabilis. Datū aut̄ noiat eū ut actu datur
 creature p̄ sc̄ificationis b̄nificiū. Charitas siue nexu
 uel amor noiat sp̄m sc̄m ut datū uolūtariū precipu-
 umq̄ multū & hypostaticū. Dicit̄ aut̄ sp̄s factus
 dari p̄ gr̄am gratū facientē: quia p̄ ipsam inhabitat
 aiām: & licet appropriet̄ sp̄m sancto qui ē opus sū-
 me bonitatis: t̄n una sc̄ificatione & hitatione d̄r h̄-
 tare & sc̄ificare aiām p̄r & filius: & spiritus sanctus.
 Quo ad gratias autem gratis datas d̄r sp̄s factus
 dari: quia in ipsis appet̄ sp̄s sc̄i influxus & ab ipso
 sunt: licet nō sequat̄ semp in hēnte talia dona hita-
 tio sp̄s sancti: nec gratificatio eius qui hēt: quia se-
 pe talia dona dant̄ reprobis p̄pter cōem utilitatē
 coporis elector̄. Dicitur etiā ipse sp̄s factus pacy-
 tus: q̄a cōsolatur mētes fideliiū. Fōs uiuus: q̄a n̄ram
 extinguit: siccitatē. Ignis: quia n̄ram inflāmat frigi-
 ditatē. Dicit̄ etiam sp̄ūalis unctō: quia n̄ram ungit
 & dulcorat ideuotā multipliciter uolūtātē. Et quia
 ista sunt dei dona ī nobis ex magno amore sue bo-
 nitatis ad nos n̄ram uoluntātē sibi cōnectētia: ideo
 appropriatur sp̄m sc̄o qui p̄cedit a p̄re & filio ut do-
 nū & nexus ambor̄ p̄ uia liberalis amoris. Et sic i-
 telligas q̄ oīa appropriata sue attributa semp con-
 ueniūt cum p̄p̄rietatibus p̄sonar̄. Ad intelligē-
 dum aut̄ altitudinē diuinitatis iēsu debes intellige-
 re q̄ oīs nobilitas p̄fectio & optimitas debet diu-
 nitati attribui: que uidelicet s̄r nobilitas simplicis
 & extra genus: quia aliqd ē nobilitas in aliquo ge-
 nere creature: quod nō est nobilitas simpliciter: &
 ideo sc̄dm regulā Anselmi: oē illud quod melius ē
 esse ipsum: q̄ nō ipsum est deo attribuēdū. Et hoc
 ualde b̄n deducit Aug. v. de trinitate ca. iiii. ubi oñ-
 dit q̄ altitudo diuini esse & nobilitas ī oī creatura
 est scripta: dicēs sic. Nec enī diuinor̄ libror̄ t̄n au-
 storitas deū esse predicat: sed oīs que nos circūstat
 creatura ad quā nos ēt p̄tinemus. Vniuersa enī re-
 rū natura p̄clamat se h̄re p̄stantissimū conditorē
 qui nobis mētem & rōnem dedit: qua uiuētia nō

uiuentibus: seusu predita nō sentientibus: intelligē-
 tia nō intelligētib; imortalia mortalibus: impo-
 tentibus potentia: iniustus iusta: speciosa deformi-
 bus: bona malis: incorruptibilia corruptibilibus: i-
 mutabilia mutabilibus: inuisibilia uisibilibus: in-
 corporalia corporalibus: btā miseris p̄ferēda iudi-
 camus. Ac p̄ hoc quāto rebus creatis creatorē: sine
 dubitatōe p̄ponimus: oportet ut credamus eū &
 sūme uiuere: & cūcta sc̄ire ac itelligere: & mori &
 corrūpi: mutariq̄ nō posse: nec corpus esse: sed sp̄m
 potētissimū: iustissimū: speciosissimū: optimissimū
 btissimūq̄ fateamur. hec Aug. In his. xii. icludūt
 altissime nobilitates d̄ni eē ut ipse Aug. plene dedu-
 cit. Et istas. xii. nobilitates deducit ad ista tria. s. eter-
 nitatē: sapientiā & bonitatē uel btitudinē: & ista
 tria reducit ad unū. s. sapiam: in qua includūt mēs
 generās uerbū: p̄les: & amor utrūq̄ cōnectens: in
 quibus fides dicit̄ btissimā consistere trinitatem.

Et qm̄ sūma sapia ponit trinitatē: ponit nihilo-
 minus oēs prius hitas nobilissimas cōditōes: ideo
 necesse est nobilitates p̄dictas diuini esse simul sta-
 re cū btissima trinitate. Et quia qui cognoscit unā
 p̄sonā oēs cognoscit: cū una triū sit cognitio: dicē-
 te iesu Io. xv. Qui uidet me uidet & p̄rem meū. Id
 ut tibi possim aliq̄liter ostendere fidē tuā: imo d̄ni
 n̄ri iesu xp̄i: & te p̄ cōtēplationē manu ducēdo sub-
 leuare: de tota btissima trinitate modicū tibi licet i-
 p̄fecte dixi: ut aliquāliter capias quod d̄r in duobus
 primis uersiculis: Iesus ex p̄re gēitus: Iesus spi-
 rator natus. Ipse enī natus de p̄re p̄ cōmunem fe-
 cunditatē p̄ris & filii spiratiōe actiua sp̄m sc̄m spirat
 sicut & pater. De articulis fidei. cap. iiii.

Ntendo autē ubi est articulus fidei errores
 contrarios exp̄mēdo cōfūdere aliquo uer-
 bo scripture sacre. Circa materiā autē tri-
 nitatis sunt duo articuli: secundū unū modū distin-
 guēdi. unus est de essentie unitate secundū illud De
 uteronomi. vi. Audi isrl: d̄ns deus tuus deus unus
 est. Circa quē articulū plures errores euitandi occur-
 rūt. Primo quidē gentiliū siue paganor̄ ponentiū
 plures deos. Cōtra quos d̄r. Exo. xx. Nō habebis
 deos alienos corā me. Secūdus error est māicheo-
 rū ponentiū d̄no p̄ncipia: unū a quo sunt oīa bona:
 aliud a quo sunt oīa mala. Contra quos d̄r Iſa. xlv.
 Ego dominus & non est alter: formans lucem &
 creans tenebras: faciēs pacē & creans malum: ego
 dominus faciens oīa hec. d̄r autē deus creare malū
 quia sc̄dm suā iustitiā infligit malū pene: cū esse cō-
 spicit in sua creatura malum culpe: quod solū p̄ce-
 dit a defectu uolūtatis create deo p̄mittēte & ipso
 malo pene bene utēte. Tertius error ē ātropomor-
 phitar̄ ponentiū quidē unū deū: sed dicentiū eum
 esse corporeū ad modū corporis humani formatū
 Contra quos d̄r Ioā iiii. Spiritus ē deus. Et Iſaie. xl.
 Cui similit̄ fecistis deū? aut quā imaginē ponetis
 ei? Quartus est error epicureor̄ d̄ntiū deū non
 hēre sc̄iam neq̄ p̄uidētiam de rebus hūanis. Cō-
 tra quos d̄r. i. Pc. ult. Omnē sollicitudinē uestra p̄-

sciētes in eū: qm̄ ipsi cura est de uobis. Et iesus ait: Capilli capitis usi omnes numerati sūt Matth. x.

Quintus est error quorūda gentiliū paganorū philosophorū dicētiū deū nō esse oīpotētē: sed solū q̄ ea pōt que naturaliter sunt: & q̄ necessario facit q̄cūq̄ agit. Contra quos dī ī psalmo .cxiii. Oīa quecūq̄ uoluit dominus fecit. Omnes hi errores uel derogant unitati essentīe: uel nobilitati diuini esse: unde contra oēs ponitur in simbolo. Credo in unum deū p̄m̄ oīpotētē. Et est primus articulus. Secundus articulus est. q̄ tres sunt p̄sōe diuine in una essentia: sc̄dm̄ illud. Io. ult. Tres sūt q̄ testimoniū dant in celo: pater uerbū & spūs sc̄s: & hi tres unū sunt. Cōtra quē articulū sunt plures errores. Primus est sabellii ponentis unā essentiam in deo & negātis p̄sōarū pluralitatē. d. q̄ una p̄sōa q̄nq̄ dī p̄: q̄nq̄ filius: q̄nq̄ spūs sc̄s. Secundus error ē Arii ponētis tres p̄sōas: sed negātis essentīe unitatē. d. filiū esse alterius substantīe a p̄e: & esse creaturā & minorē p̄e & nō ei equalē: & q̄ incipit esse postq̄ non fuerat: contra hos duos errores dicit iesus. Io. iiii. Ego & p̄ unū sumus. Quia ut dicit Aug. In eo q̄ dicit: unū. liberat te ab Arii: q̄ dicit: sumus. pluraliter illud te liberat a Sabellio.

Tertius error est Eunomii ponentis filium dissimilem p̄i. Contra quē dī ad Colo. i. Qui est imago dei inuisibilis. Quartus error est Macedoniū ponētis sp̄m̄ sc̄m̄ esse creaturā. Cōtra quē dī. i. ad Corin. iiii. Dñs aut̄ spūs ē. Quintus error ē grecorū dicētiū sp̄m̄ sc̄m̄ p̄cedere a p̄e & nō a filio. Cōtra quos dī Io. ix. Paradytus aut̄ spūs sc̄s quē mittet p̄ in noīe meo. quia eū mittit p̄ tāq̄ sp̄m̄ filii & a filio p̄cedētē: nō dī Io. xvi. Ille me clarificabit: quia de meo accipiet. Cōtra oēs hos errores dī in simbolo. Credo ī unū deū p̄m̄. & seq̄: & ī filiū eius dñm̄ n̄m̄ iesū xp̄m̄ gēitū. n̄ factū: cōsubstantialē p̄i: & ultra seq̄: & ī sp̄m̄ sc̄m̄ dñm̄ & uiuificantē: qui ex p̄e filioq̄ p̄cedit. Preter autē predictos duos articulos sunt alii quattuor articuli diuinitatis q̄ p̄nēt ad effectus diuine ueritatis: quorū p̄mus qui est tertius p̄nēt ad creationē reze in esse nature & de hoc ī sequēti cap̄o uidebit̄: Quartus p̄nēt ad effectū gr̄e p̄ quā iustificamur a deo: & de hoc uidebit̄ infra: Iesus spirās afflatus: Quintus est de resurrectione mortuorū: de quo infra libro .v. Iesus testis ueridicus. Sextus p̄nēt ad ultimos effectus diuinitatis qui sūt remuneratio bonorū: & punitiō malorū de quo lib. .v. Iesus uictor magnificus Et sic habes sex articulos diuinitatis. Alii uero qui septimum circa fidem diuinitatis assignant: sic eos distinguunt: ut

Primus sit de essentia unitate

Secundus de persona patris

Tertius de persona filii

Quartus de persona spiritus sancti

Quintus de effectu creationis

Sextus de effectu iustificationis

Septimus de effectu remunerationis

In quo cōprehēdūt resurrectionē & uitā eternā Et sic de p̄: edictis sex articulis unum diuiduit in tres: quintum uero & sextum compīgunt in unū. Ex quo fiunt secundū eos articuli septē. Nec refert quantum ad unitatē seu ueritatē si dei aut erroze uitationē qualiter distinguantur. Articulos autē qui p̄nēt ad humanitatē christi quere in capitulo:

Iesus maria natus. Iesus creator indytus. cap. v.

Tēde aia quantus est iste tuus dilectus iesus qui sicut est uere dei filius ita omniū creator est totaliter p̄ductiuus: uniuersitas enim machine mundialis ab ipso dilecto iesu dei filio simul cum patre & spū sancto p̄ducta est ex tēpore in esse de nouo: ab his tribus tāq̄ ab uno p̄ncipio primo solo & sūmo: cuius potētia licet sit īmensa: disponit tamē oīa in certo numero pondere & mensura. Et hec generaliter intelligenda sunt circa eorū p̄ductionē: ex quibus ueritas colitur & error repudiatur. Per hoc enim q̄ dī: ex tēpore. excluditur error ponentium mundū eternū. Error autē est antique stoliditatis philosophorū & noue philosophantiū modernorū: siue ponat̄ mundus eternus: siue ponat̄ q̄ potuerit esse eternus. Nō enim est ponere aliquid factum uel creatū factori suo esse coeternū. Sicut Aug. expresse asserit. xii. de ci. dei. Et uide exemplū quod adducit ipse de pede & uestigio in. x. c. Non est rō Aug. sed quedā fuga platōicorū quā Aug. nō approbat: & licet ibi nō reprobetur expresse: reprobat t̄m̄ in asserēdo contrariū in. xii. li. capi. xvi. ubi licet dicat se cognoscere que secula fuerint ante generationis humane iustificationem: t̄m̄ dubitat asserere non oīno creature creatorem esse coeternum. Nec ualet si exponat̄: q̄ habeant durationem creaturaz sine inicio sine fine: nō tamen habent esse suū simul inuariabiliter sicut habet creator: ac p̄ hoc nō erit ei coeterna. quia si quis mentē Aug. inspiciat nullo modo itendit sic dicere: sed potius quantūcūq̄ dicatur q̄ antiqua fuerit creatura q̄ nullo mō pōt dici: non hēre duratiōis iniciū: esto etiam q̄ dicatur fuisse semper & omni tempore: quia hoc solum dicitur q̄ nunq̄ fuit tempus uel mensura creata nisi fuerit creatura hoc autem. s. non posse creaturā fieri sine duratiōnis inicio non dicit defectū potentie creatoris: sed dicit excessū quia. s. tante est immensitatis q̄ nullo modo potest sibi creatura coequari. Sicut non est defectus potentie creatoris q̄ non potest facere īfinita: unde sicut nec infinitas potest fieri sic nec infinita duratio. quia nullius rationis nature & nobilitatis & īfinitatis creatura capabilis ē: sicut nec diuinitatis: unde solus deus est & esse potest sine duratiōis inicio: sicut & sine creato termino. Exemplū autem platōicorū non ualet: sed impossibile p̄ponitur ubi faciens agit de materia diuersam a se naturā: ubi aut̄ p̄ducēs & p̄ductū habent eadē naturam simplicem & indiuisibilem & inuariabilem: impossibile est eam non esse coeternam: sicut sana fides dicit & tenet de diuinis personis

In trinitate. Regrediendo uero ad principia: per hoc quod dicitur: de nihilo: excluditur error ponentium pluralitatem principiorum: per hoc quod dicitur: solo & sumo. excluditur error ponentium eternitatem circa materiale principium: per hoc quod dicitur: ab uno principio: excluditur error manicheorum ponentium pluralitatem principiorum: per hoc quod dicitur: solo & sumo. excluditur error ponentium deum creaturas inferiores produxisse per ministerium intelligentiarum siue angelorum. per hoc autem quod addit: in certo numero pondere & mensura. ostenditur quod creatura est effectus trinitatis causatis sub triplici genere. scilicet efficiētis a qua est increata unitas: modus & mensura: Exemplaris a qua est increata ueritas: species & numerus: Finalis a qua est bonitas: ordo & pondus: que quidem reperiuntur in omnibus creaturis tanquam uestigium creatoris: siue corporalibus siue spiritualibus: siue ex utrisque compositis. Corporea uero creatura est sex diebus in esse composita seu producta. ita quod in principio ante omnem diem creauit deus celum & terram. Prima die formata est lux. Secunda firmamentum in medio aquarum factum est. Tertia separate sunt aque a terra & congregatae in locum unum. Et tribus his diebus facta est distinctio. Quarta celum ornatum luminaribus. Quinta aer & aqua uolatilibus & piscibus. Sexta terra animalibus & hominibus. Et his tribus diebus consistit operis ornatus. Septima requieuit dominus non a labore nec opere cum nunc usque operetur: sed a nouarum specierum conditione: quia omnia fecerat uel in similitudine sicut illa que propagantur: uel in seminali ratione sicut illa que aliis modis introducuntur in esse. Hec autem omnia licet dominus potuerit facere in instanti: maluit tamen per successionem temporis. tum propter distinctam & claram representationem potentie sapientie & bonitatis que ibi plurimum resurgunt: tum etiam ut sicut in prima mundi constitutione fieri debebant seminaria operum fiendorum: sic fierent etiam prefigurationes temporum futurorum: unde in illis septem diebus quasi seminaliter processit distinctio omnium temporum que explicantur per decursu septem etatum. Et hinc est quod sex diebus operum additur septimus quietis: qui dies non scribitur habere uesperam non quia non habuit subsequenter noctem: sed ad prefigurandam quietem beatitudinis sepepterne: que licet habeat principium: semper tamen sine carebit. In productione autem omnium intelligas productionem superiorum spirituum: quia tuus iesus creator est omnium angelorum quos creauit

In essentie simplicitate

In personali distinctio: propter rationem insitam in memoria intelligentia & uoluntate: In arbitrii libertate: ad eligenda bona & reprobata mala: propter quod ipsi spiritus angelici sunt

Virtuosi in operando

Officiosi in ministrando

Perspicaces in cognoscendo.

Immutabiles post electionem: siue in bono siue in

malo. Horum autem celestium spirituum creatio facta fuit in principio ante omnem diem. Simul enim quattuor sunt creata. scilicet angeli: celum empyreum: tempus: & materia omnium corporalium. Distinctio uero corporalis nature facta est sex diebus. Itaque omnibus distinctis & ordinatis in speciebus suis: sexta die post omnia factus est homo tanquam completum omnis corporalis nature: & dominus ceterorum animalium. Factus autem fuit homo completus & perfectus quantum ad animam & corpus ita quod anima est eius forma: ens uiuens intelligens & libertate utens: forma quidem ens non de se ipsa nec de diuina natura: sed a deo de nihilo in esse per creationemeducta: uiuens se ipsa non uita mortali sed perpetua. Intelligens non tantum creaturam sed etiam creatricem essentiam. Ad cuius imaginem facta est per memoriam intelligentiam & uoluntatem: libertate utens dicitur: quia semper libera est a coactione: a miseria uero & a culpa libera fuit in statu innocentie. licet non in statu nature lapsa. Corpus uero primi hominis sic conditum fuit & de limo terre formatum: ut tamen esset anime subiectum & suo modo proportionabile quantum ad complexionem equalem: quantum ad organizationem pulcherrimam & multiformem: & quantum ad stature rectitudinem. Subiectum autem factum est corpus anime ut esset obtemperans sine rebellionem: propagans & propagabile sine libidine. uegetabile sine defectioe & immutabile ab omnimoda corruptione non interueniente morte. Et secundum hoc datus est sibi locus terrestris paradisi in habitationem tranquillam

Formata est etiam mulier de latere uiri in confortium & adiutorium & ad propagationem immaculatam. Datum est etiam lignum uite ad uegetationem continuam ut tandem assumeretur ad immortalitatem perfectam. Datus est etiam ipsi homini duplex sensus. scilicet interior & exterior: mentis & carnis. Datus est ei etiam duplex motus. scilicet imperatiuus in uoluntate: & executiuus in corpore. Datum est ei etiam duplex lumen. scilicet uisibile & inuisibile. Datum est ei duplex preceptum. scilicet nature & discipline. preceptum nature: Crescite & multiplicamini. preceptum discipline de ligno scientie boni & mali ne comedatis. Iuxta quod datum est ei quadruplex adiutorium. scilicet scientie conscientie: gratie: & protectionis angelice custodie. Ex quibus habuit sufficientiam ut posset in bono stare & proficere: & a malo cauere & declinare. Et sic potes uidere quomodo omnipotens iesus tuus potenter: sapienter: & optime omnia produxit in esse.

Rationes creatiois & errores cap. vi.

Ira creationem uero & infra: Licet autem creationis ratio omnium sit diuine potentie: sapientie et bonitatis manifestatio: propter quod creauit non entia: distinxit creata: ornauit distincta. primum in det potentie: appropate loquendo: secundum sapientie: tertium bonitati. Et creatio fuit ante omnem diem: distinctio in triduo facta est secundum triplicem

distinctionē nature. Similit̄ & ornatus. Tamē singularit̄ tria refulgēt ī creatiōe rōnalis nature: quā creauit ī tāta altitudine dignitatis: & distinxit ī tāta multiplicitate potētias: & ornauit in tāto decore habitū. Fuit. n. maxia potētia tā altū esse creare de nihilo. Maxia sapientia creaturā suo lumē illu strare ad oīa cognoscēda. Maxima bonitas creaturā ordinare ad fruēdū seipso summo bono trino & uno. Ac per hoc pōt pncipalis rō creationis reddi: manifestatio & cōmunicatio summi boni: quia natura boni ē seipsū cōicare. Licet inq̄ hec sit pncipalis rō. tamē cū hac pōt reddi secūda. s. q̄ deus oīa creauit: ut cōueniēti ratiōe produceretur illa natura hūana quā deus īfinitus supexcellētī dono sue bonitatis sibi itēdebat unire unioē hypostatica & psonali. Et ut illa assūpta natura siue ipse deus & hō iesus hēret decētē cōcōitatū create nature: & oēm creaturā rōnalē in seipso & per seipsū faceret gustare inestimabilē gloriā unionis personalis: & ineffabiles gratias distūderet in sua mēbra: sicut ipse ineffabiles pro oībus suscepit gratias a sibi unita dei persona. Et ex hoc sequitur tertia rō: ut sic ipsa natura assūpta fidelissimē seruiat: & hōiū diuinitatē: & diuinas operationes excellētē pcpiat sic hāc rationalem naturā in angelis & hōibus ipsū deū hominē singulariter honorantē: & sibi seruietem: in quibus ipse deus hō suā perfectionē infūdat in multitudine numerosa. Principalis ergo natura in tēta a deo eterno fuit: quā predestinauit ad personalem unionē. & cum ipsa sit oīum sūma ī ordinatione gratie: que superat ordinationē nature: ad ipsam deus eternus possit qui ī oībus pncipatū tenet: & ad eius honorē & gloriā omnia ordinauit: & ex oībus malis & bonis honor accrescit deo hōi iesu xpo. Circa hoc capitulū est articulus quartusdecimus fidei. s. q̄ deus oīa creauit de nihilo ut dictū ē. Contra hūc articulū pmo errauit Democritus & Epicurus ponētes q̄ nec ipsa materia mundi nec ipsa mūdi cōpositio a deo ē: Sed q̄ mūcus ē a casu factus per cōcursū corpore indiuisibiliū q̄ rerum principia extiterunt. Contra quos dicit in psalmo. Verbo domini celi firmati sūt. i. nō a casu sed secūdū ratiōē eternā. Secūdus ē error Platonis & Anaxagore ponētū mundū a deo factum nō ex nihilo sed ex materia preiacenti. Cōtra quos dicit in psalmo: Ipse mandauit: & creata sunt. Tertius error ē Aristotelis ponentis mūdū eternum: cū multis aliis erroribus quibus respersi sunt libri sui: & multos habet sequaces non solum paganos sed et falsos christianos. Contra quē dicitur Gen. primo: In pncipio creauit deus celum & terrā & cēta.

Quartus est error manicheorum ponentū deum creatorem inuisibilem: sed uisibilia a diabolo esse facta. Cōtra quos dicitur ad Hebre. .xi. Fide intelligimus aptata esse secula uerbo dei: ut ex inuisibilibus uisibilia fierent. Quintus est error Simonis magi & Menādri sui discipuli: & multoz aliorum hereticorum ipsū sequentium: qui crea-

tionem mundi nō deo sed angelis attribuunt. Cōtra quos loquitur Paulus Act. xvii. Deus qui fecit hūc mūdū & ea q̄ ī ipso sūt & cēta. Sextus error est eorū qui dixerunt deū nō per se gubernare mūdum sed per quedā sibi subiecta. Contra quos dicitur Iob: Quem cōstituit alium super terram: aut quē posuit super orbem quem fabricatus est? Contra quos omnes errores dicitur ī simbolo: Credo in unum deum patrem omnipotētem factorem celi & terrā uisibilem omnium & inuisibilem.

Iesus gubernans status. cap. vii.

On solum tuus dilectus iesus omnia creauit in sapientia: sed omnia multa prouidētia & pietate gubernat. Ipsius enim prouidētia licet omnia possit per se gubernare sine adminiculo creaturā. uoluit tamen q̄ superiora influerent in inferiora & nobiliora in minus nobilia: ut sic totus iste mundus cōnexus miris proportionibus sibi iuicē ligaretur: ppter quod celestia influūt ī terrena & elementaria quantū ad distinctiua significationē tēporum: mēsiū: dierum: & annorū. Sic enī dicit scriptura: q̄ sint in tēpora dies & annos. In fluūt etiā quantū ad effectiua productionē rerū generabilem & corruptibilem: ut. s. mineralium uergetabilem & sensibilem ac corpore humanorum. Sic tamē sunt ī signa tēporū & regimē operationū: ut nō sint oīo certa signa futurorū cōtigētium: nec influāt sup liberū arbitriū p uim cōstellationū quā aliq̄ philolophi fatū eē dixerūt. Secūdū at̄ itelligentiā doctorū hoc ē q̄ in corporibus celestibus ab ipso oīum rerum pncipio iesu sit lux: motus: calor: uirtus. Lux rōne sue forme & speciei. Motus ratiōe superioris influētis ipsū. Calor respectu inferioris suscipiētis nature. Virtus omnibus mōis predictis

Cū inq̄ ita sint celestia corpora: per lumē & motū in distinctiones temporum. s. diei secūdum lucem solis & motū firmamētī. Mensium secūdū lucem lune & motum in luce: obliquo autem circulo. Temporum uero secūdū naturalium planetarū motū per distantiam cursū ascensū & descensū retrogradationē & statū diuersū. ex quibus oībus oriatur diuersitas in tēporibus. Per uirtutem at̄ & calorem influunt ad pductionem eorū que generantur ex elemētis alterādo excitādo pmouēdo & cōciliādo ita q̄ secūdū conciliationes contrariorū ad equalitatē remotā influūt in mineralia. s. in generationē lapidū pnciosorū & metalloz. Secūdū cōciliationē minus ab equalitate lōginquā influūt in uergetabilia. Secūdū conciliationem equalitati pximā influūt in sensibilia. Secūdū uero cōciliatiōem equalem influūt in corpora humana que disposita sunt ad nobilissimā formā que ē anima rōnalis ad quā terminatur & ordinatur oīs creature appetitus uel naturā sensibilis & corporalis: ut per eam que ē forma ens uiuens & intelligens quasi ad modū circuli intelligibilis reducatur ad suū principium ī quo perficiatur & beneficietur. Et quoniam in id tēdit p liberū arbitriū: ideo grū ad arbitriū libertatē

precellit omnem uirtutem corporale: ac p hoc cū-
 cta nata sunt sibi seruire: nihil autē illi dominari ha-
 bet nisi solus deus: non fatū seu uis dispositionis
 syderum. Et propterea indubitāter uerum est q̄ si-
 nis sumus oīum & q̄ oīa corpora sunt facta ad ob-
 sequia humana: ut ex illis omnibus accendatur ho-
 mo ad amandum & laudandū & benedicendū īe
 sum factorem & gubernatorem uniuersorum: cuius
 prouidentia omnia disponuntur. Hec igitur
 sensibilis corporalium machina est tanq̄ domus
 quedam ab ipso iesu sumo opifice homini fabrica-
 ta donec transferatur ad domum nō manufactam
 in celis ut sicut aīa rōnalis mō ratione corporis &
 status uiatici conuersatur in terris: sic aliquādo cor-
 pus ratione aīe & status beatitudinis sit in celis.

De casu angelorum

Via uero spiritus rationales fuerūt con-
 diti ab ipso bono iesu boni: & in libertate
 arbitrii: & fuerunt medii inter summū bo-
 num quod est ipse iesus: & bonum cōmutabile q̄
 ipsa creatura: ita q̄ si cōuerterentur ad amandum
 quod ē supra ascenderent ad cōfirmationē gratie &
 beatitudinis glorie. Si uero ad bonum cōmutabile
 quod est infra: hoc ipso irruerent in malū culpe &
 pene: quia non est dedecus peccati sine dedecore iu-
 stitie. Ideo primus angelus lucifer presumēs de bo-
 no priuato priuatā appetiit excellentiam uolēs ali-
 is preferri: ac per hoc totus peruersus presumendo
 constituit sibi ipsi se principiū gloriando & abiēdo
 quod suum erat: non quod dei constituebat se sibi
 summum bonū. uoluit seipso beatus esse: & sine dei
 auctoritate aliis preesse. Cum at̄ hoc eēt falsissimū
 quia nec ipse fuit sibi p̄ncipiū nec est summum bo-
 num in quo quiescere debeat: necesse fuit exigente
 iustitia ex tā peruerso affectu ipsum cum omnibus
 sibi consentientibus ruere: & non solum loco q̄
 descendit ad istum aerem caliginosum descensū-
 rus etiam cum oībus suis aliquādo ad infernū: sed
 etiam sue mentis statu pessimo ita q̄ per suam cul-
 pam cadens factus ē ipenitens obstinatus & obce-
 catus a deiq̄ cōtēplatione exclusus & deordinatus
 in omni sua operatione. Et quia uidet hominem
 posse ascendere ad statum quē perdidit: toto suo co-
 namine nitit̄ ad hominē subuertendū per tētatio-
 nē multiplicem. sensus enim humanos sepe il-
 lidit: cogitationes malas suggerit: & affectiones in-
 tendit. Casus igitur luciferi in culpam fuit pro-
 pter defectum sui liberi arbitrii. lapsus uero & de-
 mersio in penam per iustam punitionem diuini iu-
 dici: peruersio enim ipsius & tā ualidus conatus ad
 hominē ipugnandam a diuina sapientia moderat̄
 ad electorum coronam & peruersorum uindictam
 iustam: sicut finale iudiciū declarabit.

De cōfirmatione omnium bonorū āgelorū.

Icut ergo lucifer cū sua ca'ua ē a deo auer-
 sus: sic sanctorum āgelorū benedictus exer-
 citus abhorrens & expugnās lucifer & suo
 sum malitiam ē per beneficium gratie toto con-

tu conuersus ad amorem & laudem diuinitatis ie-
 su: & statim fuit confirmatus in gloria uoluntate
 perfecte firuente deo & ratione eorum siue intel-
 lectu plena luce cognoscente deum & omne cre-
 atum secundum cognitionem matutinam & ue-
 spertinam uirtute eorum plene fortificata siue mo-
 tiua: siue operatiua: siue administratiua: siue cōtem-
 platiua. Cūq̄ ille benedictus exercitus fuit in di-
 stinctione triplicis hierarchie consumatus. s. supre-
 me: medie & infime. Ad supremam spectant thro-
 ni cherubin & seraphin: ad mediā dominationes
 uirtutes & potestates: ad infimam principatus ar-
 changeli & angeli secundum distinctionem Dio-
 nysii. Et licet oēs īfluāt ad adiutorium electorū:
 tamē plurimi ex ipsis extra mittuntur in ministeri-
 um ad custodiam hominum deputati: quibus mi-
 nistrant purgando: illustrando: & perficiendo se-
 cundū īperium uoluntatis dei ut non habeat hu-
 mana malitia in quo de bonitate iesu conqueratur
 si hominem permittit a diabolo tentari: cū multo
 maius sit adiutorium angelorum bonorum ad res-
 istendum malo & faciendum bonū: q̄ sit expugna-
 tio demonum: nisi ipse īpius hō eis se subderet
 ex malitia propria per libere sue uoluntatis con-
 sensum.

De lapsu primorum parentum

Icut autem benedictus iesus naturam an-
 gelicam per suas rectissimas uias miseri-
 cordiam & ueritatem sapientissime guber-
 nat & regit: sic & humanā naturā in primis paren-
 tibus constitutam & ex eis in posteros propagatā.
 Quia uero totum malum quod in humana natu-
 ra apparet eis lapsū ipsorū & propagatione ipsorū
 in posteros habet ortum: & omnia ista ex tētatiōe
 diaboli sumpserunt initium: Ideo ut ibi pateat mo-
 dus huius generalis ruine & iuste. simul & miseri-
 cordis dei prouidentie: scire debes q̄ cum deus ho-
 minem condidisset in felicitate paradisi in duplici
 sexu uirili & muliebri. diabolus inuidens homini
 assumpta specie serpentina aggressus est mulierem
 infirmiore ut per illam postea subuerteret sexū
 uirilem: quod & fecit deo permittente qui oīa
 iuste disponit & misericordia sua in electorum su-
 orum maiorem coronam facit finaliter euenire. Et
 uide quomodo benedictus iesus ipsam tētatio-
 nem sua sapientia temperauit. Quod etiam in tē-
 tando speciem serpentinam assumpsit: hoc fuit
 dispensationis diuine: ut non solum deprehendi
 posset eius uersutia ab ipsa muliere in statu clari-
 tatis & rectitudinis innocentie: uerum etiā ex il-
 la effigie calliditatis diaboli itētado inotescere pos-
 set cūctis filiis Eue. Rursus q̄ tētauit de p̄cepto
 discipline: hoc similē fuit dispensatiōis diuine ut siue
 uiceret siue uiceret cūctis inotesceret meritū obedi-
 entie: & inobediētie detrimentum. Quod autē
 incepit a muliere: hoc fuit siue uersutic: quia uersu-
 tia hostis ex infirmiori pte nrām ē aggressus expu-
 gnare naturā: & ī tētatione experiendo per inter-

rogationē: implēdo p̄ asecurationē: alliciēdo per p̄missionē idē serpēns cū multa uerfūtia & malignitate p̄cessit. Ipsa uero mulier fatua consentiens tentatiōi diabolice appetiit sc̄iam & excellentiam ad modū dei sibi a serpente p̄missa. Appetiit nihilo minus suauitatē expiri ligni uetiti: & tandē incidit in transgressionē precepti. Nec hoc contenta: offerendo fructū uetitū induxit uirū: qui nolēs suas delicias contristare: mulierē non corripuit quā corripere debuit: p̄pter quod mulieris peccatū ei imputatum fuit: & quod peius ē cōsensū p̄buit male suadenti: & oblatū pomū gustando factus est trāsgressor diuini mandati. Dū enim nimis appreciatus fuit adam mulieris consortiū & sue societatis solatiū: nec mulierē uoluit corripere: nec delicias quas cum ea hēbat p̄dere: & cū nollet mulierē peccatricē a se repellere: incepit seipsum nimīū diligere: dū seipsum noluit in p̄dendo mulieris consortiū contristare: & ex hoc deuenit in diuini amoris contēptū. Propter quod clare patet tā in peccato adē: q̄ in peccato luciferi q̄ pessima radix omnis mali est nimius timor sui. Attende autē q̄ adā fortius fuit tentatus q̄ mulier: quia non solū in gustu ligni: sed etiā in turbatione uel delectatione consortii mulieris.

Potes etiam uidere q̄ sicut dicit ap̄l's. Mulier est ducta est: quia manducando credidit assimilari deo in aliquo mō sc̄ie. In hoc autē nō est seductus adā sed in alio: quia nō credidit sic grauiter puniri a deo existimans se aliqd magnū esse & deo charū: unde credidit illud serpenti. Nequaquā moriemini. qd̄ forte mulier sibi dixit. Non. n. exptus fuerat diuine seueritatis rigorē. Et sic uterq̄ dū se inordinate dilexit: & erexit se supra se: cecidit miserabiliter infra se a statu innocentie & gr̄e ad statū culpe & miserabilis pene. Nā uir & mulier statim post culpam senserūt penā rebellionis & erubescētie in carne in locis uerecundie. Et ideo ad coopienda uerecunda fecerunt sibi p̄izomata. Quia enī non obedierant deo: sui corporis obediētiam p̄diderunt: post autē diuino iudicio uir incurrit in penas laboris & angustie famis & indigentie: mortis & resolutionis in cinerem: uir & terra maledicta est in ope suo. Mulieri autem duplicata est pena: quia inflicta est ei pena multiplici um erūnaḡ in cōceptu: pena doloris ī partu: pena subiectionis ad uirū in conuiētū. Ac p̄ hoc secundū q̄ apparet satis grauiter punitū fuit illud peccatū. s. inobedientie primoḡ parentū: sed fuit leuiter perpetratum. Hoc autē peccatū ad posteros transfudit quia quilibet per concubitū generatus nascitur natura filius ire: quia priuatus rectitudine originalis iustitie: Propter cuius absentiam incurrimus quantū ad aīam quadruplicē penam. s. infirmitatē: maliciā: ignorantiam: & concupiscentiam: quas sane penas sp̄uales cōcomitat̄ in corpore multiplex p̄alitas multiplex defectus: multiplex labor: multiplex morbus: multiplex dolor: & quod durius est subsequit̄ pena mortis & incinerationis: & pena tormenti infernalis. Non enī secundū doctrinam sc̄oḡ antiquo

rum peccatū originale punitur sola carentia uisib̄is dei: sed etiam pena ignis & sensus: sicut expresse dicit Aug. in multis locis. Et Gregorius ī moralibus sup̄ illo uerbo. Multiplicabit uulnera mea etiā sine cā: licet magistri moderni in hāc sc̄oḡ sententiam non consentiant. Sed de hoc alias. Traducit autē peccatū istud in aīa per unionem sui cum carne facta: ipsa tñ caro p̄ cōcupiscentiā: generata totā aīam inficit in ipsa sui unione ad ipsam: ita q̄ sicut ab aīa peccante infecta fuit caro adē: sic a carne per libidinem seminata inficit aīa: que quidem infectio non tñ est pena ipsi aīe: uerum etiā imputat̄ ad culpam. Et sicut persona corrumpit naturā in adam: sic & natura corrupta corrumpit personā: salua in omnibus diuina iusticia: cui nullo modo pōt imputari infectio aīe: licet eam creando infundat: & infundendo uniat cum carne infecta. Cuius ratio esse pōt: quia cum deus hoīem fecerit ad suā imaginē: p̄pter sui ipsius exp̄sionem: sic condidit eum ex p̄te corporis ut omnes hoīes p̄pagarētur a p̄mo hoīe tāq̄ ab uno radicali p̄ncipio. Sic cōdidit eum ex parte aīe ut p̄pter expressam similitudinē quam habet ipsius dōi tā in essendo & durando: q̄ in intelligendo & amando: immediate emanarent oēs sp̄s rōnales ab ipso deo tāq̄ a primo principio & immediatissimo creatore ipsoꝝ. Et qm̄ sp̄s tāq̄ excellentior magis accedit ad primum principiu: q̄ ipsum corpus: sic cōdidit deus hoīem ut sp̄s corpori p̄esset: & corpus subesset sp̄intui creato. s. ipsi aīe: q̄ diu ipsa anima subiaceret sp̄intui increato. s. summo deo. Ec̄orra si sp̄ritus nō obediret deo: iusto dei iudicio corpus suū sibi inciperet rebellare: quod & factū est. Sicut igit̄ si adam stetit: corpus suū obediens fuisset & tale ad posteros transmitteret: & deus animam illi infunderet: ita q̄ unita corpi imortalī & sibi obediētī hēret ordinē iustitie & imunitatis omnis pene. Sic adam ex quo peccauit & caro facta est rebellis sp̄i oportet q̄ tale ad posteros transmittat corpus quale habet: & q̄ deus animam infundat secundum institutionē p̄mariam. Et q̄ aīa carni iuncta ē: oportet q̄ ipsam trahat uel trahat̄ ab ipsa: & quia ipsam non potest trahere tāq̄ rebellem: necesse ē ut ab ipsa trahatur & icurrat morbū cōcupiscentie. Ex q̄bus duobus tanq̄ ex auersione & conuersione dī integrari originale peccatū. Quoniā ergo ordinatissimū ē ut nat̄ a hūana ita cōderet: & q̄ cōdita ita purgaret: & q̄ peccās ita pūiret: ita q̄ ī cōditōe seruat̄ ordo sapientie. ī purgatōe ordo nature. in punitione ordo iustitie: patet. quia non est contra diuinam iustitiam si ad posteros transmittatur culpa.

Rursus quia culpa originalis in aīam transfundi non posset: nisi pena rebelliois ī carne p̄cederet: & pena nō esset nisi culpa p̄cessisset: q̄ p̄cessit ex defectu uoluntatis adē: patet q̄ originalis culpe trāsgressio & transfusio est a peccato p̄mi hoīs: non a deo: non a natura condita: sed a culpa commissa. Et sic patet uerum esse quod Aug. dicit q̄ peccatū originale transmittit ad posteros: non propaga-

no: sed libido. Quia uero per gram christi iesu omnibus uolentibus sue sciss. me uite conformari: omnia hec mala multipliciter cooperantur in bonum: dum & in bello uirtuosius pugnat & i uictoria electus uictor honorabilius coronatur: pater q̄ benedictus iesus sic bene omnia fecit in conditioe Sic bene & utiliter omnia gubernat pmittendo: p̄ mouendo: puniendo: & adiuuando: & aliis mins modis quibus quantum ex se est sicut optimus ē: omnibus optime puidet: licet solis electis ex dñe gr̄e m̄ere talis ordo cōseruatiōis & p̄uidentie uertatur in bonum: reprobis uero ex defectu sue malitie qua dei opera calūniare nituntur: iusto & occulto dei iudicio eis in malum conuertitur quia ex hoc i eternū suppliciiū p̄fidat. Vñ anima que ex xp̄o deuota noli querere scrutari eius iudicia: que licet semper sunt iustissima: sūt tñ sicut abyssus multa. Et ea possumus humiliter reuereri: sed nō nisi dā nabiliter p̄scrutari: p̄pter quod nihil querēs reuertaris humiliter: quia pro reuerentia accedet tibi bona gr̄a. Iesus pmissus patribus. cap. v.

Enignissimus auctor hūani generis ipsū sicut arundinem instabile multiplici quas fatm̄ miseria: nequaquā desp̄atione cōfregit: sed misericorditer erexit ad sp̄e: suū multiplici ne multisq̄ modis p̄mittendo aduentum. Cū enim signanter gr̄a & ueritas per iesum xp̄m facta sit: oportet te indubitanter tenere q̄ nihil gratie factum est in natura corrupta nisi p̄ deum hoīem & in ipso: propter quod quicūq̄ quolibet beneficiū salutis accepit: non nisi in fide iesu explicita uel implicita eam unq̄ habere potuit. Et quia sancta cōiē tenet ecclesia: q̄ adā & eua ad numerū electorū pertinent: non oportet hesitate quin eis facta fuerit reuelatio de xp̄o de suo semine nascituro: unde & sc̄i patres ambos p̄thoplastos diurnā penitentiam fecisse testantur. Et sicut satis Gen̄. testatur historia: si quis sciat bene & subtiliter p̄derare uerba ibi posita: ipse primus p̄ adam electū semen in filios seth: quem p̄ abel occiso sibi suscitatuū pater habebat: sepauit a reprobā generatione caym: qui p̄mul reprobos principalitatē magnam tenet in exercitu reprobos: cuiusq̄ semen iniquū totum in diluuiū perit: licet in filio noe cham maledicto a p̄re reprobā generatio malum st̄pitem de nouo acceperit. Vtraq̄ enī generatio uel natio filiorū dei & membrorū diaboli mixti currit usq̄ ad finem. Propter quod nec illa archa modicum inter aquas humane nature uehiculum a continentia ipiū usq̄ quaq̄ munda est reddita. Potes etiam rōnabiliter credere q̄ primus p̄ adam qui in tanta sapiētia a deo conditus fuerat: post lamentum penitentie & recognitionem salutis sue in dei filio nascituro de carne sua: magna & mira reuerētia deum coluit & colendum generationi electorū mandauit: & ad iesū in carne uenturum & p̄ salute sua moriturū ardentissimo suspirauit affectu: & alios docuit suspirare: unde & ab ipso credendum est habuisse oram sa-

cificia & oblationes: in quibus ante circuncisionis signum datum abrahe fiebat originalis peccati remedium: quia per illas oblationes & sacrificia celebratur deus in filio: quia una oblatione mortis sue in cruce facta: consumauit in eternum sacrificatos.

Cum enim adam nongentis & triginta ānis uixerit: quāta putas documenta salutis de mediatoris dedit posteris: & de cultu dei: & de his q̄ spectant ad regimen uirtutum: & ad rectitudinem nature: maxie cum ille sanctus & pius enoch qui propter sanctitatem suam a deo translatus est septimus ab adam: quasi trecentis annis simul ad eum uixerit: quomodo putas eum sollicite interrogasse de omnibus? Cuius. s. enoch mathusalem filius usq̄ ad annum quo mādaui diluuiū uixisse p̄batur. Noe igit̄ uir iustus atq̄ perfectus cū mathusalem: qui & adam & enoch patrem suū multo tempore uiderat: & ab eis eruditus fuerat: sanctum noe & filios eius erudire poterat. Vnde & Sem patriarcha filius noe centum annis uel quasi cum ipso mathusalem uixit ante diluuium. Multa igitur documenta potuit ipse recipere ab ipso mathusalem: & ab aliis qui diu fuerant cū primo creato adam tam de creatione: q̄ de expectatione & fide restorationis hūane p̄ aduentum mediatoris iesu. Non enī oportet dubitare q̄ enoch qui sic placuit deo: & noe uir iustus atq̄ perfectus qui tā in fabricatione arche: q̄ in plantatione uinee figura extitit saluatoris in fide mediatoris iustus fuit: & de ipso mediatore m̄ta cognouit: & aliis cognoscenda & tenenda docuit & obseruanda mandauit. Ipsam etiam abrahā qui est pater fidei: quia in ipso primo apte scribit̄ facta de xp̄o repromissio: potuit docere sem patriarcha qui etiam post ipsum uixit secundū computationem hebraicā: & secundū computationē Hieronymi. Secundū enim hebraicam ueritatem a diluuiū usq̄ ad abrahā fuerunt. cccxii. anni. Sed secundū computationem que scripta est in nra biblia fuerunt anni. ccxx. Et cū noe uixerit. ccc. ānis post diluuiū: secundum istum modum cōuixit. x. annis abrahe. Secundum autem aliū modū conuixit ei. lxxviii. ānis ad minns: cum Sem uixerit quingētis annis post diluuium non solum potuit uidere & instruere abrahā: sed etiam uidere ysaac & iacob: & xii. patriarchas & eorum filios. uixit enim post natiuitatem abrahe. ccx. annis secundū unā computationem. Secundum aliam. cclxxviii. ānis. Secundum uero alias historias multo plures fuerunt anni a diluuiū usq̄ ad abrahā: quia secundū translationem. lxx. interpretum fuerunt. M. lxxii. āni a diluuiū usq̄ ad abrahā: hanc uidet̄ Aug. ap̄ probare. xv. de ciuitate dei. Sed Hierony. non ap̄probat: cui magis in historialibus creditur. Est tanta diuersitas computationis annorum & falsitas cronicarum q̄ male dici potest ueritas: nisi q̄ in his est remedium quia nihil ex hoc deperit hu mane saluti. Quicquid sit de hoc in omnibus dei cultoribus semper fuit fides mediatoris iesu: & in

simplicibus erat implicita. Vnde sicut nunc dicuntur simplices: quod credunt quod credit ecclesia: & sufficit eis quo ad aliquos articulos. Ita credendum est tunc fore aliquid simile. scilicet quod credebant illud quod credebant sancti patres eorum: qui quidem patres diuersi fuerunt secundum diuersas tempora & etatem. Electo autem abraham patriarcha iam ex tunc aperta facta sunt oracula & promissa tam sibi abrahe: quam isaac & iacob nepoti suo. Et tunc moyses legislator in multis figuris & sacrificiis & aliis quasi innumeris: saluatoris prefigurauit aduentum. Quicquid enim sacrificiorum datum est illi populo in aialium occisione: totum figurabat illud benedictum sacrificium: quo caro eterni uerbi debebat pro nobis in crucis patibulo immolari. Sacrificium autem thymiamatis & cuiuscumque odoriferi in igne cremati figurabat cordiales concrementationes omnium uirtutum mentis iesu in amore charitatis: in quo tamquam in igne ardentissimo primo olfactui odor suauissimus ascendebat placationis sue iracundie & reconciliacionis humane. Sic sub dauid & salomone magno facto templo renouata sunt promissa & clarificata oracula. Postmodum sub omnibus prophetis tam multiplicia sunt multiplicata diuina promissa: & expresse prophete de christo: quod expresse patet: quod in quinque huius seculi etatibus per patriarchas: iudices: reges: sacerdotes: & prophetas ab abel iusto & adam propheta: usque ad iohannem baptistam suum aduentum preuenire: promittere: ac prefigurare non destitit. Et hoc pietas benigna iesu humano generi contulit: ne pro ignorantiam & ingratitude tantam dei dignationem salutem foret inefficax: propter quod per multa mala temporum & aeternorum minus & magnis multiplicatis oraculis electorum intelligentias erexit ad fidem: & affectus per uia desideria inflammauit. Tantum autem fuit desiderium istorum sanctorum patrum uidere benedictum iesu in carne presentia: quod aliqui eorum optabat celos diripi & frangi: ut uel sic desiderati iesu in carne presentia adueniret. Pudeat igitur deuotam animam iam christi morte redemptam & totam in suo sanguine lotam: non delectari & non quiescere in recepto munere: & non toto desiderio ferri in dilectum. Iam post conuersationis sue insignem exemplum: & post mortis uictoriam ad dexteram patris assumptum: in quem ex sola promissione tantorum sanctorum patrum ferebatur desiderium: ut nihil aliud uideret nec cupere nec uelle nisi solum exhiberi sibi iesum dilectum: sola dei misericordie promissum. De hoc Berno sermone secundo super Cantica: Ardore desiderii patrum suspirantium in christi carne presentiam frequentissime cogitans conpungor & confundor: in membris & uix contineo lachrymas: ita pudet temporis torporisque miserabilium temporum horum. Cui namque nisi tantum ingerat gaudium gratie huius exhibitio: quantum sanctis ueteribus accendebat desiderata promissio: Ecce enim quod multi in hac eius quod proxime celebranda est natiuitate gaudebunt: sed utinam de natiuitate. Illorum ergo desiderium flagrans & pie expectacionis affectum spirat mihi uox ista. Oculatur me osculo oris sui. Non solum autem factis

patribus dei filius est promissus: sed etiam preuiderunt & predixerunt quod esset de uirgine nasciturus: unde omnes quasi figure in quibus saluatoris prefigurabatur aduentus etiam preparationi & prefigurationi aptant sanctissime matris eius: de cuius formatione sequenti capitulo est agendum.

Iesus faber uirginis. cap. vi.

Ane iesus benedictus sicut omnia mira creauit sapia: sic illa benedictam uirginem matrem suam talem condidit in tempore: qualem eam elegit in sua sacratissima eternitate. Et talem tam nobilitate nature: quam perfectione gratie condidit matrem: quale decebat habere suam infinitissimam maiestatem: quia in ea & de ea debebat sumere: quod in eternum sibi esset unitum unitate persone: & de quo exiret precium totius liberationis & iustificacionis & beatificationis humane: propter quod iste benedictus iesus hanc sublimissimam uirginem tanra perfectione produxit ut istius sacratissime uirginis perfectio soli deo cognoscenda seruetur: ut de illa uerificetur illud ecclesiastici primo. Ipse creauit illam in spiritu sancto & uidit & dinumerauit & mensus est. Hanc autem beatissimam uirginem licet in auctentica non reperiatur scriptura sub narratione historie: non tamen dubitat sancta mater ecclesia eam sanctificatam in utero matris: & ante fuisse sanctificatam quam nata. In hac autem sanctificatione datum fuit sibi tantum gratie munus ad uincendum ex omni parte peccatum: ut nullum nec ueniale nec mortale peccatum in perpetuum commiserit: sed solum omnium uirtutum gratia ex tunc plenissime abundauit. Sanctificata autem fuit per spiritum sanctum in matris utero: quam cito deuit & poruit fieri: & quantum deuit honori filii: cum ipsa uirgo electa genitrix ei uniatum sicut membris principalissimum capiti: & sicut redempta suo redemptori: unde oportet firmiter tenere: quod quicquid honoris deuit fieri matri: factum est sibi in hac sanctificatione in dispositione ad secundam sanctificationem. Ita tamen quod nihil attribuebat uirgini sub titulo honoris falsi: quod deroger gratie capiti filii sui iesu: & pro quo excludatur a beneficio redemptionis. Totus autem impetus istius sanctificationis pro matre impellebat mentem huius sacratissime uirginis ad desiderium incarnationis filii dei & salutis omnium electorum. Vnde omnes uirtutes sue mentis in id quod postea in ea factum fuit toto conatu pendebat. Hec enim fuit felix clausula totius expectationis & desiderii & postulacionis aduentus boni iesu in qua sicut in cono omnia desideria sanctorum patrum precedentium consumari & terminari uidebatur. Propter quod omnino inexpressibile est nobis illud feruicum desiderium & orationis uirtuose suspirium quo suspirabat: ad deum ut filium suum mittere dignaretur ad nostram assumendam naturam. Non credas autem quod ad ipsum recipiendum in carne sua reputaret se dignam: quia gratiam sanctificationis que eam omni uirtute repleuit sic a principio ipsam mentem uirginis in omnium uirtutum radice. scilicet sancta humilitate in

habitatit profunde: q̄ sicut nulla post filium crea-
tura tantum ascendit i dignitate gratie: sic nulla tā-
tum descendit i humilitatis perfectissime recogni-
tione: nec alicui pure creature datum est in uia tātū
gustare nihilū creature: nec tantum se anihilare sub
uolito maiestatis diue. Propter quod nimix si oīo
ralis humilis non solum penetrabat nubes: sed et
omnes angelicas cohortes: & continue sistebatur
ante acceptabilissimum consistorium br̄issime tri-
nitatis. Quantis autem oraculis p̄nnciata fue-
rit: & quantis uirtutibus predita: multi scōre patrū
in tractatibus & sermonibus multa dixerunt: de q̄
bus non nulla subnectimus. Sic enim dicit Hiero.
Diuinis & angelicis est laudata ac predicata preco-
niis. A patriarchis quidem p̄figurata: a p̄phis autē
prenunciata: ab euangelistis exhibita & mōstrata.
Bernardus etiam multa dicit super Missas est. Di-
cit enī sic. Scrutare scripturas & p̄ba que dicta sūt
esse uera. Ut enim pauca de pluribus loquar. Hec ē
mulier que caput contriuit uenecati serpentis: dū
oīmodā maligni suggestionē tam de carnis illece-
bra: q̄ de mentis supbia duxit ad nihilū. Et ut cur-
su quodā p̄currā figuras: hec est illa lux quam di-
xit deus ut fieret: de qua factus est sol: hec est uera
uirago sūpta de uiro suo iesu x̄po quantum ad ple-
nitudinē gratie: quē iesum ipsa uirgo habuit dile-
ctum filium generando ipsum p̄ sp̄m sanctum &
gratiosissimum sponū ab eius merito recipiendo
redemptionis b̄nificiū: & copiosissime gr̄e donum
& sublimissimū per eandem gr̄am matere digni-
tatis statū: p̄pter quod nec eua dicenda est mater
oīum uiuentiū: que mī est oīum morientū tā i suo
peccato q̄ in mortis supplicio. Sed ipsa sacratissima
uirgo oīum uiuentium est sacratissima mīr: que illū
parere meruit: qui oīum redemptorē est uita. Hec ē
illa benedicta archa noe de lignis leuigatis & ipu-
tribilibus fabricata ab illo uero noe iesu: qui solus
inuentus est iustus atq̄ perfectus in generatōe hu-
mana. Hec est etiam illa benedicta fara. i. p̄nceps: n̄
solū hoīum sed etiam angelorē de qua r̄itus huma-
ne lētie iesus quasi alter is̄aac est ortus. Hec est illa
sc̄a Rebecca que filio luctatori iacob per gr̄ade my-
sterium omnibus electis luctantibus contra diabo-
lum benedictionem p̄curat paternam. Hec est br̄i-
dicta scala quam uidit iacob: cui singulariter domi-
nus est inixus & ad cuius obsequium angeli ascen-
dunt & descendunt. Hec ē illa benedicta rachel cui-
us sp̄e: & pulchritudīe inamōratus noster iesus q̄si
alter iacob descendēs in ipsam per carnis assumpti-
onem multiplici n̄i laboris seruitō se subiecit. Hec
ē etiam illa felix Rachel que uerum ioseph pepit:
qui non solum p̄nceps factus est f̄m & dominus
egypti: sed princeps āgelorē & dominus oīs creatu-
re. Hec est rubus ille moȳsi flāmas quidē emittēs
sed non ardens: quia maria filium concepit & pepe-
rit: sed pudorem in conceptu: & dolorem in partu
non sensit. Et etiam dici p̄t q̄ hec ē illa uirga aarō
flonda: nō t̄n humectata: quia benedicta uirgo si-

ne uiri consortio peperit x̄pm d̄m. Virga illa aarō
florens fructus & flores simul habuit: quia benedi-
cta uirgo iesum peperit: qui & in flore flagrantiam
habuit suauissimi odoris ad p̄iem: & in fructu saporis
dulcedinem ad reficiendam animam: & in fron-
dibus paruulorum ad se confugientium protectio-
nem sedulam: siue ab estu carnalium desideriorum
siue a facie persequentium impiorē: bona quidem
& desiderabilis umbra est sub alis iesu: in qua tu-
tum est fugientibus refugium: & gratum fessis tri-
buitur refrigerium. Quid etiā illud uellus Gedeo-
nis: quod utiq̄ de carne sed sine contagione consū-
ponitur in area: & nunc quidem lana: nunc quidē
area rore perfūditur: significat: nisi carnē assumptā
de carne uirginis: & sine detrimento uirginitatis:
cui unq̄ distillantibus celis tota se infundit pleni-
tudo deitatis a deo: ut de hac plenitudine omnes
accipemus: qui tamen sine ipsa nihil aliud q̄ arida
terra sumus. Hec est illa uirga moȳsi que mare di-
uisit: transitus sue conuersionis exēplo: & aquā
gratie de petra x̄po bibituris eduxit sue orationis
suffragio uirtuoso. Hec est scutum ueri iesu: quasi
alterius iosue: quod cōtra ciuitatem hay eleuauit:
quia per scutum fidei huius sacratissime uirgis om-
nem contriuit hereticam prauitatem. Hec est bene-
dicti dauid & sublimis r̄gis mī & filia: que uere po-
pulum suum oblita in decore suo regis prouoca-
uit amorem: cuius uultum deprecantur omnes di-
uites plebis: quam etiam innumere uirgines imita-
ri nituntur in uirginitatis mundicia: & post ipsam
gradu ipari regi filio adducūt. Hec ē thronus ueri
salomōis & solū gr̄ade de ebore q̄ de imactata uir-
ginitate sua pacifico nostro iesu solium preparat.
Que & ferculū dicit ipsius Salomonis: q̄ uarios
gustus repperit dei filius in mēte uirginis. Sed ue-
re ascensum purpureū fecit in huius uirginis men-
te & carne: quia eius uirginitas & innocētia cru-
ciata est & rubricata ad modū purpure in eius pau-
pertate & uite austeritate: & q̄ maxime in filii passi-
one. Vere reclinatorium aureum fecit in ea uerus sa-
lomon: quia sapientie uirginalis splēdorem & the-
saurum uix sufficit: imo non sufficit exprimere sub-
limitas angelorum. Sed & media charitate constrauit
propter filias hierusalem: ut in eius amore ar-
dentissimo omnes deuote mentes distant amare.
Hec est illud templum magnum & famosum cū
tot sculpturis & columnis & mirabilibus figuris: i
quo malleus & ferrum non sunt audita: cum edifi-
caretur: quia quando christum concepit nihil est
auditum de operatione uinli: sed totum comple-
tum est in silentio spiritus sancti. Et parum fuit mi-
rificētia huius templi ad p̄figurandam perfecti-
onem huius uirginis sacratissime: que est uere tē-
plum sp̄itus sancti: & palacium filii dei: & tha-
lamus sponsalis patris eterni. Hec est illa benedi-
cta uirgo de quo sibi mutuo concinunt & conue-
niunt Esaias & Hieremias. Nouum inq̄ ā faci-
et dominus super terram: mulier circumdabit ui-

b ii

rum. Si dixisset infantem uel paruulum: nec nouū uideretur nec mirum. Sed uir erat iesus: nec dū etiā natus: sapia quidem nō etate nec corporis sed anime uigore. Hanc quoq; Ieremie nouitatem esaias lucidissime aperuit cum dixit. Dabit ipse dominus uobis signum: Ecce uirgo concipiet & pariet filiū. Hec est ille filius uirginis quem Ieremias nominat uirum quem nouo signo mulier in utero circundedit. Hec etiam apud eundem Esaiam: Est uirga de radice iesse de qua flos iesus ascendit ad personalē filii dei unionem: super quem septē dona spiritus sancti plenissime requiescunt. Hec est ille mons perfectionis sublimis de quo sine māibus humāi operis lapis christus absceditur qui factus est ī caput anguli: qui & percussit suo potētī conuersionis exemplo totam statuam ambitōnis humane: ut eius humilitas in electis suis accrescat in montem magnū & repleat uniuersam terram ecclesie sancte & uirtualis perfectionis omnium electorum. Hec ē illa bñdicta porta Ezechielis: per quā solus dominus intrat & egreditur: & clausa est in eternum: quia uirgo benedicta fuit integra in conceptu & in partu: & post partum. Hec est ut uult ostendere ezechiel porta illa orientalis de qua dī. Ecce gloria dei israel ingrediebatur per limen parte orientalis. i. per beatam uirginē: de qua oritur nobis ille de quo dicit in Zacharia. Ecce uir oriens nomē eius & terra splēdebat a maiestate eius: i. caro uirginis tota resplendebat gratia diuinitatis iesu: corporaliter habitātis in ea. Hec est cadelabrum aureum totum quod uidit Zacharias super quod sūt septem lucerne. i. oēs splendores illustrantis sapie & exempla lucida uire uirtuose. Vides q̄ stupendum sit hoc unū de uirgie factum miraculum: quod tot miracula preuenerūt tot oracula promiserūt: unus quippe fuit spiritus prophetarum: licet diuersis modis signis & temporibus eandem rem diuersi non diuerso spiritu preuiderunt & predixerunt. Quot ergo primo dictū est de luce splendida: hoc figuratum est noe in archa: quod pmissum est abrahe in benedictione feminis: hoc repromissum est dauid in fructu uētris super folio sedentis regni sui. Hec ergo uirgo sola fuit ille uenter regis dauid: de cuius fructu super folium ipsius sedit rex noster iesus ut illud corroboret in eternum. Quod etiam moysi monstratum ē in rubo & igne. Aaron in flore: Gedeoni in uellere & rore: hoc aperte uidit Salomon in forti muliere & eius precio: apertius Ieremias percipit de femia & uiro: apertissime uero esaias declarat de uirgie & de emanuele deo. Et tandem gabriel exhibuit ipsā uirginem salutando. Nō sine causa autem nomē uirginis est maria: hoc enim sacratissimum nomē non fortuito nec solo parentum placito: sed diuina dispensatōe accepit: ut hoc uocabulo exprimeret nobis tam uirtutum eius fastigium q̄ nostre directionis & protectionis patrocinium. Interpretatur enī maris stella. Nocte siquidem per mare transeuntibus opus est notare hāc stellam: que cardini celi ie-

su propinquissima est tam dignitate materna: q̄ dignissima uita: ut ex illius chorusco splendore estimare ac dirigere cursum suum possint: salutaremq; apprehendere portum. Ipsa quoq; proprietates stelle perfectioni uirginis conuenit ualde: quia sicut stella sine sui corruptione suum emittit radiū. Sic absq; sui lesione uirgo peperit filium. Maria maris stella xps sol in anima figuratur. Ideo peccatores in nocte ualde a maria consolantur. Iusti uero tāq; in die a christo illuminantur. Licet & ipsi stelle huius radio dirigantur & adiuentur: ut ad ipsum solē christum ualeant peruenire. Itaq; si pertimescis propē supplicium ad christum accedere: ad mariam respice confidenter: nec illic quod timeas inuenies: quia hec est propria proprietates misericordissime matris qua tibi adhuc trepidanti excelsior temperatur maiestas. In christo uero est pietas ex comparatiōe generis: & maiestas ex excellentia diuinitatis. Qualis autem in uirtutibus fuerit ista persona que sit oibus spectanda proponitur & imitanda confidenter: afferendum est: q̄ nullo uirtutis genere uacabat: cui gratie plenitudinem in esse dei nuncius assererat. De hoc Ambrosius in libro de uirginitate. Sit inquit nobis tanq; in imagine descripta uirginitas e qua uelut in speculo resfulgebat species castitatis & forma uirtutis: uirgo erat & corpore & mente. Corde humilis uerbis grauis: animo prudens: loquendi partior: legendi studiosior: intenta operi: uerecunda sermoni: non in incerto diuitiarum: sed in precio paupertatis spem reponens. Arbitrū mētis deum non hominem: querens nullum ledere: cunctis bene uelle: maioribus assurgere: equalibus non inuidere: actantiam fugere: quando illa uel uultu lesit parentes: quando fastidiuit humiles: quā irrisit debilem: quando uitauit inopem: nihil torui in oculis: nihil proca in uerbis: nihil in actu in cultum: non gestus fractior: non incessus solutior: non uox petulantior: ut ipsa species corporis fieret simulacrum mentis & figura probitatis: hec Ambrosius. De matrimonio uirginis marie.

Ecce autem uirgo tanta perfectōne predita: h ioseph uiro uirtuoso de domo dauid ordinatione spiritus sancti desponsata fuit: que nunq; in carnis actum consentiens propter preceptum legis & instantiam principis sacerdotum cōsensit in ioseph tanq; in uirum sibi diuina providētia: datum in uirginitatis custodem & socium: & non in uirginitatis damnum. Fuit autem uerum matrimonium & sanctissimum inter illas duas personas sublimes: mariā & ioseph. Ad quod uidendum nota: q̄ in matrimonio potest intelligi duplex perfectio: sicut & ī qualibet alia re perfecta: perfectio prima. s. & secunda. Prima autem perfectio cuiuslibet rei consistit ī forma ipsius rei ex qua sortitur speciem & naturam. Et quantum ad hanc perfectionem matrimonium dicitur esse perfectū per mutuum consensum contrahentium quo cōsentiunt in copulam cōiugalem: que nullo modo

hic dici debet copula carnalis. Quia credendum ē q̄ uirgo que in omnibus agebatur a spiritu sancto fuit certifi cata de sanctitate ioseph & de diuina pte ctione: ita q̄ nō dubitabat q̄ unq̄ carnalis actus requireretur ab ea. Et ideo hoc supposito non mirū si plene in ioseph consensit ut uerum matrimoniū fuerit: & tñ ad actum carnis nūq̄ respectum habuerit. Vnde dicit Aug. in libro de consensu euangelistarum. Non est fas q̄ ioseph ab hoc cōiugio marie sepandum euāgelista putaret: cum dicit ioseph uirum marie: q̄ nō ex eius concubitu sed uirgo peperit xpm. Hoc enī exēplo insinuat manifeste si delibus coniugatis etiam seruata pari cōsensu cōtinentia rationabiliter uocari coniugium non per mixto corporis sexu: hec Aug. Sic ergo fuit uerum matrimonium quo ad primam perfectionem. Secunda autem rei pfectio consistit in operatōe eius per quam res suam finem attingit: finis autē matrimonii est proles generanda & educanda: ad quorum primum in aliis peruenitur per cōcubitum cōiugalem: ad educationem uero p alia opera uiri & uxoris quibus inuicem sibi obsequuntur ad prole nutriendam. Prolem igitur deus dedit uirgini per opus spiritus sancti: sine opere ioseph. Ipsi autē ioseph data est ista ples ex sp̄ali munere gratie: quo ipsi primo data est uirgo in coniugium: & per mutuum consensum sibi est datum quicquid intendebat in coniuge sua dominus facere per spiritum sanctum: unde merito dictus est pater iesu multo melius q̄ illi qui secundū humanas leges sibi alienos filios adoptant. Vnde hoc matrimonium: licet nō habuerit prolem naturaliter gēitam per actum matrimonii: habuit tamen prolem ex sola uirgine generatam opere spiritus sancti: propter quod dicit Aug. in libro de nuptiis & concupiscentiis. Omne nuptiarum bonum impletum est in illis parētibus xpi: proles: fides: & sacramētum. Quia nullum diuortium solus ibi nuptiarum concubitus non fuit hec Aug. Sic igitur potes uidere q̄ purissimum & sanctissimum fuit illud matrimonium. Quanta autem fuerit excellentia istius ioseph infra tibi dicitur in primo capitulo: Iesus infans fugatus. Cōuenientissimum ergo fuit q̄ ista beatissima uirgo disponeretur anteq̄ conciperet saluatorem: & hoc tam ex parte christi q̄ ex parte uirginis: q̄ etiam ex parte nostri. Ex parte christi primo: ne ab infidelibus abiiceretur tanq̄ non legitime natus: unde dicit Ambrosius sup lucam. Quid iudeis quid herodi posset ascribi si natum uideretur ex adulterio psequi. Secundo ut consueto modo genealogia per uirū describeretur i scriptura: unde Ambrosius ubi supra. Qui in seculum uenit: seculi more debuit describi: uiri autem persona queritur que in senatu & reliquis curiis ciuitatum generis asserit dignitatem. Consuetudo etiam nos instruit scripturarum: que semper uiri uenit originem. Tertio ad tutelā pueri nari diabolus contra eum nocumenta procurasset. Et ideo ignatius dicit: ipsam fuisse despōsatam ut

partus eius diabolo celaretur. Licet enim dominus aliter posset diabolum impedire & contra eum pugnare: sicut postmodum fecit: oportuit tam impediri eius malitia in infantia: ne eum acius persequeretur puerum quando nec pati xps disposuerat nec suam uirtutem ostendere: que forsità fuisset preuēta a psecutoribus excitatis. Licet at̄ diabolus m̄lta posset scire per uirtutem nature: a quibusdam tam phibetur per uirtutem diuinam: & hoc modo potest forte dici circa uirginem fore factum. Quarto etiam ut a ioseph nutrireretur: unde & pater eius dicitur quasi nutricius. Ex parte etiam uirginis fuit conueniens ut ab infamia seruaret: & pena perfectionis iudeorum cum partus in nupte lege damnaretur. Quinto etiam ut ipsi uirgini a ioseph exhiberetur ministerium opportunum. Ex parte etiam nostra fuit conueniens: quia ex testimonio ioseph comprobatum est christum de uirgine natum. Vnde Ambro. Locupletior testis pudoris maritus adhibet qui possit & dolere iniuriā: & uindicare oprobriū si non ignosceret sacramentum. Sexto, quia ipsa uirginis uerba suam uirginitatem asserētis magis credibilia reddebātur sicut dicit Ambrosius. Fides marie magis uerbis asseritur & mendacii causa remouetur: uideretur enim culpam obumbrare mendatio uoluisse in nupta pregnans: causam autem mentie di desponsata non habuit: cum coniugii primum & gratia nuptiarum partus sit femiarum. Septimo ut tolleretur excusatio sinistre uiuentibus: sicut dicit Ambrosius. Nō decuit uirginibus sinistra opinione uiuentibus uelamen excusationis reliqui: q̄ infamata quoq̄ mater domini uideretur. Octauo ut per hoc designaretur ecclesia uniuersa que cū sit uirgo: desponsata est uni uiro christo. Potest etiam ix. addi ut simul in uirgine contra hereticos & matrimonium & uirginitas suo exemplo comendaretur. Nec obstat si diceretur q̄ despōsatio erat occasio fidelibus: ne matrem christi uirginem crederēt: & quia oporteret christum credi miraculose de uirgine natum: & q̄ miracula manifesta esse debent non occulta. Miraculorum enim xpi iesu quedam sunt de quibus est fides: sicut miraculum partus uirginis: domnice resurrectionis: & sacramentum altaris. Et ista uoluit deus occultiora esse ut magis meritoria esset fides. Miracula uero illa que sūt ad fidei coprobationem debent manifeste fieri nō occulte: sicut fuit suscitatio lazari: illuminatio ceci: & similia. Non solum autem desponsata debuit esse mater dei: sed & uirgo: primo cum ipsa conceperit uerbum patris: qui est filius dei naturalis: propter patris dignitatem conseruandam non fuit cōueniens ut alium patrem haberet q̄ deum. Secundo quia proprietatis ipsius filii qui mittitur est esse uerbum dei: uerbum autem ab sq̄ omni corruptione mente concipitur: quinimo cordis corruptio pcepti uerbi corruptionem non patitur. Quia ergo caro fuit sic a uerbo dei assumpta ut esset caro uerbi dei: conueniens fuit ut ipsa sine corruptione mētis

concuperetur. Tertio fuit conueniens dignitati humanitatis xpi: in qua locum peccatum habere non debuit: per qua pctm mundi tollere uenit: quod fieri non posset si non ex incorruptione nasceretur: propter quod etiam congruum fuit qd sicut resurrectio gloriosa non fuit in humana carne: donec caro fuit glorificata: sic etiam de humana carne non fuit foetor peccati concupiscentia eradicata: donec xps uenit in carne. Et ideo solum in secunda sanctificatione per supuentem spm sancti credit uirgo mundata: ut eiusdem mundicie & similitudinis: licet in pari gradu fuit caro xpi & uirginis in ipsius uerbi dei conceptu. Quarto propter finem incarnationis xpi fuit conueniens ipsum de uirgine nasci. Ad hoc enim nascebatur ut electi nascerentur in filios dei: qui non ex uoluptate carnis sicut euangelium testatur: neque ex uoluntate uiri sed ex deo .i. dei uirtute nascuntur. Cuius exemplum apparere debuit in conceptione illius benedictae carnis: in cuius merito est uirtus nostre redemptionis. Vnde Aug. in libro de sancta uirginitate. Oportebat caput nrm isigni miraculo secundum corpus nasci de uirgine: ut significaret sua membra de uirgine ecclesia secundum spm nascitura. Non solum autem in conceptu fuit uirgo: sed etiam in partu: quia hoc competebat proprietati ipsius uerbi dei. Nam uerbum non solum in corde absque corruptione concipitur: sed etiam absque corruptione ex corde procedit: unde ut ostenderet quod illud corpus esset uerbi dei: conueniens fuit ut de corrupto uirginis utero nasceretur. Et hec est quedam ratio ephesim concilii: ubi sic legitur. Quod natum est in carne uerbum dei: matris custodit uirginitatem: seipsum ostendens per hoc uerbum. Neque enim uerbum nostrum cum paritur corrumpit mentem: neque dei uerbum substantiale partum eligens perimit uirginitatem. Secundo fuit conueniens quantum ad effectum incarnationis xpi & natiuitas: nam ad hoc uenit ut nostram corruptionem tollerent: unde non fuit conueniens ut uirginitatem matris nascendo corrumpere. Nec debuit incipere a matris iniuria: ut sibi honorem nascendo minueret: qui parentes honorare preceperat. Exiit ergo xps de utero uirginis clauso: non per dotem subtilitatis: quam ante resurrectionem non habuit: sed per potentiam diuinitatis: quia hoc miraculum & alia fecit: permanens ergo uirgo mundissima in eternum. Nec spureitiam illius demoniaci Eluidii contra quem eleganter scribit Hieronymus nominare est dignum. Quomodo ergo diceret hoc honorem xpi iesu: qui est unicus patris eterni: quod non esset unicus uteri uirginei impolluti? Multum ergo iniuriatus est ille impius dignitati xpi. Iniuriatur etiam bonitati spiritus sancti: cuius sacrarium fuit uirginalis uterus: in quo cum maxima puritate xpi carnem formauit: unde non est decens cogitare imo impiissimum: quod illud benedictum sacrarium possit decetero uiolari. Quomodo etiam conueniens est quod illa que uirginitatem allegauerat angelo dei filium promittenti:

quod iam dei concepto filio quasi de ipso non contenta uirginitatem: que in illa miraculose conseruata fuerat: sponte perdere uellet: & alios filios procreare: ipse etiam ioseph qui se non reputabat dignum intueri illam quam sciebat spiritus sancti habitaculum: quo modo post conceptum diuinum quem cognouerat per angelum de spiritu sancto factum auderet contra uirginem iteratam aliquid attetare? Et quia illius impiissimi eluidii error omnino abominandus erat: ideo euangelium nec dignum nominatione censuit quando solum illud tempus excludit a coniunctione ioseph cum uirgine: pro quo usque ad partum uirginis & conceptum poterat dubitari cum dicit. Et non cognouit eam donec peperit filium suum primogenitum relinquens certissimum: quod ex quo spiritus sanctus illum sanctificauerat uterum & in ipso formauerat: per ipsum quod ediderat dei filium: infernale & non humanum fuit postea de illa uirgine aliquid cogitare sinistrum. Virginitas igitur gloriosissime matris dei ita fuit purissima: quod etiam uoto firmata est: & non solum ipsius uirginis: sed et ipsius ioseph uirginitas creditur uoto firmata. Vnde ipse Hieronymus contra illum impium Eluidium: ioseph uirginem dicit. Grata igitur & florida fuit uirginis matris & ioseph societas: & sicut amatores puritatis in matrimonio uirginitatis fuerunt a spiritu sancto electi: unde post uirginem matrem istum ioseph sanctissimum credo fuisse puritatis maximum amatorem. Sic ergo de dicta uirgine gloriosa usque ad desponsationem potes uidere: quod iesus noster qui fabricatus est auroram & solem puriorem utroque: suam matrem uirginem fabricauit & sibi decentissimum thalamum preparauit.

Iesus annunciat. cap. vii.

Vnde igitur tota uirginis perfectio tenderet in desiderium nostre salutis: adueniente plenitudine temporum secundum diuine dispensationis archanum: missus est gabriel angelus a deo ad uirginem desponsatam: que in ciuitate nazareth reclusa in camera orationi intenta & tota in deo leuata ut pie creditur morabatur: Potes autem hic cogitare deuote piam examinationem factam in diuino consistorio mia allegante pro nobis: & seueritate iusticie resistente: sapientia quoque que xps est temperante pro utroque: qui & misericorditer se pro nobis morti exhibuit: & diuine iusticie quicquid homo rapuit plene soluit. Sic & misericordia & ueritas simul in uno iesu in pacis osculo conuenerunt: dum nihil misericordius quam se pro reo morti exponere: nihil iustius quam integraliter & plene: imo supaffluenter soluere quod debet. De hoc autem Bernardus longo & pulchro sermone primo de annunciatione pulchram & longam disputationem contexit: ubi debes notare: quod licet in diuinis non sint tales disputationes nec consultationes: tamen nostra que diuina intelligit: suo modo intelligit: & potest isto modo cogitare rationabiliter: & contemplationis sue dilatare affectum. Diffinito

ergo in ſancte trinitatis conſilio poteſ intueri me
 taliter q̄ dū illa ſacra puella oraret in camera: odor
 uirtutum illiuſ gratiſſime mentis ad illiuſ br̄e tri
 ninitatis maiestatem inclinandam aſcendit. Nā qua
 ſi poteſ intelligere patrem loquentem: **Que ē iſta**
que aſcendit ante conſpectum noſtrum tāq̄ uirgu
la ſumi ex aromatibus myrrhe & thuris & uniuers
ſi pulueris pigmentarii: uere ſp̄e ſua & pulchritu
dine ſua meum attrahit aiūm: ut concupiſcētia de
core ſuum. Filiuſ uero iam ſupplicantiſ p̄ri: deſcē
dam inquit p̄ ſi placet in hortum huiuſ ſacraſſi
me uirginis ut colligam lilia ſue puritatis: nam ipſa
eſt hortuſ concluduſ: fons ſignatuſ: fons hortore:
puteuſ aquarum uiuentium. Narduſq̄ ſue humili
tatiſ me puocat ut in eiſ mente recumbā: & de
eiuſ carne mihi tunicam faciā gratioſam: qua in
ductuſ tāq̄ decore regnabo ī m̄ia pie redemptiſ ele
ctiſ: & prauis demonibuſ ſup̄atiſ: ad n̄re maiesta
tiſ honorem. Sp̄uſ ſanctuſ ait. Nonne uideſiſ quā
ta charitatiſ dilatatione meſ huiſ uirginis am
pliatur? Nunquid etiam non attēdiſ q̄ thalamuſ
eiuſ uirtutiſ uacat nitore? uideſiſ miraculuſ ſtu
pendiuſ q̄ in tanta uirtutum plenitudine ipſa ui
detur humiliatiſ abyſſuſ. Nempe ſic p̄phatuſ eſt
q̄ ſuper humiliem debeo requieſcere: & orbem ter
re replere: uere uolo q̄ in hac uirgine ille compleat
uerſiculuſ que per humilitatem eſt terra: & per me
am irrigationem erit ſecunda: Domini eſt terra &
plenitudo eiſ: orbis terrarum & uniuerſi qui habi
tant in eo. Replebo ergo huiſ ſacra uirginis tam
mentem q̄ uentrem & erit requieſ mea in ſeculuſ
ſeculi: hic habitabo: quoniam elegi eā. Sic ergo ui
detur dicere p̄r. Et ego hanc amaui & exquiſiui: &
propoſui nihil ſp̄oſā aſſumere: & amator ſc̄uſ ſū for
me illiuſ: unigēituſ meuſ ſit unigēituſ ſuūſ: & tu ſp̄
ſc̄e ſiſ ī ea habitator iocūduſ. Precedat ergo n̄re nū
ciuſ maiestatiſ & roborēt aiām uirginis: ipſam ſubli
mando nouo ſalutationiſ munere: & ſibi nuncian
do n̄re uoluntatiſ decenter: q̄ noſ ipſoſ plenarie ſi
bi damuſ. Ego quidem p̄r do me ſibi in ſuum uni
cum & indiuiduū & amoroſum ſponſum: & filiū
dat ſe ſibi ī ſuum filiū unigēitū: & tu ſp̄uſ ſacte n̄re
clat ſe ſibi ī p̄peruū habitatorē gratioſiſſimuſ. Igi
tur non tantum mētē uirtutiſ ſed utruſq̄ ſecun
dē: formando filio meo de ſuiſ puriſſimiſ ſangu
nibuſ corpus humanum: ut ſicut ipſe deſiderat pa
ſcatuſ in liliſ uirginitatiſ ſue. Vocetur ergo ga
briel qui eſt fortitudo dei: ad quem pater: audi ga
briel qui fortitudo noſtra interpretariſ: ut adimple
as que tibi ſponuntur. Videſ inquit pater illam uir
ginem: cuiuſ odor ſuauiſſimuſ corā nobiſ ſagrat:
uideſ illum hortuſ plātationiſ omnium uirtutuſ
pulchritudine germiare: uideſ paraduſum uolupta
tiſ quem plantauimuſ a principio: ut ſit noſtre di
uinitatiſ habitaculuſ gratioſum: uideſ fontem ſū
me pietatiſ quomodo irigat uniuerſam terram: ſe
ſtina: accelera: progredere & curre cito nuncia eidē
noſtrum beneplacituſ: nuncia ei diuinitatiſ conſi

liūm: dic ſibi dilecte filie ſyon. Aue gratia plena do
 minus tecum: benedicta tu in mulieribuſ: Ecce rex
 tuuſ: ecce dominuſ tuuſ: ecce creator & cōditor tu
 uſ uenit tibi ut ſit dilectiſſimuſ filiūſ uteri tui: ſim̄
 deus homo redemptor tui & omnium ſuorum ita
 ut ipſe idē deus homo ſit filiūſ tuuſ: & ſiſ & dicariſ
 mater dei & genitrix dei: ut ſimul pariaſ & uirgo p̄
 maneaſ: & deum dominuſ tuuſ immaculata cō
 cipiaſ om̄ium electorū redemptorem. Ade: noe:
 abrahe: dauid: ceteriſq̄ p̄ribuſ & prophetiſ reuela
 tum nunciatum & promiſſum. Hec autem oīa
 predicta multum in contemplatione a deuota mē
 te pie dulciter & deuote diſtendi poſſunt ſecundū
 dulcedinem ieſu infuſam a ſpiritu ſancto intrinſeco
 deuote mentis. Attende autem q̄ conuenientiſſi
 muſ fuit ut beate uirgini nunciaretur per angelū
 tantum beneficium. Primo ex parte uirginis: ut ex
 tali nuncio eleuaretur meſ eiſ in deum: & ſiſ ar
 denti charitate flammefceret: & priuſ per amorem
 ipſum conciperet mente q̄ carne. Vnde Aug. ī lib.
 de uirginitate. Beatior maria erat concipiēdo fidē
 xp̄i q̄ carnem chriſti. Et poſtea ſubdit: materna pro
 p̄q̄uitaſ nihil marie p̄ſuiſſet: niſi feliciuſ chriſtuſ
 corde q̄ carne geſtaſſet. Secundo ut uoluntaria ob
 ſequii ſui munera deo offerret cotam ſe exponens
 & ſubdens obediētie requirentiſ dei. Tertio ut oñ
 deretur eſſe quoddam ſp̄uale matrimoniuſ inter
 dei filiū & humanam naturam. Et ideo per anū
 ciationem expectabatur cōſenſuſ uirginis loco to
 tiuſ humane nature. Et hoc bene deducit Aug. in
 quodam ſermone de natiuitate dominica. Requi
 rebatur etiam conſenſuſ uirginis in ſp̄ali pro ſuo
 matrimonio quo deus pater eam deſponſabat: ut
 eſſet unigeniti ſui mater & non ſolum ſui unigeni
 ti filii: ſed in ipſo omnium redemptorum. Cōgrue
 bat etiam uirginitati matris dei & ſue puritati ut hoc
 ſibi angeluſ nunciaret: quia ut dicit Hiero. Semp̄ ē
 angelis cognata uirginitaſ: & ideo bene angeluſ
 ad uirginem mittitur. Fuit etiam decens ex parte
 dei ut ſeruaretur ordo quem ſtatuit: quo mediant
 iſ angeliſ diuina hominibuſ nunciantur. Et hec
 eſt ratio dionyſi cap. iiii. angelice Hierarchie q̄ di
 uinum ieſu benignitatiſ myſteriū angeli priuſ edo
 cti ſunt: poſtea per ipſoſ ad noſ cognitioniſ gra
 tia tranſiuit. Sic ergo dei miſſuſ gabriel zachariam
 quōdam prophetam docebat eſſe futurum ex ip̄o:
 Mariam autem quomodo in ipſam fieret thearti
 cum ineffabiliſ dei myſteriuſ formationiſ. Con
 ueniens etiam fuit ex parte angeli ut oſtenderet ſe
 adiuuare humanam ſalutem: ſicut diaboluſ im
 pulerat ad perditionem: propter quod ſicut prima
 ſuggeſtio fuit a diabolo: ſic annunciatio ſaluatoris
 ieſu xp̄i ipſi uirgini debuit eſſe ab āgelo. Quod
 autem aliqui dicunt angelos myſteriuſ incarna
 tioniſ ignoraffe: ſicut patet ex auctoritate dionyſi
 ſuperiuſ allegata: angeli primo edoc̄ti ſunt. Nec. n.
 decuit ignorare angelos beatos quod deus facie
 bat ſc̄ire homineſ miſeroſ. Nec aliquid neceſſariū

b iiii

habent angeli beati ab homine cognoscere ad sue cognitionis claritatem. Potest tamen dici si sic exponatur: eis innotescere per ecclesiam multiformis sapientia dei in cōuersionem populorū: quia quod prius uident in deo per cōtemplationem: uident in opibus nostris compleri per experimētalem cognitionem. Quod etiam diony. in trodūcit angelos summos xpm interrogantes in ascensione. Quare ergo rubrū est indumentū tuū: non est intelligendū q̄ angeli summi uel infimi ignorauerint xpm passum: quē etiam lapides insensibiles: quasi fractura compassionis cognouisse uidentur. Sed dicuntur querere admiratiue & congratulariue: & ista ponuntur in scriptura ut eleuent mētem nr̄am ad concipiendum cum quanta reuerentia & iocunditate ac admiratione inestimabilis charitatis & sapie & triumphalis uictorie xpi ipsum tanq̄ dominum suū & regem glorie receperunt. Nihilominus ista alia ratio melius soluit: q̄. s. sancti ostendentes in cōprehensibilitatem mysterii sapientie dei i opere nostre redemptionis: dicunt ipsum ignorasse. i. nō plene comprehendisse. Et aliqua lūa huius mysterii reueruata sunt xpo homini ipsis summis āgelis reuelanda: propter quod querere dicuntur: & ab ipso responsionem accipere ut in cōne intelligat eorum humile & seruidū desiderium: & in responsione xpi clarificatiuum lumen: quo seipsum quo ad alias rationes prius incognitas angelis manifestat: propter quod dicit maximus: q̄ utrum angeli cognouerint futurā christi incarnationem ambigere nō oportet. Latuit autem eos inuestigabilis domini conceptio atq; modus qualiter totus in genitore totus manebat in omnibus: nec non & i uirginis cellula clausus. Vnde & angelus gabriel cum uirgo quesisset: Quomodo fiet istud i generali tantum respondit uirgini: q̄ spiritus sanctus superueniet in te: de specialibus conditionibus illius ineffabilis modi quo uerbum caro factum est illum reliquens doctorem quem solum nunciabat auctore.

Vtrum autem iste gabriel angelus fuerit de summo ordine non facile dixerim: nihil enim inconueniens si aliquid spāle fieret in missionibus angelorum: ut summus angelus mitteretur ad uirginem quando summus deus & dei filius ueniebat i ipsā ad sumendā carnem: propter quod dicit Grego. summum angelum uenire dignum fuerat: qui summum omnium nunciabat. Et si dicas q̄ ecclesia uocat eum archangelum: posset dici q̄ licet archangelus sit hic nomen secūdi ordinis: interpretatio tamen nominis potest ualde congrue summo āgelo adaptari: ut dicatur princeps omnium angelorum: unde gabriel fortitudo dei dicitur: quia dominum uirtutum & potentem in prelio nunciabat: & omnipotentie dei summum effectum q̄ creatura. s. unione personali suo uniretur auctori: & mulier dignitate maternali preferetur angelico statui. Nec obstat si hoc uis sustinere q̄ in aliis locis scripture ga-

briel mitti asseritur: sicut enim opera ueteris testamenti fuerunt prefiguratiua christi uenturi: unde etiam aliqui uocantur iesus uerum iesum prefigurantes. Sic potest dici q̄ si hoc nomen secundū aliquam rationem in diuino occulto iudicio alicui inferiori angelo est accommodatum: sicut dicit dionys. de seraphim qui purgauit labia esaię. Si autē dionysii doctrinam uelis examinare subtiliter & sequi ad unguem: non solum nō erit seraphin iste angelus: sed forsan compelleris dicere q̄ nec erit archangelus. Ipse enim uidetur uelle secundum q̄ aliqui exponunt ipsum: q̄ sic ordo Hierarchicus inuolubiliter obseruatur ut solum infimus ordo nobis uisibili apparitione iungatur: & fiant intermissiones intranee infirmorum a superioribus: donec ad infimum uēiatur ordinem: de quo solo ordine immediato dicantur nobis angeli apparere. Et hoc propter sufficientiam illorum summorum spūm btorum quia minimus inter eos ex quo beatus est sufficit mentem quantumcūq; uiatricem eleuare ad omnia lumina: que huic nostre peregrinationi diuina sapientia dignatur concedere. Quicquid autem sit de hoc utrum de maiori uel minori: uel de secundo ordine sit ille qui missus sit. Sed ratio biliter credere possumus q̄ iste est summus omnium qui unq̄ uisibiliter apparuerunt ad aliquid nunciandum. Apparuit autem corporali aspectu uirgini in forma uiri: quod quidem congruum fuit primo quia annuntiabat aduentum inuisibilis dei ad uisibilem carnem: congruum fuit q̄ uirgini demōstraret uisibilem spēm. Secundo congruum fuit dignitati matris: que non solum in mente sed in corpore uentraq; erat dei filium receptura. Et ideo nō solum mens eius: sed & sensus corporei debuerūt uisione angelica refoueri. Tertio congruit certitudini eius quod anūciabatur. Et enim que sunt oculis subiecta certius apphēdimus: q̄ solū imagiata.

Nec est contra ista si dicatur q̄ uisio corporalis est infima: licet enim sit infima: est tamen certissima: & tunc potest dici infima quando solum est exterius sed tunc est excelsior uisio quādo & iterius: & exterius anima illuminatur & reficit: quod nō ē dubiū tunc fuisse: unde quantum ē cōuēns alicui dari angelo ad hūanā mētē illūinādā excitādā & istamandā: & imagationē formādā & purgādā & festiuā cōsolādā & letificandā & certificandā: tantū ē credibile huic summo nuncio fore datum ad sacratissime uirgini feruendum: diuinitus tanq̄ domini sui matri. Si autem dicas q̄ alius fuisset si nudā angeli uidisset substantiam. Responderet q̄ hoc nō patitur status hominis uiatoris. Conuenienti autem ordine ambasatam sibi impositam angelus sacer uirtuo se compleuit. Tria enim angelus intendebat circa uirginem operari. Primo mentem uirginis attentam reddere ad tante promissionis considerationem: quod quidem fecit eam noua & insolita salutatione inestimabili.

ter collaudando: unde dicit Origenes super lucam Quod si sciuisset uirgo ad aliū quēpiam factum ē sermonem similem: utpote que habebat legis sciētia nūq̄ eam quantūcūq; peregrina talis saluatio tenuisset: in hac autē saluatione premitit idoneitatem uirginis ad conceptum in eo q̄ dixit: Gratia plena expresseit ipsum conceptum & concipiendū dominum: in eo quod dixit dominus tecum: per hoc enim intendebat exprimere uirgini illum ineffabilem modum q̄ deus cum ipse erat per eternā electionem sicut: cum sua dignissima matre. Tertio prenunciavit honorem conuenientē ad filii dei conceptum: cum dicit. Benedicta tu in mulieribus Et ut ipsam ostenderet in tali cōceptu ab omni maledictione mulierum plenissime separata[m] his tribus premisit. Aue: quasi dicat. Talem ambasiatam tibi a deo porto q̄ a te excluditur & in te punitur omne Eue maledictionis corrupte nature: uides ergo q̄ plenissime fecit angelus primum q̄ intendebat. i. mentem uirginis attentam reddere & reuerentē promissa[m] considerare. Nescio autē modū quo potuisset uirginem tam attentam & sollicitam reddere: q̄ eam sic laudando & talia promittendo salutare. Animo enim humili nihil est mirabilius nec magis nouum q̄ auditus sue excellentie. Admiratio enim maxime attentionem animo causat. Et ideo angelus uolens attentam reddere uirginem ad auditum tanti mysterii congrue ab eius laude incepit: propter quod scribitur q̄ sapientissima uirgo que se totam nihil sentiebat sub deo admirans: turbata est in sermone eius non cum turbatione ire: sed admirationis permaxime in promissione taliū magnalium utilitati sue. Et ideo cogitabat qualis esset ista saluatio. Secundum quod tendebat angelus erat uirginem instruere de mysterio incarnationis: quod in ea erat implendum. quod quidem fecit prenunciando conceptum & partum dicens. Ecce concipies & paries. Et ostendendo prolis dignitatem dicit. Hic erit magnus & filius altissimi uocabitur & cetera. Et demonstrando modum conceptionis supernalem & ineffabilem: de quo eā etiā remisit specialius & singularius per experientiam instruendam ad superiorem magistrum spiritū sanctum cum dicit. Spiritus sanctus superueniet in te Quid .n. tibi uidetur angelus dixisse cum dixit: uirtutis altissimi obumbrabit tibi: nisi seipsum insufficiētem & impotentē ostendere & exprimere id quod ipsa singulariter per spiritum sanctum cognosceret Quis sibi umbram talem faceret occultationis istius secreta a qualibet alia creatura q̄ istius ineffabilis occulti experientia esset soli spiritui factō: & ipsi uirgini nota. q. etiam aliter dicat. Tu habebis plenitudinem diuinitatis corporaliter in te: cui omnis alia cognitio comparata potest merito umbra dici. In hoc etiam uerbo ostēdit q̄ spiritus sanctus umbrā refrigerantis concupiscentie & totalis eradicationis fornicis fecit purissime uirgini. In hoc etiam osten-

dit q̄ ineffabile lumen diuinitatis quasi umbram sibi condescendit & se capabile pro modo uirginis tribuit. In hoc etiam ostendit q̄ ad tantam nobilitatem matrem uirginem substulit: q̄ nulla creatura plene: & cōprehendere & cogitare sufficit: sicut illud quod est obūbratum & aliis occultum. Dicitur autē obumbratum incertum: quia non solum uirginis fecunditas propter suam incōprehensibilitatē obumbratur a nobis: sed ipsa uirgo in omni sua uirtute circūquaq; nobis est incōprehensibilis & inexpressibilis: quia in isto actu omnes uirtutes fuerūt ad tantam perfectionem adducte q̄ omnibus aliis sunt incognite: & ideo obūbrate: propter quod sūt bene fatui qui perfectiones mentis uirginis & ineffabiles status sibi datos ex tunc uolunt secundum suam miserabilem mensuram taxare: & quibusdā frivolis: & stultissimis cauillare rationibus. Ultra hoc etiam in isto uerbo obumbrabit tibi continet q̄ illud obūbrabit. i. circūquaq; exprimit q̄ n̄ solū uirgo in se purgabitur a radice fornicis & in omni uirtute perficietur ineffabiliter: sed etiam in circuitu omnium electorum: & filiorum dei extendetur ista umbra: ut omnes purgentur & perficiantur secundum illam mensuram secundum quā inuiscerantur christo & concipiuntur a carne materna. Et quia ista sūt sublimia: imo ī intellectu omnē creaturā sūt ineffabiles sūt excedētia: ideo n̄ alicuius alterius uirtus exprimit: sed siglarit uirtus altissimi obūbrabit tibi. Tertio itēdebat angelus aīam beatissime uirginis inducere ad consensum: ut illud quod erat sūmmum beneficium fieret uirginis meritum p cōsensum: quod & fecit exēplo Elisabeth sterilis: ubi nō dubitatio uirginis firmatur: sed eius fides ex cōsortio sterilis pariture letificatur. Ambro. n. expresse dicit q̄ beata uirgo de uerbis angeli nō dubitauit. Dicit enim super lucam. Temperatior ē marie responsio q̄ uerba sacerdotis. Hec ait. Quomō fiet istud. Ille respondit. Vnde hoc sciā. Negat ille se credere quoniam negat se scire. Ista non dubitauit esse faciendum: quod quomodo posset fieri iquiri. Quia uero Augustinus uidetur dicere q̄ dubitauit & ipse & es alii exponendi sunt q̄ talis dubitatio magis erat admistratiōis q̄ incredulitatis: pp̄ quod ad admistratiōem amouēdā q̄ de tāta admirabat dignatiōe dei ad se oñdit ei magna dignatio dei ad ipsā Elisabeth sterile & senē: licet ipari gēdu. Et ut oñdat hoc sub uullo cadere merito: plenissimā rōem tā carnatiōis oñdit cū pncipiū eius dei oīpotētiā noianit cū diceret: q̄ n̄ erat ipossibile apud deū oē uerbū q. d. nō mureris si talia tibi pmitto: nec pauescas tue uilitatis consideratiōe: quia quāto es uerior & creatura inferior: puta mulier iuuencla & uirgo tinea: tanto in te dei omnipotentia magis honorabit & magnificabitur: & ostendetur omni creature q̄ ipse potest suum effectum producere de tua uilitate. Et ideo benedicta uirgo confecti: quia in tue uilitatis reputatione debet dei omnipotentia sume

honorari. Potes ergo uidere q̄ eleganter benedictus gabriel suam abasiam cōpleuit. Et ideo nūc cum reuerentia audias uocem tritris nostre: & sibi dicas. Que habitas in hortis tue excellentissime puritatis & plenitudinis uirtualis amici ascultant te tam angeli restaurandi q̄ sancti patres de inferno liberandi: q̄ exules filii Adam per te redimendi: q̄ etiam ones status creature in te consummandi: fac ergo nos audire uocem tuam: sonet uox tua in aurbus nostris: uox tua dulcis & factes tua decora. Responde uerbum benedicta uirgo

Quod optant superi. s. angeli:

Quod expectant inferi. s. patres inclusi:

Quod desiderant posteri. s. per filiū tuū redimēdi:

Quod appetunt exteri. s. appetitus creature in te consummandi. Da ergo benedicta uerbū dignissimi: & uirtuosissimi consensus & suscipe uerbum paternum tui diuinissimi & uirginalis conceptus. Ecce inquit uirgo gloriosa ancilla domini: fac mihi secundum uerbum tuum: ubi experimur.

Munus uirginalis consensus in pronomine demōstratiuo. Ecce sinus uirtualis apparatus in nomine humiliatiuo: ancilla domini. Zelus precordialis appetitus in uerbo optatiuo. Fiat pignus celestis promissionis & angelici affatus: uerbum tuum. Ad exprimendum autem perfectionem uirginis i isto consensu puto q̄ deficit omnis lingua: sed ne hāc perfectionem preterre uideamur: ad aliqualem cōmendationem ipsius magis balbuciendo q̄ exprimendo aliquid uel reuiter ponam. Attendendū at̄ q̄ iste consensus apparet mirabil' si cōsideretur.

Iesus emissus celitus. cap. viii

Ec missio fuit per incarnationis benignissimam condescensionem: qua deus pater propter nimiam charitatem qua dilexit nos cum uenit plenitudo tēporis secundum diuine dispositionis archannū filiū suum misit in uterum uirginis per assumptionem nostre humanitatis. Ad cuius explicationem uidendum est q̄ conueniens fuit & necessariū: quomodo christus seruauit tempus acceptabile & gratum: quomodo in assumptione fuit diuine uirtutis opus perfectum: & quomodo in assumendo seruauit congruentissimum modū.

Quomodo autem fuit conueniens: & necessariū christū carnē assumere satis patet: si quis uellet attendere q̄ per istam incarnationem facta est reparatio generis humani. Non sicut dicit Augustinus. xiii. de trinitate: ut ostendamus alium modum deo possibilem defuisse: cui potestati omnia equaliter subiacerent: sed sanande nostre miserie consequentiorē alium modū non fuisse. Et hoc idem apparet tam ex parte reparantis dei: q̄ ex parte reparati hominis: q̄ etiam ex parte ipsius reparationis siue modi. Quorum omnium ratio est: quia non minus est res conditas reparare q̄ in esse producere & ideo sicut effectus rerum principium non potuit esse nisi deus: ut sicut omnia creauerat per uerbū increatum: sic omnia crearet & recrearet per uerbū

incarnatum. Quomam ergo deus omnia fecit: potenter: sapienter: & optime: deuit ut sic repararet q̄ ista tria ostenderet: & simul cum ipsis suam iustitiā declararet. Quid ergo potentius q̄ coniungere extrema summē distantia in unam personā? Quid sapientius: quid congruentius? q̄ ad perfectionem totius uniuersi cōiunctio fieret primi & ultimi uerbi. s. dei: quod est omnium principium: & humane nature que ultima est creaturarum. Quid beniuolentius q̄ q̄ dominus propter serui salutem accipiat formam serui? Et hic modus tante benignitatis est: ut nihil clementius: nihil benignius: nihil amabilius cogitari possit. Multum igitur conueniens est ipsi dei nature: cuius natura est bonitas ut sic in sumo se diffunderet: seq̄ manifestaret nostram assumendo naturam. Iustitia uero in hoc plene patuit: quia in ea natura in qua diabolus uicerat primum hominem: in eadem deus in secūdo hoīe ipsum iuste deiecit. Et hoc est quod dicit Damascenus in principio. iiii. libri. Per incarnationis mysterium monstratur simul bonitas sapientia: & iustitia: & potentia dei uel uirtus. Bonitas quidem quia nō despexit proprii plasmatoris infirmitatē. Sapientia: quoniam inuenit difficillimam & decentissimam solutionē. Iustitia uero: quoniam merito non aliud facit uincere tyrānum: neq̄ ut eripi a morte cōmuni hominum q̄ q̄ homo pro hominibus moreretur: potentia uero siue uirtus infinita: quia nihil est maius q̄ deum hominem fieri. Conuenientissimus ergo erat hic modus ex parte dei. Rursus quia homo cadens in culpam auerterat se: & recesserat a primo principio potentissimo: sapientissimo: & benignissimo: & ideo conuerat in infirmitatem: ignorantia & malitiam: ac per hoc factus est carnalis: animalis sensalis: & ideo ineptus ad diuinam uirtutē imitandam: ad lucem cognoscendam: ad bonitatem diligendā. Ad hoc ergo q̄ homo ab isto statu repararetur: congruentissimū fuit ut ei condescenderet benignus deus reddendo se illi noscibilem: amabilem: & imutabilem. Et quia homo carnalis: sensalis: animalis: non nouerat: nec amabat: nec sequebatur nisi sibi proportionabilia & consimilia: ideo ad eripiendū ipsū hominē de illo statu pessimo uerbū caro factū ē: ut ab hoīe q̄ caro erat: & cognosci posset & delectabiliter amari: ac per hoc ipse homo obligaretur ipsū dulciter imitari. Propter hoc dicit Augustinus i sermone de natiuitate. Homo sequendus nō erat q̄ uideri poterat: deus sequendus erat: qui uideri nō poterat: ut ex hoc exhiberetur homini. & q̄ ab hoīe uideret: & quē hō sequeret: deus factus ē hō. Et in libro de cathetizandis uerbis. Que maior est causa de aduentu domini nostri nisi ut ostenderet deus dilectionem suam in nobis. Et postea subdit. Si amare piget: saltem reamare nō piget. Postremo quia homo reparari non poterat nisi repararetur

Mentis innocentia
Dei amicitia

Et sui excellentia

que soli deo suberant. Et hoc non poterat nisi per deum in forma serui: & ideo congruum fuit uerbum incarnari. Excellentiam nostram recuperare non poterat nisi reparator esset deus: quia si mera creatura tunc homo subiectus esset mere creature & sic non recuperaret statum excellentie. Amicitia dei recuperare non poterat nisi per mediatorem conuenientem: qui manus mittere posset in utroque: & utrique parti conformis: utrique parti esset amicus: ac per hoc simul esset deus & homo. Innocentiam recuperare non poterat nisi dimissa culpa: quam dimittere non decebat diuinam iustitiam nisi per satisfactionem condignam. Et quia satisfacere non poterat nisi deus per toto humano genere: nec debebat nisi homo qui peccauerat: ideo congruentissimum fuit genus humanum reparari per deum hominem natum de genere Ade. Quoniam ergo excellentiam recuperare non poterat nisi per reparatorem excellentissimum: nec amicitia reformari poterat nisi per mediatoris amicitiosissimum: nec innocentia reacquiri poterat nisi per satisfactorem sufficientissimum. Excellentissimus autem reparator non est nisi solus deus. Amabilissimus mediator non est nisi sit homo. Sufficientissimus satisfactor non est nisi sit pariter deus & homo. Congruentissimum fuit nostre reparationi incarnatio uerbi: ut sicut genus humanum non esse exierat per uerbum increatum: & culpa ceciderat deserendo uerbum inspiratum: sic culpa resurgeret per uerbum decentissime & misericordiosissime incarnatum. Aduidendum autem quomodo seruauit tempus acceptabile: & quomodo aduentus tempus eius dicitur temporis plenitudo debes scire: quod a principio temporis deus potuerit incarnari: noluit nisi a principio sexte etatis precedere lege nature & lege scripture post patriarchas & prophetas: quibus & per quos fuerat incarnatio repromissa: & per ipsos multipliciter predicta & presignata. Horum autem ratio est: quia incarnatio est opus dei reparantis. Iuxta quod dictum est: & conuenit secundum Libertatem arbitrii.

Sublimitatem remedii

Integritatem uniuersi.

Nam sapientissimus artifex hec omnia in agendo attendit. Quoniam ergo libertas arbitrii hoc requirit ut ad nihil trahatur in uita: sic debuit dominus genus humanum reparare ut saltem inueniret qui querere uellet saluatorem: & qui nollet querere in sua malitia iuste periret. Nullus autem querit remedium nisi cognoscat morbum. Nullus querit doctorem: nisi se ignoratorem cognoscat. Nullus querit adiutorem nisi se cognoscat impotentem. Quia ergo homo in prima parte lapsus adhuc superbiebat in scientia & uirtute: ideo premisit dominus tempus legis nature in quo conuinceret de ignorantia: & post recognouit ignorantiam: sed permanente superbia de uirtute qua dicebat: non deest qui implet. Adidit deus legem preceptis moralibus erudientem &

cerimonialibus simul & iudicialibus aggrauantem. Et tunc ut dicit apostolus peccatum occasione accepta per mandatum factum est supra modum peccans peccatum. Quia adueniente lege prohibente concupiscentia & libido creuit transgrediendi uicia non legis sed hominis: propter quod habita scientia & cognita impotentia propria compulsus est homo surgere ad diuinam misericordiam: & gratiam postulandam: que solum datur per dominum nostrum Iesum Christum: ideoque post legem nature & scripture: & non ante subsequi debuit incarnatio uerbi dei. Rursus quia sublimitas remedii requirit ut credatur fide firmissima: & ametur charitate feruentissima tanquam mysterium feruentissimum & saluberrimum: ideoque congruentissimum fuit ut ante Christi aduentum preirent multa testimonia prophetarum tam explicita in uerbis quam implicita in figuris: & multis firmis testimoniis quod erat secretum & altum: fieret certum & indubitabile ad credendum: preirent multiplicia promissa & ardentissima desideria ut promissum expectaretur: expectatum differeretur: dilatatum amplius desideraretur: desideratum tandem gratissimum: exhibitum feruentius amaretur: gratius susciperetur: & sollicitius seruaretur. Postremo quoniam integritas & perfectio uniuersi requirebat ut uniuersa essent ordinata quantum ad loca & tempora: & hoc opus incarnationis perfectissimum erat inter omnia opera diuina: & processus debet esse ab imperfecto ad perfectum: & non econuerso: hinc est quod hoc opus debuit fieri in fine temporum. Et sicut primus homo qui erat totius mundi sensibilis ornamentum: ultimo fuerat conditus sexta die ad totius mundi complementum: sic secundus homo ad totius mundi reparationis complementum: in quo primum principium coniungitur cum ultimo. scilicet deus cum nostro limo fieret in fine temporum. scilicet in sexta etate que etas est apta ad exercitium sapientie: quia multa transierant experimenta: & ad eneruationem concupiscentie: quia multa apparuerant indicia: & ad transitum a statu turbis ad quietem mentis: quia tunc promittunt celestia premia que omnia conueniunt illi sexte etati decursus mundi tam per experientiam preteritorum temporum quam per effusionem charismatum quam Christus in suo aduentu largissima pietate portauit. Quoniam ergo aduentus Christi dicitur tempus legis gratie & exhibitionis gratie repromisse: & est principium sexte etatis: & omnia ista dicunt plenitudinem: quia lex gratie implet legem scripture. Non enim uenit Christus soluere legem sed implere: & solutio promissi implet promissionem: sicut dicit apostolus in actibus. Annunciamus uero eam que ad patres nostros facta est repromissio: quoniam hanc adimpleuit deus filiis uestris resuscitans Iesum. Et sexta etas ratione perfectionis senarii sonat plenitudinem: hinc est quod in aduentu filii dei dicitur plenitudo temporis: non propter hoc quod in principio aduentus finiatur tempus: sed quia spiritualia mysteria impleantur.

Sicut autem christus non debuit uenire in principio temporis: quia aduentus eius nimis fuisset festinus: sic nec differre usque ad finem ultimum: quia tunc nimis esset tardus. Decebat enim saluatorem incarnari post debitam cognitionem morbi: & ante tempus iudicii introducere tempus remedii. Decebat etiam mediatorem habere quedam membra sua precedentia: quedam subsequencia. Decebat et perfectum ductorem tunc se ostendere: cum esset oportunitas currendi ad brauium: & hoc est in fine temporis post probatum multiplicem lapsum & mortis & mundi defectum: & iam apparente aliqua approximatione ad iudicium finale: ut per timorem iudicii stimulari: & spe premii accensi & perfectionem iesu christi cum tanta charitate & uirtute animemur & uigoremur ad perfecte sequendum ducem uirtutum iesum: quousque perueniamus ad brauium beatitudinis sue. Quomodo autem fuerit incarnationis sue opus perfectum: debes scire quod incarnatio est opus totius trinitatis. Cum enim sit quidam effectus & summus ab omnipotentia dei productus: & omne id quod dicit effectum in creatura sit commune tribus: necesse est a tota trinitate procedere. Et hoc satis ostendit angelus cum dicit. Spiritus sanctus superueniet in te: & uirtus altissimi obumbrabit tibi. Nomine altissimi intelligitur pater cuius est illud opus per auctoritatem: quia eius fuit proprie mittere filium suum. Nomine uirtutis intelligitur filius: cuius est illud opus tanquam suppositi: persona autem spiritus sancti proprio nomine nuncupatur: cum dicitur. Spiritus sanctus superueniet in te. Attribuitur autem spiritui sancto opus incarnationis triplici ratione: primo quia hoc congruit cause incarnationis: que si consideretur ex parte dei est mera charitas & amor: unde Io. iii. Sic deus dilexit mundum ut filium suum daret. Spiritus autem sanctus est amor patris & filii. Secundo si consideretur ex parte nature assumpte, per hoc enim datur intelligi quod natura humana est assumpta a filio dei in unitate persone: non ex aliquibus meritis: sed ex sola gratia que spiritui sancto attribuitur secundum illud Cor. xii. diuisiones gratiarum sunt: idem autem spiritus: unde dicit Augustinus. Iste modus quo natus est christus de spiritu sancto insinuat nobis gratiam dei: qua homo nullis precedentibus meritis ex ipso primo exordio nature sue quo esse cepit: uerbo dei copulatus in tanta unitate persone: ut idem ipse esset filius dei. Dicit etiam in libro de predestinatione sanctorum. Ea gratia fit ab initio fidei sue quicumque christianus: qua gratia homo ille ab initio suo factus est christus. Modo gloriatur quicumque uult quod aliquid precesserit unde primam a deo meruit gratiam: & tunc falsificabat argumentum in auctoritate prefata. Tertio etiam hoc conuenit termino incarnationis. Ad hoc enim terminatur incarnatio: ut ille qui concipiebatur esset sanctus & filius dei: utrumque autem horum attribuitur spiritui sancto: nam per gratiam efficimur fi-

lii dei secundum illud. Ad Gal. iiii. Quoniam estis filii dei: misit deus spiritum filii sui clamantem abba pater. Ipse etiam spiritus sanctus dicitur spiritus sanctificationis. Ad Roma. i. Sicut ergo alii qui per spiritum sanctum sanctificantur spiritualiter ut sint filii dei adoptiui. Ita per spiritum sanctum est iesus in sanctitate conceptus ut esset filius dei naturalis propter quod concludit angelus beate uirgini cum dixisset. Spiritus sanctus superueniet in te. Ideoque quod nascetur ex te sanctum: uocabitur filius dei. Per illam autem assumptionem facta est unio diuinitatis cum humanitate: ita quod diuina natura non tantum sibi uniuert carnem sensibilem: sed & spiritum rationalem secundum potentiam: uegetandi: sentiendi: & intelligendi. Quia ergo homo corruptus fuerat secundum omnem sui partem: totum debuit assumere in anima & in corpore ut totum curaretur. Quia uero pars carnis magis est nota nostre sensualitati: & caro magis distat a deo: ut expressior fiat denominatio: & magis exprimat deum humiliatio: & profundior ostendatur dignatio: hic est quod opus illud non dicitur animatio: licet assumpserit animam. Sed magis propter assumptionem carnis nominatur incarnatio. Attende ergo miser homo cum quanta reuerentia debes te totum deo in holocaustum sacrificii perfecte offerre: qui totus es in christo assumptus: & erubescere aliquid imundum in tua mente committere uel carne: que filio dei in christo unita est unitate persone. Hec autem unio non potest fieri in unitate nature: quia diuina natura cum sit simplex & inalterabilis non potest: sicut pars concurrere ad constitutionem tertii: nec potest in aliquam aliam naturam imutari: nec aliquid aliud in ipsam conuerti: ideo necesse fuit hanc unionem fieri in unitate persone & suppositi. Et quoniam diuina natura in nullo supposito potest subsistere nisi in proprio: ideo illa unio non potuit esse in supposito uel persona hominis: sed dei. Ac per hoc diuinum suppositum se fecit humane nature suppositum in christo: & ita est ibi tanta unitas personalis & unitas suppositi. scilicet ex parte assumptis dei. Attende autem quod humana natura in christo nunquam habuit aliquod esse personale uel suppositi: nisi solum suppositum uerbi. Ex unione enim anime: & carnis christi non resultauit esse subsistens per se suppositi uel persone create: quia simul tempore ut infra patebit: fuit unio anime & carnis in christo iesu: quis in aliis hominibus ex tali unione resultet esse personale creatum: quia hoc fuit ut ad maiorem nobilitatem in infinitum illa unio tenderet. scilicet ad esse persone increate: unde in infinitum melius fuit christi humanitati non habere esse creatum per se subsistens: ut ex hoc communicaretur sibi esse personale diuine nature. Exemplum autem est in omnibus formis gradatim ordinatis ad ulteriorem formam magis perfectam: licet enim sensitium in homine non constituat esse per se subsistens: quia tamen ordinatur ad nobilissimam formam incorruptibilem: &

Intellectualem. s. animam rationalem multo melius est in ipso homine q̄ in brutis: in quibus consistit suppositū. Attēde at̄ q̄ unio humane nature in persona filii dei non debet dici accidentalis: sed substantialis. Licet enim humana natura aduenerit persone filii dei cōplete: quia tamen persona filii dei suum eē personale cōmunicat: quod non sit in alteratione accidentium: hinc ē q̄ illa unio debet dici substantialis & non accidentalis. Substantia enim non solum dicitur materia & forma: sed etiam suppositum: & ideo unio in supposito merito dicitur substantialis. Sic igitur patet q̄ illa unio anime & carnis ulterius terminata fuit ad nobilius esse. s. persone filii dei quā si constituisset proprium eē personale: ita q̄ assumptio nullam dignitatem ademir humanitari: sed auxit: felix tamē ille proprie substantie uel substantie defectus: licet nullo modo possit dici defectus: sed sic pro deuotione liceat loqui: qui in tantum perfectum ascēdit: ut ex hoc homo esset super omnia benedictus deus. Sic & anima mea neq̄ & impia deficiat tuam per te exilire in proprio uelle: ut possit persistere plenissime in dei uoluntate: ut illud Apostoli in te uerificetur. Adherere deo & cœta. Et illud. Viuo ego & cœta. Sicut igitur unio naturarum in christo non poterat fieri humanitate habente propriam personalitatem: nisi ipsa non existente persona assumeretur in diuinam: sic nunq̄ fiet in te cum dei unio noluntatū per gratiā: nisi tua uoluntas propria totaliter deficiat: imo uerius proficiat ut sit diuina non tua. O q̄ felicius tua uoluntas est diuina qm̄ tua. Sicut felicius est deum esse q̄ malum hominem. Malus enim semper ens in te: sed deus in deo: quia talibus qui a sua uoluntate deficiunt & in deo proficiunt dicitur. Ego dixi diu estis. Et propter hanc felicē sincopam dicit sentiens. Deficit cor meū & caro mea: deus cordis mei & pars mea deus in eternū: uere qui se elongat ab hac unione peribunt: sicut sequitur. Ecce qui se elongant a te peribunt. Sicut autem in corpore christi mystico non est nisi christus iesus cum mēbris suis non habēs aliud eē nisi diuinū: sic & in inferno non est nisi lucifer cum sua uoluntate pessima & infelicia sua mēbra que noluerunt diuine uoluntati subiici: sed ppria uoluerūt uolūtate abuti. Ista at̄ personalis unio licet de potentia absoluta potuerit fieri a qualibet persona diuina: congruentissimum tamen fuit ut fieret in uerbi persona. Ad hoc enim fiebat incarnatio ut fieret humane nature reconciliatio. Reconcilians autem mediatoris habet officium. Medicatio autem proprie cōpetit ipsi filio: q̄ ē media in trinitate persona. Ipse etiā mediator & reconciliator debuit humanam naturā in omnibus suis mēbris adducere
Ad diuinam cognitionem
Ad diuinam conformitatem
Ad diuinam filiationem
ut sit quod benefuerat conditum: & per peccatum destructum: tandem per dei sapientiam esset artifi-

ciosissime reparatum. Nullum autem magis decet ad diuinam cognitionem q̄ ipsum uerbū quo pater se dedit: quod etiam rationabiliter ē unibile carni sicut uerbum uoci. Nullum etiam magis decet reducere ad dei conformitatem q̄ filium qui est imago patris. Nullum etiam decet magis cōicere similitudinem diuinam per adoptionem q̄ naturalem filiū. Et quia artifex per eadem artem restaurat destructum: per quam primo benefecit conditum. Et filius dei est ars plena omnium rationalium uiuentium. Nullum magis decuit fieri filium hominis ad restorationē nature q̄ ipsū filium dei uerbum imaginem & artem eternam. Quia uero ut dictum est unio est personalis: ac per hoc summa unionū post illā ineffabile unionē diuinarū personarum in unitate nature. hinc est q̄ rationabiliter est necessario sit cōmunicatio idiomatū. Cum igitur actus & operationes ac passionēs sint suppositorum: quicquid agit homo iesus uel patitur totū agit: uel patitur suppositum uerbi: & quicquid dicit de filio dei potest dici de filio hominis: & e cōuerso: nisi sit uocabulum in quo aliqua repugnātia includatur: sicut sunt illa in quibus includitur respectus unionis nature unius ad alteram. Sicut uiri incarnari: assumere: assumi: uel negatio alicuius: cuius oppositum alteri cōpetit: sicut incipere esse creaturam: & similia in quibus non ē cōmunicatio idiomatum: quia per tales locutiones datur occasio erroris: unde non est ita concedenda homo assumit diuinam naturam uel uniuertit eam sibi: uel q̄ est incarnatus & similia. Et similiter non est concedendum q̄ iste homo demonstrato christo sit creatura: uel iceperit esse: uel sit minor patre: nisi specificaretur secundum humanam naturam. Et hoc quia Ariani & manichei in hoc dei filiū impie blasphemantes dicunt ipsū uerbum esse creaturam: incepisse minorem esse patre. Quomodo autem modus congruentissimus fuerit pater: si attendas que dicta sūt & alia que dicuntur. Modus autem hic fuit: quia angelo nunciante uirgini uirgo beatissima credidit appetiit & consensit. Spiritus sanctus super eam uenit q̄ eam sanctificauit & fecundauit: cuius uirtute instanti uirgo concepit iesum christum uerum deū & dei filiū & hominem perfectum sanctum & imculatum: ipsa beatissima uirgine remanente uirgine & integra in eternum. Vide ergo cū quanta ratione in incarnationis opere talis modus est habitus: decuit enim ipsum deum in opere tam sublimi agere congruentissime cōmunissime completissime. Congruentissimus autem modus est: ut medicus ex opposito respondeat morbo: & reparatio lapsi: & remedium nocimento. Quia igitur humanum genus lapsura fuerat per diaboli suggestionem: & per consensum mulieris decepte scilicet Eue: & per generationem concupiscentialiter transfundentem originale in prolem: cōgruum fuit q̄ e contrario hic esset angelus bonus annūcians & suadens bonū: & uirgo credens & consentiens

in bonum suāſū: & charitas spiritus sancti sanctifi-
cans & fecundans ad conceptum immaculatum: ut
sic contraria contrariis curētur. Ac per hoc sicut mu-
lier decepta per diabolum: & per uirū peccatorem
cōcupiscentialiter cognita & corrupta: transfudit i
omnes culpam: morbum: & morte: sic mulier per
angelum erudita: & per spiritum sanctum sanctifi-
cata & fecundata absq; omni corruptione tam mē-
tis q; corporis prolē generaret: que oībus ad ipsam
uenientibus daret gratiam sanctitatem & uitam.

Attende autem q; hec beatissima uirgo huic cō-
ceptioni materia purissimam ministravit spiritu sā-
cto super eam ueniente & in ea eradicante totaliter
fomitē & eam supernaturaliter fecundante: ita q;
actionē spiritus sancti illa materia de qua formatū
ē corpus iesu digesta & ad uterum uirginis absq;
aliqua sui corruptione & libidine aducta fuit & for-
mata & organizata: ita q; totū illud quod actiue fa-
cit semen uiri in formatione humani corporis: to-
tum suppleuit & fecit in uirgine uirtus spiritus sā-
cti cum inestimabili mundicia & puritate: sicut ipse
deus est mundus: propter q; christus dicitur cōcep-
tus de spiritu sancto: ut ista prepositio de iporet
habitudinē cause efficiētis respectu corporis per ap-
propriationē ut dictū ē. Respectu at suppositi xpi
q; est persona diuina habet hitudinē cōsubstantiali-
tatis. Et ideo hoc ipso q; credit xps cōceptus de spi-
ritu sancto habet hitudinē propriā respectu cor-
poris per ipsū formati: hitudinē autē cōsubstan-
tialitatis habet ad personam assumentem. Licet
autē Crisostomus super Mat. & Dam. li. iiii. uideā-
tur dicere q; .s. s. siue ipsa diuina sapientia & uirtus
fuerint uelud semen in conceptione iesu. Et Hiero-
nymus multū uideatur hoc detestari: tamē facilis ē
concordia utrorūq;: quia cum sancti sint: idem oī-
no intendunt. In semine. n. intelligitur uirtus acti-
ua. Et secūdū hoc Crilo. & Dam. cōparant semini
spiritum sanctū uel filiū qui ē uirtus altissimi. In se-
mine etiā intelligitur substantia corporalis decisa a
patre: que in cōceptiōe trāsmittitur. Et hoc modo
sanctissime Hieronymus negat spiritum sanctū fu-
isse pro semine. hoc enim dicere imūdisimum est
& blasphemū. Licet at christus dicat cōceptus
de spiritu sancto & de maria uirgine: ppne tamen
beata uirgo dicit mater xpi: quia ipsū uere genuit
sicut uera mater i ydēpitato sue speciei & i natura
uiuēte: & secundum generationē edita: & hoc suffi-
cit ad rationem maternitatis. Spiritus sanctus at
licet sit principiū actiuum in generatione christi:
non tamē dicitur pater christi: quia ipse non genu-
it christū similitē sue speciei: sicut pater generat filiū.
Nec de substantia spiritus sancti aliquid est trāsmu-
tatum in formatione christi: quod tamen requiri-
tur ad rationem paternitatis in productione oīum
hominum. Nec etiā ipse christus dici debet ado-
ptiuus filius spiritus sancti: nec dei patris nec toti-
us trinitatis: quia illud quod dicitur de aliquo secu-
dū perfectam rationē filiationis: unde quis secūdū

naturam humanā sit creatus & iustificatus: non ta-
men debet dici filius dei nec ratione creationis nec
ratione iustificationis: sed solum eterne generatio-
nis secūdū quā ē filius solius patris. Et quia filia-
tio est proprietates personalis filii dei: & homini xpo
est cūmunicatū eē personale ex mera gratia: & nec
est singularissima dignitas humanitatis xpi. ideo
christus ēt secūdū q; homo nō debet dici filius ad-
optiuus nec filius. .s. nec etiā totius trinitatis sed so-
lum uerus & naturalis filius dei patris: ut per hoc
exprimatur illius excellentissime humanitatis di-
gnitas personalis. Quia uero illud opus a deo
processit modo cōmissimo: per uerbum enim incar-
natum reparatur lapsus hominum et ruina ange-
lorum & lapsus hominum reparatur secundum
utrumq; sexum: ut medicamentum sit cōe oībus
decentissimum fuit q; ad incarnationis mysterium
fieret concursus angeli: mulieris: & uiri. Angeli: ut
denunciatis & cōgaudēns. Mulieris. .s. uirginis: ut
cōcipientis i utero: uiri uero ut cōcepte prolis in eē
perfecto: ut sic Gabriel angelus eēt nuncius patris
eterni: uirgo immaculata eēt templum spiritus sancti
proles concepta eēt ipsa persona uerbi. Ac per hoc
in cōmuni reparatione oīum cōmunis fieret con-
curſus trium de tripliē hierarchia dilatato nomine
hierarchie diuina. .s. angelica & humana. Licet at
filius dei carnē assumere potuisset de quacūq; ma-
teria uoluisset: consequentissimum tamē fuit: ut de
beatissima uirgine carnem acciperet. Primo qui-
dem tota natura hūana nobilitata est: unde Augu-
in libro .lxxxiii. q. dicit hominis liberatio in utroq;
sexū debuit apparere. ergo quia uirū oportebat sus-
cipere qui sexus honoratior est: cōueniēs erat ut fe-
minei sexus liberatio hinc appareret: q; ille uir de
femina natus est. Secundo quia per hoc ueritas
incarnationis astruitur: unde Ambrosius libro de
incarnatione. Multa secundum naturam inuenies
& ultra naturam: secundum conditionem & enim
nature in utero femine corporalis fuit: sed supra cō-
ditionem uirgo concepit & genuit: ut crederes q;
deus erat qui innouabat naturam: & homo erat q;
secundum naturam nascebatur ex homine. Et Au-
gustinus dicit in epistola ad uolusianum. Si omni-
potēs deus hominē undecūq; formatum: nō ex
materno utero crearet sed repentine inferret aspe-
ctibus nouam opinionem cōfirmaret erroris: nec
hominem uerum suscepisse ullo modo crederetur
& dū omnia mirabiliter facit: aufert q; misericordi-
ter fecit. Nunc uero inter deum & hominē me-
diator apparuit: ut in unitate psōe copulans utraq;
naturam: & solita sublimaret insolitis: & insolita
solitis repararet. Tertio quia hunc modum cōple-
ctitur omnis diuersitas generationis humane. Nā
primus homo productus est de limo terre sine ui-
ro & femina: Eua producta est ex uiro sine femina
ceteri uero homines producuntur ex uiro & femi-
na: uide hoc extremū q; xpo cōueniētissime relictū
ē ut p spūm scūm p duceret de femina sine uiro. Pōt

etiam ratio quarta addi: quia per hoc predestinatio eterna: que beatam mariam ad dignitatem maternitatis cum uirginitate elegerat: per hunc modum hoc ipsum copleuit: ipsam super omnem puram creaturam inestimabiliter exaltando. Habuit autem hec coceptio tria nobilissima priuilegia. scilicet qd esset sine peccato originali: qd esset non puri hominis: sed dei & hominis: qd esset conceptio matris & uirginis. Ista tria a natura non habuit: sed a spiritu sancto. Et ideo dicit Dam. quantum ad primum: qd spiritus sanctus superueniens uirgini purgans ipsam. i. preseruans ne cum peccato originali conciperet: fomitem totaliter extirpando. Quantum ad secundum dicit: & uirtute uerbi dei susceptiuam tribuens. i. ut conciperet uerbum dei. Quantum ad tertium dicit. Simul autem & generatiua: ut. scilicet manens uirgo posset generare. Attende autem qd caro xpi semper dicitur a peccato fuisse immunis. Et quando caro xpi comparatur ad Adam & ad alios patres: dupliciter contingit errare in hac comparatione. uno modo si attribuatür christo uel eius carni conditio peccati: puta si dicatur qd christus in adam peccauit: uel qd in Abraham decatus fuit. Istud enim falsum est: quia non eo modo fuit in patribus ut peccatum posset ad ipsum deriuari: quia non fuit in eis secundum legem concupiscentie siue secundum rationem. seminalem: sed solum secundum corpulentam substantiam. Alio modo contingit errare si attribuamus ei quod actu fuerit in patribus primis: ut si dicatur qd caro christi secundum qd in christo fuit sine peccato: ita et in Adam actu fuit sine peccato. per hoc dantes intelligere qd in Adā & in aliis patribus fuit aliqua pars eius que peccato non fuit obnoxia & sic traducere tur munda usq; ad uirginē: ex qua corpus xpi postea formaretur: quod falsum est: quia caro christi non fuit secundum aliquid signatum quod posset distinguui a reliqua carne: sicut purum ab impuro in Adam & in aliis patribus. Caro etiam humana peccato inficitur: quia per concupiscentiam concipitur: nihil autem est in prole qd non concupiscentia trahatur a parente: & ideo in eis nihil fuit mundum: sed in beata uirgine totum est mundatum per spiritum sanctum. Postmodum autem quia incarnatio processit modo copletiuo. hinc est qd in coceptione copletio debita fuit in prole: in conceptu: & in modo concipiendi: quia uero completo debuit esse in prole hinc est qd in instanti facto conceptu uirgineo non solum facta fuit totalis uirginis sanctificatio: sed etiam ipsius benedictę particule de qua debuit benedictum christi corpus formari distinctio: & ad locum uteri uirginalis mundissima

Deductio
 Consolidatio
 Confirmatio
 Animatio illius carnis
 & per unionem anime ad carnem uiuificatio: & totius hominis plena & perfecta ad personam filii dei unio: ut sic uirgo uere dei filium conciperet per unionem carnis

ad diuinitatem: mediante spiritu rationali: per quem tamq; per medium caro idonea erat ad unionem. Quia uero completio debuit esse in conceptu: ideo completus est ille quartus modus producendi humanam naturam de muliere siue uiro de quo dictum est supra. Quia et completio debuit esse in uirtute concipientis. hinc est: qd in coceptione filii dei simul coocurrunt

Virtus innata
 Virtus infusa
 Virtus etiam increata
 Prima materia preparauit. secunda segregando purificauit. tertia subito perfecit. Et sic beatissima uirgo maria fuit completissimo modo mater filii dei spiritu sancto

Purgante
 Excitante
 Adiuuante
 Eleuante

naturam ipsius sanctissime uirginis: & complete faciente etiam conceptum illius diuinitissime prolis. Oportet sufficiens est intelligere quale fuit illud de celo immisissimum incendiū: collatum refrigerium: infusum solatiū: tam in factissime uirginis mente quam carne? Quanta fuerit nobilitatio generis humani in concepta prole: quantaq; descensio maiestatis: & quam inestimabilis sublimatio uirginis matris: uere nullus deuotus & uere catholicus debet negare: quin tunc tanta perfectio gratie tanta abundantia carismatum diuinorum: & tanta uirtutum omnium consumatio fuerit beatissime uirgini matri dei in illo conceptu data: quanta potest recipere uirgo creatura sine nione personali. Et sic in omnibus post filium sanctissima mater habuit perfectissimum & ineffabilissimum statum consumatum in omni perfectione actiue & contemplatiue absque aliqua diminutione & defectu. Opinor autem pie engendo mentem ad uirginis matris excellentiam: qd ex tunc mens eius taliter fuit stabilita qd sine aliqua interruptione fuerit summe in contemplationis actu & gustu: & hoc supra omnem modum alterius creature. citra tamen beatificam uisionem. Et puto qd ois ignorantia non solum culpabilis: quia de illa non est dubium. nunquam enim habuit: sed et ois ignorantia quomodo libet dicens defectum ex peccato originali tamen fuit sibi ex tunc ablata & plenissimus hitus sapietie totam ipsius mentem perficiens fuerit sibi a spiritu sancto infusus: maxime qd suffragatur ad uirtutum perfectionem: Et qd occupationes exteriorum sensuum nunquam recolectionem mentis & contemplationis actum impedirent in ea: & ipse contemplationis actus mentem plenissime in deum recolligens non impediuisset debitum & uirtuosi officium administratiue partis inferiorum sensuum: quin & se dulcissime ministrauerit dilectissimo iesu filio humilitatis sue tam in infantilibus necessitatibus corporis sui: quam in aliis que in decursu uite sue circa ipsum est sensibiliter operata: que etiam in omnibus aliis que ad instructionem & utilitatem proximi siue apostolorum: siue quoruncumque aliorum necessaria uidebatur: imo iste due perfectiones actio & contemplatio puto qd in ipsa ex inestimabilitate glorie sue & uirtutum se mutuis respectibus inuendebat.

Nec puto q̄ somnus qui nobis inabyssat & sepelit actus rationis & liberi arbitrii: & per consequens actum meriti & demeriti in illa habuit hunc effectum immo puto q̄ liberum arbitrium suum i ipsa non fuerit ex sono submersum: sed anima sua libere & actu meritorio simul & contēplatiuo nō obstante somno tendebat in deum. Et alias multas perfectiones reputo ipsam tunc consecutam nobis ineffabiles & incōprehensibiles. Que etiam secundum experimenta nostre infirmitatis & corruptionis impossibiles uiderentur. Ad ista autē sentiendū de uirgine matre dei reuerēdissimā mouent me illa q̄ idubitanter tenemus de ipsa. Ex quibus supradicta uere possunt concludi .i. Plena expurgatio & fomitis eradiciō: & omnis originalis infectiōis Plena assimilatio totius carnis uirginis & sue sanctissime prolis. Plena participatio plenitudinis gr̄e christi mentis & Plena diffusio gratie in ipsa manans ad filii dei personā conceptam in ipsa & per ipsam: & eminentia dignitatis & status materni principii in quo sibi non cōmunicat aliqua creatura. Et primo sic arguo. Si fuit plene purgata a fomite: ergo ab omni infectiōe in humana natura ex fomite causata: sed impedimentum omnium predictorum ē impedimētū imperfectionis magne sicut patet deducenti: & maxime impedimētum somni & destructio actus contēplatiui. ergo nullo mō uidet̄ q̄ fuerit in ea. Cum igitur omnis hebetudo mentis & alii defectus quos in nobis experimur. etiam in expergiscētibus non sinant statim & libere mentē ferri in deum. Sed quasi experimento cognoscimus q̄ ac si sonus eēt interruptio nostri esse & influxus gratie dei i nobis uidet̄ quasi de nouo fieri & cū nouo conatu oportere nos redire ad mētis claritatem & subtilitatem: quā p̄mo fueramus experti: ac si mens resurgeret: sicut facit a magna prostratione & sepultura sue libertatis & cognitionis.

Nec ualet si diceret̄ q̄ ista est cōditio nostre mētis & corporis: & ipsa nō fuit educta de statu corporis animalis. Non enim est uerū q̄ ista sit cōditio nature: sed ē magis nature per peccatū infectio: prostratio: & infirmitas: a quibus plena purgatio a fomite debuit eam plene liberam reddere. Et q̄ hoc non sit nature cōditio expresse dicit Augustinus q̄ in statu innocētie fuisset clarior contēplatio dormientium: q̄ sit modo uisio uigilantiū. Comuni ter enim magis uidentur sentire doctores q̄ in statu innocētie nō perdidisset homo liberum arbitrium siue rationis usū propter sonū. nec nati fuisset filii subiecti ignorantie. Dicit enim Augustinus q̄ approbate falsā pro ueris nō est natura hominis cōditio: sed pena damnati. Item in Enchiridion. cap. viii. satis expresse uocat errorem omnē deceptōem & hoc dicit indecorū & indecens & ad huius uite miseriam pertinere. nihil autem tale uidetur conueniens matri dei. Puto enim q̄ in ea ex tunc fuerit aliorum & iestimabilis dulcior contēplatio: q̄ fuerit in Adam. nec mirum quia gustabat deum ut filiū

uteri sui. Et uirtus regitiua corporis impleto dei obsequio sine aliquo uitio tanto fuit in ea perfectior: quanto in maiori altitudine uirtutum regebat: cū & dolores & penas tā mētis q̄ corporis plene subleuabat & inferebat in deum: ab eis nec in minimo impedita. O felix reformatio & paradisi status maior: q̄ illa fuerat quam nobis ademit cōgressio peccati. propterea quomodo tibi uideretur conueniens q̄ in summa plenitudine gratie que debetur statui materno magna pars tēporis que occupatur in sono trāsiuerit sine actuali relatione ad deum: uel etiā sine plena ratione merendi? Licet enim uoluntas qua uolo dormire ut possim uiuere ad honorē dei sit actus meritorius in quo actu possit sonus aliquid mereri dici meritorius: tamē in sono sic ligante liberū arbitrium sicut sonus ligat nos. nec actus meriti a mente procedit. Quod autem deceat summū gradum pure creature gratie que fuit in matre deuota mens penset. Nec etiam est contra hoc si diceret̄ q̄ hec est pena peccati: & pene non fuerunt sibi ablata: sicut nec filius suus carere uoluit: quia licet pene que sunt pure pene & materia uirtutis & adiutorium perfectionis merendi & nullum impedimentum uirtutis perfecte: & que totam naturā cōmuniter consequuntur: remanserint tam i xp̄o q̄ in ea: sicut fames: sitis: tristitia de malo tam suo q̄ alieno. tamen ille pene que sunt impedimenta perfectionum: sicut ignorantia: concupiscentia: ligatio liberi arbitrii: & distractio actus contēplatiui non debuerunt in ipsa remanere: sicut nec a christo fuerunt assumptę. Ex secūdo. Caro uirginis & prolis est eadem caro & similis puritatis: Sed in christo non fecit caro christi sue matri defectus predictos: igitur uidetur q̄ nec sue matri. Secundum. n. apostolum Si delibatio sancta est & massa & cetera. Et Augustinus dicit in sermone de assumptione domine: q̄ caro uirginis & caro prolis sunt eiusdem puritatis: unde uidetur q̄ nullum defectum quem non assumpserit benedictus iesus in carnis assumptione: dimiserit in sua sanctissima matre. Ex tertio sic arguo. Dicit enim Hieronymus i sermone assumptionis domine q̄ totius gratie plenitudo que est in christo: in mariam uenit q̄q̄ aliter. Aliter inquit ut mihi uidetur: quia in christo sicut in homine personaliter desiccato & in maria sicut in templo ipsi uerbo singulariter dedicato. In christo ut in capite influente. In maria ut in collo quasi toti corpori ecclesie transfundente. In christo fuit ut in supposito sustinente & influente ex uniuersali fonte ois gratie lumen. In maria sicut feliciter hec omnia in mēte concipiente q̄ carne: sicut dicit Augustinus. Si ergo tota plenitudo gratie que in christo est uenit in mariam. ergo ille plenitudines supius dicte: & alie multe maiores & ineffabiles nobis. Nec ualet instantia si diceret̄ q̄ in christo fuerit beatifica uisio ab instanti sue conceptionis: nec ista prerogatiua fuit tunc data uirgini. igitur similiter nec iste alie. Non enim est simile. Gratia enim uisionis beate

omnino competit christi humanitati: & est decēs ex unione psonali uerbi. Nō enim ē decēs ut unia tur uerbo ut supposito: & nō fruatur ipso. Sed perfe ctiones que cōpetūt xpō secūdū pfectionē uie de bent diffundi ī sua beatissima matre. Vnde puto q̄ oēs gratie substātiālē mentē perficiūt: & que nō repugnāt statui creature: & q̄ sunt citra beatitudi nē patrie debent sibi cōmunicari: sed p̄dicta nō repugnāt. ergo etcetera. Et si dicerēs nō habuit omnem grām: q̄ nō fuit sacerdos nec p̄dicator: &c. friuola ē istātia: q̄a nō sūt substātiāliter pficiē tes mentē: sed q̄dam gratie gratis date secūdū exi gentiam singulariū personarū. Ex dignitate autē materni principii: si potest argui efficaciter q̄ de cuit filiū suū in oībus q̄ n̄ repugnāt statui creatu re uiatricis: & humane nature supplene perficere: & omnem defectū q̄ pfectionē diminuat actu uel habitu ab ipsa remouere: sicut sunt defectus op̄po siti pfectionibus memoratis. Cū enim nullus du bitet filiū potuisse ista in matre pficere: minus de bet dubitare ipsum hoc facere uoluisse: & p̄ conse quens fecisse: q̄a hoc filialem reuerentiam decuit.

Item si in generatiōe filii dei ex ipsa uirgīe pluſ potuit grā q̄ natura: nō est mirandum filiū ī men te uirginis sup id quod natura n̄a infirma appre hēdit: ineffabilia fecisse. & quo ad donū sapientie & quo ad cōsumationem grē. Vnde puto q̄ stupen do mō dilatatus fuerit sinus m̄ne mētis ad respe ctus & actus ineffabiles: tā respectu dīnarū pfectio nū: q̄ et respectu affectual̄ dilectiōis ul̄ deuotiōis & mltiplicate relatiōis oīum saluādorū: quos ipsa sicut uera m̄ genuit ī xpō: & simul cū xpō porta uit itra sue uiscera charitatis. Et si aliqua ī scriptu ra uident̄ ostēdere imperfectionē in matre: multi pliciter possunt exponi: ita q̄ suffragabunt̄ ad ista: sicut ex pte dictum est supra in precedētī capitulo. cū ageretur de pfectione mutui cōsensūs. Attē de autē q̄ quātūcūq; dicatur p̄ Hieronymū: siue per quēcūq; q̄ tota plenitudo gratie q̄ est ī xpō: requieuit in Maria: et licet nos dixerimus q̄ p̄ oīa debuit filio assimilari ī pfectione tā mentis q̄ cor poris: oportet semp̄ itelligi q̄ ista plēitudo & assi milatio ē intelligēda scđm gradum: ut q̄tum di gnitas materni p̄cipii distat a dignitate unionis suppositi: tantū distet utriusq; pfectio. Nec p̄ hoc mēs infirma aliquid arguat cōtra predicta: q̄a oēs supraposite pfectiones & alie incōparabiliter ma iores icludūt in dignitate materna: nec per hoc adequatur xpō &c.. Attēde similiter q̄ menti paḡ se exquirētī calūniari possent ista uerba marie interpretari calūniando uocabula uel modum lo quendi. Sciat tamen illa mens quecūq; sit: q̄ illud non est officiū studiosi nec deuoti iesu & sue sc̄ssī me m̄is: q̄n̄ potius sicut pure circa hoc scribētis negociat̄ deuotio: sic & pii lectoris it̄p̄tatio re feratur. Et ut ad omnia supradicta utar argumēto Augustini & uerbis: audi ipsum loquentem in ser mone assumptionis dñe. dicit enim sic. Est folium

nostri pacifici salomōis: & licet ponatur thronus matris ad dexterā eius: tamen ē inestimabilis gra dus: qui q̄dem gradus ī oībus celestis ordinibus hierarchie obseruatur: de q̄bus īfra magis dicitur: dū ageť de assumptionē huius sacratissime matris. Suscipiat hūc sensum fraťna charitas: put xp̄i spi ritus ispirauerit: & si refragare his elegerit: cum nō uult dicere hoc: xp̄m non posse proferat: quasi nō conueniat uelle. Et si dei filiū nosce ueraciter osten derit: incipiā ei credere: de quibus aliter nō presū p̄si sentire. Si ergo uera sunt que dixi: tibi gr̄af xp̄e: quia de scā uirgīe matre tua: nisi quod piū est aut dignum sentire nō potui. Si ergo dixi ut debui: ap proba christe obsecro tu & tui: hec Augustinus. In quo sensu etiam predicta descripsi.

Iesus plene dotatus Cap. ix.

Tendēdum ē anima xpō deuota cū quā ta perfectionis dote tuus iesus intrauerit mūdum: & ut ista tibi magis disticte pateant: secūdum q̄ balbuciendo possumus dicere: scias q̄ fuit perfectissimus plenitudie

Gratie in effectu

Sapientie in intellectu

Meriti in exteriori opere & effectu.

De plenitudine gratie ī affectu debes scire: q̄ ī ipso a sui cōceptione fuit plenitudo oīs grē: quan tum ad gratiā singularis persone: & quātū ad gra tiam capitis: & quātū ad gratiam uniōis: ita q̄ p̄ gratiā singularis persone habuit oīs culpe īmu nitatē: & quātū ad actum & quātū ad possibi litatē: q̄a nec peccatum habuit: nec peccare potuit. Per gratiā unionis. ipse est dignus non tm̄ cōmu ni felicitate glorie: uel cuiuscūq; create excellentie: uerū etiam adoratiōe latric: que ē cultus reuerentie soli deo debitus. Et ut tibi manifestē que ē gratia unionis: scias q̄ ipsa grā unionis nō ē aliud q̄ ipm esse personale: put intelligit̄ gratuito ex mera dei bonitate nullis precedētibus meritis: datum hūa nitati assūpre: p̄ quod donū ipse homo uerus est deus unitate suppositi. Et ideo dico q̄ ille homo p̄ hanc gratiam ē adorandus ut summus deus: q̄a ipse est super omnes benedictus deus. Hec autē unio est quedā relatio que habet esse suū regale si cut in subiecto ī humana natura: secūdū rōnem au tem in diuina psona: & ideo secūdū aliquid dicit quid in creatū: & secundum aliquid quid creatum. Mutatio enim ad quā sequit̄ relatio facta ē in na tura humana: dū est assumpta a uerbo: ipso uerbo non mutato: sed ex mutatiōe assumpte humanita tis dicitur uerbo relatio aduenire psonalis uniōis actiue. Et ipsum diuinum suppositum iportat: ut unitū humane nature: & ipsius suppositum que ē dignitas benedicti iesu: que facit eum secūdū apo stolū benedictū deū. Hanc etiam unionē sequi tur habitualis gratia ipsius iesu: secūdum habitua lem rōnem intelligendi: q̄ habitus dicitur gratia habitualis persone. Quod autē sequitur: & nullo modo possit precedere ordinē intelligendi: nam

ordie tpris simul sunt: pōt patere ex tribus. Primo quidē secūdū ordinē pncipiorū utriusq; pncipium enim unionis est psona filii assumēs humanā naturam: que secūdū hec dicit missa in mūdū: q; naturam humanā asumpit: pncipiū autē gratie hitualis q; cū caritate datur est spiritus scūs: q; secūdū hoc dicitur mitti: q; p caritatē mētem in hitat. Missio autem filii secūdū ordinē nature pōr est missione spiritus sancti sicut generatio filii preintelligit spiratōni spiritus sancti: qui a pate filioq; pcedit: unde unio psonalis secūdū quā itelligit missio filii ē prior ordie nature gratia hituali secūdū quā itelligit gratia spiritus sancti: in natura autē humana corrupta nūq; fuit facta missio spiritus sancti p in hitantē gratiā in q;buscūq; patribus: precedētibus xp̄m: nisi p̄supposita & preintellecta diuino cōcepto missione filii dei in carnē: unde omnes iustificati p̄s fide iplicite uel explicite uniti xp̄o: q; in eis fuit spiritus sancti adoptio. Secūda cā accipit huius ordinis ex hitudine hitualis gratie ad suā cām: gratia enim creat in homine ex p̄ncipia diuinitatis: sicut lumen in aere ex p̄ncipia solis: unde dicit. Ezechielis capitulo xxxiii. Gloria domini israhel ingrediebat p̄ uia oriētālē: & terra splēdebat a maiestate eius: p̄letia autē dei i xp̄o itelligit: secūdū unionē hūane nature ad diuinā psonā. Hec autem singulari unionē solū p̄ns ē deus xp̄i hūanitati: gratia hitualis ergo itelligit ut consequēs hāc unionē: sicut splendor solē Tertia huius ordinis ratio assumi pōt ex fine gratie. Oritur enī gratia ad reddēdū subiectum gratū: & ad expediēdū ad bene agēdū per sui ramificationē i hitus uirtutū & donorū. Gratificatio autem & actio ē suppositi ut iā entis: unde p̄suppōit hipostasim opantē & gratā: ypostasis autē p̄supponit in hūana natura xp̄i unionē. Et ideo gratia unionis secūdū intellectū pcedit gratiā hitualē: unde licet gratia hitualis siue unionis nō possit dici xp̄o homini naturalis: q; fit cāta ex p̄ncipis hūane nature: dici tamē potest naturalis tāq; pueniens in humanā naturā causante diuina natura ipsius & eius psona: q; etiā uno modo naturale dī hoi illud quod ab ip̄a natiuitate hēt secūdum illud. Eph. xx. Eramus natura filii ire. Et. Sap. xii. Neq; ē narratio illorum & naturalis eorū malitia. Idcirco q; utraq; gratia in xp̄o est ab instātī in cōceptionis & natiuitatis: pōt dici isto modo xp̄o naturalis: uñ Augustinus dicit in enchiridiō. In nature hūane susceptiōe fit quodā mō ip̄a gratia illi homini naturalis: quasi nullū possit peccatū admittere. Attēde autē q; necesse fuit ponere gratiā hitualē i xp̄o ppter tria. Primo ppter unionē aīe illius ad uerbū dei. Quanto enī aliquid receptiuū p̄pinus ē cause influētī: tāto magis participat influētīā eius. Influxus autē gratie est a deo: secūdū illud. Gratia & gloriam dabit dominus. Et ideo magis fuit conueniēs ut aīa illa nō solū recipet influxū diuine gratie cōit r sed sūme ex tā ineffabili unionē. Secūdo ppter nobilitatē illius aīe cuius opationes oportebat p̄pin

gissime attingere ad deū p cognitionē & amorē. Et q; licet hūana natura assumeret ad esse psonale filii dei: q; filius dei cognoscit & fruit se actu essentiali cum patre & spiritu sancto. Cuius aīa capax non fuit pp differētīā nature ideo oportuit q; suā cognitiōnē & fructiōnē hrēt hitū gratie qui hūanā naturam eleuaret quā recepit secūdū q; decebat i sūma plenitudie: hīe naturā assūptā. Et ex ista gratia hituali pcessit i potētis aīe xp̄i oīs pfectio uirtualis tam uirtutū q; donorū: tā pfectionis gratie gratum faciētis: q; gratie gratis date. Tertio etiā fuit cōueniēs ponere hitū gratie in xp̄o ppter hitudinem ipsius xp̄i ad genus humanū: xp̄s enim inq̄ntū hō mediator est dei & hominū: ut dicit. J. thy. secūdo: & ideo optebat q; hrēt gratiā in alios redundātem secūdū illud. Ioānis p̄mo de plenitudine eius oēs accepimus gratiā p gratia. Attēde autē q; i xp̄o pōt attēdi duplex grē plenitudo: uno modo: Ex parte i plus gratie:

Alio modo ex parte hētis grām
Ex parte quidē ip̄ius gratie dicit esse gratie plenitudo ex eo q; aliquid attingit ad sūmū gratie & q̄ntū ad essētīā: & q̄ntū ad uirtutē q; s. hēt gratiā in oī excellētia qua pōt hēri: & in maxima extēsiōe ad oēs grē effectus: talis plenitudo est solius xp̄i. Secunda plenitudo ex pte hētis gratiā & tūc dicit subiectū hēre plenitudinē grē q̄n hēt gratiā secūdū q; cōpetit statui suo & officio: put in eo est intēsa grā: usq; ad terminū ei p̄fixū a diuīa boitate i merito xp̄i hominis. Secūdum illud eph. q̄to. Vnicuiq; uestre donata est gratia secūdū mēsurā & ceteta. Secūdū hoc etiā apostolus dicebat: ut impleamini i oēm plenitudinē dei. Talis ergo gratie plenitudo fuit i christo plenissime: sicut decuit hoiēm talē sic sublatum ut esset deus. Et talis grē plenitudo secūdū gradū sibi debitū conuenit omnibus electis: ita q; beata uirgo est plena grā: sicut decet excellentissimā matrem xp̄i. Stephanus inferiori gradu sicut decet strenuissimū pugilē. Et secūdū istū modū plenitudinis licet sint oēs electi plēi: q; oēs pueniūt ad illud qd est sibi dispositū a deo in xp̄i merito: tñ aliter plenus ē modius: aliter plena: ē celi capacitas dilatata. Sic autē xp̄us est p̄fectissimus in plenitudine gratie oī modo: sic beatissima uirgo hēt plenissimā grām scdm q; decet matris dignitatē. Et q̄ntū pōt cape secūdū ordinē quē fecit deus capacitas creature nō unite. Et sic omnes alii secūdum illum statum & gradū ad quē p̄destiati sūt. i christo iesu: i quo solū gratificati sunt ab eterno. Sicut dicitur eph. primo. Et electi fieri conformes imagini filii benedicti iesu habent gratie plenitudinem secūdum mēsurā donatiōis christi: quam eis in semetipso liberaliter donauit & in eorum iustificatione temporaliter tribuit. Potes igit uiderere quante imensitatis fuerit ista gratia que pprie dicit gratia unionis: nā sic est infinita. Sicut ipsa persona uerbi. Si autem consideretur gratia christi prout ē quidā habitus causatus et receptus i christi anima sicut i subiecto: & sic nō

est dubiū q̄ oportet dicere q̄ sit quid finitū. **Di**
 cūt tñ aliqui q̄ si consideret secundum ppriā ratio
 nem gratie quia illa gratia illuminat quia. s. habet
 quicquid potest p̄tinere ad rationem gratie: & nō
 datur ei secundū aliq̄ certā mensuram illud qđ ad
 rationem gratie pertinet: eo q̄ scđm̄ propositū dei
 cuius est gratiā mensurare: gratia confertur anime
 christi. Sic cuidam ul' i principio ḡtificationis in hu
 mana natura: secundū illud ad eph. i. Gratificauit
 nos in dilecto filio suo. Sicut si dicamus lucem sol
 esse infinitam: non quidem secundū suum esse: sed
 secundū rationē lucis q̄r habet quicquid ad rationē
 lucis potest pertinere: licet bene dicatur q̄ isto mō
 datur gratia xp̄o: non tamē sequitur q̄ sit simpliciter
 infinita: q̄r totum qđ est de ratione ḡtie ut creata ē
 finitum est: licet autem gratia xp̄i habeat infinitum
 effectum: q̄r extendit se sufficienter ad salutem hu
 mani generis & ecia' infinitorum electorum si pos
 sibile: esset eos fore infinitos: nō p̄pter hoc. simpli
 citer infinitus est habitus ḡtie eius: sed bene infini
 ta est gratia unionis: ratione cuius plene potest sal
 uari. **Quod** autem dicitur Ioan. iii. Nō ad men
 suram dat deus spiritum sanctum christo. non est
 contra hoc quomocunq; accipiatur: uno enim
 modo exponitur de dono quod deus pat̄ ab eter
 no dedit filio diuine nature: unde quedā glosa di
 cit ibidem. Tantus est filius quātus est pater: Alio
 modo potest referri ad donum unionis humane
 nature: quod sic dictum est infinitum. unde di
 cit glo. Sicut pater plenum & perfectū genuit uer
 bum: sic plenum ac perfectum est humane unitū
 nature: Alio modo potest referri ad gratiam habi
 tualem: in quantum gratia christi se extēdit ad oīa
 que sunt gratie: Vnde augustinus hoc exponēs di
 cit. Mensura quedam donorum diuino est. Alii. n.
 datur sermo per spiritum sapiētie: alii sermo scien
 tię: sed christo plene dant' omnia: quia non ad mē
 suram accepit supple alicuius doni. Per hanc aut̄
 tam abundantissimam gratiam christo datum est
 secundum q̄ homo ut sit caput ecclesie. Ecclesia
 enim unum corpus mysticum dicit' secundum si
 militudinem ad naturale corpus hominis secun
 dum diuersa membra que habent diuersos actus.
 Sicut docet Apostolus ad Roma. xii. Et prime
 ad. Corinth. xii. In hoc quidem corpore christus ē
 caput secundum similitudinē humani capitis. In
 quo triapossimus considerare. s.

Senex & honorabilis ipse est caput & p̄pheta: do
 cens mendacium ipse est cauda: uirtutem quoq;
 quia uirtus ceterorum membrorum & guberna
 tio eorum in suis actibus est a capite propter uim
 sensitiuam ibi dominantem & influxiuam in in
 feriora: unde etiā rector dicitur caput populi: iux
 ta illud. I. Roma. xiii. Cum esses paruulus in ocu
 lis tuis: caput in tribus israhel factus es: hec autē
 tria plene cōpetunt christo spiritualiter. Primo. n.
 secundum propinquitatem ad deū gratia eius nō
 solū est principalior & prior: sed est summa & pri
 cipalissima & prima: & si non tempore: tamen di
 gnitate & dei intentione: nam omnes alii accepe
 runt gratiam: & per ipsum & per respectum ad
 gratiam suam: immo quod plus est: nihil accepe
 runt nisi quod pro eis christus accepit: & eis libe
 raliter dispensauit: secundum illud ad Romanos
 vii. Quos presciuit: hos & predestinauit conformes
 fieri imagini filii dei: ut sit ipse primoge
 nitus i multis fratribus. Secundo uero perfectionem
 habet quātum ad plenitudinem oīum gr̄arū: secū
 dū illud. Vidimus gl̄iam eius &c. Io. i. Tertio uir
 tutē hūit influēdi p̄ sue ḡtie excessū i oīa membra
 ecclesie. Secundū illud Io. primo. De plenitudine
 eius & cetera. Et q̄r humanitas xp̄i tota dei uerbo
 coniuncta cui corpus per animā unitur ut supra di
 ctum est: ideo tota xp̄i humanitas secundū animā &
 secundū corpus influit in oēs homines & q̄rū ad
 animā: & quātū ad corpus uno modo in quātum
 membra corporis nostr̄i per gratiā xp̄i exhibent' ar
 ma iustitię: que iustitia: in anima existit p̄ xp̄m. Iux
 ta illud ad. Roma. vi. Iustificati gratis p̄ gratiā ip
 sius. Alio modo influit i corpus: in quātū nitor glo
 rie ab anima deriuat' ad corpus. Secundum illud ad
 Romanos. ii. Qui suscitauit iesum a mortuis: ui
 uificauit corpora nostra per inhabitantem spiritū
 eius in nob s. Secundum igitur hanc plenitudinē
 gratie capitis ipse est caput omnium hominum:
 Attendendum autem est q̄ differentia ē inter mē
 bra corporis naturalis: & inter membra corporis
 mystici. Membra corporis naturalis sunt omnia si
 mul: sed non corporis mystici: nec quantum ad eē
 nature pprie: q̄r corpus ecclesie constituit' ex om
 nibus qui fuerunt a principio mundi usq; ad finem.
 nec quātū ad esse gratie: q̄r & eorū qui sunt i uno
 tempore quidā carent gratia post modū habitū:
 aliis autē iā habentibus. Sic ergo membra corporis
 mystici non solum accipiunt' secundū q̄ sunt in actu
 sed secundū q̄ sunt in potentia: q̄r nūq; reducuntur
 ad actū oculo dei iudicio: p̄p̄ eorū maliciā repugnā
 tem. Quedā autē q̄nq; reducunt' ad actū non ex p̄
 priis meritis: sed ex sola misericordia dei: ut hū solū
 habeant unde gratias agant: p̄mi non habeant qđ
 rephendant. Sic igitur accipiendo generaliter se
 cūdū totū tempus mundi iesus est caput omnium
 hominū secundum diuersos gradus. Primo &
 principaliter est caput eorū qui sibi unūtur per dei
 fortunatē glorie. Secundo eorū qui sibi unūtur

Ordinem
Perfectionem
Et uirtutem

Ordinem quia caput est prima pars hominis in ci
 piendo a superiori: et inde est q̄ omne principium
 consuevit nominari caput: secundū illud Ezechie
 lis. xxvi. Ad omne caput posuisti me lupanar tibi.
Perfectionem autem: q̄r in capite uigent omnes
 sensus interiores & exteriores: cum in ceteris mem
 bris sit solum tactus: propter quod uiri perfecti uo
 cantur capita in scriptura: secundū illud Esaię. xv.

per caritatē que est uolūtatis. Tertio eorū qui ac-
tu sibi uniant per fidem que est captiuatio intelle-
ctus sub christo: & quedam unio in eius uirtute.
Quarto eorū qui uniantur potētie: q̄ tamen non
est ad actum reducenda secundū p̄politū dilectio-
nis diuine. Quinto eorū qui in potestate uni-
ti sūt: que nunq̄ tamen reducētur ad actum eorū fi-
nali malicia resistente: qui cum de mundo exeunt
cum tali malicia esse simpliciter desinunt xp̄i mē-
bra: q̄r̄ iā non sūt in potestate ut christo uniantur
sed actu in eternum ut membra diabolo coniungā-
tur. Diabolus uero dicitur caput omnium impi-
orum: dictum est supra: q̄ caput non solum influit
in membris interioribus: quod quidem nō potest
facere diabolus: sed exterius gubernat mēbrorum
actus dirigendo ad aliquē finē. Et sic etiā quilibet
princeps uel platus potest dici caput multitudinis
sibi subiecte: p̄ hunc modum diabolus dicitur ma-
lorū caput: q̄r̄ ut dicitur. Job. xli. Ipse est rex sup̄ oēs
filios superbie pertinet autē ad gubernatōrē qui
dicitur caput: ut eos quos gubernat: ad suum finē
perducatur: suus autem diaboli est auersio rationalis
creature a deo: unde a principio hominē ab obediē-
tia diuini precepti remouere tentauit. Ipsa autem
auersio a deo habet rationē finis in quātū appetitur
sub specie libertatis: secundū illud. Iere. ii. A seculo
confregisti iugū: rupisti uincula: dixisti non seruiā.
In quantum igitur ad hunc finē aliqui dicūtur pec-
cando sub diaboli regimine: & sub eius guberna-
tione cadunt & ex hoc dicitur eorū caput. Ad eius
sequelam aliqui excitantur inducti per suggestio-
nē: aliqui p̄pria sponte eius malicia imitantur: ui-
dentes uexillū sic p̄me auersionis a deo. Sicut sub
uexillo ducis quidā citati militāt: quidā p̄pria uo-
luntate electi. Et secundū hoc diabolus omnium
malorū dicitur esse caput in quātū illi imitantur: se-
cundum illud. Sap. Secūdo. Inuidia diaboli mors
introiuit & cetera. Sequitur. Imitantur autē ip̄m q̄
sunt ex parte ipsius. Attende autem q̄ sic anti-
xp̄us non dicitur caput omnium malorū: sed aliquo-
rum quos sua malicia in suo tēpore ducet ad malū.
Dicitur autē caput omnium malorū propter ma-
licie plenitudinē & perfectionē: secundū q̄ p̄fectio
est in malis: unde dicit glosa: super illud. i. Thesal.
Secundo ostendens se tamq̄ sit deus. Sicut in xp̄o
omnis diuinitatis plenitudo inhabitat: ita & i anti-
christo plenitudo omnis malicie. Quod quidem
non est unione personali cū demone: sicut quedā
errando dicunt: sed abundantia influxus in eum
sue malicie. Et quantum ad hoc omnes mali qui p̄-
cedūt sunt quasi quedā eius figura secundū illud. ii.
ad thes. tertio. Mysteriū operat̄ iniquitat̄. Licet autē
mēbra christi i p̄p̄riis naturis sic successiue generēt̄
& sic successiue iustificēt̄ i seipsis: & ad gl̄iā trāfferā-
ter. Et ideo in capite nostro sublimissimo iesu oēs
fil̄i sumus ab instanti sue conceptionis in suo com-
p̄henfibili actu sue fructuonis: beatificus est tā p̄ se.

q̄ p̄ omnibus beatificatis laudes reddens sue infi-
nitissime maiestati. In quantum autē uiator fuit
per inestimabilem habitū sue gratie omnibus mem-
bris suis fuit coniunctus ut seipso omnia faciēs &
ipse suos electos omnia in se faciens secundum oēs
actus & status quos unq̄ in ipsis electis acceptauit
con descensio pietatis paterne: & omnes ip̄sōe gra-
tias tamq̄ suas a patre recipiens: & ipsos electos fa-
ciens recipere in semetipso: impedimenta nostra-
rū resistentiā: expectans inestimabilibus lamentis
supplicatiōis electorū: in seipsum trāformās i ipsis
patiebat̄ moriebatur ieiunabat: orabat & i ipsiōia
bona faciebat. Et ea quoq̄ christus in se fecit de no-
bis cui mittit̄ tamq̄ fundamento: & speciali radici
nostri meriti: quicquid hodie per gratiā suam facit
in nobis: unde i christo iesu comp̄henfōre fuimus
& sumus quicquid erimus in gloria beatitudinis.
Et i ip̄o uiatore fuimus & sumus quicquid erimus ul̄
sumus in participatione sue caritatis. O quantū
tenentur membra tali capiti: qui nec ad modicum
sua membra dimittit q̄ uniretur eis inestimabili
effectu charitatis sue & sollicitudine p̄uidētie in-
fluentie: & defensionis p̄petue: hoc ostendēs apo-
stolus i xp̄o esse completum: quod in seipso adhuc
erat fiendū: dicebat ad eph̄. Secundo. Conresuscita-
uit in celestibus & cōsedere nos fecit i iesu christo.
Super quo dicit. Gregorius q̄ tunc paulus in cathe-
nis & in carcerem tenebatur: & tamen cōsedere cū
christo in celestibus gloriatur. Et secundum hunc
sensum dicit ap̄stol̄. primo. Omnia per ipsum & in
ip̄o creata sunt: & ipse est caput corporis ecclesie: q̄r̄
in ip̄o complacuit omnē plenitudinē inhabitare: &
per eū reconciliare omnia in ipsum. Et breuiter
iste reduplicaciones quas totiens facit idem: apo-
stolus de membris xp̄i loquitur i aliquo loco quā-
do superaddit in christo iesu uel in ip̄o uoluit ostē-
dere istam inestimabilem coniunctiōem quam habui-
mus & habemus in actibus & habitibus & perfecti-
onibus mentis iesu tam uiatores q̄ comprensōres i
quo sumus quicquid sumus i esse gratie: non secundū
solam diuinam personam: sed secundum assumptā
naturam. Hoc enim modo potest exponi illud uer-
bum. Gaudium meum meum in uobis sit: id est il-
lud de quo gaudeo iam de uestra salute sit uobis in
uestra beatitudine. Attende autem q̄ plene & p̄-
fecte esse caput ecclesie est proprium christo: sed q̄-
tum ad exteriorem gubernationem potest aliis cō-
uenire sicut prelati dicitur caput ecclesie: secundū
illud Amos sexto. Optimates capita populorū: diffe-
rēt̄ tamen a christo: quia christus est caput omni-
um qui ad ecclesiam pertinent secundum omnem
locum tempus & statum. Alii autem homines di-
cuntur capita secundum quedam specialia loca: ut
episcopi suarum ecclesiarum: uel secundum tēpus
determinatum: sicut papa est caput ecclesie totius
tempore sui pontificatus: & secundum determina-
tum: statum: quia solū uiator. Alio modo etiam

differunt quia christus est caput ecclesie propria uirtute & auctoritate. Alii in quantum uices christi gerunt: secundum illud secunde ad Corinthios secundo: nam ego quod donavi si quid donavi propter nos in persona christi. Et capitulo quinto pro christo legatione fungimur: tanquam deo exhortate per nos. Plenitudo autem huius gratie capitis in christo iesu: licet secundum aliquam conditionem uel distinctionem sic refertur homini secundum quam non est caput angelorum. Sicut secundum uere conformitatem & spiritus: & secundum beneficium redemptionis adaptatione tamen ad illum respectu christus est caput omnium: beatorum angelorum & hominum: ubi enim est unum corpus: necesse est ponere unum caput: unum autem corpus similitudine dicitur una multitudo ordinata secundum distinctos actus & officia. Manifestum est autem quod ad unum finem. scilicet gloriam diuine fruitionis ordinatur & homines & angeli. Et ideo ista benedicta ecclesia triumphans est unum corpus ex hominibus & angelis constitutum. Totius autem istius multitudinis christus est caput & conformitate nature generis quia omnes sunt intellectuales & principalitate: puritatis quia propinquius & immediatus heret deo & plenitudine perfectionis & uirtutis & plenissime fruitionis glorie. Participat enim gloria beatissime trinitatis non solum plus quam homines sed etiam plus quam angeli summi: immo plus quam omnes alii simul sumpti. Et ideo de eius influenza non solum homines sed etiam angeli suscipiunt excellentissimum diuine bonitatis gustum: quia in ipso & per ipsum gustant deum ut suppositum personale. Et non solum a christo suscipiunt angelus gustum nouum: sed etiam a reuerendissima matre eius: in qua & per quam omnes beati gustant deum ut filium naturalem. Non autem tibi uideatur modi cum accreuisse illi superne uirtuti ex matre & filio: quia si bene poteris: non solum christus est summa hierarchia: sed plenissimus omnium aliorum. Ex ista autem exaltatione christi iesu dicit ad eph. primo constituit eum deus pater ad dexteram suam in celestibus supra omnem potestatem principatum: & uirtutem: & dominationem: & omne nomen quod nominatur non solum in hoc seculo: sed etiam in futuro. Et primo subnectit quod ipsum dedit caput super omnem ecclesiam: non tantum militantem: sed etiam triumphantem. Ex premissis satis claret quod gratia capitis iesu influxit in omnes tam precedentes quam sequentes. Cum enim fides & ueritas uniant membra capiti: secundum illud ad Romanos tertio. Iustificati gratia per gratiam ipsius. Et eadem sit fides & caritas precedentium & sequentium: in omnes est huiusmodi benedicti capitis influenza ut merito dicatur: Qui preibant & qui sequebantur clamabant. Osanna filio dauid. Hic autem modus gratie habitualis unionis siue perso-

nalis & capitis maxime distribuitur. Ioannis. primo cum benedicto iesu dicitur: Vidimus gloriam eius gloriam quasi unigeniti a patre. Ecce gratia unionis: plenum gratie & ueritatis. Ecce gratia habitualis siue personalis. Et de plenitudine eius omnes accepimus. Ecce gratia capitis nostri benedicti iesu.

De plenitudine autem sapientie istius benedicti iesu scias quod in ipso est omnis plenitudo sapientie: non solum quantum ad cognita: uerum etiam quantum ad modum & differentias cognoscendi. In christo nostro iesu fuit

Cognitio eterna ex parte diuinitatis

Cognitio sensibilis ex parte sensualitatis & carnis

Cognitio essentialis ex parte spiritus & mentis

Et hec fuit triplex scilicet quedam perfectio nature: quedam complementum gratie: quedam consummatio glorie: unde sapientiam habuit & ut deus: & ut homo: & ut comprehensor & ut uiator: & ut illuminatus per gratiam: & ut complectus per naturam. Et ideo in uniuerso in christo fuerunt quatuor modi cognoscendi. Primus est per diuinam naturam & hoc cognouit omnia actualia possibilis finita cognitione actuali & comprehensiuam. Cognouit enim quicquid dicitur deus cognoscere noticia uisionis: non tamen omnia que deus cognouit noticia simplicis intelligentie. Et ideo cognouit non solum omnia quecumque temporis & actus erant: sed etiam omnia possibilis fieri: non quidem solum secundum potentiam dei sed secundum potentiam creature. Secundus modus cognoscendi est per gratiam & hoc cognouit omnia spectantia ad redemptionem generis humani. Tertius modus est secundum naturam cuiusmodi fuit in adam: & hoc cognouit omnia que spectant ad uniuersi constitutionem. Quartus est secundum sensibilem experientiam: & hoc cognouit quecumque ueniunt ad animam quocumque modo per organa sensuum. Secundum quem modum dicit. Apostolus quod didicit per ea que passus est obedientiam. Ratio autem huius plenitudinis christi est quia sicut christus immunis debuit esse ab omni culpa: sic etiam debuit esse elongatus ab omni ignorantia: & cum ipse fuerit non solum diuina persona: sed etiam rationalis anima & sensitua: ideo necesse fuit quod secundum utramque naturam & secundum omnem animam potentiam esset totaliter repletus luce sapientie. Et ideo in ipso fuit plena cognitio secundum omnem rerum existentiam. Et quia res habent esse in eterna arte & in humana mente & in proprio genere: necesse fuit christum habere hanc triformem sapientie lucem. Ideo res in eterna arte cognouit ipse sicut eternus artifex per diuinam sapientiam & sicut comprehensor uerbo fluens: & in ipso tanquam in arte omnia creata cognoscens cognitione beata: qua non solum res in uerbo cognoscit sed etiam ipsum uerbum tanta plenitudine cognoscit quod in ista cognitione & fruitione

ne ineffabiliter omnem cognitionem cuiuscunque beati transcendit. Licet autem ipsum uerbum se plenissime cognoscendum ostendat ipsi anime beate christi iesu: est tamen impossibile quod ipsum comprehendat: licet autem dicant aliqui quod cognoscant infinita: nullo tamen modo potest intelligi quod aliquid creatum quatumcunque beatum cognoscat infinitum simpliciter propter limitationem nature. Illam autem infinitatem que dicit esse in potentia creature: non est dubium quod anima christi cognoscit: quia talis infinitas nunquam est actu: nec cognoscitur per modum infiniti. Sed sicut mirabilia possunt accipi ab intellectu immaterialiter: ita infinita accipi possunt ab intellectu: non per modum infiniti sed quasi finite: ut sic illa que sunt seipsis infinita sunt intellectui cognoscentis finita. Et hoc modo & alio ineffabili nobis non est conueniens dicere quod anima christi cognitione beata infinita cognoscat in uerbo. Breuiter concludo quod quantumcunque potest intelligi a quocumque intellectu posse dari anime christi ex unione uerbi: tantum est sibi datum de cognitione beata & fruitione: ut extendatur intellectus quantum potest extendi: dum modo non traseat limitem creature: que gratia unionis perfecit humanam naturam in christo quantum perfectibilis est. Quia etiam res dupliciter in mente habent cognosci preter cognitionem acquisitam exercitio intellectus: quam non credo christo competere propter imperfectionem suam scilicet uel secundum lumen gratie nature integre: uel secundum habitum infuxum reuelationis diuine: hinc est quod necessarium fuit ad perfectam plenitudinem sapientie christi hos duos modos esse in christi mente uel ratione. Primum scilicet per habitum innatum: sicut cognouerunt adam & angeli. Quia enim ratio christi & intellectus eius perfici debuit cognitione naturali & natura hominis bene instituta nata erat omnibus creaturis preesse & ipsas noscere tamque eas que sibi deberent seruire: sicut patuit in primi hominis conditione: hinc est quod quantum ad istum primum modum cognoscendi cognouit omnia plene que sunt de constitutione mundi excellentius longe quam ad adam.

Rursus quia gratia magis respicit opus reparationis: ideo secundum istum modum cognoscendi quem dicimus esse per gratiam in christo & in quantum erat uiator cognouit omnia perfectissime que spectant ad perfectam reparationem nostram. Et quia ipse fuit excellentissimus excellentissime primo modo cognouit. Hoc est supra omnem cognitionem christi in quantum uiator. Attende autem quantum immensitatem habuit ista sapientia: quia in quantum redemptor habuit omnia peccata expiare: & magna & parua habuit omnia cognoscere & omnes modos quibus peccatur: uel quibus fit inductio ad peccandum. Non solum illa ad que redemptio sua applicata est efficaciter: aut illa que dele-

uit: sed etiam illa ad que applicari potuit efficaciter. Cognouit enim totam uirtutem sue gratie. Quod cumque bonum fit in humana natura acceptatur a deo ideo omnia habuit cognoscere: Et si bene deduxeris cum per ipsum instaurata sint omnia & que in celo & in terra: per hanc scientiam habuit omnia cognoscere que possunt quocumque fieri in humana natura: siue in malis culpe: siue in beneficiis gratie tam in operibus actiue: quam in gustibus contemplatiue: & omne quod mouere potest humanam mentem bene uel male. Attendendum autem quod in hac scientia & in aliis conditionibus mentis: siue anima christi fuit eleuata sublimissime supra modum & statum quod possit cognosci & determinari a quocumque anima mente: Et ideo multum frivole sunt rationes ad concludendum in ista parte que trahuntur ex principis paganorum: secundum experimenta que traxerunt de sententia defectibilitatis sue: Ac si totus status excellentie humane nature fuisset comprehensus a stoliditate deteriorationis paganice: unde stupeo de deductionibus rationum quas aliqui magistri qui dicuntur theologi ad perfectiones mentis christi probandas & ad eius excellentias diminuendas adducunt: quas propter detestationem & horrorem nec nominare intendo. Caueat autem sibi mens deuota: ut sicut dicit apostolus ad cor. secundo. Ne quis eam decipiat per prophetiam & inanem fallaciam secundum elementa huius mundi id est secundum principia proprii experimenti: & non secundum christum id est non secundum altitudinem beneficiorum factorum christo & humane nature ultra comunem apprehensionem hominum. Verum in tali materia optime apostolus illorum prophetiam uocat inanem fallaciam: id est nullam habentem apparentiam. Cum enim principia nostre fidei ab inuisibilibus ueniant iuxta apostolum secunde ad corinthios quarto. Contemplantibus nobis non que uidentur: sed que non uidentur & principia huius terrene philosophie ortum habent ab experientia cecitatis nostre: manifesta est fallacia a regulis paganis sepe a tali cecitate formatis uelle arguere contra excellentias status iesu tam in se quam in suis membris: tam in gratis in ipso contentis: quam in his que per ipsum continue infra corpus ecclesie diffunduntur. Hoc sit dictum pro despectu argumentationis paganice in toto decursu istius scripture modice. In quo loquimur de benedicti iesu ortu: decursu: exitu: statu: fructu. In hac autem scientia sic fuit christus perfectus & sic immediate ab ipsa diuinitate edoctus quod non fuit necesse ipsum aliqua adiscere: nec ab angelo nec ab homine: propter quod dicitur. Ioannis primo quod non erat necesse quod aliquis perhiberet ei testimonium de homine: ipse enim sciebat quid erat in homine non solum ut deus: sed etiam ut homo in diuino lumine. Et sic de hoc non fuit necessarium: multo mi-

nus de quocunque alio simili. Cum enim ipse esset fons nature humane & dñe: & testimoniū in quo fit resolutio ueritatis: non fuit conueniens q̄ eius ueritas esset ab alio q̄ adeo accepta. Licet autem dicatur angelus apparuisse cōfortans eum luce. xxij. non tamen illa confortatio fuit ex christi necessitate: quantum ad suam mentem: nec per modum instructionis: sed ad demirandam proprietatem humane nature: & āgeli dicuntur ei ministrasse: sed sic propter nos confortatur: ut in nobis scilicet fides ipsius incarnationis firmetur. Quomodo etiam dicitur in capitulo quarto celestis hierarchie: uideo q̄ ipse iesus supercelestium substantiarum super substantialis substantia ad nostra ueniens intrā mutabiliter obediēter subiicitur patris & dei per angelos formationibus non intelligitur subiectū fuisse christum angelicis illustrationibus ratiōe sui ipsius: quantum ad potentias mentis sue: sed ratione eorum que circa incarnationem agebātur & circa administrationem sue infantilis etatis & passibilis carnis: unde ibidem subdit q̄ per angelum nunciatur ioseph ad egyptum recedere: & rursus de egypto ad iudeam reductio. Quantum autem ad scientiam experientie per organa sēsuum qui est quartus modus cognitōis iesu: debes scire: q̄ quia sensus non est perceptiuus nisi ad instāis presentiam. Hinc est q̄ secundum cognitionem sensitiuā: non simul cognoscebat omnia: sed modo hec: & modo illa: iuxta q̄ oportunum erat ad redemptionem humani generis faciendam: & iuxta q̄ diuersa diuersis temporibus sensibus suis fuerunt presētia. De perfectione autem meriti christi hoc scias q̄ in christo fuit omnis perfectio & plenitudo meriti. Primo quantum ad deum qui merebatur: quia non tantum erat homo: immo deus. Secundo quantum ad tempus in quo merebatur: quia ab instanti conceptionis usq̄ ad mortem. Tertio quantum ad id per quod merebatur: quia per perfectissimum exercitium uirtutis in agendo & patiēdo semper quidem hec interius intra seipsum: exterius autem quantum decuit. Quarto quantum ad deum cui merebatur: quia non tantum sibi: sed q̄ maxime nobis & omnibus electis. Quinto quantum ad illud quod merebatur nobis: quia non tantum gloriam: uerum etiam gratiam & ueniam: nō tantum gloriam spiritus: sed etiam stolam carnis & apertionem ianue celestis. Sexto quantum ad id quod merebatur sibi: quia licet non mereretur glorificationem mentis quam iam habebat: merebatur tamen glorificationem sui corporis & accelerationem resurrectionis & daritatem sui nominis & dignitatem iudicarię potestatis. Septimo quantum ad modum quo merebatur. Cum enim dicatur aliquis tripliciter mereri: uel de indebito fa-

ciendo debitum: uel de debito maius debitum: uel de debito uno modo faciendo debitum alio modo. Omnibus istis modis meruit nobis. Et ita p̄priissime saluat ratio meriti nostri iesu. Octauo tantum modo meruit sibi faciente hoc plenissime gratia spiritus sancti per quam christus similis erat beatis: & in statu merendi: ita q̄ super eius meritū omnia alia merita nature humane habent fundari: & ab ipso procedunt sicut pululatiōes a radice. Ad intelligendum autem rationem merēdi in christo: debes attendere q̄ quia fuit in ipso omnis plenitudo sapientie & omnis gratie: & ista sūt radix & origo recte & sancte uiuendi ac per consequens merēdi: necesse est q̄ in christo fuerit plenitudo perfectiōis meriti secundum omnem modum plenius merendi. Quia igitur in christo fuit plenitudo gratie unionis per quam erat deus ab instanti conceptionis habens omnem gratiam & motum liberi arbitri. Hinc est q̄ necessarium fuit in christo esse perfectionem meriti: & quantum ad excellentissimam dignitatem merendi: & quantum ad celeritatem oportunitatem tempons. Et ideo dictum ē q̄ ab instanti conceptionis meruit: & quod excellentissime omnino meruit. Rursus quia in ipso fuit plenitudo gratie singularis persone: per quā habuit firmam charitatem & omnes uirtutes perfectas: & quantum ad exercitia: & quantum ad habitum: ideo dictum est q̄ in eo erat plenitudo meriti ad illud per quod conuenit mereri: uel cuius ē radix charitas & actus multiplicis uirtutis. Amplius quia in eo fuit plenitudo gratie capitis per quā in eo fuit gratia non solum sicut in quodam homine: sed sicut in quodam principio omnis gratie & sicut in quodam plenissimo fonte qui habebat in omnes electos refundere: cui omnes uniuntur: sicut membra capiti: & sicut riuuli fonti: ex quibus omnibus constituuntur mystice una persona: hinc est q̄ meriti plenitudinem habuit non tantum respectu sui: uerum etiam respectu nostri quibus meruit: sicut membris suis: & sicut omnia spiritualia q̄ habens influit & dat ratione summe dignitatis uel diuinitatis: sic omnia nobis ratione assumpte humanitatis siue sint bona status presentis siue eterne felicitatis. Postremo quia tantorum carismatum plenitudo necessario ponebat in christo summam & perfectam felicitatem secundum sui partem superiorem licet dispensatue propter nos esset in statu uie. Hinc est q̄ nō sibi meruit gloriam & beatitudinem anime concreatā: nec ipsam unionem personalem: quia ista naturaliter in christo oē meritum precedebant: sed illa sibi meruit cum quibus status uie stare non poterat: sicut stolam carnis cum clarificatione siue excellentissime dignitatis. Quia uero in ipso ab instanti conceptionis fu-

it perfectissima plenitudo tam omnium habituum
 factuum interiorum statim omnia meruit que po-
 tuit mereri respectu sui. Ac per hoc de debito uno
 modo facere potuit alio modo debitum: de inde-
 bito autem debitum uel de debito magis debitum
 sibi facere non potuit quia nullo modo potuit in
 sanctitate proficere: cum a principio esset sanctissi-
 mus fecit tamen hoc nobis: & omnibus istis mo-
 dis nobis propriissime meruit: quia merito ipsius
 Iustificamur a culpa

Proficimus in gratia

Coronamur per eternam gloriam in beatitudine sua
 Quia uero eo ipso quo deus erat & sanctissimus
 erat plenus omni sapientia & omni gratia. Que oia
 etiam habuit absque merito ex dono personalis uni-
 onis gratiue sibi: ideo potes uidere: quod ad ista ne-
 cessario sequebatur: corpus suum debere glorificari
 & omnem creaturam sibi subditam ad sue uolun-
 tatis imperium: quod ad recipiendum sententie iudici-
 um. Et ideo potes uidere quod ad ista necessario se-
 cebatur: quod status merendi in nullo habuit necessitatem
 respectu sui: sed summam necessitatem respectu no-
 stri: qui eramus

Peccato sedati

Supplicio captiuati

Ad malum prompti

Ad malum difficillimi

Ab omni regno gratie & glorie exclusi

Et dei horribiles inimici.

A quibus omnibus impossibile fuit per nos libe-
 rari: stante ordine quem deus pro meliori elegit:
 nisi per meritum christi plene & integre: immo sit-
 perabunde satisfaciens diuine iustitie: non solum
 pro toto humano genere in communi: sed pro
 quolibet homine in singulari: & non in quolibet
 homine singulari maliciam uite sue: quasi in quodam
 aceruo emendauit: sed pro peccato quolibet a singulari
 malitia luit & destituit: penam soluit: & prulit: & ab
 ipsa ipse absoluit: ueniam & gratiam impetravit: ipsum in omni
 ope suo meritorio adiunxit & associauit imo in ipso
 exis sicut radix in ramo ipsum in seipso acceptabilem
 deo reddidit: & ab omni temptatione in nobis
 uincendo nos liberauit: & per eum omne augmen-
 tum boni in nobis creuit & pro omni bono in sin-
 gulari & spiritali quod unquam habebimus siue in
 hac uita siue in beatitudine eterna prius ipse pro
 nobis accepit: & pro ipso in eternum patri se sub-

iecit: laudat & benedicit & sibi in eternum de om-
 nibus bonis nostris gratus exitit. Quid ergo
 deficit ad plenissimam rationem meriti christi in
 nobis: nos enim filii mortis: ex nobis nihil nisi
 eternam mortem meremur: nisi in quantum chri-
 stus existens in nobis non ex nobis sed ex ipso
 quod ipse nobis meruit in seipso unde sibi possumus
 dicere & debemus. Omnia opera nostra in nobis
 operatus es domine. Ad ista autem in nobis
 merenda non assumpsit humana solatia: sed tantum assu-
 psit de dolore & pena: tam interius in corde: quam
 exterius in corpore: quod omnino nobis est in-
 expressibile. Sed quia de his dicitur infra in tracta-
 tu de passione: ideo de his transeo. Hoc unum
 solum pono: quod ideo eterna sapientia uoluit eun-
 dem diem esse incarnationis & mortis iesu: ut uno
 facto intellectuali circulo ab eodem puncto in idem
 sicut sensibiliter in uita christi circulariter uoluitur
 tempus: ut simul iungatur dies incarnationis &
 mortis: sic intelligatur ut totus decursus uite chri-
 sti passibilis fuit: una ineffabilis mors continua-
 ti doloris: tam pro diuina offensa: quam pro redem-
 ptione nostra. & quod mortem quam assumpsit in
 utero uirginis continue portauit in decursu tem-
 poris: in fine in carne exprefit: Ad uidendum
 autem quomodo ueri dolores fuerint in men-
 te christi & carne: attendendum quod quosdam de-
 factus nostre nature passibilis dilectus emanuel
 noster assumere uoluit: & quosdam tanquam
 inutiles & inexpedientes reiecit. Assumpsit igitur
 corporales penalitates: ut famem: sitim: lassitu-
 dinem: & dolores carnis: ac mortem. Assump-
 psit & spirituales. tristitiam: gemitum & timo-
 rem. Nec tamen omnes corporales assumpsit:
 sicut sunt defectus egritudinum multiformium:
 neque omnes spirituales: sicut sunt ignorautia:
 & rebelliones carnis ad spiritum. Nec qualiter-
 cunque assumpsit: quia non contraxit: immo sic
 necessitatem patiendi suscepit: ut nihil pati pos-
 set inuite: nec secundum uoluntatem diuinitatis:
 nec secundum uoluntatem rationis: licet passio
 fuerit contra uoluntatem sensualitatis & carnis:
 sicut exprimit oratio eius que dicit. Non mea uo-
 luntas sed tua fiat. Vide igitur quod rationalis fuit
 iste modus assumendi: quia iesus benedictus
 qui habebat officium mediatoris debuit habere
 conuenientiam cum extremis: non solum utro-

runque habendo naturam: sed etiam in natura assumpta: accipiendo circumstantias & proprietates correspondentes extremis. Quoniam ergo deus est iustus: beatus & immortalis: necesse fuit mediatorem dei & hominum: ut hominem reducere posset ad eum communicare cum deo in iusticia et beatitudine: cum homine uero in passibilitate & morte: ut sic habendo mortalitatem transeuntem et beatitudinem permanentem hominem de presenti miseria liberaret: destruendo eius eternam mortem & ipsum reduciendo ad suam beatitudinem. Sicut et econtrario angelus diabolus qui habens immortalitatem cum miseria & iniusticia: fuit mediator faciens hominem cadere in culpam & in miseriam per suggestionem suam: ac per mortis dolorosum supplicium. In quo quia mors nunquam moritur: mors in eo sicut & in diabolo habet immortalitatem interminabilium tormentorum.

Quoniam igitur christus mediator debuit habere innocentiam & beatitudinem fruitionis cum mortalitate & passibilitate: hinc est quod simul debuit esse uiator & comprehensor: & de omni statu in se aliquid habuit secundum quod dicitur assumpsisse.

De statu innocentie: peccati imunitatem.

De statu nature lapsae: penalitatem & mortem.

De statu glorie: fruitionis beatitudinem.

Rursus quoniam penalitates uitiose sicut sunt ista quattuor: propter peccatum originale inflicta: scilicet Ignorantia: Infirmitas ad bonum: Malitia & concupiscentia: que sunt impeditiue: et ad malum inclinatiue: hinc est quod has nec assumere debuit nec assumpsit: nec in sua benedicta matre reliquit.

Quia uero pene que sunt exercitatiue uite perfecte: et testificatiue nature humane: non simulate: potissime ille que respiciunt naturam in communi: sicut fames & sitis in absentia alimenti: & tristitia et timor in presentia nocimenti: & alie pene his similes: hinc est quod illa assumere debuit & assumpsit: Et hos defectus Damasc. uocat naturales & intractabiles passiones. Naturales quidem quia sequuntur naturaliter secundum rationem humanam naturam. Intractabiles quidem: quia defectum gratie & scientie non important & solos tales defectus credo benedictum iesum reliquisse.

in sua sanctissima matre: ut esset sibi plene conformis tam in innocentia quam in pena. Febres autem & lepras & morbos caducos: & alias huiusmodi penas: que in diuersis reperiuntur hominibus assumere iesus non debuit: quia tales defectus quandoque causantur ex culpa hominis: puta ex inordinatione uictus: quandoque ex defectu formatiue uirtutis: & immunde materie in utero matris: quorum neutrum fuit in christo: quia caro eius de spiritu sancto concepta ex purissimis sanguinibus uirginis non potuit inde tales accipere defectus: quia spiritus sanctus est infinite sapientie & uirtutis: errare & deficere non ualens in illa benedicta formatione: & in expurgatione uirginis sacre. Item nota quod benedictus iesus nihil inordinatum exercuit in regimine uite sue quo ad aliquid superfluum. Si autem aliquid fecerit quod uideatur diminutum. scilicet parum dormire: uel parum comedere: uel quod uideatur in excessu naturam affligere: sicut laborare in itinere: sic permisit ista naturam affligere per dolorem pene: quod non permisit per ista aliquam corruptionem in humoribus fieri: que possent predictas infirmitates causare. Non enim fuit conueniens quod in christo fieret ab interiori corruptio: quia non penas proprias id est sibi debitas: sed aliorum sustinebat: nec debuit habere mortem tali modo causatam: sed ab extrinseco uiolenter illatam: qui nobis uiolentiam mortis tam culpe quam pene uenerat sua morte auferre. Sic igitur pores uidere quid assumpsit & quid non assumpsit in defectibus nostris. Postremo quia nullus innocens debet inuitas penam aliquam sustinere: quia hoc esset contra ordinem diuine iustitie: nullus etiam mortalis uult mori & pati secundum appetitum nature: qui naturaliter refugit mortem: hinc est quod christus debuit huiusmodi penalitates habere: ut nihil pati posset inuite secundum rationem: non solum propter beatitudinem & diuinitatem sibi unitam: per quam poterat repellere omnia: sed etiam propter perfectissimam innocentiam: quam secundum ordinem naturalis iusticie nihil permittitur pati inuite. Et ideo sicut a principio defectus non dicitur contraxisse sed assumpsisse uoluntarie: sic & in toto decursu uite sue non debet dici aliquid pati inuite: quia iusticia diuina nullo modo sibi permisisset aliquid penale infligi: nisi ipse ex amore

cordis sui hoc postulasset sibi pro munere pro honore dei & salute nostra: unde semper in tota uita sua liberaliter & uoluntarie se nobis dabat in penis.

Quia uero iste non essent pene: nisi essent contra naturalem inclinationem & appetitum sensualem nature: hic est q̄ ista dicitur pati contra naturam sensualitatis & carnis. Et hinc est etiam q̄ christus orans secundum rationem: uoluntatem carnis exprimebat: quia passionem refugiebat: cum dicebat: Transeat a me calix iste: uoluntatem tamen rationis uoluntati patris conformans appetitui carnis pie ponebat cum dicebat: Non mea uoluntas: sed tua fiat. Vbi notatur q̄ fiat est uerbum optatiuum ut per hoc scias q̄ amore tuo ebrus petebat & optabat suas passiones & mortis supplicium. Et sic patet q̄ in christo non fuit contrarietas uoluntatis: quia secundum diuinam uoluntatem quod iustum erat uoluit & secundum uoluntatem rationis non solum iustitie consensit: sed etiam totis precordiis sitiuit & uoluit. Secundum uoluntatem carnis penam recusauit: sed tamen iustitiam non accreuit. Et sic unaqueque uoluntas quod suum erat operabatur & quod ad se pertinebat exequabatur.

Voluntas diuina iustitiam

Voluntas carnis naturam

Voluntas rationis obedientiam.

Ac per hoc non erat in christo colluctatio & pugna uitiosa: sed pacata oratio: & tranquillitas ordinata: & ista nunquam minuunt de pena & dolore mentali: sed tanto magis augent: quanto magis a uitiosa discordia separantur. Et sic patet de assumptione penalitatum benedicti domini nostri iesu. Ut autem possimus uidere quod perfecta operatio uirtutis fuit in christo homine: attende cum quanta similitudine est imitatus actum perfectionis diuine in unione assumpte nature: licet enim fuerit unicus actus & simplex ille quo diuina persona humanam sibi uniuert naturam: considero tamen ibi triplicem circumstantiam maxime perfectionis. Et ut de hoc methaphorice loquamur considero ibi

Velocissimum cursum in suum oppositum.

Admirabilis agilitatis saltum: quasi ab extremo in extremum

Immobilem & interruptum firmitatis statum in eo q̄ non reliquit hominem assumptum.

Opposita enim erat humana natura deo & inimica & licet nunquam fuerit inimica in christo: tamen inimica erat tota antequam assumeretur: unde nec modica amicitia dei fuit unquam commissa alicui persone istius nature nisi presupposita tali assumptione tanquam radice. Ad hanc igitur suam capitalem inimicam tam uelocissimo cursu: & cum tanto amore ad ipsam amplectendam & sibi uniuertam peruenit ut in instanti sic eam sibi pacificauerit & coniunxerit in unita

te persone: ut idem sit deus & homo: & in illa natura quondam sibi inimica sit summus amicitie & unionis gradus qui dari possit etiam per uirtutem diuinam. Ita quod uideatur benedictus deus totas suas uires confluxisse in unione sibi inimice nature. Quam perfectionem superexcessiuam & nobis summe imitandam & desiderandam ipse iesus exprimens cum exhortaretur nos ad inimicorum dilectionem ait: Estote ergo perfecti: sicut pater uester celestis perfectus est. Si etiam secundo consideres saltus mirabiles quos fecit diuina persona a suo extremo in extremum nostrum: uidebis quod deus saltat ad humanitatem in quo preterea includitur.

Excelsus ad infirmitatem

Eternus ad temporalitatem

Liber ad seruitutem

Diues ad paupertatem

Speciosus ad deformitatem

Gloriosus ad contemptum

Virtus ad infirmitatem

Salus ad penalitatem

Vita per euentum ad mortem acerbam.

Si tertio considero. scilicet immobilitatis statum cum quanta formatione huius unionis facta est ligatura: uidebis quod impiissimum anathema est dicere deum unquam dimisisse quod semel assumpsit: plene autem iesus secundum quod homo obseruauit quod scriptum est. Si steteris sedere ad mensam potentis: diligenter attende que tibi apponuntur: sciens quoniam oportet te talia preparare. Ad hanc igitur mensam sedens diuine unionis homo assumptus diligenter oppositionem huius triplicis feruli attendit & efficaciter similia preparauit: dum superineffabili modo & inestimabili perfectione uirtutis: in tali tibi etiam operatione sua est imitatus personam. Sic enim ipse de natura inimica gratie unitus est persone filii dei tanta uelocitate ut in primo instanti esset deus homo. Sic & ipse iesus benedictus in eodem instanti sibi uniuert: & unitos habuit omnes electos: qui erant natura filii ire: & deo & sibi inimici: non solum in se origine originali: sed multiplici superaddita malitia eorum actuali. Quibus non obstantibus sic eos sibi perfecte uniuert ut membra capiti: ut eorum omnia peccata acceperit ad diluendum & lamentandum & destruendum. Et ideo pro eis satisfaciendo eorum tormenta acceperit ad sustinendum & ad eos liberandum gratias a diuinitate acceptas fecerit suas pro communem in fluxum: ut quicquid eis sit sibi reputet fieri. Et quicquid a deo recipit sibi liberali charitate contribuat. Mirabilis fuit iste cursus quo in primo instanti se sensit bonus iesus: & caput & membra: hac dilectione maior haberi non potest: qua pro inimicis dedit animam suam. Cum enim inimici essemus deo: reconciliati sumus pro morte filii sui quoniam deus

erat in christo mundam reconciliās sibi. Vere nō tardauit sue diuinitati mīdere: imo tā cito sibi uniuir ut mēbra illos q̄ sibi erant tātum contrarij q̄ cito ipse unitus ē ypostasi uerbi: uide uere de utroq; cursū tam dei in hominem assumendum q̄ ipsius dei hominis in totam multitudinem electorum: potest dici illud dauiticum. Exultauit ut gigas ad curandam uiam & cetera. Attende autem q̄ sicut natura humana non considerata ut christi dei inimica: in christo uero sic est unita: ut ipse homo sit deus. Sic & ipsi electi si considerentur in suis originalibus naturaliter infectis: & in suis actibus malis sunt impii hostes dei & christi eius: ab ipso autem in seipso transformati & reformati & uniti sicut membra capiti sunt: ipse iesus per unionem amoris & ipse est ipsi. Quanta autem unione christus connectatur membris suis quere in libro quarto capitulo illo: iesus panis sacratu: ubi agitur de christi sacerdotio: & quomodo de ipso sumus: & de ipso nutrimur. Rursus attende illos amerosos saltus quos iste dilectus iesus ad similitudinē sue persone: & pro nobis uoluntarie fecit a sue sublimitatis extremo in nostra infirma & nostre salutis accommoda. Deliciosissimus enim in sua beatitudine saltauit in immensos dolores pro nostra redemptione: ut uere dicatur deo: Vere dolores nostros ipse portauit. Gloriosissimus super omnē creaturam innumera obprobria & uituperia: propter quod in psalmo dicitur. Factus sum obprobrium hominum & abiectio plebis. Benedictissimus ab omnibus angelis in peccatorum blasphemias et innumeras maledictiones. ut in eo compleatur illud Hieremie: Omnes maledicunt mihi: lunocentissimus saltauit super omnes culpas: nullam comunicando: sed quantum est ex se omnes delendo: propter quod dicit apostolus: q̄ ipsum deus pater pro nobis peccatum fecit. Et pro isto saltu q̄ immediate precedit dicit q̄ factus est pro nobis maledictum. Speciosus forma pre filiis hominum saltauit ad tantam deformitatem ex penis sibi illaris & impiorum sputis: ut Esaias gemens talem aspectum dicat. Vidimus eum & non erat ei aspectus: & considerauimus eum quasi leprosum & a deo percussum. Sublimissimus qui erat omnium creaturarum dominus: & secundum q̄ homo ab instanti sue conceptionis factus est omnium seruus & omnium nouissimus: & non solum subiectus sue reuerendissime matri & factio ioseph: sed fuit subiectus multis modis aliis hominibus: immo & uoluntarie diuinissimum corpus suum subiecit insensibilibus creaturis & dolorose afflictioni crucis: clauorum: spinarum: & transfixioni lancee: ut merito posset dicere. Ego autem humiliatus sum nimis. Et illud secundum aliam translationem. Seruire me fecistis in peccatis uestris. Vir nobilissimus & formosissimus super omnem creaturā

ad tantam infirmitatem & debilitatem uoluit descendere: ut baiularet matris manibus: & quod plus est q̄ sic conclauretur manibus & pedibus: ut quātum ad uirtutem corpoream se mouere nō posset: uere potuit ipse dicere. Infirmata est in paupertate uirtus mea. Ditissimus cuius erat possessio omnis creati: ad tantam saltauit penuriam paupertatis: ut nascens a bestiis mutuo acceperit presepium: uiuens non habuit ubi redinaret caput suum. moriens non habuerit aque modicum: mortuus etiam mutuo acceperit alienum sepulchrum: ut uere dicere potuit. Pauper sum ego: & in laboribus a iuuentute mea. Sapientissimus propter nos ad tāte deuenit stultitie apparentiam in oculis fatuorū: ut ipsum sicut fatuum diffamarent: ideo dicebat mater. Quid eū auditis: furit enī & insanit: et qui erat uerbum patris & secundum q̄ homo lingua eucharis & eloquentia gratiosa tacuit & obmutuit tam paruulus in eunabulis q̄ etiam magnus in aculationibus falsis: unde poterat dicere illud Hieremie: Stultissimus sum uirorum. locundissimus uita & qui omnes celos implet letitia: saltauit in lachrymosam & flebilem mortem: quando cum dolore ualido & lachrymis tradidit in morte animā suam. Vides tu saltus amerosos benedicti iesu: quomodo pro nobis saltauit ad similitudinem saltuum diuinorum. Et i his saltibus tam deus q̄ homo assumptus nobis benignissime condescendit: quando exinanitus pro nobis nostra sic abunde dignatus est pati: sed consummata nostra salute per gradus per quos descenderat retrocessit resaltando usq; ad dexteram dei patris. Mors ei transfuit in immortalitatem: Penalitas in salutem: Infirmitas in uirtutem: Contemptus in honorem: Deformitas in decorem: Paupertas locupletatur: Seruitus emancipatur: Infirmitas exaltatur: Temporalitas perpetuatur: Humanitas deificatur: Et blasphematus ab omni creatura laudatur. Que quidem figurata fuerunt in illo famoso horologio Achaz. O q̄ armoniace istud horologiū sonare debet in auribus sponse anime deuote: que tales saltus ascendentes & descendentes audit et uidet in dulcissimo sponso suo. An non tibi uideretur sponsa hos saltus cōsiderare: cū dicit. En ipse ueniet saliens in mōtib; trāsiliens colles. Nōquid nō resaltū p̄dictar; p̄fectionum exoptat spōsa dilecto suo: cū in fine libri concludit. Fuge dilecte mihi assimilare capre: himnuloq; ceruor; super montes aromatu: que sunt rōnes eminētes & odorifere superius nominate: quas reassumpsit iesus exeundo de mundo: cum resurrexit & ascendit in celum.

Sic igitur uides saltus tui amatoris iesu p quos ad te descendit: & in suam diuinitatem te assumpsit. Si consideres tertiam. s. immobilitatem & stabilitatem uirtutis: uidebis hoc stupendum & mirabilem ifirmitatis amorem: quo in omnibus predictis quantum ad perfectionem actus in tantum mentis sue se tenuit immobili & non interrupto actu ab instanti conceptionis sue usq; ad transitu sue mortis: donec totum malum assumpte nature pro quo excludendo uenerat reliquit affixum i cruce dum dixit. Consumatum est. q. dicat licet non interrumpatur actus doloris finito mysterio humane redemptionis: & ideo tam me q; omnes in beatificas manus patris redemptos expirando commendo. Ista fixio & immobilitas dei amoris figurata fuit in illo stupendo prodigio Iosue: quando dixit. Sol ne mouearis contra Gabaon: & luna contra uallem haylon: & infra. Steritq; sol in medio celi: & non festinauit occubere spacio diei uiuis. Sol iste est benedictus Iesus de quo prophetauit Malachias. Vobis timentibus nomen meum orietur sol iusticie: cuius radius magis splendens hominibus cum euisceratus amor quem super inimicos effudit: dum eorum dolores & iniquitates portauit. Huic actui boni Iesu dicitur: Sol contra Gabaon ne mouearis. Gabaon interpretatur uallis tristitie: & significat illam dolorosam tristitiam quam pro uostra satisfactione semper in corde portauit. Sol ergo contra Gabaon non est motus: quia amorosus dolor cordis Iesu non est interruptus: Luna uero que significat defectus: quos pro nobis assumpsit in carne sua contra uallem Haylon non est mota. Haylon interpretatur ubi sunt ursi: & significat concupiscentiam humane carnis: ubi sunt multiplices ursi. s. motuum immundorum & insatiabilium appetituum: contra quos expugnandos carnis christi passibilitas stetit infirma: donec esset tota nostra concupiscentia expurgata. Steritq; iste benedictus sol in medio celi. i. in immensa capacitate cordis Iesu: & inestimabilis amoris sui: & non festinauit occubere spacio diei unius: quia benedictus Iesus hunc actum mentis sue noluit interrumpere in toto decursu sue lumine uite. Vere non fuit ante & postea tam longa dies: quia in toto exercitu creature non potest inueniri dolor & amor tante immensitatis & tanti luminis & uirtutis. Hec autem fecit benignissimus deus pater exaudiens preces & gemitus pauperum suorum: quibus clamabant ad ipsum. Redime me domine & miserere mei: propter quod sequitur quod ista dies fuit ita longa obediens deo uoci hominis: & pugnante pro israel. Firmitas autem istius amoris & doloris figurata fuit in opere secunde diei cum dictum est. Fiat firmamentum in medio aquarum: quia firmamentum immobile est cor suum in medio illarum aquarum: que intrauerunt usq; ad

animam eius. Vides ergo quod perfectissime anima christi in operatione uirtutis fuit sue diuinitati assimilata. O quod perfectus equus diuinitatis fuit homo iste Iesus ad omnem hostilem exercitum proferendum: uelocissime enim cucurrit ut dictum est: Agilissime saltauit: & in bello usq; ad perfectam uictoriam perdurauit. Hic est ille equus in tanta perfectione descriptus ipsi Iob cum dicit. Nonaque prebebis equo fortitudinem & cetera mira que ibi dicuntur. Exulta igitur anima mea in bono Iesu: in quo es quicquid es: & extra quem non nisi male es: qui tibi est omnia: Ipse est celum latissime capacitatis & eminentissime dignitatis. Ipse est terra: non quidem in opere suo maledicta: que spinas & tribulos germinat. sed terra benedicta: & hortus & paradysus uoluptatis: que tibi dat fructum ceterum pleni participii diuinitatis: in quo est omne lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum. O benedictum genus fructus & dulcissimum ad gustandum: in quo gustans a suo malo deficiens sentit se per amorem beatissimum donari. Ipse est tibi aqua omnem sitim refrigerans cupiditatis mundane. Ipse est tibi aer uitalis respirationis: in cuius afflatu uiuis uita diuina. Ipse est tibi ignis ardens qui nunquam dicit sufficit in amando. Ipse est tibi angelus salutaris consilii: & continue custodie & protectionis eterne. Ipse est tibi thesaurus: cibus: lectus: sponfus: lux pater. Ipse est tibi omnia que potes desiderare ut sis plena. Ingredere ergo anima mea benedicta domum: cur foris stas: ingredere in locum tabernaculi admirabilis. Intra paradysum tue reformationis: quia multo melius es reformata quam condita. Et quia in christo plene dotato plene dotata es: gaudeas in mensa quam gaudens deus tibi distribuit in funiculo distributionis sue. In hac benedicta terra repromissionis cordis boni Iesu: que non solum fluit lacte & melle sed dei dulcore & pietate: uel etiam punta te. Hoc igitur scias & nihil ultra queras: sed tali portione contenta cantes cum propheta. Funes ceciderunt mihi in predaris & cetera. Et si bene intelligis hanc claritatem domini: quam tibi deus donauit: letanter subiungas. Benedicam dominum qui tribuit mihi intellectum. Intra ergo in istum tuum benedictum Iesum: qui tibi est omnia: & inclusa permaneas: nec cum diua egrediaris ad uidentium mulieres regionis: id est uarias curiositates distractionis: quia simul cum ipsa corrumperis a malo amor filio. Sichen: nec cum sene Semei de Hierusalem id est de tranquilla pace cordis Iesu egrediaris ad querendos seruos per ambitionem

temporalis honore: quia simul cum illis occide-
 ris per indignationem ueri salomonis. Nec cum filio
 illo prodigo egrediaris a plena suggestione in pa-
 terna proaitione tui benedicti iesu per tue pprie
 uoluntatis abusum: quia cum ipso omnia dispa-
 bis: & in horrendam famem porcina decides: nec
 friaberis malis tuis. Clauso itaq; ostio cordis
 iesu nihil nisi ipsum senties: in illo quietissimo cu-
 biculo altissimu patrem exora: & dic. Hec requies
 mea in seculum &c. Ut autem solenitatem sa-
 cratissime diei incarnationis filii dei: de qua iam tri-
 bus diffuse capitulis est tractatum: breuiter epilo-
 gando concludam. attende: admirare. & obstupe-
 sce diem magnificum super omnem diem. Hodie
 namq; est solenitas patris eterni: in qua fecit nupti-
 as non solum filio suo sibi indissolubili copula hu-
 manam uniendo naturam: sed & sibi ipsi dum sa-
 cratissimam uirginem mariam suam accepit i spon-
 sam. & suam paternam fecunditatem sibi commu-
 nicauit: dum eam uerissimam filii sui matrem effe-
 cit: & sibi sponsali munere tantam fecunditate tri-
 buit: ut illum eundem generaret in tempore: sicut
 uera mater in assumpta natura: quem ipse genuer-
 at in eternitate in sue uirtute nature. Et sicut in ce-
 lo non habet sociam in generatione eterna: sic &
 ipsa nullum haberet socium in mundissima gene-
 ratione humana. Aliter est etiam ista dies omni-
 potentissimi patris. Quia sicut ipse eternaliter &
 plene se dicit i creato uerbo filium generando: sic
 & nunc sublime se dixit ipsum ostendere incarnan-
 do: dum se summe manifestauit quantum est pos-
 sibile in natura creata. Vnde & soli uerbo incarna-
 to reseruatam est paternam fecunditatem & sum-
 mam trinitatem explicite hominibus nunciare. Li-
 cet autem primum dicere quo filium generat sit
 patris proprium: tamen istud secundum dicere quod
 est commune tribus personis diuinis est dicere si-
 bi ualde conuenienter appropriatum: ut merito hec
 sit dies sua qua se summe dixit in tempore. Est
 etiam ista solenitas singulariter filii: quo ab eter-
 no dilectam naturam in dilectione hodie consu-
 mauit: dum eam indissolubili intimissimo in uin-
 culo personalis unionis assumpsit. O q̄ mira per fi-
 liationem suam eternam fecit hodie iste benedictus
 filius dei: dum & assumptum hominem uere i se-
 metipso fecit filium dei. & in eius sublimi merito
 omnes electos tanquam membra corporis sui fecit
 patris filios adoptiuos: uere igitur hec dies est fi-
 lii singularis & propria. Hodie etiam est singula-
 rissima solenitas spiritus sancti: cum enim ipse mit-
 tatur ad sanctificandum creaturam hodie plene &
 perfecte hanc sanctificationem cofecit: cum absq;
 possibilitate peccati & in plenissima mundicia &
 gratia summa humanitatem filii dei & summe sue
 reuerendissime matris plenissime habitauit. Hodie
 illam benedictam humanitatem omni repleuit gra-
 tia: omni illustrauit sapientia: omni dotauit meri-

torum efficacia: non solum pro se: sed pro tota na-
 tura. Hodie uirginem expurgauit: fecundauit: dei
 genitricem effecit: dum corpus in eius utero for-
 mauit: quod per spiritum rationale in persone filii
 est unitum. Hodie eam fecit matrem omnium ele-
 ctorum: hodie ergo summa diffusioe spiritus san-
 cti summam bonitatem ostendit: dum tantum
 naturam eleuauit creatam: ut ipsa fieret deus: non
 immerito ergo est hec dies sua. Hodie etiam est
 festum beatissime trinitatis: cuius est actu essentia
 li omnipotentie sue effectus in creatura produce-
 re. Hodie enim summum effectum in natura produ-
 xit: dum ea sue diuinitati i filii persona uniuir: ut sic
 q̄si ultimam de potentia quo ad effectum unionis &
 gratiam in effectum conflauerit ad huius diei su-
 perinestimabilem solenitatem sacrandam. Ho-
 die est principalissime solenitas assumpti hominis
 iesu christi: quia hodie de spiritu sancto coconceptus
 quantum ad corpus: & quantum ad animam crea-
 tus: & plenissime diuinitati unitus: & dei fructione
 summe beatus: & in omni perfectione consumma-
 tus: ut hominem totum acceperit in plenitudine
 meriti & immobili defixione dominum decreti: &
 in perfectione sui actus interni & plene possessio-
 nis intra secretum cordis sui: tam pro se q̄ pro me-
 bris omnibus electis: quicquid postea accidendum
 fuit in exteriori executione omnium fiendorum:
 que omnia manabant ab eo quod hodie accepit
 taquam ab efficaci radice: & sicut actus exterior ab
 ab interno merito: ergo est sua hec dies. Hodie
 etiam est solenitas principalissima uirginis maris
 dei: in qua facta est sponsa dei patris: & socia geni-
 trix filii dei: officina mirabilis sancti spiritus: totius
 trinitatis sacrarium: & speciosissimum templum:
 regina & domina angelorum: genitrix omnium
 electorum: & sic plena thesauraria carissimam bea-
 tissime trinitatis: ut nec stila alicuius uel modice
 gratie sit donanda: nisi per dispensationem marie
 transuerit. Hodie ipsa impeccabilis effecta: et
 omni bono repleta: ad tantum contemplationis
 sublimata est uerticem: ut nullam puram creatu-
 ram in passibili carne uiuentem nunquam possim
 credere sibi quomodolibet adequata. Et sicut uide-
 tur Augustinus dicere: Concessa est uisio dei per
 essentiam paulo: moysi: uel cuiusq; alteri: de quo
 tamen Dionysius qui fuit secretus pauli discipu-
 lus nihil dicit: immo magis contrarium ex ratio-
 nibus suis potest deduci: si unquam ipsi uel alicui al-
 teri ista gratia est concessa: uere credo q̄ non ho-
 die est uirgini denegata: dum tantum fuit spiritu
 sancto repleta: ut dei filium conciperet: & hominem
 summe beatum in utero suo portaret. Et attendat
 quicumque uult deuote concludere: si omnes ratio-
 nes que adducuntur pro congruitate: q̄ paulo uel
 moysi debet gratia fieri: non multo magis gene-
 ranti deum congrue adaptant: propter quod pie serio
 cum inconuenienti: qui deducens rationes dionysii q̄bus

ipse distinguit statum hierarchie angelice & ecclesie per nudam contemplationem diuine essentie: & per contemplationem que est per fidem: unde etiã uidet dicere q̄ nulla p̄sõa istius medie hierarchie deducitur ad statum istius dum est in ista: dicit concludendo. Auctor iste nõ uidetur cõcedere uelle: q̄ alicui uiuenti in nostra carne sit cõcessum deum in essentia uidere illa uisione qua uidet beati. Si tamen alicui est cõcessum: credo matri dei nõ semel sed pluries etiam fuisse donatum. Quicqd̄ autem sit de hoc: quia hic nihil assero: certum ẽ diem istum esse singulariter uirginis matris. Hodie est etiam solẽnitas omnium angelorum: & nõ solũ quia hodie est eorũ restaurata ruina i pleno accepto munere glorie & gratie ab ipso iesu pro se & pro omnibus membris: qui angelicam debent restauraũ ruina: sed etiam quia altissimũ & nouum gustum dei: quantum pie creditur: omnes angeli acceperunt: dum beatitudinem anime christi uiderunt: & suam unionem in diuina persona. O quantum est hoc: penset per deuotionem qui illuc mente conscendit: Quanta est hec magnificentia intellectualis nature gustare deum ut suprapositum proprium in eo quod quilibet plus diligit q̄ seipsum.

Licet autem hec dies sit omnium angelorum i communi: est tamen singulariter gabrielis: qui singulariter a deo missus: forsitan est omnium summus: uel adminus eorum qui ad exteriora mittuntur. Huius inquã beati spiritus gabrielis non imerito dixerim: q̄ hec est solẽnitas singularis: dũ tanto meruit dotari priuilegio: ut cõmercium dei cũ uirgine: & mysterium unionis diuine nature & humane meruit singulariter nosce per excellentiam: & annũciare uirgini: & eam ad cõsensum inducere: & sacra mysteria dei & domini sui sua fideli obsequiositate tractare. Est etiam iterum hodie solẽnitas totius humane nature: que a iugo sue seruitutis erepta: & ab antiqua infectiõne purgata in matre & in christo iesu est omni gratia repleta & beatificata & deo iuncta: & ideo totus eius appetitus ẽ i suo summo uertice consumatus: et ut nõ sit q̄ se abscondat ab huius sancte dei claritate. Est & hodie festum totius uniuersi: quia dum corporalia & spiritualia in christo: hodie sunt deo unita: omnis est consumata natura: dum tanta unione ẽ suo auctori coniuncta: unde hodie & ipsum uniuersum in christo meruit: siue christus p̄ toto uniuerso meruit totam renouationem & meliorationem mundi: que postea manifestabitur in effectum.

Hodie ergo omnis solẽnitas: quia non est aliquid solẽnizabile de humana natura nec de hoc seculo nec in futuro: nisi hauriat in hac die: unde et omnes alie solẽnitates sunt quasi quedam explanationes i exteriori opere: quod hodie factum est in completa radice: Quod autem omnes alie solẽnitates aliquam super istam prerogatiuam uideantur habere: hoc est: quia istam continẽ tanquã radicem & fundamentum sui substantialis boni.

Et aliqui plus addunt q̄ respectu bẽtitudinis xpi .q̄ accipit rationẽ accidentis. Tota enim substantia lis beatitudo christi hodie facta est in unione sui cum diuina persona & fruitione beata. Natiuitas ergo istum benedictum christum ita perfectũ: ut est hodie extra uterum manifestat: unde & hec est nobis circumstantia & conditio solẽnizandi: q̄ benedictus iesus qui prius erat datus in utero matris: datus est per natiuitatem uisibilis mundo.

Resurrectio gloriosa corporis iesu dicit notabilem causam leticie: sed si bene attendas: gloria istius beati corporis deriuatur a gloria mentis quam hodie plene christus accepit. Ascensio corporalis ad celum & itronizatio i sedem regni quãdam notabilem iocunditatis & leticie materiam. Sed quid ẽ quod addidit diei hodiernæ. Si uelis subtilitr considerare: magnum quidã per omnem modum: quia caro nostra in beatitudinis gloria est super omnes angelos exaltata. Sed multo magis ẽ si cõsideretur precise q̄ hodie anima christi fruictione beata ad dexteram dei patris sedet: & in medio trinitatis suam accepit sedem dignitatis: dum est unita tam ipsa quam caro in filii dei persona. Magna erit unio & glorificatio corporis xpi quando impii per sententiam iuste damnationis profundatis in pena con triumpho uniuersalis uictorie christus integer caput & membra gloriosus ciuitatem intrabit supernam: sed quod tunc fiet: hodie i christo factum est. Si etiam addas q̄ hodie corpora liter passus est christus in cruce ea q̄ mentaliter acceperat hodie in utero matris sue: non paruum addidisti preconium ut isti dies merito ceteris preponatur. Propter quod ad uidendum magnitudinẽ huius diei: cõsidera q̄ si precise cooperatur illud q̄ factum est hodie ei quod faciendum erat in omni alio temporali decursu: uidebis q̄ illud ẽ maximũ omnium non solum fiendorum: sed possibilitũ fieri: & q̄ omnium aliorum perfectio ab huius perfectiõne procedit. Vnde hec est dies quam fecit dominus singularitẽ & excellenter super omnem diem: que tantis est exaltata mysteriis ut merito soli deo sit nota: ut sibi uere aptetur illud quod dicit propheta zach. Est dies una que nota est domino. Odi es imensi luminis absorbe me indignum famulum tuum & propnis teuebris execatam in tui infinitam & desiderabilem claritatem: in qua est omnis anime beatitudo & requies sãpiterna. Sed & tu benedictẽ & beate iesu q̄ huius diei mysteria solus plene cognoscis: agnosce me indignum famulum tuum in huius diei participio & fac me membrum tuum illam gratiam plene percipẽ: quam pro me hodie in te ipso accepisti a patre: ut mea conuersatio nõquam deuiet in exteriori ope ab eo q̄ de me hodie in tempore efficere uoluisti gũuito munere bonitatis tue.

Iesus Ioãni intimus. capitulo .x.

Ccepto ut dictum est in consensu uirgineo: ut sine uirili semine dei filium

cōciperet: & benedictio iesu in eiusdē sacratissime uirginis uero in charitate discessit angelus ab ea: se corporaliter subtrahendo: non omitendo debitū famulatum: Ipsaq; uirgo celestia petit: & quasi angelum ad celestia regna reuertentem sequitur: dū in montana conscendit: nec incredula poterat esse de oraculo: nec incerta de nuntio: nec dubitans de exemplo: que tam mente q̄ carne filio dei replebatur. Festinanter itaque abiit: Zacharie domū intrauit: ut elisabeth uisitaret: ac pregnantī grāda seni iuuecula ministraret. Sed p̄ncipalissima cā fuit ut dicit Origeues: q̄ iesus q̄ i uero suo erat: iōāne adhuc i uero m̄ris positū sc̄ficat̄ festiabat. Sed & ipsa uirgo etiam ipsū Ioānem tāq̄ inter adoptiuos primogenitum post suū cōceptum naturalem filiū festinabat sp̄ualiter generare. Vnde cū prior salutasset uirgo elisabet simul cum humilitatis signo: beneficiū dedit cū uerbo: & qui prius uerbi dei ifluētia recepit: prius uirtutē salutationis agnouit. Vnde & paruulus iōānes statim i matris utero saltādo exultauit. Et quia lingua nō poterat respōdere: de utero matris i occursum illius gestiebat erūpere. Attēde quāta fuerit plenitudo gratie dati iōāni ad p̄ntiam uerbi diuini p̄ os affatus uirginē. Nā & meritis eius mater sp̄ū s̄cto repletur: & datur sibi mysteriū incarnationis agnoscere: fidē matris cōmēdare: & eius dignitatē intelligere & eā beatā predicare: & se indignā tali uisitatione reputare. Quā enim sp̄s s̄cūs repleuit humilitate uacūā non reliquit. Tūc autē ut scōḡ auctoritates uident̄ dicere: p̄mo sanctificatus ē iōannes: & repletus spiritu s̄cto: accepit p̄phetie donū: quo uicinius lucerna dei fieret: & uox ut uerbū dei q̄ se occultauerat carnē assumēdo per istū tanq̄ p̄ lucernā suā: & uocē sonoram inotesceret mūdo: unde & quod in ppria uoce nō potuit: per suam matrem impleuit: dū meritis eius sic exclamādo uirginem cōmendauit: & uerbi icarnati p̄ntiam predicauit: unde iā tunc i utero suum ichoauit officium felix uox manifestādo magnifice uerbū dei. Licet autē quedā beneficia dei quidā artātes dicāt q̄ iōānes tunc accepit grām in habitu solū: & nō alio quo actu mētis interne: q̄a nec usum rōnis hūit: uolūtatis: & illa exultatio nō itelligit̄ actualis mētis iocunditas: sed q̄dā corporis p̄ctio & motus: ex quo mater p̄cepit immutationē factam in filio. Ego uero hoc dictum ualde irrationabile fore arbitrans: & diminutiū doni sp̄s s̄cti: quod facit textus euāgelii: si nō peruerat: dicit copiosius datum fore iōāni cum dicit. Ex quo sc̄a est uox salutationis tue in auribus meis: exultauit ifans in utero meo. Credo tū dictis scōrum exponētium istū testum q̄ iōānes in sua mēte exultauit: & q̄ istud fuit gaudiū rōnis: & q̄ actu iōānes saluatorem cognouit: ac plenitudinē gr̄e & meriti i iōāne actuali existētis: hūc m̄i & postmōm p̄i accepit. Inellige sane: sicut unus sc̄s meret̄ alteri: & q̄ tūc miraculose sibi datus fuerit usus liberi arbitrii. Si. n. istud

gaudiū dicatur aliq̄s motus sc̄s i corpore iōānis aliquā p̄ctiōnē faciēs i utero matris: ac p̄ hoc impulsus: magis debuit exclamare elisabet dolore quassata i utero: q̄ gaudio repleta ex filio: unde nō intendo falsificare dicta sanctorū pp̄ iniuriam precursoris. Dicit enim maximus i sermone de iōāne baptista: In tātū at̄ i eo p̄fulsit spiritualis electio: ut ante mereret̄ ānunciare deum: q̄ nascendi fumeret̄ inirium: uel linguā qua ānunciare posset acciperet. Quid est hoc mirabile fratres? Que tantorum nouitas gaudiorum: ut elisabeth illa uetus mulier: & noua mater: uenienti ad se beate marie restaretur ifantem in utero se habere: qui necdum sentiens semetipsum: dominicum sentiret aduentum. Nullus ignorat carissimi paruulū omnem ab utero materno prodeuntem inter ipsa lucis exordia mestis cōcrepare uagitibus. Solus baptista domini ultra legem nascētium: natiuitatē suā letitia & exultatiōe preuenit: ipsumq; mūdi saluatorem: quia nec dū sermone poterat: prophético gaudio reuelauit: & quem decuit ut de matre sterili nasceretur: qui fecunditatem uirginis reuelaret: quatenus mirabilem partum mirabiliter natus ostenderet. Quid hac reuelatione gloriosius? Quid hac fide dignius? Sterilis cocipit: uirgo parturit. Mutus loquitur: & in secreto maternorum uiscerum paruuli totius mundi gaudia preludūt. Ecce Maximus in auctoritate prefata tria de iōāne dicit. Primum q̄ nondū sentiens semetipsum: dominicum iā sentiebat aduētum: sed seipsum bene sentiebat actum: ergo uult dicere q̄ ultra hoc dominum sentiebat nunc actum: & istud non potuit tunc esse nisi rationis: & per consequens illud gaudium fuit uoluntatis. Secundum dicit: q̄ ipsum mūdi saluatorem tali gaudio reuelauit: quod quidem fuit: quia mater meruit hāc reuelationem: pp̄ hoc p̄ ipsam dicitur filium dei reuelasse. Dicit etiam tertio: q̄ paruuli in uteris maternis. s. Iesus & Ioannes: totius mundi gaudia preludunt. Ex quo uidetur dicere q̄ ille due benedictie anime uirtuose cognoscebāt & de se inuicem gaudebant: & de totius mundi salute iesus gaudium influendo: iōannes receptando: In hoc enim q̄ iōannes affociatur christo in gaudio: uidetur dicere q̄ simili modo: licet impari gradu iōannes & iesus gauisi fuerunt. Sed non est dubium q̄ iesus gauisus est gaudio mentis: ergo & iōānes: August. et̄ i quadā omelia loquēf de iōāne dicit. Sustine personā uetustatis: per quam de senibus nascitur: & preconium nouitatis p̄pter quod in uisceribus matris nōdum natus propheta declaratur: fuerat quidem diuina dispositio: ut hoc tante gratie testimonium christo periberet: q̄ etiam christus putari posset. Nam inter natos mulierum non surrexit ut ipse ait maior iōanne baptista. Itaq; si nullus eo maior erat: ideo qui maior est illo: plus est q̄ homo. Ambrosius etiam super lucam dicit expresse q̄ tempus siletur ifantie: q̄ p̄fētia domini matris in utero roboratur: qui

infantie impedimenta nesciuit: Et deo in euangelio nihil sup eo legimus nisi totum & oraculum in utero: exultatione & uoce in deserto. Neque enim ulla infantie sensit etatem: qui supra naturam supra etatem in utero situs matris a mensura cepit etatis perfecte plenitudinis christi. Nescio quid expressius dici possit: quam dicere quod infantie impedimenta nesciuit: & quod nulla infantie sensit etatem: quod nullo modo est uerum: si infatilitas corporis impediuit usum rationis. Quod etiam dicit a mensura cepit perfecte etatis plenitudinis christi: hoc non est uerum quantum ad robur & perfectionem corporis: quia tunc paruulus fuit. Et ideo uerificatur in eo quantum ad plenitudinem meriti per actum & usum liberi arbitrii. ut in hoc assimiletur christo ipsam sanctificati: qui tunc in utero matris pleno usu liberi arbitrii merebatur: sicut plenus uir mente: quod & uideretur tunc ioanni donasse. Beatus etiam Odilo cluniacensis qui fuit magnus doctor & sanctus: idem omnino uidetur dicere. Videtur autem esse sententia Ambrosii: quod non solum tunc impedimenta infantie non sensit in usu rationis: sed etiam nunquam sensit postea: quod satis uidetur rationabile: quia altissimus datus gratias non subtrahit sine culpa. Istud autem dicere ultra hoc: quod est sanctus imitari: est honorare deum in operibus suis supernaturalibus: & sanctorum dona non diminueret sua fantastica ratione: & factum textum reuerenti & nolle artare eius uerba ad nostre infectionis debilia experimenta: propter quod credo sicut dixi in dei preconione Ioanne. Si autem fuit ioanni concessum in sua sanctificatione: non mireris ergo si tibi supradixi. quod in conceptu filii dei fuit datum uirgini suum liberum arbitrium solum non impediri: quia maius miraculum uidetur non impediri usum liberi arbitrii in utero: quam non impediri in solum.

Attende autem quot sunt privilegia istius benedicti precursoris. Quia primo uidetur fuisse primo genitus quod meritum christi in utero matris primo participauit. Et ut dignissimum membrorum christi primus in fluentiam recepit capitis christi. Nota quod magnificentia huius matris christi ostenditur quod christus noluit regenerare ioannem nec sanctificare nisi per uerbum & in presentia matris sue: licet in absentia posset: ut per hoc monstraret: quod sicut ab ipso fluit omnis gratie plenitudo: sic per gloriose matris manus transit omnis gratie dispensatio. Secundum privilegium ioannis fuit: quod sicut supra dictum est primo adoptatus fuit post conceptum filii dei a uirgine matre: unde fuit sibi singulariter dilectus unde & Benedictus quod festinabat maria non tantum elisabeth uisitare. quam ioannem sanctificare & propter amorem ioannis seni elisabeth sedule ministrabat & puulum natum ioannem uidere festinabat unde & creditur quod ipsum in ortu leuauerit & in manibus suis sanctis accepit. Si ioannes usum rationis habuit: imo quod satis probatum est quod habuit: quia putas hilaritate matrem omnis gratie reueretur? O quam felicius cum ipsa quam cum elisabeth iocunde morabatur: quod si tantum proficit in primo auditu salutationis marie: quantum putas proficit in trium mensium mora: maxime cum ibi esset cum carne diuina personam. O quam copiosa sibi dedit benedictionem mater gratie

quando ipsum erumpente in luce accepit quem primo in sua gratia adoptauit. Et si de plenitudine marie accipiunt peccatores: quantum putas accepisse hunc dilectum filium suum ut digne precurreret & pronuntiaret illum quem maria concepit dominum iesum christum: Tertium privilegium & summum omnium est uicinitas sui ad dei uerbum quam uicinitatem in seipso cognoscens humiliter simul et ueraciter dicit se uocem ipsius. Quantum est hoc dicere: uox enim ex tota se est manifestatio uerbi et ad uerbum manifestum fit. & nihil in se continet nisi articulum sonum & uerbi significatiuum. Per hoc igitur datur intelligi: quod Io. erat quasi totaliter ipse iesus per gratiam: et quod quicquid fuit in eo tam mentis quam corporis quod etiam gestus siue conuersationis totum fuit christi manifestatio & christi predicatio. Et quis posset hoc privilegium sufficienter exprimere. Sicut enim nihil simile uel intimius uerbo quam uox: sicut nihil uideretur simile uel intimius christo ipso benedicto ioanne. Inrelligas autem in omnibus quod uirgo mater fuit realiter uerior & pleior: & maior uox uerbi: quam Io. Licet non quantum ad actum exterioris officii ipsum predicando mundo: sed ad alios hec prerogativa referatur. Quantum ergo ad illud privilegium habet plura notant: quod non solum uox: sed lucerna: angelus: spiritus amicus: helias in zelo feruoris: prece in uirtute clamoris: precursor in prerogativa preparationis: baptista in dignitate mirabilis honoris: de quo infra dicitur. Non deduco autem quomodo secundum diuersas proprietates hec notia ioanni conueniunt. Quartum privilegium quod idem angelus quod dominum ipsum nuntiavit: & sicut Benedictus quo ad aliquid solennius quia

In loco sacri templi

Tempore sacrificii

Et magno sacerdoti.

Sed aduerte quod illud fuit templum solennius ubi mater dei orauit feruentius: imo locus uirginis fuit sancta sanctorum: quia solum ibi regina orabat omnium angelorum. Et eius oratio fuit tempore summi sacrificii: quod satis patet si superiora recorderis. Ipsa etiam uirgo beata in oblatione metalis fuit summus post iesum omnium sacerdotum: sed tam magna dignitate ostendunt in ioanne superiora: & maxime magnam similitudinem ad iesum quod nuntiatur per eundem angelum.

Quintum privilegium: quia fuit christi uoce laudatus: uere magna gloria ioannis in christo saluatore: qui & ipsum similiter repleuit conformitate gratie sue: & super omnes ipsum magnificauit testimonio uocis sue. Et si discurras per illa quae christus dicit in euangelio: uidebis mirabilem ioannem in plenitudine gratiae. Et quantum est illud Inter natos mulierum &c. Certe si uerum est quod multi opinantur: quod in gratia non inueniuntur duo per omnia pares: necesse est ut si nullus eo maior in his: qui tunc temporis erant uel fuerant eo sit omnis inferior. Omitte alia enumerare privilegia: quae in eius conceptu & ortu: & in utroque parente: & in gaudente multitudine facta narratur. Quantum autem fuerit estimanda testificatio huius benedicti precursoris de iesu: satis ei similis euangelista ioannem ostendit

primo capitulo: qui enunciata diuinitate iesu & incarnatione eius: statim annectit ioannis testimonium tam summe authenticum. Vides quod proprium fuerit huius benedictae uocis manifestare iesum. Ipsa uirgo mater que in tota silua euangelii nisi paucula uerba dixisse narratur in sanctificatione huius preconis: ad manifestandum dei conceptum in se factum eructauit summum canticum omnium canticorum: immo que semper in euangelis fuit breuiloqua: quia uix unam enunciationem simplicem protulit in hoc cantico decem clausulas decantando conuixit: ut per hoc ostendatur quod totius legis plenitudo que figuratur denario in hoc cantico continetur. Audi autem quod dicit Hugo. de huius cantici laude. Nemo huius cantici uerba putet leuiter estimanda: quod nimirum de tam profunda contemplatione prolatastis ut uestigatione digne penetrari non possint. Et omne quod dictum est ab illa summe ueritatis intima luce: cui mens uirginis excellenter inhererat emanauit. Nec alius quicquam dicere potuit: que meditatio locuta non est sed gustando. Quam non docuit per uana discurrens cogitatio: sed riuus sapientie fontis per contemperationem mentis inherentis deuotio. Attende quod magnifice in sublimitate contemplationis uirgo inchoat. Dum enim eius fides magnificaretur ab Elisabeth: & beuedictus fructus uentris sui beatificaretur: totum in deum refundens. Magnificat inquit anima mea dominum: quasi. d. Magnificauit dominus facere mecum: dum seipsum per me intra meum se fecit uterum: & sic me magnificam reddidit: etiam supra sublimitatem omnium angelorum. Sed hoc est omnino summum: & non medium: & ideo non me ipsam magnifico iactando inaniter: sed magnificat anima mea dominum: donum suum in ipsum refundendo totaliter. Dicit autem Beda super magnificat: quod beata uirgo magnificentiam suam plene cognouit: sed totum in deum refudit. Dicit enim sic loquens in persona uirginis. Magnificat ergo dominum uoce: opere affectu. Magnificat quidem dominum omnis creatura: sed anima mea super omnia inter omnem quippe creaturam nihil tam magnifice fecit dominus sicut animam meam: & ideo magnificat anima mea dominum. Et exultauit spiritus meus in deo salutari meo: ac si dicat secundum glo. Exultauit spiritus meus extra omnem creaturam: & extra se metipsum: & iam pre immensitate gaudii salutauit in deo salutari meo: uidelicet in iesu singulariter meo. In quo totum: quod uiuio: totum quod discerno: totum quod sentio: in eius magnitudine contemplanda: & preceptis obseruandis impedo. Nulla proprietas me extollit: nulla aduersitas frangit: sed illius solius memoria delectatur spiritus meus: in illius perpetua diuinitate cuius caro mea factum datur temporali conceptione. **Quantam autem plenitudinem ista uerba contineant: audi non mea sed Hugo. uerba. De salute quoque quam humano generi preparari uideo totis precordiis exulto: uideo namque de me assumi: quod & credo pro me debere of-**

ferri. Veni dilecta uirgo maria in cellam tinariam ad regem sponsum tuum introducta: ab ubertate domus eius inebnata: memoriam suauitatis illius eructasti: & iustitia illius exultasti: uidisti quippe maiestatem: gustasti suauitatem: ideoque quod intus hausisti: foris propinasti. Duo. n. bona sunt que angelorum & hominum spiritus in illo fonte boni eterna contemplatione hauriunt: uidelicet incommensurable dei maiestas: & ineffabilis bonitas quorum alterum castum timore gignit. alterum uero dilectionem pariter: pro maiestate namque uenerantur deum: pro bonitate diligunt eum: ne uel dilectio sine reuerentia dissoluta sit: uel reuerentia sine dilectione penalis. Ad hanc contemplationem mens marie subiecta fuit: que celestis patrie dulcedinem in uerbis suis tam mirabiliter expressit: quam ineffabiliter comprehendit. Cum enim magnificare dominum se perhibuit: uenerandam maiestatem interna uisione contuita fuisse manifeste declarauit. Cum uero se in salutari suo exultasse asseruit: gustum eterne dulcedinis se percipisse ostendit. Hec Hugo. **Que autem tantum ascendit maiestatem dei cognoscens: & omne bonum quod in ea erat in ipso refundens: uide quantum in summa uilitate resiliuit profunde dicens. Quia respexit humilitatem ancille sue: ecce quod uilia de se sentit: & torum dei gratie tribuit: iudicio suo monstrat se humilem. sed respectu superne gratie sublimem: ut quod natura in primis patribus per superbiam perdidit: in maria per humilitatem acciperet: ideoque uerbum patris in ea propter humilitatis sue meritum carnis substantiam quam sibi uideret assumpsit: & tunc ad eam quam prius abicerat naturam sublimandam per misericordiam respexit. Quia uero quod erat humiliter recognouit se dicendo ancillam: ideo sublimatur: quod non erat: mater esse promeruit. Ideo Hieronymus. Beata uirgo non a filio suo domino nostro celos didicit fabricare non angelos creare: non mirabilia: nec diuinitatis insignia perpetrare: sed se humiliare: ceteraque uirtutum intra humilitatis custodia aggregare: unde & in se solam humilitatem respexisse fatetur dominum: que custos est ceterarum uirtutum. Collocauerat enim in tuto stationis portu sublimia meritorum: suorum exercitia: & ideo sic est diuinitus illustrata. Hec Hiero. Circa istam materiam humilitatis uirginis omnes sancti dicunt mira: quia mirabilissima fuit huius sacre uirginis humilitas: quam nequaquam inaniter extollere potuit omnium gratiarum uniuersitas & in uniuersalitate communicata sublimitas: pro tanta namque plenitudine gratiarum beatam me dicunt omnes gentes: quod & ipsa plenissime intellexit: cum hoc uerbum in cantico expressit. Sic enim domus respexit eius humilitatem quod ei maternum tribuit meritum & statum: propter quod & sic eius exultauit humilitatem: ut sibi sit pars in generatione preterita sterilitatis opprobrium sustinuisse in sua uirginitate per quam humiliabatur in lege: quia iam uidet futurum ut beata uocetur**

d

In omnem generationem pro fructu fecunditatis diuine sicut dicit Ber. Quod autē supradixi plenitudinem sapientie datam uirginis in conceptu filii dei satis ostendit huius cantici plenitudo & sanctorum de hoc expō: unde Ber. hoc uerbum super magnificat exponens dicit. O dilatatum cor marie genitricis dei q̄ per lucidis oculis omnem creaturam in uera beatitudine collocandam simul aspexit. Ecce inq̄ intuentis est uerbum & demonstrantis. Ecce iam uideo quid futurum sit de me: q̄ fructus procedit ex me: quot & quanta bona non mihi soli: sed omnibus generationibus proueniunt p̄ me. Nam & angelicarum ruinarum numerus p̄ meum genitum reintegrabitur: & hominum generatio in adam maledicta: per benedictum uētris mei fructum ad eternam benedictionem regenerabit: hec Ber. Et cum tantam benedictionis in omnes generationes bonum diffundendum ē: quia fecit mihi magna dominus qui. po. e. n. l. eius: hoc ipsū q̄ me benedicant omnes generationes non mihi attribuo: non meis mentis ascribo: sed potius ei q̄ fecit mihi magna. Magnum quippe per se est q̄ uirgo sum: magnum q̄ mater sum. Maius q̄ sim: utriq̄ mater & uirgo: sed maximum si cuius matrem attendatur: quia unigeniti dei & omniū saluatoris. Et quia hec omnia sunt: magna que licet omnibus sint facta: generaliter tamē mihi sunt facta singulariter. Et ad meam inestimabilem gloriam in me: & de me per spiritum sanctum cōpleta potenter. Et ideo magnificat anima mea dominum: quia fecit mihi magna que sentio qualia sunt non expmo: quia nec plenitudine angelica auris intelligere sufficit. Ista igitur magna non solum creaturis sunt maxima: sed maximum illi & insuperabile qui potens est immo omnipotens est & sanctum. nomē eius. Et tamen nec potentiora nec sanctiora ille facere potuit: q̄ que in me fecit: dum hominem uerbo uniuert: ut idem sit factor qui factura: filius meus iesus super omnia benedictus deus qui ad omnium factus est saluē: sed eterna dispositione: & imensa mea dulcedine factus est ad meam gloriā singularem. Attende autem q̄ sic subtiliter loquendo beatissima uirgo sum mam humilitatem tenuit. Quod enim ipsa fuerit potens dei filiū generare: & alia magna recipere: non sue uirtuti attribuit: sed ei qui potens ē: qui summa potētia in humilitate uirginis uoluit honorare. Et q̄ ipsa sic fuerit sanctissima: ut sanctum sanctorū genuerit: non sue uirginitati attribuit: dum mulierem que fuerat caput peccati sic plenissime expurgauit ut genitrix fieret sancta: is in omnia uasa gratie diffundende. Et hoc totum importatur cū dicit: qui potens est & sanctum nomē eius: quasi dicat. Cum semina sit omniū creaturā rationabilū uilissima & tota infesta in munditia: qualis ex me fuisset nisi ipsius gratia me preuenisset: quia nunq̄ ista magis decenter manifestare potuit q̄ quando mulierem super oēm creaturam exaltauit: & ipsam matrem omnis gratie

& munditie per suam sanctitatem effecit. Ex istis ergo magnis in me factis: nec supba nec auara existo: sed cum iubilo exprimo q̄ genitrix gratie eam omnibus electis dispēso: & propterea ex hoc meo beneficio fit tam copiosa denuatio: q̄ misericordia eius a progenie in progenies plenissime deriuatur a Iudea in gentes: & ab initio seculi usq̄ ad terminum eius misericordia domini magna diffunditur ab eterno: & usq̄ in eternum: non passim quidem sed timentibus eum. Quia spiritus factus fugit superbum & requiescit super humilem & mansuetū: & domini tremētē sermones. Attende autem q̄ benedicta uirgo sapientia dei plena uidet q̄ diuina dona sic electos illuminant: iustificat: & in deum transformant: & reprobis ex eis maiora iudicia sibi ex sua induratione: obstinatione atq̄ ingratitude diuine seueritatis accumulunt: unde magna dona electorum: ut plurimum sunt execratio reproborum: maxime illorum qui de sua presumētes iustitia in suis operibus gloriatur: p̄pter quod christus dicit Ioan. ix. in iudicium in hunc mundū uenit: ut qui non uiderunt uideant: & qui uident ceci fiant. Et Simeon dicit luce. ii. Ecce positus est hic in ruinam & in resurrectione multorum. Hunc ergo processum facta uirgo dei sapientia plena attēdens post q̄ sublimia dona misericordie dei in electos timentes eam diffundenda expressit: ad dei generalia iudicia super reprobos se conuertit: & cursum diuine prouidentie in regimine creature rationalis describens: quicū superbi demones uel homines: quidē humiles electi mereantur exponit. Et quia christus per strenuitatē uirtutum supra q̄ potē dici operatus est dei honorem: tamen sanctificando electos q̄ expellendo reprobos: ideo hoc exprimens pro uniuersalis iudicii fundamento dicit: fecit potētia in brachio suo. i. in suo opere strenuissimo non solum potenter sed emphatice potētia fecit: disperfit superbos mente cordis sui: ubi superbiam reproborum ostendit presūptuosissimā noie mentis qua se ceteris excellentiores existimant: & se deo per humilitatis reuerentiam non inclinant. Ostendit etiam affectuosissimam: ac per hoc maliciosissimā: quia ex precordiali affectu honoris proprii seipos contra dei preceptū extollunt cū dicit cordis sui. In corde enim est sedes sanguinis & calons: per hoc affectualis amoris. Ac per hoc ostenditur q̄ sunt proprii honoris maxime amatores. Ad altam autem iustitiam celestium spirituum mentem uirgo attollens demonibus subdit: depositit potentes de sede. Sed ne crederes uacuas remansisse: subiungit. Et exaltauit humiles homines christo conformes in illis dicit locandos sedibus spirituum reproborum. Quales autē sint humiles describit cum subdit. Furientes impleuit bonis: humilitas enim que ex charitate causatur mentē sub deo incuruat: & quia semper seipsam mente euacuat: facta dei esurientē in mente prouocat que sola diuinis bonis repleri meruit. Contra autem qualis sit su-

perbia reproborum e regione ostendit cum dicit. Et diuites dimisit inanes: hi enim sunt qui dicunt cū ágelo laodicie: Apoc. iii. q̄r diues sū & locupletatus & nullius egeo: & nesciunt in sua malitia obstinati: quia miseri sunt & miserabiles: & pauperes & ceci: & nudi. Tales igitur diuites in sua reputatiōe dimisit inanes: non fecit: quia ex quo dederunt obicem gratie eorum animas non intrat neq; ipsū posset continere: quia plene sunt ipsis. Hi diuites sunt falsi: iniusti: & pessimi pharisei: quibus dicit dñs Mat. ix. Non est opus ualentibus medicus & cetera. Et nō ueni uocare iustos. Attende autem quantū deo & sue matri sanctissime placuit sui exinanitiōis humilitas per quam causatur sacra esuries sūmi boni: quia hanc solam eodem bono dicit repleti quātūcūq; etiam aspernetur confidentiam de propria iustitia pondera: quia ista sola dicitur remanere inanif ab illa infinita misericordia que a progenie in progenies est diffusa. Expresse igitur diuine prouidentie cursu per rigorem iustitie in reprobos: & pietatem misericordie in electos: tandem ad singularem incarnationis gratiam in dilectum iesum sua uerba reducit. Suscepit israel puerum suum: assumptum hominem puerum iesum diuinitatis appellans eo q̄ ei in sūma humilitatis obsequiositate seruauit: quoniam & suscepisse dicit deum cum sibi personaliter uniuit: & tunc uere israel fecit: quia uere diuinitatem uidit & ea fruius est. Potest etiam dici tota multitudo electorum unus puer dei propter reuerentiam humilitatis & unionē charitatis que ī ipso iesu suscipitur per adoptiōis gratiam: & fit israel per uisionem beatam. Quod quidem sacra uirgo intelligens iam factum in christi merito immobiliter: quod tamen futurum erat in iustorum populo: iubilans iam intuetur cōpleta: & dicit. Suscepit israel puerum suum: quia ī gratia mei cōceptus iam est electorum numerus adoptatus. Et hoc fecit: recordatus misericordie sue: non iustitie nostre: quia q̄ hominem redemit: non fuit ex merito hominis: sed ex dono diuine pietatis. Suscepit ergo naturam bonus iesus: suscepit & causam nostram: & per misericordiam determinauit sententiam: & per deuotissimam mortē suam plenam dei iustitie fecit emendam. Et quia tamen expectauit usq; ad plenitudinem temporum: uidebatur pater oblitus mittere filium suum: sed recordatus est misericordie sue per effectum operis: dum me suam sp̄s sam & filii matrē elegit: cuius tamen nunq̄ fuerat oblitus: secundum actum sue eterne dispositionis qua me semper in conspectu suo tanq̄ omniū creaturarum reginam misericorditer statuit. Et quia hoc tantum beneficium fuit sanctis patribus repromissum: maxime per Abraham & per prophetas predictum ad salutem seminis electorum per omnia secula seculorum cum dicit. Sicut locutus ē ad patres nostros & cetera. usq; in secula. Attende autem q̄ ordinatissime sacra uirgo procedit: incipiens a magnificentia maiestatis: & ex suauis gustu

dulcedinis bonitatis dei in suam humilitatem resiliens & ex mera dei bonitate uullo suo merito sic magna & ineffabilia per dei potentiam & sanctitatem: trahēs per fluuiū ondēs minime electorum exprimens differentiam effectuum gratie christi in reprobis & electis ad suum dilectum iesum reducit canticum: in cuius assumptione in unitate persone dicit omnia patrum promissa quidem completa in omnes generationes seculorum semini abrahe electo ex iustificationis gratia & gloria plene diffusa. Totum autem preconium huius sacratissimi cantici uirginis matris: in quo tam clare eiusdem exprimuntur beneficia illius quem portabat in suo sanctissimo uentre ad magnam redundabat gloriam precursoris. Quia enim ipse erat uox & manifestatio saluatoris: ideo omnia que circa ipsum fiunt uidentur manifestatiua filii dei in carne uuentis. Nā & elisabet hoc sacrum mysterium multipliciter declarauit uirgo beatissima. Nunc in presentia Ioannis plus locuta est ad declarationem huius sacri beneficii q̄ in toto decursu uite sue locuta fuisse scribatur. Adauget autem preconium q̄ patri ē redita lingua postq̄ sacrum nomē precursoris descriperat: & canticum iubilationis & prophetie uocē lassauit in suauissima melodia: ubi singulariter descripsit beneficia uerbi incarnati: quia per ipsum redimimur & saluamur: & ab hostibus liberamur: & libere reformamur in sanctitate uirtuose uite: & dei cultum perfectum: que omnia dicit esse cōpleta secundum immobilia promissa cum iuramento facto patribus: & sic per ora prophetarum predictū fuerat: quibus a seculo de hoc alto sacramento fuerat inspiratum. Ad filium quoq; paruū tanq̄ ad intelligentem & capace[m] rationis canticum uerba cōuertit & precursoris officium in eo eleganter describit cum dicit. Et tu puer & cetera. Tandem in oratione uerba concludens filium dei qui splendor ē paterne glorie & in mundum uenerat petit illuminare nostre cecitatis tenebras: & in uiam pacis perfecte sequele dirigere gressus nostros. Vide ergo q̄ manifeste est uerum quod tibi pro regula suspensus dixi. Siquidem quando deus aliquam personā eligit ad aliquod officiū & sublimē statū: totus impetus gratie datus illi persone ad illud officium cōplendum impellit: unde & gratia ioannis in se & ī utroq; parente sic abunde influit: ut audisti addendum mundo noticiam christi nati: & ipsamet uirgo a spiritu sancto impulsā in precursoris presentia que prius occultauerat manifestat: nec est modica laus ioanni q̄ in eius presentia illa duo formata sint cantica in quibus quotidie per uniuersum orbem laudatur gratia saluatoris. Magnifice nāq; completis precursoris mysteriis & consummatis pro quibus gloriosa domina uenerat ad domum Zacharie rediit nazareth: & tunc crescentibus signis gradationis filii dei: quem in sua carne gestabat inuenta est a Ioseph habens de spiritu sancto. De quietate autem cordis Ioseph circa uirginem diuersa ē

sanctorum sententia. Quidam autem sicut Origenes & Ioannes os aui aperte ostendunt: quod Ioseph ex humilitate reputans se indignum illius confortio: quam sentiebat plenam deo: uoluit occulte eam dimittere: timens ne ex presumptione ostenderet si tante uirgini cohabitaret. Et ponentes exemplum de petro qui in eadem reuerentia dixit christo. Exi a me: quia homo peccator sum domine. Et de ceatonone qui dixit. Non sum dignus ut intres & cetera. Dicunt quod nullo modo de beata uirgine est suspicandum sinistrum. Unde Ioannes os aui super mat. libro. i. O inestimabilis laus marie uirginis: magis credebatur Ioseph castitati eius: quam utero eius: plus gratie quam nature: conceptionem manifeste uidebat: & formationem suspicari non poterat: possibilis esse credebatur mulierem sine uiro concipere quam maria posse peccare. Huic sententie satis concordat Ber. super Missus est. Et respondit quod ideo uoluit eam occulte dimittere: quia si manifeste dimitteret causa diuortii quereretur & exigeretur. Quid autem diceret populus dure ceruicis: si diceret quod sentiebat: & quod illius puritate probauerat: mox increduli & crudeliter iudei: & illa subsanarent: & illam lapidarent? Quomodo ergo crederent tacenti in utero: quem postea crucifixerunt mira facientem: & in templo docentem? Ideo uoluit eam occulte dimittere ne conculcetur sanctum: & margaritas daret porcis & canibus. Ecce quod Ber. concordat cum primis. Nec uideretur eis resistere cum angelus dixit Ioseph. Noli timere accipere mariam: coniugem tuam. quod dicit angelus. Recordare promissa dauit patri tuo: & scias ita compleri in sancto matrimonio tuo: & ideo noli timere accipere mariam coniugem tuam: quia ex maximo beneficio a deo est tibi data in sociam: nec ex pauefcas cum illa habitare & sibi seruire: cuius deus te socium fecit in sancta puritate: nec timeas altitudinem sui conceptus: quia licet sit dei uirtus & altissimi filius: propter cuius eminentiam sanctitatis posses formidare: scias tamen quod est de spiritu sancto: quia illud opus est summe pietatis: benignitatis: charitatis: & miserationis ad mundum saluandum: & ista appropriantur spiritui sancto: unde noli timere tantam eius altitudinem quin secure accedas pro pietatis plenitudinem. Ipse enim non uenit nec percutere: sed saluare: & ideo gaudens accipe quia coniugi tue sacratissime uirgini data est generatio de spiritu sancto. Tibi uero comunicata est nutritio: & adoptio tanti doni: unde licet fueris omnino extraneus a conceptu: eris tamen necessarius in conuictu: & ideo reuerenter ministra tam matri quam proli: & uocabis nomen eius Iesum: quia non tantum te sed totum populum suum saluum faciet a peccatis eorum. Exponitur etiam illud traducere: id est per solenitatem nuptiarum sibi indissolubiter ad cohabitandum strictius quam primo ligare: hanc credo bonam ueram: & sanctam opinionem. Aliorum autem uidetur esse opinio quod de ipsa dubitauerit. Quod licet diuersis modis etiam redundet in gloria uirginis: sicut

etiam beatus Ber. ostendit super missus est: tamen nullo modo credo quod dubitatio illa fuerit firma in mente Ioseph de nephario opere. Licet autem aliqui hoc attribuant Augustino in factum castissimum marie uirginis uterum: uel uidi portam. Tamen uidi magnos uiros & solenes asserentes quod ille sermo nunquam fuit Augustini. sed nescio cuius alterius: & fuit sibi per errorem attributus: unde in illo sermone aliquod continetur: quod nisi pie exponatur propter reuerentiam: falsitate magna continet istud. scilicet. Postremo quia uidet gressibus grauari: intelligit eius uterum grauidari: hoc enim est falsum: quia sicut ipsa fuit sine dolore puerpera: & sine pudore mater effecta: sic semper fuit sine grauatione grauida: nec matrem grauaui sue carnis pondere: qui in sua carne omnium peccatorum onera uenerat portare. Et si consideret illius sermonis latinum: satis uidetur incultum & ineptum: & contra usitatum modum loquendi ipsius Augustini. Quicquid sit de illo sermone non est dubium quod magistrorum fuit opinio quod Ioseph dubitauerit. Aliqui procedunt uia media que est tertia. scilicet quod Ioseph admiratione repletus ex plenitudine sanctitatis quam probauerat in uirgine nullo modo uolebat inclinari ad credendum de uirgine aliquid sinistrum: & uidens uirginem concepisse stupebat quod hoc esset: & in isto stupore partim ex reuerentia uirginis: partim ex incomprehensione operis: cogitabat seipsum abscondere: & sic occulte eam dimittere: & totum deo committere donec deus aliter diffiniret: & ideo dicunt quod nec de uirgine aliquid mali sensit: nec mysterium apprehendit: & ideo angelus sibi reuelauit. Hanc ultimam sententiam non credo de facili posse impugnar: & tamen undique magnum uirginis testimonium: quia si Ioseph dubitauit certum est quod ab ipso non fuit conceptus sacratissime uirginis. Sic ergo certificatus reuerentissime & iocundissime stetit cum sacratissima uirgine donec aduenit tempus quo ad bethleem oportuit ire ad profectum secundum imperiale edictum.

Iesus maria natus. Cap. xi.

Acramentum sublimissimum natiuitatis dominice ad reuerendum: sanctissimum ad imitandum: dulcissimum ad recogitandum: suauissimum: ad predicandum fructuosissimum: ad recipiendum: nunc proponitur nobis. Post aduentum sacratissime uirginis cum uirgineo sponso suo Ioseph ad bethleem ciuitatem dauid: ad quam necessitate professionis & descriptionis uniuersi orbis per imperium cesaris augusti adducti sunt: illi pauperes & uirginei coniuges non inuento hospicio pro sua paupertate: & populorum multitudine: compulsi sunt in diuersorio declinare: ac pernoctare in medio bestiarum. Factum est autem dum esset ibi completi sunt dies sacratissime uirginis & peperit primogenitum filium suum dei patris & ipsius matris uirginis ante quem nullus: & post quem nullus &c. Nota que euangelica describit historia. O anima mea euiscerare tota in occursum uirginis matris portantis in utero sal

uatore[m] & quam uides erabundam & ab omni officio seclusam: benigne niteris introducere in hospitium cordis tui: non enim horrebit ad te diuertere qui pro te ad tantam penuriam uoluit deuenire: nec etiam in te deicit stabulum iumentorum propter tuos bestiales defectus: quos tamen excludes si deuota fueris tam benigna influenza nati regis: quam misericors aduocatio pro te uirginis matris. Attende autem circa istius natiuitatis consideranda solenia

- Tempus: *Tempus natiuitatis*
- Locum: *Locum natiuitatis*
- Modum: *Modum natiuitatis*
- Suppositum: *Suppositum natiuitatis*
- Naturam uisibilem: *Naturam uisibilem natiuitatis*
- patientem uirginem: *patientem uirginem natiuitatis*
- Angelorum obsequium: *Angelorum obsequium natiuitatis*
- Pastorum beneficium: *Pastorum beneficium natiuitatis*
- Vniuersae creature testimonium: *Vniuersae creature testimonium natiuitatis*

De his singulis considerandum est: licet non intendam sic ea distinguere: quin adinuicem mutuo repetantur tam pro deuotionis replicanda efficacia: quam etiam pro huius beati festi conuertenda materia. Tempus autem fuit medie noctis qua hora natus esse creditur: & de descriptionis uniuersalis sub imperatore romane orbis. Ut autem de materia contemplandi simul & predicandi introduco auctoritatem Mat. xxv. Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus uenit: ubi diuine dispensationis archanum circa natiuitatis mysterium declaratur: & signatur tempus ne in certa expectatione languescat anima sponsa uerbi. Media inquit nocte fuerat enim anxiosa sponsa diuersis prophetarum oraculis admonita clamauerat. Aggeus secundo. Veniet desideratus cunctis gentibus. Ad dederat Abacuc. ii. Adhuc uisus est: procul apparebit in finem: & non metietur si moram fecerit &c. Adiunxerat autem deus Apoc. ultimo. Ecce uenio cito: quod sepe cantatum est in ecclesia his diebus. Adhuc tamen sponsa lassatur desiderio: obsecrat: postulat: ueni domine & noli tardare: lachrymatur: interrogat ubi est uerbum domini: ueniat. Hiero. xvii. Et illud Cant. v. Nunciate dilecto meo: quia amore laqueo. Et illud Cant. viii. Quis mihi det te fratrem meum suggerentem ubera matris mee ut inueniam te solum fons & deosculer. q. d. Gaudeo te clausum incarceratum in utero matris mee: sed desidero te uidere foris cum iocunda parturitione natiuitatis tue. Vbi notatur quod quicquid dictum est supra de mysterio incarnationis potest adduci ad iubilum natiuitatis. Id enim quod tunc factum est in utero: nunc manifestatum est in mundo. Talibus ergo suspensis anime desiderantis ac postulantis satisfacit uerbum propositum ne diutius prestolatione languescat. Et est quidem.

Expletium mysterii propter congruentiam temporis: quia tempore acceptabile: media nocte: tunc quidem fuit tempus acceptabile ad occidendos egyptios: & liberandos hebreos. Media nocte ingrediatur egyptum. Exo. xi.

Expressuum magisterii propter industriam operis: quia opus inextimabile cum dicitur: factus est. Zelus domini exercituum faciet: hoc dicit Esaias. ix. c. de paruulo nato: & filio dato.

Impensuum adiutorii propter excellentiam muneris: quia munus inestimabile. Clamor inquit factus est: & ideo prosternentur hostes a uoce clamantis: primi Ro. iii. Ecce ego facio uerbum in israel quod quicumque audient: tument ambe aures eius. Et esai. vi. Comota sunt superliminaria cardinum a uoce clamantis.

Quietatum desiderii propter attinentiam generis: quia genus insolubile. Ecce inquit sponsus uenit Apoc. ultimo. Sponsus & sponsa dicunt ueni.

Attende autem quod media nox fuit hora congrua huius sacre natiuitatis propter triplicem significantiam. scilicet Transgressionis culpe
Passionis assumptae
Contemplationis extaticae.

Primo quidem transgressionis culpe: quia tunc uenit magnus medicus: quando magnus ubique iacebat egrotus. Quod optime fuit figuratum in illa descriptione facta sub rege idolatra & in uniuersali pace imperii totius orbis sub dominio sacrilege ciuitatis: per hoc enim ostendebatur diabolus regnare in mundo: quia omnes scribebantur sub idolatrie cultu: unde etiam noster emanuel qui sciuit reprobare malum & eligere bonum excluso de ciuitate romana ritu cultus sacrilegi ibi statuit sedem regni sui & totius cultus diuini: in cuius signum in hora natiuitatis sue prostravit templum pacis: quia pacem idolatrie: & regni carnis uenerat destructurus: licet autem nox tam tenebrosa culpe accipiat maledictionem a iob. iii. & sapiens dicit in sapientia. xvii. Sidera limpide flamma illuminare non poterunt noctem illam horrendam. In huius igitur noctis medio debuit oriri lux gratiae in iesu ad ipsam expurgandam: quia habitantibus in regione umbrae mortis: lux orta est eis Esai. xi. In signum etiam quod recognoscentibus se plene uitiosos & tenebrosos oritur iesus. scilicet gratia quia lux in tenebris lucet. Io. primo. Secundo in significationem afflictionis assumptae. Ipse enim rex glorie omnia signa maiestatis & claritatis abscondit & se paupertate uilitate & multiplici cruce obscurauit. Quod bene iob luget in eius persona. d. Noctes laboriosas numeravi mihi. Vere tu bone iesu enumerasti & non alius: quia tuorum laborum & dolorum: & noctuum te obscurantium: non est nisi apud te numerus: cuius sapientie non est numerus: propter quod etiam omnia sunt obscura. scilicet tempus locus: magis: humilitas: diuersorum: stabulum: presepium: consortium: ut omnia clamet: quia semetipsum exinanuit personam serui accipiens. Tertio in signum contemplationis extaticae. Saluatoris enim ortus insuper mundanos contemplationis excessus non uidetur nisi ab illis quibus sol mundane prosperitatis occubuit: & quibus omne creatum nigrescit: ut sic nox illorum illuminetur: sicut dies claritatis diuinae. Et tunc uere si-

cut tenebre eius: ita & lumen eius: quia tanto illuminatur limpidius: quanto in mundanis passionibus plenius obscuratur: & tunc etiam talis nox est illuminatio eorum in delictis suis. O deus omnipotens qui hanc sacratissimam noctem fecisti veri luminis illustratione clarescere: duc nos cum Dionysio ad diuinarum tenebrarum radii: ut in ipsis tuam lucem inaccessibilem in splendoribus sanctorum possimus dulciter intueri. He sunt tenebre latibulum domini secundum psalmum. & caligo quam deus inhabitat apud Salomonem & caliginosa nubes quam moyses intrat ut sibi appareat gloria domini: uel uisio similis glorie domini in uertice montis: postquam ignis ardens propter experientiam caloris: quam quasi claritas refulgens propter priuationem immediate uisionis dum sumus in nocte presentis peregrinationis. Circa clamorem uero notatur quod hec benedicta natiuitas dicitur clamor propter tria.

Prostrationem hostilis exercitus

Magnificationem effectus

Diffusionem sonitus

Nam aggredientes pugnare uociferantur & clamant sicut patet in gedeone Iudi. vii. qui trecentis assumptis datis eis lanceis cum faculis occultis: & tubis in manibus dicit eis. Quod me facere uidebitis id facite: & quod fecero sequimini: & clamate domino & gedeon. O quam pulchrum mysterium: quod exponendum dimitto menti deuote: propter breuitatem. Fuit etiam figuratus iste clamor primi Romani. quando archa dei uenit in castra: & uociferantibus filius israel clamauerunt philistei: ut nobis quos nos liberabit de manu deorum sublimium istorum uere ululauerunt demones quando archa humilitatis iesu uenit in castra fideliter: nam ipsos & omnium uictoriorum exercitum dux noster hodie captiuauit. Nonne natiuitas uirginea captiuauit luxuriam? Nati humilitas & paruulitas deiecit superbiam? Paupertas auaritiam? Caritas inuidiam? Pueri mititas iram? Societas laboriosorum animalium accidiam? Tenuitas uictus gulam? quia paruo lacte pastus est per quem nec ales esurit. Et nonne presepis & stabuli bouis & asini uilitas & paupertas omnem mundi uanitatem deiecit? Adiscant prelati ecclesie pompam fugere: quia pastor israel & angelorum rex: mutato habitu ingressus est bellum cum paniculis paupertatis: & uagantibus paruulitatis. Et tamen contra superbiam luciferi & alia uicia sic nascendo clamauit: quemadmodum cum leo rugit: & cum clamasset locuta sunt septem tonitrua uoces suas. Apoc. iiii. sub sexto angelo tuba canente. Quia in clamore huius natiuitatis septenarius uirtutum contra uiciose acies more tonitruum ipsa confringendo intonuit. Quia dux noster in prima acie commisit cum nichanore: & ipsum deiecit. ii. mach. ultimo. Exultemus igitur & letemur coram presepio regis nati: sicut exultant uictores qui diuidunt sua spolia: quia sedes celestis quibus expoliati sunt demones nobis per uictoriam nati paruuli diuidentur. Secundo dicitur

amor propter magnificationem effectus. Clamor enim uehemens est ultimum de potentia in uoce. Et quia de omnibus dixit deus & facta sunt: omnia comuniter comunia facere fuit quasi loqui de eis submisit. Quando autem fecit deum hominem & hominem deum: & quando natum deum paruulum hodie demonstrauit tunc. quod clamauit ex toto se: nihil enim magis impossibile est in creata natura fieri: quasi mulierem effici matrem dei: & naturam hominis deo in persona uniri: propter quod potest dici tempus talis operis & dominice natiuitatis tempus plenitudinis: quia tunc uterus uirginis fuit.

Vterus plenus gratia fecundante

Intellectus fide illustrante

Affectus charitate feruente

Aspectus gaudio affluente.

Dum eundem conspiciebat natum uteri sui quem indubitanter tenebat filium dei.

Effectus fuit plenus solitudine ministrante. Satagebat autem sacratissima uirgo circa frequens ministerium tam uagientis paruuli: quam omnium infantium necessitatum christi: & non solum nunc in paruo: sed in tota uita secum conuersantis in mundo. Aue inquit angelus ad eam gratia plena. Tunc etiam adimpleta est quarta generatio de qua dictum est supra: quia de muliere sine uiro: generatione quarta reuertetur huc dixit deus ad abraham Gen. xv. Quia hac ultima christi generatione est homo reductus ad dei unionem: Plenus etiam fuit dei filius gratia consumante de plenitudine cuius accipiunt omnes. Io. primo: quia uidimus gloriam eius gloriam quasi &c. Completa est mundi fabricatio. Ante sicut uas semiplenum agitabatur mundus superstitione idolorum: & distractione amoris temporalium: at ubi super omnes ordines angelorum facti sunt grauius qui deerant. scilicet maternitatis dei: & personalis unionis: debet esse firma & sana omnis creatura in cultu illius dei qui eam ex amore fabricauit creando: & eam ex amoris excessu sibi uniendo redemit. Et hoc etiam uniuersum fuit plenum gratia restaurante: quando in dispositione plenitudinis temporum placuit deo restaurare omnia. Ad Eph. i. Et tunc impleta est dei dispositio: quando de genere humano angelica restauratur ruina. Vere tempus plenitudinis quod sic omnia adimpleuit: propter quod apoc. ad galat. iiii. At ubi uenit plenitudo temporis. Iam non potest insultari deo nostro nec ministris eius: sicut Helias. iiii. Ro. insultabat sacerdotibus baal. d. Clamate uoce maiore. Non enim potest in creaturis aliquid altius intonari: quam deum hominem fieri. Et hic est ille clamor qui ad aures domini peruenit ut iam humana natura non formidet in suis desiderijs exaudiri: & secure dicat de iesu suo. Domine exaudi orationem meam &c. Tertio dicitur clamor propter diffusionem sonitus. In clamore enim cito uox diffunditur. Sed nunquid non omnino mundum audiuit clamorem qui factus est. Hodie equidem in omnem terram exiuit sonus eorum &c. Persecute-

mus ab omnibus creaturis & nobis oēs una uoce respondent: quia uerum est quod audierunt: & miraculorum signis angelice iubilationi concordant & nobis simul cum angelo triumphanter predicant: quia natus est nobis hodie saluator.

Angeli audierunt: quia exercitum miserunt ad obsequium nati regis.

Celi nouerunt: quia stellam protinus miserunt.

Aer audiuit: quia media nocte resplenduit.

Aqua audiuit: quia in oleum conuersa de taberna ementoria in tyberim defluxit.

Arbores audierunt: quia uinee engaddi balsammum produxerunt.

Bestie cognouerunt: quia paruulum adorauerunt.

Lapides cognouerunt: quia in templo pacis ruentes: uictorie regis nostri testimonium reddiderunt.

Infernus agnouit: quia inimicos regis nati ut corruptores nature quam assumpserat puniendos absorbit.

Et sic solus homo peccator est: pro quo solo surdus clamor factus est: felix ille de quo potest dicere: clamans paruulus noster natus.

Clamor meus intonuit in aures eius. Et tunc ergo & nos clamemus i celum: & miserebitur nostri deus noster.

Quia clamauerunt iusti & dominus exaudiuit eos. Nec dubium: quia isto clamore clamat qui est factus hodie: qui est christus iesus qui est clamor noster & omnia nostra.

Circa tertium. scilicet. expressionem magisterii per industriam operis debes notare quod hic confidero.

Factionem Est aut factio potētie operantis

Defectionem Defectio excellētie hūilantis

Refectionem Refectio misericordie remittētis

Confactionem Confectio sapiētie tēperātis

Perfectionem Perfectio glorie cōsumātis

Mira est ergo hec factura: quia uerbum caro factū est. Quietanem autem desiderii propter attentionem generis notat demonstratio sponsi: cum dicitur. Ecce sponsus uenit. Iste sponsus est formosus pulchritudine: amarus teneritudine: & dulcedine & nostre charitatis plenitudine. Assūpta similitudine nobis est cōformis: & eterna altitudine deiformis.

Beate sponse uigilantes que iueniuntur occurrere sponso nato: Tunc enim erunt parate si fuerint ornate bysso splendenti & candido. Byssinum sunt iustificationes sanctorū. Apoc. xix. Puer autem iesus magister fidei nos quasi in omnibus factis suis ad inuisibilia sutollit: propheta tatum enim erat de ipso: quia auferret regnum captiuitatis nostre: iuxta illud. Ecce rex uenit dominus uniuerse terre: & ipse auferret iugum captiuitatis nostre: quia ipse in populo iudeorum & in domo dauid esset reformator regie potestatis. Dauid inquit Ezechiel. xxxiii. Seruus meus princeps in medio eorum. Et Esa. ix. Super solum Dauid sedebit: & super regnum eius ut corroboret illud: & in ps. lxxi. Dominabitur a mari usque ad mare. Quod in eius aduentu esset resplendentia luminis. Sur

ge inquit Esa. & illuminare hierusalem. Quod etiā esset iustitia regiminis & abundantia pacis ps. Orietur i diebus eius iustitia &c. In omnibus his si bene attendas nos ad inuisibilia rapuit: ut uisibilia cōtinere doceat: nam sensibilibus apparent contraria: ipse enim mox natus factus est seruus: unde dicit Beda. Eo tempore dignatus est nasci: quo pro eo census cesari daretur: ascriberetur: & ob nostri liberationem ipse seruitio subderetur. Eo etiam tempore quo natus est regnum dauid sensibilibus erat destructum: & alienigena herodes regnabat: origine ydumeus: ut impleretur propheta iacob. gen. penultimo: Non auferetur sceptrū de iuda &c. Quia ut dicit Criso. super Mat: Quādiu iudaica gens iudicibus & regibus quāuis peccatoribus tenebatur prophete mittebantur ad remedium eius. Nūc autē quando lex dei sub potestate regis iniqui tenebat nascitur christus: quia magis desperabilis infirmitas medicum artificiosorem requirebat. Reformatio ergo regni dauid per iesum est in robore gratie per solum crucis eius: in quo dominatur amari culpe quam expulit usque ad mare pene quā assūpsit a mari mortis quam deglutiuit usque ad mare gloriose uite in quam transtulit. Sic & lumen promissum est spiritualis illustrationis mentis nō corporalis fulgor corporeis oculis: quod comune est muscis in quo hierusalem. i. ecclesia illustratur. Iuxta illud luce. i. Illuminare his qui in tenebris &c. propter quod media nocte nascitur: tempore quo nox ē longa & dies minima: iuxta illud Hieremie. Diem hominis non desiderauit tu scis: quia in tota uita sua fatis fuit obscurus opprobrio. Sicut ergo mortem nostram suscepit: ut nos ad uitam reduceret: ita etiam seruitutem: & alia nostra penalia: ut in nobis effugaret contra ia: & doceret nos artem cōsequendi spiritualem uictoriam ut isra dicitur. Cōgruum igitur tempus elegit sapiens iesus ut nasceretur in mundo. Attende autem quod tempus natiuitatis non solum dicitur nox propter predicta: sed & dies splendida & lucida propter nati regis splendida lumina: & propter sue natiuitatis solēnia: unde angelus qui media nocte pastoribus apparuit: & gaudium magnum euangelizauit dicit. Natus ē uobis hodie saluator. Quia eius natiuitas licet sit facta in nocte: & tamen dies sanctificatus qui nobis illuxit ab inaccessiblei luce beatissime trinitatis: ubi notatur quod hoc benedictum hodie non solum est eternum propter paternam generationem: de qua dicitur in ps. Filius meus es tu &c. & cetera: sed etiā temporale propter maternam natiuitatem: qua natus est hodie ex semine Dauid secundum carnem per participationem uirginis matris. Est autē ista benedicta dies

Votiuis desiderii expectata

Figuris mysticis presignata

Beneficiis uberrimis exhibita

Deuotis obsequiis celebrata

diiii

Primo est uotiuus desideris expectata
 Ab angelo in celo pro ruina reparanda
 A sanctis in mundo pro redéptione faciēda
 A iustis in limbo pro gloria uisionis habēda.
 Desiderabant angeli suam ruiuam restaurari & de
 hominibus sedes uacuas repleri: propter quod in
 ortu saluatoris gaudenter clamant & annunciant
 gaudium magnum: & cantant gloriam deo: & ho
 minibus pacem. Facti sunt enim hodie homines
 & angeli celestis patrie conciuēs: & completur in
 hominibus illud Deutero. xxvii. Hodie factus est
 populus domini dei tui. Desiderabat etiam sancti
 in mundo infirmi languore fomitis oppressioe le
 gis inuoluti cecitate & tenebris. Quid enim desi
 derabilius q̄ sanitas infirmo: claritas ceco: & liber
 tas seruo? Ortus autem saluatoris superat tyran
 nidem fomitis ne regnet peccatum in nostro mor
 tali corpore: quia de peccato damnauit peccatum i
 carne: ad Roma. viii. Superauit iugum legis & sce
 ptrum diaboli exactoris. Esa. ix. iugum enim hu
 meri eius & ceta. Hodie etiam exortum est in te
 nebris lumen rectis. Ego inquit saluator lux ueni
 in mundum Ioannis. iii. Oriēte autem hac luce im
 mo sole iustitie: Malachie. iii. Facta est

Via inerrabilis

Veritas infallibilis

Vita inrerminabilis.

Quia ipse est uia ueritas & uita. Ioan. xiiii. Quid ac
 desiderabat Dauid clamans. Ostende faciem tuā:
 nisi sanitatem infirmitatis. Excita potentiam tuam
 & ueni: nisi redditionem libertatis huiusmodi desi
 derio tractus Ioel. ult. d. In illa die stillabunt mon
 tes dulcedinem. Desiderabant etiam captiui in
 limbo

Vt incarcerati liberationem

Vt exheredati possessionem

Vt spoliati restitutionem

Detinebat enim diabolus carceratos sanctos p̄ses

Allegans lapsum prime transgressionis

Cyrographum obliuionis

Titulum prescriptionis.

Et ideo expectabant beatam spem & aduentū do
 mini. Natus est saluator. Reparauit lapsum: dele
 uit cyrographum: & soluit precium: anulauit tiru
 lum: aperuit ianuam beate uisionis: lapsus nō obli
 gauit quem dominus indulxit. Nec cyrographum
 ualuit: cuius deus pretium soluit: nec prescriptio cu
 currit: semper enim iniusta fuit. Huius igit̄ diei
 desiderio clamant sancti patres in limbo. En hec ē
 dies quam expectabamus: inuenimus: uidimus.
 Tre. tertio. Hanc Abrahā ut uideret exultauit: uidi
 dit: & gauisus est. Io. secundo: dies desiderabilis: di

es amabilis: dies iocunditatis & leticie: dies suauitatis & misericordie: in qua

Celum reparatur

Mundus illuminatur

Limbus expoliatur.

De hac scriptū ē singularit̄ p̄me. Ro. viiii. Hodie
 Samuel uenit in ciuitatem: & sacrificium est po
 pulo in excelsis. Samuel a deo nominatus a deo
 postulatus est dei filius qui est desideratus cun
 ctis gentibus. Aggei. ii. Et hic uenit hodie i mū
 di ciuitatē: dū nobis apparuit natus de sacratissima
 uirgine: & ideo sacrificium est magnum popu
 lo in excelsis: dum gloria in altissimis decanta
 tur ab angelis: & annunciat̄ in terra pax homi
 nibus bone uoluntatis. Hodie per totum mun
 dum mellisui facti sunt celi: & in omnibus pla
 teis ecclesie resonat gratiarum actio: & uox lau
 dis: & magnum cantatur alleluia: dum cantat
 ecc̄sia. Hodie christus nouus natus est. Hodie
 christus nobis apparuit. Secundo fuit hec dies
 mysticis figuris prefigurata: preuidens enim di
 uina sapientia lapsum transgressionis: & modum
 reparationis sicut ab eterno disposuit de incarna
 tionis sacramento: sic in scripturis digessit: figū
 lauit: & clausit mysteriis: & figuris: quia hodie
 agnus qui natus est de uirgine maria apparuit: ut
 dicit̄ Apoc. v. Librum signatum sigillis septem:
 figure autem sunt iste.

Virge sicce floratio

Numeri. xviii.

Vellens irrigatio

Iudicum. vi.

Rubi incōbustusio

Exodi. iii.

Porte perpetue clausio

Ezechielis. xliii.

Lapidis sine manibus absctio

Dañ. ii.

Solis ascensio & descensio in horolo. Esaie trige
 simo quarto.

Et preter hec multiplex prophetie predicatio.

Que omnia adimpleta sunt & aperta. primi
 Roma. decimo. Venerunt omnia signa panter in
 illa die. Vnde saluator omnia dicit in se esse com
 pleta: luce quarto. Quia hodie impleta est scriptu
 ra hec in auribus nostris. Tertio fuit uberrimis
 beneficiis exhibita. Hodie enim homo in deum
 exaltatur: lex innouatur: libertas datur: ueritas de
 claratur: humanum genus ab infirmitate cura
 tur: luce. decimo tertio. Sanitates perficio hodie
 & cras: & tertia die consumor hodie dies nati
 uitatis: cras tempus conuersationis: & passio
 nis: tertia dies resurrectionis propter quod dicitur
 Iosue. v. Hodie auferam a uobis oprobrium egypti.
 Quarto deuotis obsequiis celebrata: quia
 hodie datum est homini summum honoris priui
 legium: quia hodie.

Letati sunt angeli
 Gratulati sunt celi
 Iocundati pastores
 Inuitati magi.

Qui nufq̄ angelos apprehendit: sed semē abrahe. Gaudeamus igitur & letemur quia hodie reituit deus israel mihi regnum patris mei: secundi Romano. decimosexto. Et ideo deus paruulus in presepio hodie offertur pro nobis: Leuiti. Oblata est hodie uictima pro peccato & holocaustum domino: & ideo exaltata est humana natura coram angelis: quia ipsam quam supra se regnare conspiciunt: de cetero coram se prostratam uidere pertimefunt: ut merito dicatur homini hodie incipiam te exaltare coram omni israel: ludi. tertio. Et sic patet quam congruenti tempore christus nasci elegit. Descriptio autem superioris posita in malum potest aliquid significare in bonum. Ipse enim cesar qui interpretatur possessor principatus aut stans solenniter: signat iesum christum: de quo cantamus: quod factus est principatus super humerum eius: qui stat solenniter in eternitate: quia milia milium ministrant ei: Dañ. septimo. Ab isto exit edictum: ut describeretur uniuersus orbis. Orbis enim rationis rotunditatis est uita hominis: que circulariter a deo: per deum: in deum debet moueri: debet ergo uniuersus describi: quia tota uita nostra debet recogitari ante oculos huius paruuli: quia ipse est liber uite: in quo scribuntur omnes electi.

Circa locum debes attendere quod puer iesus bethleem elegit natiuitati in signum humilitatis originis: hierusalem passioni ad augmentum dedecoris. Nihilominus uoluit in bethleem nasci ut ostenderetur filius dauid qui de bethleem fuit: & ostenderet se regem secundum utranq̄ naturam. Nō auferetur septimum de iuda: Gen. quadagesimonono. Et ut ostenderet in se completi quod promissum erat dauid de eternitate regis. Vnde de ipso prophetauit: Esa. Super solum dauid & super regnum eius sedebit: & Luce primo. Dabit ei dominus & cetera. Quod iudei intelligentes dixerunt. Nonne de semine dauid christus uenit: & de bethleem castello. Ideo & Michae. v. Effrata Bethleē paruulus es in milibus iuda: ex te enim exiet dux: qui regat populum meum israel. Sed ut ostendat quod regnum eius non est de hoc mundo quantum ad pompam: hoc bene dedit diuersorium: stabulum: presepium: & iumentorum consortium. Subinfert quod iste paruulus qui sic est despectus apparens in carne est deus regnans in eternitate cum dicit. Et egres-

sus eius sicut a principio dierum eternitatis. Transseamus ergo carissimi ad hanc bethleem cum sanctis pastoribus: & uideamus hoc uerbum quod factum est: quod dominus ostendit nobis: Luce secundo. Sed prius oportet transire si uis ad uisum nem peruenire. Transire est in bona operatione proficere: uidere est in contemplatione gustare. Gustate inquit propheta & uidete: quoniam suauis ē dominus. Primo ergo est profectus bone operationis: post sequitur gustus contemplationis: unde & pastores dicunt. Transseamus & uideamus uerbum & cetera. Verbum enim quod est eternaliter genitum audiuius: cum dictum est. In principio erat uerbum & cetera: sed uidere nequiuimus: quia lucem habitat inaccessibilem. Sed transeamus usq̄ bethleem & uideamus uerbum factum: quia uerbum caro factum est & cetera. O quam delectabiliter debemus transire ad hanc bethleem: omnia enim nos debent mouere que mouent eues de ciuitate in ciuitatem transire. Transeunt enim homines.

Ad emendum necessaria

Ad discendum utilia

Ad experiendum solacia

Ad uidentum mirabilia:

Primo ad emendum necessaria propter hoc transeas ad bethleem presepium: & eme panem angelorum pro precio: immo reiecto cuncto affectu mundano. Inuitat enim Esa. quinquagesimo quinto. Omnes sitientes uenite ad aquas: & qui non habetis argentum & cetera. Vbi ostendit quod emere est proicere ex affectu: & quod istud precium est reiectio uilitatis: non donatio preciositatis: unde iste paruulus noster non uult nostra temporalia: nisi forsan in suis pauperibus: sed uult nos ipsa relinquere: uenite inquit emite absq̄ argento: & absq̄ ulla commutatio: ne uinum & lac: quasi dicat. Nullo modo uestra uilia uolo: sed gratis do uobis preciosa. Sed reputo emptionem uestre miserie eiectionem.

Relinquitte tristitiam accidie: & dabo uobis uinum iocunditatis. Relinquitte immunditiam concupiscentie & dabo uobis lac puritatis. Audite ergo audientes me & comedite bonum: qui usq̄ nunc comedistis malum: & delibabitur in crassitudine anima uestra. O q̄ necessaria sunt hec. Ipse est cibus noster: unde & in presepio reclinatur: quia caro eius uere est cibus: Io. vi. Ipse est uestimentum de quo apostolus induimini dominum iesum christum. Secundo ad discendum utilia. Que autem utiliora possunt addisci: q̄ que in scolis bethleem docētur. Ibi enim doce-

tur.
 Vnde fugetur ignorantia
 Vnde excludatur inopia
 Vnde acquiratur sanitas
 Vnde percipiatur glorie sublimitas.

Ibi enim natus est dominus tuus qui te docet uti-
 lia: cuius presepium est doctrine magne magiste-
 rium. Tertio ad experiendum solatia. O q̄ sua-
 uia solatia ibi inueniuntur dum sacra oscula uirgi-
 nis matris dei & hominis intuemur. O dulcis ar-
 monia mutui iubili: amplexus uirginei: & cantus
 angelici. O q̄ gratiosissimum solacium reor uidere re-
 gem: uidere gratiosissimam matrem aduocatam
 pro uenia: uidere iudicem factum paruulum infan-
 tem obmutescens in sententia: uidere paruulum
 liberalissimum omnia condonantem: donatē: ar-
 ridentem: amplexantem: osculantem: & peccatōre
 conuersum secum ad matris ubera applicantem: si
 tamen conuersus fuerit efficaciter & efficiatur si-
 cut paruulus iste. Quarto ad uidendum mira-
 bilia. Vis uidere mirabilia & stupenda: nam ibi ap-
 rent si consideretur.

Virtus operans

Virgo generans

Creatura obtemperans

Iunctura confederans.

Virtus fuit: non angelica: sed diuina non succes-
 siua: sed instantanea: bonitati spiritus sancti attri-
 buta. Nec secundum naturam: ut generatio com-
 munis. Nec preter naturam ut serpens de uirga.
 Nec contra naturā: ut statutus uel retrocessio solis: sed su-
 pra naturam ubi non attingit influentia create uir-
 tutis: Matth. p̄mo. Quod enim in ea natum est
 de spiritu sancto est. Virgo generans concepit
 sine semine: sine libidine: portauit sine labore: sine
 grauedine: peperit sine dolore: sine corruptōne pe-
 perit inq̄ uirgo manens & patrem & filium: & ho-
 minem & deum: temporalem & eternū: unde non
 queratur hic naturalis cursus: ubi est diuine admi-
 rabilitatis & sanctitatis influxus: Luce primo. ideo
 q̄ & quod nascetur ex te sem̄ uocabitur filius dei.
 Nascitur enim humilis paruulus.

Cuius domus diuersorium

Cuius lectus presepium

Cuius seruiens bos & asinus

Cuius solacium amplexus uirgineus.

Nam si consideretur creatura obtemperans si-
 ue contestans: uidentur hic mirabilia: quia celi cho-
 rus cantant: angeli cantant: stella oritur: fons olei pro-
 labitur. Mala pax conuuit. Odor celestis figuratus ī
 balsamo de uineis pululauit. Vides ergo quot mira-
 bilia: quot solacia q̄ necessaria: q̄ utilia tibi in ista be-
 thleem proponuntur. Bene alio nomine uocatur
 effrata. i. fructifera in qua tibi tot proueniunt fru-
 ctuosa. Canta ergo & iubila bethleem ciuitas dei
 summi & cetera. Et ista suaui mirabilia tibi ostē-

dere uolo ut possis cantare canticum nouum isti
 deo paruulo: quia mirabilia fecit: non quidem illa
 antiqua mirabilia maiestatis que fecit in egypto: &
 in mari rubro: sed mirabilia charitatis que fecit in p̄-
 sepio: hoc desiderarunt sancti patres: Ecclesiastici
 trigesimoquarto. Innoua signa: & immuta mira-
 bilia: quasi dicit: fecisti mirabilia potentie: ostendi-
 sti signa iustitie hec uidimus & timuimus: dum fu-
 migaret mons & audirentur tonitrua in monte sy-
 nai & uiderentur fulgura: unde diximus. Non lo-
 quarur nobis dominus: Exo. xx. Tonitruum enim
 ipsius quis poterit sustinere. Sed innoua signa & im-
 muta mirabilia: fac mirabilia clementie & charita-
 tis feruide in deo paruulo: in humili presepio: que
 uideamus & diligamus. Hec autem facta sunt ī uer-
 bo quod fecit dominus in bethleem & ostēdit no-
 bis. Audiuius de uerbo eterno: sed non com-
 prehendimus: longitudinem eternitatis: latitudi-
 nem immensitatis: plenitudinem glorie: celsitudi-
 nem maiestatis: fortitudinem potestatis: plenu-
 dinem sapientie: rectitudinem iustitie: opulenti-
 am bonitatis. Sed uide anima mea innouata si-
 gna charitatis & mirabilia: quia propter nos: & in-
 ter nos admittit.

Eternitas nouitatem

Immensitas bonitatem

Pulchritudo obscuritatem

Celsitudo abiectionem

Fortitudo infirmitatem

Sapientia infantiam

Iustitia reatum

Opulentia egestatem.

Et quis audiuit unq̄ tale: uel quis uidit huic si-
 mile. Hec sunt signa & mirabilia que nusq̄ alibi ui-
 sa sunt in terra: nisi ī bethleem nostra: ubi eternitas
 facta est noua. Immensitas parua: pulchritudo de-
 formis: maiestas abiecta: sapientia muta: fortitudo
 infirma: iustitia rea: opulentia egena. Nonne uidē-
 tur tibi ista mirabilia: hec omnia uidere possumus
 que fecit iunctura confederans deum & hominem
 in uerbo quod factum est: quod fecit dominus &
 ostēdit nobis. Primo uis uidere eternitatem no-
 uam: quia filius dei est factus temporalis caro: & ho-
 die temporaliter natus: qui est in sua natura eternus
 Ad Gala. quarto. At ubi uenit plenitudo temporis
 misit deus & cetera. Audi dubium quia eternum.
 Eternus enim pater: eternus filius eternus spiritus
 sanctus: factum ex muliere: ecce initium generatio-
 nis ex matre: factum sub lege: ecce initium domi-
 nationis ex tempore. Est ergo idem factus & eter-
 nus: sed ad quid: ut eos qui sub lege erant redime-
 ret. Vide anima mea: non poterat te redimere nisi
 precium haberet: nec debebat secundum legem ni-
 si esset propinquus homo: propinquus erat: sed
 precium non habebat: deus precium habebat:
 sed propinquus non erat: non debebat nisi

homo nec poterat nisi deus: factus est igitur deus propinquus homo: factus est noster Iesus preciosior auro mundo obrico: Esa. decimo tertio. Saccum pecunie secum tulit: quia deus homo in carne apparuit: & uerbum in carne quasi pecuniam in sacco abscondit: & hominem reum redemit. Secundo admittit immensitas bonitatem: quia uerbum abbreviatum fecit dominus super terram. Ad Roma. nono. Verbum inquam diuinitatem immensum: sed positione presepii abbreviatum. Vnde dicit Bernardus. uerbum illud naturaliter productum est: positione abbreviatum super terram: contra modernorum grammatice: que naturaliter correpta positione producit. Hanc nouam grammatice tenet qui naturaliter breues producant positione in solita: dum homines despecti conditione propria grandescunt superbia si ponantur in pastoralis cura. Sed noster paruulus Iesus eos qui se producant in fastuosa pompa producit in longum tormentum & despectum eternum in infernali pena. Ipse enim Iesus benedictus hodie factus est pastor: & pastus simplicium iumentorum: contra morem talium superborum: uagit inquit inter arta conditus presepia. Vnde anima mea dulcia mirabilia: & ideo tibi necessaria: tua necessitas non minus quam dei filio supplebatur: sed tua possibilitas non capiebat immensum. Et ideo maior erat necessitas quam capacitas: & ideo mirabilis dispensatio consilii charitatis diuine utriusque prouidet: ut scilicet nobis daret filium quo indigebamus: & paruulum quem capere poteramus. Ideoque paruulus natus est nobis: & filius datus est nobis. Tertio admittit pulchritudo obscuritatem: quia quid iocunditatis habeo si non possum uidere immense charitatis donum: Ecclesiastici quinto. Quid prodest possessori nisi quod cernit diuitias oculis suis? Si uenerit ad me: ait Iob nonno: non uidebo eum. Et ideo oportuit quod noster Moyses faciem uelaret: quia non poterant intendere in eum filii israel propter claritatem uultus eius: unde & in nostro Iesu operata est illa benedicta facies: in quam desiderant angeli prospicere. prime: Pe. primo. Sacco mortalitatis nostre: ut non solum inuisibilem uideremus uisibili specie: sed nobis similem amaremus in nostra carne. Et sic admittit pulchritudo obscuritatem: ut sic uideremus solem obumbratum nube: scilicet illa columnari que precedebat filios israel in uie ducatu. Obumbravit solem in die: quem uidere non poterant in suo fulgore: Apocalypsis septimo. Sol factus est niger sicut fuscus cilicinus. Sol iustitie christus deus noster: qui est splendor glorie & figura substantie dei patris. Ad Hebreos primo. Speciosior plane sole & super omnem dispositionem stellarum luci comparatus inuenitur prior: Sapientie quarto. Et tamen propter nos factus est quasi fuscus cilicinus Saccus est nostra mortalitas propter uilitatem: cili-

cinus propter asperitatem. Quarto admittit celsitudo abiectioem: quia si deus hunc Iesum mihi fecisset uisibile & tamen inaccessible: quod mihi consolatio afferret. Si enim sursum collocasset in celo: non possum ascendere: quia non habeo alas aquile. Quis ascendet in celum & educet eum de nubibus? Nemo inquit Ioannes ascendit in celum: Ioannis tertio. Ideo dispensatio fecit illud deorsum: quod erat summum: fecit abiectum quod erat excelsum: immo ipsemet christus curialissimus cum in forma dei esset semetipsum exinaniuit formam serui accipiens in similitudinem hominum factus. Et sic admittit celsitudo abiectioem: imperium seruitutem: quia non solum ad me: sed infra me descendit: quando hodie iacuit ad pedes animalium: ille cuius gloriose pedes uix erant accessibiles altissimis angelorum. Et hoc est illud uerbum quod fecit dominus & ostendit nobis. Ecce iste deus benedictus fecit omnia ex parte sua: ut eum habeamus.

Sit homo ut ei attineam

Sit paruus ut eum accipiam

Sit uisibilis ut eum cognoscam

Sit humilis ut eum attingam.

Quinto fortitudo admittit infirmitatem quia dices heu me miserum: ex parte mea obstat ne ad illum credam: quia sapiens corde est & fortis robore: Iob nonno. Ego sum reus: & ideo coram sua sapientia uenire erubescio: ego aduersarius: & ideo eius potentiam contremisco: commissa mea pauesco: & ante te erubescio. Ideo mira benignitas que semper magnificauit bene facere nobis: suam abscondit sapientiam in simplicitate ne erubescam comparere: fortitudinem in infirmitate: ne pertimescam accedere. Simplicitatem dico in qua absconditur sapientia: non adolescentis: non pueri: sed infantuli: & ideo factus est prudentia simplex sapientia infans: quia inuenietis inquit angelus infantem. Et factus sum ut ait psalmista sicut homo non audiens: & non habens in ore suo redargutionem quasi dicat. Infans factus sum: ne timeatis agnosci si estis ignari: quia factus sum sicut homo non audiens. Non timeatis reprehendi si estis rei: quia non habeo in ore meo redargutiones. Et ne timeas ab eius fortitudine comprehendi: sicut Iob decimo tertio dicit. Manum tuam longe fac a me: & formido tua non me terreat. Abscondit Iesus benedictus fortitudinem suam in infirmitate & factus est debilis qui erat fortissimus: Iob nonno. Si fortitudo queritur robustissimus est: & ipse est qui portat omnia uerbo uirtutis sue: ad Hebreos primo. ipsum inquam tale uerbum factum est caro: & non solum homo passibilis: sed etiam mihi in paruulitate similis: & carne mortalis. Sic ergo fortitudo admittit infirmitatem: ut securus a credam. Sexto iustitia subiit reatum: quia ne dicas quid proderit accedere nisi negocium

meum contingat complere. Est autem hec mea necessitas quia circumseptus sum omni malo: quia priuatus sum omni bono propter culpam meam & debitam penam: & ideo indigeo a malo releuari: & in bono restitui: & hec sunt que desunt mihi. Sed nec sic diuina largitas contrahet manum suam: sed miserans mirabili charitate succurrit: & ideo stupendo consilio iustitie subit reatum ut iustificemur a malo: opulentia defectum ut locupletemur in bono. Eum enim qui non nouerant oino peccatum: sed in nocentem iesum qui peccatum non fecit: nec est inuentus dolus in ore eius. prima pe. ii. Fecit deus peccatum pro nobis. i. peccati reatum sibi ipso sumpsit. Esa. liii. domus posuit in eo iniquitates omnium nostrarum: & hoc ut efficeremur iustitia dei in illo. O uere felicem necessitatem: quia ex quo deus homo iesus nostrum reatum assumpsit soluendum uel necesse fuit deum odire seipsum: quod est impossibile uel reconciliari hominem reum: quod quidem est deo acceptabile & ab ipso intentum. Septimo subiit opulentia egestatem ut locupletaremur in regno. Scitis enim gratiam domini nostri iesu christi: quoniam cum esset diues: propter nos egenus factus est: ut illius inopia diuites effemus. ii. ad Cor. viii. O quam deberemus esse locupletati: quibus deus tantum dedit: quod pauper remansit? Vide felicem necessitatem: in qua se posuit obicem pro nobis: amore ebrius bonus iesus: quia necesse est hominem restitui in regnum uel regem iesum exulare a regno postquam assumpsit nostram inopiam: & simul in unum conueniunt diues & pauper. Sic igitur anima mea tuus eternus dilectus iesus: quia.

Eternus assumit nouitatem ut ei attrineas
 Immensus bonitatem ut eum accipias
 Pulcherrimus obscuritatem ut eum uideas
 Altissimus abiectionem: ut ad eum attingas
 Sapientissimus simplicitatem: ne erubescas
 Fortissimus infirmitatem: ne contremiscas
 Iustissimus reatum ut iustificeris a malo
 Opulentissimus defectum: ut locupleteris in bono
 ut mirabili confectione temperantis sapientie idem tuus benedictus iesus sit.

Factus & eternus
 Breuis & immensus
 Pulcher & obscurus
 Imus & excelsus
 Sapiens & mutus
 Fortis & infirmus
 Iustus & reus
 Diues & egenus
 Et hoc est uerbum quod fecit dominus in bethleem & ostendit nobis. Vides ergo quam festinanter debes uenire cum pastoribus ad benedictam bethleem.
 Ut emas necessaria
 Ut discas utilia
 Ut experiaris solatia
 Ut uideas mirabilia.

Nec mireris si mirabilia sunt in uerbo quod factum est: quia ipse est qui fecit magna & mirabilia & inscrutabilia: quorum non est numerus. Quantum ad tertium. scilicet quantum ad modum licet & illa que nunc dicta sunt ad alium pertineant: tamen subiungendo possumus aliqua dicere. scilicet quod bonus iesus qui prius in creatione non fuerat cognitus ab apostata angelo & primo parente: mutauit modum in redemptione gratie: ut in alieno nascatur: qui in proprio contemnebatur: & de alieno expugnetur uiriliter qui repugnabat in proprio nequiter. In propria inquit io. i. uenit: & sui enim non receperunt: quia in conditione nature seipsum manifestauit in propria sue maiestatis: & sui tam angeli: quam primi parentes conditione nature non cognouerunt eum subiectione culpe: ideo mutauit propria & sumpsit aliena: unde & in uia nascitur non in domo propria: pro hoc ostendens quod in alieno nascebatur. Conuenit igitur huic quod scribitur. iii. Ro. ultimo. Rex israel mutauit habitum & ingressus est bellum: ubi quantum ad quatuor describitur hodierna solennitas: ostenditur enim.

Quis assumens

Qualis assumptio

Quid assumptibile

Cur assumptum

Ad primum pertinet persona substantiua. Ad secundum unitas distinctiua. Ad tertium natura abiectionis. Ad quartum pugna triumphatiua.

Stipitem substantiuum declarat sumptio regalis. Rex inquit israel. Io. primo. Rabi tu es filius dei tu es rex israel. Et in psalmo. Domini est assumptio nostra & sancti israel regis nostri: gloriosa assumptio: uidelicet nostre carnis. Flexum federatiuum: quod declarat mutatio supernaturalis. Mutauit inquit: hec mutatio fuit totius humanitatis assumptio a diuino supposito. prime Ro. x. Infiliet in te spiritus domini: & mutaberis in uirum alterni: ut sint uerba totius trinitatis ad hominem christum palmitem adiectiuum declarat conditio habitualis cum dicit habitum prime Romanorum. xxviii. Mutauit Saul habitum suum. Finem reparatiuum declarat uictoralis congressio: cum dicitur. Ingressus est bellum. Hier. xx. Dominus est mecum tanquam bellator fortis. Quia hic est rex glorie dominus fortis & potens dominus potens in principio. ii. pal. xxi. Non est nostra pugna sed dei. Vis uidere iocundam mutationem attende huius regis propria: & uidebis habitum mutationem sumendo aliena: propria regis regum & domini dominatiuum sunt: potentia: opulentia: sapientia: gloria: magnificentia: iustitia. Quies pacifica. Potentia: hester. xiii. Domine rex uniuerse potestatis in ditione tua cuncta sunt posita. Hac mutauit & abscondit in paruulo: quia paruulus natus est nobis: Esa. ix. De sapientia: Ecclesiastici primo. Unus est altissimus creator omnium rex potens & metuendus nimis sedens super thronum il-

lius & dominans deus. Ipse creauit illam in spiritu sancto: & uidit & dinumerauit & mēsus: & effudit illam super omnia opera sua. Mutauit habitum quia hanc abscondit in infantulo. Tacer enim & uerbū est. Inuenietis infantem inquit angelus. Luce secdo.

De epulētia. Prouerbiōrū. Mecū sūt diuitie &c. gloria & opes superbe amictum. Mutauit & iustitia: quia uestitus est panniculū paupertatis: pannis eum iuoluit. Luce. ii. De gloria: quia regi scilicet soli deo honor & gloria. p̄me Thy. i. Sed mutauit factum: intrauit diuersorū: elegit presepio. Luce. ii. Redinauit eum in presepio. De magnificētia. iii. Ro. xxii. dixit micheas Vidi dominū sedentem super folium excelsū: & omnem exercitum celi assistentem ei a dextris & a sinistris. Et dan. Milia milium &c. hec abscondit paruulus sub stabulo & animalium consortio. O quanta mutatio: palatium in stabulum: folium in presepio: principū frequentia ioseph & maria: Multitudo ministrorū reuerentia iumentorum. De iustitia clamat i uereri testamēro. Reddam ultionem hostibus meis. Et uocatur dominus exercituum ad faciendam uisidictam in nationibus increpationes in populis: uñ & Esa. ii. Post multam punitionem dicit. In omnibus his non est auersus furor eius sed adhuc manus eius extenta: furor hic non ai dicitur perturbatio: sed domini zelus. Iustitie rectitudo. Iustitia indutus sum ait. Iob. sed muta domine: muta habitum: ne extereas teum. Mutabo inquit habitum: & sic ad pugnam pergam. Vis uideri mutationem: absconsa est iustitia sub fascia & uinculo ligata est: ne possit percutere: quia filius hominis non uenit animas perdere: sed saluare: Luce. ix. Nam membra pannis &c. fascia. Vere tenent hanc manum extentam ad uiscendum: sed de hostibus suis nihil potuit ligare: nisi uirgū mris patrociniū. Ipsa ē mater regis & exulis: mater rei & iudicis. Nec potuit natorum discordiam sustinere: sed regem exulare fecit & exulem reuocauit ad regnum: dum regem attraxit ad nostre nature habitum: peregrinum ligauit iudicem: & liberauit peccatorem: dū sibi ad pacem deum paruulum in pacis osculum dat ligatū.

De quiete pacifica: quia aulam assueri nullus intrare presumit nisi uocatus: lectulum salomōis pacifici nemo auder intrare: quia ipsum. Ix. fortes ambiunt ex fortissimis israel omnes tenentes gladios: & ad bella doctissimi Canticorū. iii. Quia i pace factus est locus eius. Sed turbauit seipsum bonus iesus: cum pro nobis assumpsit bellum: uere bellum: quia militia est uita hominis super terram Iob. vii. Sed bellum triumphale & uictoriosum: nam hostes non poterunt sustinere post eius insultum: unde & hodie hostium corruit pax mala: dū corruit templum pacis: hodie inchoatum est bellum sanctum: ut rumpetur pax mala. Non ueni inquit noster iesus pacem mittere: sed gladiū Matth. decimo. Nā bellamus ut pacē uincamus: & hostis pacem turbamus ut meritum consequamur: unde

hodie corruit pax mundi falsa & presumptuosa: quia tot & tanta mala pacem appellant: & ad nos hodie pax uera descendit que exuperat omnem sentium: pacem inquit iesus relinquo uobis: pacem meam do uobis. Io. xvi. Et ideo ruente pace sacilega i ciuitate carnis: hodie ad nos descendit pax diuina cā tantibus angelis in bethleem. In terra pax hominibus bone uoluntatis. Sic ergo pugil noster ingressus est bellum. Sed quid est: uideo paruulum fasciatum ligatum: i presepio reclusum: hincine est fortis in prelio: utiq; anima mea stolidi noli iudicare secundum faciem: quia non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinem: sed aduersus principes & potestates: aduersus mundi rectores tenebrarum harum contra spiritalia nequitie ad Ephe. vi. in celestibus. Et ideo arma militie huius paruuli nō sūt carnalia: sed potētia deo. ii. Cor. x. Ipse enī nouit artem pugnandi: & nouit decipientem & eū qui decipitur: quia uir bellator est ab infantia. Et ut discas a paruulo modos preliandi: in hac pugna est ligatus panno: unde & ligatus uenit. Surditas i iudicio: unde ifans est: Matth. xxvi. Iesus autem tacebat. Sequitur. Et non respondit ei ad ullum uerbū ita ut miraretur preses uehemēter: Matth. xxvii. Cū tamen contra ipsum darent mortis falsum testimonium. Ploratus orationis deuote: contra obstinationem hostilis nequitie: unde uagit infans noster iesus: & talis ploratus nō est auditus dum plorat leticia: unde & lachryme orantis ab eius maxilla ascendunt usq; ad dei sublimia. Paupertas cōquirat regnum: & prostrauit aduersarium. Qui enī uolunt diuites fieri incidunt in laqueum: sed beati pauperes spiritu quoniam ipsorum est regnum celorum: Matth. v. Simplicitas uulpes decipit infernales: Matth. x. Simples sicut columbe & abscondimur alta sapientie & scientie dei a sapientibus & prudentibus scientia inflatis: reuelaturq; paruulis

Humilitas exterminat arrogantes: unde paruulus noster corda regens humilium prostrator est omnium superbiorum. Videbam inquit sathanam sicut fulgur de celo cadentem Luce. x. unde pugil noster uenit ligatus: flens: pius: paupetulus: despectus simplex: & paruulus: hoc est armamentum domus saltus: quod edificauit nobis filius dauid: qui pro sua solēni uictoria pacificus uocatur. Nec mirum: quia pati est agere non qualitercunq; sed perfecte: patientia autem opus perfectū habeat ut scitis perfecti & integri: iaco. i. Et ideo melior est patientia uiro forti & qui domiatur a se suo: expugnatore urbium. Prouer. xvi. Et ideo patienti datur uictoria triumphalis que est quieti possessio mentis. In patientia uestra ait bonus iesus possidebitis animas uestras. Sic ergo rex noster iesus loquitur militibus suis: ut omnibus perseque tibus securum carnis apponant: & sic docuit nos bellare: carnem patiēdo confringere: & hoc est malum excludere nincere & superare. Ipsa enim caro hostis est: quia caro concupiscit ad

uersus spiritum: & spūs aduersus carnem: & ideo
 pdere est uincere: quia non habitat in ea bonum
 secundum ap̄m ad Gal. v. Quod ut tibi non eēt
 graue paruulus noster iesus uoluit suam dignissi-
 mam & uirginēam innocētiam affligere & crucia-
 re ut tu miser tuam disceres castigare: quia qui sunt
 christi carnem suam crucifixerunt cum uitiis & cō-
 cupiscentiis: ad Gal. v. Non sic ip̄i nō sic q̄bus
 mūdus loq̄t. Cōcedite amici mei & bibite & iēbria-
 mi. Coronemus nos rosas anteq̄ marcescāt: nullū
 pratum sit quod non p̄ranseat luxuria nostra. Et
 tamen sic in bonis lasciuie que eis fiunt mala cul-
 pe ducentes dies suos in bonis: & in p̄cto ad infer-
 na descendunt. Isti sunt uiri belligeri impugna-
 res dei apud quos d̄s q̄ uictus dicit uictor occisus:
 Qui. n. occidit p̄ mundo: uincitur cū occiditur: q̄
 mortuo impio homine non erit ultra spes. Qui at
 occiditur p̄ x̄po: non dicitur uictus q̄uis occidatur
 Sed reuera uictor occiditur: quia dum occiditur ui-
 ctor efficitur. Quomodo enim occisus uictor ille
 negatur: qui pro eo q̄ occiditur a iusto iudice coro-
 natur: Corona igitur uictoribus datur. O q̄ felicius
 est pugnare p̄ x̄po: q̄ impie p̄ mundo pugnare: cū
 deo a quo semel confractus & uictus impius here-
 ditat serpentes bestias & uermes. Et in his cruciati
 bus taliter cadendo submergitur: ut in perpetuum
 non emergat: sed pro x̄po bellando pugnamus ad
 certum imo ad centuplum: quia qui p̄ ipso perdidit
 asinum. i. corpus assumptum: resumit electissi-
 mum dexterium & uictoriosissimum: quia exerci-
 tus qui sunt in celis sequuntur agnum in equis al-
 bis. i. in corporibus glorificatis. Et ideo ad il-
 lud desiderabile soldum cucurrit die crastina beatus
 Stephanus miles p̄thomartyr: quasi alter ruben p̄-
 mogenitus nostri iacob fortitudo ipsius & princi-
 pium doloris comparauit ad suos milites, morien-
 tes in campo. Recepit autem magnum soldum: q̄
 prior in donis maior est imperio: unde nec potest i
 bello deficere: quia apertis celis uidit iesum nostrā
 stantem a dextris uirtutis dei patissimum iuuare in
 pugna: potentissimum coronare in gloria. Et ideo
 lapides torrentes illi dulces fuerunt: quia sibi uertū-
 tur in lapides preciosos: in lapides sapphiros in ho-
 nores celicos: posuerunt inq̄t ps̄. in capite eius co-
 ronam de lapide precioso. Sic ergo dux noster ihs
 in prima acie commisit cum nichanore. i. cum be-
 stiali demone. Et licet sint multa arma istius uicto-
 riosissimi regis: quibus bestiam impiam eiecit: sin-
 gulariter accipimus tres eius armaturas: que hodie
 in eius aduentu specialiter refulserunt. Vnde &. iiii.
 bestia habebat capita septē: & cornua .x. quibus cū
 agno pugnat septenario uitiorum tanq̄ capitum
 contra septenarium nostri agni uirtutum donorū
 & beatitudinum. Et denario cornuum tanq̄ presū-
 ptarum transgressionum contra decologū prece-
 ptorum: nnde in dan. singulariter d̄s: q̄ erāt tres or-
 dines dentium in ore eius: & dicebant ei haud du-
 bium ignari & impii sibi subtractione subiecti: sur-

ge comede carnes plurimas: quia istis tribus ordini-
 bus dentium multos carnales deiecit & cōtriuuit: &
 mastitando per impiam repletionem scelerum suū
 impia depastione trāsient quorum.

Primus ordo est acies superbie

Secundus est acies auaricie

Tertius est impetus lasciuie

Excellēris enim delitiis & diuitiis iste impius dra-
 co trahit tertiam partem stellarum celi. i. homines
 factos ad gloriam celi: illos iquam qui cōtemplati
 ui non sunt: nec acriui. Contra hanc impiam be-
 stiam agnus noster armatur quia & hodie nascitur
 Amictus humilitate

Accinctus paupertate

Circumseptus austeritate

Et iō humilitas deiecit aciem primam. i. superbiam:
 imo discooperuit eā esse pseudo p̄pham: sic enim
 uocat alio nomine hec bestia siue forte in respectu
 alia: quia loquebat̄ sicut draco. Et ideo d̄s p̄fendo
 p̄pheta: quia in mundanis honoribus mētitur ex-
 cellentia: cū ibi sit uilitas & miseria. Hanc discoopu-
 it pugil noster iesus: qui humilitatem ostendit ho-
 norabilem quam elegit. Sic & paupertatem osten-
 dit exuberabilem dum paupertatem accepit: diuiti-
 as recusauit: unde & mundi diuitie se mentuunt:
 cū sint uera p̄uria. Sic & austeritatē dulcorauit dū
 eam in suo corpore portauit. Dulce enim est quic-
 quid dulci in amaribili cōmiscetur: dulcis autē nō-
 stri iesu persona: dulcis uita: dulcis memoria: q̄a nō
 habet amaritudinem conuersatio illius. In quo &
 & mundi lasciuias amaricauit: quas sic deiciēdo dā-
 nauit: unde & ille lasciuie se mentuuntur delicias cū
 sint uere angustie: ignis enim grando nix glacies
 spiritus procellay & pars calicis eorum. Contra
 hanc bestiam & pseudo prophetam pugnat agnus
 noster in gladio oris sui reprobando per doctrinā
 & damnando per sententiam: & ista claua eius exa-
 cerbando per humilem pauperem & austeram ui-
 tam. Et idcirco sic sunt eieci ut iam nihil posside-
 ant in electis. Viui enim missi sunt hi duo i stagnū
 ignis ardentis & sulphuris. Qui tunc uiui concre-
 mantur: quando ab electis dum uiuūt in carne pas-
 sibili repudiantur & reprobantur. De electis dici-
 tur singulariter. Qui potuit transgredi: & non est
 transgressus. Sed ab impiis non mittuntur in sta-
 gnum ignis uiui: quia quandiu possunt honores
 diuitias & delectationes habere: nolunt eas igne
 diuini amoris cremare. Sed hi cum eis mittuntur
 mortui i stagnū ignis. i. in cruciaru eterne afflictio-
 nis: ubi uelint nolint cognoscunt falsam prophe-
 tiam & tenent ueram sententiam: quia sunt ibi ui-
 lissimi & mendacissimi: unde & ibi merces impie
 ciuitatis nullus emit: quia uexatio ibi intellectum
 dat auditui: & cognoscunt ueram sententiam agni:
 sicut dicitur Apocalypsis. xviii. In damnatione me-
 meretricis magne & pseudo p̄phe. Sed attenda-
 mus ad intuendum pugilem nostrum & attenda-
 mus eum amictum: quia natus est humillime ad

confusionem arrogantie: quia deus maiestatis & glorie dignatus est fieri filius acille sue. Vnde Am bro. in sermone humilis uerit ad superbos: ut ex fu perbis faceret humiles. Cuius humilitatem preter corporis paruilitatem tria describunt. Matris paupertas: de qua nascitur Loci uilitas in quo recluditur Pannos: tenuitas: quibus inuoluitur Et sic nos excitat ad humilitatis amorem. Oñsione exempli: Discite a me quia mitis sum & humilis corde. Matth. xi. Promissione premii: Qui humiliatus fuerit: erit in gloria. Job. xxii. Cõminatiõ supplicii. Eccl. vii. Humilia ualde spi ritum tuum: quoniam uindicta carnis impii ignis & uermis est. Ab hac doctrina declinare xpi disci pulos. Ber. conqueritur super Missus est. uideo inquit quod magis doleo post spretam seculi pom pam nonnullos i scola humilitatis superbiam magis addiscere: atq; sub alis mitis humiliscq; magistri grauius insolescere: & impatientes amplius fieri in claustro: q̃ si fuissent in seculo: quodq; magis per uersum est plerũq; in domo dei non se patiuntur haberi contempti: qui in sua non nisi contempti biles paruerunt. Absit fr̃es a uobis talis superbia: quia superbis deus resistit: humilibus autem dat gratiam. Sed uideo quod magis doleo: sepe humi litatem fingi: non haberi: uel occasiõe uiolente co actionis quando aliter consequi nõ possunt quod uolunt. Si humiliatus uadat & curuus ne credas ei quia septem nequitie sunt in corde illius. Eccl. xii. uel spe promissionis donec accipiat & osculentur manum dantis. Eccl. xxix. Et in promissionibus humiliat uocem suam: uel timore punitionis. Ec cl. xviii. Est qui nequit se humiliat: & interiora eius plena sunt dolo: exemplum de Achab. iiii. Ro. xxi. Nonne uidisti achab humilem corã me? Se cundo attende: quia pugil noster accinctus e pau pertare. Natus est enim paupertate in confusione mundane affluentie: hanc nascendo inchoauit: cõ uersando continuauit: moriendo consumauit. O quanta fuit paupertas: ubi fuit defectus operimen ti: lecti: & habitaculi? Operimenti: quia secundũ Griso. super Matth. omelia secunda. Mater xpi nõ habuit nisi unam tunicam: & qualem habere. car pentarii uxor: & hoc i peregrinatione cõstituta: un aliquando sanctis personis quibus in spiritu repñ tatur paupertas natiuitatis saluatoris osteditur ma tres puerum inuolueret accepta una petia sui uesti mēti & facta fascia de capitis sui uelo. O prelati im pii qui pticas operitis uestibus curiosis & preciosis pellibus & lintheaminibus de xpi sanguine cong fitis: uere non prelati: sed pylati: xpm in suis paup ratiibus uestibus propriis spoliantes: pauperum. n. sunt ecclesiastica bona ad cultum dei temperatum & subuentionem egenorum: diuitum fidelium de uotione coilata: quicq; ultra usurpatur: furtum est: rapina est: sacrilegium est. Nudatis enim sanctum

sanctorum in membris suis dilectis: nudos di mittunt homines: ait Job. uestimenta tollentes: q bus non est operimentum a frigore: gemitus pau perum: tremores membrorum: nuditates carnum infirmitates debiliu uos accusant ante iustum iu dicem. Conqueruntur q; uestra superflua eis impie subtrahuntur: quia optimo unguento delibuti: & more mulierum magis ornati: imo more idolorũ magis culti: q̃ uestiti: & more peccatorum diuersis ferculis uentre repleti: nihil cõpatimini super con tritione ioseph. Defectus ergo uestimenti depre henditur in cultu uestium: defectus lecti de stratu molli: lac paruuli in multitudine ferculorum: defe ctus habitaculi i superfluitate edificiorũ. Quid dicitis uos ridiculosi. s. paupertatem promittentes super alios transgredientes: qui in contumeliã ex e plaritatis paruuli iesu habetis uestimētoꝝ. Curiositatem Preciositatem Multiplicitatem Et cum his tenacitatem Cõuiuiorum superfluitatem In uinis. i. carnibus: in piscibus: in confectõibus: ut ora uestra que debent esse mortificata pallore exa lent specierum fetore: uere uenter uester infatiabi lis: qui quasi sibi de paupertate blanditur ut secute accipiat abundantiam quando habet: quia sibi nõ occurrũt quando uult. Nec mirum: quia gulose se per quasi uult. Quid dicitis de dormitoris que sũt palacia alta: ampla: curiosa: quorum refectoria sunt cenacula regalia: quorum claustra sunt populorum spectacula? Ad hoc misit uos pauper iesus in mun dum: ut illa que prostrauit: rursus extrueret: dũ ad huc esset in presepio reclinatus: nam templum pa cis amplum altum & curiosum hodie ipse prostra uit ut doceret se guerram habere cum mundo: & non uelle edificare cum ipso. Vere contra uos cla mat lapis de pietate: lapis inq; sculptus: politus: ele uatus: dilatatus: tanta superfluitate: tanta curiosi tate: ut mundi ciues barones & reges a uobis edifi care addiscant: qui debetis esse aduene & peregrini super terram. Vos inq; singulariter pauperes spolia tis: qui panes pauperũ lapides facitis usarũ curiosi tatum: in hoc peiores diabolo qui lapides per dei filiũ petiit panes fieri ad necessariũ uictũ: dic iquit diabolus ut lapides isti panes fiãt: dic inqt religio sus ipius & panes elemosynarũ pauperũ lapides fiãt supfluitatum in edificiis excessiuis: & ut mutet quadrata rotundis: munus autem more phariseorũ quodcũq; est ex me tibi pderit: q̃a hec sũt ad diu num cultum ut fingit per impium mēdacium: q̃a magis sunt ad nascentis iesu pauperis uituperium & sic deludit diuinum mandatum: & non honori ficauerit patrem celestem qui precepit pauperẽ refi ci: nec matrem ecclesiam que genuit in penuriam cetus sui. Miseri paupertatis apostate: non solum in nostro fastu: sed etiam in suo cultu uellet parua lus noster iesus in paupertate ostendi.

Ve non tanta immensitas ecclesiarum
 Non tanta preciositas paramentorum
 Non tanta ponderositas calicum.

Quia magis student aliq ex uobis apparere or-
 nati hominibus in paramentis aureis: q̄ splenden-
 tes diuinis aspectibus & angelicis spiritibus i uer-
 bis & donis. Sed h̄ inquit sunt illorum figura:
 uerum est: sed miseri non habetis figurata: quia nō
 sequimini xpi exempla: non seruatis documenta.

Sed esto q̄ hec essent licita: non estis seduli opa-
 ri: qui tantum uos occupatis circa figuram ut per-
 datis figurata quortidie insudantes ad hec euntes
 procurantes: deuorantes domos uidiuarum sub p̄-
 textu longe orationis: magis rapientes importa-
 ne & subdola allegationis falsitate q̄ pietate postu-
 lantes: uel necessitate recipientes extorta. Redite re-
 dite ad cor p̄uaticatores: attendite ad abraham pa-
 trem uestrum iesum paupertatis spiritus genitorē:
 & suos educatores ueraces repetitores fideles: & ob-
 seruatores eximium doctorem aurelium Augustinū
 Dominicum Fr̄ciscum Bernardum Benedictum
 Basilium. Et attendite ad saram que genuit uos. i.
 ad regulam que obligat uos: uoluntarie enim ge-
 nuit uos regule promissio: uerbo ueritatis instituta
 ut sitis initium aliquod creature dei. Iste enim par-
 uulus noster mandum ruina concutiens unūque
 q̄ nostrum alloquitur. Ecce que edificauit ego de-
 struam. Et tu queris tibi gr̄dia &c. Audite eum lo-
 quentem: praua intentione ipsum sectari uolenti:
 uulpes foueas habent: & uolucres celi nidos: filius
 autem hoīs non habet ubi caput suū reclinet. Mat.
 vi. ubi dicit glo. Quid me per lucra seculi uis sequi
 cum ita pauper sim: ut nec hospitium habeā quod
 meum sit. Ideo monet Gr̄so. super lucam. Aspice
 inquit quomodo paupertatem dominus quā do-
 cuerat per opera demonstrat: non erat ei mensa nec
 cādelabrum: non domus: nō quicq̄ talium: sed uos
 in nullo utensilium & curiositatum uultis pati de-
 fectum: Si inquit est ordinata charitas in religio-
 ne: ideo sic est quieta carnalitas i superfluitatum de-
 lectione: que uult austeritatem habere uerbo: nō
 facto: paupertatem sine defectu: & humilitatem cū
 fastu. Sed hec inquit non sunt nobis propria:
 sed omnium communia. Et esto q̄ sic esset adhuc
 sunt reprehensibilia: quia omne commune & pro-
 prium debet iesum pauperem imitari. Sed non sic
 est immo est rixa & pugna: seditio & discordia pro-
 pter appropriationem locorum. Et sepe qui i domo
 matris sue nō poterat sibi appropriare breue tugu-
 rium: modo sibi appropriat totius ciuitatis comi-
 tarum: ut dicat illa trahi & distrahi: quando alicui
 bono pauperi: & extraneo deuotione fidelium cō-
 rigat aliquid dari: hoc enim est exemplum ch̄nisi:
 qui nec tectum habuit proprium nascens: sed a be-
 stis mutuatum: & mortis sepulchrum accepit alie-
 num. Nec minus reprehendendi sunt qui de pau-
 perculis uillis nati loca solēnia ciuitatum sibi appro-
 priare satagunt & onūdos expellere: quia pernicio-

sus est tibi appropriare quod non dedit origo: q̄
 carnaliter affici solo natuo. Vtriq̄ ergo si uolunt ef-
 fici dilectissimi xpi discipuli & obseruatores euan-
 gelii: debent esse priuati locali affectu: & peregrini
 & aduene super terram. Approbationem hanc pla-
 ne experiuntur prelati: aut te inde remouere uolen-
 tes: aut tectum extraneos nolentes habitare. Sed
 nec istud templum idolatrie tempore pacis que te
 colis in carnis quiete: sine ruina dimittit paruulus
 noster natus. Nam & in te ruūt uirtutum edificia:
 in te tota pericinditur remordente conscientia: cō-
 tinue conquassatur tuorum fratrum concordia. Ec-
 sentis uelis nolis quod malum & amarum est tibi
 dereliquisse dominum deum tuum. Quod si ita
 non sentis: quod non credo: iam tua insensibilitas
 peior est ruina qua cum ruinoso demone effectus
 incorporalis ei locatis. Hanc paupertatem non so-
 lum continuauit conuersando iesus noster: sed cō-
 sumauit crucifixus moriendo. Vnde Anselmus in
 quadam epistola de sacramentis ecclesie. Christus
 ita pauper fuit ut ueniens in mundum: non in sua
 sed in aliena domo nasceretur: & natus propter io-
 piam lecti in presepio poneretur: & uiuens non ha-
 beret unde caput suum reclinaret: nec moriens un-
 de nuditatem tegeret: nec mortuus uude inuolue-
 retur: sed nec sepulchrum ubi corpus mortuum se-
 peliretur. Erubescat ergo religiosus uelle abundare
 deliciis: propter quem pauper fieri uoluit deus sa-
 baoth: & deus maiestatis. Sed quid dicitis uos secu-
 lares populi plus polluti: una enim etimologia sic
 accipitur: populus quasi plus pollutus & polluens
 populus: quia generalis infectio magis ē nociua.
 Et uos etiam a predictis statibus faciliter accipitis
 transgressionis exemplum: que tanto in uobis defi-
 ciunt peius: quanto minus estis radicati in bono.
 Sed & si clericorum & religiosorum uis deformat
 exempla: interrogate iumenta & docebat uos.

Attendite bouem & asinum in obsequium do-
 mini orientis arguentes in uobis. s. Ariditatem uestre in deuotionis
 Crudelitatem uestre compassionis
 Impietatem uestre expoliationis
 & tenacis auaricie. Cognouit bos possessorem suū
 & asinus presepe domini sui: populus autem me-
 us non intellexit. Esa. i. Qui reuerenter adorant p-
 uulum & genuflectunt ante presepium. Et uos ad
 ecclesiam non uenitis: & uenientes in deuote statis
 & sepe diuina mysteria uestro tumultu & irreue-
 rentia maculatis. Audite liberalitatem hospitii: qa
 peregrinam dominā sacratissimā m̄sem uirginē a
 uobis repulsa in uis domibus n̄ receptā ipsi recipi-
 unt in stabulo & paruulum natum deum suum a
 domibus uestris exclusum: ipsi recipiunt i suo pre-
 sepio. O crudeles gentes: quare non attenditis be-
 stiarum exempla? Nonne uidetis q̄ sit necessarium
 iumentis presepium: & tam en illud paruulo nō-
 stro liberali pietate dimittunt? Quid uos impii ie-
 sum paruulum in suis minimis fratribus: & paup-

culis filiis tremetem in corpore: uel frigore nutan-
 tem pre fame non recreatis: nudū sine ueste? Qua-
 re crudeles ipsum non recipitis: non dico in lectis
 uestris & cameris adornatis: quod quidem facere
 deberetis: sed ad minus in amplis aulis & pala-
 tiis superfluis: uel quid nequius est in casulis uris
 sepe uacuis ipsum nec permittitis quiescere in hoc
 festo. Certe in iudicio uos condēnabit puulus no-
 ster iesus grādis effectus. d. Hospes sui & non rece-
 pistis me. Attendite o crudeles auari: quia deuote
 bestie pastum suum distribuunt ipsi iesu. Nā feno
 iacere pertulit &c. Et anhelitu respirationis sue par-
 uulo frigescenti calefaciunt aerem circumstantē : &
 tu impie xpiane iesum in puulis suis non uis resi-
 cere supfluo tuo: nec ipsū hysspidū & sepe niuibus
 & imbnibus gelidū non uis calefacere igne tuo: im-
 mo suo: quia hec tua temporalia sua sunt tibi dis-
 pensanda cōmissa: sepe in tuam dānationē & mor-
 rem. Quid dicitis palatini canes: quid cōites spo-
 liatis: quid usuratū crudeles qui cōciues ufos exhe-
 redatis? Quid uos nobiles aues rapaces qui rapi-
 nas & spoliations in minoribus exercitis? Pudeat
 iumentorum exempla non sequi creaturā rōnalē :
 quam ex nobilitate uirtutis possidendā & regen-
 dam accipit ab illo paruulo iesu cui crudeles existi-
 tis. Si ergo te homo ignoras creaturaz corpora-
 lium pulcherrima: egredere tuā crudelitātē dimit-
 tēdo: & abi post uestigia gregū eoz exēpla sectan-
 do: ut more animalū deuotorum paruulū iesum
 & uirginē eius matrē recipias in hospitio & reso-
 uas cibo tuo: non tm̄ superfluo: sed sibi condiui-
 de de necessario: quia centuplū accipietis & uitam
 eternā possidebitis. Vidisti ergo quantū dimica-
 uit fortissime pugil noster puulus cōtra opulentā
 diuitum & superfluitatē temporalū. Audi de hoc
 Ber. i quodā. ser. Parum tibi uisū est p̄rem te nobis
 esse ēr dñe frater noster esse dignatus es: & tu dñe
 uniuersoz q̄ nullam habes indigentā intra ipsa
 natiuitatis mitia non abhorruisti abiectione pau-
 pertatis degustare incōmoda: ut enim ait scriptura
 Tibi cū nacereris non erat locus in diuersorio: ne-
 q̄ cunabula que tuā teneritudinem exciperent ha-
 buisti: sed in uili p̄sepio sordentis stabuli tu qui ter-
 ram palmo cōcludis inuolutus p̄aniculis reclina-
 tus es: & hoc ipsum a brutis aialibus mutuo mat̄
 tua accepit: Consolamini consolamini pusillani-
 mes: qui in sordibus paupertatis enutrimini: quia
 uobiscum deus in paupertate non cubat in deliciis
 splendentis lecti: nec inuenit̄ in terra suauiter uiuē-
 tium. Quid ultra gloriaris o diues: lutea labes i'uo-
 lutabro lecti picti delicati: cum rex regum suo recu-
 bitu pauperū stramēta honorare maluerit? Quid
 dura stramenta detestaris cū tener infantulus in cu-
 ius manus sūt oīa: tuis feticis tuis plumis: duras iu-
 mentoz stipulas pelegerit? hec Ber. Terrio pu-
 gil noster iesus tertium ordinē dentium bestialis
 caterue. s. delicias cōcupiscentie contriuit ualide:
 q̄a natus est penalisime ad repulsionem uane in-

solētie: quod tria ostendunt.

Aeris inclementia

Presepī duritia

Complexio sua tenerima.

Vnde Bernar. in sermōe tertio natiuitatis : duo
 genera agnosco: materiam huius natiuitatis: tem-
 pus & locum: & infantilis corporis teneritudinem
 puuli lachrymas: & uagitus infantis & infra. Nasci-
 tur dei filius in cuius arbitrio erat quodcūq̄ uellet
 tempus eligere. Elegit quod molestius est prefer-
 tim puulo & pauperis m̄tis filio que p̄anos habe-
 ret ad inuoluendū: presepe ad reclinandum. Et cū
 tanta esset necessitas: nullam audio pelium fieri
 mentionem. Et infra xps utiq̄ qui non fallit̄ elegit
 quod carni molestius est: illud ergo melius: illud
 utilius illud potius eligendum. Et quisquis aliud
 doceat uel suadeat ab eo: tanq̄ a seductore cauendū
 Et infra & tm̄ fr̄s olim ipse est p̄missus per Esaiā.
 Paruulus n̄ emanuel sciens reprobare malū & eli-
 gere bonum. Malum ergo uoluptas carnis. Bonū
 uero afflictio est. Siquidem & hanc elegit: & illam
 reprobauit puer sapiens uerbum infans: hucusq̄
 Ber. Vade ergo & tu fac simi'r: quia ipse iesus tibi
 hec p̄ ueritate dicit: quia ipse est deus docens te uti-
 lia. In hoc ait natus sum: ut testimonium phibeam
 ueritati: lo. xviii. Quod & plene fecisti bone iesu
 non solū doctor p̄dicans: sed uerbum infans. Au-
 di anima mea neq̄ & impia uerba ifantis uerbi : &
 considera exēpla puuli: quia quicqd in uerbo factū
 est totum est uerbū: immo & eius silentiū est tibi
 magnū uerbum: ut ponas custodiā ori tuo. Quid
 dicitis uacce pingues que h̄itatis in mōte samarie
 dormitantes & dormiētes q̄ debetis israelē custo-
 dire & lasciuitis in stratis uris negligentes prelati:
 qui crassū de grege comeditis: & quod perit non
 requiritis: & quod forte est & pingue non custo-
 ditis: nisi ad uentrem uestrū: & quod fractū est nō cō-
 solidatis: quoz deus uent̄ est & gl̄ia i cōcupiscentia
 carnis ur̄e. Quid inq̄ dicitis attendentes puulum
 qui pastores adducit ad suū contempandum pre-
 sepium: utinā cum pastoribus ueniretis festinanē
 & ad confusionem ur̄am inueniretis infantē pan-
 nis inuolutum & positū in presepio: forsitan imuta-
 retis. uitam & haberetis efficacē doctrinam: & tunc
 omnes qui uos audirent minarent̄: letarent̄ & seq̄-
 rentur: quia scriptū est. Et omnes qui audierūt mi-
 rati sunt de his que dicta erant de illo a pastoribus
 ad ipsos. Maria etiā sedula m̄i & pia. s. eccl̄ia sancta
 que uerbū generat in electis: conseruaret oīa uerba
 hec conferens in corde suo. Conferens inq̄ & letās
 quia cum suis p̄ribus ap̄lis nati sunt: ei filii imitato-
 res xpi: & tunc tales haberet quos constitueret p̄n-
 cipes super omnem terrā. Quid dicitis uos religio-
 si in uestris actibus sepe contumeliosi? Quid dicitis
 inq̄ noui falsificatores xpi & eius exēpli: Ex au-
 steritate inqunt uite cōtemplatio ipeditur. Corpus
 sanū abundans uestimentū: cella decora: locus spa-
 ciosus: puocant animam ad gaudendum in deū.

Temperate dicitis agendū est: discretio mī est uirtutum. O falsi & subdoli: non discretio carnis ē uirtutum mī: sed uicioꝝ nutritrix: prudētia enim carnis mors est: prudentia uero spūs uita & pax. Non pax iōas regis amonitāꝝ: qui in typo ufo uiri iabes galaad uultis eruere oculos dexteros &c. i. Re. ix. Sed illa pax quam xp̄s reliquit discipulis uice hereditatis cum tormentis lo. xvi. Vnde etiam aliqui taliū dogmatizare presumunt: q̄ religio ordinata ad cōtemplationē esset imperfecta: nisi haberet sufficientes diuitias: quia inquieta & discursiua sollicitudie sui: nouorum demoniorum annunciator est iste: ac si regnum dei esset esca & potus: & non potius iustitia pax: & gaudium in spiritu sancto. Non sic docuit apostolus: qui & altius fortius istis fuit in contemplatione ad tertium celum raptus in paradisu dei: non carnis tibi audiuit archana uerba &c. & iō non ut homo locutus est: sicut isti qui carnales sūt & secundum hominem ambulant in doctrina sua. Sed quid dicit docens contemplari ut deo uiuam: xp̄o crucifixus sum cruce. Non dicit sufficientiam carnis retinui: cellam pulchram & spatiosam construxi: sed confixus sum cruce: & sic deo per contemplationem iuxi & iunctus fui. Non sic docuit suos predicatores. d. Qui autem sunt xp̄i carnem suam crucifixerūt cū ui. & xcu. Nō sic n̄ emanuel hodie mūdū intrās docuit p̄ exēplū. Nō sic docuit cōtemplari apostolos suos docens in monte. Nolite solliciti esse inquit anime uestre. d. Quid manducabimus aut quid bibemus: uel corpori uestro induamini. Sed aiunt ideo ut non simus solliciti & in contemplatione retrahamur uolumus sufficientiam hēre. Nequaquā ita est. Sed aliter docet noster emanuel: q̄ scit reprobare malū & eligere bonū. Nā subdit iterum replicando postq̄ posuerat exempla eterne prouidentie super uegetabilia & sensibilia. Nolite ergo solliciti esse. s. temporalia retinēdo: uel mendicantia auare seruando: quod ē cogitare de castino: qd̄ & eisdem iesus phibet & arguit: quia hec ē cura gentium non xp̄i discipuloꝝ: hec inq̄t omnia gentes inquirunt. Sed quō uult eos uiuere? Audi quō. Scit autem p̄ ur̄ q̄ his oibus indigetis: uult ergo q̄ uiuamus in firma spe diuine p̄missionis: ut qn̄ necessitas iminet: non dubitemus eam adesse. Necessitatem autem intellige discrete nō ea discretōe quā docet istoz carnalital: sed quā docet discipuloꝝ inuitabilitas. Nec oportet dubitare qn̄ pater prouideat quando est necesse: prouidet autem inspirando fidelibus ut sibi largiantur quod necesse est. Nec p̄pter hoc debet seruari superflua elemosyna: nec recipi: quia qui hodie inspirauit & cras: & pro toto tēpore inspirabit. Vnde sicut dicit Cris. Nō. dicit scit enim deus: sed pater uester quia his omnibus indigetis. Pater autem ei subiecto filio & paruulo qui horum typum tenet quotidie uictum necessarium subministrat. Nec dubitare oportet: q̄ qui te pauperem esse uoluit: & ipsum in sue paupertatis cruce imitari: noluit a punctura clauoz paupertatis ex-

peritem esse. Qui clauī sunt fames: scitis: asperitas uestimenta & penuria placibiliū carnis: nec ista cōtemplationem minuunt in christi uere discipulo: sed expediunt & quasi ale aquile ad alta celoz sustollunt: & quasi xp̄iane deliciae apostolicam mentem reficiunt. Mihi ait apostolus ablit gloriari nisi in cruce domini nostri iesu christi: per quem mihi mundus crucifixus est: & ego mundo. Sed bñ absq̄ dubio illorum contemplationem impedit: qui non nisi uentre plene nouerunt eterne patrie dulcedinem preguustare. Et qui frustra se credūt secundum sententiam Herony. a prete tribus deliciis ad celestes posse tranfire. Hec est enī mirabilis paupertas: que nullum uult sentire defectum: uere mathematica est: & ut derisorie loquar matta & fatua: que se dicit nihil possidere proprium: & uult habere magis opulentum usum: q̄ hi a quibus mendicando conquirunt. Et nonne bene falsificatus est in talium discrepatione & transgressiōe odibili discipulatus iesu christi. Vis q̄ tibi probē per euidenciam facti. Attende postq̄ hec noua doctrina & discrepatione horrida inundauit: & uide quantum creuit in talibus professoribus. contemplationis deuotio: charitatis seruator: strenuitatis uigor: exemplaritatis euidencia: predicationis efficacia: pax interna & mutua amicitia. Et si foderis parietem: uidebis abhominaciones maiores: quas isti faciūt hic. Hec est uorago uitiorum que i talibus iam quasi ab oibus scaturire sentitur: quia iam talium pseudo istorum uitiorum abundantia nulla potest triguesatione celari: concludit aperte se habere malam originis fontem: & falsam ac peruersam radicem. Et timendum est nisi deus succurrat ne statim euangelicum uel religiosum reducat aut iam reduxerit ad pessimum finem. Parco autem & non uultra pecco: quia tale in hoc ceci: & sue saluti cōtrari: qui ex nota sibi sua infectione multiplici non possunt h̄ ab aliis abstinere cognosci. Et multa febre infanietes in medicum nulla uolunt redargutione curari. Certe ipsi uel sero cognoscent q̄ melius erat eis paruuli nostri iesu xp̄i sequi penalitatem & crucem & paternoz suoz seruorum xp̄i repetitioꝝ imitari exempla: q̄ sensu sue carnis inflari & ambulare per deuia. Et uere melius erat: uel ueritatem religionis n̄ agnoscere: non profiteri: non sumere: q̄ post agnitam retrorsum conuerti ab eo quod traditum ē eis ecclesie sancte mandato. Fortis ergo in bello n̄ iesu nauē: Eccle. xlvi. Successor moyli in prophetis quia nos strenue pugnare docuit: dum triplici uirtutum acie predicta tres ordines dentium bestie confregit. Sed nota q̄ successor noster iesus noster dicitur in prophetis: prophetie sunt figure mystice operum legis & ueteris testamenti & prelioz eius que procul santur uirtutem spiritualium bellorum paruuli iesu & uirtutum eius que illis preliis succedunt: sicut ueritas figure: & signatum signo: unde prostratio inimicorum moyli quo ad corpora ē prostratio christi hostium quo ad uicia secundum for-

nam superius descriptam. Et tres uirtutes cum quibus pugnavit quasi tres obstetrices paruuli iesu obstetricandi scientiam habentes nostro nascenti paruulo astiterunt. Nam & austeritas siue puritas iesu nostram assumit austeritatem: & rigor austeritatis parit puritatem: puritas inquam penalis eum de uentre matris extraxit: cantans & iubilans in penis carnis cum paruulo uagiente. Obeata infantia per quam mundo est reddita uita. Paupertas autem pannis inuoluit canens. O felices panni & cetera. Humilitas in presepio reclinauit dicens. O felix presepium & cetera. Quotiens ergo has tres obstetrices inuenis cum maria. i. cum penitente anima: saluatorem noueris esse natum. Quia hoc inquit angelus erit uobis signum. Et tu quidem anima mea pactum fecisti: cum his ut manerent tecum. Iunxisti te humilitati: cum uouisti obedientiam. Iunxisti te paupertati: cum exclusisti omnem terrenam substantiam. Desponsata es puritati: cum uouisti mundiciam. Caueas ne tibi dicatur quod de quibusdam dicitur: dissipauerunt fedus & ruperunt uicula. Sed si istum paruulum in te natum uis nutrire & fouere: attende quia.

Est inuoluendus

Reclinandus

Custodiendus

Leuandus

Lauandus

Deducendus

Et cibandus.

Et ad hec omnia explicanda querende sunt nutrices gratiose uirginis quia est uirginitatis filius. i. speciose uirtutes: hec autem sunt filie. Job & io inueniuntur in domo eius. Excludende autem sunt rugose uetule: tempore. s. inueterate malicie: quia malo oculo tenellum paruulum hent fascinare: & non debent esse sole: quia uirtutes consociantur in charitate. Adducunt inquit psalmista regi nato uirgines in plurali: ut seruiant sedulo officio post eam reginam quam ipsum de spiritu sancto genuit. Sunt enim gemine ad omnia officia. Primo ergo inuoluendus est paruulus: sed non nisi mundis pannis debet inuolui: ferant ergo due puelle pannos mundos. Vna pannos abluat: permittens quod eos quotidie lauabit: hec est contritio que dicit. Lauabo per singulas noctes lectum meum &c. Altera pannos extendit ut desiccetur ad solem: hec est confessio que abscondita producit in lucem. d. Dixi confitebor &c. Secundo ad reclinandum puerum due se offerunt: una lectum parat: hec sancta meditatio que sternit cor floribus scripturarum & catat cum sponsa: le. stulus noster floridus. Reliqua puerum reclinat: hec est charitas que iesum amplexatur brachiis amoris & inter sua suauissima ubera facit dormire. d. Fasciculus myrthe dilectus meus mihi inter ubera comorabitur. Tertio ad puerum custodiendum due se offerunt. Vna eum custodit a strepitu intrinseco: hec est tranquillitas que claudit

biculum: que si modicum quid sinistrum audierit clamat. Quis es tu qui damas & inquietas regem: primo Regum. xxvi. Reliqua eum custodit ab incurso extrinseco: hec est emulatio que nihil sinistrum finit intrare in tota domo cordis uel corporis: que si uiderit oculum: autem uel alique sensum aliquid apportare nociuum: clamat: filii mortis estis uos: quia non custoditis dominum uestrum regem. i. Re. xxvi. Hanc beatus petrus pastor pueri ut clauicularius regis nostri locat ostiariam multo meliorem quam illa quam inuenit in domo principis sacerdotum: lo. xviii. Et magis sollicitam quam illa que purgas triticum isboseth odormiuit. ii. Re. iii. Quis est inquit beatus petrus qui nobis noceat: si boni emulatores fueritis. Anima mea hanc loca ad inuam cordis si uis christum custodire: quia dura sicut infernus emulatio nulli parcet offense. Quarto ad puerum leuandum due se offerunt: una eum excitat & euoluit: quotiens sonuerit horologium amoris: hec est sollicita deuotio que singula mysteria uoluit & ruminat: quibus quasi pannis inuoluitus est puer noster iesus qui amictus est lumine sicut uestimento. Reuela ait psalmista. oculos meos & considerabo mirabilia de lege tua. Deuotio est feruor mentis resoluens animam in christum per. Deus deus meus ad te de luce uigilo. Sitiuit &c. Alia uero eum alloquitur: sed non nisi de legitima licentia silentium frangit: hec est attenda oratio que dicit paruulo: domine labia mea aperies &c. huiusmodi uox dulcis est paruulo: & ideo postea simul cantant deuotio & oro: Exurge quare obdormis domine. Quinto ad puerum balneandum due se offerunt: una balneum parat: hec est pietas que uidens lachrymantem puerum & audiens eius ploratum educit aquam calidam abundanter de fontibus cordis sui. d. Anima mea liquefacta est ut dilectus locutus est. Et non solum a qua abluit: sed unguento pungit cum dicit: factum est cor meum tanquam cera liquefscens: unde & ubera sponse fragrant unguentis optimis. Altera puerum tenet hec est perseverantia: que tantum tenet donec sibi placuerit in hac lachrymarum ualle in aquis nostre miserie balneari. d. Tenui eum nec dimittam. Sexto ad puerum deducendum due se offerunt. Vna eum gestat. d. cum aplo. Glorificate deum in cordibus uestris: hec est obedientia non contra acta que a posteriori supra dorsum portat honera contra cor: sed materna & uoluntaria: que filium a parte anteriori portat supra pectus deliciose in brachia. Et sic uult portari paruulus noster iesus: pone me ait ut signaculum supra cor tuum: & sicut signaculum super brachium tuum. Altera precauet ne garula offendat ad lapidem impatientie: & sic ledat paruulum quacumque occasione: hec est circumspectio que iugiter clamat obediendi iusto. Qui se existimat stare: uideat ne cadat. Cantant ergo hec due deducetes paruulum. Incipit obedientia iubilans in operibus. In manibus portabunt te. Respondet circumspectio precauens ab exterioribus. Ne unquam offensa

das ad lapidem pedem tuum. Septimo ad puerum cibandum se due offerunt: una eum pascit: hec est misericordia que membra eius reficit. Cui etiam dicit dominus. Esuriui: & dedisti mihi manducare: hoc tamen non de fursure qui est cibus porcorum imitatrix caym: sed de simila delicatissima imitatrix abel pat polentam: deinde in manu pueri ponit pomum: cantans omnia poma noua & uetera dilecte mi seruaui tibi. Altera eum lactat & potat. Hec est mansuetudo que de cordis uberibus dulces sermones eliquat. Nonne inquit ecclesiasticus: ardorem refrigerabit ros? Sic & uerbum dulce hi iubilat sponso. d. dabo tibi de uino condito. Et io puer iesus sponso huic loquitur. d. Fauus distillas labia tua mel & lac sub lingua tua. Istis officiis dulciter explentibus & nunc reclinantibus: nunc excitantibus: nunc pascentibus: nunc deducuntibus & cetera: in spirituali tripudio perficiuntur ista omnia. Et puer iesus crescit etate sapientia & gratia coram deo & hominibus. Circa quartum. s. natiuitatis suppositum: debes scire qd natiuitas potest attribui dupliciter alicui. Vno modo sicut subiecto. Alio modo sicut termino: sicut subiecto attribuitur ei qd nascitur: hoc autem proprie est ipostasis non natura. Cum enim nasci sit quoddam generari: sicut generatur aliquid ad hoc qd sit: ita nascitur aliquid ad hoc qd sit. Esse autem proprie rei subsistentis est: na forma que non subsistit dicitur esse solum: quia eo aliquid est. Et ideo natiuitas tanq subiecto nascendi attribuitur persone: uel ipostasi: sed sicut termino attribuitur natiuitas nature. Terminus enim generationis cuiuslibet & natiuitatis est forma: & ideo propter idempnitatem que est in diuisis inter naturam & personam: quandoq natura ponitur pro persona: quia diuina natura est subsistens. Et propter hoc Aug. dicit diuinam naturam esse conceptam & natam de uirgine: quia. s. persona filii est concepta & nata secundum humanam naturam. Et quia motus siue mutatio denominatur a termino motus: & non a subiecto: & humana natura est terminus natiuitatis temporalis: ideo secundum istam temporalem natiuitatem de uirgine: rationabiliter dicitur temporaliter natus in carne. Et quia eadem est persona in humana & diuina natura uerbum: & in diuina natura est de patre eternaliter genitus & natus: ideo necesse est sibi duas natiuitates attribuere: temporalem. s. & eternam. Et idcirco sicut dicitur deus pater uerus filij p eternam natiuitatem: sic & beata uirgo que de purissimis sanguinibus suis ipsum concepit & genuit & peperit debet uere dici mater non tantum xpi secundum qd homo: sed ipsius persone filii dei simpliciter: quia uere concepit & peperit personam genite nature: hic autem est dei filius. Nunq enim iste homo fit homo nisi in diuino supposito. Et ideo quia sicut supradictum est: suppositum proprie id quod generatur & concipitur secundum aliquam naturam que est generationis terminus: & in illo ho-

mine non est suppositum nisi filii dei: propriissime dici debet secundum hec beatissima uirgo maria mater dei. Et tunc hic terminus dei supponit pro persona filii: ratione adiuncti. Et sic patet qd in xpo sunt due natiuitates: secus autem de filiatione. Non enim oportet duas filiationes in xpo poni. Quidam autem attendentes ad filiationis causam que est natiuitas: ponunt in xpo filiationes duas. Alii uero magis catholice & subtilius attendentes ad filiationis subiectum quod est persona uel ipostasis uel suppositum ponunt in xpo filiationem unam: sicut & unam ipostasim uel personam: unitas enim rationalis uel eius pluralitas non attenditur secundum terminos: sed secundum causam uel subiectum. Secundum terminos quidem non attenditur: quia quilibet homo in se duas filiationes haberet. unam ad patrem aliam ad matrem. Sed recte consideranti apparet eadem relatione unum queq ad patrem matremq referri propter unitatem essentie: eadem enim natiuitate ex utraq nascitur: & est eadem ratio de magro: qui eadem doctrina multos docet discipulos: & de domino: qui eadem potestate gubernat multos subiectos. Si uero sint diuersae cause differentes spe: ex consequenti uiderentur relationes spee dñe. Et ideo nihil prohibet plures tales relationes eidem i esse: sicut aliquis quosdam docet i gramatica: quosdam in logica: & sic de aliis: tamen alia est ratio magisterii utriusq: & ideo diuersis relationibus ad utroq referitur. Manifestum autem est qd non est una & eadem natiuitas in xpo que eternaliter nascitur de patre: & temporaliter de matre: unde si quis ad hoc respiceret: diceret duas filiationes esse in xpo secundum diuersos natiuitatum terminos: diuinitatis & humanitatis: sed quia subiectum filiationis non est natura: sed solum persona & in xpo non est nisi persona: idcirco non potest esse in xpo aliqua filiatio personalis: que non sit in persona: omnis autem relatio que ex deo dicitur i tempore: non ponit aliquid in deo secundum rem sed secundum rationem tantum. Et ideo filiatio qua xps refert ad ad matrem non potest esse realis in persona filii: sed solum secundum rationem. Et sic quantum ad aliquid utraq opinio uere dicit. Sed propter uitandos errores pprius loquitur illa: que unam tantum filiationem ponit in xpo propter unitatem suppositi. Licet autem i persona filii dei non sit realis relatio ad matrem sed secundum rationem tantum: dicitur tamen realiter filius uirginis matris ex relatione reali maternitatis ipsius uirginis ad xpm: & relatione dicitur filius ad matrem qd cointelligitur relatiuum matris ad ipsum sicut deus dicitur dominus relatione qua cointelligitur realis relatio qua creatura deo subiicitur. Et quia relatio domini non sit realis in deo: tamen realiter est dominus ex reali subiectione creature ad ipsum. Et ideo sicut deus est dominus uere creature: sic uere dei filius est filius sue matris uirginis. Sic ergo patet qd istius benedictae natiuitatis suppositum est uerbum eternum: uideamus ergo cum iocunditate

nostre benedictæ solennitatis suppositum quod est deus eternus: & dicamus cum sanctis pastoribus: uideamus hoc uerbum quod factum est: ubi ad exemplum pastorum proponitur natiuitas saluatoris.

Vt attente excoléda: quod probat affectuositas uidentendi

Vt digne reuerenda: quod probat dignitas uerbi.

Vt deuore amplectenda: quod probat utilitas facti

Videamus igitur uerbum cum sanctis pastoribus in uestigium creature: quia quelibet creatura refertur ad uerbum. Sicut uestigium repñans unum uerū & bonum. Sapiétie. xii. A magnitudine enim sp̄i & creature poterit eorum creator cognosci & uideri. Videamus secundo quod est iocundius in obiecto assumpte nature debentes cum iohanne. p̄ me lo. i. q̄ fuit ab initio: quod audiimus: quod uisimus oculis nostris: quod perspeximus: & manus nostre cōtrectauerunt de uerbo uite. O q̄ iocūdū & delectabile uidere uerbum infantulum & puulum de uirgine natum. Multi reges & pphete desiderarunt uidere & non uiderunt. Nostri autē b̄ti oculi qui uident uerbum infantulum laudantes & glorificantes deum in omnibus que audierant & uiderant cum sanctis pastoribus. Sic enim annunciauerūt angeli & nob̄ promiserūt pphete uerbū. Tertio uidetur in speculo lucis eterne: quod est iocundissimum: huiusmodi enim uisio est tota merces uita b̄tā: b̄tī tudo sūma Gen. xxxii. Vidi dñm facie ad faciem: & salua facta est anima mea. Tunc. n. uidebimus eum sicuti est amabimus & laudabimus in fine & sine fine. Sed uis uidere: q̄ digna est ista natiuitas ex dignitate uerbi: considera eius diuinitatem & uidebis hoc uerbum ut generatum eternaliter: ideo genitum non factum. Etenim. In principio erat uerbum: uidebis q̄ per ipsum subsistit casualiter quicquid est factum. Nam omnia p̄ ipsum facta sunt &c. uidebis q̄ in ipso uiuit subsistit exemplariter omne creatum: immo etiā & creabile: q̄ quodcūq̄ factum est in ipso uita erat. Et sic hoc uerbum est.

Eternaliter manans

Temporaliter creans

Exemplariter repñans.

Sed quia hoc uerbum sub istis conditionibus nostrum obtundit & reuerberat oculum immensitate luminis: uideamus ipsū iocūde sub factione carnis: uideamus hoc uerbum: licet enī multa sint uerba particularia: sed hoc est uniuersale summum & perfectum: uideamus igitur ipsum discretiue & signanter.

Eternaliter increatum

Personaliter incarnatum

Corporaliter immolatum

Mentaliter inspiratum,

Speculanter reuelatum.

Et sic hoc benedictū uerbum erit nobis omnia: ga

Ex primo est principium productionis. Ex secundo est medium repationis. Ex tertio est precium redemptionis. Ex quarto est ferculum refectionis. Ex quinto est speculum fruitionis. Attende igitur circa uerbū increatū quod est.

Nascibiliter manans

Liberaliter spirans

Exemplariter creans.

De primo. In principio erat uerbū gl̄ia. In p̄e filius a quo nascibiliter gignitur: ex fecunditate nature ut splendor a luce: noticia a mente: uerbum a dicente. De secundo: Ecclesiastici primo. Fons & sapientie dei uerbum in excelsis: uerbum dicitur fons sapientie intransitiue. i. fons qui est sapia. Est enim secūdum Aug. uerbum cum amore noticia: dicitur autem fons ratione fecunditatis spiratiue. Sed in excelsis. i. in equalitate p̄ris in unitate notio nis: i fecunditate numinis: quia hi duo sūt unum principium spiratiuum p̄cessibilis amoris. De tertio ad Hebre. xi. fide itelligimus aptata esse secula uerbo dei: ut ex inuisibilibus uisibilia fierent: ubi uerbum dicitur: ratō dispositiua: idea simulatiua & cā productiua: fide ergo itelligimus ap. &c. quantum ad rationē dispositiua: ut ex inuisibilibus quantum ad ideam: simulatiuam fierent: quantum ad causam productiuam. Hec ergo de uerbo increato facti uo non factō tantillo dicta sunt. Sed circa uerbum personaliter incarnatum uide: quia sit deus hō unitur primū postremo: supremū infimo: uerbum hōi: uide & merito dictum est. Io. i. Verbū caro factum est &c. i. hō: synodoche pars p̄ toto: & prop̄ expressionē maiorem & humiliorē dignationē d̄f uerbum factū caro: non conuersiua mutatione alteratione: mixtione: uel cōpositione: sed mutua assumptione. Infectione: substantificatione in supposito diuine persone. Tanta enim fuit illa unio fecundū Aug. ut deum faceret hōiem & hominem deū. Vt autem itelligas quō ratio uerbi ad diuina transferret: audi Aug. xv. de trinitate sic dicentē. Quis autem potest itelligere uerbū: non solum anq̄ sonet: sed etiam anteq̄ sonor eius imagies cogitatione uoluant. Jam potest uidere per hoc speculum atq̄ in hoc enigmate aliquā illius uerbi similitudinē: de quo dictū est. In principio erat uerbum & uerbū erat apud deū: & deus erat uerbū. Necessē est enim: cū unum loquimur: id quod scimus loquimur: ut ex ipā quā memoria tenemus nascat quod eius mōi sit oīo: cuius modi est illa scia de qua nascitur. Formata quippe cogitatio ab ea re quā scimus uerbū ē quod in corde dicimus: quod nec gre cum est: nec latinū: nec alicuius lingue alius. Sed cū id opus ē in eor̄ qbus loquimur proferre noticiā aliquod signū quo significet assumit. p̄inde uerbū quod foris sonat signū ē uerbi quod intus lucet: cui magis uerbi cōpetit nomē. Nā illud quod p̄fer tur carnis ore: uox uerbi est: uerbūq̄ & ipsum dicit̄ p̄pter illud a quo ut foris appet assumptū ē. Et iterum dicit: sicut enī scia nostra illi scie dei. Sic & n̄m

uerbum dissimile est illi uerbo dei quod natum est de patris essentia: uerbum enim dei patris unigenitus filius pro omnia patris filius & equalis. Hic est omnino quod patris non tantum patris. Iste filius: ille patris. Ac per hoc nouit omnia que nouit patris: proinde tanquam seipsum dicens patris genuit uerbum equale sibi per omnia. Non enim seipsum integre & perfecte dixisset: si aliquid minus aut amplius esset in eius uerbo: quam in seipso: Nostrium autem uerbum quod interius inuenimus: est utique ei simile: quantum enim sit ei dissimile non pigeat intueri: Hec Aug. Sic ergo uides quod uerbum in diuinis est paternus conceptus qui est dei filius sibi similis: & coequalis: & coeternus. Et istud uerbum secundum Augustinum est simile & dissimile nostro. **Simile quidem.**

Ratione originalis emanationis

Ratione secretalis occultationis

Ratione exemplaris dispositionis

Ratione naturalis impmixtionis.

Quia sicut uerbum oritur a mente sine diminutione: quam plene dicit se: & cognoscit se: sic filius a patre in omni moda equalitate. ps. Eructauit cor meum &c. Item sicut uerbum intelligibile notum est solum intelligenti: sic filius solo generati: Prouer. xxv. Gloria domini est celare uerbum. i. gloria patris est generationis consubstantialis: & coequalis impermutabile sacramentum: Matth. xi. Nemo nouit filium nisi pater &c. Item sicut omnem rationabilem actionem precedit cogitatio: sic pater ab eterno omnia creabilia disposuit in uerbo. Aug. Ipse est ars plena omnium rationum uiuentium. Et ad hebre. xi. Fide intelligimus &c. Sic & in christo uerbum uoce induit & uoce sentit nec transit in carnem dum carni unitur. Et licet sit tanta similitudo: est tamen maior dissimilitudo: uerbum autem creatum differt a dicente per.

Essentiam

Durationem

Dignitatem

Virtutem.

Sed inter uerbum increatum & generatam contra hec quattuor pro oppositum reperitur. Essentialis id est puritas. Eadem coeternitas generalis dignitas. Par uirtuositas. De primo Io. i. deus erat uerbum. De. ii. ps. Verbum tuum permanet in celo &c. De. iii. eccle. i. Fons sapientie &c. De. iiii. ad hebre. i. Portans omnia uerbo uirtutis sue. Sic ergo potes uidere istud benedictum subiectum eternum uerbum: & nostre solennitatis suppositum. Istud Ioannes describit in euangelio tertie misse: unum debes notare quod triplex est natiuitas huius uerbi. Una eternalis: de qua dictum est modo. Alia temporalis de qua dictum est supra. Tertia spiritualis que oritur in mente iustificati hominis. Cuius modum satis collige ex supradictis. Nam oritur ad modum aurore: uel solis in nono hemisphero: non quod fiat in terra uel extra: sed quia incipit lumem suum spargere in terra. Ita non fit christus in nobis uel ex nobis: sed lumem gratie sue infundit nobis quo facto inhabitat corda nostra & eis appetit ut lux in terra: & ideo dicitur oritur in nobis. Et de hoc dicit Esai. lvi. Si abstuleris de medio tui cathenam: & desieris exte-

dere digitum: & loquar quod non potest: cum effuderis esurienti animam tuam: & animam afflictam impleueris: orietur in tenebris lux tua &c.

Natiuitas de patre facit festum eternum

Natiuitas de matre facit festum hodiernum

Natiuitas in mente facit festum quotidianum.

Propter diuersas rationes tres he natiuitates repentantur in tribus missis hodiernis. Ita tamen quod prima missa que dicitur in aurora: semper repentet illam que oritur in anima. Et quia hanc est ex dei benignitate cum nostra cooperatione: ideo in illa missa ponitur epistola de apparitione diuine benignitatis. Apponitur inquit benignitas &c. ubi missa oritur ista natiuitas dignatiua. In euangelio ponitur uirtuositas pastore: que persecuti sunt lumem gratie per angelum reuelantem. Unde uenerunt festinantes & in uenerunt uerbum. In introitu ponitur fulgor illustrantis gratie & iubilatio huius natiuitatis ex parte. Lux inquit fulgebit hodie super nos quia natus est &c. Pulchrum est in his cogitare si scias deducere. Due autem christi natiuitates temporalis & eterna diuersis respectibus in utraque alia repentat missa. Nam si consideres temporalis quantum ad assumptum amictus obscuritatem & penalitatem: sic declarat in media nocte ut dictum est: & ideo ponitur euangelium in quo refertur natus de uirgine. Si uero consideretur quantum ad uisibilem uerbi nobis omnium humanitatem: sic signatur in clara luce maioris misse: propter quod ibi cantatur: puer natus &c. Si uero consideres eterna quantum ad occultationis archanum repentat in media nocte: unum & ibi cantatur in introitu: dominus dixit ad me. Si uero consideres quantum ad perfectiois complementum: secundum quod gignitur ihesus ut radius a sole: splendet: a luce uerbum a dicente: ut pater a pater: quia secundum hoc generatur in splendoribus sanctorum: ex utero autem lucifere. Sic repentat in missa soleniori: que cantatur in. iiii. unum & ibi in epistola ostenditur preminetia huius uerbi respectu omnis create locutionis. Et ostenditur eius excellentia domini respectu angelice subiectionis. Et ostenditur stabilitas regni respectu eterne inuariationis. In euangelio enim aquila grandis magnas alas: Io. quedam est rusticus piscator indoctus uolat ad libanum trinitatis & fert nobis medullam cedri filium patris que media persona est in trinitate: Ezechiel. xvii. d. In principio erat uerbum &c. ubi sic dicit. Cuius. Aliis euangelistis ab incarnatione incipientibus: hic solum ad eterna extendit uolatum. quia. n. ipse nouit ipse: hereses confutare: que missa tipice circa dei filium erant: id est describit ipsum ut uerbum. Eternaliter manatum. In principio.

Temporaliter productum. Ibi omnia per ipsum.

Humiliter discendum & carnis assumptum. Ibi. Et uerbum caro. Diuinitatem ergo eius exprimit quantum ad durationis eternitatem. in prima propositione. In principio erat. Quantum ad distinctionis personalitatem. in. ii. propositione. Et uerbum erat apud deum. Quantum ad diuisionis unitatem. in. iii. propositione. Et deus erat uerbum. Quantum ad coequalitatem incarnationis & ueritatem. in. iiii. propositione. Hoc erat in principio apud deum. Aliter posset dici quod.

In prima oritur uerbi uicinitas in parte: & tunc. In principio erat uerbum: & tunc idem est ac si dicatur. In

patre indiuisibiliter erat uerbum
 In secunda orit' proprietate in personali distinctione
 Apud enim dicit distinctione: ut confundatur Sa
 bellius. Et uerbum erat apud deum.
 In tertia unitas in essentie indiuisioe. Et deus. e. uer.
 In quarta coeuitas in duratioe cum dicit. Hoc erat
 in principio apud deum: uel in quarta secundum
 originem colligit omnia que dixerat: in prima in
 qua erat uerbum quia in principio.
 In secunda apud quem: quia apud deum.
 In tertia quid erat uerbum: quia deus.
 In ultima demonstrat uerbu' predictu' itegre & co-
 pletum. d. Hoc erat i principio apud deum: hoc. s.
 uerbum quod erat deus: erat in principio. i. in eter-
 nitate: uel in patre apud deum: apud distinctione p-
 sonali: deum unitate essentiali. Quia uero heretici
 dicebant dei filium carnalit' de patre genitu': & ali-
 qui minorem: & aliqui maiore: aliq' impotetioe:
 aliqui ponebant in natura diuisione. Ideo hereses
 ex sufflans: & carnales ad spualia eleuas intelligen-
 da potius dicit. In principio erat uerbu': quia spuali-
 ter generatur: q' in principio erat filius: qa filius a
 mente grossa carnaliter intelligitur: ubi nota q' qa
 in illa generatione est.
 Idempititas nature
 Spiritualitas geniture
 Coexantia mensure.
 Ideo uolens scriptura ista exprimere in filii genera-
 tione: uocat eu' filiu' uerbu': splendorem & radiu': p-
 pter quod ex gestis cociliu' ephesini sic scribit. Ali-
 cubi siquidem filiu' appellat patris: alicubi aut' uer-
 bum uocat: alicubi autem splendorem scriptura di-
 uina singulog' noium de illo. d. ut intelligas ea q'
 de xpo dicunt esse circa. i. blasphemia: quia eni tu-
 us filius eiusdem tibi nature sit: uolens secundo on-
 dere una natura pris & filii: dicit filium pris. De in-
 de quia natiuitas & filius apud nos ostentationem
 prebet passionis: ideoq' huc filium appellat & uer-
 bum: ipassibilitatem eius isto noie demonstrans.
 Sed quonia' p' quisq' factus ut homo indubitate
 senior q' filius demonstrat: ne hoc ipsu' de diuina
 natura putares: splendorem uocat unigenitu' pris
 Splendor quide' nascitur ex sole: no' autem intelli-
 gitur sole posterior existere: ergo semp' pris filiu' sple-
 dor tibi denunciet: ipassibilitate natiuitatis ostendat
 uerbum. Consubstantialitate uero filii nome' insi-
 nuet homo uerbi hec ibi. Vbi uero euangelista on-
 dit uerbu' uniuersaliter productiuu': ostendit illud
 potentissimu' ad creandu': qa per ipsu' oia facta sunt
 unde Aug. super Gen. ad lram. Cum oia p' ipsu' fa-
 cta sunt onditur & lux per ipsu' facta: cum dixit de-
 us. Fiat lux: & similiter de aliis: quod ita est: eternu'
 est: quod ait deus. Fiat lux: qa uerbu' dei deus apud
 deum pri coeternus est: q' uis creatura teporalis fa-
 cta sit. Cu' eni uerba sint teporis cum dicimus qn'
 & aliqn': eternu' tn' est in uerbo dei qn' aliqd' fieri de-
 beat: & tuc fit qn' fieri debuisset. Et in illo uerbo e'
 quo non est qn' & aliqn': que in totu' illud uerbum

eternu' est indeficiens ad disponendum. Sine ipso
 factum e' nihil. Origenes in omelia. Ne estimares
 ea q' per uerba facta sunt p' se exntia: non contenti
 a uerbo ait. Et sine ipso factu' est nihil. Nihil factu'
 est extra ipsu': quia ipse ambit omnia conseruas ea:
 cognosces ad gubernadu'. Quod factum est i ipo
 uita erat: cognitione prebens ad oia illustranda: qa
 uita erat lux hoium & lux in tenebris: lucet quia i
 creatura ronalis: q' ex se tenebra est: respundet. Sed
 tenebre eam no' coprehenderu't. i. peccatores: quia
 lucē habitat inaccessibilem: supple eis: & etiā in oib-
 us nisi condescendit unde uide q' triplex e' cogni-
 tio siue comprehensio. s.
 Per inclusionem: & sic deus e' incoprehensibilis
 Aptam uisionē & sic coprehedit a sanctis in p'ia.
 Per amatiua adhesionē: & sic comprehendit a iu-
 stis in uia. Tertium autē quō. s. uerbu' est humi-
 liter condescensiuu': & hois assuptiuu' tibi expositu'
 e' supra: & exponet infra. Ad pris autē scias q' ipm
 describit.
 Quantum ad unionis uinculum: cum dicit uerbu'
 caro factum est.
 Quantum ad couersatiois exēplū. Et hitauit. i. nob'
 Quantum ad redemptionis beneficiū siue fructū
 Et uidimus gloria eius quasi unigeniti a patre.
 Circa quintu' principale. s. natura uisibile huius
 bndicte natiuitatis: que p'pe notat: cu' uerbu' dicit
 factu'. Debes scire q' ualde ruminadu' e' quō hoc bn-
 dictu' uerbu' est scm'. Primo uisibile p' carnis assump-
 tionē: sicut eni sol i sua rota e' iproportionabil' ad
 uidēdu': sed nube regit: ut eius aspectus sit oculo ui-
 sibilis. Sic dei filius i natura p'pa est lux iaccessibil':
 sed humanitate uestit: ut sit nobis uisibilis. Solem
 inquit: Ezechiel. xxxii. c. nube regā &c. Et Esa. xix.
 Ecce ascendet dominus super nubem leuem & in-
 grediet' egyptum. Et quod hi nubē uocat. Iob sac-
 cū appellat. d. Saccū consui sup' gentē meā. Secūdo
 factu' e' nobis sile p' conuersationē: Ad phil. ii. In
 similitudinē hoium factus & hitu' iuentus ut hō. Et
 ad hebre. ii. Debuit p' oia sribus assimilari: supple
 naturaliter preter ignorantia & peccatu' q' sunt i no-
 bis uiciosa: no' naturalia. Tertio factu' e' passibile per
 spontaneam subiectionē: factus obediens usq' ad
 mortē: Ad phil. ii. Sed qa signanter d' factu' caro.
 Scias q' factu' e' caro p' carnē: immo cōtra car-
 nē: quia concupiscētia uitauit: & ipsa i nobis expu-
 gnauit: factu' solū in similitudinē carnis peccati: qa
 uere natura' habuit carnis penalis: & iō culpabili si-
 milis: no' culpabilis. Vnde lex spūs uite in xpo iesu
 nos liberauit a lege pcti & mortis: qa Ad Ro. viii.
 Deus filiu' suū mittens in similitudinē carnis peccati
 & de pctō dānauit pctm i carne. Caro eni xpi ino-
 centissima no' peccatrix sed peccatrici filis: p'pter su-
 stinētiā mortis pctm i carne dānauit: dū pctm car-
 nis phibuit: & p' illo penā soluit: & legē pcti carnis
 & fomitē debilitauit. Occidit q' dē ut est culpa: sed
 ut e' cōcupiscētia no' extirpauit: sed subiugauit ne no-
 lētibus dāni possēt. Nihil eni dānatiois e' in his q'

in xpo sūt: q non secundū carnē abulant: q̄a uerbū factū cōfregit iugum carnīs & tulit a nobis opprobrium fomitis: sed non seqmur incitantē. Factū est secūdo caro iuxta carnē ppter unitatē assumptōnis: factus est ei ex semine dauid secundū carnem q̄ p̄destinatus ē filius dei ī uirtute Ro. i. ī huius figurā dī. ii. Ro. xviii. Fratres mei uos: os meū & caro mea uos. Factū est etiam. iii. infra carnē ppter p̄funditatē humilitatis usq; ad mortē crucis: propter quod meruit donū exauditionis: Hebre. v. In diebus carnīs sue preces supplicationesq; ad eū q̄ posset illū a mortuis saluū facere cū clamore ualido offerens exauditus ē p̄ sua reuerentia. Ad nos igitur dī illud. p̄ me pe. iiii. Xpo igit̄ passū in carne & uolē eantē cogitatioē armam: quia q̄ passus ē ī carne de sūt a peccatis: ut nō iā hoīum desideris: sed uolūtati dei quod reliquū ē in carne uiuat t̄pis. Quare? q̄a caro & sanguis regnū dei non possidebūt. p̄ me ad Cor. xv. Quid enī nequius q̄ quod cogitauit caro & sanguis? Ecclē. xvii. Beatus ergo q̄ non seq̄ reuelatiōē carnīs & sanguinis ad exemplū petri: sed inspirationē patris celestis. Factū est etiā q̄rto uerbū caro supra carnē ppter imunitatē corporalis incinerationis & sublimitatē exaltatiōis. Caro enī eius non uidit corruptionem: Act. iii. Sed caro uerbi regeuit in spe celestis resurrectiōis: quā & ascēdēdo ad dexterā p̄ris locauit. Si ergo carnalis aīa carnē uis diligere: nullā nisi carnem xpi ames. Hec enī sola est q̄ corruptiōē non uidit neq; sensit: nec habuit: nec ī conceptu: nec ī cōiūctū: nec ī occubitu: sed p̄ ipsa corruptiōē extingūda ipse factus sacrificiū cōtinue tuas amantudines degustauit. In hanc te transformes: hāc scogites: de hac tuā repleas fantasiā ut nihil corporale uel sensuale libeat cogitare nisi hanc b̄ndictā carnē iesu quā eternū dei uerbū assūpsit: ut sic cū ista & in ista habere merearis tue cōuersationis exemplū: tue eruditionis magis: tue recōciliationis sacrificiū: tue refectiōis uaticū: tue cōtemplatiōis speculū & in mensa angelorū tue beatificationis premiū. O caro uiuificatiua: o b̄titudinis mee materia: o mee punitiōis solutiua: o satiatiua mei desiderii: transforma me ī te ut in te uiuā: in te requiescā: te cogitē: te comedā: ut tu sis mihi liber studii: tu lectus somni: tu archa thesauri: tu trāquillatio aī: tu plena crucifixio mee carnī peccati: tu plena transformatio cordis mei in te eternū uerbū: quod in te & p̄ te hitauit in nobis plenum gratiē & ueritatis. Quantum ad sextū. s. quantū ad pientem uirginem sunt huius natiuitatis solennia gaudiosa. Que enī lingua dicere: uel quis intellectus cogitare sufficiat: quale fuit gaudium: quale tripudiū illius gl̄iosissime puelle honestissime & decore uirgis matris? qui cū sic staret in diuersorio in noctis medio. Noctis dico paupertatis & uilitatis destituta temporali subsidio: in fri-

gore & nuditate paupercula contenta tūcūla. Sicut Criso. dicit. Qualem decebat uxorem carpentarii peregrē constitutam: seruientium priuatam obsequio: in medio frigoris quiescentem in diuersorio iuxta presepium bouis & alini. His iquit regis: iē matibus regina celi magnificata in terris: corpore plena deo erat: in qua plenitudo diuinitatis corporaliter habitabat. Sed mente erat plena deo: plena angelorum consortio: recumbens in celi palatio: ī mo in trinitatis medio omnium electorum refectā gustu materno. Sic nostra uirgo stans subito sine dolore sine apertura: deum paruulum genuit: p̄ illam uiam quam natura instituit: q̄ est in alius: porta apertionis in generatione plis. In hac aut̄ fuit figillum & porta clausa perpetue uirginitatis: & tamen per illam eandem flos de uirga: sicut radius de luce inuiolata incarnatus deus tanq̄ sponsus de thalamo suo exultauit ut gigas ad currendam uia passibilitatis assumpte. Qui mortuus & sepultus & grandi lapide inclusus: & sigillatus immortalis exiuit in carne tumulo clauso exultans. primogenitus ex mortuis ad sedendum & persistendum in eternum in gloria dei patris. O flos de radice: quā tum odorem dimisisti in illo thalamo uirginalis uteri: in quo nouem mensibus quiescens & cubās matris sanctissime lilia comedisti: in tuū conuertes corpus eius sanctissimos sanguines spiritu sancto plenos usq; ad augmentum corporis quantū necesse fuit usq; ad complementum hōre natiuitatis. De his liliis eterne flos iesu fabricasti tui corporis fundamentum. De his constituisti & refecisti tue radicabilitatis humidum. De his nouem mensibus sumpsisti purissimum: mundissimum: dilectissimum: gratiosissimum: delectabilissimum nutrimentum. In hac mensa me tuum fratrem respicias: & introduceas me in thalamum matris mee genitricis tue: ut possim totus conuerti in sue uiscera pietatis: & fac me dulcis emanuel comedere dulce butyrum & pingue sacratissime uirginis: impinguate spiritu sancto: duro & insipido carnalis fomitis caseo reprobato: quem spiritus sanctus excludit. Fac me tecum suauissime gustare dulcissimum mel reliquationis cordis sui in feruore amoris & transformationis uite: reiecto aculeo omnis ire & malitię: & pugnantis superbie: ut sic tecum discam reprobare malum: & eligere bonum. O q̄ iocundum festum tue matri fecisti: quando te uidit deum paruulum filium uteri sui: quem suum creatorem: beatificatorem: redemptorem adorauit humiliter: suscepit reuerenter: strinxit suauiter: osculata est dulciter. O utinam oscularetur me osculo oris sui: qui sic dulcissime uacat obsequiis genitricis sue: mundissime sponse sue: gratiosissime filie: reuerendissime sororis sue: amantissime sedule baiule genitricis obstetricis: & gerule.

Vere mater mea dulcissima: meliora sunt ube-
ra tua uino. carnalis amoris fragrantia unguentis
optimis eterne suauitatis. Hoc unguento paruulus
noster unctus est amore suauitatis amplexus: hoc
cibo mundissimo uberum tuorum quorum paruulo la-
cte passus est: paruo quidem: quia de humili pectore:
sed abundantissimo: quia de reliquato amore nec
posset ales esurire pro pinas labiis etni uerbi fuggen-
tis a pectore amoris sui. O paruule iesu plus suggit
de sanctissime uirginis corde in quo te genuit nec
unquam quam de eius pectorali corpore de cuius
carne spiritu sancto conceptus hodie exire per
partum eius uoluisti temporaliter natus de cuius carne
fecit tibi paruulam tunicam statutis diebus tanquam alteri
samueli: quam noue mensibus breuitate cotextuit: qua
te deum paruulum induit accepta acu a spiritu factio: cum
qua tibi factum humanitatis constituit super splendidam
eum tue diuinitatis. De mente sue fecit tibi aulam
amplam & regalē & perpetuam: in qua continue nasceris pro-
pter actus interruptionem: & semper natus es propter
actus perfectionem. In hac stas immobilis amictus me-
tis sue lumine: sicut uestimento. Ipsa est tibi aula: ipsa
palatium: ipsa consistorium: ipsa adiutorium: ipsa refectorium
abundantium ferculorum: ipsa lectus floridus suauum saporum:
ipsa cella aromatica fragrantium odorum: ipsa armarium
tuum triumphantium armorum: ipsa bibliotheca spiritualium
studiorum. Ipsa altum solum tue maiestatis: ipsa reclina-
torium totius trinitatis: ipsa confortium ardentis chari-
tatis. Ad hanc uenisti cum patre & spiritu sancto quando iuueni-
sti cenaculum grade statum: & templum consecratum apud eam
mansione fecisti: & in ea consecrasti festum eternum: nul-
lis unquam temporibus finiedum. Hanc tantam & talem regi-
nam glorie matrem gratie portatam & gestatam regem celo-
rum & dominum tantis cinxisti funiculis paupertatis
ut non habuerit unde te inuoluerit: non habuerit ubi
te reclinauerit nisi in angustio plepio: quod a deuo-
tione bestiarum accepit mutuo reprobata tenacitate
hominum pro quibus sol natus est mundo. Ab his mu-
tuo accepit fenem de quo tibi strauit durum lectum: quia
non habuit molles culcitra: nec pelles callidas: nec
cortinas pictas: sed rex celi & terre feno iacere pro-
tulit &c. Vides quales saltus facit in mentem uirginis
iste sponsus saliens in motibus trasiliens colles. Enu-
mera altam & uarias considerationes mentis uirginalis:
que nunc respicit eum deum imensum: nunc ligatum
paruulum: nunc gaudium angelorum: nunc uagiam
tem infantulum: nunc in medio patris & spiritus sancti
nunc in medio bouis & asini: nunc aperientem oculos
multo lucidiores sole super oem creatum: nunc claudentem
illos ad modicum sonum: nunc replentem celum &
terram: nunc artatum intra presepium: nunc panem eternum
cibum angelorum: nunc gratiosum puerum lactatē pectus
suum: uerbum quod didicit totam paternam scientiam: infan-
tem tacentem ad pastorum pietatem: eternam letitiam celi potestatis:
temporalē lachrymam nostri icolatus: ignem replentem
celum calore: paruulum frigiditatem in medio hye-

me: deum eterni patris filium omnium beatorum sa-
tiationum. O beatum paruulum hominem: pauperis matris
natum: hominum uiatorum informatum exemplum. O
uirgo beatissima misericordissima mater mea quis
existimare: intueri: reuereri: & cogitare sufficiat istam
tui cordis perfectionem: stabilem fixationem: circumspectam
relationem: deuotam considerationem: debitam ponderationem:
sanctissimam uenerationem: plenissimam
transformationem: qua cor tuum spiritu sancto ple-
num & ab ipso agitatum & motum miris & ineffa-
bilibus modis ferebatur ad ista. Solus iste dilectus
tuus emanuel natus tuus uerbum quod dicit omnia
non solum creatum: sed paternam precordia: solum inquam ille.
Materni humillima: sapientissima & constantissima
uirgo mater sapientie dei a pastoribus argumeta fidei
accepisti. Maria inquit euangelica conseruabat omnia
uerba hec conserens in corde suo. Quid hec? quid de-
monstrat istud hec? Numquid sola uerba pastorum? Vtque
oculo litterali: sed omnia uerba superius dicta & innum-
merabilia demonstrat deuoto oculo filiali. Sed quod
cum mater amabilis & uenerabilis concepisti sine
pudore: portasti sine onere: peperisti sine dolore: im-
mo cum immenso iubilo & dulcore: quid nunquam erit
Dabitur hoc sanctum canibus: & hec rutilatissime
margarite porcis spergentur? Nequaquam. Sed abscondatur
thesaurus noster in agro: & pecunia nostra
reponatur in fuculo. Nam & eternum uerbum se
abscondit in infantulo: & deus maiestatis in paruulo
& impletor celi in presepio: & rex angelorum in be-
stiali consortio: & thesaurus celi in paupere panni-
culo. Fac & tu similiter mater esto tacens: & quasi non
uidens: cum plene scias omnia: que ex spiritus sancti
docta discipula facta: & angelorum magistra. Opia-
tur ergo conceptus sine semine tua dispositione
gravidatio sine onere tua repletio: partus sine do-
lore: paruuli uagitationibus & merore abscondatur
legali purificatione tua incorruptio infantis inno-
centia solita circumcisione. O mater nostra ad-
uocata sollicita: procuratrix fida: tu es mediatrix
inter nos & paruulum: sed ipse est mediator dei
& hominum: uterque ergo lapis angularis: sed ille prin-
cipalis & tu collateralis: ambos reprobauerunt edi-
ficantes superflua qui sequi renuerunt nostre paup-
tatis exempla. Et tamen ambo facti estis ab artifice ce-
li. Ille in caput anguli unionis naturarum: tu in caput
generationis earum. Aliter etiam ambo: quia in uo-
bis singulariter apparet iunctura nostri & dei. Ipse
enim tuus iesus & sancta mater figuratur per sichem
filium emor qui adamauit dinam & seipsum circum-
cidit in pactum societatis ut eam acciperet. Si-
chem inquit pater eternus in mysterio filii mei ani-
ma adhesit filie uestre: loquitur deus pater orbi
mundano in quo seruit natura misera multiplici
malo: quia filius dei naturam humanam adamauit
ut uerbi & sponsa. Iugamus inquit: pro ad hoiesuicif-
simam concubina filias uas tradite nobis: & filias uas

accipite. & habitate nobiscum: terra in potestate uestra est: exercete negotiamini & possidete eam. Sed & ipse filius amore ebrus homines alloquitur Inueniam gratiā coram uobis: & quecūq; statueritis dabo: augete dotē & munera postulate: libens tribuā quod petieritis: tantum date mihi puellam hanc uxorem. Sed & nos non unius nature possumus respondere quod sequitur. In hoc ualebimus seruari. Si uolueritis eē similes nr̄i: & circumcidat̄ oīs masculini sexus: tunc dabimus & accipiemus mutuo filias ufas & n̄as: & habitabimus uobiscū: erit musq; populus unus. Si at̄ circumcidi nolueritis tollemus filiā nostram & recedemus a uobis. Placuit oblatio emor & sychē filio suo nec distulit adolescens quod petebat̄ implere. Amabat. n. puellā ualde: & ipse erat indytus i omni domo patris sui. Quid sibi uolūt hec oīa: Magna certe continēt nr̄i & dei confederationis mysteria. Emor & sychē signant patrē & filiū. Jacob & eius ples genus humanum dina naturā instituta: que debet esse hoīs filia: q̄a talis debuit ab eo propagari: unde dina interpretatur cā uel iudiciū: quia punitatē requirit: quā i creatio ne dedit. Hanc dina sychē adamauit. q̄a naturā mūdā assumere uoluit: & q̄a in se causā & iudiciū deriuauit: sed rectitudo dei & hoīs differebat. Deus enim imēsus & in omni perfectione & gloria dilatatur: homo paruulus & miseria pressus: & ab omni uirtute & gloria circumcisus: ppter quod & emor p̄ sychē dinā petēs responsionē accepit. Nō ualebitus federare si eē nolueritis similes &c. q. d. Non possumus uniri imēsitati uestre nisi uos iungamini paruitati nr̄e: & sub nr̄a penalitate. Sichei qui interpretatur labor uel humectatio. i. dei filius: fiat nr̄e penalitati subiectus. Ita q̄ super humerum fiat principatus nr̄i laboris: & circumcidatur in uobis oīs masculini sexus. H. i. sunt masculini sexus in filio dei: potētia: sapiētia gloria. Iustitia celestis militia: & similia inditia maiestatis: hec masculina debuerunt circumcidi si dina debuit utiliter accipi. Placuit oblatio patris & filio: & circumcisa est dei maiestas in incolatu nr̄o. Circūcisionē oīum istorū potuisti supra satus aspicere. O amor oīa uincens quomodo in amorasti dei filiū de nr̄a natura. Propter ethi opissam iurgati sunt cōtra moysē: aaron: & maria: p̄ncipes sacerdotū & synagoga: sed & post eos in multis prauitas heretica que dedignat̄ credere deum uerū carnī nr̄e uniri: & penalia nr̄a perpeti. Sed humerus iste. i. fortitudo iesu: q̄a fortis ē ut mors dilectio: nō dedignat̄ oblatū pactum recipere: nec patri displicuit ad hoc filiū mittere. Placuit inquit oblatio eorū: haud dubiū assūptionis pennarū nostrarū emor & sychē filio eius: quia placuit patri filium mittere: filioq; placuit carnē assumere: nō qua lēcūq; sed circumcisa ab omni gloria & delectatiōe terrena. Nec distulit ait scriptura adolescēs quin statim quod petebat̄ impleret. Adolescens dicit̄ filius dei: q̄a gratiosus: iocūdus: hilaris: & amabilis more adolescentis q̄ nō distulit implere ipsa petita: q̄a in

instāti fuit i utero uirginis hō factus: despectus: penalis: & paup. Amabat. n. puellā ualde: q̄a diligebat punitatē sue intente mūditiē. Et ipse cū eēt idytus i domo patris sui: ut amor magis gratuitus mōstraret. Nā ipse ē unicus & indytus filius in domo. i. in eēntia patris eterni. Sed attende diuersitatē filiarū in qbus fit federatio: & ostēdet̄ tibi amoris maior dignatio. Que sūt filie tue q̄s das nobis deus etne mee inqt̄ filie sūt speciosissime: & nō sunt eis similes in uniuersa terra: he sunt eterna gloriā in honore imēso: & incōtristabilis letitia i honore sumo. O q̄ dissimiles sūt nr̄e uerecūdia. i. & angustia: ignorantia & culpa. He sūt quas deo nr̄o offerimus nos habere: sed sapiens Emanuel scit malū reprobare & eligere bonū: cōdēnare mēdacē & approbare uerū. Mentimini inqt̄. Nō oēs he sunt filie: sed due sanguifuge: & pessime meretrices dicēte scriptura: pro uer. xxx. Sanguifuge: due sunt filie dicētes asser asser. He sunt ignoraria status nr̄i & eterni boni cū fastigio indyti: has meretrices respuo: has cōbure uenio igne crucifixi amoris: q̄a mihi mūdus crucifixus ē & ego mūdus. Sed nec alie sunt filie: q̄a non sūt a creatiōe dōtatis dīne: sed sunt ancille iustitię punitiue: filias alias meliores habetis q̄s mihi offerre deberetis: ptes. i. integral̄ nature corpus & aiām quas miseri p̄stituitis p̄ uestrā culpā: he sunt duo dīne cōplemēta: cuius amore lāguore has duas mihi date i rectitudinē inocētie: & dotē quātācūq; nolueritis. Sed ob stuprū quod ipsi fecerat generatio praua & adulta adulterates uerbū dei & symonace negotiātes de cultu eius: propter quod stuprū cōtinuatam tertio die q̄n grauissimus ē dolor uulnerū. i. iuuētute cōpleta boni iesu q̄n fuit hō p̄fectus: & quādo magnus ē dolor naturā perdere. Nā p̄ma dies fuit infātia: secūda adolescētia: tertia uētus. Atreptis ipsi gladiis linguarū suarū depopulati sūt urbē totā hūanitatis assūpte: & occiderūt illū q̄ erat hūeris portatiōis suorū scelerū: & laborū satisfactionis penarū. In quo occiderūt patrē & filium: q̄a rei dei sūt occasione: q̄ uiderūt: & oderūt benedictū iesu: & piissimū patrē suū q̄ eis misit filiū suū. d. forsitā uerebūt̄ filium meum: Mat. xxi. Nos at̄ carissimi simus benedictō nr̄o cognato: immo patri redēptori: fratri & precipuo amatori deuoti & grati: negotiemur i trā carnis sue b̄ndicte & reuerēssime nr̄is eius: eorū exēpla imitātes deuote dimisso mēdatio, dolo & flagitio ipsi phariseis: quia nobis dilectis filiis ueritas eterna est orta de benedicta terra antiquitus regis David & nostri benedicti iesu patris sp̄intu repromissa quando sp̄intu prophetico preteritum nūciauit pro futuro.

Hec est gloriosissima maria omnium patriarcharum filia & nr̄a mī reuerēssima: ueritas inquit de terra orta ē: ubi & attende
Ipsius parientis uirginis de q̄ loq̄mur cōgnitatē
Nascentis prolis p̄ qua loquimur dignitatē
Natiuitatis in qua iocūdāmur ueritatē

Primū probat terre consideratio: terra inquit

Secundū pbat noīs expressio:ueritas ait
 Tertiū probat originis sanctificatio:orta est.
 Vide ergo benedictā terram uirginis marie:de qua loqmur:& bene cōsidera:qa ē imobilis q̄tū ad sitū quod probat fidei soliditas:ps. Fundasti terrā sup stabilitarē suā &c.
 Non sicut aer se circūuoluēs per pusillanimitatem Nō sicut aqua deorsū fluēs p ipsectiōis cupiditatē Nō sicut ignis i altū scādēs p elatiōis malignitatē. Sed sicut terra seipsam stabilitēs:imo per sp̄itū sanctum stans p fidei firmitatē:per cōtēplatiōis imobilitatē:per administrationis sublimitatem. Quē supradicta si debite reuoluas & deuote consideres uidebis aperte q̄ aliis deficientibus & se cōuoluentibus de uno in aliud in hac sola beatissima uirgine:& sanctissima eius ple uerū eē probabis: quod scribitur Ecclē.i. Terra in eternū stat. Fuit etiā fertilis quātū ad fructū quod probat uirginalis fecunditas. Maledicta fuit sterilī i lege. Sed certe sterilitas dici pōt fecunditas de puro hoīe:qa parit fructum uite:sed cōcipit cū pudore:portat cū anxietate:parturit cū dolore.Nec mirū quia ista ē terra arida: & ē mons gelboe ubi nō cadit ros nec pluuia gratie:terra maledicta proxima germinans spinas & tribulos his a quibus collitur:qa qui in carne semiat de carne metet corruptionē. Manifesta sūt eius opera annūciāte apostolo. Ad gal.v. Que sunt fornicatio: imūditia &c. que ibi enumerat:& q̄ talia agūt regnū dei nō cōsequētur:qa prothoplasto dicitur Maledicta terra in ope tuo. Et Eue que ē huic maledictioni subiecta. Multiplicabo erūnas tuas:& conceptus tuos:in dolore paries filios &c. At e contra hodie dñs dedit benignitatē sup terrā cordis & corpis nre beatissime uirginis q̄ uniuersa rigabat celestibus aq̄s sicut paradīsus dñi. Et iō ipsa nra terra i benedictiōe nobis data quā quod in alta'axa gemente & flente:& sup asinū corporis sui plene sedente per trāq̄llā possessionē accepit imiguū superius:& irriguū inferius. s. hūilitatis pfūditatē:& uirginitatis fecūditatē:nō qualecūq̄ sed dei. Et iō maledictio eue in benedictionē mutatur marie: & Eue plantum marie cantus excludit:& illa in tristitia peperit filios culpe:& benedicta maria in letitia & turpitudine diuina parturiuit. Tūc ipletū ē illud uaticiniū Esa. iiii. In die illa inqt erit germē dñi i magnificencia & gloria:& fructus terre sublimis ualde:& exultatio his q̄ saluati fuerit de israel: & ifra. xxxvi. Germinās germinabit:& exultabit letabūda & laudans:Nec miq̄ qa gl'ia libani data ē ei:decor carmeli & saron. O terra benedicta:o ager: plenus:cui benedixit dominus:da nobis benedictū fructū uentristur:qa fructus tuus dulcis gutturi meo. Cui diximus. In umbra tua uiuemus in gentibus:fructus enim tuus fructus spiritus ē:qa uera & natural' caro uētris tui de spū sancto cōcepta nobis i fructus spiritus ē cōuerla:fructus at' spiritus ait Apo. ad Gal. v. Caritas:pax:gaudiū:patiētiā:benignitas:bonitas:lōganimitas:mansuetudo:fides:modestia:cōtinentia castitas. O carissimi si in his fructibus ui-

uimus i spū:& ideo spiritu abulemus:deus autem spiritus ē:& ipse factus est caro:ut caro tua spiritus fiat:totū hoc fuit in benedicta terra uirgine maria: de qua dauid canit. Benedixisti dñe terrā tuam &c.

Fuit tertio delectabilis hec benedicta terra quātum ad usū:& hoc pbat honestatis amenitas: quia flores istius benedictę uirginis fructus honoris & honestatis. Hec ē illa t̄ra pmissa fidelibus: deut. vi. quā locutus ē dñs deus pat̄y n̄roꝝ dare uobis terrā lacte & melle manātē. Hec illa paradīsus uoluptatis quā plātauit deus a p̄ncipio:qa dñs eā possedit in initio uiarū suarū: in qua posuit hominē quem formauerat ut oparet' & custodiret illā:& opatus ē i ea si bene cōsiderabis

Gratie plenitudinē

Morū pulchritudinē

Oium bonoꝝ multitudinē.

Vnde de terra pmissi onis dī deũo. viii. q̄ ē terra ri uorū: aquarū:& fōtiū:terra fructifera:ubi sūt uinee & oliueta:& diuersi generis amena plātaria. O humana natura exaltata:isigne beata:q̄ i oibus precedentibus fuisti terra iculta:sed i bñdicta uirgine facta es quasi ortus uoluptatis. De secūdo. s. de dignitate. plis satis dictū ē supra. Sed qa hic ista bñdicta ples uocat ueritas:scias q̄ ipsa fuit

Veritas irrefragabilis in promissione. Io. xiiii. Ego sum uia ueritas & uita &c.

Veritas irrefrēsbilis i p̄dicatiōe. Mat. xxiii. Scimus quia uerax &c.

Nec mirū qa ipe p̄nus sermo ueritas ē

Veritas isupabilis in passiōe Esdre. iiii. Veritas manet & iualefcit in eternū:& uiuit:& obtinet i secula seculorū De ortu scias q̄ fuit triplex uidelicet. Serenitatis cōtra obsecritatē ignoratiē:ps. lxxxvi. lux. or. ē iustus

Pietatis cōtra prauitatē malitię. Mat. v. Solē suum orti facit sup bonos & malos

Suauitatis cōtra infirmitatē cōcupiscētię. Hest. viii. Iudeis noua lex orti uisa ē & Malachie ult. Orietur uobis timētibus nomē meū sol iustitie. Sic ergo pōt uidere si reducis ad memoriā supradictā:q̄ benedicta t̄ra uirgo maria fuit nobis i signū federis obseruādi:qa a nobis auferet' pudor & dolor:& q̄ nobis daret' dulcor & honor p bñdictū iesū i ipsa affinitate cōtracta:& iō sibi debuit oīno i cōceptu auferri cōcupiscētia:ut uirgo gloriaret' de fecūditate:& nō cōfūderet' de amissa uirginitate:sed simul dei & hoīs mī eēt & uirgo:& debuit parere sine tristitia:imo cū iubilo & letitia. Qui. n. alis p angelū de sua natitate anūciat gaudiū magnū:nō debuit m̄i sue facere molestie stimulū:unde nota q̄ iposibile fuit beatā uirginē dolere ex pte boni iesū:do lor. n. piētis causat' ex apptiōe meatū p quos proles egredit':dictū ē at' supra q̄ clauso sigillo uirginitatis nulla facta apptiōe p ianuā uie cōis exiit. Dolor ē partus ex maledictione est sequens concupiscētię maculā a q̄bus uirgo imunis fuit & idcirco i nullo fatigata:sed multū de eius aspectu hilaris & iocunda:ipsū puerū genuit:& mater & obstetrix fu-

ut ut dicit Criso. & pbat. Et Hiero. contra heliodorum. Nulla heliodorū obstetrix: ibi nulla muliercularū sedulitas intercessit. Ipsa mater & obstetrix fuit: panis enim inuoluit infatē: & in presepio reclinauit: que sententia apochryphorū deliramēta cōiunct: hec Hiero. Vide ergo q̄ liber ille de ortu saluatoris a Hiero. propter illa que cōtinet uocatur apocrypharū deliramenta & falsa. Sentit hec etiā Criso. qui in multis reprobat illum librū. hec & Grego. & quicūq; illuminatus xp̄o deuotus. Vide etiam q̄ nec decuit maternā teneritudinē & diligentiam circa puerū iesum & dei filiū taliū muliercularum mambus tradere: que cū multo dulcore illa spiritus sancti secreta cōmertia ipsa sola tractabat occulte. Hoc etiā requirebat necessitas paupertatis: q̄ nec hospitii: nec panniculos erat necessarios p̄curare sinebat: unde nec precium tales mulierculas cōducēdi. Ad hoc etiam debes notare q̄ mysteria dignitatis tā matris q̄ prolis partim manifestantur: partim occultantur: sicut patet diligenter intuenti & perscrutanti que facta sunt circa ipsū: unde & uirginitas nō debuit tantū manifestari q̄ muliercule ad tactum uel uisū accederēt porte sigillate: ut & in hoc esset mentū fidei de nō uisū. Nec debuit sic occultari: quin hoc posset cōcludi probabilibus signis: unde & mater astat iocūda & gratiosa: nō in pallore & fatigatione muliens corrupte: & per parturitionem conscasse: sed in decore & uigore faciei uirginis: p̄pter quod agilis letabūda & iubilans puerū leuat deuotissime
 Lauat iocūdistime
 Satiat dulcorissime
 Redinat reuerendissime.
 Et ipsa se sentiēs idubitatē spūs sancti tēplū cōsecratū & carnē filii carnē dei & oīa que circa illā carnem fuerūt tanq̄ preciosissimas reliquias future deuotioni fidelium seruauit. Miraris hoc? Audi quod plus mireris. Nihil omittit sedula m̄ & dei uerbū & nostre fidei. Conseruabat inquit maria uerba patrorū cōferens i corde suo. Et nūqd cōseruabat opera carissimatū spūs sancti facta in corpore suo: & infantilia necessitatis paruuli dei signa applicata dei uerbo i assūpta carne ent negligens cōseruare? Nō eā latuit ipsius sancte prolis & sui glorificatio: & futura fidelium filiorū generatio & deuotio: quos oēs tamēportabat & generabat: lactabat & nutrebat cū paruulo iesu taliū filiorū primogenito in affectu pio gestu materno: quorū cōsolatiōi & reuerētie filii: & experientie condescensionis dei talia cōseruabat: & n̄i nō haberēt talia xp̄i cunabula: carnē xp̄i circūcisam: sanctissimū umbilicū p̄ que adhēsit sue factissime m̄i nisi taliū fuisset sapiētissima uirgo sedula cōseruare: unde nō debet tibi eē incredulum: qm̄ cū multa deuotione: imo nobis aridis inexpressibilis amoris trāsformatione ipsa conseruauerit: uiderit: tetiget oīa illa q̄ illi diuino corpori quomodolibet applicata fore cernebat. Et fenum & fasciam & paupertatis panniculos: & omnia illa

que enumerare ē lōgū. Cū quanta reuerētia ipsa tractauerit xp̄i infantilia: uel illa que urgēte necessitate nature de illo facto corpore uerbi exhibant: non est nobis expressibile: quia non dubito q̄ ad hec intuentia beatissima trinitas ipsa creatrix & superinfinita suo mō admiratiue cōiubilat: & ipsa tota celestis hierarchia subiectiua reuerētia deuote mirat: & sacratissime uirginis mysterio colletatur: unde & ista fuit uera mat̄ que satagebat circa paruuli iesu ministeriū. Attende at̄ q̄ licet sancti admirantes & colaudantes xp̄i paupertatē dicant eū caruisse cunabulis in suo ortu: sicut & uerū ē: potuit tñ postea Ioseph cū eēt faber cunabula fabricare: maxime post q̄ exiuerunt de stabulo. & puerū obtulerūt i tēplo.

O bone ioseph parce nobis: q̄ nūc nos occupāt magnalia plis & m̄is: sed expecta paruulū & quod cum merito tuo paruulus dederit de tuis magnalibus exp̄memus. Interim autē iubila & letare i tua coniuge uirgine dei m̄e: & in uerbo dei filio tibi dato sub diuinissimi & uirginalis matrimonii mirabili sacramento. Exulta inquit & lauda dei imēsi benignitatē: & attēde cū usū iterioris letitie beatissimā uirginē paruulo ministratē. Amplectere tu sancte senex uirgo: sp̄s uirginis: & p̄ dei uerbū Sic. n. te appellat sacrata dei uirgo nō fallax loquēs ad illū cui mētiri: nec ē securū. Pater tuus ait m̄i ad puerū iesū: & ego dolētes querebamus te. Amplectere inq̄ & osculare dinā plē & uirginalē carnē tibi datā non ad generadū ut uirgini: sed ad obsequendum & fruendū: ad ineffabiliter honoradū: & associamē idignū tripudio mētis tue: esto sollicitus ministrare m̄i & pli: & nitaris eos pascere: nec totū de tue opatiōis cōmertio quātū de itinus uiscribus cordis tui: & ista modica sufficiant nūc dista de reuerendissima m̄e. Quid. n. poterimus dicere circa septimū. s. circa āgelorū mysteriū: Et nūqd non credis circa paruuli p̄sepiū affuisse angelorū frequentia? Nunquid credis eos honorare stabulū in quo uidebāt iacere deū amore paruulū? Nō horrebāt p̄sepiū q̄ i eo comedebāt panē suū: imo tāto deuotiustatorū maiestātē ibi adorabant: & bonitatē degustabant: quāto deuotius experiebantur pietatem nō solū ad ipsos sed et ad homines miseros. Et q̄nto magis uidebāt dei dignationē propter redemptionem hominum suorum conciuium: bestiarū nō horrebāt consortium ipsi suppleuerūt n̄m defectū: ipsi proprie satagebant circa paruuli ministeriū. An putas illud presepium benedictū tunc fore ignotum beatis spiritibus: quod non occultabatur i mundis animalibus: uiderunt diem istū & letati sūt. Ipsi pp̄rie scuerūt uenerari honorare & adorare Maiestātē & paruitatē
 Sapientiā & munitatē
 Opulentiam & paupertatē
 Gloriam & uilitatem
 Iustitiam & ligaturam
 Beatū risū & paruuli fletū
 Ipsi ponderant celum & stabulū

Thronū & presepiū
 Stolum & fasciā
 Medium personarū
 Et socium bestiarum
 Carnē & uerbum.

O q̄s est ex uobis: qui rapiatur ī spiritu & ī medio angelorum sublimatus ad celos: portet fasciā: portet panniculos: senū: presepiū: stabulū: portet bouē & alinum: & predicet sūmis seraphi miram dignationem dei. Et uersa uice canter eis: gloriam in infimis deo: & in celo sedes hominibus bone uoluntatis: unitus est deus nostre nature: qui est beatitudo charitatis nostre. Puto q̄ cum maiori deuorione talis reciperetur ab angelis in sūmo celo: q̄ recipiatur a nobis angelus cantans in mundo de puero nato. Protendatur hic affectus non sermo: & deuota mens contēplatione sit longa: & in talibus loq̄tur silentiū quia talis deficit uerbum. Attende autē angelorum mirabilē charitatē & sollicitudinem circa reuelationē incarnati uerbi. Angelus mariam: angelus ioseph: angelus pastores adducit: unde Ambro. in omelia. O q̄ est iste magnus princeps ī angelorum collegio: per quem mundo nuntiatur princeps regum terre. Multum in se gaudet qui tārum gaudium nobis nūciat extra se. Multū splendet spiritali lumine: qui noctem tenebrōsā illuminat corporali splendore. Angelus inquit stetit iuxta illos: nōdū circa pastores sūmos. Tales enim figurabant simplices illi: & claritas dei circūfulsit illos. O quantus splendor hodie in celo oritur: quādo & de illius abundantia in terris per angelum claritas seminatur. Non legisti unq̄ in tali splendore angelos apparere: quia nunquā legisti eos nunciare splendore paterne glorie ortū eē. Vides fidelē nuncium? Attendis ministrū sollicitū: illustrat: confortat: gaudiu letificat: natum saluatore ānunciat: quē exprimit

Vnctionē sanctitatis: quia xpm
 Plenitudinem potestatis: q̄a dominus
 Originem dignitatis: quia in ciuitate dauid
 Signū nostre humanitatis hoc uobis signū
 Inuenietis infantē quo ad etatē puerilē pannis inuolutū: quo ad amictū tenuē: & positū in presepio quo ad rigore cōpassibile: ubi post fastigia maiestatis dat signa exēplariū: ut in primis doceat reuereri christū dñm regē natū deū uerbū. Et hoc itellexerunt. d. uideamus hoc uerbū quod factū ē ut salte ille qui scripsit spiritu intellexit: licet debeamus credere illos eē illustratos plena fide. In secundis docet imitari

Per humilitatē paruulū
 Per paupertatē inuolutū
 Per austeritatē in duro presepio reclinatū
 In quibus tribus per xpi exēplariatē fugantur uitia: & renouatur uita perfecta. Et ne parua uideret angeli unius auctoritas: statim huic tanq̄ principi multitudo celestiu agminū iungitur cantantiū & dicentium. Gloria &c. Et bene chorus angelorum

ueniens militie celestis uocabulū accipit: qui & duci illi potēti in prelio: qui ad bellandas aceras potestates apparuit humiliter obsecūdat. Et ipse potestates eadem contrarias ne mortales tantū tentare ualeant quātum uolūt: fortiter armis celestibus perturbat. Quia uero deus & homo nascitur: iure hominibus pax: & gloria deo cantatur: ut sapiens angelus propriis laudibus utraq̄ cōmēdat naturā. Quia uero uno angelo nunciāte deū in carne uerbū: reliqui assumūt canticū: ultra hoc q̄ in p̄mo angelo litteraliter principatū ostēdit a nobis exēplariū inuidiā repellit: ut cū quid boni in fratre uideamus: non ad inuidiā & morsū uiperam linguā laxemus: sed ad dei laudem & iubilū. Olim quēdam angeli scribunt ad puniendū missi: puta ad iussitas ad dauid ad fodomitā: ad uallē flētū. Ecōtra nūc cantādo iubilant propter datū nobis salutis remedium: quia quos infirmos prius abiectosq̄ despererant necessitates iustitie nascente in carne domino iā socios uenerāt pietate misericordie nobis ipse gratulantes. Vnde cū angeli nostram medicinā implere nō possēt per ministeriū sue custodie gaudent & cantāt se accepisse adiutorē potētē: & medicū sufficientē in cura infirmitatis nostre. Et quā culpā nouerāt quā a nobis expellebat dei ī carne persona nata: ideo pacē hoibus nunciāt: qui bona uoluntate medici remedia suscipere nō recusant. Et uide charitatē: quā cū ad puniendū uenerint: nusq̄ leguntur uenisse iocundi: sed cū pacē nunciāt: iubilant luminosi. Nec mireris si angeli descendūt ī terrā libenter q̄ diu ī ea peregrinat uerbi persona in assumpta natura: quā tunc terra sit celū quādo continet deum. Ipsi enim spiritus āgelici: radiū sue luminositatis ad nostre infirmitatis aspectū dirigūt & assurgūt in cōtēplationis triplicē gustū. Aspiciunt enim nostrā humanitatē in centro diuinitatis stabilitā sine sui accidētaliū in uerbo ypostatico. Nō enim accidētalis ē illa unio: sed substantialis: ut dicitū est supra. Aspiciunt secūdo diuinitatē in centro nostre humanitatis exinanitā sine sui passibilitate ī uirginali utero. Aspiciunt tertio nostrā infirmitatem in centro sue sublimitatis cōiunctā: & carnem supra suā naturā sublimatā sine tēporalitate in eterno palatio. Et ideo

Propter p̄mū duabus aliis itellectus & uolūtas eleuantur in gratiarū actionē
 Propter secūdū duabus aliis ichmāt ī admiratiōem
 Propter tertiu duabus aliis dilatat ī mutuā dilectionē
 Et ideo secūdū Esaiē uaticiniū & Ioan. testimoniū iubilāt & cātāt ter. Sanctus: Sanctus: Sanctus dominus deus: & accipiūt iocūda mixtura
 Cū creatu culpe iustitiā cōcordatā
 Cum statu miserie innocentiam copulatam
 Cum occasu uie celeritatē patne cōtemperatam.
 Non est ergo mirum si laudant deum omnes uirtutes eius: si laudant astra matutina: si iubilant omnes filii dei: quia oculo ad oculum non solum angeli: sed omnis caro uidet salutare dei.

Ex quo ergo paruulus noster iesus facit nobis de terra celum: & sic in carne manifestat nobis seipsum. Inbilemus cum angelis deo saluari nostro cantantes & dicentes. Gloria in excelsis deo: & in terra pax hominibus bone uoluntatis: quia hodie natus est nobis saluator: qui est christus dominus in ciuitate Dauid: & dilatato tripudio euangelizemus gaudium omni creature: quia omnis creatura assumpta est in uerbo hodie assumpto omnis creature assumpse & humana natura in deum fertur
 Affectu sociali ut in fratrem naturalem
 Affectu parentali ut in natam prolem
 Affectu filiali ut in naturalem patrem.

De quibus omnibus iubilat in dulcore recepto in diuersis personis ab unico iesu diuerso sapore. Et secundo hunc triplicem gustum: & suauitatis iubiliu compositum est de christo iesu triplex dulce canticum. Secundum primum gustum cantauit Zacharias luce primo. Benedictus dominus deus israel &c: Propter secundum iubilat tympanistria nostra electa mater uirgo maria: que de concepta prole singulariter gloriatur. d. Magnificat anima mea dominum. Iuxta tertium gustum cantat simeon tenens deum paruulum cognoscens deum suum & dominum uniuersorum: qui pacem dat filiis propter hereditarium testamentum: unde & dicit. Nunc dimittis domine &c. Omnes ergo gentes simul cum his nostris catoribus plaudite manibus: & iubilate deo iacob & cum singulorum exercitu cantate canticum nonum paruulo: quia mirabilia fecit in celo & in terra in mari: & in omnibus abyssis. Attendamus cum gaudio ad pastores cum quibus magnificauit dominus misericordiam suam: quos & paruulus noster cum nascitur grandi mysterio facit uigilare: noctis uigilias custodire supra suam gregem attendere: angelum eius affare

In diuina illustratione cecitatis tenebrose

In diuina confortatione infirmitatis timorose

In diuina annuntiatione salutis gratiose

In diuina informatione conuersationis uirtuose.
 Sic enim scribitur quod claritas dei circumfulsit illos quod angelus timorem expulit: gaudiosum saluatoris ortum nunciavit: signum imitationis subiunxit. Sed uideamus quantum ei profecit influentia gratie. Nam ceperunt se mutuo confortare charitatis effectu cum ad inuicem se hortantur. d. Transeamus usque bethleem &c. & uideamus hoc uerbum. Ceperunt simul festinare strenuitatis effectu: & uenerunt inquit festinanter. Nescit tarda molimina spiritus sancti gratia: unde statim quod discessit angelus ab eis. Ceperunt simul exultare in suauitatis fructu: cum simul sanctorum laborum suorum gloriosum fructum reperunt: quem & suauiter gustant: unde scribitur. Inuenerunt mariam & ioseph: & infantem positum in presepio: & cognouerunt de uerbo. Ceperunt simul predicare ueritatis affatu conuertentes populum. Et omnes inquit qui audierunt mirati sunt & de uerbis que dicta erant a pastoribus ad ipsos. Ce-

perunt simul in suam paruitatem resilire humilitatis actu: omnia in deum referentes: unde subiungitur. Reuersi sunt pastores: supple intra sue nihilitatis uicinium glorificantes & laudantes deum in omnibus que audierat & uiderant. Ad pastores moderni temporis in omnibus tonfores uelleris parum curantes de pascua gregis. Confundat uos paruulus natus in recognitione tante offensionis: & reducat uos ad exemplum imitationis istorum benedictorum pastorum: quorum uita datur nobis imitabiliter

Quantum ad ipsorum curam sollicitam

Quantum ad numerum diffusionem plenariam

Quantum ad fructuum secutam efficaciam

Custodes igitur uigilant noctis uigilias attendentes supra insufficientias & ignorantias. Nam quatuor sunt noctis uigilie dicente euangelista de saluatore: quod uenit ad eos quarta uigilia noctis ambulans supra mare. Secundum typum: sicut antiqui romani diuidebant noctem: sic insufficientias uestras & defectus diuidite: & custodientes attendite: & uos dignos cura ipsorum reputare nolite. Prima uigilia natiuitatis immunditia: & utinam non sic sequatur conuersatio & uita. Secunda iniquitatis malitia: & utinam in nobis sic essent occulta: quod non publica: ut solum nobis & non populo essent nocua. Tertia peregrinationis miseria: a quo quantum potest & plus quam debet uideretur se excludere carnis cura quam facitis in desideriis: uestimentis: cibis: & aliis delitiis & mundanis popis eam curantes expellere. Sed quanto plura uobis impenditis: plura rapitis: plura congregatis: miseriae uos esse ostenditis. Quorum miseria non est expulsa: sed operata tanta consumit que ad multorum pauperum penuriam sufficerent releuandam. Sed de uobis dicitur. Diuitias quas deuorauit euomet: & de ore suo extrahet eas deus exigendo in tormentis quod ibi reposuit in delitiis. Et illud de impia fornicaria. Quantum glorificauit se & in delitiis fuit: tantum date ei tormentum & lutum. Et ideo utinam uos curaret quarta uigilia que est magnum remedium contra ista. Hec est mortis memoria ut in ista uideret uos bonus iesus princeps pastorum laborantes in remigando. scilicet fructus turbulentos uite uestre per talem memotiam conari sedare: forsitan uos iuuaret ambulans ipse supra mare: & increparet fluctus uestre tempestuose uite: dicens impio. uestro mari. Obmutescite. id est de cetero quiesce. & te & populum inficere: & ecclesiam malis exemplis turbare: forsitan fiet tranquillitas magna: ita ut etiam tu mirareris in mutatione dextere excelsi in te facta: & diceres de paruulo iesu per uite reformationem nato eius admirandam pietatem: bonitatem: potestatem super te miserum peccatorem peccatorem quilibet est hic: quia ueteri & mare obediunt ei. Hec quarta uigilia est resurrectionis dilectulum: in quo christus prius in te mortuus a corde in te resurrexit per gloriam ut ambules in nouitate uite.

Prima ergo uigilia facit te excubare ut tibi uilescas.
 Secunda ut te affligas
 Tertia ut te ipsū desleas
 Quarta ut timeas.

Et memineris ad sapiētiam: quia in initium sapiētie timor dñi: in quo forte incipiet in te illucescere sapiētiam crucis christi. Felices illi pastores quibus datum est in his noctis uigiliis uigilare. Quia tunc sicut apti gregem defendere tam ne latro subdole decipiat quā ne lupus uiolenter rapiat: pro his enim duobus pastores sunt solliciti noctis tempore circa gregem. Non est dubium quod tunc astaret angelus: & uestra ignorantiam illustraret: doceret quid fugiendum. & quid agendum. Infirmatē erigeret ad cōplendū: & nos magno gaudio letificaret: quia annunciat in reformato populo: ad uestrum exemplum natum Iesum in salute eorum. Et tunc amplius uos animaret ad reformationem tam uestri quā populi per exemplū conuersationis christi. d. uobis. hoc uobis signū. Tunc etiā sequeretur participiū receptorum munerum: que in his benedictis pastoribus effulserunt eo quod coapti sunt gratie secundū influxū angelicū nūciātis. Tūc et uos cōfortaretis mutuo uice pastoris per charitatis affectū ad uidendū paruulū ad imitandū xpm. Et tunc cessarēt uide: emulationes: de tractiones: spūgnationes: litigia. quibus mūdū fedatis: solū curantes temporalia. Nec mirū. quia curaretis transire in bethleē. i. temporalis distractiones relinquare: ut ab ipsis expediti: possetis domum patris. i. ecclesiā & cultū sacri altaris pacifice colere: & in oblatione sancti sacrificii pro reconciliacione dei: pro salute populi: pro refectione uestri solum curare: uis uidere uerbū quod factū ē nobis ab ipso iesu: ebrui curaretis uidere charitate etiam: in exemplū: in precium: in cibū: in sacrificiū: in nature confortiū: & in beatitudinis premium. Tunc esset tanta festiuitas strenuitatis quod ignis charitatis nunquā diceret sufficit quiescendo in pigritia: sed semper ireret de uirtute in uirtutem: ubi uideretur deus deorum in syon. Tunc etiam simul exultaretis in suauitatis fructu gustantes & uidentes quod dulcis est dominus: & cantantes in uis domini quoniam magna est gloria domini: essetque sicut animalia diuini cultus: quod uidit Eze. i. Quia ubi erit ipse spiritus illuc gradiebantur: essetque uestra conuersatio splendor ignis illustrantis deuotos. Et de splendore uestre sanctitatis fulgur egrediens: impios & peruersos tam celsura iusticie quā timore uestre reuerentie confodiēs: & conuertens: tunc inueniretis mariam iocūde uestri officii matrem aduocatam. Hec est mundi conscientia que pro uobis apud paruulum aduocaret: & ioseph. i. augmentum gratie quod semper in melius uos procedere facit: & infantem positum in presepio uobis appositum: ad continuum refectionis gustum: ut in omnibus uestra onera supportaret uestra officia expleret: uestra desideria satiare. Sic & cognosceretis de uerbo quod dictum est a bono iesu: Iugum enim meum suauē est: & onus meum leue.

Tunc uestra predicatio non esset in doctis humane sapientie uerbis: sed in ostensione spiritus & uirtutis omnem intellectum audientium in obsequium christi paruuli conuertentes: & captiuitates ut uerificetur in uobis quod de sanctis istis pastoribus dicitur. Et omnes qui audierunt mirati sunt de uerbis que dicta sunt a pastoribus ad illos. Tunc sancta ecclesia quasi altera uirgo maria conseruaret: & cōferret in corde suo omnia uerba uestra. Et quia in uia perfectionis cum consumauerit homo: tunc incipit. Idcirco quod plura ex uestro officio uideretis cōuersione commoda: tanto magis recludens uos metipso reuersi intra uos ad uestra consideranda in firma: uos inabyssantes in uestram humilitatem. Et rursus uos eleuaret ad plenius gratia super uos ad dei bonitatem & imensitatem plenius degustandam: & sublimius contēplandam. Et sic ceteris similes predictis animalibus bene agiles & mobiles ab influxu gratie: ut diceretur de uobis: sicut de illis dictum est: quod ibant & reuertebantur in similitudinem fulguris chorscantis. Tunc uerum esset quod concludit euangelium. Reuersi sunt pastores laudantes & glorificantes deum in omnibus que audierant: & uiderant sicut dictū est ad illos. Circa uero nonum & ultimum. s. uniuersitatis testimonium: quia iam superius dicta sunt multa. Breuiter aliqua restringamus in alia forma. Nam tota beatissima trinitas mundi creatrix dat paruulo nato testimonium: quia deus est: & media persona in reliquis duabus coequalis & coeterna: dum in eius ingressu in mundum totā mundi machinam letificauit signis & miraculis imutauit. Ipsa celestis hierarchia dat testimonium quod puer natus dux belli ē & uictorie triūphator. Cui sue militie mittit exercitum qui cantat gloriam uictorie & pacis reformare. Ipsa celorum natura dat testimonium iesu: quod est sol lucis: & fons luminis: dum in eius ortu nouam stellā mittit: que ad eius presepium adorandū attrahit reges mundi. Ipse etiā materialis sol dat christo testimonium quod ipse est radius incorruptionis uirginis procedens a uirgine sicut radius de stella uel sole: oēm mundi gloriam suo splendore redditurus obscurā: dum hodie Sibilla gloriam Octauiani qua pro deo eum colere uolebat fauor populi humiliat sub lumine christi: ostendens in solis circulo uirginē matrem cū paruulo. Et illum inducēs quod paruuli subdere imperio dicens. Hec est ara celi que hodie ē reuerenda ecclesia matris & pueri. Vbi fratres minores habitant in sancta maria de ara celi paruulo ministrantes. Natura inferior dat ei testimonium in aere quod natus iesus ē lux noctis mundane: dum circa pastores fulsit media nocte. In liquidis enim sanctitatis unctio & pietatis oleum pro lassatis sub onere dum in taberna emeritoria erupit fons olei defluens in reumata tibertina quod sapor & condimentum nostre infipientis aque iesus natus aduenit. Anima lia dat sibi testimonium quod ipse iesus ē exemplar obedientie sub iugo dñi ipsi & forma pñie in labore uirtual

exercitii: dum bouem iugo domitum: & laboriosū alinum ad suū mittit obsequium. Arbuta uegeta bilia dant sibi testimoniū: quia ipse suauitatis odor ē: & ipse de seipso predixit. Quasi balsamum non mixtum odor meus: dum in huius argumentum uinee engaddi hac nocte balsamū protulerūt. Elementum terrenū & materiale edificium dat sibi testimoniu q ipse est spiritualis & uictoriosa pax de qua prius predictū ē: faciet dominus pacem oībus qui longe & pacē his qui prope. Et q ipse pacis carnalis potens destructor ē: quia uera guerra ē dum in tēplo pacis ipsum concussit: dirupit & confregit. Infernus ipse conturbatus ē in occursum aduentus eius: dat iesu testimoniu: quia ipse iesus mundi tra est: dū imundā corruptionem nature in sceleratis absorbit: & de tanto fetore mundum purgauit in ortu ipsius: qui non pōt sustinere nisi lilia puritatis. Et sic nato paruulo probat̄ tota mundi machina deferuere. Letentur igitur celi & exultet terra & dent testimonium: quia natus est hodie saluator qui est christus dominus in ciuitate dauid. Et sic orto sole iesu de sacratissima uirgine matre liber hic primus clauditur. Manifestata. s. ubiq̄ predaritate originis iesu. In quo arboris huius dilecta collocata est radix.

Explicit primus liber in christo iesu.

Incipit prologus libri secundi.

X premittis superiori libro patuit q̄ infinitus sit circulus quem facit huius sacre arboris radix: que in utraq̄ natiuitate dilecti iesu est dec̄ata consistere: dum infinitas iesu de infinito patre eternaliter gignitur: & per temporalem conceptum & ortum eius assumpta natura per nionē in sua persona ad infinitā gloriā subleuatur. Huius ergo gloriose radices ut erigatur stipes consimilis humor effunditur & pululat i circulari uulnus circūcisionis assump̄te: ut sicut radix eius fuit humanum non habere suppositum ut ex cresceret in diuinum. Sic eius stipes per humilitationis sacramentum: nihilominus continue erigatur i altū: unde: & ab humilitate circūcisionis incipit liber iste.

Iesus conformis patribus capitulū p̄mū
Incipit liber secundus.

Nfans igitur iesus dei uerbum in carne in ipso natiuitatis exordio tibi anima sedus obseruare uolens confirmatis contracte: dum circūcisionis cauteriū: quod erat peccati originalis remedium: & uulnus dolorosū nō abhorruit pro te pati: ubi signum simul tui pudoris: & tui doloris recepit supplicium: que duo a tua affinitate suscepit ut tibi supra dictum est: ut ecōuer so tibi suam letitiam & gloriā eternaliter largiret̄

Attende autem & deuote ruma quanto dolore uirginis matris quassabantur uiscera. quando uidit dei filiū tā tenellū i carne sua: carnē & sanguinē suum reicere in circūcisionis uulnere: & cū quanta deuotiōe recollegit sāguinē qui emanauit a uulnere & carnis p̄ticulam quam circūcisio amputauit.

Attende etiam paruulum iesum: imo eternū dei p̄ uerbū in paruulo pre dolore uulneris euulante: & uide ipsū & partes generationis in quibus hoc uulnus fiebat: que maxime sunt doloris sensibiles magnis cruciari doloribus: ut tuas feditates & lasciuas in eisde purgaret. O q̄ ingratus es sibi si ad memoriam tanti piaculi tue carnis imunditiam nō restringas? Quid putas doloris fuisse in matre: quando ista uidebat in dei filio paruulo & tenello: cum quanta passione uiscerum suorum & effusione lachrymarū nitebatur blandiri paruulo: & ipsū dolentem & plorantem consolari blanditiis: & cōfouere māmellis & sanctis brachijs piissime stingere & in eius amore pariter & eius dolore transfigi? Quid etiam sentire potes de sancto Ioseph: qui ipsum nō dubitabat dei filium: quē forte oportuit eē circūcisionis ministrum: cū & ista cū cōpassione faceret & istos dolores cereret: & in puero & in matre? O sponse sanguinū q̄ tu es nature assumpte dei uerbum charitate ad peccatores ebrum in te dira passione ansterū: q̄ cito uoluisti istam carnē tuam uirginem sanguinare? O sol iustitie in ortu & occasu uoluisti rubore sanguineo rutilare: & in ortu rutilat triste celum future pluuię maioris effusionis sāguineę in aliis tribus uulneribus signatiuum. Sed & in occasu fuisit diuine seueritatis signum: dū celū tui corporis totali aspersione sanguinis apparuit rubicundum: ut nebulas nostre mortis tue passionis rubore fugares: ut mortem nostrā destrueres moriens: & serenam uitā nobis reparares gloriose resurgens. Associa ergo te anima mea uirgini matri: & sancto seni Ioseph cōpatientibus & cōlachrymantibus puero. Et in paruulo iesu attendens tue iniquitatis cauteriū. Canta cum dilecti lachrymarū profluuiio: propter nimiam charitatem suam qua dilexit nos deus filium suum misit in similitudinē carnis peccari. Et quia in hac sanguinis effusiōe cōsecratur tibi: & iponitur ei nomen dilectissimū iesus de quo infra dicitur. Non timeas addere alia. Hęc pro contēplatione circūcisionis boni iesu sint dicta. Sed nunc attende quid scribit euangelista Postq̄ consumati sunt &c. ubi breuis littera & gr̄adis sententia offeruntur tibi & uerbi nati altissima sacramenta. Sed intellige q̄ hęc omnia aliud litera liter sonant: aliud figuratiter monstrant: aliud moraliter indicant: aliud anagogice signant. Numerus enim octonarius literaliter sonat initium iterate reuolutionis. Quando enim cōputando dies: tunc reuoluere uolētes dies circulariter reducimur octauū ad primū. Figuratiter uero mōstrat indicū euangelice perfectionis: unde & septenarius legi: & octonarius euāgelio congruit. Moraliter autem isti

cat exemplū uirtuose reformationis. Anagorice uero presagium future resurrectionis. Primo igitur literaliter concipiendo intelligendum est: q̄ iuxta sensū hypostaticum in hoc uerbo

Replicatur natalis letitia

Indicatur legalis obseruantia

Declaratur puerilis infantia.

O terna enim die replicatur &c. Coram oculis nostris. Consumati sunt inquit dies octo: sed sub titulo circūcisionis indicatur &c. ut circūcideretur ant. Sed per pueri nominationem dedatur &c. Puer dicit. Et quantum ad hec tria dicitur in gen. Infans octo dierum circūcideretur in uobis. Si autē queratur quis sit iste puer recurre ad ea que sunt supra dicta de natiuitatis supposito: & aliquid poteris respondere. Sed cum circūcisio data sit in pactum obligationis: & puer iste non solū uiuens: sed etiā moriens sit inter mortuos liber: Sit etiam data in signum discretionis: & puer iste distinguatur ab oī creatura: ratione unionis personalis. nam puer iste natus est dei filius nobis datus. Sic etiam data in remedium creationis: & puer iste natus sit antidotum uniuersalis salutis. Ipse enim saluum faciet populū a peccatis eorum.

Quid sibi & pacto

Quid sibi & signo

Quid sibi & remedio.

Et ideo merito queritur quare uoluit circūcidi. Cui possumus respondere q̄ circūcisus est puer iesus.

In testimonium uere incarnationis

In signum legalis ipelectionis

In similitudinem patriarchalis cōformationis

In actū iudaice consuetudinis

In subsidium ceremonialis subleuationis

In signum etiam obseruate pactionis

In mysterium spiritualis purificationis: seu circūcisionis: que est tam per gratiam a culpa: q̄ per gloriam a miseria. Primo enim ostendit i hec ueritatem carnis humane contra manicheum dicentē corpus christi cōsubstantialē diuinitati: cōtra ualentinum dicentem christum de celo corpus attulisse: unde posset hic adduci figura Isaac: quando palpauit iacob. Accede inquit propius ut tangam te & probem an sis filius meus an nō? Adapta quia circūcisionis tactu uerus filius matris uirginis probatus est in experimento passibilis carnis. Secūdo approbavit obseruantiam legis diuine ostendens q̄ iste est ille qui legem uenerat nō soluere: sed adimplere. Et quia circūcisio nō ex moysi est: sed ex patribus. Io. vii. ideo Tertio ostendit se illum qui i benedictio ne abrahe fuerat sibi & aliis repromissus: dum seruauit circūcisionis mandatū: cum sibi benedictionem omnium gentiū repromisit & nomen augmētauit: & sic se conformem patribus reddidit. Quarto per hoc iudeos confutauit: q̄ occasione eum repellendi acciperent si sic distinctio nis signaculum recusaret. Quinto in hoc q̄ se circūcidit onus in se legis sustinuit: & alios a

legis onere liberauit: dum illud ceremoniale summū inter iudeos a fidelibus suis abstulit: secundū illud ad Gal. iiii. Misit deus filium suū factū ex muliere: factum sub lege: ut eos qui sub lege erant redimeret. Sexto in hoc confirmauit nobis pactū ut dictū ē supra: quia pudorem nostrū & dolorem uno peccati cauterio i se suscepit. Septimū expone tur infra. Nec obstat si dicatur q̄ nō debuit circūcidi: quia circūcisio dabatur in pactum q̄ christus esset de semine abrahe nasciturus: unde in signum distinctiois ab aliis populis portauit ipse & filii eius qui cōputantur in semine: in mēbro generationis. Et ita dicitur hoc cōpletū fuisse in christi natiuitate ac ex hoc cessasse signum: quia uelut signatum: & ideo nō debuisset christū circūcidi circūcisione exclusa. Potest enim dici q̄ circūcisio significabat hoc q̄ dictum ē. s. christum nasciturum de semine abrahe: sed & remotio carnalis pellicule in mēbro generationis facta significat spoliationem debere fieri uetuste generationis: quia eramus natura filii ire ex peccato adeo: a qua uetustate liberamur per passionē christi & eius resurrectionem quam etiam significabat circūcisio ut infra dicitur: & ideo hec figura non plene fuit cōpleta nec exsufflata de medio do nec christus passus fuit & a mortuis resurrexit. Et iō decuit christū tanq̄ abrahe filium circūcidi: & preceptum de circūcisione seruare: q̄ diu non mortuū cauit ceremonialia legis: quod solum fuit in corporis sui morte. Nec sequitur q̄ nos debeamus circūcidi ad eius exemplum: licet dicat Io. xiii. Exemplum dedi uobis &c. Non enim hoc intelligit quo ad obligatiōem legis ceremonialis: sed quo ad exempla uirtutis. In hoc etiam nobis dedit exēplū ut unusquisq̄ in tempore suo secundū q̄ suo cōgruit tēpori: quia omnium negotio tēpus ē & opportunitas ut dicitur Ecclē. viii. Et sola illa que sunt per se bona: & adhuc adeo precepta omnino tempore obligant. Dedit etiam hec in exēplum illius spiritualis circūcisionis in nobis fiende: de qua infra dicitur: propter quod dicit Origenes. Sicut mortui sumus cū illo moriente: & cōsurreximus cū christo resurgēte: ita circūcisi sumus spirituali circūcisione non manufacta i expoliatione corporis carnis: sed circūcisione domini: nū iesu xpi. Et ideo debes scire q̄ de cetero circūcidi carnaliter mortiferū ē & xpo cōtumeliosū: propter quod dicit Apo. ad gal. v. Si circūcidimini: xps nihil uobis prodest. Tā tum ergo sit de israh circūcisio. Quantum ad secundū. s. qd significet allegorice uerbū propositum scias q̄ nobis insinuat. Institutio cultus ecclesie: Destitutio ritus synagoge: Reformatio lapsus nature p̄mū habetur ex nostri cōsideratiōe: secundū ex mysterii consecratione: tertium ex pueri figuratione. Cōgruit enim institutioni ecclesie: que instructa est in euangelica perfectione cui seruit numerus octonarius: sicut legi septenarius: unde & diem sabbati septimā iudei obligabāt: xpiani octauā in dñica. Et in hac parte septenarius iperfectū signat: quia ad

resurrectionis gloriam non attingit octonario designata: unde ut dicit apostolus ad hebreos: vii. Neminem ad perfectum adduxit lex. Continebat enim lex antiqua secundum corticem littere.

Documenta obscura

Precepta imperfecta

Iudicia seuera

Onerosa ceremonialia

Sacramenta inefficacia

Permissa indebita

Promissa insufficientia.

Sed e contra lex euangelica dicit.

Declarauit documenta

Perfecit precepta

Mitigauit iudicia

Instituit salubria consilia

Ordinauit sacramenta efficacia

Abstulit indebita

Promisit eterna.

In huius signum dicitur Leui. xxiii. Dies octauus erit saluberrimus atque sanctissimus. De ista perfectione legis euangelice dicit August. contra faustum. Sacramenta legis erant iniciatiua christi: que in aduentu suo consummata sunt: & inuenta sunt alia

Virtute maiora

Vtilitate meliora

Actu faciora

Et numero pauciora.

In signum huius perfectionis diem octauum nostre redemptionis in christo precessere septem dies. scilicet.

Creationis in principio

Transgressionis in paradiso

Punitio in diluuium

Afflictio in egypto

Tentationis in deserto

Exaltationis in regno

Et captiuitatis in exilio.

Propter quod dicitur Eccl. xi. Da partes septem nec non & octo: glo. Verus testamentum cuius septimus dies. i. sabbatum honoratur. nouum pro dominicum diem: sine altera. n. non ualet alter: quod intelligas quo ad fidei credulitate & scientie ueritate. Consummatio mysterii probat secundo destructionem synagoge. Reprobata. n. & ablata est illa circumcisio legalis: figuralis: penalis: carnalis: & successit baptismus. Obligatio generalior: quia obligat omnem populum. Curatio generalior: quia curat utrumque sexum.

Perceptio generalior: quia est per aquam lauacrum.

Perfectione secundior: quia amplioris gratie donum.

Auferit. n. omnem culpe & pene defectum: & renouat hominem in nouum christum: secundum illud apostoli ad Gal. ultimo. In christo iesu neque circumcisio aliquid ualet neque preputium: sed noua creatura. i. regeneratio & noua uita per fidem christi. Tertio configuratio pueri: quam probat per lapsum reparationem. Per hunc. n. puer renouatur natura: & fit in nobis renouatio gratiosa: in cuius figura restituta est caro Naama leprosi: sicut caro pueri. iiii. Re. v. Naama leprosus lapsum humanum genus

figit: quod tunc lauat septies: cum per. vii. christi sacramenta curat. Tunc. n. caro restituitur ut caro pueri: quando per fidem regeneratur ad imaginem christi. Fuit etiam in lignum preterite inobediencie preteritis & uigetis concupiscentie: propter quod ad Roma. iiii. Signum circumcisiois accepit Abraham signaculum iusticie fidei. que est in preputio.

Sic. n. in signum latrocinii preteritis sui: & inobediencia ad eam cotamiatum sunt filii habentes alligaturam uulney & medicamentum: tamen prius fuit abraham iustificatus circumcisus: unde circumcisio non fuit in eo signum iusticie que sibi daretur in circumcisioe: sed ante colate sed fuit signum obedientie & fidei sue: & originalis culpe contracte.

Fuit etiam in signum reprimende concupiscentie que uiget in membris illis: & que traducitur per actum generationis: & ideo generatiois porta ubi erigebatur uexillum diaboli signum inobediencie cotuencie: & concupiscentie. Talia. n. sunt illa membra que non obediunt rationi. Et ideo oportuit poni in eis signum iusticie fidei. que est in adherentia ad deum & obedientia ad reprobationem rebelliois predictae. quod fiebat carnaliter tunc prout congruebat populo carnali & rudis.

Fuit etiam in signum redemptionis future per passionem christi circumcisio sibi recepta: ut arras nostre redemptionis ostenderet: secundum illud ad Romanos. xv. Dico christum iesum ministrum fuisse circumcisionis propter ueritatem dei ad confirmandas promissiones patrum: quod d. Idcirco circum-

cisionis anterium infans accepit similis patribus ut arras precii infans solueret uehemens in mundum ad mercandum animas nostras: & in fine uite sue quasi diues mercator totum soluens precium in nundinatum sine: ostendit se confirmasse pactum factum patribus de humana redemptione: unde et

arras precii infans solueret uehemens in mundum ad mercandum animas nostras: & in fine uite sue quasi diues mercator totum soluens precium in nundinatum sine: ostendit se confirmasse pactum factum patribus de humana redemptione: unde et

arra fuit similis precio: quia uulnus rotundum et penalisimum: in signum que eius passio faciebat circumlum qui est figura perfecta: non habens finem uel principium: nisi ratione significatis: sic & christi passio non habuit estimabilitatem nec comprehensionem humane rationis: nisi in quantum exterius aliquid significat in uerberibus: sed in se est inestimabilis nobis

& fuit perfecta satisfactio diuini honoris & nostre redemptionis. Et uere fuit circularis: quia undique circumcisus acerbitate doloris. Huius ergo precii dedit arras in kalendis ianuarii: qui quidem mensis secundum antiquas fabulas dicitur esse consecratus Iano deorum antiquissimo: qui habens duas facies fingeatur: unam ante & alteram retro. Sic hec dies consecratur nostro paruulo iesu: qui dicit per Esaiam. Ante me non est formatus deus: & post me non erit: & habet duas celebres rationes: unam a natiuitate cuius est dies octana: & hec respicit retro:

Alteram a passione: quia totus sanguis fundendus erat: & hec respicit ante: & ex hoc respectu nomen salutis accepit. scilicet Iesus: quod repletum fuit in sexta feria: ut opus recreationis responderet creationi: Vtrumque enim inchoatum fuit in dominica die: & perfectum in sexta feria. Quia die dominica mundum creauit: qua die natus & circumcisus fuit. Sex-

ta feria creationē consummavit: qua etiam die redemptionem nostram complens: cuius circumcisio fuerat iniciatum signum dixit. Consummatum est: ubi & in ueritate dei confirmat promissiones patrum ministerio circumcisionis circularis doloris: ut nos simus circumcisi: qui spiritu deo uiuimus & seruiamus: & gloriamur in christo iesu. id est istam circumcisionem debemus conseruare in spiritu uere perfecte & circūcise: ad Philipen. tertio. Iuxta uero sensum tropologicum simul & anagoricum insinuatur nobis

Quid appetendū: quia claritas glorie

Quid abstergendū: quia seditas scorie

Quid amplectendū: quia nouitas gratie.

Dies octauus predicat claritatem glorie. Cum enim prima etas sit infantium: secūda puerorū: tertia adolescentiū: quarta iuuenū: quinta senū: sexta decrepitorū: septima morietū: octaua resurgentiū: recte per octauū accipimus resurrectionis stolā. Congruit etiam octaua resurrectioni xpi: quia octaua die a mortuis resurrexit. In huius signū dicit leuit. q̄ dies octaua erit sabbatū. i. requies ubi quietabit Intellectus in uisione

Affectus in fruitione

Totus homo in gloriosa corporis resurrectione.

Hec erit secūda circumcisio quā faciet nobis iesus exclusā miseria q̄ nobis facit p̄ psonā de qua p̄ma collata gratia. Et hec secūda fuit figurata p̄ illā quā fecit iesus q̄ secūdo circumcidit populū in colle prepuciorū iesue. q̄nto hic p̄ die octaua i qua circumcisio est facta: & pro circumcisioe anagorica. Sed pro tropologica debes scire q̄ circumcisio abdicat deformitatem scorie. i. p̄pucia omniū uitiorū: deuter. quarto. Circūcidite p̄pucia cordis ur̄i: & hoc ē quā xps approbat: & in se figurat: de corde. n. ut ipse ait exunt cogitationes male: homicidia: adulteria: fornicationes: blasphemie: hec sūt q̄ coingnat hominē & iō hec sunt refecāda. Debes at̄ scire: q̄ licet radices uitiorū nō possint a nobis eradicari dū sumus i corpe mortis huius: debēt tñ eorū pululatioes pessime i corde: i ore i opere oriētes: & crescētes quotidie iugiter circumcidi. Et de hac circumcisioe solliciti sūt apostoli & prophete: unde Hier. iiii. dicit. Circūcidimini domino uiri iuda: & auferte prepuciam cordium uestrorū habitatores hierusalem: ne forte egrediat̄ indignatio: & succendat̄: & non sit qui extinguat: hec est circumcisio cordis: non littera: sed spiritu. Cuius laus nō est ex hominibus: sed ex deo. Et nullus melior cultellus ad circumcidēdū cor q̄ petrus: petra at̄ erat xps. unde dicit Exo. iiii. Tulit sephora acutissimā petra & circumcidit p̄pucium filii sui Siphora interpretat̄ speculās eū. Hec ē aīa xpo cōfigurari sollicita: q̄ xpm cōtinue speculatur p̄ntē in corde suo: propter quod dicitur: q̄ tulit acutissimā petra. i. christū acutissimū in uidendo nostra deformia: & zelotipissimū in puniēdo sponsā: & in prescindendo ab ea omnia adulterina plantaria: ac per hoc adiutorium: & cum hoc speculo: imo cū hoc

gladio simul timoroso & amatiuo circumcidit p̄pucium filii sui qui aputat inordinatū cōceptum cordis sui. Post hanc sequitur oris circumcisio: de qua ex hūilitate cōquerit̄ moyses. Exo. vi. Ab heri icircūcūsus labiis ego sū. O q̄ta circumcidenda sūt i lingua q̄ ē i q̄tū malū: plenū ueneno mortifero. Et licet in omnibus lingua sit circumcidenda: tamen i religioso & predicatore: & uiro ecclesiastico maxime habent locum: unde & labia eius debent circumcidi. Primo ab errore deuiationis ut non sint in eo labia falsitatis: quia abominatio domino labia falsitatis. Prouer. xiii. Secūdo a tumore ostentatiōis ut non sint in eo labia uanitatis: quia delictū oris eorum sermonē labiorū ipsorū. Et prouer. xxvi. Quo modo si argento solido uis ornare uas fictile: sic labia tumentia cū corde pessimo sociata: uolūtas. n. regis labia iusta: puer. xvi. Tertio a fauore adulationis ut nō sint i eo labia impietatis nec labia dolosa i corde & corde loquantur: sed sint labii uulsi & sermonū eorū dē. Adulatoria. n. uerba auditorem impellunt ad casū. Quo contra dicitur: puer. x. Labia iusti erudiunt plurimos. Ultimo debent circumcidi opa extrinseca. Opera enim circumcūdūt. quādo omnes sensus circumcūdūt ab occasionibus peccatorū: propter quod dicit Apost. i. ad Cor. vii. Circūcūsus aliquis uocatus ē: non adducat p̄pucium. i. Si circumcidit dominus cor cōtritū: precipiat opus extrinsecū: & nō adducat sensibus suis trāsgressionis p̄pucium: quod ē pellicula quedā in mēbris cōcupiscentie: signans imundā dilectionē carnis: q̄ operis uiciosi. Et qui circumcūsus ē p̄ baptismū ab originali nō adducat p̄pucium actualis. Isti sunt falsissimi de q̄bus legit̄. i. mach. i. Fecerūt sibi p̄pucia & pelliculas aptabāt ne uiderentur circumcisi. Sic & isti concupiscentias iterant: ac si non essent baptizati. Nec uidentur differre ab ethnicis: & paganis: appropriate tamen sunt uiri religiosi mali & clerici: q̄ni in suis sceleribus etiam & seculares sepe uicisse uidentur.

Omnes autem circumcisiones p̄dicte domino debent fieri: & non hominibus: sicut dictum ē supra. Circūcidimini domino. i. exēplo domini: & p̄p̄ dominum nō p̄pter mūdū. Sed multi tales religiosi uel clerici semper sunt similes sychem: qui se circumcidit ut acciperet dinam. Gen. xxxiiii. Simulatos mores cōponētes & se uirtuosos mētientes ut accipiāt dinam pulchrā: & decorā. i. eis placibile tēporalem p̄bēdā: cathedrā: uel prelaturā: & cū his tēporalem abūdantiā q̄ circumcūdūt caput in tonsura clericali: nō ut domino seruiant: sed ut tēporalia ecclesie possideant: unde & ibidem sequitur. Si circumcidamus mafculos nostros: ritū gētis imitantes: & substantia eorū & pecora: & cūcta q̄ possidēt nostra erūt. Sic tales ypocrite falso imitatur̄ ritū honestatis: & sūt similes uulpibus ut dicit Hiero. ad presidū. Vulpes si diu esurit uolunt se in puluere: & fingit se mortuā & dū ueniūt uolatilia & uolūt eā comedere: comeduntur ab ea. Sic ypocrite fingunt se mortuos mūo: & uilitatis puluere se cōspargunt ut aues capiāt

quas esuriunt. scilicet diuitias transitorias: que ad modum
 auium a possidente auolat: & sic sepe alio mysterio
 dum auis ecclesia uult eos capere ad suum mysterium
 ab ipsis comeditur: quia miserabiliter a talibus de
 uoratur. Sed pro dolor iam non intrant in ecclesiam
 sepe uulpes simulata sanctitate: sed sepe sus lota
 in uolutabro luti: quia sepe promouetur deformis
 & infamis in uita. Quod contra dicit Eze. Omnis
 incircumcisus non ingredietur in sanctuarium meum.
 Sufficiat inquit uobis domus israel omnia scelera
 uestra: eo quod inducitis filios alienos incircumcisos car
 ne: ut sint in sanctuario meo: & polluatur illud. q. d.
 Sufficiant uobis prelati scelera uestre indignitatis
 quibus indigne ecclesiam possidetis: sed non suffi
 ciunt: quia non estis contenti mali esse super popu
 lum meum: nisi etiam promoueat filios uestros: alie
 nos. i. quos non genuit ecclesia. i. electio legitima
 spiritu sancto facta: sed carnalis affectio & paratella:
 ut sint filii alieni a promotione uocationis dei in
 circumcisi carne: incircumcisi conuersatione & hi ponuntur
 in sanctuario & polluunt illud: quia ponunt in
 dignitatibus factis: & reddunt eas polutas & des
 picabiles plebibus subiectis. Hi sunt illi miseri qui
 per carnem & sanguinem uolunt hereditate possidere
 sanctuarium dei: filios & nepotes in dignitatibus &
 beneficiis: secundum legem sanguinis & carnis in scanda
 lum ecclesie preponentes: non solum contra legem iesu
 christi: qui dicit principi pastorum petro. Caro & sanguis
 regnum dei non possidebunt. Sed contra legem uete
 ris testamenti: Deuteronomii. xxxiiii. Amonites &
 moabite non intrabunt in ecclesiam dei in sempiternum.
 Pro dolor isti soli intrant alicubi alii expulsi.
 Amon filius generis mei: uel filius populi mei
 uel matris fletus: filii generis sunt cognati & nepotes:
 filii populi mei sunt cocuiues. Hi intrant contra
 dei documentum in ecclesiam dei: quia multi prelati
 impii & scelesti uix uolunt pingue beneficium uel aliquid
 dare alicui ex persone sufficientia: uel inspiratione diuina:
 sed uel ex amore carnis uel sanguinis: uel simonia
 ci meritis: uel amicitie temporalis. O tot sunt exempla qui
 magis miramur hodie aliquid fieri canonice in talibus
 sine macula & simoniaca labe: quam hec nostra be
 stialia in dignitate prelatice in uoce hominis loqui: hi sunt
 matris fletus: quod satis patet: quia si lapides ecclesie
 heret ratione clamaret illud Hieremie. ix. Quis da
 bit capiti meo aquam: & oculis meis fontem lachry
 marum: & plorabo defectus populi mei: quia ista anti
 christi principalia membra contra dei filium uidentur uenisse
 aias perdere: non saluare. Hi sunt filii alieni: qui matri ecclesie
 merentur & iueterati sunt in uia aliena: & claudicat a
 semitis & uestigiis christi. Prochnephas: hoc non sufficit ut
 intrant amonites in ecclesiam dei: sed quod terra sustinere non
 debet: intrant & moabites. Moab interpretatur ex parte.
 Hi sunt proprii filii: sub nepotum nomine palliati: & quod deterius est sepe apti & spurii:
 qui pro presbiteros suos ecclesie spirituos simul & adulteros
 & non spirituos: quia male intrant: peius regnant: ecclesie
 suis preferuntur: unde Moab & Amon fuerunt simul

Loth filii & nepotes incestuoso stupro pro uini ebrietatem
 generati in morte. O quam mala est ista ebrietas: quam sic sunt
 ebrii amore carnali: cum sint spirituales spiritus si ecclesie:
 nesciunt nisi carnaliter amare & carnaliter promouere.
 Magnus est iste mos superbie: quo ipse se credit per
 carnalem suorum institutionem hereditate dei ecclesiam
 possidere. Incestus est ipse pessimus: ac si spirituales filiam
 aliquis dicat sue carnis uxorem. Peius isti faciunt: quia
 spirituales ecclesiam dei filio proprio sanguine desponsatam:
 qua sicut isti spirituales uice christi sponsi: & alio modo patres &
 filii ipsi faciunt eam sui carnalis amoris meretricem &
 adulteram. Et hinc est quod eternus sponsus propter pec
 cata talium: & etiam populorum sepe iudicat ecclesiam
 suam iudicio adulterarum: dum eam exiit ornamentis
 sponsalibus spiritualis uite: & eam dimittit pro
 tribulari a talium pessimo regimine: ut magis in talibus
 meretrix appareat: recedens a uiro & uaga & profuga
 super terram: quasi sponsa descendens de celo: a deo parata
 & uirgo christo ornata. O puer iesu circumcise pro nobis:
 circumcide ab hac tua sponsa: que facie deformata appet
 rugosa & uetula in multis maleficis & maleficata adulteras
 & adulterata. Circumcide inquam meretricos actus munera
 & postulabulum: aufer ab ea omne maleficium adulterinum:
 & memor esto adolescentie eius: & charitatis desponsationis
 tue: quando te secuta est in deserto paupertatis & penurie
 & crucis tue: & renoua dies eius sicut a principio: &
 uoca dilectam tuam & charissimam sponsam tuam: pro
 miseratones tuas magnas: reddes tibi ornamenta sponsalia:
 & laua eam sanguine tuo: & exhibe eam tibi gloriosam
 ecclesiam: non habentem maculam neque rugam: ut de
 cetero te uocet uirum suum: ducem uirginitatis sue:
 & in hac spirituali circumcissione uocet te dilectissimum
 iesum auctorem salutis sue: & sponsum charitatis desponsationis
 sue & reformatorem deuiationis preterite: & dilectissimum
 secundatorem sterilitatis sue in lectum feruentis amoris
 sacratissime crucis tue: in qua cum ea summi amoris
 matrimonium consumasti. Ibi enim prope fuisse iesum
 saluans populum tuum a peccatis eorum: & hec est octaua
 dies in qua fuisse tu domine plenarie circumcisis in corpore
 mortis huius. Prima dies fuit incarnatio in uirginali utero
 Secunda fuit natiuitas & reclinatio in presepio
 Tertia fuit tua solennis presentatio magni mysterii
 figura in iudaico templo
 Quarta fuit compassibilis peregrinatio: qua in fas cum
 matre uirgine anis septem fuisse in egypto
 Quinta fuit tua solennis baptizatio
 Sexta fuit conuersatio in deserto: & uictoria de hoste maligno
 Septima fuit spiritualis predicatio
 Octaua fuit tua compassibilis crucifixio: in qua prope uo
 caris dulcissimus iesus scilicet tue ecclesie saluator
 & sponsus. Iesus preminatus Cap. ii.
 Vid dicemus de nomine quod est in per omne nomen: & quo nomine nomina

bimus innominabilia? O nomē nō solū super oē nomē: sed nomen quod es oīa
 Nomen uerbum: quia. In principio erat uerbum
 Nomē p nomē: quia oīum electorū pōeris p nobis:
 nomē participiū: quia partē capit nominis: partēq;
 uerbi: quia de hoīe cepisti naturā nō culpā: & es uer
 bū uerā retinēs uerbi psonā: & uerbi occultās glo
 riam: simul uiator & cōprehensor totū habēs quod
 ē hominis: totū quod ē dei sine cōmixtione natu
 re uel distinctiōe psonē. O uerbū aduerbiū q; ho
 minē assūptū facis stare iuxta uerbū diuinū suū te
 faciens suppositū. O uerbū ppositio cui accidit cas
 sus mortis ut sis primogenitus ex mortuis. O uer
 bum interrectio: qui interponis te ut fidelem me
 diatorem inter diuinā iustitiā & dānatā naturam
 O uerbū cōiunctio: qui cōiungis sūmū infimo: de
 um limo: uerbū homini: uirginitatē matri: corpus
 ecclesie: tue fidei: lapsū miserie glorie summi dei.
 Quomodo ergo eris uerbū nomē: cū sit uerbum
 uocatum. Quis nāq; incōprehensibilitatē notabit
 & dignū nomine nominabit? Cōtrahere uerbum
 imēsūm & induas paruulum ut fias uerbū abbrevi
 atum: qui es uerbū in finitū: quod solū dicit lingua
 paterna: & audire letatur auris angelica. Dicat te pa
 ter infatūlū & audire te poterit tota ecclesia peregrī
 na. Et quia soluis inimicitias in carne tua: p hāc as
 sumptā carnē tu dices anime mee. Salus tua ego sū
 Vocaberis antiquitus dominus deus exercitū: &
 dominus ultionū & dominus iustus noster. O
 dulce uerbū abbreviatū ppter amorē nostrū: uoca
 seruos tuos noīe alio in quo qui benedictus fuerit
 benedicat in domino: Amen. uoca inquit noīe alio
 & tunc in dño gaudebo: factō filio uirginis: nostro
 fratre uterino: paruulo uerbo. Et nunc iam loquere
 nobis infans puer assūpte humanitatis: & nō loq;
 tur nobis deus maiestatis: quia licet hoc nomē sit
 sanctū: & tamē terribile: & ideo effundatur ut oleū
 nomē tuū: & tūc exultabo in iesu deo meo. Attēde
 autē anima quid sit illud uerbū. Simul ē imensum
 & paruulū: & iesus filius dei patris & uirginis ma
 tris. Sicut etiam uniuersē uie domini sunt misericor
 dia & ueritas. Sic uniuersa iesu spōsa uocabula spar
 sa in diuina scriptura cōplector in duo. Nullum ut
 arbitror reperietur nomen quod non sonet aut gra
 tiā pietatis: aut potentiā maiestatis. Duo inquit da
 uid audui: quia potestas dei est & tibi dñe miseri
 cordia. Ecce habes duo noīa: nomē potētē sanctū
 & terribile dominus iustus noster. Et que tibi di
 cta sunt supra & in scriptura multa similia. Nomen
 pietatis insinuat emanuel. Sed mpta noīa dicit Esa.
 admirabilis consiliarius: deus fortis: pater futuri se
 culi: princeps pacis. In his tria sunt noīa potētē. s.
 admirabilis: deus: fortis. Tria misericordie: consiliari
 us: pater futuri seculi: princeps pacis. Sed si ista duo
 sunt noīa sponsi. s. misericordia & potentia: & spon
 sa cantat sponso. Oleum effusū nomē tuum quod
 horum effundit ut fiat unctionis unguentū? Perse
 ctio nomē potētē & maiestatis transfunditur: &

effunditur in nomen pietatis & gratie per iesum
 christum saluatorem: ut uerbi gratia. Nomē quod
 est deus non ne sua ueritate in id, quod est emanuel ef
 funditur cū dulcis misericordia insinuatur: quia uo
 biscū deus. Sic & admirabilis in hoc q; est consilia
 rius: & deus fortis in ea que sunt pater futuri seculi
 & princeps pacis. Et dominus iustus noster miseri
 cors & miserator dominus. Et illud quod tā terri
 bilitate sonuit. Ego dominus: in Pater noster qui es
 in celis. Serui nominantur amici: & resurrectio non
 saltem discipulis: sed fratribus nunciatur. Sic ego
 sum qui sū: quod dixit dominus moysi: statim effu
 dit in nomē pietatis cū subiūxit. Ego sū deus abra
 ham: deus isaac: & deus iacob: ubi deus angelorū
 dicitur: deus hominū & nomē celis cognitum est
 per moysē terris effusū. Auarus fuit ille effusor: qui
 non nisi populo iudeorū nomē salutis effudit: sed
 largus iesus effudit usq; ad terminos orbis terre.
 Venient inq; ab oriente & occidente: & recubent cū
 abrahā: isaac: & iacob in regno celorū. Sed dimis
 sis aliis nominibus effūdāmus iesū nostris: quem
 sponsa uocat oleū effusū. Sed pmo uideamus quis
 ipsum uocat iesū: & quare. Nam certe iesus ē nomē
 effusionis: cū uerbū se in carne effudit: uide quo
 modo alterauit noīa potētē. Nā inquit Esa. xxx.
 Ecce nomen domini uenit de longinquo: ardēs fu
 ros eius & grauis ad portandū. Ecce q; terribile ubi
 ardor. furor: & pondus: ad cōburendū: ad feruēdū:
 ad obruēdū. Sed hec in marie uisceribus tempera
 ta sunt per iesum xpm
 Ardor redactus est ad tēperatiā
 Furor ad mansuetudinē
 Pondus ad leuitatem:
 ut iam filius ab hoc uocetur philos: eo q; amor di
 ci uideatur. luce. i. Quod enim ex te nascetur factū
 uocabitur filius dei. Hoc est quod hic dicitur. Voca
 tum ē nomē eius iesus: ubi & nominis nouitas &
 bonitas cōmendat: hoc igitur nomine uocatus ē
 a patre cui saluauit hereditatē. s. hominē quē creauit
 In apocryphis esdre dicitur. Reuelabit filius meus
 his qui cū eo iocūdabuntur: & monetur filius me
 us iesus & conuertetur seculū. In huius figura dixit
 angelus ioseph. Pariet filiū & uocabis nomē eius ie
 sū: ipse. n. saluum faciet populū a peccatis eorum.
 Quis. n. auderet eterno uerbo nomē ipsonere: nisi
 dicens pater incipiet. propter quod Esa. lxii. Voca
 bitur tibi nomē nouum: quod os domini nomia
 uit. q. d. Ille qui eternaliter uerbum dicit. Hoc no
 men iesus nobis nominandū cōcessit. Secūdo ma
 ter nominauit eum iesum: cui saluauit integritatē.
 Luce. i. Concipies in utero: & paries filiū: & uoca
 bis nomen eius iesum. Concipies. i. totum capies
 simul in te & ex te. Addit in utero. q. d. iam cōcept
 si mente: quē conceptura eras carne: & paries filiū
 non statim post conceptū: ut quasi hospes unius
 noctis uiator parte transeat: sed moram faciet no
 uē mensibus. Sicut spōsus libēter moratur in tha
 lamo ubi delectabilē inuenit mansionem nunquā

a te uellēdū ex fastidio. Sed q̄ & aliis ciuitatibus oportet eū euāgelizare: & te uirginē facere matrē multorū filiorū letatē: & quādo egreditur saluat si gillū: & facit gaudiū. Nō sic bēiamī fecit. Rachael. Genesis. xv. Et ideo uocauit eū filiū doloris sui. p̄. Re. iiii. uocauit uxor phyncees filiū suū icabath. i. ingloriū: utraq; p̄scna dolor i p̄tu occubuit. Sed beata uirgo in p̄tu suo a dolore & pudore libera p̄ iesū nō solū saluata: sed lenificata: uocauit iesū saluatōrē gaudiōsū: q̄r in p̄tu risū fecit sibi dominas: ut ōnis qui audierit sibi dilectus filius colletet eide. Vocauit & angelus hoc nomē iesus: p̄usq; in utero cōciperet: q̄r repauit eius itēgritatē. Vocauit & mūdus totus hūc puulū natū hodie iesus cui cōtulit diuinā cōformitatē ut ōnis natura i hōie assūpto: ad dei unionē attingat: q̄r misit deus filiū suū in mūdū ut saluetur mūdus p̄ ip̄m. lo. iiii. hoc ergo nomen est

Apatre prenomiatus

Ab angelo uocatum

Ab angelo nuntiatum

Mundo collatum

Ab apostolis predicatum

Omni die nō cessabat in tēplo & circa domos docētes & euāgelizātes iesū xpm. Act. v. Ecce. q̄ dulce euāgelitū: xpus unctus: xpus salus: unctio dulcis salus util: ōc tulit p̄ctū. q̄ miscuit utile dulci. Sic ille tanq; cādelabz factū super quod hoc nomē fuit Sicut lucerna splēdens: & sicut fulgur mūdū illuminans. Paulus uas electiōis ubiq; euāgelizās iesū portauit nomē eius corā gētibus: & filiis isrl̄. Sic & ip̄e gloriat̄ in huius nominis salubris sciētia p̄e. ad Cor. ii. Nihil reputaui me scire iter uas nisi iesum xpm: & hūc crucifixū. Est etiā ab ōnibus adoratū Ad phyl. ii. Deus exaltauit illum & dedit illi nomē q̄ ē sup̄ ōe nomē: ut i noīe iesu ōe genu flectat. An non omnis creatura genuflectit nomini eius cum in omni creatura fiant mirabilia p̄pter nomē eius: Oq̄ uenerādum est credentibus: & ab eo salutem expectantibus: cuius nominis iuocatio est ita mirabilis ac uenerabilis creaturis omnibus: ut statim mutetur ad nutum eius. Et ab omnibus inuocandum: q̄r omnibus salutiferum. Ioel. ii. Omnis qui cūq; inuocauerit nomē domini saluus erit. De quo autē nomine intelligat aperit petrus. Act. iiii. d. Nō est aliud nomē sub celo datum hominibus: i quo oporteat nos saluos fieri. Et iterū. Non est in aliquo alio sal. loquitur autem de nomine iesu christi nazareni. Sed si uelimus huius benedicti nominis dulcedine latius effundere saluatorem secūdum illud Ber. oleū effunde: & senties uirtutē eius. Inuenit nomen iesu

Penitentibus in refrigerium

Egrotantibus in remedium

Pugnantibus in presidium

Patientibus in solatium

Proficientibus in auxilium

Deficientibus in subsidium

Confitentibus in honorem
Predicantibus in testimonium

In uenitur preter hec

Memorantibus in suspirium

Postulantibus in suffragium

Experientibus in fructum

Peruenientibus in premium

Propter hec omnia sit nomē domini benedictum in secula: quia ante solē permanet nomē eius. Reseruntur autē istorū p̄ma quattuor ad statum incipientium: secunda quattuor ad statum proficiētium Primo ergo est nomen iesus penitentibus in refugium. Quis peccator non timeat nomē potentie quis audeat sustinere dominum ultionū. Sed ecce iesus dulce refugium in quo exinanit̄ maiestas: & dulcescit pietas. Ipse est spes unica redeuntibus ad ueniam: de quo. Mat. i. uocabis ait angelus nomen eius iesum. Nec caret effectu fidelis inuocatio huius nominis: prime. Ioānis. ii. Scribo uobis filioli mei: q̄r dimittit̄ uobis peccata uestra p̄pter nomē eius. Nota exemplū ualde op̄imum q̄r nullum inuocātē hoc nomē iesus in tota filua euāgelii legitur accepisse repulsā. Sed dānata morte culpe: remanet morbus concupiscētie: unde recurrendum ē ad nomē iesu: q̄r ipse est egrotātibus in remediū: hoc est enim nomē iesu: de quo. Mat. ultimo. In nomine meo demonia eicient linguis loquetur nouis serpētes tollent: id est serpētinas suggestiones: & si mortifex quid biberint trāseundo quippe ad modum potus: nō masticando per mora: uenēnū scilicet male delectatiōis: nō eis nocēbit: ad mortē supple: super egros manus imponent & bene habebūt

Habes ergo aīa mea secūdū. Ber. reconditū electuariū in uasculo huius uocabuli: q̄d ē iesus: q̄r nulli tempore pesti: iueniatur ineficax. Habes aīa mea in noīe iesu: unde actus tuos prauos corrigas: uel minus perfectos diligenter impleas: unde sensus tuos aut ne corrūpentur serues: aut si occupantur sanes. Exemplū de infirmo: quē sanauit dyonisius adhuc ifidelis: p̄nte paulo ad nomē iesu. Sed si cōtentus pharao surgat ad scandala: adhuc recurrendū est ad nomen iesu: q̄r ipse est pugnātibus in psidium. Subiecit enim omne feritātē inimicorū: unde luce. x. dicitur. Reuersi sunt autē septuaginta duo cū gaudio dicētes: Domine etiā demonia subiiciunt̄ nobis i nomine tuo. Et ait illis: Videbā sathanā sicut fulgur de celo cadentē. Ecce dedi uobis potestatem calcādi supra serpentes & scorpiones & supra omnē uirtutē inimicū: & nihil uobis nocēbit. Verū tamen in hoc nolite gaudē: q̄r spiritus uobis subiciuntur: & cetera. Nota q̄ non dimittit rex libenter militē strenuū ac fidelē seruū suū nomē inuocātē & clamātē p̄re: unde in ps. lxxx. protegam eum qm̄ cognouit nomē meū. Et puerbiōr. xvii. Turris fortissima nomē dñi. Ad ip̄m recurrit iustus & exaltabit̄. Sicut currit beata agatha: q̄ feras imites ad nomen iesu xpi mansuescere asserēbat. Sed quis nō pmittat deus seruos suos i tēptatiōe succūbere

permittit tamē eos multas afflictiones sustinere. Sed nō desperandū nec obliuiscendū nois iesu: qā ipsū ē patiens i solatiū: unde cōsolat' patientes: Mat. v. Beati estis cum ma. &c. Ideo ibant apostoli gaudentes &c. Act. v. Et mēti inflāmate puto q' ē inestimabilis letitia solū in ebriatione amoris sui: & appetitu similitudinis cordis & corporis sui: nullo alio p̄mio expectato. Et nōne uidet q' sepe ē gaudiū hōi pati p̄ amico mortali: tamē nescit ille p̄ quo passio sustinet'. Quāto magis p̄ deo imortali: qui oīa cōruet: & p̄ dilectissimo iesu: qui oīa portat in nobis: & p̄mo oīa portauit p̄ nobis. Hoc attēdens paulus Act. xxi. Ego ait nō solū falligari in hierusalem: sed mori paratus sū p̄ noie dñi iesu. Sic ergo nomē dñi iesu ē incipiētibus

In refrigeriū cōtra reatū culpe

In remedium contra morbū cōcupiscētie

In presidū cōtra malum culpe

In solatiū cōtra malū pene

Sicut ergo ualet nomē dñi iesu cōtra malū &c. Ita p̄ficientibus ualet ad bonū. Primo .n. ē procedentibus in auxilium: unde i ps. xxii. Deduxit me sup semitas iustitie propter nomē suū. Itē pp nomē suū p̄ntat mihi totius honestatis exēplū. Ber. Si quidem cū noio iesum hominē mihi ppono mitē humilē, corde: sobnū: benignū: castū misericordem: & deniq; omni honestate cōspicuū. Ideo tibi sepe i sinu sit iesus sepe in manu: quo tui oēs sensus in ipsū dirigantur & actus: ps. Dñe in lumine uultu tui ambulabūt: & in noie tuo exal. Itē qā laborantes cōtingit deficere: adhuc ē in subsidiū deficientibus quod figuratū ē. Act. iii. ubi ait petrus illi claudo. In noie iesu christi surge & ambulā: & sequit' ibidē de sanatione eius. Si .n. sedes per pigritiā: te xps sanat excitādo torporē. Si per ipotētia sanat cōferēdo uigorē: Ber. Cū iesu noio hōiem mihi propono: q' & suo exēplo me sanat & roborat adiutorio:

Itē qā nō solū p̄ficiat in opatione uirtutis: sed in uerbo ueritatis nomē iesu nō solū uiuat operantes sed honorat credentes. Est .n. confitētibus i honorem. Ioan. i. Dedit eis potestātē filios dei fieri: his q' credūt i noie eius. Et hic nō ē modicus honor. Si .n. filii & heredes: heredes qdē der: coheredes autē xpi: hec cognoscebat q' se nō permittebat adorari a iōāne Apoc. xxi. Vide aut ne feceris: cōseruus .n. tuus sū & fratrū tuorū habentiū testimoniū iesu. Itē nō solū ē cōfitētibus in honorē: sed predicantibus i testimoniū: profecti .n. apostoli p̄dicauerūt: ubi q' dño cooperante & sermonē cōfirmāte sequētibus signis: qā re uera fiebat in noie iesu: unde dī Mat. vlti. In noie meo demonia eiicient &c. Itē nota q' illud quod tūc cōfirmat p̄ modū illustrationibus lumiois scripturas declarātib' cōtra doctri nas falsas hereticorū: cōfirmat ēt nūc refectionibus dulcorosis i mētibus electorū: Et iō eccl'ia xpi spōsa eius: estimonio sepe sultra iubilat in ps. Deus docuisti me a iuuetute mea: & usq; nunc p̄nuacia bo mirabilia tua. Sic igit' ipsū nomē dñi iesu ē salu

tare proficientibus

Adiuuādo p̄cedētes

Releuando deficientes

Honorando confitentes

Promouendo predicantes.

Propterea nomē dñi iesu ē memorātib' in suspriū: unde Ber. Dulcis iesu memoria dās uera cordis gaudia: sed sup mel & oīa dulcis tua p̄ntia. Nil canit suauius: audit' nil iocūdus. Nil cogitat' dulcius q' iesus dei filius. Idē Ber. Si scribis n̄ sapit mihi si nō legero ibi iesu. Si disputes aut cōferas non sapit mihi nisi sonuerit ibi iesus. Heccine sic faciunt sic moderni predicantes: qui dimittentes sepe iesu uerba & spūs sancti & apostolorū gloriātur cū boatu oris loquētes sepe mulierculis & secularibus propriis uerbis Aristotelis pagani: Aueroys saraceni & aliorū inimiciū cruci christi. Et licet ueritas a quocūq; dicatur sit a spiritu sancto: tamē insipida ē taliū allegatio & ut plurimū fastuosa: & sepe de ignorantia scripture p̄cedens: qā sepe quod allegant aridū: siccū: i perfectū de scriptura pagani dānati multo melius: plenius: sapidius: & liberalius: ac hilarius iuenit' i scriptura xpi: & alicuius eius sancti discipuli: q' ē dulcorata charitatis sapore: & istos tales i predicationibus & sermonibus adducere: qui licet dicant aliq' uera. dicunt tñ m̄ta falsa & periculosa ē aliis ministrare materiā: q' ad eorū nanū studium inducatur. Sed redeamus ad n̄m iesu: & cum ap̄lo nō ostēdamus nos aliqd scire nisi xpm iesu: & hunc crucifixū exēplo bri ignacii: & cētrū & circūferentiā cordis n̄i sculpētes iesu: q' ipsū iesum uiuens & moriens eructabat de corde pleno: & mortuus reliq' itra se scriptū litteris aureis in corde corporeo. Est iterū nomē iesu postulātib' i suffragiū. Io. xvi. Si quid petieritis patrem i noie meo dabit uobis &c. Nec mir' qā nomē iesu titulus ē nostre petitionis i gl'ia dei p̄ris. Eius .n. nos p̄stemur filii q' ipsū iuocātes p̄ fidē sumus ei cōfigurati. Sed uis istius tituli cōtra salutē petētibus aduersatur p̄pter qd' facta m̄te eccl'ia q' sepe petit salutaria: & sepe est xpi spōsa in onibus petitionibus suis adiūgit: per dñm nostrū ih̄m. Et ideo nūq' repulsa patit: quin sepe exaudiat' ad fructū salutis. Est itē nomē ihu experientibus in fructū & delectamētū. Ber. Nō est tātū lux nomē ihu: sed cibus est. An nō totiēs confortaris: quotiēs ihu recordaris. Oleū est enī nomē ihu. Aridus ē enī onis aie cibus nisi hoc oleo cōdiat'. Quid enī ita mētē cogitātis impinguat: q' ita exercitatos repat sēsus: uirtutes roborat: uegetat mores: & castas fouet affectiones: Tua ihu dilectio: grata mētis refectione: replet sine fastidio: dās famē desiderio. Est postremo nomē ihu pueniētibus ad p̄miū. Est enī nō pua gloria beatis q' i signi un' nomine saluatoris: unde. Apoc. ultimo. Serui eius .i. agni seruēt ei. Et uidebūt facie eius & nomē eius in frōtibus eorū quasi corroborati eius nomē tāq' diademate. ps. Gl'ia b̄t' in te oēs q' diligūt nomē tuū ideo. Apoc. xiii. Illa. cxliiii. milia qui stāt cū

fiiii

agno & fruūt ip̄o. describūt hēre nomē eius: & no
mē patris eius scriptū in frōtibz suis. Et hic q̄drū
plex effectus quo ad statū p̄fectoꝝ
Excitat memorātes ad deuotionem
Quietat postulātes p̄ exauditionem
Satiat experiētes p̄ refectionem
Coronat perueniētes per sui figuratiōem & dei-
ficationem

Potest autē aptius & breuius distingui sic q̄ no
men iesu est

Penitētibz in refugium saluationis

Pugnātibz in presidū p̄tectionis

Patientibz in remediū consolationis

Hoc quo ad icipiētes: cōtra malū triplex culpe: pu-
gne: & pene. Itē nomē iesu est

Credētibz in honorē dignitatis

Predicatoribz in testimoniū ueritatis

Laborātibz in testimoniū uirtutis

Hoc quo ad p̄ficiētes: secūdū q̄ cōuenit tripl̄ p̄fi-
cere: corde: ore: & opere. Itē nomē iesu est

Meditātibz in suspiriū deuotionis

Postulātibz in suffragiū orationis

Expiētibz in fructū refectionis

Hoc quo ad contēplātes: secūdū q̄ cōtingit deum
memorari meditādo: postulare orādo: expiri gu-
stando. Ultimo nomē iesu est pueniētibz in p̄-
miū retributionis quo ad beatos. in statu glorie.

Onomē sup̄ ōne nomē qd̄ cōtinet ōne nomē:
nec ip̄e figure litterarū quibus cōponens uacat a
propheta tue significatiōis: nam. i. h. s. & titulus
faciunt iesu

I. persona diuinitatis

H. inspiratio sanctitatis

S. inclinatio maiestatis

Titulus redēptio captiuitatis

I. i. q̄ p̄sōa diuinitatis. Est. n. media uocaliū & uerbū
filius dei media personarū. Sed quid. l. litera. mima
est in forma: maxima i sacramēto: p̄sōa filii dei ex
inania in puulo iesu nostro: maxima i mūdo redē-
ptio Est enī. l. litera in metro mō uocalis: mō sim-
plex cōsonāf: mō duplex. Itē. l. mō simplex l̄ra: mō
syllaba: mō dictio ē: uerbi gr̄a. Simplex uocalis ē
hoc uerbo iho. Simplex cōsonāf: ut in hac ditione
iesus. Duplex cōsonāf: ut in hac ditione maior cū
inter duas uocales ponit. Sil̄la ē in p̄dicto uerbo.
Iho. Dictio ē cū. l. uerbū impatiuū ponit. i. uade.
Magnū ergo mysteriū ē q̄. l. l̄ra caput ē in nomie
iesu. Sup̄ hoc caput: caput ōim eccliarū fundat ro-
mana ecclia. Media iter uocales designat q̄ me-
dia in uocatione gentiū: q̄ p̄ quinq; uocales defi-
gnat: p̄pter quinarū sēsū: in quibus uixerūt dicit.
ysaias de uocatione gētiū. In die illa utiq; xp̄i iesu
erūt quiq; ciuitates in terra egypti. s. mūdi loquen-
tis lingua chananea. i. celi xp̄ianitatis. Ciuitas solis
uocabit una: hec ē. Romana ecclia: dignitate: ueri-
tate: sanctitate una & sūma. Simplex l̄ra est. l. i. puu-
litate infantis. Syllaba est in sono p̄dicātis. Dictio ē
l. i. uerbo impātis: uocalis est. l. p̄ se solū faciens in

gratia p̄destinatiōis. Simplex cōsonās est in gr̄a
iustificatiōis. Duplex cōsonās est in duplici stola
fructiōis. Est enī duplex cōsonās in officio medi-
ationis inter deū et hominē. Mediator dei & hōi-
nū. hō xp̄s iesus ait. Apo. Itē. l. est duplex cōso-
nās in uinculo unionis. Vbi duo uel tres & cetera
Mat. Alter est duplex cōsonās in unione aīe &
carnis in persona diuinitatis. H est aspiratio san-
ctitatis. Cū enī ōnes l̄re sint: sola ista nō est l̄ra: sed
aspiratiōis nota. Quia ōnis hūana cōceptio hēt
plenā litterā uirilīs feminatiōis: iesu nostri cōcep-
tio habuit solā notā spūs sancti īspiratiōis. Nō
enī i uirgine est cōceptus humano semine: sed my-
stico. spiramine. Et sicut h. ē i metro: hac si nō fir-
sic & spiratio spūs s̄cti sic ē ad cōceptū hōis chri-
sti: ac si non sit ad corruptionē uirginali uteri. H. l̄ra
est octaua: & ihu cōuenit q̄ octauū noui testamēti
p̄ resurrectionis mysteriū octauo die resurgēs cōse-
cravit. Iste benedictus iesus aspiratio uoluit fieri q̄
de inspiratione cōcipi uoluit: unde & sponsa uirgo
maria mater & filia: soror & dilecta. Dilectus inq̄
meus mihi de substantia spūs sui ministrat sacrādo
& secūdādo uterq; . Et ego illi: illū cōcipiēdo de sub-
stantia carnis mee ministro sāguinē purissimū qui
pascit inter lilia castitatis & integritatis corporis
mei: donec sp̄ret dies. i. per inspirationem spiritus
sancti formetur ille qui ē dies & lux noui testamēti.
Et induentur umbre testamenti ueteris ipsum
adorantes tanq̄ ueritatem & corpus sue umbrosita-
tis. Sed q̄ per hoc q̄ conceptus est i matris utero
inclinatū est dei uerbū in puulo. Ideo. s. cuius figu-
ra si fiat r̄cta l̄ra: altitudo ē sup̄ius iclīata s̄ḡt descēsu
Et ideo. s. saluatoris sigillum tenens & sanctitatis
asp̄itate iustitie suscitaret: que p̄ sonū. r. a spū l̄re. s. q̄
p̄cedit figurat ab illa asp̄itate rigore iclīnat iustitie
faciēs suauē sonū misericordie. Que l̄ra si capitalis
ponat ex toto se hūiliat: & quasi se iclīnat i hac for-
ma. s. & tota contrahit: abbreviat & dilatat. Sic &
uerbū altissimū abbreviatū i puulo i amore n̄ro in
noīe iesu pio. Adhuc addas titulū: & fit redēptio ca-
ptiuiorū & itegrat nomē suauissimū iesu sup̄ oīa be-
nedictus deus. Adhuc hēs mysteria i iesu noīe si
ip̄sū uis extēdere. & tūc occurrūt tibi q̄nq; l̄re. l. e. s.
u. s. Que p̄ma tibi on̄dūt quinarū assūptiōis q̄nq;
sēsū n̄re carnis: quos crucifixit tanq̄ reges mūdi n̄
regētes sed tyrānizātes i patibulo crucis. Sicut ha-
bet Iosue. Et iō ē sensus secūdus quānus passiōis
i uulnibus carnis seu corporis ut supra dictū ē: ē di-
uina p̄sōa. Et ipsius uulneratio de illata iniuria a
p̄fida natura. Nā. e. ex signo apparet lāceata ex so-
no p̄fert angustiat: q̄a & ip̄e deus p̄ inundātem
malitiā: tactus dolore intrinsecus ait. Delebo inq̄
hominē Sed felix mutatio ubi. s. sequit: ubi erit sal-
uatio scilicet i d̄natio maiestatis: & mutatio furo-
ris: in mutatiōē amoris. Saluabo inq̄ hōiem. Sed
q̄ p̄ p̄mū. s. inclinat ad sumēdā nostre nature uer-
tatē p̄ secūdū. s. inclinat ad sumēdā reatus penalira-
tē: ut sic fiat saluatio hōis & satisfactio. Per u. qd̄

ē i medio significat satisfactōis mōs dū ululat ad deū: suspirādo & suspirat: cōtinet cordis geitū: ex pirat i cruce dimittēdo corpus cōfixū & expirādo i manus p̄is sp̄m: tā suū q̄ oīum elcōg. Et iō. u. ē ultia uocaliū: q̄r ibi fuit ultimū & cōsumatū amoris signū: & ultiu ibi emisit sui amoris sp̄m & sue oīois: fuitq; dāoris uerbū. O. u. infra clausū: cū multa cōpassiōe recordandū: q̄r sic hūit iesus n̄ n̄e pene suppliciu cōtinue expirādo & moriendo i corde: & suauissimū thymiaa fragrans sacrificii extius afflictus i corpore: maxie q̄n fuit cōfixus i cruce: ubi spirauit acerbitate supplicii: & igne passio nis decoctus fuit agnus assatus i odorē holocausti Adhuc ualet i modo p̄ferēdi: in sono expirat sola inē uocales: O quot mysteria in isto b̄ndictō iesu nostro. Attende aut q̄ multe sūt rōnes ipōnis nomium. Noīa. n. debēt rerū pp̄rietatibus m̄der. Noīa aut singulariū hoīum a diuersis circūstatiis i ponūt: nā ipōnūt quedā a tpe i quo nascūt: Sicut a noibus scōg. Quedā a genē: ut a nobilibus p̄tibus: sicut de ioanē dī: Luc. i. Quedā ab euentu: sicut ioseph uocauit filiū suū Manassē. d. Obluisci me fecit deus oīum laborz: Gen. xxxi. Quedam ex q̄litate nascētiū: sic de Esau qui erat ruffus: & in modū pellis hispīdus: uocatū est nomē eius Esau: siue edom: q̄d iterprat̄ rubeus uel sāguineus. Nomina uero q̄ ab hoibus ipōnūt: his modis simili bus accidūt. Noīa uero q̄ ipōnūt diuinitus sēp significat aliquod ḡtuitū donū diuinitus datū: Sicut Gen. xxvii. dcm ē abrahē: uocaberis abrahā: q̄r patre multaz ḡtiū te cōstitui. Et Matth. xvi. dictū ē Petro. Tu es petrus &c. Quia ergo hōi xpo hoc sūmū munus gr̄e collarū erat: ut p̄ p̄sonalē unionē oēs possent saluare: ideo cōueniēt uocatū ē nomē eius iesus: hoc noīe a deo patre p̄mo deō inuisibilr: ab anglo nūciato sēsibilr: a matre uel ioseph hodie ipōsito firmē i circūcisōe: quā credo fecisse ioseph. Et hoc mō ē nomē noīum: nulli alteri i hoc sēsū cōicatū Et i isto noīe p̄nt icludi oīa dei noīa: q̄ dei pietatē ad nos: uel eius gr̄e munus cōtinet uident. Et nota q̄ i circūcisōe ideo ipōnit: q̄r si mul abrahā a deo hūit āpliationē noīs: & signū circūcisōis. Gen. xvii. Et q̄r eē nature isēcte & corrupte: quod facit hoīem filiū ire: mēte fideli reputat p̄ no eē: ideo int̄ fideles p̄p̄os usq; legit nomē ipōsitū: nisi acceperūt onigial̄ culpe remediū. Sicut iudei i circūcisōe & xp̄iani i baptismo. In cuius signū dicit Salomō puer. iiii. Ego filius p̄ris mei tenellus: & unigēitus corā m̄e mea: ubi dicit glo. Quare Salomō se unigenitū coram matre uocat: quē fr̄m uterinū p̄cessisse scriptura testatur: nisi q̄r ille mox natus sine noīe q̄si nūq; eēt de uita decessit. Nō. n. hēt ueg; eē ad utilitatē: q̄ n̄ debet hēre etnā beatitudinē. Hūit iudea quosdā iesus: sicut dicit. B. p̄cedēs istū: quoz; uacuis gl̄iat uocabulis. Illa. n. nec lucēt: nec pascūt: nec medēt: ideo synagoga in tenebris ē usq; adhuc: fame & infirmitate

re laborans: nec satiabit nec sanabit: quousq; sciat meū iesū dñari iacob & finiū terre. Triplicē iesū ibi legimus. Iesū m̄ae: iste dī saluare ab exilio deserti: q̄r iste diuidit trā p̄missiōis ioseue. Iesū filium iose dech. Iste dī saluar: q̄r edificat tēplū ubi agit sūmū sacerdotiū: Zacha. iiii. Audi iesu sacerdos magne. Iesū filiū sirach i eccl̄ iastico: q̄ fuit doctor & p̄pha. Primus dedit trā arētē captiuitate pdēda: sed iesus n̄ trā uiuētē btitudie etnā. Scd̄s edificauit tēplū figurale: ubi offert sacrificia aīaliū. Iesus n̄ reedificauit tēplū uirtutis & gr̄e: i se ruinosā reedificādo naturā: i quo obtulit sui cordis & corporis holocaustū. Tertius fuit doctor & p̄pha: sed nō sua uirtute: & adhuc docuit i figuris ueteris testam̄ti: & p̄phauit i uerbis multe obscuritatis. At noster propheta iesus est propheta potens in opere & sermone: figuras explicans & umbras clarificans: docens in doctrina dei: sicut potestatem habens: non sicut scribe eorum. Vides quidem q̄ illi non sunt ueri iesus: sed premissi sunt tanquā baculus Helisei ad mortuum puerum ueniens: et sua interpretari nomina nequiuertunt: uacua qui errant a uera salute. Superpositus est mortuo baculus: & non erat uox neque sensus: quoniam baculus erat. Descendit qui baculum misit: quia descendit uerus iesus qui eos premisit: et mox p̄bans se esse iesum saluum fecit populum suum a peccatis eorum. Et est uox & sensus. nec instar priorum est salute uacuum. Sed audi quid fecit: unde uox et sensus uitaque reddiit: ut ait Ber. Nam uir iste propheta: potens in opere & sermone: de excelsō celorum monte descendens: quasi alter Heliseus de monte carmelo: uisitare dignatus est me: cum sim puluis et cinis: inclinare se dignatus est: & iacenti contrahi: & coequari paruo: ceco impartiri lumen oculorum suorum: & os mutum proprii otis osculo soluere: debilesq; manus suarum roborare tactu: & flatum qui exierat sua inspiratione refundere. Suauiter rumino ista & replentur uiscera mea: & interiora mea saginantur: & omnia ossa mea germinat laudem: hec quotidie singuli in nobis sentimus cum cordi tribuit sentire fideliter fide & intellectu: quia proferre utiliter: et manu efficaciter operari. Sequitur q̄r oscitauit puerum septies: quod in resuscitata ecclesia uides impleri: dum septies in die laudes iubilat saluatori: Oscitabis & tu septies. s. quinque sensus exteiores & duos interiores: inspiramini prophete iesu tibi facte interiorius addas & conformes: ut cantes et dicas. Cor meum et caro mea exultauerunt in deum uiuum. Vtinam ergo huic nostro iesu sic sumus familiares ut ipsum plene noscamus ex nomine: quia hoc nomen est honorandum. Est enim nomen magni dei: & ideo nomē iperia le: ps. Afferte dño gl̄iam & honorem: Exodi. xx. Altare de terra facietis mihi: et offeretis

super eo holocausta & pacifica uestra: oues uestras & boues in omni loco in quo memoria fuerit nominis mei.

Et nomē secundo memorandū: quia nomē eius ē nomē uiri uirtuosi. Ideo Esa. xxvi. Domine nomē tuū & memoriale tuū ī desiderio aie. ps. Si obliui sumus nomē dei nr̄i: & si expādimus mānus nostras ad deum alienum.

Est tertio nomē amplectandū: quia nomē amici iō nomen amabile: Abac. iiii. Ego autē in dño gaudebo & exaltabo in deo iesu meo.

Est quarto nomē iuocandū: quia adiutoris & saluatoris benignissimi: & ideo uenerabile: Act. x. Non est aliud nomē sub celo datū &c. Audisti de iesu nr̄o: & de noīe hodie iposito. Audi de noīe p̄ribus p̄missio figurato singulariter in antiquo.

Sacerdotio

In regno

In prophetia

In prelio.

Hoc nomē est xp̄s q̄ latine d̄r unctus: uel unctō Nam ungebant iste quattuor p̄sone: sacerdotes: reges: p̄ph̄e: & pugiles. Et xp̄s fuit sacerdos moriendo: rex resurgendo: p̄ph̄a predicādo: pugil in p̄tendo: & unctus est oleo p̄ cōfortibus suis. Cōferamus rē noī. Hoc nomē xp̄s sicut dicit papias n̄ scribit̄ l̄ris latinis: sed grecis. l. x. p. s. & apice sup̄scripto Syllabizando in latīo nihil sonat. Rō huius est certa excellētia dignitatis huius noīs: q̄a ista unctō manat a p̄ctōf dei p̄ris: nec p̄t iuēiri ī nr̄is apothecis ue sonet nr̄is l̄ris. Sīc dicit Gre. ī p̄logo moraliū de dei hebreoz noīe: tetragramatō: q̄ d̄ ī ātiq̄s litteris hebreoz iuenit̄ scriptū l̄ris hebreis: & ē scribibile: & nō effabile: propter reuerētiā tāti noīs. Esdras enī adinuēit nouas l̄ras ut d̄r: in quibus restaurauit destructos liberos: sed istud nomē ut d̄r scriptū l̄ris antiq̄s. Attende igit̄ p̄mo qd̄ iudicat. x. Ingerit enī figurā crucis. p. indicat cōflictū passionis. C. uel. S. innuit triūphū coronatiōis. Sed apex sup̄positus demōstrat titulū superscriptionis. Posuerunt autē iōānes titulū super caput eius cām ip̄sius scriptam. Iesus nazareus: rex iudeoz. Sic ergo hoc nomen xp̄s dicit tibi.

Vexillum crucifixionis amplectendū

Conflictum passionis aggregandū

Triūphum coronationis acquirendū

Titulum superscriptionis contēplādum.

Vt sic cōpleta sit unctio & cōponat̄ unguentum: quo uulnus principaliter ungit̄. Ergo in titulo lege p̄ph̄am unctū. In triūpho regē sublimatum. In passione sacerdotē imolatū. In uexillo pugilē honoratū. Et tūc cū samaritana possimus dicere. Scio quia messias uenit qui d̄r xp̄s. Attende igit̄. x. litteram unctiois: & hoc p̄prio magno & stupendo mysterio sp̄s sancti p̄t dici l̄ra. x. latinoz enī littere. xxi. sunt: due extreme. y. z. ex grecis sunt assumptē. Iste. xxi. fuerunt rome iuente sub augusto eo tempore quo xp̄s natus ē mundo: licet ip̄s ne-

scirent qd̄ significarent. Vñ h̄ unctiois l̄ra sub Augusto rome iuenta in crucis figura: significabat qd̄ ille qui nascebat̄ in tr̄is eēt uerus augustus & auctor salutis: q̄ & rome enigeret uexillū sue crucis: & ibi institueret unctioē sacre sedis. Et hec l̄ra. x. sēp̄ ē duplex consonans: quia regnū & sacerdotiū sim̄ in xp̄o significat̄ & exprimit̄: & deū & hominē in una persona unit. Et semp̄ xp̄s consonat̄ ī una persona: quasi in una l̄ra diuine glorie: & hūane nature. Est autē semiuocalis: cuius sonus incipit ab .I. & terminatur in .S. quia eius dignitas incipit a diuinitate: & terminat̄ in idmatioē hūanitatē assumpte. Et idē sonus permāet in hac l̄ra & in syllaba comūta: unde idē sonat. x. l̄ra & syllaba: q̄. l. & .f. copulata: q̄ idem est xp̄s quod deus homo. Dictum ē at̄ supra in iesu noīe: q̄. l. significat personā filii mediā ī trinitate. x. autē ut uides dicit illā eandem personā in assumpta humanitate: & ipsā hūanitatē ī diuina p̄sona cū multiplici dignitate. Vides ergo q̄ mirabili sacramento se ofculat̄. .I. & .x. & rome iuenit̄ dū xp̄s nascit̄: & tū ipsa est. xiii. post. .i. q̄a iesus saluator p̄st̄ duodenariā uocationem ap̄toz cōsecrationem & sc̄ificationem a xp̄o & expulsionem de iudaismo: p. xiii. paulū cui uiuere xp̄s est: & qui xp̄o cruci cōfixus erat iesus p̄dicat̄ romano orbi: uel romane urbi: & p̄ coapl̄m petrū in quo rep̄ntatur. l. tanq̄ p̄ p̄t̄ficem sumū rome cōsecrata est se des uncta: in qua xp̄i regia dignitas. Sacerdotalis sc̄itas: uirtualis strenuitas: & p̄ph̄alis ueritas cōtinetur. Quod quidē habuit romana ciuitas: p. p. i. per xp̄i passionis cōflictū. Qui rome ī sc̄is martyribus multiplex portauit martyriū: post quod passiōni martyz datū est. O rotundū q̄a corona coronauit siluestre. Hoc significat. p. l̄ra: cuius figura est baculus: habens. o. post se q̄a post baculū passiōnis martyz fuit datū. o. ut est dictū p̄us. In cuius etiā signū in l̄ris noīs xp̄i: post. p. sequitur. c. que siḡt̄ resurrectionis triūphū. Sed attende q̄. C. est. o. dinutū: quia dignitas pontificiū ī hac uita nō est cōpleta: donec. C. terminet̄. .i. p̄ns corona gr̄e: in. l̄tera. o. eterne uite: unde nec ipsa eccl̄ia regiū festū alr̄ debet acceptare: nisi ut illius eterni regiū signū & principiū sup̄ has tres l̄ras p̄ titulū superscriptionis: quia data pace per constantinum data sunt cōcilia: ubi uere iesus qui apparuerat sacerdos & pugil: & Rex se prophetam ministravit: dum per eos sanctorum patrum & doctorum eterne sapientie: eructauit archana procul faciens heretica figmenta. Nunc de toto nomine christi faciatis triumphale uexillum super populum christianum: quia hoc nomē sicut materiale uexillū. Est distinctum aduersantium: distinguuntur enim exercitus hostium p̄ uexilla. Est imitatum comitantium. Tota enim populi comitua debet sequi uexillum ducis. Est hortatum preliantium: quando enim preliantes uidēt p̄cedere uexillū: & hostes prosternere insequuntur strenue.

Est ostensiuum triumphatum: quando aduer-
santes superatur: uexillum eorum deiicitur & co-
culcatur: & triumphatum erigitur & exaltatur: sic
uexillu crucis & xpi nomen
Distinguit casta xpiane militie
Counit & iugit membra ecclesie
Inducit & animat ad conflictu penitentie
Ostendit insignia perfecte uictorie.
Distinctionem huius nominis ostedit Apосто. i.
ad corinth. i. Nos predicamus iesum crucifixum: in
deis quidem scadalum: gentibus autem stultitia.
ipsis autem uocatis sanctis christum dei uirtutem
& dei sapientiam. Vnionem istius uexilli & nomi-
nis xpi ostedit: ad Gal. ii. d. Xpo confixus su cru-
ci: uiuo aut iam non ego: uiuit uero in me xps. &
uideas q uexillu unit populu duci: & inter se. Etio
populus xpi est xpo crucifixo: conformis: quia qui
xpi sut: carne suam crucifixerut cu uitis & concupi-
scentiis. Hortatione preliatu ostendit ipse iesus p
se. Qui uult inqt uenit possi me &c. Ostensionem
pfecte uictorie post uirtu suam pugnam ostendit
Apost. ad Gal. ultimo. Mihi absit gloriari nisi in
cruce domini nri iesu xpi. Cuius nomen xps iesus
benedicatur in secula seculorum. Amen.

Iesus in stella fulgidus Ca.iii

Aluatore nato: in oriēte stella mire clarita-
tis apparuit: q iesu patris splendore: & ma-
tris radiu genibus nuciauit. Non. n. decen-
tiori signo corporali splendor pris hūit reuelari: qui
ē etna & spūalis lux: q corporali luce pfulgide stel-
le: q ut lux i mūdū uenerat ad mūdi tenebras effu-
gādas. Sed multo maioris splendoris stella mēti-
bus cogit illuxit: que fecit eos intelligere cui
In auro offerrent subiectiuā reuerentiam: tāq regi
In thure adoratiōis latriā: tanq deo
In myrrha professionē sue redēptionis p suppliciu
mortis assupte. Sic ergo illustrati statim uenerunt
sequētes stelle ducatum

Letanter
Festinatē
Reuerenter

Ita q adiutorio nati pueri sup dromedarios aialia
uelocia: logū uie spaciū in. xiii. diebus pegerūt: et
xiii. die ad scin puenientes psepitū: iuenerūt sacram
uirginem matrem: & dei uerbū i assupta natura:
& hūiliē pcūbūt pedibus iesu pueri & uirgis ma-
tris affluēt offerūt: & admoniti p aliā uiam ad pro-
pria redeūt i fide firmati. Hec enim dies triplici
decoratur miraculo
Adoratione paruuli
Consecratione baprisimi
Operatiōe miraculi.

De pmo refert euāgelista matthi ii. qd dcm est ho-
die et tricesimo ano fuit xps a ioāne baprizatus: &
ibi maximū fuit mystetiū trinitatis: & post reuolu-
to ano hac eadē die ad nuptias mutauit dñs aquā
in uinum: & ibi māifestata fuit glia diuinitatis. Et
ista pfigurauerūt magna mysteria: q sūt i ecclesia scā

cōpleta. Nā cōuocatio magoz sigt uocationē ec-
clesie de gētibz: unde hodiernū festū ppe ē ecclē
sue festū qz hodie i tribus magis pducta ē ad xpm
& i baprisimo cōiūcta ē p matrimoniū: & i miracu-
lo ē ipsa tota trāformata a sua aquositate isipida. i
sapidissimū spōsi gustū: & i eius amons inebriati-
onē & ferudū uinū: unde hodie cātā: hodie cele-
sti spōso cōiūcta ē &c. Vbi cōtēplatiue ecclia simul
cōprehēdit oia: & i suā despōsationē trāformat: &
pp hoc p multis aliis festis: qz ad xpm maiora
uidēt: qz gta ē tot bñficiis repntatis i ea. Hoc festū
solēnitatis celebrat: msonis antiphōis & sermo-
nibus ē dotatū. Et qz hoc festū māifestatio noiāt:
iō debes scire: qz natiuitas xpi eē nō debuit oibus
manifesta. Primo ne ipeditum fuisset redēptionis.
bñficiū. i. ad Corinth ii. Si cognouisset nūq dñm
glie crucifixisset &c. Scdo ne diminutū fuisset fi-
dei meritū. Iustitia. n. dei est p fidē iesu xpi: ad Ro.
iii. Fides aut ē argumētū nō appetiū &c: ad Heb.
xi. Tertio ne hūanitatē uentis uenisset. In dubiū.
Vnde August. ondit i ep̄la ad uolusianū. Si nullas
ex puulo i iuuetutē imitarēt etates: nullos cibos:
nullos capet sōnos: nōne opionē cōfirmaret erro-
ris: nechoiem ullū ullō modo suscepisse crederēt.
Et un oia mirabilē faceret: auferret qd misericor-
diē fecit. Debuit tñ aliquibus māifestari electis scē-
dū ordinē sapie dei: qz uiderēt qsi oium electoz re-
pntare psonas: Etio oibus conditionibus hoium
xps ihs puer ē māifestatus. Nā pastores erāt isrl̄ reti-
cē: & magi gētiles: illi d ppe isti d lōgiquo: utqz
ad angularē lapidē currūt. Est & alia diuersitas: nā
magi sapiētes & potētes: pastores simplices & ui-
les. Māifestatus ē et i magnis pcoribus: In Symeo-
ne & Anna iustis. Etia uiris & mulieribus: platis:
subditis: clericis: & plebeis: ut per hoc natus iesus
ōnderet nullā cōditionē hoium a sua salute exclu-
di. Māifestatus ē et cōuēiēt. mō & ordie: scdm qz
cōgruebat cōditiōi psonaz: & pfiguratiōi futuro-
rum. Nā pastores repntāt pmitias cōuēsiōis iude-
oz: In qbus scdm apl̄ m. i. Cor. nō multi nobiles:
nō multi potētes: sed qz firma sūt mūdi elegit de-
us. Et qz apl̄ i electi ex iudeis facti sūt pastores pri-
mi ecclie: ideo ualde cōgrue ipsa natiuitatis hora
& die: scā ē eis xpi nati anūtiatio. Et qz iudeis cō-
fuetū erat fieri diuina nra p anglos: uide et legē ac-
ceperūt i dispositiōe angloz: sicut dī Act. vii. Id-
circo p anglos eis cōgrue nūtiat: qz et firma fuit
qz angls magni cōsiliū xps iesus in sua psona ipsis
apl̄ is erat euāgelizaturus seipsū. Magi uero sapien-
tes & potētes: & et malefici fuisse dicūt repntates
eccliam de gētibz qz malefica erat p ydolatriā: sa-
pīs p astutiā ut malefaceret: & nō bñ: potēs p or-
bis monarchiā: illustrata p irradiationē stellarē p-
dicatiōis apl̄ oze tāq de alto celo resplēdētē exteri-
us: & inuisibile stellā fidei cōmouētē istius: colla sub-
didit nato paruulo xpo: & similiē mūera obtulit.
Sicut dicitur infra. Et quia sicut dicit Aug. i sermo-
ne de epiphania. Erat abrahā in numerabilis pro-

missa successio: sicut stelle celi. Ac per hoc nō carnis femine: sed fidei fecunditate generanda: ut celestis progenies ecclesie designaret in magis in ortu noui syderis. Excitantur & geniti a xpo per fidem abrahe computantur in femine. Etia conditioni magorū hoc fuit cōgruū: quia assueti erāt in cōsideratōe stellarum. Et ut dicit Criso. p consuetā eis dominus condescēdit. Quia uero iusti & in spūalibus exercitati internis illustrationibus docentur a deo. Idcirco non exterior opinio: sed interior inspiratio spūs scī senes iustus die quadragesimo symeonē & Annā fecit in templo xpm natum cognoscere: adorare: laudare: & ei fide dignū testimoniū phibere. Quod conueniebat etiā figure. In his etiā figurat ecclesia contemplatiua: que in renouatione euangelici status p abundantem spūs sancti internū influxum honestate matura tāq senex: contemplatione iubilosa tāq cantans: illustratione luminosa tāq propheta maxie de gladio transfixionis cordialis xpi iesu & uirginis matris: operatiōe uirtuosa: xpm bāulans brachiis charitatis dei templum reformabit & letificabit: ita ut totius quasi eius status sit quedā xpi pntatiō & oblatiō in templo celestis patrie deo pti. Et tunc iterato cōplebitur pphetia Aggei: q̄ huius domus maior erit gloria q̄ prioris: quia desideratus cunctis gentibus & maiori sanctitate desiderii se offerret sponse sue in templo ecclesie renouate. Et quia ille est status perfectionis: & prio quod aiale: deinde quod spūale est. Idcirco manifestatio magorū precedit pntatiōem xpi in templo. i. manifestatiōem factam in tēplo Symeōi & Anne. Quia etiam isti duo sunt signa perfecte conuersionis iudeorum in fine temporum post plenitudinem gētium ad euangelicum statum. Quia uero de stella in qua magis fulgidus iesus apparuit nunc ē sermo: uideamus q̄ breui uerbo sue peregrinationis: i. sinuant eam & finem cum dicunt. Vidimus stellā eius in oriente: & uenimus adorare eū: ubi p causa. Proponunt prodigiosa uocationem: p sine supponunt obsequiosa deuotionē. Primū probat claritas illustrationis: cum dicit: uidimus &c. Secundum probat pietas religionis: cū addit. Et uenimus adorare eum. Circa primum. s. prodigium uocationis ipsorum.

Primo exponunt ueritatem inspirationis
Secundo nouitatem apparitionis
Tertio dignitatem generationis.

Primum probat sensus apprehendentis: quia immutatio particularis: soli enim magi stellam aspexerunt. Vnde leo papa: dedit aspicientibus intellectum qui prestitit signum: Esa. xlvi. Reges uidebunt &c. Reges inquit uidebunt exteriori miraculo & consurgunt concordēs deuotione: cōformes oblatione: & adorabunt uerbum in carne: deum in homine. Secundum probat modus appetentis: quia illustratio singularis: cum addit Stellam: hec enim stella quando uolebat qui eam regebat latebat & lucebat: stabat: & ibat: Matth. xx. Stella quam

uiderant in oriente antecedebat eos usq; dū ueniēstaret supra ubi erat puer.

In oriente apparuerat

In ciuitate latuerat

In uia antecedebat

Supra puerum residebat.

Tertium probat situs orientis. Cum dicitur in oriente: quia origo supnalis. Et in hoc exprimitur dignitas nascentis: Zacharie. vi. Ecce uir: oriens nomen eius. Luce primo. Visitauit nos oriens &c. & Esa. Quis suscitabit ab oriente iustum qui ē ascendit ab oriente. ps. lxxvii. Qui ascendit super celum celi ad orientem sicut. Qui etiam uenturus ē ab oriente mystice: Matth. xxviii. Sicut fulgur exit ab oriente &c. I deo nomine orientis notatur dignitas eius cuius stella in oriente magis apparuit.

Circa sacramentum huius apparitionis considerare conuenit quadruplicem stellam in his benedictis magis.

Ipsi enim stellam uidebant

Stellam habeant

Stellam credebant

Stellam querebant.

Stellam uidebant que est globus luminans uidelicet sydus nouitatis. Stellam habeant: que est radius salutaris: uidelicet fides ueritatis. Stellam credebant que est fructus specularis: uidelicet uultus diuinitatis. Stellam querebāt: que est partus singularis: uidelicet partus uirginitatis. Circa primam stellam considerate debemus appetis formam: causam & horam. Quantum ad formam differabat ab aliis.

Quidditate: quia elementaliter mixta

Quantitate: quia dimensionaliter parua

Qualitate: quia interscalariter uisa

Localitate: quia inaturaliter sita

Processionalitate: quia irregulariter mota.

Nisi esset elementaliter mixta non esset in aere. Nisi esset parua: non possēt puerum figurare: quia cooperiret totam unam ciuitatem si eēt de illis magnis que sunt in celo. Latebat etiam & lucebat uicissim: uñ intransibiles ciuitatē latuit: exeuntibus patuit: ut humanū cōsiliū q̄rentibus dñm subtrahi figuraret: uel appetis stelle & p̄dicatis scripture duplex testimoniū magos letificaret: & ut i magorū fide iudeorū p̄fidia d̄fuderet. Nisi materialit̄ sita eēt magos p uia nō dirigeret: rē p̄cedēdo ad locū ubi puer erat Aug. Et plenū xpo obsequū tēpauit gradū donec magos p̄ducat ad pueri obsequū p̄buit: n̄ ipsū adduxit hospiciū irradiabat aplissimo lumine tecta nati p̄fudit: sicq; discessit: hec Aug. & Cris. Stetit supra caput pueri: q̄si diceret h̄ ē: ut q̄ loquēdo m̄rare n̄ potat stādo mōstraret. Hoc uñ modico uīso de forma: quātū ad eam appetitōis debes scire: q̄ stelle que sunt in celo.

Habent distinguere tempora

Habent figurare naturalia.

habent influere in generatione et corruptione

istorum inferiorum. Sed nihil possunt super libere arbitrium. Sed ista stella ad nihil horum apparuit: sed solum ut saluatoris ortu uiam & locum ostenderet & lumen fidei ad statum credentiu prefigurarret. Quatum ad apparitionis hora: licet Crisostomus dicere omel. vi. super Matth. q in forma pueri crucem in capite habentis magis apparuit & de nato puero: uiaq; instruxit: & q per bienuu apparuit ante natiuitatem: tamē hoc coiter ab aliis non tenetur. De hora quicquid sit de signo & modo nec Crisostomus affirmat sed recitat. Ideo tenet cōmuniter: q hora natiuitatis apparuit: unde Augustinus. Eo nascente lux noua in terra est reuelata: quo moriente solis est claritas obscurata. Licet Augustinus in. Sermone de ephya dicat q fere ante bienuum stella apparuit magis nescietibus quid significaret: quando natus est xpus notificatū ē eis q eius esset ortus signū. Itaq; eius auctoritas in hac parte est dubia. Itē. Hieronymus i. Glo. Stella dominice natiuitatis nūcia q nūq; p̄us apparuit: sed eā tūc puer creauit & magis p̄uā deputauit: q pacto officio mox esse desuit. Nec tamē hora natalis est hora fatalis. Nascūt enim sub eodē cōstellatiōis puncto. Difformes i naturalibus: ut pfectus & mōstruosus in moralibus: ut electus & reprobus. In artificialibus: ut hebes: & industrius. In conditionibus: ut liber & seruus.

Econtra sub diuerfa constellatione conformes: etiā ip̄e ptolomeus dicit. Iudicia que tibi trado sūt inter necessariū & cōtingēs. Et in eodē. Astrologus nō dicere debet rem sp̄aliter: sed ulr q̄ sapiētis aia dominabit astris. Licet autē aliqui uocēt fatum id qd̄ deus facit cōcurrētibus ōnibus causis i regimie uniuersi. Nullo tamē mō esse dicendum q̄ effectus fatalis sit aliqua influētia stelle ad coactionem uoluntatis humane. Et q̄ sic cōiter errātes appellant fatū. Ideo illud est nomē suspectū. Licet a Boetio sub p̄mo sensu sit sane acceptū. Et ideo dicit Augustinus. Quidā nō astroz cōstitutionē: sed ōium cōnexionē: seriēq; causarū deo sūmo tribuunt: quia ip̄am dei uoluntatē uel potestātē fatū appellant: tenent sententiā: sed corrigant linguā. Hec autē stella nullo mō dat occasionē erroris: q̄ puer iesus sit natus sub decreto stellarū sed magis ostēdit q̄ stelle sunt sub potestate eius unde: Gregorius: dū nō puer ad stellā: sed stella ad puerū uenit: nō fatū pueri stella dici potest. Sed si dici liceat: illius stelle fatum his qui apparuit puer fuit. De hac stella potest sumi illud qd̄ dicitur. Numeroz. xxiiii. Oriēs stella ex iacob: unde etiā credūt aliqui hos reges doctrinam balaā secutos. Et ideo ad apparitionē stelle facile fuisse cōmotos ad natū iesum querēdū i iudea Ego autē magis estimo causā fuisse eoz aduentus eoz celeris irradiationē iesu uocātis eos ad se: sola gratuita sua misericordia. Circa secūdā stellā attēdēdum: q̄ magi excitati exteriori lumine: interiori illustrati sunt fide: & hec stella est quā hēbant qua pgebant. Ecc. q̄ninto. Quasi stella matutina in medio

nebule: fides dicitur stella
 Entitate pura
 Venustate clara
 Auctoritate firma
 Est autem matutina: quia est uirtus prima fides est sperandarum rerum substantia idest fundamentū & principiū: Hebreoz. xi. Sed in medio nebule in statu miserie: speculū in enigmate inuoluta caligine ii. Pe. i. Quasi lucerna ardens i caliginoso loco: donec dies illucescat & lucifer oriatur in cordibus uestris hec est dies glorie: & lucifer uisionis beate q̄ succedit fidei. Dicitur etiā luna lucens: dū non obtenebratur errore: nō obliquatur intentione: sed p̄fici operans p̄ dilectionē. Hec lucet in diebus suis durante stadio uite presentis. Sed uidetur hodie uenisse clangor tertie tube. Apoc. viii. Tertius angelus tuba cecinit & cecidit de celo stella magna ardens tanq̄ facula: & cecidit in tertiā partē fluminū & fontes aquarū & nomē stelle dicitur absinthiū: & multi homines mortui sunt de aq; quia amare facte sunt. Attende q̄ tuba p̄mi angeli excitauit ad bellū contra feuitā tyrānoz: tuba secūdi contra perfidiam hereticorum tuba tertii contra fallatiam phoz: uidete ait. Apostolus ad col. ii. ne quis uos seducat p̄ p̄phā & inanē fallatiā. Mundana enim p̄phā dicitur stella propter curiositatē intelligentie. Sed de cello cadit cū p̄me ueritati non consentit: & de ueritate fidei experimētū querit. Cadit etiā quia a ueritate deficit: & multos uanitate decipit. Nomē autē stelle dicitur absinthiū & hoc uere illi qui gustauit ueram stellam fidei: qui firmus in christo iesu stat tanq̄ i firmamento celi. Cuius absinthii amaritudine obtenebescit sensus cognitio nis: refrigescit uirtus dilectionis: obstupefcit gustus deuotionis: quod satis cum dolore probamus in p̄his nostris. Cadit etiam in tertiam partem fluminum: quia quidam credentium ueritati catholice assentiunt humiliter. Quidam inquirunt studio se & fideliter. Quidam peruertunt maliciose & nequitius: quibus infectis turbatur ordo scientiarū quia scripturas peruertunt: siccatur origo gratiarū: quia a deo se auertunt: & ideo scaturit doctrina errorum eorum: quia magistros falsitatis se faciunt Et ex hoc sequit q̄ multi moriunt in aquarū amaritudine: cadētes a charitate ruētes a ueritate obstinati i fidelitate. Hec ē stella quam magi malefici hodie contemplantur que non ducit eos ad puerum iesum: sed ad absinthiosum infernum. Non solum autem ista stella est p̄phā mundana: sed multo uerius dignitas prelatice: Que debet esse Pura intentione in se & exemplaritate: ad proximū Influens oratione & protectione per subsidiū Fixa stabilitate & trāsfornatione per exemplū Hec cadit de celo in multis: quia intentio est simoniaca: cognitio ceca: instructio nulla: conuersatio feda: & uita tota a christo deiecta. Hec cadit i tertiā partē fluminum. i. diuitiarū abyssū q̄ fluminibus cōparant' pp̄ continuū dilapsū a pos-

essoribus suis. Non enim diuitias ecclesiasticas conuertunt ad duas ptes bonas. scilicet ad ampliandum diuinum cultum: & pauperum usum: propter quas de dit eas ecclesie deuotio fidelium: sed conuertunt eas in tertiam partem abusionis & malum trinarium. scilicet. In fastuositate pompe
In carnalitate lasciuie
In distributionem parentele.

Et quia sepe redditus ad hoc non sufficiunt: plebes subiectas spoliant: beneficia symoniace dispensant: iudicia & correctiones intorquent ad congregandas pecunias non ad conuertendas animas.

O sydera erratica: & astra absinthiosa: utinam essetis fontes sine aqua amara: quia multo melius esset ecclesie: quod uobis deficeret temporalis substantia: quam quod sic esset in christi contumeliam dispensata. Vere cecidistis de celo. id est de dignitatis folio: cecidit corona capitis uestri a sublimitate meriti: utinam sic cecidisset a regimine populi: uel uobis: quia peccastis non solum committendo in uestra persona: sed alios peruertendo exemplaritate mala. Sed heu ista stella dicitur magna ardens tanquam facula: quia magna est uestra potestas & sublimis dignitas: sed ardet in uobis ut facula radix omnium uitiorum cupiditas: uel re abstulistis officia tyrannis: quia sepe aufertis pacem de terra: & facitis uos capita partium & de populatores plebis. Heccine est ista cura pastoralis ciuitates diuidere: ciues expellere: imo filios spoliare uis uenenatis & malignis consiliis? Sed heu nimis longus est iste plangens in destructioe filie populi mei: dum iniquitas egreditur a senioribus qui populum regere uidebant. Hi sunt designati in tertia parte stellarum: quas draco traxit in terram: quia isti excluduntur a numero sanctorum prelatorum qui sunt actiui sollicitudine populi: contemplatiui speculatione dei: sunt per suggestionem diaboli uenenatam misera biliter deieci & facti sunt predones populi: & subiecti deri. Similiter stella est religio sancta.

Fixa professione

Munda purgatione

Mota subiectione

Electa paupertate

Clara exemplaritate.

O quam miserabiliter cecidit: quia in multis professione est fracta: conuersatio est feda. Obedientia parua uel nulla: immo sepe repugnat contumacia: paupertas miserabiliter prostrata: & exemplaritas deformata: in tertiam partem fluminum & fontium miserabiliter in abyssata: quia cum non habeant diuitias: hereditarias a parentibus nec prebendas pingues in ecclesiasticis redditibus existimantes questum pietatem: habent mendicitatem infatigabilem: & in misis ac aliis spiritualibus uendendis officiis multam symoniacam labent: & uolunt esse pauperes nomine ad uanitatem glorie: sed nihil uolunt sentire de usu paupere in carnis austeritate. O quam mala est ista stella & quam absinthiosa: & quanta amaritudine repleuit tam aquas scripture quam predicationis sancte: quam et

aquas exemplaritatis uite sue. His enim modis aquas sepe accipimus in scripturis. Vere amare facte sunt & populi moriuntur: quia amarum est populis eos audire predicare magna & grandia & non facere minima & sepe ad questum pecunie predicationes & confessiones conuertere: & de aliis pauperibus non curare. Hec est enim illa cometa stella que significat mortem principis: quia corrupto statu sublimi: nihil uidetur populis remanere in ecclesia de uita christi. Vere coma istius stelle est quasi coma mulieris uane: immo ut meretricis. Molles cibo: molles & dissoluti exemplo mollietate cantent in omni suo consortio. Vere tales stelle non sunt in mundo in conspectu paruuli nostri iesu: immo sunt eclipsate: quia uerterunt ei dorsum: & non faciunt & inter se & solem christum interposuerunt suam carnalitate & obscuram uitam: & non recipiunt radios sue illustrationis: paupertatis humilitatis & continue crucifixionis: immo facti quasi gentiles & pagani: eis uersum est in stulticiam uerbum crucis. Dimittamus comam huius stelle: quia nimis est meretricialiter capillata: utinam non adueniat spiritus zelotes & decaluet uerticem filiarum syon que ambulat extento collo & nutibus oculorum. Verum sermonem nostrum ad stellam nostram paruulum iesum: qui est tertia stella: quam magi querebant: unde glo. super matth. Noua stella nouum hominem indicat. Stella est christus quam sequi debemus Apoc. ultimo. Ego sum radix & generans dauid stella splendida & matutina: glo. Huius mundi noctem illuminans: humanitas enim christi fuit lux huius mundi. Et ad Roma. iiii. Ego lux ueni in mundum. Sed heu homines de quibus dictum est supra magis dilexerunt tenebras: quam lucem. Nec mirum quia erant eorum mala opera: & omnis qui male agit odit lucem. Satis clare se male agere ostendunt dum reprehensionem & reprehensorem sustinere non possunt: sed strident dentibus in eum. Christus autem noster est stella: uelint nolint illi ab ipso parum illuminabuntur. Et dicitur radix per infusionem: quia rami erecti in hac radice uiuificantur: & per hanc radicem ornantur.

Fronibus efficacia locutionis

Floribus redolentis conuersationis

Fecundat fructibus strenue operationis & degustationis suauis.

Hic autem iesus paruulus dicitur stella propter puritatem in nomine in se fulgida propter claritatem refulgentem in alios: sed matutina propter nouitatem reformationis gratie. Hanc stellam debemus querere cum benedictis magis: & ex ipsa nobis proueniat multiplex radius: quo illustratur & perficitur totus mundus. De hoc dicit Apo. prime ad corinthi. Factus est nobis christus a deo sapientia & iustitia: scificatio & redemptio: ut a sapientia procedat radius illustratis: a iustitia informatis: a sanctificatione expians: a redemptione liberans. Quarta est stella quam magi credebant. Querebant enim paruulum ie

sum quem credebant deum suum & propter hoc non offenduntur stabulo: non presepio non panielis paupertatis: non sollicitudine uirginis matris. Sed magis attendentes diuinitatis condescensionem: discunt

In paruulo profundam humilitatem

In panielis amabilem paupertatem

In presepio carnis austeritatem

In stabulo abiicere pompositatem

In Sanctissima uirgine imitari eius inuolabilem puritatem. Sic isti magi per aliam uiam redeunt in regionem suam. Non magi: sed christiani. Non reges p̄p̄osi: sed humiles christi discipuli. Non uacantes lasciuie: sed mundicie. Non spoliantes tyranni: sed elemosynarii euangelici non querentes p̄p̄a mundi sed regnum celi. O felix fulgor qui sic eos illustrauit: ut nihil querentes non dubitantes non disputantes: non cauillantes: solo sono a deo amoniti: facti sunt obedientes humiliter & subiecti unde. Crisostomus. Intuere inquit magorum fide: qualiter non scandalizati sunt in seip̄is: dicentes. Si magnus est puer hic: que necessitas fuge est: & occulte recessio: hoc enim est uere fidei non querere causas eorum que uere precipiuntur: sed suadere solum ab eis. Et iterum dicit. Crisostomus. Cum autem reuersi fuissent: manserunt colentes deum & p̄dicantes multos erudierunt: deinde cum thomas iuisset ad prouincia illam: adiuncti sunt ei & baptizati facti sunt adiutores predicationis eius: uere ergo puer iesus fuit eis fulgidus plus in stella fidei. q̄ in stella signi: licet utroque fulgore clarus. Quia uero hodierna solemnitas a stella dicitur epiphania ab epy. quod est supra: & phanos apparitio: seu manifestatio. Theophania dicitur a theos q̄ est deus & phanos apparitio: quasi a deo facta manifestatio quia trinitas apparuisse dicitur in baptismo in extrinseco signo. Quia etiam dicitur bethphania in tertio miraculo a beth q̄ est domus: & phanos manifestatio: quia in domo nuptiarum manifestatus est in operationis miraculo. Et sic ex omnibus causis huius festiuitatis apparitionis: manifestationis nomen accepit: ideo tibi quadruplicem apparitionem collige ex scripturis que in his magis uirtuose refulget

Prima est apparitio representationis corporalis: ex

stelle significatione: que fit per sensibile signum

Secunda spiritualis reuelationis ex interna inspiratione: que est eruditua per formalem uisum

Tertia personalis incarnationis: que est executiua

per uisibilem uerbum

Quarta supernalis intuitionis: que est beatificatiua

per trinitatis obiectum. Et omnes istas habuerunt

isti benedicti magi. Quia

Primam in stelle fulgore

Secundam in fidei claritate

Tertiam in iesu inuentione

Quarta gaudent hodie in eterna fruitione

Et licet uideatur tibi hoc repeti quod dictum est

supra: tamen sub alio & deuoto sapore si attendas modos quibus deus nostre sensibilitati condescendit in symbolicis signis: siue apparitionibus extrinsecis nostre cecitati: & reuelationibus internis nostre difficultati ad bonum in exemplis sue humanitatis nostram miseriam excludit in obiecto beatificae trinitatis: unde ad stellam magorum possunt adduci apparitiones extrinsece ueteris testamenti. Sicut enim hec stella suum officinum habuit solum ad christum ducere. Sic & omnes ille ueteris testamenti apparitiones extrinsece: ad hanc ordinabantur & ad hanc adducte si recte intelligatur in qua apparuit uerbum in carne: unde tam benedictis magis quam omnibus patribus antiquis potest dici illud leuitici nono Hodie apparebit nobis deus. q. d. respondens ansietati sanctorum patrum: qui querebant in carne uerbum. Respondens etiam interrogationibus sanctorum magorum: qui itinerantes. xiii. diebus dicebant & querebant ubi est et cetera. Multipharie multisque modis deus loquens olim patribus in prophetis & mysticis signis: & nobis magis iam xii. diebus factum est extrinsecum signum. Sed hodie aufertur uobis lassitudo inquisitionis: quia erit uestra peregrinatio determinata: dabitur certitudo inquisitionis: quia apparebit incarnatio presentata: offertur plenitudo consolationis: quia erit letitia communitata quo ad iter presens: quia hodie apparebit rex regum & dominus dominantium: amore nostri factus paruulus in medio animalium. Discurre per figuras & inuoca patriarchas & prophetas. Veni moyses & uide rubum incombustum immo latet matre uirginitatem: in paruulo & carne penale fulgentem diuinitatem: & per alios similes in scriptura. Ex secunda reuelatione: tam illustrationis si dei: quam amonitionis in somno per imaginariam uisionem: debes intelligere quod dum sumus in uia: communit non fit nobis reuelatio sine forma imaginaria: sed anima ibi non sistit: sed refert ad intelligibilia maxime: quando ad hoc sunt: quia spiritus factus: uel per se uel per angelos format nostram imaginem illustrat cum sibi placet ad intelligentiarum rationem. Alioquin si anima ibi sistit accipit occasionem erroris. Unde Sanctus daniel uidens imaginariam quae uolebat ibi sistere & per se non poterat intelligere diu ieiunauit & fleuit & pro claro intellectu orauit propter quod angelus superior dixit inferiori: quod faceret eum intelligere uisionem: Intelligentia enim opus est in uisione: & in re dubia nullo modo credendum uisioni imaginariae: nisi ex ipsa formaretur intellectio clara. Et hec est causa quare taliter uidentes sepe pferunt falsa licet uideant uera quae licet habeant adeo uisum non habent intellectum: sed exponunt sepe per proprium sensum. Est tamen iste modus uisionis in primis consolationibus quas deus facit aere. Et inuenimus in ueteri testamento quod istud fecit destinando ad prophandum: illustratio eorum intelligentias: sicut de samuele primi Regum. iii. & Nume. xii. Si quis fuerit propheta in uos: per uisionem & sonum appropinquabo ei. Etiam ad sublimandum & gu-

bernandum fit uisio: sicut. iii. Ro. iii. apparuit dominus per somnum salomoni. Etiam confirmado ad sequendam diuinam uoluntatem p̄ rectitudinem conscie: unde & sic apparuit Ioseph: Matth. i. Omnium istarū apparitionū finis est apparitio tertia: scilicet xpi incarnatio p̄ntata: ut iam nobis sufficiat uerbū dei p̄tis in assumpta carne uisibili pro oī uisione & p̄ omnibus p̄mis uisionibus.

Ad illustrandum prophetantes

Ad informandum errantes.

Ad rectificandum errantes.

Sufficit una apparitio q̄ est apparitio lōga: magna: clara: plena: & perfecta. Et hoc habentibus oculos mentis irradicatos a xpo sole: & ab eius interna inspiratōne. Hec est sacra scriptura q̄ nobis est p̄ xpm̄ iesum reuelata quando ipsum uerbum patris apparuit in tunica passibilitatis ad exemplandū statum uiatorū. Apparuit enim gratia saluatoris n̄ri dei oībus hominibus erudiēs nos: ad titū. ii. Et sic apparuit reuelauit scripturā: quia gr̄a & ueritas per iesū xpm̄ facta est: unde & in huius signū uelum templi scissum est. Item quando apparuit ī stola imortalitatis resurgens a mortuis ad premonstrandum statum beatorum. Vnde & in die resurrectionis apparet discipulis iussit & dedit eis sp̄m̄ sc̄m̄ ut intelligerent scripturas: & Ac. i. p̄buit seipsum uiuum in multis argumentis per dies. xl. apparet eis & loquens de regno dei. Tertio enim cōsumabit & clarificabit omnes istas apparitiones: cum appebit in gloria maiestatis ad iudicandum singulorū merita. Et ideo nullus debet iudicare: quousq̄ ueniat dominus qui illuminabit abscondita tenebrarū. Tūc enim apparebit signum filii hominis in celo: Matth. xxiii. Nulla ergo apparitio ē de cetero desideranda nisi intueri xpm̄ iesum: & hunc crucifixum. Et de quarta apparitione que est essentialis intuitiōis in obiecto trinitatis non est presumendum aliqd̄ dicere nisi q̄ est contentum in scriptura sacra. Sufficit nobis q̄ illa apparitio est.

Perhēniter uiuificatiua

Feliciter quietatiua

Sublimiter deificatiua

Et ita tradit nobis scriptura. Nam de primo ad Colo. iii. uita nostra abscondita est cum xpo ī deo: cum autem xps apparuerit uita nostra: tunc & uos apparebitis cum ipso in gloria. Et ideo dum peregrinamur in fide: sufficit nobis gloriari in spe. De. ii. in ps. xvi. Ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo: satiabor cū appuerit gloria tua. Quid plus queris quando diuino conspectui p̄ntaberis: & tibi promittitur plena & uera satiētas in uisione maiestatis? Noli plus scrutari fantastitas uisiones: quia scrutator maiestatis opprimetur a gloria. De. iii. p̄me. lo. iii. Charissimi modo filii dei sumus sed nondum apparuit quid erimus. Scimus autē qm̄ cum apparuerit filius ei erimus quoniam uidebimus eum sicuti est. Et omnis qui habet spem hanc ī ea sanctificat se sicut & ille sanctus est. Hec ergo est

illa stella & illa apparitio clara que magos duxit ad xpm̄: quia sacra scriptura splendida & certa tres per sonas nostre mentis pleni illustratas ducit.

Ad xpi exemplum

Ad xpi ueram

Ad xpi summum bonum.

Secundum q̄ ipse dicit. Ego sum uia ueritas & uita: & qui ab hac deniat ad herodem. i. ad humanam rationem: que gloriatur in pelle sensibilis explorati perdit fulgorem stelle quem sibi prestiterat intellectus scripture: de quibus stellis erraticis satis dictum est supra. Sit ergo benedictus iesus.

Nostri exterior illustratio in exemplo

Mentis nostre illuminatio in luce gratie

Nostri continua uisio in contuitu crucis sue

Nostri felix expectatio in amplexu beatitudinis sue.

In qua benedicti magi nunc in eterno regno: sicut stellam sue beatitudinis non in presepio: sed in sinu paterno ipsum feliciter intuentur.

Iesus magis monstratus. Cap. iiii.

Acramentum uocationis nostre in his b̄n̄ dictus magis diuina pietas ingerit añ oculi cordis nostri. Manifestatus ē enim ut dicit Aug. in sermone de ephia in ipsis cunabulis infantie sue puer iesus his qui prope: & his qui longe erant iudeis in pastore propinquitate. Gentibus in magore longiquitate. Nec illis doctis. Nec istis iustis. Hi ergo beati reges nostre iustificatōnis & uocationis figura suo facto nos incitant & excitant ut iesum puerum adoremus: & istorum benedictorum regum imitemur exempla. Reddit autem nobis istos admirabiles & imitabiles: ac reuera uenerabiles.

Labor itinerationis

Aufus confessionis

Actus subiectionis

Munus oblationis

Gressus reuersionis.

Attēde ergo q̄ a labore itineris nō retardauit istos beatos magos longitudo uiarum: quia de extremis terre finibus uenerunt ad xpm̄: uel saltem de longinqua regione non eos retraxit.

Difficultas temporum: quia in hyeme

Non multitudo expensarum: quas oportuit facere

Non teneritudo cōplexionū: quia erat delicate p̄sōe

Non periculū personarum: quia eis poterant fieri

multe insidie: sed attendit eos.

Fidei feruor

Spei uigor

Charitatis ardor

Extrinseci luminis splendor

Interior illustratio radiosior.

Vt nec ad temporis momentum potuerint uel timore persone: uel amore patrie: uel negligētia seu desidia aliqua retardari: quin statim curerent ad uidentium paruulum: quem didicerant celo teste iā natum. Erubescite miser xp̄iane: non imitari beatorum magorum exemplum saltē postq̄ puulus

nus iesus: iam nō una stella: sed mille milibus mi-
 raculis sanctorum exēplis martyrum uictoriis tuā
 pigritiam excitat & tuā cecitatē illustrat: precipue
 q̄a iā stabulū mutauit in celi palatiū: presepiū in re-
 gis solitiū: uirginis gremiū in patris sinū: paruulita-
 tē in maiestātē: panniculos & fasciā in gloriosam
 stolā: lachrymas & uagrus i celi cōcentus: mutita-
 tē infātie in locutionē paterne substātie. Societatē
 bestiarū in exercitū angeloz. Vere pie timeas ad
 dexterā patris iam sedentē: quē herodes pertimuit
 matris ubera lābētē. Saltē patefacta gloria te de-
 bes attrahere: si nō uis benedictos magos ad adora-
 randā infantīā sociare. Sed dicite benedicti magi
 dicite ad meā negligentā excitandā: ad meam
 inertīā roborandam: & ad meam affectionem ifor-
 mandam

Quis uos mouit oīa sic cito relinquere?

Quis uos adiuuit tā celeriter curere?

Quis uos direxit in tā longo itinere?

Quis uos confortauit in sustinēdo laborē?

Audi ergo beatos magos respondentes & diligen-
 ter attende: & tu fac similiter. Nostra peregrinatio
 inquit.

Habuit uestigiū inderiuabile: q̄a stella precessit.

Habuit solatiū ifatigabile: q̄a nobiscū fuit

Habuit desiderīū inestimabile quia in domum in-
 trodixit.

Habuit stipendium indefectibile quia ad eū duxit:

Omiseri sequimini uiriliter. Quia nos habui-
 mus quasi figuram: uos ueritatem expressam. Nos
 precessit stelle fulgor: uos xp̄i cōuersationis splen-
 dor. Nos associatū solatiū stelle: uos commutatio
 christi persone. Nostrū desiderīū inflamauit iesus
 paruulus: uestrū iā trāformat iesus gloriosus. Stel-
 la nos introduxit i stabulū ubi erat cū uirgine m̄re
 deus ifans: xp̄s uos itroducit i celū: ubi ipse ē eter-
 naliter i dextera dei patris regnās. Quare ergo nō
 curitis: q̄a ipse iesus exultauit: ut gigas ad curtēdā
 uia. Vidē uestigiū inderiuabile: uide xp̄i cōuersatio-
 nem: ferrata ē uia nō equorū passibus: sed benedi-
 cti iesu pedibus & manibus clauatis i ligno cru-
 cis. Nō potestis deuiā: q̄a quattuor crucis brachia
 mūdi sperā includūt. Secure uos ad sequelā inui-
 tat. d. Mat. iiii. uenite post me. Ego sū uia: ego lux
 ego ostium

Via deducit

Lux perducit

Ostium itroducit.

Ecce christus dicit. Discite a me. Beatus Petrus di-
 cit: ut sequamini uestigia eius. Job consensit. Vesti-
 gia eius secutus ē pes meus. Quid ad hec m̄debi-
 mus fratres: uel quā excusationē hēre poterimus.
 Nā non te christus inuitat ad faciēdū miracula: sed
 ad eius sequēda uestigia & ad ruminandā & āple-
 xanda crucis sue opprobria. Luce. ix. Si quis uult ue-
 nire post me abneget semetipsū: & tollat crucē suā
 & sequatur me. Hec ē myrrha quā portauerūt be-
 nedicti magi: & offerunt xp̄o: q̄a mortificationem

christi in suo corpore circūferunt. Secundo ha-
 bet solatiū ifatigabile: uidelicet xp̄i consolationē
 & coicationē. Mat. ultimo. Ecce ego uobiscum sū
 usq; ad cōsumationē seculi. Et iterū uenite ad me
 oēs qui laboratis & onerati estis: & ego reficiam
 uos. Ego. n. sum cibus & potus. Ego baculus: ego
 iumētū: ego uirga.

Cibus conformationis. Io. vi. Caro mea uere ē ci-
 bus & sanguis meus &c.

Porus delectationis ibidem

Baculus sustentationis

Virga consolationis.

Virga tua & baculus tuus ipsa me consolata sunt.

Iacob i baculo isto transiuit iordanē. Gen. xxxu.

Quod si uulneratus es aut infirmus: ipse ē iumen-
 tum supportationis. In ps. i. Ut iumētū factus sum
 apud te &c. Super hoc iumentū samaritanaus iposuit
 it sautiātū. Nulla ē ergo excusatio si non sequeris
 ex quo benedictus iesus te sua supportationē & so-
 latio continue reficere pmittit. Hoc autem tale so-
 latiū non uendit: nō prestat uel cōmutat: sed gra-
 tuite donat ipso dicente. Si quis sitit ueniat ad me
 & bibat: & qui uult accipiat aquā uitę gratis. Ter-
 tio habet desiderīū inestimabile. s. regni cōsiderati-
 onē. ps. Quēadmodū desiderat ceruus ad fontes
 aquarū &c. Desiderat ceruus fontē: cecus lucē: affli-
 ctus pacē: eger sanitatem: esuriens cibum: peridi-
 tans portū: & omnis natura finē proprium. Super
 omnia uero desiderat anima sancta deum. Augu-
 Fecisti nos domine a te &c. Est enim omnium de-
 sideriorum nostrorū finis: q̄a dilectus & desidera-
 bilis totus: cui desiderio mens deuota.

Infatigabiliter currit

Indecidabiliter recedit

Inextimabiliter proficit.

Ambrosius de uirginitate. Omnia nobis christus
 ē. Si uulnus curare desideras medicus ē. Si febribus
 estuaris fons ē. Si iniquitate grauaris iustitia est. Si
 auxilio indiges uirtus est. Si celum desideras uia ē.
 Si mortē times uita ē. Si tenebras fugis lux ē. Si ci-
 bū queris alimentū ē. Gustate ergo & uidete quo-
 niā suauis est dominus. Quarto habet stipendiū
 indefectibile: uidelicet premiū cōsumatū: ps. Eun-
 tes ibant & flebāt mittentes semina sua. Veniētes
 autē uenient cū exultatione portātes manipulos
 suos. Manipuli qui seminantur in lachrymis meri-
 torū: colliguntur in premiis gaudiorū. Sunt ar-
 isti manipuli

Laus continua

Letitia perpetua

Gaudium de uisione dei

Fruitis summi boni

Cognitio uniuersū

Pax absq; cōturbatione omnis mali.

Esaie. li. Qui redēpti sunt a domino reuertētur:
 & uenient in syon laudantes: & letitia sempiterna
 super capita eorū: gaudium & exultationem ob-
 tinebunt: & fugiet dolos & gemitus. Sic ergo

ueniunt benedicti magi nec in labore deficiunt: do-
nec ueniant ad uidentū paruulū natum. Secun-
do principaliter reddit eos imitabilis ausus confes-
sionis. Non enim timuerunt in pntia regis iniq-
confiteri dignitatem regalem nati pueri in terra ali-
ena: quoniam herodiana furia qui sentiebant se ty-
rannicum regem & usurpatione non successioe re-
gnare. O beati magi prius christi confessores q̄ cō-
templatores. An nescitis q̄ qui confitetur regem
in alterius regno: regnanti facit iniuriam? An cre-
ditis q̄ uobis parcat crudelis herodes qui nec filiis
propriis pepercit: sed plures trucidauit ex eis? Qui
etiam in paruulis innocentibus nephanda crudeli-
tate & diabolica operatione lac uberum cum pue-
rorum sanguine miscuit. Sed puto q̄ magi beati
iam illustrati a paruulo quem nondum uidistis. iā
cū apostolo eius paulo alligari & mori parati estis
in hierusalem pro nomine domini nostri iesu chri-
sti. Sed audi magorum nostrorum in usam sapien-
tiam. Veniunt & inquirunt: querunt & dicunt: ubi
est qui natus est rex iudeorum? Vidimus stellam ī
oriēte: & uenimus adorare eum. Audi ergo q̄
aliud dicunt: & aliud querunt: aliud scrutantur: ali-
ud confitentur. Nā quattuor profitentur: & unum
solū inquirunt: p̄fitentur enim
Recentē natiuitatē: quia natus est
Antiquā auctoritatē: q̄ rex iudeorum
Prodigii nouitatē: q̄ uidimus stellam &c.
Deliberatā uolūtātē: q̄ uenimus &c.
Immo & si subtiliter pensēs nati diuinitatem. Si
enim rex a regendo dicit: nullus proprie rex nasci-
tur nisi per quem dum nascitur regnū regitur. Hoc
autem solum conuenit illi benedicto iesu qui ab ī-
stanti natiuitatis sue sciuit & potuit administra-
re regnum creature uniuerse. Quis est ait Augu-
rex: tam paruus: tam magnus: nondum in terris lo-
quitur: & in celis edicta propo nens qui in alto ful-
get: & in humili latet? Certe ipse est rex regum: &
dominus dominantium. Et ideo magi in ipso fi-
dentes non uerentur ante faciem regis iniqui con-
fiteri eius regiam dignitatem: de supradictis non
querunt: unum solum querunt humilitatis p̄sepi-
um & nati paruuli in carne locum: cum dicunt: ubi
est. Non autem querūt ubi illius qui propter nos
alicubi factus ē. Et ideo occurramus benedictē ma-
gorum questionē: & annunciemus eis de paruulo
iesu quem querunt domino nostro deo: quia ī ml-
tiplici ubi ipsum inuenimus: in diebus peregrinati-
onis sue: & in glorificatione assumpte nature. Inue-
nimus enim eū
Incarnatū in utero
Inclinatū in p̄sepio
Peregrinantem in mūdo
Triūphantem in ligno
Quiescentem in sepulchro
Presidentem in celo.
Iuxta sex differentias ubi secundū locum: sed nunc
benedictis regibus quadruplex ubi conferamus

Vbi uestibulū carnis
Vbi patibulum crucis
Vbi pretorium iudicis
Vbi palatium principis
In uestibulo carnis est dispensatorum doctrina-
rum
In patibulo crucis propitiatorium offensarū
In pretorio iudicis auditorium causarum
In palatio principis p̄optuatum deliciarum
O beati magi uultis uidere primum: ubi: suestibu-
lum carnis in quo uerbum carne uestitum est ī ue-
ro uirginis. Hec est tunica inconsutilis desuper con-
texta per totum: quia eius uita tota est exēplaris.
Hec est corrigia insolubilis quia eius unionis liga-
tura inexplicabilis. In hoc ubi est dispensatorum
doctrinarum: quia in sue natiuitatis exordio docu-
it factō quod postea erat docturus uerbo: docuit
inquam
Humilitatem: q̄ in stabulo
Charitatē: q̄ in medio animalū
Austeritatē: q̄ in p̄sepio
Paupertatē: q̄ sine hospicio.
Audi lectorem humilitatis. Iacet in stabulo: qui ful-
get in celo. Iam clamat factō illud Mat. xi. Discite
a me &c. Has scolas querebant discipuli. d. Rabbi
ubi habitas? ut humiles humilem sequerentur. In
tellectuali igitur prudentia ē: ut ubi maiestas se exi-
naniuit: uermiculus nō intumescat: puer. xi. ubi su-
pbia: ibi cōtumelia: ubi at humilitas ibi ē sapiētia.
Audi lectionem charitatis. Iacet in medio inter bo-
uem & asinum: populum gentilem & iudaicum:
utrūq; uocans & saluās. Quod ergo nō fecit: post
ea docuit Mat. xiiii. ubi duo uel tres &c. Hec at cō-
gregatio tūc ē ī eius noīe cū ē ueritas p̄fectiois: af-
fectiois: dilectionis: & cōpassionis. Ecce igit̄ xps
in medio
Non superius cum elatis
Non inferius cū simulatis
Non a dextris cū adulatoribus
Non a sinistris cū detractoribus
Non retro cū insidiatoribus & inuidentibus
Non ante cum aperte impugnantibus & p̄sequen-
tibus.
Audite lectionem austeritatis. Iacet in p̄sepio in
duris stramentis: in uilibus pannis: non sicut ī do-
mibus regū: & quod peius clericorū: & quod hor-
ribilius est religiosorum: qui mollibus uestiūtur.
Mat. xi. In duebatur diues epulo: purpura: & bysso
luce. xvi. Sic & dormiūt optimates capita populorū
in lectis eburneis & in lectis suis lasciuunt in mol-
libus culcitris & uanis coopertoriis. Amos. vi. xpo
autē sufficit p̄sepiū cum feno. Frustra autem pro-
multis clamat nunc factō illud Ioan. xii. Qui mihi
ministrat me sequatur & ubi ego sum illic & mi-
nister meus erit. Quid est ait Augustinus me se-
quatur nisi me imitetur. Sed audite similem lecti-
onem paupertatis que satis concluditur ex premis-
sis. Iacet in p̄sepio sine hospicio. Sicut postea fuit

peregrinus in mundo. Mat. viii. uulpes foueas habent: & uolucres celi nidos: filius autem hominis non habet ubi caput suum redinet. Glo. Cum ita sim pauper ut nec hospicium quod sit meum habeam: nec inuenio pauperem iesum unquam fecisse huius paupertatis decipulam: ut iuxta se procuratorem haberet qui defenderet proprietatem loci: cuius iesus haberet necessarium usum. Sed sicut uerus pauper nihil in terra possidens uoluit ab omni loco libere posse expelli. Vnde & herodes eum fugauit etiam a toto igno: nazarei uoluerunt eum precipitare in proprie originis solo: unde & ab ipsis fugit: scribe & pharisei cum lapidibus eum expulerunt de templo: finaliter in crucis patibulo expulsus fuit de mundo hic & discipulos docuit. d. Si uos persecuti fuerint in unam ciuitatem fugite in aliam. Non sic impii: non sic. Non enim parat fugam: sed uindictam: & non solum fugientes: sed iuste eos de suis excessibus arguentes sustinere non possunt: immo etiam ad primum uerbum statim ostendunt ei dentes caninos, & morsitent: & lacerant famam eius. Et ideo bone iesu in hac tua paupertatis doctrina paucos auditores habes: pauciores professores: paucissimos obseruatores: loqueris enim eis lingua barbara: quam non cepit eorum imitationis sequela: & ideo qui uidebant te foris expulsus: & rerum proprietate priuatum: fugerunt a te. p̄ me ad Cor. i. ubi sapiens: ubi scriba: ubi conquisitione huius seculi? Nunquam in scolis paruuli christi docentis. Nequaquam domine immo omnes declinauerunt simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum: non est usque ad unum. Tertio ubi sunt principes gentium: & qui dominatur super bestias que sunt super terram. Qui in auribus celi ludunt qui argentum thesaurizant: & aurum in quo confidunt homines: & non est finis acquisitionis eorum. Qui argentum fabricant & solliciti sunt: nec est inuentio operum illorum. Exterminati sunt & ad inferos descenderunt. Fugite illud ubi benedicti reges: quia ibi est habitatio inimicorum paruuli regis iesu. Sed ad ubi paruuli iesu uos ducit stella clara quam uidistis in oriente: que procedet uos usque dum ueniens stabit supra ubi est puer: hec est sapientia eterni uerbi que stat supra sequentes ubi sunt paruulitatis. Supra sequentes ubi humilitatis & paupertatis prescripte. Stat inquam supra illustrando intellectum: inflammando affectum: dulcorando & reficiendo totum animum. Roborando affectum extrinsecum: repellendo hostis maligni incursum: procul ergo a christi pauperibus diffidentia omnis abscedat: quia edent pauperes: & saturabuntur: & laudabunt dominum qui requirunt eum. Secundum ubi de quo respondeamus sanctis magis interrogantibus est patibulum crucis: ubi passer. i. actiuus uenit sibi domum firmitatis: & turtur. i. contemplatiuus nidum securitatis ubi reponat pullos suos. i. conceptus & opera charitatis. Ibi turtis. i. castrum: ibi specula. i. presidium. Ibi colliduntur exercitus hostium. Iudic. v. ubi collisi sunt curus & hostium suffocatus est exercitus: ibi

narrantur iustitie domini. Iustitie inquam domini: quia ibi est iustitarius pro nobis dominus iesus: factus pro nobis peccator magnus: quia omnium peccatis purgatus. Quia si in uiridi ligno hoc faciunt pro peccatis alienis: in arido quid fiet pro peccatis propriis. Vere maximum & precipuum argumentum iustitie domini est: quando proprio filio non peccit amorosus pater quando tradidit eum in tam terribilem mortem: ex quo se uoluit opere nostrorum reatibus peccatorum: uere pellicule edorum similitudinem maioris expresserant: quia ex quo pellem peccatorum ade quantum ad soluendum reatum uoluit inducere: oportuit eum penam mortis exolvere. Ibi ergo pro christo narrantur iustitie domini. Sed re uera nobis longius & iocundius narrantur misericordie domini: quia ex iustitia quam recepit nobis misericordiam exhibuit. Vbi sunt ait propheta misericordie tue antique domine? Certe ubi est propitiatorium offensus: & ubi manat profluu gratiarum. Ibi ergo sunt misericordie tue domine iesu: ab antiquis patribus repromissa: ubi te uideo affixum pedibus suspendente executionem sententie: extensum manibus uocantem ad conuersionem penitentiae: inclinato capite offerentem remissionem offense. Aperto latere inuitate ad receptionem gratie uide ergo misericordiam suspendente sententia: unde fixis pedibus stat: non ad executionem sententie procedit: sustinet: dissimulat: expectat: non irascitur per singulos dies. Sap. xi. Misereris omnium domine quoniam tua sunt: omnia potes: & dissimulas peccata hominum propter penitentiam. Et re uera misericordie domini: quia non sumus consupti. Trens. iii. Et miror si hoc in se quilibet non miratur. Et tamen sepe
 Ipso sustinente peccata multiplicantur
 Ipso dissimulante aggrauantur
 Ipso et expectante animi iduratur.
 Et enim quia non cito profertur contra malos sententia: absque nullo timore filii hominum perpetrata mala. Eccl. viii. Sed secundum duritiam cordis ipsorum: & cor ipenitens thesaurizat sibi iram in die ire: & reuelationis iusti iudicii dei: Ad Roma. ii. Vide etiam misericordiam uocantem ad penitentiam. Extendit manus suas ut uocet & trahat: inspirat: predicat: & flagellat ut conuertaris & confitearis. An ignoras: quia benignitas dei ad penitentiam te adducit? ad Ro. ii. Ad uos igitur ingrati scelesti: & obstinati est uox ista crucifixi horrenda. puer. i. Vocauit & tenuistis: extendi manum meam & non fuit qui aspiceret. Despexistis omne consilium meum: & increpationes meas neglexistis. Ego quoque in interitum uestri ridebo: & subsannabo cum uobis id quod timebatis aduenerit. Vide ergo misericordiam remittente offensas: caput inclinatum: quia paratus peccatum remittere: ad osculum recipere: pacem offerre. Hiere. iii. Tu autem fornicata es cum amatoribus multis: sed reuertere ad me dicit dominus. Sed de multis uerum est quod dicit idem Hiere. v. Indurauerunt

runt faciem suam super petram: & noluerunt reuerti. Vide etiam misericordiam offerentem gratiam. Stat aperto latere unde fluxit sanguis redemptionis & aqua ablutionis: unde fluxit regeneratio & refectio. Ones ergo sitientes uenite ad aquas: & qui non habetis argentum: properate emite & comedite. Venite emite absque argento: & absque ulla commutatione uinum & lac &c. Que dicuntur Esa. lv. Sed heu quidam dereliquerunt hunc fontem aque uiue: & forderunt sibi cisternas dissipatas. i. concupiscentias suas animas dissipantes. Sicut conueniunt dominus per Hieremiam. Et ideo uenit tempus quando ipsi clamabant cum diuine epulone: lingua nostra siti aruit. Sed qui obturant aures suas ne audiant christum pauperem clamantem in ligno: clamabit & ipse: & non exaudietur in gehenne supplicio. Vbi sunt ergo misericordie tue antique domine.

Certe cruci affixe

In cruce extense

Per crucem inclinate

Et de latere benedicti iesu

Afluente reducte.

Propter hec cantat sponsa in canticis. Indica mihi quem diligit anima mea ubi pasce in cena per sacramentum: ubi cubes in meridie pene per acerbum supplicium. Et exprimit sponsa huius ubi desideria et ubi abundauit delictum superabundet & gratia. Ro. v. Ad cor ergo reuertere anima mea. Et ut dicitur Baruch. iii. Disce in patibulo crucis & titulo crucifixi iesu: ubi sit prudentia: ubi sit uirtus: ubi sit intellectus: ut scias simul ubi sit longitudo uite & uictus ubi lumen oculorum & pax. Tertium & quartum ubi. s. pretorii iudicis & palatii principis in tractatu iudicii & regni infra dicitur. Sic ergo benedicti magi querentes ubi nascetur & nati pueri confitentur multiplicem titulum dignitatis. Tertio reddit eos nobis comedabiles actus subiectionis: unde dicitur quod bethleem uenerunt: domum intrauerunt: humiliter procederunt: fideliter adorauerunt. O sapientes magi quid facitis: in fascia puerum adorantes. Adoramus inquit & sapientes fecimus. Sic enim

Profitemur diuinitate

Reueremur dignitate

Reprehendimus conformitatem

Imploramus pietatem

Comittimus nostram fragilitatem.

Primo profitemur diuinitatem in assumente uerbo quod oportet adorari tanquam principium nostre creationis: medium nostre gubernationis: finis nostre beatificationis: luce. iiii. Dominum deum tuum adorabis: hoc tributum ab omni creatura requirit: quod certe debemus reddere semper habitu: sepe actu: oes sancti fuerunt solliciti hoc reddere tributum. Ille qui ab hoc uoluit eximi. s. lucifer meruit profundari. Reueremur secundo dignitatem in homine assumpto. Nam ille paruulus rex erat: & habebat scriptum in uestimento suo & in femore. Rex regum & dominus dominantium. Apoc. xix. Vestimentum po-

test significare assumptam humanitatem: semur quod est fontale principium generationis significat generationem eternam: quasi dicat beatus iohannes. Rex erat secundum utramque naturam. Recordare ergo christiane: quia in nomine domini iesu omne genua flectitur & flecte genua apiculo amoroso: ne forte cum pharaone tunc incipias cogitare quando incipies uultione sentire. Reprehendimus tertio conformitatem. Ipse enim propter nos de celo descendit ad terram: dum se humiliavit formam serui accipiens. Et ideo nos omnia nostra sublimia deponamus in conspectu eius: uenite ergo una nobiscum adoremus eum quia ipse est dominus deus noster. Ipse paruulus est excelsus dominus qui humilia respicit in celo & in terra. Imploramus quarto pietatem. Et hec adoratio est penitentium qui se prosternunt ad pedes iesu misericordiam rogaturi: ps. Coram illo cadet ethiops: immo pro remissionis gratia candidati. Curte ergo peccator ad pedes paruuli & nec tibi uilis uideat locus: quia ibi beata peccatrix induit sanctitatem. Egredietur enim diabolus ante pedes eius. Baruch. iii. Comittimus quanto nostram fragilitatem. Sic adorando omnem nostram sollicitudinem precipientes in eum quem ipsi curra de nobis. Ego per illud modicum quod sumus sumus me puidetie & tutele ut in peregrinatione quam facimus ab herodis insidiis nos defendat: quod & fecit. Nam eos in sonis amonuit ne ad herodem redirent. Quarto ostendit nobis eos comedabiles munus oblationis. Amor autem est principium quod a deo nobis datur: in quo omnia dona donantur. Tanta igitur sunt sequentia munera quantum est amor in anima. Ad exemplum autem istorum beatorum magorum offeramus multa munera: quia de istis scribit quod obulerunt ei aurum thus & myrrham. Historice obtulerunt domino magi.

Aurum in paupertatis subsidium

Thus in stabulans fetoris remedium

Myrrham in teneritudinis puerilis osequium.

Allegorice autem. Aurum protestatur regis potestatem. Thus dei maiestatem. Myrrha carnis mortalitatem. Tropologice nos informant quid debemus offerre: tam abiiciendo uicium: quam accipiendo uirtutis exercitium. Abiiciendo quidem: quia aurum procedit in diuitiis. Thus est excellentius in sacrificiis: & significat sublimitatem honorum. Myrrha adhibetur delitiis carnis: que multum precedit in unguentis. Ista paruulo nostro offerimus si pro amore suo uicia abiicimus. Alio modo nos instruunt. sicut offeramus aurum splendentis cognitionis. Thus ardentis deuotionis. Myrrham carnis mortificationis: uel aurum dilectio caritatis. Thus oratio sanctitatis. Myrrha compassio pietatis. Anagogice uero. Aurum figurat in prima splendore uisionis. Thus dulcorem siue resolutionem fruitionis. Myrrha tenore incorruptionis. Talis multitudo munerum accepta est a deo. Eccl. vii. Secundo offerenda sunt munera magna copiositate: & hoc respicit magnam dilectionem: propter quod hic dicitur quod apertis thesauris

suis obtulerunt. Apertio thesaurorum significat
 multitudinem munerū: ps. Reges tharsis & insule
 munera offerent. Munus regum: munus magnū
 unde secūdi Paral. ix. dicitur q̄ oēs reges deferebāt
 regi Salomoni munera uasa argentea & aurea: uestes
 & arma & aromata. Regalis oblatio isti nostro
 paruulo est diuinitia dilectio ut eius amor in no-
 stra regat omnes mentis nre affectiones: & in ipsū
 referat: & dominet eisdē. Munus exterius ē signū
 iniectionis amoris. Amat paruulus iesus sibi offe-
 rentem superflūū magis offerentem necessariū: ma-
 xime offerētē seipsū. Obtulit uicua duo minuta to-
 tum necessariū suū uictū: & excessiue cōmendatur
 a xpo. Duo minuta corpus & animā: hii sunt duo
 hynnuli capree quos diligit sponsa: imo ipsi sunt
 spōse ubera: uel duo heduli quos preparat Rebecca
 quibus pater Isaac libenter uestitur: dum corpus &
 anima xpo iesu ī pnia dedicantur. Talibus muneri-
 bus filie tyri. i. penitentes aie multum deprecabun-
 tur: hec sunt munera que duces offerunt. Singuli
 duces per singulos dies offeruat munera in dedi-
 catione altaris. Ibi enim legitur q̄ obtulerunt mul-
 ta dona & magna. Tertio debent offerri paruulo
 iesu munera chara preciositate: & hoc respicit pu-
 rani affectionem: ubi. n. est pura affectio: ibi chara
 & preciosa oblatio. Gen. xliii. Sumite de optimis
 terre frugibus in uasis uestris: & deferte uiro mune-
 ra: fructus optimi: fructus p̄matui: quia fructus pe-
 nitentie digni. Nam sera penitentia magis uideatur
 ex impossibilitate peccandi q̄ ex uoluntate peniten-
 di: primitiua enim erant iacob & Serotina laban.
 Talia munera generosa obtulit Zacheus. Luce. xvi.
 Ecce inquit dimidium bonoꝝ meoꝝ dñe do pau-
 peribus.

Ecce munus gratiosum: quia p̄optum

Ecce munus copiosum: quia bonorum

Ecce munus uirtuosum: quia meorum

Ecce munus fructuosum: quia do pauperibus

Ecce munus recta intentione purgatum.

Et ita de proprio: quia si quem defraudauī reddo
 quadruplū. Quarto offerēda sūt xpo munera di-
 gna gratiositate: & hoc respicit piam deuotionem:
 unde benedicti magi dicantur prociuisse & adoras-
 se. Munera talia sunt placabilia: unde Abel obtulit
 dignus: digna: digne: gratus: gratis: grata: unde re-
 spexit dominus ad abel & ad munera eius. gen. iiii.
 Premissis talibus munibus placabis faciem prin-
 cipis. Vnde dicitur in eccle. q̄ donū hominis dila-
 tat uiam eius: & ante principē spacium facit ei. Ta-
 lia munera obtulit & premisit iacob. Gen. xxvii. Pla-
 cabo eū munibus que precedunt: & postea uide-
 bo illum. Vltimo reddit nobis istos magos imi-
 tables gressus reuersionis: per aliam. n. uia &c. de
 quo quia dicitur ē supra sufficiat hoc dixisse: quia re-
 gio nostra paradisiu ē: a qua uisibilia sequendo di-
 scessimus: sed ad eam necesse est flendo: & uisibilia
 cōtēpnendo atq; appetitum carnis refrenando re-
 deamus. Attende autem q̄ in toto decursu hūsto

rie huius diei nobis describitur modus

Diuine prouidentie

Humane malitie

Et hostilis pugne.

Nam quando deus uult aliquē solennem statum
 quasi alterum christum in mundū nasci facere tres
 reges trinitatis cultores seipsos regendo sibiipsis
 dominantes in oriente uident stella: quia presētū
 illustrationem orientis gr̄e: quequidem illustratio
 facit eos

Promotos ad laborandū

Audaces ad confitendū

Viuares ad predicandū

Liberales ad offerendū

Deuotos ad inquirendum

Subiectos ad adorandum.

Et quia oīs illustratio diuina mentē subicit his q̄
 tenent typum dei in terra. Ideo tales reges stella du-
 cit ad hierusalem que erat sedes magisteri: ciuitas
 sacrificii: cultus diuini: & principatus regni. Et q̄a
 in ortum nouitatis introducendum in talibus que
 uidentur uicem dei tenere in terra est corrupta reli-
 gio: excecata cogitatio: deprauata affectio: deforma-
 ta conuersatio. Ideo in accessu ad tales dispensatio-
 nes: stelle radii se occultat: quia in talibus illustra-
 tionibus circa primordia dispensationis statuū ori-
 tur dubitatio ne deuiet errado nisi in antiquorum
 auctoritate eorum uita fundetur: quod utiq; uerū ē:
 quia ser̄: per deus noua inserit personis quibus per-
 sonis tempore magorum moysi & prophetis & sa-
 ctis patriarchis quorum typum tenere uidebantur
 qui patriarcharum fidem fermentauerunt: moysi
 legem danauerunt: prophetias carnaliter intelligē-
 do ad ea que amabant intorquebant falsificabant:
 & peruertebant: partim errantes cecitate: partim ma-
 gnificantes uoluntate: auersi ab intellectu spiritali
 & carnali sensu: a terrena curuati: unde tunc carnali-
 ter sapuerūt cum herode scribe & pharisei. Sicut di-
 cit leo papa: ut temporalem sapienter ducē. Sicut il-
 le terrenum metuebat consortem: unde signanter
 dicitur. Cum herodes regnaret in hierusalem: q̄ iter-
 pretatur pelliceus. siue glorians in pellibus: & erat
 alienigena a sanguine israel: quia in talibus tempo-
 ribus regnat sensus carnis & sanguinis: quia oīno
 est alienus a dei intentione & regno. Nam caro &
 sanguis regnum dei non possidebunt: & nihil ne-
 quius q̄ quod excogitauit tunc etiam matri carna-
 lis est ad ea que diligunt: & ad suum carnalem sen-
 sum scripturarum intorquent. Et spiritalis sensus
 ex eorum malignitate absconditur: & sunt aliorū
 duces ceci: uiam spiritualem & perfectam abscondē-
 tes & deprauātes: unde nūc m̄dētes herodi dixerūt
 In bethleem. Sic enim scriptum ē. Et tu bethleem
 terra iuda nequaquā minima es ī principibus iuda-
 ex te enim mihi egredietur qui sit dominator israel.
 Vbi secundum Remigium redarguuntur de igno-
 rantia. Et secundum Criso: de malitia: precipere. n.
 illud regnum quod ostendebat iesu nati esse etc

num: & ipsum iesum esse dei filium. Nam tacuerunt hic. Et egressus eius sicut a principio dierum eternitatis: quod idem est secundum Criso. ac si. d. In principio erat uerbum: quod quidem eis accidit uel ex carnalitate intellectus qua deprehensi non ferebatur in eternitatem messie uenturi: sed solum in temporalitate presentis regni: uel ex iniquitate falsificauerunt prophetiam tacetes quod optimū erat in ea: unde & fuerunt causa necis paruulorum. Si. n. Herodes audisset regnum paruuli nati iesu esse eternū & ipsum dei filium: forsitan in furorem non se erexisset contra eum. Non ergo mirum si tanta malignitas splendorem stelle occultat siue obfuscat: ipsa a benedictorum regum fugat aspectibus. Sic sepe contingit q̄ illi qui radium stelle uiderunt ad adorandum & imitandum inspirandum sancte uoluntatis lumen dum ad tales accedunt eorum magisterio lumen perdunt. Sed si ab eis contingat recedere: cum maiori gaudio lumen quod se absconderat redit. Et uide q̄ sicut isti sunt causa mortis innocentium & perturbationis carnalis regis: Sic falsi & peruersi magistri sunt causa mortis orientis luminis & perturbationis contra nascentem iesū terrene potestatis. Et uide quid faciat carnalis populus iudeorum in consumatione sue malitie. Quia enim receperant ab egyptiis in nece puerorum suorum: talia exercent in morte innocentium propter odium illius nati iesu qui eis fuerat in patribus repromissus ut per hoc clament facti: q̄ ipsi facti sunt ueri egyptii in malitia obstinati. Et illi quos persequuntur facti sunt ueri hebrei quibus promissa cōplentur. Et illis exclusis tanq̄ adulteris ad illos quos prosequitur patrē successio deriuatur. Sic & qui nunc persequuntur euangelicam uitā & ad eius paupertatem excludendam & falsificandam scripturas peruertunt: non sunt ueri successores benedictorum magorum: sed heredes crudelitatis Herodis & impie falsitatis scribarum & phariseorum.

Nota autem quid faciunt benedicti magi: quia quod ueritatis audiunt: illud accipiunt ad sue uite directiuum: quod peruersitatis aduertunt: illud abiciunt per diuinū cōsiliū. Sic & benedicti magi nostri tempore ab illorum imitationibus quod de scriptura proferunt recipiunt & perficiunt: quod de malitia ostendunt compatiendo reiciunt & nesciunt. Et tunc qui uias perfectionis accipiunt ab ipsis uocantur magi quasi illudentes: & illusi ab eis temporalibus opprobriis: & priuati sepe temporalibus bonis illudentes eis: bona illusionem de spiritualibus donis. Nam illis in sua cecitate & carnalitate dimissa stella interne irradiationis duce: que precedit eos in lumine xp̄i uite & scriptura ueritatis intellectu in testimonium prohibente ipsi ad bethleem domū ueri panis accedunt. Ipsi ortum status perfecti reperti: adorant & assument: & a falsis doctoribus medullam legis christum iesum rapiunt: & eos luminis uacuos in sua uana fatuositate relinquunt.

Attende autem q̄ talium peruersitas christum po-

test fugare a seipsa: sed non cōprehendere: sed utiq̄ ad aliam religionē mittere: quia eis excisis ab electorum numero nomen proprium religionē natū acquirunt: nec eis quos persequuntur nocere sinuntur: sed eis coronas preparant ignorantes. Sed nō est pretereundum q̄ herodes falsum spopodit obsequium & illum promittit adorare quē querit occidere: quia talium uitanda peruersitas: quando in principio uidet spiritum oriri qui eorum carnalem uitam ipugnat dum ipsum uidet fortem & uallidum & non acquiescentem uite carnalis dolosas & uirginosas perfectionis uias falsa promissione pretendit: & se perfectionis statum habere talibus fingit ut in eis possit ortū luminis extinguere: & eos ad carnalē eorum sequelam inflectere. O q̄ felices essent hii cum herode si conuerterent ad religionem: quod disponunt ad fraudem. Sed quid herodiani impii immobilem et eternam dispositionem orientis paruuli euertere conamini: destructio huius status non ē temporis uestri. Nichil hac uestra malignitate proficitis: nec illis nocetis quos affligitis. Nec spiritum extinguetis a quo uos extigui & confundi pertimescitis: uelitis: nolitis sancti magi nostri & uere reges: & heredes celestis regni curiū consumabūt itineris. Inuenient stabulum paupertatis quod ingredientur per obseruantiam plenariam. Adorabunt presepium paruulitatis per humilitatem profundam. Offerent paruulo aurum splendentis intelligentie: thus inflammationis perfecte: myrrham mortificationis plene. Et responso accepto de uestra dolositate: per uiam a uestra carnalitate diuersam in regionem euan gelice uite cum letitia reuertentur. Et uobis dimittentes carnalia terrā uinentium spiritualem & sanctam eternaliter possidebunt.

Iesus redēptus paruulus cap. v.

Trende anima mea: q̄ postq̄ tuus iesus cum sua dulcissima matre tēpus a lege statutum in presepii paupertate & stabuli uilitate perfect. Iam humilitatis magistra cum paruulo iesu noluit lege exēptionis uti: licet excellentias suas multas tam in se q̄ in prole pre aliis possideret. Nec excellentias suas uoluit hominibus uendere: cōmunia onera fugiendo: sed diuinitati retribuenda seruare. Contra multos qui si quid excellentie in aliqua congregatione habent statim pre aliis se extollunt: onera cōmunia fugiunt. & multa ostentatione pretenfa uendunt canis donum dei: quod p̄ aliis non uendendum: sed cōmunicandum receperunt a deo. Virgo uero beata cum paruulo iesu noluit presepium relinquere etiam postq̄ regū magnifica colla subdidit paruulo regi nato. Et sicut omnibus semper pauperibus magis non onerosa sed utilis esse uoluit. Sic presepium filii a pauperū pabulo non uacauit: semper sibi dura retinens ut alius delectabilia propinaret. Nec illa sancta bethle-

em debuit in christi puerperio eē uacua in suis pauperibus a beneficio nati regis. Nam qui propter miseriam inopum & gemitum pauperum assumpserat nostre humanitatis amictum: licet in se pauperissimus esse uoluerit: uoluit tamē sibi offerri unde necessitati pauperum prouideret: propter quod mater pauperis iesu que ipsum nouem mensibus in uentre portauerat: in cuius mente semper quiescebat plene nouerat mentē filii q̄ uenerat pauperum misereri: & in seipso semper paupertatis uinculis circumcungi. Vnde ipsa beatissima uirgo maria plena spiritu paupertatis iesu thesauros regum deuotionis oblatos liberalissima caritate absq̄ mora pauperibus regni distribuit. Nō enim potuit manibus marie uirginis aliquid adherere temporalis substantie: que iam audiebat paruulum in omnibus signis que assumere uoluit paupertatis altitudinem mirabilis uocis tonitruo commendare. Et ideo q̄ dragesimo die pauperula mater cum paruulo iesu sancto ualefacientes presepio ipsum dimittentes deuotioni fidelium multis carismatibus plenum ipsum templum donum iesu principale & sumum in materiale templum: & ipsa uerum tēplum domini spiritus sancti in habitatione sacrum cum pauperum hostia introduxit. Ipsa primogenita dignitate & gratia post filium omnis rationalis nature p̄ntat in tēplo benedicti domini iesum benedictum primogenitum omnis creature. O quāta nouitas: o quanta admirabilis iocunditas: presentatur tēplum templo: deus deo presentatur: q̄ nūq̄ absuit sicutur domino: qui eternus & uerus dominus semper fuit. Consecratur hostiis consecratio omnis creature: Redimitur minus redemptio captiuitatis nostre: Offeritur manibus uirginis eterna oblatio dei patris: sed in matre sanctissima puritas purificatur: uirginitas recōciliatur: sanctitas expiatur: dei fecunditas a peccato mundatur. Sancte symeon senex uenisti in spiritu in templum & nunq̄ spiritus tibi hec magnalia reuelauit. Nosti quale tēplum domini: imo qualia tēpla domini? Nam mater domini & filius ambo templum domini. Nosti inq̄ qualia tēpla tuum ingrediuntur tēplum: plane nosti quia in spiritu uenisti: plane nosti quia responsum accepisti a spiritu sancto nō uisurum te mortē nisi uideres christū domini. Mortē ueram uidere non poteris. Non enim auderet se ingerere mors illis oculis quos ueta uita christus sua uisione sacrauit. Expectasti redemptionē israel: uide ergo & letare: quia hic est quem redemptionem misit dominus populo suo. Scis quis est iste cuius uterq̄ parens facit nobis donationem. Nam deus pater eterna caritate nobis dedit filiū quem eternaliter genuit. Sic enim deus dilexit mūdum: ut filium suum unigenitum daret: ut omnis qui credit in ipsum non pereat: sed habeat uitā eternam. Ecce redemptio a patre donata. Sed uide etiam dignissimam dei patris sponfam gloriosam uir-

ginem mariam simili caritate respondentem eterno patri. q. d. Das tu filium qui tuus & meus est p̄ te mihi misericorditer datus: dabo & ego caritate uiscerali quod a te recepi: dabo & me ipsam: quibus & tu dignaris filium tuū dare: dabo
Charitate festina: q̄ prius nō potui
Charitate integra: q̄ nihil retinui
Charitate cōmunicata: quia nulli inuidi
Charitate consummata: hoc ab ipso didici.

Video enim q̄ ipse benedictus iesus qui se ipsū mihi dedit in filium: omnibus se dat

In conuersationis exemplum

In redemptionis pretium

In peregrinationis consortium

In refectiois uaticum

In beatitudinis premium

Et quomodo me possum retinere a dando: que tota sum plena suo dono. Nam spiritus sancti donū in quo: omnia dona donatur: ipse superuenit in me & ipse me totam omnibus donat: & donare me facit totaliter & totum illum benedictum fructū uētris mei eternum deum qui eius opere carnem sūpsit in me. Currite currite omnes gentes: accipite de plenitudine persone in ipsa incarnatione & p̄ ipsam donate. Currite senes cantate cum Symeone
Currite uidue predicate cum anna. Currite uirgines letari in cum maria. Currite uiri accingimini uirtute cum sancto ioseph. Currite paruuli cum iesu. Currite iusti accipite letitiam. Currite peccatores accipite ueniam. Currite angeli & obstupescite seraphi deum paruulum redimi: & puritatem uirginem expurgari: libertatem diuinam legi subiici: & addiscite in scholis paruuli iesu: quia excelsus dominus: & humilia respicit in celo & in terra. Attende autem anima mea iocunditatem istius diei. Nā ille cuius desiderio anxietatur mundus in omnibus electis: & cuius expectatione humana natura eius electa sponsa languerat ultra quinq̄ milia annorum: hodie exhibetur p̄ manus sacratissime uirginis omnibus electis: & ab omnibus recipitur per manus iustissimi Symeonis: & auctoritate totius trinitatis ratificatur instrumentum nostre donationis. Nam auctoritate legis a patre data uoluntate filii: qui ibi est in assumpta natura inspiratione spiritus sancti qui nostrum procuratorem Symeonem adduxit per manus sacratissime uirginis: que deum & hominem ut uera mater possidebat: uere fit nobis ista donatio. Et attende que dicta tibi sunt supra de uirginis chantate: quia nec plus patuit. Nam primo passu quando sanctum reliquit presepium statim uenit ad templum domini quod solum erat in orbe terrarum. In hoc ergo templo tāq̄ in cōmuni loco digno sacerdoti persone cōmuni & omnium procuratori: liberalissima mater omnibus filis gratie dat unigenitum suum. Et ipse benedictus Symeon non dubium itelligit donum & recipit oblatum & predicat mysteriū. Ecce

giii

inquit positus est hic in ruinam & in resurrectione multorum in israel & in signum cui contradicetur: & tuam ipsius animam pertransibit gladius. O fidelem procuratorem: o uerissimum preconem: quia simul predicat quod ex munere accepto euenit in diuersitate hominum. Et exprimit fideliter ad quid recepit dominum iesum datū: quia ad humanam redemptionem per gladium dire mortis: ad humanam informationem per doctrinam & uitam perfecte uirtutis: hec sunt in ruinam impiorū impugnantium christum: & in resurrectionem deuotorum imitantium christi exemplum: hec sunt gladius crucifixionis uiscerum maternorum: quia ipsa continue gladiata acutissimis doloribus cordis iesu & continuis penuriis & molestiis diuine sue carnis gladiatur ipse super hoc contumeliis & ingratitude inibus perfidorum. O quot contradixerunt tibi uirgo beata: & filio tuo

In panniculis paupertatis

In actibus humilitatis

In ardoribus charitatis

In passionibus assumpte humanitatis.

Vides beata uirgo qualia tibi responsa dat procurator noster sanctus Symeon: uides ad quid recepit paruulum: utique recepit ad nostre redemptionis precium per crucis supplicium & tue amare transfixionis gladium: uis ergo ista conditione nobis dare dilectum. Et ego ait beata uirgo noui quid facio: quid dono: quid recipio: quia recipio adoptatorū supplia: pro quibus expiandis: redimendis: curandis: unigenitum dono: qui & uerus agnus: & solus agnus: qui abstulit peccata mundi: quem sola diues offero: quia sola agnum habeo: quem sine pudore concepi: sine grauedine portauit: sine dolore peperit: cum plena uirginitate deum hominem de spiritu sancto genui. Et hic est uerus & solus agnus: qui a nullo nisi a me matre ditissima omnium gratia potuit offerri pro miserabilibus pauperibus adoptatis filius redimendis: qui duplici gemitu culpe & pene tenentur captiui: unde & aues gemetes cum uero agno obtuli: ut oblatio ueri agni recipiat gemitum culpe simul & pene: unde & turtures & columbas obtuli: quia gemitus cōtēplatione & actione in filio meo exclusi: & duplicem gemitum inestimabilem & incōprehensibilem. scilicet mentis & carnis in filio meo expressi: unde & gemitu incōprehensibilis designatur manualis. Sicut enim quod uolat: super terram eleuatur. Scio ergo quod dono imo sola post ipsum filium scio: quia sola ad eius inmensurabilis doloris participium pre aliis accedo & idcirco plenissima & perfectissima charitate dilectissimum filium meum iesum dono ad informandos: ad instruendos: ad redimendos: & reficiendos & ad glorificandos: qui huius redemptionis & beneficii uolunt esse participes. Et me ipsam ipsorum aduocatā: genitricem: tutricē: & gerulam: excusatri-

cem & defensoricē ab omnibus hostibus: & dispensatricem bonorum fieri immobili charitate promitto. O sancte Symeon procurator mundi canta pro toto mundo: & postea iubilabis pro teipso. Secure potes dicere. Suscepimus deus misericordiam tuam in medio tēpli tui. Non redarguit sapientia: & non fuit locus excusationi. Concepit iustitia & non fuit locus appellationi. Mandauit executioni potentia: & non fuit locus defensionis. Et hec oia probamus cum dolore in primo hoīe. Gen. iii. Et ideo talia non queramus: sed desideramus misericordiam que reprehensiones annullat: sentētiās cassat: penas exufflat: & omnia in seipsa in bono reformat. Nunc gratias agamus & cum fidei nostro procuratore symeone iubilando cantemus. Suscepimus deus misericordiam tuam. Tunc enim decet hominem gratias agere: quando se scit plenam doni possessionem habere. Nam in annunciatione audiuit & letata est syon: quando uirgini factum est dei uerbum in utero. In natiuitate audiuimus & uidimus uerbum quod factum est. Narrauerunt populi & mirati sunt qui audierunt. Sed nondum recepit ecclesia: nondum fuit in possessione pacifica. Venerunt magi & adierunt hierosolimam: sed per aliam uiam redierunt. Nec per hoc possessionē acceperat ecclesia: sed hodie a matre cōmuni gloriosa uirgine in loco cōmuni: quia in templo persone cōmuni: quia symeoni facta est donatio: & introducta est ecclesia in possessionem doni: quia suscepta quo indigebat. scilicet misericordiam: & illi congruebat: quia deum paruulum. unde & subdit. Secundum nomen tuum: ita & laus tua. Et ratione liberationis subdit. Secura. d. iustitia plena est dextera tua. q. d. populus. Recepisti honorem in iesu oblatione: quantum dedecoris fuit cōmissum in crimine. Iubilemus ergo cōmuni in pudio gratias agentes pro recepto beneficio dicētes. Suscepimus deus misericordiam &c. Et uere misericordiam: quia dominus iesus misericordia nostra: non solum misericors & miserator: sed ipsa misericordia nuncupatur: quia ex misericordia datus: quia misericordia plenus: quia ad miserandum paratus & missus. Nunc ergo quia tempus miserendi deus: attende miseri ad misericordiam ne cū acceperit tēpus post uestras miseras culpas in penas ipse iustitias incipiat iudicare. Sed attende anima mea quod quattuor tibi opponuntur in hac solēnitate denotionis zelo contemplanda

Tēplum sanctū quod repletur

Matris exēplum que purificatur spiritu scō secūda Hostia paruuli imo paruulus hostia in quo est oīs oblatio cōsumata.

Sāctū collegiū a quo est hodierna pcessio celebrata Et cū ista possint cōsiderari simul & diuisim accipere de oibus in cōiubilationis tripudiū: & postmodū accepta a quolibet sigillatī tue cōtēplationis gaudiū.

Et quia in templo sunt omnia ista consumata: ideo sub templi nomine omnia ista adunantur. Nam olim predictum est. Mala.iii. Statim ueniet ad templum &c. Na hodie.

Propionitur uirtualis sanctitatis documentum
Panditur legalis ueritatis uelamentum
Apitur spualis nouitatis testamentum.
Vnde statim ueniet ad templum sanctum suum: ut peccatores doceat sanctitatem.

Dominator quem uos queritis: ut credentibus exhibeat ueritatem.

Et angelus testamenti quem uos uultis: ut noue gratie accipiat caritatem.

Nobis igitur peccatoribus uigilanter intuentum est quod in oblatione pueri iesu in templo sanctitatis est quadruplex documentum. Ostenditur enim nobis.

Puritatis studium & diligentia: cum purificatur
Charitatis preconium & resonantia cum cantu legitur.

Humilitatis fastigium & eminentia cum magni purificantur.

Suauitatis stillicidium & exuberantia cum uiuipetunt ut moriantur.

Et hoc iuxta uenientes paruuli iesu proprietates misericorditer exhibentur. Venit enim paruulus iesus: ut.

Flosculus uirginei candoris

Circulus etherici decoris

Iubilus intranei dulcoris

Riuulus delectabilis saporis.

Et ideo puer iesus in medio templi puritati insistit: humilitatem ostendit: charitatem intendit: suauitatem infundit. Sed attende quod hec beatissima solennitas est a quattuor prophetis solenniter predicta. Nam Zacharias Aggeus Thobias: & malachias de hoc prophetant. Noe Samuel Salomon Hieremias hanc prefigurant. Concordabimus igitur figuras & prophetas cum his que iesus paruulus fecit. Primo igitur qui in mundum uenerat ut flos puritati insisteret: quando matrem purissimam cum se purissimo purificari uoluit. Ipse est enim flos de radice iesse: & mater uirga aaron que in ortu ecclesie hodie diuersa expandit lilia puritatis. Et ut ut deas quae purificatio non indiguit: sed puritatem docuit: Audi legem Exo. xiii. Mulier que suscepto semine peperit masculum: ipsa quidam imunda est septem diebus. In quibus nemo sine immundicia legis eam uel eius uestem uel lectum contingere: uel ei cohabitare ualebat: & puero circumciso. viii. die ipsa xxx. diebus tanquam imunda ab ingressu arcebatur templi: & xl. die debebat filium offerre cum precio filii: & ex oblatione puer fiebat dominus. Sed redimi poterat a parentibus quinque siclis argenteis: preter leuitam qui erat seruitio domini mancipatus. Pro primogenito offerebatur primogenitus animalis agnus si diues erat par turturum: aut duos pullos

columbarum: si pauperes essent. Oblatio & presentatio erat cõis omnibus nascentibus. Redemptio & commutatio erat propria primogenitorum. In signum quod dominus in egypto percussit primogenita egypti: & ex hoc primogenita israel erant domini: hec lex primogenitorum habetur Exo. xiii. Non solum autem primogenita hominum. sed etiam omnium animalium primogenita erant domini in populo israel.

Hec autem omnia in puero iesu & matre eius impleta sunt. Impleuerunt inquit euangelica omnia secundum legem domini. Quis non aduertat sicut ait Ber. in hoc sermone: matrem domini non legari nisi enim moyses preuidisset sine semine uirginem parituram: quid necesse fuit de suscepto semine: cum aliter parere non posset fieri mentionem: nec uulnam aperuit: sed intrante & exeunte domino porta orientalis iugiter clausa fuit secundum Ezechielem. Vterque igitur fuit puritatis flos qui quidem expanditur in quattuor folia que sunt.

Pudor mundicie impura reiiciens

Figor penitentiae reatum abiiciens

Rubor uerecundie mores componens

Timor reuerentiae se legi subiiciens.

In hec quattuor folia iste flos est expansus. Nam pro sola opinione immundicie uirgo mundissima euitatur ut immunda. Ita ut nullus eam tangere uel cohabitare ei aliquis ualeat usque ad circumcissionem pueri sine legis immundicia. Puer etiam peccator reputatur qui tollit peccata mundi: & per xl. die rum tempus. quod per penitentiam tempus: a templi arceatur ingressu. Quo completo sine redemptione pueri & determinate hostie: templum ingredi non presumunt. Siftitur puer domino: quasi longinquus & efficitur domini: qui uerus est deus & dominus non redimitur leuita quasi seruitio domini mancipatus & redimitur pontifex futurorum bonorum & redemptor omnium: quasi originalis peccati debito obligatus. Templum domini materiale beata uirgo ueretur ingredi: que peperit templum eternum: quod natum est ex ea: Sicut ex uero spiritus sancti templo: legi purificationis subiicitur: que ipso partu purior efficit: fontem pariens puritatis: Splendor glorie ad purificandum inducit: quod purificationem facere uenerat delictorum. Quid faceret per puritatem contracta quod tantum purificationi insisteret per sola opiata. Audi quod propheta consonat & figura Mal. ii. Et Nec. iii. propheta describit puritatis actus. Sacerdos describit purificationis: effectus propheta sic ait. Ecce ueniet dominus exercituum: & quis possit cogitare diem aduentus eius &c. usque ad finem hodiernae epistolae. Nisi igitur esset natus sine uirili semine: cur non posset cogitari dies aduentus eius quasi dicat: quia non uenit secundum legem nature: non potest humanus intellectus modum uenendi ipsius comprehendere. Attribuit autem propheta sibi quattuor actus iuxta quattuor folia predictae puritatis. Qui sunt.

Mundare

Colare
 Conflare
 Purgare.
 Mundando macula tergitur
 Colando scoria reicitur
 Conflando rubigo consumitur
 Purgando nihil imundū relinquitur.

Igitur pudor abstrahit culpe maculam. Rigor abiicit reatus scoria: rubor consumit rubiginem se suum. Timor repellit carnalem affectum. Et sicut ignis purgans metalla nihil relinquit quod non liquefaciat: & herba berith siue fullonum purgans uestimenta non relinquit filū uel pilū quod nō cōtingat: sic deus noster qui hodie insistit puritati: electos suos usq; ad minimas cogitationes purgat. Nam deus noster ignis consumens est. Et puer iesus ignē uenit mittere in terrā. Luce. xiiii. ut quod cōmissum est culpe p̄coquat cum fletu: recoletur & purum auge & argentū remaneat & sic purgatis offerentibus placebit deo in eternū sacrificium cōuertere. Tuncq; ad alios predicandos ipsi tales sūt uere angelus quē mittit dominus ante faciē suam ut post taliū predicationes in templo aīay audientium statim ueniat iesus dominator: iesus in dei persona: & angelus testamēti in assumpta natura: ab auditoribus uolitus & quesitus. Audisti p̄phā: audi figurā sub Neemia: ex igne reperto i ualle purificata sūt ara ligna & hostia. Et ideo festiuitas purificatio est uocata. De qua dictum est in figura purificationis n̄re a Hiero. q̄ non reuelabunt quousq; maiestas domini appeat in templo. Puritas igit secundū predicta folia effecit puros.

Affectus

Affatus

Effectus.

Ara igitur affectio munda: ligna oīo feruida: hostia sensualitas regulata: petra uita solitaria: que motus nō defluit uoluntate. Attendant igitur ministri domini: & qui ei ministrant in templo ubi iam non puer iesus p̄ntat: sed iesus gloriosus & resuscitatus conficit in memoriale passionis recepte: cum quanta puritate debent reicere omnia que sūt carnis: & audiant iesum dicentem illud: Luce. xiiii. Si quis uenit ad me & nō odit patrem suum &c. Oī ergo carnali affectioni renūciat: qui puritati studet.

Secundo uenit in templum ut humilitatem ostenderet: quia radius diuinitatis uestitus est nube humanitatis: ac reflexus in circulum & recuruatus ad sumendum seruilem habitum hodie tibi apparuit quattuor humilitatis coloribus decoratus: uerus enim humilis.

Satagit in bonis occultari

Non refugit sine sua culpa malus reputari

Appetit aliis subiici

Elegit cum humilibus inueniri.

Et ideo in xp̄o sancto & in m̄re scīssima magna fuit humilitas nihil diuinū ostendere: maior nihil

sanctum pretendere: maxima utrūq; occultare. Et hic est primus color. Secundus color fuit se subiicere legi peccantium. Nam magna humilitas fuit querere corporalem mundiciam. Querebat enim absolui ab irregularitate legis. Maior querere inocētiā: maxima pretendere originalē culpā. Tertius color fuit se subiicere legi iudicatiū: nā ut ait Cyrillus Magna fuit humilitas se subiicere legi. Maior q̄ ex legis necessitate: maxia at̄ legi p̄ hoīem date. Quartus color fuit se subiicere legi ignobilium. Nā magne humilitatis fuit pretendere se quasi fabri primogenitum. Sed maioris quasi egenū & pauperē ad offerendū. Maxime autē quali seruū necessario redimendum. Audi quō his concordat p̄phā cum figura. Aggeus cū noe p̄riarcha: propheta describit humanitatis gradū: patriarcha designat humanitatis modū. Aggeus adhuc modicū & ego mouebo celum & terrā: mare & arida: & mouebo oēs gētes & ueniet desideratus cūctis gentibus: & implebo domum istam gloria. Modicū istud est modicitas humiliationis xp̄i hoīs: quia in eius incarnatione q̄si motū est celum diuinitatis: dū descendit in uirgis uterū. Et terra humanitatis dū ascendit ad unionis gradū. Et mare. i. precordia uirginis marie: que mota sunt ad statū maternitatis diuine: & aridam ipsā. Scilicet iudaicā p̄fidiam ab humore gr̄e sicca: que mota est ad odiū impugnationis maligne. Et mouebo omnes gentes: quia p̄cipes gentiū reuerbunt humilitatē xp̄i: tñ sublimitatē contēpsit uilitas iudeorū. Et quia deū humilatū desiderat fides gentiū: ideo in oblatione hūili hodierna ueniet desideratus cūctis gentibus. Et implebo domū istam gloria humilitatis pueri iesu & uirginis m̄ris eius. Ex qua sume dei gloria manifestat: & i humilibus exaltat: un̄ & Symeon cantat hodie: q̄ ipse iesus ē lumē gentiū: & gl̄ia plebis israel: secundū spiritum non secundū carnē. Nā israel secundū carnē predicat iesum positum in ruinā humilitatis. Noe autē patriarcha modū humiliationis figurat p̄ archā. Nā cū obtulisset hostias de animalibus mundis odoratus dominus odorē suauitatis statim promisit arcū & signū federis int̄ deū & terrā. Nihil erat mū dum i natura hominis nisi iesus & uirgo: & tñ cum legi imundorū hodie subiicit humiliter & mera uoluntate: delectatus dominus oblationis odore p̄mittit arcū federis in signū recōciliationis obducēdo celum diuinitatis nube humanitatis & terra & mari genita. i. ex uirgine maria & iudeis orta. Sicut dicit propheta: Mouebo celum & terram. Et arcus fidelitatis & pietatis apparuit in nube: quando deus uoluit crucifigi in carne. In cuius carnis uictoria summe apparuit gloriosus. Et hec est gloria que hodie implet domum. Quia hec oblatio crucis sacrificium figurauit. Cum igitur diuina maiestas tantū humiliat: quid tu miserabilis aīa mea honores appetis: humilia refugis? Statim ait p̄phā ueniet. Si uis uenire post ipsum: audi alte

tum eius consiliū: Mat. xviii. Si quis uult uenire post me: abneget semetipsum: & tollat crucē suā & sequatur me &c. Beda nisi quis a seipso deficiat: ad eum qui supra ipsum est non appropinquat. Tertio hodie uenit in templū: ut charitatē accenderet. Nam ille celestis cantus contentus humanis auribus se diffundens mūdū impleuit: hodie mūdus propriis melodiis secundū Cirillū. Concurrit enim hodie ad diuine laudis preconiū omnis gradus: omnis status: ois etas: ois sexus secundū Ambrosiū. Ois gradus: quia deus hō: mī uirgo: sponsus castus: senex obsequiosus. Ecce prima chorda. Ois status matrimonialis: uidualis: uirginalis: diuinus angelicus: humanus. Omnis etas: infantilis: puerilis: lenilis: & uirilis. Omnis sexus: masculinus: femininus rationalis: & irrōnalis. Sicut patet in aibus oblationis. Nunc uideamus quō concordat figura cum pphā. Salomon cū thobia. Nā thobias p̄bet laudis cantica: Salomon laudis instrumēta. Thobias ergo preuidet templū reedificandū: & ideo omnes puocat ad laudē. Thobi. penult. Cuius canticū concordat etiā litteraliter cū cantico symeonis. Ille enī consolationē israel expectabat: ille p̄uidebat: & quia iste consolationē recipit: iō dicit. Nūc dimittis &c. Ille predixit oēs qui gaudēt super pacē tuā. Ille laudat. d. Quia uiderūt oculi mei salutare tuū. Quod paraſti aſte faciem oīum populorū. Ille predicat. Nationes ex longinquo uenient ad te: & adorabit dominum in te. Ille iubilat tenens deū paruulum. d. Lumē ad reuelationē gentium &c. Ille uidēs puuli effectū iubilat ad hierusalē dicens: luce splendida fulgebis: & postea p̄ omēs uicos tuos hierusalē cantabit alfa. Sub Salomone autē. ii. Re. ii. dī. q̄ cū primo ducerent archā domini in templū domini: impleuit gloria dñi templū domi p̄ter laudātibz tuis psalteriis & cytharis cōcrepātibus illud. Canticū thob. Confitemini dño qm̄ bonus. Statim. n. neni et. Quid dormis hūana pigritia? quid torpes? quid hūano & mundano tumultu strepis? Cur iubilatio nō cōicis cū p̄fectis? Cur nō laudas cū iustis? Audi cōsiliū eius: Matth. xiii. Si uis p̄fectus esse. i. cū iustis me recipere: stude mundū contēnere: quia paup̄ & inops laudabūt nomē tuum. Nā in p̄cessiōe hodierna fuit mūdus calcatus: quia oblatio paup̄z ibi apparuit: fuit harmonicus contentus sine discordia similitudinis. Nullum enī ibi locū peccatū hūit: omnes iusti: oēs sancti: oēs diuersis gradibus fuerūt p̄fecti. Sed auaricia in deuota cum audit sibi dici. Relinq̄ oia m̄det. Venire occidamus eum & nra erit hereditas: Matth. xxii. Occidamus istam inspirationē: & hēbimus tranquillam huius mundi possessionem. Quādiu enī stimulus conscientie remordebit: nequaquā terrena possessio delectabit. Ita respondet secularis auaricia. Aliter m̄det clericalis Symōia q̄ paup̄tate spūs sibi p̄dicari nō uult nec ul̄t p̄ pauperes suam auariciā reprehendi: quorū primā tenēs Criso. dicit: p̄ istos inquit dimittit p̄plus oblationū consuetudinē: q̄ ad lucrū nrm̄ p̄-

tinet iurisdictionis: aufert iustitie sacrificiū: fitq̄ dei possessio nō nra &c. Quarto uenit hodie in templum ut suauitatē infunderet. Nā hoc est unū conditū quod sponsa in canticis desiderat: quod iebriat ac exhilarat: quod esaias p̄pha comendat. Hodie istud uinū quattuor sp̄ibus confectū & sibi bibi gustibus exuberantie dulcoris: & mundo toti p̄pinat suauitatē iubilatiōis. O quāta fuit i eo suauitas contractando eū quē sciebat esse deū conditorem seculorū premiū btōrē: & ab sortis fuit in celestiu p̄libatione: plus desiderauit ad limbū ascendere: q̄ esse in loco ubi posset xpm̄ offerre. Et quia iste expectabat redemptionē israel. Et israel secundum carnē ipugnaturus erat xpm̄: noluit iste scūs senex cū illo p̄p̄o dure ceruicis uiuere: quia forsitan preuidebat statim p̄uex̄ iesum de sua terra debere expellere: unde mortē petendo nō fugit xpī confortiū: sed horrui p̄p̄i sui malignū flagitium. Et ideo in aplexu puuli suauitate ebrius petiit in pace dimitti. Hic concordat Zacharias: cū Samuele: quorū p̄mus explicās suauitatis interne excessum: p̄pha enī dicit: ueniet dñs meus &c. Et nō erit lux inqt̄ iudeis incredulis sed frigus penetrās emulatiōis: & gelu constringens obduratiōis: sed i mundi uespe erit eis lux euāḡlice p̄fectiōis. Interi autē exhibēt de israel p̄ uirginē & ap̄ os: imo p̄ ip̄m xpm̄ q̄ ē lapis israel p̄tiū ad mare oriētale. s. Cōuersiōnis gentiū: & tandē in fine influet ad mare nouissimū uideorū. Nec mireris si p̄ uino condito quod tibi in p̄pha p̄mittit: audias aquā: quia si in nuptis cū xpo fueris: in uinū optimū cōuerte: ur. Et aliter exuberātia suauitatis diuine dī uinū rōne suauitatis: dī autē mare rōne multiplicatis. In figura autē p̄mi Re. i. Oblatus est puer Samuel hely. s. xps̄ hodie Symeon. Et hoc in tribus uutilis & tribus modiis farine: & i amphora uini m̄se exclamante. Exultauit cor meū i dño. Cor ifirmū cur tibi iste potus desipit? Audi uocē in tēplo predicantis. Si quis sitit &c. Hec est aqua samaritane q̄ fit in bibēte fons aque salientis: in uitam eternā. Sed uanitas mūdū: sicut dicit Hierē. i. Dereliquit fontem aque uiue: & fodit sibi cisternas dissipatas: que non p̄nt cōtinere: quia adinuentiōes eorū sunt ad humanas delicias qui multis hic amaritudinibus resperguntur: & in eternas amaritudines finaliter demerguntur. Audisti de tota materia solennitatis hodiernae sub aduentu domini ad templum. Nunc de ipso templo in speciali considera & attende templum quadruplex ad quod aduenit dominiū. Primum est uteri uirginalis. Et hoc est a salomōe edificatum Sap̄e. ix. Dixisti me edificare templum in monte sancto tuo: & in ciuitate habitationis tue Altare in similitudinem tabernaculi facti tui: quod preparasti ab initio. Est autem hoc templum ex.

- Artifice gratiosum
- Materia preciosum
- Forma spaciosum
- Fine gloriosum.

De primo.ii.parali.tertio. Satuit Salomon pauimentum tépli preciosissimo marmore decore multo.Salomon pacificus est artifex xps uel spiritus factus.Marmor uirginis:pauimentu humilitatis:decor uirtutum ueritas:ex quibus concluditur gratiofitas. Secundo.ii.Re.vi.Nihil erat i templo qd non auro tegetetur.i.in maria nihil erat quo n charitate uestiret. De tertio.iii.Re.vi.Omes pietes templi per circuitum sculpsit uariis celaturis & torno:celatura uarietatis:sculptritudo honestatis:tornum promptitudo uoluntatis.Ex quibus probat decor speciositatis. De quarto.ii.Re.xxii.Exaudiuit de templo facto suo uocem meam:& clamor meus uenit ad aures eius.Sicut enim rei fugiunt ad ecclesiam:sic peccatores ad manam:unde Salomon fecit in templo fenestras obliquas ppter obliquatos a culpa:quibus maria celi fenestra facta e Et ad hoc templum uenit deus ut manifestaret gloriam & misericordia suam.Primo in ea:ipsam exaltando ad maternam dignitatem.Secundo in aliis p ea adoptando & uocando ad ueniam:unde & in ipsa possumus dicere & cantare: Suscepimus deus misericordiam tuam in medio templi tui. Secundum templum est ecclesie militantis sub Esdra: & Neemia reedificatum in figura:fuit autem hoc templum in.

Angustia fundarum

Concordia eleuatnm

Abundantia orna um

Leticia purificatum.

De primo.i.Esdre.iii.fundato templo domini a cementanis steterunt sacerdotes domini in ornatu suo cum tubis.In tubis enim notat angustia:funda enim fuit ecclesia cemento confecto:ex sanguine martyrum:ex sabulo confessorum:ex calce uirginum: unde ad Eph.ii.dicit superedificati super fundamentum apostolorum & prophetarum ipso summo angulari lapide christo iesu:in quo omnis edificatio constructa crescit in templum secundum in domino:hec angustia bene describitur in Neemia:ubi dicit quod una manu tenebant lanceam & alia faciebant opus:hoc fundamentum nititur carnis concupiscentia euertere.psalterium polluerunt tabernaculum sanctum tuum. De.ii.pmi.Esdre.iii.filii iuda quasi uir unus instabant super eos qui faciebant opus in templo.Multitudinis autem credentium erat cor unum:& anima una.

Vnanimite conformitatis ad deum

Integritatis ad se

Charitatis ad proximum.

Hoc edificium nititur destruire discordia:Mat.xxvii.Velum templi scissum est:ubi enim discordia oritur:ihesus expirat:& moritur:& crucifigitur.Isti de templo domini faciunt templum nanee.ii.Mach.i.Qui interpretatur pisina eorum & significat linguam fluentem discordia.In tali templo cecidit rex cum uniuerso exercitu suo. De tertio pmi.Esdre.i.Protulit rex uasa aurea & argentea:primi Malach.iiii.Fecerunt uasa sancta noua:& intulerunt candelabrum & altare

incensorum & mensam in templo.Vasa autem sunt.

Aurea per sapientiam

Argentea per eloquentiam

Candelabrum doctorum scientia

Altare incensorum deuotio oratorum

Mensa deuota scripture meditatio.

Vel proprius christi uita in eius meditatione refici debet anima christiana.Sed hic sedis ornatus ignorantia & desidia dissipat primi.Mach.ii.Et sancta in manu extraneorum facta sunt:templum eius sicut homo ignobilis:uasa glorie eius captiua abducta sunt:uaporum captiuatio est scripture sancte lectio & operum uite christi obliuio. Isti faciunt de templo dei templum diane & louis.Act.xix.Diana egritudo suscitans interpretatur iupiter inimicus uel sepanus. Et sicut ignorantes & a christi similitudine diffformes qui malo exemplo in populo egritudines suscitant & non curant:& sic populum a deo separant. De quarto pmi.Esdre.vi.Consummato templo sacerdotes purificati fecerunt solennitatem in magna leticia.Et.ii.Mach.i.Facturi purificationem templi necessario diximus significare uobis &c. Hanc leticiam turbat Inuidia &c.Apo.iii.Exierunt de templo angeli habentes plagas maledictionis dei:& impletum est templum fumo:& nemo poterat intrare templum donec consumaretur plaga angelorum.Isti faciunt de templo dei templum dagon primi.Ro.iiii. qui interpretatur pisces tristitie & sicut inuidos. Has quatuor malicias dissipates templum domini describit Nau.ii. Porte flumini apte sunt per concupiscentiam:& templum ad solum dirutum est per discordiam.Miles caprius adductus e per ignorantiam:& ancille gemetes & murmurantes in cordibus suis per inuidiam. Unde qui uident statum primitiue ecclesie in primis fundatoribus:& moderne in transgressoribus:sternere possunt:primi.Esdre.iii.Seniores qui uiderant templum prius & templum quod erat in oculis eorum:stebant uoce magna. Ad hoc templum uenit dominus ad exequenda iustitia:Luce.xx.Venit iesus in templum & cepit eiecere uendentes & emetes. Tertiū templum est anime spiritualis Ezechiel in trasmigratione monstratum:fuit autem hoc templum dispositum in.

Mensuris per temperantiam

Cellaturis per sapientiam

Edificiis per obedientiam

Sacrificiis per perseuerantiam.

De primo Ezech. vi. Vir qui habebat in manu funiculum metiebat longitudinem templi:uir christus:funiculus uite sue rectus decursus:templum anima:hoc templum metitur:quando anima uite christi configuratur. Istud proprie datur angelo sexte turbe:datus est ei calamus ut metiret uel templum que sit latitudo:longitudo:sublimitas:& profundum eius. Longitudo .s. patientie:latitudo misericordie.Altitudo contemperationis extaticae:profundum humilitatis proprie. Que omnia mensurantur unicusque electorum secundum mensuram conformitatis sue ad christum iesum:quam ei in seipso distribuit:& in qua debet anima quietari.Et hec e uera temperantia:nec

minus uelle nec plus. De.ii.Ezechiel.xli.Cela-
 ra erat in ipsis ostiis tēpli cherubini & sculptura pal-
 marum: sicut in pietibus exp̄ssa erant cherubi plena
 oculis: facies contēplationis: ostiū oīo penetrās ce-
 lum: cherubi in ostiis: in ofone contēplatio: scul-
 ptura palmaz in parietibus: consideratio mirabilis
 sapie & uictoriose corone i xp̄i actibus: maxime .s.
 sue utilitatis & tribulationis. Que maxie debet cō-
 siderare q̄ intus ē ostiū p̄ prelationis officiū. De
 tertio Hierē.xxx. Edificabitur ciuitas in excelso suo
 & tēplum iuxta ordinē suum fundabit. Ciuitas in
 excelso edificat̄ cum aīa tota intentione in xp̄m le-
 uat̄: sed tēplū iuxta ordinē suum fundat̄: dum se-
 cundum gradū obedientie xp̄i aīa in similitudinem
 xp̄i obedientie tota currit in ea que sunt pprie con-
 traria uoluntati. Etiam isto mō tēplum fundat̄ dū
 sine rebellionē i ecclesia obseruatur obediētia a sta-
 tu inferioris subditi usq̄ ad statū summi pontificis
 secundū cuius nutū in totū corpus ecclesie deriuat̄.
 Et ipse super omnem aliā creaturam debet esse
 in xp̄o iesu subiectus: & sub eius obedientia regula-
 tus. In cuius figura d̄r: Ecclē.i. Simō onie filius sa-
 cerdos magnus suffulit domū: corroborauit tem-
 plum. Templi autē altitudo ab ipso fundata est. Si-
 mon audiens obediēter summs sacerdos est filius
 onie merientis domio. Iesū xp̄o qui ad diuinum
 honorem in se & in suis meritis est regulas diuine
 uoluntatis: cuius legitimus filius p̄ conformē obe-
 dientiam ad xp̄m facit oīa supradicta. De.iii.in
 ps̄. Offerrentur in leticia & exultatione adducēt̄ i
 tēplū regis. In cuius figura d̄r Ezech̄.xlvi. Cum
 fecerit princeps spontaneū holocaustū apietur ei
 porta que respicit ad orientē: holocaustum quod
 totū igne cremat̄ significat illum qui p̄ amoris in-
 cendiu mente & corpore in xp̄i similitudinē trans-
 formatur: ut & corpus mortificet̄ in suis sensibus
 & anima & in suis appetitibus. Et illud ē holocau-
 stum spontaneū: quoniā maximū delectamentum
 est aīe sic mortificari p̄pter xp̄m. Tunc autē ei por-
 ta orientalis apitur: quia gloria aīe xp̄i tam in splē-
 dore luminis q̄ in ardore amoris ei reuelat̄ & dat̄.
 Ad hoc tēplū uenit dominus ad habitandū per
 gratiam. prime ad Cor.iii. Nescitis quia templum
 dei estis & sp̄s sc̄us habitat in uobis. Quartū
 templum est ecclesie triumphantis. Io.in Apo.reue-
 latum. ps̄ d̄ns in templo sancto suo &c. Hoc tem-
 plum est edificatū ex lapidibus quadratis in eccl̄ia
 militati.ii.Ro.vi. Malleus & securis nō sunt audita
 in domo cum edificaretur: quia prius poliebant̄ &
 quadrabant̄ in libano: & postea collocabantur in
 templo. Sic lapides uiui omnes. s̄. electi in tem-
 plo ecclesie militantis quadrantur in libano purita-
 tis xp̄i: & in eius merito: & postea in ecclesia trium-
 phanti collocantur in eius p̄mio p̄ proportionalem
 concordantiam unde.

Temperantie redditur in corruptio
 Prudentie perfecta cognitio
 Obedientie exaltatio

Perseuerantie indefessa gratiaz actio.

De primo Apo.iii. Qui uicerit supple delecta-
 tiones mundanas per temperantiam ad similitudinē
 uite xp̄i: faciam eū colūmā. i. firmissimū & immo-
 bilē in possessione pacifica p̄mii i ipso xp̄o iesu. Et
 foris non egrediet̄ amplius p̄ uertibilitatis impo-
 tentiā uel defectū: quia nihil poterit minuire in se
 de influxu gr̄e sibi date in xp̄o ihu: & per ipsū xp̄m
 iesum. De.ii.Apo.xxi. D̄ns deus omnipotens
 templum illius est & agnus: & ciuitas illa nō eget
 sole: neq̄ luna ut luceant in ea: sed claritas dei illu-
 minabit illam: & lucerna eius est agnus: felix ergo
 qui purgatus est ad uidendā tantā luīs claritatem

De.iii.Esa.vi. Vidi d̄nm sedentē sup solium ex-
 celsum & eleuatū: hic notatur.

Clara uiso: uidi dominū

Visus quietatio: sedentem

Sedentis exaltatio: super soliu excelsū

Plenitudo fruitionis quantū ad aspectū hūanitatis

Et ea que sub ipso erant replebant tēplū. Ex utraq̄
 ergo erit diuersimode gr̄ie plenitudo. De quat-
 to Apo.vii. Isti sūt qui uenerūt ex magna tribulati-
 one & lauerūt stolas suas i sanguine agni. Ideo sūt
 ante thronū dei: & seruiunt ei die ac nocte in tem-
 plo eius. Hi sūt qui uenerūt ad similitudinē xp̄i cō-
 tinuantes p̄ perseuerantiā ex magna tribulatione cum
 xp̄o crucifixo que sustinuerūt per patriam: & laue-
 runt stolas suas innocentiam custodientes: & deal-
 bauerunt eas in sanguine agni p̄ passionis frequē-
 tem memoriā. Ideo sūt ante thronū dei p̄ eternā
 assistentiā in xp̄o iesu plantati. Et seruiunt ei die ac
 nocte in templo eius per gr̄arum actionem & lau-
 dē indefessā. Ad hoc templum uenit dominus
 ad manifestandam gloriam suam. ps̄. In templo
 eius omnes dicent gloriam: Circa secundum p̄n-
 cipale. s̄. matris purificationem: attende q̄ bt̄a uir-
 go uenit hodie ad templum dispensatiue propter
 nos.

Vt plena puritate: quia non indigebat purificatōe

Vt plena hūilitate: quia nō tenebat̄ ex lege

Vt plena paupertate: quia uēit cū paupere ob̄one

Vt plena pietate: quia cū mentis deuotiōe.

Et ideo mente purissima ob nullam peccati com-
 missionem: Exo. uigesimo quinto. Facies mensam
 de lignis setim & deaurabis auro purissimo siue
 mundissimo. Mensa ista in qua duodecim
 panes propositionis seruantur designat mentem
 uirginis gloriose: i qua. xii. articuli ex quibus facta
 fuit structura symboli apostolici tanq̄ sp̄uales pa-
 nes reseruati fuerunt ad refectionem oīum electo-
 rum. Siue per. xii. panes significantur oēs perfectō-
 nes christi uite in duodenario numero tanq̄ super-
 abundantia. Que quidem in mente uirginis fue-
 runt cum magna deuotione seruata: & ideo dicit̄
 deaurata: quia dono sapientie & gratie desuper fu-
 sa: nullum in ea locum habuit peccatum. Purissima
 in carne ob unam peccati ablationem hoc figurat̄:
 Prouer. uigesimo quinto. Aufer rubiginem de ar-

gento & egredietur uas purissimum: hoc factum est quando corpus beate uirginis post conceptionem sanctificatum remansit integerrimum: sicut argentum pulchrum & candidum: in nullo rebelans uel tardas effectum gratie xpi iesu: qui habitabat in uirginis mente. Purissima in prole ob nullius peccati transfusionem: Prouer. tertio. primi & purissimi fructus eius. Iste est xps iesus benedictus fructus uentris uirginis qui tenet primatum in puritate. Quoniam igitur quod purissimum est: purificatione non eget: non propter se seu obligatoriam aliquam actionem purificari uoluit sed propter nostram utilitatem.

Ad exemplum purificationis spiritualis: de qua dicitur: Act. uigesimoquinto: Fide purificans corda eorum

Ad fundamentum purificationis sacramentalis de qua: Malach. ultimo. Purgabit filios leui

Ad complementum purgationis figuralis quam hodie terminauit: consumauit & exclusit pro tempore quo fuit uera puritas euangelii publicata: de qua Leuit. decimo secundo. Cum completi fuerint dies purgationis sue &c. Ad perfectam igitur purgationem spiritualem: cuius nobis exemplum beata uirgo tradidit necessaria est.

Virtus purgans in corde: & hec est pnia purgans a malis precedentibus. Virtus purgans in corpore & hec est temperantia purgans a malis imminetibus. Virtus purgans in opere: & hec est mia preferuans a malis futuris: & purgans ab omnibus.

De primo Iaco. v. Emundate manus peccatores & purificate corda duplices animo. De secundo Iosue decimo septimo. Transibis ad montes & succides tibi atq; purgabis ad habitandum spacia & poteris ultra procedere cum subuerteris chanaanum: quem dicis ferreos habere currus & esse fortissimum. De. iii. prouer. decimo quarto. Per misericordiam & fidem purgantur peccata. Huic autem triplici purgationi commendet triplex effectus. primus est mitigatio incendiis: & hic responder pnie: cuius lamentis mitigantur incendia per que oportet transire omnem peccantem ut ingrediatur incendium: secundum illud. Nu. xxxi. Omne quod potest transire per flammam igne purgabitur. s. purgatorii: uel aqua expiationis. s. lachrymar: in contritione sanctificabit. Secundus effectus est manifestatio mysteriorum: & hic rñdet temperantie: cuius bñficio manifestantur & reuelantur mysteria. In huius figura: Iudic. vi. Cum excuteret gedeon triticum atq; purgaret: apparuit ei angelus domini. Et danieli. & sociis suis abstinentibus reuelatum est per noctem regis mysterium: unde & daniel in abstinentia sua multa meruit uidere secreta: sicut sua continet pphia. Tertius effectus est multiplicatio mentis: & hic rñdet misericordie: cuius grē multiplicat spiritualia merita: Io. xvi. Omne qui fert fructum purgabit eum ut fructum plus afferat. Circa tertium. s. circa oblationem boni iesu debes no-

tare quod legimus puerum iesum in templo offerri. Et debemus offerri in templo ecclesie xpi cum turture: columba: siue agno.

Vt simus castissimi sicut turtures per sanctimonie puritatem: Esa. lii. Mundamini qui fertis uasa domini: Cant. secundo pulchre suat gene tue sicut turturis.

Vt simus fecundissimi: sicut columbe per doctrine fertilitatem uel sedulitatem: Esa. lxiii. Quali columbe ad fenestras suas.

Vt simus mansuetissimi sicut agni per uite sanctitatem: Hier. xi. Ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad uictimam &c. Secundo legimus puerum iesum baiulatum & susceptum ab expectantibus qui gerunt typum subditore quorū est de manu prelatorum xpm iesum suscipere. Ad quod requiritur quod heat. More Symeonis benignitatem. Sapientie primo.

Benignus est spiritus sapientie: & in maluolam animam non introibit sapientia & cetera. Unde de ipso scriptum est quod spiritus sanctus erat in eo.

More anne humilitate: quia Iaco. iiii. deus superbis resistit humilibus autem dat gratiam.

More utriusque longanimitatem. Si enim perseuerauerit pulsans surget amicus & dabit illi &c. Luce. xi. Et de Symeone scriptum est quod erat expectans consolationem israel. Et de ana quod usque ad anos. lxxxiii. permanens uidua non discedebat de templo ieiunius & obsecrationibus seruens domino nocte & die: Lu. ii. Tertio legimus puerum iesum in templo inuentum ab inquirentibus qui gerunt typum doctore & predicatoris quorū est in scripturis xpm requirere: unde dicuntur parentes xpi post triduum eum repperisse in medio doctorum. Quia post triduum intellectus preparatorii litteralis allegorici & moralis peruenitur ad intellectum anagogicum qui transit in supernam hierusalem: & circuit omnes angelicas officinas: donec in medio temple celestis inueniat xpm iesum audientem angelos & interrogantem: ut merito dicat quod mirabantur omnes super prudentiam & responsis eius: uel aliter ut primus dies sit lectio que est in scripto: secundus collatio que est in uerbo: tertius memoria que est in animo: quartus in quo inuenit est oratio: deuotio contemplatio & transformatio que amplexans iesum in gustu filiali ad minus cum dulcore dicit. Fili quid fecisti nobis sic & cetera. In hac autem oblatione christi iesu initiatur consumationi obligatio legalium: sed perficitur in obligatione crucis per mortis iesu holocaustum. Et de utraque uerum est quod dicit Esa. quinquagesimo tertio. Oblatus est quia ipse uoluit: quia nec in prima potuit tenere obligatio legis. Nec secundam potuit preualere uolentia hostis. Sed in utraque sunt holocaustum spiritum suum sue bonitatis. Et de utraque maxime de uia dicit Apostolus ad Hebre. nono. Una oblatione consummauit in eternum sacerdotes. Et gratia huius oblationis sciendum quod in ueteri testamento fiebat oblatio de sex generibus animalium: de

tribus uolatilium: que sunt passer: turtur: & columba: de tribus gressibilibus que sunt bos ouis: & capra: & de his animalibus que ad hec genera reducuntur: & hec oblatio inducta erat pp peccati reatu demonstrandum: deus enim creauit hominem innocentem: in qua si uixisset non erat necesse animalium sanguine expiari: nec propriam sensualitatem & carnem mactare: quod significatur in animalis morte. Sed postquam cecidit non potuit reuari nisi per immolationem agni immaculati: & per precium sanguinis iesu christi: unde per sacrificia animalium & auium non auferebatur peccatu: sed per illa significabatur immolatio illius agni q tollit peccatum mundi. Et per illa instruebatur homo immolare bestialitatem suam sui prauis desiderii: siue in peccatis spiritualibus: que per aues: siue in carnalibus que per bestias designantur. Attende autem quod homo in statu innocentie habuit.

Sagacitatem in ingenio

Rectitudinem in iudicio

Bonitatem in affectu

Strenuitatem in effectu

Sobrietatem in uictu

Mansuetudinem in conuictu.

Sed econtra quando peccauit cecidit sagacitate in hebetudinem. A rectitudine in curuitatem. A bonitate in maliciam. A strenuitate in segniciem. A sobrietate in ingluuiem. A mansuetudine in atrocitatem. Nota ergo q non potuit reuocari. In sagacitatem nisi per sollicitudinem uigilantie.

In rectitudinem: nisi per simplicitatem innocentie

In bonitatem: nisi per sinceritatem beniuolentie

In strenuitatem: nisi per promptitudinem obedientie

In sobrietatem: nisi per austeritatem parsimonie

In mansuetudinem: nisi per tractabilitatem tolerantie

Propter renouationem ergo hominis ab hebetudine in sagacitatem: per sollicitudinem uigilantie offerebatur passer: Leuit. decimo tertio. unde ps uigilauit & factus sum sicut passer solitarius in tecto. Et hoc est primum. Propter secundum offerebantur columbe: Leuit. decimo tertio. Et Matth. decimo. Estote simplices sicut columbe. Propter tertium offerebantur turtures sincere & fideles in diligendo: unde hic dicitur: par turturum.

Propter quartum offerebantur boues siue uituli & uacce que sunt animalia obediencia: Prouerbi. decimo quinto. ubi non sunt boues presepe uacuum est. Propter quintum offerebantur capre siue hedi: que sunt animalia habentia pilum lectum & cibum asperum. Can. quarto. Capilli tui sicut greges tonsarum: que ascenderunt de monte galaad.

Propter sextum offerebantur boues & agni: q sunt animalia mansuetissima usq ad mortem: Matth. x. Ecce ego mitto uos sicut oues in medio luporum. Quia ergo oblatio christi hec omnia nobis restituit: quia fuit.

Sollicitissimus in uigilantia ad modum passeris

Simplicissimus in innocentia ad modum columbe.

Sincerissimus in beniuolentia ad modum turturis

Promptissimus in obedientia ad modum bouis

Austerissimus in parsimonia ad modum capre

Patientissimus in subinentia ad modum agni.

Ideo in omnibus oblationibus prefiguratus est.

Attende autem q quedam dicebantur sacrificia: & hec proprie erant de animalibus. Nec an octauum diem natiuitatis sue poterant offerri. Nec eadem die mater & fetus eius. Quedam proprie dicebantur oblationes: & he erant de materia sicca: ut de simila: pane: & thure: & panes uel cocti in clybano: uel in craticula: uel in sartagine: uel in aqua: & illa dicebantur lagana oleo lita. Aliquando fiebat oblatio de liquidis: ut uino & oleo: & h prope dicebatur titatio. Scriptura tamen indifferenter utitur aliquando his uocabulis: dicebatur autem hostia de animalibus ab hebreis que offerebatur ad hostium tabernaculi: uictima a uinciendo: quia ducebatur uincta. A gentibus dicebatur hostia pro hostibus uincendis: uictima pro iam uictis. Mel autem & fermentum nunq domino offerebantur. Sal autem semper. Et si offerebatur ouis: cauda offerebatur cum adipe. Quia nunq carnalis delectatio & maligna corruptio possunt deo placere: discretionero omne sacrificium condit & simplicitatem innocentie: deus semper perseverare precipit.

Erat autem diuersus ritus offerendi animalia uolatilia & gressibilia. Nam gressibilia offerebantur a sacerdote detracta pelle: artibus in frustra concisis: quibus lotis cum capite & pedibus & intestinis adolebat omnia super altare in holocaustum. Et hic reputatur modus offerendi opera uite actiue. Hoc adiuncto q omnis adeps qui est pinguedo intestinorum diuini est iure perpetuo. Et sunt tres adipis. Adeps uitaliu. i. cordis & uetris: adeps epatis siue iecoris: quod reticulum dicitur. Et adeps renum: & hic semper adolebatur domino cum renunculis. Vbi attendendum q omnis dilectio que per adipis & omnis spiritualis generatio que per renes est domino adolenda. Oblatio autem auium fiebat hoc modo. Confringebat sacerdos collum sola manu. Non enim licebat leuare ferrum super auem: & retorto capite sub ascella: ungue autem colli ubi fractum erat rupebat effuso sanguine circa crepidinem altaris uesciculum gutturis & plumas proiciebat ad orientem in locum communem: contractisque ascellis manu adolebat ea super altare in holocaustum & cetera. In his attende modum oblationis & purificati-

onis uite contemplatiue: ad cuius contemplationem semper debet mens alas confringere: ne temere offeratur: collum rumpere ne nimis presumptuose iungi xpo capiti reputetur: Nō tñ ferro sed manu: quia non diuisione peccati: sed operatione humili: ubi & ungue sue insensibilitatis in experientia diuinorum fundat sanguinem sui carnalis affectus: quem forsitan hūit: in diuinis gustibus. Et uesculam gutturis. i. tumorem proprie reputationis ex gustibus diuinis: & plumas uolatus contemplationis in speculationibus altis. piciat ad orientem in locum cinerum. i. anihilet per sue fragilis origis & debilitatis respectum. Et sic totam suam contemplationem incineratā in se & deo flāmeam adoleas super altare. i. super xpm iefum: ab ipso: & in ipso: & per ipsum omnia recognoscens. Ipse enim est altare nostrum: & sacerdos & hostia: sacrificiū: oblatio & libamen. Ipse quidem sacrificium animalium ut dictum est supra: hostia per quam celum intrat & hostis superatur: uictima quia uictus pro nobis nos uictores efficit: & hostia pacifica: quia pacifica uit per sanguinem crucis sue que in celis & que in terris sunt. Saluatoris hostia: quia saluum fecit populum suum a peccatis eorum: hostia holocausti: quia ignem uenit mittere in terram: & seipsum totum flamma amoris accendit. Ipse holocaustum animalium gressibilium p opera actiue: quia cepit iefus: facere & docere. Ipse holocaustum uiuum per actum contemplatiuum: quia resplenduit facies eius sicut sol. In ipso enim omnis adeps cuiuscunq; pinguis deuotionis: in ipso ois remaniculi cuiuscunq; spiritualis regeneratōis. Ipse caput & membra omnis stricte compaginatiois. Ipse sanguis omnis digne asperisionis septenarie: quia septies fudit sanguinem. Ipse est altare sacratissimum quod non alterius sanguine expiatur: sed proprio sanguine: nō tā aspgitur q̄ q̄ largissimis fluiuis irrigatur. Et in omnibus membris & atthomis corporis sui in pprii sāguinis sudore lauatur q̄ uera libatio aridore: quanta compassione est recogitandum q̄ mēbra tua sicca omi humore uitali: & arefacta euacuatoe sanguinis tui in altari crucis multipliciter obtulisti in simillā puritatis. In panem propositionis qui se per nostro appetitui est gustandus: panis coctus in dibano absconfiōis per incomprehensibilitatem amoris qui te in corde decoxit: panis asatus in craticula per publicum crucis supplicium: pāis frigus in patella stridens & strepens per dolosi clamoris suspirium longanimi charitate dilatātū. Thus sua uissimi odoris per non interruptum tue deuotionis interne & ante conspectum diuinitatis tue imensum. Sal sapientie & discretionis semper excludēs superfluum & diminutum: & ad omnia discretissimē tuum circumferendo respectum. Quia autem mel dulcedinis infecte & fermentum corruptōis maligne in te solo & purissima matre tua bone iefu non fuit.

Tu uitula ruffa pro peccato summi sacerdotis

Tu hircus immolatus pro peccato principis
 Tu uitulus pro peccato synagoge uel populi
 Tu capra pro peccato cuiuslibet singularis filii
 Tu hircus immolatus in die expiationis per supplicium.

Tu hircus emissus in desertum celi per actum ascensionis. Et ideo non immerito hac una oblatioe omnes ceremoniales oblationes ueteris testamenti te ipsum figurantes complesti & euacuasti: & in oblatione tua que hodie est inchoata: & in tua sacratissima morte est completa consumasti in eternum sanctificatos. De his autem oblationibus habetur: Leuit. primo secundo: &.vi. quasi per totum. Circa quartum. scilicet citat alias personas que processionem integram hodiernam: debes attendere quod tibi dictum est supra. scilicet q̄ per manifestationem in presepio pastoribus figurabatur notitia boni iefu facta conuerse ecclesie de iudeis: per manifestationem factam hodie significatur plena manifestatio xpi in fine temporum: sicut da iudeis simul & gentibus in renouatione euangelici status.

Vbi nota q̄ relinquitur stabulum & animalia: & uenit ad templum quod est in hierusalem: purificatur purissimus: quasi extraneus: presentatur filius quasi seruus: & redimitur omnium dominus. Recipientes eum ueniunt in spiritu in templum: non qualescunq;: sed senes communem salutem expectantes: iefum manibus baiulantes & deuote cantantes: & ipsius iefu plene cognoscentes ruina in reprobis: & resurrectionem in electis: contradictionem in actibus malis & transfixionis gladium in affectibus matere compassionis. O qualia sunt ista hierusalem castigauit te dominus: qui usq; nunc te dimisit in stabulo cum bestiali caterua. Sed beatus ero si fuerint reliquie cordis mei ad uidentiam claritatem sancte ecclesie: q̄n iefus non inter bestias iacebit in stabulo: sed in medio templi dei sancte senectutis manibus baiulatur: & in contemplationis iubilo modificatis actibus destructi uis qui non sunt uita sed mors iubilatur in pacis dulcore. Vis uidere uirginem cum paruulo iacentes in stabulo cum ignorantia bestiali: uide ueritatem auctoritatis & confessionem fidei stare modo in medio ecclesie stabilitate infimo temporalium: in stercore carnalitatum. In feno spinoso: ubi sunt sentes discordie. Rixe. odia. Inuidie pompe superbie: auaricie: & pessime symonie. Ofentes horrende sic dicte: quia uestro acumine sentire uos facitis. Quo stupendo & diabolo miraculo isefibiles facti estis. Nam que cōsueuistis pungere: nunc uidemini delectare. Nam prelati miseri: & clerici lasciuui: religiosi desidiōsi esse sub sentibus delicias computant: & iam sensu spirituali perduto his sentibus lacerati: litargico morbo sopiti: nequa q̄ de punctiōibus conuerūt. In quibus ecclesia gemit & dicit. Vulnerauerunt me & non dolui: percusserunt me & non sensi: tulerunt pallium meum custodes murorum &c. O q̄ proprie dicit custodes murorum: non

animarum: quia non uidentur prelati spiritualium carismatum: sed diuitiarum & pomparum temporalium habere custodiam: qui nec dolent uulnera peccatorum: nec se sentiunt trahi ad infernum. Et hi tulerunt sancte ecclesie pallium: quia eidem abstulerunt uite christi & sancte conuersationis amictum. Sed utinam stabulum uacuum esset a bestiis. Sed ibi est bos castratus: quia ibi est status prelatius: qui cum debeat esse castratus a generatione carnali & affectu temporalium amicorum: qui adhuc diabolo faciente recuperauit testiculos: & a spiritali generatione fidelium patitur castraturam. Iugum domini suaue & sanctum in supportatione pauperum & inopum: & in consolatione tribulorum fidelium: reiecit bos iste cornupeta feriens & uulnerans non consolans: & iugo mundi & diaboli ad supportandum. s. onera omnium carnalium suorum propinquorum & ad sustinenda exercitia querelarum: & discordias partium captiuatas ceruices inclinat: utiq; ruminat bos iste excellentia amicorum ditationem: nepotum discordias & maligna consilia partium scindit ungula: utinam carnem totam propriam scinderet & non plebem subiectam. Aliter etiam per prudentiam carnis perscindit suam maledictam ungulam in terrenam astutiam contrarius nostro emanueli: quia hic bos didicit in suis malignis consiliis reprobare bonum: & eligere malum. Satis hec sentiunt in multis regionibus misere ciuitates talibus impositionibus & pastorum tyrannia quassate. Sed & asinus peculatie non deficit nostro stabulo: qui quanta stoliditate ignorantie sacre scripture sit pressus: magis gemendum quam referendum. Sed & non uacat ab astutia asinina: cuius in hoc dicitur esse cautela ut iuxta sepes & muros diuerrendo: uel onera deponat eorum contractio: uel sepe pedem sedentis allidat. O cum quanto est gemitu referendum: quia quando cunq; tales asini uolunt onerari curis uiduarum: uel pupillorum uel emendationibus peccatorum ad materias suas & sepes spinosas diuertunt: asserendo se esse occupatos in consiliis & magnis negotiis castrorum & uillarum & in curis sue carnis & in gurgitationibus suis edendo & dormiendo: quibus tanta occupatio adherent quod animarum onera que portare deberent conterunt & allidunt. Discurrere per templa: respice altaria: uideas aulas & cameras & uidebis eorum habitacula regum apparatus. Si respicias templa apparebunt in multis locis stabula domicellorum. Si consideres apparatus mensarum iumentorum: equorum & aliorum que spectant ad mundi pompam: & discurras per dioceses & superioribus comparares paramenta altarium calices & corporalia & modum sacerdotum: & omnia que spectant ad diuinum cultum: uidebis quod in istis corpus ipsorum prelatorum uidetur factum templum. Templum autem dei quo ad eius cultum ut stabulum inquinatur: unde talis recte uidetur asinus diabolo cui bastum suum impofuit ad infernalium onera cum sua

uitate portanda: hec pro malicia huius temporis de qua magis est flendum quam referendum: quia nihil remansit in statibus in ista ecclesia quod non sit quo ad uite deformationem corruptum: & quod non in bestialitatem degeneret iumentina. Sed altius attollendo aspectum ad perfectionem futuram in ecclesia renouanda apparet si quis sciat contemplari scripturarum mysteria quod tempus ecclesie de gentibus: quod per duas spirituales generationes extenditur respectu perfectionis cumulate: quam expectamus: tam in claritate luminum: quam in ardore affectuum: quam etiam in plenitudine omnium carismatum: uidetur quidam attributus puenlis infantie: respectu senilis prudentie: & quasi quoddam stabulum plenum bestiis & feno spinoso propter defectum temporalium & ignorantiam clericorum respectu paupertatis euangelice renouande: ut merito iste status respectu prioris templum domini dici possit: quia iste status purificatur ab amore distractiuo temporalium & eleuatur quantum licet in carne passibili per contemplationis excessum in ecclesie triumphantis occursum: illustratur per diuinum radium ad cognoscendum uerum lumen iesum & eius perfectissimum statum in utriusque textu inclusum: & ipsum in manibus uite conformis bauulat per strenuissimum actum. Unde & spiritu sancto singulariter dicitur status iste repleri & in seruore spiritus in templum christi uite adduci: propter quod & persone hodiernae. Symeon & anna singulariter commendantur. Ecclesia enim illius status digna erit commendatione: & erat senilis maturitatis experientie & dantatis mortificationis uanitatis mundi & carnis uibilationis contemplationis interne quietis: & omnia in christo possidens a seipso deficiens in ipso uidebitur totaliter transformari: & continue ruminabit christum ihm ut summam perfectionis status & semetipsum ut sentinam omnium defectus. Et hoc optime ostendunt uerba cantici Symeonis: in quibus mystice comprehenduntur omnia supradicta & multa alia & totius solennitatis materia. Nam hoc festum ut ex supradictis patet est ex quattuor principaliter dedicatum scilicet.

- Ex huius senis gratulatione
- Diuine prolis oblatione
- Probate anus testificatione
- Munde uirginis parturitione.

Et secundum hoc festum nobis proponit in exemplum serenissime tranquillitatis. Suauissime iocunditatis profundissime humilitatis. Ad hec autem declaranda in quatuor uersiculis cantici introducit benedictus iesus in primo uersu ut pax tranquillans mentes simplicium. In secundo uersu ut salus corroborans & aians uires debiliu. In tertio uersu: ut lux clarificans corda contemplantium. In quarto uersu: ut gloria magnificans statum humilium. Exemplum Pacis est in senis congratulatione
Salutis in prolis oblatione

h

Luminis in anus probatione
 Glorie sublimentis in uirginis purificatione
 Conemur ergo & nos gustare spiritus primitias: ut
 preocupemus faciem domini. Experiamur i nobis
 quid sciendum est dei munere in uniuersali ecclesia
 Expectemus ut sit in nobis
 Pax tranquilla
 Charitas seconda
 Suauitas ioconda
 Humilitas profunda
 Dicit ergo: Nunc dimittis: ubi dicitur xpus ut pax
 tranquillans. Est autem ista pax ut dei uoluntas fi-
 at in nobis ad quam habendam oportet nos dimit-
 ti a duplici malo uinculo amoris & odii quo i qui
 eratur mens cuiuslibet turbati. Aut. n. inquietatur
 quis quia i se & in amico non habet quod uult. s.
 qualemcuq; prosperitatem. Et habet quod non
 uult. s. persecutionem ab illo uel prosperitate i alio
 Et ut aperte loquar mens carnalis desiderat in se &
 i amicis prospra: & nulla aduersa. In hoste oia aduer-
 sa: & nulla prospra: qd si secus accidat uel turbat ul
 perturbatur. Ab hoc ergo oportet dimitti animu
 qui ad quietem inspirat & aspirat: ut. s. se & oia a
 se amata diuine uoluntati subiiciat: & omne quod
 carnaliter diligit dimittat libere propter deum: ut
 & corpus & animam dimittat regi secundum diuine
 uoluntatis cursum & magis se habeat suspectum i
 consolationibus sibi uel suis datus: q in tribulatio-
 nibus illatis: & omnem quem patitur persecutore
 ppter deum: & secundum deum appetat prospera
 ri cum letitia: & odiat pati cum tristitia: & istud est
 illud odium sanctum anime sue idest uoluntatis ani-
 malis: quod requiritur ad christi discipulatum cum
 dicit. Si quis uenit ad me & non odit & cetera. Et
 hoc est amicum diligere in deum: & inimicum p
 propter deum: unde & anima secure petit pro inimico
 prospera: & hilariter sustinet: uel ad minus patienter
 in se & in amico aduersa. Ad sustinendum autem
 tranquillam inimici prosperitatem: & illatam aduer-
 sitatem: ab eo: duo possunt te inducere. s. dei con-
 formitas: quia deus ipsum sustinet: imo qd plus
 est ipsum te: & tuos, tribulari iubet: licet enim no
 iubeat ipsius peruersam uoluntatem: tamen ipsius
 uoluntatis effectum prout pertinet ad tuam tribu-
 lationem. Quod attendens dauid patientissimus
 cum sibi malediceret. Semey. ii. Re. xvi. dixit domi-
 nus precepit ei ut malediceret dauid. Et q ista sunt
 occulta dei iudicia: imo in electos bnficia: ideo sub
 iunxit dauid. Et quis est qui audeat dicere: qre sic
 fecerit: dimitte ut maledicat iuxta preceptu domi-
 ni Secunda ratio patientie est consideratio in fir-
 mitatis proximi & sui: debet enim mens confide-
 rare q prona est humana miseria ad lapsum experi-
 entia sui. Ideo offendeti proximo magis debet co-
 pati q irasci. Due rationes sequentes non solum co-
 cludunt patientiam in aduersis: sed letitiam & de-
 lectationem respectu inferentis potissime: quia ois
 anima peccatrix purificatione indiget: que proprie p

tribulationem habetur: debes ergo aduersitate tibi
 diligere tanq necessaria inferentem
 Ipsa e eni tuus barbitonfor: q radit superflua
 Est tuus lotor: q purgat immunda.
 Est tibi inflator q tui peccatoris intima calefacit
 Est tuus reductor ad deu a quo eras dispus

Vides ergo quata bona tibi ministrat: debes er-
 go eu tenere: diligere: non: odire. Quod si dicis
 ex his argume nto culpam non purgo: irascaris co-
 tra teipsum: q hoc est tue impatientie: non illius i-
 iure. Sicut si ex bono cibo tibi ministrato stomachu
 dolere contingat. illius autem malam uoluntatem
 debes deo dimittere iudicandam & opetationem
 illius tibi utilem a deo transmissam tanq bene-
 ficium acceptare. Secunda ratio est quia sicut aia
 peccatrix indiget purgari: ita indiget pmoueri: p-
 motio autem est accede ad similitudinem christi:
 quod quidem tibi facit precipue tribulationu mul-
 tiplex quadratura: unde tibi est tribulator. Sicut ar-
 tifex quadans: & in te sculpens christi figuram: ut
 merearis in superno edificio collocari. Est faber op-
 timus qui tibi fabricat coronam: qui quot in te ni-
 bulationes donat uel in aliis: tot in tua corona lapi-
 des preciosos locat. Quid ergo tam utili labor no
 debes secundum preceptum diuinum orationis sti-
 pendium: & delectationis effectum? Ad hec ad-
 das unum propter quod debet esse omni mente
 dulcissimu inimicum diligere: quia christus cui ni-
 hil possumus redere pro his que pro nobis sustinuit:
 hoc a nobis petit & precepit & paternam simili-
 tudinem promitti: cu dicit. Diligite inimicos ue-
 stros. benefacite his qui oderunt uos: orate p per-
 sequentibus & caluniantibus uos ut sitis filii pa-
 tris uestri. Et concludit. Erote ergo perfecti & cet.
 O anima misera quid uadis querendo: hec audi-
 ens a iesu tuo? Euiscerare in dilectioe inimici: que
 tibi tanta bona facit. q ad similitudinem diuine p-
 fectionis adduct. Et erubescere de cetero ipsum uo-
 care inimicum. Sed illum uoca inimicum qui tuu
 nutrit carnaliter affectum: Non autem ad ista peti-
 gere potuit qui temporalium loculos uel proprie
 uoluntatis possidere cupit. Et ideo non potest ad
 pacem attingere qui non uult per paupertate euan-
 gelicam esse imitator & professor christi uite. Prop-
 ter quod cum dixisset. Nunc dimittis seruum tuu
 domine: addidit in pace incarnati uerbi: per couer-
 sationis exemplum. Et ideo hec mentis quietudo
 omnem conscientie stimulum excludit: non extin-
 guendo ueritatem in conscientia. Sicut dicit illa ca-
 terua diaboli: que spurcitas innominabilis imo-
 ditie operans dicit in eis quiescende tanq in opeti-
 bus naturaliter delectatiuis: & in usu membrorum a
 creatore conditorum. sed de hoc alias quia istius
 secte & pessime nomen est mors: & sequitur eam
 infernus. Non enim ille est usus membrorum: sed
 abusus pessimus. Nec mulieres sunt communes
 secundum sectam odibilem pessimi. Nicolai: cuius
 maliciam isti imitantur: & addunt horrenda: q sut

magis silentio occultanda. Hec autem mentis tranquillitas, & priuatio remorsus est conscientie p maximam innocentiam uite: non solum fugiēdo delectamenta illicita: & diuinis preceptis phibita: sed et temperatissime utendo concessis: & tanta repletur suauitate celi & obedientia diuini beneplaciti q̄ horret omne delectamentum sensitium: qd̄ secundum dei mandatum aut consilium non est reductibile & reductum in deum. Et non solum uitat mortale peccatum & frequentiam uenialium: sed omnino nullum ueniale uult committere ex deliberato consensu. Quod si aliquando in hoc ruat multum se ex hoc in cōspectu dei uilificat. Hec itaq; pax & tranquillitas mentis supponit exclusionem amoris & odii inordinati respectu sui & proximi. Supponit exclusionem delectamenti sensitium: nisi quantum est necessarium sustentationi nature. Et in isto multo magis fruitor deo: q̄ illo sustantiuo. Supponit etiam clausuram sensuum: ut non rumores querat: sed audire fugiat: & spectacula alia omnia quecūq; possunt mentem trahere per diuersa. Quiescit etiam respectu diuinorum beneficiorum in suo presentia non distracta per uaga desideria: que menti occurrunt & respectu boni. Et attende q̄ labor stultorum affligit eos qui nesciūt per orbem pergere. Vnde est hoc q̄ tot perfectioni insistere se dicunt: & tam pauci sciunt eam inuenire: Certe hoc est quantum ego possum imperfectus agnoscere: quia sepe sub ip̄e maioris boni distrahuntur: & non humiles in seip̄is nesciunt colere donum receptum: & deo de ip̄o gratias agere: nec requiescere sub dei uoluntate: sed inordinatis appetitibus inquietantur propria affectiōe. Hic autem status tenet mentem sub deo mortuam & nihil ab eo uult recipere nisi quod uult dare preter exclusionem peccati: quia in peccatis nō uideo posse esse quietem nisi mortiferam. Ad hoc autem ipsum inducunt tria. Primum est recognitiō sue indignitatis: quia omni dei dono quantumcūq; modico reputat se indignum: & semper uidet se deum impugnare sub donis receptis: unde & sibi dicit. Quia temeritate audeo maiora appetere: qui in donis receptis nunq̄ me uolui exercere? Cogita quomodo recogitasti. Qui te creauit rationis capax. Qui ad suam noticiam adducere uoluit. Qui pro te deus summus ad tantam uilitatem descendit & in tua natura tam dura sustinuit. Quid plus petis ab illo a quo tanta recepisti: tot sceleribus irretita? & sic dum anima resilit in propriam paruitem contentatur sub domini uoluntate. Secundum quod eam reddit quietam est maxima estiatō omnium que sunt dei. Charitas enim que charum tenet amatum quando leuatur ad eius contemplationem uidet eum tam immensum: q̄ omne bonum suum intuetur ut quoddā pelagus: unde credo q̄ non est ita minimum dei donū: quod si anima ruminaret illud cum gratiarum actione ipsam

non induceret ad feruorem: & per augmentum sui non excluderet omne peccatum? Debet etiam anima peccatis obnoxia considerare q̄ magnum dei donum est: q̄ deus eam non permisit maioribus sceleribus infici: & non deo attribuere sua peccata dicendo. Quare me sic reliquit: & quare me sic cadere permisit? Et deo impropere modica bona que facit: ac si essent sua: dicēdo. Ego dimisi mundum: & studeo imitari christum: & nō quero ab eo nisi seipsum: & tamen me dimittit siccam & aridā & oīs sue dulcedinis in xptē: & tentationibus me subiicit: & in peccatis cadere me permittit. O misera anima non est iste sermo q̄ misericordiā puocet: sed furorem & iram & indignationem adducat. Et hec est causa quare multi qui se dicunt perfectionem insequi: & decidunt & nūq̄ eam attingunt: nisi modum conuertant loquendi & sentiendi. Intra ergo uiam perfectionis anima misera: & uertelamentum tuū super te & deo gratias agas: nō irroges iniurias nec causetis q̄ alis bona faciat: sed dicas. Stupeo & admiro: q̄ deus pre ceteris uicinis meis melioribus me de mundi profundo elegit: Stupeo q̄ mihi indigno dedit affectum sequendi se & desiderandi sue passioni configi. Stupeo q̄ me sepius cadere non permisit. Ideoq; infinite gratie sint tibi inestimabili dono tuo. Multum ego bene dignus sum: ut omni peccato succumbā: quia non cognoui tuum lumen gratie quo me dignatus es illustrare ut cognoscerē te inestimabili amore merseuile assumptisse naturam: & mortē pertulisse tādura. Dico tibi aīa si hac uia incesseris: cito deus dissoluēt a te colligationes impietatis: & tollet peccatorū tuorū fasciculos deprimentes: ratio autē maxima quietudinis mē is ē q̄ anima que sic de deo ī bonitate sentit non dubitat quin eā dominus uelit ad uitā eternā. Et hoc reputat tantum donum & tam gratuite datum: & ita congrue a deo dispositum in merito christi iesu: quod nihil uult nisi quod in eo disposuit: & eo loco: tempore & modo quo in ip̄o benedicto iesu eternaliter dare decreuit. Non est autem hoc sentire presumptionis: sed profundo humilitatis: que est ī suo sentimēto magna nimis ut & semper se reputet indignam: & tamen propter meritum christi iesu non dubitet huiusmodi bonitatem dare diuinam. Cuius humilitatis signum est: quia semper proficit in imitatione christi uite: & in fuga omnis culpe: & q̄ nihil timet nisi laqueum diuine offense: & quantum necessitatis nature sue patitur cōstringit delectamēta sue partis sensitue. Sed que semper uult ambulare in relaxatione uite sue: & in appetitu promotionis mundane: & non curare de perfectione regule promisse: si cum hoc reddit se securam de perceptione eterne glorie: hoc uere est presumptionis temerarie: & cecitatis decepte.

Tertia ratio principalissima quietis & desiderii stabiliti & que supplet defectum precedentis ē q̄

talis aīa nihil sēit se ī se nec diligit se ī se nec ppse:
sed totam ī xp̄o se sentit & diligit: & iesum ch̄istū
putat suum sūmum bonum: & ideo in eius beati-
tudine iam beatam se sentit. Et quia uidet q̄ ch̄i-
sto iesu nihil in eternum potest deficere: nescit qd
plus habeat desiderare: quia in ipso se sentit deum
& omnia possidere. Et ideo status talis animē ē iu-
bilare in gloria dei & ch̄isti hominis: & de hoc cō-
tinue laudare & magnificā beatissimā trinitatem:
de se nihil cogitare nec appetere nisi q̄ deus eā lo-
cet in ch̄isto iesu: Appetit non effectione recipro-
ca boni proprii: sed pro completō diuini bene-
placiti. Et h̄ ad nihil aliud studet: nisi ad reforman-
dum in se similitudinem uite ch̄isti secundum in-
fluxum cōmōtionis dei. Nec decipitur sicut mul-
ti: ut uelit sequi proprium appetitum sub spē maio-
ris honoris dei & utilitatis proximi: q̄ in hoc ipsa
cognoscit q̄ est summus honor dei in seipsa: q̄
ipsa mortua iacet sub diuina uolūtate tanq̄ sum-
me obedientissima in nullo rebellans. Et ideo iu-
bilat primū uersum. Nunc dimittis seruum tuum
domie. s. solutum ab omni amore sui & plene sub-
iectum tibi. Secundum uerbum tuum idest secundū
similitudinem ad tuum uerbum iesum incarnatū:
in pace idest in mentis plena tranquillitate. Et hec
ē doct̄ia pauli subtilit̄ iserta ī oībus ep̄stolis suis.
De hac pace dicebat iesus xp̄s. Ioānis. xvi. Pacē rel-
quo uobis: Pacē meā do uobis. Et de hac apostol̄
.ii. Cor. xiii. Pacem habete: & deus pacis & dilecti-
onis erit uobiscum. Ad hanc hortatur ad hebreos
xii. pacem sequimini cum omnibus & sanctimōiā
sine qua nemo uidebit: deum unde & de his dicit.
Ber. Obtento pacis osculo senex in pace relinquit̄
prenunciāns tamē ch̄istum in signū positum: cui
contradicetur. Omnino uerum est: quia contradi-
citur signo pacis ab his qui oderunt pacē: que qui-
dem pax datur solum hominibus bone uolūtatis
quibus uera pax est a dei uolūtate: non ad dādum
sub spē cuiuscūq̄ boni. Sic ergo patet quomō ch̄i-
stus iesus est pax tranquillās mētis suppliciu. Se-
cundus uersus est in quo ch̄istus introducit̄ ut
salus corroborans mentes debiliū in quo est ma-
gnum charitatis icendium: quando attenditur q̄
pro omnibus oblatus est in preciu. Et in hoc est ra-
tio pacis predicte istud salutare preciu continue in-
tueri. Quia inquit: uiderunt oculi mei salutare tuū
Ideo dimictor in pace q̄ excuperat omnē sensum.

Et h̄ attende si uis in pace dimitti: oportet te cō-
tinue in contuitu iesu ch̄isti & suorum operum
exerceri: ut studeas nil aliud cogitare. Et hec est ra-
dix & ianua omnis perfectōnis: & ī hoc debet eē
sūmū studium: ut semper ante oculos mentis tue
aliquā teneas ch̄istū iesū uel aliquē eius actū.
In hoc certe studio edomatur concupiscentia: infir-
matur gula: corripitur lingua: & excluduntur quasi
sine labore omnia uicia. Qui autem particulari-
ter uult laborare ad aliquod uicium corrigendum:

sine hoc studio multum laborabit & forte parum
uel nihil obtinebit: & propter hoc oportet refre-
nari appetitum superuacuum: qui nō ex cōtentus
cogitare de ch̄isto: uel de suis minimis: nisi ferat̄
in altas radices sue diuinitatis. Et hec fuit causa q̄re
multi ruerunt a uia ueritatis: quia nescierunt ī ch̄i-
sto humiliter exerceri. Nihil est enim in operibus
uite eius ita minimum quod si ponderetur modo
debito non debeat diligenter anime satiari appeti-
tū: imo quando descendit in eius uiliora: ut q̄ infā-
riles necessitates: & egēstiones nature patiebatur
puer deus ligatus in fascia: tantum obstupescit &
admiratur q̄ magis delectat animam amoris ex-
periētia: q̄ propter ipsam deus talia sustinuerit: q̄
q̄ spiritus seraphicos ī celo creauerat. O anima
mea immergere tota ī has uilitates a deo assūptas
& scias q̄ eas in eternum non sufficis contemplari
& hoc est contemplari altitudinē hominis ch̄isti.
Quantum enim deus descendit: tantum assum-
ptum hominem exaltauit: & extali descensu boni
iesu omnis sublimitas electorum exiuit. Quomō
autem debeas exercere te ī uidendo iesum salutare
tuum: quere ista ī tractatu de cruce perfectorum.
Ille igitur exercetur in cruce iesu: qui ipsum iugiter
reuoluit ante oculos mētis sue: & qui moleste fert
quando aliquid aliud siue affectiuum siue dele-
ctatiuum occupat mentem suam: Quod si contin-
gat: statim manu sollicitudinis abiicit & purgat. Et
hic est qui dicere potest. Quia uiderunt oculi mei
salutare tuum iugiter contemplando xpi presentia
& in omnibus ch̄istum iesum q̄tumcūq̄ mihi se-
cūdū sensum displicibilibus operari salutem: uideret
enim expresse anima que sentit dei bonitatē quic-
quid deus permittit: uel facit totum secundū illas
eternas leges cum electo paulo salutare: Et anima
transformata in ch̄istum in omni electo saluato re-
putat se saluatam. Et de omnibus ut de salute pro-
pria deum laudare & magnificare: non cessat: imo
quod stupendius est uideret dānationem reprobōz
ad suam cooperari salutem. Et quia ī eis iugiter ui-
det horrorem diuine iustitie & ch̄isti hominis: &
amore inflāmati electorum: ideo in eis contempla-
tur iesum suum optimum salutare. Maximū au-
tem signum q̄ anima est ad ueram salutem addu-
cta est: quando est nihil in sui cordis scrutinio ī ue-
nit se timere nisi de iniuria & offēsa dei: & uolun-
tatis proprie complacentia in tantum q̄ etiam ip-
sam paradisi gloriam nō diligit propter suum cō-
modum: licet sic eam diligere liceat: sed solum pro-
pter diuinum beneplacitum: ut ī ipso: & de ipso eē
num decretum diuini consilii in ch̄isti iesu merito
& primo compleatur. Et hoc nō est se uidere: sed
domini salutare. Procul est ab hac mente omnis
inuidia: que recombeus in nouissimo loco in nup-
tis dilecti felicius se beatam reputat in capite suo
ch̄isto: & in quolibet eius membro: q̄ ī semetipa.
Et hoc quia diligit bonum in quantum bonum ē

non in quantum proprium: & semper in proximo estimat maius bonum: q̄ in seipsa: & magis dei honorarium: ac per hoc securus delectatur in bonis aliorum: immo in illis se uidet dona altissimi possidere sine defectu: & in seipsa semper conspici collatorum donorum impiam destructionem. Hec anima nisi sue malicie irasci non nouit: nec in se uide gloriari debeat conspici sed unde cōfundi: propter quod omnibus desiderat subiici tanq̄ dominis suis: christum in illis conspiciens & nulli parit se proponi. Hec nullius rei est auara nisi diuini honoris: quia nunq̄ sibi uidetur: q̄ a se: & se possit de bere honorari. Omnia enim alia arbitrat ut sterco ra: & terrena implicamenta reputat impedimenta & detrimenta: ut christum expedite teneat: & nullius rei sollicitudine implicata. Et quia etiam omnium aliorum necessitates supplere satagit: christum in eis indigentem conspiciens: & in propriis penuriis tanq̄ in crucis christi conformibus delectari: prop̄ quod nulli rei parit qui eas effundat liberaliter ad aliorum indigentiam subleuandam: & in omnibus ipsa patitur eorum molestias: & reficitur in consolationibus eorundē. Procul etiā ab hac anima oīs accidia & desidia: quia semper uellet occupari in dilecti iesu contemplatione continua: uel in obsequio suppletionis uilitatis & necessitatis christi membrorum: semper in scala ueri iacob christi iesu uel ascēdens in deum: uel descendens ad proximum: etiā sit in hac anima admirabilis status: ut a leuatio contemplationis in christum in flāmet actionem ad proximum: & humilis inclinatio & fructuosa occupatio proximi eā altius eleuet in admiratione sublimitatis & dignationis dei. Et sepe sic per christi transformationem mirabilem & gratiam datur isti anime efficacissimū donum quo actio contemplationem eleuet: & contemplatio roboret actionem. Quod maxime ex hoc contingit: quia in omnibus uidet christum & in omnibus christo mistrat: quē semper in omnibus actiōibus ut finis deo homini cui in membris seruit sedule contemplatur. Hec excellentissime fuerunt in christi matre & in apostolico statu post eam propter quod: operatio manuum & sollicitudo ecclesiarum pauli: contemplationem sustulit non despexit. Et licet in aliquibus qui non ad tantum ascendunt successiue ista in animabus suis fiant: non tamen est mihi dubium aliquibus animabus fore collatum: ut simul in actum contemplationis & strenue actionis ferantur amati iesu diuinitatis participio qui simul comprehēdit exitit & uiator. Procul est ab hac anima omnis delectatio gulositatis & lasciuie: que sic est intenta continue delectari solum in christo iesu q̄ etiam licita delectamenta fugit ne eam distrahat a dilecto. Et hec omnia contingunt in anima ex beneficio iesu christi: quando oculi eius ipsum iesum contemplatur in giter domini salutare. Hoc fuit figuratum in monte transfigurationis. Mat. xvii. quando pro

stratis discipulis haud dubium: quia proprie fragilitatis experientia tacti a christo iesu tactu inq̄ transformatio in se leuantes oculos neminem uiderunt nisi solum iesum. Sequit̄ tertius uersus. Quod parasti: ante faciem omnium populorum: lumē ad reuelationem gentium: hic enim uersus sententia terminatur: licet & alio modo terminari possit: ubi notatur exemplum suauitatis quia inducitur xp̄us ut lux clarificans aspectum contemplatiuum: ubi in christo iesu introducit̄ fuisse *actio prompta* *Exemplatio clara* *Claritas diffusa* Et ex his. Illustratio perfecta. unde & exemplum uidue perficitur prophie que longo tempore in actiōne prompta: & ad exemplaritatē perfectionis adducta omnibus propinabat christo lumina presentia paruuli iesu: qui uera lux ē interius illustrata: unde dicitur uidua usq̄ ad ānos. lxxxiii. seruiēs deo ieiuniis & obsecrationibus die ac nocte. Ecce actio prompta. Et h̄ ipsa hora superuenit in templo ubi est omnis congregatio fidelium. Ecce exemplaritas clara. Et loquebatur de eo omnibus qui expectabant redemptionem israel. Ecce claritas diffusa. Sed quia confitebatur domino & loquebatur de illo ostenditur interius: christi lumine illuminata: que in paruulo iesu cognouit deum & ipsū predicauit saluatorem omnium. Sic anima ad exemplū istius benedictē anime esto uidua in te mortificās illius amorem: qui non est tuus. in ordinatam reputationem mundi & tui & tota feraris in contemplationem illius qui in operatione salutis tue roborauit brachium dextrum: ut mente dicatur paratus & expeditus ad omne opus tue salutis: hec. n. paratura ē assūpta natura: que tota fuit tue salutis opera: & in hoc stat tua pfectio: ut sicut uides xpm dominū iesū & deum in natura assūpta opari salutē ad similitudinē dei. Sicut dictū ē tibi supra in tractatu de incarnatione: sic totū studiū tuum xpi uirtutes in te renouare: & tūc audies Es. tibi tuū pponētē iesū pauit inq̄ dominus brachiū sanctū suū in cōspectu omnium gētium: & uidebit oīs caro salutare dei nostri. Cui & tu rēdebis paratus sū & nō sū turbatus ut custodia mādata tua: q. d. licet opatio uirtutis tue sēsui carnis uideatur austerā: tū nō sū turbatus: sed iā mandatū tuē inspirationis interne opari uirtutes tibi christe similes sum paratus: & tunc in anima ē actio prompta propter exēplaritatē clarā. Dicit autē ante faciē omnium populorū: quasi dicat. Factus est ipse bonus iesus exēplum omnium quod exprimit cū dicit. Ante faciē. Quod enim faciē antecedit exemplariter deducit. Vnde. Genesis ultimo dicitur Et ipse erit expectatio gentium: omnes enim gentes debent eum non solum expectare: sed & cōspicere: ut exemplum imitandum: & ad ipsius exēplū reformare sue conuersationis statum: propter diffusionem charitatis dicit uult. Quod parasti ante faciē

h iii

em omnium populorum: propter quod datur itel
ligi q̄ quantum est ex parte sua non ē defectus qui
omnes saluentur & quin omnes redimant. Oq̄
tum est hoc ad diligendum bonum iesum. Si eni
uis: saluatus es. Si uis: redemptus es. Si uis: christo
conformis es. Sed hoc est dei donum: quod quidē
donum est tibi a deo paratum: nisi malitia tue ini
quitatis resistat. Et hoc optime docet interna illu
stratio: prop̄ quod optime d̄r: hic iesus lumē com
muniter se diffundens. Huius luminis illustra
tio ē rō trāq̄llitatis: q̄ i lumie ihu uidemus lumen
rōnis clarificate: q̄ d̄ i toto decursu creature secūdu
ordinem diuine prouidentie deus bene omnia fe
cit: & q̄ omnia bene operatur siue agendo: siue p
mittendo ad melius electorum: & q̄ quantum po
test salua sapientia mixtura iustitie & misericordie se
cundum cursum quem pro meliori elegit tenere
omnibus condescendit. Et omnes electos predi
ctis suppositis quantum in se permittunt ipsi deū
agere per uias meliores dēduct ad illam mensurā
gratie & glorie: ad quam in xpo iesu eos eternalit̄
predestinauit: etiam clarissime uidet ratio in lumie
iesu: q̄ omnis defectus est ex parte nostra: quem ta
men defectum facit ad suum finem misericordit̄
subseruire. Nec ideo non est defectus: quia ex eo
deus elicit bonum: sed tanto maior est & grauior
quanto tantam gratiam a qua finaliter uincitur ma
lignae impugnat. Ex hac clarificatione luminis
quietatur anima: ut illum ordinem quem deus ele
git habeat pro optimo: & nullo modo nisi quātū
ad tempus appetit imitari. Sed quia illi ordo est oc
cultus: nec potest in multis cognosci: nisi per reue
lationem dei & euidentiam facti. Et iste ordo sepe
est a deo preuisus compleri p̄ nostra suspiria & opa
extrinseca: non tanq̄ per causas principales: sed tan
q̄ per preambulas dispositiones deo placibiles: &
nobis utiles: & diuine honori subseruientes: & nō
xpi uerbis per suam gratiam conformantes: ideo
aia illuminata non reddit̄ pigra: nec ociosa qn̄ stu
deat ad ea que secundum exterioria signa uident̄
deo benep̄lacta: tamen operatur quieta non im
paciens si sua impediuntur cogitamina semper cer
ta q̄ deus dēductet eam ad meliora: & ideo impedi
menta reputat adiutoria: quia subseruiunt ad illud
quod finaliter uult. Non enim uniuersaliter nec de
se nec de alio uult nisi quod deus disposuit: q̄a cer
ta est q̄ dei dispositio terminatur semper in hono
rē sui & hominis dei ihu xpi: & totius corporis sui.
Et ideo quando anima aliquod bonum desiderat
uel sibi uel aliis quomodocūq̄ permittitur si est se
cundum ordinem uirtutis statim est certa & quie
ra q̄ illud dabitur uel melius: esto q̄ daretur cōtra
rium. Semper enim melius est quod deus facit.

Et si dicat amor recuruus q̄ nō est melius sibi:
destruit dei omnipotentiam istud malum sibi: q̄a
hec instantia solum uenit ex uitiosa omnis mali ra
dice: scilicet inordinato amore sui. Anima autem q̄

a seipsa deficit & in deum transit id quod est meli
us ad diuinum honorem & ad electorum salutem
reputat melius sibi: & ita est. Et ideo simpliciter est
uerum q̄ ipsa recipit quod intendit: uel melius: &
hoc est stupendum dei beneficium: & quia omnia
que ad suum solum bonum anima respicit: illud di
minuet. Et que solum diuinum honorem querit:
& de se & propter se nihil intendit. Hanc recompē
sationem a deo recipit: quia omnia que sunt & bo
na & mala a quocunq̄ fiant: ad honorem illius ani
me & utilitatem ipse deus seruire disposuit. Felix ē
ergo anima illa que reciprocationem sui perdit in
operibus quibuscunq̄: quia deus illius procurator
est factus: & ideo de nullo tristatur: nec de offensa
eius: quia ipse bene scit deum non posse diligere:
licet nouerit q̄ de ipsa scit suum honorem eligere
propter quod de omnibus predictis quietatur: q̄a
sibi per euidentiam: uel q̄ deus melius misericor
diter fecit: uel prudenter permisit. In uno semp̄ tri
statur: quando meminit se tantam dei bonitatem
offendisse: que super ipsam tam abunde diffundit̄:
ut etiam ipsa sua pessima mala ex infinita sapientia
& potentia sibi faciat cooperari in bonum: & ideo
ex suorum malorum memoria humiliter & fortius
assurgit ad semetipsam: & mente & corpore trans
formandam in xpm. In omnibus uero aliis preter
peccata que uidet esse facta statim quietatur: & est
diuine uoluntati cōformis. Nec hic aliquid dimit
titur de compassione proximi: secundum q̄ ex ue
ritate procedit. Hec autem anima secure iubilat
tertium uersum. d. Quod parasti ante faciē omni
um populorum: lumē ad reuelationem gentium.
Et gratias agens in omnibus dei operibus: dicit il
lud ps̄. Benedictus qui uenit in nomine domini:
deus dominus & illuxit nobis. Et infert. Constitui
te diem solennem in condensis: omnes prouocās
creaturas ut deo solenniter agant pro omnibus q̄
fecit: quasi pro omnibus suis beneficiis condensatis.
Et hoc usq̄ ad cornu altaris usq̄ ad exaltationē
xpi hominis ueri altaris: qui de omnibus dei operi
bus sublimatur. Sequitur quartum exemplum
profundissime humilitatis: ubi proponitur nobis
deus ut gloria magnificans statum humilium: &
hoc optime sequitur ad lumen predictum. Qui ui
det deum omnia benefacere: & seipsum uidet da
re: non solum in suis malis actibus deum offende
re: sed in dei donis optimis ex se semper ipsum im
pugnare. Quid habet iste aliud facere: nisi seipsum
annihilare sub deo per profundissimam humilita
tem: & recogitare in solo iesu: & per solum iesu om
nem gloriam electorum. Illud enim est quod sup
omnia facit mentem resilire in abissum iniquitatis
proprie: quando uidet expresse: q̄ in se & per se: &
ex se: omnia mala fecit: & q̄ in omnibus dei donis
resistit & ipsa dimittit: & q̄ ipsa semper de omni
bus suis operibus acciperet deprauationem sui: &
teatū eterni supplicii: nisi erigeretur per meritum

christi & transportaretur in ipsum: in quo est sibi
 omnis gratia & omnis gloria ab eterno predestina-
 ta. Et quia talem se sentit anima: ideo in omnibus
 donis dei quantumcumq; paruissimis semp se an-
 nihilat: nihil in eis uidens de se nisi destructionem
 & diminutionem eorum: & ideo in ipsis magis q̄
 nit purgationem p̄nie: q̄ habeat inflationem lau-
 dis uane: propter quod ponitur exemplum glorio-
 se uirginis que inducitur purgari de partu filii dei:
 & legem immundarum parturientium obseruare.
 Quod quante fuerit humilitatis: non necessitatis:
 aliquoties tibi dictum est supra. Et quia humilitas
 exaltari meretur in gloria: quia in omnibus replens
 se contumelia: idcirco iesus inducitur i quarta cla-
 sula ut gloria exaltans humiles: cum dicitur. Et glo-
 riam plebis tue israel: ubi nota q̄ singulariter dicit
 gloria plebis: plebs enim nomen inferioris status
 populi: unde ignobiles dicuntur plebei. Talium er-
 go qui sic se ignobiles in omnibus recognoscunt
 christus est gloria: quia in ipso solo sentiunt se ha-
 bere quicqd est gloria dignum: unde & isti iubilāt
 iesu. Tu es gloria mea & exaltans caput meum. Et
 audiunt sibi dici illud apostoli. Qui gloriatur i do-
 mino gloriatur: hi sunt qui singulariter sentiunt se
 dei possessionem: abnegantes seipos i semetipsis:
 & nihil uolentes nec desiderantes de se in quibus-
 cunq; bonis: nature fortune gratie & glorie: nisi il-
 lud quod iesus christus eternaliter secundum suam
 diuinitatem de ipsis disposuit: & tēporaliter in me-
 rito sue humanitatis perfect: & hoc signatur per pro-
 nomen possessiuū secunde persone: cū dicit ple-
 bis tue. In se humilitate & a te bene possesse: & iō
 tue p te ad primatum uisionis diuine glorie subli-
 mate: ut merito dicatur israel: qui interpretatur ui-
 dens deum uel princeps cum deo. Et sicut in hu-
 militate mens se sentit infirmam: sic & in xp̄i gl̄ia
 se sentiat uirtutibus plena: ut merito dicatur israel.
 Nam que cognoscebat se cecam in cogitatione dei
 dicatur uidens deum: & que uidebat principalissi-
 mam radicem omnis mali sui: iam se in christo
 sentiat unitam deo: & in ipso non nisi bonum pos-
 se diligere & facere: exaltata ad participium digni-
 tatis: ut merito dicatur princeps cum deo. Videt
 q̄ sapienter iubilat senex noster Symeon & q̄ bene
 prefiguratur statum reformationis contemplatiue ec-
 clesie que erit in plena abnegatione sui & mūdi cō-
 temptu per spiritum paupertatis & uirginalis puri-
 tatis & ut continue gustu magnalium christi ho-
 minis & sue diuinitatis. O q̄ desiderabilis est sta-
 tus iste in quo anima se sentit totam transformata
 in iesum uiatorem & comprehensorem: crucifixum
 & gloriosum: peregrinum & regnantem: domi-
 num & hominem indiuisibili unione. Exurge
 ergo uirgo beata: relinque stabulum & iumenta ec-
 clesie distracte per temporalia: & ipsam ecclesiam si-

lii tui sponsam adduc tecum ad montem contem-
 plationis sancte: & introduc in templum reforma-
 te uite tue dilecti iesu. Sicut iurauit ad abraham pa-
 trem nostrum in testamento ueteri. Et sicut nouis-
 sime diebus iste promisit pauperum patriarche fr̄a-
 cisco: qui ad similitudinem abrahe signum domi-
 nici federis & promisse reformationis portauit in
 crucifixione carnis sue per impressionem sacrorum
 stigmatum apparitione seraphica eiusdem filii
 tui iesu ut sibi constaret prolem suam ad similitu-
 dinem crucifixe uite iesu: configurandam mente:
 sicut pre ceteris ipse configuratus est carne. Si-
 gnum autem crucifixionis accepit abraham in pro-
 le in fedus quod de eius humanitate assumeret per
 sona filii dei: & q̄ de ipso propagaretur caro diui-
 na. Sic & franciscus signum seraphice impressio-
 nis amorose: cuius ab ipso iesu immediate ac-
 cepit impressam: in carue: in fedus inuicula-
 bilis promissionis: quod natura diuina iesu cru-
 cifixi propagaretur in eius prole. Et per pro-
 lem diffunderetur spiritu sancto flante in tota
 latitudine orbis terre. Et sicut semen abrahe in apo-
 stolis christi personam per seminationem fidei por-
 tauit & propagauit in toto orbe terrarum: ita se-
 men francisci immo in ipso francisco: semen iesu
 christi: & spiritus sui christi crucifixam uitam in
 transformatione ardoris seraphici per uiuersam
 ecclesiam feminabit & propagabit & perfectorum
 multitudinem seraphico calculo consignabit.

Quātum autem ista cum totis precordis expec-
 tāda pfectō iā p̄mitia sui gustus & status aliquo-
 mentibus generet: norunt illi qui personarum sim-
 plicium singulari priuilegio spiritus sancti preuen-
 ti non dedignantur honestum & sanctum habere
 consortium: & quarum si perfectiones attendan-
 tur iam ipse possident quod nos anxie expecta-
 mus. In quorum scilicet uerbis & statu potest luci-
 lenter aduerri quod magnificauit dominus facere
 cum simplicibus & in contemplationibus eorum
 magnificat filium suum iesum: & uirtutes sue san-
 ctissime uite: & per sentimenta inestimabilis altu-
 dinis humanitatis christi: que talium mentibus p
 transformationem contemplationis dulciores in-
 stillat: a quorum experientia subtilium philoso-
 phorum longius distat qui humilem & paru-
 lum iesum in paruulis & simplicibus spernunt
 & quod nequius est sepe impie persequuntur
 dicentes experimenta bonitatis iesu fantasma-
 ta: & diabolica fore signa illorum imitan-
 tes crudelitatem & dunitiam cordis: quibus illa
 uerba annunciationis & resurrectionis iesu per
 sanctas mulieres de liramētis similia uideban-
 tur: sed utinam uel tarde redarguti a iesu credant
 gloriam resurgētis: quod quidem facient si digna
 bitur iesus eorum dunitiam utiliter icrepare.

h iiii

Iesus infans fugatus. Cap. vi.

Niſto capitulo q̄ttuor principaliter continentur. Primo ipſius ieſu: & matris benedictæ: tam in fugiendo q̄ in redeundo peregrinatio. Secūdo paruulorum occiſorum commedatio. Tertio myſtica huius hiftorie pro malis preſentibus expoſitio: Quarto ipſius beati ioſeph ſupra promiſſa perfectionis deſcriptio. Quantum ad primū ſcias q̄ conſumatis legis diuine preceptis: cū deuotiſſima uirgo cū ieſu & ſcō ioſeph nutritio paruuli nazareth p̄peraret: ſiue tūc: ſiue circa illud t̄ps apparuit i ſomnis angelus ioſeph & propter futuram perſecutionem herodis ipſum cum paruulo ieſu & matre uirgine iubet fugere in egyptum. O bone ieſu: q̄ tempeſtiuam incipis perſecutionem accipere: & q̄ paruulus & peregrinus eſſe p̄ nobis in terra lōginqua: & tibi & tuis ignota. Noluiſti enim tuam puerilem infantiam inter matris ubera tutam eſſe: quin a crudeli tyrāno querebaris ad mortem. Fugiſti domine ieſu a facie regis iniqui & ſuggens matris ubera magiſter bonus: legiſti lectionem paciētie imitatoribus tuis exemplo nō uerbo: adimplens in te: & in tua piſſima matre: q̄ poſtea docturus fueras. Si uos perſecuti fuerint in una ciuitate: fugite in aliam. Addidiſti ad hoc bone ieſu: q̄ non ad ciuitatem uicinam tua terminatur fuga: ſed ad gentem tibi barbaram & multarum dietarum diuiſione longinquam: tranſiens ut fertur per deſertum aſperum ubi & cibi & hoſpitii & umbraculi inopia & aſperitatis & eſtus & aliorum affligentium copia habebatur. Expergiſcere anima mea & cum multo lachrymarum ſtetu intueri regem glorie agnum manſuetiſſimum ieſum fugere ab inſultu lupi rapacis. Et ipſam grauiſſimam dominam uirginem & iuuenem aſpice peregrinam: & ſanctum ſenem ioſeph utriuſq̄ neceſſitatibus ſollicitum & anxium contempla re. Iunge te eis in uia comes & adiuua matrem uirginem onus ſuaue portantem puerum ieſum. Et ſi forte ipſa dignabitur tibi ipſum committere baiulandum: diligenter pondera anima mea miſera que laborem fugis: & quietem pro curas: con quantis ſudoribus & fatigationibus cum quanta mentis anxietate & ſollicitudine beata uirgo mater ſedule eſt intenta ne puer ieſus lederetur abeſtu ymbre: uel frigore: & cum quāto auſtero cibo & uix cum aque potu tantum uie ſpatium peregerunt. Sed & laſſata membra uirginei corporis & illius ſancti ſenis ioſeph: immo quod plus eſt: paruuli dei ieſu duri ſtrati accubitu potius affligi poterant quam foueri.

Sed & egyptum perueniens beata uirgo non

inuenit palatium regum nec copiam theſaurorum in preteriti laboris ſolatiū: ſed ut pauper-cula peregrina pauper-culum conducens tugurium. de labore ſuarum ſanctarum manuum & ſancti ſenis ioſeph pauperrime uiuitabat. Potes ibi etiam intueri omnem ſuperfluitatem & cunofitatem excluſam. Non ibi ſunt ueſtimenta duplicia delicata uel mollia: non curioſa uenſilia: ſed uix neceſſaria ruda & pauper-cula: magis que nuditatem tegerent & mortem arcerent: quam que delicias modo quocunq̄ preſtarent. Talibus ſtipendiis pro tuis peccatis acceptis p̄ter ieſum cum ſuis ſanctis parentibus ſeptennium in egypto peregit. Quibus completis iterum angelus domini monet ioſeph & matrem: puerum ieſum ad terram iſrael reducere: impio rege deſuncto: qui pro ſcleribus ſuis dura fuit morte conſumptus.

Attende autem hic anima mea & contempla re maiorem laborem in reditu ſeptennis ieſu q̄ in fuga paruuli perpendiſti. Tunc enim ut paruulus infans poterat baiulari Nunciam grandiuſculus: nec commode portari nec per ſe adhuc tenellus poterat tantum uie ſpatium ambulare. Si ue enim peditando: ſiue ſuper aſinum reductus fuerit: multos fuit labores expertus bonus ieſus: tā in cibo auſtero: q̄ quia iam tunc non alebatur lacte materno: q̄ in lectulo duro: traſiens per deſertum: quia tunc iam credibile non eſt ipſum dum forte fugeret in cunabulo dormitaſſe. O anima mea tota reliquare in lachrymis in meditatione tante anſteritatis circa dilectum ieſum & delicatum: & teneram eius uirginem matrem: & uide eos mutua in ſeipſis & duplici crucifixione conſixos dū ſibi mutuo compatiuntur in penis: & ambo ſimul ſic macerantur pro nobis: utinam poſſes de te lectulum facere quem ſterneres laſſato ieſu de cubanti in terra: utinam de corde tuo poſſes panes recentes paruulo ieſu & eius matri in feruēti charitate decoquere: quos putes panes duros & aridos & forſitan biſcoctos uix poſſe rodere intueri deuote: & rationabiliter meditari. Utinam in abundantia lachrymarū poſſes eis refrigerantis aque offerre poculum: qui ſepe itinerantes: & ſitibundi uel nihil quod bibant inueniunt: niſi aquam calidam & inſpidam ex ſuis ſarcinulis ſumunt. Intueri eos pre laſſitudine ſepe ſedentes in eſtu in defectu umbrali & quantum potes extende tua uiscera charitatis & compaſſionis ad eos & deſidera eis ūbraculū texere p̄pis inteſtinis.

O anima mea crudelis & ipia in recognitione beneficiorum ieſu exercere quantum potes & meditare aſteram crucem peregrinationis paruuli ieſu: & illius tenelle puelle uirginis matris. Et ut

de q̄ tante austeritatis stigmata tue uite informande subseruiunt. Nec decipians exemplo peruerforum siue dericorum siue religiosorum: qui christi austeritatem fermentant: siue uite lasciuia & euangelicam paupertatem deludunt ociositate & affluentia usus rerum: non attendentes q̄ puer iesus et eius innocens mater non solum non habuerunt sup̄flua: sed uix assūperunt necessaria: et hec austeri de labore manū suarū ut pluri uinū extraxit beata uirgo: & etiam de laboribus sancti senis ioseph. Sed & paruulus iesus totus plenus pietate & compassione ad labores eorum quantum sciuit & potuit secundum infantilem suum statum eis conlaborando sedulo subseruiuit.

Cum enim ipse in omnibus ordinatissimus fuerit: in ipsis fecit quod decuit pauperem suum statum: secundum q̄ filius fabri putabatur. Unde non est inconueniens cogitare: immo ualde deuotum: q̄ aquam afferret sacratissime matri: ignem accenderet: & aquam in manibus tam ipsius q̄ ioseph humiliter propinaret. Nec fuit superbie in illis sanctis parentibus talia obsequia a deo humanato suscipere: sed magis fuit humilis obedientie: quia instinctus spiritus sancti interius eis dictabat q̄ sic deus homo uolebat ab utroq̄ tractari: & quod dixit uerbo iohanni baptiste trepide sacrum uerticem domini tangenti: & petro respuenti obsequium: dum uellet eis humilis iesus pedes lauare: hoc multo fortius dixit spiritus iesu tā ioseph: q̄ matri uirgini in corde. Debes tamen credere q̄ talia reuincendo ab ipso profundissime annihilabantur sub ipso: & intenus fortissime efficiebantur ab ipso: & ad ipsum: & in ipsum. Et q̄ multum obedientia meritoria erat ei talia recipere a iesu. Ipse uero hoc faciebat ut omnem humilitatem impleret: et eorum necessitati seruiret: ac laborum particeps esset: cum ipsi non haberent alium in seruitiis adiutorem. Et hoc in ipso uidendo obstupebant: unde non sufficimus cogitare quales fuerunt transmutationes cordis ipsorum in ipso in omnibus que experiebantur in illo: maxime uirginis matris eius.

Perueniens autem ad terram iuda uerus heres dauid regis iesus: non est coronatus in regem sed fugit in partes galilee ad admonitionem angelicam iterum factam ioseph propter regnum archelai: qui paterne nequitie heres pro impio patre regnabat: Attende autem q̄ conatus herodiane malitie: que in iesum effectum occisionis non habuit: hunc in occisione paruulorum innocentium impie consummavit. Mittens enim impius rex crudelitatis satellites in bethleem & in omnibus finibus eius: pueros occidit a bima

tu & infra. Et quantum super istos beatos paruulos herodis iniquitas non abundauit: tantum in eis paruuli iesu gratia benedictionis effulsit. Super enim omnes alios sanctos quemlibet istorum paruulorum singulari priuilegio decorauit. Nullus enim unquā sanctus occisus legitur pro christi persona: nec q̄ tyranni ipsum occiderent loco persone christi: licet omnes occisi fuerint pro fide & charitate christi: hoc autem singulis paruulorum est prestitum: q̄ in singulis cruentus rex intendebat solum occidere christum: unde quem metuit nesciuit infantem: sententiam insuspectam sibi tulit etatem. Et fuit ista atrox cordis malitia: que cor iesu dure transiit: quando crudelis bestia tantum odiuit saluatorem natum: q̄ ut ipsum posset extinguere omnium paruulorum illius regionis exercitū trucidauit. Cōueniens autem fuit ordo diuine sapientie: ut paruulus ipse iesus qui mortificationem crucis iam portabat in corde: in sue natiuitatis primordiis paruulos comites haberet occisos in carne. In quibus futura sanctorum martyrum conditio figuratur: & tyrannorum delusio in herodis deceptione exprimitur. Non enim quem quesuit occidit: & paruulis quos occidit nocuit. Sic & impii tyranni matres persequentes fidem christi querebant extinguere: quam potius auxere uellent nolent ex suo scelere. nec sanctis martyribus potuerunt obesse: quos rex celi pro susceptis suppliciis habuit eternaliter coronare. Hi autem paruuli benedicti recte fuerunt beatorum martyrum figura: innocentes: infantes: impotentes & patientes.

Innocentes: quia sine culpa

Infantes: quia sine querella

Impotentes: quia sine defendendi resistentia

Patientes: quia nulla in eis contra occisores iracundia: immo forsitan occidentibus & splendentibus gladiis arridebant. Sic sacratissimi martyres fuerunt innocentes: quia passi sunt pro iusticia.

Infantes: quia non murmure non querimonia.

Impotentes: quia nulla terrena fulti potentia.

Patientes: quia ad persecutores leti ac gratiositate placati. Hos autem persecuta est herodiana peruersitas. Herodes enim interpretatur pellicis gloriofus: & significat tyrannos: quia in mortis pellicea corporis huius gloriari uoluerunt in summo huius uite: & huius uite gloriam defendere: quā christi martyres contemnendam exemplo crucifixi iesu uerbo et opere populis predicabant.

Hi ergo innocentes benedicti sunt martyrum flores: quos in medio magni frigoris infidelitatis exortos quedam persecutionis pruina decoxit: hos flores collegit puer noster iesus:

q̄ descendit in hortum ecclesie ut lilia colligeret: & sibi fertū ex eis digne applicationis itexuit. In hiis accepit liliū purissimi candoris. Sine macula enim sunt ante thronum dei. In istis rosas uernantis ruboris: q̄a eos in effusione proprii sanguinis baptizauit. In his uiolam paruulam minoris etatis quia in eis infantibus & lactentibus laudem sue cōfessionis in tollerata morte perfecit. Hos credo singulari munere gratie ī animabus repleuit. Quibus enim tale dedit priuilegium: ut eos uice sue persone exterius mori faceret: non dubium q̄ in animabus suis gratiam infudit qua ipsos sue perfectiōi singulariter similit. Nec dicat humaua astutia que ex peruersitate sua semper minuit dei dona. Quid meruerunt hii paruuli qui non habuerunt usum liberi arbitrii? Audi paulum dicentem. Diuisiones autem gratiarum sunt: idem autem spiritus: qui dona distribuit & diuidit singulis prout uult: unde spiritus iesu omnibus electis meruit q̄e quid fuerunt in christo iesu: aliter non fuerunt nec sunt: que sunt in esse gratie & glorie. Quid mirum ergo si & his paruulis quos fecit seipsum in patiedo exterius: uoluit interius aliquod maximum donum correspondens exteriori tribuere quod ignores? Non sit ergo oculus tuus neq̄ in estimando paruulos uiles: quia in eis singulariter bonus & liberalis iesus apparere dignatus est: unde & eorum instruit causam: preparat gratiam: abbreviat uiam: confert gloriam: uindicat iniuriam: ut secure possit martyribus dicere. Sinite paruulos uenire ad me: quia curam eorum sollicito gero: ut sedulus dux sue militie triumphalis collator uictorio se corone. Tales enim uolo q̄ subdatur humiliter potētie mee: qui adhereant simpliciter ueritati mee: qui conformentur integraliter uoluntati mee: & qui suspirent cordialiter bonitati mee: & qui figurentur finaliter felicitati mee. Et pro eis potest introduci iesus ad patrem fortissimē allegare eorum iuuenam: tandem eorum martyrium: ut dicat illud iob. i. Pueros percusserunt gladio: & effugi ego solus ut nunciare tibi. Que uox allegorice sumpta est: accusantis: allegantis: pulsantis. Primo accusat puer iesus apud patrem immanitatem interfecionis: quod probat percussio uniuersalis cū dī. Pueros percusserunt gladio. Inhumanitatis enim signum est: q̄ nec multitudini parcat: quin primo multitudo pro uno occiditur. Secundo allegat peruersitatem intentionis: quod probat persecutio personalis: cum additur. Et effugi ego solus. Peruersissima enim erat intentio: quia solus. Sola enim christianitas intendebatur occidi. Tertio postulat seueritatem ultionis: quod probat denunciatio iudicialis: cū subditur ut nuncietem tibi: denuntiat. n. patri per iesum non ignorant: sed sollicito iudicanti. Itaq̄ beati paruuli quorum martyrium ē compas-

sibile pro etate: & ē delectabile pro felicitate: & pueri iesu societate sunt conformes iesu puritate: paruitate triumphali morte: ut in eis complectatur illud Esa. viii. Ecce ego & pueri mei quos dedit mihi dominus hii pueri sequuntur agnum indiuisibili comitiua. Sequuntur enim pueri puerum

In celibatu priuilegii uirginalis

In candidatu martyrii triumphalis

In concentu cantici spiritualis.

In his enim puer iesus precedit & deducit pueros innocentes. Esa. xi. puer paruulus minabit eos Agnus enim iesus quem sequuntur reget eos & deducet eos ad uite fontes aquarum. Apoc. vii.

Vtrum autem in eis irradiatio diuine gratie ad tantum influxit ut eis dederit usum rationis & gratiam cognitiouis: redemptoris: in cuius persona querebantur occidi: nullatenus auderem asserere: quia ex facto textu nō mihi occurrit posse probari: legi tamen quandam historiam que intitulari casiodoro: ubi scribitur q̄ matres paruulorum uide tes occisionem nephariam exerceri in paruulis fugiebant in subterraneas specus: & ibi paruulis blandientes ne flerent: & exterius audi possent: ubera dulciter puerorum labiis imittebant. At illi ac si essent rationis capaces: & ad coronam martyrii anhelantes agirantes capita respuebant ubera: & toto nisu corporis spontanei uidebantur conari altas uoces ploratus emittere ut uel sic uiderentur se offerre martyrio: & carnifices appellare: hoc si uerum ē nescio. Indubitanter tamen teneo: q̄ singularissima gratia puer iesus hos flores celicos & sue infantie sodales dilectos & uice sue persone cum tanta crudelitate occisos: magne gratie p̄mio decorauit. Cum enim isti sint primi qui pro christo nato persecutionem suscepisse legantur: & ut tibi dictum est supra: sint sacri martyrii fundamenta: non uideretur conueniens quin abunde participauerint gratiā redempturis. Exurge ergo anima mea: & paruulo iesu & matri occurre: & tu ipsa una de paruulis quasi conuersata in medio cedis & aspera sanguine innocentium dicas. Pueros percusserunt gladio &c. Forsitan tibi puer iesus respondebit. Et ego noui & presens fui: & pueri mei mecum sunt in cubili secreta quiete pectoris patris eterni: quia quos mundus persequitur pater amplectitur: & quos temporalitas cruciat eternalitas coronat: unde & tu sequere patientiam paruulorum: quia uenit iesus in mundum docens crucem tollere & mortis angustias p̄ iustitia non timere. Et ideo hoc in beatis paruulis uoluit demonstrare. Attende autem & uide diuine dispensationis mysterium circa paruulum iesum: q̄a in eius operibus futura tempora figurabat. Fuga enim in egyptum de nocte propter Herodis nequitiam: signat fugandum dei cultum de medio iudeorum: & reducendum ad ec-

ei liberaliter exhibebat. Ex secundo respectu sci licet ex cohabitationis cum uirgine potest cognosci: quod magna perfectio generabatur in eo ex sanctissimo uirginis exemplo & cōtubernio. Cum enim agnosceret dei matrem & spiritu sancto plenam: cum quanta reuerentia: humilitate & puntare estimandus ē hitasse cū ea? Et si nos miseri ex cohabitatiōe sāctorū uiroꝝ: quod nihil sunt respectu uirgis tātū sepe pficimus quātū ē estimādū ipm cū hac sacratissima uirgine coniuge sua per spiritum sanctum data in uirtute profecisse: Hec autem ratio maxime extenditur ad cohabitationē boni iesu: cum quo usq; ad diem mortis sue: ut pater officio: & nutritius beneficio hitauit. Licet at quo tempore fuerit mortuus non legatur in textu: tamē probabiliter creditur quod mortuus est ante passionem domini. Non enim absens fuisse a christi cruce: & ipso uiuēte nō oportuisset sacratissimā uirginem alteri recomendare pro morientem iesum. Forte etiam mortuus fuit ante christi baptismū: quia tunc nulla mētio fieri uidet in euangelio de ipso: nisi quod ipoperabant xpo iesu fuisse fabri filium. Ex tertio respectu .s. sollicite obsequiositatis magna fuit acquiritā perfectio in ioseph. Si enim mater unum auemaria non dimittit remuneratione uacuum: quanta gratitudine respōdebat cordialiter illi quē se uidebat sollicite laborare pro nutriendo ipsū & filium suum? Et maxime non erat modici ponderis in corde uirginis quod factus ioseph tot periculis se exponebat pro conseruanda uita christi ipsum deducendo in egyptum: & reducendo & ducendo eum in hierusalē ad festa secundum legis preceptū: & inumeris aliis que loquum esset narrare. Vnde omnibus pēsatis que aia deuota circa ioseph & sacratissimā uirginem pōt rationabiliter contēplari non auderem dicere: quod beata uirgo non dilexerit ioseph quātum oēm aliam creaturam uel supra post benedictū fructū sui uentris iesum. Et hoc dico de amore sociali. Nā de charitate illos plus diligit qui sunt meliores. Et respectu etiam ad diuinam prolem iesum stupende debuerunt esse uirtutes sancti ioseph: due enim rationes ultime dicte. .s. cohabitatio & ministratio maxime debuerunt in ioseph perfectiones augere. Sed preter hanc est tertia: quod iesus in omnibus se habebat ad eum in exterioribus figuris reuerenter & obediēter sicut ad patrem suum. Contēplare anima quanto charitatis feruore debuit flagrare ioseph ruminando corde & oculis intuendo quod filius dei se fecerat filium suū. & elegerat eum ad se nutriendū: baulandū: regendū: conseruandum in necessitatibus uite sue mortalis. O quod dulcia oscula ab ipso recepit. O quanta dulcedine audiebat balbucientem paruulum se patrem uocare: & cum quāta suauitate sentiebat se dulciter amplexari. Cogita etiam quāta cōpassione in itineribus que fecerunt paruulū iesum ex labore lassatum: cum eēt grādiuisculus in suo gremio requiescere faciebat. **Quia**

enim amore transformatio ferebatur in ipsū ut in dilectissimū filiū sibi in coniuge sua uirgine per spiritum sanctū datū: ideo secure mater prudētissima que probauerat ipsius affectum ad iesum loquens ad eundem filiū reinuētū audacter. d. Ego & pater tuus &c. ubi singulariter est notandū quod hic solum legitur uirginem uerū in eo patris monstrasse affectum. Si enim secundū leges humanas approbata a deo pōt extraneus adoptata in filium: multo magis dei filius datus ioseph in sua sacratissima uirgine coniuge sub uirginalis matrimonii sacramento debet merito eius filius appellari: & credi quod in ioseph fuerit gustus paternalis amoris respectu dei filii iesu christi: licet sancta ecclesia propter uitandam hereticorum calūniā non nominet eum patrem nisi cum determinatione. .s. putatiuum & infantilis necessitatis ministrum: propter quod etiam nec de eo solēizat & quod maxime quia ad limbam descendit & ad uetus pertinet testamentum. Ad cōmēdandam autem excellentiam huius ioseph debes notare quod in omnibus infantilibus illis necessitatibus: & aliis nostre u. firmitatis signis que uidebat in bono iesu contēplabatur: & gustabat altitudinem imensitatis dei ad talia pro nostro amore pro nobis redimendis: inflammandis: informandis multipliciter inclinam. Et: quātū putas in huius reliquā animam sancti ioseph ista intuendo oculis carnis: quando & saxeā nostrā corda ista meditādo uidentur deficere pre suauitate amoris & summe dignationis dei. Vbi nota anima mea quod quātū te metipsam magis exercitabis & diutius liges tue contēplationis aspectum in uilitatibus & necessitatibus nostre nature: quas pro nobis assumpsit christus: tantum sublimius & altius deum altissimum honorabis & eius dignatiōem sūmam suauis degustabis: dulcius enim mihi sapit quod altissimus deus & imensissimus & beatissimus uoluit inclinari ad nostram paruulitatem: & in presepio aritari ad nostram infirmitatem: & suis sanctis oculis desistere nostram calamitatem: quod quod miracula potentie uoluit facere: mortuos suscitando uel etiam quod uoluerit angelorum naturam producere: suam infirmitatem manifestando: utriusque tamen equali bonitate perficit: sed in ipso magis sapiunt nobis sue uiscera charitatis. Ex quarto respectu .s. ad deum patrem. Magnus fuit uir iste ioseph cuius primatus similitudinem ipse eternus pater sibi liberali charitate cōtribuit super filium incarnatum. Et si notaueris regulam sepe in hoc opusculo repetitam: quod quando diuina gratia aliquem eligit ad aliquē statum: omnia carismata illi tribuit: qui illum statū copiose decorant: efficaciter concludens quod omnium uirtutum perfectio in ioseph altissime adunatur. Ex quinto respectu. .s. ad totū cetum precedentium patrum debes scire quod hec ē felix clausula uetus testamenti in qua patriarchalis dignitas promissum consequitur fructum: unde hic solus corpora

Iesus puer proficiens
Iesus matri absentatus

raliter possedit quod eis dei dignatio repromisit Merito ergo significatur per illum patriarcham ioseph: qui populis frumeta seruaui. Sed & hic illum precedit: quia non solum egyptiis panem corporalis uite: sed omnibus electis panem de celo: qui celestem uitam tribuit: cum multa sollicitudine enutriuit. Memento ergo nostri benedicti ioseph: & tue orationis suffragio semper da nobis hunc panem. Sed & beatissimam uirginem tuam sponsam nobis redde propinam: & impetra nos indignos in dilectos filios adoptari ab ipsa.

Iesus puer proficiens: Iesus matri absentatus: Iesus inuentus instruens: Iesus dulcor amatus. Ca. vii.

Rescente iesu etate & corpore: paulatim manifestabat signa uirtutis & gratie que latebat in mente: & ideo ne fantasma putaretur nature assumptio: fidelissima fuerunt signa infantie: nihil supra hominem pretedens in comuni conuersatione: unde pastores: magi: & Symeon uiderunt puerum: nulla ab aliorum puerorum conditionibus in exterioribus signis uarietate distinctum. Quia enim utrunq; erat necessarium credere ad salutem & uerum: scilicet deum & uerum hominem esse iesum in eadem persona filii dei utraq; unita natura. Ideo sicut testimonia diuinitatis eius oportuit esse sublimia: sic & ueritatis & firmitatis assumpte nature debuit ostendere iesus certissima signa: & ideo sicut ad hoc expediebat: sic & signa sue potentie & sapientie temperabat: ut ista crescerent etate crescente. Conueniens autem fuit ut aliquid ostenderet etiam in pueritia: per quod declararet nec ignorantiam nec peccatum se contraxisse uel assumpsisse ex nobis. Et ideo cum factus esset annorum duodecim: tempus fuit sapientie ostendende: & singularis reuerentie cultus dei: quia in hac etate ingeniositas pueri declaratur: que in eo tantum patuit in plenitudine sapientie: ut summi doctores legis mirarentur super prudentia & responsis eius: Ut autem exemplum humilitatis daret iuuenibus quantuncunq; perfectis in scientia & iu uirtute: dicitur qd sedebat in medio doctorum audiens & interrogans humiliter & prudenter. Debut etiam eis dare exemplum eterni patris colendi in spiritu: non in carne: propter quod parentes suos quantuncunq; sanctissimos fugit: & in templo domini conuersatur. Quia uero istud est singularissimum inter omnia que de optimo & sapientissimo iesu euangelica narrat hystoria: idcirco sunt huius actus circumstantie cum admiratione spiritus quantum ipse benedictus iesus tribuit ponderande. Et uidetur stupor qd puer iesus sanctos parentes: maxime gloriosissimam matrem uirginem sic uoluit affligere & sine licencia eius: cui lege filiali erat subiectus remanere in templo. Qualls etiam

Cap. vii.

Iesus inuentus instruens
Iesus dulcor amatus

am crudelitatis uidetur fuisse: matrem innocentissimam tanti doloris aculeo uulnerare: qd etiam indiscreta fuisse uidetur illa responsio: quando cum esset cum scribis & phariseis: & in illo templo carnali dicit se esse in his que patris sunt: & non potius in obedientia humili & conuersatione cum matre uirgie: que erat spiritualissimum dei templum. Si etiam consideres modos se habendi sacre uirginis & ioseph ad puerum stupenda occurruunt: tanto magis admirabilia: quanto a carnali sensu magis: reprehensibilia iudicantur. Videntur enim reprehensibiles de negligentia in custodia pueri iesu: quia non fuerunt solliciti unius diei spatio ipsum habere presentem. Quid etiam dolebant puerum iesum esse perditum per puenilem nescientiam: cum ipsum scirent eternam dei patris sapientiam? Aut quid dolebant uel ipsum errare: uel sibi aliquid mali accidisse in uico: cum utruq; fore impossibile non debuerant dubitare. Simpliciter & reprehensibilitatis uidetur fuisse illum requirere inter cognatos & notos: qui uenerat cognatorum carnalium predicare relinquendum esse affectum. Cum etiam mater eum reinuenit quomodo audet quasi increpatione alloqui deum suum. Fili: quid fecisti nobis sic. Nunquam oblita fuerat uirgo infirmitatis feminee & latentis in puero iesu diuinitatis sue. Nam uidet qd hec duo ab humilitate uirginea & ab oculto considerationis sue unquam debuerit separari. Et nunquam non uidetur materiam prebuisse erroris: quando in loco solenni templi coram iudeis christi emulis uocat ioseph patrem suum. d. Pater tuus & ego dolentes querebamus te &c. Cum ipsa certissime sciret solum eternum patrem genuisse iesum in sue diuinitatis naturam: & seipsam uirginem existentem in conceptu & partu sola spiritus sancti operatione eundem iesum secundum humanitatem mundissime genuisse. Quomodo etiam ignorantes fuerunt tam ioseph quam uirgo beata qd non intellexerunt uerbum iesu: quando respondit qd oportebat eum esse in his que patris sui erant nunquam ignorauerunt iesum habere patrem? Quid etiam fecit deuota mater uel sapientia patris puer iesus quod eum impedisse uidetur: & retraxisse ne esset in his que patris sui sunt: quia statim relicto templo uenit cum eis in nazareth. Aut quomodo ipse iesus obediuit matri temporali relinquendo ea que sunt patris eterni. Quomodo etiam dei filio audet mulier principari: quia dicitur qd erat subditus illis. Hec omnia sunt stupenda: & tanto maiori sapientia dei plena: quanto magis prima facie uidentur infirma: unde hic ineluduntur tam alta mysteria qd obstupescit infirmitas qd in hiis aperire os suum si uel modicum dicam quando spiritus iesus in spirare dignatur ut scribam. Primo enim puer iesus sapientissime se habuit: & misericordissime in omnibus supradictis secundum moderamen sue eterne sapientie omnia disponens. Nam decuit ipsum

in illa etate in qua liberum arbitrium incipit uigere in homine dare exemplum iuuenibus relinquendi suos carnales affectus: & q̄ propter suorum cōpā sionē indebitam nullatenus omittāt ea que sunt p̄fectionis assumere: & q̄ sciant se non eē obllgatos parentibus carnis: quinetiam ipsis prohibentibus possint aggredi uias perfectionis & religiosi cultus patris eterni: unde & hic & alibi uidetur affectū carnis uerbotenus aspernari dure in exterioribus signis matri uel de matre respondens: unde & lo. ii. miracula facturus matri respondit. Quid mihi & tibi est mulier? &c. Et Mat. xii. uni sibi dicenti. Ecce mater tua: & fratres tui foris stant querentes te. Respondit. Que est mater mea: & qui sunt fratres mei? Vnde spiritualibus discipulis ipsum sequentibus dixit. Ecce mater mea & fratres mei. In quibus omnibus matrem suam sacratissimam uirginem tēplum spiritus sancti nullo modo despexit: sed cultum eterni patris ei sanctissime anteponit: dans oībus exemplum q̄ carnalis affectus parentū & eorum consortium est magnum obstaculū ne spiritus feratur in deum: & ne sancta religio in homine ueniat ad perfectū: unde & eos dominus: luce. xiiii. sancto odio docet odiri ut eius discipulatus possit perfecte attingi. d. Si quis uenit ad me: & nō odit patrē suum & matrem & uxores & filios & fratres & sorores: adhuc autē & animam suā: non pōt meus eē discipulus. Si ergo iesus exēplariē prestanda matrē sanctissimā: que in nullo ipsum uolebat uel poterat impedire: fugit. Magne ergo fuit exēplantatis omnibus quod fecit puer iesus ī tēplo in maria uirgine matre dimissa. Ideo autē latenter remansit ut non petedā licentiam de religione assumenda carnis parentibus nos doceret. Non etiam crudelis fuit in matre: licet sibi prestent doloris materiā: quin potius ut piissimus sacratissime mātis promotor & exercitator in uia amoris uoluit eam in infātia sua i utroq̄ gustu amoris ostēdere sūme perfectam. Est. n. duplex gustus amoris: unus suauissimus & transformatiuus in amati p̄ntia: quem xp̄s exhibuit matri sue in preteritis actibus cōiunctiōis sue: cum etiā suauibus osculis & amplexibus tā mēte q̄ corpore exhibitus sancte matri. Alius ē gustus amarus: afflictiuus: exercitatuus: promotiuus mentis: & in altiuolo discessu amati expeditiōe dilecti quo aīa tota ab ipso depēdēs gescere nō pōt: sēper zelotipa ne ex aliqua culpa discedat: & sēper in seipsa deficiēs: nisi intentiōe amati se sēper resectā inueniat: & ī ipsū totaliter transiens deficiat a seipsa. Ex quo sequitur q̄ anima circuit querens dilectum ab omni creatura querēs auxiliū ut inueniat quē diligit anima sua. Quē dolorē fuisse in ea mō uirtuosissimo ipsa mī ostēdit cū dicit. Dolētes querebamus te. In cuius ēt participio Ioseph sanctum associat: & sicut humilis sibi preponit. d. pater tuus & ego. Licet at sacratissima uirgo non indignit in talibus exerceri: que a conceptionis dei

instāti super plena fuit hitatione spiritus sancti: nō propter nrām exēplariē formandā rōnabiliter fecit puer iesus sic se habendo ad eam cū utriusq̄ uita tota nobis fuerit suffragio & exēplo: ut ostēderet q̄tū pficit aīa in tali expiētia doloris de amati absentia & inq̄sitiōe sollicita: q̄a sēper copiosiori dulcedine redit dilectus ad curā: qm̄ negligētie culpa eā nō reddit indignā: idcirco iesu reuēto singulariē nūc gustū exp̄mit filialē. d. fili. Et q̄ aīa singulariē admirat ordinē diē sapientie in tali exercitio aīe: & ī absētatiōe & reditiōe sui nō ualet cōprehendere altissimos modos eius: semper tñ multipliciter amorfos. Idcirco admiratiue subiungitur. Quid fecisti nobis sic? Cuius ignorantia in aliis animalibus loquor non im̄re: curialiter sponfus increpat. illuminat & ad alta sue diuinitatis eleuat, dicens. Nesciebatis: quia ī his q̄ p̄ris mei sūt oportet me eē: Et iō ab eius im̄sitate aborta secūdū doctrinā dionysii in mystica theologia perdit rōem & mētē & in sanctissima tenebra caliginis moysi ad cōtempationis sublimata excessū: sit sibi species similitudinis glorie domini in uertice montis quasi ignis ardēs potiusq̄ claritas refulgens: quia tāta sentit in amons ardore q̄ intellectus capere nō sufficit: donec deposito corpore mortis huius facie ad faciem cōtēpletur dilectū: propter quod sequitur. Et ipsi non itellexerunt uerbū quod locutus est ad illos: q̄a nō capit per intellectū quod sentit per affectū. Interim tñ se sentit inestimabiliter amore condescensionis spōsi purificari & refici: & in suis desiderijs quietari pp̄ quod seq̄t: q̄ descendit cum eis & erat subditus illis. O ad quātam altitudinē adduxit animam dolor separationis a sponso & sollicita inq̄sitiō de illo: quia cum altissimo gustu redit floridus filius & subiectus. Ut iliter ergo se absentat amorfos sponfus ut copiosus redeat: & utiliter perdit dominum: qui recipit filium & subiectum. Vnde licet credendum sit q̄ sepiissime uirgo beata dilectum iesum uocauerit filium: in magno amons dulcore: nunq̄ tamen legitur nisi modo. Nunq̄ etiam legitur iesum parentibus fuisse subditum nisi in hoc loco: licet semper filiali reuerentia & humili seruitio eis fuerit subditus: q̄ diu sub eorum deguit disciplina: ut per hoc ostendatur q̄ experientia tribulationū pro amato & sollicita inq̄sitiō pro ipso perditio: meretur intimam cōiunctionem dei cum mente: que nomine filiationis exprimitur: qui plenariam adimplerionem uoluntatis spōse in omni eo quod ad suam pertinet puritatem & humilitatem: quod nomine descensionis in nazareth: & subiectionis humilis deditur. Vides ergo q̄ utiliter seruiuit nobis dilectus iesus de maternis doloribus in isto suo mystico actu: sicut etiam nobis seruiuit de omnibus actibus sue passibilis uite. Essē autē in illo templo materiali in medio doctorum diuine legis uocauit sapiēs iesus esse in his que patris sunt respectu

Iesus puer proficiens
Iesus matri absentatus

cohabitationis maternelle: non illo iudeos forsitan peccatores preponens sanctitati sacratissime sue matris. sed propter figuram quam tenebat ministri templi & doctores legis dei de cultu spirituali et reuerentia summi dei: & propter figuram carnalis generationis & affectionis temporalium propinquorum: que in hoc puncto representat matrem propter generationem carnis iesu: uoluit spiritualem affectum carnali fore preponendum: eo quod in carnali affectione non est cultus & reuerentia summi patris. Quia uero consuetudo fuit iudeis seorsum uiros seorsum mulieres ad festa ascendendo & redeundo procedere: ideo sine utriusque negligentia potuit alter parentum estimare cum altero iesum fore: ut sic usque ad sero non aduerteret se paruulum perdidisse. Ioseph etiam ex humilitate multum dimittebat puerum esse cum matre. Mater etiam charitate plena & gratitudinis & reuerentia ad ioseph erat sibi de eo liberalis: & cognoscens amorem spiritus sancti in ioseph feruere ad sollicitam custodiam & obsequiosam tutelam pueri iesu: ipsum ei liberaliter dimittebat: & secure credebatur: unde nulla fuit negligentia in ea. Alias etiam non est dubitandum quod spiritus iesu hoc fecit & fieri uoluit sine matris offensa: secundum munem autem consuetudinem conuersationis iesu ad statum sue infantilis etatis ipsum debite requisitum primo inter cognatos & notos: quia tunc cum illis erat perisimilius pro tunc iesum inueniri debere: cum quibus consueuerat socialiter habitare. Sed ad intellectum spiritualem formandum uoluit inueniri iesus: tam ut doceret suam sublimitatem que superat omnem cognationem & notitiam carnis: quam etiam ut doceret sicut obiectum esse dissoluendam ligaturam carnis & sanguinis. Et in hoc etiam modo inquisitionis iesu fuit beata uirgo contemplantium forma: qui primo gradu suum agnoscunt defectum: & aduertunt in modo suo actu uel merito ex se ipsis in se fore iesum. salutem & contemplantes omnem notitiam sensibilis modum in tota cognatione esse creati non inueniunt uerum iesum anime sue salutem. Et ideo absque mora contemnent mundana rapti ad sublimia in amore inuisibilem quasi in alteram hierusalem pacifice uisionis satagunt eleuari: & in templo beatissime trinitatis in medio illorum spiritualium luminum inueniunt iesum sedentem eternali quiete mediam in trinitate personam aliquatulum infernus descendentes in templo celestis hierarchie: in medio spirituum supernorum tanquam doctorem infirmitatis humane inueniunt iesum sedentem in dextera dei patris: audientem eorum desideria: & plenariam sanctitatem: & interrogantem illos tam eorum infirma quam eis sublimia claritatis sue splendore plenarie ingerendo eisdem: ita ut stupeant summi seraphi super prudentia humilitatis iesu & responsis eius. i. super receptis influentiis diuinis ab eodem. Aliter etiam inferius descendentes possu-

Cap. vii.

Iesus inuentus instruens
Iesus dulcor amatus

mus dicere quod anima que in malitiosa uita sua sentit non esse secum iesum in infirmitate incipit ipsa querit inter cognatos & notos: dum eorum affectibus irrecta uult cum eorum conuersatione & amore carnali & occupationibus eorum que carnis sunt querere anime sue salutem: que si illuminatur a radio iesu: & flagrat amore perfecto in ipsa: sentit se inuenire eum non posse in tali conuersatione pedestri: & ad meliora prouocata redit ad hierusalem uisionem pacificam mundi contemptus & templum sacre religionis ingrediens in medio uirorum spiritualium tanquam doctorum salubrum inuenit iesum sedentem per tranquillitatem desideriorum: quae eos separat ab omni appetitu & strepitu mundanorum: ubi & audit eorum suspiria: & interrogat eorum infirma. Ibi enim anima inuenit iesum admiratur quod tam diu sua miseria eam separauit a uita perfecta & dulcore suauissimo fruens inuenit iesum dulciter eum filium nominat: cui hereditate uult tradere in quieta possessione seipsam. Et admiratur per quot aufractus sue preterite uite eam duxit iesus ad quietem optatam dicendo: Quid fecisti nobis sic? Cuius ignorantiam increpans iesus respondit: quod archanum consilium dei patris de sola salute nesciuit: de quo obstupescens ipsam & in sua humilians ignorantia sue condescendit infirmitati: locas eam in Nazareth florida. i. conscientie puritate: in qua sic illi subiicitur: ut ostendat clare anime illuminatae: quod omne quod sit in decursu prouidentie dei electorum saluti subseruit. Et in hac conscientie puritate: & uirtutis inuiolabilis contemplatione clarissima fit tranquillatio mentis. In qua per augmentum spirituum luminum in illa anima iesu proficit sapientie expietie & etate roboris & constantie & gratia charitatis feruide tam in secreto contemplationis dei quam in publico salutaris exempli. Quod autem postea queritur quid mater sancta dolebat. Rursus quod iesum perditum non dubitabat: sed secundum origenem poterat cogitare ex humilitate ne forte aliquid uidisset: quod oculos sue iustitie offendisset in mundo: quatenus ex causa: & eam reliquens redisset ad celos: cum illi placeret iterum reuersurus. Licet etiam per spiritum sanctum edocta forsitan posset noscere quod ante debebat complere redemptionis nostre mysterium quam redderet ad patrem: & nosceret quod ante condendum erat euangelium: & per os dilecti filii sui iesu predicandum fuerat dei regnum quam ipse crucis sustineret supplicium. Potuit tamen rationabiliter timere ne nouas persecutiones & passiones uellet sustinere iesus in sua puerili etate que ipsum multipliciter affligerent: & non eius uitam finirent. Et ideo multum potuit formidare ne in manus aliquorum in piorum hostium dei incidisset puer iesus: & quod forsitan propter hoc absentasset se ab ea ne ipsa nimis pateretur uidens eum talia sustinere. Hec pro tanto dixerim: quia salua reuerentia omnium qui loquuntur de sapientia mentis sacratissime uirginis: credo quod in conceptu filii dei est sic per spiritum san-

etum edocta de tota principalitate perfectionis xpi uite: & de eius austeritate & morte: & cordis charitate & diuinitate sue persone: q̄ nō credo aliquem prophetā preuīū uel apostolū posterū ad eius plenitudinē attingisse. Potuit tamē de his sicut supra dictū est aliquas particulares conditiones & circūstantias loci: & modi: & tēporis nescire: de quibus tamē posterius certificati sunt per euidētiam facti. Et ideo nescientia intentionis pueri iesu in hac absentatione sui ab ea potuit multis respectibus multas causas doloris in eius mente causare: ut merito credatur excessiue doluisse. Sed quid querimus tantū causas sui doloris: cū hī fuerit sufficiens causa ignorare. s. quid factum est de iesu: & sepsam sine ipso uidere: & tante rei mysterium ignorare: Et ad hoc est bonum exēplum Origenis: ut sicut quādo tu legis scripturas. & earum intellectum nō capis: anxius & queris intelligere quod dicunt: non q̄ eas errare dubites: sed q̄ te non intelligere doles. Sic circa uirginē & Ioseph contigisse dicit: quod q̄dem de uirgine intelligendum est modo p̄dicto.

Nō at̄ fuit presūptiuosa increpatio filii dei: sed de nota allocutio interni spiritus quando dicit. Fili qd̄ fecisti nobis sic? Sed fuit admiratio facti insoliti & expressio doloris intimi pro sollicitudine inquisitionis ipsius iesu & gustu dulcoris maximi in gaudio reinuenti. Non etiā fuit erroris materia: q̄ Ioseph patrem ipsius uocat: sed gratitudo maxima deuotissime uirginis: que hoc modo ipsius sancti Ioseph puero iesu uoluit affectum referre: quasi dicat. Vere Ioseph paternam in te prerogatiuam meruit: quam sibi alto spiritus tui cōsilio tribuisti: quare uere genuit & doluit: & in querendo te affectu paterno fideliter laborauit: ideo dico q̄ non fuit erroris materia: quia nōdum erat tempus dīnitatis sue manifestade aperte. Quod autē iesus respondit. Et quid est q̄ me querebatis? Non fuit increpatio īgratitudinis ad dolorē uiscerum mīnorū: sed fuit sublimatio mētis: uirginē: & Ioseph ad sublimitatē ineffabilium magnaliū diuinitatis sue. q. d. puer iesus. Noui & accepto & pōderauī affectum uestrū & dolorē uestrum īmētum: & istud ē magnū quid: sed maius est illud quod reddam: quia p̄ affectu materno redditur uobis gloria non generationis: pueri hominis: sed filii dei patris: que sepe oportet esse ī hiis q̄ patris sunt: eandem eternaliter cum ipso habendo naturam. Et hunc tibi sacra uirgo concessum ē generare ut sis ipsius uera & naturalis mater. Et tibi Ioseph datum est talem enutrire: & eius matrem uirginem custodire: cum tāti dignitate officii uoceris pater filii dei propter meritū ministerii: quia qui solū matrē sue humanitatis habet in terris tantum unū patrem sue dīne persone habet ī celis. Et ideo magnū premium reseruatur uestro dolori & inquietudinis labori. Quod at̄ dicit & ipsi non intellexerunt uerbum quod locutus est ad eos. Non intelligas in matre ignorantiam simpliciter: quia etiā nec de Ioseph potest intelligi q̄

ignorauerit se dicere filium dei patris: sed secundū Orig. Nesciebant utrum dicens in hiis que patris mei sunt: aliquid aliud ulterius inuere uoluerit. Postest tamē illud uerbum tripliciter exponi: primo ut dicatur non intellexisse uerbum: quia acsi non intelligerent eum se respectu circūstantium ostenderunt. Non enim ibi publice adorauerunt ut filiū dei: nec ut filium dei assistentibus predicauerūt eūdem: sed statim ut hominem: & puerum obedientem: & ut filium proprium secum ducunt. Sic enī sciebant ipsum uelle fieri pro tunc circa eum: licet ī cordibus suis intelligerent q̄ de patre eterno loq̄batur: & ipsum: ut sūmum deum in sue mentis p̄stratione humiliter adorarent. & pro tāto dicit euāgelista eos non intellexisse uerbum uolens dare intelligi modum extrinsecum quem habuerūt parentes ad puerum iesum: licet enim secundum Beadam. Tunc puer iesum in medio doctorum manifestauerit signa sue utriusq̄ nature hūanitatis. scilicet ut puer audiēdo: ditatis uero ī alte mōdō & subtiliter eorum superans intellectum. Ipse tamen iesus sicut semper consueuit sublimibus subnectit humilia: ut qui in medio doctorum fuerat honoratus in sapientia: humiliaretur in parentum pauperum & despectorum obedientia subiectiua. Sic enim ubiq̄ ista cōnectit: ut in uarietate signorum utriusq̄ nature: & illuminetur fides humilium: & exerceatur iuste ex sua malitia supercilium superborum. Secundo potest exponi saltem pro Ioseph eo modo quo dictum est supra de expositiōe Orig. & cetera. Tertio modo potest dici q̄ esse in his q̄ patris sunt. s. mutua intimitas circūcessionis diuinatam personarum est tam altum diuinitatis secretum: q̄ uirgo dum fuit peregrina ī corpore: nō sufficit intelligere. Et licet multū alte ascēderit cōtēplatio uirgis ī intellectu uerbi iesu: nō tamen tātam plenitudinē ibi intellexit: quātam b̄ndictus iesus: qui uerbū protulit: & est uerbū eterni patris. Quā differentia matris ad filium uolens euāgelista exprimere dicit ipsam simul cū Ioseph nō intellexisse. Et merito respectu altitudinis intellectus iesu pōt dici mater & quecūq̄ alia creatura nō itelligere q̄ dicūtur. Aliquo igit̄ istorum modore itelligas uerba euāgelii: que aliquā ignorantia in matre dei uident̄ pretēdere. Non etiā fuit temeritatis ī mēte: ut supra q̄rebas: q̄ ipm̄ a tēplo quasi ab his que p̄ris sunt retraxerit. Nec insipiētie fuit iesu q̄ dimittens ea: cū matre descēderit: q̄ ibi tantum stetit quātum uoluit: & quātum conueniens fuit. Voluit. n. uno actu sic euidēter suā sapiam declarare: q̄ eius silentiū usq̄ ad trigēsimū anūm non ignoratiōe sed mirade hūilitati & imitade exēplariati ab oībus posteris posset ascribi. In hoc etiā notabile exemplū dedit q̄ nō debemus p̄tinaciter nro sensui iherere: etiā ī his que sepe nobis meliora uident̄: q̄ statim dimisso tēplo uolūtati matris subiectis sensum suū ī matris cōsiliū & uolūtum cōmutasse uidet̄: licet in se ordo

Iesus puer proficiens
Iesus matri absentatus

Cap. vii.

Iesus inuentus instruens
Iesus dulcor amatus

dispositiōis iesu immutabilis perseueret. Quia uero in hoc facto iesu miranda sapie mystena continentur: que sapientissima uirgo mater secundum statum sue materne dignitatis plene per spintum sanctum cognoscebat. Iō scribit euangelista q̄ m̄ eius conferuabat oīa uerba hec conferens in corde suo. Super quo uerbo dicit Grecus cōsidera prudentissimā mulierē mariā uere sapie matrē qualiter scolaris sit pueri. Non enī ut puero: nec ut uiro sed ut deo uacabat ulterius. Et illius uoces & opa: uoces diuinas & opa reputabat. Idcirco nihil ex dictis aut actis ab eo in cassū illi patebat. Sed sicut ipsum uerbū patris in uisceribus: ita nūc eiusdem modos & dicta concipiebat in corde suo quodāmodo & fouebat. Et hoc quidē in p̄nti contēplabat: hoc at expectabat in futurū darius reuelandū & hoc quidē tāq̄ reḡla & lege p̄ totā uitā utebat: hec grecus

Criso. uero super iōannē de hoc facto dicit. Nul lum quippe miraculū fecit in pueritia dominus: hoc t̄n unum p̄dit lucas per quod mirabilis uidebatur. Propter quod liber de infantia saluatoris nō t̄n est ut apocryphus sed ut erroneus respuendus: unde & grecus uocat eū figmentū diaboli: dicens sic de hoc facto quod lucas narrat: hec est demōstratio p̄ma sapie & ueritas pueri iesu. Que nāq̄ puerilia eius uocant diabolice putamus esse cōsiderationis: nisi quis ea sola uelit acceptare: nequāq̄ his q̄ tenemus oppugnātia: sed magis consona p̄phetis uerbis dictis in ps̄. Speciosus forma p̄ filiis hominū &c. Et m̄ri cui obediens & moribus factus & usu non mō uenerandus & placidus ad loquendū factū & dulcis & prouidus: & multum strenuitate cognitus: tanq̄ qui repletus sapia fuerat & sic in aliis sue conuersationis & locutionis: q̄uis supra hoīem cernimus & rō: mansuetudo ei p̄cipuum. Sup̄ hec autē omnia nihil ascendit sup̄ uerticē eius: nec hūana manus extenta m̄na. Hinc possumus utilitatē consequi: dū enim mariā sc̄repat iesus querentē ipsum inter p̄pinquos: dimissionē uiculoḡ sanguis aptissime suggerit ostēdens q̄ non cōuenit metā p̄fectionis attingere eū qui uagatur adhuc in his que corpori cōferunt: & q̄ hoc deficit a p̄fectione: p̄pter cognatorū affectū: hucusq̄ grecus. Licet at sc̄dm Ber. q̄ sc̄ia deo p̄cipet sit sublimitas sine socio: & q̄ deus mulieri obtēperet humilitas sine exēplo: debes t̄n indubitanter tenere q̄ humilima uirgo cū tanta exteriori moderatione & cū tanta interiori humiliatiōe humilis obediēte recipiebat obseq̄a ureri filii sui filii dei iesu q̄ non solū fastū uitauit temeritatis & arrogātie: sed p̄fundissime humilitatis menta cumulauit. Hoc enim fecit obediens illi qui se exterius ad inestimabilis humilitatis exemplū uolebat tractari. Et hoc interius ut deus precipiebat uirgini matri q̄ exterius uolebat circa se hoīem fieri unde quācūq̄ uirgo beata aliquid p̄sc̄iebat dei filio iesu: stipendia p̄fectione resilliebat in p̄p̄riā paruitatem admirās & gustans altissime imensitatis sublimitatem dei:

sic p̄funde cōdescendentis in hoīe iesu eius mada to supposito. Sic ergo potes uidere q̄ i iesu puero & in sacratissima uirgine & Ioseph magna sunt declarata mystena: magna data sunt uirtutum exempla. Nulla dei honoris ostendicula. Nulla reprehensione digna sunt acta. Quomodo uero puer iesus in illo triduo habuit corporis necessaria: ex textu non legitur nisi quod bt̄us Ber. dicit q̄ i illo triduo elemofynas necessaria: sicut pauperculus in populo hostiatim collegit. Potes etiam satis rōnabiliter cogitare: q̄ in aliquo austero loco: uel in edibus tēpli: uel alibi ut paup̄ dormiuit: p̄ hoc dās exemplū omnibus ad p̄fectionem diuini cultus attingere uolentibus oīa reliquere: & de delitiis corporis non curare. O anima mea associa te pauperculo iesu & uadaſ cum eo pro elemofyna confidenter & mentis manu sue puritatis colectus: & sui dulcoris amore conditus delectabilibus saginare: multum enim delicate nutritis: que non nisi dei amore comedis. Quicq̄d enim pauperes euangelici colligūt p̄ dei eis amore largitur. Quia uero in hoc uno iesu opere apparet etatis & sapientie iesu quo ad manifestationem profectus: & in matris uisceribus pro iesu absentatione doloris aculeus: ut in responſionibus doctorū in ipso iesu magne prudentie sensus: & in allocutiōe reuerenti dulcissimus in matre filiatiōis gustus. Ideo ut aīa meos respectus gustaret in uerſibus: de hoc uno facto multiplicauit eosdem: cū dicitur. Iesus puer proficiens: iesus matri absentatus: iesus inuentus instruens: iesus dulcor amatus.

Et propter connexionem materie i uno tractatu omnes premissos uersiculos uoluerim adunare: quod in pluribus locis mihi contigisse propter eandem causam: patet hunc percurrenti tractatum: hoc autem singulare opus iesu post complementum duodenarii decimotertio anno factum miraculum mysteriorum cōtinet intellectum. Sicut enim post triduum nunc est inuentus in templo: ita secundum Ambro: sit iudiciū q̄ triumphalis illius passionis & mortis in sede celesti & diuino honore fidei nostre se ostenderet reſurgens qui mortuus credebatur: uel quia secundū glo: quesitus aduentus xp̄i a patriarchis ante legē n̄ est inuētus quesitus a gentibus sub gr̄a inuenit

Moraliter uero post triduum confessionis contritionis: & satisfactionis inuenitur iesus perditus i commissione peccati innocentia restituta. Post triduum etiam consiliorum iesu. sc̄. castitatis obediētie & paupertatis euangelice tanq̄ in p̄fectiōis templo inueni t̄ iesus sedēs in mētis tranquillitate: quasi in medio spirituum supernorum. Attende autem q̄ sicut decimotertio die facta fuit manifestatio iesu tribus magis in p̄sep̄io. Sic in .xiii. centenario facta est multa manifestatio in ecclesia dei sapientie christiane multiplicatis multum diuine sapientie radiis & religioni paupertatis maxime renouata euangelica uita in pauperum patriarcha

francisco. Qui sicut magister sapientie xpiane: qua si in sede crucifixi iesu maiestati miratus apparet ac cepto caractere uulnerum passionis iesu christi in carne. Timendum est autem unum ecclesie: ne ipsa negligenter agente in carnalibus suis principibus in magistris: & in ipsis declinante ad propria appetitus mundani remaneat puer iesu cum simplicibus & pauperibus in statu sublimi euangelici status: tamquam in uera hierusalem uisiois & pacis. Et ipsa haud dubium frustra estimante iesum fore in comitatu sui multiplicis apparatus: utinam saltem uel sero cognoscat sibi habere iesum: et talium cura superflua & distractione nocua: quod quidem recognoscere debet: tamen istum modum uiuendi preferentibus animabus in tanta fastuositate pompe: & in multa tyrannide incompassionis fraternae & status huius sollicitudine congregandi temporalia per tot dolos & fraudes & symoniacas labe: tam in ecclesiasticis quam in religiosis multis: nunc euidentem christi doctrinam apparet & uitam et pro animabus sollicitudinem piam luce clarius impie pugnantem noscitur. Sed in talibus mater ecclesia adhuc ignoras & caeca: & carnalibus affectibus maculata: non uidetur iesum requirere nisi inter cognatos & notos: quia religiosi ea que carnis sunt sapientes non possunt a propria habitatione: & a carnalium propinquo inordinata affectione diuelli. Sed ipsi clerici maiores: & minores atque mediocres non uidentur scire querere: nisi que sunt carnis & sanguinis: & ideo magis uidentur presulis parentum promotionis tam & ditationis eorum: quam animarum salutis & prouisionis pauperum in quibus christus usque adhuc suspirat & gemit indigens cibo & uestimento: & consolationis refrigerio: & parum est illis cure qui patrimonio crucifixi se ingurgitant abunde: & ipso abutuntur impie qui iuxta prophetam dormiunt in lectis eburneis: & lasciuunt in stratis suis: & optimo unguento delibuti nihil compatiuntur super contritione ioseph qui in talibus pauperibus non inueniunt christum: sed in eis repeniuntur pluries exempla antexpi. In talibus completur propheta Ezechiel. xxxiii. Filii hominis propheta de filiis israel pastoribus qui pascebant semetipsos. Nonne greges a pastoribus pasceuntur: lac comedebatis & lana cooperiebamini & quod crassum est occidebatis: gregem autem meum non pascebatur: quod infirmum fuit non consolidastis: & quod egrotum fuit non sanastis: quod fractum fuit non alligastis & quod abiectum fuit non reduxistis: & quod periit non quesistis: sed cum austeritate improperebatis eis & cum potentia. Et disperse sunt oues mee: eo quod non esset pastor: & facte sunt in deuorationem omnium bestiarum agri: & dispersi sunt & errauerunt greges mei in montibus cunctis & uniuerso colle excelso: & super omnem faciem terre dispersi sunt greges mei. Hec cum dolore & cum lachrymis cordis & corporis uidemus esse completa & superat materiam presentis temporis uaticii

nium prouisionis: unde superabundantia scelerum nimis superabunde exponit hunc textum. In his igitur usque hodie remanet christus perditus: & non queritur nisi ubi non est. scilicet in carnalibus affectionibus: & in cognatione carnis & sanguinis. Non redibis autem in hierusalem requirens iesum in his impiis errabunda ecclesia: nisi per gratiam iterum renouata: quam oportet super eam abunde diffundi: ut tantum malum in ea possit deleri per iustitiam disperdentem reprobos: & per misericordiam de nouo creante electos: qui cum suspirio orationis & uirtute exemplorum in claritate doctrinalium luminum per reformationem uite christi iesu subiectos informant in quibus sancta ecclesia iterum redeat in hierusalem unde discessit: & introeat in templum cordialium immolationum: & passionum iesu christi: & omnium laborum uite sue. In quorum medio tanquam sublimis uentatis doctorum audiat ipsum ad omnia dubia sua respondentem: & ignorantiam status preteriti & negligentiam ueri cultus diuini fortissime arguentem. Cui obtemperans ecclesia: mater & sponsa sentiat iesum descendentem sibi in uisceribus pietatis: ipsam reformans & pastoribus & iubeatis ad statum floridum puritatis. In qua ministret ipse pastor iesus per uiros qui sint secundum cor suum pascea salubria tam efficacia doctrine: quam sanctissime uite ad similitudinem crucifixionis uite ipsius principalis pastoris & principis christi iesu. Et hoc est quod ipse promittit in eodem propheta: & in eodem capitulo: ubi primo excludit ipsos a gregis platura. d. propterea pastoris audite uerbum domini: ubi repertis eorum sceleribus subdit: Ecce ego super pastores requiram gregem meum de manu eorum: & cessare eos faciam: ut ultra non pascant gregem meum: nec pascant ultra semetipsos. Et si bene attendatur decursus hie: nulla ratio allegatur quare deus uelit misereri dissipatis gregibus nisi importabilis malitia prestantium eis. Sed nec de ouibus dicitur quod ad pastorem uerum suspirent: ut per hoc ostendatur: quod non humana iustitia sed solum dei superfluens misericordia gratuito dono hic tribuit mundo indigno: propter quod subdit postea. Suscitabo super peccata mea pastorem unum qui pascat ea seruum meum dauid. Ipse pascat ea & erit eis in pastorem: ego autem dominus ero eis in deum: & seruus meus dauid in medio eorum princeps. Et cessare faciam bestias pessimas de terra: & qui habitant in desertis securi dormient in salicibus. Et concludit quod in hoc cognosceret sola dei bonitas in eo quod ex magna dei misericordia dissipat mala: & adducta bona. Et scient inquit quia ego dominus cum contriuro cathenas iugi eorum: & eruo eos de manu imperantium sibi. Unde infra capitulo trigesimo sexto ostendens quod omnino tanto bono populus est indignus dicit. Nam propter uos ego faciam dicit dominus deus: notum sit uobis quod propter nomen meum sanctum confundimini & erubescite super

Iesus flos flori subiacens
Iesus flos immoratus

Cap. viii.

Iesus alūpnis subsequens
Iesus aporiatuſ

uis ueſtris domus iſrl in die qua mundauero uoſ
ex omnibus iniquitatibus ueſtris. Et hoc eſt oīs
perfectionis ianua conſumatioq; ſe cogitare diu-
inis indignos beneficiis: & q; bona que deus facit
nobis nullam habent rationem ex nobis: ſed ſolū
procedunt ab infinita diuini nominis bōitate: uti
nam cito contingat nobis ſic perditum ieſum ſe-
nter reperire.

Ieſus flos flori ſubiaccens: ieſus flos imoratus: ie-
ſus alumpnis obſequēs: ieſus aporiatuſ. Cap. viii.

Einuento ieſu a matre ſanctiſſima: & a ſe-
ne ioſeph ad galileam reducitur: & cum
eis in nazareth habitans multa puritate:
paupertate: humilitate: & obſequioſitate: de qui-
bus nihil legitur in euangelio uſq; ad trigefimum
annum quando ad iordanem ueniens a ioanne uo-
luit baptizari. Quod quidem tanto eſt mirabi-
lius quanto occultius. Et multum nos inſtruit ſpi-
ritus ſanctus nihil ſcribendo de ieſu chriſto: q; mī-
rum hic loquitur de uerbo ſilentium: quando deſi-
cit eius extrinſecum uerbum. Ex his autem que
dicit lucas capitulo ſecundo: q; descendit cum eis
nazareth & erat ſubditus illis: & ex his que Matth.
ſecundo dicit. Dum reduceretur puer ieſus de egypto
q; ueniens habitauit in nazareth: ut adimple-
retur quod dictum eſt per prophetas: quoniam na-
zarenus uocabitur. Et ex hoc quod dicitur. M. primo.
Dum baptizaret ioannes in illis diebus factū
eſt uenit ieſus a nazareth galilee fatiſ datur intelli-
gi q; in iſto tempore itermedio habitauit ieſus na-
zareth ſub parentum obedientia cum iſtis partici-
pans ſue paupertatis anguſtias: propter quod dicitur.
Ieſus flos flori ſubiaccens: ieſus flos immora-
tus. 1. Puriſſimus ieſus puriſſime matri obediens:
quia ſicut ipſe fuit totus floridus intus & extra: ſic
in ciuitate florida habitauit. Nazareth enim inter-
pretatur flos: ut ſignificet floridam conuerſationē
habitantis in ea ieſu & uirginis matris eius. Et q; a
in multa obſequioſitate: tam ſue matri q; ioſeph ie-
ſus ſeruiuit humiliter: idcirco poſui: Ieſus alūpnis
obſequens. Sed quia in multa paupertate & labo-
rum ſudore cum parentibus pauper culis uictitauit
pauper ieſus: idcirco ſubdidi: Ieſus aponatus. Apo-
ria enim idem eſt q; ſine poro: & uocatur neceſſitas
ſiue anxietas que non habent ſpiraculum euadendi.
Et quia multas neceſſitates paupertatum ha-
buit ieſus & mater eius pro eo: in quibus neceſſe
fuit eos multos ſuſtinere neceſſariorum defectus
ſecundum ſtatum altiſſime paupertatis: quam pro
nobis uoluntarie elegerat obſeruandam: tam in ſu-
ga i egyptum: & in reditu i nazareth ſicut dictum
eſt ſupra: & in aliis pluribus punctis in ſue uite de-
curſu. Idcirco deuote dixerim: Ieſus aporiatuſ. Du

plis autem perfectionis exemplum nobis exhi-
buit magiſter perfectionis ieſus in iſto itermedio
ſilentio uite ſue. Informauit enim plene humilita-
tem actiue: & quietem contemplatiue. Pro acti-
ua dicitur q; in ſubiectione uiuebat: ubi debes ſcire
q; iſta ſubiectione fuit multorum laborum & auſteri-
tatum participatio: unde baſilius in libro religioſis.
Ab ipſa enim primeua etate parentibus obediens
ieſus quemlibet laborem corporeum humiliter &
reuerenter ſuſtinuit. Cum enim homines eſſet ho-
neſti & iuſti: egeni tamen neceſſariorum penuriam
patientes: teſte preſepio partiſ uenerandi miniſtro
manifeſtum eſt q; ſudores corporeos continue ſre-
quentabant neceſſaria ſibi inde querentes. Ieſus o-
bediens illis ut ſcriptura teſtarur: etiam in ſuſtinen-
do labores ſubiectionem plenariam oſtendebat.
Hec Baſilius. Alias etiam ualde eſt probabile: q;
magiſter omnis perfectionis ieſus cum eſſet ſanus
& fortis corpore iuuenili etate: licet complexionis
delicatiſſime: quantum etiam ad ſuorum laborum
dolores multiplicandos aſſumpſit: cum uideret ſe-
nem ioſeph pro conquerendo uictu in laborando
ſudare tam ſibi q; ſue ſanctiſſime matri: q; ipſum ſe-
dile & ſepe cum multa charitate iuuabat. Et cum
uideret matrem ſicut dicit Ber. colo & acu conqui-
rere uictum ſibi & alia neceſſaria domus: tam pro
ipſo q; pro ioſeph deuoto miniſterio facere: credē-
dum eſt q; eum multa compaſſione iuuabat: aquā
afferendo a fonte: ignem accendendo ad neceſſa-
ria decoquenda: & in aliis prout neceſſitas require-
bat. Nec expectabat curialis & compaſſiuus & pie-
tate plenus ieſus quod adhuc requireretur a nutri-
cibus ſuis: immo credo q; etiam ipſis inuitis mul-
tis ſe ſubdebat laboribus tam ad uite actiue formā
da exempla q; ad oſtendendum eis ſue mentis cō-
paſſiua precordia. Vnde non eſt paruipenden-
dum ad iſta probanda quod magiſter in hystoriis
refert q; prope nazareth adhuc monſtratur fons
de quo antiqua traditiōe refertur q; puer ieſus hau-
riebat aquam afferens eam matri ſue. Qui enim
uenerat omnium peccatorum onera ſupportare:
non uidetur uoluiffe ſanctis ſuis parentibus onus
laboris & paupertatis ſine ſua ſocietate relinquere.
Propter quod non uidetur mihi improbable dice-
re nec indeuotum tradere benedictum ieſum cum
ioſeph laboraſſe in arte fabrili. Qui ſuffragare uide-
tur illud quod referunt euangeliste: quod iudei in
deſpectum uocabant eum fabri filium. d. Nonne
hic eſt filius fabri & marie? Et hec erant uerba naza-
reorum admirantium in ieſu doctrina. Ex quo ui-
detur q; iſta proferret: quia cum ſepe laborare eum
uiderant & nunq; litteras didiciſſe: ideo diſpectiue
ſimul & admiratiue in ſua incredulitate conde-
bant q; magis deberet ſcire laborare in arte fabrili
in qua multum ſudauerat: q; in expoſitione ſcriptu-
ra quam nunq; didicerat. O anima mea ocio-
ſa & pigra excute de tua carne inerciam & noli la-

bores manuum fugere: sed cum delicato iesu cum multa pena labores assume. Nec uelis panem ociosa comedere: & in aliorum laboribus & peccatis corporis tu delicias querere: quia hic panis est amarus: quando in ociositate uite redemptioes peccatorum populi in abundantia elemosynarum absq; debita correspondentia spiritualis laboris p eis assumpta impie comeduntur: hinc scriptum est. Diuitias quas deuorauit euomet: & de ore suo extrahet eas deus haud dubium in supplicio tormentorum. Nec habeant uelamen excusationis religiosi uoluptuosi nihil curantes de paupere usq; & penuris paupertatis debent q; a martha & ab aliis recipientibus iesu ministrabatur sibi abunde & delicate: quia ad pauperes spectat humiliter & temperate recipere que apponuntur eis in domibus alienis. Sed utinam tales a christi imitatione nõ discrepent: qui cum tanta temperatã sumebat apposita q; eo magis edificabat astates quo delicata eius superflue & inordinate trahere non poterant appetitum. Vnde credo q; ualde parum & ex curialitate contingebat de cibariis delicatis: sed in penurioso uictu quando cum ioseph & paupercula matre degebat pauperem usum & statum docuit euangelicos professores: eos tunc informans cum quanta penuria debeant in suis domibus uicitate insuadentes manuum laboribus: maxime illi qui sapientialium studiorum & spiritualium exercitiorum non sunt occupationibus dedicati. O anima mea intuiere pauperculum illum conuictum sancti ioseph & uirginis matris: & iuuenis iesu in una mensa manducantium pauperie: qui obseruabant uerbum prophete. d. Labores manuum tuarum manducabis & bene tibi erit. Et uide eos in paupertatis domicilio duris stramentis lassata membra requie dõare: & cum eis deuote recumbe: & eos imitare in ocio uitando. Omnes enim patres fortissimo odio ocium detestantur. Propter quod cura fuit eis in regulis suis omnes regulares professores ad laborem inducere: ne ociositati uacarent. Nulli. n. creature licitũ e uiuere ociose: qn oporteat eos si uelint ad eã qetẽ uẽire per uia laboris sibi cõpetitũ incedere: & tempus sibi concessum uirtuosis operibus occupare. Reges enim & principes debent insudare & studere populo sibi subiecto prouidere utilia & deo eos promouenti ad honorum fastigia debita seruitute seruire: unde non est eis licitũ ociosi. Quanto magis deo sacratũ pontifices & clerici assumpti in partem domini debent tam in studiis diuine scripture q̃ suspinis orationis deuote: q̃ etiã cantibus diuine laudis: & in subuentionibus compassionis fraterne: & in meditationibus contemplationis alte: continuis exercitiis domino deseruire: unde eos oportet tanta sollicitudine laborare in cura dominici gregis: ut secunda conscientia possint christo dicere cuius filiam .i. sanctam & immaculatam ecclesiam quod iacob refertur dixit

se laban. Gen. trigesimo primo uiginti annis fuit cum duplici obseruantia custodiens decalogi diuini preceptum: pro honore. i. dei & pro salute proximi. Oues tue & capre non fuerunt stentel: defectu scilicet predicationis doctrine & exemplaritate uite mee. Arietes gregis tui non comedi: quia altas uirtutes populi tui non mee sanctitati attribui siue eorum temporalia honores & fastigia mihi non usurpauit: nec captum a bestia ostendi tibi: quia statim per orationis suspirium in populo omnem emendauit defectum: ego danuim omne redderam: quia eorum imperfectionem mihi attribuebam: quicquid fuito peribat a me requirebas: quia etiam eorum occulta mala ex formidine tue iustitie quasi redditurus rationem de omnibus agitatus internis stimulis deplorabam: die noctuq; estu urebar & gelu: quia & in prosperis timore constringebam: & in aduersis ad dilatationem impugnantium dilatabar: & omnes tuarum ouium me profectio nis urebar: fugiebat somnus ab oculis meis: quia sciebam me in caulis positum ut uigilarem in cura non ut torperem ignauia: sed per. xx. annos in domo tua seruiui tibi. Felix clericus uel prelator qui christo presentatus in morte talia de cura sue ecclesie poterit respondere. Sed heu me miserum: quia possum in typo Esaie mutare prelatorum uocabulum. Qui enim consueuerant uocari principes israel: possunt uocari: sicut ipse dicit capitulo. i. Audite uerbum domini principes sodomorum: peccata enim illorum non solum deriuata: sed multiplicata uidentur in clericis: unde & alibi hierusalem sodomem comparatur: immo & postponitur eum dicitur Ezechiel. decimosexto. Hec fuit iniquitas sodomem fororis tue superbia saturitas panis & abundantia: & ocium ipsius & filiarum eius: & manus egeno & pauperi non porrigebat. Sed heu ista non sufficiunt mala: sed iustificatur sodomem in multorum denorum malitia. Nõ enim eis sufficit ocium: sed adducunt & maleficium: nec saturitas panis: sed superfluitas multorum ferculorum adiungitur & malitia ebrietatis. Non sufficit eis ut manus egeno & pauperi non porrigant: sed bona pauperum in ecclesiasticis edificis uel beneficiis dissipant luxuriose: & quod per eius est pauperes subditos multiplici calumnia propriis spoliant & sepe flagellant. Sed redeamus ad laborem iesu & uideant religiosi maxime qui gloriantur q; per eos uite christi perfectio propagatur: q̃ ociose in domino domini conuersetur & meminerint illius sententie iesu christi q; omne uerbum ociosum quod locuti fuerint homines: reddent rationem de eo in die iudicii Matth. decimosecundo. Et si hec est sententia super homines seculares de uerbis ociosis: qualem possunt expectare hi qui ratione altitudinis status sui sepe angelorum censentur nomibus de tanta ociositate temporis & deceptione totius mundi in eorum orationibus confidentis.

Iesus flos flori subiacens
Iesus flos immoratus

Cap. viii.

Iesus alumnus obsequens
Iesus aporiatas

totius mundi in eorum orationibus confidentis
 Legant sanctas antiquorum regulas. Basilii: Au-
 gu. & Benedicti de opere monachorum: & qd' nuc
 nouissime seraphicus scribit franciscus: fratres illi q
 bus dedit dominus gratiam laborandi &c. & in to-
 ta uita sua: & in se: & i uiris uirtutis & deuotissimis
 sociis suis hoc confirmat exemplo. Certe pau-
 lus doctor gentium in fide & ueritate: & predica-
 tor euangelii raptus usq; ad tertium celum in excelsis
 Act. xx. Manibus laborat: & de hoc gloriatur
 d. Quoniam ad ea que mihi opus erant & his qui
 mecum sunt ministrauerunt manus iste. Erat enim
 artis scenofactorie .i. suebat & fabricabat tetoria: si-
 cut exponit Beda super actus apostolorum. Et ipse
 .i. ad Corin. nono. Non sumus usi hac potestate. s.
 sumendi necessaria a populo: ne quod offendiculū
 demus euangelio christi. O quot offendicula dā-
 tur hodie in ociofitate religionum: quando uiri
 fortes & sani recentes & colorati circueunt per ui-
 ros & plateas ciuitatis: non dilectum querentes cū
 sponsa: sed eum effugantes ociofitate & uanissima
 uita: qui nec uacat studio orationis uel edificatione
 locutionis: nec ad labores humiles & utiles manus
 suas apponunt. Et qui in domibus propriis non
 nisi laborando uiuere poterant: sub habitu religio-
 nis ociofitati & deliciis uacant. Contra quos Basilius
 dicit in regula: q; caueant sibi ne qui in labore
 & austeritate uictabant in seculo: querant ociani:
 & deliciose uiuere in monasterio: ne per hoc mona-
 steria fiant gule & lasciuie nutrimenta. Nec debent
 uelle uiuere in equalitate illorum qui diuitias & de-
 licias in seculo reliquerunt. Hi enim querere nō de-
 bent quod in seculo non habebant: nec debent sua
 preterita uitia uelle enutrire. Posui Basilii sententi-
 am non uerba. Hec enim est radix principalis:
 unde tota reformatio religionis manauit: tam i an-
 tiquis monachis: q; in religiosis nouissimis pauper-
 tatis. Antiquitus quidam impii magistri iniqui
 scripserunt contra pauperes euangelicos uacantes
 sapientie studio & orationis. d. Ociosos q; manua-
 li labori non uacant: quorum maliciam plene dete-
 stans eis non intendo fauere. Sed contra illos lo-
 quor qui sub porticibus in murmure: & discursi-
 bus per uicos & per plateas tempus consumunt:
 orationis & scripture studium ignorantes. O quā-
 tum esset de tempore pro orando & studendo &
 laborando aliquando si exemplo christi & matris
 uelimus ocium euitare. Hic pro exemplaritate
 laboris iesu: in quo uite actiue datur exemplum.
 Sed quia non solum exercitari quibuscunq; dedit
 exemplum iesus humilibus & despectis: ideo ani-
 ma mea considera q; iesus noluit uictum acquirere
 de legendo in cathedra: uel de principando in ec-
 lesia: cum tamē esset plenus sapientia: & sultus au-
 thoritate paterna. Sed exercitia humillima assump-
 sit: in quibus & esset laboriosus i opere: & uilis &
 despectus in reputatione. Et attende q; quicqd

sapientie & ingeniositatis ostendit in puentia: to-
 tum silentium sue uirilutis ad uilitatis reputatio-
 nem subseruire coegit. Etenim eo ipso quo tante
 prudentie in eo apparuerunt indicia poterunt pa-
 rentes & uicini cogitare q; grandis effectus debuit
 magnus magister existere: honore s acquirere: parē-
 tes promouere: patriam honorare: & diuitias cumu-
 lare. Cūq; ipsum uiderent filere ut simplicem: ma-
 nibus laborare ut ineptum ad alia: nil astutie ad re-
 gimen mundi pretendere: & talia similia que po-
 test satis mens deuora hic sibi formare. Astuti uici-
 ni secundum mundi prudentiam habuerunt eum
 despiciere: & ut uilem & inutilem iudicare. In quo
 difficillime uirtutis dat exemplum iesus & confu-
 mare perfectionis: ut scilicet uir sanctus & in omi-
 bus sufficiens: plene omnes honores mundi con-
 temnat & serilem & inutilem reputari cōcipiscat:
 & q; ex operibus sue alte uirtutis nihil confusionis
 in hominum fama querat. O quantum est hoc:
 & q; alte loquitur imperfectionis doctrina silentio
 faber noster iesus uirtutum optimus fabricator. O
 stupenda perfectio: ueras uirtutes abscondit iesus:
 & diuitias & excellentias ut possint uilitati dimitti
 Et falsos defectus pretendit ad mundi gloriam cō-
 culcandam. Et nos excerebrati in appetitu munda-
 ni fastus falsas uirtutes pretendimus in oculis ho-
 minum: & uera uirtia occultamus: ut possimus ina-
 niter glorari de fama uirtutum: quarum plene
 uacuitatem sentimus: & uitis contrariis pleni su-
 mus. Erubescite hypocrisis subdola: desine mendatio
 te uestire: in falso colore ueritatis pro falsa glo-
 ria uane laudis: quia filius dei non solum gloria di-
 uinitatis se expoliari: sed etiam altissimas sue hu-
 manitatis uirtutes occultat: ut se pro te confu-
 sione induat: & te per stupenda humilitatis ex-
 empla ad tue uilitatis cogitationem salutarem in-
 ducat. Si enim aliquis uellet obfistere: q; nequa
 q; tanto tempore uacauit iesus a manifestada glo-
 ria diuinitatis: & dicat q; multa omiserunt euāgeli-
 ste que fecit perfecte: responderi potest q; ea facere
 que dicta sunt supra fuit plene manifestare illud p
 quo uenerat. scilicet uiam uirtutum & perfectionis: quā
 pnus uoluit ostendere factis: q; uerbo. Sed q; ni-
 hil notabile fecerit ex uerbis ipsius iesu: lo. decimo
 quanto potest cōcludi cum dicit apostolis: Vos de
 me testimonium perhibebitis: quia ab initio me-
 cum estis. Et ex uerbis petri. d. Act. i. in electione
 mathie. Oportet ex his uiris qui nobiscum sunt
 congregati in omni tempore quo intrauit & exi-
 uit inter nos dominus iesus incipiens a baprisma-
 te iohannis &c. Ex quibus aperte concluditur q;
 usq; ad baptismum iohannis: & usq; ad collectionē
 discipulorum uacasse uidetur: sicut euangelistarum
 silentium satis probat. Hoc sentit Ber. dicens su-
 per illo uerbo: eterni patris. Ipsum audite. Ecce do-
 mine iesu: uel nunc iam loquere quousq; files: quo
 usq; dissimulas? diu tacuisti: & ualde diu: uel nunc

iam loquere: licentiam habes loquendi a patre: quod diu dei uirtus & dei sapientia quasi infirmus aliquis inficiens latens in populo: quod diu nobilis rex & dominus celi fabri filium te patris appellari pariter & putari: Et inde lucas euangelista: quoniam adhuc filius ioseph putabatur. O uirtus christi humilitatis que plene confundis sapientiam mee uanitatis: parum aliquid scio: uel magna scire mihi uideor & iam silere non possum: impudenter & imprudenter ingerens me & offerens promptus ad loquendum: uelox ad docendum: tardus ad audiendum: & christus cum tanto tempore silebat cum seipsum abscondebatur nunquam inanem gloriam intuebat: nobis timebat ab illa quibus nouerat esse timendum: tacebat ore: sed instruebat opere: & quod postea docuit uerbo instruebat exemplo. Discite a me quia mitis sum & humilis corde. Nam de infantia domini parum aliquid audio: & iam usque adhuc .xiii. annum nihil inuenio. Nunc uero latere non potest qui tam manifeste demonstratur a patre: hec Ber. Sic ergo potes uidere duplicem instructionem uite actiue: primo in assumptione laboris & paupertatis penuria: in quibus ostenditur obsequiositas & laboriositas & tamen hec sunt in delicata natura tenelli iesu. Secundo in contemptu fame & honoris mundi & absconessione sapientie sue: in quibus datur profunde humilitatis exemplum. Et hoc debet facere uerus christianus actiuus semper habitans in nazareth. scilicet florida conscientia uite munde & humili subiectione cunctorum. Non igitur fuit ociosus faber non ster iesus: sed efficacissime fabricauit humilitatis exemplum quo tanquam electissimo gladio & singulari iesu usus est ad luciferi superbiam iugulanda: hic est gladius apollonii in quo noster machabeus pugnat omnibus diebus uite sue. i. Mach. iii. Apollonius uero miraculum uel mirabilis interpretatur. Summum eloquium miraculorum est. xxxii. annis summus deus in nostris uilibus conuersari elegit ut nos uermes uilissimos posset ad humilitatis exemplum inducere. Et in hoc mirabilis simul & amabilis apparet omni menti deuote: hunc gladium apportasse de celis propheta ostendit cum dicit. Accingere gladio tuo super femur tuum potentissime. ps. xliiii. Super femur enim humilitatis assumptione potentissimus deus se gladio patientie & humilitatis accinxit ad hostiles nequitas destruendas. Nam gladio potentie uti noluit: quin potius lametatur ipse dauid hunc in passione iesu auersum ab eo fuisse. d. Auertisti adiutorium gladii eius: & non es auxiliatus ei in bello. ps. lxxviii. Humilitatis ergo gladio ad similitudinem dilecti iesu accingere tu super femur multitudinis tui defectus: quem ad exacuendum hunc gladium debes reuoluere iugiter ante oculos mentis tue: & exercere te in operibus uilitatis. Oportet enim humiliationem prece dere in tali exercitio: si uirtutum custos humilitas desideratur haberi. Vnde Ber. in quadam epistola. Si uirtutem appetis humilitatis: uiam non refugas

humiliationis: nam si non poteris humiliari: non poteris ad humilitatem prouehi. Item super cantibus. Nisi humilitatis merito maxime minime non obtinetur. Tu ergo cum te humiliari uideris habeto illud signum in bono animo: argumentum est gratie propinquitatis. Est autem duplex humilitas: una quam parit ueritas: alia quam format charitas. Omnes enim si sine simulatione uelimus discutere: uilissimos & defectu plenos nos inuenimus in corde. Et ex hac uera nostri cognitione uelimus nolimus nos uiles sentimus: sed tales exterius reputari non patimur. Sumus humiles sed ueritatis cognitione: non uirtutis amore. Nam si radiuis qui interius illustrauit ad cognitionem nostri nos inflammasset ad amorem uera & summi boni: tales nos uideri uellemus exterius proximis: quales nobis ipsis ueritas descripsit in animo. Alioquin nobis timendum est: quoniam dolose egimus in conspectu dei: ne nostra iniquitas inueniat ad odium. Pondus iquit scriptura & pondus utriusque abominatio est apud deum. Quid ergo exterius te magnipendis superbie pondere: cum tibi ipsi interius uilescas? Esto igitur deo subiectus & omni humane creature propter deum: humilitas enim ueritatem inchoat: quia humilibus deus dat gratiam: inchoatam augmentat & conseruat: quia spiritus domini super humilem requiescit: reseruata consumat: quia uirtus in firmitate perficit. Hoc est in humilitate inimica omnis gratie: omnisque peccati initium debellat superbia & ab utroque homine illius propulsa tyrannidem. Que quidem cum ex aliis bonis uirtutum suarum incrementum assumat: huic sancte humilitati consueta succumbit. Et ideo multa alia uitia dimittit prudens iesus: ut uere humilitatis possit uirtutem nutrire: uelut Ber. super Missus est Nimirum conseruade humilitatis gratia solet electos suos diuina pietas exercere: ut quanto quis plus proficit eo minus se reputat profecisse. Nam usque ad summi exercitii spiritualis gradum si quis profecerit: aliquid ei de primo gradu perfectionis relinquatur ut uix sibi prima uideatur adeptus. Hec Ber. Hec in summo exemplaritate iesu perfectionis actiue & contemplatiue uite tibi de humilitate scripsi: ut apte noueris humilitatem perfectionis utriusque uite fore initium clementium medium & finem. Hec enim deum plene orat quia magna gloria dei solius & ab humilibus honoratur: Eccl. iii. Et ideo qui se humiliat exaltabit. Attende autem extatice contemplationis exemplum in longo tempore occultationis iesu. Tria enim integrant contemplationem. Punitas interiorum: quia in maliuola animam non introibit sapientia. Clausura omnium sensuum: quia mors intrat per fenestras apertas. Obedientia internarum inspirationum: quia hec solummodo gratia plene possidet animam: unde & christus obediuit ductus in desertum a spiritu. Hec autem tria in magistro contemplationis iesu claret exemplum. Primum quia habitauit in nazareth que interpretatur

flos. Et ideo impossibile est ueram contemplationē esse in aia: q̄ more upupe facit in stercore nidū suū Ibi enim cōpatre cūnt iumenta. Nō ibi aquila uolat ad alta: nā ipsa edificat i petra nō q̄licūq; sed ardua. Item est petra & flos: quia iesus flos in punta re: petra firmitate & arduitate crucis debet. In punta re ergo iesu & oīum operum eius debet conuersari mens que uult contēplatiōni uacare & puritatem habere. Nihil est quod tantū aiām mundet ab oī uitioꝝ sordē: q̄tū continua ruminatio crucis xp̄i & uite. Et hoc est habitare in flore: habitare in iesu. Ipse enim dicit: Ego flos cāpi &c. Ipse ē & hortus cōclusus in quo solū inuenitur nitor uirtutū: & liliorum cādor: in quibus conscientia dealbat. Et iō necessarium est secundū. s. custodia sensuū: ut nihil uelis sentire nisi solum iesū: quod eleganter notat i eo q̄ i isto toto tempore de iesu ab euāgelistis si les: & sic eius occultatur uita: ac si in illo tempore nō fuisset: ut in hoc uir cōtemplator doceat exp̄isse q̄ eū oportet sic clausū ab his que sunt mundi uiuere ut solo corpore: & non mēte in mūdo uerses: quod nullo modo facere poteris: nisi reddas te mortuum oī curiositati sensuū: ut nihil uelis sentire: ul loqui nisi solū iesū & hunc crucifixū: & i eo solum dirigas tue contemplationis intuitū: ut sp̄ iesū: ul aliqd eius ante oculos mentis tue uertas. Hoc significat immobilis ille aspectus facierū cherubī: q̄ solū propinatoriū uersis uultibus & se ibi mutuo respiciūt. iii. Re. Ut oīa tua in xp̄m respicias & q̄ tūcūq; sp̄iales amicos nō nisi in eo uideas de uultu nō curās p̄sencia corporali: & quotiēscūq; coningat te in talibus distrahi cū magna uerecundia ad iesum redeas rubore p̄fusos q̄ circa aliud fuerit uagā mens tua. Ac si infinitas deus & mortuus p̄ te in amore iesus non sufficeret tuā replere aniam: & eam sine socio possidere. Ad hec autē duo suffragat tertium. s. obediētia internarē inspirationū: q̄ quidē in hoc consistit ut aia q̄tata ab oī amore sui: & cuiuscūq; alterius nisi xp̄i iesu. In solo illo: & p̄ ipsum: & p̄ ipso: uelit quicqd uult: & nihil aliud appetat p̄ se: uel pximo nisi quod in xp̄o iesu: & p̄ ipso h̄c̄s̄itū est: & datū. Et iō aia i se mortua & spiratio diuine plene subiecta dimittit se duci p̄t sp̄s xp̄i uult se sibi offerre: & quicqd post a sp̄ū suggeritur de xp̄o meditandū & contēplādū: ibi figit sue cōtēplatiōis aspectus: imo ibi figitur p̄ dīnum donū. Nec aliqd quod ad xp̄m pertineat reputat uile uel modicū: quia totū asp̄cit ut diuinū. Hec autē humilis obediētia contēplatiui status ē oīum summa: quia in hac plene mortificat uoluntas i semet ipsa: & hec significatur in obediētia iesu sacratissime uirgini marie & ioseph. Hi enim duo, diuersas agitationes sp̄s sancti gre in mēte signēt secundū interpretationes diuersas nominū spiritualiū. Siue enī gra agitet mentē ad augmentū spiritualiū luminum: siue uirtualiū exemplorū quod nomē ioseph intelligitur q̄ interpretat augmentū ul appositio. Siue ad amantudines passionū iesu xp̄i: quod

nose marie itelligit: q̄ ininterpretat amare mare. Siue ad nouas illuminationes magnaliū xp̄i iesu. Nā maria aliē interpretat illuminata. Siue ad allocutionē illuminatiuā pximi: quia maria interpretat illuminatrix. Siue ad dñatiū contēptū oīum mūdanorū: quod noie mane intelligit que interpretat dñā. Siue modis aliis quibuscūq; agitet mens a sp̄ū factō statim mens obedit subiecta oī influxui: & ducentē sequit. In se tñ sic stat mortua ut nihil ibi pro se q̄rat: sed solū honorē dei & similitudinē uirtutū xp̄i in se & in pximo intendit pure: & hoc est iesū parentibus esse subiectū. Qualibus autem inspirationibus mens secure debeat obedire dī infra lib. iiii. cap. Iesus spirans afflatibus. Licet autē hī dicatur optimū signū ad cogitandū que sūt diuina q̄n aia non uidet se ibi in aliquo pprio delectamēto p̄ se: uel pro alio: sed solū honorē diuinū. Fixio autē cogitationū mentis contēplantis figuratur in hoc q̄ in sola nazareth non ide discuntēs iesus dī conuersatus: uagatio enim corporis per diuersa loca dispergit sensus p̄ multa fantasmata. Et hec ē causa q̄ te in multis contēplatiuis secundū famam post longa annorū spatia adhuc non est in eis contēplatiō inchoata. Potes ergo uidere si uis debite ponderare q̄ multū seruiuit nobis & magnas uirtutes fabricauit faber noster iesus in silentio sui usq; ad tepus baptisimi. Et hic liber secundus terminationem accipiet erecta stipite arboris crucifixe uite ihu per utriusq; uite perfectissimum & altum exemplum.

Explicit liber secundus.

Incipit prologus libri tertii.

Recto arboris stipite per humilitatis profundum & utriusq; uite actum altissimum in correspondentia ad immensitatem radices: iam nunc modo consimili dilatari incipit in gratissimos ramos: dū ab humilitate subiectionis iesu iohanni baptiste hic liber incipit tertius. Ad cuius humilitatem qua oēm impleuit iustitiam: sequitur sublimis exaltatio ipsius iesu: dum i ipso & per ipsum super suum baptismum trinitatis mysteriū: & secundatiua uirtus iesu in ramos diffundenda apostolici cetus celis patentibus reuelatur quiescente super ipso sp̄ū scō in sp̄e columbe animalis uolatilis: & se leuantis in aetas & multum in ple secundū. A consummata ergo humilitate illius inchoantes hunc libꝝ dicimus.

Iesus preconem audiens. Cap. i.

Consumatio enim tempore silentii & humilis subiectionis iesu: secundum altissime disponsis archanu: ia uolens exire ad publicu: & ex magna charitate uolens sue diuinitatis manifestare

secretu: uoluit ante se mittere preconem authenticu Ioannem baptista sanctissimu: qui & ipse usq; ad illa tempora magno cōtemplatiōis silentio: & rigide maceratiōis exemplo latuerat i deserto. Qui sicut nouus homo baptizando: regnū celoy pdicādo: iesum prenunciando: uia xpi preparando precessit.

Fuit autē tante pfectiōis & fame: ut xps a pplis crederet: pp quod sumi pontifices de hierusalē ad ipsum solenē legationē miserunt: an ipse esset xps sollicite requirentes. Ioannes autē hūilitatis forma a se negat oia sublimia. Nam ait. Non sū xps: non sū helyas: nō sum ppha: ubi principalē sanctificatiōis statum & feruētis charitatis zelū: & sublimis contemplatiōis radiū non sibi temerarie attribuit: sed in ppria humilitate consistit. Et ideo de se se cūdo cōfitef humilia: ego uos baptizo i aqua: ego nō sū dignus soluere calciamēta: & tñ uenissimē nō mie uocis se describit quo ad hūilitatē charitatē ad iesum: & dignitatē per ipsum: uox enim est.

Duratōe breuissima i factōe cōtraria. Ecce hūilitas. Tota ad alterē in dependentia & iteriori uerbo uersita. Ecce charitas.

Verbi significatiua & prenūciatiua. Ecce dignitas.

Tertio predicat de xpo magnaalia. Medius uisum stetit quē uos nescitis &c. Vbi oñ. it in xpo officiu Mediatuē recōciliatiōis: medius uestrum stetit. Dignatiue cōdescēsiōis: ipse ē qui post me uenit. Eterne antecessiōis: ante me factus est.

Verissime baptizatiōis: qa ipse est q bapti. i spū scō Diuine generatiōis: quia uidi. & testi. phi. qa h ē. Altissime & celestis prediciatiōis cuius cōparatiōe reputo mea uerba terrena: Qui de terra ē de terra loquitur.

Manfue oblatiōis: & efficacis redēptōis p holocaustū mortis: quia ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mundi.

Plenissime purgatiōis oīum sibi credentiū p ifusionem spūs scī: cuius uētilabz in manu sua & mūdabit areā suā. Iudiciarie discussiōis & sententiatiōis & felicitis remuneratiōis: quia securis ad radicem posita est &c. Et in multis aliis excellentis cōmendauit iesū: & discipulos suos pia sollicitudine dirigebat ad xpm. Sed & bñdictus iesus uicem sibi reddidit cumulatā. Nā ipsum sanctificauit i uero ut dictū ē supra & multag: uirtutū preconio cōmendauit. Nam de eius.

Vite austeritate dicit eū nō manducare neq; bibere Testimoniū ueritate dicit iudeis: uos misistis ad ioannē: supple de me querentes: & ille testimoniū

um perhibuit ueritati.

Constantie firmitate: quia arūdo a uento agitata non fuit.

Conuersationis rigiditate: quia molle non habuit uestimentum.

Prophetie sublimitate: quia plus q̄ propheta fuit. Offici dignitate: quia eum angelum nominauit. Omnis perfectiōis apice & singularitate quia inter natos mulierē nō superexiit maior. Et sicut cōmendauit eum uerbo: sic eū honorauit facto: quia sue predicationi diu detulit: quia ioanne predicante: pagē predicauit: quia ipsum predicantē hūiliter audiuit. Et ipse iesus predicans eius predicationis uerba repetiit: s. penitentia agite &c. Et ipsum & eius opa receptiōe sui baptismatis authenticu reddidit: & multipliciter confirmauit. Precessit ergo.

Lucerna: & secutus est sol

Aurora: & post uenit dies

Amicus: & post uenit sponsus

Preco: & post uenit iudex

Baptizans aqua lauās corpora: & post uenit baptizans in spū tribuens carismata.

Predicans remissionem peccatorum: & post uenit purgationem faciens delictoy. Quod autem dixi q̄ baptiste predicationem iesus audiuit humiliter sicut unus de populo licet inuenerim allegatum a Criso. tñ pōt satis probabiliter colligi ex euāgelio postq̄ enī scriptū est: Matth. iii. q̄ i illis diebus erat Ioānes baptista predicans baptismū pñie: scribit i fra tūc uenit iesus a galilea ad ioannē ut baptizaretur ab eo: & hoc fuit in publico. Quia dī luce. iii. Factum est autē cum baptizaret oīs populus: & iesu baptizato. Baptizandi autem ad auditum predicationis sue mouebantur: & finito sermone lauabatur ab eo. Vnde datur intelligi satis luculēter q̄ magister humilitatis iesus de nouo ueniens a galilea sedebat humiliter cum aliis audiens deuote predicationem preconis. Et cum publicani & peccatores dicuntur baptizati fore a ioanne: in quoy medio & aliog populog legit iesus baptizatus ab eo Potes in hoc facto perfecte addiscere consuetā humilitatē iesu xpi: ubi cōfunditur humana supbia: q̄ a sapientibus dedignatura didiscere: & semper uult quasi a se loquens noua seipfam ostentare: cum sapientia dei patris humiliter ioannem audierit & a sua prediciōe loqui exorsus sit. Hic autem nō lo preterire perfectissimū obedientie exemplum datum uiris spiritualibus a ioanne ut deo seruiant secundum internum spiritus instinctum: non secundum eorum uoluntatem sub specie spiritus apparētis. Quid delectabilius & spiritualius & deo secundum humanam reputationem acceptius: & animarum saluti utilius: q̄ cum iesu corporaliter cōuersari. In quo enim talis familiaritas poterat non prōdesse: Et quantum debet flagrare humanum desiderium dei uerbum iesum uidere: tangere: reuereri: amplecti in sua uiuificatissima carne cum

Scriptum sit. Quotquod eum tangebant salui fiebant: & tamen Ioannes de hoc fecit abstinentiam: donec dilectus Iesus uenit baptizandus ad ipsu.

Scriptum est enim Ioan. i. Et ego nesciebam eu: sed qui me misit dixit mihi. Super que uidens spiritum descendetem & c. ubi dicitur qd accepit signu ut in facie corporali cognosceret eum. Non enim potest inter ligi qd nesciret uenisse christum & filiu dei esse Iesum: cum in matris utero accepit hoc donum: ut dictum est supra: sed uult dicere qd nesciebat sensuali notitia: quia in deserto solitarius iam xxx. annis: uel quasi non uiderat eum: immo forte nunq. Et facit Ioannes spiritus sancti consilio ut testimonium incognitu: & nulla extrinseca familiaritate coniunctu esset penitus in suspectum. Obediunt ergo Ioannes in re tam difficili spiritui sancto & non uoluntati sue ut abstinere ab illius uisione & contubernio: in quem totus erat transformatus in animo deficiens a seipso. Quid ergo dicit ad h spiritualium stoliditas que sub specie diuini profectus infirmorum offendunt oculos: prelatorum puocant animos: & non possunt a propriorum appetituum familiaritate distinguisciant qd non sequitur consilium spiritus sancti qui per apostolum dicit. ii. ad Cor. vi. Nemini dantes ullam offensionem ut non uituperetur ministerium nostrum. Licet at aliqui exponant illud. Et ego nesciebam eu: qd lo ignorauerit utru potestatem baptizandi interius sibi soli iesu retinuerit. Non tamen e uerisimile qd Ioannes ignorauent qd impossibile est per alium qd per deum remitti peccata: quod est interius baptizare sed magis est uerum secundum Criso. qd eum non cognoscebat in facie. Magne autem patientie & supportationis omnium tribulationum & opprobriorum huius uite stupendum datur exemplum in eius carceratione & morte: quando attredit mes multis sceleribus irretita: qd Ioannes sanctificatus in utero sic sine reprehensione conuersatus in deserto tam excellenter magnificatus diuine uocis testimonio: sic est a deo permissus per manus adultorum carcerari: & ad petitionem ipudensissime metreticis amputato capite tanti uatis: factum est de ipsius capite ludibrium in illo obscuro conuiuio salatricu. Quomodo enim ibi conculcatur omnis uite pompa: quando sublimissimum uatem & summum Baptistam: & amicum fideissimum cu tanto opprobrio uolunt sapientia christi de mudo exire. Quis igitur querat nisi insipies temporales honores in morte: In hoc enim exemplo: & q maxime in sue crucis opprobrio: & in aliorum amicorum suorum tam multiplici perpesso martyrio: non solum datur uere christum diligentibus materia contempnendi omnes uite huius honores: uerum etiam appetendi ad similitudinem christi iesu: & sui sublimi preconiis in huius mundi uilitate uiuere: in obprobrio exterioris fame pro amore iustitie uitam finire.

Iesus uir baptizatus cap. ii.

Vm ad etatis. xxx. annum uenisset rege-nerator uite spiritualis Iesus: quoniam in sacramento baptismatis omnem animam recipere sanctissima ordinatione disposuit: ut prius faceret qd doceret magister humilitatis Iesus prius in se recepit: quod recipiendum omnibus imperauit.

Et hic adisce suam ordinatissimam lectionem humilitatis profunde. Nullum enim remedium legitur suo tempore fuisse contra peccatum: quin ipse recipere uoluerit agnus sine peccato qui uenerat aliorum emundare peccata: ut ueris penitentibus uerecundia auferret: & ipsos ad salutaria remedia querenda: sine quibus iustificari non poterant: suo exemplo feruentius animaret: unde circuncisus fuit die octaua: & xl. presentatus in templo. Et nunc maiori humilitate iam trigenuus uoluit Ioannis baptisma recipere: quod publicanis & peccatoribus datur in penitente signum. Attende ergo o anima qd dei filius tanq peccator: & in mundus pro te coram populo denudatur: & aquis iordanis in signu spiritualis ablutionis immergitur: unde nec miru si baptista contremuit in tam stupendo humilitatis exemplo uidens Iesum: quem sciebat totum mundum debere baptizari spiritu sancto: sic humiliter uelle baptizari ab ipso ad omnem gradum iustitie in humilitate complendum: unde ipse dixit. Ego a te debeo baptizari: & tu uenis ad me? Nec miru quia ipsum cognouerit filium dei. Sic enim dixit Ioannes primo. Ego uidi & testimonium perhibui: quia hic est filius dei. Rationabiliter autem fuit Ioannem baptizare in aqua: ut sicut dicit Crisostomus. Per nouitatem signi maiorem multitudinem attraheret populi: & illis concurrentibus ferret testimonium de diuinitate & sanctitate christi. Et ut tali baptismo homines assuesceret ad unum christi baptismum. Et ut eos in signo tali ad penitentiam inducens ad christi aduentum & redempcionis sacramentum digne recipiendum animas prepararet: unde beda dicit qd sicut catheterizatio baptizandorum ad baptismum disponit: sic baptismus Ioan. ad christi baptismum. Et ideo no e uertendum in dubium qd baptizari baptismum Ioanis fuerunt christi baptismum e iterum baptizati. Et hoc e quod dicit Augustinus. Qui baptizati sunt baptismum conserui: oportet qd baptizentur baptismum domini. Vnde Augustinus dicit ad selentianum. Apostolos qui fuerunt Ioannis discipuli a christo baptizatos: ut christus haberet baptizatos seruos per quos ceteros baptizaret: imo quod plus est Crisostomus super Mat. dicit super illo uerbo. Ego a te debeo baptizari. Quando christus dixit. Sine modo: ostenditur qd postea christus baptizauit Ioannem: & hoc dicit in quibusda libris apocryphis scriptum esse. Certum tamen e ut Hieronymus dicit sup Mat. qd sicut xps fuit baptizatus a Ioane. Ita Ioannes a christo erat in spu baptizandus.

Fuit baptismus Ioan. a deo: sicut ipse dicit Io. i. Qui me misit baptizare in aqua. ad illos effectus qui dicti sunt supra: ubi patet q̄ baptismus ioánis habuit exteriorem ablutionem & ritum ad assuefaciendum ad christi baptismum: non tamen habuit interiorem baptismationem per spiritum sanctum. Et ideo non afferebat gratiam quia illud seruabatur christo. Secundum illud Io. i. Gratia & ueritas &c. sed preparabat ad ipsa sicut ipse dicit. Non sum ego christus: sed sum missus ante illu. Et ideo tali baptismo conueniens fuit christum baptizari: quia christus spirituali regeneratione non indiguit que non dabatur in baptismo Ioannis: ut per hoc ostendatur q̄ christus baptizatus est ut aqua sanctificaret tactu sue carnis mundissime: non ut sanctificatam acciperet: unde & spirituales regenerationem aquis tribuit quo ad tria scilicet quo ad uim

Peccatorum mundatiua

Temprationum refrigeratiua

Et ex collectione uirtutum & donorum spirituali uiuificatiua secundum triplicem aque proprietatem: lauandi: refrigerandi: & generandi: per uitalem humorem in plantis & herbis. Conueniens autem fuit q̄ christus baptizaretur in aquis iordanis: & ratione nominis: & ratione multiplicis signi in eo in ueteri testamento preosteni. Iordanis eni interpretatur descensio eorum: eo q̄ christus descēdebat humiliando se in baptismo ad nostroru peccatorum remedium: sicut dicit Nazanenus. Baptizatus est christus ut totus uetus Adam imergatur. Interpretatur enim filius iudicii ut in fluxu sanguinis christi in quo fuit riuus iudicii dei patris super unigenitum suu pro nobis: ostendatur nostru consecrare baptismum. Iordanis enim fuit ille fluuius per cuius transitum filii israel intrauerunt in terrā promissionis. In signu q̄ nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu sancto non potest introire in regnu dei: sicut dicitur Io. i. Ad quod etiam pertinet q̄ helyas diuisit aquas iordanis qui erat i curru igneo raptus i celum: ut dicitur. iiii. Re. ii. Quia transeuntibus per aquam baptismi per ignem spiritus sancti patet aditus paradisi. Instituit autē benedictus iesus suum baptismum in aqua non solum ppter causas predictas: sed ex maxima materia: quia aqua est materia omni loco communis: & in omni aq̄ materiali: ubi saluatur species potest baptismus: cōferri: & ut ostenderet christus iesus seipsum cē solum ministrum interioris baptismationis: licet autē conueniens sit q̄ a sacerdote qui uicem eius gerit illud sacramentum recipiatur: tamen in necessitatis articulo clericus & laicus: uir & mulier: christianus & paganus potest christi conferre baptismum: dū tamen in debita forma & aqua: & cum hac intentione q̄ intendat facere quod facit ecclia christi: quā tūcunq̄ paganus non credat per fidem suam aliquod baptismum ad remissionem peccatorum ualere. Vbi autem sacerdos non clericus: ubi clericus nō

laycus: ubi laicus uir: non mulier: ubi fidelis: nō infidelis debet presumere baptizare: & peccat aliter dās uel recipiens. Et licet sepe non recipiat ad utilitatem: semper tamen recipit sacramenti ueritate si intendit recipere quod etiam donat: quia quantūcūq̄ dans uel recipiens uera fide non credat: ut alio modo baptizatus ē aliquis a quocūq̄ baptismum uerum sit datum: sed de transgressione ritus ecclesiastici debet qui in culpa est penitere. Forma autē baptismi est inuocatio beatissime trinitatis cum intentione baptizandi prolata: & dicatur. Ego te baptizo in nomine patris & filii & spiritus sancti. De congruitate autē & institutione est q̄ unus baptizatum recipiat de sacro fonte qui pro baptizato respondeat ecclesie & credat pro paruulo. Et ideo unus debet esse non plures. Qui etiam paruulum adultum realiter de fide instruere & de sua spōsione monere: maxime si inter infideles conuersari cōtingat. Vbi autem est conuersatio inter fideles qui continue sacris predicationibus instruuntur: & baptizatus habet parentes sollicitos & fideles: forte patrinus a tali mentione absoluitur. Sanum tamē cōsiliū est q̄ pro loco & tempore salubriter instruat baptizatum. Licet autem christus fuerit baptizatus in etate uiril: non tamen expedit propter periculum mortis paruuli baptismum differri: licet in adultis qui habent interdum remedium deuotionis & fide sacramenti possit rationabiliter differri: ut recipiatur solēnter tempore ab ecclesia ordinato. Sciant tamen q̄ si sine sacramento decesserint: licet salutis habeant beneficium: non tamen sunt a pena purgatorii plenarie absoluti. Iudei autem & pagani non debent statim baptizari quando sacramentum petunt: & maxime iudei qui promi sūt ad uomitum: sed eorum est fides probanda: ne per barathanas & sacramenti contumelias decipiant ecclesiam: & christi beneficium ueniat in cōtēptum.

Si tamen casus infirmitatis uel periculum accideret: ut in bello uel mari: statim potest & debet eis baptismus conferri. Conueniens tamen fuit christum in perfecta etate baptismum recipere. Primo quia ante susceptionem sacramenti non dispo fuerat predicare: ad quod etas perfecta requiritur. Secundo sicut dicit Criso. super Mat. quia p baptismum debebant legalia euacuare. Et ideo in etate perfecta uoluit baptismum suscipere: ut ostendat illa excludere non ex ipotentia obseruandi: sed gratia alleuandi. Tertio ut daretur intelligi q̄ baptismus christi parit perfectos: secundum illud ad ephē. iiii. Donec occurramus omnes in unitate fidei & agnitionis filii dei: in tirum perfectum: in mensuram etatis plenitudinis christi: unde & ipsa proprietat numen ternarii: & denarii per ternarium trinitatis & denarium mandatorum legis perfecti onem significat fidei & operum ad quam ordinatur baptismus. Quia uero christus fuit fundamentu & causa efficiēs secundū diuinitatē & memoria secundū humanitatem omnis spūalis effectus q̄

ex baptismo consequitur: ideo in baptismo suo ostenduntur corporalia signa eorū que spiritualiter efficit in quocunq; sine fictione ipsum recipiente christi baptismum. Dicit enim Criso. super Mat. q; in principiis spiritualium rerum semper sensibiles apparent uisiones: ut si postea nō fiant ex his que facta sunt recipiant fidem inuisibilis effectus qui corporalibus signis delectantur. Et ideo super christum baptizatum corporali specie spiritus sanctus in colūba descendit: ut postea inuisibiliter credatur descendere super omnes: quia etiam baptizatis: celum aperitur: & baptismus est a uirtute celesti & ad fidem atq; amorem inuisibilium que latent in celo baptizatos inducit: ideo super baptismum christi celum dicitur aperiri: quia etiam i baptismo fit adopratio spiritualis per gratiam in filios dei: & hoc pmentum iesu qui ē naturalis filius dei patris: ideo super christum baptizatum uox patris intonuit corporali auditu. Et quia effectus baptismi a tota trinitate procedit: & ad uisionem beate trinitatis inducit. Idcirco in baptismo christi manifestat testimonium trinitatis: pater in uoce: filius in humanitate: spiritus sanctus in colūbe specie. Dicitur autem in colūbe specie: quia illa columba in proprietatibus suis fuit species spiritus sancti demonstratiua presentie spiritus sancti: & fuit uera columba in specie animalis: ad hoc solum miraculose producta: & statim post ad preiacentem materiam est reducta. Non iuncta spiritu facto: ut supposito: sed ut signum signato sicut dicit Augustinus de agone christiano. Apertio autem celorum potest rationabiliter intelligi aliquis corporalis fulgor lucis circa baptizatum iesum quem fulgorem sicut & alia corporalia signa potuerunt uidere circūstantes: sicut narrat Crisostomus: licet hoc reliquat sub dubio. Non autem potest intelligi statio corporalis celi. Sed altius est intuentum: q; apertio celorū fuerit intellectualis uisio christi iesu qui tunc intellectualiter uidit in suo merito omni baptizato uisionem summi celi beate trinitatis fuisse apertam: & hoc dicit litera que dicit. Aperti sunt ei celi: licet autem hoc uiderit ab instanti sue conceptionis: tamen rationabiliter dicitur: quando quasi in persona omnium baptizatur: ut per hoc ostendatur q; i eius merito est factum: quod in nobis per transformationem in ipsum est denuo fiendum. Cuius uisionis potest dici signum extrinsecus splendor: qui propter magnitudinem luminis dictus est apertio celi. Rationabiliter autem pater manifestatur in uoce: quia prius proprie est dicere uerbum eternū: unde & significatum huius uocis illam eternam generationem patris: & uerbi filiationem inducit: cum dicitur. Hic est filius &c. quasi dicat. In hoc solo placitum meum constitui: & ideo baptizatus solus mihi placet: quia christus efficitur per gratiam transformantem in ipsum. Videtur etiam Criso. dicere: q; uox fuerit audita a populo. Et ideo ne crederetur super lo. facta colūba apparens super iesum

singulariter declarauit uocem de ipso prolata. Super iesum autem baptizatum in colūbe specie spiritus sanctus apparuit: ut ostendat baptizandum sine fictione debere accedere: quia sicut dicitur Sapientie. i. Spiritus sanctus discipline effugiet fictū. Columba autem est animal simplex: dolo & astutia carens: propter quod iesus dicit. Estote prudentes &c. Secundo ad designandum septem dona spiritus sancti: que in columbe proprietatibus figurantur. Tertio ad designandum effectum proprium baptismi qui est remissio peccatorum & reconciliatio ad deum. Columba enim est animal mansuetum. Et ideo sicut dicit Criso. sup Mat. In diluuiio colūba apparuit rimum ferens oliue cōmunem orbis terrarum tranquillitatem annuntians. Quarto ad designandum cōmunem effectum baptismi q; est consecutio ecclesie unitatis. Ad eph. v. Christus tradidit semetipsum: ut exhiberet gloriosam ecclesiam non habentem maculam neq; rugam aut aliquid huiusmodi mundans eam lauacro aque i uerbo uite: unde in canticis de ecclesia dicitur. Vna est columba mea. Est enim columba animal amabile & aggregabile. Quinta & precipua ratio est quia colūba est animal secundum & amorosū: pacificum & gemebundum: & purum: & per baptismi sacramentum christus iesus infusione amoris fecunda debuit multitudinem electorum generare innocentem puram: & per sue passionis configurationem continentie gemebundam. Circa hoc sacramentum fiunt aliqui errores. Primus ē felicianorum baptismum in aqua non recipientiū sed solum spirituale in anima sufficere dicunt. Contra quos dicit iesus lo. iiii. Nisi quis renatus fuerit ex aqua &c. Secundus error fuit donaristarū baptizantium eos qui sunt a catholicis baptizati. Contra quos dicitur ad eph. iiii. Vna fides unum baptismum. Est & alius error eorum: nam dicunt q; homo in peccato existens baptizare nō potest. Contra quos dicitur lo. primo. Super quem uideris spiritum descendentem: & manentem super eum: hic est qui baptizat in spiritu sancto &c. Vnde nō nocet suscipienti malus minister: nec in hoc: nec in aliis sacramentis: quia christus est illius minister perfectus: qui interius per seipsum efficit sacramentū. Quartus error est pelagianorum qui dicunt per seipsum: propterea baptizari: ut per regenerationē adoprati dimittantur ad regnum dei de bono melius translati in ista renouatione ab aliqua obligatiōe ueteris uinculi absoluti & sic nichilant originale peccatum. Huic etiam errori appropinquat opinio que dicit q; paruuli non baptizati licet puniantur carentia uisionis dei: nulla tamen puniuntur pena sensibili in carne uel mente. Addunt q; maiori consolatione prediti q; possit aliquis homo per naturam in hac uita habere. Dicunt enim q; in separatione anime infunduntur eis species quibus eorum natura intellectualis perficitur: i cuius cognitione i perpetuū delectatur. Hec autem uidet fuisse

beatitudo: quam philosophi aliqui pagani posuif se uidentur hominis summum bonum. Hac uero opinione repudiata aliqui temperantius dicunt q̄ nec delectantur nec dolent: nec mente ab aliqua specie: nec corpore ab infernali igne: quia nullam habent concupiscentiam contractam. Et ideo sunt in loco inferni tenebroso & uili: nec per hoc eorū sensus affligitur: quia diuina sapientia temperante sicut nihil commiserunt per proprium actum: sic nullum patiuntur lesuum: & eorum naturales appetitus restringit & refrenat: & corporis statum consolidat & firmat. Et in eodem statu quantum ad corpus: & quantum ad animam siue quo ad cognitiuā: siue quo ad effectiuam eos perpetuat: ut nec proficiant nec deficiant: nec letentur nec tristentur: sed sic uniformiter uiuant in eternum: uideretur enim istis durum & asperum: q̄ deus qui tam misericorditer agit cum istis impiis & peccatoribus sic seuerē agat cum paruulis: qui omnino non potuerunt uitare nec mortem culpe: nec mortem carnis tū in perpetuum crucientur in igne. Quia uero auctoritates sanctorū dicentium q̄ igne cruciatur non possunt euacuari: maxime Augustini: q̄ abundanter exprimit penam paruulorum quantum ad carentiam uisionis dei: & quantum ad loci uilitatē: dicens & uolens reducere ad medium supradictū .s. folius pene carentie uisionis propter predictam heresim loquens contra illam simpliciter asserit eos cum aliis peccatoribus eternaliter in infernum dānari. Istum autē intellectum explanat in enchiridion: ubi dicit penam eorum esse mitissimā: p̄ quod datur intelligi: q̄ non puniuntur pena alicuius cruciatu mente uel carne. Hec auctoritatū expositio mihi multum est odiosa q̄ sancti mentiantur uel de industria asserant falsum uel producant: nec habent sancti talem modum hereses ipugnandi p̄ inefragabiles ueritates. Et q̄ dicunt q̄ in ench. quādo dicit penam paruulorum mitissimam: predictū habuit intellectum: & quod in hoc se explanauit de dictis in aliis locis manifeste apparet falsissimum perlegenti illius libri textum: loquitur enim de gradu penarum infernalium dānatorum oīum ubi dicit q̄ ordo diuine iustitie eos punit secundū peccatorum gradum secundum quem qui pauitiora peccata comiserit ibi mitius punitur ab igne: q̄ q̄ plura. Et addit mitissima satis est eorum pena: qui peccatum originale contraxerūt: & nullum addiderunt: ubi aperte ostenditur q̄ eos in una congerie reproborum locat. Sicut ibi mitius punitur qui solum unum peccat q̄ duo uel mille: Sic qui nullum super originale addidit omnium mitius punitur: & ita dat intellectum ex textu illius qui pena ignis punitur: licet mitissima respectu aliorum. Non ergo eam dicit mitissimam simpliciter: sed respectu pene actualium peccatorū. Non ergo potest textus ille reduci ad solam penam carentie uisionis. Primo illa heresis pelagiana priuat paruulos uisione dei & regno: celorū: sed dat illis ut Augustinus di-

cit in hyponosticō qualēcūq; requiē in altero loco unde ibi bene reprobatur Augustinus opinionē illorum qui dicunt q̄ habent magnam consolationē ut erat pelagius: dicit enim. Sicut duo sunt loca de xtra iudicis & sinistra. Ita in dextra sunt omnes electi quorum est uita eterna & regnum celorum: de quorum numero certe non baptizatus excipit. In sinistra sunt omnes reprobi: quorum est maledictio & ignis eternus & supplicium eternum: h̄ dicens non duorum locorum diuisionem dedit nisi duorum tantum fingis tertium locum de officina peruersi dogmatis: ubi possidere quantulacūq; requiem tuus paruulus possit. Iudex non dedit nisi dextram & sinistram. Omnibus qui sunt in sinistra dicit. Ite maledicti &c. Et sequitur ibi: hi in supplicium eternum: paruulus ergo tuus nō baptizatus cum diabolo eterno igne arsurus est: hec est sententia Augustini & quasi textus nihil imitatio eius sententiam: ubi potes uidere q̄ ex textu euan-gelii. Mat. xxv. & ex uerbis christi probat que dicit. Nec potes dicere q̄ paruuli non erunt in iudicio: dicit enim ibi textus q̄ congregabuntur ante eum omnes gentes: ubi interlineariter dicit: oīs etas: omnis sexus. Gregorius etiā mor. ix. sup̄ illo uerbo: multiplicantur uulnera mea etiam sine causa eandem confirmat sententiam cum Augustino dicens sic. Nonnulli & enim a presenti luce prius subtrahuntur q̄ ad promerenda bona malaue actiue uite perueniant: quos quia a culpa originis salutis sacramenta nō liberant: & hic ex proprio nihil egerunt: & illic ad tormenta perueniunt quibus unum uulnus est corporaliter nasci: aliud carnaliter mori. Sed quia post mortem eterna mors sequitur occulto: eius iusto iudicio etiam sine causa uulnera multiplicantur: perpetua quippe tormenta percipiunt etiam qui nihil ex uoluntate propria peccauerunt. Hinc nāq; scriptum est. Non est mundus in cōspectu eius: nec infans cuius unius diei uita super terra. Et per semetipsam ueritas. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu sancto: non potest intrare in regnum dei. Hinc paulus ait. Eramus natura filii ire sicut & ceteri: qui utiq; nomē proprium adiungentes ex solo originis reatu perimuntur qd̄ ille in illo extremo examine: quantum ad humani sensus estimationem: nec sine causa uulnerantur: sed tamen sub diuina distinctione iustum ē ut propago mortalis ualde infructuosa arbor etiā in ramis conferuet amaritudinem quam traxit a radice. Aut enim. In turbine conteret me & multiplicabit uulnera mea etiam sine causa. Ac si aperte humani generis dāna considerans dicat. Distinctus iudex qua eos animaduersione trucidat quos culpa proprie actionis damnat. Si illos in eternum percutit quos reatus arbitrii non abiecit. Hec Grego. Vbi aperte apparet q̄ erūt i iudicio: & q̄ uult eos puniri pena sēsus quia pluries eos replicat pati tormenta ppetua. Tormentū autem dicitur. q. torquens mentē. i. ardēs. Cōcordat etiam cum Augustino in

encl. q̄ percutiuntur in eternum a iudice: sed minus q̄ qui patiuntur ex propria actione. In legēda enim sancti hylarii pictaueñ. episcopi & doctoris dicitur de quadā muliere cuius nō baptizatum filium suscitauit: q̄ plus dolebat eius eternā mortem gehenne q̄ subtractionem eius uite. Licet autem in libro yposticon Augu. loquatur contra pelagiannm. In libro tamen de fide ad petrum intendit dare regulas fidei non excessiue nec prope loqui: & ideo repetit ad singulas regulas: firmissime tene & nullatenus dubites. q. d. Hec ē firma & clara ueritas fidei christiane. Inter quas regulas ponit istam sic. d. Firmissime tene & nullatenus dubites paruulos qui sine sacramento baptismatis ex hoc seculo transeunt eterni ignis supplitio puniendos. Item ibidem. Quisquis ita uiuere incipit ut ante finiat uitā: q̄ ab originali obligatione soluat si unius diei uel unius hore spacio anima uixit i corpore. Necessē est tam cum eodem corpore inter mirabilia gehenne supplitia sustinere. hec Augustinus. Item Apost. ad Roma. v. Regnauit mors ab Adā usq̄ ad moyse: etiam in eos qui non peccauerunt in similitudine p̄uaricationis adē ubi dicit glo. Regnum mortis est cum quis ab eterna luce diuiditur: & ad eam que secunda est nos perducit: hoc regnum mortis regnauit ab adam usq̄ ad moyse de quo minus uidetur: quia nondum p̄ legem erat peccatum manifestū. Hoc regnum sola gratia christi destruxit: quod in sanctis patribus antiquis preter quos in omnes regnauit: & in oēs qui non sua uoluntate peccauerunt sicut Adā: sed originali solo tenebant: ubi expresse patet q̄ utraq̄ penam gehenne: & carentiam uisionis dei tanq̄ duas distinguit & utraq̄ paruulos attribuit. Primo Ioann. apoc. xx. dicit: Et qui non est inuentus in libro uite scriptus: missus est in stagnum ignis. Et supra dixit q̄ illud stagnum ignis ardet sulphure: & q̄ infernus & mors mittuntur in eum: ubi aperte ostendit q̄ qui non sunt in libro uite iesu per fidem uel fidei sacramentum omnes ardent in stagno ignis. Primo nunq̄ inuenitur aliquis sanctus uel aliquis sacer textus istas duas penas carentiam uisionis dei in eternum: & penam tormentorum sensibilium abinuicem separare. s. ut dicat originali peccato solam penam carentie uisionis dei debitam: sicut dicit magister sententiarum: qui licet multa bona dixerit in hoc & in multis aliis locis non bene dixerit nec teneatur. Augustinus tamen. xxi. de ciuitate dei. c. xxiii. expresse dicit q̄ nō est medium dare: imo qui non est in regno celorum semper erit in eterno supplitio: Sed nec alicuius facti dictum ego legi: ubi dicatur q̄ priuatus in eternum a regno celorum non patitur eternum supplitium. Quis enim potest dicere q̄ peccatum originale nō mereatur penam sensus: cum uideamus paruulos terribiles penas sustinere & amarissimā mortem. Nec ualet iudicio meo solutio quā faciūt

predicti ad instantiam: dicunt enim q̄ non ē simile de pena temporali & eterna: quia pene temporales non tantum sunt punitiue: sed promotiue: & i hac uita multis dantur dei amicis. Licet enim iste pene sint promotiue bonorum: & quantum est de se omnium habentium usum liberi arbitrii: paruulorum tamen sine baptismo decedentium pene sunt punitiue. Primo si deus potest temporaliter punire paruulos acerbissima pena sensus: hoc non est nisi propter peccatum originale: quod habent q̄ talem penam mereantur: aliter deus esset iniustus innocentem puniundo iniuste: & ita est impossibile deum iniustitiam facere in uno instanti tēponis: sicut in infinito eternitatis. Iustum ē ergo q̄ deus punit paruulum in tempore: quia culpam habet punitione dignam: ergo qui eam habebit in perpetuum iustum est cum penā sēsus habere. Primo predicti magistri manifestantes quid est originale: dicunt q̄ originale est concupiscentia q̄ priuat hominem debita iustitia: & ponit in eo iordinatum appetitum boni gustabilis intensum & inordinatum. Et ratio huius est ista: quia originale peccatum non tantum dicit boni debiti priuationem: sed etiam dicit ordinis & iustitie subuersionē. Hec sunt uerba nnius eorum: que etiam ab omnibus conceduntur. Originale enim infectionem dicit subuersiuam mentis & omni malo in habitu: ad quod postea inclinatur ad indebitum. Et sic patet quod dicit denominationem sui propter se: & denominationē omnium aliorum ad suum uitiosum amorem: unde diligit se ad delectationem carnis: & ad delicias huius uite non tendens in deum nec in amorem inuisibilem nec diligentes deum nisi ut seruum proprie uoluntatis. Et illud in eternum manet in anima nisi prope christi passionem & mortē sacramento sue gratie deleatur. Quis ergo dicit iniustum si tanta malitia puniatur doloribus in eternum. Siue ergo actam siue contractam diuina iustitia habet in eternū punire iniquitatem. Et ibi est duplex iniquitas. s. perditio originalis iustitie: & infectio concupiscentie: & ideo duplici debent pena puniri. s. carentia uisionis: & pena ignis. Nec sufficere ostenditur quod dicunt: q̄ propter feditatem concupiscentie puniuntur loci uilitate: nō sensu doloris. Concupiscentia enim dicit malignitatem omnium spiritualium peccatorum cum feditate carnalium. Et ideo sicut debetur uilitati feditas: Sic & angustia malignitati. Primum loci uilitas nulla uidetur eis pena ex quo nō immutant dolore uel tristitia ab aliquo extrinseco uel letitia: Ex quo sequitur q̄ aliquid est positium in originali peccato secundū istos parum aut nihil puniri. Primum cum christus dicatur effectū sue passionis & mortis manifestare i baptismo quod datur i remediū peccati original' principaliter: licet ēr deleat omnia actualia: quid necessē fuit tam dolorosos in carne sēsus & angustias pati: & in mente tot

dolores & tantos: si peccatum originale penas & dolores eterne mortis non meretur: maxime cum principaliter passio christi ad purgandum peccatum nature ordinetur: ut sicut per inobedientiam unius hominis. scilicet ad peccatores constituti sunt multi. Ita per unius hominis obedientiam iusti constituantur multi. Ad Roma. v. Et sic etiam patet quod tota deductio apostoli: & quod passio christi & mors non redemit a delicto & morte quam in Adam contaximus: licet et omnium peccatorum aliorum dilectio sit in christo. Non ergo uidetur dicere securum: quod peccatum pro quo deus homo sustinuit dolores sensibiles non meretur puniri sensibiliter in eternum. Et quod adducitur pro ratione: quod dure uidetur deum ita seuerum agere cum paruulis: ut eos crearet in eternum arduos: cum sceleratissimis uiris multam misericordiam faciat. Miror quod sapientia christiana potuit hoc dicere uel conferre: cum illi peccatores scelerati peccatores de quibus loquitur: sint christo incorporati per sacramentum fidei & contritionis donum: paruuli autem sicut serpentes & uipera genimina: & inimici dei: & natura filii ire: & preuancatores & fractores federis domini. Omnia enim hec mala & plura alia eis attribuit scriptura pro peccato nature uitiose & danate: pro quo etiam principaliter dicit christus tanta sustinuisse supplicia ut est dictum supra. In quibus omnes redemit ab eternis suppliciis: quod non est uerum: si dicta opinio dicit uerum imo mille milia paruuli in christo baptizati sunt in regno celorum quos non redemit a doloribus inferni si peccatum originale non debet eternis ignibus cruciari: imo paruuli illi uero debent de hoc christo esse ingrati: quia talia non erant passuri in solo originali uitam fidentes. sed solum sibi regnari debent quod per suam gratiam obtinent regnum. Quod quidem multum appropinquat heresi pelagii si quis diligenter aspiciat. Primum quomodo sequitur ratione sua: quod si deus multas misericordias facit electis quantumcumque sceleratis qui sunt christi iesu filii per gratiam: & membra corporis eius quod crudelis sit deus: si puniat paruulos: qui sicut dictum est supra sunt reprobi & membra diaboli in eternum: hoc enim uidetur destruere regulam sanctorum de redemptione electorum qui dicunt quod ex mera gratia eis datur quod omnibus debebatur: ut habeant electi unde gratias agant per donum misericordie: & reprobi non inueniant quid reprehendant in iudicio & decreto iustitie. Quia igitur predicta opinio nec uere fulcitur sanctorum dictis nec textu sacre scripture: imo magis expresse ei repugnare uidetur: & quia uidetur quadam humana ratione & fatua pietate moueri: que quidem paruulum nouit ponderare iudicia dei que sepe sunt ireprehensibilia: & tamen occulta uelut abyssus multa & maxime introductione & punitione originalis peccati: cuius reatum contra sanctorum dicta paruulum ponderare uidetur: Ac per hoc diminuere necessitate christi aduentus & redemptionis eius: & ex consequenti diminuit af-

fectum gratitudinis & dilectionis nostri & omnium ad iesum qui in diuersis doloribus uixit. xxxiii. annis pro purganda natura a reatu originis & aliis culpis nostris. Ideo teneo cum Augustino: Gregorio: & cum sacro textu sententie iesu christi. Mat. xxv. quod totum corpus reproborum in paruulis & grandis in eterno igne cum diabolo cruciabitur: licet distinguam sicut distinguit Augustinus in enchiridionibus: quod ibi est in cruciabus gradus per grauedine & multiplicatione peccatorum: & qui pro solo originali ibi sunt minima pena puniuntur secundum quod alia pro actualibus puniuntur secundum sceleris gradum: pro tanto enim pena est mitis: quia semper puniuntur citra condignum. Quia uero totum fundamentum opinionis predictae (qua reputo magis uiam ad excludendum mentem christi: & ad multa mala) fundatur in hoc: quod non relucet in tali punitione paruulorum misericordia dei: que simul cum iustitia debet apparere in omnibus operibus suis & dicunt ibi deum crudelem monstrari: licet ad hoc reprobandum debeat sufficere quod sancti qui de deo piissime senserunt hoc non reputant crudele. Sicut patet per Gregorium in auctoritate predicta. Et quantumcumque annexerent a carnali sensu hoc durum reputari tamen asserunt hoc iuste fieri a deo & misericorditer. Tamen occurrit una sententia siue opinio: que multorum magistrorum fuisse uidetur ab antiquo. scilicet quod paruuli sic sine regeneratione christi iesu decedentes: eternaliter tenentur a diuina iustitia & misericordia: & sapientia sine liberi arbitrii usu: & actuali cognitione. In quo quidem modo dicendi: predicta tria eleganter saluare uidentur. Iustitiam quia sicut membra diaboli & serpentes uenenosi: & de reproborum collegio ardent in eternum: que tamen est temperata correspondens culpe. Sicut enim illa culpa est nature: non persone: Sic in eis purgatur naturalis sensus nature infernali igne: non tamen est proprie punitione que dicitur persone: quia persona sumitur proprie per dignitatem rationis & uoluntatis: que quidem: quia in eis non uenerunt in actu: ideo proprie ratio & uoluntas non patiuntur penam supplicii: proprie enim dicitur pati liberum arbitrium quando patitur contra sue uoluntatis appetitum repugnantem in contrarium: & pena uermis interius corrodenis: que quidem est summa ratio doloris in damnatis. Et ab ista eximuntur paruuli temperante misericordia iustitiam: ut sicut non peccauerunt per propriam uoluntatem: Sic non habent uoluntatis cruciatum. Et ita relucet ibi misericordia: quia ex magna misericordia tenentur sine usu liberi arbitrii quam habent danati ad suorum dolorum augmentum: imo est eis tanquam summum tormentum per quod affliguntur: & pena damna: & pena sensus: & pena uermis rodentis per conscientie remorsum: & excandescens odium & diuina iustitia punietur. Sapientia autem diuina in hoc relucet maxime quod sic sciuit distinguere originale ab actuali in ordine supplicii: & quod facit respondere cum misericordia

cordia & iustitia cruciatu pene reatui nature. Et q sic tenet eos in ignibus tanq subita monstra nature ad demostrada magnitudine trasgressiois pma rie & necessitate xpi gre & redemptiois eius per mortem dolorosam: ut sic pateat omnibus electis a quanta pena eos liberauit christi iesu gratia sine eorum aliquo merito. Ac per hoc sint sibi in eternum plenissime grati. Hec ergo uidetur mihi magis catholica & sacro textui consona opinio: no tamen hic aliquid temere affirmandu nisi dominus aliter reuelaret: quia status alterius uite. quo ad premia & supplicia omnia sunt remota ab apprehensione rationis humane: & ideo auctoritatibus e credendum sanctorum reuelationibus in hac parte. Et parum ualet fantastica ratio subtilitatis pagance. Quod & Augustinus asserit de ciuitate dei loques contra platonicos q multa absurda de statu anime separate dixerunt dicetes. Cur ergo non potius diuinitati credimus de his rebus quas humano ingenio inuestigare non possumus: loquitur autem ibi de statu anime separate de quo credendum no platonis: sed sanctis asserit: & idcirco supra positum modum non assero: licet mihi uideatur probabilis.

Hoc at cu sanctis assero in solo originali decedetes ra sensus q dani perpetua tormeta perpetuo suscipere: quod Augu. tanq regula fidei tenendum no formidat asserere. Contra tamen predicta dicent prime opinionis sectatores: q no uidetur bene intelligibile q anima usu rationis priuetur & uoluntatis. Cui respondemus q cu separatio anime a corpore sit opus diuine iustitie propter peccatum non nature condite talis est status anime separate per diuinam potentiam qualere requirit meritum uel demeritum per culpam uel gratiam ipsius anime dum uiuit in corpore. Et sicut corpora danatoru no uiuunt naturaliter in igne: sed per rigorem diuine iustitie: Sic no e naturale animabus paruuloru priuatiu usu liberi arbitrii in eternu: sed e effectus iustitie correspondens culpe contracte. Quomodo etia e uerisimile q aliqui eorum dicunt q aie paruuli reprobi & mortis filii ut dictu e supra: q no e in christo iesu infunderis species a creatione que suam cognitionem illuminet in creaturarum cognitione: cu certum sit q nec misericordia nec gratia datur in alia uita danate nature: nisi redempte per xpm iesu: ipsi nature cōseruat eē ad suū supplicium & honorem iustitie secundū sententiam sanctoru. Ex hoc. n. sequitur q ipse predicat q tales paruuli plus habent delectationis: cum priuentur omnium pena sensus: & habeant delectamētū intellectus q possit habere homo i ista uita i delectamēto nature. Quod an sit catholicū & sacre scripture dictis consonum & honorificū redemptioni iesu christi: nullus qui legit ignorat. Certe esto q eēt uerum: quod tamen est falsissimum: & si bene examinatur nimis est heresi conforme: tamen hoc est stolidissimū populis predicare. Cū hec si materia minus curadi de remedio baptisimi & ipsius mētibus est occasio fe-

tus extinguendi sine remedio sacramenti christi iesu: Sicut ego experimēto probati in una pessima siliada que se excusabat q maius malū iminebat sibi de opprobrio huius uite si paruuli fletus fuisset auditus q puulus de morte habebat. Ego inq illa pessima audui predatores dicentes: q habent maius gaudium quod perdere non possunt: q posset aliquis homo in hac uita habere. Alias etiam secundum philosophorū sententias cum anima creatur i corpore sicut tabula rasa & nihil possit cognoscere per naturam nisi quod per apprehensionem sensuum respicit in corpore: dicunt q anima separata paruuli que nullā speciem secū trahit cū non habeat inatas ut posset cognoscere: nisi sibi noue species darentur a creatione q si uerū est quod no dico non e magne difficultatis sustinere ligamen huius rōnis per diuinam iustitiam in paruulo. Multo enim maiora inconuenientia & magis ordini diuine sapientie repugnātia uidentur includi in dicto eorū. s. q anima paruuli que habet totam subuersionem originalis rectitudinis: & que habet habitualem concupiscentiam inclinātē ad malum & retrahentem a bono: & alia mala que dicta sunt supra sic sit mortificata sine gratia christi iesu: & diuine uoluntati subiecta: q non doleat de tāto malo dāni proprii: sicut e perdere regnū celū: & q ita equanimiter portet suam locationem in carcere tenebroso igne inferni quantūcūq secundum eos no uatur ab illo. Et si a nullo affligitur: q no delectetur saltem in quiete sui esse & naturalis luminis: & q sic sit tecta sub diuina iustitia: q in nullo sibi cōtra dicat eorum uoluntas uitio plena. Quomodo enī est credibile q uoluntas plena omni habitu uitio sic sicut est uoluntas talis paruuli si ueniat ad usum liberi arbitrii: q non producat actus similes habitibus: maxime cū idem doctor dicat q deordinatio originalis culpe est similis manui uel mēbro tremulo ex uirtute paralyti ex defectu regitiue & paruulo equino sine retinaculo freni quod tantum probant electi in hac uita q redēpti per gratiam xpi iesu: & adiuti multis uirtutibus & exemplis uite & passionis eius uix quando ueniunt ad sumam perfectionis gratie possunt sub diuina iustitia contemplari de his que facti in regimine mundi. Quomodo autem rationabile est aut credibile q anima paruuli uenienti tanto malo in usu liberi arbitrii suas concupiscentias refrenet: & sic sit ordinata sub deo ut in nullo murmuret uel tristetur de rigore diuine iustitie super se & super alios danatos quos uidet in tam acerbissimis tormentis adere? Magnā enim gratiam accepit a deo luminis clari si clare uidet sine resistentia: q iustum est sic eam puniri.

Merito ergo dixi q multo difficiliora sunt ista ad sustinendum animabus paruulorum: q q diuinam iustitiam: & sapientiam & misericordiam seruē sine usu liberi arbitrii modo predicto. Exurge ergo aīa mea i grāe actionē de generatiōe sacri baptisimi misericordiosissimi natur xpi iesu et esto gta dolori

bus mortis sue & angustiose effusionis sanguinis eius in quo es baptizata: & lota: & humiliter recognosce pro te: & pro tota redempta natura paruula & gradeua q̄ te liberauit ab exilio eterne patrie: & ab eterno cruciatu ignis gehenne. Et quantum potes tuas culpas arguas: & tue nature uitia & beneficium gratie christi iesu te iustificantis honora & noli erubescere remediū querere tue uitiose uite in sacramentali confessione tue iniquitatis quantumcūq; occulte: siue tuis prelati: siue aliis auctoritate clauium gerentibus uicem christi exēplo illi us benedicti iesu qui pro te informanda & redimenda licet esset dei filius & innocens agnus: uoluit tamen publice & in conspectu populi ac si eēt peccator sicut alii publicani iohannis baptismate baptizari.

Iesus desertū incolēs. Cap.iii.

Aptizatus autē dominus iesus cōfēsti de aqua ascendisse dicitur & ductus a spiritu in desertum: ubi .xl. diebus & .xl. noctibus sine esurie ieiunauit. Attende ergo aīa mea carnalis & misera exemplum boni iesu: qui post enim patris testimonium tantum post sancti spiritus descensum post apertionem celorum procedit ad solitudinis desertum & cum bestiis propter te ī solitudine cōmoratur: ubi in defectu lecti: ibi & lecti pro te informanda & redimenda macerat carnem suam: ut qui pro te baptizatus fuerat in aqua ut ait Criso. baptizaretur in austera uita & tēptatione hostili. Ideo autem ante predicationis sue decursum dominus intrat desertum: ut doceat q̄ qui debent aliis predicare: prius debeant contemplationi uacare in solitudine cordis sui separati a mundo: ut p̄dicatio sit refusio contēplationis accepte: & perfectionis redundantis & plene non impedimētum distractionis sue salutis. Quod quidem illi conuenit qui inexperi in uia contēplationis populorū multitudini se immiscerent. Hec est enim causa quare status prelatorum & predicantium p̄ponitur statui in solitudine uiuentium: quia solitarii uacant ī contēplatione assuescunt & uirtutibus per studium proprii exercitii in gratia christi iesu repleri: predicatorum uero & prelati supponuntur uirtutibus pleni & contemplatione perfecti de sua plenitudine aliis refundentes: debent enim esse conche lapidee que in aqueductibus prius implentur q̄ effluāt ut sic plene sine suo dāno allis effluant & refundant. Sed heu hodie sunt canales in quibus nihil aque permanet: sed totum refunditur usibus aliorū: quia hi uerba scripture tātū pro aliis addiscere uident & cum eis de uirtutibus multa predicent: in seipsis sunt multi sceleribus deformati: & ideo parum de fructu sequitur in populo: quia quod dicunt uerbo uastant exēplo. At non sic multipliciter euāgelice predicationis iesus: qui prius & plus fecit q̄ docuerit: & ante exitum ad predicationis officium innocens agnus diuinam carnem suam multipliciter macerauit. In hoc dans exemplum q̄ spiritus sā

ctus mentem sanctificans prius eam ducit ad proprie uite perfectionē per exercitia perfecte actionis & contēplationis quietem: q̄ eam ipellat ad discurrendum pro aliorū procuranda salute. Et ideo qui se talibus officiis ingerunt ante huius uite perfectionem adeptam a spiritu p̄sumptionis & uanitatis trahuntur non a spiritu charitatis proximorū procurande salutis. Nam perfecta charitas incipit a se ipsa. Et spiritus sanctus prius fuit datus apostolis in flatu participationis christi perfectionis & uite q̄ daretur pro aliis in specie lingue. Per hoc etiā ostendit iesus q̄ uita solitaria & austera ē principaliter eligenda tanq̄ perfectiua sui in mortificatione uitiorum carnis: & distinctionis mētis: uita uero p̄dicationis & cure aliorum non est nisi a uiris perfectis sola miseratione infirmorum procurande salutis accipienda: propter quod omnis perfectionis dissipatiuum arbitror tantum discursum & euagationem: & inuolutionem in negotiis mundi: que omnia nunc apparent in religiosis huius temporis. Et quia perfecti accedunt ad ista exercitia predicationis: confessionū: & discursuum sub specie salutis proximi: & suam dissipationem procurant: & sepe paruū fructū aliis faciunt: qn̄ imo suarum imperfectionum ad alios exēpla transmittunt. Propter q̄ anima mea cum benedicto iesu solitudinis secreta rimare: & esto cū bestiis sicut de ipso legitur per uanitatem mundi appetentibus: licet curare nō debeas: sed multum gaudere q̄ reputeris bestialis & ubicūq; fueris uirtuosam solitudinem tibi edificari studeas: mentem tuā ab omnibus separādo: quia tunc benedictus iesus te associabit in mente: & desertum tuum quasi delicias poner. Hāc artem docet Ber. sermone .xl. super Cant. d. Tu inq̄ si ad spiritus sancti incitamenta moueris & inardescis dare operam quomodo animā tuā facias sponsam dei: sed eas secundum prophetam solitariis quoniam leuasti te supra te oratio supra te angelorum domino despōsan. An non supra te adherere deo atq; unum spiritum esse cum eo. Sede itaq; solitarius sicut turtur. Nihil tibi & turbis: nihil cum multitudine ceterorum etiamq; ipsum obliuiscere populum tuum & domum patris tui: & concupiscet rex decorem tuum. O sancta anima esto sola: ut soli omnium domino serues te ipsā quē tibi ex oibus elegisti: fuge publicū: fuge & ipsos domesticos. Secede ab amicis & intimis: etiam & ab illo qui tibi ministrat. An nescis te uerecūdū habere sponsū & qui nequaquā uelit tibi indulgere presentiam presentibus ceteris. Secede ergo: sed mente: nō corpore: sed intentione: sed deuotione: sed spiritu. Spiritus enim ante faciē tuā xps dominus: spiritusq; regit nō corporis solitudinē: q̄q̄ & corpore interdum non otiose te separas cum oportune potes presentium ī tēpore orationis: tenes ē in hoc & mandatum sponsi & formā. Tu inquit cū oraueris intra in cubiculū tuū: & clauso ostio ora patrem tuum: & quod dixit fecit. Solus in oratiōe pernoctabat non ma-

do se abscondens a turbis: Sed ne ullum quidem discipulorum nec ullū domesticorū admittēs: deniq; etiam tres secum intimos adduxerat cum ultimo properabat ad mortē. Auulusest & ab ipsis orare uolens: ergo & tu fac similiter cum orare uolucis de cetero tibi sola indicitur mentis & spiritus solitudo. Solus es si nō cōmunia cogites: si nō affectes p̄ntia: si despicias quod multi suscipiū: Si fastidias quod oēs desiderat: si iurgia deuites: si dāna non sentias: si nō recorderis iniuriarum. Aloqn nec si solus corpore es: solus es Vides ne possē eē te: & solum cum inter multos es: & inter multos cum solus es? Solus es in quantūcūq; hominū uerseris frequentia: tantum caue aliene conuersationis esse: aut curiosus explorator aut temerarius iudex: etiam si perperā quid actū deprehendas: nec si iudices proximū: magis autem excusa. Excusa intentionem si opus non potes: puta ignorantia: puta subreptionem: puta casum. Quod si oēm oīno dissimulationem rei certitudo recusat: suade nihilominus ipse tibi: & dicito apud temetipsum: ue hemens fuit nimis tētatio: quid de me illa fecisset si accepisset in me similiter potestatem? Et memēto me modo alloqui sp̄sām & nō amicū, sp̄sī in struere cui alia ratio ē diligentius obseruādi ne q̄s peccet & explorādi: an peccet & emendandi si peccatum fuerit: a qua sane necessitate sponsa libera ē soli uiuens sibi & ipsi quem diligit sp̄sō: & domino suo qui est super omnia benedictus ī secula deus amē: hucusq; Ber. Vbi eleganter docet similitudinem mētis & pro loco & tēpore quantū fieri pōt solitudinē corporis. Que multis modis exēplo boni iesu suffragat solitudini mentis & carnis motibus reprimēdis. O aīa mea amplectere bonum iesū solitariū in deserto. Esto una de illis feris cū quibus uersatur: q̄a sepe oportet ipsum bonū iesum tuas ferinas & crudeles cōmōtiones patienter portare: & bestiales tuos motus uerecundo declinare aspectu: qui in deserto corporis tui sibi soli & cui suat nati: & tuam beluam feritatem a qua cōtinue offenditur benignissimus & pius iesus sue consolationis blandimento pacificat: & iesus de recepta iniuria te eruentem bestia humiliter appellat ad pacem. O crudelis bestia recognosce benignitatem & patientiam te supportātis tam diu boni iesu: & tua feritate deposita humiliter pedibus eius aduoluere: & coram ipso tuas iniquitates amare deplora: ueniam pete: emendam propone: tuas necessitates expone: & post cōtrictionis lachrymas & oscula pedum erige uultum tuū ad sue diuine faciei aspectum & cōtēplare piissimos radios uultus eius si forte respiciens in faciem xp̄i tui merearis eius efficacissima influentia trahi: ut in ardore spiritus clames & dicas quasi sponsa diligens & dilecta. Osculetur me osculo oris sui. Quod si dignat cōcedere clamabis & dices: uulnerata charitate ego sum & ideo amore langueo: nisi transportes me ab ipsa & loce me in medio cordis tui. Quod si ad

sua intima te traxerit mētium transformator iesus: primū quod iniquitas sit dotalicū quo sponsus sāguinū tibi fuit in doloribus crucis amaris tā mētis q̄ sue dulcissime carnis: & in ipsis tanq̄ in immēso oceano imēsurabilis & dolorati amoris totā te ipsā submergere: & ibi dolorosū lamētū assume. d. Veni in altitudine maris: & tēpestas dimerfit me. Et cōtēplare illud mare magnum & spaciosum manibus ad natandum. In quo reptibilia omnium anxietatum & dolorum omniū electorū qui in eius corporis uirtute manibus & pedibus reptando p̄cedunt: quorum nō ē numerus. Et si ī hoc mari p̄ne per gratiam xp̄i iesu tota imersa quātū ipse donat scrutata fueris inumeras & imēsas doloris rationes cordis eius: & gustaueris absinthium amaritudinis eius statim ne te demergat tempestas aque amorosus sponsus iesus te faciet saltare ad mare sue abyssalis & imensurabilis glorie degustande: ut aperte cognoscas q̄ secundum multitudinem dolorū suorum in corde suo cōsolationes eius persone diuine clarificauerūt animam eius. Et aperte tibi ostēdet in ipso esse cōpletum: quod dominatur a mari usq; ad mare: & quod per plenum donum uoluntatis inflāmate & in dei persona unite ē simul mare imensurabilis pene: & inestimabilis glorie. Et sic in teipso senties quod in ipso cōtēplaris: hoc est mare uitreū & mixtū igne. Apoc. xv. Supra quod statim electi uictores habentes cytharas dei & cantantes canticum moyfi serui dei & canticum agni: ubi simul pietas amoris christi iesu intolerantia passionum pro amore dei & salute electorum & imēfitas glorie collata iesu canitur ab electis in cythara mortis & in iubilo exultationis secundum concordiam utriusq; testamenti ut clare uideatur in mari uitreuo: quod etiam per euidentiā uirtuti aperte .x. cap. uocatur simile cristallo. In hoc mari aīa dum est in uia in summo perfectionis apice baptizatur semper: tamen nubes affocatur mari prop̄ defectum uisionis aperte: ut sic status uie & patrie distinguantur. In hoc deserto solitudinis cum dilecto iesu cōmorare anima mea toto quadragenario tempore peregrinationis: donec ad quinquagesimū glorie transferaris. Scias autem q̄ non nisi te spiritu sancto ducete exēplo & merito sp̄sī tui iesu ad illud poteris peruenire. Secūdū at quattuor tibi predicta distinde attendas
Primum osculum pedū
 Secūdū faciet
 Tertium transformationem intra cor suum in mare amarum
 Quartum resultationem in mare uitreum splēdidissime glorie.
 Volo intra quadruplex desertū spū iesu me adiunante te ducere
 Primū ē austeritatis sustinentia
 Secūdū ē religiositatis eminentia
 Terium ē excessus cōtēplationis extatice
 Quartū ē status cōscēntie tranquillate

Et ista quattuor deserta representant: p ea q̄i de deserto sensibilibus discernuntur secundum quadruplicem ductionem: agitationem: expulsionem spiritus sancti: hec enim tria de spiritu iesu dicitur. Mat. iiii. Ductus est: luce. iiii. Agitebatur a spiritu. Mat. p̄mo Expulit eum spiritus. Vt autem intelligas q̄ absq̄ dubio spiritus iste est spiritus factus lucas p̄mittit. Iesus autem plenus spiritu sancto regressus est a iordane: & agebatur a spiritu in desertum ita q̄ Spiritus timoris & fortitudinis ducit ad primū Spiritus scientie & consilii ducit ad secundum Spūs intellectus & pietatis ducit ad tertium Spūs sapientie introducit ad quartum

Diversimode enim combinari possunt dona spiritus sancti. Primū autem desertum est penitentie: quia sicut in deserto est inopia uictualium: copia spinarum & ueprum: secreta cubilia animalium: Sic in penitencia uera debent esse

Refectionis parcitas

Tribulationis asperitas

Et proprie considerationis puitas & prauitas

Propter primum dicitur Hieremie secundo. Miseratus sum tui miserans adoleſcentiam tuam & charitatem disponſationis tue: quando secuta es me in deserto in terra que non seminatur sanctus israel domino premitte frugum eius. In terra que non seminatur non abundant uictualia. Miseretur ergo dominus illius qui ex timore offensionis preterite sibi subtrahit delectabilia carnis: & hunc finale timorem adiuuat spiritus fortitudinis ut penitens manum mittat ad fortia austeritatis. Et hic incipit spiritualis uita: secundum illud ad Roma. octauo. Si spiritu facta carnis mortificaueritis uiuetis. Et tunc ex parcitate refectionis efficitur sanctus contra inquinamenta carnis Israel uidens deum miserantem patrem & punientem iudicem & adiutorē fortem contra ignorātiā cece mentis. Et tūc premia frugū eius: id est presentia sancte conuersationis & austere operationis eius sunt domino presentate per recognitionē beneficii ab eo: ut in merito iesu se in choro sentiat: & eius honorem intendat. Propter asperitates tribulationum & tērationum que penitentem comitantur: dicitur. Exo. xv. q̄ filii israel de mari rubro egressi fuerunt in deserto sur: ambulauerunt q̄ tribus diebus per solitudinem: & non inuenērūt aquā donec uenerent in marath ubi inuenērūt aquas amaras quas propter amaritudinem bibere nō poterunt: donec immisso ligno in dulcedinem sunt conuerſe. Egressus enim de periculosa conuersatione preteriti scelens: quasi rubri maris & in ceden tibus per desertum penitentie ruduo: confessionis contritionis & satisfactiōis occurrunt angustie tēptationis multiplicis: Sicut in ps̄. dicitur: Ostēdisti populo tuo dura. Nec potest hec aqua bibi: eo q̄ in portabilis eis penitētia & amara. Sed cū ad memoriam reductur lignū crucis & amaritudo quā portauit iesus pro nobis: ex sola misericordia compassiōnis ad nos dulcescit omnis amaritudo. tribulatio

nis: & uerificatur illud propheticū. Computrescet in gū aſatie olei: ideoq̄ de benedicta cruce cātamus. Dulce lignum dulces dauos: & c. Propter tertium dicitur. Mat. i. Surgens iesus abiit in desertum locū ubi q̄ orabat: quia sicut fere solent per diē euagari per nemora: de nocte repetunt secreta cubacula: Sic penitēs a peccatis surgēs: & distractionis relinquēs ad secretum conscientie debet redir: & semetipsum considerando in dignum: post orationis suspiriū in spe uenie potest requiescere tamq̄ in secreto cubili. Secundū desertum ē eminētia reglaris uite. In deserto enim est

Hominum solitudo

Florum pulchritudo

Auium cantantium dulcedo

Quia in religione debet esse reclusio sensuū & sepe ratio a conuersatione hominū maxime penitentium & propinquorū: pulchritudo & odor uirtualium ex plorum. Contentus cōcors & suauis dulcedo spiritualium promissionū propter quod dicitur. Exo. tertio. Cū minasset moyses gregem ad interiora deserti: apparuit ei dominus: q̄ diu autem moyses cōmixtus egyptiis fuit: non apparuit ei dominus: quia qui curis secularibus & parentum affectionibus est impeditus: non est ad perfectionem religionis aptus. Nec feratur instantia q̄ religiosi paupertatis multum talibus imiscetur: quia cū lachrymis ē ruminandum nunc q̄liter intestatus est status: qualiter prostrata religio. Et qui optimus est in eis quasi spina de sepe: h̄ per corruptionem statuū dico. Alias multe seculares persone perfecte hodie sunt per mundum disperse: quorum consilio & exēplo nō sunt regi religiones relaxate. Et ideo uolētibus ad perfectionem ascendere oportet non attendere hominum relaxatorum exempla: & diligenter attendere quid dicunt antiquorum patrum reuelationes instituentium regulas & ab ipso dicta & exempla suam conuersationem formare. Hec sunt hodie interiora deserti: quia communis transgressio ueritatem regularem abscondit: & sanctorum patrum exempla desertauit. Questum eorum reputant pietatem & abundantiam spirituales ordinationem religionum carnalitate parētum suorū: charitatē & pietatem obseruantie preceptorum. Cōtra quos hieronymus dicit: per calcatum perge patrem: & per calcatam perge matrem: genus pietatis est impiū esse pro christo. Et beatus Anthonius mōachis conuersantibus iuxta parentes quantumcūq̄ in exteriori conuersatione religionis & bona intentione ibi morantibus dicit: q̄ a superno iudice in eorū computabuntur numero: quorū tribulationibus & consolationibus uariant in animo. Quid ergo dicemus de illis qui & oīno turbantur & factō implicantur: & parentibus suis & amicis resistētibus aduersantur uerbis: signis: discursibus: ab aliis secularibus & populis & a suis fratribus eis aperte sunt dissimiles cognoscuntur: primo quod pius ē multū reperitur qui tanto sunt studiosiores & pressū

ptiores ad male tractandum: referendum & pcurandum quanto sub habitu religionis occultantur a ceteris: & quanto minus timent: q̄ propter reuerentiam sui ordinis manus eis ab hostibus imponantur ultrices. Et quia non onerantur de portatione armorum: & leue ē eis iacula mittere in deordinatione uerborum. Cōmixti. n. sūt inter gētes & c.

Moyſes ergo sanctus assumptus de aquis egypti. i. religiosus conuersus a uanitatibus mūdi: immet gregem ad interiora deserti. i. cogitationum suarum studium conuertat & contutum ad obseruantiam regule & status promissi recogitatis quales fuerant fundatores primi. Et ibi apparebit sibi dominus in igne flāme rabi. Et uidebit q̄ ibi est gratie lux: sed nō cōburnit rubus: uidebit ibi expresse q̄ in regula & paternis exēplis ē ignis diuini amoris & lux ueritatis que propter malitiam filiorum nō pōt cōburere spinas deformationū & punitionis regule: & resistentis conatus. Et ideo audit dominum sibi dicentem. Solue calciamenta tua. i. dissolue a te exēplū imitande exēplaritatis: transgressio nis & relaxationis cōmunis: qui eorum exēplo male calciatus recedis: locus enim in quo stas idest stas in quo pro perfectione consequenda te locas: terra sancta ē: quia regula firma & imobilis plena sanctitatis: consiliis & preceptis. Utinam deus talē iueniat super quem similem educationem fatiat de filiis suis a malitia huius tēporis illi quē moyſes fecit de filiis israel tyrānide egyptiaca tribulatis. Nō minus enim nunc q̄ tunc affligitur spiritus ueritatis: quia in luto & latere & palearum recollectione pro edificandis uanitatis edificiis opprimuntur: & in uoluptuose discursionis fluuio per carnis prudentiam submerguntur omnes qui oriuntur generis maculini. Sed dimissis lamentis transgressionum ad considerationem illius qui gregem ad interiora deserti minauit: conuertamus stilū cui optime conuenit quod dicit lob. xxxix. Quis dimisit onagram liberū & uncula eius quis soluit? Onager ē asinus siluester: qui onera leuia regule & sua uia per cōmunē transgressionē siluestricata libenter assumit: & maculis distractionū & imperfectarū intricacionū que sūt uera onera ē solutus. Sed q̄ hoc est ualde mirabile q̄ iuuenes in medio imperfectorū senū uoluti eorum consiliis & exēplis sciant se ab eorū imperfectiōe excutere: & ad perfectionē regule anhelare. Ideo dominus ponit hoc i hoīe: quia ualde rarum ē & difficile: & nūq̄ nisi dei munere: quo recepto facile ē & dulce. Enumerat autē dominus munera que tali aīe cōfert: cū ait. Cui dedi i solitudine domū: q̄. i. intellectū & affectū eius auertit ne sequeretur cōe relaxationis malū: & pacifice & quiete sequeretur solitarius sue professionis uotum: & tranquille inhabitaret. mentis secretū pcuratodiam sensuum: & tabernaculū eius in terra saluuginis. Salugo sitim accedit: & desiderū talis anime ad imitationē christi uite inflāmatur continue & semper sicut ad maiore christi cōformitatē attrin-

gere. Attendendū ē autē q̄ dominus ē in solitudine: q̄a habitū mentis sue stabiliet fixe ut dictum ē in regule obseruatione que propter causas predictas solitaria ē effecta. Tabernaculū uero ē in terra saluuginis: quia desideria eius & actus qui ad modum tabernaculi uariantur semper sunt in ardoribus & suspiriis uite cruciformis. Sequitur. Cōtempnit multitudinē ciuitatis: quia non dimittit uiam perfectionis propter transgressionem multitudinis. Clamorem exactoris non audit. Exactor ē ueter & tota uita carnalis. Cuius uocem necessitatis ita audit in necessariis nutriendo carnem ut clamorem exactoris spernat a superfluis abstinendo & carnis premendo lasciuiam. Circūspicit montes pascue sue: & uirentia quoq̄ perquirunt: quia eminentias christi uite tanq̄ altos mōtes non solum inspicit: sed & circūspicit: quia omnes operationes tam christi hominis q̄ diuine dignatiōis: & ex hoc quasi cuiusdam circularis immensitatis intelligit & uirorem mentalis humoris charitatis. .i. christi iesu & in omnibus operibus suis perquirunt & in his tāq̄ in propriis pascuis iugiter meditando se reficit. Propter quod non est mirum si a multitudine ciuitatis se diuidet quē christi charitas lactat: & ad solitudinem ducit: ubi loquitur ad cor eius uerba bona: uerba cōsolatoria

Sue. f. uite exempla

Sui interni amoris indicia

Sui ducatus clara lumina

Sui influxus continua adiutoria.

Cui propter tenebras consiliorum ipsum retrahērium: ad cuius sequelam quasi singularitatem superficiali in intimis cordis clamat. Qui sequit me non ambulat in tenebris. Item q̄ certus sit: q̄ cum sit talis: q̄ hec non ē reprehēnsibilis singularitas: sed uirtualis cōmunitas: quia hoc est sequi consilium principis hoc est primi patris fundatoris francisci immo principalis fundatoris christi: & est seruate statum uniuersalis consilii professionis cōmunis. Aliiter autem si propterea suam relaxationem uocant uiam cōmunem: quia est plurimum: & hanc singularem: quia est paucorum: tunc uia transgressionis: est uia cōmunis & laudabilis: & uia perfectionis. erit uitiositas singularis. Et quis nisi cecus audeat hec dicere. Via ergo uere cōmunitatis laudabilis est obseruantia promisse professionis. Secūdo ad similitudinem florum pulchritudinis est in ista religione pulchritudo exemplorum sanctorū uirorum. Sicut enim in deserto inueniuntur multi & pulchri flores: Sic & in ipsa religione in uiris spiritualibus gratiose uirtutes: propter quod dicit ps. Pinguescent speciosa deserti. Sicut enim apes pinguescunt: & mel colligunt in floribus. Sic prudentes iuuenes in scōz senioz monibns. Sed uel mīritudo bestiarū incipit deserta penetrare & flores cōculcāt & sterconibus fedant. Ita heu mō in multis religionibus statuta regularia per bestialem multitudinē prauis moribus conculcant & multis spur

citiis maculantur: & desertum religionis quod con-
fueuerat esse infirmis preparatorium: adiutorium:
presidium uirtutis: nunc propter successionem ma-
lorum inundantium est periculū ibi uiuere etiam
perfectis

Vix enim inter eos potest obseruari paupertas pro-
pter abundantiam omnium

Vix puritas austeritas propter deliciae abusum &
multiplex feditatis exemplum

Vix obedientie ueritas propter presidentiū sepe in-
ductionē ad malū: & ad promissae regule firmetū:
unde in hoc deserto uidi tantū in habitare malum:
ut uix possit obseruari perfectio: nisi quasi p dei mi-
raculū & ducatum. Sicut dicit deuterō .viii. ductor
tuus fuit. s. deus in solitudine magna atq; terribi-
li. In qua erat serpens flatus adurens ut scorpio atq;
dyspas: & nulle oīo aque. Qui induxit in nos riuos
de petra durissima: & cibauit te māna in solitudine
quia nescierunt patres tui. Illi. s. qui te ad ordinem
adduxerunt. Nam deformati sunt maliciosa trans-
gressiōe regule: & relaxatiōe uite: recedentes a uia
primorum patrum: & regule promissae. Et hec soli-
tudo terribilis. O quot serpentes hic sūt suo ma-
lo exemplo adurentes: & scorpiones blandimento
falsae discretionis cruciantes aculeo pessimo. De q
bus dicitur Apoc. viii. Et dyspas qui siti occidit: q
tam ambitionis q̄ auaritie & gulositatis ipsorū est
insatiabilis appetitus. Contra quem de petra duri-
ssime passionis iesu riuus aque refrigerantis hanc si-
tim educitur uolētibus regulam obseruare. Et ideo
pro deformitatis moribus satis conculcantur flo-
res primorum parentiū uel patrum: & regularium
promissionum dicitur. Isa. li. Consolabit dominus
syon: & consolabitur ruinas eius: & ponet desertū
eius quasi delicias & solitudinē eius: quasi hortum
domini. Consolatur enim domiuus religiosos per
multiplicē promissionem hereditatis eterne: etiam
consolabit ruinas eius: quia licet multam sit diffi-
cile in casu culpa: tamen pius est eis benignus pater
tanq̄ filii in uenia. Et ponet desertum eius quasi
delicias: quia istas difficiles regulares obseruantias
in multas delicias & consolationes conuertit: etiā
solitudinem eius quasi hortum domini: quia in so-
litudinē seperationis ab imitatione peruersorū facit
eos germinare germina uirtutum. Alios etiam san-
ctos religiosos q̄ satagunt reformare seipsos: & ali-
os: consolatur dominus quia eos multorum alio-
rum conuersione: quasi hortū facit crescere in mul-
ta uirtutum abundantia: & diuinorum consolatiōe
bonorum. Ad illud secundum desertum primo
disposuit spiritus scientie cuius est omnia in suo ua-
lore ponderare: & gradum omniū cognoscere. Cuius
semitam perficit spiritus consilii: cuius est men-
tem perficere ad amplexanda cum dulcore & pleua
obseruatiā consilia iesu christi qui in uotis sancta-
rum regularum cōtinentur. Et secūdū q̄ perfectio-
res sunt regule: perfectius ibi christi consilia obser-
uantur: propterea euangelica regula tenet simplici

ter gradum sumū. Tertium desertum est contem-
plationis extatice. De quo dicitur. Cant. iii. Que ē
ista que ascendit per desertū sicut uirgula fumi: &c.
Et hoc desertū sequitur ad secundum anima enim
fugiens aliorum consortium cleuatur ad contem-
plationis donum. In contemplatione autem sunt
tres diete: prima est suum defectum plene cogno-
scere: ut seipsum derelictum uideat ab omni uirtute
Non solum quia pronus est ad faciendū mala: sed
difficilis & durus ad reconciliandum dei dona. Et
ut melius possit humiliari: debet se in tanta malitia
contueri: q̄ quasi omnes alios respectu sui uideat
perfectos. Sicut dicitur. Ioelis secundo. Quasi hor-
tus uoluptatis terram coram eo: & post eum soli-
tudo deserti. Tunc hortus uoluptatis ē omnis ter-
ra coram contemplatore: quādo animas proximo-
rum reputat plenas uirtute. Et post eum solitudo
deserti quia tota uita sua preterita uidetur ut uacua
omnis boni. Et talis si plene est illuminatus a gra-
tia: se reputat omnium pessimum. Nec est periculū
reputando se peiorem q̄ forte sit in oculis dei: du-
plici de causa. Prima est: quia ex te semper sic est
quia si aliter est hoc est ex gratia iesu christi quā tibi
non debes tribuere. Secunda est: quia etiā ista
gratia propter tuos defectus quibus eam ipugnas
debes te reputare nouissimum: etiam respectu cu-
iuscumq; sceleratissimi. Sicut dicit. Ber. super. Cant.
Sermone. xxxvii. Quid iquit scis o homo. Si unus
iste sceleratissimus quem putas horrendū non mo-
do pre te quem forte iam sobrie & iuste & pie uiue-
re confidis: sed & preceteris omnibus: sceleratis tā-
q̄ omnium sceleratissimū. Quid scis si te & illis oī-
bus mutatione dextere excessi melior quidem in se
futurus sit in domino uero iā sit. Et propterea non
mediocrem: non uel penultimū: non ipsum saltē i-
ter nouissimū eligere locum nos uoluit. Sed recū-
be inquit in nouissimo loco: ut solus uidelicet om-
nium nouissimus sedeas: teq; nemini nō domino
preponas: sed nec comparare presumas: hec. Ber.

Et supra possuit exemplum de ostio depresso p
quod intrāti non est periculum multum se inclina-
re: sed si uel modicum se plus erexerit statim fron-
tem & caput quassat: ad quod uitandū est consi-
lium iesu se nouissimum omnium reputare in hoc
deserto. Sicut dicit primi. Mach. ii. descēderūt mul-
ti querentes iudicium & iustitiam in deserto: In hoc
enim defensu est iudicium discussionis sui: & iusti-
tia sanctificationis dei. Et talem humilitatē demon-
strant sancti angeli posse reperiri in anima uestita car-
ne mortali: & hanc reputant sublimiter ascendisse
in omni perfectione: unde etiam dicunt. Que est
ista que ascendit per desertum id est per sue defectū
bil tatis continuum aspectum & etiam gemitum

Et qua anima que totaliter deficit in seipsa: sta-
tim assumitur a benedicti iesu misericordia. Deo se-
quitur secunda dieta: que quidem est continua con-
templatio excessui iesu monentis & passionati pro
nobis. Sed in hac anima: a seipsa excedit & in iesu

dolores transit & continue in sua cruce habitaculū facit. Iste est excessus q̄ moyses & helyas loquebātur cum christo in monte transfigurato: loquebat̄ ait lucas de excessu quem completurus erat in hie rusalem. Et quia anime i se deficienti utile ē & ne cessarium & delectabile in christi passione & morte morari: ideo cum petro talis anima dicit. Bonū est nos hic esse. Hec sunt enim illa munitissima loca de quibus legitur primi Re. xxiii. Morabatur autem dauid in deserto in locis munitissimis: mansitq; in monte solitudinis ziph in monte opaco. Dauid enim noster manufortis iesus in suis deuotis filiis: quos in suam mortem transformat: moratur in locis munitissimis sue uictoriosissime crucis in altitudine sui cordialissimi dolens. Recte dicitur solitudo ziph: que interpretatur florens uel germi nans: licet enim quo ad sanitatem corporalem ibi deflorerit quo tamen ad pugnam triūphalē ibi floruit rosa martyrii lilium candentis ai & puūssimi: uiola humilis indulgentie & patientie respectu inimici: & ex his omnibus germinat multitudinē secūda populi: & quelibet anima similitudinē amoris sui crucifixi & mortui: ut ibi anima se genitam cognoscens illud apostoli ad phil. ii. Christo confixus sum cruci: uiuo autem iam non ego &c. Secūdo ut ostendatur q̄ hic est contēplationis excessus subditur in monte opaco. q. obscuro: que quidem obscuritas significat super excessum sapiētie absco se in cruce: q̄ uocat apostolus stultum dei carnalibus: & tamen sapientiam perfectorum. In cuius signum christo pendente in cruce tenebre facte sūt usq; in horam nonam: ut ostēdatur q̄ excessus sui doloris & sapientialis amoris facit mentem excedere ab experimento sui luminis naturalis & transfert in extaticum lumen dei. Et quia in illo ardore amons anima plus sentit q̄ intelligit: ideo dicitur q̄ uirgula fumi ex aromatibus myrrhe & thuris. Thuribulum enim mentis est aureum per charitatem: rotundum per obedientiam & humilitatem. Inferius clausum per omnium terrenorum contēptum. Superius apertum per contēplationem celestium: licet habeat paruam formam propter imperfectionem intellectualium luminum: per illa tamē conscendunt feruida desideria amorum & passionum & transformationum cordialium & deuotorum ardorū amons christi iesu: quasi myrrhe & thuris. Et quanto magis sunt stricta foramina intellectus: sepe ad ea que non plene intelligit exardescit flāma affectus. Ex quo sequitur tertia dieta. s. q̄ mens in amorata de iesu quantūcunq; minima tantum reputat q̄ nihil excipit ab eius memoria. Et nihil est ita paruam de iesu siue uerbum: siue nomen: siue necessitates infantiles nature iesu: siue quicqd aliud sit: quod non teneat eam fixam & i amorosa contēplatione stabilitam tanq̄ res summi dei: & pro ipsa anima ex amore assumpta. Et hoc est nihil negligere: & amatum carissimum reputare: & hoc pōt figurari. ii. Re. xv. ubi dicit̄ q̄

rex Dauid transgrediebatur torrentem cedron & cunctus populus incedebat contra uiam oliue que respicit ad desertum. Cedron significat decursum christi uite: quem transgressus ē ex passibili carne. Cunctus populus huius regni est status & actus christi conuersationis. Qui status incedit cōtra uiam oliue: quia omnis actus eius est ex pinguedine sue dulcissime ad nos misericordie. Sed hec oliua respicit desertum: quia eius misericordia que in eius corde ad nos flagrabat facit eum etiam a patre & sine ipso in multis angustiis & penis pro nobis derelictum. In quo ipsemet sui amoris excessū ad nos admirans clamabat in cruce. Deus meus deus meus ut quid dereliquisti me. Et hoc est quod subditur. Et unuersi pulueris pigmentarii. Puluis tenuis & minutus & multus est uite christi quo ad sua miracula innumerabilis actus. Et iste puluis est pigmentarii ab infinita iesu sapientia pro nostra salute electus. Non enim nostrum fuit eligere pigmenta: nec qualis debuit ēē christi uita: sed sapientie dei que in ipso est: & per ipsum facientem oīa que nos debent prouocare ad amorem sui. In his igitur tribus dietis contēplationis iesu & sue passibilis uite scilicet in dilectione sui & transformatione in passionē & mortem christi & in ruminatio ne & summa estimatione & gratiarum actione oīs actus iesu quantūcūq; minimi sepe rapitur anima in excessu sui. Et hoc est desertum mara de quo dicitur est supra. Hec est uia trium dierum de qua dicitur q̄ erant ambulantes filii israel tribus diebus per desertum ethan. & castramentati sunt in mara Ethan interpretatur fortis siue robustus: siue fortis eorum ac perfectio eorum: & significat benedictum iesum: cuius amor in se fortis & robustus est & fortitudo nostra & nostra perfectio per hoc desertum in quo totus iesus quo ad se derelictus est & nobis datur. Ambulatur tribus diebus predictis sed castrametatur in mara: quia habitatio cordis nostri debet ēē infinita i abyssali amaritudine mortis sue in quo debet esse talis excessus nostri amoris. Ad hoc tertium desertum ducit spiritus intellectus & pietatis: q̄ intellectus facit penetrare abyssales altitudines perfectionis amoris cordis benedicti iesu ad nos. Ac per hoc incomprehensibiles doloris excessus: quos inestimabili amore sustinuit tam ex respectu diuini honoris recōpensandi: q̄ respectu uirtutis operande q̄ etiā respectu humani generis pene adimende. Et postq̄ sic donum intellectus in abyssauit rationem: donum pietatis transformat uoluntatem per passionem ad cognita & per liquefactiuum amorem ad christi iesu ruminata supplitia. Quartum desertum est mētis tranquillate: licet enim in superiori deserto sit accessus a seipso in mari pene iesu. tamen non tranquillatur nisi procedat ad mare glorie uisionis personals utriusq; nature: dicitur autem ista gloria desertum nō qualitercunq; sed artificiose edificatū. Solent enim magni reges habere nemorosa deser

ta ad speciales delicias maxima artificiositate edificata & deliciofitate secretissima & amenissima plena: unde Salamon edificauit domum saltus lybani in qua erant omnia sua aromata & pigmenta & deliciofa solatia: unde ipse dicit. Ecclesiastes.ii.feci hortos & pomeria & conserui ea cunctis generibus arborum. Istud desertum est humanitas unita. In quo anima habet cellarium scilicet Superabundantiã diuine suauitatis Refectorium eterne satietatis Dormitorium interne tranquillitatis

Vnde bene in deserto humanitatis iesu e anime retributum: quicquid anima fecit propter iesu com filium sumendo uotum paupertatis obedientie & puritatis: quia paupertas possidet cellarium: obedientia refectorium: puritas lectum pacatum & quietatum. Cellarium igitur est abundantia suauissimi amoris dei quem experitur anima in consideratione unionis iesu in persona filii dei: In quo gustat anima tantam dei abundantiam in amore ad uniuersam creaturam: quod non uidetur sibi quod aliqua creatura debeat aliquid plus appetere ex quo se uidet deum in iesu unione. Et habet pro maiori dono quod sit unita deo iesu: quam si sine iesu in quocumque alio uniret. Et sciat anima quod quanto plus poterit crescere in amore humanitatis iesu: & delectationis glorie eius humanitatis non habito respectu ad seipsum: tanto plus sublimatur in transformatione immensissime delectationis diuinitatis eius. O anima mea hic tota ex te exas & nunquam in te redeas: quia in te non nisi tibi male est. Transeas in iesum in quo cum ipso deus es: & millesies milies plus te tota euiscera in gratiarum actione: ut persona filii dei de hoc quod benedicti iesu humanitatem personali unione uniuert: & te in ipsa: quasi te sine iesu aliter assumpsisset. Si enim extra te exis quod simpliciter melius est diligere: & in ipso optimo delectari. Quod si nullum dubium est quod multo melius fuit illud quod deus diligit ab eterno facere in assumptione iesu: quam si fecisset aliud: ad quod tua uel cuiuscumque fantasia uagatur: concludit expresse quod multo magis debet delectari anima in eo quod humanitas iesu est deo unita: quam in aliqua alia fictione: quam in sua fantasia confingat seu componat: & ideo anima perfecta que omnino non diligit se nisi in deo & est euacuata suo amore uicioso reputat suum melius simpliciter quod est deo magis honorificum: & ibi uerius ipsa diligit ubi magis esse deum cognoscit: unde quia uidet deum honorari unione iesu: ideo ibi se reputat tanto melius uniri deo: quam in quolibet alio modo: quanto ibi non dubitat deum amplius honorari: immo hoc cogitare de se reputat deo magis contumeliosum: ac pro hoc sibi molestum ut quendam infernum. Ad hoc non continget anima que nescit a proprio amore exire. Si ad hunc gradum potes ascendere: poteris uidere quid est pro amore iesu pauperem esse. Cum enim deus faceret delectamenta bonorum naturalium in quibus nunc comprehenduntur bona fortune delectamenta

habituum uirtualium: & in multis uiris delectamenta tolerantie passionum in humilitate profunda. Et sepe appetitum zelo iusticie eternalium punitionum sine sui commissa offensa & delectamenta fructuionis patrie plenissima paupertas sui pro amore iesu est omnibus istis spoliatum fore: in his omnibus nihil uelle nisi id quod benedictus iesus de illa anima in se: & ad se: & per se: eterna ordinatione disposuit: unde ista anima non uult in se nec pro se delectari in aliquo predictorum bonorum. Et si que ras quare: respondet: quia non sum mea: nec aliquid est mei in me: & pro me. Bonum totum quod sum in iesu sum. Nihil uolo eligere: quia nescio quod circa me sit dei uelle. Scit spiritus meus iesus qui est mecum meum scire: & meum uelle: & meum esse. Et ideo nihil uolo nisi quod certa sum illum uelle: uult autem quod me precipit facere. In his me uolo exercere non propter aliud premium nisi propter illud quod est mihi datum scilicet quod deum est. Et si ipse est deus: & ego non sum presumptuosa: superba ut lucifer esse uoluit: sed transformatione amorosa & extatica per quam mihi meum malum esse desinit: quia uiuo ego: iam non ego. Hoc declarat. Augustinus super psalmum in auctoritate posita in libro quarto capitulo decimo. Et hoc est spiritu parere esse. Et ideo pluries dixi: quod uera paupertas est dei sine aliqua distractione possessio: predictis enim affectionibus reciprocis a mente excludis nihil remanet quod impediatur deum pacifice possideri.

Non mireris autem quod inter delectamenta a deo creata que enumeravi appetitum iusticie sui in eternum pro offensis preteritis sine adiectione nouarum offensionum: quia non solum hoc est bonum commune sed est excessiue anime rectitudo. Ad quam profunda humilitas in recognitione sue iniquitatis & zelotypice transformationis: caritas ad rectitudinem iusticie dei duxit animam: dum uidet iustissimum & dei honorificum quod tantum scelus ab eo commissum puniatur in eternum. Et suauissimi dulcoris est gustus in tanto amore iusticie dei: quod hoc appetit pro honore sui. Et ad hoc sepe gratie excessus rapit mentem sponse: unde si sibi reuelaretur: quod hoc iusticie dei iustitia accipit hoc anima cum suauitate pacifica: & plus sepe: cum electione promptissima: et hoc intellige de pena separata a culpa. Quod autem hoc sit rationabile probat psalmus: Letabit iustus cum uident uindictam. Si letabitur uidendo uindictam in alio nec seipso nequaquam iustus est: sed cruentus: licet enim talis punitione a mente carnali apprehendatur: quasi desperans a domino ex separatione: nequaquam tamen sic accipit mens a spiritus sancti feruore ad hunc zelum commota. Si enim beatitudo sua uera consistat in fructuione uoluntatis dei non sue hoc anima pro sua beatitudine accipit quod uoluntas dei de ipsa ab eterno elegit. Et ideo ibi anima simpliciter fruitur diuina uoluntate: etiam si sit in suis penis eternis. Et quia humilitatis abyssus & iusticie zelus sepe uult in penis proprium eligere pro

dei honore statim paupertas spiritus frenum appo-
nit. Nequaquam mihi faciam proprium non habere:
non si est mea: sed sponsi. Et ideo quod fecit de me in
se uolo esse: fructus mea est uidere continue & rumi-
nare quod ipse est deus. Et ex quo ipse est deus & non
potest illatio solui quin semper deus sit deus: &
quin iesus assumptus unicus semper sit deus unio-
ne personali in quo est gloria omnium membrorum
suorum in ipso: & cum ipso: & per ipsum: iam me
sentio gloriosam: iam non me sentio: sed ipsum sen-
tio. Hoc est desertum de quo dicit Esa. xliii. Dedi
in deserto aquas: & in imo flumina: ut darem po-
pulo meo potum electo meo. In isto deserto bene-
dicti iesu dedit dominus aquas glorie pro se & pro
omnibus electis. Sicut ipse samaritane promisit.
Qui biberit ex aqua quam ego dabo ei: non sitiet
in eternum: sed aqua quam ego dabo ei: fiet in eo
fons aque salientis in uitam eternam. Hec sunt flu-
mina que de uentre credentium fluunt aque uiue:
quia dilatatis brachiis. sue mentis natus in infinita
te glorie dei & in imensitate in se & in humanita-
te assumpta boni iesu. Sicut ergo de cellario replet
refectorium: sic de spiritu paupertatis perficit obe-
dientie uotum. Et sicut paupertas recipit abundan-
tiam suauitatis: sic obedientia dulcedinem suauita-
tis. Hec autem obedientia iesu est propria & in
omni dei uoluntate satia: eo quod ipsa gustat quod bonus
est dominus per sapientie donum. Vbi est humili-
tas ibi est sapientia. Et ideo clare uidet quod omnia que
contingunt: & in hac uita & in alia sunt ad dei ho-
norem subseruientia: & ad salutem electorum ordi-
nata: propter quod semper est leta: quia uidet quod se
per complentur dei uoluntate: uel uno modo uel alio.

Habet autem hec obedientia triplicem respectum
deum honorandi: primo in gustatione contemplationis
glorie iesu: in quo isto modo deo obedit:
quia multo plus delectatur contemplando iesum
beatum quam se beatificandum. Et plus expectat & de-
siderat sui gloria diuinitatis & humanitatis iesu:
quam sua: & a propria nititur desiderium auertere: & ad
illam iesu conuertere. Et sepe pluribus animabus
dat: quod hec sine labore ab ipso benedicto iesu recipiunt
in actu: sed semper in habitu. Et de gloria iesu tran-
sit ad penas quas sustinuit: & secundum imensitatem
eorum que expertus est in christi gloria transformatur
in eius dolorem & penam. Secunda obedi-
entia est quod prelatum quem sibi dominus dat semper
ut christum respicit: & sicut christo iesu dulciter &
reuerenter sine aliqua rebellionem obedit nulla diffi-
cultate retracta uel persecutione remota: nisi forsitan
propter malitiam corruptionis temporis prelati de-
formati aliquid perciperent uel suaderent quod regule
professionis destrueret professionem: hoc excludit
etiam in his que quantum ad extrinsecam apparentiam
aliquando minus bona uidentur uiri perfecte si no-
tunt uoluntatem suorum prelatorum uisionibus

subdere illa recompensando in maiora. scilicet inobedi-
entia merita. Tertia obedientia quam facit talis anima
deo est quod de se: & de omni re sibi dilecta secundum
sensum currit tranquille in oppositum afflictiuum
& ideo obedit deo in dimittendo conuersationem
amici locutionem & delectationem in eius tempora-
libus bonis & eius damna complectitur a deo uoli-
ta in quantum sunt sui ipsius afflictiuum: & ipsum a
meditatione sui cordis abscondit. Et ad omnia ista
persecutorem suum delectabiliter introducit. Et hoc
modo anima sequitur inspirationes iesu: prout di-
citur in quarto libro in primo capitulo: iesus spiritus
afflatibus. Multum enim debet mens erubescere quod
debeat aliquid perfectionis habere: nisi multo dul-
cius amarissimum hostem amplectatur pro amo-
re iesu quod quemcumque amicum: parentem uel filium pro
ligatura sanguinis: uel seruitu temporalis: quod ad-
minus deberet facere dulcedine rationis. Sed est
imperfectio magne signum si in hoc sensualis
appetitus repugnat in tantum quod retardet prompti-
tudinem rationis: licet in hoc & in aliis prudens ie-
sus ad humilitatem seruandam permittit animas su-
mas perfectiones habentes in quibusdam infirmis
imperfectioibus ruere que reprehensibiles eunt
etiam nouitiam seruari. Non est ergo mirum si ta-
lis anima que hic pro dilecto iesu sic currit ad cura-
da contraria in eodem dilecto iesu fatiatur suauitate
diuina. Et quia obedientia in omnibus animam
sub deo ponit: idcirco eam in christum totaliter
transponit. De hoc deserto delitioso dicitur nu-
mer. xxxiii. dirigens balaam contra desertum uultum
suum eleuans oculos uidit israel in tentoriis com-
morantem per tribus suas & infra. O quam pulchra ta-
bernacula tua iacob & tentoria tua israel. ut ualles
nemorose ut horti iuxta fluuios irrigui: ut taberna-
cula que fixit dominus: quasi cedri prope aquas.
Balaam in uerbis istis potest significare celestes an-
gelos admirantes altitudinem talis anime: unde
contra istorum animam que in deserto presentis
uite tanta obedientia est deo subdita dirigentes uul-
tum considerationis sue uident eam in tentoriis
commorantem per tribus suas. Tentoria significat
facilitatem motus. Ordinationes autem tribuum
significant ordinationem omnium actuum & ap-
petituum: uidentes igitur angeli in hac uita animam
tanta perfectione obedientie in omnium exteriorum
& interiorum ordinatione deo subiectam extollunt
pulchritudinem & decorem uirtualium in ipsa di-
centes. Quoniam pulchra tabernacula &c. Et ratio-
ne humilitatis profunde & deuotionis pinguis-
sime comparat eam uallibus & arboribus confitis qua-
si uirtutibus altis & hortis irriguis ex cultura omnis
unionis uirtualis: & ex irrigatione diuinorum iesu
xuum tanquam irriguorum fluminum: propter quod
dixit. Tabernacula que fixit dominus: quia obedi-
entia sicut mobilis ad imperium. Sic mobilis ad affe-

ctum ē simpliciter diuinum opus. Et quia hec obe-
diētia eleuat animam ad altitudinem predicte sapiē-
tie: ideo dixit quasi cedri prope aquas: quasi dicat.
Sapientia hec est quasi natura angelica non huma-
na: & hoc est propter infusas irrigationes continu-
as sarietates dei in dulcore quem gustant optimi ī
omnibus operibus suis. Non est mirum si ex duo-
bus primis: scilicet cellario & refectorio seqt̄ tertiū.

Est autem tertius lectus pacatus & tranquillus.
Cum enim paupertas nihil de se nihil retineat &
obedientia totam se sub deo subiiciat: quid potest
esse quod puritatem illius anime possit maculare:
& tranquillitatem illius cōscieie stimulare? Pro-
pter quod debes scire q̄ puritas respondet obediē-
tie & modis eius: & ideo nulla anima potest esse
deo plena: nisi obediētia subiecta: nec obedientia ē
deo plene subdita nisi sit pura. Nō aut̄ pōt esse pu-
ra: nisi totalit̄ deo subiecta: nec plene deo subiecta:
nisi per paupertatē spūs exeat de seipsa. Et ideo iste
tres uirtutes ī plenitudie simul currūt. Tūc aut̄
est anima castissima quando non adulteratur nec
secum: nec cum alio: sed seruat se mundissimam &
integrā sponsam suo cui desponsatur triplici respe-
ctu quietis: in quo castissima se ei conseruat. Pri-
mus respectus huius sancti matimonii est nihil p-
pter se appetere: nihil propter se fugere: nisi solū p-
pter iesu sponsi amorem. Et lectus connubii est qe-
scere in his in quibus quieuit dilectus iesus. Est au-
tem sibi desponsata ad gustandum honorem dei:
& gloriam dei & hominis iesus: quia solum dei ē:
& quia dei honor est & uoluntas animam illam sic
eius gloriam continue degustare non habito respe-
ctu ad aliquod bonum proprium. Sicut dicitur in-
fra de cruce perfectorum capitulo: Iesus cruce diti-
tus. In secundo respectu est sibi desponsata at casti-
ssime gustet amaritudines passionum quas in sua
mente & carne portauit sponsus passionatus iesus
quas continue uidet portare in suis uiatoribus mē-
bris: & omnium necessitates in seipsa miranda cō-
passione reuoluit & sollicita pietate supplet: & offē-
sas dei in quibus glorificatus iesus non potest do-
lere uice iesu amarissime deplorat. Et nihil aliud a-
maritudinis sentit in mundo nisi q̄ tantum uidet
diuinam bonitatem contempni & maiestātē offen-
di ab aliquo impio peccatore. Nihilominus & uice
iesu: peccatoribus ex corde compatiens modis qui-
bus potest eorum conuersatione plorat ad deum
& suspiriosus gemitibus iugiter diuinam misericor-
diam interpellat: non obstantē q̄ certa sit q̄ deus
de omnibus malis suum honorē eliget & melius
electorum. Tanto enim mala sunt peiora de se quā-
to deus omnipotentissimus & optimus crudelius
offenditur: qui per omnipotentiam suam de malis
honorem suum trahit & de peccatis & culpis facit
occasionaliter augeri gratias electorum: imo illud
est quod mentes seraphicas facit ardere in amore
dei: & i dolore peccati. Et quia per humilitatem p-

fundam talis anima recumbit ī nouissimo loco nu-
ptiarum dilecti iesu: & omnes electos uidet iesus:
multo melius q̄ uideat semetipsum. Ideo suauissi-
mum est deum rogare ad similitudinem spōsi sui
q̄ omnes penas corporis christi in quibuscūq̄ suis
mēbris faciat eam portare illis absolutis a pena &
hoc pura intentione habens pro premio sufficiētī
liberationem illorum in quos amore spōsi a semet
ipsa accepit. Plura que hic dicuntur clarificant q̄
dicta sunt super: Nunc dimittis: aliqua hic dicta ibi
sunt dariora. Tertius respectus puritatis est que
habet ad iesum propter amorem reformandarum
uirtutum ipsius iesu in se que sibi est desponsata ad
fugiendum delectamenta omnium sensuum: nisi
in quantum per ipsos sensus in omnibus speculat̄
sponsum iesum & membrorum ipsius salutē. Pro-
pter quod & non propter appetitū glorie alicuius
sic est ī omnibus temperata circumspecta & clausa:
q̄ etiam necessariam sustentationem nature inci-
pit cum tanta modestia: q̄ in illis magis gustat spō-
sum q̄ temporalem cibum. Et quantum expedit
aliis iformādis etiam ab illis que sue debilitati ali-
quando necessaria forent subtrahit manum suam.

Ad lectum sponsi pertinent ista tria pacifice po-
ssidere & cum tranquillitate mentis & delectatiōe
ad ista currere sine difficultate propter amorē simili-
tudinis sponsi iesu & uirtutum eius: quia sponsa
creuit in iesu. Cū difficultate autem ad ista fata-
gere est in fibris uirtutis. Non tantum autem pre-
dicta pertinent ad tranquillitatem lectuli: sed patiē-
tia & possessio omnium uirtutum. Quia enī om-
nes uirtutes sunt cōnexę: ideo qui plene habet unā
habet omnes. Et ideo omnis uirtus consummata p-
fecta facit animam quiescere in lecto pacifici salo-
monis ueri iesu: quia undiq̄ uicit hostes & quod
maxime in paupertate refulget: tali igitur anime
delectabiliter dicit sponsus in amplexu & oscula ru-
ens. Tota pulchra es amica mea: & macula non est
ī te. Hanc admirantur angelorum exercitus sic ad-
huc in carne manentem tranquillatam sponso iesu
sed non minus iesum tranquillum in eius puritate
sponsali. d. Cant. Que est ista que ascendit de deser-
to: deliciis affluens inixa super dilectum suum.

Potes enim uidere per superius dicta q̄ non in
se nititur: sed dilecto inititur. In cuius inixu ē deli-
cium affluentia & mens trāquillata: & in hoc sapo-
re est perfectio quantum capio maior q̄ possit habe-
ri in hac miserabili carne ab anima peccatrice. Sed
quis plus capiet plura ponet: & ideo adiuratio spō-
si q̄ non excitetur dilecta ab iniquitate alicuius cre-
ati per capreas ceruos q̄ camporum: id est non in-
currat offensas ciuū supnorū: uidet̄ in hac dilecta
spōsa ipleri: q̄ nullo potest euetū a spōsi trāquillitate
mutari. Ciues enim celestes dicuntur capree pro-
pter limpiditatem uisus: dicuntur cerui propter agi-
litate saltus: sed camporum propter exclusionē
omnis distractiui nexus. Et quia spōsa benedicta

est per perfectionem naturalem in eorum societate tranquillata: ideo sub interminatione eorum offensa est ipsius sponse inquietatio iterdicta: quasi dicat: ipsa est sicut unus ex nobis. Sicut ergo non permittit sponsus suum interrumpi palatium: nec quietem turbari spirituum superiorum: sic non permittit huius benedictae anime cor floridum: in quo sponsus dormit per suauissimum somnum: & hoc est ipsam semper in sponso fore tranquillam. Attende autem quae plena tranquillitas sponse fugit simul cum distractione turbatiua: omnem tepiditatem & orationum negligentiam & incompassionem fraternam. Et quomodo omnia omnibus sit semper manens tranquillitas: & sic fugit omnem malitiam heretice libertatis: nam ipsam fornat iesus emanuel: qui nouit reprobare malum & eligere bonum. Ad illud autem ultimum desertum ducit spiritus sapientie iesu in eo cuius uoluntas & bonitas purissime saporantur a sponfa.

Via uero benedictus Iesus in deserto quadraginta diebus legitur ieiunasse: ideo secundum quattuor quadragenas benedicti iesu in quadruplici deserto prescripto quadrupliciter ieiunatur. In primo ieiunatur a peccatis mortalibus & delitiis carnis. In secundo ieiunatur a cunctis secularibus & quibusdam societatibus & affectionibus distractiuis. In tertio ieiunatur ab omni reputatione sui. In quarto ieiunatur ab omni amore sui & omni creati in quantum tale. Et quia in quolibet ieiunio est refectio sua: ideo in primo comeduntur quinque panes ordaeae propter penitentialem asperitatem sensualis uite afflictiuam & anime satiatiuam: quia in ea spes uite degustatur. In secundo comeduntur septem panes triticeae propter multitudinem donorum spiritus sancti: quae acquiritur in statu religioso & separatione ab amore mundano. In tertio comeditur uittulus saginatus in receptione filii dissipatis a patre occisus: quia pinguis amor cordis iesu in immolatione mortis eius pro nobis peccatoribus redimendis continue degustatur. In quarto comeditur panis celicus suauissimum manna glorie dei & hominis iesu christi. Prima quadregesima potest significari per quadragenam presepii. Sicut enim in parturitione sacratissime uirginis in fetore stabuli: & in asperitate presepii & societate bestialium & refectione tenui & fascia ligamenti stetit bonus iesus: ita penitens in parturitione mundi propositi per contritionis spiritum stat in memoria preterite offensionis tanquam in fetore stabuli in pugna bestialium tentationum: quibus uelut nolit pluries soriatur: licet & aliter bestie significant. Bos ruminationem eorum quae pro nobis christus fecit. A finis iugem deprecatione oneris per satisfactionem impositi. Debet & esse duricia

presepii per asperitatem uestis & lectuli: & in cibo tenui per asperitatem ieiunii: & in fascia ligamenti per obseruantiam sacerdotalis precepti in toto quadragenario penitentiae: donec ipsa consumatur: & tanquam purgatus in templo dei presentetur. Secundum ieiunium potest figurari per quadregesimam qua christus latuit in deserto. Sicut enim christus tunc fuit solitarius: sic & religiosus debet esse totaliter a mundo semotus: & in oratione & silentio totus a seipso reclusus: quod si fecerit sciat quod exemplo iesu post uictoriam hostis loco confortii hominum habebit confortia angelorum. Tertium ieiunium figuratur per quadregesimam horarum: qua christi caro fuit mortua & sua uita priuata quia qui ad excessum contemplationis mortis christi ascendunt: sentiunt in se quod apostolus dicit ad Cor. tertio. Mortui enim estis: & uita uestra abscondita est cum christo in deo. Et illud: Consepulti enim estis christo per baptismum eius in morte. Quartum ieiunium in quo est plena satietas: quia ibi ieiunatur ab omni malo: & reficitur omni bono: figuratur per quadragenarium dierum: quibus dispensatiue iesus gloriosus stetit in terra quantum fuit necessarium apparens discipulis: loquens & admoneus & se exhibens: ad fidem erigens eos & subleuans: ad spem attrahens eos & transformans signis mirificis ad amorem: & post subito euanescentis.

Et quia iste quartus status solus aliene cure potest intendere: idcirco licet sit totus transformatus in diuinitatis abyssum & in deum hominem simul gloriosum & passum: tamen mira condescensione foras exit ad proximum solum similia his quae dicta sunt supra christum facere discipulis: & ipse populis & spiritualibus personis. Et necessitate expleta ab eis subito euanescit: quia a populorum turbine & cum familiaritate celerrime a se abscondit. Hec enim causat in auditoribus appreciationem & reuerentiam auditorum: & in predicationibus obseruantiam suarum uirtutum & fugam mundanorum uanitatum: & sufficientiam ad nutrimentum & regimen populorum. Hauriunt enim ab uberibus christi iesu in secreto solitudinis auidae quod pro loco & tempore utiliter & discrete populo effundunt abunde: recordantur quod gallus est auis pulchra: sed continua sui apparitione uilescit: & tactus manus auium pennas deordinat & deformat. Et si diu teneantur in manu sua sudore humectat: & fit inhabilis ad uolandum. Spirituales aues hoc experite nouerunt. Unde & benedictus iesus predicatorum forma post inquietationem turbarum dixit. Venite seorsum in desertum locum: & requiescite pusillum. Erant enim qui ueniebant & redibant multi: & nec spacium manducandi habebant: Matth. sexto. Sic sepe propter multitudinem familiaritatum impedit manducatio ipsa suauitatum: nec inuenit anima ad hoc tempus gerere.

Licet autem moyses & helyas eodē numero die
 rum quo & xps ieiunasse legantur: multum tamen
 differenti uirtute. Nam moyses non esuriit refectus
 suauitate diuini eloqui & conforti. Helyas est refe-
 ctus efficacia mirabili & refectioe solidi & durabi-
 lis cibi: qui tanto tempore diuina uirtute calorē na-
 turalem occupauit ne cōsumeret uitales humores:
 & corpus in debita fortitudine substentauit: prop-
 ter quod dicitur q̄ ambulauit .xl. diebus: & .xl. noctibus
 in fortitudine cibi illius. Christus uero uirtute p-
 prie potentie corpus in qua dispositione uoluit re-
 nuuit sine esune. Et quia hoc fecit ex feruenti nostre
 salutis amore quo uoluit se pro nobis tanto tem-
 pore delectatione comestionis priuare: ideo suum
 ieiunium plenum est uirtute & exemplaritate: do-
 cens nos animū a delectabilitate carnis intrahere: &
 in occupatione diuinorum gustuum internū satia-
 re palatū. Et ut nos doceret modū: dicitur q̄ est
 ductus a spū in desertum. Quando enim i amore
 spūs sancti anima desertatur a cura delectationū se-
 sibilium ut compleat illud quod dicit Apostolus.
 Curam carnis ne feceritis in desideriis uestris per ta-
 lem mentis recollectionē & amorosam intentionē
 ad sublimia dei facile est sibi sine esurie ieiunare a
 delectationibus carnis & mundi. Gustato enī spū
 desipit omnis caro. Quātū autē possit amor di-
 uinus in anima: ostendit a minon i auaroz amor.
 Sepe enī mercatores luuenes: & gulosi dum in nū-
 dinis occupant: uel in receptione pecunie: uel i pla-
 cibili negociatione obliuiscuntur comedere: nec se-
 tiunt se esurire. Quanto magis spūalis amor: hoc
 potest facere in spūaliū occupatione. Sed mēs ocio-
 sa & uaga non uidetur aliud uelle habere facere nisi
 cogitare de sua esurie: & pro cibo tenui gemere: &
 hore tarditatē cāre: unde non est mixe si tali est gra-
 ue ieiunare. Ne autē aliquid deesset exemplaria-
 ti nos dirigēti iesu dī q̄ postea esuriit. Vbi dicit hy-
 larius: q̄ sue nature hominem dereliquit. Arbitror
 ego q̄ natura iesu per diuinā potentia sustentata i
 quadragenario fuit sibi relicta ad penalē esuriē: ut
 tm esuriret quantū talis exinanitio requirebat: & te-
 nebat natura in fortitudinem ne deficeret: si ut in
 debito robore stantē: esunes eum amplius crucia-
 ret. Ita q̄ tūc ieiuniū quadagesime licet nō habue-
 rit effectū ad destruendū p debilitatē subiectū: hūit
 tamē effectū fortissimū ad inferendum famis cru-
 ciatum. Non enim credo q̄ ista fuerit cōis esuries:
 sicut homo quando post digestionem cibi incipit
 esurire. Sed puto q̄ in hac uita non fuerit esuries si-
 milis ei: quā tunc xps pro nostra exemplaritate assū-
 psit. Dicitur autem infra aliquid sise in xpi passi-
 one quia naturam seruauit in robore usq; ad ulti-
 mum istans mortis. Ex quo sequitur q̄ dolorosius
 passus fuerit. Illud autem cōuēiebat xpi honori in
 uictorioso triumpho & nostre utilitati in dando ex-
 emplo. Propter quod dicit hylarius ubi supra: q̄ nō

erat a deo diabolus: sed a carne uincendus. Tanta
 enim intensio famis quam diabolus attentare fuit
 permittus in homine quem uidebat aduertit: dedit
 ei uictorie specie maxime: quia uidit maximam af-
 flictionem famis & cibi distantiam: Et quanto fa-
 mes fuit acutior: tanto tentatio fortior: & uictoria
 gloriosior: & exemplaritas dario: unde cum ma-
 gna patientia bonus iesus necessitatem & afflictio-
 nem sue diuine carnis sustinuit: expectando per lō-
 gam horam finem tentationis. Et ad honorem ui-
 ctorie xpi: & ad afflictionem sue innocentissime car-
 nis uidetur se recolligisse fames in unum & q̄ tan-
 gere non potuit q̄ diu noluit per quadragēariū tem-
 pus nunc licentia data quasi simul adunata pugilē
 nostrum inuasit tētans quasi tempestas ualida ob-
 ruere. Sed gigas noster xps iesus fixus stetit & pa-
 tiens: hostem deiecit prudentia: & famē patientia
 superauit. O anima mea ne quid tibi de uirtutū
 perfectione: & carnis subiugatione blandin: ne cor-
 pus tuum uas infectionis perditionis & macule:
 uel ieiunii abstinentia macerare. Ecce dei caro p uir-
 tutum opatiōe perfecta acutissima affligitur p exē-
 plaritate danda ieiunandi carni infecte & peccato
 subiecte. Quid igitur dicis tu spūalis fallaciter:
 ueraciterq; carnalis? Est ne caro tua purgata a fomi-
 te que usq; ad mortē scaturit spurcissima feditate.
 Nullus uiuens in carne presumat se a ieiunio exi-
 mere: uidens iesum dei filium ieiunare. Quāq;
 autem certum sit omnibus xpi athletis abstinentie
 rigorem necessarium esse his qui perfectionem mē-
 tis per dei gratiam conseruare conantur: quia tam
 noui insurgūt heretici spiritu feditatis pleni: & alii
 spiritu presumptionis fatue sub pretexto puritatis
 consecute: qui uidentur impie dicere: q̄ abstinentia
 nihil habet facere cum perfectione: & hi se uocant
 de spiritu libertatis ut libere male agant. Idcirco ad
 destruendum hoc dogma peruersum: ueritatē hāc
 lucidam roboremus tam per exempla: q̄ per docu-
 menta sanctorum. Et primum quidem euange-
 lice perfectionis precursor suo exemplo eam destru-
 it: & eam gabriel angelus in eius commendatione
 deiecit. Ait enim Luce primo. Erit enim magnus
 coram domino: uinum & siceram non bibet & ce-
 ergo abstinentia coram domino magnum reddit.
 Hoc ipsum uas electionis paulus sibi necessari-
 um asserit. d. i. ad Corin. nono. Castigo corpus me-
 um & in seruitutem redigo: me forte cum aliis pre-
 dicauerim ipse reprobus efficiar. Ad hoc facit
 multum quod Eusebius in ecclesiastica hystoria li-
 bro secundo refert q̄ inter sanctos episcopos quos
 euangelica uita instituit: uinum nemo gustare con-
 uenit: nec aliquam carnem: tantum aqua est eis
 potus: & panis cum sale & hylopo. cibus.
 De austeritate autem eorum quorum uitam
 constat fuisse perfectionis exemplar pretermitto
 narrare: quia de eis libri sunt pleni. Le

ge Hieronymum ad eustochium: & collatiões sanctorum patrum: quas scribit Cassianus: & uitas sanctorum patrum: & potius mirari poteris q̄ imitari.

Beatus quoq; Basilius & eius regula monachis orientalibus esum carnis inhibuit. Sanctus martinus pietate plenus: & uir apostolicus in suo monasterio monachis secū degentibus uini poculum cōcedere noluit: sicut de ipso narrat Sulpitius. Et facer uir benedictus sanis monachis esum carnium interdicit. Vides ergo q̄ in uinis sanctis uigor abstinentie emicuit. Secundo ne quid ad certitudinem desit: aliis sanctorum auctoritatibus probandum est: q̄ abstinere a uino & carnibus sub debitis circumstantiis sit perfectum. Hieronymus ad demetriadem. Conceduntur quidem nuptie carum uini usus: sed horum abstinentia consilio perfectiore suadetur. Idem quoq; contra Iouinianum. Si uis perfectus esse: bonum est uinum non bibere & carnes non manducare: quia melius ē animā saginare q̄ corpus. Augustinus etiam de fide ad petrum sic ait. Humiles serui christi qui cupiunt deo sine impedimento seruire: coniugia non appetūt: a uino & carnibus abstinent quātum ualido corporis permittit: non q̄ peccatum sit coniuges habere: aut carnes uinumq; percipere. Ad hoc facit Gregorius: xxx. libro moralium. Nullus in quā palmam spiritualis certaminis apprehendit: q̄ uō in semetipso prius per afflictam concupiscentiam carnis incertina deuicit: neq; ad conflictum spiritualis agonis assurgit: si non prius intra nosmetipsos hostis publicus gulaq; appetitus edo mer. Hieronymus contra Iouinianum: si quis existimat iter abundantiam ciborum & potuum se perfecte uacare sapientie posse: hoc est uersari inter delicias et deliciarum uitis non tenere: seipsum decipit. Et infra quomodo nuptiis uirginitatē: saturitati & carnibus ieiunia spirituumq; preferimus: hec hierony.

Si igitur uacare sapientie perfectiorum est uirginitas preferitur nuptiis: & saturitas ieiunio: sicut perfectum imperfecto: restat q̄ de genere operis abstinere a carnibus aliisq; cibariis actum dicit consonum perfectioni. Et e contra: his uti perfectionem quandam importat quantum est de sui generis natura: nisi ad perfectionem reducatur per circumstantiam superans dietam: ut pote cum quis plenam habet abstinendi uoluntatem: & tamen huiusmodi cibariis utitur sobrie pro loco & tempore: uel quod hoc requirit necessitas sustentationis proprie propter egritudinem seu infirmitatem: uel utilitas edificationis fraternelle per charitatem cōdescensuam. In quibus duobus casibus si uirtutis perfectio habetur ī corde: bene ostenditur in receptionis sobrietate: & in hoc quia nunquam de ore suo exhibit relaxationis commendatio: immo reuerentia & laus omnis anime abstinentis & sue infirmitatis: siue spiritus siue corporis humilis confessio: quia semper timebit propter amorem uirtutis interne: ne actus exterior qui imperfectus uidetur trahatur ab

aliis in exemplum. Et ideo condescensio non erit sepe: sed raro: nisi forte al' multa sequeretur utilitas: & tunc sobrietatem abstinentium predicabit.

Quia uero predicti heretici ad damnatiōis sue cumulum pro se scripturas peruertendo adducūt: idcirco oportet aliquid breuiter respondere. Adducunt enim illud apostoli primo ad Corinth. viii. Esca uos non cōmedat deo. Glosa supra ex tertio libro augustini de doctrina christiana. Quid locis & temporibus & personis conueniat diligenter attendendū est ne temere flagitia reprehendamus: fieri enim potest ut sine aliquo uitio: cupidine uel uoracitatis cibo pretiosissimo sapiens utatur: insipiens autem fedulima gula flamma ī uilissimum exardescat. Et sanus quisq; ualuerit more domini pisce uesci: q̄ lentacula: more Esau: aut ordeo more iumentorum. Similiter Gregorius tertio libro moralium. Non cibus sed appetitus in uitio est: unde lautiores cibos plerūq; sine culpa sumimus: & abiectiones non sine reatu conscientie degustamus: hinc esau primogenituram pro lentacula perdidit. Et Helyas in heremo uirtutem cordis carnes edendo seruauit: unde & antiquus hostis primum sibi hominem non carne sed pomo subdit: & christū non carne sed pane tētauit. His auctoritatibus quas stolide pro se adducunt non plus potest cōcludi: nisi q̄ pro loco & tempore sub debitis circumstantiis pōt uir perfectus delicata cibaria sumet temperate & sobrie. Et hoc ē uiciosū superflue uilia cibaria gulose sūere: & hoc nullus dubitat eē uerū. Quia tamen delicata cibaria sunt excitatiua concupiscentie: ideo ab illis abstinere est salubre: ac per hoc cū sit difficile & arduum & supererogationis de natura sui generis colligitur esse perfectum: tanq̄ ad perfectionem preparans: & ipsum promouens & cōseruans. Vnde Hieronymus contra Iouinianum hereticum: cuius heresis non fuit laudare luxuria: nec hebrietatem uel crapulam: licet enim malus fuerit: ista dixisse non legitur: sed pudicitiam conjugalem equauerit uirginitati: & usum ciborum & abstinentiam equalis apud deum meriti senserit: quem isti impu & mali heretici ī malitia multum excedunt. Dicit ergo sic hieronymus contra heresim predictam: quam reprobat: facit esum carnium cunctis nationibus esse communem: & passim licere quantum ad illos quorum conuersatio in celis est: qui super Pythagoram & Empedoclem & omnes sapientie sectatores. Non enim debemus cui nascimur sed cui renascimur: quoniam repugnantem carnem & ad libidinem incertina rapientem in edia subiugamus: hec hieronymus: quibus ostēdit abstinentiam uiris perfectis & celestibus conuenire: & hoc per uirtutem temperantie refrenantis carnis lasciuam. Sed spiritualis ratio est altissime paupertatis professionibus quia singulariter ualeat ad hanc professionem seruandā. Vnde hiero. ad Saluiam scribit: ubi uile olusculum & panis cibus potulq; moderatus: ibi diuitie supuacue sunt

Idem contra iouinianum. Si uis perfectus esse bonum est uinum non bibere: & carnes non manducare: nam grandis anime exaltatio est cum puo fueris contentus: mundū habere sub pedibus & oēm eius potentiam & eius epulas ac libidines propter que diuitie inquiruntur uilibus commutare cibus. Sic igitur patet q̄ bonum abstinentie de suo genere est perfectionis. Quia uero hi filii mortis quod ad aliquos ex eis dicunt q̄ abstinentia competit i choantibus & iuuenibus imperfectis: non autem uitis in quibus concupiscentie sunt pacate: ideo duplici debent contritione confundi. Primo ostendit q̄ nūq̄ uel raro in hac uita conuenit. Secūdo q̄ esto q̄ ita esset: adhuc multis aliis rationibus competit abstinentia perfectis. Contra primum audi Hiero. ad Eustochiū. Quādiu habemus thesaurum in uasis fictilibus: & concupiscit caro aduersus spm̄ & spūs aduersus carnem: nulla est certa uictoria. Et paulo post. Si apostolus uas electionis & p̄paratus in euangelium xp̄i ob carnis aculeos & incertitua uitioꝝ reprimat corpus suū & seruituti subicit ne aliis predicans ipse reprobis inueniatur. Si post nuditatem: ieiunia: famē: flagella: supplicia in semetipsum cōuersus exclamat. Infelix ego homo quis me liberabit de corpore mortis huius: tu putas securum esse debet. Caue ergo ne aliquid de re dicat deus: uirgo israel cecidit & non est qui resuscitet eam. Item Hiero. ad saluam. Scimus ab ap̄lo dcm̄. Omnis creatura dei bona & nihil reiciendū: quod cū gratiarum actione percipitur. Sed idē loquitur bonū est non manducare carnē: & non bibere uinum. Comedant carnes qui carnalibus deseruiūt quoꝝ feruor despumat i coitu: q̄ malignitate mortis generationi & libidini dant operam: quoꝝ uteri portant fetus: eaz̄ intestina carnibus impleantur. Tu uero que in tumultu maritum sepelisti & omēs piter uoluptates: nihil aliud necesse habes nisi perseuerare ieiunius. Ex his uerbis Hiero. satis patet: q̄ nullus debet considerare quin ipsum oporteat concupiscentias edomare: & q̄ non pui periculi res est abstinentie perfectioni detrahare: ac p̄ hoc ab ea animos perfecte ueritati studentiu reuocare. Non solum enim ad refrenanda ueneria utilis est abstinentia: sed etiam ad temperanda uana solacia & uerba ociosa: difficile nāq; sicut dicebat pater noster br̄us franciscus est necessitati corporis satisfacere: & p̄nati sensuum non parere. Secūdu etiam p̄bat q̄ aliis causis competit ieiunare perfectis q̄ pro utandis stimulis carnis. Sacer enim ambro. in li. de ieiunio ostendit non tam miserie huius seculi ieiunare q̄ innocentie paradisi: cum ait. Itaq; terrenū ne quis nouellū putet esse ieiuniū prius: usus mundi a ieiunio cepit: q̄ lux clara respanduit. Vbi cibus cepit: ibi finis factus est mundi: ibi cepit suā incrementa nescire: ibi ceperunt diuina circa eum opera seminari. Quo indicio declaratum est q̄ per cibos mundus haberet minui: per quos desuit & augeri. Et ut sciamus nouellū non esse ieiuniū: prius in paradiso

legem constituit de ieiunio. Sciebat enim q̄ p̄fecta culpa haberet intrare. Hec ambro. Idem etiam i eodem. Cur inquit helyam dignum celo diuina iudicauit sententia: ut cū ipse raperet corpore: qui celesti uita uiuebat in corpore & superne usum conuersationis exhibebat in terris. Quid ergo est ieiunium nisi substantia & imago celestis? Ieiuniū refectio est aie: & cibus mentis. Ieiuniū uita est angelorum: culpe mors: excidiū delictarum: remediū salutis: radix gr̄e: fundamentū castitatis. Hoc ad deum gradu ticius puenitur: hoc gradu helyas ascēdit an̄ q̄ curru. In hac uirtute & spū helye uenit iohannes: deniq; in deserto ille uacauit ieiunius. Et ideo quia uite humane possibile continentia supgressus fuerat: non homo sed angelus confirmatus est. In his uerbis satis p̄batur p̄positū. Et ieiuniū comparatur angelice uite: & quidē satis digne. Cum enim sicut dicit Dionysius hierar. celestis triplex est actus. s. purgatio: illuminatio: & perfectio. Ad hec p̄ ieiunii obseruantiam peruenit. Et ideo ieiunare magis est angelica uita q̄ tetrena. Per ieiuniū obtinetur perfecta custodia sanctitatis. Primo quantum ad declinationem carnaliū desiderioꝝ seu uicioꝝ: de qua etiam dictum est supra. Et tunc iterū audi Hiero. ad demetriadē. Post cogitationū diligentissimam cautionē: ieiunioꝝ tibi arma sumenda sunt & canē dum cum dauid: humiliari in ieiunio aīam meam. paulo post. Ignita sunt diaboli iacula que simul uulnerant & inflāmant & a rege babylonis tribus pueris preparat. Et quō ibi quartus habens spēm filii dei intensos mitigauit ardores: sic & in animo uirginali rore celesti & ieiunioꝝ frigore puellaris calor extinguit & humano corpori angeloꝝ conuersatio preparat. De hinc etiam propter debellatōnem spiritualium hostium. iuxta illud Ambro. lib. de ieiunio. Judith ieiunans omni tempore uiduitatis sue: his armis munita processit: & omnium affligoꝝ circūuenit exercitū: sobrii uigore consilii abstulit holoferni caput: seruauit pudicitia: uictoriam reportauit. Hester quoq; pulchrior facta ieiunio: oē genus suū a p̄secutiōe liberauit: ita ut regē sibi faceret esse subiectū: nō libidinis ardore flāmatū: sed celesti miseratiōe conuersū ut imperiū retorqueretur & honor sacris redderet altaribus. Est ergo ieiuniū sacrificiū recōciliatiōis: uirtutū incrementū quod fecit semias factiores. Secūdo etiā p̄ ieiuniū ipe trahit p̄fecta itelligētia ueritatis: p̄mo qdē i opandis cuiusmodi ē ueritas diuine legis: ut ait Ambro. i li. de ieiunio. Moyses iqt de ieiunio legē dedit: ipsū quoq; ieiunatē non uoces magne: non fulgura: nō nubes umbrosa & fumigās syna pturiuit. Neq; enim introisset in nubē: & uocē dei loquentis de medio ignis sine periculo audisset salutis: nisi munus armis ieiunū. Quadraginta enim diebus ieiunauit in monte: ut legem acciperet a domino deo nostro. Et in superioribus quidē montis lex dabatur moyfi ieiunati: in inferioribus uero p̄p̄o manducanti: preuaricatio enī facilega attendebatur man-

ducantium. Quo spectaculo motus fregit tabulas moyses indignū iudicās ut ebrio ppl'o lex daret. Similiter factum ē de patre nostro francisco : q xl. diebus ī solitudine montis ieiunauit in pane & aqua: & ibi sicut accepit ex ore domini: ut ipse post afferret sacratissimā regulā scribi fecit: quam satis uiolat gulosorum ī gluuies. Impetratur etiam per ieiunium intelligentia ueritatis ī speculandis. Luxta quod dicit Hieronymus cōtra iouinianum. Daniel atq; tres pueri reuelationē ieiunio merentur: pasci q; legumibus pulchriores & prudētiores inueniunt. Eodē quoq; libro dicit Helias. Quadraginta dierū ieiunio preparatus deū uidit in monte oreb: audiuitq; ab eo. Quid tu hic agis Helia? Multo familiarior uox ista q̄ illa: Adam ubi es? Ille enim pastū terrebat & perditum: hec ieiunanti famulo blandiebatur. Tertio per ieiuniū acquirunt cōstantia perfecte uirtutis. Primū quidem ad faciendum ardua. Circa quod Ambrosius ubi supra. Magna ē uirtus ieiunii: deniq; tā speciosa mitia est ut & xp̄m delectaret ieiunari: tam ualida: ut ad celum hoies eleuaret. Et ut hūanis magis q̄ diuinis utar exēplis. Helias ieiuno ore clausit celum ieiunus filiū uidue ab iseris suscitauit: ieiunus ore pluuias deposuit: ieiunus ignē eduxit e celo: ieiunus curru raptus ē ad celū: & xl. dierū ieiunio diuinam acquisiuit penitētiā. Tūc deniq; plus meruit q̄ amplius ieiunauit. Quis. n. hūana uirtute ignis os equos & currus potuisset ascēdere. nisi qui naturā corporis icorruptibilis ieiunii humani uirtute mutasset. Dat etiam ieiuniū uirtutem superadiuersa: sicut ibi dicit Ambrosius. Est quedā creature natura: quam adamātem uocant: nec facile igne consumitur q̄ iposita focis ignescit: illico sublata de flāma tanquā aquarum infusioe munda respēdet. Talia erant hebreorū corpora & de ieiunio in adamantis trāformata naturam: uapore ignis non ad dispendiū sui: sed ad gratiā mutabantur. Daniel quoq; trium ebdomadarū ieiunio leōes docuit ieiunare missus in lacū. In adamātinam soliditatem abstinentie rigore membra duratus non patuit uulneri: sic eum constrinxerāt ieiunia. ut ī eius corpore fetarum morsibus locus esse non possēt. Clausa tenebant leones ora: que abstinentia pphe-tice sanctitatis cōprimebat: ut ea fere aprire nō possent: ueluti quibusdā uinculis alligata. Colligitur igit̄ ex predictis q̄ per ieiuniū obtinetur perfectio sanctitatis sapientie & uirtutis: per que mēs humana purgatur: illuminatur: atq; perficitur istar hierarchie celestis. Ab omnibus igitur seruari debet & appeti: sed maxime ab his qui cupiūt eē pfecti: unde & hec tria breuiter exp̄nit Gregoriana illa prefatio q̄ dī. Qui corporali ieiunio uitia comprimis: mentem eleuas: uirtutem largiris & p̄mia. Et augustinus in quodam sermone. Ieiunium inquit purgat mentem: subleuat sensum: carnem spiritui subiicit: cor facit contritum & humiliatū: qd̄ deus non spernit: cōcupie nebulas dissoluit: libidi-

nū ardores extinguit: castitatis lumē accēdit: uerbo sitatē n̄ amat: diuitias supfluitatē idicat: supbia calca: humilitatē commēdat: hec de ieiunio diffusius diximus: ut os ipiorum uiam aperiens relaxationi carnis: obstruat factorum dictis: uel quod plus cupimus conuertatur. Sed adhuc ipii contra uirus iniquitatis effūdunt dicentes. Nunc tempus ē spiritus sancti: qui ē spiritus libertatis & animā interius pficit: ut omnia mūdi delectamēta in deum referat: & de abstinentia parū curat. Sancti autē locuti sūt pro tēporibus suis: quibus tanta spiritus copia nō dabatur. Adducūt etiam p se aliquas q̄s peruertunt scripturas: ut illud ap̄li: Omnis creatura dei bona. Et iterū. Omnia munda mundis. Et illud euangelicū. Quod non intrat ī os &c. Dicunt etiam sanctos locutos cōtra iniuriosos q̄ nesciūt delectamēta referre in deū: unde & adducunt illud de libro Augustini questionū euāgelii: q̄ nō interest qd̄ alimētōz: uel quantum quis accipiat: dū modo illud agat p conueniētia hoīum cū quibus uiuit. Et q̄ peius est: dicunt q̄ istos notauit ap̄lus cū dixit. In nouiss. mis diebus discedent quidam a fide: attēdentes spiritibus erroris. phibentes nubere & abstinere a cibis quos deus creauit. Vbi sicut Hieronymus exponit cōtra iouinianū textus intelligitur sic. Reprobant inq; ap̄lus eos q̄ phibebant nubere: & iubebāt a cibis abstinere: sed manicheū designat & ceteros hereticos: q̄ abstinentiam idicūt ppetuā ad destruēdū opera creatoris. Nos autē creaturas omnes laudamus: & matrimōio uirginitatem & abstinentiam luxurie: ieiunia pferimus saturnati. & a diebus ioānis baptiste ieiunātis & uirginis regnum celorū uim patitur. In his uerbis Hieronymi satis apitur intētio apostoli ī auctoritate ultima & ī omnibus pallegatis & similibus ubi ostēditur q̄ error illoz qui creaturas dannabant & dicebant a deo male factas: sicut Manicheus reprobare intēdit. Et ideo nihil ad propositū uerbū euāgelii: reprobans supstitionē phariseorū. Quod. n. ibi xp̄s phariseos de superstitioe nouerit euangelicus status aperte declarat. Et ideo supstitionas traditiones phariseoz intendit christus excludere: & ciborum distinctiones secundum ceremonialia legis tam xp̄s q̄ apostolus ostēdit nō esse seruanda christianis. Vnde super illud uerbo: Non quod intrat in os &c. Dicit glosa. Vno sermōe omnis supsticiosa obseruatio eliditur: dū in discernēdis cibis religio putatur. Quod de illa intelligendū est distinctione secundum phariseoz ceremoniam: que in cibis constituit imunditie cām: & qui delitiosa curiositate & supstitionitate obseruare iubebat: nō solum cenmoniales leges: sed etiā superaddit scruositatibus suis. Contra ista loquitur xp̄s. Discernere autem in cibis inter delicata & aspa: uilia & p̄tiosa more sanctorum est secundum euangelicam doctrinā & obseruationē apostolicā. Si autē illud uerbū apostoli: Omnis creatura dei bona: & nihil reiiciēdum quod cum gratiarū actione percipitur

uniuersaliter intelligitur alii q̄ dictū ē supra : sequit̄ q̄ secure possimus uti p̄ appetitu uoluntatis no-
stre oibus creaturis: cū cibi & potus sint dei creatu-
re multipliciter a deo formate. Et ita secundū istā
expositionē pestiferā sequitur q̄ comedere & bibe-
re: & luxuriari cū q̄buscūq; mulieribus & aliis bru-
talibus uisibus cōtra naturam: quos Apostolus uo-
cat passiones ignominie erunt licita: non peccata:
non reiciēda: sed cū gratiarum actōne quotiēs pla-
cuerit exercenda. Vides diabolicū finē ad quem
secta ista deducit. Vere istis respondendū esset non
disputatione sed igne. Et sicut abunde patet oī sciē-
ti & intelligenti litteras: ista sunt non solum con-
tra principia fidei xp̄iane: sed etiam contra natura-
le iudiciū rationis: & contra dictamen nature: cum
apostolus dicat uno uerbo oīa ista exfuslās de me-
dio: fornicatio autē & oīs immundicia non noiet̄
in uobis sicut decet factos. Ecce q̄ sanctus ap̄ls &
uirgo mundissimus non solū actum nephariū &
internū consensum phibet xp̄ianis de carnis spur-
citiis preter matrimonii actū ordinatū a deo: sed &
quodcūq; scurrile uerbum: per quod patet q̄ huic
infernali immūdicie est oīno silentium imponen-
dum. Quod at̄ p̄ radice erroris assumunt. .s. q̄
nunc est tempus spūs sancti qui est spūs libertatis
quia sicut ait Apo. ii. ad Cor. iii. Vbi spūs domini:
ibi libertas: omnino est contra eos. Cum enī singu-
lariter dicatur spūs sanctus a sanctitate que sue attri-
buitur bonitati quā in creatura efficit: sanctitas autē
in scriptura in pluribus locis attribuitur corporali
mundicie que ex interna sanctificatione procedit.
Si nunc uero est tempus spiritus sancti: tempus est
corporalis mundicie & mentalis a contagiis carnis
Dicit enim apostolus hec est uoluntas dei sanctifi-
catio uestra: ut sciat unusquisq; uis possidere uas su-
um in sanctificatione & honore: ubi sanctificatio
nem uocat apostolus continentiam ab opibus car-
nis. Multa alia dicit ipse. Sed quid aliud querimus
q̄ exemplum sūmi magistri iesu: qui nō nisi de uir-
gine nasci uoluit. Ioannem ut uirginem cōserua-
ret de nuptiis uocauit castitatis seruade consilium
dedit: quando petro dicenti. Non expedit nubere.
Rōdit iesus. Sunt eunuchi qui se castrauerunt pp̄
regnū celorum. Et quia illud erat perfectū & ardu-
um subiūxit. Qui potest capere capiat. Si igitur
tempus est spūs sc̄i & iesus de spū sancto dicit. Cū
uenerit ille testimoniū p̄hibebit de me: igit̄ nūc
est tempus conseruandi xp̄i perfectū cōsilium de uir-
ginitate & castitate seruanda. Et nunc uere est tem-
pus spūs sancti quia est tēpus euangelice perfectio-
nis obseruande. Ideo diabolus aciem suā cōtra spi-
ritū sanctum in his brutalissimis ordinauit. Cum
enim spūs sanctus dicatur sanctus spollutus & cas-
tus: qui in eos intrauit ad talia operanda: ē ille spi-
ritus qui intrauit in porcos. Qui a benedicto iesu
a filiis suis eiecto hos in porcos requirente iustitia
iesu permissiue possidēdos intrauit & i p̄ceptis eos
misit in mare spumantis luxurie: haud dubium in

mare eterne amaritudinis demergendos: nisi fue-
rint ipsius iesu miseratōe diuina cōuersi. Quod
autem adducit uerbū apostoli. Vbi spūs &c. dicen-
tes q̄ recipientes copiosum donū spiritus sc̄i libe-
re p̄nt comestationibus & uoluptatibus delectari.
Attende q̄ iste est spūs diaboli: & non dei qui sep-
ueller peccare impune quē non est dubium recepe-
runt. Sed spūs sc̄us est spūs libertatis: quia quos re-
plet: non timore pene facit seruire: sed filiali amore
in xp̄i imitatōe p̄fectarū uirtutū exercitium seruare
facit seruide non coacte. Nam talibus multo dele-
ctabilius est opari uirtuosa opa propter amorē sif-
tudinis reformationis nostri iesu: q̄ possint ipsi bru-
tales porci in suis spurcitiis delectari. Quia enī
hec secta pessima apiendo sentinā inferni aerē uite
spūalis fetida exaltatione cōmaculat. Ideo de ea lo-
qui aja mea non preualet sine horrendo fetore: un-
non inuenio sufficiens nomē quo possit digne in-
nominabilis eorū spurcicia appellari: nisi q̄ uidetur
mihi supra oēm heresim preteritā posse dici contu-
melia iesu xp̄i & abhominatio spūs sancti. Neuter
enim eorū talia concedit sed horret. Et in tantum
animā facit horrere q̄ non solū illa nephanda: sed
matrimoniorū cōmercia licita q̄n̄ perfecte mentem
inhītat sustinere: non finit: Et hi sūt ligati mīmo-
nio nisi p̄pter dei preceptū & matrimonii debitū
repetēdi reddendū: uel forte ex diuino oraculo pro-
ple ad cultū dei: non q̄ ibi sit transgressio si debite
fiat: sed status est imperfectus: quē aja ad p̄fectionē
uocata cū multa potest difficultate portare. Hec
est ergo libertas. .s. sanctitatis quā p̄ magnis deli-
ctiis habet libidinū uinculis liberari: & non abstinet
timore legis: sed amore uirtutis: & hoc mō intelli-
git̄: lex nō est posita iusto. Et illud. Non accepistis
itē sp̄m in timore: sed accepistis sp̄m adoptionis
filiorū in libertatē glorie filiorū dei. Et oīs bona li-
bertas in scriptura p̄missa nō intelligitur q̄ cōcu-
piscētia libere pascat in actibus malis sed q̄ libera
amore iustitie: nō tm̄ amore pene retinet̄ & occi-
dat̄ in uitiis & actibus suis. Quod autē spūs sc̄us
doceat comedere non dicit sp̄m sc̄m qui sup iesum
descēdisse legit̄ in baptismo: cū dicat̄: Luce. iiii. q̄
iesus plenus spū sc̄o agebat̄ a spū in desertū: ubi ie-
iunauit. xl. diebus & xl. noctibus. Et ibi pugnauit
cōtra diabolū suggestiōne gule repugnans: & hoc
cum ipse nō indigeret ad n̄m fecit exēplū. Et hoc
est quod Hiero. dicit ad demetradē. Saluator hūa-
ni generis qui uirtutis & conuersationis nobis re-
liquit exēplū post baptismū statim assūmit̄ a spū:
ut pugnet cōtra diabolū & tm̄ hostis atiquus post
xl. diez ieiuniū molit̄ insidias. Itē glōsa sup il-
lud. Ductus ē iesus &c. Hic est ordo sc̄e cōuersatio-
nis ut post acceptā spūs sancti grām cōtra diabo-
lū artius accingamur. Et Ambro. de laude ieiūii:
preliatus est xp̄s ut uinceret nō q̄ ipse egeret certa-
mie: sed ut nobis p̄liachi formā p̄beret: & postea da-
ret grām triūphadi. Certamen n̄m ieiuniū ē diu-
ieiunat saluator: & sic ad eum tentator accessit.

Et primo gule direxit spiculū: & cibū uelut escam laquei pretedit: dominus ieiuniū prulit: ut laqueos tentatiōis uiculaq; dissolueret. Illo laqueo adā fuerat strā gularus: hac absolutiōe q̄stionis homo ē liberatus: hec Ambrosius. Quod autē dicunt q̄ sancti loquebātur pro suo tēpore: quibus non erat datum tātum quātū eis lumen scripture menti xp̄iane hoc sufficeret ad eorū aduertendū in saniam q̄ sanctis p̄teritis uidētur detrahēre. Sed esto q̄ nūc maior abundantia spiritus s̄cti detur i declaratiōe scripture sequitur q̄ plenius & clarius ostēdetur ex scriptura abominato uitiōe & decor uirtutum: cū ipse deus uocetur dōminus uirtutū: quorum spūs sanctus ē dator per habitationem internam. Ac per hoc sequitur q̄ plus illi qui prius sanctis tali erūt dono repleti: maiores erūt omnis gule & luxurie: & omnis spiritualis malitie inimici magis de munditia mentis & corporis: & sobrietate cibi & potus: & omnis spiritualis exercitii erunt solliciti. Quod si tales sunt non sunt sanctorum emuli: sed filii & imitatores: quibus si p̄ficiant sancti non inuidēt. Hoc contra iniquitatis spiritus dixisse sufficiat: cum tamen hoc solum debuerit sufficere: q̄ saluator noster & magister iesus uirginitatis obseruator & filius deserti austeritatis incoluit: & quadragita dierum numero ieiunauit. Ad quem imitandum si mentem intrauerit spiritus sanctus inducit.

Iesus hoste tentatus. Cap. iiii.

Trende autē q̄ benedictus iesus post receptionem baptismi: & descensus spiritus sancti: & solitudinē deserti: & uigorem ieiunii: tētari uoluit astutiis diaboli. Et primo propter exemplum confortatiuum ut nō turbemur: si in bonis operibus & diuinis seruitiis nos tentamenta circumdant. Sicut enim dicit Hylarius i sanctificationis: maxime delectamēta diaboli grassantur: quia uictoria est magis operata de sanctis. Et iō dicit Crisostomus in omelia. Propter hoc accepisti arma: nō ut uaces: sed ut preliaris: ideoq; tentationē a te deus nō prohibet.

Primo quidē ut uicas: qm̄ multo factus es fortior. Secundo ut magnitudine donorum nō extolaris. Tertio ut diabolus experientia cognoscat q̄ persecte ab eo discesisti.

Quarto ut per hoc fortior redaris

Quinto ut crediti tibi thesauri signum accipias.

Nec. n. diabolus supueniet tibi ad tētandū nisi te in maiori honore effectum uideret: ubi multas causas & utilitates tētationis describit. Non solum autē confortat nos b̄ndictus iesus: q̄ tētatio signum est acceptę gratie: sed etiā ex tentationibus quas ipse recepit i nobis efficit triumphū uictorie. In suis enim tētationibus nostras tentationes uicit: & in iesu & per iesum prostratus ē diabolus in omnibus xp̄i membris. Et hoc est q̄ dicit Gregorius i omelia. Nō erit indignū redemptori nostro q̄ tētari uoluit qui uenerat occidi: ut sic ten

tatiōes nostras suis tētatiōibus uiceret: sicut mortem nostrā sua morte supauit. Et hoc sit tibi regulare q̄ in omnibus que xp̄s assūpsit pro nobis: nos & omnia nostra sunt deo grata: & in illis ē nobis de hostibus data uictoria. Vnde ieiunia nostra carnē domant & uincunt propter xp̄i ieiuniū.

In xp̄i solitudine datur xp̄i membris uirtus: ut se separent a mala societate: & possint cum iesu solitario stare.

In eius ofone oīum mēbrog; exauditur oratio.

In eius cōtritiōe oīum cōtritoz; delet trāgressio.

In eius morte oīs n̄ra mortificat' infectio.

In eius resurrectione oēs resurgemus a peccato: & resurrectionis n̄re certitudinē recepimus cū illo.

In eius beatitudine beatificamur.

In eius assumptione in celis loquamur.

Nec aliquid sumus nisi per gratiā dei in ip̄o: et q̄ ipse est bonum membrorum suorum: ideo in omni sua actione semp actuali renouatiōe ad oīa mēbra: ad oēs suos status p̄fectus & defectus: hos expellēdo: illos p̄merendo cōuertit respectum' secundū opus quod faciebat tali effectui cōgruebat.

Merito ergo dixerī q̄ in eius tētatiōe uicimus: & q̄ ipse tētari uoluit i cōfortationis exēplum. Et q̄ tētatio nobis signū ē receptę gratie & adiutorii xp̄i penitētie: ut ex dictis pater. Secūdo i on̄siōe cōpassionis pie: q̄ ut d̄ ad Hebr̄os. iiii. Nō habemus p̄tōficē q̄ nō possit cōpati ihs̄mitatibus nostris: tētari autē p̄ oīa pro similitudine absq; p̄ccō.

Tertio pp exēplum i formatiū. Dat. n. nobis uincēdi doctrinā: & diaboli detegit astutiā. Doctrinā uicēdi ē per patiētiā: unde & ipse patienter famem sustinuit: & seipsum corporal: ē deseri p̄ spaciū longū p̄misit: sed nec ei in minimo cōsēsit: nec i diaboli uerbis: nec i rebus oblati sibi i aliquo cōplacuit: sed statī p̄mos ictus suggestiōis ianes excludit: O s̄ctissima & efficacissima ars uicēdi diabolum in benedicti iesu dato exemplo. Qui uult ergo uincere patientia se munit: & omnem turbationem abiiciat. Ad quod faciendum optime ualet consideratio eorum que anima recipit a deo: & nō turbari de non habito: hoc iesus facit cum patienter respondit. Nō in solo pane tuuit homo &c. Ibi enim sicut infra exponetur iesus considerauit unio nis donum: & ideo impatiens esse non debuit propter panis defectum. Sed tu considera a quot malis quibus dignus fuisti: te deus protegit: & quot bona indigno tribuit: & tunc non turbaberis si te ad modicum dereliquit: hec sunt illa responsa molli que si deo m̄deas anima mea frangunt iram diuinam: ut non turbationes & tentationes augmentet. Iuxta illud: Prouer. xv. Responso mollis frangit irā &c. Sicut enim cōtra lapidē machine opponitur culcitra: fenum: palea: uel aliquid molle: ut non dissoluatur murus uel claustrum. Sic semper contra turbationes & tentationes diaboli debet opponi patientia & cōsideratio multiplicis doni dei & commissi flagicii: nec propter impatientiā

animus prosternatur. Si ergo aliquid tibi contingat tentationis & tribulationis: ad eternam utilitatem est: ma prouenire: & utilitates tentationis considera. Sicut enim urfus ictibus impinguatur: & arbor nucis ut fertur: quanto melius uerberatur & excutitur in uno anno: tanto plus fructificat in sequenti. Ita patiens patitur & melioratur obprobriis.

Quicquid ergo tibi contingat tribulationis & tentationis ut dictum est: ad tuam utilitatem est: ma prouenire: & utilitates tentationis considera. Tribulatio enim.

Est rasonum quo deus radit electos: ut sint parati ad festum magnum paradisi

Est fornax qua purgatur aurum: ut fiant ex eo uasa splendentia future gl'ie contentiua.

Est malleus quo tunduntur species pigmenti celestis: ut odoriferum spirent unguentum & charitas eorum ad modum auri tribulationum persecutionibus dilatate. In tribulatione enī ait psal mista: dilatasti mihi

Est etiā ignis in quo sicut incensū electi ponūt: ut ad celum odor ascēdat.

Est etiam sicut Sal. q. arceat uermes & conseruat a peccati putredine: unde Leuit. xi. Omnis oblatio sale condietur.

Est sicut stimulus pungens: ut ad paradysum curramus: unde sicut uos trahit ad illam partem ad quam stimulat: sic electi boues iesu qui portant eius iugum suaue in tribulationibus currunt ad ipsum.

Est etiam ferculum: pro quo edendo xps uenit ad terras. Et ideo nullus miles iesu debet regis xpi fastidire pulmentum: quia si apparet amarum: condias xpi sanguine & dulcescet: si iniuriosum & afflictuum: flagellum tibi uidetur panis nimis ad esū durus: fac offas i xpi uulneribus: & durissimus etiā tibi nil nocebit. Molesta enim mundi testimoniū dant nobis q. de mundo non sumus. Nam canes non domesticos sed extraneos lacerant: propē qd dicit iesus: Io. xv. Si de mundo fuissetis: mundus quod suum erat diligeret. Ergo tribulationes amplectere patienter: quia quot habes tribulationes: tot habes fabros tibi fabricantes coronam. Nam excoriatores Bartholomei sibi texerunt tunicam i mortalem. Et lapidatores Stephani ignorantes posuerunt in capite eius coronam de lapide precioso

Patientia igitur est honor spiritualis pugne: honor enim tibi est si tuus tibi famuletur hostis. Nec est dedecus militis: si in bello eius frangitur ensis: uel si eius equus moritur & non denunciatur: uel si eius castrum machinis diruitur & nō reddatur. Sic sic qui tribulationibus quatitur honoratur si patientia cōseruatur. Hoc ē primum documentū artis uicendi a iesu datum: quia patienter tulit. Secundum documentum quia prudenter respondit. Vnde de uerbis scripture tanq. de inuincibili armamento arma defensionis assumit: prudentia enim eius percussit superbum: Iob. xxvi. In quo dat nobis exem

plū q. statim debemus recurrere ad monita & precepta scripture: & secundum illa negando consensum hostis fallacias apire: hec est funda regis dauid in qua impidissimos lapides. i. sententias claras & immolabiles de torrente cursus scripture: more dauid debemus in frōtem iactare golie: ut nec aliqd minimū assentiamus uel delectemur in suggestione oblata. Nam illud quod diabolus suggerit pro delectamento ad attrahendum mētē: est sicut esca qua operitur hamus piscatoris: & occultatur laqueus aucupis. Et ideo si non uis capi: fuge simul escā & hamum: cibum & laqueum ut fugas diaboli suggestiois delectamentum. Venenum enim nō offertur nisi sub aliquo dulci. Sic & tentatio diaboli sub aliquo delectabili: uel bono apparenti. Sed nō si cor uenenum tetigerit per consensum: non occidit. Et si delectatio non adsit: non inficit. In capite ergo diabolum percutite: quia ad modum accipitris caput habet debile: facile est in principio diabolo resistere cum adiutorio gratie: dum tentatio est solū extra: per suggestionem: non intus per delectationem. Sed si anima incipit delectari facile ruit per cōsensum: quia introducit hostem in castrum. Documentum ergo iesu est ut per prudentiam intellectu scripture discooperiatur hostis decipula: & per constantiam non inclinatur consensu: uel delectatione illicita. Instruxit etiam nos ut nūq. de uostra sanctitate uel gratie prerogatiua reddamus nos securos. Si enim diabolus post. xxx. annos tante perfectōis decursus uite iesu ad xpm tentandum presumpsit accedere: nullus debet presumere qui diabolus eū audeat & possit tentare. Propter quod etiam iesus post sublimissimam uocem patris celi apertionem: & descensum spiritus sancti & in habitationē solitariam deserti in quo oīno supra statum hominis. xl. diebus uixit: Visibilem insultum hostis sustinuit ad hoc ostendēdū q. qn hō puenit ad sublimissimum statum: tunc est sibi cauendum ab hostis insultu. Vnde principium ruine talium est securitatis presūptio. Datur etiam exēplum i hoc q. uita solitaria qualis fuit anachoritarū in deserto habitantium nō est impefactorū: unde inexpecti ruent sibi propter atroces hostis insidias. Imperfectis autē uile ē in sancta congregatione habitare. Attēde autē q. beda exponēs illud Marci primo: q. erat cū bestiis i deserto. xl. diebus & xl. noctibus: & tētabatur a sathana: dicit q. quadraginta diebus tētatus fuit iesus i deserto i sultibus demonis: quod itelligi nō solum potest de istis tribus tētationibus: quas credimus factas inuisibili specie assumpto corpore a demone: quas matth. & Luce narrat factas post. xl. dierū ieiuniū: quando iesus exurire icēpit: sed de qbusdā aliis ipugnationibus q. iesus illo ieiūii tēpore ē forte a diabolo passus.

Non. n. oportet nos dubitare: q. quātū diabolo licuit: & tantū quantū xpo honorificū & nobis utile fuit: semp sollicitus circa homine xpm fuit: quicquid mali potuit exercere suggerēdo persequē

do per se: & per alios totis suis falla tiis incitando homines cōtra christum. Cum. n. christus uenerit pro se & pro toto electorum corpore expugnare diabolum: decens fuit q̄ eius fortissimum pateret̄ insultum. Et cū omnium electorum tota uita sit tē tatio super terram in bello iustitie: multo fortius uita principalis ducis & uictoris iesu in tentationibus decurrit: propter quod licet christus per diuinitatē suā omnia moderaretur nō coacte: tamē diabolus astutissime & malignissime semper insidiabatur ei & sue sanctissime matri. Sed attende q̄ tē tatio a carne proprie non uocatur a sanctis tribulatio pene: quam caro dat nature necessitate: sicut famēs: sitis: lassitudo corporis: & dolor suscepti uulneris: licet ista sint in nobis per carnis naturam: & sepe sint sanctis materia tētationis. His enim modis posset christus dici tētatus a carne: quia acerbiores penas in ea sustinuit: q̄ aliqua creatura uia-trix. Non tamen isto modo accipiunt sancti uel scriptura carnem quando loquuntur de tentationibus carnis. Nam modo predicto in uiris perfectis spiritum non impugnat: sed roborat qui in penis carnis sepe multipliciter delectantur propter diuinum honorem. Sed alio modo caro consideratur ut infecta libidine & concupiscentia & sepe a bono retrahens & inclinans ad malum. Secundū quē modum dicit Apostolus q̄ caro cōcupiscit &c. Illo mō pprie accipitur tētatio carnis. Et ē unus de illis tribus ferocibus inimicis: de quibus dicitur. Mūdus caro demonia. di. m. pre. Hunc tertium hostem. s. carnem: primo modo xp̄s non habuit: ideo nunq̄ dicitur fuisse tētatus a carne. Hec enī tētatio est ab originali infectione: que semper esset culpa mortalis ad minus morte originalis peccati: nisi eēt per christi gratiā emundata & in regenerato nō imputata ad mortem: quia in illis est exercitiū pene non flagitiū culpe nisi forsitan uenialis ex inclinatione mētis propter quod dicit Augu. Nō nullum peccatum est: cū caro concupiscit aduersus spiritum. Et hec sententia Pauli ad Ro. viii. ubi dicit. Nihil ergo dānationis ē his qui in christo sunt qui non secundū carnē ambulant. Lex enim spiritus uite in christo iesu liberauit me a lege peccati & mortis. Et. vii. capitulo satis probat atrocitatem cōcupiscentie carnis: & quasi ab isto malo carnis oriuntur omnia mala quo facile deuincit̄ ab hostibus ceteris. Isto ergo hoste infectionis carnis a mundissimo iesu pugile nostro excluso: & ab eius mundissima matre: ab aliis duobus hostibus mūdo & diabolo fuerunt atrocius ceteris omnibus impugnat̄: & ideo super omnes uictoriosi: ppter quod licet in primo quadragenario de quo dicit Beda. Spirituales susciperet illius hostis insultus: tamen in tota uita sua sustinuit persecutiōes excitatas ab eo cum sua dulcissima matre. An non statim incipit persecutio iesu adhuc existente in utero quando suspitio Ioseph surrexit de sacratissima matre: si tamē ē uerū quod supradixi. An nō magna tētatio

fuit pregnantē uirginē & pauperē cogi bethleem ascendere per legem: & dure uie spatium ut tributum seruitutis solueret idolatre regi? An non tibi uidetur durum q̄ ibi nullam humanam curialitatē inuenit: sed in diuersorio iumentorum deū genitū in tanta paupertate & austeritate cum bestis fuit reclinare coacta? An non statim serpens uenena diffudit contra puegē iesū: quando herodis incitauit infaniam? Nunq̄ nō cōpulsus ē puer iesus principes suos factos magos per aliā uia reuerti facere: & ipse fugere in egyptū: & ibi morari septēnio peregrinū & pauper: & de reuersione in egypto ad galileā declinare timore impii archelai. Omnes ergo paupertates despectus & labores & persecutiones. in uerbis & factis usq̄ ad emissionem spiritus in patibulo crucis: q̄ oīa benedictus iesus cum sua matre tā abunde sustinuit: fuerunt tētatiōes a diabolo & a mundo per se & per sua mēbra uictoriosū ducē iesum quātū ex parte tētationū fortissime ipugnantes: sed ex parte pugilis iesu fuerunt anullate & tanq̄ nihilum reputate: unde nec in minima punctura potuerūt imittere tā intēsa diaboli iacula: & indiuisibile pectus uirtuosi iesu: & sue iuictissime mris uictoriosi triūphi: sed nunq̄ ad casum uel minimū: unde in isto tētatiōis mō tētationes hostis fuerunt omnium sūme: & ut creditur a sūmo lucifero hoste: sed ex parte uincētis iesu fuerunt nulle: imo p̄ eius uictoriam sunt tētationes oīum mēbrogē suogē penitus anullate: ut in eius uictoria omnes uincant.

Quod autem dicit̄: Luce. iiii. q̄ recessit diabolus a christo usq̄ ad tēpus: hoc intelligit̄ quātum ad impositionem manus in ipsum & uisibilem tētatiōis aspectum. Nūc. n. presūpsit diabolus portare christum corporaliter: ut tētado deciperet a quo actu recessit. Sed post tēpus ī suis mēbris rediit ī corpus eius atrociter seruiens: & ipsum per eorum manus crudelissime crucifigens. Et hoc est quod dicit ambrosius super Lucā. Recessit diabolus a xp̄o usq̄ ad tēpus: quia postea nō tēptaturus: sed aperte pugnat̄ aduenit tēpore. s. passionis. Et tamē per illā impugnationem uidebat̄ christum fortiter tētari a tristitia: & ipatiētia & odio proximorum. Sicut in deserto de delectatione gule & cōtēptu dei p̄ idolatriam: ipsum ipse inducēs ad adorādū seipsum.

Tota ergo uita iesu ut pater fuit tētatio multum acuta. Sed quia spiritualiter h̄ fuit uisibilis cōgressus cum demone exterius apparente & presumente iesum manu tangere & portare: ideo singularit̄ iesus nunc dicit̄ tētatus ab hoste. Sicut autē dicit Augustinus. ix. de ci. dei. Christus tantum innotuit demonibus quantum uoluit: nō per id quod est uita eterna: sed per quedam temporalia sue uirtutis officia: ex quibus quedam coniecturam habebant christum eē filium dei. Quia rursus in eo quedam signa humane infirmitatis uidebāt: ideo ipsum esse dei filium dubitabant: unde & dicitur Mat. iiii. q̄ postq̄ christus esuriit tētator accessit.

Attende autem q̄ artificiose spiritus sanctus hu

ius tentationis scribit processū: tā ex parte succūbē
tis diaboli: q̄ ex parte triūphātis xp̄i. Nā ex parte
diaboli ponit tria uidelicet

Presūptuosū insultum

Astutum processum

Opprobriosum recessum.

Ex parte xp̄i alia tria. s.

Artificiosum occursum

Virtuosum congressum

Victoriosum triūphum.

Primus enim christus artificiose occurrit. Nā spiri
tus sancti cōsilio post baptismū debuit exire ad uin
cendū uniuersum mundū peccato subiectum: pri
us uoluit occurrere diabolo: & ipsū tāq̄ p̄ncipem
congressione solitaria superare. Et quia sicut dicit
Augustinus. xiii. de trinitate diabolus non potentia
sed iniustitia superandus fuit. Ideo secundū Am
brosium prudenti consilio desertum intrauit ut sic
diabolum prouocaret: opus assumēdo perfectum
Hoc enim modo sicut dicit Criso. Oēs filii dei spiri
tum sanctum habētes nō sunt cōtenti sedere ocio
sed spiritus sanctus urget eos aliquod magnū ap
prehendere opus quod est in deserto esse. Quā
tum ad diabolum: quia ibi iniustitia non ē in qua
diabolus delectatur: & ideo oē opus bonū est ex
tra carnē & mūdū. Tali ergo hasta docuit nos prouo
care diabolum: quod non ē presumptionis sed
uirtutis. Dare autē occasionē per opera infirma: si
cut stare iuxta mulieres & similia: illud ē periculo
se exponere & peccare. Nunc autē quia profundissi
ma humilitate prudens iesus opus assūpsit de ge
nere actus perfectum fugere mundū: ieiunare: ora
tioni uacare: diabolu reddidit anxium: an ipse sit de
us: potuit enim cogitare quid de deo & deserto: qd
sibi & p̄ncē tā austere & e contra quomō pōt hic ie
iunio quadragenario esurire hic deus uideatur & nō
hō. Et si dicas q̄ moysen & helyam tāto tēpore no
uerat ieiunasse. R̄ndet Criso. sup Mat. d. sic Moy
ses & helyas. xl. diebus ieiunauerunt: & homines
erant: sed illi ieiunantes esuriebant & sustinebant.
Iste. xl. diebus uon esuriit: sed postea. Esurire autem
& non manducare: patiētie ē humane. Non esurire
autem diuine nature: hec Criso. Vel hoc modo uel
alio non est dubiū q̄ potuit istorum tria differētia
considerare ieiunia ut dictum est supra: Cum autē
uidit eum postea esurire fortissime: tunc presump
sit accedere: & cupit hanc ueritatem inquirere. Sic
ergo uide prudentē xp̄i occursum. Sed nunc atren
de diaboli presūptuosum insultū. Nam sicut dicit
Criso. super Mat. Sicut diabolus oēs hoies excecā
bat: sic modo inuisibiliter a christo est excecatus.
Non. n. cogitabat superbus diabolus quoniā for
tis athleta ad ea que infima sunt descendere potuit
Et ideo presūptuosē tanq̄ infirmū inuadit. Au
di astutū processū. Non enim eodē modo unicui
q̄ diabolus suggerit: sed secundū q̄ eum disposi
tum inuenit. Et ideo uiris spiritualibus a leuibus in
cipit: ut ad peiora perducatur: unde nunc estimās chri

stum spiritualissimū uirum & dubitās fore deum.
Primo ipsū tētāt de eo quod appetūt quātūcūq̄
perfecti. i. de sustētatione nature p̄ cibū. Secun
do processit ad illud i quo sp̄uales uiri aliqñ defici
unt: ut. s. aliqua ad ofensionē operētur mira. In quo
pōt eē humane glorie appetitus. Tertio tētatio
nē perduxit ad illud quod iā nō ē sp̄ualū sed car
naliū. s. diuitias m̄ndi appetere & honores: unde i
primis duabus tētationibus ad aliqd̄ mix: & ad ua
nitatē intēdebat inducere magnificētā sue estimatio
nis quā de iesu ondebat se habere: cū premitit di
cens. Si filius dei es. In tertia uero quia appetitū
tēporaliū & opprobriosum sue adoratiōis casum
intendebat inducere de filiationē non repetit. Et
quia in secunda manifeste rē periculi suadebat di
cens. Mitte te deorsū. Idcirco ad hoc inducere int
tur falsa allegatione scripture. Sicut & i tertia ipsum
allicit falsa ostensione sue potestatis & promissio
ne mendacii: uides ergo astutū processum. Licet
autem euangelista modo suo narret ea que sūt de
substantia facti: potest tamen mēs illuminata sapiē
ter estimare: q̄ diabolus ex parte sua multa dixit &
fecit. Et modos efficacissimos & astutos inuenit
ut tantū athleta iesum deicere & decipere posset.
unde credendū ē ipsum in forma speciosissima ap
paruisse: & post multa cōpassionem tāte abstinen
tie & famis quā sentiebat in iesum ostendisse: & p
uerba adulationis & laudis magnam confidentia
de iesu sanctitate & magna dilectiōe: ad ipsū quoq̄
reuerentiam ostēdisse. Et si hec non faceret iesus
quod suadebat ipse pro bono necessario: multum
se onderet eius sanctitatē discredere: & ideo tandē
pponit quod petit. d. Si filius dei es dic ut lapides
isti panes fiant: & credo q̄ in ista prima tētatione
diabolus quantū poterat occultabat se eē spiritum
separatum: ignorans q̄ christus substantiam eius
nudam cerneret. Licet autē diabolus contra iesū
& oīa eius mēbra suas efficaces formaret sagittas.
In ueritate at sunt debiles & infirme: quod spiritus
sanctus nunc in hac iesu triplici tētatione aperte
demonstrat. Nam opinio q̄ dei filiationem ppo
nit sibi non esse acquiescendum aperte concludit.
In hoc autē quod dicit: dic ut lapides isti panes fi
ant. Aperte demonstrat spiritus sanctus: q̄ oīs dele
ctatio peccati quā diabolus suggerit ē dura: siccā: &
insipida: & ad delectandum de se inepta: sicut lapis
quē monstrat. Et q̄ non ē uerū q̄ possit mentē ad
delectationem inflectere talium: nisi mens prebe
at ei assensum uel per delectationē quasi apperiat
os suum: unde dicit. Dic ut lapides &c. quod si tu
non dixeris ex tua debilitate: non possū dicere ego
quia nihil tibi sine te noceo. Nec in ueritate sunt
panes sed lapides: nisi tua dementata mēs contra
naturam talia ut cibos accipiat. Et sicut lapis non
potest corpus reficere: sic nulla peccati suggestio
potest sanctam mentem delectare: hec pro sp̄itua
li intellectu litteraliter: cum christo famescenti de
monstrans lapides uoluit eum inducere ut in fa

nis necessitate: & pro aliqua uana in conspectu tē-
tatis ostentatione miraculum faceret ubi ex obli-
quo eum ad ipatentiam prouocabat: quasi dicat.
Diu ieiunasti & deo seruisti: sed tāta ē sibi cura de re
q̄ non nisi lapides tibi monstrat pro cibo. Ie-
sus autē ostendit se uirtuosum habere congressum
sicut leo papa dicit. Propositū christi erat humilita-
te uincere: unde & aduersarium uicit testimonio le-
gis: non potestate uirtutis: ut hoc ipso & hominē
plus honoret & aduersarium plus puniret: cum ho-
stis generis humani non quasi a deo: sed quasi ab
homine uinceretur: unde & responsonem suā in
humilitate fundauit. Attende autē q̄ in istis re-
spsonibus iesus diabolum confundit & ad rem:
licet diabolus non intellexerit plene respondit: &
generalem suam doctrinā nunc contra diabolum
inchoauit. Primo enim diabolū confundit dicens
licet homo sit carnis fragilitati coniunctus: tanta
tamen dei dulcedine fruitur ut uitā suam nō esti-
met dignā solo cibo carnali: sed in omni uerbo dei
quantūcūq̄ minimo delectatur. In quo diabolus
potuit confundi qui sine carne & tētatione habēs
cibum in celo deseruit tētādo deum in delectatio-
nibus magnis. Secundo respondit ad rem quia
uere filius dei erat: quasi dicat: homo quem cernis
non uiuit in solo pane corporali: sed in omni uer-
bo dei. i. in uerbo perfecto: ut oē sit idem q̄ perfe-
ctum. i. in dei filio tanq̄ in proprio supposito per
gratiam unionis. Ostendit etiam q̄ ipse adueni-
rat ad retrahendū homines a carnalibus desiderijs
que significantur noīe panis: & eos reficere suis spi-
ritualibus uerbis. Sic ergo uidet q̄ prudenter uicit:
& q̄ plene diabolū confundit. Quia tamē cecus
ē diabolus presūptione non intelligens alte quid
dixerat amplius ex christi humilitate presumpsit:
unde & tunc dicitur q̄ assūpsit eum in sanctam ci-
uitatē: & statuit eū supra pinnaculum tēpli: ut ubi
multos uanitatis uitio uicerat: xpm quoq̄ proster-
neret. Dicit autem Criso. q̄ licet ad ostētionē
suam diabolus intenderet ut oēs uiderent: ipse at
xps diabolo nesciente sic agebat ut a nemine ui-
deret. Et fuit iste astutus ordo malitie: quia enim
uidit iesū non moueri cibi appetitu: uoluit eū mo-
uere inanīs gl'ie fastu: unde forsitan hoc suade-
bat sibi q̄ sic sanctus erat q̄ uolebat per aera tanq̄
dignum sanctitate portans eum merito eleuari a
terra. Et forte aliquē inuisibilem spiritum de soci-
is suis ipsum faciebat portari: & ipse forte se men-
tiens bonum angelū ex reuerentia se associare dice-
bat sicut dictū ē supra q̄ iesus non uideret demo-
nē i sua natura. Et supra pīnaculū in tēpli ipsum sta-
tuit tanq̄ summum amicum dei: quasi diceret. Si-
cut non est locus in terra dignior isto. Sic nullus ē
sanctior te ipso: & ideo secure mitte te deorsū: quia
qui te tanto spacio sic portauit per aera plene defē-
det per manus angelorum ne forte offendaris in
casu collisione lapidea. Secundum enim istū mo-
dum forsitan credens xpm decipere: suadebat ei

q̄ illuc portatus fuisset diuina uirtute. Quod autē
sic fuerit nō affirmo. Sed certum est q̄ in isto tam
celeri uolatu uel motu non potuit se diabolus oc-
cultare quin cognosceretur exterius a iesu eē spiri-
tus separatus. Attende autem astutias hostis.
Nā quia ad primā tētationē christus per scripturā
responderat: deūtero. vi. Nunc nititur eum decipe-
re falsa allegatione. ps. xc. Vnde q̄ super aspidem
&c. non ponderauit ut cecus. Et hoc adducit falla-
citer ut astutus: ubi dicit Hiero. q̄ non de christo
sed de uiro sancto prophetia ē. Falsas autē de scri-
pturis diaboli sagittas uerarum scripturarum fran-
git dīpeis. Vbi nota q̄ diaboli & mēbrorū suo-
rum ē officium scripturas peruertere: xpi autem &
discipulorum eius ueris sententijs illorum fallaci-
as confutare. Sicut autem supra dixi debilitas aperi-
tur diaboli q̄ nihil pōt nisi quantum deus permit-
tit utiliter: uel quantū homo se subiicit negligentē
unde & christū portare potuit: sed deorsum mitte-
re non potuit. Ostendit etiam uelit nolit diabo-
lus in uerbis suis q̄ hominē a creatura querere glo-
riā modo quocūq̄ ē deorsū se mittere: quia factus
est homo solius dei gloriam contēplari & in opi-
bus suis a solo deo gloriam expectare. Respondit
autē hic iesus sicut dictum ē supra cōfundēs diabo-
lum qui dictum deum suum tētare p̄sūpsit: unde
hilarius. Diabolum omni conatu confundens &
deū se protestatur & dñm. Sicut autem dicit Criso.
hoc dixit uerbis occultis. Non dicit. Non me tēta-
bis: sed dominum deum tuum: quod poterat oīs
homo instus dicere. Quia deū tētāt: qui dei hono-
rē tentat. In hoc autem eum confundit: quia osten-
dit eum suggere rem periculi utilitate carentem: cū
aliter posset descendere. Vnde Augustinus con-
tra faustū. xxi. pertinet ad sanctam doctrinā quan-
do habet homo quid faciat non tētare dominum
deum suū. Et dicit Hieronymus q̄ necessaria te-
stimonia deūtro. tantū pertulit ut legis secunde sa-
cramēta mōstraret. Ostēdit etiam suam ordina-
riam doctrinam iesus in responsonē prefata: q̄. i-
uenerat discooperire hominibus diabolica tenta-
menta: & eos docere nō tētare deum in presūptuo-
sis operibus. Sic autem xps tēperauit respōsio-
nem ut in maiorem procederet ausū: unde & ipsū
assūpsit in montem excelsum: & ostendit ei oīa re-
gna terre & gloriam eorū. Postq̄ enim gulā & spi-
ritualis fame gloriam occultare nouerat xpm: ad
tēporalem superbiam & auaritiam conuertit insidi-
as. Quomodo autem hoc ostendit: diuerse sūt
sententię sanctorum. Criso. uidetur dicere q̄ digi-
to mōstrabat sibi prouincias & uniuersū regni
hoīes & statū. uerbis exponebat. Contra quod
uidetur q̄ lucas dicit. In momēto tēporis. Ad illa
enim que dicit Criso. manus tēpus requiruntur ut ui-
detur. Origenes exponit q̄ ostēdit quomō uitio
se regnabat p diuersa uitia in toto mūdo: quomo-
do alios regit fornicatioe: alios auaritia &c. Cu-
iusdam autem magistri dicta legi: qui propter uet

bū luce. q. dicit q. oia in momēto &c. dicebat opi-
 natue non assertiue q. diabolus forsitan in hac ter-
 tia presūptione prius presūmēs a deo prestigium
 fecit ī xpi sensitiuo: & subito ipsū uoluit alterare &
 representauit spēm mūdi n organo sensus. Nō
 ē at dubium diabolū multa posse si permittatur su-
 pra sensum humanū: & dicebat q. nō uidebat hoc
 incredibile nec inhonorificū christo: quāto. n. est
 plus diabolus permissus facere: tāto est maiori de-
 iectione confusus. Nec aliqua deceptio fuit in iesu
 quia suū rōnale ī pleno persistebat lumine uerita-
 tis. Nec magnū ē mirū si permittit diabolus in suū
 sensitiuū formare species sine intellectu: quia illud
 sensitiuum permittit diaboli membris sic dure da-
 uis affligi quin potius summa christi ostendit di-
 gnatio patienter talia sustinendo. & q. hoc fecerat
 diabolus in eius sensibus non aduertēs christi lu-
 cidū intellectū de ipsius malitia: & nullā deceptio-
 nem in eo fore tam presumptuose & mēdaciter de
 tali dominio se cepit iactare: & ipsū mēdacē de to-
 tius mundi promissione ad honorabilem casū sue
 adoratiōis inducere: ubi uelit nolit diabolus osten-
 dit q. tēporalia appetere homini q. ē ad eterna crea-
 tus adorare diabolus ne qcqd creatū ē honorabi-
 lis casus: unde Apostolus uocat auaritiā idolorum
 seruitutē: quā hic cōiungit diabolo. Christus at
 in hac tertia tēratione tāto plenius deiecit diabo-
 lum: quāto plus ipse presumpserat. Et licet oēs sue
 humanitatis iniurias patienter portauerit: ubi ta-
 mē in dei iniuriā se adorari poposcit ipsū reiectione
 fortissima confudit dicēs. Vade retro sathanas: ubi
 sic dicit Hiero. Non dixit ut petro quē uolebat ad
 sui imitationē inducere: sed uade sathana ut subau-
 diatur confusus uade: & in tua intētionē deiectus
 in ignē eternū q. paratus ē tibi & angelis tuis. Vel
 sicut exponit Remigius secūdū aliqua exēplaria ap-
 ponit retro. i. reminiscere: & recordare in q̄ta glo-
 ria conditus fuisti: & in quātā miseriā cecidisti. Di-
 cit aut Crisosto. q. exemplo christi nostras iniurias
 debemus magnanimiter sustinere: dei autē iniuri-
 as nec usq. ad auditū sufferre. Et attende q. ple-
 ne nunc diabolū christus cōfudit. d. dñm deū tuū
 &c. Vbi ostendit dñs se eē illū quē uellet nollet
 diabolus adoraret. Et q. in oibus ī quibus dei per-
 missione tantū excesserat dei honori & uictorie xpi
 inuitus seruiuit. Tanto. n. magis confusus ē diabo-
 lus quanto magis seruire permissus: & tanto ma-
 gis iesus honoratus. Quod ostēdit iesus cum di-
 cit. Illi soli seruiēs: q. diabolus deo & electis seruien-
 do subseruiuit: ubi ēt generalē suā doctnā xps cō-
 tinuat: q. s. ad hoc uenerat ut doceret homines de-
 um adorare: & illi soli pura intentione seruire. Siue
 at sit uerus modus recitatus: siue nō de modo im-
 mutationis sensuū iesu nihil euāgelice depit ueri-
 tati: quia quocūq. mō fuerit: uerum ē quod euā-
 gelium scribit. Rabanus tñ uidet prima facie obli-
 scere. Super quo uerbo dicit sic. Ostēdit at hec oia
 deo: nō q. ipse uisum eius āpliare potuerit: aut ali-

quod ignotū demonstrare: sed uanitatē pōpe mū-
 dane quā ipse diligebat quasi speciosam & deside-
 rabile pōpā uerbi ostēdens in amorē christo sugge-
 rens uenire uolebat: ubi uidet quo ad aliquid cum
 Criso. concordare. Sed quid textui luce dicentis.
 Ostēdit ei oia regna orbis terre ī momēto tēporis
 Quid magis concordet & uictoriā xpi magis ho-
 noret: & presūptionē diaboli magis confutet: dili-
 gens lector aduertat & sufficit mihi. Vidisti ex par-
 te diaboli astutū processū: & ex parte xpi uirtuosū
 cōgressū. Nunc audi ex parte diaboli confusibilem
 fugā: & ex parte xpi triūphalem uictoriā. Tunc ait
 Mat. Reliqt eū diabolus. Lucas uero cōsumata oī
 tēratione diabolus recessit ab eo usq. ad tēpus. Illud
 usq. ad tēpus ē supra expositū. In recessū uero & fu-
 ga confusus diabolus demonstratur. Nam audito
 uade sathana: statim sensit diabolus se esse depre-
 hensum

Vt mēdacē & ueritati aduersariū ī pmissis
 Vt dolosū & sal'tis hostē in persuasīs
 Vt abitiosū & dei iniuriosū ī postulatione adora-
 tionis

Vt ipotētē & confusū & debilē in concupitis.
 Et ideo efficaci dei uirtute se superatū sentiens deie-
 ctus & prostratus abscessit. Licet at Crisoso. ui-
 deatur attribuere diuinitati illū recessū. d. q. nō qua-
 si obediens pcepto recessit: sed diuinitas xpi & spi-
 ritus sanctus q. erat ī eo excussit uim diaboli & inde
 diabolū eiecit: possumus dicere q. licet diuinitas
 oia faciat: tamē uirtuosis actibus a xpo in humani-
 tate factis diabolus ē deuectus. Sequitur triūphus
 iesu. Et ecce angeli accesserunt & ministrabant ei.
 Quid at ministrauerint: licet multipliciter possit
 exponi q. ministrauerūt sibi in oibus obediētes
 ad nutū: ut serui domino & hoc sēper fecerunt ī to-
 to uite sue decursu. Sicut placuit ipsi iesu: tñ hic sin-
 gularit in uictorie signū applaudūt deo triūphan-
 ti in īfirmirate assūpta. Et sicut credo sibi cibos ad
 ministrauerunt quibus idigebat esuriens natura. In
 signū q. pugnantibus nobis assistunt & applau-
 dunt seruiūq. uictoribus. Quid at pus fuerit aut
 deportatio iesu supra pinnaculū tēpli aut deporta-
 tio supra mōtē & tentatio uniuersalis domini. Au-
 gu. de cōsensu euangelistarū reliqt incertum: nihil
 tñ ad rē pertinet dicit dū oia facta eē manifestū sit.
 Glo. uero uidet dicere q. lucas q. ponit ultimam tē-
 rationē: quā Mat. ponit mediā: ordinationē serua-
 uit histone. Sed Mat. refert tērationes secūdū or-
 dinē quo ī adā facte sunt. Nam pmo sollicitauit
 mētē pmi hoīs de ligni uetiti iesu. Gen. iii. cū pre-
 cepit &c. Secundo de inani gloria. d. aperiet oca-
 li uestri &c. Tertio pducit tērationē usq. ad extre-
 mā superbiam. d. Entis sicut dii &c. Si at diligen-
 ter attēdat uterq. textus Mathei & luce: magis ui-
 derur matheus seruare ordinē historie. Nā post il-
 lud uerbū. Non in solo pane &c. pōit. Tūc assum-
 psit eū diabolus in sanctā ciuitatē &c. Tunc uero
 dicit ordinē tēporis ad īmediate precedēs ī tēratio

re.iii. dicit. Iterū assūpsit &c. Illud autē iterū dicit ordinē ad precedens ex quo uidetur q̄ iā primo ipsū assūpsit portans ad tēplū. Luce uero.iiii. nō ponūtur uerba designantia conditionem: sed narrantia factū: unde tā in tertia q̄ in secunda tentatione dicit. Et duxit illū diabolus in montem excelsum in secūda q̄ ponit in tētia. Et duxit eū i hierusalē: & statuit eum supra pinnaculum templi.

Ahas at̄ probabiliter uidet̄ q̄ ultima tētatio fuerit illa in qua xp̄s hostem obiurgādo deiecit: & eius fallaciā denudauit dicens uade sathana. Et hoc uidetur sentire Crio. Non. n. est uerisimile q̄ diabolus tanta reiectione confusus ipsū aplius pro tūc presumpsisset attingere. Et hoc magis concordat uictorioso fini pugilis iesu tētationi p̄fate. Ordo at̄ quē tenuit lucas multū nostre instructiōi seruire uidet̄. Nā p̄mo diabolus tētāt de peccatis carnalibus. Et p̄mo de gula q̄ ē ianua oīs spuricie: q̄ si p̄ sui uilitatē inueniret hominē resistentē sibi: tētāt de abitione tēporalis dñi. In quo tñ secūdam Ambro. ē horrenda seruitus. unde dicit ibi. Si cadēs adoraueris me. Habet abitio domesticū periculum ut enim domit̄nes aliis primo seruit & curiat̄ obsequio: ut honore dñetur: & dū uult eē sublimior sit remissior. Postq̄ at̄ diabolus uidit hominē refutare honores & carnalitātē cōtēnere: tunc sibi insidiat̄: ut ponat illū i pinnaculū tēpli. s. in famā hoīm de gl̄ia sanctitatis: & tanq̄ in sanctitate uite scripturā portatē expressā: quia factō sibi uidet̄ implere quod dicit. Reputat̄ se magisterio dignū uel reuerētia hominū uel titulo dignitatis. Et illud malū tardius uincit̄. Ideo in huius signū a luca hec tētatio ultimo ponit̄. Non. n. secūdū abro. dixisset: q̄ consummata oī tētatione recessit diabolus ab eo: nisi in ipsis primis premissis eēt oīum delictorum materia. Cause at̄ tētationū sunt cause cupiditatis. Sicut delectatio carnis: & auaritia tēporaliū & potestatis appetitus glorie & fame sanctitatis. Propter quod patet q̄ uictor noster iesus omnē tētatiōem perfecte deiecit tētatus p̄ oīa p̄ similitudine absq̄ peccato.

Iesus paruulos colligens. cap.v.

Via triūphalis pugil iesus mundū se calcasse oñdit̄ asp̄itate deserti: & supple carnem uicerat rigore ieiunii: & principem mundi luciferum uincendo prostrauerat: tēpusest ut ad publicū exeat & iā mūdo manifestaret quod erat. Quia uero desertum illud i quo ieiunauit quod ē in hierusalē & hierico: & quarātēna uocat̄ & mōs ille in quo diabolū expulit: & i quo creduntur ei angeli ministrasse nō multū distat a loco ubi cōueniebāt apl̄i ad baptismum iohannis. In uigore spūs descendēs de mōte & cōsueie humilitatis seruās exēplū: uenit ad ioānē: tā ut ioānes suā p̄sentia honoraret: q̄ ut ab ipso in cōspectu populi testimoniu acciperet: q̄ et ut iuxta eterne dispositionis arē hānū aliquos ex discipulis ioānis sibi uniret. Tūc igitur sicut dicit̄ lo. i. uidit lo. iesū ueniētē ad se: & ait

Ecce agnus dei: ecce q̄ tollit peccata mūdi & cetera q̄ibi ponūtur. Vbi sublimis p̄co & fidel̄ amicus & seruus iesu ioānes p̄ferendo gratiosā innocentiā & potestātē tollendi peccata: & de dimitate iesu testimoniu reddidit xpo asserens se habuisse dei oraculū in deserto: & hoc p̄ spūm scūm uisibiliter descendētē sup xp̄m cognouisse sensibili signo: unde & concludit. Et ego uidi & testimoniu perhibui: quia hic ē filius dei. Iesu at̄ i partibus illis aliq̄diu morante: altera die p̄cedebat i cōspectu ioannis duobus ex discipulis suis existentibus secū. Stabat inqt̄ euangelista: ioānes & discipuli eius duo ubi iterū repetiit. Ecce agnus dei &c. O aīa mea cū quāta pietate putas baptistā ioānē p̄ferre gratiosā innocentiā agni imaculati iesu: & cū quāta reuocatione uiscerū i cōpassione ipsius iesu p̄fererat holocaustū sue deuotissime mortis i quo agnus xp̄s monēs tulit peccata mūdi: pp̄ qd̄ solitus erat hoc repetere: q̄ semp̄ cōsueuerat illud rumiare. Totus. n. b̄ndictus baptista xp̄i passiōe & morte trāsfixus & q̄to minus per eius obediētia xp̄m seq̄bat̄ corpe: tāto magis i eius passiōes & dolores transformatus ipsū iesū comitabat̄ in mēte. Intuere tu aīa mea abulātē iesū & tibi ipsi dic: quia hic ē agnus māfuetissimus p̄ te mēte & sue uite austeritate i charitatis ardore in olatus i totius uite sue decursū. Et scias q̄ agnus ab agnoscēdo dī q̄ alloq̄t̄ i altari deuotus baptista. d. agnus ter: quia tria agnouit h̄ agnus in cruce. s. Patrē cui dure obediuit moriendo.

Matrē quā discipulo cōmēdauit moriēdo

Latronē & oīum electorū cetū i ipso q̄ sua morte redemit: & i paradisu eadē die p̄duxit. Ingressit autē ioānes suorū discipulorū mētibus excellētā sui xp̄i iesu & eos totis conatibus ad iesū inducebat seq̄ndū: pp̄ qd̄ duo discipuli audiētes secuti sūt eū: quorū unus fuit andreas. Et itelligas q̄ secūdū q̄ cōiit̄ dī triplex fuit discipulorū uocatio

Prima fuit ad xp̄i notitiā

Secūda ad eius familiarem sequelā

Tertia fuit ad indiuiduā christi copulam.

Postquā adhuc redierunt ad propria: per quā perfecte adheserunt iesu oīa reliquētes: p̄ma scribit̄ lo. i. Secūda luce. v. Tertia Mat. iiii. In p̄ma andreas primo uenit ad iesū & adduxit pet̄y & philippū & nathanael. Intuēs at̄ iesus pet̄y & iā in eterno ordine suū p̄noscēs uicarium statim sibi nomē iposuit uel iponēdū p̄dixit: Tu es inqt̄ simō filius ioāna. i. humilis & obediēs mihi per grām adoptionis: & per illam gratiā per quā tu es humilis & obediēs mihi p̄ illā totius mūdi p̄latus eris. Et iō uocabens pet̄rus. i. agnoscēs uel firmitas: quia i cognitiōe fidei p̄ dilectionē operat̄i ad imitationē dei hominis firmus eris: & post me totū mūdū tēdū firmabis. In crastinū iesus uocauit Philippum: Philippus Nathanael duxit ad christum quem magno extulit precōmo dicens. Ecce uere israelita i quo dolus nō ē: qd̄ fecit iesus ne putaret̄ ex defectu nathanael q̄ ipsū in apl̄m nō elegit. Attende at̄ q̄ in galilea ua-

dēs de gallilea xps discipulos elegit ut p hoc oñde
ret: q̄ transiens iesus ab oī mūdi amore ī tali trāimi
gratiōe uiuētes: & nihil de mūdo q̄rentes suos fe-
cit eē discipulos: pp̄ qd̄ ipse dixit: q̄a de mūdo nō
estis: sed ego elegi uos de mūdo. lo. xv. Elegit aut̄
paup̄rimos: unde Criso. dicit q̄ reficiebat retia q̄a
tātus erat ī eis paup̄tatis excessus ut laniata retia re-
parēt: noua nequeūtes hēre. Elegit simplicissimos
tā in lītura q̄ ī mūdi astutia. Elegit despectissimos
q̄a nihil habebāt de mūdi nobilitate uel p̄p̄a. Ele-
git hūilimos & p̄mptos obediētia: tūc statim acce-
uerūt uocati relinquētes oīa: unde licet tertio sint
uocati: tñ nō plene intellexerūt intētōe xpi de oī-
bus relinquēdis usq̄ ad tertiā uicē quo intellectu sta-
tim oīa reliquerūt. Posset dici sicut dicunt multi
q̄ solū hi fuerunt uocati. Et Mar. & Mat. dicūt bre-
uiter: lucas ponit aptius sicut Augu. de confēsu euā-
gelistar: primo ponit cōiūs cū dī q̄ tertia uice sunt
uocati. Et tunc p̄t m̄deri q̄ allecti amore iesu secu-
ri sūt eū oīa relinquētes ad rēpus. Sed tñ ibi nō re-
fert luc. q̄ xps eis dixerit ut sequerentur eū: sed tā-
tū predicat Petro q̄ cepit pisces ī signum q̄ hoīes
eēt capturus rethe p̄dicatiōis discrete. Nō intelli-
gitur sicut Augu. ponit q̄n̄ postea ad p̄p̄a sūt reuer-
si In sola. n. tertia dī eis uenite post me. Ex quibus se-
q̄t q̄ plene obediētes fuerunt xpi mādato. Ele-
git at̄ tales iesus. p̄mo q̄a paup̄tate sipli citatē mū-
di despectū humilē obediētia diligit iesus tanq̄ si-
bi cōformia: & p̄fectiōis sūdāmēta. Secūdo ut ostē-
deret q̄ electio mere erat gratuita: q̄a nihil erat in
ap̄l̄is per quod uiderentur dispositi ad apostolicā
dignitatem. Et ideo prudentia & sc̄ia in apostolis
& alie eminentie magis fuerunt miraculose: ma-
gisq̄ gratuite. Vnde Grego. xxxiii. mox̄ dicit sic.
Predicadores dñs infirmos abiectosq̄ hēre studit
q̄ fideles popl̄os ad sp̄ualis p̄rie edificia supra col-
ligerēt: unde dñs ī euāgelio natha. laudat: nec tñ in
sortē p̄dicatiōis enumerat: q̄a ad p̄dicādū eū tales
uenire debuerant: q̄ de laude p̄p̄a nihil habebāt ut
tāto solius ueritatis cognosceret eē qd̄ agerēt quā-
to apte cerneret q̄ ad hoc agēdū p̄ se idonei nō fu-
isset: ut ergo mira potētia per p̄dicatores liguas cla-
resceret p̄us mirabilē actū ē ut tādē p̄dicantiū me-
ritū nullū eēt. Itē lo. mox̄ dicit q̄ iesus p̄us colle-
git idoctos: & postea p̄hos: & nō p̄ oratores do-
cuit piscatores: sed mira potētia p̄ piscatores sube-
git oratores. Et mox̄. ix. &. xiiii. &. xv. &. xxix. ca-
pitul: dī q̄ dñs elegit stultos secūdū mūdu & pau-
peres. Quo cōtra dī mox̄. xiii. ca. iiii. q̄ sicut ī-
carnata ueritas ī predicatiōe sua elegit paupes idio-
tas & simplices: sic antixps astutos & dulces: & hu-
iusmōi sciētia h̄ntes electurus ē: qd̄ uidemus eē cō-
pletū in mystico antixpo sicut isra patebit li. iiii. ca.
viii. Tertio ut sicut Augu. de ciuitate dei dicit cō-
uersio mūdi p̄ eos magis appareat mita seu mira-
culosa. Dicit. n. q̄ h̄ ē sūma oīum miraculoz q̄ ho-
minibus paup̄ibus simplicibus paucis: q̄a. xii. rem
incredibilē mūclūs credidit. Et idcirco si qs̄ credit
eos fecisse mirabilia que scribunt̄ credat ipse p̄ illa

miracula. Si at̄ dicit eos non fecisse miracula credat
hoc uno oīum miraculoz sūmo q̄ rē sic incredibili-
lē talibus uitis eā predicantibus totus mūclūs sine
miraculo credidit. Et qui de cetero incredulus ma-
neriā magnū & malū & sibi ipsi miraculū. Quar-
to ut ostēderet se xps diuinitatis consuetudine ob-
seruare: cuius ē p̄p̄m op̄an de nihilo: & iō hoīes
oīno nullos ad ea q̄ intēdit facere. q̄. sēp̄ uidet̄ eli-
gere ut sibi attribuaf̄ qd̄ ē uirtutis & gr̄e: & n̄ glo-
rietur oīs caro corā illo: unde ī ueti testamēto ele-
git pastores: sic dicit iacob. Gen. xlvii. pastores ouī-
um sumus serui tui & nos & p̄res nostri. Et moyses
pascēbat greges. Exodi. iii. Et gedeonē minimum
elegit ī domo p̄ris sui. Iudic. vi. Et. i. regū. ix. saul de
mīma tribu & humilē tūc elegit in regē quo p̄ sup-
biā reprobato p̄mi regū. xvi. elegit. dd̄. tate parui-
tatis & despectus: ut nec dignus reputaret̄ a patre
p̄ntari prop̄he. Et hierē. nesciētē loq̄ & puerū ī pro-
phetā consecrauit. Hierē. i. ca. Et sēp̄ minima pla-
uerūt deo: pp̄ qd̄ ē solēmīssimas uictorias per-
feminas ī scriptura p̄fecit: ut de delbora lael. Iudith
hester. Et hoc ut gloriā suā alteri non daret. Soli. n.
deo eē debet honor & gl̄ia. Ad quā cōseruādā sēp̄
elegit hūilia & reprobauit superba. Luce at̄. v. de-
scribūtur tria in iesu pp̄ q̄ fuit multū amabilis eius
seq̄la p̄ q̄ ēt culibet hōi rōabil̄r acq̄rit̄ comitiua. p̄-
mū ē gr̄ofitas sermōis q̄ orit̄ ī xpo: ibi: q̄a turbe ir-
ruebāt ī eū ut audirēt eius uerba. Nūq̄ sic locutus ē
hō. dī loā. vii. Loq̄bat. n. utilia: dulcia: placita & ue-
ra: unde uerbū eius ardebat sicut facula multo ma-
gis q̄ elie. Secūdū ē cōformitas cōuersatiōis q̄ on-
dit̄ fuisse in eo ī humili cohabitatiōe: q̄a ascendit ī
nauiū uilis piscatoris nō horrens eius cōfortiū. Et
cū eēt rex angeloz rogat̄: nō p̄cipit: unde dicit tuc.
xxii. Ego ī mediō uisū sū sicut q̄ ministrat. Et Mat.
xx. Filius hoīs nō uenit ministrari: sed ministrare.
Tertū ē largitas ī m̄eratiōis q̄ oritur in abūdanti
remuneratione piscatoris. Na statim dedit sibi tan-
tā multitudinē piscū ut implet̄ ambas nauiculas.
Hec at̄ m̄l̄tū reddidit hoīem gratio sū: p̄figurauit at̄
iesus hoc q̄n̄ dixit petro: duc ī altū. i. ī p̄fūdū eo qd̄
de quadruplici p̄fundo faceret ipsū & alios ap̄los
educere aīas.

Vilitatis	Et educerent eos ī quadru-
Cecitatis	plex: altū. s. maiestatis excel-
Calamitatis	se ad uenandū numina oī-
Mortalitatis.	potētie. Ecclē. vii. Et alta p̄-
	fūditas qs̄ inueniet eā: Clauitatis sūme ad speculā-
	dū lumina sapiētie. Ad Ro. xi. O altitudo diuinitaz
	sapiētie & sc̄ie dei & c. Suanitatis eterne ad degustā-
	dū carismata gr̄e. Ecclē. xliii. Altitudinis firmamē-
	tū ē pulchritudo eius & c. Esm̄tatis gr̄ie ad deside-
	radū p̄mia uite. ps. xcii. Mirabilis in altis dñs do-
	mū tuā decet sc̄itudo dñe in lōgitudine dierū. Re-
	tia at̄ quibus ap̄l̄i talia sunt piscati: sūt
Conuersationis exēplum	De p̄mo & ad
Eruditionis uerbum	Cor. vii. Capi-
Oratiōis suffragium	te nos neminē
Supportationis beneficū	lesimus & c.

De secundo: luce.v. Ex hoc enim ia eris hoies ca
 pies. De tertio: Cant. secudo. Sonet uox tua in
 auribus meis. Vox.n. tua dulcis & facies tua deco-
 ra. Capite nobis uulpes &c. De quarto & ad Cor.
 xiii. Cu eem astutus dolo uos cepi. Quod at si sint
 retia ondit Ambro. sup lucā. Deniq; si aliis ipet' ut
 laxet retia sua. Sola petro dī. Duc i altū. i. pfūdū di-
 sputationū recessus. Que st at ap' oꝝ retia q̄ laxari
 iubēt: nisi uerboꝝ cōplexiōes: & q̄si qdā orōnis si-
 nus & disputationū recessus. Et scdm Bedā rūpif
 rete: sed n̄ labit' piscis: q̄a suos dñs & iter psecutio-
 nū scādala seruat. In uerbo at dei hoc rete laxat: q̄a
 secūdū abro. nō ē hoc hūane faciēdi opus: sed sup
 ne uocatiōis ē munus. Quod at petrus dixit iesu.
 Exi a me secūdū abro. significat q̄ xpo opis ē attri-
 buenda pfectio: ut gloria uana sep a nobis exeat: &
 uera cōfessio nos peccatores ostēdat: q̄ qdē si pura
 fuerit nos ad maiora pducit: unde & petrus hic cō-
 forat. & future dignitatis grā pmittit'. Hi at ap' i
 significantur merito noī: paruuloz: tales. n. dñs di-
 liget i qbus paruuli cōditionē iueniat: ut secūdum
 paulū sint malitia paruuli. Innocentes i opōne: ut
 qbus pnt obsequose seruiāt: & se a nocumēta iferen-
 tibus nō defēdat. Veraces in locutiōe: ut fidelif tra-
 dita pferāt & nō dolo audita inficiāt. Suauēs i affe-
 ctione: ut oēs diligāt: neminē odiant. Pnuatos oī
 possessione: ut de se uel suis potestate n̄ habeāt: pp
 quod dī ad Gal. iiii. Quāto tpe heres paruulus est
 &c. Tales elegit dñs paupes i hac uita: & subiectos
 oibus: sed i alia heredes celestū oibus p̄sidentes:
 unde de his paulus. Omnīū aut me seruum feci.
 Alias nō uult dñs q̄ hi q eliguntur ab eo recogno-
 scant se in defectibus paruulorū: ut quod ex eis fa-
 cit sit grā: nō natura: unde in natura paruulorū
 Est originalis concupiscentia
 Actualis ignorantia
 Corporalis impotentia.
 Cōtra tria bona p̄dicta a qbus iesus liber liberos su-
 os reddit: pp qd̄ q̄rētibus de maiortate regni ce-
 loꝝ discipulis in typo sui puuli ponit exēplum. d.
 Quicūq; humiliauerit se sicut puulus iste &c. mat.
 xviii. Et ē notādū q̄ tm̄ sex apostoloꝝ uocacionis
 modus in euāglio scribit' petri & andree: iacobi et
 ioānis: philippi & mathei. De quatuor p̄mis lo-
 .i. addit de philippo. Mat. ix. de Matheo. & Luce. v.
 Et istius mathei uocatio sepatim scribit': & iter mi-
 racula ponit: nā post multā clarificationē noīs iesu
 quatuor p̄mi uocat' de piscatiōe: & ultimus iste ma-
 theus de negotiatiōe & exactiōe. Et significat q̄ in
 p̄ncipio aduētus ipsius p̄ni iesu ap' os eligebat: qui-
 bus de p̄fūdo idolatrie & n̄niuersal' lasciuie: & amo-
 re uite pecllis pp' os ad xpi fidē tāq̄ ad solidū littus
 adduceret. Sed m̄ multiplicatis miracul': & sedēte eccle-
 sia ad theoloneū negotiatiōis curis t̄palius iplici-
 ta: & i aliqbus reprobis exactiōe simoniace ipie-
 tatis exercēte p nouū suū aduētū in spū ad euāgeli-
 ce p̄fectiōis statum negotiātē uocat frāciscū i eius
 euāgelicū cetū. Qui uēditis oibus xpi uite marga-
 ntā q̄siuit sollicitē & inuenit & emit. Et ipsius cer-

re possessiōis i p̄pe carnis pelle ifrumētū portauit
 auctēti notant iesu manu cōscriptū & signi sui cha-
 ractere premunitū. Attēde at q̄ sicut in uocatione
 Mathei mira ostēditur pietas saluatoris: q̄a publica
 nū uocat ad statū euāgelicum & malignitas cetus
 phiseici detrahentis: q̄a murmurauerūt p diaboli-
 cū zelū: unde seqt' & murmurabāt scribe & phari-
 sei: sic in renouatiōe euāgelici status superborū su-
 perciliū pietati xpi detraxit: q̄ ad tā sublimē statum
 peccatores & simplices exaltauit. Vñ notat q̄ in
 uocatiōe Mat. aliqua singularia ponūt: q̄ i aliorum
 uocatione scripta n̄ s̄. s. q̄ leui fecit magnū cōuiuū
 i domo sua: & erat ibi iesus cū turbis & pccōnibus
 siml' cū discipul' suis cōuiuatus. Postea ponit mur-
 muratio & detractio facta christo ab his q̄ religio-
 ne & scitate illo tpe se reputabant excedere. In qua
 detractio
 Primo inuidia describitur ex murmure
 Secūdo arguit' ex lumine ueritatis perspicue
 Tertio arguta cōfūdit' ex temeritate cecitatis cōmo-
 te: unde & ignaros eos uocat. d. Eūtes discite &c.
 Quarto cōfusa repellit' i rectitudie eqtatis iustitie
 Nō ueni uocā iustos &c. q̄a uocatio tal' de medio
 tāti mali ē signū maxie pietatis. Iō p̄mo describit'
 q̄ uidit iesus mat. oc' o pietatis & demētie. Scdo de
 scribit' statū malitiose culpe: publicanū sedetē i the-
 loneo. Tertio ponit' cōfessus uolūtatis p̄mpte. Et
 surgēs secutus ē eū. Quarto effectus chantatis fer-
 uide: q̄a cōuiuū magnū fecit leui i domo sua. Vbi
 nota q̄ i renouatiōe euāgelice uite ē magna reco-
 gnitio: imo maxia p̄pe inigtatis. unde & Mat. uo-
 cat se publicanū. Et frāciscus m̄imus uocat se maxi-
 mū pccōrē. Est magna dedicatio scitatis: unde &
 iste i luca uocat' leui q̄ iterptat' additus uel apposi-
 tus ul' assūptus ad altū cōtēplatiōis extatice. Appo-
 situs ad s̄l'em statū p̄me eccl'ie. Et iō ē ibi t̄rio plea-
 na abnegatio p̄pe uolūtatis & plena trāformatio
 xpi s̄l'itudis. Et notat' abnegatio i surgēdo: q̄a p-
 p̄a uolūtas sp̄ i malo p̄sternit. S̄l'itudo i seq̄ndo: si-
 ue imago q̄ dī ab imitādo. Ex quo seqt' q̄rtū. s. q̄
 ibi ē plena trāglatio mētis & refectio gustus suauitatis
 in gl'ia xpi hoīs & sue dinitatis. Et alie p̄fectiōes
 q̄ tibi descripte sūt supra i cātico simeōis q̄
 oia cōueniūt i cōuiuio magno. Licet. n. i ap' ius fue-
 rit oīs p̄fectio: tm̄ tāta clarificatō luminū: & tāta trāf-
 formatio amoris i xpm & trāglatio mētū p cōtē-
 platiōis excessū: n̄ fuit dāda neq; data: sicut patet i-
 tuētū i m̄l'iplicatiōe cōuerfoꝝ q̄ta debet dari i aper-
 tiōe sexti signaculi: & i cōuersiōe mystici thelonēi i
 quo usq; adhuc Mat. sedet: q̄a nōdū facta ē in auri-
 bus eius & mēte efficax uox reformatiōis eccl'ie
 iesu ut xpm sequat' ad euāgelicū statū: hoc quo ad
 p̄ncipes q̄ sedēt i theoloneo. Quia uero iā facta
 illa uocatio i aliqbus paupibus & hūilibus suam
 inigtatē recognoscētibus: in qbus huiusmodi dā-
 di spūs p̄mitie p̄libātur: in quorū at gustibus iam
 apparet q̄ amator' & amatus iesus in mētibus eoz
 cū magna suauitate discūbit: iō nec murmur deest
 nec reprehensio nō tā ipsoꝝ hūiliū q̄ secūdū cōde-

scenſiue pietatis ieſu aſcédédo ſcribis & ueracit̄ pha-
riſeis audita nō dubiū: q̄a nō ē opus ualētibus me-
dicus: & ex temeritate reputāt ſe ualētes. Nec mi-
nus certe p̄ eos ſeq̄t̄ iſcrepatio ſue ignorātis igna-
uie qua p̄fectiōis uia ſūt negligētes ad diſcere quā
t̄n̄ cec̄i iactāt ſe ſcire: ut eis dicat. Eūtes diſcite. Et
utinā nō ſequat̄ dure iuditiū reprobatiōis mentis
obſtinate cū d̄ſ euāgelii ſn̄ia. Nō ueni uocāt iuſtos
Nō. n. pōt iudicio meo peior a quocūq; audiri ſn̄ia
q̄ q̄ x̄ps nō uenerit eū uocare p̄ ip̄edēda ſibi miſeri-
cordia. Et ſi ſn̄ia nō fert̄ ſup eos ad eternā dānatio-
nē qd̄ multū deſidero: t̄n̄ adhuc idubie fert̄ q̄ ad p̄-
fectiōem euāgelicā nō uocant̄ p̄ opus tementare
reputatiōis prope p̄bete obſtaculū. Sicut. n. dictū ē
ſupra temerarios & de p̄pa cōfidētes ſapiētia & iu-
ſtitia & mime puulos hūilitate p̄fūda ieſus ama-
tor hūilitū nō elegit hoc de uocatiōe ap̄l̄oḡ ſil̄ di-
xi: licet nō ſil̄ facta fuerit. Nota q̄ i ap̄l̄is fuerunt
xii. p̄rogatiue mirabiles: pp̄ quas in. xii. duodenari-
is i ſcriptura rōnabil̄ figurat̄ q̄ qd̄ p̄rogatiue p̄nt̄
i p̄fectiōis ſenario cōbiari. P̄rio fuerūt p̄fecti cōte-
ptores mūdi uanitatū: & hi ſc̄. xii. quos elegit ihs
p̄cipiēs ne qd̄ tollerēt: & m̄ta dicit̄ de hoc & ad h̄
p̄tinētia. Mat. iiii. Figurati p̄ euāgelicā margaritā q̄
ramificat̄ i. xii. margaritas p̄ ſingulas portas hieru-
ſalē. Apoc. xx. Sc̄do cōiūgit̄ huic p̄rogatiua. Sunt
.n. heredes & filii celeſtis regis figurati in. xii. filiis
iacob. gen̄. xlii. Tertio fuerūt exaratores p̄fūdi hu-
mani m̄. Ieſic i ac p̄ hoc ſupportatores pi defectuū
p̄ximi figurati i. xii. bobus maris enei. iii. Re. vii. &
In. xii. iugis bouū i q̄bus arabat helyſeus: & q̄a q̄ ſe
hūiliat exaltabit̄. Io. iiii. Sūt ip̄atores & reges eccle-
ſiaſtici ſoli figurati i. xii. leūculis ſuſtētātibus ſoliū
paſiſci Saſonis. iii. Re. Quito fuerūt ſtabiles & ſi-
xi i amore x̄pi figurati i. xii. lapidibus: & locati arti-
ficiōe i p̄ctoī ſūmi pōtiſicis. Exo. ultio. Et ex hoc
cōſeq̄nt̄ fuerūt. vi. lapides ſūdamētales celeſtis edi-
ficii: unde ab iſtis ſūt cōpoſiti. xii. articuli fidei figu-
rati i. xii. lapidibus p̄ciolis: & i. xii. ſūdamētus cele-
ſtis hier̄l̄ m̄. Apoc. xx. Et in. xii. lapidibus ſūptis de
iordāis alueo: q̄ in. xii. aliis ibi repositis Ioſ. i. Sep-
timo fuerūt exploratores ſagaces d̄ni cōſiliū figu-
rati p. xii. exploratores miſſos a moyſe. Nūeri. xlii.
Octauo ex hoc fuerūt ſapiētes duces & p̄ncipes
uictoriai p̄lii: figurati p. xii. p̄ncipes tribuū iſrl̄. Nu-
meri. ii. Nec noiet. Nono fuerūt maḡi & docto-
res lūis eccleſiaſtici & euāgelici uerbo & ex̄plo fi-
gurati i. xii. ſtellis corōe m̄lieris. Apoc. xii. Et in. xii.
fōribus q̄ erat̄ i helyn. Numeri. xxxiii. Et ex hoc. De
cimo erūt iudices ſeculi & aſſeſſores iudicis x̄pi. uñ
dicūt̄ ſedere ſup ſedes. xii. iudicātes. xii. tribus iſrl̄.
Luce. xxii. Et Mat. xix. Vndecimo fuerūt irodu-
ctores & dauigeri eterni palatii: unde cuilibet eorū
d̄r̄ i p̄ſōa eccleſie. Mat. ix. Quodcūq; ligaueris &c.
figurati p. xii. portas citatis hier̄l̄. Apoc. xx. Et ex h̄
Duodecimo ſūt diſtributores & diſp̄ſatores ce-
leſtis cōiuii: figurati p. xii. p̄ncipes puidētes ciba-
na mēſe Saſonis. iii. Re. iiii. Et p̄mi pal. v. hi ſūt. xii
m̄imi euāgelici: q̄ ſūt oim̄ maximi q̄a maxio oium

ieſu ſc̄ p̄fecta imitatiōe cōiūcti. Cōuertere ergo aīa
mea i regem tuā q̄ i aīe gr̄e tui plena cōſiſtit: & pat-
uulā: & i nocētē & ſubiectā p̄ oīa ieſu tuo ſaluatori
te reddas ſi forte oculos ſue pietatis ad te cōuertēs
tibi reuelare dignet̄ euāgelice p̄fectiōis & trāſfor-
matiōis archaūm q̄ ſapiētib; & prudētib; p̄tis
uolūtate teſtat̄ abſcōſi. Quod cū fecerit p̄ gr̄ā ſuā
feſtināter aſſurge: & iugū d̄ni iuaue & leue cū toto
mētis ardore te offer portare patū ut mereans nūe-
ran i nūero m̄ioꝝ quos i iudicio & de ſecreto ſui
cordis extrahēs ieſus fidelibus examinādis uice ſua
recepſiſſe obſeq̄a piſ̄ oñdit. Ieſus miſe rogatus.

T̄tēde aīa mea ſi uis i reuerētia gr̄i iose uir-
ginis accēdi q̄ i ſacris nuptiis ieſus initia
ſue māiſtatiōis oñdit & deuotiſſimam

m̄rem ſuā gr̄aci p̄uilegio honorauit: ut ſicut ipſa
fuerat genitrix ſue p̄ſc̄e cōcipiēdo ipſū i utero per
ſp̄m̄ ſc̄m̄: ſic eēt genitrix ſp̄ual̄t̄ ſue māiſtatio-
nis & ſame & cōuerſiōis eccleſie ipſa merēdo eodē
ſp̄ū p̄ orōis ſue efficacit̄ m̄ū actū qd̄ uerbo breui
ſicut breuiloqua exp̄ſſ̄t̄ filio: licet affectū cōpaſſiōis
p̄maxio & ſupplicatiōis i corde ſuo cū dicit uinū
nō habēt: Cū. n. in uino ſit.

Splēdor coloris Quē oīa tollūt̄ ab aqua
Dulcor ſaporis uoluit oñdere puriſſima m̄i
Calor uigoris i ſp̄uali ſetu pu filio ieſu q̄
Claritatē cognitiōis ſue perſone &
Dulcorē reſectiōis ſue diuinitatis &
Vigorē ſublimitatis potentie nō nouerat m̄dus.
Et ideo ſupplicabat q̄

Intellectū ſqualētē ilūiaret Vt talia opa faceret q̄
Affectū deſipētē imutaret bus ilūiaret fidē: eri
Effectū deſiciētē roboraret geret ſp̄e: & accende-
ret ad amorē: licet at̄ uideat̄ dure benigniſſimū ieſuſ
r̄diſſe m̄i dulciſſime: t̄n̄ ſi myſterii penetret̄ ocul-
tū eā ſublimē exaltauit dū exaudiuit eā plene pro-
mūdo idigno: & oñdit cōmertū qd̄ hēbat cū deo
.d. ei. Quid mihi & tibi ē m̄iſter? In myſterio dicit̄
q̄ magnū ē iſtud uicūlū quo eſna dilectiōe tibi ſi-
liārl̄ ſubiectus: ut q̄ ſū filius dei p̄tis: ſim filius tue
iſirmitatis q̄ m̄lieris noiē designat̄. q. d. Nil deo
hōi & tibi mulieri. Eſt mei uicūlū q̄ q̄ ſū filius dei
ſim filius uſi tui. Sed hoc uolo te ſc̄re q̄ p̄ſata mū-
di malitia q̄ nō meret̄ meā notitiā. Nōdū uenit ho-
ra mea: ſed tua deuota p̄catio meā dilectiōe idu-
nat ut id faciā p̄ tuo uoto de quo faciēdo hora nō
ē p̄ mūdi peccō. Et ſic meritū uirḡis de n̄ hora fecit
horā: ut nec x̄ps ſine debita hora p̄ uirḡis meritū
mirac̄l̄m̄ fecerit: & cū mūdus nouerit q̄ quo ad ſu-
ym̄ dementū hora nō fut. Vñ uide q̄ illi duo ſera-
phini m̄i & filius d̄i mutuo ardore feruentes aliis
cognitiōes mutue & alta trāſuolāt̄ p̄p̄o eis idioma-
te ſi breuit̄ & alte loq̄t̄ & mutuo itelligūt̄ q̄ mens
pedeſtris ignorat: pp̄ qd̄ mater uocem filii: tanq̄
plenit̄ſſime exaudientis agnoſcens dicit̄ miniſtr̄s:
quodcūq; dixerit uobis facite. q. d. Audiui uerbū:
& cognoſco affectum. Sic ergo potes uidere
q̄ b̄tiſſ̄ma uirgo ſicut pepit nob̄ filii d̄i p̄ſonā. Sic
mater n̄re gr̄e nūc pepit nob̄ eius noticiā. O q̄tū

Et hoc q̄ sacratissime uirgi oēs idēptōes filii sunt deuoti: oīa. n. i māu mris posuit ḡtissimus filius. Sicut i dispēatrice oīum gr̄ax: sicut ipse oīa a p̄te accepit n̄ solū ut deo: sed ut hō fōs oīs meriti oīm idēptōz

Quia uero istd̄ p̄mū miraculū qd̄ legit fecisse ihs b̄ndcūs q̄ oīa fecit i sapia: tal̄ hoc miraculū fecit: & tal̄ euāgl̄ ista describit: Io. ii. & q̄tū ad t̄p̄s & q̄tū ad locū: & q̄tū ad modū: & q̄tū ad ichoatōnis iitiū: & q̄tū ad fructificatōis bonū ut i ip̄o oīm purissi iesu op̄e: p̄ficio demōstret. T̄p̄s. n. fuit dies. iiii. Isrl̄. i. iiii. dies fuit a uerb̄ q̄ dixerat supra a p̄ma uocatoe ap̄lo r̄ū: sed sp̄ual̄ r̄ ūt on̄d̄e: q̄ māifestatō x̄pi p̄fōe per uirtutis mirac̄a & salutis b̄n̄i icia cōstituebat triā diē mūdi decursus q̄ dies gr̄e appellat̄. Nā p̄ma dies fuit s̄b lege nat̄e i p̄mis p̄iarchis. sc̄da iō ueti lege s̄b moyse & p̄phis. tria i lue gr̄e ex claritate x̄pi p̄fōe & uite: & ex diffusioe i eccl̄a sue doct̄ie. Gra. n. & ueritas p̄ iesu x̄pm sc̄a ē: ut on̄dat̄ dat̄ oīb̄ x̄pia nis: q̄ b̄n̄ificia idēptōis & salutis ihu ex mera gr̄a dātur i mūdo sc̄dm p̄m̄ p̄missa: & p̄phax uaticia & s̄b n̄llo merito cadūt: cū sit oīs meriti fūdamtū. Et ad hoc ducūt oīa x̄pi opa & eīs doct̄ia. Locus at̄ dī chana galilee: q̄ opt̄e uēit x̄pi op̄i & doct̄ie. Chana. n. zelus: galilea trāsmigratō it̄p̄tat̄: ut p̄ h̄ on̄dat̄ q̄ pius ihs n̄fo aōre eb̄nd̄ & ex n̄re salutis zelo trāsmigrat̄ a seip̄o mris p̄alitates & durā mortē assūes ut n̄ras p̄as & mortes deleret. Et ad hoc oīa ei opa ordiari uidēt̄. Doct̄ia at̄ x̄pi nos zelotes de aōre dei & sui facer̄ dēt̄. In q̄ ab amore sui & n̄ri i b̄ndcū iesu trāsmigrat̄ nos docuit. Sicut ip̄ se p̄ aōre n̄fo a seip̄o trāsmigrat̄. Mod̄ at̄ fuit deficiēte uio affcū it̄cedēte m̄no r̄pletis hydriis usq̄ ad sūmū p̄ mris documētū & x̄pi p̄ceptū. Vbi on̄dit̄ q̄ ab his oīb̄ miracul̄ x̄pi ihu uāitas & ostētatō fūit exclusa: & sp̄ ea fecit ex rōnali cā p̄ utilitate & necessitate n̄ra: qd̄ m̄rat uini defcūs: & q̄ hoc sp̄ meret̄ nob̄ uirgo b̄ndcā: q̄ post filii i oī merito tenet p̄matū: & post m̄rem hoc meret̄ i sua deuotiōe & fide m̄ eccl̄a. Et sicut ad s̄fam x̄ps uoluit expectar̄ q̄ b̄n̄ not̄ eēt m̄stris uini defcūs: ut p̄ hoc plus gr̄e r̄cept̄ effectūs: sic i miracul̄ & i aliis ei b̄n̄ficiis uult q̄ aīa suū defcū cognoscat: & q̄ mera gr̄a: n̄ ex aliquo suo merito dei dōa r̄cipiat: p̄ qd̄ & iubet aq̄ impleri hydrias usq̄ ad sūmū: q̄a nullo mō ūt deo p̄des suū donū. Perdit at̄ nisi sit cognitū qd̄ solū sit p̄ hūilitatis sp̄m: pp̄ qd̄ sepe eleōs suos quos ad maxima eleuat̄ it̄edit̄ m̄tis trib̄onib̄ & al̄n̄ d̄p̄s deiicit: sicut de dauid & petro b̄s gre. pōit̄ exēplū. xxx. iiii. mox. Vñ i ps. Imple fa. eoz igno. &c. pp̄ qd̄ i s̄a nitatib̄ cōferēdis petebat ihs sepe sanādoz cōfessionē: & cōfēsu: ut p̄ hoc iudicaret eos ad cognoscendū morbū. Vñ et dilect̄m lazary noluit lib̄as i firmū nec suscitare mortuū dōec q̄ fetet̄ e d̄m. Sic & nouitates statū sublimiū q̄ s̄ qd̄a resurrectō peioz i melius n̄ ūt iroducer̄: dōec fetor corruptōis p̄oz statū exhalet p̄ mūdū. Et hoc ē hydrias ipleri usq̄ ad sūmū: ut ext̄o resp̄gētib̄ hydriis appeat aq̄: n̄ uinū sicut ergo i illa aq̄ n̄l̄a fuit potētia nat̄alis ut s̄b fieret uinū: sed mera pt̄as sup̄ obediām creat̄e. Sic

i aq̄ pccōz n̄foz n̄l̄a ē ad gr̄am dispō: sed hoc ē solū p̄ iimitā dei potētā m̄lencordis it̄idēt̄ gr̄e donū cōmutatis p̄fōe n̄m affcū. Quia uero oīm electōz pusilla uirgo m̄ ē & aduocata: iō affectiose nos stros defcūs filio suggerit: & nos ad eiō mōita seruāda suffragio oīois dispōit: & b̄ndcī iesu obseruat̄is p̄ceptis ip̄e oīa n̄ra mala i sua uertit bōa. Quātū ad ichoatiōis initiū dēs sc̄if: q̄ oē dinū donū ab hūilitate sumit initiū: & hūilitas i n̄ris defcib̄ fuit fūdamtū. et sc̄dm q̄ s̄t̄ ḡd̄ gr̄e sic ḡd̄ iserion r̄p̄cū superioris dī defcētius & sepe ip̄fct̄: n̄ t̄n̄ tal̄ defcētus ūt ip̄fct̄o ut sepo dicit p̄c̄m. Nō. n. oīs ip̄fct̄o ē c̄p̄a nec oīs defcūs: sed solū illū ḡd̄ ūt circūstantie quē p̄fōa sc̄dm suū statū dēt̄ hēre. T̄n̄ q̄a m̄ti s̄t̄ ḡd̄ i ascēsu throi uenssi sal̄ on̄is. s̄. d̄ni n̄ri ihu x̄pi iō q̄n̄ aīa ad sup̄iorē ḡd̄ū ascēdit: totū suū statū p̄fct̄o ūt sibi aq̄ mutata i uinū: q̄a i oīb̄ potētis tā it̄iorib̄ q̄ ext̄iorib̄ ūt sibi differre a primo.

In colore puritatis Quātū uinū aquā supra di-

In calore charitatis gnoscit̄ pp̄ qd̄ lignat̄ hydrie

In sapore suauitatis s̄t̄ sex q̄ ē n̄uo laboris: q̄ usq̄

In uigore pt̄atis ad sūmū iplet̄: q̄a tūc singulr̄ dino b̄n̄ficio aīa p̄mittit̄ i ip̄fct̄ione iserionis statū laborat̄: & illas ip̄fct̄oes abūdē cognoscer̄: & m̄ltas i eis āxietates & sepe trib̄ōes hēre: ut stupēdio audi at̄ sol̄ on̄is uerbū subito sc̄e mutatois i d̄ni dulcoris uinū. Et sic patet cōfūatōis cōplem̄tū q̄ sp̄ ē ad ḡd̄ dū dīne p̄ticipatōis b̄ditatis hactenō i exptū. Sic potes uider̄ i gnāl̄ib̄ op̄ib̄ dei q̄tū ad tres status p̄ncipales mūdi. p̄mus ē statū synagoge iudeoz q̄ cōphēdit̄ q̄cqd̄ fuit aī x̄pm. sc̄dus ē gēt̄iū. triō uerisiois iudeoz & gēt̄iū i ouile d̄nicū: siue. Primū dīci p̄t̄ statū uetis testi. Sc̄d̄s noui. Tertio dect̄atōis cōrdie ut usq̄. Nō. n. s̄t̄ tria testā sed duo: t̄n̄ noua clarificatō it̄ellcūs tā noui q̄ uetis uocat̄ sp̄s cōcordie utriusq̄: q̄ utiq̄ s̄c̄dā aptio sibi sigill̄: & c̄at̄. vi. tube & āgel̄ philadelphie: & q̄libet. vi. ps apo. eu. dēt̄ on̄dit̄ si ad s̄t̄ sp̄s q̄ d̄didit̄ libz. In quolibet at̄ hōz statū s̄t̄ due hydrie q̄ circa finē sue i mutatois i meliō iplet̄ aq̄ māifestatōis siue defcētilitatis usq̄ ad sūmū. Et licet q̄libet statū p̄ suo tpe sit bonū t̄n̄ resp̄cū melioris seq̄ntis ē aq̄s. Et hic m̄l̄ta mysteria m̄l̄ta explicatōe idigētia cōtinēt̄. Dēs at̄ sc̄if q̄ triplicē aq̄ mutationē solēniē script̄a describit: q̄ huic mysterio uēit. Moyses. n. aq̄s mutauit i sāguinē Exo. vii. Ihs i uinū Io. ii. Helyas i ignē. iii. Re. x. viii. Siḡt̄ at̄ p̄ mutationē aquaz i sāguinē mutatio seu corruptio p̄cedētis status: Sicut tpe x̄pi moyses q̄ siḡt̄ scribas & phiseos: aq̄s scripturaz sanctarum suo puerlo intellectu cōuertit i sāguinē p̄secutōis inocētium. s̄. x̄pi iesu & discipuloz suoz. Aliter etiam carnales obseruantie suarum cerimoniarum ipsas tāq̄ necessarias seruātibus post clarificatā doctrinā datā p̄ x̄pm. X̄ps aut̄ i noua ichoatiōe sui status aquas ueteris testi cōuertit i uinū siue iocūd̄is siue societatis & febr̄iatis amoris i carne assumpta. Sed. s̄. f. aduēiēs i die p̄th̄. q̄ p̄ helyā siḡt̄ aquā conuertit i ignē. Appropate aut̄ uetus testm̄ aq̄s cōuertit i sāguinē: q̄a sāguinē fūdebāt: trāsgressores le-

gis p̄a s̄guis p̄uens: & i bellis legis hostes occidēs. Pius aut̄ x̄ps aq̄s cōuertit i unū q̄a piūssimo cordis amore & suauī b̄nficio iūmicis i p̄opa ipsos cōuerrere docuit: & legē amoris iebriātis & iugum suauē tradidit xp̄iāis. Sed helyas uēies quo ad t̄r̄tū statū aq̄s testī noui & uēis cōuertit i ignē flām mātis amoris & total̄ q̄tū deus disposuit m̄fici ecclēsie trāsformātis in ipsū b̄ndc̄m iēsū deū & hominē s̄l̄ crucifixū & gl̄iosū. Vñ.iii.Re.xviii. Helyas fecit aq̄ductū quasi p̄ duas aratiūculas i circuitu altaris: q̄a utriusq̄ testī scripturas circa altā i carnati dei hoīs & mysteriū sue crucis adducēs quattuor hydri as aq̄: sc̄dm̄ quattuor scripture facies: legalē: hystorīalē: sp̄ualē: & p̄phalē. Tertō iussit fūdi sc̄dm̄ itelle ctū triplicē: lralē: mysticū: & moralē: ut p̄ mysticū intelligas allegonice & anagogice secretū. Et cōpositis lignis oīum b̄nficōy hūano generi scōy sup̄ altare iesu oībus mēbris corporis mystici quo ad diuersos status q̄ fuerūt i eccl̄ia diligēt̄ & distraete locatis holocaustū & ligna: & lapides: puluerē quoq̄ & aqua q̄ erat i aq̄ductu ignis de celo descēdēs oīa cōuertēs in flāmā: tūcq̄ oīs ppl̄s clamauit d̄ns ip̄e ē deus. O aīa mea deficias & n̄ loquaris. In x̄p̄f sibi enī ē abūdātia carismatū sup̄ eccl̄iam electōy delīgta effūdi: q̄n̄ sacerdotes baal & p̄phas eius dīgbit̄ d̄ns trucidare i spū & uirtute helye: q̄n̄ q̄cqd̄ sc̄m̄ a p̄ncipio mūdi i iudiciis & b̄nficiis i scripturis & gestis i gratiis & culpis. In elc̄is & reprobis: ap̄i et sp̄s iesu usq̄ ad mimos pulueres fuisse amorē flāmēū dei ad hōradū & p̄mouēdū & trāsformādū i deū hūanitatē assūptā p̄ grām unionis ad filii dei p̄sonalitatē & quodlibet eius mēbr̄y icorporādū p̄ ardētissimā charitatē. Tūcq̄ oīs ppl̄s electōy ex int̄mis p̄cordiis repleti spū sc̄o interius & exterius clamabūt: q̄r d̄ns ip̄e ē deus. O deus piūssime excita potētā tuā & uēi: & onde nobis idignis faciē tuā sc̄am: & da nobis misericordīē illud tuū desideratissimū salutare: utinā celos dirūpēs ignātis & eminētis sup̄bie: & descēderes p̄ effc̄m gr̄e ip̄romisse. A facie uirtutis tue mōtes s̄rbie & s̄re rel̄ oīs deficerēt. Et sic exultio olle seruētis. I. appetitu mūdaē gl̄ie & reputatōis s̄re: utiq̄ exusti tabescerēt de nigrati & cōfusi a sublimi gl̄ia sc̄itatis uere quā appere facies tūc i ppl̄o electōy. O eccl̄ia nūc talibus denigrata lege Esa. liiii. q̄a ut mulierē derelictā & merētem spū uocauit te d̄ns & uxore adolecētia abiectam: dicit d̄ns deus tuus q̄a talibus mal̄ p̄lat̄is & falsis hypocentis credidit se i gēdā: sed nūc cito sibi qd̄ seq̄t̄ i feret. Cōuertēs disp̄siōes tuas ad p̄ctū & i modico dereliq̄ te: & i miseratōib̄ magnis cōgregabo te. Et sicut i dieb̄ noe cui iurauī: ut nō ultra iducere aquas dituuī sup̄ trā. Sicut iurauī ut n̄ irascat tibi & nō i crepē te &c. O aīa mea deduc q̄ si torētē luctū amarḡ: q̄a i dieb̄ tuis idēformatōis sc̄e m̄ns eccl̄ie ista lamēta sic h̄ndē cōpleri i sp̄icis ut p̄a exp̄ianis mala & flagicia i ocl̄is q̄ i codicib̄ iue nisi: ut merearis associari uitis uirtutū: s̄r̄ quoq̄ fr̄ōtes ē signū thau: q̄a gemūt & dolēt sup̄ cōtrītōē uiquate sp̄ose quo iudicio adulterātis his uī p̄turba-

tōib̄ p̄turbari ihu sn̄ia idicata: q̄a posuisse ut eā i p̄stibulo meretrici. Clama ne cesses quasi tuba exalta uocē oīonis ad deū sup̄ mōtē eminētis cōtēplationis ascēde: si forte dīc̄m sp̄osū cōsp̄itias aduenire & audias eū sc̄e eccl̄ie dicei p̄ effc̄m qd̄ iā ē aīa p̄missū. Ecce ego sternā lapides tuos p̄ ordinē: & fūdabo te i saphiris: & ponā iaspide p̄pugnac̄a tua: & portas tuas i lapides sc̄l̄ p̄tos: & oēs f̄m̄ios tuos i lapides desiderabiles ūiuerfos filios tuos doctos a d̄no & m̄titudinē pacis filiis tuis: & i iustitia fūdaberis. Exurge aīa mea & de s̄ono excutere p̄onis cordis & asfociare uitis uirtutis i q̄b̄ iā fūe p̄fectōis ascendit aurora. Et illū uīz sp̄osū eccl̄ie fecū luctātē āplectet̄. Qui si se excutiat dixeritq̄ tibi q̄ iā appet̄ aurora p̄dca i paucis: & idcirco ad te post̄abat se dimitti: cōfidētī affecuratōē m̄deas. Nō dimittā te nisi b̄ndixeris mihi: ut iā ad luctā pueriōy q̄ dīlca tua sponsa sublimis pastorib̄ usq̄ nūc fuit iacob: isrl̄ eē sc̄cipiat i iocūdo itatu & asp̄cū tuoy radicaliū luminū: & āplexu tuoy suauī sc̄itātū & gustuū dīoy. Tāge p̄e ihu neruū femoris huius sp̄ose q̄ tota uiuit i afcū carnis & s̄guis & mal̄ delcātōib̄ p̄p̄e & abūdātie t̄pal̄: claudicat b̄oc ihu sp̄osa tua uer̄ orato pede ut nulla t̄pralia tāgat: nec neruū s̄sual̄ & carnal̄ uite cōedat āplūs typo tibi dilecti ppl̄i isrl̄is: ut sic tota aqua distractōis p̄tite p̄ ueri helye sp̄m̄ i ignē aōris flāmēi p̄fcōis uite tue dilecti ihu efficacit̄ ueritat̄. Si at̄ uis istā p̄fcōnē i script̄a lucide speculari: porta sp̄m̄ iesu sup̄ suū donū tecū: q̄ tibi illuēt̄ textū & studeas. I. ca. Esa. ubi post iudicia gētū & multa mala descripta ppl̄is suis sc̄ipit cū p̄missis solōnib̄ cōfortar̄: & sic usq̄ ad finē libri discurre: q̄ oīa uno mō s̄t̄ p̄lata i aduētū xp̄i p̄fōe p̄ dōa exhibita hūanitati assūpte. Et q̄tū ad aliqd̄ i uer̄siōē eccl̄ie d̄gētib̄. Sed m̄to plēius ē iplēdū i p̄fcōē uite euan gelice dāda cōtēplatiōē eccl̄ie ex cōcordi cōuersiōē utriusq̄ ppl̄i d̄gregate: cū oīs isrl̄ saluus fiet. Sic p̄missiōes oēs p̄ p̄phas p̄dcē illi ppl̄o iplēnde post reditū de capritate babilōie hāc p̄fectionē cōtinēt̄ i tr̄iseco itellcū. Sed & reedificatō tēpli sub esdra & Neemia huiusmōi ē figura tēpli i formādū. Et uisio ezech. de illo magno tēplo a. xl. ca. & ultra hāc p̄fectionē figurat̄: q̄ itelligēt̄ n̄ pot̄is nisi i uisōib̄ dei ad frā adducaris ueroy isrl̄itooy: & sup̄ mōtē cōtēplationis excelsē dimittaris q̄scere: & noueris p̄ exp̄iētā: q̄ in spū: nō in carne ē edificū eccl̄ie ciuitatis: que ad austrum meridici respicit: ubi spon sa in amore sui crucifixi dormit in monte: & i n̄troducatis in apertum latus precordiorum amoris ihu. Quo intra cordis sui itima hāc dilectam p̄cessus op̄ey sp̄osi eccl̄ie iesu sumat̄ initiū a uilitate aq̄a & i unū iebriatū carismatū cōsūat̄. Quātū uero ad fructificatiōis bonū d̄s attēdere q̄ uini cōditō architricl̄io desert̄. Sp̄osus aduocat̄ cōsuetudo hoīum allegat̄ & singularis mōus sp̄osi sub admiratōē p̄p̄it̄. Architricl̄inus iste ē iudiciū rōnis illuātē q̄ gustat̄ uinū i mutatōis xp̄i p̄ sapore amoris: quo gustato sp̄osus iesus i admiratōē sp̄s aduocat̄ p̄ oīonis susp̄itiū: & gr̄itudis deuotū affectū.

Cōsiderat diuersus p̄cessus mūdi fallacie diaboli
 ce astutie & ip̄fectōis cōtracte. In q̄bus oibus i de
 ledatōe p̄ccī p̄oit̄ p̄mo q̄ ū ad appetiā mētis dece
 pte unū appetis bōi: & cū p demeratiōe rōnis in
 ebriosa stultitiā gustauerit delicias p̄ccōge: p̄oit̄ sibi
 unū defius uua fellis: & botrus amarissius iferna
 liū torm̄toze. Sp̄sūs at̄ et̄ne sapie ihs unū bonū
 & gl̄ie usq̄ adhuc seruat elcis: q̄r paulatīe p amari
 tudies extriſce p̄nie eos ad et̄nas māducēs deli
 cias sp̄ adhuc dū uiuūt i carne argum̄tādā seruat ut
 i oī iſeremēto gr̄e iubilās & exultās aīa possit dicere
 Bōe ihu tu at̄ seruasti bonū unū usq̄ adhuc: donec
 totāl̄r carne soluta iebnet̄ ab uberitate domus dei:
 ut sic sp̄sū teneat q̄ iā n̄ sibi sup̄sit q̄d̄ q̄rat. Hoc
 ergo iūtiū signoz̄ ihu sic modicū ē exp̄sū sapiēt̄ ē
 sc̄m a sapiēte iesu i chana galilee: ubi p̄t uideri apte
 q̄ magnifice xp̄i māifestet̄ gl̄ia: ut merito i eū cre
 dat̄ discip̄l̄ i gustato uio i q̄d̄ cōuersa ē aq̄. Liātr̄ at̄
 iste architrūclius d̄cis ē p̄nceps triū mēsar̄. Et p̄t
 dupl̄r̄ itelligi: ul̄ p̄nceps mīstratiū: ul̄ sc̄m Cns.
 p̄nceps sc̄ibētū cetis hōratiō iūtatis cui p̄rio po
 cula p̄pinat̄. Discipuli aut̄ h̄ d̄nr̄ iesu ul̄ quos iā
 elegerat sc̄m aliquos ad p̄f̄cām seql̄ā: ul̄ q̄d̄ ma
 gis c̄ido & ē magis cōe quos iā uocauerat circa ior
 danē p̄ia uocatōe ad sui noticiā trāfferēdos ad p̄
 f̄ctā seql̄ā: quos uiso miraculo cōfirmat̄ ad fidē

Exp̄oit̄ aut̄ Aug. q̄ mī m̄dit̄ q̄ eius naturā nō
 cognoscebat i faciēdo mirac̄a q̄r h̄ ut deus opat̄ n̄
 ut hō. Et q̄ nōdū erat sue mortis hora i q̄ pat̄et̄ ex
 m̄is naf̄a i q̄ ihs eā cognoscere sollicitē curat: hec
 sn̄ia b̄n̄ itel̄ca est sancta deuota & uera: sed nullum
 preiudiciū facit prime. Alia enā miracula que
 fecit iesus non solum fecit ut deus: sed ut homo
 deus: unde plene & p̄p̄e imutatio naturaz̄ p̄t at
 tribui hōi: tā unioe p̄sōali: q̄ d̄ne uirtutis cōicatōe
 sublimi. Oīs. n. creatura obedit illi hōi n̄ solum ad
 motū localē: sed ad naturalē trāsmutatōnē. Sed ma
 gis cū de miracul̄ xp̄i ager̄ ifra hoc explanabit̄ ubi
 dupl̄cis opōnis iesu p̄p̄er̄as distiguet̄. Hoc at̄ p̄
 mū miraculū ihu euēf̄na sapia opt̄e disposuit he
 ri i cōuiuio nuptiali: ut i fr̄ete suor̄ op̄ez̄ cogno
 scat̄ apte q̄ ip̄e ē unicus sp̄sūs ul̄ is eccl̄ie: & cuius
 libet singularis aīe sibi i seruore iebriātis amoris p̄
 sui miraculosa cōuersionē misericordit̄ despōsādē.
 Et ut oñdat̄ q̄ oīa p̄griatōis uite iesu sūt ad istud
 nuptiale cōnubiū i choādū: p̄mouēdū: hōrādū: &
 et̄nal̄r̄ cōsumādū.

si iohes sp̄sūs nuptiaz̄
 fuit quē b̄ndcūs ihs sc̄m Hier. uocauit de nuptiis
 ad b̄ndcū celibatū & uirgitatē. Et forsītā ex hūilita
 te ip̄e tacuit q̄ fuerit ille sp̄sūs uel alius uirgis p̄
 p̄iquus. Cū d̄r̄: q̄ mī iesu erat ibi. Deuotissia igr̄ uir
 go rumoz̄ talū refuga nō uidet̄ ibi fuisse: nisi ex
 maḡ cōiūctōis cā: ul̄ forsītā ex mystica sapia q̄ ml̄
 ta cognoscebat fut̄a: ihs at̄ q̄ iā cepat se māifestare
 mūdo: & iā sc̄m formā paup̄tatis euāḡlice paup̄
 discurrebat p̄ mūdū: uocatus d̄r̄ cū discipul̄ suis ul̄
 q̄ futuri erāt: & iā eū forre familiaris licet forte nō
 idiuisibilē seql̄bant̄. Ex quo et̄ uidet̄ q̄ sp̄sūs eis
 erat familiaritate cōiūctus. Vtrū at̄ uez̄ sit hunc

fuisse ioānē: nihil temer̄ asseramus. Sed p̄ hie. stat
 eū eē notatū i cōuiuio nuptiali q̄ multū cōcordat
 mysteriis q̄ i dilci lohis tā i euāgelio q̄ i apoc. figu
 rat̄ p̄sōa: hoc enī i eo fuit singulare p̄ oīb̄ ap̄lis: q̄r
 figurat̄ illū statū eccl̄e d̄ quo tibi sepe fatio mētōnē
 q̄r ad ip̄m tota m̄te suspiro. In quo iā n̄ distracta p̄
 t̄pralia & carnalia ut pediseq̄ sed tota i camera et̄ne
 recollectōis ielusa gete & trāgile pulchritudinē fa
 ciei sp̄sū: i formata i se sp̄sū uita eccl̄ia sp̄sōa sc̄piat̄
 & i suauissio lecto nuptias cōnubii cordis iesu q̄d̄
 sibi i cruce apuit soporata eius suauiss̄ mis uacet am
 plexib̄ sū gustat̄ cū crucifixo amaritudinē sue mor
 tis & cū gl̄ioso ihu sue gl̄iā deitatis. Et q̄r suauis
 me tūc sibi dat̄ gustat̄ sue uilitatis nihilū & i oī bo
 no defc̄m: & se oī dei dono idignū. iō pl̄cissie co
 gnoscer̄ sed m̄ statū uie: q̄ uera dei dilcio erit cā so
 la & p̄cipua tāti status pp̄ q̄d̄ sublimis discipulus.
 Ioānes cū maḡ hūilitate i humis rei typo uocat̄ se n̄
 iesū diligētē sed ab eo dilectū. Et ieffabilia narrat̄ p̄
 uilegia de se ip̄so: q̄d̄ q̄d̄ sc̄m s̄iam fuit ueris̄ mū
 Sed cū hoc figurat̄ q̄ ille status ē i tāta xp̄i trāsf̄or
 matōe formādus & i iesu p̄ctore i cena ultiū status
 eccl̄ie soporādus q̄d̄ dubitat̄ n̄ pot̄it qn̄ a xp̄o sit
 excessē dilectus. Et q̄r nihil meritis suis attribuet̄: ad
 circo n̄ diligētē: sed dilectū nouerit se uocār̄. Quod
 et̄ āgelo philadelphie locutō d̄ina p̄mittit. Et sc̄iet
 inq̄r̄ q̄tū ego te dilexi: cuius hūilitatis p̄rogatiuā p̄
 mittit cū dicit. Eo q̄ modicā hēs uirtute. s. hūilita
 tē sc̄m glo. Status. n. de quo nūc dico siqs̄ myste
 ria scripturaz̄: scrutet̄ p̄fūdissie hūilitatis excellētissi
 me cōtēplatōis & suauitatis & plene trāsf̄ormatōis
 i xp̄m tā passū q̄ gl̄iosū: ac p̄ hoc dignitatis subli
 missie futurus describit̄ ut merito opleat̄ ip̄o. Qui
 se hūiliat exaltabit̄: pp̄ q̄d̄ et̄ lo. circa se m̄l̄ta p̄uilia
 scribit̄: sed p̄fectōes ex se sibi nullas attribuit: q̄npo
 tius hūilitatis fut̄e i ip̄o figura p̄oit̄: q̄n̄ Apoc. i. i ui
 siōe fili hoīs tāq̄ mortuus ad pedes eius d̄r̄ cecidit̄
 se: i quo illa pl̄ca paup̄tas sp̄s & hūilitās obediē: q̄
 bus ē sp̄ual̄ mors totius sui status uitiois ē figura
 tur de q̄ i p̄libus cap̄lis ē supra descriptū. Propter
 quā formādā n̄ dabit̄ illi statui tātus excessus rigo
 ris abstinērie & ieffabiliū ieiūioz̄ q̄ i anachōitis le
 gūt̄ ut sibi ip̄i oīo uilescat nll̄o t̄n̄ mō ad relaxatio
 nē uite: ul̄ ad aliqd̄ sp̄sū offēdēs: ul̄ suū uirgineū
 ortū pot̄it idian: qn̄ potius se uilissimū reputabit̄
 q̄ non poterit predictos sc̄oz̄ rigores attingere &
 in ipsismet paucis que summe & plenarie pauper
 tatē modestiam temperantiam: & gule mortificati
 onē oñdet: ut pote q̄ i oibus gustat dilectū. Hec
 aut̄ d̄ina sapia facit ut oīs status uitiois ē figura
 tur. Et i alio q̄d̄ reuerat̄ hūilr̄ & miret̄: pp̄ q̄d̄ cre
 do illā sentinā iferni illoz̄ pessimoz̄ q̄ se uocat̄ de
 sp̄ū libertatis cōtra hāc sublimē xp̄i militiā nunc a
 diabolo sc̄iari p̄ mūdū: nō & p̄mitie s̄l̄imitatis sp̄s
 q̄ nūc i p̄libus altis p̄sōis appet̄: & illius pessime s̄e
 t̄ ne fetor q̄ i multis spurciss̄ mis sub titulo sp̄s na
 res sp̄ualijū honoris detestatione replet testimoniū
 mēti occulte redit̄: q̄ desiderabilis status p̄d̄cī iā ac
 cedit aurora haud dubiū i plenā diē cito formādā

Ex hoc aut qd iesus sua pntia honorat nuptias: sacramntu mrimoni approbat. Et ex hoc qd lo. inde uocat ad celibatu sed perpetuu no datat matrimonium ut dicunt heretici: sed uirginitate pntulit: un ibi significatu est qd mrimoniu ratificatu p uerba de pnti ate carnale copula p spualle morte que e i pfecta xpi se gla distupit xpo ut potifice i melius comutante: tuncq aqua carnalis conubii couertit tali aie in sua uissimu uinu nuptialis copule iesu xpi. Na ex sacra scriptura in utroq testamto matrimoniu cõfirmatur & extollit: semp tñ i nouo testõ uirginitas preponitur. In ueteri eni comendatur.

Ex istituentis auctoritate quia a deo. Gen. i. Non e bonu hoiem esse solũ &c.

Ex loci dignitate: quia i paradiso: ut patet ibidem.

Ex tpris diurnitate quia ante lapsum: fuisset eni tunc coniugiu i officiu: no in remediũ.

Ex reuelationis ueritate ibidẽ: pp hac dimittet homo psem & msem &c. In nouo comendatur.

Ex pntia autentica: lo. ii.

Ex snia euagelica. Quos deus coiuxit &c. Mat. xix

Ex doctria aplica. pme ad Cor. vii. his q mrimoio iusti sũt precipio no ego sed dñs &c.

Ex miraculi refulgentia. Cũ in uinu est aqua couersa lo. ii. Quia uero de nuptiis e sermo: attẽde aia mea quas nuptias debes eligere. Sũt eni nuptie.

Excusabiles pp coniugale officium

Exoptabiles pp spuale comertiu

Expectabiles pp dotale stipendium

Execrabiles pp infernale suppliciu.

I tunc sũt coniugales q dicũt sacramẽtales q sũnt unionẽ psonale in xpo & unionẽ spuale aia cum deo: & unio uẽ nuptiale ecclesie cũ agno: q ad istam e copula indiuisibilis & sepe durat in ecclesia p idiuisionẽ copule uis ecclesie cũ potifice xpo sumo. Ad eph. v. Sacramntu hoc magnu e: ego aut dico i xpo & ecclesia. Dicũt aut excusabiles: quia licet añ lapsu solũ esset in offm generatiois: natura tñ corrupta: & lege ppaganõis isecta ex tũc fuit i remediũ excusã actũ isectu: ppter triplex bonũ coniugii. Sacri: prolis: & fidei. Lex igit mrimon i licita est & scã ubi intẽdit spõsio ppetuitatis & iseparabilitatis sic unita uniti. Osee. ii. Spõsabo te mihi i sempiternũ: ubi atẽdit successio posteritatis ad cultũ & honorẽ dei. Thob. viii. Tu scis dñe: quia ñ luxurie cã accipio fororẽ meã coniugẽ: sed ex sola posteritatis dilectõẽ in q bñdicat nomẽ tuũ in scã scõg.

Vbi seruat intẽtio fidelitatis in redditiõẽ debiti & exhibitõẽ seruitii mutui: Osee. ii. Spõsabo te mihi in fide. Vbi igit istud triplex bonũ occurẽte affectu & in loco debito intendit & seruat actus q alias esset dãnabilis: excusat: & tũc est in remediũ etiã formatiõis: cũ bonũ plis quẽnt pdcis circũstãtis stãtibus etiã sic excusat si ppter cauẽdã formatiõẽ intẽdit ad minus a mortali: quia taro fit sine ueniali. Vbi uero bonũ puertit qã ibi e affectus illicitus no coniugalis: sed meretricius: ut es sua rãq no sua: sicut ducit brutalis ipetus: ubi etiã modus

tẽpus & locus libidinis explẽde cã peruenit abusus no excusat: sed dãnãt potius & accusat. Quia si cut dicit Augu. tanta execrabilitẽ fũt i meretrice sed execrabilius in uxore. Si igit iesus cũ sua matre dulcissima & discipulis itereie debeat: & si uolunt coniugari q aquas lasciuie in uinum casti amoris couertat: oportet q sit honorabile conubiũ in oibus & thorus imaculatus: hebre. ultio. Secunde nuptie sunt exoptabiles pp spuale comertiu & conubiũ int aiam sponsam: & iesum sponsum.

Cõtrahit aut hoc conubiũ in baptismali inocetia. Ratificat i uirtualis opis efficacia

Consumat in finali pueuerantia.

Ad istas nuptias uocat ueritas: locat humilitas: ornat charitas: uocat igit ueritas: Matth. xxi. Ecce prandiũ meũ pau &c. q. d. saluator. Seruate pmissiõẽ fidei: non uiolãtes thõg: spualis coniugii: quia tauri mei &c. i. fides p aplos & martyres & eõg: sanguinẽ e firmata. Vel thauri sunt opa actiõis xpi ihu que fecit in corruptõẽ altitia sũt pingues deuotões & amores & uolatus cõtẽplationis iesu quas fecit i mte: q oia sũt imolata i cruce p dolores ieffabiles i qbus est nobis patus ois gustus nuptial amoris.

O q mire sũt iste nuptie dũ pparãt. Quicqd. n. fecit deus ab initio scilicet: quicqd sustinuit bñdictus ihu in carne passibili istare nuptiar: ppatio fuit. Mire dũ ad eas electi uocãtur quilibet suo modo. Petrus de piscatiõis offõ: Mattheus de theoloneo loco de nuptiali conuiuio. Et quidã p blãdicias bñficioẽ introducũt. Alius p aspa flagella pducit & mois i numeris qbus bonus iesus uocare dignat ad has nuptias puenit. Mire dũ gustat: quia ibi,

Intellectus gustat ueritatẽ

Affectus suauissimã bonitatẽ

Aius altissimã maiestatẽ

Effectus efficacissimã potestatem.

Ibi masticat bñdẽs iesus qtu ad suã icõphẽsibilitatẽ & qtu ad eõg q fecit i carne cõtĩnuã rumiatio nẽ. Ibi suauissime bibitur recepta iustificatio: firma glie pmissio & ipsius supne glie p miras imissioes prelibatio. Mire dũ recusant. Mire enim est quõ hũana malitia tãta bonitate iesu in sua hũanitate expta tot predicatiõibus & ispiratiõibus iuitata: tot bñficiis attracta: tot comatiõibus frita: tot exẽplis expimẽtis de mudi uãitate & uite breuitate edocãta põt has nuptias recusãt. O q ifelices fuerũt se excusantes quos decept.

Vxor concupiscentie.

Iugum excellentie.

Villa auaricie.

Mire dũ trãferũt. pmo eni ihu uocauit ad has nuptias potẽtes nobiles: sapiẽtes diuites: sanos fortes & i oibus i hoc scõo fortunatos: hec eni dona dei sũt pma & pncipal uocatio quãtũ e ex pte dei: qd hac uocationẽ pmo i nature istitutõẽ seruauit: & qnũc talia dona tribuat i statu miserie: magis iuitatio e ex pte dãtis & doni: ut ipsi bñdico iesu ex ipsiis dõis hũiliẽt ipm recognoscẽtes datorẽ: & ipsi ex

eis fidit obsequat. Nō enī abiicit nobiles rex regū & dñs dñantiū. Nec fortes: fortitudo dei: nec pulchros: speciosus forma p̄ filis hoīum. Nec diuites i quo sūt oēs thesauri: sed abusio mētis puerse que dōis suis ipugnat iēsu facit nuptiag: ipsaz: trāsserri delicias ad paupes debiles: cecos & claudos: qbus nulla suppetūt nec placēt cōmoda huius uite. Sic igit trāssatū ē regnū dei a gēte reproba q̄ ābulat in magnis & i mirabilibus sup se: & a ppl'o graui ple no iniq̄tate q̄ icrassatus ipinguatus: dilatatus dereliquit deū factorē suū: ad despectos & hūiles & xp̄i paupertatē & crucē imitātes: quoz quosdā itroducit p̄ suauēs & uolūtarias ispiratōes: quosdā uero p̄ asp̄as tribulatiōes. Ad has nuptias itrare cōpellit: & sic miro dei cōsilio trāsserūt a reprobis ad electos.

Mire dū obsecrat: q̄ bñdctūs iēsus q̄ nūc arguit obsecrat & increpat istat oportūe: iportūe ut ad has itret nuptias receptis & sp̄atis prudētibus uirginibus & clausa ianua sic rectitudie sue iustitie obserauit igressū: ut nulla allegatiōe: nulla obsecratiōe nulla alterius int̄cessiōe aditū apiat ei q̄ nūc eius clamorē ut uēiat audire cōtēnit. Secūdo in his nuptiis locat hūilitas: Matth. iiii. Cū inuitatus fueris ad nuptias recumbe in nouissimo loco. Tres aut sūt gradus humilitatis.

Primus est se abiiciendū cognoscere

Secundus defecto se abiicere

Tertius nouissimū ab oibus abiici appetere.

In hoc nouissimo te ipsū loca q̄ bñdctūs iēsus uult huic nouissimo dare. Et nūc ē hora nouissima te ipsū nouissimandi. Ex quo nouissimo mō deus hūiliatus p̄ te dicto & scō & uerbo clamat. Nouissimū sū uroz. Si ergo erigeris cōfūderis: si uolas ruēs: & dices tibi: da huic locū. Si te locauens i nouissimo: q̄ te uocauit iēsus locabit in sūmo. d. Amice ascende superius. Vbi aīe humili datur.

Amplexus amicitie

Gradus reuerentie

Titulus honoris & glorie.

Tertio dixi q̄ i his nuptiis ornat charitas: unde sū ueste charitatis accedēs expellitur: cōfundit & pūit Mat. xxii. Amice quō huc intrasti nō hñs uestē nuptialē & c. ubi arguitur ut.

Prodigiosus: quia fictus amicus

Presumptuosus: quia accessit indignus

Opprobriosus: quia defecit ornatus.

Et attende sequētia: q̄ pdigiosus ligatus fuerit: q̄ p̄suptuosus obmutuit: q̄ opprobriosus tenebras exteriores incurrit: ubi erit fletus & c. Tertie nuptie sū expectabiles & desiderabiles pp̄ regule dotalicū quod ē celeste regnū quod desideramus & patienter expectamus sicut agricola fructū. Iaco. ul ti. Ad has inuitati.

Respiciunt: ad obsequiū determinate dispōnis

Recipiūt: ad tripudiū interne consolationis

Resiciūt: per cōiuiuiū eterne refectionis.

Respectus enī diuine gr̄e nos disperit p̄ merita que facit nos opari debita & gr̄osi sponū iēsu obse

qa p̄ que disponimur ut recipiamur. Et econtra in dispositi repellūt: Matth. xxv. uirgines pate erant & c. Virgines iste cōposite & ornate ad similitudinē gl̄iose regie uirgis m̄is agni q̄ agno assitit a dextris in uestitu deaurato & c. cū sp̄so itrat ad nuptias. Et attende ibi q̄duplicē ornatū istaz sp̄osa rum scilicet.

Scitatem affectionis in titulo uirginitatis

Simplicitate intentiōis in oleo iocunditatis

Strenuitatē opationis in lāpade claritatis

Sedulitatem expectationis in sagacitate puidētis.

He enī prudentes uirgines oleū simul cū lāpadibus accepūt: q̄d fatuc comiserūt: & acceptū uendere & distrahere noluerūt q̄nimo de eo sue cōscie lampades ornauerūt. Nō ē mirū si sic dispōite recipiūt ad trepudiū: Apoc. xviii. Gaudeamus & exulemu & demus gloriā deo quia uenerūt nuptie agni & uxor eius pp̄auit se. Et datū ē ei ut se coopiat bysso splendētē & cādido. Gaudiū enī intrinsecū de bono icreato. Ex̄tatio extrinseca de bono creato. gaudiū ē de bono dīno. Exultatio de bono proprio & de toto collegio: ut p̄fecte h̄itet gl̄ia i tra nra: uxor agni bysso splendētē & cādido opit dū aīa gl̄ificati corporis immortalitate uestit. Tertio resiciūt & c. Apoca. xix. Scribe bñ qui ad cenā agni uocati sunt In hac cena.

Diuersa apponuntur fercula

Proponuntur specula

Assumuntur pocula

Subnectuntur firma sedilia.

Ferculū recipit dilectionē: speculū cognitionē: poculū delectationē. Sedile p̄petuā tētionē. Quare nuptie sūt execrabiles p̄ccōg: q̄ i illis fides uiolat: thorus maculat: fedus sepat. Primo in his nuptiis uiolat fides q̄ p̄missa ē i baptismo ubi sp̄rituale cōnubiū ē cōtractū. Aīa peccās: pactū p̄uari cans: uotū uiolans: fidē datā euacuat: uiolat: & ifringit: dū a deo p̄ p̄ccm̄ auersa adulterat cum diabolo carne: & mūdo. Sic ergo cōmissō crimie adulterii peccat ille nuptie contra bonū fidei: Sap. xiiii. Ne q̄ uitā neq̄ nuptias mūdas iā custodiūt. O felix aīa. Sponsus tuus est amator zelotipus. Ego inqt deus zelotes Exo. xx. Locus ē tuus ē angustus. Angustatū ē enī stratū ita ut alter decidat & pallium breue utrūq̄ op̄re nō p̄t ait Esa. xxviii. ca. Nō enī simul eē p̄t adulter & sponsus. In his etiā nuptiis thorus maculat: dū p̄ p̄ccm̄ gr̄a subtrahit: & uirtutibus abscedentibus aīe imago fedat. Egressus ē enim a filia syon ois decor eius Treñ. iiii. Sp̄osa debet esset p̄chra: Can. iiii. Tota pulchra es aīa mea. Et Sap. xiiii. Aīaz ignatio natitatis imutatio: nuptiag icōstātia iordiatō: m̄chie & ipudicitie supple i cōmissiōe p̄ccī: ex istomaclato thoro nascit p̄les ifamis: exp̄s hereditatis & sic iste nuptie peccat cōtra bonū plis: dū i fructu p̄nie & opibus iustitie qbus debet hereditas gl̄ie aīa cōcipit dolorē & pit̄iq̄tatē: p̄ccm̄ uero cū cōsūtū fuerit generat mortē: Ia. i. In his ēt nuptiis fedus sepat. Et pp̄ hec sp̄

fa q̄ assumi debet ad cōiuiū exēplo uaschi deiecta de folio submergit in isernū: dū peccat cōtra sacra mētū bonū: & sic nuptie baptismalis regeneratiōis aīe preuaricate p̄missionis p̄ccm̄ sepato cōiugio p̄ eterne damnationis sn̄iam cōuertūt ī luctū. Op̄ probriofū est enī aīe xp̄iane uel religiose & ecclesia stice repudari a sponso: q̄ iudaice: gentili uel seculari: primi Mach. xiii. Cōuerse sūt nuptie in luctū: uox musicorū ipsoꝝ in lamentū. Expgiscere ergo aīa mea: & has execrabiles nuptias tota mente deuita: & ad sp̄iales sp̄ōi iesu amplexus itima affectione aspira. Et si tibi deficit unū sp̄ualis letitie: at tēde piissimam m̄iem p̄ te appellare ad sponsū: al legantē q̄ uinū non habes. Nec patit̄ quod petis a m̄ie non fieri a bono iesu q̄ m̄iem precipit honorari: si tñ sis scē m̄is. monita seruare sollicita: & p̄i iesu obseruare mādata: hydrias potētiae tuarū tam mentis q̄ corporis impleas aqua lachrymarū & fletuū in te oē recognoscens defectū: & sic gemituosis su sp̄iis anhelas ad sponsū: indubitatē expectes: q̄ dū non aduertes pius iesus tuas aquas ilpidas optimū conuertet in uinū.

Iesus pastor circuiens. Cap. vii.

Onuocatis discipulis & mirabili manifestatione cognito iā iesu a pl̄ibus potēte & gr̄e pleno cepit se uerū pastore iesus ostendere: & p̄ ciuitates & castra sollicitē circuire ut errantes oues possēt reducere ad pascua celestis ouilis oibus dans & annuncians cibū uite. Quāta autē sollicitudine laborauit perditas oues reducere ad pascua: ipse pastor ostendit ī pabola pastoris & ouis cētissime pdite: multaq; cura quesite & tadē iuēte: & in humeris deportate cū gaudio. Sed apte in typo sui bonū pastore describit: dū dicit. Bonus pastor aīam suā dat p̄ ouibus suis. Quod & ipse efficaciter īplens de se pōt rōnabiliter dicere. Ego sum pastor bonus. Quāta autē censura iudicii morbidas oues & gregē inficiētes arguerit scribas. i. & phiseos ipsoꝝ uitia describēdo ī oculis suis testes sunt pdicatiōes eius cōtra eos in multis locis ī euangelio scripte. Maxime: Matth. xxiii. Vbi multoties uocat eos cecos & hypocritas a dei uentate auersos. Sed & quāta pietate publicanis & peccatoribus ad p̄niam conuersis se mansuetū & affabile reddiderit murmur nō uentus phiceorū autē scādālū asserēs p̄ male hēntes se uenisse in mūdū: testes iuoco & adduco in mediū. Mattheū: zacheū: peccatricē illā ad eius pedes p̄stratā: & adulterio mulierē dephensā.

Hunc ergo pastore piissimū iesu dilectū aīa mea more Matthei p̄fecte sectare: more zachei hospitio suscipere: more peccatricis unguento punge: more adultere in eius pietate cōfide: si forte phicos te acrusates excludat: & a pietate cordis eius sn̄iam absoluteionis merearis audire. Nemo te cōdemnauit mulier: nec ego te cōdemnabo. Et quia tā censura iustitie q̄ affectus m̄ie & uera cordis iesu ī omēs charitate procedūt q̄ uult oēs hoīes saluos fieri: & neiem uult p̄ire. Idcirco uolens reliquere brissimū

petrū sui pastoratus uicariū: ter ipsum de dilectiōe examinat. Cui & iii. repetens pasce: ex charitatis reuerētie & pietate in amōnis feruore sibi oues & agnos corporis mystici pascēdos cōmendat. Et ut a suo exemplo nō deuiet q̄ pro amore ouiu tradidit aīam suā tunc eidem petro martyriū quod pro dei amore & sollicita cura ouiu sustinere debebat exp̄sit: q̄n̄ postea surgens cū ibi pl̄ ei essent discipuli singulariter petro dixit. Sequere me. lo. ultio. More autē bōi pastoris iesus multa fecit ouibus. Nam oues redemit cū in cruce detinerēt a raptore. Sic & bonus iesus primas oues adā & euā q̄ errauerūt & itrauerūt prohibita pascua pomi uetiti cū toto grege propagatiōis ipsoꝝ quos impius raptor lucifer ī carcerē tenebat isernū: aīa suā dās pro eis carcere cōfracto redemit. Propter quod lo. x. dicit. Aīam meā pono p̄ ouibus meis. Oues defendit q̄n̄ sūt oblesse uel infestate a lupis: quod ipse pastor iesus fecit: cū p̄ eorū defensiōe cōfregit potentias bestialis caterue: arcū: scutū: gladiū: & bellū. Oues deducit ut p̄ficiant: quod fecit dñs ī ascensiōe q̄n̄ iter ad eterna pascua p̄parauit. Erāt enī pascua gl̄ie ouibus clausa fossato p̄fundo cōcupiscentie & muro dine sn̄ie. Sed pius pastor ihs isformās pōtifices de suo corpore: pontem ouibus fecit ī cruce: ne de cererō cōcupie cadāt p̄fundū. Et mugē fregit dine sn̄ie cōstringens suū corpus ī morte & portas frāgens obserate clausure: unde Mich. ii. Ascendit iter pandens ante eos. Et lo. x. Cū p̄pas oues emisit an̄ eas uadit: & oues ipsū sequūt: q̄a scūt uocem eius. Iste igit pius iesus solus est uerus pastor qui solus pōt per ostium n̄ie mentis intrare: ostium enim mentis n̄ie affectio n̄ia quam solus iesus potest satiare hic habet p̄prias oues per eternā electionem quas uocat per internā inspirationem: sed nominatim: q̄a scdm̄ q̄ de uno quoq; per meritum mortis sue in seipso disposuit: secundū hoc eis gr̄e donū infundit. Et an̄ eas uadit p̄ exēplare uitam: quia sciunt uocem eius p̄ secretorū iesu intelligentiā. De his proprie dicit: lo. iii. Et nō pōt q̄sq; eas rape de manu mea. Hic ē ille paup̄ de quo. ii. Re. xii. dixit nathā ad david q̄ ouē emerat quā nuttierat: q̄ de p̄e eius edebat: & de calice eius bibebat: & in sinu suo dormiebat quā ipius raptor abduxit: & piū pastore occidit: cui etiā dux iudiciū reseruat. Tales oues xp̄s corpe & sanguine suo pascit tāq; uiatico ne deficiāt quas & locat in lectulo cordis sui: de quo oibus electis suis fecit ouile. Hos generales effectus xp̄s facit quotidie singulariter fidelibus suis. Redimit eos a carcere cū eos renocat a peccato. Defendit cū p̄regit a tentatiōis laqueo. Deducit cū p̄mouet in bono. Pascit cum beatificat in celo. Quia uero ter dictū ē brō petro pasce sicut & pius pastor iesus ter panit: uerbo exēplo & subsidio. Idcirco nota q̄ quilibet pastor debet pascerē quolibet istoꝝ mōꝝ oues suā. Nā trip̄l̄ debet pascerē uerbo. i. exhortatiōis de p̄nā faciēda: Ecclē. xviii. q̄ m̄iam

habet: docet & erudit q̄ pastor gregem suum. Miserator excipiens doctrinā miserationis a p̄mo pastore iesu qui docet p̄fectores alta cōsilia: erudit simplices precepta coīa: & modificat uerba p̄ auditoꝝ cōuēiētia. Sicut enim diues hō hēt diuersi generis gregē quē una proprietate possidet & diuersis cibariis nutrit & replet: sic pastor ecclesiasticus multos hēt regere & docere unus & inaiatus in se ipso p̄sistens diuersa nutrit pastura cū puulis lacte opus sit: solido cibo grādeuis. Et hoc ē gregē erudire: & ut pastor docere. Secundo pascit uerbo cōsolatiōis de assequēda gl̄ia: Exo. iii. Moyses pascebat oues ietro. Cūq; mīasset gregē ad interiora deserti uenit ad mōtē dei oreb. Moysi māductio: pastor cōsolatio: ductio ouiu ad interiora deserti: ex eratio subditōꝝ ad cōtēplāda gaudia paradisi: q̄ appellatur desertum propter quinq; que sequuntur uidelicet.

Amenitatem floꝝ

Loca secessum

Auum contentum

Viriditatem herbag

Abundantiā fructuum.

Quomō pastor se
debet hēre ad sub
ditos.

Que oīa sunt secundū l̄sam in deserto & agro: uel uiridario culto & secundū sp̄uālē intelligentiā in paradiso culto: puētio autē ad montē dei oreb q̄ itēp̄tat mēsa: refectio ē q̄ debet in futuro in ipsa super excellentissima diuinitatis & hūanitatis natura: & nihilominus in p̄nti sentit̄ p̄libādo ī quadā iocunditate interna. Sic enī pastor materialis nūc umbrosa & secreta ouibus p̄uidet ad refrigerium loca: nūc herbosa & mollia ad recubitū: nūc leuia cātēnosa & suauiā adhibet ad remouēdū fastidiū: dum suauiate fistule gregē q̄si alloquit̄ cātās suauiatis aliqd uel amoris. Terrio uerbo correctōis de timēda sn̄ia. Mich. i. Pasce p̄p̄m tuū ī uirga tua: gre gē hereditatis tue: q̄a p̄ptatē ordinariā notorii & ī corrigibiles sūt cōpellēdi. Et bñ dicit pasce ī uirga ut ī uerbo correctōis sit t̄p̄ramētū ne nimia austeritate exulceret: uel ex nimia leuitate resoluat. Nā si taces: approbare uideris. Si excedis sp̄s indignationis & furoris agitatur sub pallio zeli atq; feruoris.

In signū huius discrete prudentie Simon institutus pastor a x̄po cognominatus ē petrus. i. agnosces uel firmitas ut sapia sit ī intellectu: firmitas ī affectu & effectu: unde & Ietro dixit. Moysi de instituentis pastoribus. Elige tibi uiros sapiētes. Exo. xviii. Sed p̄ch dolor cōpletū ē uerbū: Esa. lvi. Ipsi pastores ignorauerūt intelligētiā: & iō nō pascūt uerbo. Nā uerbū exhortatiōis cōuersū ē in taciturnitatem Hier. x. Nō ē qui extendat ultra tētoniū meū. Nō ē q̄ erigat pelles: q̄a stulte egerūt pastores & dñm nō exq̄ierūt p̄pterea nec itellexerūt: & oīs grex eorū dispersus ē. Ita conq̄rit̄ dñs. Nō ē qui ecclesiam dei ī fide aplificet: ī charitate dilatat: quia pastores stulte agūt ex defectu bōi opis: deū nō iquerūt ex defectu pie intēriōis: nō itelligūt piculū quod ierūt ex defectu optimi lumis. Et grex eorū disp̄git̄:

uel se diuidēdo ab unitate sacramētoꝝ: uel errādo a uia mādatoꝝ: uel resiliēdo a spe p̄missōꝝ. Verbū cōsolatiōis ī obiugationē: Zach. xi. Summe tibi uasa pastoris stulti: quia ecce ego suscitabo ī tra pastore qui derelicta nō uisitabit: & dispersa non q̄ret: & contritū nō sanabit: & id quod stat nō nutriet. & carnes pinguiū comedet & ungulas ipsoꝝ dissoluet: uasa pastoris: p̄as ī pera: uerbū p̄dicatiōis ī memoria: canis in fune: zelus cū discretiōe: baculus cū uirga: auctoritas graui s: & correctio mediocri: cornu cū fistula: timor diuini examis: & spes ex dulcedie diuine miserationis: hec uasa decoris & gr̄e ī bono pastore auferūt ab ignorante & stulto. Heu heu in diebus n̄is: tales & tales habuimus: nā derelicta nō uisitāt: peccatores ad p̄tētiā nō excitāt dispersa nō querūt: errātes nō reducūt: nō sanāt contritos: tētatos nō curāt: id quod stat nō nutriūt: piiciētes cōualescere nō sinūt: carnes piguū comedūt. i. quod piguedis est ī tēporalibus in dñm suū conuertūt: & ungulas dissoluūt: q̄a corda prius uinculis charitatis unita diuidūt: & iō implet̄ illud Gen. xl: Detestāt̄ egyptii oēs pastores ouiu: q̄a raro iueniūt̄ aliqui peccatores subditi q̄ mō pro salute aīe sue querāt suū ep̄m aut in cōfessioe uelint adire sacerdotē p̄p̄m: q̄a cōspiciūt in ipsis: & audiūt nūc uerā sn̄iam pauli. Oēs que sua sūt querūt & cetera.

Verbū correctiōis uersū est ī remissionē: & iō p̄ cōsequēs in seditionē: Hier. l. Grex perditus factus ē populus meus: pastores seduxerūt eos: quod fit cū publicos & notorios p̄ccōres nō corripunt sed sustinēt: & p̄ pecuniis excōicatos absoluūt p̄ter ordinē iuris. O aīa mea assume tibi lamrū sicut in oratione filie p̄p̄i mei: q̄a oculis tuis uidisti pastore & pastores nō solū nō correctores sed et auaros: quoꝝ oīs amicitia uidet̄ fuisse in malitia. Nā sceleratos & isames hoīes habebāt in sua familia: hos aut̄ p̄mouebāt ī sua eccl̄ia: p̄ios & scōs repellebant cū iniuria lugebāt dari gratis bñficia. Nō dabant scā nisi p̄ pecūia. Nō curabāt nisi parētela: & q̄ bonus accedebat redibat cū malitia. Hicne uero ē iste pastor singulariter dei quo dcm ē supra tāq̄ stulto & adultero debēt uasa pastoralia digne auferri: & sua n̄ fuisse oibus p̄p̄is dem̄fari. Nūc fuisset uir ille cētārius solū: q̄ ml̄tos iā hūimus tales & eēt tolerabile malū & gemēs tacerē. Sed nūqd n̄ iste uerus ē lupus q̄ rapit & dispergit oues: scismata facta nutrit: nō facta sua malitia de nouo p̄ducit: ciuitates turbat & diuidit: regna comouet: & paces impedit: dex̄ deformat: relationē turbat: p̄p̄os captuat. Symoniā approbat: auariciā p̄dicat: lasciuia exaltat: gula puocat: p̄p̄ā & superbiā sup cathedrā locat: iracūdiā & furorē quasi sibi des̄pōlat: miam fugat: pietatē annullat: charitatē firmentat. Et nunqd talibus opibus fidē non euacuat: & sp̄e oēm diuini iudicii & p̄mii quātū ex se ab oibus fidelibus uidet̄ raper̄: p̄dictas & multas inumeras alias malitias quibus nec deum timere nec hominē reuereri uiderur: nec futurū iudiciū & eternū premium expectare.

Quid ultra facturus est hō peccati filius perdi-
tōis q̄ exaltatur & extollit supra omne illud quod
dī aut colitur deus: ita ut in templo dei sedeat ostē-
dens se tāq̄ sit dñs: destruat & hūc. Sicut illū est de-
structurus dñs spū oris sui & interficiat illustratiōe
aduentus sui. Oēs enim pastores qui in malitia cō-
ueniunt p̄nt dici unus malus pastor & ad omnes
qui talia faciunt p̄nt predicta referri. Vidisti quō
dei populus pascitur & nō pascit uerbo: uide ergo
quō pasci debet exēplo utiq; triplici. s. Pnīe exte-
rioris. p̄nt Pe. v. Pascite q̄ i uobis est gregem dei
p̄uidentes non coacte: sed spontanee secundū deū
neq; turpis luci gratia: sed uolūtarie. Neq; ut dñan-
tes in clero: sed forma facti gregis ex animo: ut cū
apparuerit princeps pastorum percipiatis immar-
cessibilem glorie coronam: forma inquit facti gre-
gis ex animo: quia penitentia in pastore exemplū
est pnīe & mortificationis in grege. Et hoc fieri de-
bet ex animo. s. propriam emendandi uitam & in-
formandi plebem subiectam: & si non indigeat p̄
seipso: debet tñ propter alios custodire uias duras.

Patiente interioris: Esa. xl. Scit pastor gregem
suum pascit: in brachio suo portabit: & in sinu suo
leuabit: fetus ipse portabit. Et patia enim & compas-
sione interiori pius pastor iesus agnos ualidos ad
ambulandum per aspera supportat in sinu suo infū-
dendo suauia: fetus oues in humeris patientie sue
portat dās tempus ad penitentia: ut quod ceperūt
per debile p̄positū: expectatione roboret & elucat
ad actū. In hoc docens pius iesus pastores ecclesie
ut ex interiori patietia & cōpassione ad oues oīum
imbecillitates nouerit supportare. Et secure in oīo
ne allegent ad ip̄sum iesum pastore exptum illud.
Gen. xxxiii. Nosti dñe q̄ paruulos hēam & teneros
& oues & boues fetus mecum: quas si plus in am-
bulando fecero laborare: morientur una cūcti gre-
ges. Vigilante & dilectionis: Luce. ii. Pastores
erant in regiōe eadē uigilantes & custodientes uigi-
lias noctis. Vigilantes dicit & custodiētes: ut p̄ ui-
giliā feratur in deū & per custodia descēdat ad po-
pulum. Sed heu sicut ecclesia cōmutat sapiētes i
ignaros: sic spūales i carnales. Nā de pastoribus di-
cit: Esa. l. Oēs i uia sua declinauerūt. i. scdm placitū
sue concupiscētie uiuūt. Nam.

Exemplū pnīe degenerat in uoluptatē peculantie
Zach. x. Sup pastores iratus ē furor meus: & sup
hyrcos uisitabo: hyrcus est animal peculās & fe-
tidū: hic ē pastor carnalis p̄ iordinatōnem gulae:
& fetidus p̄ cōcupiscētia luxurie. Sup tales irasci-
tur furor dñi in p̄nti: sicut sepe patet in eoz de-
testabili morte: sed uisitabit i futuro: qñ corpus
& aīam pimet morte gehēne.

Exemplum patietie degenerat icrudelitātē tyrānie
Ezech. xxxiiii. h̄ dicit dñs ad pastores. Cū auste-
ritate imperabatis eis: & seq̄ lateribus & hūeris
cōpingebatis ifirma pecora donec dispererēt fo-
ras: & carnibus uris uerilabatis. In ip̄io: isolētia: i
humeris & lateribus: ostētatio & supbia. In uen-

tilatione cornū: uolētia exactio: & rapina.
Exemplum sollicitudis & uigilantie degenerat in
tepeditatē negligētie Naū. iii. Dormierūt pastores
tui rex assur. Assur interpretatur factura uigilans ad
tentandū. i. diabolus qui factura est dei. Cuius pa-
stores. s. quos sua malitia facit locari in ecclesia non
uigilat p̄ curā: sed dormiūt p̄ negligentia: uel sub
p̄textu studii suā p̄curāt abiennā: uel p̄ hauustu ma-
ioris bñficii i cura trahūt morā: semp tñ uolūt suā
exfructare prebendā: Zach. xi. O pastor & idolū de
reliques gregē. Et sicut ap̄s dicit. Scimus qm̄ ido-
lum nihil est: & ipsi in ecclesiis nihil sunt & nihil
faciunt nec cantant deo: nec seruiunt populo: hi
ergo non pascūt exēplo. Vide quō dei pp̄s tertio
debet pasci subsidio: & hoc triplici uidelicet.

Temporalis: Hier. vi. Pascet unusq; qui sub mā-
sua sūt. Nā secundū Greg. Qui terrenā substan-
tiam plus q̄ oues diligit meritum pastoris p̄dit
Corporalis: Io. x. Bonus pastor aīam suam dat pro
ouibus suis: quia ingruēte necessitate mors cor-
poralis sustinenda ē p̄ subditore salute. Sicur di-
ctū est supra exēplo bñdi cū iesu & petri.

Spūali: Amos. iii. Quō si eruat pastor duo crura de
ore leōis: aut extremū auriculae: sic eruent filii isrl̄ q̄
hitant in samaria q̄ interpretat custodia: q̄ pasto-
res custodientes subditos suos p̄ suffragiū orōnis
eos eruere p̄nt a p̄tate demonū. i. Re. xvii. Pafce-
bat seruus tuus gregē p̄ris sui: & ueniebat ursus &
leo: & tollebat anietē de medio gregis: & p̄seque-
bar eos & p̄cutiebā: eruebāq; de ore eoz & illi cō-
surgebāt aduersum me: & apprehendebā mentum
eoz: & suffocabā interficiēbāq; eos. Nā & leonem
& ursū interfeci ego seruus tuus &c. Sed p̄chdo
lor: nō pascūt pastores pp̄m subsidio: quia sicut in
p̄allegata auctoritate Esa. l. dī: unusquisq; ad auari-
tia declinauit a sūmo usq; ad nouissimū loq̄ de pa-
storibus. Expōat aīr qui uoluerit ubi nihil exap̄it:
nihil relinq̄ ab hac malignitate exēptū a summo
enī usq; ad nouissimū: Ille enī q̄ caput languidū fu-
it idolū & nō pastor: rapina: auaritia: simonia: i oēs
status sua mala exēplariate p̄pagasse uidet usq; ad
nouissimā plebetulā: q̄ enī spoliavit eos: a subie-
ctis rape spolia didicerūt. Sic igif cupidi pascūt
subsidio corporali: q̄ fures sūt & latrones. Ezech.
xxxiiii. Lac cōdebat & laīs opiebami quod crassū
est comedebatis: & gregē meū non pascebatis. Ec-
ce furtū māifestū paupibus cibū subripe. Ber. Co-
cedit tibi q̄ si altari seruis de altari uiuas: non ut de
altario luxuriens: & cōpares tibi frena: & sellas de-
pietas. Quicqd enī p̄ter necessariū uictū & uestitū
accepis: sacrilegiū ē: furtū est: rapina est. Nō cor-
porali q̄ sūt ociosos: Zac. xi. Pastores occidebāt
& nō dolebāt: & uenūdabāt eos dicētes. Bñdictus
dñs diuites facti sumus. Occidūt ad līam sepe:
& si nō manu pp̄a: tñ aliena: & si nō gladio: tñ lin-
gua & cōsilio. Occidūt etiā aīas dātes mala cōsilia
& nō curātes aliqñ surgere de lecto: uel de mēsa: ut
ministrēt paupibus sacramēta: pax curātes de aīa:

multū carātes tēporalia. Nō spūali: quia sunt p-
ditores: Hier. xlviii. Quis sūis mei? q̄s sustinebit
me? Quis est iste pastor qui resistit uultui meo? In
hoc enī uultui resistūt: q̄ eius uolūtātē & p̄cepta n̄
faciūt. Sed aliter uellet sibi dñs resisti a sacerdoti
bus. s̄ q̄ occurreret sibi: sicut moyses resistebat snie
dñi p̄ salute popl̄i. Isto igit̄ mō pōt exponi uerbū
p̄missū: ubi despectiue dicit dñs. Et q̄ ē iste pastor
q̄ resistat uultui meo. q̄ d. faciat ille me reuocat̄ sē-
tentiā iracūdie sup̄ subiectū ppl̄m occurrēdo mihi.
Cum maleficiis lasciuie
Cum cōmellationibus gule

Cū pōpa superbie Cum cura sue parentele
Cū fuga ecclesie Cum precipitio lingue.
Quādo mihi det officiū debitum soluere. Hec-
cine sunt suffragia quibus de manu mea ppl̄m li-
berabit. Nōne ergo isti sunt pditores q̄ nō mili-
tant sed fugiūt de prelio. Stipēdia pugnatiū accipi-
unt: & emergēte pugna fugiunt: imo quod perus
est aduersariis ad depopulādū se iungūt: lo. x. Mer-
cenarius autē & qui non est pastor &c. He aut̄ re-
prehensiones sunt contra eos solū qui talia agunt
Nā pastoris officium sanctum est. Est enim popu-
li reductiū in deū: primo quidē multiplici meta-
phora q̄ de eis in scriptura scribitur. s̄.

Architecti	Agricole	Pastoris
Fideiussoris	Medici	Speculatoris
Ducis	Parentis &	Nutricis.

Primo pontificale offm̄ describit̄ sub metapho-
ra architecti pp̄ eruditionem credibiliū. prime ad
Cor. iii. ut sapiēs architectus fundamentum posuit.
Quid enī sunt lapides in edificio nisi articuli fidei
in aīo in quo hītat x̄ps tanq̄ in tēplo suo. Ad eph.
ii. Superedificati sup̄ fundamētū &c. Et paulo post
dicit iesum habitare per fidē i cordibus uestris. Ac
per hoc sicut se habet edificator ad edificatū sic sacer-
dotes ad ppl̄m in fidei ueritate fundandū & p̄mo
uendum. Secūdo sub methaphora agricolē pro-
pter plantationes uirtutū quas irrigare dicūt p̄ do-
cumentū scripturaȳ prime. Ad cor. iii. Ego planta-
ui &c. Si. n. ecclesiasticus ppl̄s hortus est & paradi-
sus plantatus & uirēs per multiformitatē uirtutū
reſte informator plebiū in doctrina mox dī agrī-
cultor designatus per hoīem p̄mū quē posuit de-
us in paradīsu ut operaret̄ & custodiret illū. Ter-
tio sub metaphora pastoris p̄ sollicitudinē ouium
lo. x. Qui intrat per ostiū in ouile: pastor est ouīū.
Et de hoc satis est dictū supra. Quarto sub me-
taphora fideiussoris siue aduocati propter interuē-
tionē precū ad deū: & obligationē sui: Ad hebr. v.
Ois nāq̄ pontifex ex hoībus assumptus p̄ hoībus
cōstituit̄ in his que sūt ad deū ut offerat dona & sa-
crificia pro pccis. Agit enī pontifex cās hominum
apud deū ut aduocatus & etiā agere debet cām dei
apud hoīem sue cure cōmissū: prime Re. xx. Custodi
di uirū istū: q̄ si lapsus fuerit erit aīa tua p̄ aīa illius.
Ecce q̄ est fideiussor Prouer. vi. Si sponſpondens pro
amico tuo defixisti apud extraneū manum tuam.

Quinto sub metaphora medici propter curatio-
nē plagaȳ hostiliū quod insinuat pabola illius q̄ i-
cidit in latrones: Luce. x. Vbi samaritanus alligauit
uulnera eius infundens oleū & uinū designās piis-
simū medicū & eius qui tenet locum in medela ut
tioḡ Iaco. v. Infirmatur q̄s i uobis &c. Sexto sub
metaphora speculatoris pp̄ prenunciatiōnē iminē-
tiū piculoḡ: Ezech. iii. Et filii hoīs speculatore dē-
di te domui israel. De quo cōsequēter adiungit q̄
discrimina populis annūciare si neglexerit sangui-
nē aīarum illoꝝ de māu eius requireret. Septimo
sub metaphora ducis ferētis uexillū ad repulsiōnē
hostiū istar̄ illius nobilis machabei: primi Mach. iiii
qui induit se lorica sicut gygas & ptegebat castra
gladio suo: p̄est. n. e. c. desic que ē terribilis ut castro-
rum acies ordinata Can. vi. Et deputat̄ ad custodi-
endū lectulū Salomonis quē. lx. fortes ambiūt ex
fortissimis israel: oēs tenentes gladios: & ad bella
doctissimi Can. iii. Octaſuo sub metaphora pen-
tis. prime Corin. iiii. dicit Apostolus in x̄po ieiū: p̄
euangelium ego uos genui. Ecce metaphora p̄ris.
Audi metaphorā m̄ris ad Gal. iiii. filioli mei quos
iterū pturio donec iesus formet̄ in uobis. O q̄ dul-
cis pastoris debet esse affectus ad subditos. In quo-
rū charitate utriusq̄ pentis unitur affectus. No-
no sub metaphora baiule uel nutricis q̄ tentatū ci-
bū tribuit puulo ipsum portando debilē & mam-
lis lactando. prime Cor. iii. Tāq̄ paruulis in x̄po lac-
potū uobis dedi non escā. Idē alibi Tanq̄ si nu-
trix filiū suū foueat. Ecce hūisti. ix. metaphoras:
quibus pontifices & pastores aīaȳ in suis officiis
comparant̄ has similitudines bonus iesus suo b̄n-
dictio ore describit̄ & sibi conuenient̄ in p̄phis p̄ spi-
ritū suū aī predixit primū in parabolici edificatoris
qui edificat domū suā supra petrā & se ostendit ar-
chitectū Petro. d. Sup̄ hāc petram edificabo ecclesi-
am & cetera.

Est etiā agricola in parabola seminantis
Est pastor in parabola pastoris
Est aduocatus dicēte ap̄lo aduocatū habemus &c.
hoc offm̄ ualenter executus est i horto in pl̄ixa
oratione quam fecit ad p̄rem: lo. xvii.
Est medicus in parabola uulnerati qui incidit in la-
trones: medicū se uocat in uocatione: Matth. d.
Non est inq̄t opus ualentibus medicus qd̄ ap-
probauit in oībus curis quas fecit.
Dicit etiā se esse speculatore piissimū & uigilanti-
simū iesus ascendens in hierusalē qn̄ predixit ci-
uitatis excidiū sup̄ quā sacrilegā pius iesus assū-
psit lamētū: Luce. xix.
Ducē se obtulit: cū ait. Si quis uult post me uenir̄:
&c: Matth. x. quod & scō mōstrauit: qn̄ ip̄e dux
iesus i p̄ma atie cōmisit cō demōe: qn̄ Mat. iiii.
ip̄sū sup̄auit i tētatiōe Sed q̄ maxie qn̄ ip̄sū de-
bellauit i cruce: & baiulas sibi cruce &c.
Patrē piissimū se obtulit i receptiōe filii pdigii re-
deūtis ad p̄rem: Luce. xv.

Tenerimā m̄iem se obtulit sub methaphora gallie:
m

q̄ cū suis filiis iſſimat. Quoties inquit uolui: & ce. Mat. xxiii. Nutricē se ſollicitā oñdit i mltiplicati one panū tā. v. ordeī: q̄. vii. tritici: ubi & diſcretionē inuit nutrimēti. Mat. & Mar. Sed & nutricē iper ſcrutabilis amoris tūc maxime ſe oñdit quādo noſ ſuo ſanguine cibauit. Vade & tu paſtor eius uicarie & fac ſimiliter. Sed multiplicatis ruinis in edificio & artificis debilitata manu. Multiplicatis mal' her bis i agro & multis defectibus cultore laſſato. Am bulātibz gregibus p̄ deuia & paſtore negligente i cura. Multiplicatis debitis in plebe cōmiſſa & fi dei uſſore deficēte theſauro. Et apoſtematis uulne ribz infirmis & medico pariē in firmato Vallatis caſtris ſcōz mltiplicitate hoſtiū & ſpeculatoſ ex oculato. Facta ſtrage i plebe fidelīū & duce ducto captiuo. Et mortuo p̄re & filiis orphanatis p̄ditā te matre & periento aborſum. In nutrice exiccatis mammillis ut non inferāt cibum ſed ſepe uenenū Nouos auditores miſſit dominus populo ſuo: mi ſerationis uiſcera ſuper ipſum effundēs dū nouos uirtute ipſos religioſos ſanctos quos in omnibus ſupradictis in primis ſuis patribz & acie in eius coniuñcta fecit in omnibus premiſſis uirtutibus tam in ſe q̄ in populis refulgere. Quod & adhuc p̄ ipſorū ueraces imitatores nō deſit miſericorditer operari in populis. Sed deſte mat' eccl'ia tuā in ſectiuā labē q̄ innumerōſā multitudinē tam deri: q̄ p̄p̄i in curiſti. Nam trāſgreſſionū tuarū mltitudo tantā i tue religionis aere cāuit epidimiā ut ſancta religio tibi ſana ad tuā medelā miſericorditer a pio ieſu paſtore emiſſa de celo ex tue cōuerſationis con ſortio ſit infecta. Et quanto purior de ſublīmi celo d: ſcēdit: tanto tue inſectionis exaltatio magis eius intima coruptionis uino penetrauit. Eleua uo cē tuā infirma ſponſa in eiulatū & ſletū: q̄ quos a ſpōſo ieſu efficaciffimos recepifti medicos oportet te tenere: de quibus nō hēs medicinā ipſos curare i firmos: quoz ē tāto magis dolorōſa plaga quāto ad ſiſtitudinē xp̄oſoſi uite eoz creatā fuerat dlicata natura. Iā quali qui i eoz offenſis: pōpis: auaritiis & deſcurſibus uanis inſtituta uidet eoz malicia de ricoz typo ih̄ſm q̄ ſororē ſuā ſamariā idolatrā & ipiā iuſtificāſſe dicit p̄ ezechielē p̄pham. Exurge iḡtē m̄ eccl'ia: te ipſam cura: & iſtos iſorma & ad di lectū ieſu piiffimū ſpōſū amorōſa & cōtrita emitte ſuſpiria ut te totā collapſā quo ad generalitatē ſtatu um ſua iſinitiffima pietate eleuat dignet'. Reduc ad mentē tuā p̄ores patres ueroſq; paſtores: petrū dico & paulū utrūq; loānē & ceteros ap̄ſos: chriſti martyres & docto res: q̄ eoz p̄fectio iterūt. Et ipſā ſaltē cōſpiciēs a lōge p̄ ip̄a p̄dita cū lob. ca. xxviii. Sume lamentū & dic. Quis mihi tribuat ut ut ſim iuxta mēſes p̄ſtinos ſc̄m dies quibus deus custo diebat me: q̄ ſplēdebat lucerna eius ſuper caput meū: & ad lumē eius ābulabā in tenebris. Sicut fui i diebus adoleſcētie mee: q̄ ſecrete deus erat i ta bernaculo meo q̄n erat oipotēs meū: & i circuitu meo pueri mei & ce. Et totū illud capitulū aſſū-

me lamentū dolorōſū p̄ditionis tue p̄fectiōis ātiq. Et cap̄m ſequēs: xxx. qd̄ icipit. Nūc autē deridet me iuniores t̄p̄e. Et ſūme in ſletū & lachrymas p̄ tua trāſgreſſione: p̄ qua ex deformitate uite & mo rū p̄ſidētū a ſectis erroneis iuuenibus & laiciis multipliciter derideri ſi forte uideat te ſponſus tu uſte uideri contemptiui & reformet te p̄opter no mē ſanctū ſuū qd̄ tuo malo exēplo in gētibus eſt pollutū. Et reducat te ad paſtorem & ep̄m dulciſſi mū ieſū xp̄m uita & moribus imitādū in tua mul titudie. Sicut & p̄ ipſius ih̄u b̄nificiū facit in paucoz uiroz ſp̄ualiū paucitate quos niſi tibi dñs q̄ſi pau ca ſemina reliquiſſet q̄ſi ſodomā fuiſſes iabiſſata la ſcuiā: & go morte ſi ſem te monſtraſſes. Sed per eos exhibit ſapiciſſimus ac benigniſſimus paſtor ie ſus uerū & electū ſemē gratie iterū ſeminare.

Ieſus uigor laſſatus. Cap. viii.

Aſtor iſte ieſus ciuitates & caſtella circuiēs non cū multoz equorum apparatu diſcur rit: ſed nudis pedibus ābulat pedeſter: nō baculum in uia: non auge uel pecuniam in zona ſed lōga itinera fatigās eſtu: imbre: defectu cibi & hoſ pici pluries fatigat' qui eſt uigor & fortitudo uirtu tū ut pote ſuper oīa benedictus deus. Iā memo rare aīa mea ad laſſitudines benedicti ieſu cū multa compaſſione ruminādas i corde: qd̄ dictū ē ſupra de fuga ieſu in egyptum & reditu ſeptēnis ipſius ab egypto: & quō ueniēs a galilea ad. lo. per lōgū uie ſpatiū ſolus uadit pedeſter & pauper. Siſ etiam in oībus itineribus ſuis diligēter atēde aīa mea q̄ nūq̄ legi ip̄m uſum fuiſſe umēto: niſi cū ueniens ih̄ſm: ad formādū regnū glorie p̄ ſolū ſue crucis ut rex recepi uoluit: & hūilitatis magi p̄p̄ myſteriū & exēplū aīna & pullo modico uie ſpatiū fuit uſus

Hec autē eſt ſanctoz ſentētia: que ſpatioſe oſtē dit euangelista i lra: unde. Criſoſtomus ſup. lo. ſup illo uerbo: ieſus fatigatus ex itinere: xp̄s iḡt i ſama ria accedens uitā facilē & deliciōſā abiiciēs: laborio ſam ſequēs: nō ſubiugalibus uti: ſed ita diſſiculter incedit: ut ex itinere ſanget' erudiens nos ita ſuper ſuis alienos eſſe: ut multa neceſſaria abſcidamus a nobis. Et hoc euangelista oſtēdit. d. ieſus iḡt fati gatus ex itinere. Quod autē nudis pedibus ierit. Ambroſius i libro de fuga ſeculi dicit ieſus diſcipu los ſine calciamentis & ſine pecunia miſit: ne ſecū te rena portarēt. Ideo hieronymus ad. Euſtochium Moyses & ieſus naue nudis in terrā pedibus iubēt i cedere: & diſcipuli ſine calciamentoz onere & uin culis pelliū nudi ad predicationē euāgelii deſtināt & milites ueſtimētis ieſu ſorte diuiſis caligas non habuere quas tollerēt. Nec enim hēre poterat dñs quod phibuerat in ſeruis. In his oportet chriſtū & apoſtolos nudis pedibus ābulāſſe ad lram debere i telligi. Idē quoq; ad Iouinianū de mōachis. Di ſcipuli toto orbe pegrini nō es in zona: non uirgā i manu: nec caligas hūere in pedibus. Itē in uli ma omēſ. ſup. Mat. Apoſtoli unica tunica i diti & diſcalciati circuiērūt & omnes ſupauerūt. Itē idē

ome. xxii. dicit iesus apostolis. Nūquid' aliqd de- fuit uobis qm̄ nisi uos nudos & discalciatos? Et eu- febrius libro sexto ecclesiastice hystorie in laudē. Ori- genis sic ait. Ante oīa uero precepta euangelica & uoces saluatoris sūmo amore & studio implendas esse censēbat. quibus precipitur duas tunicas nō ha- bēdas nec calciamētis utēdū: nec de crastino cogitā- dum. Et paulo post: deni. p̄ & per multos ānos tra- ditur absq̄ oī calciamēto nudis incessisse uestigiis.

Ex quibus patet q̄. Orig. sentētia fuit & multo- rum doctōrō xpm̄ sine calciamētis iuisse: & idē apo- stolis mādasse. Nec obstat q̄ aliqui contra se addu- cunt uerbū bapt. ste. d. Cuius non sū dignus cor- rigiā calciamēti soluere. Considerēf textus & glo- se: & aperte uidebit' q̄. lo. ibi uerbis mysticis & pa- rabolicis utit'. Cū xpm̄ dicit i manu habere uentila- brum & securi p̄pter quod sicut p̄pter hoc itellegi uult districtiōne futuri examinis. Sic per calciamēti corrigiā mysteriū incarnationis. Glo. calciamen- tū in carnationis mysteriū. Corrigia: mysteriū ligatu- ra: & multa alia sil'ia: de quibus trāseō. Alias eni- modus loquēdi usitatus hoīs respectu alterius se hūiliantis q̄ sit i dignus minimū seruitiū sibi facef quod i corrigia calciamēti oñdit': & q̄ nō intēdit af- ferere xpm̄ calciatū icedere: patet ex hoc: q̄ sicut pa- tet cōsiderāti textū: Matth. iii. hoc testimoniū fuit ante q̄ xps ueniret ad baptismū: & tūc lo. nō cogno- scebat eū quantū ad faciē corporis & amiētū. Sicut dī. lo. i. Et ita nesciebat utrū nudis pedibus uel cal- ciamentis icederet. Et si quis adducat q̄ angelus dixit ad petrū. Calcia te caligat uas: ac p̄ hoc petrus & alii apl'i nō fuerūt discalciati. Audiatur bedā super hoc passu i originali dicētē p̄ caligul' uel caligis ut quidā hēnt grecis habet sandalia: & dicta sūt a cal- lo pedū: uel quasi a colligādo. Hoc eni genus cal- ciamētōrō: in euāgelio legit' apl'is fuisse pmissum: hec Bedā. Cui cōsonat papias grāmaticus. d. Cali- ge uel caligule. i. sandalia dicta sūt a callo pedū: uel quasi colligādo: q̄ ad pedes ligāt'. Sic igit' patet q̄ xps nudis pedibus icellit: licet autē multas passioēs hūerit iesus tā ex pueritate impugnantū: q̄ ex ru- ditate tā discipulōrō q̄ aliōrō q̄ tardi erāt ad creden- dū: & rudes ad itel ligēdū & sepe ex grossicie iproui- di ad obsequēdū & cōpatiēdū: secūdu teneritu- dinē sine cōplexionis & affligentis laboris. Singula- riter tñ eius fatigatio exprimit': lo. iiii. ubi ex itinere legit' fatigatus corporāl'r: & ex fatigatione illa alia spūalis pōt itellegi ex labore quē hūit in cōuersio- ne samaritanē. Virga huius fatigatiōis illud euā- geliū transcurramus: ubi singulariter quattuor de- mōstrantur uidelicet.

Itineratio laboriosa in euangeli principio.
Collatio grōsa in mulieris colloquio
Informatio uirtuosa apl'is ostensa de spūali cibo
Predicatio fructuosa cōuerso samaritanōrō popl'o.
Nam ex ciuitate illa multi crederūt cū samari- tana q̄ sigt' uel generaliter ecclesiā de gentibus: uel spūaliter qualibet aiām que. vii. i. cibus percussa a xpo in septimo istu relicta hydria mortua ē peccō. Et

licet sex gradibus usq̄ nūc cū aliquali resistētia sep̄ in suo malo deficiēdo in xpi bono pcederet: tam i principio eū q̄si hostē alloquit': iesus ergo sic artifici- ose cōtra samaritanā pugnat & ipsā expugnat. Nā pmo petit obsequiū Scdō pmittit bñficiū Tertio explicat ignotū q̄rto aduocat eius uirgē Quito appetit secretū Sexto declarat dubiū Septimo manifestat seipsum.

Ecōtra mulier spūaliter itellegēdo de puteo mun- dane malitie nolebat delectatōnē haurire hydria cō cupiscētie. Litteralit' aut uoluit haurire aquā de puteo: quā & nō dedit xpo potēti: sed qōnē reddi- dit sitietē: pmo ergo uēit haurire: secūdo noluit da- re: sed quasi emulū & hostem iesū appellat iudeū. In. iii. iā in reuerētia trāsiens uocat dñm. In. iiii. iam liberalē attendēs: donū grē petit. In. v. iā in uerita- te pficiēs dicit iesum. In. vi. iā suā iniquitatē cogno- scēs magnificat iesū p̄ pphie donū. In. vii. iam ad xpm̄ surū tendēs noiāt xpm̄. In. viii. p manifestissi- mā bonitatē iesu q̄ lipidissime & clarissime pius ies- us seipsum exprimit. d. Ego sū q̄ loquor tecū: stati mulier i seipsa deficiēs & tota i xpm̄ trāsiens i figu- ra mūdi cōtēptus sitī nō curauit: puteū despexit: hy- driā reliqt' & tūc facta ē apl'a i ciuitate ueniēs pru- dētē & sagaciē xpm̄ p̄dicat: & iā eius amore ebria decreuit sua pctā māifestare: ut xpi possēt gl'iam p̄- dicare. Vñ Or. dicit. Et fere q̄si quodā apl'o ad- cines utit' hac muliere adeo eā ifāmans p uerba: ut āphora dimissa iret ad ciuitatem relatura cū cōciui- bus. Reliqt' ergo hydriā suā mulier n̄ curās de cor- pore atq̄ de uiliori pp utilitatē pl'iū. Inest quoq̄ nra omissis corporeis & neglectis satagere ad ip̄tie dū aliis de cōmodis acq̄sitis. Et Criso. Sicut apl'i uocati dimiserūt retia: sic ista dimisit hydriā: & euā- gelicū opus fecit: & nō unū tñ uocat: sed itegram ciuitatē Aug. in lib. Sed. q. dicit q̄ relicta hydria dis- cessit mulier. Nō negligētē pretereūdū hydria. n. amorē huius secl'i sigt'. i. cupiditatem quā hoies de tenebrosa pfūditate cuius imaginē puteus genti: hoc est de trena cōuersatiōe hauriūt uoluptatem: oportet at ut credens xpo secl'o renūciēt. Idē sup lo. piccit ergo cupiditatem & ppauit ānūciare ue- ritatem. Discāt q̄ uolūt euāgelizare ut prius hydriā ad puteū piiciant: uide igit' q̄ euāgelica paupertas p̄- us ē data mulieribus. Multū ergo contra xpm̄ pu- gnāt q̄ mulieres a xpi paupertate alienāt: ac si xps fue- rit isipiēs: & nescierit hanc stultā eorō pudentiā q̄ mulier ē fragilis. Et iō ut dicūt sibi: paupertas non cōpetit. Errauit ergo iesus marthā & magdale- nā: imo & suā dignissimā mēm faciēs paupertatē euāgelicā obseruare. Nō hūit cōsiliū iesus sapia pa- tris. Nec eius successor petrus spū scō plenus cum sapiētibus nrīs. Nā qñ cōsiliū patenter dedit iesus dicit i mattheo. xix. Oīs q̄ reliquerit domū uel frēs aut sorores aut patrē aut matrē aut uxorē aut filios aut agros pp nomē meū: centuplū accipiet & uitā etēnā possidebit. Nō excipit i de mulieres: nec Act. iiii. cū dī. Quotquot erāt possessores agrorō ac do- morō &c. Has pūctiōes igero cōtra pndētiam

Desiderium apte declarat quia discipulis ipsum ro-
gantibus: manducare: manifeste iudicat. Ego cibum
hunc manducare quod uos nescitis. Super quo theophilus
considerandum est quod cibos ab aliis oblatos dominus susci-
pere solebat: non quod alieno ministerio indigeret quod dat
etiam omni carni. Sed ut deferentes meritum consequerentur sibi
quod formam tradens non erubescere paupertate: nec graue
putare ab aliis nutrir. Proprium & necessarium est
doctoribus alios habere procuratores ciborum: ut ipsi
de nullo curantes uerbi ministracionem procurerent sollicitate.
Hec ille. Alias possumus bene dicere quod secundum hanc
natura nature indigebat: & tanto plus nobis: quanto
delicatior & pauperior erat. Non est ergo mirum secundum
Augustinum si mulier non intelligebat aquam: quia ecce disci-
puli non intelligunt etiam. Sed qui biberat mulierem appe-
tebat comedere multitudinem. O iestimabilis di-
lectio nostre salutis flagrans in corde iesu. Nam lassatus ex
itinere est ueritate reuerens & sitibundus iam hora sex-
ta sitiens fortiter non uidet bibisse: nisi mulieris fidem
& quasi ex eius conuersione refrigeratus iam sitis sui
corporis non curauit angustias. Sed ex nunc rogantibus
discipulis ex compassione discreta ad magistrum lassatum
inducit se desiderare pro cibo conuersione populi quos
mulier trahebat ad ipsum. Meus inquit cibus est: ut faciam
uoluntatem eius quam me misit. Vnde Origenes. idoneus cibus
filio dei cum actor patris gratie uoluntatis ut perficiat
opus eius: hoc uelle in se metipso protestans quod erat in
patre. Solus autem filius perfecti operis patris uoluntatis est
capax. Ceteri uero sancti nihil preter diuinam pagunt uolun-
tatem quam dixit. Meus cibus est &c. Proprius. n. eius
cibus efficitur ut perficiat opus eius: ut si opus eius est
rationalis creatura quam transgressus fecit imperfecta: hanc per-
fecit filius dei cum ad eam uerbum caro secundum accessit. Nam
naturam integram & perfectam omnino carentem uitio assumpsit
in qua & omnes electos perfecit. Insuper et si opus dei
dicitur impletio uoluntatis sue: ipse solus ex gratia propria & si-
ne defectu perficere potuit. In quo solo nos omnes
perfectisse dei uoluntatem dicimur: quod eius superplena
perfectio nostras excusat perfectiones: quod ergo in nobis
ipsis cum multis imperfectioibus ichoratur & sit in ipso per-
fecto iesu: plena perfectio perficitur. Hic ergo fuit sibi
cibus continuus quoad uixit in natura passibilis
carnis: ut cum inestimabili charitatis excessu: dolendo:
applicando: diligendo seruiedo pro nobis deitati dei
perfectioe nostras imperfectioes excludens: nos ipsos in seipso
redderet plene perfectos: secundum mensuram status uniuersalium
cuiusque membri. Sicut requirit dispositio sue locatiois in
corpore mystico: quam sibi in seipso benignissimus
iesus largitor distribuit. Quid ergo iesu famelicum
de nostra salute propria opera repnentur perfecta christi nau-
team puocans cuius cibus est ut imperfecta perficiat.

Quod uero dicitur secundum eius doctrinam in omnibus
benefactis: serui inutiles sumus: & quanto plus proce-
dit in uirtute opere: tanto magis ex se uidetur opera
illa uastare & sic sepe benigno iesu in omnibus se accu-
sat deficere. Hi autem suauissimus cibus iesu quos
sibi incorporare desiderat: & quorum opera imperfecta per-
ficiat in seipso. Potest et dici quod opus dei fuit lex uetus quam
perfecit impleto: & ea cessare faciens omnibus quam in eis erat

perfectis a corporali cultu ipsam spiritualem reduxit. No-
ta quod gradati dixit. Meus cibus est &c. Postea subiun-
xit: ut perficiat opus eius: quia principalis christi perfe-
ctio & intentio fuit seruire dei uoluntati & uiuere in
altissima operacione uirtutum. Ex hoc consecutus est de-
bat opus dei perficere redimendo genus humanum.

Opus autem dei per excellenciam est misericordia eius qua nos
errabundos reduxit. ps. Et misericordia eius omnia opera eius: &
quia hoc est per fidem christi iesu: id est lo. vi. dicit. Opus dei est
ut credatis in eum quem misit ille. Ondit autem hic humiliatio-
nem populi operis ad conuersionem sub metaphora albescentis
messis. Et quia literalis messis quattuor distabat men-
sibus: de spirituali se loqui innotuit. d. leuare oculos ue-
stros & uidete regiones quare albe sunt ad messem. In
quo deuotione aduenientium expressit. Sicut. n. messis
quam incipit albere: maturatione ondit & prope est ut re-
condatur in horreo. Sic & accessus deuotoz populoz
ad dei uerbum audiendum signum est desiderii conuersio-
nis ad deum. Sed heu quia pro defectu uerborum predi-
catoz uerificatur quod dicitur in luca. Messis quidem multa: opa-
rij autem pauci: quia multa est deuotio populi: & pauci sunt
predicatores ueri: quia quod dicitur uerbo ondat exemplum
Cuius deuotiois signum est: quod propter mala exempla que
uidetur adhuc non desinunt accedere ad audiendum dei
uerbum. Et licet uideant eos sepe loquaces & uanos
& in uita deformes: tamen deuoti populi recordantur in fine sal-
uatoris qui ait. Omnia que dixerint uobis &c. & uerbis
sacris reficiuntur & mala predicatorum opera non sequuntur. O
quot sunt uerbofi. Nam totus mundus plenus est uerbis
& quasi ad hoc solum studere uidentur religiosi istius tem-
poris ut discant loqui non facere: propter quod figuratur
per arborem illam cui dominus maledixit: quod non habet fructum
operis: quem iesus esuriebat in ea sed tamen folia uerborum
Ex cuius maledictione subsecutum est quod & folia aruerunt
Proch dolor iam uidemus impletum: quia quod deberent esse
se exemplum aliorum: sicut carent factis ita deficiunt uer-
bis: & circueunt per domos & plateas loquentes ex
hиту interno loquuntur de mundo de guerris: de pti-
bus de nouis de triumphis de inutilibus & uanis.

Propter quod tunc & in sermonibus uerba ipsorum sunt
insipida & arida: & quod peius est tales predicatorum lo-
quaces: predicatorum ueros persequuntur & ueraces. Et
hoc faciunt tam ex malitia quam obstitati odiunt bonum quod
ex erubescencia quia pro apta uirtute talium suum uidentur
denudare defectum. Quatum enim dicit stipula a sagitta
electa: tantum differre cognoscantur a populis istorum:
& illorum predicantium uerba. Nam horum uerba corda pene-
trant: illorum uero aerem uerberant: horum appetunt satiant:
illorum nauseam puocant. Quod bene signum uana uenatio
ipsius elauit quem mane discurrens cum arcu & pharetra ue-
nationem accepit que benedictionem patris non meruit: quam
mior frater eius subripuit. Attende lector: & per ea que
uides & palpas figuram exponas. Sed redeamus ad
textum: leuate ait iesus oculos uos & uidete. q. d. So-
li illi que oculos mentis leuat debite uerba mea posside-
rant: & illi soli messe albescere populo cum cognoscunt
& predicacionis fructum in horreum celeste recedunt. Ta-
les oparios desiderabat iesus & nos desiderare do-
cebat. d. Rogate ergo dominum messis &c. Vnde Augustinus.

sup. Io. In opus iesu feruebat: & oparios mittere dispoebat. Circa triu. s. circa pdicator: pmiu: attēde qd xps pdicatorius pmiu: ondit pscis d' b' eē mercedē etnā nō tpralē: cū dicit. Mercedē accipit & gregat fructū ī uitā etnā. Et p h' distiguit uanos pdicatores a ueris: & addit ut qui semiat siml' gaudeat & q' metit. Quia pphē seminātes xpi ad uentū in pphis q' gaudēt cū apl's in christo iesu receperūt pmissā.

Vt enī. d. Aug. disparis tpris labores huerūt: mercedē accepturi siml' uitā etnā: unde Inuidia pcul ē a scis: q' metēs & seminās siml' gaudēt: cōtra consuetudinē tpris euētus ī quo ml' tū dolet seminās si metat' ab alio. Et q' hoc sepe contingit. iō addit & ad aptat xps cōe puerbiū: q' alius ē qui seminat & alius ē q' metit: q' alius fuit status p'iarharū. Alius ap' o'g: licet idē sit pmiu: pp qd' dicit. Ego mitto uos metere qd' uos nō laborastis. Quia pfectio quā messuerūt apl'i de obseruatiōe euangelice uite fuit p'iarhis & pphis pdicta: tū tpraliū & martyrii onera sūt eis īpolita: ī quibus laborauerūt portantes pōdus diei & estus: Aquo' laboribus tāq' matura messis uita applica fuit exēpta: ut merito dicat: Aliū laborauerūt & uos & ce. q' status pfectionis & ad uētus iesu: cū multo labore qli p' quedā semina occultatus fuit ī illis ī quibus darā cognitionē & pfectiōis sequelā sūt apl'i introduci. Vnde dicit. Cuso. Ego misi uos metere qd' uos nō laborastis. q. d. ubi minor labor ē ibi maior delcātio. Ad hoc uos reseruauī & qd' labriosius ē hoc fuit pphetarū. s. mittere semina. Vbi nota quāta ē cōnexio statū corporis mystici: q' sepe p'imus status respectu sequētis se hēt p' modū semis: & sequēs ad modū messis: ut se inuicē reuerat' & diligat & iquolibet sit p'rogatia sue uirtutis: unde & p'imus status se hēt ad modū radicis: scd' ad modū fructus u' īsertionis. Et attēde & uide: q' sicut messis pcedit ī sua uitate & fructu: seminatio uero ī labore & sollicitudine: pro fructu. Sic posteriores status sup' sūt dariores ī cognitionē: & suauiores ī fructiōe: & iō leuiores ī obseruatiōe: pp sup' abūdas adiutorū grē: un' cū minor labore altitudinē uirtutū obseruat: p'ores uero sūt intēdētia desiderii laboris & conatus ad status sequētes: sicut impfectio ad pfectionē tēdit. Et iō sicut dicit. Aug. apl'i fuerūt messores respectu p'phag: sed seiatores respectu statū sequentiū. Licet autē pp cōnexionē sui ad xpi psonā apl'i oēm pfectionē in xpi iesu pfecta imitatiōe messuerit: q' tū usq' in finē tēpo' hāc ī eccl' iam nō trāsfundūt: ut patet p' tpralia q' possidet. Ideo status ap' o'g quātū ad h' & torus decursus eccl'ie se hēt ī rōne seis & labore seianū & anxie sollicitudinis p'seruādo: quod onit' respectu illius desiderabilis messis q' dabit' uiris pfectis ī inouatiōe eccl'ie cōtēplatiue exufflatis de medio curis carnis & sollicitudinibus distractiuis: de quo statu desiderabili ī pl'ibus locis dictū est supra. Pro quarto itroducendo estimo q' signū si gno'p stigmatū xpi iesu fuit datū frāscō a cuius si gnato ml' tū declarūt filii aliē: pp qd' usq' ad h' ē retardata pscō nōdū itroducta de pxio ī electis semi-

nibus paupibus & despectis: qui metēt pfectionē pmissā: & ea in postere seiant' quibus repetēt oia clarificatio mō q' ab ipo iesu: apl's dicebat'. Isti ergo metēt labores quos eccl'ia seminauit ī sanguine martyru: ī studiis docto'g: inpenitētis anachoritage. In sollicitudinibus sac'to'g pōtificū: & ī tota laboriosa p'pagie p'ritoz tēpo'g. Que oia in alta pfectione: recipiēt p' sup' abūdiā. s. q' ius iesu ī eos diffūdet eos trāsfōmas in amaritudinē sue passionis: & in altas cōtēplones & uolatus seraphicos ī gloria sue deitatis. Quod ondit frāscō cōsignatiōe passionis p' alatū iesu ī seraphi spē appentē: Et q' spūs sac'tus metēt plene illuāt in cognitiōe dei & sui: q'n hñde dat'. Idcirco hi singl' p'rogatia hūilitatis fulgebūt: unde & si p'ores sac'ti maiora p'cipiāt: seipos tū plenissima reuerētia illis subiiciēt eoz laboribus sed q' maxie xpi & ap' o'g attribuētis q' tāta suauitate spūs metuūt. Propter q' hi singl' scd' m' expositiōe beati frāscō sūt illi minimi quos uice sui iudex iesus fidelibus exāindis ondit ī quibus pietatis op' ab eis recepisse se dicit quos p' hūilitatis p'rogatia & plena resilitiō ī nihilū creature: non paruos: sed mimos appellat. Cuius formā frāscō sequēs suos appellauit miores. Oū quāta suauitate audire q' obseruatores euāgelii mimi frāscō ucl' noia rēt' a mūdo. Et sicut descēdūt noie: sic se sepelirēt ī hūilitate q' hec uirtus est illa q' altitudinem merit' diuie maiestatis. Ad hoc at' itellcū neq' altitudo sup'bie: nec itellcū eoz q' ī frā statuerūt oculos declinare: sed quos leuat hūilitas p' nihilū sui ad cognitiōe dei: & hi albescere regioēs p' odore ad ueniētis status pdicti cōspiciūt & seipos pant p' infusiōne. s. s. total' anihilare per Imitatiōne iesu. Nota ergo q' status cōuersionis eccl'ie d' gētibus ī apostolis & p'imis cōuersis messis ē respectu ueteris testamētī & seianū respectu futuri status pfecte obseruatie euāgelii in eccl'ia reformata & cōuersione utriusq' p'pli. Messis ē respectu p'teriti decursus eccl'ie iastic' & seianū respectu glorie padixi ī cōsumatiōe sc'li. Messis ē respectu oīū statū pdictoz: sed maxie respectu tertii q' ad eius cōtēplatiōne plenius appinquat. Ad hec autē ē intelligēdū: q' sicut apl's data ē noua eleuatio itellcū respectu ueteris testamētī. Sic & nūc uiris ap' icis dāda ē spūalis illustratiō cōcordie utriusq'. Ad qd' intelligēdū nota quō illustratiōe noui testamētī respctū ueteris. O'g. describit sup' hūc locū. d. leuate oculos uestros. In pl'ibus locis scripture hoc legit' iubēte nobis uerbo diuino extollere ac subleuare cōsideratiōes & cogitatiōes deorsū cōsitas nec ualētes erigi nisi eleuante illos iesu. Nemo enī ī passionibus cōsistēs & uiuēs corporal' hūc ppositū seruat mādātū. Quā pp q' tal' ē nō uidebit regioēs si albescūt ad messēm: cū adest uerbu dei illustrās singl'as regioēs scripture fecūdas ī eius aduētū. Et ei oia sensibilia sūt quasi regioēs albe pate ad messē p'sto exntibus & leuātibus oculos rōne q' de qualibet ē: ut quibus fulgor ē recipiat p'fufe uerbū ueritatis. Quia autē metit p'dicās messes duplex hēt metēdo emolumētū unū

qdē dū accipit p̄miū: un̄ dicit q̄ metit mercedē ac-
cipit. Alterū qd' seq̄r. Cōgregat fructū i uita eterna
Bonū hīrū quēdā denotat intellectus: q̄ ē fructus ex
iplā speculatiōe pueniēs. Arbitror aut q̄ in quali
bet doctrīa semināt q̄ p̄ncipia excogitat: q̄ suscipiē
tes alii ac p̄tractātes si qd' noui poterūt exp̄met cō
iūgētes fructū iuētioniē sue gratia posteris cā me-
tēdo: quasi maturos fructus aggregēt. Quanto
aut hoc magis i arte artiū expedit contemplari. Si
qdē seminātes sūt moyse s & p̄phē p̄cinētes aduē
tū xp̄i. Metētes at sūt apl̄i q̄ xp̄m susceperūt. Semē
at erat tota rō sc̄dm reuelationē mysteri t̄p̄tribo p̄ri
tis obfuscati filētio. Regiones at: i. legales ac p̄hice
scripturē nōdū albuerāt his q̄ aduētus uerbi neq̄q̄
extiterūt capaces. Quod at līl ferēs & metēs gau-
deat: erit cū p̄uatio meroris & āgustie i fut' o lit se-
culo: dū tñ iesus trāfiguret i gl'ia s̄l cū messoribō
Petro Iacobo & Ioāne Moyse & Helya. Satores p̄f
gaudēt i uidēdo filii dei gl'iam. Attēde tñ si hoc
qd' dico alius & alius itelligēt p̄t pp̄ aliā & aliā ui-
te cōuerfatiōē i qua hoies iustificati sūt ut liceat di-
cere. Aliū qdē legisulcorē: aliū uero euāgelii & tñ
exultāt s̄l dū idē finis ab ūo deo p̄ unū xp̄m i uno
sp̄ū sc̄o reponit. Ad labores at p̄phāz & moyfi
uenerūt apl̄i i struētē dño iesu metētes ac in horrea
colligētes aie sue itellēm i scripturis illogē recondi-
rū: & sep̄ q̄ debite capiūt disciplinā p̄p̄z labores ad
maiorē euidētā trahūt n̄ tātū laborātes sūt q̄tū q̄
seia cōsiderunt: hec Or̄. Ecce p̄ Or̄. uide quō
illustratio apl̄oz fuit ad uidēdū xp̄i fidē & icarna-
tionē ipsius i līe ueteris testi decursu: & eis: messes
albescere sūt. Hec i scripturis clare itellexerūt mete-
re fuit credere fide p̄ dilectionē opāte: & seiate fuit
hoc aliis p̄dicare. Dicit at q̄ seiatōres & mēssores si
mul gauisū sūt i gl'ia reformati. Per oia s̄l' e itelli-
ge i t̄p̄tribus istis sc̄dm q̄ huic statui cōgruit. Nā si
cut tūc mūdo misericordiē fuit data filii dei p̄sōa i
carne: illa cuius fide seia fuit eccl'a cuius seiatōis
fuerat m̄ā i p̄ph̄is r̄tēta: q̄ tñ iudeis ecis fuit clausa
Sic nūc dāda ē & i pre data ē p̄fectiōis xp̄i imitatio
uita sc̄dm q̄ a xp̄o pure apl̄is fuit tradita: q̄ qdē
ab eis pure seruata nō fuit plene ad hec t̄p̄a i eccl'a
ppagata. Frāsciscus ergo & eius legitīa ples: &
alii huius mūdi plēi cōtēptores nūc metūt clāf qd'
usq; nūc i p̄sōis singularibō q̄tū ad ml'tas p̄cōnes
eoz ē ppagatū occulte: & i utriusq; pagia testi re-
giōes albescūt ad messē uel q̄ nūc itelligūt huius
plene remuneratiōis & p̄fōis tēpus uel restare: s̄l at
gaudēt & q̄ mettēt: & q̄ seiant. Quia p̄fectō apl̄i
ca i his nouis apl̄is renouata facit apl̄os petrū &
paulū: & ioānē & cetos gaudere i his nouis imita-
tōibus suis tāq̄ i legitīa ple: & tāq̄ i his q̄ metūt uī
te p̄fectionē: de seibus fidei ab eis p̄dicare q̄ quidē
ondūt familiarissime appitiōis sc̄e hoz pauperum
p̄narche frāscisco & eius cōmilitōi & sc̄ctonomi p̄ci-
puo sc̄o s̄i egidio uiro p̄ oibus n̄i t̄p̄is i cōtēplatiō-
ne extatico. Cui āno quo bt̄us p̄r ex hoc mūdo
trāsiuit: iesus xp̄s & sc̄issima m̄f eius & apl̄oz cetul
i medio eoz frāsciscus a uigilia natitatis dñi usq; ad

festū sc̄e appitiōis quasi quotidie appuisse dñr & ei
talia reuelasse q̄ n̄ris dc̄is fidē plenā dare uidentur.
Vt p̄ hoc ondāt q̄ hi sacri mēssores euāgelici stat-
cū p̄mis seiatōribō apl̄is sūme cōcordi gaudēt leti-
cia quos & imitat' oformi nūc uita. Sed redeam' ad
fatigatiōē iesu q̄ n̄fo amore ebrius de n̄ra cōuerfi-
one delcāt & recreat. Et sicut uidisti q̄ samaritanā
cū ml'ta pietate ē uenatus ut capet: sic & sepe econ-
tra aliq̄o obdurescere uidet' ut p̄ sollicitū studiū ca-
piat' ab eis & q̄rat' auidius dū sejelōgare ur̄. Hoc
tñ sciat aīa q̄cūq; sit illa q̄ nulla q̄rit iesū: nisi p̄ in fu-
sionē grē sue p̄mo sit a xp̄o ipsa q̄sita. Sed q̄ istūdit
amōre itumū & it̄nū accēdit desiderii sepe d̄ssit' at
dare appetitū: qd' i chananea: Matth. xv. apte m̄sa-
uit: ubi quasi sicut samaritana ip̄m fatigauerat disse-
rēdo cōuerfatiōē. Sic q̄si iesus chananea fatigat disse-
rēdo exauditiōē. Et ē status quē chananea resp̄-
sētat sublimis menti & cruciatus q̄ maxi dū dilem̄
n̄ destituit subsequē: nec ualet cōsequē. Sed hec dilec̄i di-
latiō si pseuerauerit q̄rēs sp̄ōsa ad abūdātē ip̄ius co-
piā rumiat: xp̄s de hac chananea quattuor euāgeli-
ca dem̄rat. Magnitudinē affe-
ctiōis demonstrat
Dilatiōē exauditiōis
Celsitudinē cōmēdatiōis
Plenitudinē satisfactiōis. Magnitudinē affe-
ctiōis demonstrat
tra. s. sollicita i secu-
tio: fortis exclama-
tio & cōpassiua pe-
titō. Nā sic Mar. dicit. In domū ad iesū accessit: ihs
ei uerbū n̄ r̄ndit: sed q̄si fugiēs de domo exiit: hec i
secuta illū de finibus illis egressa fuit p̄ quā ligē aīa
quo ad p̄ns q̄ p̄ccm̄ & p̄ccā circūstātia dimisit: & tñ
dei p̄missiōē a diabolo ml'tis tētatiōibō & tribulati-
onibus molestā: ex q̄bus i dei amore exfrescēs for-
tius clamat. Sed attēde q̄ si hec aīa esset plena re-
umate calamitatis: uel h̄eret os clausū negligētia te-
piditatis: uel deficeret i uirtute amoris clamar' om̄it-
teret: qa nō posset. Hec. n. iii. clamōre corporalē ipe
diūt. Reuma: oris clausio: & uirtutis defectō: q̄ qdē
feruēs amor ab aīa q̄tūcūq; tētata excludit. Pro-
p̄t qd' cōpatiētēs apl̄i p̄ ea assumūt dñtes: dimitte
illā &c. Aie. n. p̄ xp̄o pugnātī celestis militie adest
p̄sidiū. Sed uide q̄ cōpassiue suā necessitatē allegat.
Filia mea male a demōio uexat: hec ē uolūtas filia-
rōnis quā allegat male uexari q̄n tētāt tētatiōe ho-
stili: ac p̄ cōsequēs d̄f amatus fugere: & hostis adēē
qd' aīa nūc sustinēs nō cessat clamare. Seq̄r sc̄dm
.i. exauditiōis dilatio: nā nō r̄ndit ei uerbū. O q̄ du-
rū ē aīe i tētatiōe afflicte clamare & n̄ exaudiri: Tūc
eni aīa quasi i medio fluctuū tota cōfrigit: & quasi
se delictā a dilecto arbitrat'. Sed uide obdurescēt ie-
sū Allegat apl̄i p̄ ea q̄bō r̄ndit multū dure. Non sū-
iq̄t missus nisi ad oues q̄ pierūt domus isrl'. O q̄
durus ē hic sermo q̄n i amaritudie tēpestatis uidef
iesus r̄ndere aīe tribulate nō succurrēdo: quasi n̄ sic
de ouibus isrl'. i. de numero elcōz. Sed ad l̄ram uo-
luit xp̄s dicere q̄ p̄ncipal'r erat missus ad iudeos &
nō ad gēntes. Sed tu aīa tribulata nō discedas a cha-
nanez exēplo. Nā & ipsa fortius se igessit: & quasi
p̄currēns ad pedes iesu p̄sternit. d. dñe adiuua me.
Sed multū obdurat iesus qa ml'tiplicata p̄ce: mul-
m iiii

triplicatur: negatio sed probatur hic sponsa uirum sustineat uilificari & iniurari a sponso quod super omnia amarum est. Sed sicut pbata fuit i clamore feruens: i sequela diligens: in negatione sustinens. Sic in ruina recepta humilis & patiens comprobatur. Na h xps uocat iudeos filios: hac & sui siles canes appellat.

O q̄ sepe xps talē inuisionē aie tribulate scit faceret ut eā tantū i manibus hostiū sinat incidere: & tāta sui obdurationē ondat: q. q. aie uidet q̄ a spōso audiatur q̄ ē pessima oīm creaturay. O si uerbu de ore dñi sciat rape more chananee totū ut aptū fontē facit: effluere iesū q̄ sic ondit thesauros gr̄e obserasse: etiā inquit dñe canis sū. O aia mea dicas & tu iesu. Canis sū & imūda: & a te digna excludi: nec psu mo petere magnitudinē panis integri: q̄ cōtēta sū tuis minutis sagiari: da mihi nūc tue hūilitatis ifirma cogitare: q̄ non peto psu ptuose tue deitatis archana penetrare: uolo sub mēsa dñoḡ edere i terra uilitatis mee: q̄ oibus electis uolo me supponere: nec ipis me i aliquo cōpare. Vidisti fidē pbatam uiuā uerā & firmā. Audisti spōsū obdurefcere: sed nideas q̄ p̄cedit de caritate qd̄ ondit cōmēdatio. O inquit m̄ ier gr̄osa cōnubio: secūda utero: sedula misterio cōfidēs de amato: magna ē fides tua: q̄ qd̄ i mea hūilitate ē mimū: credis sufficere ad tue salutis remediū: Magna ē fides tua q̄ in obduratione spōsi credis p̄mptitudinē tuā & medicinā remedii opportuni. Si hūeritis fidē ait xps q̄rū granū si naps. i. in me qui exterius sū hūilis despectus & p̄uus: Interius tñ deitatis uirtute magnus: dicetis huic mōti mihi. s. q̄ sū mōs factus de lapide sine maibus absciso. Trahi h̄c & trāfiet: de adueritate ad p̄spitātē: de tribulatiōe ad cōsolatiōem te trāsire faciet. O plenū gaudium: quietatiōe defidē: & plena possessio spōsi: heas igit p̄ reglā: q̄ tētationes electorum sunt maxime promotiones & purgationes eorum & hūiliatio tribulōnis ē ad uerā hūilitatē uiatici. Na nisi fallor supius distinxi dñiam hūilitatis & hūiliatiōnis. Optimū uero signū uicitatis spōsi ē pfūda hūiliatio quā cōcoitat hūilitas. Et i eadē aia sepe xps in se i septatiōem samaritane ondit qua aia eū fatigat eius inspiratiōibus nolēs acq̄esceret: & obdurationē chananee que uidet sequētē se fugere. Sed si fatigatiōes corporales spōsi sui iesu aia uoluerit colligere: & cū affectu rūinare: patiēt portabit si eam p̄mittit spōsus affligi: imo ipe met uidet eā tētationibus & tribulatiōibus fatigare.

Iesus pro nobis indigens cap. ix.

Nter ceteras uirtutes quas dei filius iesus ex alto deitatis secreto attulit mūdo: ē altissime paupertatis amorē: & ipius paupertatis obseruatiā i se & i sua m̄re scīssima qd̄ quidē factō ondit: uerbo pdixit: & discipulis maxie apl̄is obseruandā iūxit. Et q̄r quasi totū p̄ntis t̄pris malū pp̄ falsificatiōem paupertatis iesu & sue dulcissime m̄ris mūdo euenit. Id circo hoc capitulū pl̄xius extēdetes pp̄ dulcedinē maxie paupertatis & necessitatem clarificādi eius despōsatiōnē a xpo. xviii. ptibus potest distigui. In quarū p̄ma ondit quō iesus xps &

eius piūssima m̄r hac tāq̄ suā p̄rogatiuā pp̄a serua uerūt: siml cū hoc declarates q̄ est illa paupertas q̄ p̄pe dicit euāgelica. In secūda ondit q̄ iesus eā i populo apl̄is sub p̄cepto. In tertia excluditur fallā uilius opulētī ab euāgelica paupertate. In q̄ta iterū hec paupertas auctoritatibus approbat. Postea secūf. xii. instātie cōtra eā: & ip̄aze solōnes: q̄ siml cū pdictis faciūt p̄tes. xvi. p̄mus. xvii. eius duodena p̄rogatiō m̄at. xviii. p̄ pl̄es similitudines & auctoritates paupertatis gl̄ia cōmēdat ad ānūciādū māuetit. Circa p̄mū scial q̄ xpm̄ paupertate pdicatur & obseruatur sigl̄ariter pdixere p̄phe: unde: Isaias. lxi. sup me: q̄ unxerit me: misit me. Et q̄ p̄fectio xpi singl̄ariter ad paupes deberet trāsfrūdi qd̄ Esa. xxix. dicit. Paupes hoies i scō isrl̄ exultabūt. Et dauid i eius p̄sona & i laboribus a iuētute mea paup sū ego. ps. lxxxvii. Et ps. lxxi. Qui totus ē de xpo. Deus iudiciū tuū regi da: singl̄ariter ondit q̄ p̄ paupibus xps uenit. Et q̄ hec uirtus singl̄ariter esset pdicāda in suo aduentu ipe ih̄s ondit cū loāni post ml̄ta miraculoḡ signa: p̄cipuū sui ad uētus signū intulit. d. paupes euāgelizat: hoc dicebat iō pp̄ qd̄ pdicare uenerat. Na q̄ regnū celoḡ pdicare uenerat rōnabilit̄ uoluit terena cōtēnere: pp̄ qd̄ & apl̄us dicit. ii. Cor. viii. Sicut gratiā dñi n̄i iesu xpi: qm̄ cū diues eēt pp̄ nos egēs fcūs ē. Xps ergo fūdamētū rel̄onis xp̄iane paup̄ in se eē uoluit: hic on̄s q̄ fides q̄ dilectiōem op̄at: quāto plus crescit: tāto plus sepat a terrenis. Cupiditas at̄ oīm maloḡ ē radix: quā quidā appetētes errauerūt a fide. Thy. vi. Ex hac q̄ppe radice cū āne xa supbia: uniuersa mala origie: fomētū & incrementū suscipiūt: pp̄ qd̄ ciuitatis babilōnice fūdamētū eē ab angelo phibet. Et ideo benedictus iesus qui in hoc apparuit ut dissoluat opera diaboli oppositū cupiditatis paupertatem altissimā perfectionis instituit fundamentum: unde super. Mat. Ecce nos reliquimus omnia & ce. dicit. Bernardus. Optime & non ad insipientiam tibi: nam & mundus trāsit & cōcupiscētia eius: & reiquere hoc magis expedit q̄ relinqui ab eo. Et q̄r cupiditatis uicū radicitur in nō ordinato affectu mētis: occasione uero & fomētū sumit a rebus extra possessis: gēma hec oīm maloḡ apurat cupiditas: & babilōis euerit fundamētū. Propt̄ qd̄ p̄fcōis euāgelice p̄ quā xpo cōfiguramur ip̄a paupertas spūs scd̄m quādā analogiā & coherētā ad fidē & caritatē radix ē fūdamētū pp̄ qd̄ xps p̄fectiois magi noue ih̄sm̄ descēdētis de celo fūdamēta piūciēs a scē paupertatis excellētia sup̄ sit iniciū. d. Beati paupes spūs qm̄ ip̄ore ē regnū celoḡ. Mat. v. Deīde tribuēs de p̄fectiois aggressiōe cōsiliū p̄mū ad hāc suo iuitat exēplo. d. Si uis p̄fectus eē. Vade & uēde oīa q̄ hēs & da paupibus: & hēbis thesaurū i celo & ueni seq̄re me. Mat. xix. quē locū tractās: hiero. iēpl̄a ad d̄metradē ait. Apl̄ici fastigii ē p̄fcēq̄ uirtutis oīa uēdet: paupibusq̄ distri buere: & sic leuē atq̄ expeditū ad celestia subuolare Cū autē circa tp̄aliū possessionē duo cōtingat cōsiderat̄ dñiniū. s. & usū: sit quibus ānexus necessario uite p̄nti usus dico factū nō uiris: euāgelice p̄fectio

nis ē possessionēs tēnas q̄tū ad dñniū p̄petatē & ius utēdi reliq̄re usū uero nō oīo reliq̄re seu reicere sed artare tantum q̄ sit extreme paupertatis que ē euāgelica ac clare insigne. Iuxta illud. Apl̄i Thy. vi. hñtes alimēta & q̄bus tegamur his cōtēti simus.

Ex his pōt colligi euāgelice paupertatis rō: q̄ ip̄a ex excessu feruētis amoris ad x̄pm ihm imitādū ē uirtus tpaliū abdicatā bonor̄: q̄ qs nihil pp̄ū habēs sustētāt de n̄ suo. Hoc at̄ dupl̄r cōtigit. Cū .n. sit duplex rex dñniū: p̄uatū. s. & cōe: unū qdē spectās ad dñ. n̄iatā p̄sonā: altū uero ad detēmiatū collegiū. Et cū p̄mū abdicari possit sc̄lo remoto: possit et̄ abdicari sc̄m cū p̄mo. Duplex ē sc̄m h̄ p̄fessio paup̄ta is: una qdē q̄ qs oīū tpaliū abdicato p̄uato dñinio sustētāt de n̄ suo. i. n̄ sibi pp̄o: nec suo collegio: tñ iur̄ cū aliis d̄ collegio suo possesso. Alia uero ē q̄ qs oīum rex abdicato dñinio: & oī iure tā pp̄o q̄ cōi sustētāt de n̄ suo. i. nec sibi pp̄o nec suo collegio ī cōi: sed alieno: pie tñ sibi ab alio p̄ sustētatiōe collato.

Pria paupertatis forma p̄cessit ī turba credētū: de q̄ ī actibus d̄r. M̄ltitudinis credētū erat cor unū & aīa una: &c. Quē scripture locū tractās Hiero. ad Demetri. ait. In actib. apl̄or̄: qñ dñi n̄ ihu x̄pi calebat cruor: & feruebat recēs fides ī credētibus: uēdebāt oēs possessiones suas: & p̄cia eor̄ ad apl̄or̄ pōebāt pedes: ut oñde rēt pecūias eē calcādās: & dabāt oībo p̄t cuiq̄ opus erat. Hic et̄ fuit tradita forma eccl̄iasticē seu cenobice uite. Iuxta qd̄ glo. Bede dicit ibidē. Qui ita uiuūt ut sint eis oīa cōia: ī domo cenobite uacāt.

Sc̄m at̄ paupertatis exēplū p̄cessit ī uita apostolor̄: qd̄ p̄fcoīs maḡ eis dē instruit: qñ ip̄os ad p̄dicādū misit: sicut legit̄ ī math. x. Nolite possidere aur̄ neq̄ argētū &c. dignus ē. n. oparius cibo suo: ubi glo. Prope modū necessaria uite ap̄utat ne ul̄ curēt de crastino: q̄ docēt oīa regi a deo: nec ip̄sa necessaria: nec celariū secū hēant: nihil p̄ uestimentū: nec et̄ mimā. In his igit̄ uerbis dñs apl̄is & p̄dicatoribus ueritatē: extreme ac penuriosē paupertatis formā obseruādā ip̄ōit q̄tū ad carētiā nō solū possessionū: sed et̄ pecūiar̄ & alior̄ mobiliū: ut tanq̄ uen paupes ī sūma rex cōstituti p̄uria: carerēt pecūiis: alimēta n̄ ferēt: s̄plici uestitu cōtēti eēt & si ne calciamentis icederēt. Quod at̄ ih̄s illā seruauit: oñdit̄ cri. sup mat. ome. xxii. Ne possideatis aur̄ neq̄ argē. igr̄: neq̄ p̄ā ī uia. Quia. n. p̄ opa eā oñdit̄ tūciā & legis latiorē q̄ ē a uerbis ualidiōrē iducit qñ & facilis susceptibilis sermo sc̄us est opibus suis p̄us crucificatus: ubi sibi oñdit̄ p̄ opa. Audi eum dicētē. Filius hoīs nō hēt ubi caput suum rediet.

Nec ī hoc fuit solus: sed & discip̄lis suis tribuit hanc appōditā: ī oñsionē sc̄m papiā: hec Criso. Glo. et̄ sup illud math. v. Vulpes foueas hñt: & uolucres celi nidos. Quid me p̄ lucra sc̄li uis seq̄: cū ita sim paup̄: ut nec hospitium qd̄ meū sit habeam.

Quod si forte qs dicat nō pp̄ū hūisse hospitium: sed cōe. Obuiat idē Criso. ī sermoe de p̄ditōe iude. Quos iquit p̄ciosor̄ marmor̄: p̄pa delectat: cognoscāt x̄pm dñm oīum: q̄ locū ī quo caput re-

diaret nō hūit: & ideo discip̄i ip̄m introgāt & dicūt. Vbi uis pemus tibi ut māduces pascha: hec crisost. Sed si x̄ps hūisset domiciliū cōeid discip̄i nō ignorasset: sed & x̄ps loco non caruisset ubi caput rediaret: & pascha cōederet. Altissimā quoq̄ dñi paupertatē declarās Hiero. ad Nepocianū ait. Turpe ē an̄ fores sacerdotis dñi crucifixi & paup̄is q̄ cibo quoq̄ uescebat aliēo: liētores cōsulū & milites excubar. Fuitq̄ x̄ps uere paup̄imus alieno cibo s̄stētatus. Hoc ip̄m Ber. ī quodā sermoe. Cū sc̄f̄s eēt ih̄s anor̄. xii. dicit apte. Ut te dñe p̄ oīa n̄re paupertati cōformares: & oēs uite n̄re calamitates suscipēs: q̄si unū ī turba paup̄ū stipē & elemosynā seriatim p̄ ostia māducabas. Quis dabit me buccellā: medicatā: p̄cipē fieri: & illius dñi edulii reliq̄ sagari. Anselmus quoq̄ ī lib: d̄ sacramētis Paup̄ ita fuit ih̄s: ut uēis ī mūdū nō ī sua sed aliēa domo nasceret: & natus pp̄ iopiā loci ī p̄sep̄io brutor̄ aīaliū p̄oreret: & uiuēs n̄ hēret ubi hñaret: Nec moriēs un̄ nuditatē suā tegeter: Nec mortuus un̄ iuolueret: nec sep̄l̄ chrū aut locū ubi corpus mortuum locaret. Ex his colligit̄ q̄ x̄ps paup̄ fuit ī ortu: paup̄ ī uite p̄gressu: paup̄ ī exitu.

Sae ut hāc paupertatē amabilem redderet mūdo: paup̄imā elegit matrem: paupertatis descūs uolūtariē sustiuit: & ut paup̄ & iops discalcatus icessit. De paupertate naq̄ matris eius dicit Beda super Matth̄: exponens illud: Si quis mihi ministrat me sequatur. Cōsideremus iquit qua uia graditur: ut sequi mereamur. Ecce cū dominus sit: & creator angelorum suscepturus naturam nostram: secundum quam in uterum uirginis uenit. nasci tñ in hoc mūdo per diuites uoluit: pauperes parentes elegit: unde & agnus qui pro illo offerretur defuit: columbarum pullos & par turturę ad sacrificiū m̄ iuenit. His cōcordat Criso. sup mat. ome. viii. Panēs qdē maria filiū confestim illū ī p̄sep̄io redināuit: q̄ multis cōueniētibus p̄pter descriptionem non erat locum inuenire. Sed quid defuit qui suāsit magos adorare: nihil enī sensibilibium magnum erat illic: sed presepe & tuguriū & mater pauper & nuda: magorum uideas p̄phetiam. Idem quoq̄ in omelia epyphanie ad magos loquens dicit sic. Vidererunt pandochium tenebrosū & fordidum magis animalibus q̄ hoibus aptum: in quo nemo erat contentus secedere: nisi ītinertum necessitate coactus: matremq̄ eius uix tunnicam habentem unam: non ad ornatum corporis: sed ad tegumētum nuditatis proficientem.

Quod autem pauperime uixerit dicit glo. super primo Matthei uigesimo secundo. Circumspectis omnibus si quis eum hospitio reciperet: tante ei paupertatis: & ita nulli adulatus fuit: ut ī tāta ut be nullum inueniret hospitium. Super quem locum etiā Beda ī ongiali dicit. Intelligēdū ē q̄ tāte paupertatis dñs fuit ut in urbe maxima nullum hospitium: nullam mansionem inueniret: sed ī agro paruulo aput lazarus fororesq̄ eius habitaret.

Constat igit̄ q̄ x̄ps n̄ solū hospitio sed etiā pretio quo illud cōduceret caruit: tūc necessitate cōpulsus

de ciuitate exiit illo uidelicet die quo eadē urbē tā q̄ rex a fello uectus itrauit: hoc ipsū & glo. sup illud Io. xiiii. Venit. n. p̄nceps mūdi huius & i me nō habet q̄c̄q̄ exp̄ssius assent. Noluī dñs habere quod p̄deret: paup̄ erat ne hēret diabolus qd̄ auferret: sed oē tēporale siue cōe siue p̄p̄um: & auferri p̄t̄ & p̄di: tādē ut paup̄ discalciatus incessit. Vestimentis uero necessariis carere nō potuit: uolens tñ sūme in paup̄tatis nuditate uitā cōcludere nudus elegit in cruce p̄dere.

Secūda pars q̄ paup̄tas fuit ip̄osita apostolis sub p̄cepto.

Via uero magi paup̄tatis iesus hāc p̄ nobis sic penuriōsā paup̄tate assūpsit ut p̄fectionē huius uirtutis i se oñderet & nobis exēplo mōstraret. Iō sc̄is apl̄is tanq̄ siue sc̄itatis imitatoribus p̄fectus hāc extreme paup̄tatis formā seruari p̄cepit: sicut i euāgelio legat̄ Mat. Mar. & lu. ce. Nā Mat. x. dicit̄. Hos. xii. misit iesus p̄cipiēs eis. d. In uia gētū ne ābulaueritis ubi p̄missa forma paup̄tatis describit̄. Et i p̄ncipio. xi. ca. Et factum ē cū cōsumasset iesus p̄cipiēs. xii. discipul̄ ubi sp̄s sc̄itatus p̄ os Mat. exprimit i p̄ncipio locutiōis & i fine q̄ paup̄tatis p̄fectio ip̄osita est a x̄po iesu apl̄is sub p̄cepto. Licet at̄ ex textu sit certū & euidens n̄ si maligne sensus s̄re distrahāt: ad oē tñ dubietatis scrupulū āmouēdū sc̄ōz auctoritatibus cōfirmet̄. Nā sup illud Mat. Nolite possidere auz̄ dicit̄ Criso. q̄ m̄ta p̄ hoc unū eis mādāt. p̄mo qd̄ nō suspectos faciēs apl̄os: sc̄do at̄ ab oī eos eruēs sollicitudine ut uacatiōem oēm sermōi tribuat̄: tertio docēs eos suā uirtutē hoc eis: & postea dixit. Nunq̄d aliqd̄ uobis defuit q̄n̄ nisi uos nudos & discalciatos. Et i orbē terrarū doctores erat missurus: p̄p̄ h̄ āgelos eos ex hoībus ut ita dicā cōstituit ab oībus absolūēs eos uite sollicitudie. Et post intendē bus aīr oībus eos denudās oīa eis dedit p̄mittēs in domibus eoz̄ q̄ docēt̄ p̄manere: & nihil h̄ntes in troire. Si at̄ i aliena patria existēs ut apud ignotos abeūtes nihil āplius oportet peti quotidiano cibo: m̄to magis domi manētēs hucusq̄ Criso.

Ide quoq̄ omelia ultima sup Mat. Si bonū eēt aurū hēre: hoc utiq̄ dedisset apl̄is x̄ps q̄ ineffabilia eis tribuit bona. Nūc at̄ nō solū nō dedit: sed et̄ hēre p̄hibuit. Iōq̄ petrus nō solū nō uerecūdatur sed decorat̄ et̄ in paup̄tate. d. Argētū & auz̄ nō est mihi & c. Sup p̄fatū locū Mat. Rabanus i ongiali sic ait. Cōsequē h̄ p̄cipit euāgelizatoribus ueritatis q̄bus añ dixerat. Gratis accepistis gratis date. Si. n. sic p̄dicat̄ ut p̄miū nō accipiat̄ auri & argēti: supflua ē auiditia argēti: nūmozq̄ possessio. Nā si hūisset aurum uel argētū uiderēt̄ nō cā salutis hominū: sed lucri cā p̄dicare. Idēq̄ subiungit q̄ ditiās renūciauerat p̄pe modū necessaria uite āputat̄: ut apl̄i doctores uere religiōis q̄ docebāt omnia gubernari diuina prouidentia seip̄s oñderent nil cogitare de crastino. Ex hoc p̄cepto arguit ph̄os q̄ a uulgo uocāt̄ur barozite uenus atropite: q̄ cōtēptores seculi existēs & oīa p̄ nichilo ducēs celaria secū uehāt

His et̄ Beda sup Mar. consona dicit̄: p̄cepit eis ne qd̄ tollerēt i uia nisi uirgā tm̄. Tāta inq̄ p̄dicatori debet eē fiducia in deo ut p̄ntis uite sūptus quis n̄ p̄uideat: tamē sibi eos nō deesse certissime sciat: nec dū mēs eius occupat̄ ad t̄p̄alia: minus aliis p̄uideat eēna. Idē paulo post subdit. Illa apl̄is loq̄bat̄ ut securi nō possiderēt: nec portarēt huic uite necessaria nec magna nec mīma. Iō nō posuit hic uirgā ostēdēs a fidelibus oīa deberi ministris suis nulla supflua querētibus. His cōcordat Ambro. sup illud Luc. Nil tuleritis i uia: nec uirgā: nec perā: nec panē nec pecuniā: quā debet eē q̄ euāgelizat̄ regnū dei p̄ceptis euāgelicis designat̄: ut sine uirga: sūn̄ perā: sine calciamentis. i. subditiū sc̄laris admicula nō req̄rēs fideiq̄ totus p̄uret sibi quo minus ea regrit magis posse subpete. Ad qd̄ et̄ facit qd̄ ab eodē d̄r̄ s̄ illud Luc. Nolite portare sacculū neq̄ perā. Si prohibemur auz̄ possidere qd̄ eripet̄ apostolus petrus p̄mus executor dñice sn̄ie: ostēdēs nō i uanū accepisse dñi mādātā cū posceret̄ a paup̄e ut ei aliqd̄ pecunie largiret̄ ait. Argētū & auz̄ non habeo & c. tñ nō tā i hoc gl̄iat̄ petrus q̄ auz̄ & argētū nō habet q̄ q̄ seruet̄ dñi mādātū q̄ dicit̄. Nolite possidere auz̄: hoc ē dicere. Vides me x̄pi discipulū: & aurū a me req̄ris? Aliud nobis multo p̄ciosius auro dona uit. Cui cōcordat qd̄ dicit̄ Augu. de mirabilibus factis scripture. In excusatiōe inq̄t̄ eī yne & paup̄tatis p̄fessione petrus paralitico ait. Surge & ābula: illud magistri seruās p̄ceptū. Nolite possidere auz̄ neq̄ argētū. Qui enim soli deo seruierat de iūquo māmona expeditus fuerat uerbo impi morbo ligatū cito soluebat. Hoc ipsū Ber. ad Euge. li. ii. confirmat. Ille locus in quo otio: ubi sedula uiget sollicitudo oīnm eccl̄iay. Nā qd̄ aliud tibi dimisit sc̄us apl̄s: quod habeo hoc tibi do. Quod illud meum. Scio neq̄ aurum: neq̄ argētū: cum ipse dicat aurum & argētum non est mihi. Et infra. Esto q̄ alia quacūq̄ ratione hoc tibi uendices: sed non apostolico iure. Nec. n. ille tibi dare potuit qd̄ non habuit. Idip̄sū Hiero. ad gerūtā dicit̄ expressius: Apostoli in toto orbe peregrini: non es in zona: nec uirgam in manu: non caligas habuere in pedibus. Criso. et̄ de laudibus pauli. Paulus inq̄t̄ pecuniā nō possidet. Nam ipse hoc testatur: usq̄ i hanc inq̄t̄ horam esurimus & sitimus: & nudi sumus & colaphis cedimur. Quid dico pecuniam: cum ille necessarium sepe non haberet cibū. nec qd̄ se circū daret uestimentū. Ex p̄dictis auctoritatibus frater Bonauētura cōcludit sic septimo cap̄lo apologie sue: cuius capituli titulus ē Rubrica.

Quod uoluntaria & penuriōsa paup̄tate sūdamētum euangelice p̄fectiōis instruitur: & que hic posunt uideri cōtraria dissoluuntur.

Concludit igitur sic. Ex his omnibus aperte colligitur scriptā paup̄tatis formā: qua nihil possidetur: nec in proprio: nec in cōmuni: & in summa rez̄ penuria uiuit apl̄is fuisse p̄ceptā: & ab eisdem seruata: h̄ p̄dictus doctor.

Tertia pars cōtra cōtēntes usum pauperem.

Iror ergo un̄ meis tpibus h̄ mōstruosa: & cōtra dcā scōg: doctria: q̄ usū paup̄ nō i- dudit i uoto p̄cōis euāglice: & i p̄fessioe altissime paup̄tatis a x̄po doct̄e: & apl̄is iposite: et a b̄to fr̄acisco i regl̄a p̄miss̄e. Sed uideo q̄ ide pro cessus: ide & alia mala his tpibus i mūdo uenerūt a f̄f̄itate r̄f̄ionis & appētie hypocritalis: q̄ ad tātum malū puēt: ut nō sufficiat eis laxate uiuere: quimmo ne i sua trāsgressioe appeāt degeneres filii: pau prate euāglicā ab eis i relaxatiōe uiuendi q̄li ex oi pte p̄strata nitūt̄ puerf̄e & ipie puerf̄e i mō docē di & dicēdi. d. q̄ paupes uti rebus nō ē de sūba euā glice paup̄tatis. qd̄ tñ ridiculosū ut̄ mihi: q̄ n̄ solū sapiētibz & doctoribz i sacra scriptura: sed et pu ro q̄ oibus sc̄laribz appere debeat mōstruosum. Quis. n. unq̄ audiuit q̄ tpalia ab aliquo reliquant̄ ut fugiat usū paup̄ē & heat opulētum. Et q̄re dili gūt ipie: & cōtra dei p̄ceptū ab auaris: nisi q̄r p̄ eas arbitrat̄: licet fl̄o se posse oēm idigētiā fugēt. Et li cet auari aliquo mō stricte utat̄ rebus: hoc non ē q̄ usū p̄uiofū diligat̄: sed q̄r d̄itias cōsumi formidat̄ un̄ si hoc n̄ timerēt n̄ subest rō q̄re nō semp ex eis usū opulētū h̄nt. Vele ergo abūde uti rebus: & ni hil deñcer̄: & cū h̄ se paup̄ē euāglicū dicere uideat q̄tā blasphemā x̄po & apl̄is ip̄oat: q̄ eū talē pau prate docuisse asserit. Ad illud at̄ malu ducit longa trāsgressio. Iustū. n. ē ut q̄ diu i trāsgressioe p̄ opera fuit: adhuc iuste deducat̄: ut male s̄tiet i doctriam qd̄ figuratū fuit i illa ficulnea. Et hoc maxie cōtin git qn̄ sc̄tatis p̄sūptio & uite relaxatio cōiūgun̄t. Ne. n. ex relaxatiōe uilefcāt suor̄ uitiōg: fomē ta sub uerboz i uoluntōe dogmatizant & trahētes eos affcū concupie ad sua fouēda ip̄fcōis scripturā nitūt̄ attraher̄ repugnātē cōdescētiōibus x̄pi: quas aliq̄n legūt sc̄as ad cōfortādū ifirmos ad sua nutritiōe dā caliginē abutētes. Quos sermo nō ut tuba ap̄lica dare itōat ueritatē: sed ut cācet serpit q̄si i q̄ busdā specubus subtraneis uenenū ip̄erfcōnis sub noie discretiōis i auditores trāsfundēs. Et q̄r illos ueros x̄pi discip̄los q̄ usū paup̄ē obseruat̄: & ab eis obseruādā sub uiculo p̄fessiois: asserūt iponeī ob seruatoribus euāglice regl̄e rē p̄cl̄i p̄cipiti nō uir tutis: q̄r ex hoc seq̄ret̄ q̄ q̄cūq̄ r̄cipit bonū prādiū in domo diuitum: tūc nō seruat paup̄ē usū: & ita frāgit uotū: & cōmittit mortale p̄c̄m. Et q̄ iacet in domo alicuius diuitis i p̄cioso loco: & q̄ stat cū re gibus: p̄ncipibus cardinalibus: & prelatis aliis non seruat usū paup̄ē: cū uiuāt de illoz opulētia d̄noz & multas tales adducūt istātias. Ex q̄bus seq̄t pau pē usū eē re p̄cipiti & i obseruabile: & p hoc ui r̄tū & n̄ uirtutis. Ad c̄lificationē ergo huius sc̄cti paup̄is usus dicūt paupes euāglici: q̄ nō fuit itē tio paup̄tate docētis & seruāns x̄pi ih̄u: nec sc̄orū apl̄oz eius: nec sui inouatonis fr̄acisci: q̄ usus pau per accipiat̄ i uoto p̄fētis i attomo idiuifibili & i cōmutabili: ut s̄p eodē cibo: eodē idumēto: eodē utat̄ hitac̄o: ill̄ p oia s̄p cōformari: sed usus pau per hēt mediū uirtutis: qd̄ mediū nō s̄p destruit̄ uno actu q̄licūq̄: sed isto modo usus paup̄ semp ē

de necessitate euāglice p̄fēoīs: ut neq̄ extatiō sa piētis & eius iudiciū sic ferat̄ sup uitā p̄ficiētis pau prate euāglicā q̄ p̄fatis circūstātis p̄lōe sanitate: egritudine debilitate robof̄ & statu cōis officii i quo occupat̄ p salute aiay & uita eius: iudicet̄ merito paup̄ usus & nō diues: p̄uiofus & nō opulētus. Quod si sapiētis iudiciū nō possit sic ferri super uita tal̄ p̄fētis: quimo ex sue uite excessu heat̄ iu dicare eū usū opulētū & nō paup̄ē: tūc status eius ē piculosus: & hoc itellige de cibis: uestimentis: & hitac̄is: i q̄bus cōiter cōuerfat̄ talis p̄fessor: sicut sūt loca q̄ p eoz hitatiōibus cōstruūt: tunice lecti q̄ & q̄ p eius usu h̄nt. Cibaria q̄ sibi ordinarie i suis hitatiōibus p̄parāt: ut ē silia oia q̄ p suis coibus usi bus h̄nt. In q̄bus oibus ilucer̄ d̄nt austeritas: uili tas & paup̄tas sc̄dm ḡdū utētis: utibilis & usus. Prop̄t qd̄ patet q̄ fatastica ē illa istātia q̄ supius se rebat̄ de uno bono lecto ul̄ prādio i aliena domo Nā ad usū paup̄ē spectat hūilit̄ suscipe illud quod paup̄ibz mistrat̄: Vnde & x̄ps dixit apl̄is. Edētes & bibētes q̄ apud illos sūt: qd̄ fr̄aciscus repetēs di cit i regl̄a de oibus cibis q̄ appo. e. l. m. quod n̄ de uat a cōi statu paup̄ū huius mūdi: q̄ i aliēis domi bus sepe abūdāt: & i suis tuguniūclis paup̄ime ui citat̄: licet magna sit d̄ria it̄ paupes quos facit ne cessitas: & quos sc̄i euāglii facit charitas. Primise pe dū abūdāt se igurgitat̄: sed i s̄p secū sue paup̄ tatis amorē portat̄: & ideo ubiq̄ sūt paupes & tē pati: pp̄ qd̄ nō sūt tales admodū glotonū q̄ libēt circūit̄ domos diuitū: ut impleāt uētrē suū: quimo si ad tales dediant hoc faciūt exēplo iesu x̄pi: q̄ nō uēit uocare iustos sed p̄cōres ad p̄niam. Et sic tem pate illogē bōis utūt̄ q̄ eoz accessus ab ips̄ismet̄ di uitibus si uolūt̄ eoz signa p̄fere magis zelo salu titis eoz ascribit̄ q̄ ifrunito aio ip̄uter. Cuius uir tutis multi hodie q̄ se p̄dicatores ueritatis iactant cōtraria exēpla mūdo trāsmitūt: ueri aut̄ paup̄tatis amatores i aliēis domibus q̄tū p̄nt supfluitatē rep̄ mūt: & i hitaculis eoz usibus a fidelibus cōcessis: sc̄e paup̄tatis strictū usū custodiūt. De his uero q̄ morat̄ i curiis q̄buscūq̄ p obediētiā. l. suor̄ pla toyz eos iuictos districte cōpelli cōtiguit̄: dicēdū q̄ ip̄is nō ē mora dānabilis sed actus uirtutis: q̄ illis d̄nis cū q̄bus morant̄: sint paup̄tatis p̄dicatores p exēplantatē opez: & sic se ondāt ueros mūdi cōtē ptotes. Si aut̄ eoz morā i curiis p̄curēt: & sicut sc̄l̄ares ibi alii clerici uel laici comestatiōibus ua cēt: & sic a penuriose paup̄tatis austeritate declinat̄ q̄s dubitat̄ qn̄ sicut paup̄tas ab eorum uoluntate discessit: sic & in eoz operibus penitus euanesat. Vnde i eoz typo q̄ flagellādū erat̄ i mēte a d̄mo bus trāsgressoribus offēlay: p̄ eoz fr̄aciscus flagel latus corpe letet̄ i domibus magnator̄. Quādo at̄ paup̄ usus ex regl̄a b̄ti fr̄acisci apte daret̄ i tex tu r̄spcū h̄ntis ocl̄ os mētis. Infra tñ abūde pbabit̄ dū de ip̄ius p̄fēoē sp̄alius agēt. Sed nūc tñ dixisse sufficiat. Tñ attēde q̄ si Bonauē. in tota apologia sua nō q̄lēcūq̄ paup̄tate defēdit: sed illā quā uocat p̄uiofā & euāglicā q̄ ad artū necessitatis usū seruā

dū se uoto astruxit. Et hanc asserit xpi eē & discipuloꝝ eius: & beati francisci: & sue scē regule p̄fessor̄. Et hoc patet i toto discursu libri istius. Et de hac dicit sic eiusdē libri ca. xii. aliquatūlū añ mediū. Euan gelica uero paupertas p̄ eo q̄ ad eternā sp̄e subleuat tanq̄ q̄ i celis totalit̄ thesaurizat perfecte eā p̄mitti suadet oibus t̄p̄alibus debere nudari q̄tū ad effectū atq; dominiū & arta sustentatiōe necessitatis eē cōtētū quantū ad usū & hic ē ipsius modus siue regula: q̄ sic relinquat dominiū q̄ nō reiciat usū: sic retineat usū q̄ nō referuet dñiū. Sic artitudinē usus seruet q̄ sustentationē uite necessāriā nō deuiter. Sic necessitati subueiat: q̄ ab artitudine nō recedat: hec dēus doctor: q̄bus nil clarius ad p̄positū scribi p̄t. **Quarta pars ubi p̄bat paup̄ usū & paupertas.**

Ed iā ueritatē hāc sic lucidā pp̄ tenebras palpabiles huius tēporis itez̄ auctoritatibus fulciamus. Et pbemus q̄ hec penuriosa paupertas a xpo & eius discipulis seu ap̄lis cōsultur assumēda tāq; perfectiōis uia ab his q̄ uolūt eoz̄ uestigia imitari: qd̄ daret i cōsilio adolescenti dato i Mat. Si uis p̄fectus eē: uade & uēde oīa & c. ueni sequere me. Quod exponens rabanus ait. In potestate nostra ē utq; uelimus eē perfecti: tamē quicūq; uoluerit eē p̄fectus debet uēdere oīa q̄ hēt & nō expte uēdere sicut ananias & saphyra: sed totum & sic preparare sibi thesaur̄ in celo. Nec hoc ad perfectiōnē sufficit nisi saluatorē sequat̄. Cōstat atq; xps̄ in sūma rez̄ penuria uixit: hoc ipsū & Apo. ii. ad Cor. viii. persuadet. Scitis inqt̄ gratiā dñi nisi iesu xpi: qm̄ pp̄ nos egenus factus ē cū eēt diues ut illius inopia uos diuites eētis. Et in hoc cōsiliū dotatū. Sup̄ quo Augu. in originali scūs ē egenus in tātū q̄ nō haberet qd̄ hnt̄ uulpes & i hoc cōsiliū in do. Subaudit̄ ut eius paupertatē imitemur. Idē quoq; in libro de bono cōiugali. Nō ideo malum ē iustū aut p̄phetā i domo sua suscipe: q̄ nec domū hēre debet ut quod melius ē faciat q̄ uult ad p̄fectū xpm̄ seq̄. In quo Augu. p̄fecte declarat q̄ alieno suscipi tēcto ei maxime competit q̄ p̄fecte christū imitari cupit. Ad idē ē quod dicit Criso. sup̄ Io. ome. xix. Oīa agamus p̄ q̄ xpm̄ imitētur. Quid ergo xps̄ ait. Vulpes foueas hnt̄ & c. Idē sup̄ Mat. ome. ix. Si ab honore qd̄ ē i inferioribus ē palatis pecunie nos expulerūt cōtēptibiles erūt: celoꝝ at̄ rege quotidie damate & diferente: q̄a q̄ difficile est cū illis celū it̄rare: nō p̄ciemus uniuersa: & nō desistemus ab oibus rebus: ut cū libera facie regnū ingrediamur. His cōcordat hiero. ad eliodoz̄. Nolo te huius pegrinatiōis terreat difficultas q̄ xpm̄ queris & eius crede sermōibus: p̄mum querite regnū dei & iustitiā eius & c. Nō pera tibi sumēda: n̄ uirga. affatim diues ē q̄ cū xpo paup̄ ē. Idē ad rusti cū monachū. Si habes substantiā uēde & da paup̄ibus. Si nō habes grādī onere liberatus es. Nudum xpm̄ nudus seq̄re: duz̄ magnū difficile: sed magna sūt merita: p̄mia. Cōstat atq; sicut s̄ Bonauētura dicit ubi supra q̄ duritia & difficultas nō ē cū proptetas rez̄ cōtēnit̄ nisi penuria comitet̄: unde q̄

tales religiosi penuriā fugiūt: sicut apte daret mūdo: multi paupes in seculo libēter intrāt ordinem ut possint uitare pecuniā. Itē ad sup̄iora facit qd̄ dicit Grego. nazāzenus in apologia sua libro. n. si paupertatē & penuriā exprobrarunt iste sunt diuitie mee. Ista me nō solū gloriātē: sed et̄ arrogatē facit. Videor. n. mihi h̄ audire ab inimicis: q̄a uestigis illius icēda q̄ p̄ nobis scūs ē paup̄ cū eēt uere diues. At utinā exuere me posse istis p̄niculis q̄bus circūdari uideor: ut nudus effugā spinas seculi q̄ retinet̄ & reuocat̄ p̄gentes ad dñm h̄ ille. His consonāt q̄ dicit Ber. Habet̄ i euāgelio & p̄fectiōis cōsiliū & infirmitatis remediū. Nolite thesaurizare uobis thesauros i terra: h̄ perfectiōis ē: si qd̄ filius hoīs ubi caput suū dinet nō habet: petro nec ioāni enim nec aur̄: nec argentū erat. Paulus simpli uictu uestituq; cōtētus hoc ipsū labore manū acq̄rebat: sed nō oēs capiūt uerbū hoc: sicut nec oēs cōsiliū castitatis: h̄ Ber. Genādus de eccle. dog. Bonū ē inqt̄ facultates cū disp̄satione. i. paulatine paup̄ibus erogare: sed melius ē p̄ in tētiōe sequēdi dñm semel donare: & absolui sollicitudine & egere cū xpo: sed q̄ habet unde sustentet̄ in cōi p̄prie nō d̄r egenus nisi forte ex parcitate usurpanti sibi bona coīa & nolētū aliis debite cōpartiri sicut in multis monasteriis patet hodie i q̄bus est dissipata obseruātia regularis. Nā de illis quibus erat̄ oīa coīa in Actis d̄r. Nec erat q̄sq; egens inter eos. Deinde ut uideas que sit perfecta abrenūciatiōis forma. Attēde qd̄ dicit Beda sup̄ illud Mat. Relictis oibus secutus ē eū & c. p̄fecta nobis abrenūciatiōis formā seculi tribuit: dū nō solū luca uestigalia: sed & picula cōtēpsit. Tāta. n. cupiditate seq̄ndi dñm ductus ē ut nihil p̄rsu de huius uite rebus uel cogitationē sibi met̄ referuauerit. Per h̄ sacroz̄ doctoz̄ testimonia tā manifesta q̄ certa & alia m̄ta q̄ reticēt̄ ad p̄ns̄ irrefragabiliē p̄t̄ concludi q̄ xpm̄ & ap̄los imitari nō solū quo ad abdicatiōem p̄petatū: uerū et̄ quo ad extremā tēporaliū rerū penuriā nō solū ē licitū sed laudabile & p̄fectū: & plus possumus addere q̄ tenet perfectiōnis respectu t̄p̄aliū sūmū gradum. Non tr̄ ex hoc debet uel p̄t̄ iferri q̄ abdicat̄ rez̄ p̄petatibus possiden aliqd̄ i cōi sit simpl̄r̄ aliquid̄ ip̄fectū: quia habet perfectiōnē suo statui m̄dētē: q̄ p̄fectio paupertatis plures hēt ḡdus: sicut isra aliq̄liter ostēdet. De. xii. instantis responsionis̄, persone q̄ sancti cōmendant uirtutes non habitus.

Via uero huius luminosa claritas altissime paupertatis q̄ in penuria pauperis usū iesū sequit̄ obnubilatur ab ipsius paupertatis emulis multis modis falsificando scōꝝ dicta & facta & sinistra applicando ad sua uitia nutrienda. Idcirco adducimus. xii. instātiās quas cōtra paupertatē & eius usū allegant: & eiusdem nos instruente paupertatis magistro i esu per orationem disfoluemus. Primo quidem adducunt cōtra preallegata uitā sanctorum qui nō debuerūt aliē docere q̄ uiuere seu q̄ uixerūt: & ip̄i habuerūt diuitias in cōi-

Quibus m̄demus q̄ mos cōsuevit eē piis do-
 ctoribus ut progiatius uirtutū eas q̄bus caref se ui-
 det i aliis admirēt & p̄dicēt: & cū magna hūilita-
 te comēdēt. Redeamus igit̄ ad scōr̄ auctores:
 q̄ i aliis reuerēt & diligūt q̄ sibi deesse cognoscūt:
 & gemūt: sicut hiero. ad palmachiū scribēs: uirgi-
 nitate igt̄ i celū effero: n̄ q̄r hēo: sed q̄r magis mi-
 ror q̄ nō hēo. Ingenua. n. & uerecūda confessio ē:
 q̄d ipse nō hēs: in aliis p̄dicare: nunq̄d quia grauis
 corpore terre hereo: auum non miror uolatus.

Criso. et sup Mat. egyptios mōachos laudas ait
 omel. viii. Nūc ueniēs i heremū egypti padiso hāc
 uidebis meliore effcām. Et. n. ē uider ubiq̄ rel̄ ionē
 illius xp̄i exercitū & igt̄alē regē & superiorē uirtutū
 urbaitatē. Extrifeca. n. oīa exuti ultra rursus pcedūt
 corporis opatōne ad idigētia cibū sumētēs neq̄. n.
 qn̄ ieiunāt & uigilāt uacate p diē dignū extimant:
 sed noctes qdē sacris hīnis: dies i ofonibus & ma-
 nuū opibus cōsumūt. Verecundemur igit̄ oēs
 & paupes & diuites: cum illi penitus nil hntēs nisi
 corpus & manus litigēt ipēfās hīe: supple de labo-
 re manuū indigētibus subuenit. Nos. x. milibus
 itas recōditis neq̄ supflua adhuc tāgimus: hec cri-
 sofo. Qui doctor scūs & uerax q̄si ad suā & aliorē
 cōfusione paupertatis: excellētia i monachis egypti
 comēdat. Sile p oīa facer dicit Amb. omel. xvi.
 sup gen. Iesus dñs sacerdotibus suis qd p̄cipit audi
 amus. Qui nō renūciauerit oibus &c. Cōtremifco
 h̄ dicēs: meus. n. p̄mus oium accusator existo: ne-
 gat xps̄ suū eē discipul̄ in quē uidit aliqd possidētē:
 & eū qui n̄ renūciat oibus que possidet. Et qd̄ agi-
 mus: quō h̄ nō legimus: q̄ nō solū nō inūciamus
 his q̄ possidemus: sed acq̄re uolumus ea q̄ nunq̄
 hūimus: Nunq̄d nam q̄r nos idarguit coīcia tege-
 re n̄ pferre q̄ scripta sūt possumus: Nolo duplicis
 crimis eē reus. Cōfiteor palā audiēte popl̄ o h̄ scri-
 pta eē: sed ex hoc fālre cōmoniti festinamus trāsire
 a sacerdotibus pharaōis: q̄bus ē trena possessio:
 ad sacerdotes dñi: q̄bus trena ps nō ē: q̄bus portio
 dñs. Talis. n. erat ille q̄ dicebat. ii. ad Cor. Sicut
 egētes multos aut̄ &c. Paulus ē h̄ q̄ in talibus gl̄iā
 huius sacri doctoris ueracibus & hūilibus uerbis ni-
 hil exp̄ssius ad p̄positū dici pōt. Et Grego. iii.
 dial. uitā isaac describēs ait. Seruus oīpotentis dei
 egressus urbē nō lōge desertū locū repit. ibiq̄ sibi
 habitaculū hūile cōstruxit: ad quē dū mlti pgerēt
 exc̄plo illius et̄ne uite accēdi desidero ceperūt at-
 q̄ sub eius magistero i dei seruitio se d̄derūt. Cū-
 q̄ ei crebro discipul̄ i suaderent ut p usū monasterii
 possessiōes q̄ offerebāt acciperet: ille sollicitus fortē
 s̄ntiā tenebat. d. Mōachus q̄ i tra possessiōes q̄rit
 mōachus nō ē. Hec greg. Qui cum mōachus &
 ipse eēt i mōasterio qd̄ possessiōibus ipse dotaue-
 rat: uitā duxisse laudabilē: tñ isaac possessiōes cōes
 recusare mirat̄ & laudat: q̄ i sacro mōte supra ciuita-
 tē spoletū hitas ex uno latere sacra uallem sacrauit
 quā ex alio laterē ciuitatē assisii. s. frācisus cum deo
 duota uirgīe clara penurio se paupertatis obseruātia
 decorauit. Ex p̄dcis ipie p̄suptiōis eē cōiunct̄:

uirtutē nō hitā nō sp̄net & p̄fide p̄tacie ip̄sam uir-
 tutē nō hitam i aliis cōdenār. Et si eius doceret ui-
 ta extreme paupertatis no eē p oīa cōsona sathanicū
 ē q̄ pp hoc ip̄ius doctria p̄fcoi paupū ip̄ugnādo
 cōtradicat. Scđo cōtra h̄ q̄ de paupertate dcā sūt:
 adducūt uerba Au. cōtra adamaciū manich. q̄ p̄fa-
 ctū de paupertatis forma mādatū apl̄is datum dicit
 sp̄alit̄ eē p̄sc̄utādū. Et alibi lib. ii. de cōcordia euā-
 gelistar̄ cap. xiii. dicit pmissiue eē itelligēdū. Cui
 m̄demus q̄ cū matth. dicat exp̄sse q̄ p̄cepit eis ihs
 ne qd̄ tollerēt in uia: & ip̄e una cū aliis expositori-
 bus: sicut ex p̄missis claret itelligēdū ad lram doce-
 at: si hoc alibi simpliciter & ueritati euāgl̄ice apte cō-
 trairer. Quod ne tāto doctori ipie ip̄oat̄: eius ex-
 ponēda sūt uerba. Attēde ergo q̄ cū apl̄i fuerit p̄-
 mi fūdatores rel̄ ionis xp̄iane & p̄fessores p̄fessio-
 nis excelsē: p̄fessores igt̄ & sicut puate p̄fōe: & sicut
 exēplaria qdā p̄fcois oibus uolētibus p̄fessionem
 euāgl̄icā obseruār: p̄dcā dñi uerba possumus itel-
 liger eis dcā tāq̄ fūdatoribus xp̄iane religiōis: & sic
 itelligūt̄ extēdi p̄ modū p̄cepti sp̄ualit̄ itellecti ad
 oēs: ut. s. nullus hēat affc̄m in ordiatū possidēdi ali-
 qd̄ tp̄ale. Sed tñ nō oēs artat̄ ut hāc uite regulam
 ad lram teneat. s. ut nihil quoquo mō possideat: si
 cut ip̄i māichei ipie dogmatizāt. Ideo cōtra eos
 loquēs hereticor̄ malleus aug. cōtra adamaciū o-
 stēdit q̄ hec uerba sp̄ualit̄ itelligēda sūt si sic accipi-
 ant̄ tāq̄ oibus sint p̄cepta. Itelligēt̄ et̄ possumus
 dcā fuisse apl̄is uerba p̄dcā sicut cetis p̄fcois & uiris
 p̄fcois: p̄missq̄ p̄dicatoribus euāgl̄ice p̄fcois. Et sic
 cū duo isinuēt̄ i uerbis istis. s. abdicatio tp̄aliū & re-
 ceptio stipēdiū. Primū itelligit̄ fuisse p̄ceptū & ad
 lram obseruādū: sicut dicit̄ textus & glo. Vñ Beda
 Missis ad p̄dicādū discipul̄is ne qd̄ tollerēt i uia p̄-
 cepit. Scđm at̄ nō fuisse p̄ceptū sed p̄missū. Vnde
 glo. sup illud Lu. x: In eadē domo māete &c. Qui
 factū & perā p̄hibuit: s̄ptus ex p̄dicatiōe cōcessit.
 Et Rabanus sup Mat. Claret at̄ dñm hoc nō ita p̄-
 cepisse tāq̄ euāgl̄ iste uiuēt̄ aliūde nō debeāt: q̄ eis
 p̄bētibus q̄bus ānnciant euāgl̄m: alioqn̄ cōtra h̄
 p̄ceptū fecit apl̄s q̄ uictū de opibus manuū suarū
 trāsigebar: sed ptatē dedisse i q̄ sc̄rent h̄ sibi debent̄
 cū ptas dat̄: licet cuiq̄ nō uti & tāq̄ de iur̄ suo h̄ pe-
 reit̄: h̄ Rabanus. Ex p̄dcis māifeste colligit̄ q̄
 p̄dcā dñi uerba iuxta cōsideratiōes p̄missas itelligi
 p̄nt̄ & sp̄ualit̄ & ad lram ut cōsulta & ut p̄cepta: &
 ut p̄missa: pp hoc oīs cōtrarietas de medio tollit̄.

Quidē at̄ doctores ex eo q̄ dc̄m ē q̄ paulus n̄
 accipiebat uictū a stipēdiis illoꝝ q̄bus euāgl̄izabat
 sed de labore manuū uictitabat: dicit̄ qdā isaniam
 circa istā matiā magis deridēdā uiro p̄fco q̄ i scri-
 pto idigēdā. s. q̄ q̄ p̄p̄oz̄ thauror̄ s̄ptus portat:
 euāgl̄m p̄dicādo: h̄ a p̄fcoē n̄ d̄ficat: sed superogat

Quod si itelligat̄ q̄ possidēs diuitias & ex eis
 sumptus i p̄dicatiōe euāgel̄i portās superogat p̄
 fectionē cōsulte p̄ christū & apostolis ipotētē in
 preceptū: hic ipie blasphemachristum & s̄te per-
 fectionis scutū. Si uero itelligat̄ q̄ qui nihil pos-
 sidens euāgel̄i in paupertate predicās & ob hoc

nihil omittēdo de his q̄ spectat ad salutē aīarē de labore manuū suarū: uicētat sicut Rabanus supra dicit de paulo hic utiq̄ super erogat. Et hoc modo ē sane dictū quia aplicis uiris euangelizantibus regnū dei: & in tali labore sufficienter occupatis concessū est a xpo iesu de elemosynis uiuere absq̄ alio manuū opere seu labore: hec dicta sūt p̄ illa paupertatis calūnia effuganda. Arguūt tertio ex Hiero. ad Nepotianū ubi dicit q̄ uiuens de decimis & altaris oblatiōibus sustentatus nudā crucē nudus sequē tāq̄ perfectio paupertatis sūma consistat in uiuendo de dictis decimis & oblationibus sicut sacerdotes & clerici uiuūt. Quibus mōdemus q̄ est multiplex gradus & differentia nuditatis

Alia est cordis Alia ē cordis & corporis. Nuditatis cordis ē per expoliationem spiritus ab oī imperfecto affectu auaritiē & cupiditatis. Et de hac Grego. i. omē. Nudi cū nudo luctari debemus: teneat hoc qdē intelligit generalit̄ dictū oibus christianis sicut supra exposui p̄ceptū de nil possidendo ad oēs debere referri spūalit̄ intelligēdo. Nuditatis corporalis & cordis triplicē habet gradū. Nā qdā ē magna q̄ attēdit̄ ī abiectione oīs supfluitatis & proprietarie possessionis & oīs peculii. Et hoc q̄ nō sit de necessitate: ē tamē de cōgruētia status & ordinis clericalis: in cuius figura qm̄ tōforantur dicunt. Dñs ps hereditatis mee &c. Et de hac Hiero. ad Nepotianū. Si at̄ ego ps dñi sū & funiculū hereditatis eius: nec accipio partē iter cet̄as tribus: sed q̄si leuita & sacerdos uiuo de decimis & altari seruiēs altaris oblatione sustentor habēs uictū & uestitum his contētus ero: & nudā crucē nudus sequar. Est & alia nuditas maior que nō solū consistit in his: uer̄ ē in abnegatiōe potestatis possidēdi pp̄: & abnegatiōe pprie uolūtatis. Et h̄ cōpetit regularibus & cenobiticis de quibus Hiero. ad Elyodog. Nolo p̄tine necessitudinis recorderis. Nudos amat heremus. Nudos hic itelligit Hiero. nō solū a facultatū expropriatiōe: uer̄ ēt a p̄p̄a uolūtate. Iuxta illud ber. de colloq̄o sermōis & iesu. Age ergo & relinq̄re. oīa disponis: te quoq̄ iter reliquēda enumerare memēto: iesus uero maxime & p̄ncipaliter abnega teipsū si ipsū sequi deliberas q̄ semetipsū exinanuit pp te. Est & tertia nuditas maxima q̄ consistit in his q̄ dicta sūt: & insuper in abdicatiōe oīs trāsitorie facultatis cū penuria & indigentia oportune sustentatiōis. Et h̄ cōpetit aplicis & aplicis uiris. Et de hac dicit glo. sup illud Mat. x. Quicūq̄ minimis istis calicē aque frigide &c. Minimi sunt q̄ penitus nihil habēt: & in hoc mūdo tales fuerūt apli. Vñ hiero. ad exuperaciū ait. Nemo aplis pauperior fuit: & nemo pro dño tātū reliq̄t. Et uidua illa q̄ duo minuta misit in gazofiliatū cūctis p̄ferē diuitibus: q̄ totū quod h̄uit dedit. Ad hāc nuditatē tāq̄ sūme p̄fectā hortat̄ idē Hiero. ī epl̄a quā misit ad paulinā. Vis ait eē p̄fecta & ī p̄mo stare fastigio dignitatis: fac quod fecerunt apli. Ven. o. q̄ ha. & da pau. & sequē saluatorē: & nudā solāq̄ crucē nuda sequis. In his sacer Hiero. asserit q̄ ea pau-

ptas ad p̄fectiōis uestigium attigiu: q̄a q̄ expressus & cōformius nuditate crucis aplectit̄: & nudū crucifixū imitat. Arguit ēt. iiii. q̄a dicit Gre. cēsū n̄ eē ī culpa: sed affectū. Et iō nō t̄palia hēre: sed tēporalia diligere peccatū ē. Cui mōdemus q̄ si quis sentiat q̄ cēsus siue res tēporalis sit culpa cāl̄r uel formalit̄. i. q̄ nō possit sine dānatione possideri: errat cū manicheo: & hoc grego. reprobat. Si at̄ qs intelligat cēsū eē occasiōē culpe: a snia ueritatis nō deuiat cū ipsa ueritas dicat ī Mat. Quā difficile q̄ pecuniā hēnt ī regnū dei introibūt. Nullo. n. mō pecuniā īpedimētū difficultatis dei regnū intrare uolētibus stat nisi ul̄ q̄a ē occasiō īclinatiōis ad malū uel distractiōis a bono. Hoc scōḡ testimoniis manifeste mōstrat. Nā q̄ sit infectiue cupiditatis Ambro. idcit̄ ī l. de offi. Semel iquit auari illecebrosa peccata q̄ habētēs cōtamināt. Cui ēt ber. cōcordat de colloq̄o sermōis & iesu h̄ fugiēdarū diuitiarū p̄cipua eā est: q̄a uix aut nūq̄ sine amore ualeāt possideri: limosa siqdē & uoluptuosa nimis nō mō exterior uerū ēt interior substantia nra uidet̄ ēt facile cor h̄n manu oibus q̄ fre. q̄nt adheret. Itē Augu. sup ps. cxxii. Nō sūt ait iste uere dicit: sed mēditas quia q̄to magis habūdāt tāto magis crescit fopia auaritiē. Nō sūt uere diuitie q̄ plus augēt cupiditatem eis q̄ eas possidēt. Et sic patet q̄ ificiūt concupiscibile & extollūt irascibile q̄a sūt occasiō uanitatis & supbie. Augu. de lapsu mūdi. In diuitiis nihil tā cauedū ē q̄ supbie moribus. Qui. n. nō habēt diuitias nō hnt unde extollāt. Idē de uerbis dñi. Nihil ē q̄ sic generēt diuitie sicut supbia. Oē granū oē germē hēt uermē suū: uermis diuitiarū ē supbia. Quod uero sit distractiōis occasiō: & q̄ disp̄gat rōnē manifeste īsinuat Gre. i. more. Soler igit̄ rex habūdantia a timore dño mētē soluere: q̄tū huius aim̄ exigit diuerfa cogitare. Nā cū foras p̄ ml̄tas disp̄gat stare ī itimis fixa phibet. Itē ī omē. Exit q̄ seminat &c. Quis. n. unq̄ mihi crederet si spinas dicitas iterptari uoluisse: maxie cū ille pūgāt: iste delectent & tñ spine sūt: q̄a cogitationū suarū pūctiōibus mētē lacerāt. Sic igit̄ patet q̄ quis cēsus formalit̄ seu cāl̄r n̄ sit culpa: ē tñ magna occasiō ruēdi. Propter quod opes a saluatore spinis cōpant̄: & ab ambro. illecebre dicūt. Et q̄a sicut patet ex p̄missis uim rōnalē distrahūt: irascibile extollūt: cōcupiscibile alliciūt: ac p̄ hoc miserā animā multipliciter submergūt. Nō solū sūt illecebris: sed peticulis plene: & hoc tā quo ad ipsarū dñiū q̄ quo ad ipsarū relaxatū usū & opulētū. Vnde Augu. de lapsu mūdi Dicit ipse quas putas plenas eē: delitiis plenos sūt piculorū. Cū itaq̄ p̄fectiōis sit nō solū p̄dicta uitare. uer̄ ēt occasiōes peccatorū & rōnū īpedimēta ad plenū succidēre dñte Grego. i. more. Quod solus ī illiōta cadit q̄ se a licitis caute non restringit: liquido claret q̄ quis possessiones & pecuniā hēre de se nō sit peccatū: sed licitū tamē ē eas abdicare & uoluntarie eis carere pro christo perferētum. Quod si forte quis diuitiarum amator & cauilosus ipugnator paupertatis dicat q̄ a t̄palibus

rebus imperfectis metibus dat' occo peccadi nō pfe
ctis q̄si magis cōpetat statui ip̄scōꝝ ditijs fugere:
eūq; carere: & hoc nō expedit uiris p̄fcis. **Qui** ita
erronee afferit: x̄pi x̄hu uite atq; doct̄rie aduersatur
apte. Neq; .n. sc̄d m̄ h̄ pphanū dogma ihs̄ p̄fcissi-
mus debuit care' ditijs: nec hoc docuisset p̄fectis:
cū tñ dixerit. Si uis p̄fcis eē uēde oia & da' paupi-
bus. Nunqd & ap̄i p̄fcī nō erāt q̄bus dcm̄ ē. No-
lite possider' aux̄ & c. qd' uerbū tractās Amb. lib. de
officijs ait. Nolite possider' aux̄ uel argētū: neq; pe-
rā: q̄ sn̄ia uelut falce pululātē ī hūanis pectoribus
succidit auariciā. Ex his dat' itelligi q; pp̄ uitadā
occōnē mali: fuit ap̄i īterdca auariciā: cū tñ eēnt p̄
fecti: uer̄ ē qd' em̄ q; tp̄alia uel p̄cōꝝ occasiōes nō
tñ p̄nt in uiris p̄fcis distractionē imitere: & p̄ci oc-
casiōe dare q̄rū prebent mentibus infirmoꝝ: sed
q̄rū licet pua itellectus distractio uel illectio appe-
titus mentibus p̄fcōꝝ ad et̄na suspēs̄ ē magis dis-
sona q̄ lōge amor ip̄fectis circa filioꝝ educationē:
& curā rei familiaris occupatis. Hic ē q; p̄fecta rerū
tp̄aliū abdicatio p̄fcis cōsultit nō ip̄fectis: nisi
uelint eē p̄fecti. Imp̄fecti. n. pp̄ suā modicā cha-
ritatē nō p̄nt x̄pi cōsilioꝝ grauamā: q̄ tñ in se sūt
facillima & leuia cū hilaritate & suauitate portare:
qr̄ multū obsistit puritas cōsilioꝝ x̄pi ī ip̄oꝝ imp-
fectiōibus: & ideo eis uident' grauia: sicut infirmis
oculis ḡus ē lux solaris. Nā ip̄is ip̄fcis sūt peccā
maiora uitadā p̄ mādatoꝝ obseruantiā: p̄fectis at
cōpetit sup̄fluas cogitatiōes uitare: sicut Grego. in
.ii. moral'. docet. Sp̄alit' explicans nazareorum ritū
p̄fectiōisq; figurā. Deuotioe inqt cōpleta nazare-
us radere capillos: igne q; sacrifici p̄nere iubetur.
qr̄ tūc ad p̄fcōis sumam p̄tingimus: cū sic exteri
ora uitia uicimus: ut et̄ cogitatiōes sup̄fluas a mē-
te releceamus: q̄s nimix̄ igne sacrifici cōcremare ē
flāmis diuini amoris itēdere: ut totū cor ī dei amo-
re ardeat: & cogitationes sup̄fluas cōcremas quasi
nazarei capillos deuotiois p̄fecte cōsumat. Argu-
unt q̄nto paupertatis hostes: q; illa p̄missio x̄pi ih̄u
p̄miū cētupli obuiat cōsilio de paupertatis p̄fectiōe
seruadā usq; ad exitū uite. Quibus m̄demus q; ista
p̄missio cētupli ad sp̄ualia dona refert'. Nō. n. p̄fe-
ctionis magi iesus aliqd̄ promisit qd' sit fomentū
cupiditatis: & auaricie nutruentū: qd' qd' se q̄ret':
si cētuplata ditijs ip̄mitteret ī hac uitā. Vñ Hie-
ro. sup̄ math: & et̄ Rabanus q̄si eisdē uerbis utēs.
Occōne huius sn̄ie qd' itroducūt ānos mille post
resurrectionē dicēs. Nobis tūc centuplū oīum re-
rū q̄s dimissimus: & uitā et̄na eē reddēdā. Nō itel-
ligētes q; & si ī ceteris digna sit retributio ī uxori-
bus apparet turpitudine: ut q; unā p̄ dño dimissent:
cētū accipiat ī futuro. Sensus ergo ē: q; dimiserit car-
nalia p̄ saluatore: recipiet sp̄ualia: q̄ ī cōparatiōe &
merito sui ita erūt: q̄si p̄ uno numerus cētēnarius
cōpēs. **Qui** et̄ Grego. cōsonat sup̄ Ezech. ome.
vi. Nec ideo sc̄is uir trena deserit ut h̄ possidere in
hoc mūdo ml̄ triplicius possit: sed p̄ cētēnariū nūē-
rum p̄fectio designat': q; q̄quis p̄ dei amore tpa-

lia cōtēnit hic p̄fectionē mētis recipit: ut ea nō ap-
petat q; cōtemplit. Cētes itaq; recipit qd' dedit: q;
p̄fcōis sp̄m accipiēs t̄renis nō idiget: & si h̄ nō hēt
hec Greg. Cui cōsentit Ber. ī sermōe. I. de brō Pe.
Dixit Simon petrus ad ih̄m. **Quid** ē cētuplū istud
fr̄s: nisi cōsolationis uisitatiōes p̄mitteq; sp̄s qui
sup̄ mel dulcis ē. Et post pauca. Nō p̄i aut ma': nō
domus aut ager ē: nō cibus aut uestis: nō demum
t̄renū aliquid: aut tp̄ale uel corpale delectatiōibus
sup̄ oīa hoc dulcius ē: uaiuersi his iocūdius ē: & q;
cūq; desiderāt in hoc seculo nequā huic non ua-
lent cōpari. **Quod** si forte q; p̄tinacijs obsistat
tā p̄ textū Marci q; per Aug. cōtra adamaciū mani-
cheū: asserens oīa tp̄alia esse p̄missa a x̄po: un̄ debe-
mus p̄missionē receptionem huius debere itel-
ligi p̄ modū charitatiue cōionis: n̄ p̄ modū possessi-
onis. **Quid** sit at̄ ista cōiō infra dicit'. Vnde Beda
sup̄ illud Mat. Mon ē qui reliq̄rit domū & c. **Quia**
nimix̄ a fr̄ibus & a cōfortibus sui p̄positi q; ī spi-
rituali glutio colligāt: multo ḡforem ī ha uita re-
cipiēt charitatē. Cui consonat glo. ibidē. Oēs sc̄i &
q̄cūq; h̄nt cōicāt' ei. Et Aug. contra adamaciū: Fi-
deli totus mūdus ditiage est: uel certe itelligēdū. p̄
modū cuiusdā cecitatis p̄missiōis contra maniche-
os q; dicebāt hec tp̄alia bona a tenebrarum p̄cipe
fuisse creata: & ab illo solo repromitti & dari: a x̄po
aut̄ īhiberi. Ideo hec nobis p̄mittūt a deo ad he-
reticoꝝ cōfundēdā perfidiā: & a cordibus fidelitū
oēm amouēdā diffidētia. Vnde sup̄ illud Mat. Hec
oīa adiciēnt uobis et̄ nō q̄rētibus: q̄bus si subtra-
hant' ad p̄bationē est. Si largiant' ad gr̄ay actionē
Et Aug. sup̄ illud lo. Vado piscari. Cur nō inuenit
aliqd̄ un̄ uiueret: eū dñs p̄misit. d. Primū q̄rite reg-
dei & c. p̄fus dñs dicit: & qd' p̄misit īpleuit. Nam
q; alius pisces q; caperet' apposuit: Cōstat igit' p̄-
missionē huiusmōi p̄ modū p̄missiōis debere itel-
ligi ad tollēdā diffidētia: nō p̄ modū augmētati-
onis tp̄alis substantie: q; hoc nō eēt cupiditate absci-
dere sed augere. Vnde & Hiero. sup̄ Math. omelia
lxiii. Nil ita obsistit cupiditati: sicut desistere a lucrā
di cōcupiscētia: sicut amarā colerā abstinētia & eua-
cuatio facilius ē enim homines
obiectionē pulueris q̄sc̄et facer' desideritū. Et aug.
lxxxiii. q. **Quasi** charitatis uenenū ē spes adipiscen-
doꝝ tp̄aliū. Si ergo x̄ps multiplicationē p̄ modū
possessiōis discip̄is relinq̄ret: charitatē ī eis pime-
ret nō nutrirēt dū possessiōis t̄rene cētuplatiōe p̄-
missa tp̄aliū bonoꝝ affluētia sp̄andā doceret poti-
usq; sp̄nēdā: qd' ip̄iū ē sentire de x̄pi doct̄ria. Ar-
guūt. vi. paupertatis emuli q; modū ap̄lice uite pau-
ptatis p̄scripre aduersat'. Legit'. n. ī actibus ap̄loꝝ.
q; multitudis credētū erāt oīa coīa: & q; rex̄ uēdi-
taz̄ p̄cia ponebant ad pedes ap̄loꝝ. Ad qd' m̄de-
mus q; neq; ē itelligēdū q; ap̄i aliquid pp̄ū uel
cōe possederit: q; ista coītas n̄ refert' ad ap̄los: sed
ad turbā: sicut glo. ibi insinuat. Discernit iqt̄ ibi or-
dinē doctoꝝ & auditoroꝝ. Nā multitudo credētū
sp̄retis rebus copula charitatis iuicem tenebātur.

Apostoli uero uirtute flagrantes christi mysteria p̄a debant: hec glosa que per ipsum textum declarat q̄ sicut illa rerum cōmunitas erat turbarum: sic & signorum uirtus erat apostolorū. Ad hoc etiā facere uidetur q̄ in legenda sancti Augustini dicitur q̄ regula illa de qua i actibus apostolorū dicit. Erat sub apostolis constituta: cū dī. Erant illis oīa coīa &c. que de hoc ibi sunt scripta. Si at referretur cōmunitas huius ad apostolos: eēt regula illa nō sub apostolis constituta: sed super apostolos ipsos ligans & obligans constituta. Neq̄ his repugnat quod seq̄t̄ q̄ añ pedes ap̄l̄or̄: ip̄sor̄ p̄dior̄: precia ponebant. Quia ut dicit Hiero. ad demetriadem uirginē: hoc faciebant ut docerent pecunias eē calcandas uel ut se & sua apostolice dispositioni cōmitterēt: sicut docet Ambro. sup̄ epl̄am secundā ad Cor. ubi loq̄s de ap̄l̄is dicit q̄tū ad p̄ntē uitā p̄riet: pauperes uidebātur: sed sp̄uales diuicias creditibus largiebantur. Egeni in terris: in celis diuites: ut nihil habentes & oīa possidentes. Hoc. n. fuit in apostolis gloriosum: ut sine sollicitudine & nōmie possidendi nō solum ea q̄ in possessionibus erant: sed & eorū dominos possiderēt: hec Ambro. Ex q̄bus insinuat q̄ apostolis in sua egestate manētibus sue dispositioni quo ad res & p̄sonas p̄tia illa eccl̄ie suberāt. Redeamus igit̄ ad paupertatem amabilem statum apostolici. in q̄ Petrus intrās sanctum templū paupi elemosynā a se petenti m̄dit. Argentū & aurum nō ē mihi: ubi glo. Memor illius p̄cepti: Nolite possidere aurū nec argentū: pecuniam q̄ ad pedes ap̄l̄or̄ ponebat̄ non sibi recondebant: sed ad usus pauperū qui p̄monia sua relinquebant: ubi patet ad m̄sionē petri q̄ apostoli nihil hūerūt: nec ī p̄prio nec in cōi: nec aliqua reḡla habet aliquid in cōmuni: licet non possint subditi dicere se illud habere: ut persone singulares: tamē prelati non possunt negare se illud habere inquitū sunt persone cōes: petrus at̄ apostolorū oīum princeps aperte asserit. Argentū & aurū nō ē mihi. Hanc etiā paupertatis formā loā. euāgelista seruauit cū suis discipulis inter quos duobus qui reliquerant opes proximā egestate tētatis: sicut scribitur in eius legenda ait. Nunqd̄ non ualet manus domini: ut faciat seruos suos diuitiis affluentes? Sed in hoc certamē statuit animarum: ut sciant se eternas habituros diuitias qui pro eius noīe tēporales opes habere noluerūt: unde apostolus paulus de se simul & de aliis apostolis Corinthiis scribit dicens. Vsq̄ in hanc horam esurimus & sitimus & colaphis cedimur. Ecce egestas in uiuere. Et instabilis sumus. Ecce defectus domus proprie: ubi glo. Vsq̄ in hanc horam. i. continētie. Et alibi ad Cor. In fame & siti: in frigore & nuditate. Hanc penuriosam uitam duxit se apostolū non ad tempus: sed continue prefata gloria insinuat. Et superius allegata Criso. de laudibus pauli auctoritas confirmat. Si quando igit̄ dicit se habere omnia & abundare bonū debet: nec pōt̄ intelligi secundum rerū opulentiam: sed quan-

tum ad sufficientiam mētis: de qua Augu. libro de beata uita. Nullus perfectus aliquo eget: & quod uidetur corpori necessarium sumeret si affuerit. Et si non affuerit: istarū rerum nō frangeretur inopia.

Ad hanc perfectionē hortatur sapiens cum dicit: fili mi ne in uita tua indigeas: melius est enim mori q̄ indigere. Hoc enim modo est perfectum consilium ut uidetur mentis egestas que rerum penuria perturbatur. Apostolus enim paulus licet fuerit passus latronum periculū: nō tamē portabat quod latrones caperent. Vnde Ambro. in originali tractans hoc uerbū periculis latronum. Cum in ciuitate diabolus eum interficere non posset: sibi latrones excitabat in uia: cum sibi tamē nil ferret quod latrones caperent. Cui concordat Criso. de laudibus pauli. Iob cum oues & boues haberet innumeras: erat in pauperes liberalis. Paulus uero nihil amplius corpore suo possidens de hoc ipso indigentibus sufficienter ministrabat. Miram pauli ex hac laude pendere ualeamus inopiam: cum nihil preter corpus haberet. Miram nihilominus strenuitatis affluentiam: ut non solum sibi sufficeret: uerum etiam aliis abundaret. Ex premissis patet q̄ statutus apostolorū fuit in penuriosa paupertate. Sed si quis in dictis doctorum superficialit̄ uidetur obfistere: potest & debet exponi secundū predicta. Addunt vii. predicti paupertatis hostes instantiam loculorum christi ad perfectā paupertatis obseruantiam obscurandam. Quibus respondemus q̄ christi loculi non dissonāt a sue paupertatis altitudine exēplari: si quādo & quare ipos habere necesse fuit pia mētis attentione pensetur. Nam unigenitus dei filius christus qui cum diues esset in omnibus pro nobis adeo factus est egenus ut alieno cibo & habitaculo uteretur. non sine magna dispensatione eterni consilii loculos fecit deferri. Cauent igitur amatores loculorum: quia illorum custodem deputauit quem sciebat furē & pro ditorē eē futurū: habuit autē x̄ps loculos.

Ad consolādū infirmos

Ad refellendū improbos

Ad informandum electos seu perfectos.

Vnde huiusmodi actus habere loculos in x̄po respectu infirmorum fuit condescensio ad consolādū illos qui loculis carere nolunt: sicut Augustinus ait ī libro de ope misericordiarū. Dominus memor misericordie sue infirmioribus cōpatiens cū ei aliquid possent ministrare loculos habebat ī quibus mitteretur pecūia que ferebat̄ utiq̄ a fidelibus bonis eorum uictui necessaria quos iude cōmēdauit. Respectu autē ipiorum fuit actus cōminatorius: primo quidem ad refellendū hereticos qui loculos reprobabāt: unde Augustinus sup̄ Io. ome. xlviii. Quare loculos habuit cui āgeli ministrabāt nisi quia eccl̄ia, ipsius loculos habitura erat: unde loculos habebat ut doceret non esse peccatū loculos habere. Augustinus in his refellit manicheorum iniquitatē cōdēnantū eccl̄ie statum propter

terum temporalium possessiones. Secundo fuit cōmunitarius ad curandum auaros qui loculos concupiscunt: quia nullus de xp̄i discipulis p̄uit nisi q̄ loculos portauit. Vnde Criso. super Io. omelia lxx. dicit. Si uero quis scrutabitur quis furi existenti recollectit loculos pauperum & dispensare facit auarū exñtē: ut oēm abscideret occōem: sufficientē enim habebat ex loculo concupiscentie mitigatio nem. Sed propter nequitiam multam quā uolebat iesus comprimere multa condescenditū adeūtē non recusabat subnpi rem obstinens p̄niciofam cōcupiscentiam & oēm auferens occōem. Hec Cris. aperte declarans q̄ non penuria paup̄. rtatis: sed nequitia cupiditatis mētis cā fuit tante impietatis.

Respectu uero perfectōr̄ fuit actus informatiōnis: p̄mo quantū ad modum habēdi fuit forma perfectionis in ecclesiasticis personis maxime monachōr̄ & cenobitar̄ nullus sibi quicq̄ approp̄et sed habeant oīa in cōi. Vnde Aug. omelia. lxxvii. super Io. Habebat dominus loculos & a fidelibus oblata suis conseruans necessitatibus & aliis indigentibus tribuebat. Tunc primū ecclesiastice pecunie forma est instituta: ut intelligeremus quod precepit non cogitandū de crastino non ad hoc fuisse p̄ceptum ut nihil pecunie seruarietur a sc̄is: sed ne deo pp̄ illa seruiatur: hec Aug. Qui formam regulariū uuentium & in cōi possidentium describens ait: sicut habet. xii. q. i. Non dicatis. Cū huius nostre cōgregationis fratres non solū facultatibus: sed etiā uoluntatibus pp̄riis i ipsius ordinis susceptione renuncianterint: certū est eos nihil habere: possidere: dare: uel accipere sine superioris sui licentia debere.

Quantū uero ad modū dispensandi exemplo xp̄i ecclesiastica bona dispensent: ut secūdo forma perfectionis in ecclesia prelatis data ad sustentationem ministrōr̄ eccle. & ad paup̄r̄ releuādas miseras. Vñ Criso super Io. omelia. ii. de locul̄ xp̄i dicit sic. Qualiter non perā: non uirgā iubens de ferre mat̄supium ferebat: Et tñdens dicit ad iopū indigentia: ut discas qm̄ ualde pauperem & crucifixum huius oportet multam facere: procuracionē: multa enim dispensans ad nostram doctrinā agebat. In his ostendit q̄ uiris perfectis competit: miserabilium personar̄ curā habere quod maxime locū habet in prelatis ecclesie: quor̄ perfectioni cōsonat ut spiritualiter & etiam temporaliter pascendis sibi gentibus cōmissis intendat. Vnde p̄p̄et in li. de uita contemplatiua. Scientes uiri sancti nil aliud esse res ecclesie nisi uota fidelium & p̄cia peccatorum: & patrimonia paup̄r̄: non eas uendicant in usus suos ut pp̄rias sed ut cōmēdatas pauperibus erogant: hec possidendo contempnere docuerunt: nō sibi sed aliis possidere cupiditate habendi facultates ecclesie ambire: sed pietate subueniendi eas suscipere: & quod habet ecclesia cum oībus nihil habentibus h̄re cōe. Nec aliquid ide eis que sibi sufficiunt de suo erogare cum nihil habentibus dare q̄ perdere. Quantum uero ad modū

utendi forma fuit perfectionis ipsis apostolis ac ceteris in euangelicā paupertatē p̄fessis: ut. s. p̄ se talibus non utant: unde super illud: Mat. Vade ad mare: dicit glo. Dñs fuit tante paupertatis ut uñ tributa solueret non haberet. Iudas q̄dem cōia in loculis habebat: sed res paup̄r̄ in usus suos conuertere nephas duxit: ad ipsum: dans exemplū nobis: hec glo. In exēplū uiri p̄fectis ut non iudicent loculos hēntes. Vñ maḡ hugo de sancto uictore i expōne illius ps. Bonū est confiteri dño: dicit sic: hēbat xp̄s loculos & que dabat suscipiebat conformas se imperfectis: paulus autem noluit sūptus suscipere de euangelio sed gratis sc̄is est minister uerbi: & i uenit aliqd̄ manus fecisse q̄ xp̄s. Christus autē i numero ip̄fectōr̄ inueniri uoluit: ne presumeret n̄ accipiētes & confunderent accipiētes & estaret n̄ esse xp̄ianus faciens quod facere uoluit xp̄s. Cui cōcordat Aug. sup̄ ps. ciii. Hūit inquit dñs loculos sicut dictū est: de quibusdam religiosis sc̄is q̄ ministrabat ei de suba sua futurus eicit nil talē q̄rens: & oīa p̄uincialibus donans. Sed q̄ multi infirmi ista q̄siti erāt magis ifirmōr̄ p̄sonas suscepit xp̄s sublimius paulus q̄ supra predicti ifirmi. Nūqd̄ & xp̄o sublimius paulus q̄ & misericordius. Cū enī uideret paulū illa nō esse q̄situr̄: p̄uidit ne damna ret q̄situr̄: & prebuit exēplū infirmo. Ex his ap̄te monstratur q̄ uiris p̄fectis & euangelicis dat̄ exemplū in xp̄i loculis de non iudicandis infirmioribus gradibus non de assumēdo in seipsis. Aliq̄bus tñ uidetur q̄ ipsismet etiam euāgelicis p̄fessionibus in hoc def̄ forma ut t̄pe perfectionis instantis & fortis etiā p̄ seipsis possit loculis uti. Cū aliter pp̄ p̄secutionis rabie uiuendi non pateret facultas: ponētes exemplū de xp̄i discipulis transeuntibus p̄ terras samaritanor̄ qui ipsis nolebant necessaria ministrare: & ideo abierant in ciuitate ut emerēt cibos Io. iiii. Et hoc modo exponit beda uerba xp̄i: Luce. xxii. dñtis. Nunc q̄ habet facultū: tollat similiter & perā. d. Maḡ ita: q̄ dñsq̄ uirtutum ut modū discretionis ifinuet missis ad predicādū discipulis ne qd̄ tollerent in uia precepit. s. ordinans: ut q̄ euangelium annunciant de euangelio uiuant. Mortis uero istante piculo etiā nunc simul gerentē pastoris gregē h̄l q̄ p̄sequente congruā tēpori regulā decreuit pecuniā. s. uictui necessaria donec sepata p̄secutionis ifama tēpus euangelizandi redeat tollere permittēdo: hec Beda. Vbi non sicut qd̄dam impie asserūt dicit manifestū de paupertate non deportando pecuniā datā ap̄s: nūc reuolutā a xp̄o: sed potius cū discretionis moderamine: durante tñ extrema necessitate p̄ uictu necessario tempato. Non sic tēperat̄ n̄si t̄pis religiosi p̄ mūdū discurretes cū burfariis & burfis plenis q̄ non sūt itus p̄secutores nec mortis instāte piculo: sed gulositatis sue inundante p̄fluuiio burfarios ducunt & late in tabernis expendunt: & in tantum cōem stratā suis pecuniis corrupunt ut ueri pauperes sue p̄fessionis cōsortes per eam euntes & incedentes uix possit credi ipsos

B

pecuniam nõ deferre. Ac per hoc ipsorum trasgres-
 sio: bonorum est pauperum afflictiua: quia fidelium
 deuotio pp ipsorum abundantia superflua istos uix
 potest credere egere. Patet igit ex pdictis q pau-
 pratis trahere non pnt: sed ad exemplũ pietatis &
 hostes loculos christi ad fomentum cupiditatis
 hũilitatis multipliciter menti deuote subleuunt.
 Sicut enim in saluatore crucifixo iesu nil fuit quod
 seclares gl'ias aut delicias saperet: Sic nihil egit aut
 docuit p quod mundi diuitias appetendas esse nõ-
 straret: quin potius ut nos ad perfecte paupertatis
 amorem accederet in huius mundi capo hoste ex-
 pugnaturus ingrediens de pauprima nre paupri-
 mus exiit sed & se hostiam offerens deo ut ponti-
 fex nudus in cruce pepedit: nec nõ ut uirtutis eius
 taq̃ perfectissime rectitudinis, nequaq̃ discordaret
 medium ab extremis: tota ipsius uita canticũ exti-
 tit paupertatis. Adducit. viii. crudeliter instãtia
 contra uirtuosam medicitatẽ rege necessariã quã i-
 cludit euangelici status uirtuosa paupertas dicen-
 tes hanc esse defectiuã & trasgressiua apl'ici docu-
 menti quia huius mundi pauperes non laborant
 manualiter & ideo dicunt eos uiuere damnabiliter
 ociosos. Precepit enim apostolus quibusdam ut
 cum silentio panẽ suum manibus operando man-
 ducent. Ad quod econtrario rñdemus q nõ pce-
 pit apl's laborem oibus generaliter: sed sicut patet
 ex textu quibusdam duntaxat ociose & curiose & i-
 quiete uiuentibus opus manuum imperat: ne blã-
 diciis & adulationibus & questu sibi uictũ querant
 uolentes de elemosynis uiuere cũ dispedio salutis
 pprie & impedimento salutis aliene: sicut multi
 falli pauperes tẽponibus nris faciũt: quorum ocio-
 sa uita scandalum non subsidium prebet mundo.

Hos nequaq̃ in hac rñsione defendere intendi-
 mus quoz reprehensibilem uita cum tedio audi-
 mus & cum pudore uidemus: & cum dolore porta-
 mus: unde contra tales i pluribus locis uerboz no-
 strorũ sagitte percutiunt. Sed nunc est intentio no-
 stra circa ueros euangelicos pauperes qui perfectio-
 ni menti inuigilant: & spũali studio & sapiẽtie pro
 salute zelo & aiãz sollicita occupatione intendunt
 a rusticano & mĩuali opere uel labore exemptos cẽ
 decerno. Et ppterea cauillationibus impugnan-
 tiũ rñdemus. Superiora enim ad que uacant nesci-
 unt sine adminiculo scripturaz ad quaz preclaram
 itelligẽtia peruenire nõ pnt nisi p studium sapiãle
 quod cõsistit in legendo: meditando: orando: con-
 templando: audiendo: conferendo: & predicando.
 Ideo recte competit eius studii spũalis opatio septi-
 formis maxime orõnis exercitiũ uirtuosum. Ad
 quod ta in regula q̃ i uita pr̃ spiritualis laboris fran-
 ciscus eos efficaciter trahit. Et qa difficultas huius
 studii totum hominem requirit. Iuxta quod signa-
 rum est in exo. xxv. Vbi precepit dñs q uestes qui-
 bus ferenda erat archa semp essent i circulis. Quod
 exponens greg. ait. Qui ad officiũ predicatõnis ex-
 cubant: a lectionis studio nequaq̃ recedant. Igno-

miniosum est enim si nũc quis querat discere cũ de-
 bet aliis qões enodare. Iõ q huic studio septiformi
 sollicitè intendunt quia magis est sublie in se & dif-
 ficile menti expediens ecclesie & necessarium plebi
 etiam si non laborent operibus manuum: digni ta-
 men sunt q ab ecclesia sustententur: secundum illud
 deuteronomii. xxv. Non allegabis os boni triturã
 ti in area fruges tuas. Glosa: uictum non subtrahas
 predicatori ut uacet orõni & predicatõi. Et alia glo-
 sa ibidem. Occupati in doctrina non pnt sibi pui-
 dere necessaria. Ex quibus propositum aperte con-
 cluditur: his concordat Ambro. super illud Luce. x.
 Maria optimam partem elegit &c. d. Nec arguas
 eos ociosos quos uides studere sapientie: hanc enĩ
 sibi cohabitãntem hũit. Salomon pacificus. De
 niq̃ apostoli non reputauerunt equum relinquere
 uerbum dei: & ministrare mensis: huic etiam con-
 cordat. Hiero. i prologo super iob. Si aut fuscillam
 iuncu texerem: aut palmarũ folia manibus compli-
 carem: ut i sudore uultus mei comederem panem
 meum: & uentris opus sollicita mente tractãre nul-
 lus nec reprehenderet. Nunc autem quia iuxta sal-
 uatoris snãm operari uolo cibum qui non pit fal-
 sarius uocot. Ad idem quoq̃ facit quod super il-
 lud ps. Defecerunt oculi mei. d. Aug. Non est ocio-
 sus qui tñ uerbo dei studet: nec pluris est qui ex-
 plum operatur: q̃ qui studium uirtutis cognosce-
 dum exercet. Nam sapientia maximum opus e: &
 antefertur maria que audiebat marthe que misra-
 bat: hec Aug. Quibus nõ resistit illud quod Aug.
 scribit de opere monachorũ: cum ibi loquatur con-
 tra quosdam hereticos asserentes monachis nõ li-
 cere studere uite actiue uel aliquid operari: male in-
 telligentes euangelium xp̃i: q oportet semper ora-
 re & nunq̃ deficere: qd̃ doctor ibidẽ p argumentũ
 conuincit. Simul etiam arguit monachos ñ cũ i
 mundo essent layci: nec predicationi: nec saluti aie
 intenderent: non tñ uolebant corporaliter labora-
 re nec operari. Et qui fuissent in seculo laboriosi &
 pauperes iam p̃fessi monasticam uitã ab aliis su-
 ptis accipere non solum sibi licitum: sed etiam de-
 bitum esse sentiebant. Contra quos Aug. Isti in-
 quit fr̃s temere arrogant quantum effectio ut huius
 habeant ptãtem: si euangeliste sunt habent: si mini-
 stri altaris. Si dispensatores sacrorũ. Si saltem aliqd̃
 habebant in seculo: quo facile sine artificio susten-
 tarent habeant uitã qui indigentibus dispartiti sũt
 credenda est eoz infirmitas. et ferenda: hec Aug.
 Ex quibus colligitur q̃ quattuor generibus ho-
 minum digne & iuste competit ab aliis pasci: q̃q̃ p
 priis mĩibus non laborent. s. in totũ uerbo
 Qui alios pascunt uerbo utilis uerbo predicatõis.
 Vel altaris uatico & dispensator sacramentorum ut
 sacerdotes.
 Vel diuino uocant ministerio ut reliqui clerici.
 Vel qui pauperes parauerunt distributione sue sub-
 stantie. Vbi nota q̃ qui religionem intrãtes sua
 distribuunt parentibus suis hoc priuilegio sunt p-

nati: quos beatus franciscus in legenda fratres mu-
 scas & defraudatores pauperum appellat. Secun-
 dum hoc igitur illi quibus aliqua predictarum cō-
 ditionum competit digni sunt ut de euangelio ui-
 uant. Illi uero qbus plures digniores existūt: qbus
 aut oēs ut puta q celebrat: pdicāt: confessiōes au-
 diunt: & tpalium affluentiam contēpserunt maxie
 digni esse pbantur. Quibus uero oēs desunt & ua-
 lidi sūt & pauperes: ne ociosi nec infructuosi sint si-
 bi & onerosi ecclie iuxta sniam Aug. laborare tenē-
 tur: nisi per hoc excusentur q eis qui predictas ex-
 cufationes habent deseruiunt & assistunt: & iō cum
 eis sustentari merent. Iuxta quod mysterialiter de-
 signat in Iob. ubi dī. Boues arabant & asine pasce-
 bātur iuxta illos. Illaq; astruit lege sātutum qua stre-
 nuus ille puginator dauid iuste decreuerat q equa
 portio sit descendentiū ad plium & remanentiū
 ad sarcinas. Porro si quantūlibet idiote & sim-
 plices tante sunt deuotionis in prece: tante distin-
 ctionis in uita: tante edificationis ī ppl'o quod eq̄
 fructificans solo exemplo q̄ alii uerbo & exem-
 plo excufantur per merita uite & si desunt uer-
 ba doctine. Tales enim contemplationi & pre-
 dictis perfectionum studiis aptos: ad opera manua-
 lia uelle compellere non est aliud q̄ a dei sapia uelle
 reuocare. Et filius israel instar phylistinorū dīorum
 arma p̄ripere & c. more p̄honis opis duris lutū et la-
 teris: iugoq; seruitutis importabilis a dei seruitio p̄-
 turbare: quē admodū insinuat in exo. p hoc q̄ pha-
 rao dixit. Quare moyses & aaron sollicitatis ppl'm
 ab operibus suis: lte ad onera ufa: ubi glo. Ambro.
 ex omelia. iiii. sup exo. Hode si moyses & aaron. i.
 pphiticus & sacerdotalis sermo aiām sollicitant ad
 seruitium dei exire de seculo renunciare oibus attē-
 dere legi & uerbo dei: cōtinue audies unanimes &
 aicos p̄honis dicētes: uidete quō seducūt hoies: q̄ li-
 ter puertuntur adolēcentes: ne laborent: ne mili-
 tent: nec agant aliquid q̄ deis p̄fit: relictis oibus ne-
 cessariis inertias sectant & ocium laborare nolunt
 & ocii occasionem requirunt. His uerbis beatus
 Ambro. predictē cauillationis dolus patenter dete-
 git & ex supradictis omnibus efficaciter fugatur.
 Adducunt nono cauillatores paupertatis altissi-
 me ī ipsius iniuriā: q̄ nō sit uirtutis nō tenere me-
 dium: sed uitiosam extremū maxime dicēte Am-
 bro. q̄ non sūt diffundende opes: sed dispensande
 Hec uero ut aiunt pdigalis & uitiosa paupertas sic
 oia indiscrete effundit: q̄ nihil sibi nec in cōi nec ī
 ppl'o ul' spāl'i reseruat unde uiuere possit. Verum
 consimili rōne posset uirginitas scā ostendi nō lau-
 de sed uituperio digna: quasi extremum non me-
 dium teneat: Vnde ab oī concubitu siue illicito: si-
 ue concesso se tam mente q̄ carne sequestrat.
 Quod dogma pphanū aliqui magti erroris ī de-
 rogatione sacratissime uirginis & sue sacrate & uir-
 ginee plis iesu sub uerborū murmure p̄ sue imuni-
 tate cōcupie ut arbitror dicere non uerent: quorū er-
 rorē & incredibile nō solum xp̄iāis deuotis: sed ip-

sismet paganis. silentio ad refellendum pau-
 pertatis calūpniam conuertamus sermonē. Et iesu
 per traditā a sanctis fidei m̄re imobile regulā de uir-
 ginitatis excellentia n̄ram m̄sionem fundemus. d.
 q̄ sicut aliud est mediū pudicitie cōiugalis aliud scā
 ctimonie uirginalis: ita aliud est medium largita-
 tis politice: aliud paupertatis euangelice. Largi-
 tas enim politica que circa mundana uersat posses-
 sionum terrenarū nequaq̄ dissuadet abrenunciatio-
 nem a xpo consultā: sed potius bonorū iuste posses-
 sorū dilectionē moderatā dispensationē largam &
 piam. Licet etiā ppter distractionē quam in mē-
 te faciunt tpales diuitie multi p̄horū eas reliquerūt
 ac pp studiū sapie docuerunt reliquendas pp dile-
 ctionis moderantiam dicit. Salomon in puerbis ī
 p̄sona uiti pollitici non euangelici & magis p̄ sta-
 tu ueteris testi q̄ noui. Duo rogauī te: ne deneges
 mihi. Mendicitatē & diuitias ne dederis mihi: pp̄
 dispensationis pietatē p̄ tpe & statu quo diuitie af-
 sumūtur ī usum uirtutum: dī Ecclē. vii. Utilior est
 sapia cum diuitiis: & magis prodest uidentibus so-
 lem: quia uidelicet paupibus infirmis & debilibus
 multum est iocundū & etiā utile: q̄n pascunt a suis
 pastoribus: non solū uerbo & exēplo: sed etiā tpra-
 li subsidio: hoc modo pōt accipi mediū politicū.
 Euangelica uero paupertas q̄ calcatis ditis ī celis
 possessore locat: suadet oibus tpalibus ppriis & cōi-
 bus q̄tū ad effectū & dñiū denudari: & arta sustēta-
 rione necessitatis quātū ad usū pauperū sustentati
 Et hic est suus modus siue sua medietas ī quo me-
 diatore dei & hoium iesum pauperē nitē imitari: q̄
 sic relinquat dñiū q̄ non reiciat usum: sic recipiat
 usum q̄ nō reseruet dñum. Sic mediū usus paupis
 seruet q̄ sustentationē nature necessariā non deu-
 tet. Sic necessitati subuēiat: q̄ ab artitudine usus pau-
 pis non recedat. Igit' pp ulem abdicatōnē pau-
 pertatis possessionis & depositionē affectūs treni di-
 cit Hiero. ad lucullū. Seipsum offerre xp̄ianorū est &
 ap̄lorū: qui duo paupertatis sue minuta mittētes to-
 tū censum quē hūerant dño tradiderūt & merent
 audire. Sedebitis sup sedes. xii. iudicantes duodeci-
 tribus isrl'. Propter artitudinē uero sustētatiōis q̄
 tū ad usū in p̄sona huius paupis: dicit Ap̄lus. i. ad
 thy. vi. Habentes alimēta & qbus tegamur his cō-
 tētū simus: habētes dicit n̄ q̄tū ad p̄petatē dñi: sed
 quantū ad facultatē utēdi p̄ quē modū dicimur eē
 quod utimur etiā si non sit nobis p̄sum: sed gratif
 aliunde uobis collatū. Hunc paupertatis modum
 uirtuosū mediator dei & hoium dei uirtus & sapia
 iesus xps in seipso nō monstrauit q̄ sicut dicit Hie.
 ad Nepotianū alieno cibo uescebat. Hunc & ap̄s
 paulus imitator ipsius p̄cipuus secutus est. In cuius
 laudibus dicit. Criso. q̄ nihil hēbat nisi corpus: sed
 in hoc exemplū aliis prebuit cū ait. Imitatores mei
 estote sicut & ego xpi. Igit' hunc uiuendi modū tā
 q̄ a medio recedentē uirtutis arguere: nihil aliud est
 q̄ magim ueritatis atq; uirtutū iesum de excessu ui-
 tioso culpate. Cum quo ueri pauperes spū non re-

fugiunt a fatua mundi sapientia uilipendi. Dili-
genter tñ oportet aduertere: q̄ sicut alio & alio mō
tenet medium a ueritate politica & animi purgati.
Sic etiā deformiter mediū tenet ciuilitate largus ex
rectitudine uirtutis: & xp̄iformiter egenus in b̄ritu-
dine paupertatis. Et hoc est quod i auctoritate argu-
mentādo allegata trūcate Ambr. insinuat. Ceterę igit
non uult dñs s̄l̄ effundi opes sed disp̄sari in quo
explicat mediū largitatis pollice. Sed ne q̄s ex hoc
crederet q̄ modū paupertatis euangelice nō appro-
bare i mediate subiungit. Vbi forte helyseus bo-
ues suos occidit & pauit paupes ex eo quod hūit:
& in nulla re ueret domestica sed relichs oibus in
disciplinā pp̄licā daret: hec Ambro. Addit ut euā-
gelicam paupertatē subtiliter extolleret que singula-
riter in helyseo & in magro suo helya i figura p̄ces-
sit. Decio calūniādi nō se armāt scē mēdicatatis
euāgelice contēptores & hoc cū multa malicia tri-
fureata.

Primo allegantes q̄ non sit opus uirtutis p̄fecte.
Secundo q̄ non sit opus uirtutis iocunde.

Tertio acipiissimo mō q̄ sit opus transgressionis
pnitiose. Pro primo calūniōse arguunt q̄ nobil̄
& xp̄o iesu accepta mēdicitas non hēat annexam
euāgelicā b̄ritudinē: sed mentalē ip̄fectionē: p̄ quo
Act. ii. dicit Apl̄s paulus ore dñi iesu: beatius est da-
re q̄ accipere. Ex quo seq̄t̄ q̄ p̄fectionis esset huiusmōi
pauperes si essent i statu elyas dantū: q̄ ex eo q̄ sit
in statu recipientiū. Et si in statu illo: esset q̄ elyas
libent̄ tribuūt potius q̄ illo: q̄ accipiunt: rō dicit
Hierō. ad nepotian. Nunq̄ petentes raro accipia-
mus rogati. Et aug. sup ps. ciii. In oculos hēndis
& exigēdis quoddāmō anonā xp̄s non petendo:
sed tribuēdo indigentia suscepit. Ex q̄bus uide-
tur posse inferri q̄ status clericor: p̄bendas hēntiū
xp̄o sit sublimior: & p̄fectior statu mēdicatium &
pauper: mō: Vez si huius rōcinationis funda-
mētū uigilantius attendat magis uidet̄ ex hac cā
pauper: uirtuosus extolli. Si enī beatius est dare q̄ ac-
cipere: ille minime ē bt̄s q̄ plura bōa accipit & pau-
ca largit̄. Cū ergo oīa eccl̄iastica bona sicut dicit
Prosper sint uota fidelīū p̄ciū peccator: & primoni-
um pauper: seq̄tur q̄ q̄cūq; redditus eccl̄iasticos
hēt cū longe plus accipiat q̄ aliis largiat̄ magis erit
pingui acceptōe miser: q̄ exili donatione beatus.

Ecōtra uerus paup q̄ pp̄ xp̄m oīa deserit q̄ dis-
p̄git nō solū q̄ hūit sed etiā q̄ cōcupiscet potuit &
p̄ hoc totū mūdū p̄ xp̄o dimisit: & dedit: & parum
aut modicum pro sustentatione eius nature con-
tentus est scdm hanc rōnem acceptiōe parāssima
minime miser: & donatiōe largiss. ma ac iocūda sū-
me bt̄s. Cui cōsonare uidet̄ euangelicus textus q̄
scdm cris. habet in greco beati mēdici: quoniā ip̄-
forū ē regnū celorū. Vbi latinus hēt paupes spi-
ritu. Quibus etiā cōcordat. ambrosius li. de offi. pau-
per ait & si nō habet unde reddat pecuniam reddit
gratiā: in quo certū ē q̄ plus reddit q̄ accipit: pecu-
nia. n. nūmo soluit: gratia uero nūquā exigit: red-

dēdo uacuat pecuniā: gratia aut̄ & beatitudo solu-
tis etiā similitudo retinet: hec Ambrosius. Ex
his euidēs est q̄ predicta dñi nostri iesu xp̄i auctori-
tas cōtra euāgelicos pauperes retorqueri non pōt.

Alius pōt hic eē sesus scdm glōsā bede ibidē: n̄ ill̄
q̄ relichs oibus secuti sunt dñm diuites elemosyna
nos preponit: sed illos maxime q̄ cūctis que possi-
dēt renūciātes laborāt nihilominus opando mani-
bus ut habeat un̄ tribuant necessitatē patienti. His
cassianus cōsonat de isticutione monasticorū hec ē
inq̄t i p̄tinens beatorū largitas quā accipentis pe-
nuria q̄ nō d̄ recōditis auante thesauris ip̄edit. sed
de fructibus operis proprii ip̄rouide profertur.

Ex quibus hētur q̄ si quis in paupertate & exerci-
tio studiū spiritualis laboris māuū intēdēs seipsū &
alios imitator apostoli opus agit maioris erogatio-
nis q̄ qui ab aliis requirit & accipit. Et iō oīs p̄fectio-
nis amator fr̄at̄icus ad laborē manualē lectato-
res suos: & filios modeste magis q̄ turpius petere i-
duxit. Et q̄a huius p̄fectionis q̄ paupertatē euan-
gelicā fingunt nisi cā studiū turpe ē mēdicare. ideo
statutū fuit in cartaginēsi cōcilio: q̄ clericus pauper
uictū & uestitū arti. cio suo que eret. Et quia i
clericis secularibus eccl̄ia nōdum apostolica p̄fe-
ctionē accepit: iō statutū ē: sicut pater de cōs. d. i. ut
nulla eccl̄ia dedicere nil. prins sit dotata. ob hoc
uidelicet ut clenci i ea ministrātes habeāt unde ui-
uāt. Similiter ēt per noua: iura introductū ē ut de-
nici sine titulis non debeāt ordinari: q̄ si ordinari sū-
erit ab ordinibus suspēdatur. Que quidē: iura certū
ē nullatenus eos tāgere nisi p̄ xp̄i nomine i extrēa
paupertate ad imitationē iesu uiuere deuouerunt.
Quare aut̄ uerba aug. q̄ dicit iesū non petēdo sed
p̄bēdo indigentia suscepisse intelligi debeat: p̄met
apert cū subsequēter subiūgit exempla de chris-
to zacheo: helya: & uida uicens: cū quisq; factū sulce-
pit nō suscepto sed suscipiētē prestat. q. d. q̄ dñs i
exigēdo annonā nō querebat cōmodū pp̄riū sed
meritū alienū. Quo siebat ut xp̄m suscipiēti plus
p̄staret ex merito q̄ suscepto cōferret ex dono: q̄
nō solū hēt ueritatē in capite iesu: uerū etiā in mē-
bris eius pauperulis p̄ quibus b̄nfactoribus eorū
mercedē reppromittit. mat. xxv. cum dicit q̄ diu feci-
stis u. i. d his fr̄at̄ibus meis minimis: mihi fecistis
& alibi: q̄cūq; potū dederit uob̄ calicē aque frigide
in nomine meo q̄a xp̄i estis: amē dico uobis nō p̄-
det mercedē suā mat. ix. &c. & ibi glo. minimi sūt
q̄ nihil penitus hnt in hoc seculo: iudices etiā erūt
cū xp̄o: ualde igit̄ paupes q̄ nihil habēt i hoc mū-
do & aque frigide calicē idigent: sed nihilominus
ualde sūt diuites in quor: susceptione xp̄s se suscipi
assent & q̄bus iudiciariā p̄tatem reppromittit. Se-
cūda calūnia huiusmōi ē q̄ dicunt q̄ nō sit opus uir-
tutis iocūde cū uirtutis annexū hēat opus spiritua-
le solatiū hec uero mēdicitas trahit secū p̄cālē crucia-
tū: rōne cuius ut dicūt ip̄reca: cā p̄pheta cū d̄r: Nū-
tates trāsierūt. filii eius & mēdicet ps. cviii. sed &
ex sacro canōe mēdicantē clericū dixerūt infelicem

ad eius canillationis dissolutione & cōsimiliū itel
 ligendum est q̄ quintuplex: est mendicitatis dif-
 ferētia: origine: mō. efficacia: disperata. Prima ē q̄
 parit calamitas: & hec est in psonis miserabilibus &
 egenis: habēs annexū penalē cruciatū cum merito
 silit cū patientia q̄lis fuit mendicitas lazan ulcero-
 si iacētis ad ianuā diuitis &c. hāc imprecāf prophe-
 ta dauid zelo iusticie filis impiorum. Et quia ē mul-
 torum causa malorū quādo ē cum impatiētia: iō eā
 abhorrebat sapiens in personam hoīs infirmi & ti-
 mentis per egestatē inuoluntariam ad ipatiētiā cō-
 pelli: unde postquā premisit: egestatem ne dederis
 mihi subiunxit: ne egestate cōpulsus fureris & periu-
 rē nom̄ dei mei. Et hec ē pprie mēdicitas dicta: iux-
 ta quod isydorus dicit li. x. ethicoꝝ: mēdicus dic-
 tus ē: quasi minus hñs unde degat: uel q̄si manu di-
 cēs necessitatē suam. Secunda est quam parit cu-
 piditas que ē in pauperibus simulatis: habens anne-
 xum cruciatum culpabilē: in quo torquent oēs aua-
 ri & cupidi non tā famis corporalis inedia q̄ spūalis
 nequitia per insatiabilē auaritie uoracitatē: iuxta illd
 iob. attenuetur fame robur eius: & inedia iuadat co-
 stas illius: & hanc dissuadet apostolus .i. ad tessal
 iiii. d. nullius aliquid desideretis glo. Ne dū rogetis
 uel tollatis: in quo phibet ppositionū cupiditatis
 rei aliene & penitōis nre ex ipsa ueniente: iuxta illud
 ad ephesios. iiii. qui furabat iā nō fureret: magis au-
 tem laboret operando manibus suis qd̄ bonum ē:
 ut habeat unde tribuat necessitatē patiēti &c. Ter-
 tia est quā paruit tristitia: & hec est in mēdicatibus
 ualidis & ociof. s: habens annexū cū cruciatu solati-
 um uiciosū atq; fantasticum: studiof. m. laborem
 refugunt & ociofam uitam & pnitiosam que ē ue-
 ra fatigatio libenter icurrunt: ac p hoc fructuose qui-
 etē uirtutis pdunt: iuxta illud sapien. Prouer. xxi. de
 sidena occidūt pigꝝ: noluerūt. n. qcq̄ manus eius
 opati: & iterꝝ p frigus piger arare noluit: mēdicabit
 ergo estate & nō dabit ei: & huiusmodi mēdicitas
 nedū lege dīna sed etiā ciuili phibet: ut autē ab hac
 ap̄s reuocet opus manuale iniūgit thessalonicensī
 bus: audiuimus quosdā inter uos ābulare inquiete
 nihil operātes: sed curiose agentes. His autē qui
 huiusmodi sūt denūciamus ut cū silētio operantes
 panē suū māducēt: cuius mādati glo. rōnem reddit
 d. q̄ ad alienā mēsam frequenter accedit ocio dedi-
 tus necesse ē pascenti se adulari: multa. n. alia hanc
 mēdicitatē sequunt uicia: qa ocīū taliū oīum malo-
 rū est snia. Quarta est quā pariter industria q̄ est
 in pauperibus studiosis circa disciplinā scolasticā oc-
 cupatis habens annexum cum cruciatu penurie
 solatium uirtuti in mente. q̄ adeo mentes genero-
 sas oblectat ut multis diebus laboribus & crūnis
 pleni iocūdi uideant: & parua pre magnitudine di-
 lectōis: mauultq; cum rubore addiscere q̄ delicate
 uiuēdo ignorare: quod i plim is uidimus qui cum
 mēdicādo uiu re didicerint postea exeūtes ueri uir-
 tutum magnum locū in ecclesia dei tenuerūt: & de
 talibus: augu. in li. de ope monachorū dicit: q̄ eis

bona opera fidelīū & subsidia supplēdoꝝ necessitati
 orum deesse nō debent cum ad erudiēdū aīum ita
 uacant ut corporalia huiusmodi opa geri non pos-
 sint: qui si uacantes studio litterarum possint de ele-
 moīnis uiuere: mltō magis uacantes studio gemi-
 tum cordialium & contemplationum sublimiū
 hoc licite possunt: licet sint idiote quando tale ex-
 certinum nō sint eos laborare manibus. Quinta
 est quam paruit iusticia que ē i pauperibus uolunta-
 ris imūibus ab amorē tēporalis lucri & corpore cor-
 poralis quietis hñs annexū cum cruciatu solatium
 uirtuosum: est uerum q̄ sic mendicantes solius mo-
 uentur amore paupertatis extreme & imitationis
 dilecti iesu quam ideo amplectuntur ut liberius
 sapientie uacent que christus est: & efficacius ad cul-
 tum uirtutum iesu attingant quo magis in camio
 paupertatis electi.

- Ipsius penuria purgentur a crimine.
- Ipsius erubescant humiliantur in corpore.
- Ipsius per simonia castigantur in carne.
- Ipsius deuota gratitudine conciliantur ad pximū.
- Ipsius cōdescēdēti benignitate cōfigurēt ad xpm.
- Ipsius uirtutū collatōe iurgū agant ad deū.

He sunt sex utilitates huius sancte mendica-
 tatis supra nominate & ista pbande cū de laude pe-
 nuriose paupertatis ppter xpm assumpte agetur: q̄
 quā nullus sane mentis dubitare queat: quin pen-
 nria purget: erubescantia humiliter: per simonia casti-
 get: gratitudo accepti benefici benefactori concili-
 et: condescētio benigne ac uoluntarie paupertatis
 configuret ad xpm: qui cum diues esset amore no-
 stre salutis effici uoluit egenus & pauper: celsitudo
 paupertatis q̄ quis oīa calcet & seipsū cum omnibus
 sursum agat in deum: nō solū per spūs libertatem
 ueꝝ etiā pp experiētiā incōmodorum que paupe-
 res comitatur: dicente beato gregorio. q̄ mala que
 nos hic premunt: ad deū nos ire compellunt. licet
 autem molesta sint.

- Auaris penuria.
- Scribis erubescantia.
- Lasciuis frugalitas.
- Indeuotis actio gratiarum.
- Infidelibus conformitas ad xpm.
- Desperatus eleuatio mentis in deum.

Verumtamē pauperibus solatiū est penuria hu-
 milibus despici cōtinētibus castigari: caritatiuis cō-
 silari beneficio. credētibus cōfigurari hoī xpo: spe-
 rantibus sequestrari a mundo & coniungi ipsi bñ-
 dicto iesu eterno deo. Ad quorum omnium af-
 firmatiōem hoc sufficit qd̄ dicit: greg. primo libro
 dialogorum: sicut superbi honoribus: sic plerum
 q̄ humiles sua despectione gratulantur: cūq; se in
 alienis oculis uilescere sentiunt idcirco gaudent q̄
 hoc iudicium confirmari intelligunt: quod de te &
 ipsi habuerunt. Huius uirtuose mendicitatis spi-
 rituale solatium uiri carnales ignorant: qui & eius
 laudatores phariseorū more auari derident uiri san-
 cti diligunt & toto desiderio concupiscunt: unde

de beato fr̄isco scribitur: nemo tam auri: q̄ iste cū
 pidus paupertatis: nec thesauri custodiendi solliciti
 or ullus quam iste huiusmodi euangelice: margari
 te: & quia ī aquiredis elemosynis nō cupiditatis tra
 hebatur q̄stu: sed spiritus libertate & dulcis iesu si
 militudine dulcorosa: ideo solitus erat in solēniori
 bus festis p̄ iocūditate spiritus medicare huiusmo
 di medicitatis sac̄te dulcore etiam a magnis inuita
 tus cardinalibus priuari uolebat. Innumera fe
 cit de quibus pauca in legenda sūt scripta: ī quibus
 aperte pbatur ipsum pre deuotione ebrium huius
 sac̄te & penuriose paupertatis amore. De hac com
 medat hier. illam deuotissimam paulam. d. q̄ hoc
 hēbat uoti ut medicas p̄ xp̄o moreret & unū nū
 mum filie non relinqueret: & in funere suo alieno
 syndone inuolueretur. Deniq̄ ip̄issima oīum ca
 uillationum ē hec tercia huius decimi modi qua i
 piūss. mi medicitatis hostes ipsā incriminant q̄ sit o
 pus transgressiōis p̄nitiose dntes q̄ uiri euāgēlici q̄
 elemosynas cū tanta uirtute petunt ut dcm ē supra
 sunt uiri sanguinū: q̄ ualidi & fortes accipiunt pa
 nē egenorū qui operari non possūt: ac per hoc: quo
 dāmodo ipsos fame occidūt: adoptantes super eos
 uerbum ecclē. xxxiiii. dicētis. Panis egentium uita
 pauperis ē q̄ defraudat illū homo sanguinis ē. In
 super etiā addūt q̄ sunt ecclēsie onerosi & periculis
 multis que p̄cedūt ex inopia q̄ se exponūt cū ite
 dicat ecclēsiasticus pp̄ inopiā multi perierūt. Ex
 q̄bus etiam sequi uidet q̄ talem medicitatem p̄fi
 teri & in ea uiuere: non ē res meriti: sed peccati: q̄ ta
 lia loq̄t more p̄ditoris: iude ī ipsīs pauperibus uiris
 p̄sequit xp̄m deū hominē sopem & medicū & cō
 punctū corde mittit mortificare: & ipse est uere uir
 sanguinum: & dolosus q̄ non dimidiabit dies suos
 pauper aut sep̄ sperabit in dño: & exultabit in deo
 salutarī suo & ī sancta medicitate: p̄cedet de uirtu
 te ī uirtute: donec uideat deū deorū in syon iesum
 xp̄m exēplar & p̄miū pauperū miorum. Hi enī
 euangelici uiri qui p̄p̄riis facultatibus renunciaue
 rūt: & salutē aīarū intēdūt nō sunt uiri sanguinū: sed
 uiri misericordie quorum nomina obliuionē nō ac
 ceperunt: q̄m ex abundanti misericordia corporalia
 bona largiti sunt ad iustinēdū corda pauperum &
 spiritualia bona quotidie largiūt ad sustentatio
 nem oīum aīarum: & ideo digni sunt ut ab ecclēsia
 sustentent: q̄ nō grauant: sed alleviāt: multo magis
 q̄ illi qui ecclēsiarum reddituū ubertate piguescūt:
 quos cū p̄mi eorū habere potuissēt: multo p̄fec
 tius elegerunt cum christo paupere medicādo ege
 te. Nullam ergo defraudant pauperem q̄n poti
 us omnia pauperū agunt dum suis sacris exēplis &
 monitis pios homines ad opera pietatis inducūt.
 Sustentatio autē corporalis eis multo magis debet
 q̄ pauperibus ceteris: eo quia magis sunt uoluntati
 pauperes magisque xp̄o similes magisque deuoti.
 Vnde hier. cōtra uigilantium. nō negamus cū
 ctis pauperibus si tāta sit largitas stipes esse porrigē
 das. i. stipēdia. Apostolus docet q̄ppe faciendā esse

elemosynam ad omnes: maxime autem ad dome
 sticos fidei de q̄bus dominus loq̄t ī euangelio. Faci
 te uobis amicos de iniquo. i. de mammona iniqui
 tatis qui uos recipiat ī eterna tabernacula. Nunquid
 isti pauperes inter quorum pannos & igr̄ uiuē cor
 poris flagrantis libido dñatur p̄nt habere taberna
 cula q̄ nō p̄ntia possident neq̄ futura. nō. n. simpli
 citer pauperes: sed pauperes sp̄ū appellant de q̄bus
 ps̄: beatus q̄ intelligit super egenum & paupere: in
 uulgi pauperibus nequaquā itelligimus sed elemo
 syna opus est: in sac̄tis uero pauperibus beatitudo
 est intelligente ut ei tribuat qui erubescit accipe &
 cum acceperit dolet metēs carnalia: & seminās sp̄i
 tualia: hucusq̄ hier. Ex q̄bus patet q̄ singl̄r debet
 eis pre ceteris sustentatio lege misericordie: debet
 etiam eis lege iustitie tanq̄ predicatoribus ueritatis
 quāq̄ iuste exigere p̄nt non iure fori: sicut prelati i
 q̄bus acceptio stipendiorum nō est mendicitas sed
 potestas sed: iure poli & ordinatione iesu eam exi
 gere possunt & debent per modum humilitatis: ui
 delicet pro amore iesu gratis petendo ut alii mereā
 tur dando. & ipsi humiliantur accipiēdo: unde ber
 nardus ad fratres de monte dei. Cum dives esset ie
 sus pauper pro nobis factus est: & qui uoluntate
 paupertatis dedit preceptum: ipse eiuſdem ī semet
 ipso formam dignatus est demonstrare: ut enim sci
 ant euangelici pauperes quid eis faciendum sit ipe
 etiā a fidelibus pasci uoluit: nō nūq̄ autē ab infideli
 bus: sed ut fideles faceret: uite necessaria accipere nō
 recusauit. Cōstās est autē q̄ ber. non loq̄tur ibi de p̄
 latis sed de religiosis pauperibus. huiusmodi at pau
 peres sustentare p̄ xp̄o maioris ē meriti q̄ edificat ba
 silicā. un̄ hic. ad demetriādē alii edificēt ecclēsas ue
 stiat parietes marmore: & illud nec reprehēdo: nec
 annuo unnsq̄q̄ ī suo sensu habūdet: melius ē hoc
 facere q̄ repositis opib̄ scabare: sed tibi ad p̄positū
 ē xp̄m uestire in pauperibus: uisitare in languētibus:
 pascere in esumentibus: suscipere in his q̄ recto idi
 gēt maxime in domesticos fidei uirginū alere mo
 nasteria seruorū dei & pauperū spiritu habere curā q̄
 diebus ac noctibus seruiūt deo suo: q̄ ī terra pōiti u
 mirantur angelorū cōterfationem: & nihil loquunt
 nisi q̄ ad laudē dei p̄tinet: hñtesq̄ uictū & uestitū
 his gaudēt diuitiis: qui plus hēre nolūt suū seruat
 p̄positū: alioq̄n si amplius desiderant his q̄ ne
 cessaria sūt pbant nō digni. Ex his hier. uerbis
 colligit q̄ sustentare huiusmodi paupes euāgelicos: ē
 opus pietatis maxime ac p̄ hoc ipsos p̄sequēdo ca
 lūnian scelus ē nō parue p̄dicie: n. ē inopia cā ma
 lox ut asserūt sed ē ap̄utatix ut ifra. pbabit oīum
 malorū radicū: nō. n. multi deliquerūt pp̄ inopiam
 quā dilexerūt: sed quā oderūt ut certe &c. glo. dicit
 uerbū intelligitur non est inopia rerum temporalū
 uel spiritualium carismatum. Hoc idcirco di
 ximus non q̄a cōmedemus effrenatam medicatū
 multitudinem aut omnem medicādi modū ut p̄
 fectū appellat uelimus sed eum dūtaxat quā supra
 descriptimus p̄fectionē euangelicā p̄feri: nec lau

clamus: imo fortiter horremus eos q perfectionis titulo abutunt: tā in patria penurie: q̄ in cupiditate auaricie ut usū opulentū habeant & latū q̄ in ocio sitate pigritie cū sint fortes & ualidi: sed ex defectu spūs & spūalis exercitiū ociofi. Cōtra quos currit instantia defectu laboris manualis & cupide acq̄sitionis & plene subtractiōis aliis paupibus eorū q̄ ipsi in suo multiplici ap̄lo & supfluo usu cōsumūr qui merito iuxta p̄fatā auctoritatē Hiero. et̄ necessariis pbant̄ indigni. Adducūt. xi. cauillationē paup̄tatis em̄si ad ipsiū uirtuosā p̄uētiā cauillādā dicentes q̄ uita sacerdotū leuitaz & scōz p̄iarcha rū qui diuitiis abundarūt fuit figura p̄fectiōis euāgelice. Et iō si nouū testamētū nō repugnat q̄n̄ potius cōsonat. Sicut rota i medio rote. Nullo mō euāgelii p̄fectio cōsistit in carētia huiusmōdi possessiōnū: sed potius habendo eas cū domino dicatas. Hec aut̄ rō: quia multas absurditates cōtinet displicibiles scis nō tā nro q̄ ipsorū testio refellit & nō tā falsa q̄ heretica esse pbat̄: cū cōtra textū apl̄i p̄fectionē euāgelicā dicat in leuitatis possessiōnibus & eorū statibus contineri: uñ Apōst. ad hebre. vii. Si cōsumatio inq̄t. i. p̄fectio scdm̄ glo. p̄ sacerdotiū leuiticū erat: qd̄ adhuc necessariū fuit scdm̄ ordinē melchisadech aliū surgere sacerdotē: & non scdm̄ ordinē aarō dici translatō sacerdotio necesse est ut legis translatio fiat: ubi glo. h̄ incipit noui & uetis testamēti d̄ct̄as dare: quia illud ip̄fectū: hoc autem p̄fectū. Cui consonat quod idē apl̄s consequenter adiūgit: umbrā inq̄t h̄ns lex futuroz bonoz: non ipsam imaginē rez nunq̄ pōt̄ accedētes p̄fectos facere: nō est ergo p̄fectio uirtutū & cōsiliōz euāgelii i s̄rali obseruātia mādatōz dei legaliū: & i mō uiuendi illoz pōt̄ificū regredā: uñ sicut i figurali umbra: q̄ hoc mō d̄i rota i medio rote: nō p̄ s̄ralis obseruātie equalitatē i utroq̄ testō: sed p̄ spūalē intelligētie allegoricā p̄figuratiōnē. Audi sup hoc hie. ad nepotianū: nec uero mihi aliq̄s oppōat. d. i. iudee templo lucernas: mēsas: thuribula: patellas: cyphos mortariola etiā ex auro fabricata: Tūc hec probant̄ a d̄no q̄n̄ sacerdotes hostias imolabāt: & s̄ḡuis pecudū erat redēptio peccatoz: q̄q̄ hec omnia i figura p̄cesserit: nūc uero cū paup̄tate domus sue d̄ns dedicauent cogitemus crucē eius: & diuitias lutum reputabimus. Quid miramur q̄ xp̄s uocat inq̄u māmonam qd̄ suscipimus & amamus qd̄ se nō habere petrus testat̄: aliōq̄n si tm̄ litterā sequimur & i auro atq̄ diuitiis simplex nos delectet historia cum auro seruemus &c. Ducūt pōt̄ifices uxores uirgines lepra corporis aie uitii p̄feratur crescamus & multiplicemus & repleamus terrā. Figamus .vii. mensē tabernacula & solēnia ieiunia buccinis cōcrepēūf Quod si hec oīa spūalia spūalibus cōparātes intelligamus ut d̄ns noster intellexit & interpretus est: sabbatū: aut̄ aux̄ repudiemus cū ceteris sup̄stitionibus uideoz: aut si aux̄ placet placeāt & iudei quos cū auro approbare necesse ē aut dānare: hec hie. A quo luce clarius rō p̄ma dissoluit̄ & euāgelice pau

ptatis: p̄fectio noue legi pp̄rie cōuenire docet̄: q̄a sicut illis idiēta nō erat calitatis itegritas: sic nec cōsulta paup̄tatis. Vñ hiero. ad eustochiū: aliud fuit in lege ueteri felicitas i q̄ dicit̄ beatus qui hēt semē i syon & repromissio fit diuitiaz: statū aut̄ uir filius dei ingressus ē sup̄ terrā sibi nouā legē istituit: ut qui ab angelis adorabat̄ in celis: hēret angelos i terris tūc holofernis caput iudith cōtinēs amputauit: tūc iacobus & ioannes relicto p̄re rete & nauicula secuti sūt saluatore affectū carnis & uicula seculi & curā domus pariter reliq̄tes: tūc p̄mo auditū ē. Qui uult uenire post me &c. Nemo. n. miles cū uxore p̄git ad bellū: discipulo ad sepulturā p̄ris ire cupienti nō pmittit̄: uulpes foueā hnt̄ filius aut̄ hoīs nō habet ubi caput suū reclinat̄: ne forte cōtristeris anguste p̄mansurus hec hiero. Cui cōcordat bernar. i. s. de colloq̄o symōis & iesu lōge inq̄t aliud ē i luto aq̄rū multaz dimerfi. p̄sūdo maris iter capere terrā. licite possidēdo ad ipsā noui gressibus undā calcare oīa relinquēdo sed tpi gratie hec p̄rogatiua debebat̄. Antiquorū patz̄ sane diebus donec in terris uideret̄ & cōuertari iter hoīs d̄ns maiestatis nō erat euāgelice forma p̄fectōis: sed spūm̄ ipsū deū solū i terris loq̄bat̄ spū. At ubi uerbum caro factū est: & habitauit i nob̄ iā i eo tradita ē imago uite & cōuerfōis exēplar. qd̄ optebat etiā imitari ut utroq̄ seq̄ntes uestigio nō ulterius cū patriarcha: iacob altero femore claudicemus: nec illud dicimus tanq̄ si saluari qs̄ uel huius nequeat tpe si secus egerit: sed ut gradū agnoscat pp̄m̄ & locū p̄fectōis aut disciplinatus officiū nō usurpet. His duobus ueritatis preconiis confundētur uiri nostri tpi a quibus sub pietatis spe p̄ antiquoz patz̄ diuitias sub dolo euāgelica ipugnat̄ paup̄tas. Quod aut̄ dicit̄ fugietes paup̄tatis penuria q̄ uolūt esse similes abrahe iacob & dauid. Audiant n̄siōnē eiusdē ber. ubi supra: Excusaret se fortasse aliq̄ dicētes: abraā: isaac: & iacob cetētiq̄ sc̄i nunq̄ nō terrenas diuitias habuisse legūt̄: sufficit nobis eē sicut illi fuerūt. Neq̄. n. sumus n̄ris tpiōz meliores: si d̄ p̄abil̄ eēt possessio diuitiaz: nunq̄ illi in diuitiis tātā gratiā obtinerent a d̄no. Quid respōdebimus nonis imitatoribus s̄ctoꝝ uetēz: iponāt uitulū sup̄ altare d̄ni macēt arietes ircoseq̄ imolēt: q̄ abraā hoc fecit: sed inq̄t statum ultra nō habent ubi reuelata ē ueritas transiuit umbra: qd̄ si ipsas quoq̄ diuitias t̄pales umbra dixerimus fuisse futuroz: in figura siquē legimus eis oīa cōtigisse. Dēiq̄ q̄ terrenas palam diuitias possiderēt sc̄i p̄fecti cū sola trena palā p̄mitterēt a domino: ubi sane celestiū p̄missio sonuit necesse ē sp̄itualibus spūalia comparare: & mutuari sacrificiū spe munerata hec ber. Ex quibus & aliis p̄missis liquet: q̄ facta s̄ctoꝝ patz̄ ueteris testamēti quo ad diuitias & ad multa alia non sūt trahēda i exemplū cōiter xp̄ianis: per quod patet i s̄ania multoz p̄fessoroz euāgelice paup̄tatis: qui exēplo salomonis opulētī regis dicit̄ se d̄ni honorare sup̄tulosas fabucas de his que deberēt pauperes xp̄i com

h̄ iiii

tere erigendo: in quibus infirmorum & pauperum uacua uite scientia defraudant ipsas in talibus consumendo dispellendas. Adducit. xii. p̄uio se paupertatis fastidiosi hostes de p̄fectiōe ecclesie q̄ sc̄a ē i possessione cōi s̄be tp̄alis: nitētes rōnes sophisticas inducere ad pb̄adū ecclesiasticas possessiōes ad p̄fectiōis facere cumulū: tāq̄ p̄fectiū sit illis i xp̄o affluere q̄ p̄ xp̄o carere: q̄ nō solū gr̄iam paupertatis euacuat: uer̄ etiā fūdām̄tū ipsius ecclesie xp̄m & eius ap̄los maculatis q̄ neq̄quā ut pb̄atū ē supra possederūt aliq̄ tp̄ale: licet antiq̄ uerbis isanis & p̄mittēdis xp̄m & ap̄los tp̄alia possedisse nitātur pb̄are.

Quibus ridemus ueritatē approbātes & erroris fallam cōfutatē: uer̄ ē. n. q̄ facultates ecclesie sc̄a itēriōe a sc̄is & p̄ribus recepte fuerūt: sed & sine sue p̄fectiōis lesione uer̄ ē etiā q̄ xp̄s iesus sc̄dm eterne dispositiōis archanū ualere puidit tpe cōgruo ecclesie ipsā sublimādo ad regni coronā & sibi dādo possessionū tp̄aliū amplā pp̄ utilitatē multiplicē q̄ facti p̄res munere sc̄i sp̄s sciuerūt elicere affectum suū non inuisādo eisdē: & ipsā uirtual̄ disponēdo. Et sic error manicheor̄ q̄ dei eccl̄iam p̄pter possessiones acceptas a statu iustitie & p̄fectiōis asserūt esse collapsā: nesciuerunt enī uel noluerunt distinguere uarios p̄fectiōis gradus quibus p̄fectiōis fons xp̄s uario mō sponā suā in diuersis statibus ornat de quibus infra dicet̄ cap. Iesus p̄fectā consulens. In q̄bus tñ status paupertatis xp̄i & ap̄lorū & modus quē ip̄osuit eis se hēndi ad tēporalia obtinet sūmū gradū: p̄pter qd̄ sicut approbamus uer̄: Sic & reprobamus errorē. s. q̄ possessio tēporaliū faciat ad p̄fectiōis culmē. Cū enī ex supra dictis est sup̄abūde mōstratū q̄ xp̄s & ap̄li tēporalia possidere noluerūt: p̄fectiōis culmē sc̄dm istud dogma p̄phanū assecuti nō sūt. Qui uero modū uiuēdi p̄nū tēporē in abūdātia tēporaliū uite xp̄i p̄ferit & ap̄lor̄: quod dicere ē impiū & p̄phanū.

Vnde Hiero. monachi uitā describēs ait: scribere disposui ab aduētū saluatoris usq̄ ad n̄ram: ab ap̄lis usq̄ ad huius t̄pis feces quō & p̄ quos xp̄i ecclesia nata sit & adulta p̄secutorib̄ creuent martyris cōtonata sit: etiā postq̄ ad xp̄ianos p̄cipes uenerit potētia & diuitis maior sed uirtutibus sit minor effecta.

In his hiero. uerbis clare eligit̄ error p̄fatus. Sequit̄ enī qui plus abūdant i eccl̄iasticis redditibus hi p̄fectiores existāt & q̄ absq̄ detrimēto p̄fectiōis ad r̄ligionē paupertatis altissime nequaq̄ se trāsferre possent: qn̄ potius ecōtra paupertatis erunas abūcere: & ad facultates eccl̄iasticas aspirate sc̄m erit atq̄ p̄fem.

O quot nūc p̄fecti essent in mūdo secūdu illud dogma p̄phanū & anti xp̄ianū cōmētū. Quos deridēs Hiero. ad nepotianū ironice ait. Sint ditiores mōachi q̄ an̄ fuerit sc̄lares: possideāt opes sub xp̄o paupe: quos sub locuplete diabolo nō hūerunt & suspiret eos eccl̄ia diuitiar̄ quorū cūq̄ possessio & si possit esse absq̄ p̄ccō & sine p̄fectiōis detrimento

in aliquo statu maxie in platis p̄fectis: eos tñ cōmē dare excessiue oīno scōr̄ doctrine repugnat: ambiciofas mētes ad desiderū ipsar̄ inclināt: pp̄ qd̄ sc̄i ab eor̄ appetitu retrahūtur quātū sciunt. Redditus enī ecclesiastici sūt illecebrosē diuitie: & piculose: etiā ip̄semet p̄fectis uiris sepe pb̄ent occasionem ruine: & ideo relinquere eas p̄fectiōis ē: p̄fectio enī non tātū dicit iustitie rectitudinē: uerū etiā expeditionē. Vñ gre. iiii. mox. Ray: ualde est ut q̄ possidet aux̄ ad requiē redeāt. Cū p̄ semetipsam uentus dicat. Quoniā difficile ē q̄ pecunias hēnt intrare in regnū celor̄. Itē in. iiii. dia. Cura rei familiaris uix sūn culpa agit̄ etiā ab his q̄ qualiter culpas declinare debēt non ignorant. Cui concordat Ambro. in lib. de offi. Si bñ memineris nil utile nō q̄ ad uite illius ē ne p̄sit gr̄iam differimus: nō quod ad delectationē p̄ntis nec alia cōmoda in facultatibus sed icommoda huiusmōdi reputamus si non reiciant̄ ea q̄ oneri magis cū ad sūt estimamus q̄ disp̄sario cū erogāt.

Idē quoq̄ in alia pte h̄bn sic ait. Nullum administrant diuitie ad uitā br̄am: quod euidēt̄ demonstrauit dñs in euāgēlio dicēs. Bñ paupes sp̄itū &c. Bñ qui esuntis &c. Itaq̄ paupertatē famē: dolorē: q̄ putāt mala non solū impedimēto nō esse ad beatam uitā: sed etiā cām & uia esse euidētissime p̄nūciatū ē. Sed & illa q̄ uidēt̄ bōa diuitias facietatē & leticiā ex p̄te doloris & detrimētū esse ad fructum b̄itudinis d̄ficio declaratū ē iudicio liquet. Sic ergo non adminiculo non sunt ad uitam eternā corporis bona: sed etiam dispensatio: hec Ambro. Vbi superior error apertissime confutatur. Quod si dicat cauillator ita intelligi de possessionibus secularium: non de ecclesiasticis bonis que sunt sanctificata domino. Respondetur sibi euidentiā facti & factorum dictis. Non enim dicuntur domino sanctificata: quia aliquid in seipsis sanctum contineant: uel quia sanctum faciant continentem: sed quia nō nisi cum sanctitate mentis debet adhereri sine dilectionis affectu: & non nisi sancte debent expendi. Quod satis probat auctoritas prosperi de uita superioris allegata. Sed Augu. pro primo sic dicit in fine libri: unde malum. Qui inquit bene uult uti tēporalibus bonis non eis amore conglutinetur & uelut membra animi sui faciat quod sit amādo: ne cum reserari ceperint cum cruciatu & t̄be sedēt sed eis totus superferatur: & habere illa atq̄ regere paratus: amittere uero & non habere paratior. Cui concordat greg. nazanzenus in quodam ser. contra persecutores ecclesie. Si facultatibus inquit defraudabunt quibus nimis sed facilius malas abscidere quas nō hēo. Si aut̄ eccl̄iasticus ē utiq̄ pro quo omnis pugna & omne certamen est. An ignoramus q̄ pecunie cupiditatē & locolor̄ fraudē ad p̄dicacionē p̄ficiat xp̄i. Ad hoc qd̄ dicit Ambro. i li. de off. q̄ xp̄s ap̄los sine auro misit: eccl̄ias sine auro aggregauit. Iterū q̄ plurimū possidet nō abundat: quia nihil est quicquid in seculo est: & qui

eriguum hēt non minuit: q̄a nihil ē cōnectit res si
 ne dispēdiō ē q̄ tota est dispēdiū. Ex his sanctorū
 edictis patet q̄ bona ecclesiastica licet sine amore de
 beat possideri: sūt tū illecebrosa & multorū malorū
 occasio abiēti. Quod tñ uidemus ipressuris huius
 tpis in symoniis: i litigiis clericorū: & i abusoribus
 bonorū ecclesie: & in unguētis crebris pp appetitū
 sue abundantie excitatis. Et de hoc magis sciendū
 ē q̄ scribēdū: nec de his experiēdis occupandi su-
 mus: q̄a ea ubiq̄ in urbe romana experitur mūdus
 Tm. n. in hoc erūnoso tpe multiplicata sūt i t̄pali-
 bus ecclesie: ut paḡ ualde sit qd̄ reperit̄ in dictis san-
 ctorū respectu eorū q̄ exp̄mitur in intuitu malorū
 p̄sentū. Licet acutus expugnator p̄stibuli deri-
 corū eximius doctor omnis sanctitatis amator bea-
 Ber. Sagittas acutas & plurimas miserit cōtra ipso-
 rā lasciuā: ponā hic unā de sagittis parū acutam re-
 spectu aliarū. Ait. n. sic de colloq̄is simonis & iesu.
 Ditatas dotatas uidemus ecclesias a potētibz &
 diuitibus huius seculi: q̄ i opibus bonis dītes iux-
 ta pauli admonitiōē amicos sibi facere studuerūt
 de māmona a quibus i eterna tabernacula recipere
 tur qd̄ diu speraret̄ ab aliis se recipi q̄ daues uidet̄
 habere. Sed heu data est ista prouidentia eorum
 in occasiōē carnis q̄ sibi atq̄ aliis in celo taberna-
 cula facere debuerāt i terra cōiūgūt domū ad do-
 mum & copulāt agrū ad agrum. Quod tapuit ab
 ore ap̄torū huius tēporis uerbū gratie: uerbum si-
 dūt. Ecce nos reliquimus oīa & secuti sumus te. Ec-
 ce. n. ut plus sit. Et sacerdotes diuites fieri uolūt. Si-
 militer Et suā h̄ & abūdantiā suā recipiunt cōsolatio-
 nē. Similiter amicis egerēt: & ipsi ut aliena taberna-
 cula reciperēt: & ipsi ut propria nō habētes. Beati
 .n. paupes spū qm̄ ipsoz ē regnū celorū: h̄ Ber.
 Quomō at̄ sancti antiq̄ pastores tēporalia eccle-
 sie dispēfabāt cū ipsoz cōtēptū & spiritu paupertatis:
 quomō inter rege afflūctū copias sic uiuebant
 sicut egētes: multos autē locupletētes tāq̄ nihil ha-
 bentes & oīa possidentes: satis ostēdūt perfectiōes
 eorū in ppriis legendis cōtēte. Nihilominus ali-
 sum gradum p̄fectōis ipsi met attribuūt ap̄lice pau-
 pertati: quod satis apte mōstrat Hiero. i cōmēdan-
 tiōē unius sancti epi de quo sic scribit ad rusticum.
 Sanctus exupius eps tolose uidue sareptane imita-
 tor esuriēs pascit alios & ore pallēte ieiunius; fame
 torquet̄ aliena: oēm substātiā xpi uisceribus eroga-
 uit. Nihil eo dignius q̄ corpus xpi canistro uimini-
 neo sanguinē portat i uetro. Qui auaritiā picit de
 tēplo: qui cathedras uendētū colūbas mēlasq̄ sub-
 uertit: māmonē & nūmulariorū era disperlit: ut do-
 mus dei domus orōnis uocaret̄ & nō spelūca latro-
 nū: huius sectarū uestigia & ceterorū q̄ uirtutū illius
 filies sūt quos sacerdotū & humiliores facit & pau-
 periores. Aut si p̄fectiōes desideras exi cū abrahā
 de patria & de cognatiōē tua. Si habes substātiā
 uende & da pauperibus: si nō habes gaudi onere

es liberatus: nudū xpm nudus seq̄ns: durū: graue
 difficile: sed magna sūt p̄mia. In his Hiero. uerbis
 distiguit apte p̄fectiō bñ dispēfat s̄ t̄palia ecclesie
 & p̄fectiō xpm nudū sequētis per spūm paupertatis
 extreme q̄ qd̄ ē p̄fectiō euāgelica seu ap̄lica: sicut
 idē dicit ad demetriādē. Ap̄li fastigii p̄fecteq̄ uirtu-
 tis ē: uēdet̄ oīa & paupibus distribuere: & sic leuem
 & expeditū cū xpo ad celestia subuolare. Quia
 igit̄ sacri doctores duplicē p̄fectiōē tagūt: de qui-
 bus magis infra dicit̄. s̄. p̄fectiō q̄ habet̄ i cōibus
 bonis ecclesie: de quibus facti dicūt q̄ dño cōsecrātur.
 Et q̄a eorū dominiū nō debēt sibi ministri ecclesia-
 rum proprietate dānabili uendicare: & q̄ bona hu-
 ius magis sunt celestia: q̄ mundana: magis comu-
 nia q̄ p̄nuata h̄ prima est. Alia est in paupertate
 apostolica & penuriosa. Ideo ad euidentiā eiusdē
 distinguemus. Primo quadruplicē rege tēporalium
 cōmunitatem ex quadruplici iure manātē. Et post
 modum diuidemus duodenam prerogatiuā paup-
 tatem apostolicā cōmendantē. Prima cōmu-
 nitas est que manat iure necessitatis nature: que fit
 ut omnis res ad nature sustentationē idonea quā-
 rūcūq̄ sit alicui persone appropriata illius fiat qui
 indiget necessitate extrema: & hoc potest dici ius
 poli: cui discordare non pōt ius fori. Et huic cōmu-
 nitati renunciare non est possibile pro eo q̄ manat
 ex iure naturali inserto homini quia dei est imago
 & creatura dignissima: propter quam sunt omnia
 mundana creata. Secunda est que emanat ex
 iure charitatis fraterne que fit ut omnia sint iusto-
 rum ex cōmuniōne quadam charitatis que sūt
 propria singulorum fiant uniuersorum cōmunia:
 secundum illud Apostoli. i. ad Cori. iii. Oīa uestra
 sunt. De qua Augu. sup lo. ome. vi. loquēs contra
 donatistas. Veniat inq̄ ad catholicam ecclesiam &
 nobiscum habeant non solum terram: sed & eum
 qui fecit celum & terram. Et huic cōmunitati renū-
 ciare non est licitum: quia manat ex iure diuinitus
 infuso per quod est unita in colūba. i. in uniuersali
 ecclesia. A qua quidē uniuersitate & cōmunitate
 nullus potest discedere seruata lege diuina: que to-
 ta cōpletur in charitate & in h̄ centuplatur q̄cqd̄ p̄
 deo relinquitur etiam in hac uita. Tertia cōmu-
 nitas est que emanat ex iure ciuitatis mundane q̄
 fit ut unius imperii regni uel ciuitatis una fiat res
 uel unius societatis mercatorum uel pugnatorum
 cōmune fiat lutrum & damnum: uel unius familie
 indiuidē una fiat hereditas cōmunis. Et huic com-
 munitati renunciare ē de p̄fectiōis euāgelice neces-
 sitate: q̄a talis cōitas p̄sonalē icludit necessitatē que
 manat ex iure diuinitus istituto. Cū ēt anexa sunt
 q̄ occasionaliter inducūt difficultatē ad bonum: &
 pronitatē ad malū. Ac p̄ h̄ p̄fectiōni euāgelice
 aduersat̄. Et iō aīe scē huiusmodi suadet̄ diuisio:
 ut in ps̄. dicit̄. Audi filia: & uide & inclina aurē tuā
 & obliuiscere populū tuū & domū patris tui. Quar-
 ta cōitas ē q̄ manat ex iure dotationis ecclesie q̄ pat-

nim ē dīnū: partī ē hūanū. Si quis subtiliter pēset di-
cā canonū & scōg: hac cōitate fit ut oīa bona q̄ cō-
ferunt ecclesiis domino dedicēt ad cōem substan-
tationē ministroꝝ suoz & pauperū. Et hec cōitas
ē i omnibus ecclesiis collegariis habētibus possessi-
ones. Et huic cōitati nolle renuntiare nō facit ho-
minē iperfectū qa tenere pōt salua perfectiōe secū-
dū aliquē perfectiōis statum. Sicut apparet in reli-
giosis cenobitis & in prelatis perfectis & sanctis se-
cūdū statū suum q̄ tpalia possident i cō: qa talis cō-
munitas ex iure diuinitatis manar: ut de altari ui-
uat q̄ seruit altari. Et sunt illis oīa cōia q̄bus ē cor:
unū & aīa una: unus spiritualispī & una uiuēdi for-
ma: tamē renuntiare facit ad euāgelice pfectionis
culmē: & dicit euāgelice pfectionis statū: pro eo
uidelicet q̄ talis cōitas q̄q̄ manet ex iure dīno: ma-
nar ēt ex iure humano: & qa nō solū ē spiritual' ue-
rū ēt tēporal'. Et qa licet in ea excludat' proprietas
psonalis cōcluditur: tamē proprietate collegialis cu-
ius ēt quelibet persona de collegio particeps ēē di-
gnoscat: nō solū quātū ad usū uerū ēt quātū ad do-
miniū: dū unusq̄q; auctoritatē habēs a iure ad res
sue ecclesie recuperādas & exceptionē ad defendē-
das: q̄ uere declarat dīniū pax rerū agētē uel recipi-
tē aliquāliter ēē picipē. Quoniā igit ē ualde diffi-
cile oībus abdicatis i sola paupertate gaudere quod
ē apostolici status: difficile ē nihilominus psonali
pprietate exclusā sola ecclesiastica cōitate ēē cōten-
tū: quod ē propē cenobitici status i quo cōcōmita-
tur castitatis uotū cū abnegatione pprie uolūtatis:
ideo ē utrūq; pfectū licet impari gradu: Et per hī
pater q̄ paupertas altissī: ma q̄ ē apostolica nihil sub
celo possidet tēporale: sed denudās possessionem
ab omni iure & opulētia rerū usūs: nudus sequitur
crucifixum.

Quod paupertas ualet ad quatuor quoz: quodlibet
sequitur tria bona & sūt. xii.

Vius at paupertatis altissime q̄ cōsistit i pe-
nuria usūs rerū tpaliū extēior nō solum
i expropatione interna: ē multiplex utili-
tas distinguēda. Est. n. figurata p illā euāgelicam
margaritam q̄ tate pcciositatis ē ut p illā emenda-
sint oīa distrāhēda: ualet. n. specialiter ad quattuor.

Ad extermiū iniquitatis

Ad exercitiū pfecte uirtutis

Ad possessionē pfecte iocunditatis

Ad publicationē euāgelice p̄dicatiōis.

Primo pp expiationē culpaz p̄petratarum. Est
n. caminus expurgans & eluminās sordes uitio-
soꝝ. Iuxta illud Esa. xlviii. Elegi te i camio paup-
tis: quod maxime de illa paupertate intelligit' q̄ non
tātū uolūtate p rerz cōtēptū afficit: uerū ēt corpus
p penuriā affligit. De qua Grego. in ome. de lazaro
& diuite: purgat ignis inopie etiā diuitis bona re-
munerauit felicitas trāseūtis uite. Illū paupertas af-
flicxit & terxit: & istū abundātia remunerauit & re-
pulsit. Et infra. de pauperibus uero sollicitē p̄fate:
quia eoz uitā magistra paupertas cruciat quousq;

ad rectitudinē perducatur. h̄ Grego. Quod si purgat
paupertas necessitatis cā radice charitatis multo ma-
gis illa. penniola paupertas purgat quā feruēs cha-
ritas i uoto nolūtatis cāt. Secūdo pp subtractionē
occasiōis peccādi q̄ sicut diuitiarū affluētia creūcūt
sic uolūtaria paupertate minuuntur: unde Criso. sup
ep̄lam ad hebr̄. Ser. secūdo xpianus i paupertate cō-
stitutus q̄ cū diuitiis magnis quō h̄ ē qa excludit a
se supbie typū: nō erit arrogans sed patiēs obtēpe-
rans: & pudicus: mitis & patiens. Qui uero i diuitis
cōstitutus ē multa illū adhuc. bona ipediūt. In-
spiciamus ergo q̄ s̄ q̄ diues opat': rapit aliena: est u-
at cupiditate: nephandos nō desinit perpetrare cō-
cubitus: maleficia cūcta cōmittit. Nōne uniuersa h̄
ex diuitiis cōspicijs generari. Iterū quoq; in paupe-
rie magis q̄ in diuitiis uirtutes facili' possidemus: nec
mihi dicas q̄ i hac uita dītes nullā uicidētā suscipiūt
Nā cū oībus malis suis ēt hoc malū h̄nt ditie quia
malignitate peccātes ab ultriōibus tuēt'. Et q̄ ditias
possidet sp̄ peccās nulla pena renocat' sed sine ul-
lis remedijs uulnera suscipit pccōꝝ: & frenū illi ipo-
uit: hucusq; Criso. Quod si forte aliq; dicat q̄ de
paupie ml'ta mala oriūt': R̄ndet iſerius. xviii. ser.
Nemo cāet p paupertate tāq; paupertas cā sit ml'tozū
maloz neq; obloquat' xp̄o q̄ pfectionē illā dixit.
Si uis pfectus ēē &c. hoc ipse & uerbis dixit & opi-
bus cōprobauit & ostendit & per discipulos suos
docuit. Sectemur ergo paupertatē: maximū q̄ppe
bonū ē. Nihil. n. opulētius eo q̄ paupertatē ipōte di-
ligit & cū alacritate suscipit. Valet ēt. iiii. ad iniqui-
tū extermiū pp uitio sarū radicū abscisiōem: un' ei
fo. ser. eodē. Abūcamus q̄cūq; corpus florere faci-
unt: uiciāt at aīam: ut puta sunt ditie: delitie: & gio-
ria. Cūcta h̄ carnis s̄ & amoris corporeofitas: non
amemus āpliora: sed paupertatē sēp sectemur istam.
Magnū. n. bonū ē: sed sapiētia paupis inqt p nihilo
hētur. Et itēz ditias & paupertates ne dederis mi-
hi: & ex camio paupertatis liba me: q̄re ergo illa dca
sūt & in ueti testamēto dicebātur ubi ml'ta ditiaz
rō hēbat: ubi paupertatis erat pl'imus cōtēptus ubi h̄
qdē maledictio erat. Sed nūc nequaquā ita ē. Si uis
audire paupertatis p̄dicamēta ipsā & p̄fessus ē iesus:
& dixit. Filius hoīs n̄ hēt ubi caput suū icliet. Et ite-
rū discipul' suis dicebat. Nolite possidere aurz neq;
argētū. Eteis dicebat petrus q̄ ex sua natiuitate erat
claudus. Argētū & aurz nō ē mihi. Et in ipso qdē
ueti testamēto. Nāhelyas p̄ter melotē nihil hēbat.
Nōnehelysens: nōne loā. hucusq; Criso. Paup-
tatis tolleratiā laudat: qa p eā corpaliū rerum amor
abscidit' q̄ ē p̄ma radix uitioꝝ: laudat ēt quia per
eam abscedit: secūda q̄ ē timor male hūiliās. un-
de & consequenter adiungit: uides q̄ maxime fi-
duciam facit h̄ paupertas. diues seruus est obnoxius
dānis & tribuens omni uolenti ei nocere: ille at ni-
hil hēt: p̄scriptiōnē non timet nec cōdemnatio-
nem. Nequaquā enim paupertas fuit sine fiducia
Tunc iesus cum paupertate mittebat apostolos in
causam opus habentem multa fiducia: ualde enim

et fortis pauper & non habet unde iniuriam patiat: hec uerba Crisostomi intelligi non possunt nisi de paupertate que nihil habet: nec tria superiora aliquid concludunt de paupertate monastica que gloriatur se solum nihil possidere: & omnia uelle habere in usu abundantanti & rerum ubertate. Sed penuriosa paupertas que euangelica ex his concluditur nisi ualere ad exterminium omnis culpe. Valet secundo penuriosa paupertas ad exercitium uirtutis perfecte: primum quidem quia per eam uirtus acquisita probatur: unde Ambrosius in primo libro de officiis. Non potest quis premium accipere nisi legitime certauerit: nec gloriosa uictoria ubi non fuerint laboriosa certamina. Ideoque dominus in euangelio. Sancti pauperes spiritu &c. Non dicit beati diuites: sed pauperes. Ibi. n. incipit beatus iudicium ubi eterna estimatur humana. Hic Ambrosius constat autem quod eterna non est in paupertate ratione contemptus rerum in mente: sed ex sola expropriatione penurie temporalis quam sustinemus in corpore.

Secundo uidelicet quia uirtus propria custoditur. Unde Hieronymus ad Paulinum. Socrates thebanus homo quondam diuissimus: cum ad phandum athenas pergeret magni auri pondus abiicit. Nec putauit se uirtutes posse simul & diuitias possidere. Denique & tu audita sententia saluatoris. Si uis perfectus esse & uerba uertis in opera: & nudam crucem sequeris punisque manibus: & candido pectore pauperem te spiritu & operibus gloriare expedietior & leuior condescendens scilicet Iacob. Videlicet est tertio quia uirtus custodita expeditius in fine perducit. Iuxta dictum Crisostomi super epistolam ad hebraeos. fermoe. v. Non haberes diuitias: nisi propter hoc doleremus: sed gratias magis uniuersis deo ac domino referamus: quia nos paruo labore eandem mercedem potuerimus quam diuites pro mereris: & si uoluerimus est amplior. Nam ex paruis magna lucratur. Huic est Gregorius super euangelium uocationis apostolorum in omni. consonans ait. Regnum celorum tantum ualeat quantum habes. Et iterum ibidem. Ante dei oculos nunquam est uacua manus a munere: cum archa cordis fuerit plena bona uoluntate. Quapropter cum uoluntas ubi deest possibilitas pro facto reputaretur: & sanctis pauperibus qui diuitibus uelle & facere. Multum igitur facit paupertatis inopia ad uirtutum expeditionem. Unde euangelici pauperes discurrentes pro mundum quot uidet necessitates christi fidelibus: tot habent cordium cruces: & imolationes in suis uisceribus pietatis: unde & illi sunt magis elemosynarii in affectu & ab omni seculi auaritia: nulli rei extrinsece parcunt quin ea liberaliter tribuat pro christi pauperum releuando defectu. Quo contra his fallaces pauperes qui nihil uolunt subire penurie usus arida portant ultra ad aridos pauperes & medicos. Et non solum de sibi necessariis nisi uolunt indigentibus impartiri: sed multis superfuitatibus quasi continue saturant superflundi. Expoliantes alios pauperes necessario uictu in his qui consumunt suo superfluo usu & fastu. Hac ergo fallaci paupertate exclusa de medio que omnium est uitiorum sentina: uera paupertas euange-

licam extollamus: quia plurimum uidelicet ad exercitium plurimamque uirtutum: ut dictum est: & alius foret descendendum nisi modus uoluntatis nos artaret: quia per eam uirtus perfecta probatur: & in fine multum expeditur. Consequenter et ualeat hec alta & penuriosa paupertas ad perfruitionem iocunditatis interne: & ad extaticam eleuationem contemplationis excelsae. Primo quidem ratione extrinsece securitatis. Excludit enim omnem timorem mundanum & humanum: seruilis & uitiosum imperfectum & formidolosum. Unde Crisostomus in omni. ultima super Mattheum. Diuitem necesse est multum indigere & turpiter seruire: formidare & suspicari: & timore eorum qui suspiciant oculos & calumniatoris ora: & auarorum concupiscentias: sed non paupertas aliquid tale: sed contrarium uniuersis regina est pluribus non subiecta: sed munita portibus tranquillae & palestra: & gymnasium phisice. Constat autem quod paupertas furibus non subiacet: ea potissimum est in qua nihil habetur: de qua subdit ibidem. Audite quicumque estis pauperes magni: & quicumque ditari concupiscitis non pauperem esse malum: sed non uelle pauperem esse: & nec malum extrema paupertas: & non erit tibi malum: & si philosophans multum est honorum finis & origo. Nec tantum dat securitatem penuriosa paupertas in hoc seculo umri: & in futuro iudicio. Unde Bernardus super psalmum. Qui habitat &c. felix paupertas uoluntaria omnia relinquitur propter te domine iesu: felix tamen que tanta securus tanta gloriosos in illo singulari fulgore electorum in illo tremendo examine meritorum: & in illo tanto discrimine iudiciorum. Ex quibus sequitur quod penuriosa & euangelica paupertas reddit securissimum profectum: quod multum ualeat ad perfruitionem interne letitiae. Sed mirabiliter confert ad sublimationem contemplationis excelsae: quia in nullo sollicitatur animus: nec etiam pro necessario uictu: propter quod christus iesus a sanctis pauperibus apostolis quos super more perfecte contemplationis extulit: omnemque sollicitudinem amouit. d. Nolite solliciti esse anime &c. Vbi notatur quod omnis diffidentia amouetur a pauperibus christi cum eis dicitur quod pater gratiam regnum dei & iustitiam eius: & hec omnia adiacent uobis. Est tamen quidam diffidentia que prouenit ex peruersitate que habet infidelitatem & desperationem annexam: ut puta cum quis de bono diffidit: uel quia non credit deum curare humana tantum que infidelis: uel estimat se a deo derelictum propter peccata sua tanquam desperatus: & talis diffidentia & sollicitudo procedens ex ipsa omnibus prohibet: & confidentia illi opposita omnibus precipit. Est & alia diffidentia que ex pusillanimitate cordis ueniens habet annexam remissionem amoris doni: & superfluum amorem suum: & hec stare potest cum charitate imperfecta. Et ideo hic pusillanimitas diffidentia: & sollicitudo ex ipsa ueniens euangelicis & perfectis uinis inhiabet: & confidentia eidem opposita perfectis iniungit quatenus contemplatores ueritatis allegorie pusillanimitatis sollicitudinem pro necessariis fugiat & calorem charitatis confidenter de deo cum promptitudine ad perfectam paupertatis incommoda consistat assumat: & in iubilo iocunditatis interne sit ei securus mens quasi iuge conuiuium & sit eis sicut uolatus.

securus & liber ad contemplandum deum. Ad hanc cōfidentiā Augu. inuitat in libro de elymolina. Metuis igit ne patrimoniū tuū forte deficiat si ex eo opari largiter ceperis. Quādo. n. uiro iusto deesse possint subsidia cum scriptū sit. Non occidet deus animā iusti fame: helyas in solitudine coruis ministrantibus pascit. Et danieli i lacu leonum ipse dā iussu regis incluso prādiū diuinitus apportatur & timemus ne operati & deū promerenti desint alimēta cū ipse i euāgelio ad exprobatōne aliorū quorum est mens dura: & fides parua contestetur & dicat. Aspice uolatilia celi que nō serūt neq; merunt neq; cōgregant in honora: & pī uester celestis pascit illa. Volucres deus pascit in quibus nullus diuine rei sensus ē: nec cibus nec potus deest: & tibi xp̄iano: tibi dei seruo caro existimas aliquid de futurū. An putas q; pascit xp̄m: a xp̄o nō pascatur: aut eis terrena deerunt: quibus deus & celestianon desunt. Vnde hec incredula cogitatio ē: nnde ip̄ia & sacrilega cogitatio: h̄ Augu. Nota ergo sup uerbū dñi q; singulariter uolatilia celi se pascere dicit: quā uacates cōtēplationi uolatibus singulari cura nutriuntur ab ip̄o. Ip̄i enim sunt q; excellenter pascunt christū de intimis sue mētis occupati contine in cōtēplatione magnaliū sue potētie: & dolore & crucis sue assūpte nature. Vnde excellentissime uidelicet paupertas euangelica ad cōtēplatiōis celsitudinē sequēdā. Nā ip̄os ē singulariter regnū celorum: unde plures dixi qd̄ reperere non piget q; paupertas euangelica est tranquilla & pacifica dei possessio absq; distractionis sollicitudine molestia & impedimēto: per quod patet q; doctores illi q; dicunt q; religio ordinata ad cōtēplationē esset imperfecta nisi haberet sufficiētia oīum tēporalium ignorant: & paupertatis bonū: & alte cōtēplationis statum. Nā per hoc sequeretur ut dimittamus de xp̄o iesu q; beatissima mater eius & facti apostoli fuissent in cōtēplationis altitudine. imperfecti & inquieti. Nā aliquādo fuerunt pauperes penuriosi ut ex predictis patet abunde. Secundo uidelicet ad iocūditatē iternā rōne expectate mercedis: unde sup illud lob. xii. Deridetur iusti simplicitatis lāpas cōtēpta apud cogitationes diuitum: parata ad tēpus statutū dicit Grego. Statutū quippe cōtēpte lāpatis ē tēpus extremi iudicii predestinatis. Tunc diues reprobore oculis patescet: quia cecitati potestati sunt submissi q; terrena oīa reliquerūt. Quis enim diuini amoris stimulo excitatus h̄ terrena despexerit. Ille proculdubio honorē iudicarie potestatis obtinebit: ut simul tunc iudex cū iudice ueniat qui nūc consideratione iudicii sese sp̄ōtanea paupertate castigat: h̄ Grego. Liquet ergo q; paupertas pro qua quis deridet & cōtēnit ea potiss̄ ma ē: que annexā h̄r exteriorē penuriā & uilificatiōem. Vnde Ber. Ser. diiii. Duo hēt paupertas: dominiū sequētū afflictōem. s. & utilitatē de quibus pheta. Vide inq; domine humilitatē meā & laborē meū: & propterea in terra sua duplicia poss. debunt: ut pro

pudore sit honor iudicarie potestatis: pro labore refingeriū placidissime sessionis. Hec. n. ē que castigat purgat: probat humiliat & exaltat. Paupertate igit penuriosā comitat letitia mētis: unde sup illū ps̄al. Ego sum paup & dolens & c. glo dicit. Laudabo ime & i mēbris meis nomē dei mei cū cantico. i. cū delectatione: quā si oīa desunt: deus tu mecū es. Sed constat q; nullus ē illo pauperior: cui oīa desunt: nec illi tamē deest mētalis iocūditas ac p hoc nec cōtēplatiōis sublimitas: pp quod subdit uideant paupes & letētur: querite dominū & uiuet aīa uestra. Tertio quoq; ad ipsum ualde uidelicet rōne perfuse cōsolationis. Ome. iiii dicit Criso. Descendamus inq; ad paupertatis caminum uideamus qui ābulāt i eo zelator: colla cōculcātis uideamus christum hominē in camio psalētē: gratias agentē paupertati ultime alligatā & multā feruētē deo laudationē. Etenim pueris illis tribus similes sunt qui paupertatē cū gratiarū actione ferūt. Nā & igne terribilius paupertas incēdere consuevit: sed illos pueros nequaq; incēdit. Ita ut nunc sup paupertate si gratia egeris uincula dissoluūtur & flāma extinguitur & si non extincta fuerit quod multo mirabilius est pro flāma ros orit. Quod & in prophetatibus ē: quoniam in paupere diuitibus disponuntur copiosius: & in medio camio tore puro potiūtur. Et enim maximus ē ros nō detineri concupiscentia diuitiarū: & illi tunc cōtēpnētes regē facti sunt rege emuliores. Et tu utiq; si despexeris mundana negotia mundo eris honorabilior secūdam sanctos illos quibus mundus nō erat dignus: ut igitur dignus celo efficiens deride psentia. Ita. n. & hic eris clarior: & futuris poteris bonis: hucusq; Criso. Euidenter ostendens q; uoluntaria penuria rerum est q; maxime utilis ad perfruitionem interna iocūditatis. Valet etiā quarto ad publicationē euangelice predicationis: primo quia facit eam magis credibilem: unde Criso. ome. xv. super Mat. Talis est luminis uirtus ut nō solū luceat: sed et̄ illuc ducat illos qui sequuntur. Cum. n. uiderint omnia presentia nos cōtēnētes & ad futura preparados ante oēm sermonē operibus nostris credent. Quis enim ita ē amens ut uidens eum qui heri lasciuebat & dicitur batur: omnia exutū: & ad famem & inopiam & duram uitam & pericula & sanguinem & occisionem & omnia que uidentur penulosa preparatam nō manifestam accipiat hinc futuro: demonstratiōem. Si at̄ presentibus nos implicauerimus & imiscuerimus qualiter potuerunt credere q; ad possessionē alia festinemus: hucusq; Criso. In his demonstrans clare: q; uoluntarie & penuriose paupertatis exemplum in predicatore magis credibilem facit euangelicam predicationem. In quo & aperte confunduntur pdicatores huius tps̄ q; se paupes iactant impudens excessus. Et aperte concluditur q; in hoc cōsistit ratio quare eis ad fructum salutis: parē aut nihil credit mūdus. Secūdo et̄ uidelicet ad hoc q; eā reddit ualde efficacē. Iuxta qd̄ Dama. li. iiii. dicit

Euāgelii diuine cognitiōis p̄dicatū ē: nō bellis: sed carneis exercitationibus aduersarios deuincēs. Sed pauci nudi paupes & illiterati: uerbari & mortificati crucifixū corpe mortuū p̄dicātes: sapiētibus & insipiētibus pualuerūt. h̄i dama. Et filia i nri ip̄is p̄dicatiōibus fierent si ad p̄p̄lū filia uerba & exēpla deferrent. Tertio ē uidelicet ad hoc q̄ efficit eā magis acceptabilē: unde sup̄ illud Mat. Dignus est operarius mercede &c. dicit Criso. ome. xxxii. Manifestum qm̄ ad eos cibari oportebat: ut nec ip̄i magna sapiant aduersus eos qui docebantur omnia prebentes: & nihil accipiētes ab ipsis. Neq; ipsi n̄r̄sus abscedantur tāq; despecti ab eis: uult dicere Criso. q̄ magis conuinctio amoris erat: quando uidebāt apostolos a q̄bus oīa uerba salutis recipiebant sibi familiariter uniti in acceptione familiariorū ad uictum: q̄a per h̄i patebat q̄ nō despiciant populū ifirmū. Cū igitur uolūtaria rerū penuria euāgelii predicationē magis reddat predicabilē & credibilē: efficacem & acceptabilē: ac per hoc auditores inducat ad fidē: erigat ad spem: & eliciat ad charitatē: manifestum ē q̄ maxime: uidelicet ad euāgelice ueritatis predicationē. Cuius ē uidentis signū ē q̄ per apostolos pauperes rebus & spiritu q̄q; numero diffusa est euāgelica ueritas in orbē uniuersū: ut de ipsis uerū dictū sit. In oēm terrā exiit &c. Vnde & Criso. ome. xli. super Mat. Si at homines. xii. orbē terrarū conuenterunt: excogitate q̄ta ē uestra malitia: cū tantū existentes qui reguntur nō possunt quos corrigere quos mūdīs oportebat sufficere. & cē fermētū. Sed figurā habebant: sed nō signa eos mirabiles fecerunt. Multi & enim demones piiciētes: q̄a iniquitatē operati sunt nō sunt facti mirabiles: sed puri. Sed qd̄ inqt̄ ē q̄ eos magis ostendit pecūiarū cōtēptus: glorie despectus ab omnibus uite huius negotiis ereptio. Quia sine hoc habuissent: & si christū mortuū suscitasset nō solū nulli profecisset: sed & seductores estimati fuissent. hucufq; Criso. Quia ex his uerbis patet oportet q̄ nihil tātū ualuit ad dillatādū xpi euāgelii quātū p̄fectus cōtēptus oīum mūdātorū. Cū igitur uolūtaria paupertas & penuriosa sicut ex predictis elucet ualores incōparabiles quattuor habeat triplicatos: ad quos maxime uidelicet: q̄a simpliciter cōfiguratur & assimilatur paupi uite iesu & sue penuriose morti: quia nudus in cruce pepēdit. Recte designatur per unā euāgelicā margaritā: uerū ē p. xii. illas p̄fulgidas gēmas i portis noue hierusalē de scēdētis de celo p̄ magno sui ualore miraq; pulchritudine positas quibus & noīa. xii. pauperū. i. in fundamētis collocata respōdēt: sicut lo. apoc. xii. scribit Designatur ē p. xii. lapides i typico rōnali quarta ordinatione distinctos. In quibus noīa tribuū. xii. israel moyses legit scripsisse. Quibus succedit duo denus ille apostolorū decalogus q̄ i spū paupertatis iesu cōsecuti sūt p̄missiones patrū: & p̄ uerbo abrahe semine cōputatur: his. n. tāq; xii. filiis nri israel sup̄ humerali sūmis pōtīficis cōscriptis: & per pro

pa noīa significatis sūma paupertas inducit. Sic. n. scribit Mat. xii. Noīa apostolorū sūt hec: p̄mus Simon q̄ dī petrus: & sic ceteris noīatis subiūgit. Hos. xii. mihi iesus p̄cipiēs eis. Nolite possidere aurū neq; argentū &c. q̄ ibi ponitur de p̄fecta paupertatis forma In q̄bus superhumerali uite ap̄lice cū rōnali perfectionis & paupertatis altiss. me p̄ charitatē regni celestis tanq; uitta hyacynthina indissolubili iūctura cōstringit cū iterponit. Gratis accepistis: gratis date. Hoc sup̄ humerali & rōnali uerus pōtīfex nri xps iesus adornatus fuit dū s̄acte paupertatis perfectionē uerbo docuit & exēplo mōstrauit: & tūc potiss. me quādo uerus pōtīfex p̄ pp̄nū sāguinē īgressus i scā paup̄ & nudus i recōnciliatiōis sacrificium p̄ nobis opulētē uinētibus i cruce pepēdit.

Ed̄ redeamus ad spōse paupertatis cōmendāde decorē ipsiusq; ualorē: si forsitan & ipsi puocati nobiscū deformitatē meretricis abiiciāt: & legitime sponse paupertatis promissē amplexibus mēte cōuersa suspirēt. Est. n. incōparabilis huius p̄ciositas margarite oī p̄ciositati terrene ut ait Criso. sup̄ Mat. ome. xli. Quid ait si qs tibi proponeret: ferrū: aurū & possessiōes pecunias ut fenū cōtēnere nō utiq; hoc susciperes magis & ualde decēt & tibi: & hoc utiq; hoīes maxime at traxisses. Et si hoīes uiderēt fenū aurū effici concupiscerēt & ipsi hanc uirtutē ut sūma: & aueret eis utiq; pecuniarū cupido. Si at uiderēt oēs aurū ut fenū despiciētes olim utiq; ab egritudine erui essēt. Audistis p̄ciositatē margarite: nūc audi simul ualorē & pulchritudinē spōse. Itē in ome. ultima. Si qs tibi p̄ncipatū & ciuiles potestates ciuitatū & diuitias & lasciuias p̄poneret: deinde paupertatē & poses accipe quodcūq; uelles: hāc cōfestim rapes si cognosceres eius pulchritudinē. Mihi at paupertas cui dā puelle pulchre & speciose similis eē uidet. Cum hac helyas educatus ē i celū raptus: btā illa pina. Cū hac helyas claruit: cū hac iesus & apostoli oēs Sed ē ipsā huius puelle pulchritudinē itueamr. Et. n. eius oculus ē purus & preclarus nil habēs turbulētū: sed māsuētus: trāq̄llus: delectabilis: ad oēs respiciēs mitis hūlis: nullū odiū habēs: nullū aduertēs. Os illi & lingua sana ē cōtinua gratiarum actio plena retributiōe & nutibus & uerbis amicitibus. Si at uis & p̄fectionē mēbroꝝ eius uidere longa est & multo excelsior q̄ superhabūdātia. Si autē fugiunt eam multi ne mireris: & enim alias uirtutes fugiunt insipiētes: sed contumeliis ut pauper a diuitibus. Rursus mihi inopie laudes dicas: quoniam est beatus qui conuiciū patitur: sed hoc ferre ammonet inopia. Si esurit paup̄: & paulus esuriebat. Si nō habet requiē nec filius hoīs hēt ubi reclinet caput suū. In his expresse declarat os aureū q̄ uoluntaria inopia non solū est magne p̄ciositatis sed mite pulchritudis: & q̄ plus ē magne opulētis & honoris. Sicut idē ur sanctus ait super lo. ome. xlii. Anima inopis quidem fulget uoluntari uelut margarita fulgēs: florescit at ut rosa. Nō ē enim

Illic tinea: non fur. nō sollicitudo huius uite negotiorū: sed sicut angelus ita conuersatur. Vis anime huius pulchritudinē uidere: uis inopie diuitias ad discere. Non subiacet demonibus: non assistit regi sed assistit deo. Non militat cū angelis: non habet archas duas uel tres uel decem: sed talem abundantia: ut habere mundū uniuersum nil esse existimet non thesaurum sed celum: non idiget seruis: magis autē seruos possessiones & cogitationes que regum dominātūr: regnū: aug: & omnia talia quē ad modū ludibria puerorū deridet: & sicut rotas: pilā hec oīa extimat eē cōtēptibilia: habet. n. mūdū quē nunc uidere qui in his ludūt. Quid igit pauperibus melius ē. Nunqd pauimētū hēt celū. Si ergo pauimentū tale ē: cogita tectū. Si nō habet equos & currus quid auri in his opus est quē supra nubes uehi debet & eē cū christo. Hucusq. iō. os auri. Ignitus: fulgidus: pōderosus & pretiosus eloquiis uoluntarie paupertatis q penuriā usus rerū habet an nexā admirabilē pulchritudine dīnē p̄ciositatēq. cōmēdat: qā tamē nō reuelantur hec mūdi sapientibus iuxta illud Mat. Abscondisti hec a sapientibus: & reuelasti ea paruulis. Non pponūtur carnalibus: sed spiritualibus. Iuxta illud. Nolite sanctum dare canibus &c. Non innotescūt amatoribus diuitiā sed paupertatis amatoribus & despectis qui iam uerūt mūdū. Iuxta illud apoc. ii. Vincenti dabo mānā absconditū & dabo illi calculū cādidū: & i calculo nomē nouū scriptū quod nemo scit nisi qui accipit. Paupertas ē calculus ille actiue & passiue: qā paupertas seipsā: & oīa mūdā calcāt: & per humilitatis spiritū ab oībus uult calcari: & in hoc calculo est nomen dei magni tetragramatō scriptū: quod legi poterat nō proferri: quia paupertatis cōfiguratiue iesu delicias pōt pauper spiritu aequaliter sentire: nō loq. Iō paupertas huius per thesaurū absconditū in agro designat: quē q inuenit hō abscondit & pre gaudio uadit & uendit uniuersa que habet & emit agrum illum. Si quis igitur sustantie paupertatis uult noscere ualorem aut in se: aut in experientia studeat: aut exproptōrē sine cōquiescat. Iuxta quod Ber. i eplā quā scribit ad thomā quē amor scie retardabat a pposito ueniēdi ad religionē ait. Quam salubrius disceres xpm iesū & hūc crucifixū: quam uniq. sciētā: haud facile nisi q mūdo crucifixus fuerit attendit: falleris fili falleris si te putes inuenire apud mūdū magistrū quē soli discipuli iesu mundi cōtēptores dei munere assequūtur. Nec. n. hāc lectio docet sed unctio: nō eruditio sed exercitatio in mandatis domini. His Bernardi sacris eloquiis multorū religiosorū huius tēporis uana studia feriuntur. Et ideo quia magis lectione sciētifica q unctiōe deuota uitam suā occupant: parum est eis sepe de uirtuosa & euangelica uita creditū. Sed utinā saltē ociositatē suā uel talibus studiis occuparēt: qā quod cū dolore referimus ipsoꝝ multitudinē quasi de mane usq. ad uesperā nisi forte illo modico tēpore in quo licet male & in deuote sepe diuinū of-

ficiū dicūt: uidemus eos sub porticibus uanis uerbis & ociositati uacare: uel per uicos & plateas ciuitatis discurrere non inq̄retes dilectū iesū: sed uanū cōtēplātes mūdi decursū: & circa quē parum spiratū: partim relictū eorū misera uidet uita lāgure. Hec uere & his similia que loquimur supra & infra contra solos uirtuosos dicimus: de quorum uirtutis respectu eius quod ē satis loquimur temperate. Quod at paupras male sit amata: experientia cognoscatur. Dicit. n. Criso. ome. xxxviii. super Mat. Unū ē q̄cūq. dixero. Nil reputabāt sermo theologie talis qualis rerū experientia. Ideo uelle quēdam illoꝝ q iā illū deuenerūt prophetie uerticē nobis adesse: & tūc manifeste uiderē huius rei declarationē: & qualiter nulli eorū q diligūt paupertatē acceptarent ditari. x. milibus p̄bentī: tanq. q nō lamentarentur in solitudinibus: sed ridēt & saltant in his q diadema sibi circūponūt magis in paupertate decorantur. Si igitur paupertatis ualorem: pulchritudinem & delicias sola experientia & unctio docet illi qui in usū tēporaliū delitiis & honoribus abundare satagūt: & omnē paupertatis austeritatē fugiūt nec experti sunt: nec experiri uolūt: necesse hnt q huiusmodi sūt circa hāc mātā cōtra ueros paupertatis amatores desistere garrulare nē tanq. ceci uideantur de coloribus disputare. Taliū temeritatē Hiero. ad demetriādē redarguēs ait. Quidā cū loq. nesciāt tacere nō p̄nt. Docēt scripturas quas nō itelligunt & cū aliis persuaserint accipiūt sup̄ciliū p̄ pus iperitorū magistrū q̄ doctoris discipuli. Bonū. n. ē obedire maioribus & parere p̄ceptis: & post regulas scripturē uite sue tramitē ab aliis discere. Nec p̄ceptore uti pessimo presūptione sua: hucusq. Hiero. Hoc p̄ceptore pessimo si multi fallaces paupes huius tēporis nō uterent: nequāq. in sugillationē paupertatis penuriose quā christus seruauit & docuit ueros paupes artitudine usus paupis aplectētes tā sup̄stitiosos arguerēt: nec religionis destructores assererēt. Cū apte clarescat q xpm iesū p̄mū paupertatis magīm & eius ap̄los & p̄mos p̄res ordinum fūdatores & maxie paupum priarchā frāscū i reꝝ penuria satagāt imitari. Aliqua sublimia de paupertate dicta sunt sub tractata illo. capitulo. iiii. Iesus desertū incolēs. *capitulum* Duo errores cōtra paupertatē. *capitulum* Tēde at q̄ circa paupertatis altissime statū duo errores ip̄ni cōtraria uia decurrūt. *capitulum* *capitulum* nichieus. n. errauit dicēs ad altitudinē paupertatis euāgelice oēm xpianū obligari: neciciēs discernere iter ea q̄ xps p̄fectis cōsuluit: & iter ea q̄ bus ip̄fectis misericorditer cōdescēdit: usus ē illo pessimo fūdamento ponēs unū p̄ncipiū oīum magis a quo oīa uisibilia creata sūt. Cōtra quē in symbolo dī. Credo i unū deū patrē oipotētē factorem celi & fr̄e: & addit: uisibiliū & inuisibiliū. Et hūc elidens paulus. Deus inquit fecit huic mundum & ea que in eo sunt. Contra hunc ip̄sū manicheum qui ē in multis aliis errauit. Augustinus scribit & contra eius impiam prolē faustū & adamātum

contraria acie incedit uigilatus ius possessionis attribuens paupertati. Contra que satis scribit Hieronymus. Ad cuius increpatione error ille ut nihil ap parentie habens: na dudum e dormitauerit: hunc ex parte nostre remponibus uidentur magistri erroris Guil. de sancto amore q sine amore dei melius dici posset. Et quida Girardus impietatis illius discipulus quos eleganter eximius doctor frater bona uertura cofudit. Noua labe tunc infurrexit contra altiflime paupertatis usu penuriosum & altu: quo uirtus paupertatis efficaciter usu opulenti & latu exsufflauit de medio: imo etiam contoplabilis redditur & cimera reputatur non solu ab occultatis uiris peccatis: sed etia a quolibet intelligente quantumcuq; amatore mundano. Propter quod quia dulce e loqui: & dulcius e perfectiois archana scrutari qua multoq; raditas porcina comaculat. Idcirco prolixam orem tractatu pro ipsius defensione compegimus quasi requireret capitularis angustia: q etia propter multiplices detrahentiu morsus nili sumus sanctorum patre depressa allegatione firmate: ut iter securu & claru per artu usum penuriose paupertatis christi iesu pateat uolentibus perfectionis euangelice regula icalunibiliter obseruare.

Iesus inhonoratus.

Cap.x.

Xpergiscere aia mea neq; & impia que de spectus refugis & ad honores aspiras: & iutuere dilectu iesum regē regum: & eter ni patris filium i totius uite sue decursu propter te redimēda & informāda multiplici inhonoratiōe subiectu: quinimo & cōtumeliis iniuriōsis a reproba plebe despectum. Excepta. n. illa ultima imo i iniuriarū exercitu gbus repletus fuit circa tēpus passionis sue quādo finaliter in opprobriosa cruce opprobrioso modo inter sceleratos uoluit pro nostra redēptione pēdere: quod fuit in uite sue exitu. Inuenio tamē ipsū dilectum & super omnia honoratū iesum multiplici iniuria fuisse confusum & inhonoratū in uite sue decursu. Fuit enim a iudeis sicut sacra euangeli docet historia inhonoratus: in uerbis: in factis: in cordialibus machinationibus & estimationibus impiis. In quibus primo fuit inhonoratus & iniuriōse confusus imposito sibi multiplici defectu: sapientie: innocentie: potentie: sequele originis: seu parētele uel prolapie & religionis diuine. Imponētes sibi defectū sapientie quo ad naturalē industriā lo. x. Quid eum auditis. Dicebant. n. Demonū habet & insanit? Et alibi dicebāt q in furia uersus ē. Mar. iiii. Ipsi furiosa mēte reprobi qui pacificū splendorem eterne sapientie iesu audebant de furia increpare. De defectu litterature & noticie legis dei sibi iponebant cū dicebant. lo. vii. Quomodo hic litteras scit cum nō didicerit. Quod at ista admiratio de idignatione & uilificatione procederet ostenditur cum dicitur Et scandalizabantur in eo. Mar. vi. Quod autē reputaren: suā scientiam dubiā ostendunt. lo. ix. dicēs. Nos scimus q moysi est deus locutus: hunc at

nescimus unde sit: uide glo. dicit qd Moyses docuit a deo accepit: de hoc nescimus unde accepit. Nos autē cū beato petro dicamus magistro ueritatis iesu. Verba uite eterne habes. Et cū iudeis conuersus confiteamur. lo. vii. Nunquā sic locutus est homo. Et ipse forsitan nobis explicādo suam sapientiam respondebit. Verba que ego locutus sū uobis spūs & uita sunt. lo. vi. Multa circa despectum sapientie eius sibi iniuriōsa & inhonorabilia locuti sunt in diuersis euāgelistis & tā respectu eius qd dixerūt ei: pauca scripta sunt. Contra eius innocentia multipliciter prorūpūt asserentes eum peccatorem respectu sui: seductorem respectu populi: transgressorē respectu legis moysi: blasphematorem respectu dei. Et quod nequius ē diabolo coniunctū in societate cōmertii. Pro primo dicunt lo. ix. Scimus quia hic homo peccator ē. Cōtra quos tamen secuta mēte allegat suā innocentia. d. Quis ex uobis arguet me de peccato? Et Mat. xi. Ecce hō uorax & potator uini. uer. panē qui de celo descendit. & dat uitā mūdo de edacitate redarguunt: cum tamen ipse semper sobriūssime uixerit & sobrietate docuerit dicēs: luce. xxi. In crapula & ebrietate. Dicamus ergo de benedicto iesu contra iudeorū perfidiam & mendacitatē cū deuotiss. mo petro: prime pe. ii. peccatū nō fecit nec inuentus est dolus i ore eius &c. Pro secūdo dicit lo. vii. Seducit turbas: Et Mat. xxvii. Recordati sumus: quia seductor ille &c. Et luce. xxiii. Hunc inuenimus subuertentem gētē nostrā: cū tamen summa cupiditate uellet eos ad modū galline nurrire: & sub alis sue protectiois eorum infirmitatē assumēdo saluare & curare. Ideo dicitur Mat. xxiii. Quoties uolui cōgregare filios tuos &c. Et alibi. Filius hominis uenit querere & saluum facere quod perierat: luce. xix. Pro tertio dicunt lo. ix. Non est hic homo a deo qui sabbatū nō custodit. Contra quos dicitur Mat. xii. Dominus est filius hominis etiam sabbati. Pluries at sicut patet in multis locis de hoc redarguerunt eū Et ipse semper humiliter satisfecit.

Aliqn rōne assumēs a paterna filiatione ut lo. v. p. meus usq; mō operat: & ego opor. q. d. Sicut opa creatiois q manifesta sūt attribuūt pū scā sūt i sex diebus: & sic opa redēptiois ego una cū pte inchoo septimo die: p hoc secūdu Ambro. se ondens esse creatorē: q opa diei septie que ad redēptionē pertinebāt. vi. creationis operibus intexebat.

Aliquando cōuincit eos ex operibus bōitatis & utilitatis: ut i luca ubi post plura dicit licet sabbatis curare. Et alibi hec probat ostēdens q merito magis & melius est hominibus subuenire q bestiis. quod tamen ipsi faciebant sine uiolatione sabbati. Aliquando conuincit eos ex legis similitudie & cōpōne: ut ibi & in sabbato circūcidit hoīem: si circūcisōem accipit hō i sabbato. Ex quo apte cōcludit q opus suū erat mltō pietius & utilius q opus circūcisionis legalis: & ideo multo magis exēptū a reprehensione mandati de sabbato.

Aliquando eos conuincit ex auctoritatis potestate: ut Mat. xii. Dominus est filius hominis et sabbati. Pro quo sepe imponunt et blasphemam ut ibi De bono opere non lapidamus te. sed de blasphemia quia tu ipse cum homo sis facis te ipsum deum. Et plures tanquam dei blasphematores et arrogantem Iesum impie reprehenderunt. Contra quos tamen humiliter respondit: Ego honorifico patrem meum et uos inhonorastis me. Ego gloriam meam non quero. In multis operibus nostre salutis. Iudei mortis filii et uere blasphemie sanctificationo dei filio Iesu crimen blasphemie iniecerunt. Pro quinto dicebant illi filii diaboli opera benedicti Iesu attribuere diabolo. Luce. xi. Et Mat. xii. In beelzebub principe demoniorum eicit demonia: calumniantes Iesum quod occulto commercio cum demone eicit demonia de ossibus corporibus. Quibus respondens Iesus probauit quod in digito dei. id est in spiritu sancto: per cuius amplissimum donum ipse benedictus Iesus erat deus per gratiam unionis: et per hoc eiciebat demonia quod ipse expellebat uirtutis et potestatis efficacia: non demonum occulta amicitia: que nullo modo potest stare cum effectibus christi. Quia diabolus dispersit humanam mentem a uero dei cultu quam uere christus recollegit in generali charitatis affectu et efficacia uirtutis sue: fortem armatum diabolum de atrio mentis humane: quam per exclusam christi gratiam pacifice possidet per fortitudinis sue potentiam misericorditer stillando gratiam suam meatibus redeptor alligat: et ipsum de tabernaculis humane mentis cum tota uitiorum suorum armatura diuidit et expellit. Ex quibus omnibus plane concludi poterat Iudeis quod profecto peruenit in eis regnum dei id est totum regnum diuine gratie sanctis patribus repromissum per christi dei et hominis et saluatoris aduentum. Quod quia ingrattissime receperunt non solum unum demonium secularis uite habitauit in eis: sed uniuersitas demonum et spiritualium uitioꝝ eos in maligna obstinatione posedit inducens eos ad blasphemandum deum humanatum: et ipsum ad mortem querendum ut merito et rationabiliter conueniat eis illud Io. viii. uos ex parte diaboli estis et desideria patris uestri uultis facere. Ille ab initio homicida erat et in ueritate non stetit. Simile contigit omnibus ad alium statum uocatis qui ex mentis ingratitude et diabolica fraude proprie salutis statum impugnando peruertunt sicut et infra notatum est in capitulo illo: Iesus cruce datus: in expositione pharisee crucis. Sic igitur uides quomodo impie pharisei et Iudei inhonorabant benedictum Iesum ipsum omnimoda innocentia spoliantes. Cuius nos deuoti filii cum Ioanne baptista innocentiam predicantes in eius innocentia. confidamus. id est Io. i. Ecce agnus dei etc. Defectum potentie iposuerunt non solum sicut dictum est supra opera sue potentie et uirtutis attribuere diabolo: sed etiam miracula que ab ipso facta esse a sua potentia detrahentes: sicut Io. ix. dicebat ce-

co. Supple da gloriam deo qui te liberauit per seipsum non per hominem istum: quia nos scimus: quia hic homo peccator est. quod dicitur. Nos scimus: quia per ipsum non est factum miraculum. Contra quos factus cecus constanter respondit. Vnum scio: quia cum cecus essem modo uideo: et sibi attribuens miraculum adiunxit. In hoc enim mirabile est: quia uos ne scitis unde sit et aperuit oculos meos. Multis aliis modis sue potentie detrahebant sibi ipsones infirma: et sue maculantes potentie miracula uel dicentes non esse uera: uel non esse sua: uel esse male facta: sicut Io. v. dicebant illi qui. xxxviii. annis iacebat in grabato. Sabbatum est: non licet tibi tollere grabatum tuum. Quibus ille cum iam mere factus esset respondit: quod qui fecerat eum sanum dederat ei salubre mandatum. Qui me ait sanum fecit: ille mihi dixit. Tolle grabatum tuum et uade etc. Fugientes igitur malitiam Iudeorum omnipotentis Iesu potentie detrahentium cum sancto leproso nostram infirmitatem recognoscetes: adoremus benedictum Iesum dicentes. Domine si uis potes me mundare. Si ipse fortassis nostram infirmitatem uisitans tangat nos sue benedictione uirtutis effectu: et dicat uolo mundare. Mat. viii. Pro defectu sequele dicebant Io. vii. Nunquam aliquis ex principibus credidit in eum? sed turba hec que non nouit legem maledicti sunt. Sed et uilitatem discipulorum suorum sibi iponebant. Nonne fratres sui sunt Iacobus et Ioannes? Etiam de amicitia peccatoꝝ ipsum inculpabant. Mat. ix. Quare cum publicanis et peccatoribus manducat magister uester. Luce. xv. Erant appropinquantes ad Iesum publicani et peccatores etc. Et luce. xix. Et cum uiderent omnes murmurabant dicentes quod ad hominem peccatorem diuertisset. Quibus efficaciter respondit non excusas hanc infamiam: sed suam exprimes misericordiam et reprobas falsam iustitiam. Mat. ix. Non est opus ualentibus medicus: sed male habentibus et sequitur. Non enim ueni uocare iustos sed peccatores. O miseri pharisei cunctes. id est discedentes a uestra sapientia ceca: discite dei misericordiam quod super exaltat iudicium et uestram infirmam malitiam et penitentiam: quia dicitis quod peccatores recipiat celestis modus. Cum in tota massa perditionis nullum Iesus inueniat quod non sit miserabiliter egrotus. O dura sententia super falsam iustitiam. Non ueni uocare iustos sed peccatores. Si iuxta sententiam apostoli. Ad Ro. Quos predestinauit hos et uocauit. Si hos iustos miseros uocare non uenit illos nec predestinauit: et ibi multa inde de hoc. Pro defectu originis siue profapie ipsum inhonorabant. d. primo per uoluntate patris. Io. vii. Scrutare scripturas quia a galilea propheta non surgit. Pro defectu parente dicunt Io. vi. Nonne hic est filius Ioseph cuius nos nouimus patrem et matrem? Quomodo dicitur hic: quia descendit de celo. Et. v. Mat. Nonne hic est fabri filius et marie fratris Iacobi et Ioseph et Iude et Simonis? Et alibi. Nonne mater eius maria dicitur. quod dicitur. Mulier plebea paupercula et despecta: pro cuius paupertate et uilitate arguebant Iesum christum non

eē christū. d. lo. vii. Nōne ex semine dauid christus uenit: & de bethleem castello. q. d. ex hoc patet q̄ xps nō ē iesus: q̄a nec de semine dauid nec in bethleē natus cū ipse sit galileus: patet autē q̄ in hac uilificatione & in aliis que blasphemando dixerunt. Mentita ē iniquitas sibi. Benigne & pie iesu non horruisti paupercule matris infamiā quā predestinasti omnium creaturarū fore reginam: & quā uoluiti secūdū carnē ex semine dauid regis oriri: uoluiti uilitate & paupertate despici: ut in uilitate humilitate seruares: & in exēplarietate nobilitate fastus humili mani despiciendā eē ostenderes: pp̄ quod in omni mundano despectu fuit totus sanctissime uite tue decursus quod & eē uoluiti in tua sanctissima matre: & eē precipis in tua perfecta & imitatoria prole Tabescente igitur p̄ncipū & pharyseorū perfidia cū turba simplicū christo dicamus. O fanna filio dauid: benedictus q̄ uenit in nomine dñi &c. Mat. xxi

Pro defectu religionis diuine docebat eū lo. viii samaritanū. q. in diuino cultu hereticū nō iudeum p̄ cuius defectus calūniā continuādā ēt cōspirando statuerāt lo. ix. q̄ si quis eū cōfiteret eē christū extra synagogā fieret. Quia uero ipsi iudei herant heretici in diuino cultu: & a diuini cultus sede precipēdi: ideo hāc infamiā qua uocant eum samaritanū christus iesus non curauit uitare. Tū quia q̄ oēs saluare uenerat: nullā gentē uolebat spernere. Tū quā ēt sciebat sibi significatū huius nominis cōuenire. Samaritanus. n. custos interpretatur: & ipse est dominus qui custodit nos: & qui solus ē protector omnium electorum. Extra uero synagogā excludēbāt iesum: & illū cōfiterēs illi q̄ a dei cultu & regno excludi debebant ex sua malitia. Et sicut tunc fuit. Sic in similibus tēporibus simili neqtia i uolutis contingit. Sicut. n. tunc ex diuturna & longa transgressione diuine legis in scribis & presūptuosa abtione & praelatione plebis & symonia ca & contētiosa procuratione dignitatis in principibus sacerdotū ex falsa & hypocritali apparentia iustitie in pharyseis & sub typo suare: obseruādā: traditionum uera falsificatione totius religiose & uirtuose obseruatiōis cōtēta i legis medulla.

Scientia scribarū ē excecata

Potestas principum fuit deordiata

Religio pharyseorū fuit simulata.

Ac per hoc reprobata: & simul hec tria genera hominum propter amorē reciprocum & carnalē honoris proprii: cauillōse tamen excusantur sub zelo honoris domini: & propter timorem carnalis substructionis suorū appetituum coopertum falsa suspiratione qua dicebāt sentire deleri tēplum dei. Propter ista inquit: & propter multa alia que sequūtur Ad hoc dati sunt omnes hi in reprobū sensū ut cōspirarent unanimiter malinosissime cōtra xpm iesum uerum principē sacerdotū uerū cultorem eterni dei & tēplū spiritus sancti in assūpta natura: eternū deum in unita persona. Et dicunt se honorare deū cuius filium crucifixerunt: & pretendentes le-

gis zelū occiderunt sinē legis christum: & dicentes se seruare hereditatē sanctorum patrum: extra hereditatē iesum eiecerunt heredem legitimum. Ac per hoc reprobata ē eorum potestas ut possint male facere & nō bene: eorū excecata magistralitas ut ut sint duces ceci & ipsos precipitii. Eorum ē superstitiosa & reprobata facta religiositas ut sint falsi iniusti & uiri impii: & omni spurcicia pleni: & exterius hypocriti dealbati. Et his exclusus datus ē principatus uiris humilibus-

fidis simplicibus celibatis publicanis & peccatoribus. Sic p̄ omnia intellige i finalibus tēporibus circa natiōes reprobas & miras dei imutatiōes contingere. Nā tunc pp̄ longā & diuturnā transgressiōem in similibus statibus illos in iudicio stupēdo confundit ut prelatio deordine & precipiat mala & prohibeat bona ac per hoc sit reprobata. Scientia excecatur ut p̄ lationē ad predictā ruīnā impellat: & quod uerū est & salutiferū nō agnoscat. Religio falsificet ut per hypocrisim tantū in oculis hominū se diffundat: & interius uacua omni perfectiōe in dei oculis euascat: & pre oibus furiosa in sua uanitate confidet contra onētē nouū statū de celo q̄ suā denudat hypocrisim per furiam inardescat: ac in eū dētibus stridet: sicut & tuuc uidemus q̄ p̄ncipales in christi passione fuerunt pharysei: q̄bus intēta rōne: & deceptionis conatu p̄ncipes sunt imitati ut populū facerent consentire: imo acclamare & expetere mortem christi. In quo ēt secūdū eos exquisitā malitiā nihil poterūt dānabile inuenire: quia etiā false criminationes cū exquisita fraude adducte prima facie apparebāt inepte & maligne conficte. Ad hanc autē malorū uoraginem & sic horrendā caliginē multis sue malitie gradibus peruenerunt. Nā p̄mo uiderūt ipii christi uitā innocētē: doctrinā ueracē: ipsūq̄ tēporalia reicere ad quorū haustu ipsi continue erat solliciti corde: ac per hoc christi statui eorū malitia denudati detraherē ceperūt. Sifter de christi humilitate contra eorū superbiam & eius sanctimonia contra eorū lasciuia ex inuidia ceperūt sibi detrahere. Et quia doctrinam suam xps iesus confirmabat per opera potētie diuine: ceperūt miracula falsificare: & que falsificare non poterant ex modo agendi: quia in sabbato ceperunt reprehēdere: & que hoc modo non poterunt inficere: ceperunt principi demoniorum attribere: sed quando nihil tale potuerūt dicere sicut in resuscitatione Lazari ceperunt ira & inuidia tabescere ac de eius morte tractare. Et quia p̄ oīa supradicta uidebāt uirtuosum iesum populū ad suā sequelam attrahere: & ad uerū dei cultū reiecto falso inducere: ceperūt christum iesū diffamare uerbis. persequi factis expellere de suis terris reprobū ostendere de suis sententiis: & cōtra omnes ipsum sequentes & cōfiterēs tā q̄ contra diuinū cultus destructores sententias fulminare. Ex quibus secutum est q̄ pauci erant qui in eorum conspectu auderent christum cōfiteri nisi christi perfecti discipuli. Et inuidante persecutio

nis procella in crucifixione iesu sola dilectissima mater in fide remansit. Sic pcessit ergo psecutio per sone xpi. Sicut per oia aduertunt xpi iesu discipuli i hoc tempore illuminati circa crucifixione uite xpi. Et er nunc tribus clauis eu in cruce figentibus falsa sapiētia arguēte nāq; hypocriti ipugate reproba potētia condēnantē: pendens in cruce sic confixa doloribus cū dolore ualido & lachrymis expirat uide tur. Idcirco nullus audet eam confiteri nisi hi q amore materno xpm iesum crucifixū & sue pfectionis spiritū intra sue mētis uiscera p amorē seraphi cū portat indusum. Hi typo matris omniū priuati potētia & replecti doloribus pro crucifixione uite iesu lamētis & suspiriis uacant: lamēta continue replicāt: que tāto sibi uerius cōpetere sentiūt: quāto uerā ihrlm & uerum dei tēplū nunc plāgūt p principes babilonis destrui. tāto pnciosius q tūc fiebat quāto ueritas figurā superat: & corpus umbram.

Hoc deducto mihi mō occurrit data occasiōe ab inhonoratione iesu qui tanq; in diuino cultu hereticus excomūcabit; ab ipiis q; nunc similia sustinet spiritus paupertat. s. Ex predictis pater quō bñ dictus iesus fuit mltiformit; inhonoratus ab ipiis: & multis affectus iuriis falsis uerbis q; ut epilogādo pstrigā: uide aīa & cōsidera cū lamēto q; tuus iesus super oia benedictus deus pte sustinuit uocari in despectum paupercule mris filius & fabri frae pauperum: de uili pentela. iacobi & ioānis de uili patria galileus & quod peius est peccator: peccatorum amicus uorator & uini potator seductor populi: blasphemus dei: uiolator sabbati expugnator moysi: commotor populi: Insanus & furiosus de moniacus & demonioq; totius: literar; indoctus. Samaritanus & i diuina lege hereticus Quid in iuriam defecit benignissimo iesu? Vbi est ergo similitudo spōsi tui reproba anima mea? Si laudari desideras: & iproperia illata non portas: benedictus iesus falsissimas iniurias pro te sustinuit: & suas ueras iustitias despiciet falsa crimina sibi imponi. Et tu uis superbia ceca in tuis peccatis laudari & non reprehendi & falsis in te uirtutibus gloriari & uano rumore extolli. O quanta dissimilitudo est in aīa tali ad dilectum iesum. Non eius sponsa: sed emula probatur: que pro imitatione iesu tolerantia in iurie non gloriatur. Et non solum uerbis nephariis sed factis impiis inhonoratus est benedictus iesus Nam preter apprehensionem crucis de qua dicendum ē infra paruulus fuit de terra iudeorum expulsus & i egyptum fugatus. Mat. secundo. Postea docere incipiens fuit i nazareth: luce quarto de synagoga contumeliose eiectus: & cum uituperio extra ciuitatem expulsus & usq; ad supercilium montis ductus & ibi precipicio intentatus: postea ierosolimis. ioānis. viii. pro ueritate doctrine uoluit lapidari quod non semel: sed pluries attētauerūt. Similit; ioānis. vii. miserunt principes ministros ut apprehenderent iesum. Non solum ab hostibus talia sustinuit in factis: sed etiam samaritanis recep hospiti-

tio uoluit: ut dicit lucas tempore necessitatis. Sed & sepe acceptus in mltis locis potest cogitari q; sicut mendicus & pauper fuit q; multa uilitate tractatus imo ab illis cū quibus fuerat nutritus despiciēbat. s. a fratribus suis: qui nec credebant in eum. ioānis. septimo. Sed ab illis cū qbus fuerat nutritus cōparentotus & parentibus fuit i multo depectu habitus. ioānis etiam. vii. ubi dicitur q; uolebat in iudeā ambulare q; querebāt eū iudei interficere. Sequitur. Neq; enim fratres eius credebāt in eū. Illi enim pūgebant ac si mūdā gloriā querebāt dicētes. Si hec facis manifesta teipm mūdo. Licet autē ista referri ad discipulos non credā: tñ ipsi. Sicut grossi & inexerti: & nōdū abūdātia spiritus sancti pleni nondū plene cognoscētes iesum ipm non fuerūt dum esset in carne passibili ut dignus erat uenerari quin potius ipse benedictus iesus etiā i eis multos supportauerit defectus & multas reuerentias nō solum patienter: sed amorose sustinuit. Obone iesu quomodo inter uiros huius uite semp ingloriosus fuit aspectus tuus: & quot factis iuriis in tua uite decursu ab ingrato humano genere irreuerētias & iniurias suscepisti. Nā pluries soluitur paup; sine pecunia male uestitus: & nudis pedibus circuiti p mundū: sicut ex euāgelio credi potest: ut puta quando a nazareth uenisti ad ioānē ante baptismū. Sicut dicitur. Mat. tertio. Et quādo rediit post baptismū iterū in nazareth ante comitiuā indiuisibilem aplorum forsitā uenit solus: & tunc potest credi p babiliter medicasse q; p extraneas terras uadēs pecuniam nō portabat. Et forsitā tūc multas recepit iniurias: & propeticione elemosynar; contumelias reportauit. Quod si alñ receptus attende Quā uiliter & penuriose cibatur Quā hūiliter sedet: & q; deuote recipit Quā singlariē comedit: q; grate recognoscit Quā patietē pūctiōis audit: q; hūilr rīdet Quā salubrit; instruit: quot dilectiōis signa: Prēdit Quē enim laborare fecimus in peccatis nris forsitam dū sic peregrinus icederet & elemosynas peteret fuit de ociositate redargutus. Miror quomō anima xpiani quantūcūq; parū fidelis & xpo deo ta potest mēte ruminare q; dei filius propter ipam redimendam ad talia despicabilia sustinēda descendit sine cordis scissione interna: & extrinseca i mutatione perfecta ad benedicti iesu sustinēdos amplexādos & imitēdos despectus. O aīa mea asstia te iuriato iesu & ipm in omnibus suis despectibus cōtēplare & inhonoratū ab aliis nitere totis uiribus pro te & pro electis honorare: & nullo modo dubites q; inter iniuriantes ei pro tua malitia tu ob tnebis principatū: q; te sctio ista sine corde reuoluerē: & ad iniuriam leto corde portādam sequit; te habere sed peregrina es ad emendandū benedicti iesu honoris defectum: quē te sibi subtraxisse in tota uita tua recognoscis. Sed ille qui ab infantiā portare iniurias didicit: tuas usq; hodie portare nō desistit. Fuit tertio inhonoratus bñdictus iesus

in cordialibus machinationibus & internis estimationibus impioꝝ. Quanta sunt hec: & quis ista cogitare & estimare sufficiat que turpiter illa natio reproba principu sacerdotu: scribaru: & q maxie pharyseoz qui grandi supcilio se xpo opposcentes & ipsu ut sceleratu & dei blasphemu i cordibus reputates sibimet formabat de iesu fatalia prophana & quatū cū respectu sui pharysaici cultus secundū dei cultore iesu reputabat blasphemū dei hostem legis transgressore: & mūdi gloriā querere: & uerā dei gloriā non docere: unde merito eos reprehēdit de pluribus locis de suis cogitationibus nequandis maxime luce. xv. ubi dicit q cognoscens iesus cogitationes eoz dixit ad eos: ut q cogitatis mala in cordibus uestris? O benigne iesu q per lucide uidiisti illos: scelerata corda: in quibus te sic ipie describēbat: & ex quibus sepe imo quasi cōtinue te dilacerabat: diuellerat & cōspuebat: ut ipiū dei hostē: sedicio sūq: latronē & diuini nominis usurpatorem rapacē: & paterni honoris dissipatorē: quē tamē pre omni creato sedula mēte & perfecta colebas: imo i quo solo & nō alibi ē uerissimus dei cultus. Quis enim enumerare sufficeret: quot cruce: quot morte: quot uerba: quot iproperia: ille reprobe mētes benedicto iesu dicebant seu cogitabat: ruminabant pertractabant: & cupiebāt inferre: sed & tā horrida corda horribiles xpo ipioꝝ oculoꝝ suoꝝ emittēbant aspectus toruos & deformes uultus crudeles & subanationis & iracundie plenos pretendebant gestus: ut in benignissimū iesu infania cordis eoz & per extera signa toruo uiderētur furore bachiari: die & nocte christi mortē exq̄litā & horridam illa ipia corda tractabant: & intra sua beluina cogitamina torū decapillado corrodēbant dentibus: lacēbant manibus & pedibus conterebāt. Et quomō possēt hoc facere opere: quod impie continue tractabat in corde cruciatu continuo satagētes magis seipfos cruciabat perfidia: quia adhuc implēda occurrebant ipedimēta. Hec fuit sūma inhonoratio & contumelia filii dei iesu quē uidebant: & in hoc apparuit magna patiētia benigni iesu qua nō solum eos i predictis malis sustinuit: sed etiam continue pro eoz cōuersione ad patrē orauit. Et in audito preteritis seculis dilectionis feruore pro tā scelestis redimēdis seipfū satisfactionis precū obtulit eterno patri ipsamet quā intulerūt acerbissima morte.

Sic ergo potes uidere de iesu benigno & patientissimo sponso tuo quecūq: es aia xpi iesu deo deuota quomō uerbis & factis: & internarum cogitationū tractatibus ipis nō solū inhonoratus despectus & uilificatus: sed et iniuriatus & contumeliis affectus fuit patiēs iesus ac ipie blasphematus.

Iesus miranda faciens. Cap. xi.

On solū pro sua uilitate sic despectus fuit iesus ab ipia gente: cū a sue uite principio usq: ad extremū mortis sue sicut fidelia fuerūt assūpte humanitatis indicia. Sic etiā diuinitatis unite: i principio: medio: & fine apparuerūt

euentissima signa per diuine maiestatis miracula sepe circa ipsum & per ipsum effecta. Vnde & miracula q fecit i carne mortali fide dignū testimoniū & sufficiens prebebat diuinitatis & hūanitaris in eo sicut ipse dixit lo. v. Opera q dedit pater ut faciam ipsa testimoniū perhibent de me. Que quidē miraculosa opera cōsiderare conuenit: pmo iub rōne cōi: postea sub speciali. Et primo uidebū quomodo eius diuinitas per ea sufficienter probatur: quomodo ea ipsū decens fuerit facere diuina uirtute: quomodo congruo tēpore sciuit ea monstrare.

Primo ergo quia sua miraculosa opera per respectū fuerūt diuinitatis sue testimoniū fide dignum.

Primo quidē secundū speciē operum: qā transcendebant omnē potestātē uirtutis create: & iō nō poterāt fieri nisi diuina uirtute. Et pp hoc cecus a xpo illuminatus dicebat. lo. ix. A seculo nō ē auditū: qā qs aperuit oculos ceci nati. Nisi eēt hica deo nō poterat facere qcq. Secūdo pp modū miracula faciēdi: qā ppria uirtute miracula faciebat nō ad inuocationē alterius nois q sui: Ideo luce. vi. Virtus de illo exibat & sanabat oēs: propter quod ostenditur sicut Cyrillus dicit q nō accipiebat aliā uirtutē: sed cū eēt naturalit̄ deus propam super infirmos ostendebat uirtutē: & propterea miracula faciebat. Unde super illud Mat. viii. Eiciebat spūs uerbo: & oēs male hntes curauit: dicit Criso. Intende quā multitudine curatā mōstrāt euāgeliste nō unū queq: curatū narrantes: sed uno uerbo pelagus ineffabile miraculoꝝ iducentes. Et ex hoc ondebāt q habebat deo pti coequalē uirtutē. Secūdum illud lo. v.

Quecūq: pater facit: hec & filius sūlter facit. Et ibidem sicut p̄ suscitāt mortuos & uiuificat. Sic & filius quos uult uiuificat. Tertio ex ipsa doctrina q se deū & dei filiū asserbat: & nisi eēt uera nequaquā dīna uirtus assereret i miraculis faciēdis. Et hec est oīum fortior rō. Impossibile ē. n. tā scelestio q̄tū eēt illud si nō eēt uerū deū ferre testimoniū p opa infinite uirtutis & que fecit ipse iesus i carne mortali: & q post eius glorificationē ad dexteram p̄ris i huius sublimissime ueritatis asserente usq: hodie i fide sacte ecclesie fuerit: pp quod dī de his q faciebat ipse Mat. i. Que nam est hec doctrina noua: qā in potestate spiritibus imundis impat & obediūt ei. Nec obstat cōtra hanc iexpugnabile ueritatē si dicat q similia miracula & ate & post ab aliis legūtur facta sicut gentiles obiciūt: & Augustinus refert in ep̄la ad uolusianū. Nulla inquit cōpetētibus signis tate maiestatis indicia clauerunt: qā carnalis illa purgatio: debiliū cura redita uita defunctis: & si alia considerantur deo parua sunt. Et ad hoc ridet Augu. Fatemur & nos talia quidem fecisse prophas: sed & ipse moyses & ceteri prophe deū uerū prophetauerūt: & ei gloriam magnam reddiderunt: quia postea talia & ipse facere uoluit ne eēt absurdū quod per illos fecerat si ipse nō faceret. Sed tamē aliquid proprium debuit facere: nasci de uirgine: resurgere a mortuis: & celum

ascendere hic deo qui parè putat qd plus expectet ignoro unde homine assumpto alium mundū facere debuit ut esse crederemus: per qd factus ē mundus. Nec isti equales in hoc fieri posset. Si autē minorē fecerit infra istū: hoc parè similiter putaretur.

Cui obiectōi apte rēdet: quā ēt alit̄ r̄sellimus q̄ q̄ alii fecerūt in nomine alieno: xp̄us excellētissime fecit in suo: & per ip̄os: & in ip̄is xp̄us opatus ē unde sup̄ illud. Ioānis. xv. Si opera nō fecissē in eis & ce. dicit. Augustinus. Nulla ī opibus xp̄i uidēt esse maiora q̄ suscitatio mortuorū: qd̄ scimus & atiquos fecisse p̄phas: fecit t̄n aliqua xp̄us: que nullus alius fecit. Sed rēdet nobis & alios fecisse: q̄ nec ip̄e nec alius fecit: sed q̄ tā multa uicia & malas egritudines uexatiōesq̄ mortaliū: nullus oīno legit̄ fecisse antiquorū ut enim taceat q̄ iubēdo sicut occurebat saluos fecit: ut Marcus dicit quocūq̄ introibat in uicos aut in uillas: aut in ciuitates in plateis ponebant infirmos & deprecabāt eū ut uel saltem s̄mbriam uestmēti eius tangerent: & quotquot tāgebāt eum salui fiebant: hec nemo alius fecit ī eis. Sic enim intelligendū est q̄ ait in eis: non iter illos aut corā eis: sed prorsus in eis q̄ sanauit eos nec t̄n alius fecit quicūq̄ in eis talia opa fecit quoniā quisquis alius homo talia ī ip̄o faciēte fecit: hec autē nō illis faciētibus fecit. Vbi apte cōcludit. Augustinus q̄ in omnibus miraculis factis ante & post xp̄s est auctor: cuius potestate fiūt aquocūq̄ fiant. Propter qd̄ etiā discipuli xp̄o maiora fecerūt. Sicut ip̄e dicit Ioānis. xiiii. Qui credit in me opa que ego facio & ip̄e faciet & maiora horū faciet. Sicut exemplum ponit Augustinus tractās hoc uerbū q̄ xp̄o predictate adulescēs diues tristis abscessit discipulis predictibus tēporalia multa populus m̄tus dereliquit & ait. Ecce maiora fecit predicatio alloquētibus: q̄ allocutio audiētibus. Et ista. Audi ergo. Qui credit in me: opera que ego facio: & ip̄e faciet: prius ego facio: de inde ip̄e faciet. Sic ergo uides q̄ nullus similia facit christo. Nullus enim operatur suo noie nec testimoniū de se dicit. Vnū ergo miraculum diuine potētie factū in tali assertione esset testimoniū fide dignū deuote mētē & illuminate: qd̄ faciens iesus ip̄e deus sit sicut unus actus rationis ī homine est sufficiēs argumētum q̄ ip̄e sit rationalis.

Circa secūdum scias q̄ decēs fuit xp̄m talia miracula facere. Cōcedit̄ etiā diuinitus homini miracula facere p̄pter duo. Primo & principaliter ad cōfirmādū ueritatē doct̄rie: q̄ enim ea que sunt fidei excedūt humanā rōnē: & non possūt de facili simplici mētē rōnē probari: oportet q̄ pbētur p̄ miracula uirtutis dei: ut dū aliquis facit opera que solus deus potest facere ea que dicūt̄ credāt̄ a deo procedētia. Sicut littere sigillate sigillo regis credūt̄ ex uoluntate regis manare. Et ideo xp̄s fecit miracula in quibus se deū esse pbauit. Et licet miracula minuāt meritū fidei: inquatū per hoc ondit̄ duritia auditoris: tamē melius est eis q̄ per miracula cōuertantur ad fidem: q̄ q̄ sine eis in infidelitate permaneant.

Propter quod dicit̄ p̄me ad. Cor. xiii. Signa infidelibus data sunt ut. s. conuertantur ad fidē. Secundo fiunt miracula ad ondedum presentia dei in homine: ut dū homo facit opa soli deo possibilis credatur deus per gratiā habitare in eo. Ideo dicit̄ ad Gal. iiii. Qui tribuit nobis spiritū & opatur in nobis uirtutes: utriq̄ autē erat circa xp̄m mūdo manifestādū. s. q̄ esset deus per gratiam in eo: non adoptionis: sed p̄sonalis unionis & q̄ eius sup̄nalis doct̄rina & perfectionū cōsilia essent adeo. Et ideo cōuenientissimū fuit ut in suis opibus bene dictus iesus miracula oparet̄: unde. Ioānis. iiii. dicit̄. Si mihi non uultis credere opibus credite. Et q̄ uera miracula nō possūt fieri nisi uirtute solius dei: cui solū subest rerū imutare naturas & ordinē quod est de rōne miraculi. Ideo deus homo iesus opabat̄ ī uirtute diuina: ita q̄ una natura agit in xp̄o cū cōiunctione alterius: iquatū. s. humana natura ē instrumentum diuine actionis: & actio humana a diuina natura accepit uirtutē: ut supra ostēsū est. ix. c. primi libri: cū de xp̄i duplici actione tractaremus. Nec obstat si aliqui miraculis xp̄s orasse legat̄: q̄ sicut dicit Criso. sup̄ illud. Mat. xiiii. Acceptis. v. p̄ibus & duobus piscibus. Oportebat inqt̄ de xp̄o credi quomā a patre est: & quoniā ei eq̄lis ē. Et ideo ut utriq̄ue ondat: nunc quidē cū potestate: nūc autē oras miracula facit. Et in minoribus quidē respicit in celum: puta in m̄t̄plicatione panū. In maioribus autē q̄ sunt solius in potestate dei ut puta cū peccata dimisit mortuos suscitauit. h. Crisostomus. Quod autem dicit̄: Ioānes. xi. q̄ in resuscitatione lazari oculos subleuauit: non fecit p̄ suffragiū: sed p̄ exemplū unde dicit̄ p̄ populū qui circūstat dixit̄: ut credāt q̄ tu me misisti. Licet autē aliqua eorū que xp̄us faciebat possent aliter fieri q̄ uirtute diuina: sicut phisei xp̄o ip̄onebant q̄ in belzeub principe demoniorū eicit demonia: non tamē eo mō quo xp̄us expulit: possūt nisi uirtute diuina expelli: ut. s. de corpore expellantur & mēte: quod eleganter xp̄us probat eisdē. Sicut supra dictum est. Congruo autē tempore xp̄us cepit miracula facere licet enim oīs creatura sue natiuitati testimoniū periberit ut supra probatū est: t̄n ip̄m miraculū nō decuit facere ip̄io uocis sue ī infantili etate. Sicut dicit Crisostomus sup̄. Io. Decēter iquit nō incepit facere signa ex p̄ma etate: exstimasset enim fantastica esse ī carnationē: etiam q̄ ut dictū est supra: miracula fiūt ad cōfirmationē doct̄rie: & ad manifestationē p̄sonae. Et xp̄us noluit ante. xxx. ānū docere nec se ip̄m manifestare. Ideo ante illud tēpus nō decuit miracula facere nec fecit. Sicut enī ī pluribus locis supra probatū. Circa miracula autē xp̄i in sp̄ali est quadrisaria cōsideratio: que miracula fecit
In angelicis spiritibus
In corporibus celestibus
In hoibus & in creaturis irrōnabilibus
Circa sp̄s angelicos attēde q̄ effectus redēptiōis xp̄i & sue doct̄rine erat: hoies a diabolica potestate

eripe & ágeloge glorie sociare. Et idcirco deus oēs debuit de corporibus humanis íperio sue potesta- tis expellere secúdu illud Io. xii. Nūc pñceps huius mundi eiciet foras & scōs angelos deuotis facere apparere secúdu illud ad colo. i. Pacificas per ságuí- ne crucis sue que í celis & q̄ in ternis sunt. In cuius signū in natiuitate pacifici regis iesu & resurrectio- ne & ascensióe ipsius ipsemet fecit deuotis suis an- gelos suos pacifice & consolatorie apparere. Cir- ca autē angelos sanctos nō oportuit illud miraculo se oñdi: demones sicut fuerunt expellendi: sic uirtu- te potēte christi fuerūt multipliciter coercedi: & iō cōpulsī sunt: & adhuc hodie cōpellūt ur ueritatē uo- luntariū confiteri: de qua tātū circa xp̄m poterunt & hodie corporis eius mēbra pñt & nō plus q̄ p ele- ctorū utilitate xp̄s iesus dignatur cōcedere. Multa tamē fallaciter oñdūt se scire q̄ nesciunt. Vnde Au- gu. ix. de ci. dei: xp̄s inqt tantum innotuit demoni- bus quātū uoluit: tantū uoluit q̄tū oportuit. Sed inotuit eis nō sicut angelus sanctis p id quod est uita eterna sed p quedā tp̄ alia sue uirtutis effectiua. Quod at̄ aliqñ demones de corporibus hominū eos molestarent: sicut Mat. ix. dī q̄ demō ad prece- ptū iesu exclamās & multū discerpēs hoīem exiit ab eo & factus ē sicut mortuus. Ita q̄ multi dicerēt quia mortuus ē: & q̄ in porcos se mitterent: & eos precipitarēt in mare: ut dī Mat. viii. Non fuit qā p- ualaret demones íperanti iesu ut plus possent lede- re q̄ ipse permitteret: sed fuit ut per talia opa demo- nū nos salubriter instrueret: sicut Criso. dicit super Mat. q̄ iesus p̄m̄it demonibus in porcos ire: non quasi a demonibus p̄suasus: sed p̄mo qdē ut instru- at magnitudinē nocumētī demonū: q̄ uel in eo q̄ pñt nocere hominibus insidiant. Secúdo ut hoīes discerent qm̄ nec aduersus porcos aliquid facere au- derit nisi ut ipse concesserit. Tertio ut ostenderet q̄ grauiora in illos hoīes operati eēnt q̄ í illos por- cos nisi diuina puidētia eēnt adiuti: hī criso. Po- test addi quartū ut ostenderet iesus q̄ a rōnabiliter uiuētibus demones exēit: & a porcinis moribus inuolutos plena possessione diuino dei iudicio in- troeūtes in mari bullientis cōcupiscentie eos suf- focando p̄cipites mergunt. Hominem autē de quo exit diabolus affligit: ut ostēdat q̄ inuolutan- us exit: & q̄ q̄ petus pōt facit: a qua tñ afflictione xp̄s liberat. Sed uelut homo mortuus dimittit in signū spūalis mortis introducēde q̄ uere uita ē ut Hiero. dicit: qā scīl dicit. Mortui estis & uita abscon- dita ē cū xp̄o in deo. Secúdo circa corpa celestia de- buit iesus facere miracula. Mutatio. n. istoy corpo- rū inferioroy multis casibus pōt contingere: sed cur- sū celestiu solus deus pōt mutare. Et ideo ad suam deitatē p̄badā maxime fuit cōueniens iesu í eius miracula facere. Et hoc ē qd̄ dicit Dio. in eplā ad poliocarpū. Cognoscere oportet nō aliter posse p- uerti alqd̄ celestis ordinationis & motus nisi cau- sa haberet & adhuc motorē q̄ facit oīa & mutat se- cūdu suū sermonē. Tunc at̄ fuit maxime cōsequēs

eius deitatis potētiā testimoniū habere a celesti natura quādo eius infirmitas multū mōstrabat in terra: quod quidē fuit quādo fuit paruulus ligatus in presepio: sed maxime qm̄ fuit crucifixus & mor- tuus in crucis patibulo. Et ideo utroq̄ tēpore iesu despecto in terris celū testimoniū reddidit. Nā pro p̄mo dicit maximus in sermone natiuitatis. Si pre- sepe despicias: erige paulisper oculos: & nouā in ce- lo stellam protestantē mūdo natiuitatē dominicā contuere. Pro secúdo dū iesus crucifixus eēt de quo dicit paulus. ii. corin. ultimo q̄ crucifixus ē in infirmitate: sed uiuit ex uirtute dei: dī luce. xxiii. q̄ tenebre facte sunt super nniuersā terrā usq̄ in ho- rā nonā: & obscuratus est sol. Et qā tūc sol iusti- tiē totus luminosus iesus morte illata ab ípiis ob- scurabat in mortē. Et eius deuotissima mī tanq̄ lu- na plena oī lumine gratie a sole iesu obscurabat: cū ipso doloribus mortalibus í suo corde receptis. Ideo tūc maxime fuit cōueniēs ad testimoniū dei- tatis iesu q̄ pñcipalia luminaria mundi: sol & luna cursū naturalē mutarēt in moriētis uirtute. Et hoc est quod dicit Criso. super Mat. Hoc ē signum q̄ petētibus dare promittebat. d. Generatio praua & adultera signū querit: & signū nō dabitur ei nisi si gnū lone p̄phete per hoc crucē significans & re- surrectionē. Etenim multo mirabilius ē in eo q̄ crucifixus erat hī fieri q̄ abulante eo super terrā. Nō at̄ pp hoc sicut ífra patebit debuit ímutare. Et hoc ē quod Ambro. dicit. xxii. cōtra faustū. Et habetur in glo. super illud ad Roma. ii. Contra naturā inser- tus &c. Deus creator & oīum creaturarū conditor nil cōtra naturā facit: qā idē ē cuiuscūq̄ natura qd̄ facit. q. d. Naturalis creature obediētia sic est sub creatore q̄ illud ē bonū create nature: quod de ea creator uult facere. Circa miraculū at̄ eclypsis: no- ta q̄ per eā nō ē peruersus tēpor: cursus. Nā secun- dū Hiero. ille tenebre facte sūt per hī q̄ sol lucis sue radios absēdīdī: dicit tñ sup Mat. Videat̄ at̄ lumina- re maius retraxisse radios suos ne pēdētē uideret dominū: aut ípiū luce sua blasphemātes fruerētur. Talis at̄ sermo tropicus ē: nā radioꝝ retractio non sic ē intelligēda quasi radios retrahere uel remitte- re sit in solis potestate. Nō. n. ex electione sed na- tura radios emittit: ut dicit Diony. vi. c. de di. no. Sed dicit̄ retrahere radios inquātū diuina uirtute ē factū ut solis radiū nō uenirēt ad terrā. Onge. at̄ dicit hoc accidisse p̄ íterpositionē nubiu super Mat. Sed circa hoc magis credēdū ē Dio. q̄ hoc di- cit contigisse p̄ in terpositionē lune inter nos & so- lem qd̄ oculata fide se asserit aspexisse: dicit. n. in eplā ad poliocarpū. Inopinabilē soli lunā insidentē uidebamus í egypto. f. existētes: ut ibidē dī: & desi- gnat̄ ibi quattuor miracula: quoy p̄mū ē q̄ eclyp- sis per íterpositionē lune nunq̄ accidit nisi tēpo- re cōiūctiōis utriusq̄. Tunc at̄ luna. xv. erat in op- positione ad solē: unde dicit̄ ibi. Nō. n. erat cōuen- ens tēpus. Secúdu miraculū ē q̄ circa horam sexta luna uisa fuisset simul cū sole in medio celi. In ue-

speris apparuit i loco suo. i. in oriēte oppoīta soli un
 de dicit. Et rurſū uidimus ipam. ſ. lunā hora nona. ſ.
 in qua recessit a ſole ceſſatibus tenebris uſq; ad ue-
 ſpā ſup̄naturaliter reſtituta ad dyam etrū ſolis. i. dy-
 ametraliter eſſe ſoli cōiūcta. Et ſic patet q; nō ē tur-
 batus cōſuetus tēponis curſus q; uirtute diuina ē fa-
 ctū: ad ſolē ſup̄naturaliter accederet: & poſt a ſole re-
 cedēs ad p̄priū locū rediret. Tertiū miraculū eſt
 q; naturaliter ſolis edyplis ſēp̄ incipit ab occidētalī
 pte & puenit ad oriētālē: de cuius rōne p̄raſeo. Et
 hoc ē qđ dicit edyplim & ipam ex oriēte uidimus
 inchoatā & uſq; ad ſolarē terminū ueniētē poſt ite-
 rū regrediētē: & hoc eſt dicere q; totū ſolē edyplā-
 uit. Quartū miraculū fuit q; i naturali edypli ex
 eadē pte incipit relucere ex qua pte edyplis incipit
 obſcurari: q; ſ. luna. ſe ſoli ſubiiciēs & nro aſpectū i
 terponēs naturali ſuo motu ſolē p̄raſit uerſus oriē-
 tē: mouet enī citius ſole: q; hēt orbē minorē: & ita
 p̄tē occidētalē ſolis q̄ p̄mo occupat & p̄mo reliq;.
 Sed luna tūc miraculoſe ab oriēte uerſus occidētem
 rediens nō p̄raſit ſolē: ſed poſt q̄ puenit ad termi-
 nū ſolis uerſus occidētē ſolē edyplato in toto reuer-
 ſa eſt uerſus occidentem: quā uitimo occupat p̄mo
 & poſtea relinquit: & ſic ex parte oriētis ichoat edy-
 plis & i parte occidētis p̄mo reaparuit claritas ſolis.
 Et hoc ē qđ dicit. Et rurſus uidimus nō ex eadē p-
 te ſolis & defectū & repugnatiōem: ſed ecōtra: ſecū-
 dū diametrū facta. Quintū miraculū addit. Cri-
 ſoſtomus ſup. Mat. q; tribus horis tūc tenebre per-
 māerūt cū edyplis in momēto trāſeat: unde datur
 intelligi miraculoſe ſub ſole quieuit: nel ad eius ob-
 ſcuratiōē magis lente mota ſit. Nō ē autē incōue-
 niēs credere hor; p̄dictor; triū doctoz; ſimul quo-
 ad aliquid uerā eſſe ſentētā: q; hoc magis honorat
 miraculū & oñdit multiplicius creaturaz; ſup̄ mori-
 ētē ieſū ſecūdū illos factū fuiſſe lamētū. Cū enī lūa
 totū ſeculū ſimul ſecūm oēs ptes ſuas cū minor ſit
 obſcurare nō poſſit ad hoc ut plena reddat obſcuri-
 tas. Verum eſt q; dicit. Hiero. ſolē radios retraxiſſe
 & lunā ſimul cū hec opacare ſe in ipſoz; oculis ob-
 ſcurādis i cōpaſſionē ihu creatoris moriētis. Sed
 q; d. Oz;. quāldā tenebroſas nubes multas & ma-
 gnas tunc occuriſſe ſup̄ hīſm & terrā iudee: cōue-
 enter dicit ad grauādū tenebroſitatē ſclerator; iu-
 deoz;: & ad oñdēdū etiā q; ipſiōnes aeris occurrūt
 ad pii ieſu mortē lamētandā. Circa miracula i ho-
 minibus facta ſcias q; piſſimus hoīm ſaluator ihus
 qui de ſe ipſo dicit. Io. iii. Nō miſſit deus filiū ſuū in
 mūdū ut iudicet mūdū: ſed ut ſaluet mūdus per ip-
 ſū: circa hoīes uoluit m̄tiplica ſalutis miracula fa-
 cere & unū uoluit miraculoſe pcutere: ut uniuerſa-
 lem & ſpālē ſaluatorē oñderet: & confirmaret factō
 qđ dixerat uerbo: filius hoīs nō uenit hoīes pdere
 ſed ſaluare. Cū autē miracula ſint opa diuine poten-
 tie ſua uirtute p̄atiua uirtutes i mutat circa corpo-
 rales egritudines humanoz; corporū maxie debuit
 hāc oñdere p̄tātē ut p hoc oñderet q; ēt ſpūales mē-
 tis egritudines expellere uenerat ſi uellet ei uolun-

tate conſentire. Nā ſicut ea que ſūt ad finē ab ipſo
 differre noſcūt. Sic miraculoſa-
 debēt differre ab effectu ſalutis aiāz;. Ad hoc enim
 ordinabāt a ſaluatore ieſu tanq; ad finē itētū: & q; q;
 ſalus aiāz; nō eſt niſi p nre uolūtatis cōſenſū: idcir-
 co nō decuit ſaluatorē ieſū ſubito pmutare p̄tina-
 ces uolūtates ſuoz; hoſtū ad p̄prie ſalutis bonum:
 nec illuſtrare tenebras ſuoz; cordiū ad cognōſcēdū
 ieſū: q; ſaluare hoīem uenerat nō eius uolūtātē op-
 p̄mēdo: ſed p exteriora miracula inducēdo ad fidē
 qua iuſtificamur. Que quidē reſtitudo i nobis ſit
 p gratiā pueniētē intellectū & i mutātē affectū no-
 ſtrū ab affectu mali ad boni dilectionē imutando
 uolūtatis cōſeſū. Inquo conſeſū i bono ſi plenus ē
 ſanitas mētis cōſiſtit que poſſumus i nobis ipede-
 re nō facere. Sola enim gratia hūc cōſeſū i nobis
 facit nobis nō reſiſtētibus nō ex noſtra uirtute bo-
 no cōſeſtētibus: ſed cū gratia & p grām. Idcirco ex-
 gēte dina iuſtitia noluit nec debuit reſtus & pius
 ieſus facinoroſas & cecas mētes ſuoz; hoſtū ſubi-
 to imutare ad ſue ſalutis cōſeſū ipſis rebellantibus
 ſue ſaluti. Nihilominus hoc plene poterat: ſicut ex
 habūdātī miſericordia fecit in paulū. Et ideo iuſtifi-
 care hoīem iſto mō infundēdo ſapiētīā & uolūtātē
 imutādo p grām magis ſpectat ad miraculoz; finē
 & fructū q; ad opationē & actū loquēdo de miracu-
 lis que exterior ſaciebat xpūs ad ſue pſone reſtimo-
 niū & doctriā. Nihilominus & hoc ſūmū miracu-
 loz; ac oīm mirabiliū finē & intentū & ulimū ipſe
 ſaluator ieſus tūc fecit: & uſq; i finē faciet ad ſui cor-
 dis cecitatē & puerſitatē: potiſſimis modis cōuer-
 tēdo electos. Et hoc faciet occultis modis. Non tū
 mig; ſi ex tūc circa imutabilitatē. & ad
 ſapiētīā & iuſtitīā multa miracula fecit in ſuis ele-
 ctis. Nā in mundo ad iuſtitīā patuit eius uirtus in
 inuocatione apoz; quos ſubito poterat ex miſeri-
 corditer imutari: ut patuit. Mar. i. Mat. iii. Sed q;
 maxime. Hieronymus in ome. viii. i eius cōuerſi-
 one. Mat. unde ibi ſupra illud. Surgēs ſecutus & ce.
 Hiero. fulgor ipſe & maietas deitatis occulte: que
 etiā i facie relucebat humana uidētes ad ſe attrahe-
 re poterat ex p̄mo aſpectu. Et ipſe humilis. Mat. cō-
 ueſionē ſuā inter miracula ſimpliciter ſcribit ſimpli-
 cibus diſcipulis ſapiētīā infudit. Propter qđ di-
 citur luce. xxi. Dabo uobis os & ſapiētīā cui nō po-
 terūt reſiſtere & cōtradidere oēs aduerſari ueſtri.
 Quod quidē quātū inter ſeſibilia quātū ad illu-
 minationē mētis miracula de quibus nunc loqui-
 mur cōputamus. Sed quātū ad extenorē actū p̄di-
 cationis in quātū. ſ. uidebāt hoīes illos idiotas &
 ſimplices ſubito in ſua locutione i ſcripturaz; expo-
 ſitione ſup̄ alios legis doctores apparere ſapiētēs.
 Propter qđ dicitur. Act. iii. uidentes iudei petri cū
 ſtātīā: & lo. cōpto q; hoīes eſſent ſine litteris & i-
 diote admirabat. Et hi ſpirituales effectus ſunt
 manifeſta teſtimonia xpī doctrie & uirtutis magis
 q; ea q; ſunt in miraculis corporis: ſecūdū q; dicitur
 ad hebreos. ii. Teſtante deo lignis & portētis & ua

in uirtutibus & spiritus sancti distributionibus. Nihilominus ipse benedictus Iesus licet in hostibus noluerit facere miracula imutationis metis modo predicto: fecit tamen circa inferiores eorum uires multa portenta. Unde super illud Mat. xxi. Eiciebat ementes & uendentes dicit Hiero. Mihi inter omnia signa que fecit dominus hoc uidetur mirabilius esse: quod unus homo & illo tempore contemptibilis potuerit ad unius flagelli uerbera tantam eicere multitudinem. Igneum enim quoddam & sydereum radiabat ex oculis eius & deitatis maiestas lucebat in facie. Et On. dicit super Io. hoc est maius miraculum ex quo aqua conuersa in uinum eo quod illic subsistit inanimata materia: si uero tot milia hominum cogantur ingenia. Et super illud Io. xviii. Abierunt retrosum & ceciderunt in terram. Una uox defensionis turbam pro armis terribilem sine telo ullo percussit repulit & prostrauit: deus enim latitabar in carne: & ad idem pertinet quod dicit Luce. x. Iesus autem transiens per medium illorum ibat. Vbi dicit Criso. quod in medio insidiantium & non apprehendentium deietatis eminentiam ostendebat. Et quod dicit Io. viii. Iesus abscondit se & exiuit de templo. Exponeit Aug. d. quod non abscondit se in angulo templi: nec post murum aut columnam: sed celsa potestate se red dens inuisibile insidiantibus prostratis per medium illorum exiuit. Ex quibus omnibus daret aperte quod quando uoluit omnipotens Iesus sua uirtute potuit animas hominum imutare non solum iustificando & sapientiam infundendo quod pertinet ad miraculorum finem: sed etiam exterius alliciendo: alterando: terrendo: stupefaciendo quod pertinet quod ad temporalia miracula. Multa talia fecit in die palmarum de quibus infra dicitur in primo cal. Iesus asello latus. Similia miracula non est dubium ipsum sepe facere circa membra suorum tutelam & impugnantium malitiam quod sepe ad pacifice audiendos electos de his que sibi sunt ualde molesta imutat eorum furiam ne ipsos persequatur: refrenat eorum audaciam: & oculos & astutos conatus sepe infatuat & ebetat & quasi ex ut per ipsorum medicinam illi pauperum sic teneantur ab eis: licet aliquando et ipsos reprobos per suos pauperculos furere sinat. Sicut & ipse in corpus proprium furere permisit iudeorum insaniam.

Cum multa iocunditate expecto illud uirorum miraculum quod per uiros uirtutis mundo despectos faciat flagellum de funiculis paupertatis & es numerationum effundat: & symoniacos auaros & superbos de ecclesie templo eiciat: & cathedras uendendum columnas euertat. Sic ergo iuxta optimi & pii Iesu modum circa miracula facta in mutationibus animarum hominum: nunc attende modum quem tenuit circa miracula corporis. Nam quia piissimus Iesus mundum saluare uenerat non solum diuina uirtute: sed et per mysterium carnis assumptae: que quidem natura assumpta est instrumentum diuine personae: ideo frequenter in resuscitatione mortuorum uel sanatione infirmorum: ut ostendat pulchritudinem sue potestatis: sanauit uel suscitauit uerbo imperii et in absentia corporis sui: sicut Io. iiii. patet de filio reguli Cui dixit. Vade filius tuus uiuit. Et et in filia chana

nee. Mat. xv. Aliquando uero & frequenter utebatur aliqua pertinere ad humanitatem ipsius ut tactu manuum & similibus ut carne sua doceat instrumentum fore nostre salutis: unde super illud Luce. iiii. Singulis manus imponens curabat omnes dicit Cirillus quauis ut deus omnes pellere uerbo morbos potuisset: agit tamen eos ostendens propria carne esse efficacem ad presentium remedia. Et super illud Io. ix. Fecit lutum ex sputo dicit Augu. De salua lutum fecit: quia uerbum caro factum est. Aliquando et in his corporalibus signis uoluit significare spiritualia instrumenta: unde hic sicut dicit Criso. Lutum fecit ex sputo: ad significandum quod ipsemet erat quod ex luto terre hominem formauerat. Et super illud Mar. vii. Et expuens in oculos eius impositis manibus suis &c. dicit Criso. Expuit quidem & manus imponit: uolens ostendere quod uerbum diuinum operationi adiunctum miracula facit & perficit. Manus enim operationis est ostensiuum: sputum sermonis ex ore prolatum. Est et circa miracula Christi considerandum quod communiter perfectissima opera faciebat: unde super illud Io. xi. Omnis homo primum bonum uinum ponit &c. dicit Crisostomus. Talia sunt Christi miracula ut multo his que per naturam fiunt speciosiora & utiliora fiunt. Et similiter in instanti infirmis perfectam sanitatem conferebat: unde super illud Mat. viii. Surrexit & ministrabat eis: dicit Hiero. Sanitas que confertur a domino tota simul specialiter aut in ceco illo quem curasse dicit Mat. viii. contrarium apparuit. Nam primum imperfecte uicium: uideo inquit homines sicut arbores abulantes. Deinde posuit iterum Iesus manus super oculos eius & cepit uidere & restitutus est ita ut clare uideret omnia. Et sic patet quod eum primum imperfecte postmodum perfecte curauit. Quod ut dicit Criso. accidit propter infidelitatem ipsius: uel propter mysterium sicut dicit Beda: quia uno uerbo simul totum curare potuit: & paulatim curat ut magnitudinem humane cecitatis ostendat quod dicitur in iux & quasi per gradus ad lucem redeat: & gratiam suam nobis indicet per quam sacramenta adiuuat. Per similem modum sepe per sanctos suos pius & sapiens Iesus faciendo miracula non simul: sed successiue curat: secundum sue dispositionis eternam sapientiam sua miracula monstrando: nunc sanando perfecte simul nunc paulatiue & successiue: prout fidei & utilitati recipientium cum reparamento sue iustitie expedire cognoscit. Nec sunt talia despicienda miracula sed magis cura gratiarum actione recipiendum est quicquid illud sit per sanctos suos impartiri dignatur. Semp enim addit quod melius est ibi declarare quam operari. Quia uero dictum est supra quod finis Christi erat salus animarum: & imperfectum est quod finem non consequitur: ideo ut eius opera essent perfecta decebat ut nullum curaret in corpore quem et non curaret in mente: unde super illud Io. vii. Totum hominem sanum fecit in sabbato: dicit Augu. Curatus est ut sanus esset in corpore: credidit ut sanus esset in anima. Aliquam tamen in speciali exprimebat anime salutem. s. q. Mat. ix. dixit palitico Dimitte tibi peccata tua. Quia sicut dicit Hiero. Ex hoc nobis intelligenda datur propter peccata plerumque eueniente corporum debilitationem: & ideo forsitan prius dimit-

rūtur peccata ut causis debitis ablatis restituat sanitas. Et ideo uidet q̄ de p̄dictis dimissis faciat mētionē: ut illa oñdat egritudis fore cām. Licet autē dimittere peccata maius sit q̄ sanare corpora: q̄ tñ illud occultū est: & hoc māifestū: p̄bat minus notū tñ in se maius. s. h̄c potestātē dimitte dī peccata: p̄ illud q̄ est ī se minus tñ hoībus notius. s. sanare corpora miraculose. Et tñ argumētū est efficax & forte q̄ utrūq̄ est solius dei potētie. Et ideo sicut miraculum p̄bat iēsū deū: ita p̄bat ip̄m posse dimittere peccata: unde h̄ exp̄ssissie xp̄us per miraculum probat se deū: cū dicit. Ut autē sciatis q̄ filius hominis habet potestātē in terra dimittendi peccata: ait palytico. Tibi dico surge tolle grabatum tuum & cetera. Sicut enim deum esse probari nō potest per aliud notius secūdum rem: quia nihil est uerius: sed per aliquid notius intellectiui audientis. sic christū esse deum inter creatura nihil habet notius: uel uerius per quod possit probari. Nihil enim est uerius q̄ iēsū esse dei filium & fili dei personā in assumpta carne. Sed hoc nobis p̄bat per aliqua minus uera. Sicut patet per imutationem corporum soli deo possibili: hec autē sua miracula magister oīs uirtutis iesus aliquando oculatari p̄cepit: ut. Mat. ix. uidete ne quis sciat: aliquando publicari: ut. Mat. v. liberato a demonio dixit uade in domū tuam & nuntia quāta fecit tibi deus ut sicut dicit Crisostomus. Super primum uerbum. Erudiat nos phibere eos qui uolunt nos propter nos laudari. Si autem ad gloriam domini resseratur non debemus phibere: sed magis inuigere ut hoc fiat. Non autem solum circa rationales creaturas omnipotens deus debuit miracula facere: sed etiam circa irōnabiles & insensibiles debuit suam uirtutem mōstrare: ut sic sue diuinitati p̄beēt omnis natura subiecta. Quia uero aliqua bruta pp̄nc̄ se habent sc̄dm̄ genus ad hoīem unde & in eodem die cū hoīe facte sunt nō oportebat q̄ circa brutorū corpus aliq̄ miracula faceret: quia quātū ad naturam corporalem & sensibile eadem rōne cū oībus censebit: & multo fortius māifestabatur uirtus in corporibus hoīm. Pisces autē cū uiuāt in aqua magis a natura hoīm differūt: unde & in alio die sunt facti in quo miracula fecit ī copiosa captura piscium: ut legitur luce. v. & lo. ultio. Et in pisce quem petrus cepit in cuius ore staterem reperit. Quod autē porci ī manū precipitati sūt nō est opus diuini miraculi sed nequitie demonum ex iesu dispensatiua & utili permissione. In plantis autem miraculum fecit: cū ad uerbū illius ficulnea aruit. Mat. xxi. Nec propter hec sicut dicit Crisostomus super. Mat. q̄ in plantis & brutis aliqñ tale dominus operatur: querat quare sicata sit ficulnea iuste ut. Mat. dicitur: hoc nisi querere ē ultimē demētie: quia. s. in talibus non inuenit culpa & pena: sed miraculū inspicere factorem. Non facit creator iūriā possidenti si creatura sua ad aliorum salutē suo utat arbitrio. Sed magis ut hylarius dicit super. Mat. lbi

deitatis diuine reperimus argumentū. Nā ubi afferre uoluit & procurare perse salutis exemplum uirtutem suā ī hūanis corporibus exercuit: ubi uero ī cōtumaces: formas ferētis cōstituebat facere speciem in damno arboris indicauit. In aere uero & aqua benedictus iesus miracula fecit que nouit sue pietati cōgruere: ut legitur. Mat. viii. Imperauit uentis & mari. & facta ē tranquillitas magna. De his & aliis p̄ribus miraculis eius infra dicit p̄ticulariter. Nō conueniebat pacifico iesu qui omnia in statū pacis & trāquillitatis reuocare uenerat: ut uel turbationē aeris uel diuisionem aquarum induceret. Sicut moyses mare diuisit: & Helyas & Iosue Iordanem. Et quando dabatur lex in monte synai fuerunt ī aere tonitua & micantia fulgora. Sicut & helyas fecit. tertio regum. xviii. Postq̄ baal prophetas occidit.

Quod autem hoc facere non debebat pium iēsū ostendit. Apostolus ad hebreos. xii. dicendo. Non enim accessistis ad tractabilem ignem & turbinem & caliginem & procellam & tube sonum: & uocem uerborum quandiu audierunt excusauerunt se ne eis fieret uerbum. Et infra. Sed accessistis ad syon montem & ciuitatem dei omnipotētis hierusalem celestē. Et post. Et iā testamenti noui mediatorum iēsū & sanguinis asperionem melius loquentem q̄ abel. Circa passionem tamen scissum est uelum templi: ad ostendendum referatio nem mysteriorum legis. Apperta sunt monumenta: ad ostēdendum q̄ p̄ eius mortem daretur mortuus uita. Terra mota est: & lapides scissi sunt: ad ostendendum q̄ lapidea hominum corda per eius debent passionem scindi & q̄ totus iste mūdus debet ad bonum passionis morētis iesu uirtute mori. Tanta ergo miracula facienti in uniuersa creatura omnipotenti iesu cum psalmista cantemus. Domine dominus n̄ q̄ admirabile est nomē tuum in uniuersa terra

Iesus uerbis sensatus cap. xii.

Aterne sapientie splendor: & ueritatis magister sapiens iesus qui usq̄ ad tempus tricennarium tacuit: postmodum aperiens os suum celestem mundo sapientiam in sue predicationis affluentia eructauit: quod maxime discipulis fecit tam in sermone quem eis fecit in monte: q̄ in illo quem eis fecit in die Iouis sancto per crucis suplicium egressurus de corpore: his enim electis discipulis dei tanq̄ sapientie uasculis gratuita electione magistri iesu datum ē nosce mysterium regni dei. Ac per hoc uerbi incarnati abundantius aliis uerbis splendentibus illustrari. Licet autem magistri iesu sapientia magis super electos discipulos fullerit uniuersaliter cum respectu omnium uerbum patris iesu in omnibus uerbis suis sensatus apparuit: quod triplici effectu ostendit: fuit enim Suauissimus in attrahendo
Clarissimus in manifestando

Efficacissimus in coniugendo
 Pro eius suauitatis sapientia dicebant ministri iudeorum: qui missi fuerat apprehendere eum. lo. viii. Nūq̄ sic locutus ē hō. Et turbe mirabāt ī uerb̄ gr̄e que p̄ce ebāt de ore eius. Et Symon petrus uerbo eius suauitate attractus p̄ se & ceteris. discipulis ait lo. vi. Dñe ad quē ibimus? uerba uite eterne hēs. Et nos credimus & cognouimus quia tu es christus filius dei. Prop̄t̄ disentionē ī rōnē reddēdo tāq̄ nouus magister laudabat: Mat. i. Que nā est hec doct̄ia noua? Et Luce. iiii. Cū aperuisset iesus prophetiā & legisset: spūs dñi sup̄ nic euāgelizare paup̄ibus misit me &c. Sequit̄ q̄ oīm oculi erāt itēdētes ī eū ī synagoga. Et hac māifestatione utebāt apl̄i qñ cū eis erat singularis. & eis sicut Mar. dicit diuina differebat. Prop̄t̄ prātē ī cōuincēdo dicit Lu. Fc̄m ē dū h̄ diceret erubescēbāt oēs aduersarii eius. Et licet fuerit uer̄ sp̄alit̄ de ill̄ q̄ tūc dicebat singl̄r: fuit tñ uniuersalit̄ uer̄: q̄ sermōis efficacia oēs aduersarios suos cōfudit: q̄tūcūq̄ suis ip̄ibus uoluit m̄dere: sicut patuit ī oibus disputatiōibus quas hūit cū scribis & phiseis & i calūniis sibi ip̄positis uel attētaris: ut de uiolatione sabbati de quo pluries eos cōuicit: & de aliis calūnis sibi impositis: de qbus aliqd̄ dcm̄ est supra capl̄o: Iesus ī honoratus: Patet ēt ī tētatiōe multiplici quā ei fecerūt: ut Mat. xv de trāsgressiōe traditionū seniorū q̄ discipul̄ nō lauabāt manus cū panē māducabāt: Et de qōne cēsus: utiq̄ liceret dari cesari. Et de muliere ī adult̄io deprehēsa. Et calūnia resurrexiōis ī muliere q̄ hūit. vii. uiros. Et de qōne p̄cipui māda toḡ sc̄a a legis doctore: & de multis aliis qōnibus sibi fc̄is: ī qbus oibus ueritatis hostes cōfusi remāserūt: sicut q̄ maxie patet ī multis disputatiōibus quas singl̄r ait ille dīlcūs discipul̄s lo. colector uerborū et̄ni uerbi ihu ī decursu euāgl̄i sui pōit maxime. v. vi. vii. & viii. capl̄is. & q̄si p̄ totū euāgelīū suū pp̄ qd̄ merito pōt cōcludi de efficacia prātis sapientie ihu qd̄ scribit̄ Mat. xxii. Nēo posat ei m̄der̄ uerbū: nec ausus fuit q̄sq̄ ex illa hora eū āplius iterrogare. Ad euidētiā oīpotētis efficacie uerborū et̄ne sapie ihu ē maxie pōderādū: q̄ ī m̄siōibus q̄s fecit eterna sapia iesus hostibus suis cōit̄ tria facit
 Respōdet ad questionem realiter
 Respōdet ad hominē condecenter
 Doct̄inā suā ordinariā cōtinuat euidēter.
 R̄ndere ad rē est aliqd̄ dicere uā q̄site qōnis ueritas pateat illūinate mēti: hoc p̄ tanto dico q̄ nō patet ceco cordi q̄ ad rē ptinet m̄dere. Sicut splēdētē ueritatē suāe m̄siōnū p̄fida ignorātia iudeorum nō aduertit. R̄ndere ad hoīem cōdecēter ē eius malitiā fraudulentā detegere & percutere uitium: unde īpingere nitit̄ in magist̄e. Ordīaria uero xp̄i doct̄ina dignitate sue p̄sone & gr̄as & officia & cās assūptē nature: & sui aduētus ī carne: quam sapiēs iesus tunc singulariter cōtinuauit: qñ ipsam temptatorū p̄fida adhuc īpedire uisa fuit. In quo

maxie oñditur iue sapie efficacia: q̄ sic illoge mala faciebat sue itentioni subseruire: ut īde expediat ad suū itentū & ad sui aduētus manifestandum beneficium: unde adhuc sibi dare conant̄ impiū īpedimentum. Vt si fortis pugil in campo certamis positus quidd̄ sibi ab hoste proinat̄ ad itentū: uel ī hostē retorqueat: uel iu suū subseruire faciat fundamētum: hoc aut̄ est magne sapie scire itueri ī sapientia ihu: & si in lumie loquentis ihu lector ad uerba sacri euāgelii cū humilitate accesserit cum magno intellectus tripudio in respōsionibus ius tria superius dicta contineri excellenter aduertere poterit. Exēpli causa adduco illud .Mat. xxii. quando mittunt pharisei discipulos cum herodianis ut caperent iesum in sermone cū multis blanditiis dicētes. Licet censum dari cesari an nō? Vbi eleganter noto tria predicta. Nam ad homines respōdit: eorum discopenēs fallaciam: ostēdens eos in laudibus subdolos: & in questiōe malignos. Cognita inquit iesus nequitia illorū dixit. Quid me tentatis hypocrite? Ad rem respōdit: cum dixit. Reddite que sūt cesaris cesari: & que sūt dei deo: propter quod sequitur. Et audientes mirati sunt & abierunt: quasi de sua malitia confusi & sua intentione priuati. Ordinariam etiam suam continnat doct̄inam. Cum enī proposuisset parabolam de nuptiis filio regis factus: in quibus docuit se animarum sponsum. Qua propter nō sine charitatis ornamento in sua copula recipitur & parabolam cōclūsit. Multi sunt uocati: pauci uero electi. Predictis impedimenta prestantibus p̄dolosam iterpositam questionem suam: ordinariam continuauit doct̄inam: ostendens alio typo q̄ sicut anima redempta est sponsa ihu: quā tamen de ornamento charitatis examinat & pro defectu repudiat. Et sic ipsa est moneta regia eterni regis naturali insignita imagine: & uirtuali ī similitudie subscripta. De quorū integritate uel superinduta peregrina deformitate diabolici characteris ihs examinatore aduenit: & reprobator characteris diabolici: quasi imaginis cesaris & recolector similitudinis dei: propter quod nummifima perit ostendi: q̄ que sunt in facie anime per contritionem & operationem nostram iubet examinari in oculis dei: & inuentam deformitatem inuectiue redarguit cū ex questione mentem ad sui confusionem inducit dicendo. Cuius est imago hec & superscriptio? Quod si anima confusa ex confessione iudicat se peccatricem: recognoscens dicat cesaris: i. demonis. Cesar enim interpretatur presideus princeps: & potest significare illum qui est princeps super omnes filios superbie. Audi remedium p̄ salutis. Reddite ergo que sunt Cesaris cesari. & que sunt dei deo. Cesari uero reddere ē diabolo sua tētamēta resistēdo refūderi: deo purā cōseruādo naturā: & ab ip̄o oēm icognoscēs gr̄am: h̄ tibi exempli gr̄a dicta sunt: licet & multis

aliis modis possit hec figura exponi. Circa autem magistralem eterni uerbi sapientiam debes, notare quattuor scilicet.

Quod deces fuit iesum primo solis predicare iudeis. Secundo etiam cum scandalo ipse sue predicationis debuit predicare ueritatem.

Tertio docere debuit publice non occulte.

Quarto quod docere debuit solum uerbo & non scripto.

Pro primo potes notare quod licet de benedicto iesu sit scriptum: Esa. xlviii. Pagus est ut sis mihi seruus ad suscitandas tribus israel couertendasque feces iacob: dedi enim te in lucem gentium ut sis salus mea usque ad extremum terre. Tamen a principio fuit conueniens: tam per apostolos qui per christum iesum predicationis sue aduentum solum exhiberi iudeis. Primo quidem ut ostenderet per suum aduentum impleri promissiones primae: que iudeis & non gentibus prius facie fieri uidebantur. Propter quod Roma. xv. Dico ait apostolus christum iesum ministrum fuisse circuncisionis. id est apostolus & predicator iudeorum propter ueritatem dei ad confirmandas promissiones patrum.

Secundo propter conseruandum ordinem hierarchicum quem semper deus in omnibus seruat. Quia propter hoc ad rom. xiii. Quae a deo sunt ordinata sunt. Et iudeis qui deo erat propinquiores per fidem & cultum unius dei decuit prius christi doctrina proponi & per eos ad gentes transmitti: sicut per superiores angelos ad inferiores diuina lumen deueniunt: unde super illud mat. xv. Non sum missus nisi ad oues quae pierunt domus israel. dicit iosephus: non hoc dicit quoniam ad gentes missus sit: sed quod primo ad israel missus est. Et hoc est quod dicit Esa. ultimo: mittam ex hiis qui saluati fuerint. id est ex iudeis ad gentes: & multis enaratis nationibus dicit: & annunciantur gloria meam: unde aperte hunc ordinem describit propheta. Tertio ut a iudeis auferret scandalum: uel saltem materiam scandali unde super illud mat. x. In uiam gentium ne abieritis dicit hieronymus. Oportebat primo aduentum christi nunciare iudeis ne iustam haberet excusationem dicentes quod ad gentes & samaritanos populos miserit. Quarto ut ostenderet sue passionis fructum & meritum in conuersione gentium per quam meruit gentibus pessimus iesus sue redemptionis notitiam & ab eis excludi idolatriam: & in eis predicari sui nominis gloriam: propter quod dicit Apoc. secundo. quod uicerit dabo ei potestatem super gentes: & reget eos: sicut & ego accepi a patre meo: & ad phil. secundo dicitur quod factus est obediens usque ad mortem: mortem autem crucis: propter quod & deus exaltauit illum & donauit illi nomen &c.

Et ideo passionem suam noluit ante aliis publicari doctrinam: sed post passionem suam dicit matth. ultimi. docete omnes gentes. & predicate euangelium omni creature. Hanc rationem iesus innuit cum imminente passione quod dam gentes uellent uidere iesum inquit. io. xiii. nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit nullum fructum afferet: unum dicit augustinus quod ipse erat granum mortificandum in infidelitate iudeorum: & multiplicandum in fide populorum: & sicut non decuit sapientem iesum a principio cointer suam doctrinam ad terras gentium mittere: ut iude

is tanquam primogenito populo honor debitus seruaretur: ita non debuit gentiles omnino repellere ne spes salutaris eis omnino precluderet: & propter hoc aliqui gentiles particulariter sunt admissi propter excellentiam fidei & deuotionis eorum sicut centurio & mulier sanguiflua: & chanaanae in quibus magna fides ecclesiae tanquam in suis primitiuis fuit dulciter accepta a benigno iesu & commendata magnifice. Quia uero promissiones primae etiam: in iudeorum populo impossibile erat euacuari: idcirco in ipsorum conuersione qua cum magno gaudio expectamus meritum persone christi & sue passionis: uide & sublimitatis glorie pregeustatur magnalia. Eorum. n. conuersio enim perfecta: ita quod in filiis iudeorum futuris apparebit emendata malitia: & ipsi merentur habere de christi doctrine lumina & perfectionis exempla que nunc uidentur ociose a iesu super patres eorum incredulos seminata.

Et passionem iesu a patribus suis illatam super omnes alios plangunt per amara suspiria singulariter conplacati & consepulti similitudini mortis iesu: ita quod in eis apparebit quod non ociose intus eos. xxxiii. annis in carne mortali uiuit: unde & figure que illam conuersionem significat multum precellenter diuinam familiaritatem preterdunt in eis respectu preteriti status: sicut patet in resuscitatione filii archifragogi: ut ista dicitur & sicut aliquid in illo. ca. iesus redemptus paruulus: de symeone & eius catrico est supra dictum. O benigne iesu qui mihi peccatori dedisti anxie suspirare ad illius statum sublimis excellentiam & illis felicibus iudeis non inuidere: sed tota mente colletari ad tuam gloriam: per illam superexcellentiam gratiam quam in primo tempore te super electos tuos indignus cognosco uelle effundere te humiliter & instanter deprecor ut more catelli tui de micis illius superabundantis conuiuui tui me digneris reficere me ritus illorum sicut excellenter perfectorum quod in sua natura nondum sunt: & in tua bonitate & uoluntate imutabiles sunt. Circa secundum debes scire: quod sicut per excellentiam perfectionis primae & filiorum futurorum debuit benedictus iesus in sua persona tantum predicare iudeis: sic propter malitiam & scandalum iudeorum tunc presentium non debuit dimittere quoniam aperte paderet ueritatem & utilitatem sine sapientie doctrinalis quae salus multitudine dimis: & utilitas electorum quam redemptor iesus dare uidebat est preterita patrum quorumcumque singularium hominum. In finalibus autem temporibus semper sunt aliqui pestiferes quod alios uidentur regere in doctrina infatur scia & de falsa presumunt iusticia: & tales per ueritatem seuiunt contra ueritatis spiritum oneris & multitudinem plebium simplicium quae parata est sequi accedere pertinaci malitia & dolosa astucia toto conatu impediunt ne in splendore noui luminis accipiant remedium predicare salutis. Quod licet uideatur nouum quia noua perfectio nouiter explicatum tantum antiquum est quia in antiquis & authenticis medullitus est inclusum: sicut christus dicebat iudeis: scrutamini scripturas in quibus uos putatis uitam eternam habere. Et ille sunt qui testimonium phibent de me. & iudeis zelatibus per moyses dixit: est qui accusat uos moyses in quo spatium si moysi creditis: forsitan & mihi: de me ille scripsit

Io. v. Tales. n. hypocrite nouū uitutis spm psequētes gl'iant se atiquā doctrinā defendere: & p atiquo rū pīm hōre zelari. Quod cōtra xps ondit qd ē scripturā ignorat: & scōz pīm cōtra se iracūdiā p uocat: uñ & gl'iatibus i p're abraham dixit lo. viii. Vos ex p're diabolo estis: & desideria p'ris uiri uultis facere. Si r' & ioan. i caōica ondit euāg'lii doctrinā nō eē nouā: sed atiquā. d. Nō mādatum nouū scribo uobis sed mādatū uetus: qd' audistis ab initio: q' cū noua spūs scī illūinatio p scriptū circa scripture itelligētiā: & circa p'fōnē assūmēdā datur dis'p'lis suis: lo. xiii. Mādatū nouū do uobis: &c. Pro uitādo ergo scādalo: nouū xps uoluit ueritatē omittēre: nec eoz scādalum docendo uitare. Impugnabant enim salutem simplicis populi: tū q' impugnabant christi doctrinā per quā solā poterat esse salus: tū ēt q' suis prauis moribus uitam populi corrūpebāt. Et qd' ē peius ista duo mala q' sub spē bōa pp'lo suadebāt: ad hoc pbādū scripturaz itelligētiā subuertētes. Propt' qd' utilius erat ut apparerēt hostes xpi publice q' sibi blādētēs i facie & ab eius seq'illa pp'los reuocaret occulte. Ex publico. n. ipsoz scādalo cōtra xpm poterat inotescere q' exq'uita malitia & iuidia detrahebāt ei & eius salutari doctrīe: pp' qd' nec eius scādalu uitare debuit: sicut nec fecit: nec tā scādalizare eos debuit nec uoluit nisi ex uirtute sue doctrīe ul' scitate uite quā p eoz scādalo: nec debuit nec uoluit omittēre: qn potius illa q' potuit aliē facere i oculis eoz uoluit facere i sabbō uñ accipiebāt matiā cecitatis: q' d' idustria uoluit uirus latētis malitie ipsoz miserator simpliciu iesus māifestare pp'lis: ne seducerēt ab eis. Et eos sicut digni erāt āplius excecāre: & tñ faciebat opus scm & utile: q' cerimonialē obseruatiā sabbati de qua curabāt phisei & de eius destructōe mortali nō curabāt: debuit retificāre & apire pp'lis.

Sifiter & aliis suis obseruātus sistitiolis debuit eoz carnalē hypocritism & cecitatē detegere: De q' bus d' Mat. & Mar. Phisei. n. nisi crebro lauēt manus suas nō māducāt panē: tenētes traditionē senioz: & a foro uēientes nisi baptizati nō comedūt. Et alia ml'ta sūt q' tradita sūt illis seruaf baptisimata calicū & urceoz & eramētoz & lectoz. Pro q'bus oibus acute ibi cōfundit eos uocās hypocritas ex testimonio Esa. Eoz cultū dei uanū reprobās tanq' extenus cultū appentie hypocritis & intus uacuu ueritate mortali: ex quo fuerūt fortit' scādalizati: h' scripta sūt Mar. vii. Propt' qd' Mat. xv d' q' discipuli dixerūt ei. Scis q' iudei audito hoc uerbo scādalizati sūt. At ille rōdēs ait. Ois plātatio quā non plātauit p' meus celestis eradicabit. Sinite illos: ce ci sūt & duces cecoz. Ex q'bus patet expresse q' eoz scādalu puipe'dit: & puipe'dere debuit: q' ipi populu uere ad etnū scādalu deducebāt. Mat. ēt legimus. xvii. q' ipse recte uitauit scādalu gētiliū: q' petebāt dragmā: ubi pbato q' ipse nō tenebat solue re: uoluit tñ soluere p superrogationē: nolēs eos turbare: uñ ipe dixit petro. Vt at nō scādalizemus

eos uade ad mare &c. Ibi d' q' fecit solui censū p se: & p petro ad euitādū scādalu: ubi nota misericordia: sapiam: pietatē: simulq' iustitiā bñdicti iesu. Quia. n. scribe & phisei ipugnabāt spm xpi: et obstiata eorum malitia scādalizabāt de oipotētis iesu doctrīa: & idcirco erāt excecādi: & a dei cultu p'f'idendi: id eoz scādalu nō curauit: & nō curādū discip'lis dixit: qn potius docēdo & faciēdo ea q' erāt d'ni hōris moīs illis displicibilibus ipoz scādalu occōnalit' augmētauit: & q'li de idustria pcura re appuit. Quia uero colligētēs didragma & gētiles & simplices iudei & isurmitate & ignorantia fumebāt scādalu ex omisiōe aliquoz: ex q'bus iesus & eius discip'li erāt liberi: licet illa facere nō esset p'cm: sed magis superogationū. Idcirco q' pius ihs tales uocare uenerat: eoz scādalu pie uitat: p hoc dās exēplū i similibus tpibus pusilloz scādali q' pati erāt seq' spūm grē totis uiribus debēt uitari. Et illoz q' sūt similes phiseis & scribis q' scādalizāt de his de q'bus edificari debuerūt scādala lupēdi. Pro p'mo d' mat. xviii. Quicūq' scādalizauerit unū ex pusillis istis q' i me credūt: expedit ei ut suspēdat' mola asinaria i collo eius: & demergat' i profundū maris. Mola asinaria pōt inelligi uita laboriosa: & p'fūdū maris itelligi p'fūdū hūilitatis & tribulationis. Vult ergo ondere q' uiri uirtutū exēplares i p'cipiis statuū maxie: debent labores & multas tribulationēs mūdi uiriliter sustinere: ut poss'nt simplices & rudes pp'los attrahere: & eoz scādalo cauere: pp' quod dicebat apo. Si esca scādalizat frēm meū: carnes nō comedā i eter nū. Btūs frāciare sciens se datum aliis i exēplū: licet inocēs eēt eius caro: & nullo modo pp' offēdas egeret flagello: cōtinuo tñ illi penas renouabat & onera: custodiēs pp' alios uias duras: dicebat enī. Si linguis hoīum loqr' & āgl'oz: charitatē at non hēam: & pximis uirtutū exēplar nō monstre: parū p'sū aliis: mihi nihil. Hoc itaq' mō exēplo magistri p'fōnis iesu & strenui eius imitatoris pauli & fidelis renouatoris eius frācti pusilloz scādala uitare debemus: & molā asinaria i collo portare. Tales. n. scōs afinos d'ns eqtare dignat': & felicitē sēsio sup eoz cū scōz āng'oz iubilo eos i ciuitatē supni hier' m' itroducit. Pro puipe'dēdo at scādalu hypocritaz & phiseoz q' uolūt famā hēre & scitatis opa nō faciē: dicebat ap'lis suis p'dicās. Emulant' uos & nō bñ. & subuerter' nos uolūt ut illos emulemur. Tales. n. q' opa p'fōis facere nolunt uolētes ipediūt: & ad sua carnalia opa imitāda inducētēs: & cogētēs eos q' p'fōni iuigilāt: ipsos a p'fōne subuertūt: caudā lōga uulpie astutie super anū iperfōis portātes ne ipsoz appeat in oculis puipe'denda. Pro taliū uitādo cōfortiū & p'uitādo scādalu: iesus dicebat ap'lis Luce. xii. Attendite a fermēto phiseoz qd' ē hypocritis. Istud est fermētū malitie & neqtie qd' totā massā religiōis corrūpit. ne uiuat i azimis sinceritatis & ueritatis uite p'fē. Quia tñ diuina & s'cta perfectiōe crescēte &

sub bñdco filio i elcis debet h̄ impie uulpis cauda
 eruentari & ipsius reuelari opprobriū: i cuius tñ no
 dosa aufractu q̄diu stat ita lōga cetus electōz affii
 git: idcirco cōsolationē pmittit. d. Nihil optū: qd̄
 n̄ iuelet &c. Quia uero ill' de p̄fca ueritate nascit'
 scandalum quam spiritus iesus in aure cordis suis
 paupibus loquit': idcirco p̄cipit uentatē i spiratā pu
 blice p̄dicari: & illoz obstinatōz scādalu puipēdi. d.
 qd̄ dico uob̄ i tenebris: p̄dicatē s̄t tecta. Patet igit'
 q̄ taliū obstinatorū & uentatē p̄sequētū n̄ uult ie
 sus uitari scādalu: sed ad p̄fecta opa actius puocari
 Nō enī scādalanē nisi d̄ ope p̄fecto: mox p̄hōsi
 masculū onēs sue relaxatōis iactātes in flumine: &
 femininū fragile nutriētes i obsequū sue ip̄fecte ui
 te. Hōz exēpla tñ i n̄ris doloribus multiplicata
 uidemus q̄ gemētēs i talibus p̄nt cū dauid lugere
 dicētes. Circūderūt me sicut apes &c. hec est ul
 tio puritatis ut a suis ip̄ugnatiōibus cōuertant': li
 cet: ap̄ls. d. p̄me ad chogē: q̄rto: sine offēsiōe estote
 iudeis & gētibus: & ecclesie dei. Et p̄me ad thy. v.
 seniorē ne increpaueris: sed obsecra ut p̄fem. Nō fe
 cit cōtra hoc x̄ps nec imitatores pauli faciūt: q̄a itel
 ligit paulus sine affectu esse ut nulli scō suo uel di
 cto rectis occō det ruine. Si tñ scādalu de uerita
 te nascit' siue uite: siue doctrine: tutius scādalu
 m sci pmittit: q̄ ueritas relinq̄t. dicit gre. hōrare autē se
 niōres & nō increpare: ap̄ls i'telligit de illis sc̄ioribus
 q̄ nō etate uel auctoritate sed etiā sc̄itate & honesta
 te s̄t senes: sc̄dm illud. Numeri. xi. cōgrega mihi. x.
 uiros de senioribus isrl' quos tu nosti q̄ senes sūt. s.
 nō tñ etate t̄pis: sed sc̄itate uirtutis: s̄i autē auctōrita
 tē senectutis i i'strumtū maline uirtutis publice pec
 cādo & alios suo male exēplo deformādo manēte
 & acriter increpādi sūt: et a sp̄u iunioris: qd̄ p̄bat da.
 xiii. ubi d̄: q̄ suscitauit d̄ns sp̄m puen iunioris &c.
 seq̄t q̄ dixit ad p̄mū: iuuerate diez maloz & ad se
 cūdū: semē canaa & nō iuda: sp̄s decepit te & deu
 piscētia subuertit cor tuū. Circa tertiū sc̄iedū: q̄ te
 sus publice: & nō occulto p̄dicauit: & sic p̄dicare de
 buit: sicut ipse dixit: ego palā locutus sū mūdo: ego
 sp̄ docui i s̄nagoga & i tēplo quo oēs iudei cōuē
 unt &c. Ad cuius euidentia ē sc̄iedū. q̄ doctrina ali
 cuius pōt eē i occulto triplr: uno mō q̄tū ad itētiō
 nē docētis q̄ itēdit suā doctrinā nō manifestare m̄
 tis sed magis occultare: qd̄ duplici cā cōtingit: q̄nq̄
 ex iuidia docētis: q̄ supbe uult i sc̄ia solus apparere:
 qd̄ i x̄po locū n̄ hūit q̄nimo dicere potuit ill' sapiē
 tie. vii. sine fictōe didici & sine iuidia cōico: & hone
 statē illius nō abscondo: q̄nq̄ cōtingit p̄p i honestatē
 eoz q̄ docētur: sicut augu. docet sup io. q̄ qdā sunt
 mala q̄ portare nō pōt q̄l' reūq̄ pudor humanus: uñ
 de doctrina hereticoz. ix. puer. d̄ aque furtiue dul
 cores sūt. doctrina autē x̄pi fuit mūdissima: & uera: de
 q̄ mar. iiii. d̄: Nūq̄ uenit lucerna. i. uera & hōesta do
 c̄trina ut sub modio ponat'. Alio mō aliq̄ doctri
 na d̄ i occulto quia paucis preponit: & sic christus
 in occulto non docuit: quia uel doctrinā suā turbe
 p̄posuit uel suis in cōi dixit discipulis: ut ip̄i postea

tpe cōgruo docerēt turbas: uñ aug. dicit sup io. q̄s
 i occulto cū corā tot hoibus loq̄t: q̄ p̄ eos uelit in
 notescerē m̄tis. Tertō mō aliq̄ doctrina ē i occulto
 to q̄tū ad docendi modū. & sic x̄ps q̄busdā turbis
 locutus ē i occ̄to parabolis utēs ad sp̄itualia anū
 tiāda mysteria: ad q̄ capiēda n̄ erat idonei: uel fori
 tā digni: & tñ x̄ps tñ audiētibus dabat intelligere
 in his que docebat: quantum sue iusticie: & pietati
 uidebat congruere. Vasis tamē gratie & sapien
 tie sue apostolis suis parabolas expōebat per quos
 sapiētia christi deueniret ad alios: sicut essent idōei:
 secūdū illud sede ad thy. secūdo. quo audisti a me p̄
 multos testes hec commendo fidelibus homini
 bus: qui idonei erunt & alios docere. apostolis autē
 dicit ihs luce. vii. Vobis datū est non scē mysteriū te
 gni dei: ceteris autē in parabolis &c. quod figuratū
 fuit. Nnmeri. iiii. ubi mandatur qd̄ filii aaron inuol
 uerent in uasa sanctuarii: que leuite inuoluta porta
 rent. Licet autem dicatur mat. xiii. q̄ sine parabo
 lis nō loquebat' ad turbas: illud itelligēdū est secū
 dum criso. per illū sermonē quem tūc fecit: quis &
 alias sine parabolis turbis m̄ta locutus fuerit. sed
 quia nullū fere sermonē explicat ubi nō p̄ parabo
 lā aliqd̄ significauerit: quanuis i eo aliqua proprie
 dixerit. Non enim discipulis suis dominus omnia
 profunda sue sapientie manifestat cum eis dicit: io.
 xvi. adhuc multa habeo uobis dicere que nō pote
 stis portare modo. Et si sc̄ntillam sermōis eius
 sustinere certe nec sūmi seraph hois iesu sapiētiā
 cōprehendunt: quin potius ut dicitur: ezechiel. i. cū
 fieret uox super firmamētum quod erat sup caput
 eorum stabāt & submittebat' alas suas. Et licet i
 ezechiele uocetur seraph: esaiē tamē. vi. dicitur q̄ se
 raphin uelabat facies suas: sicut exponit diony. i. ty
 po eius qd̄ dictū ē: quicquid tamen secūdum uia
 rum suarum moderamen sapiens iesus palam pro
 posuisse dicitur: licet non omnes intellexerint eum
 sicut dicit: aug. intelligendum ē sic dixisse dominū.
 Palam locutus sū mundo: ac si dixisset: multi me au
 dierūt: & rursus: non erat palam: q̄a nō intelligebāt.
 Nec erat contra hoc qd̄ mat. x. dixit: qd̄ i aure au
 ditis: predicate super tecta: sicut hylarius exponens
 hoc dixit: Non legimus dominum solitum fuisse
 sermocinari noctibus & doctrinā in tenebris tradi
 disse: sed hoc dicit quia omis sermo eius carnalibus
 tenebescit: & uerbum eius infidelibus nox est. uel
 secūdū: Hiero. comparatiue legitur: quia erudiebat
 in paruo iudice loco respectu totius mundi: In quo
 per apostolorum predicationem debebat christi pu
 blicari doctrina. Fuit autem multum conueniēs
 christum in parabolis loqui: parabola enim est sen
 sibilium rerum acceptio ad sp̄itualia firmanda: &
 quia una figura possunt significari innumera: ideo
 maxime altos magistrōs decet in parabolis loqui:
 quorum est doctrina breui loqua. quod christo ma
 xime conuenit: qui uerbum eternum paterne sapi
 etiē sepsū i breui archa recluserat hūanā assumēdo
 naturā: ut ex h̄ merito dicat' uerbū abbreviatū fecit

dominus sup trā &c. Secūdo q̄ p hoc decebat
fēlibilia debet & posse ad spūalia & diuina referre.

Tertio q̄ p hoc sapiens ihs magis illustrabat &
fortius exercebat hūiles discipulos & exercebat im-
pios phariseos: & eis archana sapie sue absconde-
bat: seruās hūilis iesus qđ ipse scē precepit. Nolite
scē dare canibus. Quarto ut mō docēdi utrius-
q̄ nature ueritatē ihs incarnatū uerbū oñderet. Si-
cut. n. i pabola carnis & spūalis sēsus corporalibus fi-
gurs obuoluitur: sic & spūs q̄ deus ē dei filius & fac-
carne nestitus & dei uerbū etnū ligua corporali i as-
sumpta carne p̄ne sapie eructat archana. Multis
aliis rōnibus pōt pacē iēsū decēssime fuisse locu-
tū: licet hoc p sūma rōne deuote & fideli mēti suf-
ficiat solū. s. scire q̄ sit de facto pcederē & loqui xps
elegit. Non. n. dubitat mens deuota & illumia-
ta a iēsū q̄ optimo & decētissimo mō cum xps fe-
cit & ex eo quodcūq̄ sit illud optimū ē q̄ illud di-
cere uel facere iesus deus & homo elegit. Circa
q̄tū debet scire q̄ nō decuit prudētē iēsū qui oīa
facit in sapia doctrinā suam tradere scripto sed uer-
bo. Primo pp dignitatē sue excellentiā. Cū. n.
xps eēt summus doctor: sūmum docendi modū
cōpetebat accipere: ut. s. uerbo uocali i discipulorum
i primeret cordibus. Propter quod dī Mar. i. q̄ erat
docēs eos: sicut ptatem hīs. Vnde ēt apud gētiles
Pythagoras & Socrates excellentissimi doctores inf
eos nihil scribere uoluerūt. Scripta. n. ordināt ad i
pressionē doctrine i cordibus auditorū sicut ad fi-
nem. Et maioris efficacie ē doctrinam suā impme-
re uerbo q̄ scripto: unde testimoniū increate sapie
iēsū: q̄ ipse ē magister magtorū: iterius iprimens:
fuit pmaximūq̄ simplices & idiotas aplos tāta &
tā alta retinerē fecit sine scripto sed solo impressiuo
uerbo de ipius iēsū sublimitate doctrine. Secūdo
pp excellentiā doctrine iēsū q̄ lris cōphēdi nō pōt:
icđm illud lo. ultio. Sūt & alia multa q̄ fecit iesus
q̄ si scriberēt p singla: nec ipm arbitror mūdū cape
posse eos q̄ scribēdi sūt libros: sicut dicit Aug. Nō
spacio locorū credēdū est mūdū cape nō posse sed
capacitate legētū cōprehēdi nō posse. Si at iēs-
us suā doctrinam scripto mādasset p se: nihil ulius
de iēsū doctrina hoies estiarēt: q̄ qđ ipamet doctrina
p̄tēderet. Tertio ut ordie hierarchico ad oēs sua
doctrina pcederet: dū ipse discipulos suos uerbo do-
cuit: q̄ postmōm alios uerbo & scripto docuerūt:
un & de sapia dī Prouer. ix. q̄ misit ancillas suas ad
arcē & ad menia ciuitatis. Hē ancille fuerūt aplice
mētes dociles & subiecte. Si at ipsemet iesus suam
doctrinā scripssisset: cū oēs legerē potuissēt imedia-
te puenisset ad oēs. Sic ergo patet q̄ sapia iēsū pru-
dentē elegit nō scripto: sed uerbo docere. Nec ob-
stat q̄ lex uetus dicat a deo scripta: Exo. xxiii. Da-
bo tibi tabulas lapideas & legē atq̄ mādāta q̄ scri-
psi. Sicut. n. lex uetus fēlibilibus figuris dabat po-
p̄lo iudi: sic coseqnē fēlibilibus figuris debuit scri-
bi. Sed doctrina christi iēsū q̄ dī lex spūs uite scribi
nō debuit atramēto: sed spū dei uiui: nō in tablis

lapideis: sed i tablis cordis: ut dicit apl's scde ad
Cor. iiii. Et si dicat sicut ad heb. x. dī: q̄ ubra
hēt lex futuroꝝ bonorū: & iō sicut moyses dedit li-
brū legis scriptū: sic secūdu legisflator ihs tradidit
scriptū uerbū. Dicēdū ē q̄ nō ē simile de iēsū &
moyses. Moyses. n. fuit hō defectiuus & ideo uite
potuit eē liber exēplaris nō plene: sed libꝝ iforma-
tiū dedit libꝝ scripture. Iesus uero ex toto se ius
& extra ē liber uite cōtinēs: mittē flumina uite cō-
tinēs exēpla: iuxta qđ dcmest moyfi. Inspice & fac
scđm exēplar qđ tibi mōstratū ē: nā & ipse exulta-
uit ut ipse uideret ihm: uicidit & gauisus ē. Scriptura
ergo legis i tablis lapideis nō fuit ubra ul figura q̄
iēsū scriberē deberet i chartis. Sed q̄ ipse uerus la-
pis abscissus de mōte eminētie uirgialis i stabili &
idelibili firmitate sue cōuerlatiōis scriberet exēpla
xpīac p̄cōnifq̄ q̄ legeret imitādo uiueret uita p̄fe-
cta. Et tñ sicut iex dī scripta māu ul digito dī: sic
doctrina euāglica scripta ē p aplos q̄si māibus xpī.
Et hoc ē q̄ dicit aug. i lib. d cōsensu euanglīstaz.
Oibus discipulis suis tāq̄ mēbris corporis sui xps ē
caput. Itaq̄ cū illi scripserūt q̄ ipse oñdit & dixit:
necq̄ dicēdū ē q̄ ipse nō scripserūt q̄ mēbra eius
id opata sūt qđ dīctate capite cognouerūt. Quic-
qd. n. de suis scis & dcis nos legere uoluit: hoc scri-
bēdū illis tāq̄ suis māibus ipauit. Qui uero scri-
pturis aplog credere nolūt: nec ipsi iēsū scribenti
crederēt: cū ipse eis dicat. Qui uos audit me audit:
& q̄ uos sp̄nit me sp̄nit. Incipit Tractatus de p
fectiōe. Iesus perfecta consulens cap. xiii.

Icut at sapiēs iesus i oibus uerbis suis sēsa-
tus appuit: sic & i oibus discipulis suis ma-
guit p̄fectiōis iēsū p̄cā cōsulit: & i uite sue
cursu: & i se & i deuotissima matre sua p̄fectionem
renuit: & i oibus p̄fectus exns: siue cōdescēdendo
ifirmis: siue alte uolādo i i blimibus uirtutibus p-
pris oibus saluator oīm uiā salutis oñdit: & i se sin-
gularē p̄cōis uite semitā declarauit. Et q̄ ip̄cōnis
aliis uidēt assumēs i se maioris p̄cōis ex hoc cha-
ritarē oñdēs nō solū carne sed ēt mēte cōdescēdit i
firmis: sicut i tractatu de paupertate in scōrū dictis
pluribus superius fuit allegatum: dū de paupertas
eius altitudine ageretur. Auidēdū autē quō
bñdictus iesus perfecta cōsuluit. Primo tria preā-
bula ponunt. in quorū primo oñdit q̄ sine lesiōe
p̄fectiōis in multis cōdescēdit ifirmis. In secū-
do: q̄ non uult iesus q̄ ipsū imitentur uiri p̄fecti i
oibus extrisecis actibus suis. In tertio quō per-
fectio & ip̄fectio dīnt: nō quō uirtus & uirtū: nō
sicut mentū & peccatū. Post hec p̄ambula quarto
declarabitur quid ad p̄fectionē consiliū iēsū
substantialiter cōtineat: & i quo ip̄fectionū statū
trāscēdit: i qua etiam pte ē expositio orōnis dñice.

Quīto multiformitas status p̄fecti uiri distigu-
et. Sexto ip̄sore statuū adiuicē cōpatio oñdet.
Et sic i. vi. partibus capl'm cōsumabit. Primum
preambulum q̄ sine lesione p̄fectionis iesus con-
descēdit infirmis.

De declarationem p̄mi ponuntur p̄rio dcā scōg: postea distinguet bonū & malū: p̄fectum & ip̄fectū: ut p̄ hec uideat quōd ihs cū perfectionis rectitudine cōdescendit infirmis. Dicit enī Ambro. super illud: Luce. xxii. Transfer calicē hūc a me. Erant inq̄t hoc loco qui tristitiā saluatoris ad argumētū inolite potius a p̄ncipio q̄ suscepte ad t̄ps infirmitatis inclināt: & naturali cupiunt detorquere sn̄e. Nunq̄ enī magis pietatē maiestātēq; dñi adorator. Minus enī mihi detulerat nisi meū suscepisset affectū. Vbi facit Ambro. oñdit q̄ p̄fectio mentis iesu cōdescendit infirmis sp̄alē mētis horrore assumens ad imp̄fectōz se actui cōformandū: p̄ter illam generalē carnis infirmitatē quā ab origine sūperat. Cui concordat Aug. sup̄ ps. ciii. Habuit inq̄t dñs oculos: sicut dcm̄ est de q̄busdam religiosīs femīs q̄ ministrabāt ei de suba sua. Futurus erat paulus nihil tale aliū querens: & oīa p̄ uincialibus donās: sed quia multi infirmi ista q̄sitiuū erant magis infirmōz p̄sonas suscepit x̄ps. Sublimius paulus nūq̄ & x̄po: im̄mo sublimius x̄pus: quia misericordius. Cum enī uideret paulū ista non esse q̄sitiuū p̄uidit ne dānaret q̄sitiuū: & p̄buit exēplū infirmo: quo cū uideret & gaudentes & feruentes ad martyriū passionis exaltatos ī ipsa passione fortes centenarios maturos ad horreū tamen quorūdā infirmōz quos uidebat posse turban uentura passione ne deficerēt: sed potius uoluntatē humanā uoluntati creatoris coniungerent: eoz p̄sonam uoluit in passiōe sūscipere x̄ps dicēdo. Tristis est aīa mea usq; ad mortē. Hic aug. claris uerbis oñdit q̄ sublimis p̄fectionis fuit in x̄po talia opa ī perfectionis assumere. In q̄bus non tm̄ carne infirmis cōdescendit sed benignissima mente. Ut autē clarescat in q̄bus magr̄ uite n̄re iesus uiam p̄fectionis edocuit: & in cuius sūma p̄fectione interiori retēta imp̄fectiōis opa egit exteriori. Nota q̄ sicut bonū & malū tripliciter dī. In genere: ex circūstantia: & sc̄dm̄ se: sic p̄fectū & imp̄fectū. Bonū nāq; in genere est actus transiens supra naturā debitam ut ire ad eccl̄iam: dare elemosynā. Bonū ex circūstantia est actus circūstantiis laudabilibus informatus. Sicut dare elemosynam debitis circūstantiis seruatis circa dāntem & recipientē circa loca tempora: & p̄sonas. Hec duo bona deprauari p̄nt p̄ alicuius circūstantie defectū: & maxime pp̄ inordinationē intentionis: ut pote si quis dādo elemosynā uel ieiunādo querat gloriam humanā p̄ncipalit̄: & intendat. Tertium bonū est bonū secundum se: quod nullo mō pōt male fieri. Sicut est opus uirtutis a charitatis radice procedens: & hec sūt opera dei in nobis. Sicut est de habitu unde procedunt.

Aug. dicit q̄ uirtus est bona qualitas mentis q̄ recte uiuūt: quā deus nobis & sine nobis opatur.

Per hunc etiam modū: tripliciter dicitur malum Malū in genere: qui ē actus transiens super materiam indebitam: ut occidere hominem. Malū ex circūstantia est actus informatus circūstantia indebita

ut comedere ante horā. Malū ex se sunt illa q̄ mox noīata cōmixta sunt malo ut mētiri: fornicari: odire ueritatem: & approbare errorē. Si ē etiam mō p̄sc̄m̄ tripliciter dī: p̄fectū in genere est actus difficilis & excellēs ut pote oīa relinquere: uirtutē seruare: religionē intrare: p̄fectum ex circūstantia dicitur actus p̄dictus debitis circūstantiis adornatus: ut relinquere diuitias gaudenter & humiliter p̄pter honorē dei & edificatōnē p̄ximi: p̄fectū sc̄dm̄ se est actus difficilis a uirtutis sublimitate p̄cedens & est motus feruide & extatice p̄fectiōis: imo dilectiōis in deū: uel pure & plene dilectiōis ad inimicū.

Iuxta hūc modū tripl̄t dī imp̄fectū. s. in genere: ut actus fragilis ad quē humana fragilitas inclināt: sicut mortē fugere: ieiunia: soluere: uel pecuniā possidere: imp̄fectū ex circūstantia ē actus informatus circūstantia inclinante ad infimū iustitię statū ut uim faciētī & iniurianti: dimittere uestē pp̄ fugam maioris iniurie. Imp̄fectū sc̄dm̄ se est actus qui nō stat cū euāgelica p̄fectiōe: sicut in matrimoniū cōsentire: uxore ducere: uel fugere paup̄tatē. Cum igitur tā m̄ tripliciter dicitur imp̄fectus q̄ p̄sc̄m̄ actus dicitur est q̄ sicut malū in genere pōt fieri bonum ex circūstantia: ut occidere hoīem auctoritate iudicis: quia maleficus ē: & quia lex iubet: & quia rei publice confert. Et e contrario bonū in genere pōt fieri malū ex circūstantia: ut dare elemosynā pp̄ inanē gl̄iā sic & p̄fectū in genere pōt fieri ip̄fectum ex circūstantia: ut relinq̄re sua modica bona ut recipiat maiora bona eccl̄iastica: uel religionē intrare ut penuria fugiat: uel ab oī carnali libidine abstinere pp̄ uitam carnis plōgandam. E contrario ip̄fectum in genere potest fieri p̄fectū ex circūstantia: ut fugere mortem ut quis gl̄iosius & fructuosius & ī oportunius patiat p̄ honorē dei & salute proximi quō fugit x̄ps & ap̄t̄us paulus. Sic & in consimilibus ē dicendum ac intelligendum. Ex his patere pōt quid de p̄fectione operum iesu ueraciter sentiendū ē. Nam cū loquimur de operibus x̄pi: potest fieri sermo de opere interiori uel exteriori. Interiori dicitur opus opans: uel illud quod in sua efficit mēte. Exteriori dicitur operatum opus quod patet ī oculis hominum uel in animo sensitiuo. Omne autē opus x̄pi opans uel interiori in mente est perfectissimum quia ex charitate perfectissima procedit & ē actus p̄fectissime uirtutis. Opus uero exteriori in se consideratum aliquñ fuit p̄fectum de genere actus: ut morti se offerre: animam pro ouibus dare. Aliquando imp̄fectū: ut a facie persequentium fugere: & seipsum abscondere & tristem esse: & mortem timere: & pro amotione calicis exorare.

Veruntamen hoc opus relatum ad incendium charitatis iesu: & rationem & causam quare hec faciebat: & ad diuinam personam iesu x̄pi cuius erat opus: non solum non erat imp̄fectum: sed erat p̄fectissime p̄fectum. Vnde Bernardus in sermōe de beato Andrea tractans illud. Si fieri potest transeat a me calix iste. Agnosco in duce belli pusilla

nimem trepidiuiem. Agnosco uocem egroti in medico. Agnosco infirmitatem gallinam cum pul-
lis. Considero charitatem: stupeo indignationem:
expauesco humilitatem. Misericors deus nō bea-
ti Andree robustum suscepit affectum: quia nō sa-
nis est opus medicus: sed male se habētibus. Si
forte quēpiam dignatio scandalizat: plane merea-
tur audire. An oculus tuus neq̄ ē: quia ego bonus
sum: cui enim odor uitae in mortem est. Quid ma-
gnū fuerat domie iesu si accedēte hora propter
quam ueneras itrepidus stares tanq̄ qui potestātē
habebas ponendi animam tuā: & nemo tollebat
eam a te: An nō longe gloriosus fuit: quando qui-
dem totū propter nos agebatur: unde non solum
passio corporis: sed etiam cordis affectio p̄ nobis
faceret: & quos uiuificabat mors tua: nihilomi-
nus & tribulatio robustos: & mestitia letos: & tedi-
um alacres: & turbatio quietos faceret: & d̄solatio
consolatos: hucusq̄ Ber. Et supra habuistis ab
augustino q̄ sublimius aliq̄ fecerit Paulus quan-
tum ad extrinsecum opus: nec tamē paulus subli-
mius christo: imo christus sublimius: q̄r misericor-
dus. Quando dicit q̄ ipsa condescensio: qua chri-
stus condescendebat infirmis & imperfectis: & sub-
limitate procedebat perfectissime charitatis. Ac
p̄ hoc uerū est q̄ christi opera infirmorum in se su-
sciipiēdo personam de genere actus infirma & im-
perfecta erant. Verum est nihilominus q̄ illorum
opposita laudabiliter possunt fieri: & laudabilis
est facere illa perfectis pro loco & tēpore: q̄ in hoc
imitari christū in exteriori opere: uerū etiam q̄ nū-
quā ex hoc discipulus est super magistrum: q̄r nul-
lus tanta charitate ascendit ad illa fortia: quāta chri-
stus condescendit ad ista infirma.

Secundum preambulum q̄ uiri perfecti non se
quūtur iesum in omnibus extrinsecis actibus suis.

Ro secundo preambulo sciendum est q̄
benedictus iesus non uult q̄ in omni ex-
teriori opere uir ad perfectionē anhelans
ipsum debeat imitari: quia aliqua sibi conueniunt
sicut uniuersali exēplari omnium saluandorū: & si-
cut uniuersali medico & medicine omnium infir-
morū: que aliquis uir particularis laudabilis o-
mittit q̄ facit: sicut pius iesus mulieres se cōcomi-
tātes & sustātates habuit: quia sicut dicit Hierony-
mus inter iudeos cōsuetudinis non reprehensibi-
lis fuit: paulus tamē perfecte fecit: qui gentibus
predicans hoc ipsum ad euitandum scandalum re-
cusat. Similiter cōmunis omnium saluator iesus i-
ter homines habitauit perfectus baptista loānes
ad reddendum inuispēdum christo testimoniu-
m: in deserto solitarius uixit: iesus pius conde-
scētoriuum bibit. Ioannes baptista rigidus pre-
dicator uinum & ficeram non bibit. Iesus cū mu-
liere solus locutus fuit: sectator puritatis christi lo-
annes mulierū consortia fugit. Christus peccatrici
deosculandos pedes prebuit. Sanctus uir peccato-
ribus predicās tactum mulierū: abhorret & abegit.

Christus sciēter oculos seruādos furi commisit.
Sapiēs prelatus nō fidum dispēsatorem reppellēs
fidum requirit. Christus misertus pauperibus lo-
culos habuit. Paulus propriis laborans manibus
pauperes sustētabat. Omnium fortitudo iesus imi-
nente passiōe sua trepidauit. Andreas letus & gau-
dens crucem salutauit. Sic & in pluribus aliis po-
test inductio fieri: ut in fuga & loculis i quibus be-
nedictus iesus suam charitatē ex qua talia procede-
bant opera: imitādam proponit uiris pfectis. Sed
in exteriori opere non solum imitationem nō que-
tit: sed contrariū uiris perfectis aliquādo suaden-
do: aliquando predicādo imponit: sicut de pecūia
patet quā ap̄tis precepit nō portare. Sicut & apo-
stolos cōfortauit ad itrepide portāda tyrannorum
supplia. d. Nolite timē eos qui occidūt corpus:
sicut & benedictus iesus eternū uerbum & ars ple-
na omniū rationum uiuentium ē exemplar perfe-
ctum & ydea oīum creaturarum: ita q̄ sine aliqua
imperfectiōe diuinitatis sue omnis creatura quā-
tūcūq̄ modica representat in ea: sicut & quātum
participat diuini exemplaris similitudinem tm̄ est.
& non plus. Et q̄libet creatura habet propriā rati-
onē: quā imitatur i esse diuino: & ad cuius exem-
plar ē facta. Sic & omniū redemptor iesus uniuersa-
le principium gratie fons & exēplar omnis iusti-
ficationis create: secūdum suam humanitatē in sue
charitatis imensitate continet omnē gratiā & om-
nē gradū glorie datū & donandū: & ut credo dabi-
lem omni redēpte nature. Nec aliquid siue mo-
dicum: siue magnū gratie uel uirtu is ē i membris
iesu: nisi illud q̄ ipse eisdē in seipso meruit: dispēsa-
uit: & distribuit: & p̄ ipsis i seipso a sua deitate ac-
cepit. Nec aliqd sumulsi eē gratie: nisi q̄ benignus
iesus i seipso nos fecit. Et sicut diuinū uerbum
iesus sine iperfectione sue pulchritudis eterne: fe-
cit uarias figurarū formas i corporibus: quāq̄ aliq̄
in respectu superiorū uident ipse: licet in sua
spēcie sint pfecte: sicut incarnatū uerbum in sue cō-
uersatiōis uniuersali exēplo uarios mēbroz figu-
rauit status & actus: quoz aliq̄ ex genere opis sūt
iperfecti correspondentes suis imperfectis mēbris: q̄
tm̄ membra perfectionē hnt debitā scdm̄ illū gra-
dum grē ad quem electrix charitas iesus eos elegit
& sibi i seipso & i suo merito dispēsaui. Et illa
opa piissimi iesu q̄ exterius iperfecta appent i ipsa
radice charitatis sue tāto sūt sublimius pfecta sicut
dictū est supra: quāto maioris miseratiōis cōdescē-
sione sūt a piissimo corde iesu exhibita & assūpta:
ut dictum ē supra. Aduidendū autē in quibus
actibus uniuersale exēplar uirtutis iesu se exhibet
imitādū uiris perfectis: distinguemus actus mul-
tiformes q̄ in xpo iesu resulget. Nā in christo iesu
actus quidam

Ostendunt sublimitatē potentie: ut sup aquas nu-
dis pedibus ambulare: elementa conuertere: pa-
nes multiplicare: seipsum transfigurare: & cete-
ra miracula facere. Quidam

Ostendunt lucem sapientie & archana celestia referre: secreta cordium scrutari: futura precedere.

Ostendunt quidam seueritatem iudicii & potentie iudicarie: ut eiicere uendentes & emetes de templo: & carhedras uendentium columbas eiicere & dura increpatione ferre pontifices.

Ostendunt quidam officii dignitatem: ut sacramentum conficere corporis sui: imponere manus & peccata relaxare.

Ostendunt quidam condescensionem misericordie: ut latere in perfectione: fugere: sudare: tremulare: contristari in morte: loculos portare: & pro amotione calicis patrem exorare.

Ostendunt quidam & respiciunt informationem uite perfecte. Sicut paupertatem seruare: uirginitatem custodire: deo & hominibus se ipsum subiicere: pedes discipulorum lauare: peruigiles noctes in oratione ducere: pro crucifixoribus exorare: & seipsum morti etiam pro inimicis offerre. Cum igitur sex sint huiusmodi actuum uarietates: in ultimis his dum taxat est imitari ipsum perfectum. Nam in his que sunt excellentie singularis est impium & luciferianum: nisi fuerit alicuius priuilegii singularis dono impositum & concessum. In his autem que sunt seueritatis & dignitatis est presidentium & prelatorum. In his uero que condescensionis sunt infirmorum & imperfectorum est imitari christum quantum ad actum extrinsecum. Non quod imperfectum sit condescendere quantum ad actum intrinsecum & aliquando extrinsecum est perfectorum. Sed imperfectorum est similia facere in sue uite decursu que in talibus condescensionibus exterius christus ostendit. Quod perfectio & imperfectio non dicitur sicut uirtus & uitium.

Ro tertio preambulo attendendum est quod imperfectio non differt a perfectione: ut multi ignorantes dicunt sicut rectitudo & discortitudo sicut iustitia & peccatum: sicut puritas & pollutio: sicut gloria & ignorantia: sicut uita & mors: sicut sanitas & egritudo: sicut incessus rectus & claudicatio: quia ex hoc multa sequuntur absurda. Nec perfectio & imperfectio dicitur sicut contraria: sed sicut maius bonum: & minus bonum. Ac per hec sicut maius meritorium: & minus: sicut maius dei forme: & minus: sicut gloria & sanctitas maior & minor. Quod licet intelligentibus sit per se notum: tamen de hoc ostendamus sententiam sanctorum. Dicit enim Ambrosius primo libro de officiis. Officium omne aut medium: aut perfectum est: quod ea que approbare possumus scripture auctoritate conuenire: & in euangelio dixisse dominum. Si uis ad uitam ingredi serua mandata. Non occides &c. hec media sunt officia de quibus aliquid deest. Ideo sequitur. Si uis perfectus esse &c. Hoc est igitur perfectum officium: quod greci cathothema. id est correctionem uocant: quo corriguntur omnia que aliquos poterant lapsus habere: hec Ambrosius. Ex quibus colligitur quod medium est officium imperfectum

& nullum dicit peccatum cum consistat in obseruantia mandatorum. Cui consonat Augustinus de bono coniugali. Quid dictum sumus aduersus euidetissimam apostoli uocem dicentis. Qui nubrit non peccat: & si acceperis uxorem non peccas: & si nupserit uirgo non peccat: hec certe non dubitare fas est nuptias non esse peccatum. Non utique nuptias sed ueniam concedit Apostolus. Non quis ambigat absurdissime dici non eos peccasse quibus uenia datur: sed illum concubitum secundum ueniam concedit qui sit propter incontinentiam: non solum causa procreandi: sed etiam nulla causa procreandi: que nuprie fieri non coguntur: sed ignosci impetrant. Concubitus enim sola causa generandi inculpabilis: solus ille nuptialis est: hec Augustinus. Constat autem quod nuptie non stant cum euangelica perfectione: que eunuchizare docet perfectionis iesus propter regnum celorum: igitur in perfectis coniugatis non requirit ueniam. Multa enim similia Augustinus docet in eodem libro. Bonum inquit erat quod martha occupata circa ministerium erat sanctorum: sed melior quod maria soror eius. Bonum susanne in coniugali castitate laudamus: sed tamen ei bonum uidue anne ac multo magis marie uirginis ateponimus. Bonum erat quod faciebant qui de substantia sua christo & eius discipulis ministrabant. Sed melius quod omnem substantiam suam dimiserunt ut christum dominum expeditiores sequerentur: hec Augustinus. Hieronymus quoque ad demetriadem: prohibent mala: precipiunt bona: conceduntur media: suadentur perfecta. In duobus primis esse peccatum concluditur. Reliqua uero in nostra potestate cuncta sunt posita: ut aut utamur concessis ac licitis: aut ob maius premium ea que nobis permessa sunt relinquamus. Ex his sanctorum auctoritatibus clare patet quod imperfectio nullam dicit culpam: sed dicitur sicut maius bonum: & minus bonum: quod ex hoc minus intelligens aduertere potest quod recenter baptizatus quaque nondum peruenierit ad apicem perfectionis boni: nulla tamen est infectus labe peccati. Circa materiam perfectionis quattuor declarantur articuli.

Is ergo preambulis prenotatis: nobis considerandum est in quo perfectionis euangelice que in consiliis iesu continetur summa consistit: quid ue perfectionis status ad statum imperfectonis adiciat: quotque modis perfectione reperiri contingat: tandemque per quem modum unus status perfectionis alterum transcendat in ipsa perfectione. Sciendum igitur quod radix: forma finis: complementum: & uinculum perfectionis charitas est ad quam magister summus christus leges & prophetas & per consequens uniuersa dei documenta reducit. Charitas uero triplicem habet statum. Vnum infimum in obseruantia mandatorum dei. Secundum medium quod consistit in obseruatione & impletionem spiritualium consiliorum.

Tertium. supmū qui cōsistit ī pfruitōe premiorum. Ideo triplex est perfectionis differentia in scriptura sacra descripta.

Vna necessitas de q̄ deuter. xviii. perfectus eris. & absq; macula corā dño deo tuo. Glo. absq; macula ciali. Et de hoc p̄sper de uita cōtemplatiā. perfecti sunt qui uolēdo quod deus uult p̄cibus nullis quibus offendatur acquiescunt.

Secunda est perfectio supererogatiōis: de qua dicitur Math. xviii. Si uis perfectus esse: uade & uēde oīa que habes & da pauperibus: & hēbis thesaurū ī celo & ueni seq̄re me. Et de hac Hiero. ad Heliodor. p̄fectus seruus christi nihil preter christū: aut si p̄ter xpm̄ aliquid habet perfectus nō est.

Tertia perfectio est illuīate plenitudinis. & hec est patrie. de qua sapiēs ī puer. iiii. iustorū semita quasi lux splēdens p̄cedit & crescit usq; ad perfectū diē idest diē uisionis fulgidā caritatē. Prima & secūda p̄fectio differūt a tertia: sicut meritū & premiū. icur uia & p̄ria. media quoq; differt a p̄ma: sicut distiguunt cōsiliū & preceptū. Oīa uero tam cōsilia q̄ p̄cepta referūt ad charitatis illius impletionē & excellentiā uel obseruantā: quā sic describit apo. i. ad thy. i. Finis p̄cepti est charitas de corde puro: & cōsciā bona: & fide non ficta. insinuās triplicē actū charitatis scilicet

Declinare malū cū dicit: de corde puro

Prosequi bonū cū dicit: conscientia bona

Patienter ferre aduersa cū dicit: & fide non ficta.

Glo. i. non fictili uel fragili. sed cōtra aduersa forti. Quia uero hic triplex charitatis actus duobus modis ab habitu uirtutis egreditur uel secundū legē precepti & obligatiōis necē & utilis qd̄ includit omēs qui uolūt saluari: uel secundū legē cōsiliū & obligatiōis spōtaneē & sp̄alis. qd̄ solū suadetur hiis qui perfecte desiderāt cōfigurari ad xpm̄ iesum. & sequens inducit p̄mum. Et superaddit q̄tum possibilitas uiatoris admittit diuerso tamē gradu in diuersis: hinc est q̄ secundū cū p̄mo dicit p̄fectum. P̄mū uero absq; secūdo q̄q̄ sit aliquo mō p̄fectū secūdi tamē respectu dicit imp̄fectū. sicut supra uisum est per Ambro. in li. de officiis. Cum igitur de perfectiōe euangelica loq̄mur dicentes q̄ iesus perfecta cōsuluit cōiter de hac media intendimus loqui: & istius mōi p̄fectionis notificatiōe ex precedentibus colligere possumus. s. q̄ ipsa sit conformitas uiatoris ad xpm̄. i. per illū uirtutis habitum quo supererogatiue benedicti ihu sequēdo cōsilia declinantur mala efficiunt bona & proferūt aduersa.

In hiis. n. tribus tres partes euangelice perfectiōnis magister iesus non solū uoluit declinare mala innocenter uiuēdo: sed etiā oēm occasionē extrīsecam euellendo radicē in exteriori sua cōuersatiōe fugiēdo. Et ideo pauperimus semper fuit ut supra patuit de uirgine natus uirgo mundissimus & honestissimus semper fuit. Et licet esset secundū q̄ homo rex regum & dominus dominantium secundū personam dei filius tamen semetipsum ex-

inaniuit: non solum accipiens serui naturam. sed etiam seruilem & subiectam deo & hominibus ducendo uitam. propter quod beatissime marie uirgini matri & iosep subditus fuit: & patri usq; ad mortem obediuit. In his ergo tribus trinam malā radicem que tres dēntium ordies bestie quibus carnalium uitam deuorat perfecte cōtruiuit. ac per hec ab omni malo & mali occasione perfecte declinauit: he radices sunt.

Auaritia siue concupiscentia oculorum.

Luxuria siue concupiscentia carnis.

Superbia uite.

Postquam autem sic mala omnia perfecte declinauit in se declinanda docuit in perfectionis sue cōsiliis. In primo dedit cōsiliū paupertatis: ī quo consuluit omnia tēporalia iura derelinq; cum dicit. Si uis perfectus esse uade & uende omnia que hēs. Et si possibilitas adest pauperibus disperge cū subdit. Et da pauperibus. & penurioso & stricto rerum usu alienarum amore dei concessarum cōtentari. q̄ tum ad necessitatem uite in eo quod subdit. Et ueni sequere me. Nā sicut supra probatum est. uixit ī paupere usu. In secūdo dedit cōsiliū profundissime humilitatis. Math. xvi. Qui uult uenire post me abneget semetipsum: & tollat crucē suā & seq̄tur me: & de sua uoluntate nihil retinēdo sibi tollat crucem suam. i. diuinas inspiratiōes interiorius etiā imponēs prelatiis exterioris cōtra proprie uoluntatis appetitū cōplendo: ac per hoc ad ipsius semp̄ studens cruciatū. & sequat me. ut in his semper perseueret usq; ad mortem: & in hoc superbiā & omnē uero prole funditus eradicat. Pro tertio cōsilio dicit Math. xviii. Sūt eunuchi qui. s. propter bonū mūdiciē desiderate se castrauerūt. i. omnē actū de carne absciderūt propter regnū celorū propter imitandum xpm̄ mundissimū & uirginē mundissimā in quibus solis celestis mundicia plene regnat.

Et quia semper oportet istos falcem acutam portare in māibus ad se iugiter castigandū & amputandū pululatiōes carnalis libidinis que in membris continne germinant urticas & spinas appetituum imundorum. Et hoc est summe difficile cōtinue amputationi uacare: & ab omni etiā concessio carnis actū abstinere. Idcirco hec singulariter subiungit consulendo non precipiendo. Qui potest cape capiat. Et quia idē est perfectissimū dei donum nullo modo ex nobis. Ideo Petro dicenti. Non expedit nubere. R̄ndit iesus gratie zelator. Non oēs capiunt uerbum istud. sed quibus datum est. Et tunc distincte diuersis modis continētie subiūgit euangelice puritatis cōsiliū. sicut dictū est: quam mundiciam docet custodiā in affectibus: operibus: & in omnibus sensibus. In hac igitur triplici supererogatiōe declinatue t̄sformis origis oīs mali iesus christus docuit p̄mā p̄tem cōsistere p̄fectionis euangelice & omnis rēgule perfectiue. Secundā uero perfectionis partē notificatio supraposita dicit consistere in prosequendo bona q̄ secundū duplicē

uita. factiua & cōtēplatiua. in duobus consistit. scilicet cōdescensione ad pximū: & i fursū actiōe mētis i deum. Cōsistit autē superogatio charitatis ad proximū in eo: q̄ secūdu legē iustitię & misericordię: amoris signa & beneficia non solū ad amicos: uerū etiam ad inimicos benignitate largiflua ptendūt. Secundum illud. Mat. v. Diligite inimicos uestros & ce. Et subiungit. Estote pfecti & ce. Per hunc etiam modū superogatiua fursū mentis actio in deum in hoc attenditur: ut secūdu legē mētalis munditię ac pacis per amorem extaticū in diuinos splēdores & ardores mens deuota sacrum sentiat & patiat ut dictū ē supra excessū. Quia secūdu illud Apł. ii. Cor. v. Siue mente excedimus deo: siue sobrii simus uobis. Et hic est cibus solidus pfectōrū eorū q̄ exercitatos habēt sēsus in orationis studio. pro quo dicit iesus oportet semp orare: & nūq̄ deficere. Et multum ad orationis studiū efficaciter iducit apostolos: dum eis in multis uerbis exhortatiuis & parabolis inductiuis docet in oratione apud patrem in stare oportune: ostendens piissimum patris affectum ad affluenter dandum humiliter postulata. Licet autem misericors deus sit liberalissimus & promptior ad dandum: q̄ nos ad recipiendum: uult tamen orari a nobis ut occasionem habeat largiendi: non solum oratione mentali: que ē ascensus mentis in deum: uerum etiam uocali que est petitiō decentium a deo non solū propter nos ipsos: uerum etiam per sanctos tanq̄ per coadiutores nobis diuinitus datos. Horum autem ratio est: quia licet humilissimus & misericors iesus sit summe bonus in seipso: est tamē siml̄ misericors & iustus in opere propter suam misericordiam libentissime condescendens humane miserie suam gratiam infundendo. Et semper primā gratiam dat sine aliquo merito maxime condigni. Quia uero simul cū hoc est iustus: ideo donum perfectum non dat nisi de sideranti de lege cōi. Nec gratiam nisi regratianti. Nec impendit misericordiam nisi miseriam suā recognoscenti. Nihilominus regratiare: desiderare recognoscere se miserum: totum a gratia sua procedit: que nisi preueniat: in anima corrupta nullo modo sunt ista. Vult ergo dominus per gratiam suam peti: ne uilescat nobilitas doni. Quoniā ergo orantis est

Diuinum affectare subsidium

Proprium allegare defectum

Gratias agere pp beneficiū gratis datum

Hinc ē q̄ deus uult his orari ut iustius sua munera largiatur. Quia uero ad hoc desiderium fursū tendit ad impetrandum efficaciter dona diuina: necesse est q̄ affectio nostra sit feruida: & cogitatio i unū collecta: & expectatio nostra sit certa & firma. Et quia cor nostrum frequenter est tepidum dispersum & pauidum: propter peccati remorsū: nec audeat per seipsum sepe comparere ante diuinum conspectum: hiuc est q̄ dominus uoluit nos orare: nō tantum mentaliter: uerum etiam uocaliter ad no-

stri affectus tepidi excitationem: inflammationem & recollectionem cogitationum per sensum uerborum que uocaliter proferimus. Voluit etiam nos orare: & ab ipso petere per sanctos & sanctas & ipso smet orare pro nobis ad dandam fiduciam pauidis: & qui non audent: uel non possunt impetrate per se: per idoneos impetratores obtineant: ac per hoc in orantibus humilitas obseruatur. In sanctis intercedentibus dignitas declaratur. In omnibus christi membris charitas & unitas ostēditur: quia inferiora ad superiora fiducialiter recurrunt: & superiora inferioribus liberaliter condescendunt.

Rursus quia deus iustus & misericors exaudire non debet nisi in his que spectant ad suum honorem & nostram salutem: que quidem nescimus nisi doceamur ab ipso: deo piissimus iesus ne uagaremur incerti: formā nobis posuit in oratione quā docuit. In qua sub septenario petitionum uniuersitas comprehenditur petendorum. Si autem consideretur quis hanc orationem sanctissimā composuit: quia iesus aperte uidebitur: quia nec sapiētius: nec ordinatius: nec feruētius: nec efficacius: nec salubrius potuit ab alio q̄ ab ipso ea nre orōnis formā componi. Nam ipse benedictus & misericors iesus splendor paterne sapientię clarissime cognouit que decebat eum dare: & expediebat nos recipere. Iesus autem amore nostro tantum ebrius ut mortē p nobis liberandis eligeret ex ardentissimo amore in hac oratione posuit quicquid nobis necessarium & utile uidit. Et quia tota nostra uilitas fuit & ē deum colere perfecte: quem iesus homo p nobis perfecte coluit. Idcirco hanc orationem illo modo composuit quo magis dicendo in ea deus collatur a nobis. Et ideo nulli dubium esse debet quin ista perfectissima sit oratio: & super omnes alias perfectissime ruminauda: & eterno patri feruentissime & confidentissime proponenda in merito & charitate instruentis iesu. Consulo tamen omnī ipsam recitanti q̄ mentem suam colligat & erigat ad intellectum & charitatem iesu instituentis ipsam qui tunc perfectissime diligens membra sua actū uidebat omnes eorum defectus & necessitates: affectus & deuotiones: & omnibus suum applicauit amorem. Et ideo dicat orans ad christum. Me totum intromitto in alium splendorem intellectus: & in illum ardorem affectus quem habuisti in amate de nobis iesu: quando hanc orationem composuisti & dixisti pro nobis membris tuis: & pro me misero peccatore. Ad totam autem beatissimā trinitatem que in paterno premittitur nomine dicat in corde suo q̄ in mento & charitate redemptoris iesu & anime sue accedit ad suū aspectum: hoc solum & nihil aliud intendens petere q̄ anima iesu pro se & pro omnibus hanc orationem dicendo petere intendebat. Attende autem q̄ due sunt radices diuini cultus in quibus uere colit deus. Et has in principio orationis ante petitiones iesus p fundamento locat

Prima est sentire de deo piissime. Et pro hac dicit. Pater noster: ut & piissimum te faciat sentire deū cui dat uocabulum paternum & affectum cū dicit. Pater. Et in teipso te piissime faciat diligere omnem proximum quem ad summi patris tecum filiationem associat: cum dicit. noster. & n̄ meus. In quibus duobus uerbis perfecte duo p̄cepta charitatis substernit.

Secunda radix est sentire de deo altissime ut per primā scias eam uelle: & per secundam posse. Altitudo autem sui esse nobis sensualibus ingeritur p̄ eius existentiam in altissimo celo etiam corporali. Sed spiritualiter eleuando intellectum per esse i celis uult intelligi siue ostendere deum esse in altissimis sue nature proprietatibus incomprehensibilibus & celatis: & etiam q̄ est i altissimis factis quos celos uocat. Ac per hoc nostra augetur fiducia: cum ipsi solliciti sint pro nobis inter quos est principissima beata uirgo maria. Postea format petitiones quarum prime tres animam formant siue ordinant in deum: quattuor sequentes specialiter respiciunt hominis defectum. Prima petit regulari hominem ad deum totam nostram intentionem. Secunda petit nos esse perfecte dei possessore. Tertia petit i nobis ad deū nullā eē rebellionem: sed perfectam in ipsum transformationem. Prima dicit. Sanctificetur nomen tuum. i. talis sit tota uita mea: q̄ nomen tuum sanctificetur i ea. Et hoc est primum & summum quod debet anima petere q̄ in se dei factura laudetur: & glorificetur ille qui fecit eam. Ac per hec appareat sanctus & bonus talem creaturam faciendo: & talem sibi tribuendo uitam: & hoc quidem erit si addatur secunda petitio pro qua secundo addit. Adueniat regnum tuum. i. sicut regnum tuum est optimum. Sic ad me ueniat ut me plene possideat in omnibus interioribus & exterioribus meis. Nam si aliquid remaneret non a te possessum: in me non sanctificabitur nomen tuum. Nūc autem a te plene possidebor si tue uoluntati per omnia subiacebo. Et hoc est quod petit tertia petitio pro qua subiungit. Fiat uolūtas tua sicut in celo & in terra. i. sicut in patria uolūtas beatorum est ibi tibi sine rebellionē subiecta. Sic & nostra sit qui sumus in uia. Illi celum & nos terra: uel sicut fit in celo mentis. Sic fiat in terra totius status inferioris: uel sicut in celo tui influxus & immisse gratie fiat uoluntas tua. Sic sit in terra nostri affectus operationis extrinsece: uel altius. Sicut in celo assūpte nature iesu. Sic sit in terra infirmitatis nostre q̄ sumus eius membra. Tunc autem uoluntas dei fit in nobis quando tota uoluntas nostra est p̄ xp̄i gratiam mortificata & exclusa a nobis: ut in omnibus nihil uelimus de nobis uel de aliquo creatura nisi quod & pro quo deus uult: & sicut ab eterno in suo secreto disposuit: & in christo iesu impleuit.

Et in hoc stat plene uoluntas deo subiecta & in se mortua & in deo totaliter transportata. Et hoc est q̄ dicit. Fiat uoluntas tua sicut in celo & in terra: si-

cut in tuo celato: & eterno cōsilio est factum & dispositum: sic fiat in terra. i. in omni creatura que respectu eius terra est per opus extrinsecum. Et sic uides q̄ istud petere est plenissime del uolūtatē cōformem esse: & unam uoluntatem sine rebellionē sub deo annihilatam iacere. Et hoc est nomen dei in nobis sanctificari: & suum regnum ad nos plenarie aduenire. Vnde uides q̄ petitiones ipse se mutuo continent: & una est explicatio alterius: & i una intelliguntur omēs. Ad hanc autem possunt reduci inferiores quattuor: quia hic est solus paup̄ qui est super omnem creaturam subam: ut sit super substantialis qui est & quotidianus. i. quotidie sumēdus: quem solum debemus comedere: & a deo petere: ut in hoc reficiamur nos nihil uelle nisi diuinam uoluntatem perficere. In hoc solo sunt nostra debita que debemus petere nobis dimitti si inueniamur in aliquo diuine uoluntati contrarii: hec est sola tentatio in qua debemus petere non induci ne in nobis aliquid remaneat uel imitatur proprie uoluntati sub specie cuiuscunq̄ boni proprii uel alieni. Et in hoc plene ab omni malo liberemur: quia in deo transeūtes efficiamur dii & filii dei excelli. O q̄ innumera hic continentur altissima & inexplicabilia menti infirme. Sed descendendo i ferus prolequamur quia diximus q̄ quattuor petitiones ultime nostre fragilitatis significant defectum. Nam ad tria superiora petita habemus duplicem defectum. Impotentie quia ad hec nō possumus attingere. Malicie se resistentie: quia hec conamur impugnare. Contra primum est quarta petitio. Panē nostrum quotidianum da nobis hodie: ubi nomine panis intelligitur omne adiutorium: tam sustentationis nature q̄ collatiōis gratie ad cōseruanda & consequenda. Pro secūdo subnectit terra: quia enim collationem gratie impedit preterita culpa: presens pugna: p̄ualitas cōtracta. Idcirco hoc triplex impedimētum postulat ammoueri. Aliiter possumus dicere q̄ nomine panis intelligitur sustentatio corporalis que petitur temperata: unde Cassiodorus dicit super hoc. Qui superflue comedunt: non petunt panem quotidianum: sed multorum dierum. Qui uero nolunt communicare non possunt dicere nostrum. Pro quinta petit dimitti debita. i. peccata preterita cui & ratio subditur dimissio fraternā. Pro sexta petit intentionem nō induci per consensum. q̄ est a tentatione superari. Non enim petit non tentari: quia hoc posset esse damnosum: sed petit de tentatione triumphare.

Pro septima petit liberari a malo omnis pene presentis: q̄ future. Aliter has septem petitiones distinguunt aliqui: quia tres prime spectant ad premium patrie: quattuor ad uaticum uie. Ad primum spectant tria: uisio summi ueri: quia non uidetur nisi a mundis & sanctis. Et hoc petitur cū dicitur. Sanctificetur nomen tuum. i. tui nominis noticia mundis & sanctis donetur. Secundum est tentio summi ardui que reges facit. Et hoc petitur

cum dicitur. Adueniat regnum tuum. Tertium est fruitio summi boni que non dat nisi diuine uoluntati subiectis. Pro pmo dicit fiat uoluntas tua & ce.

Que autem spectant ad meritum uie. Aut sunt adiuuantia: & sic petuntur in pane quotidiano: In quo quicquid est necessarium spiritui siue corpori postulatur. Aut sunt impediencia. Et sic sunt mala presentia: preterita: uel futura. Aut sunt mala culpe uel pene. Primum petitur amoueri in dimissionē debitorum. Secundum in uictoria tentationū. Tertium in liberatione ab oppressione malorum omnium. Et in hoc stat dominice orationis sufficiētia & complementum. Et quia sicut omnis uirtus corporis per gustum oris enutritur in omnibus mēbris. Sic per affectum uoluntatis orando a piissimo deo intra os anime: quod est ipsa uoluntas nutrimentum gratie infunditur questio anima reficitur & dulcoratur: letificatur: uegetatur: roboratur: ut omnem partem compleat perfectionis in oratione: & in robore percepto perfecte declinet mala: & psequatur bona: & ut pferat patienter aduersa. Idcirco perfectionis magister iesus stupende & mirabiliter pluries dedit discipulis suis orationis exemplū. Nā ad uitādū mala dum turba uoluit eum regem facere: & ad superbiam uite inducere & discipuli intrarent in uentosum mare dicitur q̄ ascendit in montem solus orare: ut ostenderet orationis uigorem ad prosequendū bona quādo apostolos uoluit eligere: legitur pernoctasse in oratione: ut dicitur luce. vi. Et ut ostenderet q̄ in uirtute orationis proferuntur aduersa in illa septimana penosa dicit lucas: q̄ exibat noctibus in montem oliuarum: & q̄ erat pernoctans in oratione dei. Et quādo uoluit morti occurrere: eam pro omnibus mortuis uiuere & omnia corporis sui tam in se quam in membris suis aduersa tollerare & triumphanter superare: orationis armaturam assumpsit: cum procidens in faciem suam factus in agonia prolixius orabat. Cum quanto autem feruore nos uellet orare: exemplo monstrauit: dum inauditō sermons excessu factus est sudor orantis & agonizantis pro nobis piissimi iesu sicut gutte sanguinis decurrētis in terram: ostenderet q̄ sola uirtute orationis est oīum hostium prostrata uictoria: & charitatis dulcedo in ea acquiritur patienter supportatiua iniuriarū & ad inimicos benefica. Ideo ab oratione christus surgens in dei & proximi amore feruidus occurrens turbis hec tria ostendit.

Dum furentem turbam uocis sue uerbo terre prostrauit

Fetidum osculum impiissimi proditoris benigne suscepit

Mutilati hostis auriculam serui pontificis tactu sua uisissime sue manus sanauit.

Hec sunt ergo militie nostre orationum studia: que non sunt carnalia: sed potentia deo ad destructionem mutationum sine quibus in uanum laborat & orat qui perfectionis non dico culmen: sed

initium se credit posse consequi uel saluare. Hec sunt scuta aurea: que perfectionis fabricator tanquā uerus Salomon pacificus iesus fecit in armamentario domus salutus. i. apostolici status: que secundum intrinsecam & extrinsecam perfectionis duplicem partem occulta constituit: ut per hoc ostendat q̄ in preciosissimo: purissimo: luminosissimo: feruentissimo: patientissimo: auree orationis studio predicta perfectio conquiritur: roboratur: consumatur: & cōseruatur. Propter quod dicitur q̄. Armigee regis id est uiri perfecti: ante faciem regis portabant eam cum ingrederetur domum domini. Hanc armaturam imitator perfectionis christi iesu franciscus inponebat cum dicebat. Et non curent nescientes litteras addiscere: in quarum supple uacationem intellectus dispergitur: & a uirtuosa oratione distrahit: sed attendat q̄ sup oīa desiderare debent spiritū domini & sanctam eius orationem: orare semper ad deum puro corde. Et qua sancti patres religionis studio fūdamēta iacuerūt: iō in multa pacis cōcordia religionū suarū possederūt initia & diuinarum illustrationum adeo receperūt sapientissima lumina: & animas suas apostolica dei templa possederunt: unde de quo libet potest Salomonis assumi figura: de quo dicitur. Ecclē. xxxvii. Salomon imperauit in diebus pacis cui subiecit deus omnes hostes ut conderet domum nomini suo: & pareret sanctitatē in sempiternum: quasi flumine sapientie ad insulas longe diuulgatum est nomen tuum & cetera. Multa ibi pulchra dicuntur que licet ad omnium religionum patres possent referri: singulariter tamen ad minimum minorum pacificum & euangelicum patriarchā franciscū. Sed p̄hdolor de suis degeneribus filiis potest nō minus ueraciter assumi quod seq̄. Et fratrem habuit salomon: & sepultus est cum patribus suis: & de reliquit post se de semine sue gentis stultitiam & iminutum a prudentia roboam: qui auertit gentē consilio suo. Vere stultitia generis est imutatio consiliorum patris: & diminutio prudentie: & refutatio hereditatis paterne. Auertūt autē gentem consilio suo: q̄ auertunt religionē ab obseruando testamēto paterno: & more stolidissimi roboā dimittententes consilia piorum & primorum fundatorum secuti sunt relaxationem & gulam quasi adolescentiam suam. Sed cum dolore uideamus cōplemētum: quod iterum sequitur. Cōmouit ei bellū rex egypti intrauit iherosolima & de p̄datus est templum: & thesaurum regum: & ducenta scuta aurea que pater eius Salomon fecit: quia uanitas mundi bellū mouit religiosi & obtinuit ac expoliavit templū: & uiolauit dominicū cultum: asportauit thesaurū: quia de p̄datus est omnē p̄fectionē uirtutū. Clypeos armorum metalium & anagogicorū gustū quos sancti patres fecerant in religione sup omnia studia metalium orationum adamātes. Hec mūdi pessima uanitas a religionibus sustulit cū eis oronū metalium p̄ distractionē tpaliū & uanitates & abitiones regiminū sic

Impediunt exercitia: ut magna pars religiosorum huius temporis ignorent non solum internorum mentium excessuum experimenta: sed etiam ignorent ipsa uocabula. Et quando legunt in scriptis non intelligunt: & quando audiunt a personis expertis de trident & despiciunt: quinimo excessus mentales & contemplationes alias sublimium: quasi omnes propter suam experientiam demonum oppressiones & deceptiones estimant: & ideo multas altas personas a mentalis orationis studio perturbant. Nec est minus uera illa figura que de talibus dicitur quod per scutis aureis perditis fecit scuta enea: quia de generibus religiosi ab aurea patrum suorum charitate & anagogica perfectione exclusi per mundi distractiuam curam spoliati scuta enea configunt: dum de lachrymosis & mentalibus excessionibus non curantes sola oratione uocali confidunt: quam etiam ipsam cum insipientia interna in oculis hominum opponendo transcurreunt: & per uana studia litterarum ut uerborum non operosi mundo appeant: tempus consumunt: magis studentes in dictis paganis: quam in deuotis factorum dictis: & quod peius est in congregandis temporalibus: locis mutandis: & superfluis edificiis de rapinis pauperum construendis: sic mentem suam distrahunt & ab interna quiete diuellunt: ut nec in pace interna uiuant: nec altum sue perfectionis statum cognoscant. Nec diuinarum immisionum alta sentimenta percipiant: sed in quadam superficie se metipso paralogizando: ac semetipso decipientes in his sibi religiosam obseruantiam fingant: & quasi colorem aureum in oculis secularium: uerum tamen auriscalcum superficiali uanitate conpingunt: dum in his se ostendunt sue salutis seruire. Tabulata scuta tradidit iste roboam in manu ducum scutario rum & eorum qui excubabant ante ostium domus regis: quia in talibus quasi tota eorum uita studet: & ad talia intendentes uolunt habere platos: & talibus uacare studiis suos compellunt subditos: & in talibus se gloriantur ordinem promouisse dicentes. Tot studia phica feci in ista prouincia: & loca tanta & tam ampla erexi edificia: tot ordini procurauit temporalia loca. In his miserum sui status calumnias & sue perfectionis iniuriis gloriantur se dignosuisse prelatos: & diuinum cultum & ordinis promouisse statum: ac per hoc dignitosum in ecclesia tenent locum. Propter quod optime in predicta figura continentur. Cum ingrederetur roboam in domum domini portabant scuta aurea qui per ceteros habebant officium. In his ergo scutis gloriantur qui se dicunt in huius temporis religione perfectos. Omitimus de illis dicere qui etiam de hoc arido studio non curantes ociositatibus & uanis digressibus: & quantum possunt comestationibus uacant: in quibus non est tegumentum predictorum scatorum quia inde est aperta transgressio & annihilata perfectio & ordinis deuotio sepulta in carne. Hec forsitan nimis disgregiendi prolongamus pro magno desiderio quod habemus: ut omnes legentes attendat

ad orationis studium: & per ingentis doloris aculeo quo percussimus ipsum a christo iesu perfectione consilio exercitum de medio religionis sublatum. Sed iam ad propositum redeamus. Tertia igitur perfectioris portio consistit in superogatiua tolerantia aduersorum: que attenditur non solum in hoc quod quis patienter aduersa profert cum sibi supueniat que secundum legem dei declinari non possunt: quonia ad hec omnes tenentur: uerum ut ex seruire diuini amoris per honorem dei & similitudine crucifixi iesu magno desiderio illa poppet: & cum magno gaudio illa sustineat: sicut dicit Apo. ad hebre. xii. Per patientiam curramus ad propositum nobis certamine aspicientes in auctorem fidei & consummatorem iesum: qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem. Secundum etiam quod iacobus dicit. i. ca. Omne gaudium extimate fratres mei cum in tentationes uarias incideritis. Concludenda postea patia opus perfectum habet ut sitis perfecti & integri in nullo deficientes: hec namque est consumatio perfectionis & charitatis: propter quod dicit Io. x. Perfecta charitas foras mittit timorem. Et petrus si quod patimur non propter iustitiam beatorum: hac singulariter perfectionis summam magister iesus exemplificauit in seipso a suis curabilibus usque ad patibulum crucis. Ad hanc quicumque habet amorem: ad similitudinem perfectionis iesu continue insistere debet: ut quantum expedit diuino honori & glorificande ueritati & configurande in similitudine dei & hominis iesu persecuti ab impiis: tribulari in persecutionibus uiuat: ut de ipso christus dicat perfectus quisque erit si sit sicut magister suus. Hanc beatitudinis uie summam magister patie iesus declarauit in sermone quem fecit in cena discipulis: de hoc fundamentum facies suo usitato iuramento contestans & c. Ioannis. xiii. Amen amen dico uobis non est seruus maior domino suo: neque apostolus maior eo qui misit illum. Si hec scitis: beati eritis si feceritis ea. Et infra. xv. idem repetens dicit. Mementote sermonis mei quem ego dixi uobis. Non est seruus maior domino suo. Si me persecuti sunt: & uos persequentur. Si sermonem meum serua uerunt: & uestrum seruabunt. Ac si apte dicat. In hoc est beatitudo uestra perfecta in hac uita: ut pro ueritate uite & doctrine patientes nunquam aliud appetitis honoris: consolationis: & opulentie rerum: quam quod in me domino uestro magistro & saluatore resulget.

O quam breuis sufficiens & subtilis est hec doctrina iesu: ad omnis perfectionis cacumen attingens: ut nihil aliud desideret quam quod ipsius benedicti iesu dei & hominis uita resulget. Vere anima que dignatione ipsius hac recognoscit ipso benedicto iesu confortatore per sua presenti beatitudine tota mente desiderat: & in hoc est omnium consumatio scripturarum: & in hoc uniuersa lex pendet & prophete. De his perfectionibus est supra dictum in illo capitulo: iesus redemptus paruulus. Et in illo: iesus desertum incolens. Et infra: iesus cruce ditatus. In tertia cruce que perfectorum dicitur plene dicta sunt.

Ex predictis igitur colligitur quod spiritualis perfectionis in similitudinem illius noe archa: cum sit tria merata inferius in triplici auulsione malorum: &

bicamerata in medio in duplici persecutione bonorum consumatur in cubito iocunde tolerantie aduersorū: & sicut illa requieuit in montibus ualles relinquens: & discipulos ad perfectionē formandos ad perfectionis altitudinem ducens: & ibi xps eterna sapia os suum sapienter apiens a pfectione paupertatis expoliatione incipiens & fundamentū ponens. vi. predicta eo ordine quo dicta sunt docuit i aduersorum leta tolerantia sanctifice perfectionis finiens statū. A fundamento igitur inchoans pfectam oīum abrenunciationem sanctificat. d. Bti paupes spū &c. secundo addens. Bti mites: iducēs abnegationē pprie uoluntatis & sensuū: qua si qs inicit imitis & proteruus efficitur. Tertio subdens. Bti qui lugent oēm uanā lasciuam & carnalē leticiam: ac uoluptatis fugat concupiscētiā. De hic quarto subiungens. Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam. Et beati misericordes attrahit ad iustitiam & zelotypā uoluntatem aliene procurandē salutis: & piā cōdescensiuā supportationem aliene infirmitatis: necessitatis & iniquitatis. Post hec psuadens. Bti mundo corde. Et bti pacifici: allicit ad sursum actionem limpidā & clarā in intellectu & tranquillam & pacificam in affectu. Quibus diuini amor in aīa pfecti uiri est extasim faciens: ut dicit diony. de diuinis noibus. In quibus duobus anima pfecti uiri salomonis & hieri in sedes efficitur: que uisio pacis interpretatur. Tandē in cubito patie concludens oēm consumationē doctrine bti fice. Bti qui psecutionem patiūt ppter iustitiam: quoniā ipsorū est regnum celorū: ubi quasi circulū faciens uenit ad principiū pfectionis: integritatem ut in hec ostendat consistere qui in hoc uno sūma cōpletur uniuersorū. Et quia pati psecutionem propter iustitiam: & simpliciter paupere spū: quia non humano fulciunt auxilio sed nec fulciri uolūt quia in hoc consistit sue uoluntarie paupertatis pfectio: quia sicut sunt paupes rebus: sic amici & carnalibus adiutoriis. Idcirco regnū celorū pro pmo ponitur utrobique. Ac per hoc senaria pfectio minoris mundi in esse repationis & gratie directe correspondet senarie productioni mundialis machie in esse nature. Vnde sicut illorū tria prima ptiēt ad distinctionem: tria ad ornatū: sic suo modo & hic in cuius rei testimonium euangelice regule institutione franciscus in principio sue regule: tria pponit primo uouenda tanq̄ fundamenta altissima ut infra patebit. Regula & uita ait fratrum miorū hec est. s. dñi nri iesu xpi sanctū euangeliū serua e uiuēdo: & in obedientia sine ppo: & castitate. Alia uero tria postmodū ut desiderata cōmendat tanq̄ cōplementa & ad hec toto conatu etiam in uita & regula frēs inducit. d. Attendāt frēs q̄ super oia debent desiderare habere spūm dñi & scām eius operationem: orare semp ad deum puro corde: & habere humilitatem & patientiam: in persecutione & in infirmitate: & diligere eos qui nos persequuntur apprehendunt: & arguunt ubi tria utilia tangit xps.

se. Nam primo sursum agit in deum: & subiungere ualens ordinationem & condescensionem ad proximum interponit in medio tolerantiam aduersorū. Igitur in tribus primis uir perfectus crucifigit mundum: in tribus sequentibus conformis efficitur iesu xpo: ut quasi sex alis seraphicis tribus primis quasi sinistris a mundialibus eleuatur: & tribus ultimis quasi dextris in diuina feratur digne. Proinde huic pauperulo francisco qui perfectionem euangelii perfecte seruauit & docuit apparens xps i seraphica forma stigmata piissime passionis sue passionatus xps tanq̄ sigillum signatū & appropriatū impressit. Ut circa finalissimum tēporū piculosam caliginē manifestum nobis in uia perfectionis ostēderet signū quo reficimur perfecte uirtutis exemplar & finis crucifixum iesum: ac per hec edocemur perfectionem attingere: si tamen discamus non alta sapere cum de generibus filiis: sed hūilibus consentire cū pauperulis: minimis & despectis.

Multiplex distinguitur hic pfectio.

Ostē ergo euangelica pfectio consiliorū xpi in quibus subtiliter consistat est dictum. Et etiam quid supra omnem statum addat precepta seruantium. Nunc est eius multiformitas distinguenda. Non enim consistit pfectio in internis habitibus tantū: sed etiam in extrinsecis exercitiis perfecte uirtutis: huius autem uirtutis exercitia taliter superogantur pro imitatione iesu in triplici differentia reperiri contingit. Aut enim fiunt ex mera uoluntate absq̄ obligatione perpetua & tunc dicunt quādam perfectionem actionis & mentis. Aut fiunt cum obligatione uoti perpetui sicut in statu religionis in manu prelati: & tunc dicunt statum perfecte sanctificationis operis & subiecti. Aut fiunt de debito excellentie status suscepti officii: & tunc dicunt statum pastoralis dignitatis ouium xpi. In quibus ultimis modis aut perfectis actibus non solum est debitus: uerum etiam ad actus perfectionis in eternum astrictus. Et hec quidem astrictio de perfectione nō minuit: sed potius culmen superinducit: quia de temporali facit eternum: dū non licet resilire a uoto: & de nostro facit diuinū: dum non solum actum: sed etiam uoluntatem dedicans deo totum illi quod est offert redigit sub iure diuino. Dūq̄ propriam sanctificat uoluntatem que est ipreciabile bonū & maxime charū, & peroptimum: offert deo sacrificium medullatum: ac per hoc perfectum & integrum. i. optimo deo sūme acceptum. Et hoc est sacerdotale officium oīum pfectorū. In quo non est distinctio: iudei & greci: masculi & femine: serui & liberi quia omnibus uolentibus esse perfectis conuenit illud anthomatice quod prime petri. ii. dicit. Vos estis genus electum &c. Propterea aug. tractās illud ps. Sicut iurauit dño &c. ait. Quid uouemus deo: nisi ut simus templum dei: nil enim gratius possumus deo offerre: q̄ ut dicamus illud Esa. Possidet nos: hec Aug. Si ergo perfectus possidet qui

possidet quantum ad proprietatem quam quisque ad usum tantum: perfectius se deo sanctificat qui deo se offert & quo ad usum operis: & quo ad arbitrium uoluntatis. Quoadmodum Anselmus in libro de similitudinibus per exemplum spirituale patenter ostendit in duobus: quorum unus tempore suo offert domino arboris fructum: sed retinet proprietatem. Alter uero largitur utrumque. Et huius donum secundi & oblationem tanquam liberalius offerentis dicit merito debere preferri. Ac per hec iuxta huius similitudinem opus uouentis deo acceptabilius esse confirmat ac pro eo uidelicet quod sic introductam uoluntatem ex mera liberalitate necessitas gratiositatem obsequi non minuit: sed consumit. Idem quoque scribens episcopo parisiensi: & eum redarguens quod quedam clericum de monasterio sancti martini extraxerat ait sic. Si omnia agenda sunt cum consilio: cuius magis consilio quam eius quod admirabilis consiliarius deus fortis dicitur. Ipse quoque consulit ad perfectionem tendentibus ut omnia relinquunt & sequantur: & hoc consilio magis in monasterio: quam in alio uite proposito sancti patres intellexerunt. Hoc ipsum Gregorius in registro scribens desiderio episcopo pro derico uolente intrare religionem. Sicut minime ei sit impedimentum nostra infirmitas: magis tamen apostoli monitione succedit: ut feruor huius desiderii in eo non tepescat: ut quia turbatio secularium tumultu segregans quietis desiderio monasterii. Rursus ecclesiasticarum curarum non debeat tumultibus implicari: sed in dei laudibus secure permittatur liber ab his omnibus ut postulat remanere. Bernadus quoque in libro de precepto et dispensatione. Audire in qua uultis amere nunc de cetera penitentia exercitia monesticalis disciplina meruent hanc prerogatiuam ut secundum baptismum nuncupetur. Arbitror perfectam mundi abrenunciationem: ac singularem uite excellenciam spiritualis que preeminet uniuersae uite humane generis. Huius conuersatio que professores & amatores suos angelis similes & dissimiles hominibus fecit imo differentia in homine: reformari imaginem configurans dum pro illo quod mortificamus membra nostra que sunt super terram sursum christum induimur: complantati similitudini mortis eius. Idem astruit glo. leuiti. xxxiii. Alii dicit uouent uitulos: Alii arietes uel domos. Nazareus semetipsum hoc enim est uotum nazarei quod est super omne uotum: filius enim uel filia: aut pecunia: aut preteritum extra nos est. Semetipsum deo offerre nec alio labore: sed proprio placare perfectius & eminentius est omnibus uotis. Ex his omnibus aperte clarescit quod religionis uotum in statu perfectionis collocat & quod obseruatur religio: plurimum ad iuuat ad perfecte uirtutis exercitium: custodiam & complementum. Quod intelligentes sancti patres in. iiii. consilio toletano statuerunt quod liber sit clericus religionis ingressu dicentes. Sicut placuit clericos monasteriorum propositum appetentes quod meliorem sequi uitam cupiunt libere esse debere ab epi-

scopis ad monasteriorum ingressus. Propter quod patet error aliquorum modernorum carnalium & ignorantium proprium statum excellentium qui dicunt quod sacerdotes & clerici intrantes religionem descendunt secundum gradum quod utique est uerum quod descendunt secundum gradum humilitatis perfecte: sed ascendunt ad culmen perfectionis euangelice: quod patet luce clarius nec esse nec seruari communiter in sacerdotibus regularibus quantumcumque curatis. Hoc autem quod non solum auctoritatibus sanctorum probari potest innumeris sanctorum exemplis qui de statu civili ad religionem transierunt adeo certum est quod si quis uoluerit dicere contrarium non minus uideatur decipere quam errare. Si quis autem errore deceptus maiori ignorantia prefatis conetur obistere: afferendo quod perfectius sit remanere in seculo & in uoluntario exercitio perfecte uirtutis: quia circa magis difficile uirtus consistit: & difficilius est inter multimodas occasiones peccata uitare: & mirabilis est hominem in medio flammarum non uiri inter numerosiores hostium acies: & frequentiores insultus: & maiora bellorum discrimina de hostibus triumphare.

Respondebimus non ideo statum esse minoris uirtutis: quia est maioris securitatis. Nec ideo statum aliquid que perfectionis esse iustitie quia proximior est ruine. Nec etiam ideo magis esse perfectum quia difficilius contingit in ipso uitare peccatum. Est ergo triplex difficultas: quedam proueniens ex arduitate & nobilitate generis operationis. Sicut ab omni carnali abstinere commercio. Abrenuntiare perfecte seculo: & propter deum alteri se subicere uoto. Hec absque dubio mentum augent. Iuxta illud. Mat. Intrate per angustam portam: ubi glo. Angustum est omnia pretermittere: unum solum diligere: unum querere: ad unum quotidie pulsare: prospera non abire ad uersa non timere. Maior quoque affinitatis angustia reperitur in obseruantia consiliorum iesu quam in obseruantia communium mandatorum. Et hec dicit Hieronymus ad Rusticum monachum. Est & alia difficultas proueniens ex uiciositate persone agentis. Sicut homini auaro difficilius est dare minimum seu minima & pauca: quam largo magna & multa. Et superbo se alteri subicere: & gulo ieiunare: & carnalibus difficilius continere. Et hec difficultas minuit meritum & auget miseriam & defectum: unde hieronymus ad Eustochium. Soror tua beata etate maior: sed proposito minor post acceptum maritum septimo mense uiduata est. O infelix humana conditio & futuri nescia: nam & uirginatis coronam: & nuptiarum perdidit uoluptatem quam secundum pudicitie gradum teneat quasi iam per momenta sustinere estimans cruces spectantem quotidie in sorore quod ipsa perdidit & cum difficilius ex parte cadat uoluptatis minoris continentie habere mercedem. Est tertia difficultas ex circumstantiis annexis extrinsecus originem trahens. Sicut difficilius est abstinere cum apponunt delicata cibaria: difficilius temporalia bona continere quando offerunt magna & pulchra difficilius

continere in consortio feminarum. Et hec difficultas per accūs & indirecte auget aliquando meritū: sed directe & quantum est de se magis est uia ad ruinā

Et ideo uir perfectus animo oīno eam debet fugere: nisi uel uinculo obedientie: uel magno & euidenti profectu salutis aliene cum probabili securitate sui uelit hec sustinere ad tempus. Aliter autē presumentes sepe uidimus ad maximam deuenire ruinam: & ideo expedit ad perfectionem uirtutis & meriti difficultatem huius fugere non amplecti.

Vnde Aug. de singularitate clericorum. Lubrica spes est que inter fomenta peccati saluare se sperat. Incerta uictoria inter hostilia arma pugnare: & impossibilis liberatio flammis circumdari: nec ardere.

Audi etiam hier. contra uigilācium hereticum qui statum secularem religioni conabatur preferre. Cur inquit supple uigilantius pergis ad heremum. .s. ut te non audiam: non uideam: ut tuo furore nō mouear: ut tua bella non patiar nec capiat oculus mentis ut non me forma pulcherrima ad illicitos ducat amplexus. Respondebis hoc non est pugnare: sed fugere: sta in acie: aduersariis armatus obliste: ut postq̄ uiceris coroneris: fateor imbecillitatē meam. Nolo spe pugnare uictorie: ne perdam alī uictoriam. Si fugero gladiū deuitem. Si stetero: aut cadēdū ē mihi aut uicēdū: qd̄ necesse ē certa dimittere & incerta sectari. Non securitas est uicino serpente dormire: potest fieri ut me non mordeat. Et potest fieri ut aliquando me mordeat. Et quod de libidine diximus refertur ad auaritiam & ad omnia alia uitia que utantur solitudine. Et ideo urbium frequentiam: declinamus ne facere compellamur que nos non tam natura cogit facere q̄ uoluptas. Hec Hieronymus. In quibus confutatur error uigilāciū: suorumq; sequatium aduersus quos & paulo ante premitit. Quod autem asserit uigilāciū melius facere eos qui utuntur rebus suis: & paulatim fructus rerum suarum pauperibus diuidere: q̄ illos qui possessionibus uenditis simul omnia largiuntur: nam non a me sibi sed a domino respondebitur. Si uis perfectus esse uade & uende omnia que habes & da pauperibus &c. ad eum loquitur qui uult perfectus esse: qui cū apostolis patrem: nauiculam: & rete dimittit iste est: quem tu laudas. Secundus aut tertius gradus ē dummodo sciamus prima secundis & tertiis preterenda: hec hieronymus. Sicut dixi de religionis uoto: sic intellige de officio prelationis quod sine culmine uirtutis & meriti: non est uera sublimatio: sed uirtutis distractio: nec gloriofa excellentia sed periculosa ruina. Qua propter ad prelationis statum non congruit accedere nisi perfectū obediā spūs scī astrictū ut ait Greg. in pastoralibus Virtutibus pollēs coactus ad regimē ueniat: uirtutibus uacuus nec coactus accedat. Status enī prelationis pfectionē requirit iā hitam: quia ordinat ad ipsam exercendā. Status uero religionis inducit

nō hitam: quia ordinat ad ipsam acquirendā: unde Grego. in registro. Via capitis mei sequens sumo. pere decreuera esse opprobrium hoīum & abiectō plebis: ut tanto ueracius intus ascenderē quāto foris hūihus iacerē. Ad euidentiā autē huius difficultatis nota: q̄ uiuere cū talibus circūstantiis ipelentibus sit laudabile & auget meritū: q̄n talia occurrūt uolentibus & nolētibus nobis: nec eis delectationē accipiētibus cū talibus ad ruinam se imitere: & cū talibus morā facere uolūtariē: nisi circūstantiis comēdentibus supra positis presūptuos: & temerariū: & uituperio magis q̄ laude dignum.

Et licet aliq̄n talis euadat carnalitatē casū: sepe ex hoc peius interius labit p̄ superbie supercilii. Et quāto sua castitas sibi mūdior uidebat & fortior: tāto est immundior & peior. Nullo enim mō dū sumus in carne fragili debemus nos sine grādi necessitate piculo exponere: nec de infirmitate presumere. Sed q̄n deus uel preceptū prelati uel grandis zelus salutis pximi nos mouet: talibus nos exponere debemus patienter: & uiriliter uiuere coronati & de uictoriis iesu protectōe cōfidere. Quod si aliquis obiciat q̄ supra dictū est q̄ pfectoz. ē sibi pro ueritate tribulationē & maiora percurare. Rūdemus q̄ non est simile de illasciuiis lasciuiē: & tribulationibus angustie. Nam tribulationes ad deum ire cōpellūt etiā ipsectos: & sepe effrenes edomantes: uoluptates uero & tpaliū effluentie & mūdani honores debilē spūm frangunt: fortem emolliunt: & eū qui perfectus uidetur sepe cōsternunt.

Alias enī perfecti & discreti uiri tribulationibus & martyriis se exponūt pro ueritate doctrine & uite: & castigatione interne lasciuiē.

De comparatione statutū pfectionis: & q̄ in eis est gradus & in eodem genere & in diuerso.

Id ergo distinctis pfectionū statibus: patet q̄ secundū comparationē in eis est gradus & i eodem genere: & in diuerso: & in utroq; mō p̄nt adinuicem comparari. Cū enī seipsum castrare pp̄ regnū celoz per actū continentie sit pfectū: certū est q̄ pfectionē mō fit illud p uirginale cōtinentiā: que fructū cōparatur centesimo: q̄ p uidualē: que sexagesimo in euangelica parabola designat. Non est ergo contra naturam pfectionis q̄ unū dicatur perfectius alio: & etiam unus hō in pfecto religionis statu consistens secundum argumentū grē in eodem diuersis gradibus & temporibus est seipso perfectior: secundum q̄ magis appropinquat ad transformationem mentis & operis i pfectum iesum & uestigia crucis sue. Possūt ergo considerari seu comparari tres pfectiones predictę que consistunt.

In exercitio uirtutis sine uoto

In assumptione religionis cum uoto

In prelati iniuncto officio in eodem.

Generi uel diuerso: scā ergo cōparatōe i eodē genere

primo scdm exercitiū pfcē uirtutis scdm q̄ singu-
lares p̄sone. Distinguit̄ et religiois eiusdē sta-
tus. Illa pfectio est eminentior ī qua radix charitatis
est pinguior: & sublimitas opationis excellētor: &
fraterne edificatiōis fructus uberior: q̄ huius per-
fectiōis totius origo sit charitas: multū tñ facit ad
eius complementū opatio: Gregorio attestante q̄
ī omel Pentec. de dilectiōe cōditoris ligua manus
& uita requirant̄. Nunq̄ dei amor ociosus ē: opat̄
n. magna si est. Si aut̄ opari desinit: amor non est.

Multum etiam facit genus & nobilitas operis.
Claram est enim aureole premium non debent tā
tum habitū uirtutis intrinsecō: sed cum hoc operi
priuiliatio: utpote predicationi: martyrio: & uirgini-
tati. Multum etiam ualet edificatio proximi: cū
deus dicat uiris perfectis. Vos estis lux mundi: sic
luceat lux uestra coram hominibus ut uideāt ope-
ra uestra bona: & glorificēt patrem uestrum qui in
celis est. Similiter quantum ad uotum religiois
illius professio preponitur in qua uouetur pauper-
tas altior: obedientia uilior: & forma castitatis ho-
nestior. Nam ista tria sicut expresse patet: & gradus
habent: & minus & plus recipiunt: ac per hoc ī
maiori statu constituit professorem suum quanto
mouentur sublimius: potissime si ad uotum sequa-
tur obseruantia promissē regule plene & perfecte.
Ita q̄ ex hoc austerius castigatur corpus: fructuosi
us edificetur proximus: & reuerentius colatur de-
us. Consistit autem castigatio corporis in artitudi-
ne uestium: uictualium edificiorum: uerborū. cum
austeritate laborum: uigiliarū: & aliarum corpora-
lium afflictionum: edificatio uero proximi in ex-
hibendis

Exemplis uirtutis

Documentis scripturarum

Remediis sacramentorum

Predicis regiminum

Indicis iustitiarum &

Beneficiis miserationum.

Cultus aut̄ dei licet fundamentaliter stet perfe-
ctius in maiori trāsformatiōe cordialis amoris &
continue meditatiōis in xpm̄ iesum & eius crucifi-
xiū statū: uel aliquid sue uite actum: uel ī sue diu-
nitatis pelagū īfinitum tñ exterius consistit ī reue-
renti ac iugi frequētatione psalmoz̄ himnoz̄ spi-
ritualū: ac orationū: missarum: & aliarum deuotage
orationum. Hec autē omnia simul reperire ī ali-
quo uno statu religionis precellentius q̄ ī aliis ual-
de difficile & fortassis impossibile uidetur diligen-
ter cōsideranti. Et ideo quīs unus religionis sta-
tus alterum excedat in uotis substantialibus: ac p̄
hoc sit simpliciter perfectior si debita obseruantia
comitetur non preferri potest in oībus aliis: cū qui
libet status aliquid prerogatiue sp̄alis obtiat: quo
sancta mater nostra ī xpī iesu sp̄osa ecclesia tanq̄ in
uestitu deaurato circūdata uarietate decorat̄ & dei-
formis efficit̄. Per hunc etiam modū secūdam
officium prelatorum excellentior ē perfectio ī qua

eminentior confert dignitas ordinis uidelicet

Ad purgandum

Ad illuminandum &

Perficiendum.

Onerosior iponitur sarcina laboris in pascēdo co-
missum gregem: exēplo: uerbo: & temporali sub-
sidio: uberior etiam committat fructuositas salutis
ī eo q̄ p̄sident: & ī eis qui subsūt & ī ceteris redēptis
iesu: ad quos p̄sidentes exēplo pueniūt. Regrit
igit̄ huius p̄fectiōis eminentior sublimitas ut pla-
tus eccl̄ie xpī sponse: q̄to sublimius p̄est cōformis
dignitati iesu xpī: tāto sāctius uiuat: & sollicitus ī
uigilet: & fructuosius gregē pascat: ut sicut digni-
tatē iesu sublimius p̄cipat: sic sc̄itatē sc̄i sc̄oz̄ iesu
excellētius ītus h̄eat p̄ cōtēplatiōe: & exterius
p̄ alte uirtutis exēpla subditis foris ondat. Si at̄
fiat cōparatio p̄fcōis ad p̄fectionē ī diuerso gene-
re: quēadmodū & statu: dici pōt̄ itelligi cū suppo-
sitiōe: uel precise uel suppositiue. Absq̄ dubio ma-
ior ē p̄fectio q̄ at̄redit̄ scdm̄ exercitiū uirtutis: acci-
piēdo. Illa sola expte rel̄ionis & platiōis: in q̄bus
hec duo differūt a uolūtario exercitio p̄fecte uirtu-
tis aliqd̄ aliud appens ultra hec supaddendo p̄rio
excluso. Sic n̄demus q̄ ē hec abusiua cōparatio &
nulla ī iure p̄fcōnis. Nā uotū rel̄ionis sine ex-
ercitatiōe p̄fcē uirtutis cōrn̄siōne regule p̄fitētis
non ē p̄fectio: sed p̄uersio: nō p̄fcōis sublimitas:
sed simulatio sc̄itatis & ruina uirtutū. Vnde si uiri
se ī uirtutibus exercētes ī seculo sibi cauēt ab īgres-
su rel̄iois: q̄ uidēt regulā sublimē & artā: & iniqua
te p̄fitētū deprauatā: & qd̄ peius est ī aliquibus re-
ligiōibus multipl̄r uitioisā & lubricā: & cōnectio-
nē ul̄ puā uel nullā: ac p̄ hoc profitētes in tali mō
uiuēdi se mutuo īpellūt ad ruinā: tali cā rel̄ionē fu-
gere: & alr̄ solitarie uiuēdo seruare uitā sc̄am nō ē
a religioe deficere: sed ē rel̄ionis defectū gemere:
& trāsgressiōis laqueum sapiēti cautella deuitare.

Cū igit̄ generalis sit regl̄a: q̄ corruptio melior-
is ē peior: nihil īfelicius uel secl̄estius q̄ altū gradū
cōsequi uoto: uel officio: & illū a tali sua malitioisā
uita mlt̄ipl̄r ignat̄. Tales. n. p̄p̄e dicūt̄ facilegi: q̄
se deo sacratos p̄ sc̄itatis statu uiolat̄: & sp̄ū gr̄e cō-
tumeliā irrogāt. dū ī seipsis gr̄am destruiūt: & cete-
ris cōtētibiles r̄ddūt. Heu quātus dolor ē uidēt̄
utrāq̄ p̄fcōnē sic cōculcari: sic ī ceno miserie & ma-
litie uolūtari: ut ī multis sc̄laribus exercitiū uirtual̄
efficacia cōfūdat hodie uitā platorū: & statū rel̄io-
num. Sed nūc ista omittamus. q̄ ista p̄sequi ni-
mis ē dux & plixū lamentū. Sed sicut dixi d̄ rel̄io-
nis uoto: sic intellige de officio platiōis quod sine
culmine uirtutum & meriti non est uere sublima-
tio sed defectio: non excellentia gloriosa: sed ruina
periculosa pro eo q̄ potentes potenter tormenta
patientur & durissimum iudiciū his qui p̄sunt
fiet. Cum igitur perfectio status sine ratione me-
riti: siue officii: siue exercitiū uirtutum nō solum sit
modicum bonū: sed potius horrendū dei iudiciū
perfectio uero meriti nō possit obtineri sine chari-

tate: que est donū spūs sancti: & nemo ex suo opere extrinseco possit nisi indocte asserere q̄ alterū in hoc dono precellat: cum etiā semper sibi debeat eē dubius utrum charitatē habeat. Nullus abel imperfectione se superferre presumat: quin potius debet unū quantuncūq; perfectū: iuxta doctrinā apostoli superiores sibi iuicem arbitrari: immo sicut alibi est traditum in libro magne perfectionis signum quando aliquis quātūcūq; apparenter perfectus nō se sentit ex seipso nisi peccatorū maximū & donorum dei in se: & ex se esse ipsum destructorem.

Porro de cōpatione statuum prelationis & religionis possumus loqui secūdū q̄ nunc expimento urdetur. Et tunc non est dubium q̄ religiosi obseruantes suam p̄fessionem: quia ex hoc solum totaliter debent dici religiosi: multo sunt p̄fectiores ī uirtutibus: q̄ illi qui secūdū malitiā huius temporis dicūtur reputari boni prelati. Non enī attendit hodie q̄ hēant culmen p̄fectionis debitū officio suo ut b̄ti reputentur. Sed quia multitudo eorum plus facit infinita mala q̄ bona: ideo quasi sufficienter reputat̄ bonus: quia non est apte malus p̄talis uel diuisor & imundus: & fidelium ecclesie expoliator. Plura aut̄ p̄fectionis signa in religiosis famosis mundus regit: licet & ipsi ut sepe diximus corruerint uia suā. Quod cōi iudicio hoium confirmatur: quia multo plus q̄n uir religiosus itegre facit aliqd̄ reprehensibile: q̄ si hoc cōmittat qui d̄ p̄latus. Primo est tanta corruptio hodie illius status: q̄ ad eius opa non multū ardentur ut ad uirtutū exēpla: imo cōcedit iudiciū mūdi prelati auctōritatē: religiosis attribuit sanctitatē. Et ideo hodie etiā carnales hoies appetentes dignitates iudicant ambitiosos tāq̄ querentes diuitias & honores: & pax aliud ibi appeti aliqd̄ cernitur. Vñ Greg. in pastorali dicit q̄ tūc laudabile erat ep̄atū querere: quādo p̄ hunc quēq; dubiū non erat ad supplicii grām puenire. Sed aptum & horribile testimoniū est: q̄ ecclesia dei in illo statu ad p̄fundū malorū denenerat: q̄ status prelationis q̄ rōne sublimitatis & honoris: & requisite adeo p̄fectionis in eo est etiā ipsis sūmis seraph merito tremebūdis ab imundis hodie nullius experientie & uirtutis & p̄ue & insufficientis sc̄ie non solū ambitiose appetit̄. Sed & nephas est auribus audire a uiris sc̄is aperte apreciari uenit̄ a talibus & sepe tyrānice usurpatur. Nō ergo mirē si sedent in cathedra pestilentie: si pestilenter regūt populum q̄ per ostiū pestilentie intrauerunt. Si uero stricte respiciamus nō quod fit: sed fiendū est: & hoc loquēdo quantū ad ea que sunt de congruetia & suba utriusq; status. Sic simpliciter dicitur: q̄ status prelationis & eius perfectio est eminentior: quēadmodū insinuat diony. in li. de āgelica Hierarchia. d. Sicut qui dicit hierarchā sūmū dicit sacrorū uniuersorū ornatū. Ita dicēs hierarchā mōstrat in deū manētem: & diuinū uirū in oī hierarchia p̄fectū. Similiter Hiero. ad fabulā. Tanta debet eē sc̄ia & eruditio pontificis dei: ut gressus eius & mo-

tus & uniuersa uocalia securitatē mentis concipiat & toto eā habitu resonet & ornatu: ut quicquid facit aut loquitur sit doctrina populorū. Itē ad oceanū futurus pastor ecclesie talis eligat̄ cuius cōpatione subiectus ppl̄s mento grex dicat̄. Et grex in pastoralis. Tanto debet actionē ppl̄i actio precedere p̄sulis: quātū distare solet a grege uita pastoris. Quātum ad prelationis statū non congruit accedere nisi perfectū: obedia spūs sancti astricium ut ibidē ait Grego. uirtutibus pollens coactus, ad regimen accedat: uirtutibus uacuus nec etiam coactus accedat. Status enī prelationis p̄fectionē requirit iam hitā: quia ordinatur ad ipsā exercendā. Status uero religionis non hitā: quia ordinatur ad eā acquirēdam: unde peccōres & imperfectos amittit ut iustos efficiat & perfectos. Propter qd̄ q̄ prelationis status in p̄fectionis sit altior: religionis tamen est securior: & moribus nostris curandis expeditior: pro eo q̄ a multis periculis eruit: quibus status prelationis exponit. Primū quidē rōne cōnexi honoris. Iuxta illud Augu. super ps. iiii. Quanto plus honoratur tanto plus periclitatur. Huius autem piculi occasionē manifestat Greg. super illud iob. qui dicit: uir apostata unusquisq; ut rector quotiens extollitur ī eo q̄ regit: totiens plausu superbie a sūmo rectoris officio separatur. Item in registro uia capitis mei sequēs sūmo opere decreueram esse opprobriū hoium & abiectio plebis: ut tāto ueracius intus ascenderē: quātō foris humiliter iacerē. Adiacet igitur sube prelatiōis periculum rōne honoris: quia tenetur nō solū ad ea que sūt salutis p̄prie: sed etiam plebis sibi cōmissē. Nā ei pro quolibet subditorū d̄. Custodi uirū istū: qui si lapsus fuerit: p̄ aīa illius aīa tua erit. Itē rōne occupatiōis & distractiue disp̄sationis t̄p̄alium: unde Grego. vii. li. morū. Qui dispensandis rebus terrenis p̄sident aculei hostis iaculis latius patet. Nā cū ad ministrādā mens exterius efficaciter se extendere nittitur: a sui cōsideratiōe separatur: propter qd̄ flens p̄mo dialogorū dicit cōpando seipsum p̄ statu monachatus & p̄tificii. Infelix animus meus meminuit quō rebus oibus emmebar: & nulla nisi celestia cogitabat. Nunc autē occasiōe cure pastoralis post tā pulchrā quietis sue sp̄em terreni actus fedatur puluere: cūq; p̄ condescēsiōne multorū ad exteriora se sparsent etiā cū interiora appetit: ad h̄ se p̄culdubio minorē reddit. Religiosi uero qui promouētur in ep̄os tenentur ad regulares obseruantias sue p̄fessionis que nō impediūt pontificale officium: quia status religionis cōpatur ad statū pontificaliē sicut dispositio ad p̄fectionē: disp̄o uero n̄ tollitur p̄fectiōe aduēiente: nisi iqtū p̄fēoi repugnat. Sicut derico sc̄o magro n̄ cōuenit cōiter q̄ sit auditor: q̄ tñ legat̄ & mediet̄ magis sibi cōuenit q̄ ante. Sic ad oīa que p̄fecta imitaciōe xp̄i iesu in uirtutibus sue cure pastoralis insulgent: & in his que p̄fectionē simpliciter cōtinent: multo magis cōuenit religiosis ep̄is exercen q̄ ante. Vñ d̄. xvi. q. i. de

in dachis qui ad clericatus ordinē perueniunt. Statim nō debere a priori pposito discedere. Manet igitur religiosus epūs obligatus ad continētā & paupertatē: & ad porrandū habitū sue religionis: q̄ est huius obligatiōis signū. Ad ea uero q̄ repudiant suo officio: ut sūt solitudo & subiectio pōnis sue religiōis p̄latis non tenet. Et quātū ad hec & similia dicit. xviii. q. i. Monachū canōica electio a iugo regule mōastice professionis absoluit: & sacra ordiatio de monacho ep̄m facit. Item testamentū facere non pōt sine pape licētia: q̄ sola dispensatio rex̄ ecclesiasticarū est ei cōmissa: q̄ morte finit: uiuens aut̄ pōt dare sine dilapidatiōe ecclēie maxime debet paupibus dispēfare: & pōt etiam p̄p̄inquis & cōsanguineis si indigēt necessariis. Vnde Ambro. dicit in lib. de officiis. Proximos seminis tui ne despicias si indidigere cognoscas: nō tñ illi ditiores fieri uelint: eo q̄ potes cōferre pauperibus. Singulariter aut̄ etiā ipsi tenent in his malū exēplum cauere: & in oībus indigētibus sue diocesis: maxime scđm gradū bonitatis & paupertatis eorū se prebere cōes. Et mortalissimū est ī san guie crucifixi alius paupibus neglectis suos uelle ditare parētis cuiusq̄ prelato: & eos etiā diuitiis ecclēie uelle facere: de nono uolēs qui prius noscūt populares cōmunes. Nam talis de fame & penuriis pauperū ditat suos parētis: quos sibi rapinam & sacrilegium iesu p̄i paupū imputabit. Appetitaq̄ q̄ prelatiōis status & religiōis est excelsus: & iō ip̄m asp̄nere simul est p̄supuōsū & stultū. Propter qd̄ Au. xix. de ciuitate dei dicit. Locus superior sine quo populus regi nō pōt: & si ita administrare ut decet: tamen indecenter appetitur. Et ideo Gregorius. xviii. moral. Sācti unī nequaq̄ curas extrinsecas appetunt sed occulto ordine sibi superpositas gemunt. Et quīs illas propter meliōrē intentionem fugiāt: tamen propter subditam mentem portant: quas quidem sumopere si liceat uitate festināt: sed timentes occultas dispensatiōes dei tenent. Tenent quod fugerunt: exercent quod uitant. Ex his aperte colligitur q̄ locus prelatiōnis p̄ sublimitate quidē gradus & multiformitate periculi a uinis iam approbate uirtutis potest cum coatione & formidine suscipi. A peccatoribus uero & infirmis tota debet intentione uitari: & a nullis prorsus appeti: & ab omnibus honorari: quia cōstituit in dignitates hominis iesu xp̄i. Status autē religionis ab uniuersis tam iustis q̄ peccatoribus: tam perfectis q̄ imperfectis: tam sapientibus q̄ simplicibus licite potest appeti: & a nullis debet contemni. Ab his uero qui uocantur diuinitus secure suscipi: & studiose obseruari potest: q̄ ī tali obseruatiā similitudo acquiritur perfectionis & sanctitatis & mortificationis crucifixe uite perfectionis magistri hominis dei iesu christi.

Iesus transfiguratus cap. xiiii.

Vi in monte perfectionis iesu christi sublimia obseruando consilia: cum Pe

ro: iacobo: & iohanne conscenderit transformatus in similitudinem crucifixe uite iesu: merebitur cum eis uidere gloriam transformati. In signū autem q̄ circuncisio mentis cum christo patiente pro nobis ducit ad excessum contemplationis claritatis ipsius gloriosi iesu: dicitur q̄ Moyses & Helias loquebantur excessum quem completurus erat in hierusalem: excessum scilicet amonis: dolens & uigoris: quem pius & robustus bellator noster iesus ostendit in conflictu passionis & mortis. Modus autem eleuationis mentalis in illo facto iesu: quod scribitur Matthei. xvii. Et luce. ix. aperte nobis ostenditur quadruplici gradu

Primo enim mens affligitur per exercitium & desiderium

Secundo dulcoratur per internum gustum

Tertio illud quod diligit charum ei efficitur per iocundum amplexum

Quarto secretum tenetur propter timorem nocturnum.

Et hi quattuor gradus in euangelio aperte ostēduntur. Quantum ad primum in quo mens affligitur: aduerte q̄ christus predixerat eis suam passionem & mortem: & eos animauerat ad tollerantiā passionum: & ne terrentur ab afflictionibus imitatorie crucis iesu: ipse christus ostendit eis gloriam quam eis in remunerationem tribueret. Opportet enim secundum apostolum operantem agricolam primū de fructibus percipere. Idcirco oportet nos primo crucem perfectionis predicte in factis christi iesu per iugem sue passiōis & crucis presentiam ī corde gestare: ac etiam ad similitudinem apostoli in corpore circumferre: & hoc est in monte ascendere e: immo ascendente iesu secum duci in spiritus uirtute. Qui enim negociantur & delitantur in luctuosa planicie efficiuntur ad talia gustanda inexperti. Status. n. seculi qui hac signatur ualle est

Locus exilii

Locus contagii

Lapsus periculi

Lectus ocii.

Econtrario status huius perfectiōis mōtane est

Status stabilitatis contra exilium

Sanctitatis contra contagium

Securitatis contra periculum

Strenuitatis contra ocium.

Et ideo qui a benedicto iesu ducuntur ad montem salutis eruti a sodomorum incendio non debent post tergum respicere ad uallem lasciuie sodomorum: sed ascensu celeri seipsos cum Loth ī monte saluos facere: ne exemplo uxoris Loth uertatur in statuam salis: statuam inquam hypocritalem habentem figuram religiōis: sed uacuum religionis ueritatē. Sal autem sterilitatem habet in se: & aliis condimentum prestat salubre. In cuius figuram benedictus iesus anteq̄ celum ascenderet ascendit in montem oliuarum: & anteq̄ corpus suum gloria resurrectionis uestiret ascendit in crucem.

Hoc exemplū deberet nobis sufficere p omni ratione: unde anima bñdicti iesu similitudine adiuncta nullam aliā rationē querit: nec aliud pmiū intēdit ut delectetur in passionibus crucis: nisi xpi similitudie frui: imo statim inebriatur crucis amore: quādo audit q bñdictus iesus. xxxiii. annis eā pro nobis in corde portauit & corpore: Et qñ ascendit in celum eam uoluit i mūdo relinquere: sicut q insignia uulnerū portās ipse locaret in sede celesti. Ad hunc montē leuemus oculos nostros: quia inde ueniet auxiliū nobis. Et hoc notatur cum dicit q discipulos duxit i montem excelsum propter status altitudinē: sed seorsum propter separationē ab omni mundanorū affectu: & singularem experientiam crucis sue. Quantū ad secundū nota q mens post afflictionem in presentia dulcoratur dilecti. Et ideo xps ostendit uultum gloriosū post montis ascensū: & hoc cum testimonio legis & prophetarū: ubi apostoli quasi mortui ceciderūt: quia fortis est ut mors dilectio in tali amari iesu aspectu. Mentem enim quam celestis dilectio semel iuaferit: ab omni amore mundi & sui funditus occidit. Cuius signum est q sicut homo mortuus nullum habens actum proprium: sed corpus suū solum mouetur pro uolūtate impellentium: sic anima que ad hanc transfigurationem ascenderit sentit q in se debet esse mortua: & nullo motu affectus proprie debet agi: sed a solo iesu ut membrū sibi unitum: & ab eo uiuificatum ex sola inspiratione dei pro honore sui & iesu christi cōformitate moueri. Et tunc sicut manus mota ab imperio anime: facit in uirtute anime quicquid facit & sentit eam sibi intrinsecam & se mouentem: sic etiam ista anima sentit christum in se solum principalem motōrē: & audit paternā uocē super se transformatā in iesum dicentem sibi. Hic est filius meus dilectus in quo mihi complacui: ipsum audite: quasi dicat. O multitudo uirium: actuum: conceptuum: sensuum huius anime transformitate. Audite iesum in uobis loquentem: uos instruentem: uos monentem: uos in se transformantem: quia hic ē filius meus iesus qui in uobis habitat: filius meus naturalis & eternus pro uobis incarnatus: crucifixus & mortuus: in quo solo mihi complacui: uos in ipso eternaliter eligendo. Et nihil ex uobis mihi placet: sed in ipso iesu dilecto filio meo: in quo uos estis filii mei dilecti facti & ipsius iesus & eius uiuacissima & iunctissima membra. Stemus ergo cum anima in uertice talis montis dilectum nobis datum filium expectantes Thobiam: quia montes hi diuine perfectionis iesu fluunt lac & mel sapientie & dulcoris. Et cum beata hester dicamus iesu beato assuero. Valde enim admirabilis es domine: & facies tua plena est gratiarum: & cum Daniele simus uiri desiderorum dicentes. Domine in uisione tua dissolute sunt compages mee: & nihil remansit in me ultra uirū: sed & halitus meus iterducit: idest in uisione mee transformationis dissolute sūt mee

concupiscentie ex me ipso me compaginantes in malo: & nihil uirium reputationis proprie i me de me remansit eruditus a lege & prophetis: a moyse .s. & helia: per excessum inestimabilis amoris omnia opera nostra operatus est in nobis: & ideo intercluso uitali anhelitu omnis dilectionis mee: nū ego: iam non ego: uiuit autem in me christus.

Origenes autem dicit hec mystice exponēdo: quia in sex diebus perfecti numeri totus factus est uisibilis mundus: qui transcendit omnes mūdi res potest ostendere super montem excelsum: & gloriam aspicere uerbi dei. Et infra dicit. Vide cum aliquis sic transierit sexto die uidebit transfiguratum iesum ante oculos cordis sui. Diuersas enim habet dei uerbū formas. Appet uicuiq; scdm q uidentur expedire cognouerit: & nemini supra quod cupit ostendit semetipsum: unde non dicit simpliciter transfiguratus est: sed coram eis. In euangelii enim iesus simpliciter intelligitur ab eis qui nō ascendunt per exercitationem uerborum, spiritualium super excelsum sapientie montem. Eis autem qui ascendunt iam non secundum carnem cognoscitur: sed deus uerbum intelligitur. Coram his ergo transfiguratur iesus: & non coram illis qui sūt deorsum in conuersatione terrena uiuentes. Hi autem coram quibus transfiguratur facti sunt filii dei: & ontur eis sol iustitie. Et uestimenta eius sūt cādida sicut lana q sūt sermōes & lre euāgeliorum quibus est iesus indutus: sed etiam illa que ab apostolis dicuntur de eo. .s. sicut Criso. super Matthe. dicit ideo non confestim promissione sursum eos ducit: sed post dies sex: ut horum dierum spatio uehementiori concupiscentia repleti repleti qui assumendi erant sollicita mente ascenderent. Ideo autē hos iesus assumpsit: quoniam aliis potiores erant: intende autem qualiter: Matthe. autem non occultat eos qui prepositi sunt sibi: licet etiam Io. precipuas faciat laudes petri com memorans: ab emulatione enim & uana gloria mundus fuit apostolorum chorus. Vel secundum remigium solummodo secum tres discipulos sumit: quia multi sunt uocati pauci uero electi. Et in his tribus ostenditur tota electorum perfectio. Nam omnes electi aut sunt.

Actiui cum iacobo

Aut contemplatiui cum iohanne

Aut utrorūque prelati cum petro.

Post hunc gradum sequitur tertius: etiā quo mens dulcoratur: amplexatur: & stringit dilectum clamans cum spōsa: Cant. ii. Inueni quem diligit anima mea tenui eum: nec dimittam. Et considerans ista non transiitue sed permansue sebrata cū petro dicit. Domine bonum est nos hic esse. O q bonum & suaue: & ideo pre nimio dulcore oblita sui pro dei honore & proximi faciamus hic atria tabernacula: tibi unum: moyse unum: & helie unum: nesciens inquit quid diceret.

Quantum enim i hac uita eleuemur in

deum: multis implemur ignorantis nostri & dei. Et ideo sepe petimus multa fieri nobis multis modis: que multo meliori modo i dei eterno decreto & immerito iesu sunt facta. Vnde nec hic fuerunt petenda tabernacula frondiū: quia i domo patris sunt eterna tabernacula: imo palatia stabilium mansionum. Hic est mons dei Oreb: qui interpretatur mensa: ad quem moyses gregem ducit: ad quem helias ieiunans peruenit. In quo sibilus aure tenuis presentia iesu auditur. O anima mea te confortātem audi Esaiam dicētem. Venite ascendamus ad montem domini &c. Quo ad quartum patet q̄ anima amatum tenens charum: tanquā solum & summum thesaurum: ne perdat tenet secretum: Et ideo dilectum quasi fasciculum sponsa inter ubera quasi inter intima precordia: non extra per uana & ostentatiua uerba & facta uoluit collocare: unde & thesaurus euangelicus absconditur ut seruetur: quia deperdari desiderat qui thesaurum publice in uiam portat. Et ideo hic dicitur q̄ eleuantes oculos neminem uiderunt nisi solum iesum: & prohibiti sunt discipuli ne uisionem dicerent usq̄ post transitum in gloriam immortalem. In quo ostenditur q̄ ex quo charitatem christi sentimus: & sic in ipsum transimus nihil uidemus quod nos molester: nisi illa que dolorem iniecerunt iesu & eius passioni: & nihil aliud flebile reputantes in mundo: nisi q̄ deus est ita crudeliter ab hominibus & a nobis offensus: & pro his soluendis & emendis & nobis redimendis iesus dei filius: & omnibus doloribus nostris & omnium hominum innumerabilibus modis crucifixus & mortuus. Nihil etiam reputamus delectabile nec iocundum nisi q̄ iesus homo est deus: & ineffabilibus modis in trinitatis gloria assumptus: & in se & in membris suis perfectus uirtutibus & plene beatus: & quod nihil de his potest sibi deficere in eternum: hoc est leuare oculos & neminem uidere nisi iesum. Sed nemini dicere uisionem: est nō se uerbis: gestibus actibus: uel signis quibuscunq̄ iactare: a nulla creatura gloriam uel reputationem querere: in solo secreto cordis iesu totam spem suam locare: ceteris membris iesu uelle semper uilior apparere: & se in corde uilissimum reputare. Et in tali silentio expectare solum iesum qui reformabit corpus humilitatis nostre &c. Cuius exemplum in concha marina seu ostrea habemus: q̄ recepto rore celesti se claudit: & pretiosam margaritam suis intimis sic clausam gignit. Nunc ad certificationem huius opens litteraliter accedamus: quattuor hic breuiter exponentes.

Primo quomodo fuit conueniens christum transfigurari.

Secundo quomodo fuit conueniens hanc transfigurationem in gloria claritatis ostendi

Tertio de congruentia testium

Quarto de testimonio paterne uocis.

Circa primum scias q̄ conueniens fuit christum

transfigurari propter causam in parte superius tactam. scilicet propter animandos discipulos certitudie premii ad tollerātiā passionum: ut. scilicet in spem premii oculos metis sue dirigerēt: & populos de premii expectatiōe certificarēt. Non enim passioēs & dolores iesu & membrorū suorum sunt delectabiles uel uirtuose: nec appetende nisi in quantum in eis & ex eis deus honoratur & eius uoluntas implet & in nobis eius amor seruatur. Non autē cederet in honorem dei: nisi ex eis eliceret incomparabiliter excellentiora bona q̄ illa uidebātur mala: ut. scilicet pro temporalibus iniuriis & despectibus eliceret & iuste retribueret sublimes & eternos honores per cruciatibus dulciores: pro penuriis superabundantias: eternas: pro humane uite perditōe diuinā & eternam uitam. Propter quod dominus iesus quādo predicabat discipulis passionem: statim tanquā principale intentū sub mittebat gloriam resurrectionis: un & fūdamētū pdicatiōis aplice a resurrectione incipit: pro quod de eis dicit: uirtute magna reddebāt apostoli testimonium resurrectionis iesu christi domini nostri. Vnde nec christus uoluit publice pdicari: donec a mortuis resurrexit. Hāc certitudinē ponit petrus pro fūdamēto secūda epistola. i. c. Nō enim ait indoctas fabulas secuti notā fecimus uobis domini nostri iesu christi uirtutē & prescientiam usq̄ ibi. In monte factō. Hec ergo cā quare transfigurari uoluit: unde Beda sup Matth. Pia prouisiōe factū est ut contemplatiōe semper manentis gaudii: ad deriuata fortius aduersa tollerēt. Nec fuit ista transfiguratio mutatio figure: sed glorificatio, & splendor facie & carnis sue redūdans a gloria anime. Circa secūdū nota: q̄ conueniens fuit iesum gloriam suā manifestare i dote claritatis: quis enim dotes sint quattuor: sola tamē claritas cognoscitur magis ipsius persone i se: & est magis glorie manifestatiua. Alie uero tres nō percipiunt: nisi aliquo actu: passione uel motu. Noster autē iesus i se ostendit illarum trium indicia: puta ut habetur in euangelio Agilitatis: cū supra maris undas ambulauit Subtilitatis: quādo clauso exiuit uirginis utero Impassibilitatis: quādo de manibus iudeorū eū precipitare uel lapidare uolentiū illesus euasit: uel melius quādo corpus suū discipulis sub sacramēto mō impassibili comedendū tradidit i audito charitatis excessu. Nec tamē pro illas transfiguratus dicit: sed pro sola claritatē q̄ pertinet ad aspectū persone. Claritas autē quā in transfiguratione christus assumpsit fuit claritas glorie quātū ad essētā: nō tamē quātū ad modū essēt. Claritas enī corporis gloriosi deriuat ab aie claritate sicut dicit Aug. in ep̄la ad dioscōrōs. Et similiter ut damascenus dicit. Claritas corporis christi iesu deriuata est a diuinitate ipsius: & a gloria aie eius Quod enī a principio cōceptōis christi iesu gloria aie nō redundaret in corpus eius: ex quadam dispositione diuina factū ē ut i corpore nre redēptōis passibili explerēt mysteria. Nō tñ pro hoc adēpta ē prās iesu deriuādi gloriā aie & corpus cū uellet quo ad oēs

dotes: & hoc ipse fecit q̄tū ad claritatē i trāfiguratiōe. Aliter tñ quātū ad modū q̄ ē in corpe glorificato. Nā ad corpus glorificatū redūdabat claritas aie: sicut q̄dā qualitas pmanēs corpus efficiens & ipsum stabilis ē eternū: uñ fulgere corporaliter nō ē miraculosū i corpore glorioso. In trāfiguratiōe uero iesu denuata ē claritas a deitate & ab aia eius ad corpus p modū passiōis trāseūtis & claritatē & b̄titudinē sue aie on̄dētis: & futurā gloriā corpis p̄libātis. Vñ ille fulgor tñc i corpore xp̄i apprensus miraculosus fuit. Sicut & hoc ipsum q̄ sup undas maris ambulauit. Propter quod melius dicit q̄ miraculose assumpsit actus q̄ assumpserit ipsas dotes: quia dos noiāt quādā claritatem stabiliter inmanētē corpon glorioso. Et simile est quantum ad aiam de uisione qua paulus uidit deum in raptu. Si uerum ē q̄ uiderit uisione nuda que pertinet ad beatos. Quod autem sancti dicunt q̄ claritas hec fuit imaginaria nolunt dicere: quin fuerit uera glorie claritas: sed q̄ non fuit modo stabili & mansueta nec per hoc corpus xp̄i est factum gloriosum quātū ad omnes dotes: quia corpus xp̄i non est factum impassibile: tamen passibilitatem sue glorie ostendit quantum ad statum & actum sue claritatis qui sicut apparuit cum uoluit: sic discessit & in prestatio statu corpus remansit. Per claritatem autē uestiū designatur claritas alioq̄ scōq̄ membrorum xp̄i in corporibus suis que superabit a claritate xp̄i sicut candor niuis a candore solis: unde Greg. xxxii mox dicit q̄ uestimenta xp̄i facta sunt splendentia: quia in superne claritatis culmine sci oēs ei luce fidei fulgentes adhererunt. Vestium enī nomine iustos quos sibi adiungit significat. Secundum illud E. fa. xlix. His omnibus uelut ornamento uestieris. Nubes autem lucida obumbrans apostolos siḡt gloriā sp̄s sancti: uel uirtutem p̄nam. Vnde Orig. dicit p̄ quam sancti in futura gloria protegētur: quis etiam conuenienter significare posset claritatem totius mundi tunc renouati querent scōrū tunc tabernaculum gloriosum: unde petro disponente tunc tabernacula facere lucida nubes discipulos obumbravit. Si autem querat quomō apostolorū oculi tantā potuerunt sustinere claritatem: breuis est responsio: quia iesus cū miraculose suam claritatē ostendit: potuit ipsorum oculos confortare ut uoluit. Potest etiam aliter dici: q̄ licet claritas solis propter influentiam caloris consumendo humidum oculi affligat in cunctis aspectum: claritas tñ gloriosi corporis hoc non facit: sed confortat & demulcet aspectum: quod tamē est temerarie nō asserendū: quia illius claritatis adhuc ignoramus naturam. Quod autem lucas dicit q̄ facta est sp̄s uultus eius altera: non uult dicere q̄ figuram mutauit: sed q̄ per claritatem faciem alterauit: uñ Hiero. super hunc locum. Vbi splendor faciei ostendit & candor scribitur uestiū: non substantiā tollitur: sed gloria cōmutatur. Certe transformatus est iesus in eam gloriā quam uenturus est postea in regno

suo. Transformatio splendorem addidit: facie non subtrahit: ubi & remigijs. Si facies domini respicendū sicut sol: & facti sicut sol fulgebūt: nūqd equalis erit claritas domini & seruoq̄. Nequaq̄. Sed quā nihil inuenit lucidius sole. Ideo ad manifestandum exemplū future resurrectionis: facies domini respicere & iusti fulgere dicuntur sicut sol. Dictum tamen est supra ad huius distinctionem ostendendam q̄ facies eius respicendū sicut sol: uestimenta eius facta sūt alba sicut nix: ubi Mar. ait. Qualia fullo non potest facere sup terrā. Quare secundū gloriā candidi erunt sancti uirtutibus: & oīs uitioq̄ estus erit ab eis amotus. Circa tertiū nota q̄ congruentissime adduxit testimonium multitudo ad uidentium gloriā transformati: que q̄dē testificatio est oī exceptione maior: facit enim de celo: de terra: de paradiso & de i ferno: a deo & hoibus: uiuis & mortuis.

Testis de celo fuit deus p̄: de terra discipuli: de paradiso helias & moyses p̄phetaz in zelo feruenti: de inferno moyses legis lator. Et hanc uoluit sic manifeste testari: ut supra dictū ē ut homines nō timerēt p̄ caminū tribulatiōis & mortis trāfire ad tantā gloriā cōsequendam. Et quia hoc conueniebat in utroq̄ testamēto electis: idcirco de antiquo testamento adduxit moysen & heliā. De nouo apostolos tres: ut in ore duoz̄ uel triū stet oē uerbū. In cuius signū ipso ad passionem p̄perante in qua sola est uia ad hanc pueniendi claritatē glorie: dicit Mat. xxi. q̄ turbe que sequebantur & que precedebāt clamabāt osāna filio dauid. Non autē hic angeli interfuisse dicūt: sed soli hoies: quia nō illos sed istos intendebat p̄ desideriiū monstrare glorie: ad passionis tolerantiam aiare. Quod autē quedā glo. dicit sup illud: Luce. ix. Erant autē moyses & helias uisi i maiestate: & dicebant excessu eius quē cōpleturus erat in hierl̄m &c. Sciēdū ē nō corpora uel aias moysi & helie tibi apparuisse: & in subiecta creatura illa corpora fuisse formata. Et postea dicit potest etiam credi quod angelico ministerio hoc factum esset ut angeli eorum personas assumerent. Hoc inquam quod dicit glosa non est uerum. Quia ab alijs sanctis & authenticis inuenitur contrarium. Et illa glosa dicitur sumpta de libro qui intitulatur de mirabilibus sacre scripture qui non est plene authenticus: sed falsē attribuitur Augustino: licet multa bona contineat: unde si hic liber aliquādo quasi Augustini allegetur: hoc per inaduertentiam accidit ex communi usu loquendi. Hieronymus. n. expresse asserit contrarium dicens super Mattheū. Considerādum est q̄ scribis & pharisaeis de celo signa petentibus dare noluit: hic uero ut apostolorum augeat fidē dat signum de celo Helia ide descendente quo ascenderat: & Moyses ab iheris resurgente. Et q̄ Achaz per Esaiam precipitur ut petat signum de inferno: uel de excelso. Nō autē intelligendū ē q̄ ania moysi corpus suum resumpsit in mortale: quia in hoc secundū apostolum christus est primogenitus ex mortuis. Sed anima eius ap-

paruit per aliquod corpus assumptum in forma glorioſa: uel forte ſolum talem formabat limilē i oculis apoſtolorum ſine noua aſſumptione corporis uirtute diuina. Helias autem apparuit in propoſito corpore: non quidē de celo eſt proxime ablatuſ: ſed de aliquo loco eminenti: ut credit de terreſtri paradifo: in quo fuerat in cultu igneo raptuſ. Nō ſolū autē iēſuſ in forma glorioſa apparuit: ſed etiam hi duo ſicut remigiuſ exponit. Et textuſ aperte dicit Luce. ix. cū dicit apparuerūt uifi in maięſtate. Hi autē duo ſingulariter du cuntur in teſtimoniū: ſicut Criſoſtomuſ dicit ſup Mattheum. Primo quā turbe dicebāt ipſum eſſe Heliam: aut hieremā: aut unum ex prophetiſ. Capita prophetarū ſecū ducit: ut ſaltem hic differētia uideatur ſeruatorum & domini. Secūdo quia moyſeſ legem dedit: heliaſ pro zelo legiſ & gl'ia dei emulatoꝝ fuit illiſ ergo apparētibꝰ cum chriſto excluditur. cā lumina iudeoꝝ accuſantium iēſum tanq̄ transgreſſorem legiſ & blaſphemum patris ſibi gloriā uſurpando. Tertio ut oſtēdat habere poteſtatem uite & mortis: & iudicē uiuorū & mortuorū: quia moyſen mortuum & heliam uiuum teſtes adduxit. Quarto ſicut dictum eſt uolebat eoſ anima re ad tolerātiā paſſionum: ideo moyſeſ & heliaſ loquebātur cum eo: ſicut dicit Luc. de exceſſu quē completuruſ erat in hieruſalem .i. de paſſione & morte. Et ideo hoſ duoſ adduxit in medium: quā conſtanter ſe morti expoſuerūt pro gloria domini: aperte ſe preſentādo & reſiſtendo tyrāniſ: heliaſ impio achab: moyſeſ pharaoni. Quinto quia uolebat q̄ diſcipuli eorū zelarent priuilegia ut fierent manuētiſ ſicut moyſeſ: & zelanteſ ſicut heliaſ. Sexto addit hylariuſ ut oſtenderet ſe iēſuſ predicatum per legēſ & prophetas: quia moyſeſ legē dedit: & heliaſ extitit inter prophetas precepuiſ. In quorum medio iēſuſ apparet glorioſuſ: prop̄ quod aut. que eſt Origeniſ dicunt. Si quiſ intelligit ſpiritualē legem cōuenientē ſermonibꝰ iēſuſ: & etiam prophetiſ abſconditam ſapientiam chriſti: ille uidet Moyſen & Heliam in gloria una cū iēſuſ ibidē. Exponit autē Criſoſto. q̄ illud uerbuſ petri: Domine bonum eſt noſ hic eſſe &c: proceſſit ex ſeruido & tenerimo amore ad iēſum: quia audierat eum hieroſolimam ire uelle. In qua iudei uolebāt eum interficere: & non audebat contradicere iam dūre icrepatus de hoc: ſed ut iſtud iēſuſ deſuaderet per aliquam uiam hoc ex pietate uolebat precludere: & ideo petit ibi tabernacula fieri: ut uel ſic inducatur ad morādum. Sed dicit hieronymuſ. Erraſ petre: noli tria tabernacula querere: cum unum ſit tabernaculuſ euangelii iēſuſ chriſti: in quo lex & propheteſ recipiendi ſunt. Si autem hic queriſ tria tabernacula: nequaquā ſermonēſ cum deo conferaſ. ſed fac tria tabernacula: immo unum patri & filio & ſpiritu ſancto. Errat etiam ſicut dicit remigiuſ: quia uoluit regnum electorū in terra: quod dominuſ in celo da-

re promiferat. Et quia oblituſ ē ſe eſſe mortaleſ: ſine morte uoluit eternā felicitateſ habere. Et etiam quia laugenteſ & moriente mundo uoluit cum panis in montē quieteſcere: & quia tabernaculuſ de frondibꝰ petiit: ubi deuſ eſt eternuſ tabernaculuſ electorū. Non tamē uacat a myſterio uerbi profunde uirtutiſ: nā tria tabernacula ſecundum diuerſitateſ temporū fuerūt fienda in morte dei cultuſ pro ſalute electorū in gloria dei. Vnum factuſ per moyſen quod attribuitur patri in cultu ſanctorū patrum ueteriſ teſtamenti. Aliud expreſſuſ iēſuſ apparente quod ſibi dei filio attribuitur in cultu noui teſtamenti quo ad uocationē gentiliſ eccleſie: quod uſq̄ modo durat. Tertium ē Helie: cuiuſ eſt patrum corda conuertere in filioſ: & increduloſ ad prudentiam iuſtorū & parare domino plebem perfectā per ſpirituſ concordie utriuſq̄ teſtamenti conuerſionē & unionē utriuſq̄ populū in altiffimo ſpiritu paupeꝝ tatiſ euangeliceq̄ perfectioniſ. Et hoc attribuitur ſpiritu ſancto: & tamen eſt unuſ tabernaculuſ in unione charitatiſ & fidei ſimul: & tria in diſtinctione graduſ & ſtatuſ perfecti. Et de hoc fuit & ent aliaſ iermo magiſ prolixuſ. In huiuſmodi. n. claritudine myſterii uniuerſa lex pender & propheteſ: & perfectio intelligentie ſacre ſcripture & experimentuſ perfectioniſ fundate eccleſie. Circa quartuſ attende q̄ nunc paterne uociſ teſtimoniū conuenienter auditur: per receptionē enim xp̄i iēſuſ dei filii reformatuꝝ ad ſiſ conformitateſ imagiſ. Et hoc dupliciter: primo q̄ per uiam gratie que conferitur in preſenti que eſt iēſuſ conformitas ſed imperfecta. Secundo per cōſumatam reformationē glorie: ſecūduſ illud .i. loāniſ. iii. Chariffimi filii dei ſumꝰ. & nondum apparuit quid erimꝰ: quoniam uidebimꝰ cum ſicuti eſt: quia gratiaſ prime reformatioſ per baptiſmuſ cōſequitur. In tranſfiguratione autē future reſtaurationiſ glorie claritaſ premonſtratur. Ideo tam in baptiſmo q̄ in tranſfiguratione conuenienteſ ſunt moſtrari naturalē & diuinā xp̄i iēſuſ filiationē teſtimonio eterni: quia nemo nouit filiuſ niſi pater. Soluſ enī ipſe eſt cōſciuſ illiſ ſūme generati oīſ: ſimul cum filio & ſpiritu ſancto: ut p hoc oſtēdatur q̄ quicquid ē perfectioniſ & gratie: ſiue in uia ſiue in patria: totuſ eſt per illā inestimabileſ charitatem patris & filii & ſpirituſ ſancti: quia electi ſumꝰ conformēſ fieri imagini filii dei iēſuſ chriſti: & totuſ per inestimabileſ cōiōnē iēſuſ: qua nobiſ cōmunicat ſeipſuſ: & noſ in ſemetiſpſuſ tranſtulit: faciēſ noſ ueroſ dei filioſ adoptiuoſ in ſua gratia: ſicut ipſe iēſuſ deuſ homo in ſua gratia per ſonaleſ unionē ē ueruſ dei naturaliſ filiuſ. Et q̄ uenerat actualiter dare gratiaſ in baptiſmo in quo ſue morti conſiguramur: & gloriāſ per quā perfecte tranſfiguramur in deū & hominē iēſuſ xp̄m gl'ioſū pmittere uerbo. Ideo cōueniēſ in tranſfiguratione addit p̄na iſtitutio. d. ſp̄m audite: qd-

Sicut ipse nobis dicit: nūc in sua cruce & morte uincenti & per multas tribulationes transeuntes indubitanter celestis regni quam nobis promisit gloriam expectare. Et quia dei maiestas omnem creaturam excellit: ad ostendendam gloriam future uisionis dei: conueniens fuit apostolos in auditu patris uocis terri & prosterni: quia sicut dicit Hiero. super Mat. Humana fragilitas cōspectū maioris glorie ferre nō potest. Ab hac autē fragilitate saluamur per piissimi iesu formatū tactum & consolatoris uerbi influxū: quod Mat. exponit. d. Accessit iesus & tetigit eos dicens. Surgite nolite timere.

Et quia tam christi formatio per gratiam iustificante: q̄ dei formatio per gloriam beatificantem ē totius trinitatis beatissime opus idiuiduum simul & unum. Idcirco tā in baptismo iesu q̄ in transfiguratione apparuit superinfinite trinitatis testimonium expressissimū. Nā in primo uox patris intonuit: filius incarnatus affuit. Spiritus sanctus corporali specie in ipsum sicut colūba descendit. Sed & nunc in transfiguratione que est sacramentum secunde regenerationis apparet.

Pater in uoce

Filius in homine

Spiritus sanctus in lucida nube.

Et diuersā specie ad hoc manifestandū assumpsit. Nam quia in baptismo dat innocentiam & charitatē & efficaciam operandi. Ideo figuratur per speciem colūbe animalis innocentis: quia sine felle: amorosi quia multū gregalis & socialis & multorū puellorum: ac si uirtuosorum operū generatione fecūti. Quia uero in resurrectione dabitur electis restitutum ab omni estu concupiscentie & abscondito & perfectio ab omni malo infirmitatis nature: & dei formis glorie caritas lucida. Idcirco spiritus sanctus ibi per nubem lucidam designatur.

Iesus per noctem uigilans cap. xv.

Excita nunc oēs potērias cordis & corporis tui anima mea: & prepara cor tuum ad uigilandū diluculo: excutere de puluere omnis distractiue occupatiōis: & solue uincula colli tui concupiscentie depnimentis & litargice & negligentie tue a qua te excitare nō potuit eternus pater missis exercitiis patriarcharum & prophetarum tonātibz tonitruis & micātibz fulguribus antiq̄ legis. Quia uero hora est iā te de sōno surgere: neq̄ tibi licet amodo pre tedio dormire: quia sanctus & uigil de celo descendit. Ecce dicitur tibi q̄ iesus saluator sp̄s tuus qui propter te redimendam excitandā te sp̄s iam istā mandam simul & beatificadā de celo descendit pro te simul adiuuanda & informadā uigilat & pernoctat in mōte orationis deuote: factū ē ait Luce. vi. In diebus illis exiit in mōte orare & erat pernoctās in oratione. O uirga de radice yesse iesu benedicte q̄ existi de gloria uirgine: tu es uirga uigilans. Hiero. i. Quā uir

nam semper uideam contra mea uitia uigilare ut illa expellat: & ipse benedictus iesus ubi habitant illa saluator introeat. Non defuerunt bone iesu in nocte mee horrende malitie uigilie quattuor: aut saltem noctis quarta uigilia: iam meis iniquitatibus consumatis pariter & confusus digneris ad me uēire ambulans & calcans supra mare mee malitie fluctuose: sed simul uigilauit & dormiuit dum inique agere laborauit: dum facerem mala uigilauit: sed dormiuit ne facerem bona ut pressus somno peccati falsiens clamarem faciens dolerē naufragus deliciarum & ociosus impie laborarē. Hec sunt quattuor uigilie ipie noctis mee

Conticinium tumultuosi silentii

Gallicantus delitiosus naufragii

Intēpestum dolorosi solatii

Antelucanum ociosi exercitii.

In prima uigilia fuit labor mēstrualis spurcicie eneruantis p̄ affluētiam i delitiis in quo fuit cōticinium diuine laudis. In secūda uigilia fuit labor in opere sūmalis arrogantie mētis precipitanee per extollentiam in emeritiū. In quo fuit gallicantus ostentatiōnis proprie actantie. In tertia uigilia fuit labor stercorealis opulentie mentem excecantis per astutiam & mollitiem indefensam in diuitiis. Et in hac fuit itēpestum insensibilitatis unctiōnis anxie. In quarta uigilia fuit labor in opere falsitatis umbratice mentē euacuantis per euanescentiam in luctibus nocitiis. Et in hac fuit ante lucanum aduersantissime uanitatē mee. Et in hac ad me miserum dignatus es aduenire dum me uidere fecisti: quia opera mea opera inutilia: & quia tota coruscario uite mee fuit telas aranee texere. Contra has falsas meas uigilias & litargicos somnos uigilasti bone iesu pastor meus & pater meus & factus ē pro me sicut pascere in tecto. Nam cōtra has quattuor uigilias mee pessime noctis habuit: & nox tua quattuor uigilias ut me doceres contra predicta quattuor uigilare. Vnde & te lego pernoctasse in oratione dei & semper in monte ut me doceres q̄ uigilia & oratio mea nihil ualeat: nisi sit in te monte & in lapide sumpto de monte eminentie uirginalis. In te ergo sum quod sum: extra te non nisi male sum. In te uigilo ut faciam bona: & dormio ut quiescam a mea malitia. In me uigilo ut faciam mala & dormio in te ut sentiam diuina. O q̄ male uigilauit i p̄ia uigilia noctis mee que tres horas pessimas habuit in comestationibus ciborum & potuum. In tactibus & spurciciis imūditariū. In tocis & uanitatibus caruū. Ex quibus p̄mo pcedunt opa tenebrarum spurcicie mēstrualis & effeminate eneruationis. O q̄ malus sōnus ē ille. Qui. n. dormiunt nocte: dormiūt: & qui ebrii sunt nocte ebrii sunt: prime Thesal. v. quasi dicat. In hac nocte ipie uanitatē est quiete spurcissime uoluptatis. Hi sunt tres mali operarij: & tres mali laboratores ebrii lubrici & lasciu.

Primi operantur ad gulositatem

Secundi ad luxuriam & carnalitatem
 Terri ad cantus & discursus risus.
 familiaritatem & impudicam inhonestatem. Hec sunt
 opera carnis contra que dicit apostolus ad gal. v.
 Spiritu ambulate & desideria carnis non perficietis.
 Sequitur. Manifesta sunt opera carnis: que sunt ebri-
 ositas: comestiones quantum ad primum: fornicatio
 luxurie quantum ad secundum. Immundicia
 impudicie: quantum ad tertium. In hac prima pessima
 noctis uigilia fuit contumacia diuine laudis:
 clamor tumultuose spurcie sodomorum. Non enim
 peccator carnalis potest digne laudare deum: imo
 nec quid laudis sentire: quia totus immergitur in carne:
 & iacet in lecto spurcie & luxurie: Hec est dura
 uigilia. Eccl. xxxi. Vigilia & tortura: & cholera
 uiro infrunito: somnus sanitatis in homine parco: hoc
 est tam horrendum contumacia diuine laudis: quod non
 solum non potest dei laudes dicere: sed sicut totus le-
 profus & naso corruptus nihil potest diuine pulchri-
 tudinis sentire. Sed quicquid uidet & aspicit contumacia
 pulchrum & sanctum statim sua interna malitia inficit:
 & ad suam spurcitiem concipiscit: & illi pulchritudi-
 dini quam deus creauit ad suam laudem sua desideria
 circumponit. Hi sunt fluctus luxurie spumantis
 maris: quibus nauicula immundicie occupatur: & per
 quos discipulorum cetus a ihesu diuiditur. Illis .n. in his
 fluctuantibus ipse solus erat in motu puritatis altis-
 sime. Ipse enim est iesus dilectus filius unicor-
 num qui nullam habet immundiciam suscipere: sed in solo
 uirginitatis gremio soporari dignatur. Contra
 hanc uigilant benedictus iesus: & uigilare nos docet.
 Attendite inquit. Luce. xxi. Ne grauentur corda
 uestra in crapula & ebrietate & curis huius uite.
 Et infra uigilate itaque omni tempore orantes ut digni
 habeamini fugerem &c. Exurge ergo anima mea & lauda in
 principio uigiliae ut in iuuentute fugias lasciuia ui-
 uentium: & in uirginitate associata in motu uigilante
 iesum sponsum tuum: quod si ab eo cecidisti & dedi-
 sti maculam in gloria tua: & inclinasti femora tua
 mulieribus saltem facias quod scribitur Terren. ii.
 Effunde sicut aqua cor tuum ante conspectum domini:
 ne exacteris in principio noctis tue iniquitatis ante
 teque conueniescas: quia libido inueterata fit necessitas.
 In quo habes bonum exemplum de pauone: qui post primum
 somnum euigilare dicitur exclamando: quia ut dicitur
 uidens tenebrositatem noctis: & suum non splendere
 colore: suam pulchritudinem estimat se perdidisse.
 O anima mea clama pauone terribilius: effunde sicut
 aqua cor tuum: te totam in lachrymarum fluminem
 effundendo: quia ille .s. pauone colorem non perdidit
 nisi ad tempus. Sed tu misera & immunda uirginitatis
 privilegio expoliata iam in eternum ipsam recuperare
 non potes. Hec est prima uigilia noctis bone: in qua
 opera menstrualis spurcie prime male uigilie contumacia
 laudis diuine debet uigilare in operibus contritionis &
 penitentiae. De qua Apoc. iii. Penitentiam age. Si ergo
 non uigilaueris ueniam ad te sicut fur: & nescies qua hora

ueniam ad te. Certe hoc est uerum de iudice
 punitio immundicie: & similiter uerum est de
 hoste impugnantis luxurie qui stupedo modo negli-
 gentes inuadit incaute. Et ideo uolentes fugerem
 periculum sue ruine debent iugiter uigilare: & rigidi
 in disciplina super custodiam suam stare. Sicut
 dicitur Luce xii. Si sciret pater familias qua hora fur
 &c. Si prudens est quia nescit horam: debet ducere
 totam noctem suspectam. Secunda uigilia noctis
 male est superbe altitudinis in qua uigilant uiri
 se reputant excellentes: & uiriliter suam expendunt
 in operibus fruolis arrogantie que mentem
 precipitant ad multas arrogantias & insanias pro-
 pter superbam excellentiam sui qua uolunt omni-
 bus eminere. Et recte hi ascendunt ut fumus qui
 quanto plus ascendit plus deficit: & per horrenda precipitia
 se ruunt. Qui enim altam faciunt domum suam
 querunt ruinam. Hec tres habet horas scilicet triplex
 genus abominationis.

Dignitatis ecclesiastice in prelatibus.

Ostensionis scientie in magistris.

Donationis mundane in secularibus dominiis.

Hec uigilia dici potest gallicatus ad modum gal-
 li cantus predicti ambiciosi ad supra scripta expan-
 dunt alas suas interni desiderii & conatus extrinse-
 ci. De hac pessima uigilia dicit Esaias xxviii. Succu-
 si sunt qui uigilant super iniquitatem. Isti sunt qui
 non dormiunt nisi malefecerint: immo eorum ma-
 lita in conspectu domini debet uigilare: eo quod ipsi
 uigilant: quia ex ea prouocant sibi lanceam diuine
 iustitie: unde quilibet eorum dicitur lancea perfos-
 sus. Concinit cum Hier. dicente Terren. i. Vigila-
 uit iugum iniquitatum mearum in manu eius: com-
 uolente sunt & imposite collo meo. O quot ex-
 empla habemus si attendere uolumus quomodo
 consilium horum impiorum precipitat eos quod ma-
 los fines & ruinosos uidemus illorum latronum
 qui non intrant per hostium in ouile dominicum:
 & uidemus eos mala morte mori in tempore pro-
 pter euidentissima signa sepe mori indubitanter
 creduntur in eternitate. Hi tres mali operarii
 iuxta tres horas huius superbe uigilie.

Ambiciosi.

Indisciplinati.

Contentiosi.

Ambiciosi sunt prelati qui omnino nolunt susti-
 nere alios de scientie ueritate laudari: sed uolunt quod
 si idee menarrabiles reputari. Contentiosi sunt se-
 culares domini qui semper contendunt: & guer-
 ras mouent. Alias etiam cum omnibus comunif
 quia in quolibet istorum est sententia malorum.

Hec sunt opera diabolica: de quibus prime lo-
 .iii. Qui facit peccatum ex diabolo est: quonia ab
 initio peccauit diabolus. supple peccato superbie.
 Ipse enim rex est super omnes filios superbie. In
 hoc loco est piculosissimum dormire. Est .n. in medio
 fluctuum insidiationis humane: & etiam iubilantis
 super se diuine sententie quam non potest fa-

gere. Contra quos dicitur Prouer. xxii. Eris sicut dormiens in medio mari: & quasi sopitus gubernator amisso clauo. Quantum autem periculum sit dormire in confidentia alti status ostendo exemplo Iosobeth. secundo Re. quinto: qui dormiens fuit occisus. Surgite ergo miseri ambitiosi: egredimini de loco isto: quia delebit dominus ciuitatem hanc dicit Loth ad suos generos. Gene: xiiii. Contra hanc humilis Iesus uigilat quoniam humiles prelatos uoluit ad regendas animas mittere. Sicut dicit Luce vi. postquam uigilauerat & orauerat tota nocte cum dies factus esset uocauit discipulos suos & elegit ex ipsis. xii apostolos. Qui ergo sentit superbisse in honoribus huius uite. uideat contra se uigilante Iesum: & ipse incipiat uigilare uacans operibus satisfactionis. & iusticie: tantum se humilians descendendo post Christum: quantum ascendit imitando diabolum diuini iudicii dei concussus timore. Dicitur enim Math. xiii. qui lanitori precepit ut uigilet. Lanitor iste est timor humilians qui semper debet uigilare ne deficiat in operibus penitentie. Inter omnia enim que de pauperant animam est superbia: que more tyranni omnia deuasat fructa uirtutum: & ideo conuersi superbi debent se nudos & inopes omnibus bonis attendere: & facere sicut pauperes qui nocte uigilant: ut opera faciant: & uictum acquirant. Debet enim esse sicut fabri ferrarii: maleo timoris dei percutientes incudem sue obstinate malitie. De qua dicitur Eccl. xxxviii. Faber ferrarius sedens contra scudum & considerans opus ferri: uapor ignis urit carnes eius: & in calore fornacis concertatur: uox mallei innouat aures eius: & contra similitudinem uasis oculus eius sequitur: cor suum dabit in consumatione operum: & uigilia sua ornabit imperfectionem. Exemplum huius habemus in passere solitario: quod est uolatile paruum tenerime diligens pullos suos qui in foramine petre nidificat propter accipitris metum: & uigilare non cessat. Et quoniam talis humiliatio contra superbie fastum est de supernis donis nunquam illud poterit obtinere: nisi dicat in oratione uigilare: propter quod de tali dicitur Eccl. xxxviii. Cor suum dabit ad uersandos sulcos: & uigilie eius in sagina uacarum: quia uere humilis semper uersat sulcos suos defectuum: & continue uigilat ad considerandum & profectuum profectus aliorum. Tertia uigilia est in opere sollicitudinis astare & stercoralis opulentie: in qua est intempestum dolorosi solacii: ualde enim dolorosum est solacium delectari in punctationibus spinarum. Talis est delectatio auarorum. In hac uigilat proprie senes: quia in eis auaritia iuuenescit. hoc dicitur intempestum impie tempestatis. Tempestat enim tempestatibus extollendorum & fiendorum edificiorum: & congregandorum thesaurorum. Nam his habundare opulenter: repugnat tranquillitati: quam tamen ratio illuminata grandinantem repugnat tempestatem. Unde & Paulus hec omnia detrimentum fecit: & ut stercora arbitratus est: pro-

pter hoc dixi quod hec uigilia est intempestum solacii dolorosi: hec uigilia habet tres horas in quibus laborant tres mali operarii.

Violentia: in qua rapaces uel raptores.

Continua inobedientia: in qua usurari.

Dolosa fraudulencia: in qua mercatores & aduocati.

De his malis operariis dicitur Iaco. ii. Nonne diuites per potentiam opprimunt uos: quo ad raptores. Et ipsi trahunt uos ad iudicia: quo ad usurarios. Et ipsi blasphemant nomen bonum quod in uocatum est super uos: quo ad fraudulentos mercatores & aduocatos: qui suis uerbis negociantur de simplicibus & labiis dolosis in corde: & corde locuti sunt qui linguam suam docuerunt loqui mendacium. Hi uigilant in stercorebus temporalium congregandis. De quibus Iob. xxiiii. Quasi onagri in deserto egrediuntur ad opus suum: uigilantesque ad predam preparant panem libidinis. Et potest eorum uita somnus non solum uigilia appellari. Hi enim dormiunt in umbra iuniperi pungentis: quibus dicendum est illud Michee. ii. Surgite & ite quia non habetis hic requiem. Hi sunt similes molendinarii qui in rumoribus aquarum suarum dormiunt: sicut & hi in strepitu sollicitudinum temporalium: unde figurantur in Iona qui graui sopore dormiebat in nauis. Ione. i. Contra ista uigilant paupertatis amatores. Unde postquam Iesus eiecerat symoniacos & mercatores fraudulentos de templo dei: dicitur quod noctibus exiens morabatur in monte oliueti: per quod docet nos uigilare contra dictam malitiam in operibus compassionis & misericordie. Unde dicitur Apoca. iii. Esto uigilans & confirma cetera que montura erant scilicet per peccata tempestatem: siue etiam per temporalium defectum penuria afflicti. quia ta per spirituales quam per temporalem elemosynam est indigentibus succurrendum. Istud est proprie officium pauperum spiritu: qui a se abiicientes temporalia ipsa dispergunt indigentibus: solliciti & uigiles pro animabus proximorum: ne per tentationis consensum rapiantur a lupo. Et hi sunt qui debent esse speculatores aliorum: qui nihil habent perdere pro seipsis. Tales debent esse prelati qui greges eleganter informant: sicut grues que alter natam uigilant pro se ipsis habentes sollicitudinem: ne a uenatoribus capiantur. Et una prece ad similitudinem prelatorum. Talibus utique obediendum est. Sicut dicitur ad Hebreos. xiii. Obedite prepositis uestris. Ipsi enim peruigilant tanquam redituri rationem pro animabus uestris: ut cum gaudio hoc faciunt non gementes. Hoc enim non expedit uobis uti: nam tales haberemus uigiles ecclesiastice ciuitatis. Sed multos habemus hypocritas qui pretendunt se habere animarum zelum: & attendunt ad questum ad hec laborantes ut comedant oues non pascant. De quibus Prouer. xvi. Anima laborantis laborat sibi: quia compulset eum os suum: id est auaricie delidendum quo uult

subditorum substantiam deuorare. Contra hos uigilat xpus pauper in monte: ubi non lectum nec cibum: non tectum nec marmoreum: nec deauratum templum habuisse legit: Sed nudus ab omnibus temporalibus: omnibus pietatis oleum infundere charismata dispensasse. Taliter uigilare confortat suos imitatores in paupertatis spiritu ne tentatione temporalium superentur. Math. xxvi. Vigilate & orate ut non intretis in tentationem. Qui nolunt diuites fieri incidunt in tentatione & laqueum diaboli: & desideria multa inutilia & nocua que mergunt homines in intentum & perditionem. i. Thy. vi.

Quarta uigilia est falsitatis umbratice in uanitatis opere mentem uacuantis per euanescentiam in fructibus nocuis & hec est ante Lucanum ociosi exercitii: in qua laborant omnes predicti qui quando uolunt exaiare tenebras operis sui: & malum assequuntur fructum: recte dicere possunt saluatori per totam noctem laborantes nihil cepimus: supple utile & fructuosum: sed peccatum acquisiuimus & infernum. Vnde quilibet eorum potest lamentari cum Iob vii. Sic et ego habui menses uacuos: & noctes laboriosas enumeravi mihi. Hec uigilia habet tres horas multipliciter differentes.

- Prima est recognoscentium propriam uanitatem.
- Secunda est permanentium in sua obstinatione.
- Tertia est uane confidentium de dei miseratione qui semper se emendare proponunt & nunquam incipiunt.
- Primi operantur ad remissionem emende.
- Secundi operantur cruciatus suos in tormentis gehene.
- Tertii periclitantur propter defectum ignauie.

Ad primos uenit Iesus ambulans supra mare & uideus eos ambulantes in hac quarta uigilia noctis. Et qui prius piscati fuerant in sinistra capientes serpentes: iubent mittere rete in dextra: ut capiant spiritualium consolationum pisces. Secundi desperati a misericordia dei in inferno lametant. d. illud Sap. v. Quid nobis profuit superbia: aut diuitiarum instantia quid contulit uobis? Transierunt omnia illa tanquam umbra: & tanquam nuncius precurrens &c. usque ibi qui est longus textus. In malignitate enim nostra consumpti sumus. Vbi nota quomodo sapienter eleganter ostendit eos desistere tam sui quam omnium temporalium quo ad delectamenta huius uite falsitatem breuitatem: siue uilitatem: & perniciositatem. Contra hos omnes uigilat deus homo Christus Iesus orans morti uicinus: & oratur nos uigilare. d. Vigilate & orate ut non intretis in tentationem. Et Ioh. vi. oratur eos operari contra laborum infructuositatem opus deuotionis & sapientie. d. Operamini non cibum qui perit: sed qui permanet in uitam eternam: quam filius hominis dabit uobis. Hinc etiam pater signauit deus: & post hoc est opus dei ut credatis in eum quem misit ille. Hoc autem est opus summe sapientie & deuotionis perfecte totam mentem suam in dilectum Iesum transportare. Et hic est uerus iustus qui tradidit cor suum ad uigilandum diluculo ad dominum qui fecit illum: & in conspectu al-

tissimi deprecabitur. Ecccl. xxxviii. Ad ipsum supple dominum Iesum Christum qui supplet omnis talis anime defectum: & submergit omnem ipsius anime aduersarium: quia Iesus columna ignis & nubis que in uigilia matutina respicit castra egyptiorum electis aduersantium: & subuertit rotas currum & ferebat in profundum. Exo. xiiii. Tunc anima pacifica uigilat deuotioni & dormit omni extrinsece distractioni in lecto pacifici Salamonis pacifico tranquillo & quieto: quem. lx. fortes ambiunt ex fortissimis israel. Quia tota malitia celestis exercitus est tali anime intenta: Propter quod asscurat sponsa: iubilat in amplexibus sponsi: & cantat illud Cant. v. Ego dormio & cor meum uigilat: uigilat cor dormientis quoniam uiget affectus mentis in gratia deuotionis Iesu & contemplationis transformatiue in amplexu benedicti Iesu: tanquam peregrinatis in mundo: que pendens in patibulo: que regnatis in celo. Et quia omnia alia conditio tali anime tenebre prescit: & ab omni distinctione quiescit. Ideo non solum dicitur dormire: sed etiam in nocte dilectum desiderare. Vnde Esaias. xxvi. Anima mea desiderauit te in nocte: sed & in spiritu meo & in precordiis meis de mane uigilabo ad te: de mane dicit & nocte: quod & sensus sopiuntur ab exterioribus: & recolliguntur ad interiora. Et a benedicto Iesu uidet anima sibi originem claritatis noue iucem. Iuxta eius promissionem Pro. viii. Qui mane uigilauerint ad me: inuenient me. O quam dulcis est iubilus talis. Na assimilatur Phylomene. Et de huiusmodi conditionis auium dicitur quod cum cantat per totam noctem diligentius uigilant & cantat cum die appropinquare prehendunt. Sic & sancti contemplati ad amore flagrantes dilecti: licet in tota nocte uite presentis uigilet cum uigilate Iesu: tamen cum senserit appropinquare paradisi auroram tunc fingit iubilat & armonizat uoces suas de omnibus actibus exterioris uite dilecti Iesu & de omnibus uenis cordis sui in mirabili & inextimabili charitate facientes cythararum suauissime melodie contra tristitiam mortis corpore. Iuxta Psalm. xlii. Confitebor tibi in cythara &c.

Hic tanquam uariis iubilationis motus qui format in gutture phylomene aliquod exemplum est illius suauissime iubilationis extatice. Na mirabile est: unde est tanta uox in tanta paru corpufculo: tanta fixus: tanta moderatus sonus sine murmure: dissonantie gnis: acutus: circūflexus: cocillus: creber: plenus: exterus: ut omnem genus iubilii & cantus armoniaci uideat preferre: & omnem pigritiam sonolentiam & negligentiam ignorare: que omnia ad uarias iubilationis & deuotionis diuersas referunt. Dicamus & nos cum sanctis auium extatice uigilantibus uigilati pro nobis Iesu. Deus deus meus ad te &c. Ad has sacras & particulares uigilias sanctus abbas Isaac in uia contemplationis expertus in li. de contemplatione hortatur quolibet qui uelit proficere in uia dei miris motis & multis. d. Noli putare hominem quiete operantes monachorum sit alia maior uigiliis nocturnis. In ueritate fratres si non fiat religioso desidio & turbatio in carnalibus rebus: & sollicitudo temporalium: & cauent sibi a mundo: & custodient seipsum cum

uigiliis: mens eius quasi cum aliis in breui tpe uolat & exaltatur in dilectione dei: & cito puenit ad gloriam eius. Et infra monachū pſuerantem in uigiliis cum mentis discretionē: ne respicias illū sicut ferentē carnē: hic utiq; angelici cordis est non humani. Et infra. Qui autem hec neglexerit psumo dicere q̄ ignorat ad quid laborat: & dicit mira de utilitate uigilarum. Dicit tñ q̄ parum pdest uigilare in nocte in orōne: & in die se dissipere: prop̄ duo. Primo quia in die perdit lucrum noctis. Secūdo quia in nocte plenus est fantasmatibus diurnarum distractionū. Et ideo oratio eius ē inquieta & impura: ac per hoc pay deuota: & in deum transformatiua. Sed qui se cōtinet a noua distractione in die cito cū nocturna uigilia ad pfectionem ascendet. Vnde & de hoc infra dicit. Nā si nocturne meditationi concordem faceres opationē diurnā caloris cordis: nec in medio diſiam adhiberes in breui tempore amplexaueris pectus iesu. Et infra concludit: unde rogo te qui affectas adipisci mentem studiosam apud deum & agnitionē noue uite toto tpe uite tue noli negligere contēplationē uigilarum: quia per ipam apenuntur oculi tui ad intuentum totam gloriam cōuersionis noue: & uirtutem uie iustitie. Dicit etiam ibidē q̄ si homo uel corpore fatigatus: uel infirmitate debilitatus nō pōt genuflectere: uel alia corporis exercitia facere i orando: sicut est stare brachijs extentis ante crucē: se pſternere: & tanq̄ moriens pdolore ante crucifixum clamare: & similia. Dicit sic. Rogo te in charitate: ut si derelictus fueris in huiusmodi ne possis eadē opari: saltem sedendo uigilia ne dormias in corde tuo: sed oi negotio educ noctem sedens & bona cogitas in intellectu tuo. Et infra confortat omnem hōiem negligentā excutere: quia se probat homo q̄ dormitatio & ignauiā & grauedo corporis & orōnis tedium: & insipiditas mentis: que omnia opprimunt homiem ne uigilare possit uel uelit. Vnde presciscendus est somnus oibus mōis uolēti ad perfectionem ascendere: & in ipa perseverare nisi q̄rum requirit stricta necessitas. Et i his mirā benedicti iesu potentā experietur aīa que suam corporis fragilitatem suo sustentabit confortatio. Exprietur maxie si uigilia p̄ nimia xpm pro se uigilantē attendat: ipsumq; associet in oratione p̄noctantē in monte.

Iesus die occupatus. Cap. xvi.

Agister perfectionis ihs & omnis alte uirtutis forma predicti sancti patris Isaac doctrinam suo premonstrauit exemplo: dū non solum pernoctabat in uigiliis nocturnis p̄ nostra salute: uerum etiam in die uacabatur pro opere consimili ab omni ociositate cauens & iugiter in nostre salutis operibus se exercens. Propter quod Mar. vi. Quod erant qui ueniebant & qui redibāt multi: ita ut nec quidē tempus manducandi haberent. Multum ergo damnauit ocium benedictus iesus dū ne die nec nocte uoluit interrumpere opus

paterni honoris: & exercitium perfecte uirtutis: ex quibus secutum est beneficium nostre salutis.

Inter omnia autem opera spūale exercitium mentis semper fuit in eo: nec unq; in eo interruptū. tanquam intrinsecum: non solum inq̄tum comprehensor fructione glorie: sed etiam inq̄tum uiator contemplatione sublimissima uiatori cōueniente quātum ad illum modum quo erat uiator. Et hoc credimus de beata uirgine matre sua: ad minus post secundam sanctificationem suam: sicut dictum ē supra. Et ideo labor ille quo mens exercetur contemplatione diuina de genere operis est labor pfectus & sic exercitium corporis que adhuc immediate iunguntur: sicut cantus psalmorū & diuini officii exercitium genuflexionis & clamorū uocalium & cordialium suspiriorū & gemitū & fletū. Et hec post p̄mum modum tenet secundū locum: que p opere alio nō sunt p̄mittenda nisi assit facultas perseverandi in eis nisi inq̄tum requirit stricta necessitas corporis uel zelus procurande salutis.

Tertium locum tenet exercitium studii illarum scripturarum sanctarū que mentē instruūt & attrahunt ad sensum tenendū in deū: uel utilitacionē iudicū suum manifestando defectum: uel de statu uirtutum & articulorum fidei & efficaciam sacramentorum: & occulta lucta rētationum & aliis necessariis ad intellectū supradictorū tam pro se q̄ pro aliorū salute. Contrarium huius occupationis faciunt studēs in dictis paganis & subtilitatibus curiosis que inflant non edificant. Quartum locum tenet exercitium operis manualis uel mechanici in quo est utile occupari tam pro edificatione proximi ne uideamur solū uelle aliorū manducare labores: q̄ etiam pro utilitate uitandū ocium ne pereamus iaculis inimici. Et hoc nō est curiosis & uanitatis mūdi & incōpetentibus paupertati & pauperi usui status euangelici: sicut sunt curiosa edificia alta: ampla: mōstruosa: que magis regalibus fastigijs q̄ pauperibus mendicis apta uidentur.

His ergo exclusis malis opationibus que in superfluitate aggregationis uel edificationū tēporalium pauperum iesu sunt incōpetentes: multū laudo ope mechanico operari duplici causa cū predicta & tribus melioribus exercitijs: nō propter hec impeditur. Quandoq; autem uidemur construere uiros euangelicos ad opus manuale in operi isto: sic uolumus inesse ut dictum est in hoc loco: & tali operi priora exercitia anteponi. Nam studiū illud paganicum uanū & garrulū magis ad nocuentū q̄ ad perfectū euangelice uite sentimus nō solū inq̄tū per hec tentamenta carnalium excluditur: q̄ multo melius & salubrius mōis alijs deuiantur. Nam per alios modos raro deuincitur luxuria qn fortius per hoc supbia dñetur: quod nō ē superare: sed perdere. Nequaq; enī benedictus iesus talibus studiis docuit tentamēta uincere: uel uirtutes acquirere. Sed dicit q̄ oportet orare: & nunq; desicere: qui maxime tale uanitatis studiū aduertat.

Attende autem licet in die artificiali ad litteram multum compassive fuerit occupatus ihs multas sustinendo molestias tam infirmorum uacando cure: quod indoctos instruendo ignorantiam: quod etiam in priorum impugnatiam refellendo fallaciam: quod etiam in itinerando & discurrendo pro nobis affligendo suam teneram & delicatam naturam: tamen istum diem latius extendamus. Et cum ipse benedictus iesus sit sol iustitie: & dies sit solis latitudo super terram: dicemus diem rotum decursum luse uite benedicti ihu quo luxit in mundo in medio nationis prave & peruersae solis & uerum luminare: quia sua luciformi uita effugauit tenebras orbis terre. Et hoc modo uita eius fuit una longa dies: de qua possumus assumere quod dicitur Eccl. xli. Vna dies facta est quasi duo: quia luciformis eius uita uim duplicis illuminationis perfecte obtinuit: dum & ipse in se perfectus uiribus splenduit: & omnium elementorum suorum uitam in sue uite merito splendidum fecit. Vere sacratissima dies in benedicto iesu fuit

- Longa merito
- Longa labore assumpto
- Longa dulcore interno
- Longa exemplo undique luminoso

Vere hec sanctissima dies in benedicto iesu de primo non fuit ante & post tam longa dies obediendo domino uoci hominis: & pugnante pro israel. Sicut dicitur iosue. x. idest diuina misericordia obediendo uoci & clamori assumpte nature benedicti iesu & pugnante contra hostem malignitatis nostre pro electorum salute. De hoc iosue. xi. Qui ambulat in die non offendit. scilicet in die exemplorum christi: hec dies luminosa opponitur tenebris noctis profate in alio capitulo: que & ipsa ad similitudinem quattuor uigiliarum noctis predicte quattuor habet distinctiones efficacie lumine secundum quattuor modos considerandi solem in artificiali die. scilicet quantum ad ortum: ascensum: reflexum siue descensum: & occasum. Sicut Ecclesiastes. i. dicitur. Ortus sol & occidit: & ad locum suum reuertitur &c. Hec igitur dies quam fecit dominus: qui dicit. Ego sum lux mundi. Et quelibet pars huius sancte diei habet tres horas que possunt opponi tenebris noctis horrede. Et sicut sunt. xii. illuminationes exemplares solis iustitie ex sue uite decursu que rutilant & resplendent in emisserio mentium electorum. Quantum ad benedicti iesu ortum incarnationis & natiuitatis ascensum eminentie conuersationis usque ad baptismum reflexum siue descensum sue deitatis ad manifestandum seipsum mundo indigno per sue predicationis triennium: occasum per uictoriose passionis & mortis exterminium & supplicium quo ad passibilis uite decursum. In ortu habuit ihs tres horas radiose exemplantis: scilicet mundissime & integerrime puritatis in conceptu in utero sacratissime matris. Et in egressu natiuitatis paupertatis penuriose in inuolutione in panniculis & in reclamatione in presepio austeritatis rigidissime: in

circumcisionis uulnere afflictiuo: in quo nobis piissimus iesus & sibi rigidus uoluit apparere in partibus illis multum sensituis uulnus accipiens circulare: ut doceat nos omne delectamentum concupiscentie & superbie circuncidere: quia hoc sustinuit obediens: in quo uerus sol iesus mundo oriens effugauit omnium tenebrositatum radices. In ascensu huius solis iustitie tres horas radiosus exple. Nam in toto illo decursu legitur fuisse profundissime subiectionis & humilitatis tam legi in templo quam sanctissime matri & iosep in sue conuersationis medio. Secundum exemplum fuit exultationis & peregrinationis dum fugit in egyptum stetit & rediit: & ut peregrinus ad galileam transfugit nec in terra tribus iuda: unde ortus fuit conuersatione habuit in exemplum quod peregrini & aduene debent eligi in tercia uis babilonis huius mundi. Tertia hora radiose fuit silentium quietis iesu. Nihil enim de eo legitur a. xiii. anno usque ad. xxx. nisi conuersatio cum iosep: & silentium de omni facto suo in quo uitam nostram quo ad duplicem uitam actiuam & contentiuam: ut dictum est supra instruxit cum de hoc ageretur in signum huius ternarii ex triplici amoris denario in his tribus predictis sue uite benedictus iesus deduxit decursum. Tertio benedictus iesus in reflexu siue condescensu summe pietatis quam suum aduentum ad nos uoluit manifestare mundo: tres horas habuit radiosus in triennio predicationis sue. Prima fuit radius uirtuose potentie in ostensis miraculis.

Secunda fuit radius splendidis sapientie in effulgent doctrinis.

Tertia fuit radius demulcentis misericordie assumptis consortiis despectorum & pauperum & nuptiis familiaribus peccatoribus ostensis. Huius hodie radiose testimonia sunt ignobilitates & despectio nes secundum mundum in suis apostolis resurgentes. Sed & detractiones mordacium iudeorum qui in multis locis de pietate ostensa peccatoribus pietati iesu impie detraxerunt. In his tribus horis resurgent magnificentie dei: essentia: potentia: sapientia: bonitas: per quas iesus manifestans se mundo potuit cognosca per omnia benedictus iesus esse deus. Quarto benedictus iesus sol in suo occasu tres horas ostendit radiose uirtutis Ardentissime charitatis in se uoluntarie exponendo Passibilissime dolorositate in acerrime patiundo Victoriosissime strenuitatis mortis dominium absorbendo.

Vel aliter possumus dicere quod he tres hore sunt patientia in iniuriis: constantia in tormetis: uictoria de hoste mortis: in quibus suos martyres exauit: confortauit: & uictores effecit. He sunt. xii. hore: de quibus potest assumi uerbum ihu iosue. xi. Nonne xii. hore sunt diei? qui hanc die sequitur non ambulat in tenebris: & qui in ea ambulat non offendit. Hec sunt opera patris: de quibus iosue. viii. Me oportet operari opera eius qui misit me donec dies est

uenit nox. id est deformitas a xpi uita qm nemo poterit operari. Imperfectio autem huius diei soli trinitati beatissime: & ipsi hoi ihu est pfecte nota: hec est dies de qua dicitur in Zacha. xiiii. Est dies una que nota est dno. Non dies: neq; nox supple decursus naturalis tpsis: sed decursus eterni & incarnati solis: & in uespe erit lux: q; tuc nox magis illuata fuit: qm magis radius sue infirmitatis adue spale do p nobis nostras infirmitates assumpfit: & mebris infirmitatibus condescendit. Et q; de isto decursu e totus liber: io de oibus lra r pseq omitto. Sed huiusoi diei claritate ad clarificanda aiā p ihu radiū cōuertamur. Nā in aiā facit pdictos quattuor cursus spūalis sol iesus. Nam

In ortu ipam rorificat per gratificationem

In ascensu ipsam clarificat p utriusq; uite pfectōne

In reflexu ipam simplicat per sui exinanitionem

In occasu ipam defecat p totale trāfigurationē.

Primo ergo in ortu &c. Pius ihs aiā refrigeras ab estu peccōg. Ad Hebreos pmo. dī q; ihs ē splēdor gl'ie & figura substātie eius purgationē peccatōg faciēs. Et hēt tres horas iesus bndictus secundum tres purgatōes pfectas omniū malōg in plena obseruantia xpi cōsiliōg. Et hāc diē nō pōt cogitare uel assumere mēs carnalis. Hoc enim est tm pfectōg qui oia mala & occasiones malōg uolūt uitare ad plenū. Huic congruit qd dicit Mala. iii. Ecce uēit Et quis poterit cogitare diē aduentus eius? & quis stabit ad uidendū eū: Ipse enim quasi ignis confūs: & qsi herba fullonū. Nullum pilum omittit subtegimīs: sicut pfectio ortus ihu i aiā nihil dimittit pillulationis male radices. Secundo suo ascēsu mentē clarificat: dū in actiua suo exēplo eam dirigit: & in contēplatiua sibi radio se interiorius splendescit: & etiā utriusq; uite alternata occupatōne & prudēt alterutriusq; intermissione eā instruedo perficit. Et in ista pfectōis summa ut sciat aiā p radiū sciētis ihu in ea secundū congruentiā tpsis & operis: nūc contēplatiue: nūc actiue: nūc in utroq; salubriter occupat. Et de hoc in pluribus locis sentiēs ihs contēplatiōis & actionis pncipiū i fluxiuū: mediū reductiuū: terminū qetatiuū: dicit cū ps ihu xpi Tecum pncipium in diē uirtutis &c.

Tertio suo reflexu benedictus ihs mentē simplicat: dū p exinanitionē sui sub maiestate dei eā icinerat. Et ipse se ad sensum ualde pprie: q; quanto mēs plus eleuatur in contēplatione dei: tāto fortius & intimius reflectit in cognitiōe sui. Et hic sunt tres hore: q; sentit se ex originali corruptiōe impfectam: & ex ppa malicia ad oēm malū pmpriissimā: & qd peius est oīs diuini ifluxus & dōi p omnia destructiuā. Et hec est ualde uitalis cōdicio que facit aiā secundari oī bono dū sentit se in se: & a malo originis exire: & ad malū tēdere proprie actionis. Huic diei cōuenit illud Zacha. xiiii. In die illa exhibūt aque uiue de hierl'm: mediū eay ad mare orientale: & mediū ad mar nouissimū: & erit dñs rex super omnē terrā: & erit dñs unus: & nom

eius unū. Aque uiue sunt pdicta cognitiō aiā uiuificās: q; de hierl'm medio xpo ihu exeunt i aiā infinitā amaritudinē originalis infectōis & cōcupiscentiā insatiabilē amarissime nre actiōis: i cuius plena cognitiōe sit dñs rex super terrā talis aiē: dum totalr se sibi subiicit: & a seipā defecat: & tuc fit dñs unus: & nomē eius unū: qm qcqd bōi aiā in se sentit: totū deo attribuit: & nō pūm deo & pūm sibi.

Ad talis solis reflexū iste seqt occasus: in quo qrtto mentē defecat sol ihs per totale trāformatōnem: ut iā i seipā deficiēs nihil i se de se sentiat tal aiā: sed dicat. Mihi uiuēt xps ē. Et hī sunt tres hore

Amor trāformās ut in deum transeat

Dulcor fatians: ut nihil utilius querat.

Vigor fortificans: ut inde non discedat.

Vere hic cōmendat deus charitatē suā in nobis dū sic pius ihs nos facit seipm. De hac die dī loel ultio. In die illa stillabūt mōtes dulcedinē: & colles fluēt lacte: & per oēs nuos iuda ibūt aque. Montes sunt eminētes pfectōes diuinitatis & hūanitatē sua que tuc stillāt i aiā: dū illā in se trāformant: sed multo melius in eis recognoscat: q; sunt ihu: q; si sue ppe essent: q; in se non est: sed i ihu: & hec spectāt ad pmā horā amoris. Statim sequit secūda dulcoris: in qua etiā colles fluūt lac & mel: p colles accipiunt hūiles condescēdentes quos gustat aiā pietatis ihu electis facere: i q; miris uicis dulcorat: & extatice soporat. Tūc aut p oēs uicos iuda aq uadūt. qm i tertia hora sic uigorat: q; sic i istis pfeuerat: q; qcqd ē in ea turpis uigatio cōis cordis & oris trāseat & maneat fixe in pdictis pfectōibus dei hōis ihu xpi. Hec est salubris occupatio in qua semetipm ad horas diei eructat uerbū ihs lux aiē illuiate eructat: & māifestat: & icorporat semetipm. Ad hōg aut intelligentiā multum faciūt que in aliis capitulis dicta sunt: ubi contēplationis rami amplius dilatantur.

Iesus panes multiplicans. Cap. xvii.

Criptum est. Qui non laborat non manducet. Et ideo xps cuius oēs uie sunt misericordie & ueritas nō nisi laborantibus in uia iustitie. i imitatiois sui sue spālis refectionis alimoniam dignatur misericorditer ministrare. Et qua saporosioribus que possit habere anima in imitatione iesu occupata est ipsemet panis uite qui de celo descendit: & qui solū confortat cor hominis. Ideo primo de ipso sumamus. & ipsum sua uiter comedamus multiplicatum & fractum quia que panibus ordeacis & duobus piscibus. Et in se pte triticeis & paucis pisciculis figuratū. Sed nō poterit comedi: immo recognosci talis panis: nisi ubi & de predictis panibus faciāsse turbas legitur. sin loco deserto: nō cuiuscūq; patrie sed galilee. Nam Mar. vi. & viii. ubi de utroq; miraculo legitur. Et iā in galilea dicitur lassatis turbis ministrasse. Hūc cibū qui nō in trāsportatōe pfecta mentis in deū: & derelictis oibus sollicitudinibus distractatiuis: & i sola imitatioe iesu nobis occupatis: nō ē uel & spūa

ter gustare iesum ordeaceū & triticeum panem. i. secundū utranq; eius perfectionem intrinsecam & extrinsecam: sensualem & intellectuam. Nam turba infirma circa occupationē extrinsecam domini occupatur. Et ideo in quinque milibus describitur quasi numero sensuali: quia i sensibili iesu uita cōtemplanda imitanda & degustanda perficitur: quā ut sequi delectabiliter possit: duplex spes quasi duo pisces condidit ordeaceum panem istum: spes. s. q; per ipsum redimemur ab omni malo: & spes q; in bonis celestibus collocamur. Et hec anima comedēs ordeaceū sensibilibus operum iesu fit iumentum. Super quo ipse iesus sedere dignatur. fidenter cū ps. lxxii. dicens ad benedictū iesum. Vt iemētum factus sum apud te: & ego semper tecū. Tenuisti manum dexteram meam & in uoluntate tua deduxisti me: & cū gloria suscepisti me: quasi dicat Nihil quero terrenum. Et ideo tali turbe p̄cipit super fenum sedere & discubere. i. p̄p̄riū corpus calcare: & plene possidere. Et in hoc fit unū pasca: in quo transeunt sensus nostri in deum. Vnde de ioh. vi. dicitur q; erat proximū pasca dies festus iudeorum. Et hec est summi gradus perfectio. Idcirco dicitur Math. vi. q; discubuerunt per cētenos & quinquagintas. Et quia multa est refectio in cogitatione & gustatione sensitiue uite iesu. Ideo dicitur q; manducauerunt omnes & saturati sunt. Ne autē crederes q; totum comederint quod perfectionis est in operibus illis. Scias q; benedictione iesu frangentis & multiplicantis intellectum i eis supersunt. xii. cophini fragmētorum: scilicet ad numerum .xii. apostolorum: ut scias q; apostolice perfectionis est & non simplicis turbe plene intelligere ea que benedictus ihs pro nobis fecit in passibili carne. Sed adhuc plus ascendit cibi. vii. panum cōsideratio: scilicet eternarum uirtutum & perfectionum mentalium anime iesu. Et ideo ille est panis triticeus & septenarius perfectionis donog; spiritus sancti: in qua consideratione iam non remanet homo in uita iumentis: sed eligitur ad sublimitatē status angelici: ut de ipso possit dici. Panem angelorum manducavit homo &c. Hoc autem non fit nisi per receptam abundantiam spiritus sancti introducentis mentem in seruore cordialis amoris ad intima iesu exliccatōis omnibus que sunt carnis. Vnde & predictum miraculum dicitur factū post pentecosten tempore magni estus & siccatis hūoribus germinantibus: propter quod de hoc pane nō comederunt nisi uirtuosi uiri & solide quadrature. Ideo dicitur q; erant quattuor milia: nulla mentioe facta de puenis & mulieribus. Quod cōtra dicitur Math. xiiii. q; de quinque panibus comederūt mulieres & paruuli: quia de sensualibus operibus iesu etiam reficiuntur istum. O q; suauis ē ille panis & q; multiplicatur in mente hominis deuoti facta benedictione iesu. Ne credat aliquis q; possit totum comedere: quin multo plus oporteat superfluere: q; ipse cum omni creatura quantūcūq; per-

fecta potuerit degustare: unde superfuerunt septē sporte. O anima mea noli te in alia distrahere: nec alium cibum querere: quia sufficit tibi ad omnem superabundantiam iesus: si tamen ipse se tibi fregerit & multiplicauerit: & quanto plus consideraueris eum: rāto magis tibi superfluet: iuxta illud. Glorificantes eum quantūcūq; ualebitis superualebit adhuc. Illis solis paruum est: & paruus ē panis iste in quibus necdum fractus & benedictus est qui & per opera extenora interna sublimis iesu in dignitate sue persone considerare non norunt dicentes. Quid ualet tantum cogitare: & tota die tempus in hoc occupare. Verum est q; fuit cōceptus & natus: & in presepio reclinatus: & in mundo peregrinus. Quid de hoc hec oīa trāsierunt. Quid ualet ibi tēpus perdere: melius est seipsum i aliis occupare uti libus. O ceca stoliditas: quid est utile extra iesum: q; extra ipsum est: est perditio non solum temporis: sed etiam subiecti operantis: & ipm est opus amarum. Anima mea noli audire istos garulos: quia nihil est salutare: nihil delectabile: nihil refectiuum: nihil perfectiuum: nisi benedictus iesus: & illud quod ipse facere dignatus est in carne. Et utinam anima mea semper posses occupare cor tuum in minori quod in illa carne fuit: uel qd de ea exiuit. Sed in omnibus considera q; deus est ille qui in illis dignatus est se tibi monstrare. Stolidus est ergo qui hanc occupationem non solum reprehendere presumit: sed etiam qui super omne aliud opus quod extra illum est non extollit. Quorum typum bene Andreas tunc infirmus tenuit cum dicit. viiii. Est hic puer unus qui habet quinque panes ordeaceos & duos pisces. Sed hec quid sunt inter tantos: Et similiter de quattuor milibus dixerunt discipuli: unde illos quis poterit satiare panibus in solitudine. Sed utrorūq; ignorantiam iesus reffellens utrobicq; precipit discipulis discubere: q; in utroq; p̄cipit si aia uult perfici ipam amore tranquille & absq; distractione cogitare. Nec hoc tibi sufficit aia nisi ipse dignetur mai sue potentie frangere duriciam cordis tui: & excellentiam opis sui: & sue benedictionis influxus faciat sapere tuo palatui. Quid est donum q; sic deus dilexit mundum: ut filium suum unigenitum daret ad opera nre carnis: Et illud quod post scelera tantarū nostrarū offensionum in assumpta carne uoluit uideri: & sicut homo infirmus uoluit conuersari? O inq; raptus: & raptus excessus cui ista multiplicetur si adhuc te introduxerit: q; habet clauem Dauid qui aperit & nemo claudit: claudit & nemo aperit. Non solū uidebuntur tibi superfluere q; q; cōphēdere poteris. xii. cophini & .vii. sporte: sed .xii. milia celorum & uniuersum creabile aut creatum abinuicem diuine persone dimissum. Licet autē sic contingat de toto uite benedicti iesu decursu: & de singulis operibus que fecit in carne. Spaliter tamen quinarū & septenariū referamus ad sue passionis consiliū. Licet autem quinque panes or

decei possint dici quinque saluatoris uulnera: uel
quinaria effusio sanguis iesu ex sua carne fluētis. f.
In sudore

In flagellatione

In coronatione de spinis

In confixione in patibulo crucis &

In ultima apertione lateris

Potest tamen rationabiliter dici q̄ per quinque pa-
nes intelligitur qcqd̄ supplicior̄: derisionū: con-
tumeliar̄: & flagellorum dolorosor̄ uulnerum:
que in carne sustinuit. Quod pro tāto panis di-
citur: quia ibi est nostre refectiois redemptio. Sed
ordeaceus & asperimus: q̄ ibi est uite amari iesu
dolorosa subtractio & extinctio. Qui quidē panis
pro sui asperitate erat incōmestibilis: nisi ibi essent
duo pisces certissime spei duplicis sequētis operis:
scilicet gloriose resurrectionis ipsius iesu i beata car-
ne: & uictoriose ascensionis simul & eterne sessio-
nis in celesti sede. Distinguendo hos panes al-
ter possūmus dicere q̄ sunt

Patientis iniuria

Patientis angustia

Patiendi causa

Passionis forma

In passione penuria: & finalis mortis deficientia. q̄
oēs sunt amari & duri nisi predictis condiantur.

Per septem autem panes possunt significari oēs
rōnes dolorose mentis iesu: de quibus uere nihil
potest comedi nisi a uiris perfectis: qui p̄ spūs san-
cti donum in seruore amoris seraphici introducun-
tur ad sentimenta cordialia p̄fectionis cordis iesu:
& ad essentiabiles obuias rōnes dolorum: que ab
initio sue conceptionis usq̄ ad extremum mortis
semper se obtulerūt potentie mentis iesu: ipsam in
estimabiliter transfigentes: & maxime dum simul
exterius crucifigentur in carne: de quibus infra dī:
ubi & fuit prima scriptura huius libri que inchoa-
uit in rōnibus obuiis dolorum cordis iesu benedi-
cti & intentione doloris eius. Hic est panis simi-
lagineus & quasi melleus: qui soli sponse seruaba-
tur. De quo dicitur in Ezech. xvi. c. Similā & mel
& oleum comedisti: & perducta es ad mundū mu-
liarem. Et in ps. cxlvii. Adipe frumenti satiat te.
Hoc solo pane inamatur & impinguatur: deco-
ratur: & deformatur anima: ut uere dicat̄ & sit be-
nedicti iesu sponsa dum degustat infirmitatē amo-
ris: quo christus eam adamauit: dum tam infinito
dolores excessiuos continue p̄ ea assumpsit. Hi
sunt etiam pauci pisciculi: qui licet sint pauci & par-
ui: tñ iubet apponi. i. a mente considerari. f. p̄fectio-
nes aliorum sanctorum xpi dolores meditantū &
sibi cōpatitiū maxime sacratissime matris uirgis
cuius dolores licet fuerint maximi respectu oīs al-
terius doloris creati: respectu tamen doloris bene-
dicti iesu dilectissimi filii sui sunt ualde puri Cau-
sas autē cordialis doloris iesu: & illius iestimabilis
& nobis & oī creature infinite mensure. Possū-
mus & aliter distinguere istos septem panes mani-

bus benedicti iesu & spūs sancti nobis beneditioē
contractos. Edamus in suauitate correspondētia a
moris dicētis pro primo pane primā & radicalem
causam doloris iesu esse infinitam misericordiā di-
uine uolūtatis miseri humano generi disponētis.

Secundā requisitionem inobliquales diuine iu-
stie solū rōne iniurie requirentis. Tertiam cō-
mensurationem diuine sapie quantitatem dolori
pro satisfatione plenaria oīs iniurie mille milium
mundorum in natura assumpta a diuina persona
in mensura omni creature inmensurabili dispen-
satis & miserantis. Quartam efficaciam diuine po-
tentie exequentis in opere: & aiā iesu tam imen-
surabilis mensure capacē per unionem infinitū de-
um simul producentis & persone filii dei simul cū
carne sua sibi unita eternaliter uiuentis. Quintā
splendidam cognitionē & luosam sapientiam in
aiā benedicti iesu a uerbo influxam oīa predicta
plenarie cognoscentis: librantis: distinguētis: pon-
derantis: & plenissime ad plenam insufficientiā com-
prehendētis. Sextam inestimabilem ardorē chari-
tatis inmensurabilis cordis iesu influxum a uerbo i
aiā siue uoluntatem plenissime & ardentissime
semetipsam totā in p̄fectis doloribus secundū lu-
men diuine sapie imergētis inmensurabiles omnū
dolorū mensuras totaliter amplexantis pro hono-
re dei reddēdo in zelatiuo dolore suarū iniuriarū:
& perfectione sui in correspondētia: & exercitio
uirtutum similiarum uerbo assumentis: sicut dictum
est supra: dū agetur de p̄fectōe gratie xpi pro hu-
mano genere redimēdo & absoluendo ab oī labe
cuiuscūq̄ peccati: & pmouēdo & perficiēdo i ope
& gradu & statu cuiuscūq̄ meriti respectu cuius-
cūq̄ particularis

& cuiuscūq̄ ope-
ris actus siue interioris siue exterioris q̄tuncūq̄ mi-
nimi: quo ad rōnem operis meritorii & deo accep-
ti. Septimam inestimabilem & indefectibile ui-
gorem potētie in aiā benedicti iesu influxū a uer-
bo ad tenendum immobiliter infixam animā & car-
nem iesu secundū predictū: ordinem ad ista inde-
fectibiliter & strenuissime tolerāda simplr̄ non de-
terminādo certum tēpus: sed q̄ntū placeret diuine
misericordie & iustitie & sapie pro tota eternitate:
si hoc uellent eligere ita q̄ anima iesu non posuit
ex se finem in his. Sed simpliciter pro seculo eter-
no se exposuit in manu diuine iustitie: & in ipsa mi-
rabiliter perdurat: licet diuina iustitia passiones su-
as ad certum sue passibilis uite terminū finire uo-
luerit. Horum septem panum ualde paruum ē
quod gustamus. Vnde & septem sp̄te remanēt
plene: quas solus spūs septiformis in se gustat. ac-
cipiendo perfectionem mentis iesu: & ipsum ihm
plene gustare fac̄ faciēdo ipm̄ frui oībus diuitiis p̄-
fectōibus: & suis p̄fectis uirtutibus: tā i se: q̄ in oī-
bus suis m̄bris. Et de his disp̄sat mētibus amari-
uis secundum proportionem sue sapientie & amo-
ris: quas ad statum seraphicum dignat̄ assumere.

Multi sunt alii mōi distinguēdi & figurandi pa-

nes istos: tam quinque: quam septem. Nam quinque sunt que reguntur in presertim secularium & septenaria perfectio que requiritur in eminentia perfectorum. Vel quinque panes possunt dici: quinque libri moysi: & status veteris testamenti: qui fuit ordeaceus & sensualis asperitate timoris conditus: tamen iubilatio psalmodie & spiritus prophetie predicantis suauitatem promissit iesu. In cuius condimento solus ille panis comedi poterat cum salute. Iuxta illud. Necessarium est impleri omnia que dicta sunt in lege & prophetis: & psalmus de me: luce ultimo. Septem autem panes possunt dici status noui testamenti: In quo abunde effunditur spiritus sancti gratia septiformis que animam perficit in uirtute: ut iam non sub testa figure: quasi sub uelato hordeo ueteris testamenti comedat panem asperum: sed purissimum granum frumenti nudum & apertum in ueritate reuelata gratie iesu christi: ut sponse ecclesie dicatur illud Cant. vii. Venter tuus sicut aceruus tritici uallatus liliis pro predicatione & obseruantia: ut etiam pauci comedunt: pisciculi contemplationis uite: qui dicuntur parui & pauci respectu consolationis glorie reseruate. Quia multi alii modi istorum panum sunt: & ab aliis traditi: & diuina illud capitulum protaximus: faciamus finem in pane uite iesu qui in cenaculo syon quasi electus ad statum extaticum solis discipulis tradidit semet ipsum ministrans in cibum & precum sacrificium & sacramentum. Benedictus sit ergo iesus eternus panis: qui panem se dicit: panem se fecit: panes multiplicauit: panem in seipsum conuertit: ut sic dilecte anime plene sufficiat hic suauissimus panis uite. Expecta ergo anima mea in deserto iesu: & sustine triduo patienter: dare intelligens per infirmitatem tuam: impugnationem tuam: subtractionem sui tibi utiliter facit. Nec turberis si pertransit hora: & tibi consolatio aduersa spera scit: quia certissime ipse te reficiet in quinario & septenario hordeo & tritico miris modis. Si tamen in primo super fenem sederis: & in secundo uirtute perfecta te quadraueris.

Iesus tranquillans flatus Cap. xviii.

Ranquillus iesus tranquillans omnia & quantum aspicere quiescere est. Istud erit cum uidebimus eum licetum est. Sed dum summus in uia sepe abscondit faciem suam: & tunc mento conturbamur: quod maxime facere solet amicis carissimis: unde & discipulis sepe permisit mente turbati. Et ne se assecuret periculis huius uite ex consolationibus receptis dicitur Mar. vi. quod statim post miracula quinque panum cum sero esset factum ipse erat solus in terra: unde ascendit in montem solus orare: & tunc in mari ceperunt discipuli laborare in remigando. Erat enim uentus eis contra riuus. Quot uenti sunt contrarii nauigantibus hoc mare magnum & spatiosum: uideamus de his uentis contrariis. Quia nos ipsi sumus uenti contrarii nostre saluti: unde Iob. vii. Memoro mei deus: quia uentus est uita mea. Nota autem quod uenti principales dicuntur quattuor qui habent fieri secundum quos

dam ex impulsu quattuor brachiorum maris contra quattuor latera terre: & ex illo conflictu fit motus in aere: & ex illo motu concitatur uentus secundum diuersas partes illius conflictus. scilicet orientis: occidentis: austris & aquilonis. Hi sunt quattuor uenti de quibus dicitur in Dan. Quattuor uenti pugnant in mari magno: licet possint dici quattuor passionibus que turbant mentem carnalis & bestialis: tamen possumus dicere quod hi quattuor uenti sunt quattuor peccata principalia in turbine huius mundi. Unde quattuor sunt uenti cardinales: & quilibet habet duos collaterales hinc & inde: & sunt. xii. Primus est orientalis: & iste calidus est & siccus: & significat iram & superbiam que est calida dum facit hominem furiosum & sepe uenit ab oriente natiuitatis profapie: & est sicca ab omni pietate: quia sitit undictam & proximorum oppressionem.

Iste uentus facit tempestatem in diuitibus nobilibus & potentibus huius seculi. De hoc Hier. iiii. Ventus urens in uis que sunt in deserto. in corde gratia derelicto: gratia. n. dereliquere mentem suam superbie turbidus sit: quod dicit Iob. xxvii. Tolle eum uentus urens & auferet: & uelut turbo rapit eum de loco suo. Ventus urens est iracundia que aufert homini rationem. Turbo est superbia que precipitat eum per presumptionem: & tunc rapit eum de loco suo: quoniam superbus non sustinet uideri quod est: sed multa ostentatione: quasi in omnibus se facit quod non est. Contra turbine huius uenti est remedium quod habent nauae. Nam quando nauis periclitatur qui possunt ad paruam fugere nauiculam liberantur. Sic quoque potest hic uilitate suam cognoscere: liberabitur a uento superbie. Secundus est meridionalis seu australis & iste est calidus & humidus: & significat concupiscentiam que oritur ex sanguine qui est calidus & humidus. Iste facit tempestatem iuuenibus. Nam luxuria calefacit & ardere facit mentem adurendo per ardorem sulphureum: sed humida fluit per humorem fedum. De quolibet tali dicitur. Hier. ii. In desiderio anime sue attraxit uentum amoris sui. Sed quod dolorosius est etiam hunc pestilentem uentum. Hieremias pastoribus attribuit dicens. Pastores tuos pascit uentus & amatores tui in captiuitate ibunt.

Contra hanc pestem est aliud remedium expro nauarum: qui quando naues nimio retrahuntur pondere proiciunt merces in mare: sic qui humoribus corporis sui in castitate submergitur: hos proiciat in mari austeritatis & abstinentie amaricantis gulam & uentre: per nigilias enim & lachrymas suspiria & austeria ieiunia euacuantur humores facientes lasciuie tempestates. Tertius est septentrionalis qui dicitur tramontana: qui transit per loca sempiterni frigoris & significat inuidiam & accidiam: & ex malinconia oritur que est frigida & sicca: sicut est inuidia & accidia. Nam inuidia frigida est ad bonum aliorum: & accidia sicca ad proprium: hinc facit tempestatem pauperibus in spiritualibus bonis per quos nunquam transit calor celestis solis. De his dicitur Osee. Ventum & turbine metent. Contra hunc

uentum in paruulis barculis est remedium quod ad terram ueniant. Nam & hi paruuli sunt: quia paruulum occidit inuidia sicut dicit Iob. v. ca. unde remedium istorum est quod ipsi dimittant inuidiam respectu bonorum proximi: & cum illo incipiant charitatem mercari: & accidia respectu sue pigritie: & incipiant operari terram corporis sui: quia qui operabitur terram suam satiabitur panibus. Quartus est occidetalis: & hic frigidus & humidus est: & significat auaritiam que a flecmate habet ortum: & hic tempestatem facit in senibus. Nam facit frigidum in retinendo: & humidum in appetendo: nec satiat propriis: sed semper in aliena defluit anxietatibus cupidis. Sicut humidum non terminat termino proprio: sic auaritia non nisi in morte terminat que aliena est ab instituta natura. De hoc dicit Eccle. xxiii. Quasi qui apprehendit uentum & sequitur umbram: sic qui ascendit ad uisa mendacia. id est ad mendaces & fallaces diuitias: de quibus ps. Ut quid diligitis uanitatem & queritis mendacium. Iste ergo oibus uentis Iesus imperauit: quando eos omnia relinquere fecit: & tunc in conscientia facta est tranquillitas magna que nulla querunt terrena. Attende quod ista quarta turbatio erat in apostolis.

Primo pro defectu lucis siue claritatis quia nox erat. Secundo pro defectum dulcedinis siue suauitatis: quia erant in mari.

Tertio propter inultum turbis siue hostilitatis: quia uentus erat contrarius.

Quarto propter defectum roboris siue potestatis: quia laborabant in remigando. Et tanto plus uentus intumescerebat. Horum omnium causa fuit Christi absentia. Quando enim anima sentit se obtenebrari in recognoscendis: & priuari suauitatibus internis: & impugnari hostibus extrinsecis: & deficere in uisibus propriis: sepe quasi ad peccatum desperationis uenit: unde & hic dicitur quod nauicula operiebatur fluctibus: & sepe se credit derelictam a Christo: qui tamen eam talibus exponit ut augetur in merito: unde omnes tribulationes electorum eis a deo procurantur & permittuntur affectu paterno.

Unde Origenes dicit: quod Iesus fecit mare turbare & dicit quod hec tempestas non ex se orta est: sed potestati parit sperantis. Qui educit uentos de thesauris suis. Facta est autem tempestas magna ut magni operis ostenderetur: hinc autem dicit Ori. de alia tempestate de qua habetur Mat. viii. Sed simile est etiam de ista: unde dicit Chrysostomus. quod hec turbatio typus erat futurarum tempestatum: de quibus Paulus dicit. Nolumus uos ignorare fratres quoniam grauatis sumus supra uirtutem ira ut tederet nos etiam uiuere. Facit autem hoc Iesus electis. Primo ut tempestatibus coronentur & honorabilius possideant regnum uite. Secundo ut demones amplius confundantur: quia permitti sunt electos ita acriter impugnare qui sunt carnis debilitate uestiti. Multum confundantur illi spiritus arrogantes & superbi: & in hoc maxime deus honoratur & ideo sollemnissimas uictorias & uniuersaliter dia-

bolu prostermentes in mundo non conuenit deus facere nisi personas despicabiles & abiectas que in hoc seculo cum Iob non consententur nomine uitroge sed ancillarum: ubi gloriantur dicit deus ad Iob. de superbo demone: quod alligabit eum ancillis suis. Tertio propter custodia in se uirtutis: non enim conseruatur uirtus nec auget nisi recognoscat. Oportet ergo quod flumina gratiarum partialium remittat in mare abyssum meritorum Iesu per gratiarum actionem ut iterum fluant per continuationem & augmentum: quod tunc maxime fit quando anima sub plene cognoscit defectum: unde & Apo. dicebat. Cum infirmior tunc fortior sum: nam uirtus in infirmitate perficitur recognitionis uidelicet defectus proprii & diuini presidii: propter quod non statim succurrit: sed expectat usque ad quartam uigiliam noctis: unde theophilus dicit quod non statim eis assistit: sed per totam noctem eos periclitari permisit ut doceret eos patienter expectare: & non a principio in tribulatione sperare subsidium. Et dicit quod cum Iesus debet eorum pericula comperere tunc maiorem timorem incutit: unde ad tantum eos deduxit quod uidentes eum supra mare ambulante estimauerunt fantasma esse ut per hoc etiam eis ostendat quod ipsi deficiunt in cognitione non cognoscentes presens adiutorium: & non intelligentes precedens beneficium: unde etiam Mat. vi. dicitur quod ipsi non intellexerunt de panibus. Erat enim cor eorum obsecatum: ut per hoc ostendatur quod deus notificat anime quod ipsa est ingrata & ceca: & adhuc plus est infida: quia uirtute succursus estimat defectionis fantasma. Ad hoc autem notificanda menti etiam Iesus dat adiutorium: quia dum animam oppressam iuuare uenit: quasi se alio ire ostendit: unde dicitur quod uolebat preterire eos: ac si de eis non pertineret ad eum. De hoc simile habuisti supra de Chananea: imo quod stupendissimum est tunc placet recognitio sue impossibilitatis ad bonum: & in abyssatio proprie uoluntatis ad appetendum & perpetratum omne malum: quod quando anima ad ista plene de se sentiendum se reddidit difficilem & non habet nisi sicut cognitionem indubitabilem quod nunquam est nisi per superbie & presumptionis supercilium quantumcumque talem animam deus eternaliter excolet: uel dilexit: & ad sublimem statum prouehendam elegerit: tamen propter istud humilitatis profundum in ea formandum: in quo est omnis boni fundamentum fomertum: & complementum: aliquando permittit eam ad multa horribilia & sibi contraria ruere: sicut est exemplum in Paulo. Aliquando autem permittit post innumera beneficia & alta experientiam amoris dei horribiliter & uiliter ruere. Exemplum de apostolis oibus ruentibus tempore passionis. Sed quod maxime de dauid in adulterio benabee: & homicidio urie: postquam tanta beneficia a deo recuperat: & hec omnia salubriter permittit ut dicit Gregorius ut eos sublimius per humilitatem erigat quod debilius per ceca superbia stabat: hoc autem in pluribus locis est actum. Quanto ut per hoc dei potentia: sapientia: & bonitas multipliciter immoletur:

dum nō solū bona: sed etiam mala electorum facit
 subseruire salutē: ac per hoc ipsi electi cautius hu-
 milius & electius assurgunt ad dilectum iesum
 amandum in cuius merito & solo adiutorio resur-
 gunt a malo: & proficiunt in bono: ac per hoc sibi
 nihil de se relinquentes totaliter in iesū transeunt.

Quinto ut satisfaciatur diuine iustitie q̄ requirit ta-
 lum electorū uitā in tribulatione purgari: & p̄ hūc
 modū gratiā in eis augeti: ubi & uides maximā as-
 sociationē misericordie saluatoris iesu cū sue rigo-
 re iustitie: dū oīa per que iustitia punit ad eterni p̄-
 nitiū superexcellentiā subseruire facit. Sexto pōt
 dici q̄ etiam hoc facit ut post tribulatiōis experiē-
 tiam sue absentie: iocūdius teneatur. Idem. n. bonū
 perditū & postea reinuentum habet nouā gaudiū
 rationem: quod maxime fieret si in reinuentione
 haberet augmētū: quod cōmuniter fit electis.

Nullus desperet si tribulatiōibus ipsū iesus expo-
 nit: q̄a per tribulationes ipsum probat: nō repro-
 bat: gratiam auget nō aufert: & letitiam eternā cu-
 mulat dū tēporaliter cōtristat: unde ap̄l̄s ad hebre.
 Si extra disciplinā estis: iā nō filii: sed aduulter. De
 hoc dicit Ber. in sermone. xvi. super Qui habitat.
 Vtilis ē tribulatio que probationem operatur & du-
 cit ad gloriam: & infra. Res ut dixi necessaria ē tribu-
 latio que in gloriam uertitur: tristitia que mutatur ī
 gaudium. Sane lōgum quod nemo tollet a nobis
 & multa ibi de hoc pulchra: Idē sermone. vi. ibidē.

Si magnū ibidē ecclesie corpus cōsiderare libet: fa-
 cile satis aduertimus lōge acrius ipugnari spūalis
 ecclesie: q̄ carnales agit hoc sane semper superbia
 & inuidiosa malitia perfectiores quosq̄ uehementi-
 us pulsat. Iuxta illud. Esca eius electa. Agit inq̄ &
 nō sine certa diuini dispensatiōe cōsiliū qui q̄dem
 nec imperfectiores supra id quod ferre possunt tē-
 tari permittit: faciēs cō tētatione prouentū: & per-
 fectionibus nō modo gloriosiores: sed numerosio-
 res parat ex hoste triūphos: h̄ Ber. Noli ergo ti-
 mere q̄ dominus electos suos magnis & multis
 tribulationibus exponit: sed finaliter non relinquit:
 unde & pluries pmisit discipulos tēpestari: sed nū-
 q̄ submergi: q̄n potius secūdū multitudinē dolorē
 suorū in corde suo subite & isperate cōsolationes be-
 nedicti iesu letificāt animas electorum. Vnde

& contra quatuor picula suprascripta quatuor reme-
 dia adueniens apportat. Nā cōtra tediū noctis &
 ignorantie aduenit cū diluculo lucis radiose. Cōtra
 defectum amaritudinis interne uenit cum dulcedi-
 ne allocutionis: suauissime mētē ingerens infinitū
 pelagū sue eēntie in qua est mare imense cōsolatio-
 nis: & hoc cū dicit. Confidite ego sū: nolite timere
 unde talis anima reliquatur dulcore. d. illud Cant.
 Anima mea liquefacta ē: ut dilectus locutus ē. Cō-
 tra hostis tēpestatē aduersantis apportat remediū
 solide de tribulationis: unde dicitur q̄ uenit ad eos
 ambulans supra mare. Suum ambulare supra
 mare est nos ambulare facere ad similitudinem
 gressuum suorum quibus calcat per patientiam

omnes fluctus tribulatiōis illate: facit nos hillari-
 ter per tribulationes incedere: & in medio ipsa-
 rum in ueritate ambulare. Et hoc est maximum
 signum utilis adiutori quando tribulationes non
 auferuntur: sed in medio ipsarum gressus solidi cō-
 feruntur: & hoc est quando uirtus patientie datur
 que habet opus perfectū: in qua plene anima possi-
 detur. Hoc debent petere qui ad perfectionē aspi-
 rant: q̄ per tribulationes uirtuose procedant: nō q̄
 tribulationes recedāt. Hi at̄ sūt qui cātāt in uiuis dñi
 quoniam magna est gloria domini. Hoc fortis ath-
 leta petrus petit cū dicit. Domine si tu es iube me
 uenire ad te super aquas &c. Mat. xiii. uide totum

Quartum remediū quod datur contra quar-
 tum defectum. s. nostre uirtutis & roboris tribula-
 tionibus subcūbentis: contra quē imperialis acces-
 sus potestatis iesu omnia increpantis in mari facta
 ē tranquillitas magna. Sed contra uniuersalem
 radicem predictorum periculorum que fuit christi
 absentia introducitur uniuersalis radix omniū pre-
 dictorū remediōrū que ē christi socialis & unitiua p̄-
 sentia: cū dicitur q̄ ascendit ad illos in nauī. In cuius
 unione est cessatio oīs mali: & dulcoratio oīs affli-
 ctui. Ipse elegerat mētē ad sublimia. Et iste est
 unus modus quo dulcoratur aqua amara per eleua-
 tionem uapotofā in aera a uirtute solis. Ipse ē oēs
 tribulationes mentis ostendit pertransisse per oēs
 uenas cordis sui: & ideo inde exire debuit dulcoro-
 sitas: & amore paterno nobis ppinquitas. Et hic
 ē secundus modus quo dulcoratur aqua amara q̄n
 transiit per occultos terre meatus in quibus purifi-
 cationē accipit & dulcorē. Ostenditur etiam in no-
 bis: quia ipse est qui portat & non nos: unde sicut
 nos non sumus qui loquimur: sed spiritus patris
 nostri: sic nec nos sumus q̄ portamus: sed uirtus ī
 nobis habitatis piissimi & uictoriosissimi iesu xpi
 Ipse est enim illud lignū forte & ipuribile quod
 artifex sapiens elegit ad faciendū pontē & nauē
 nobis infirmis: ut illesi per aquas tribulationis trā-
 seamus: & ipsas dulcoratas leti bibamus. Et iste

est tertius modus quo leguntur aque dulcorate ī
 exo. cum dicitur: q̄ ex p̄cepto domini posuit moy-
 ses lignū in aquis amaris q̄ in dulcedine sunt cōuer-
 se: huic ligno modico humili & despecto: quod do-
 minus exalta homines prebent animas suas. Ipse
 etiam iesus ē eterna sapientia que omnibus dat sa-
 porem debitum secundum congruentiam tempo-
 ris & causarū. Et ideo nobis imittit: q̄ dum habita-
 mus in peregrinatione passibilis carnis nihil nobis
 debet eē dulcius q̄ similitudo christi uite passi-
 bilis: & ideo imittit menti q̄ nihil debet sibi dulce
 scere nisi cū chnsto crucifixo simul crucifigi & cor-
 dis sui continue deglutire angustias. Et hic est
 quartus modus quo legūtur aque dulcorate & ab
 amaritudinis morte saluate. iiii. Re. ii. dū helyseus fe-
 cit uas nouū & misit ī eo sal. & de illo misit ī fōtes
 aquarū: & dixit: h̄ dicit dominus deus. Sanauī ad̄s
 has: & non erit in eis ultra mors neq̄ sterilitas.

Vas nouum est cor per spiritum sanctum a uetusta re proprii ardoris translatum in nouitatem amoris iesu: ut eodem gustu saperet omnia. Qui benedictus iesus licet impari gradu & tunc mittitur in fontē omnis amaritudinis nostre. s. nostri amoris uitiosi & reciproci ad nos in quo est fons omnis nostre culpe & tribulationis. Sic ergo uidi quomodo iesus saluator optimus oēs aduersarios flatūs tranquillat anime tribulate. Sed attē de q̄ duplici tēpore tempestas legitur discipulorū inualisse nauiculam: primo sicut dicit̄ ē: hic iesus absente. sed' o sicut dī Mar. dicit q̄ iesus erat in puppi super ceruical dormiens. Puppis ē posterior pars nauis in qua significatur q̄ iesum post dorsum piecerunt. Et sicut dicitur de malis senibus in Daniele q̄ auerterunt faciem ne respicerēt celum: nec recōdarentur iudiciorum iustorum: sic & hic peruersi christiani aduertunt intellectum ne respiciant altitudinem sui status qui sunt christi sanguine preciofo redempti ne recōdentur iusti iudici dei. Qua propter iuste cōdēnabit eos in suppliciis: qui tantū neglexerunt spem salutis. Et quod peius est unū molle ceruical posuerunt sub genu iesu: ut suauius ab eorum protectione & auxilio tā aures q̄ sensum auertant. Hoc ceruical est delectatio & requies quam habent impii in diuine offensionis operibus qui letantur cum male fecerint & exultant in rebus pessimis: propter quod christus suauiter dormit & requiescit q̄ tribulentur: & diabolice potestati tradantur. Sicut ipse dicit Prouer. i. Despexistis omne consiliū meū: & increpationes meas neglexistis: ego quoq̄ in interitu uestro ridebo & subsānabo cum uobis id quod timebatis aduenerit. Sed attende q̄ diu laborant in remigando: & in aliis p̄prie industrie instrumentis: tā diu magis inualuit uetus: quia quando mali christiani credunt per alia remedia uentum tribulationis effugere q̄ per salubre penitentiam & orationē deuotam christum excitare: uano labore consumuntur: quia & sua expēdūt & tribulationem non effugiunt. Et si per h̄ aliquādo tēporaliter cessat periculosus uastat: dum per h̄ eterna incendia p̄parat. O q̄ lachrymabiliter h̄ possent ad presentis tēporis malitiam retorqueri ut dicamus iesum dormire negligenter & miterrime seruantibus suum statum. Sed dānabiliter abesse pertinaciter defendentibus: & sub specie uirtutis colorantibus suum defectum: per hoc exhortatio n̄s remedium si uolunt excludere negligentiam:

& miseriam: ex quo suum nolunt recognoscere defectum. Secūdis stat submersiōnis periculū: immo necessārio habent perire nisi aduenire dignetur dominus. Sed quomodo eis aduenit qui nec ī mari dicunt se eē nec in periculis laborare? O q̄ amarum est sibi mare: in eo q̄ suarum amaritudinū eis amaritudo dulcescit q̄ tenebrosior est in eis nox: in eo q̄ suam noctem tenebrosam dicūt lucem discretionis. O q̄ est eis tēpestior uentorū cōflictus quo magis in medio eorum posuerūt sui appetitus lectum: dum distractionibus tribulationū statū suo repugnatiū conuiescunt. Hi sunt similes feris marinis que in tēpestatibus fluctuum delectantur & appropinquant ad barculas que ad portum festinant: ut eas si possent submergant. Sic & hi amētes & furiosi pauperculos tales turbines fugientes nituntur ad sui imitationē attrahere. ut similes eos unda submergat: quāto periculosius periculū defectu roboris & desistentis uirtutis incurrunt: dum ī eo q̄ statū suū destruunt per labores multos tēporalia: & mūdānos honores ac status p̄curāt: & ī his uitā suā occupant iesu imitatione relicta & caudificationibus & defensionibus suarū malarum libertatum uacant: hi sunt remi cum q̄bus laborant inanis: quia fluctus non minuūt: sed intendunt: & dum contra unū litigant multos alios prouocant.

O q̄ periculose omnium bonorū radice xp̄i p̄nā sunt priuati: & tanto peius quanto falso xp̄o imo cum antichristo ipsi sunt sociati: dum destructionē promisse paupertatis & caudificationem machinā sue hūilitatis p̄ tēporaliū affluentia maculant sue puritatis distractionē cōtinuā ruinā interne charitatis q̄tis & deuotionis & alia similia reputant cultū uere religionis ac in his christū habere dicunt. Sed nō mirū q̄a erat cor eorū obcecatū & nō intellexerunt de panibus. Nōne sūt palpabiles cecitates aptas sue professionis transgressionē tam horribiles dei cultus in oculis mūdi ostēdere: & de hoc tāse de malignitate iactare? Sed hoc accidit eis: q̄a non intelligunt de panibus. Nō. n. spiritualem refectiōnē que est in altis uirtutibus sue perfectionis & professionis & in gustibus mentis intelligunt: propter quod etiam iesum uenientem in factis paruulis uirtutibus deformibus: qui calcant undis sue tumultuose turbulētie & occupationis distractiue oīa despiciendo non cognoscunt: sed estimant fantasma deceptionis & pre timore ne uitiositatis ipsorum confringant malitiam clamāt multis iurgis & detractionibus super eos. Sed spiritus ueritatis ab eis prudenter dedināt eos in sua malitia dimittendo: sed finaliter non dedinabit a nauī: quā immo omne semen electum quod in eis fuerit ad se trahet: & tunc se cognoscentes errasse propriam recognoscentes offēsa adorabūt sp̄m iesu dicētes. Vere filius dei es. Si at̄ his filiis claudicantibus & aliis qui dño iesu mētērūt n̄ seruātes p̄missa at tribuat & sōno quo soporatus iesus ex obligatiōe p̄missa regle sup ceruical dormiuit ī puppi p̄prie

mysterium eis adaptatur qui totū sue professionis statum proiciētes post tergum suum: dimittunt iesum & eius imitationem perfectam super puppi dormire ad proram sui nauī conatus: & cōtinui studii procurādi ea que sui statui aduersantur faciem sue uigilie conuertentes. Sed & ceruical sue molitici & relaxate uite & anxie congregationis tēporaliū sub capite iesu ponunt. Quia h in sua sollicitudine & procuratione intendunt: ut talibus eorum maleficiis soporatus iesus iustitia exigēte ad eorū uibilationē non euigilet: sed inundante uento persecutionis super eos qui electi fuerunt ex eis malam dimittentes prorā: & ad puppim iam diu oblitam institutionis primarie & perfectionis sue conuertentes aspectum impetu timonis uehementis uidentes se submergi in fluctibus transgressionis sue clamabunt fortissime cordialiter dicentes. Domine salua nos perimus. Quibus ex pietate excitatus iesus imperauit uentis & mari eorum transgressiones & turbulētas dispersiones & amaras occasiones exsufflant: & eorum modicam fidē quā timebant se non posse regulam seruare increpabit & tunc fiet tranquillitas magna religionis & ecclesie reformate. Vnde honor coronati regis iesu est principaliter sanctorum martyrum comitiua & militia triūphalis: propter quod ab hoc fundamento honorifico incepit se chnīstus in ecclesia honorare dum a martyriis incepit tyrānoꝝ quorum persecutio. ccc. annis durauit. Et sicut legitur dictum a Hiero. Tāta fuit multitudo illius coronate militie q̄ cōputatis omnibus martyribus: & qui per diuersas partes orbis pro confessione iesu i illis. ccc. annis martyria pertulerunt possunt. ccc. martyres cuilibet diei illius tēporis assignari.

Iesus lepram eiiciens Cap. xix.

Anima mea attende iesum de mōte descendēte sublimitatis diuine ad assumptionem passibilitatis tue: & te totam leprosam attēdens cum multis lachrymis te prosterne. d. ei. Domine si uis potes me mundare. Si forte tibi cōpatiēns extendat manū sue uirtutis & dicat: uolo mundare. In quo & attende tue iniquitatis uitium: quia leprosa es: pietatis iesu beneficiū quia per ipsum mundata es: lepra autem significat omne mortale peccatum: primo quantum ad uiria capitalia: unde lepra est morbus contagiosus per superbiam: quia qui communīcat superbo inducit superbiam. Ecclē. xlii. Ardens per luxuriam faciens fūre per auaritiā: deformans aspectum & faciē per iram: reddens hominē abhominabilem per inuidiam. Nam abhominatio hominū detraitor. Prouer. xxiiii. Immundus per gulam. Daniel enim proposuit ne pollueretur de mensa regis p̄ derozum reddens hominē per accidiam. Prouer. xv In merore animi deicit spiritus. De his septem leuit. xlii. Quicunq; maculatus fuerit lepra habitabit extra castra. Primo igit leprosus separatur ab aliis in quo significatur peccatū ire cō quo nullus potest

habitare. Prouer. xxi. Eiece derisorē & exibat cū eo iurgiū: cessabuntq; cause contumelie. Hec est lepra marie que rixata est cū moysē: & eiecta a castris Nūeri. xii. Maria apparens candens lepra quali mix Eiiciendi ergo sunt irrosi & iracundi. Numeri. v. Precipe filiis israel ut eiiciat de castris omnem leprosum ne contaminent ea cum habitauerat uobiscū Secundo habebant uestimenta dissuta: hec est lepra inuidie que procurat diuisionem & fissuram. Nituntur enim inuidi illam christi tunicam inconstitutilem desuper & c. diuidere. Cū tamen christi crucifixores noluerunt eam scindere: hac scinditur uinculum charitatis fraternae. Hec est lepra simonis Luce. vii. Qui inuidebat superne gratie curatione Magdalene. Cui dixit dominus. Aquam pedibus meis non dedisti: oleo caput meum non unxisti: osculum mihi non dedisti: quia inuidi non habēt lachrymas contritionis in corde: nec oleum charitatis in opere: nec osculum unionis in sermone. Ideo dicitur deutē. xxiiii. Obserua diligēter ne incurras plagā lepre: lepra enim solutio continuitatis & inuidia dissipatio unitatis. Tertio leprosus habet caput nudum. In quo designatur lepra superbie. Caput enim nudat q̄ opera alicuius eminentie uel sanctitatis per presūptionis superbiā ostētat. Hec lepra est ozie qui ex presūptione cordis usurpauit sibi officium sacerdotis. Ideo lepra apparuit sibi in fronte ubi ē signū superbie. ii. paral. xxvi. Et dicitur ibi q̄ fuit leprosus usq; ad diē mortis sue: quoniā tale peccatum quia corruptionē nō sustinet ut frequentius percurrat in finē. Quarto habebat os ueste contactū: in quo lepra accidie designatur q̄ non uult per bonū opus respicere. aliter etia m os ueste contegit: cū accidiosis domināte uerecūdia nō cōfiteat. Contra quos dicit Iob. Quasi in sinu abscondita leprosa efficit dū accidiosa manus nihil ad iustitiam operatur. Quinto contaminatū se clamabit in quo significatur lepra luxurie per quā maxime contaminatur anima. Hiero. iii. Si dimiserit uir uxorem suam & recedens ab eo duxerit uirum alterum nūqd contaminata est mulier illa? Contaminatū se clamat qui publice per luxuriam peccat: hec ē lepra Iob. ii. Re. iii. Non deficiat de domo Iob fluxum seminis sustines & leprosus tenēs fūsum & cadēs gladio: & indigēs pane: quia in ea hō totus est feminat. Tenet fūsum per momētaneam delectationem: uel propter effeminatorum confusionem quia ibi est eneruatio: cadens gladio per iugem cōscientie cōpūctionem: hoc enim proprium habet illud peccatum: quia conscientiam pungit: quia ipsa continue naturalis lex arguit quā corrumpit. Indigēs pane: quia omni spiritali consolatione se reddit indignū. Sexto sordidum se clamat: hec ē lepra gule: quia per eam sordidi & animales efficiuntur Iob. xvii. Quare sordidum & reputati sumus ut iumentum apud te. Iumenta certis temporibus a coitu abstinent: sed nunquam sobrietatis medum tenent. Semper enim uacant nutritiue:

sed non semper generatiue: si est lepra naamã qui erat princeps mil. tie regis syrie uir diues sed leprosus. iiii. Re. v. Nobiles enim & diuites maxime infecti sunt lepra gula. Vnde Luce. xvi. dicitur de diuite epulone q̄ epulabat̄ quortidie splēdide: hi. n. sunt in epulis suis male cōuiuates ut dicit ludas.

Septimo solus habitat extra castra: hec ē lepra auaritie. Auarus. n. per interminabilitatē & infaciabilitatē appetitus infiniti uellet solus totum mundū occupare. Esa. v. Ve qui cōtūgitis domū ad domū: & agrum agro copulatis usq̄ ad terminū loci Nūqd habitatis uos soli i medio terre: hec ē lepra giezi. iiii. Re. v. Egressus ē gieziab helyseo quasi nix & licet omnis auaritia sit mala lepra: simoniaca tñ pessima ē q̄ in giezi uēdēte gratiā figuratur: unde notabiliter dicitur quasi nix. Nix. n. nocet oculis ne uideant & pedibus itinerantiū: aliquādo uiam occultat: quia simonia maxime obcecatur prelatos: & errare facit subditos: sed bene sicut helyseus eiecit giezi a se. Sic christus emētes & uēdentes eiicere cepit de tēplo. Io. ii. Vtinā sit hodie aliqs helyseus & aliqs christi uicarius qui hanc lepra de scūa rio purget: propter h̄ forte dicitur Luce. xix. q̄ iesus cepit tales eiicere: quia quod christus cepit facere: debet eius bonus uicarius consummare. Hec sūt septē condiciones leprosi: & septē persone leprose significantes offensionē septēplicis culpe. Cōtra que mala in sacra scriptura septē remedia inueniuntur purgatiua: tamē unū erat remediū generale & ordinatū in lege. In quo oīa figurantur purgari. Ibi erant duo passerēs & lignū cedrinum: & habebant uermiculū & isopū: & lauabat̄ patiens: radebat̄ & ungebatur. leuit. xiiii. In quibus oibus designantur officia septē uirtutū: per que dicte septē lepre mundantur. In passere qui a pusillanimitate dicitur secundū Isidorū: & ē minutū animal: humilitas designatur per quā superbia mūdatur. Et propter duplicem humilitatem interiorē & exteriorē sunt duo passerēs. In ligno cedrino quod ardebat̄ cuius odore serpētes occiduntur & fugiunt. Sobrietas intelligit̄ que motus carnales reprimat & occidit. Tertio ardebat̄ uermiculus: hic ē at coctus bis tinctus: hec est charitas que totam inflāmat animā per modū dilectionis in deum: & pietatis in proximum: hac lepra mundatur inuidia. Quarto ardebat̄ isopus petre adherens: & maculas faciei emūdans: h̄ ē hilantatis spiritualis per quam mūdatur lepra accidie: ut alacres in dei seruitio ambulemus. Quinto lauabat̄ leprosus. In quo signatur castitas q̄ mūdatur lepram luxurie: unde mēstruate & luxuriōse dicit dñs Eze. xvi. laui te aqua & mundaui te & sanguinē tuum ex te. Sexto radebat̄. Rasio pilorum abiectionem significat̄ superfluorū: h̄ ē liberalitas que mundat lepram auaritie. Septimo leprosus ungebatur sanguine & oleo: hec est tranquillitas mentis que mūdatur lepram ire. Sic ergo habes Passerēs humilitatis cōtra superbiā
Cedrū sobrietatis cōtra gulā

Vermiculū chantatis contra inuidiā
Isopum hilantatis contra accidiam
Loſionem castitatis contra luxuriam
Rationē liberalitatis contra auaritiā
Vnctionē trāquillitatis cōtra iram.

Sunt et specialia remedia i spūalibus lepre mūdationibus designata. Nā mūdatio supbie designat̄ p unctiōnē manus moyſi q̄ i abstractiōe de ſi nu apparuit leprosa: q̄a supbia icurnt̄: dū hō extertus apparēdo extollit. Inuidia mūdatur per cōbustionē sicut de lepra uestis scribit̄. Sic & inuidus q̄ diuino igne inflāmat̄ malitia uestis i eo iuidie cōburnitur & aia & corpus ad obsequiū xp̄i & pximi exhibet. Accidia similit̄ curat̄ p manus extēſionem q̄n xp̄s manū extēdit & tāgit leproſū: q̄a uigorat̄ i fluxu laborātis accidiosū. Huic tñ p̄cipit q̄ offerat munus qd̄ p̄cepit Moyses. s. duos passerēs corpus & animā: ut q̄ nec bona cogitabat in exteriori opere: iā utroq̄ uolet affectionis agilitate. Ita tñ q̄ unū passerē uiuū imolet quātū ad opa que sūt carnis su per aquas uiuas uitide contritionis: & alterū passerem. s. uiuū spūm. s. sinat aduolare in agre cōtēplatiōis libere septies aspersū sanguine imolari: q̄a aia debet tota agilis fieri in castigatione uili corporis pprii. Et debet lignū cedrinū sacratissimē crucis passionis iesu: & isopus candidā herbam calefaciēs & purgans pectora frigida in se habere: isopus inq̄ talis coloris mēdacium cordis iesu debet ligari ad pedem passeris cum pede angariante ut portet crucē uiolenter ad modum simonis: sed cum funiculo se riceo amoris ignei cocti bis tinctū ut tingatur imensa charitate filii dei talia sustinentis in assumpta natura & charitate anime iesu talia acceptantis pro nostra redēptione. Taliter alia exclusa accidia libere uolat ad alta: h̄ ponit in domo Simonis leprosi: ubi beata magdalena passerem sui cordis imolat super aquas uiuidas lachrymarū omnis accidie excluso corpore: & alligato prius ad pedes affectus sui cēdro extrinsece passionis iesu & isopo ignee charitatis interne cordis iesu cum filio amoris subtilissimi & fortis. Sic distincti in corde & corpore iesu xp̄i crucifixi austeritate corporis aspersa septies aduolabat ad litteram in cōtēplationis agrū dum .xxx. annis ab omni cura corporis abstinens septies eleuabatur in die ad angelicum & iubilosum consortium celestis psalmodie: hoc modo omnis torpor accidie figuratur. Quarto: lepra ire eo modo debet curari: quo legitur curata lepra marie per separationem a iurgio. Nam sicut legitur Nūeri. xii. Eiecta ē de castris septem diebus & post curationem reuersa: q̄a separādo se a cōtēplatiōibus & ab occasionibus offensionū pximi curat̄ ira aī. Quinto lepra auaritie figurat̄ p leprā domus cuius cura erat exportatio uasorum domus: & abrasio p̄tietū quia impossibile est q̄ auaritia rerenta rerum cōgregatiōe curetur: sed interius radatur affectus cupiditatis & substantia exporteretur per elemosynarum largitatē. Sexto lepra luxurie curatur per septēpli-

rem lotionem aque: que figurata est in lotioe nam
 amā qui lotus est sepius: quia debet lauari & ab-
 stergi uniuersaliter cogitationes: locutiones tur-
 pes actus: aspectus: gestus: incessus: & omne quod
 ad illam labem pot inducere. Et tunc restaurat ca-
 ro ad innocentiam puenlem. Septimo mudat
 gula per sollicitam custodia diuini mandati: quam
 lepram primus leprosus Adam per inobedientia
 incurrit lignum uentum degustans: quo etiam fit
 mundatio lepre uerbo & dei mandato: maxi-
 me illis qui sciunt dicere diabolo suggerenti cibū
 inordinatum. Non in solo pane uiuit homo: sed
 ex omni uerbo quod procedit de ore dei &c. Hoc
 modo mondati sunt. x. leprosi. Luce. xvii. Qui le-
 uauerunt uocē. d. iesu. p. &c. quasi. d. Tuū est prece-
 pere: nostrum obedire: unde & solo uerbo curauit
 eos. d. Ite ostendite &c. & dei mandati obedientia
 sunt curati: factum est dum irent mondati sunt.
 Sed quia lepram gule curare incipiunt: sed pauci p-
 ficiunt nisi in curatioe persistant: & suū ieiuniū pu-
 re in deum referunt. Idcirco licet. x. sint mundati de
 uno solo dicitur qd ad iesum redit gratias egit: &
 ad ipsū iesum refugit: de quo dicitur qd erat sama-
 ritanus: quasi custos gule insultus: & in alienigena
 a concupiscentia carnis sue. Quia uero lepra est
 aniuersalis corruptio in corpore a uenis incipiēs: &
 in frontibus terminata nature uim naturalem infi-
 ciens que operatur i epate. Idcirco lepra spiritualis
 ē quedā anime corruptio uniuersaliter in omnibus
 uinbus sensuum: que sunt affectiua: intellectiua: &
 operatiua. In operatiua est triplex lepra: una i trā-
 gressione inchoando malum opus agere: secun-
 da in continuatione assuefaciendo malum opus
 continuare: tertia in ueterata consuetudine: pri-
 ma dicitur lepra cutis: secunda carnis: tertia cicat-
 ricis. Intellectiua autem est lepra: que est defectus
 fidei: siue sit in singularis persone corruptioe: siue
 i plurium congregatione. Et hec est duplex lepra
 prima capitis & barbe: secunda domus leprose.
 In affectiua uero est lepra affectionis: siue sit ex ope-
 ribus iustitie: siue ex operibus misericordie: prima ē
 lepra cutis: uidelicet inchoatiois bōi operis & exteri-
 ons conuersationis de qua dicitur. Homo i cuius
 carne & cute ortus fuerit diuersus color: siue crustu-
 la: aut quasi lucens quippiam. i. plaga lepre adduce-
 tur ad sacerdotem: qui cum uiderit lepram & pilos
 in album mutatos colorem: ipsamq; speciem lepre
 humiliorem cute & carne reliqua plaga lepre ē.
 Color diuersus alterat cutem: crustulla etiam corrū-
 pit carnem interiorem: per cutem & eius colorem
 intelligitur nostra conuersatio per quam boni aut
 mali extimantur ab aliis: per carnem que clauditur
 intra cutem intelligitur nostra conscientia que no-
 bis & dei solum patet oculis. Vbi uero color sancti-
 tatis deficit in actu uel in conuersatione: & apparet
 corruptio conscientie: aut lucet exterius euidentibus
 signis: lepra est & oportet mundari ad arbitrium sa-
 cerdotis. Pili qui insensibiliter de corpore exeunt

sunt cogitationes que de corde procedunt. Albe-
 do pilorum que de infirmitate procedit naturalem
 colorem expellit: hec sunt uerba uel signa que con-
 tinent uirtutum defectum. Ex quibus manife-
 ste concluditur qd habent in corde malum funda-
 mentum & speciem lepre humiliore carne reliqua
 h ex actu qui sibi obiicitur intellige sufficientē excu-
 sationem non habere quin potius ab eo quod pri-
 us apparuit uel fuit ipsū conuicit defecisse separa-
 bit cum a congregatione uel ne ex familiaritate in
 fundat aliis corruptionis uenenum. Si autē lu-
 cēs candor fuerit in cute. i. infamia in sociorum opi-
 nione: nec humilior carne reliqua pili coloris pri-
 stini. i. sibi proprio certa: nec ab eo confitetur culpa
 debet eum recludere septē diebus: quia debet eum
 restringere correctiuis ammonitionibus & sollici-
 tis obseruationibus interdicens sibi actus qui sūt
 uia ad culpam. Et hoc tādū obseruandum ē donec
 uideatur si ab opere peruerso cesser: & in domino
 sabbatizet. Iterū at. vii. diebus aliis recludendum ē:
 quia sollicita debet obseruari diligentia: & etiam si
 bi libera data lumina qualis appareat eius uita ne
 forte in prima clausura fuerit culpa: fuent abstinen-
 tia solo timore pene & obseruantis custodia: quia
 & lupus captus predam non tangit. Et sequitur
 si obscurior fuerit lepra. i. obliti criminis nulla ap-
 pareat euentia: & in homine continentur bona
 scabies est. i. infamia ex sua leuitate suborta. Scabies
 enim licet mortem non inferat: cutē tamen detur-
 pat: sic & conuersationis leuitas licet mortē nō in-
 ferat si sola sit: tamē famam denigrat. Secunda ē
 lepra carnis uiue & exflorescētis in assuefactione cō-
 suetudinis de qua leuit. xiiii. Plaga lepre si fuerit in
 homine &c. Cūq; color albus in cute fuerit & ca-
 pillorum mutauerit aspectum: ipsa quoq; caro ui-
 ua apparuerit: lepra uetustissima iudicabitur. Capi-
 li sūt prolixiores pili i qbus pcessus iniquitatis uide-
 tur describi. Immutatio capillorū signū ē qd longa
 cōsuetudine iniquitatis iniquorū affectibus ē radi-
 cata: hec lepra non exigit sacerdotis discussionem
 sed meret separationem que dicit uetustissima
 propter inueteratam consuetudinem: & dicit car-
 nis uiue: quia peruersitas habet apparere. Sed ali-
 quando in urū inuistum insurgunt testes iniqui:
 quando loquūtur homines aduersus iustum iniq-
 tatem: mentiētes propter odium ueritatis. Et ideo
 hec est alia lepra solius calūnie & false criminatiois:
 ideo sequitur. Si autem efflorerit discussa lepra in
 cute: & operuent omnem carnē a capite usq; ad pe-
 des: qcqd sub aspectu oculorū cadit cōsiderabit eū
 sacerdos & teneri lepra minime iudicabit. Hec
 lepra calūnie impietatis que totū benedictum ie-
 sum operuit & singulariter oīa mēbra eius. Nā de
 eo dicitur Esa. liiii. Nos reputauimus eum leprosu
 qui cum in cute non corpore fuerit: quia in infamia
 imposta non est culpa commissa: & dicitur
 discurrens lepra in cutis superficie: discurret enim
 & nunquā figitur: quia non inuenit locum in quo

Stabiliatur: unde & de falsis testibus eius dicitur: quod conuentia testimonia non erant. Dicitur omnem carnem eius operire a capite usque ad pedes: quicquid sub aspectu oculorum cadit: quia omnia opera eius prima & nouissima peruertebant: & quicquid aspiciere poterant maculabant. Sed hec lepra diluens et florebat: quia sub obfuscatione infamie apparebat puritas innocentie: hec lepra est minima quia minuitur homo per patientiam. Et quia displicere malis est laudabile: unde signum magne uirtutis est impugnari ab impiis. Curatur etiam lepra minima per deformatiua supplicia que deformat speciem carnis: sed causat pulchritudinem mentis: hinc fuerunt in martyribus & in christo iesu de qua Esa. liii. Non erat ei species neque decor. Tertia lepra est cicatrix que est ex reciduatione post bonum sanitatis. Et quia duplex est opus prauum: quoddam flagitiosum per intemperantiam in seipsum: quoddam facinorosum per iniuriam ad proximum. Ideo duplex est lepra cicatricis. scilicet in ulcere & coabstura. De prima leuit. xiii. Caro & cutis in qua ulcus natum est sanatur: & in loca ulceris cicatrix apparuerit alba uel subrufa &c. Vulnus quod corrumpit decorem corporis flagitium est uiolans speciem nostre honestatis. Si tamen sanatum fuerit & ad cicatricem perductum timendum est ne morbus redeat: sicut apparet eis qui reuertuntur ad uomitum. Tunc autem apparet alba macula quando fit reciduum ex sola contaminata uoluntate. Tunc uero subrufa quando ex certa malitia: & quando fortiter irascuntur contra corrigentes sicut Herodes contra Ioannem. Talis leprosus & contaminatus est pronuntiandus. De coabstura similiter idem cato & cutis quam ignis excusserit: & sanata albam siue rufam habuerit cicatricem &c. Ignis significat iracundiam que tunc exurit carnem humanam quando patitur contra proximum discordiam: tunc sanatur quando reformatur. Sed in cicatrice albedo nascitur quando ex surreptione uel infirmitate aliquid pacis uiolatur. Tunc autem est subrufa lepra & contaminanda: quando rupitur ex certa malitia. Quarta lepra parat defectum fidei singularis persone: & hec lepra dicitur capitis uel barbe de qua leuit. xiii. Vir siue mulier in cuius capite germinauerit lepra &c. Et ibi dicitur quod si locus fuerit humilior: & capillus flauus & solito subtilior lepra capitis est aut barbe: & contaminabit eum sacerdos: lepra in capite est error in fide: de deo uel de christo eius. Nam deus & christus est caput fidelium: & fides caput & salus in anima. Barba autem perfecte uiriliter indicium est: & significat uirtutes sanctorum: unde in quantum capitis humana scientia. scilicet christi hominis a christo capite descendit in barbam. id est in sanctorum uitam perfectam. Quodcumque ergo a communi christi fide & a ueritate doctrine sanctorum deficit in isto locus lepre apparet humilior reliqua carne: quia error ipsius iacet inferius salua credentium fide. Capillus etiam flauus est solito subtilior: quia de suo ingenio presumens & imaginam

tes fantastice subtilitates non stat in uera humilitate. Nam per flauum colorem qui a nigredine recedit & appropinquat albedini significatur fiducia sublimis sui ingenii: uel ex presumptione singularis reuelationis dei: quod si alicuius talis fides sancte ecclesie communitate conferatur: & rationes suas tam deceptorias aspernantur: non iudicabitur teneri lepra heresis: sed reudetur correctioe ammonitionis. Et hoc est quod dicit si locum lepre uiderit equalem carni uicine. id est confessionem similem fidei transire: prohibebit eum donec ab errore quiescat. Sed interdum die septimo intuebitur eum: quia diligenter est considerandum ne forsitan errorem quem dannauit in publico sustineat in secreto. Sed absque loco male radices caput & barba eius proprii desiderii sensuum: non similiter & proprio ingenii fiducia detruncat: locus tamen macule non raris relinquitur: ut erroris memoria habeatur: & quantum malum faciebant in ecclesia suis oculis ostenditur. Sed reudetur septem diebus aliis dum plus quam catholicus nominatus fuerit. Quinto dicitur lepra domus & significat defectum fidei in congregatione de qua leuit. xiiii. Si fuerit plaga lepre in edibus: ibi cuius est domus nunciatur sacerdoti. Ista dicuntur in textu quod debent sacerdoti nunciare: quod sacerdos precipit uasa pferri: quod debet eam diligenter considerare & in parietibus attendere: si pallor siue rubor apparet in lapidibus & humidiores sunt cetens parietibus domus. Debet septem diebus claudere: & si lepram creuisse uiderit: lapides inde extrahet & alios loco ipsorum ponet: domus tota intrinsecus tadtur & alio luto limitur. Domus est ecclesia: lepra in domo: heresis in collegio. Sacerdos precipit uasa offerri ne contaminentur: quia fideles precipit a talibus separari ne inficiantur. Sacerdos stat ad hostium domus quando talium considerat ingressus & exitus: pallor color mortis heresim significat: unde & equus pallidus in Apoca. hereticum significat. Sed cum palore est in lapidibus rubor quando ad resistendum coram omnibus apparet in eis zelus & feruor: domum uero claudi precipit: quia fideles ab istis separari iubet: & eorum mala documenta non audiri: qui ea intrauerit immundus erit. Lapidem precipit erui: & in locum imundum poni: quia doctores talium precipit separari: & illorum errorem excommunicari. Domum totam precipit radi: quia corponibus omnium auditorum precipit errores euelli: & alios lapides. id est catholicos doctores ibi poni & alio luto. id est alia sana doctrina fides instrui. Sexta lepra est caluitia & recalculationis: hec lepra elationis in affectu ex operibus misericordie procedens tanquam ex cibo sano infirmitas ex inordinatione sumens. De hoc leuit. xiii. Vide cuius capite capilli fluunt caluus & imundus est. Caluities uero fluxus capillorum in toto capite per quem fluxus nulla pars capitis denudatur: sed cesaries attenuatur: & significat erogationem elemosine de paupertate domus sue. Si autem in parte anteriori ex fluxu capillorum

frons fuerit denudata recaluaster. Et tunc denudat frons cū affectus temporalium abiicit: & substātie sue abrenūtiat ut facilius anime sine distractiōe sollicitudines eorū dominū contempletur. Sed capilli in parte posteriori retinentur: quando ad solā necessitatem temporalia conseruantur: hic recaluaster est q̄r uir perfectus & illuminatus talis potest reputari. Si autem caluitio: uel in recaluitione albus uel rufus color fuerit exortus: & hoc sacerdos uiderit condemnabit eum: haud dubium lepra ē albus color qui est signū lepre appens in utroq; uertice ē cū p hoc q̄ quis largitur ppria: eius animus in supbiā leuatur. Quo contradicit. Mat. vi. Cū facis elemosynam nesciat sinistra tua quid faciat dextra tua & ce. huiusmodi etiam color ibi nascit cū quis de rapina elemosynā facit. De quo Ecc. xxxiii. Dona iū quoq; nō pbat altissimus. Septia lepra ē uestiū: q̄ est elationis uel operibus iustitie. De qua leuiti. xiii. uestis linea uel lanea que lepram habuerit stamine uel subtegmīne: aut pellis: aut quicquid expelle confectū est si alba uel rufa macula fuerit i fecta lepra reputabit. Attende Icor q̄ omnia hec i figura cōtangebant illis. Nō enim sic fuit simplex moyses: ut quicūq; ista legit debet esse qum uideat q̄ ista sunt ridicula. Nihil enim coram deo imūdū nisi peccatum: q̄ in sola uoluntate deordinata cōsistit. Vestis que ornamentū corporis tribuit: & fomentum uirtutis est iustitia: animā ornans exterior coram pximo: & fouens interior in conscientia coram deo: ps. cxxxi. Sacerdotes tui induāt iustitiam. Lanea ē per exercitiū actiue uite: linea p similitudinē cōtemplatiue: & utraq; ornāt anima & fouet: pueriorq; ultimo. Quesiuit lanā & linū & ce. In stamine fortitudo intentionis: unde & a stādo dicit: i subtegmīne discursus & frequentia bone operis: p pellem mortificatio corporis p illud qd̄ conficitur ex pelle multiplex utilitas que ex corporis mortificatione pcedit. Sicut est castitas corporis cōtēptus mundi: silentiū & huiusmodi. In macula alba fauor inanis glorie: in rufa macula iuidie. In stamine ergo est alba macula: uel rufa: cū nostra intentio deprauata non plene querit gloriam dei: sed fauorem mundi: & tamen de appārenti utilitate pximi contabescit p iuidiam q̄r p pximi excellentem famā timet perdere suam reputationem extrīsecam. Item in subtegmīne & in pelle: quando de mortificatione corporis est appetitus laudis pprie uel dolor felicitatis aliene: uel p maculam rufā potest itelligi crudelitas iudicantis uitam alienā: que maxime i taliū pelle uel subtegmīne solet accidere. Talis uestis debet includi: quia talium anime debet sensus claudi: ne. s. se effundant in oculis hominum & ne alii irideant uel ne de eis ferant iudicium q̄ si secus talis lepra non curat lauet aqua contritionis in secreto sue conscientie: & quātum potest eleuat ab aspectu sue cōsiderationis quicquid in se appet esse uirtutis: q̄ si nec sic correctus fuerit sciat q̄ igne eterno ardebit: maxime si talis lepra

ipm sic mōrtaliter inficit q̄ a dei honore intentionem auertit. Cum tot sint uarii mōdi lepram curādi: unde dicitur iesus solus lepre mūdator omniū curam suam per duo curauit: p uerbum. s. & tactū: de uerbo curauit decē: tactu unū. Quia plene & perfecta cura omnis nostre lepre est pfecta hūilitas diuine obedientie: & tractatus transformatiōis amatiue maxime p benedictū iesu inocētē & purū p nobis crucifixū: in cuius sanguine bulliēte igne spiritus sancti: oīs nostra lepra consumitur & mundat lauat & restituit sicut pura: q̄r mēbrorū purū & sanū efficiunt purissimi iesu xp̄i.

Iesus medela datus Cap. xx.

Non solum benedictus iesus ex pietate cordis leprosos mūdauit & curauit: sed oīum infirmitatū nostrarū uis extitit medicina: Et ideo uerbo: tactu: uestimēto: p̄sens: absens remedia tribuit sanitatū: & omne genus egritudinis ipse curauit. Nā cecos illuminauit: claudos erexit: mutos soluit: surdos appuit: mūdauit leprosos: sanauit palyticos: liberauit lūaticos expulit febres: eiecit demōnes: eleuauit curuos: extēdit cōtractos: purgāit sanguifluos: mortuos suscitauit: ūde. Mar. vi. dicit q̄ quocūq; introibat iuicos aut uillas aut ciuitates i plateis ponebant infirmos & deprecabatur eum: uel ut fimbriā uestimēti eius tangeret: & quotquot tangebant eum salui fiebant. Et luce. iiii. dicit q̄ omnes qui habebant infirmos uariis lāgoribus ducebant illos ad iesum. At ille singulis manus ipōnes curabat eos. Licet autem innumera sanitatū beneficia intulerit medicus hūane salutis iesus: q̄r tñ sunt. iiii. generales egritudines: pp̄ q̄s curādas p̄cipaliter de se fecit medicinā ut ad mētis curā i p̄nti sequat̄ plena corporis curā in futuro: q̄ mentis egritudines sūt Ignorantia Impotentia Malitia et Concupiscētia. Idecirco de. iiii. egritudinibus curatis a iesu his corre spōdētibus breuiter subnectamus: In quibus xp̄us se singulariter ostēdit medicinam. Er p̄mo de ceco que luto cōfecto ex sputo pprio ad lucē restituit: cōtra malitiam ignorantie cece. Nā de illo dicit. Ioānis. viii. q̄ p̄teries iesus uidit hoīem cecū a natiuitate. Xpi iesu p̄sentio fuit eius uite peregrinatio que tota est collinū nostram illuminans cecitatem ead̄ ipse declarans dixit: q̄d̄u sū in hoc mūdo lux sū mūdi. Et in signū q̄ ipse est totus uera lux: & uerū lumē uolens illuminare cecū: lutum fecit ex sputo. Sputū ē eterna sapiētia: quia sicut sputū a capite fluit: Sic xp̄us sapiētia eterna a patre pcedit. Ecclesiastici. xxiii. Ego ex ore altissimi pdi. Terra est caro assūpta de uirgine gloriosa q̄ dedit fructū luū q̄r cōcepit & pepit iesum: filiū dei. Saliua ergo terre cōiūgit: quando iesus ex uirgine nascit. Et tamen sic lutū quādo uerbū caro factū est. Et ut ostēdatur q̄ hoc fit ad n̄fam illuminationē: d̄ q̄ hitauit in nobis: Ioan. i. Ecce curā: uidimus gloriam eius &c. Sicut

dicit qui tale lutū sup oculos hūit. Licet autē so-
lo uerbo posset curare: sic tñ ut dictū est uoluit face-
re cū tactu: ut ostenderet se eē illū reformatorē quē
de luto p̄mi hoīs legimus formatorē: & ut osten-
deret sicut dictū ē: q̄ sua carnis assumptio est n̄ra illu-
minatio: un̄ & lutū lauan p̄cepit. i. a nobis talē fidem
regit q̄ assumptionem n̄re infirmitatis credamus ho-
norē sue deitatis. Et hoc ē lauare lutū: nullā idecen-
tiā in deo uidere: q̄ ē caro factū. Et sicut dicit Theo-
philus sup hunc locū: qdā dicit q̄ lutū nō fuit de-
positū: sed i oculos est conuersū quod multū con-
cordat mysteriis: licet Criso. cōtrariū de luto dicere
uideat: quia i tali lotionē nō amouet a b̄ndictio iē-
su ueritas carnis: sed i amorē tā carnis q̄ uerbi fit to-
talis trāformatio n̄re mentis: & ipsū uerbū caro fa-
ctū fit oculus diuine cognitiōis. Vñ bñ dī q̄ nō
in quacūq; aqua lauat: sed i natatoria syloe: quod i
terprat̄ missus p̄ hoc uerbū euāgeliste notāter oñ-
dens sacramētū huius piscine. Sicut hic dicit Aug.
Nisi ille fuisset missus: nemo n̄m fuisset ab im̄ta-
te dimissus. Lauate ergo ab oī indecētia peccī. Mi-
rabilis autē cōmendatio huius ceci ex ipsius hūilius
obediētia: sicut dicit Criso. dicas ceci fidē: qui nō con-
tradixit: nō cogitauit apud semetipsū: lutū solet ex-
cecāre uidētes: syloe laui & iā a nullo sum adiutus:
si quā uirtutē haberet p̄ns utiq; curasset. Sed singu-
lariter obedit: unde seq̄tur abiit & lauit & uenit ui-
dens. Nota etiā ceci gratitudinē: nam cognouit
b̄nficiū: unde dixit. Ille hō qui dī iesus lutū fecit &
unxit oculos meos. O b̄ndicte cece: unctiōnē dixit:
ut det passiōē. Multū enī te x̄ps unxit: cū carnem
tua assumpsit: & bene unxit uirtus iesus qui unctus
fuit oleo leticie p̄confortibus suis. Sc̄do exhibu-
it p̄coniū. Iuxta illud. Quid dicis de eo q̄ apuit ti-
bi oculos. Et dixit. Quia p̄ph̄a est & licet paḡe di-
xit: tñ ueḡe dixit: hic uere ē p̄ph̄a quēturus ē i mūdū
Et q̄ multū dixit cōtra affectū malignatiū & mali-
gne interrogantiū: & iesus ē talis propheta: cuius
oculis oīa sunt nuda & apta. Tertio cōfutat ad-
uersarios sicut patet in textu. Et post multa conclu-
dit. In hoc mirabile est: q̄ uos nescitis unde sit &
apuit oculos meos. Et ista nisi hic esset a deo non
posset facere quicq; &c. Iste autē benedictus cecus ue-
re est mēte illuīatus & corpore sicut prudēter: sic ef-
ficatur. Sic & cōstanter iudeoꝝ cōfutaui superbiā
& p̄fidiā: qui cū nō hērent quid respōderēt in eius
contumeliā pruperūt. Quarto reddidit debitū ob-
sequi: nā corde credidit & ore cōfessus fuit dei fi-
lium iēsū dicens. Credo dñe & reuerētiā in ope: nā
procidens adorauit eū. Sic ergo patet plena illūina-
tio n̄re cecitatis: ubi informat mēs n̄ra illuīata quō
dēat deū colere in opeꝝ huius ceci imitatioē. Iste
ut dī fuit bt̄us cedonius: q̄ cū benedicta magdale-
na & aliis fuit manū expositus. Sicut hētur i legēda
magdalene. Secūda infirmitas mētis dī ipotentia:
quā x̄ps iesus p̄ris uirtus curauit: huius curatō figu-
ratur i illo qui icidit i latrones: Luce. x. In cuius cu-

ratiois historia primo nota casū. Secūdo remediū.
In casu nota q̄ dimisit primo mētis trāquillitatem
quia discedit ab hiericm: cōuertit se ad tpaliū uani-
tate quia i hierico quod interpretatur luna: quia tpali-
lis p̄spitas assimilatur lune: que habet lucē sepius
edyplantem maculatam & uariata m. Modo enim
est plena: modo uacua ab alio mutata: quia non
lucet a se. Sic & tpalia nō lucēt unde iordiate dēant
appeti nisi ex n̄ra pueritate. Tertio in casu nota
latronū icursione: bonoꝝ expoliatiōē: uulnēꝝ i-
flictiōē: & adiutorii destitutōē. Nā sacerdos & le-
uita descenderūt eadē uia: uiderūt miserum p̄tran-
sierunt eū: & nullū prebuerūt adiutoriū: quia sacer-
dotiū legis arique: uel ipsa lex datā a moyse uulne-
ra quidē peccī ostēderūt: sed nullū remediū plene cu-
rationis dederūt: lex eui subintrauit ut abūdaret de-
lictiū: & ipossibile est sāguie tauroꝝ aut hircōꝝ au-
ferri peccm: unde transitus istoꝝ quia sine misericor-
dia fuit magis uulneratū afflixit: dū concupiscentiā
auxit phibēdo nō remediū cōtulit miserēdo: pro-
pter quod etiā dī ex hoc sc̄m sup hoc peccātū peccm

Relictus ē igit̄ hic miser semimortuus deo: sed
totus mortuus in seipso. Semimortuus deo dī qui
nōdū incurerat maleficiū obstinatiōis: nec iudiciū
interne dānatiōis sed liberari p̄uisus erat in benefi-
cio redēptōis. In seipso erat mortuus: quia hēbat
mortis uulnus & erat ueraciter dei inimicus: nec a
cura ex parte sua poterat esse aliquis motus: nec co-
natus fructuosus uel uirtuosus. Aliter possumus
dicere q̄ plura fuerūt mala huius deuiatis. f. *in*
Primū fuit exilii & uagationis *in*
Secundum fuit defectus subsidii & sustentatiōis
quia in hierico descendebat *in*
Tertium continuas morbi & effluxionis in eo q̄
dicit descendebat. *in*

Quartum atrocitas inimici: quia incidit i latrones
Quintum demūdatio status gratuiti & stote in-
nocentie: quia despoliauit eum. *in*
Sextū uulneratio bōi naturalis: quod notatur i pla-
gis impositis in oibus mēbris. Nā in rōne fixa est
ignorantia. In mēoria ipotentia: in uolūtate mali-
tia. Eruerunt sibi oculos itelligentie: p̄siderūt au-
res obediētie: obturauerūt nares discretiōis: mutilaue-
rūt linguā diuine laudis: ap̄tauerūt manus opis
uirtuosi: cōfegerunt pedes stabilitatis p̄petue &
gressus boni: cōderūt latus delectōis pximi: & inie-
cerunt in capite uulnus supbie: in oculis toruitatē
inuidie. In dentibus stridorē ire. In corpore tristitiā
melancōie: in manibus rapacitatē auancie: in uētre
igluuie gule: & in renibus fluxum luxurie. Vide-
tur tibi q̄ multa icurrerit hic stolidus deuiator huic
pōt dici illud Baruch. iii. Quid est q̄ in terra simi-
coꝝ es. In ueterasti in terra aliena: coinquatus es
cum mortuis: deputatus es cum descendentiibus i
infernum: dereliquisti fontē sapie. Et audi destitu-
tionē subsidii. Nā oīa remedia sine samaritano sūt
inutilia & iperfecta. Nam p̄ sacerdotem & leuitam
status ueteris testamenti in sacrificiis & in lege nō

tae multiplicē defcū huius adiutorii: & nihil p̄des
 se: imo obesse sine exp̄iētia samantai. Nā p̄mo
 ondit q̄ lex atiq̄ hūit auctoritatē n̄ stabilē necitatē
 p̄pter q̄ dicit: q̄ icidit: nec ip̄a ratio necessaria fuit:
 hūit & effabilitatē. Ideo dī q̄ sacerdos descēdebat:
 habuit infirmitatis idēpitratē: Ideo dicit q̄ eadē
 uia habuit remediū p̄ticularitatē: unde dicit: Sacer-
 dos quidā: q̄ nō fuit ul̄e omniū gentiū: habuit cō
 passiōis uacuitatē: nā is̄mū uidit sed nō succurrit:
 habuit durationis breuitatē: cū dicit q̄ p̄terit: quia
 siue lex siue p̄phē poterūt is̄mū facere: cognoscere:
 sed remediū non afferre: sed oportuit eos ī x̄pm p̄
 transire & quo ad sua figuralia p̄terire. Sequit̄
 .vii. f. efficacia remediū in medico nostro iesu qui est
 medicus et medicina: ueniat igitur magister & me-
 dicus q̄ piūssime is̄mū iacet hūanū genus. Sed
 audi prius conditiones medici: & postea uidebis e-
 fficaciam remediū. Sed certe ip̄e benedictus iesus ē
 remediū & medicina in omni parte sua. Nā primo
 notat̄ ī eo diffirmitas cōditionis a uulnerato. Cū
 dicit̄ samaritanus interpretat̄: custos: hic enim ī no-
 centiam p̄ se & p̄ omnibus custodiuit: quā ille mi-
 ser deuius pdidit. Secundo sanctitas p̄fectionis
 In eo q̄ dicit̄ quidam. Tertio unitas cōuersationis
 in eo q̄ dicit̄ iter faciēs. Nō descendit eadem uia sicut
 sacerdos & leuita sed totus fuit noue p̄fectiōis
 uia. Quarto ueritas icarnatiōis: q̄ uēit secus eū: nō
 ubi erat ille: sed iuxta: q̄ nō assūpsit naturā culpabi-
 lem sed palpabilē: in similitudinē hominū factus: ubi
 Ber. hoīm dicit nō hoīs: q̄ p̄mus hō non in carne
 peccati: nec ī similitudinē carnis peccati creatus ē: x̄ps
 autē in ul̄i hoīm miseria p̄sciū & p̄fūdus se imer-
 sit: ne subtilis ille diabolus magnū pietatis dephē
 deret sacramētū. Quinto affectuositas cōpassiōis:
 uidēs eū misericordiā motus ē. Sexto acerbitas tol-
 lerantie passiōis: q̄ a p̄pias alligauit uulnera eius
 infundēs uinū & ol̄i: ubi siml̄ & radix q̄ fuit cha-
 ritas in approximatōe & cruciatus doloris notatur
 ī ligaturē copia & uino. Nā tanta fuit exterior passi-
 bilitas & uilitas ut recte uideret̄ latro ip̄e: unde in
 medio latronū fixus stabat in cruce: & super se p̄ to-
 to latrocinio humane nature suscepit iudiciū diuie
 sentētie. Nempe qui sibi in creaturis fere oīa uulne-
 ra alligauit. Vere ul̄is istius alligature salutis: dū
 sic sibi oīa mala nostra ut deleter uniuir & singlarī
 uelamine omnes in se includens p̄ omnibus penā
 sustinuit debitā & plenissime satisfecit: & omnibus
 infudit oleū plene remissionis: & uinū filis confor-
 mationis & punitionē penitentie & cōpassiōis &
 imitationis sue crucis. Et ne conqueratur hic in-
 firmus quod non possit talem medicum imitari
 Ideo ponitur .vii. similitas conuētiōis q̄ impos-
 sibile ē in uerū suū. ī corpus suū. Sicut dicit. Theo-
 philus. Mēbra nāq̄ sua nos fecit & p̄ticipes corpo-
 ris sui: ut tā os nostrū & caro nostra sit ut unam
 ip̄i: tā non ip̄i: sed uerē x̄pi. Ducit ī stabulū: pōt
 uno modo introduci ītra domū sue uite passibilis
 cursū in quo huius nostre infirmitatis appuit ī quo

relaxata militia & laboriosa in arbo-
 re sue similitudinis requiescūt: dū uidere ip̄m m̄to
 plus nobis in huius uite laboribus is̄dasse. Et bñ
 curā illius egit: q̄ si attēdat̄ sue uite status & opus
 plene est curatū quicquid nobis potest esse male fa-
 ctum. Altera autē die p̄tulit duos denarios ostē-
 sionē sue gloriose resurrectionis: & p̄missionē nre
 filis beatitudinis: q̄ dū resurrectio nostra gloriose
 futurā gloriam explorauit: hic dedit stablano aīo
 soluto p̄ se & omnibus suis dicens. Quicquid super
 erogaueris reddam tibi. Superrogare est sine intuitu
 mercedis ex solo seruire dei: aīa: etiā zelo sui ho-
 rum debite rectitudinis deo tota mente seruire: &
 in redēptoris iesu similitudinē trāfformari. Quod
 qui in reditu sue date uisionis tanto ap̄liorē sue re-
 tributionis accipiunt mercedē: quāto in maiori gra-
 du amoris: supra solā expectationē mercedis p̄fe-
 ctius facta sūt. Vides ergo q̄ plene medicus iesus
 totus ē nostre iniquitatis medela: & q̄ plene ī ip̄o
 & per ip̄m est nostra ip̄otētia firmata. Aliter p̄nt
 aliqua p̄dicta intelligi. f. q̄ alligat uulnera sacramē-
 torū: phiseis: infūdēs oleū: dans sp̄e remissionis &
 beatitudinis: infūdēs uinū: scilicet cōpūctionem
 nostre transgressionis: & timorē ultionis. Et impo-
 nit ī iumentum suū: cū peccata nostra ip̄e pertulit ī
 corpore suo super lignū: ītrodūxit ī stabulū: ītra
 sancte ecclesie collegiū. Curam egit: q̄ sic uulnera
 nostra sanauit. Altera die. f. post diē sue passibilis ui-
 tē q̄ non uacabat ei ī terra diutius stare cōsumato
 nostre redēptionis ope: protulit duos denarios &
 dedit stablario. f. duas clauēs. Scientiā discernendi
 & potētiā absoluendi: & dedit apostoloz colle-
 gio: uel duos denarios duo p̄cepta charitatis: ul̄ du-
 os denarios duplicis sue nature articuli. f. diuine &
 humane: uel duos denarios: noticia duplicis testa-
 mēti: uel duos denarios affectus cordis & effectus
 operis & corporis. His omnibus modis dantur
 duo denarii: stablariis. Qui ex omnibus his debēt
 solliciti esse ī pacendis gregibus dominicis. Dicit
 autem: quicquid superogaueris: reddā tibi. Super-
 erogāt apostolus qui de uirginibus p̄ceptum non ha-
 bet: consiliū dat. Superrogāt etiā de suis manibus
 opatur: ne euāgeliū uenale ostēdat. Superrogāt qui
 a licinis abstinent: ne debiles scandalizent. Nota
 autem q̄ pius & benedictus iesus samaritanus per
 semetip̄m curauit uulneratio postq̄ stablario tra-
 didit curandū: quod etiam seruauit in curatione la-
 zari. In quo patet q̄ inutiliter exhibetur cura mini-
 stri: nisi ueniat dei cura: unde Gregorius. Si discip̄i
 lazari mortuum soluerent: fetorem magis ostende-
 rent: q̄ uirtutem. Vides ergo benedicti iesu curā
 sollicitam: q̄ non solum se in medicinam totū im-
 pedit: sed effectum nostre cure & custodie similitū
 p̄ximis & maxime pastoribus committit: uade er-
 go & tu fac similitē: quasi. d. secūdū. Crisostomū
 Si quem uides oppressum: non dicas nequaquā ita ē
 siue sit gentilis: siue iudeus & opere egeat nō cauil-
 leis: uix enim habet auxilium quicquā mala fuerit

passus. Tertia infirmitas quæ curat noster medicus est defluentis nature concupia: que est tã carnalitatũ que figurat i cura sanguiflue: q̄ cupiditatum que figurat i cura manus aride: q̄ in plationũ siue honore t̄paliũ: siue sp̄ialiũ que signat in cura hydropici in domo principis phiseog. Cura ergo fluentis cõcupie est tactus fimbrie uestimẽti iesu: fimbria est ultia ps uestis & significat extremũ uite iesu in patibulo crucis. Nã uestimentũ eius d̄ corpus eius siue caro & eius uita passibilis. Tactus ergo fimbrie ẽ amplexus passiois sue: qñ deuota aia iesu passionẽ ruminat: & carnẽ suã tali cogitatõe & extrinseca edomatõe castigat. Et h̄ retro accedit qñ indignã se tanto bñficio recognoscit: fimbriã tangit qñ tã carnis afflictione q̄ m̄tis cõpassione iesu crucifixo se unit & tũc fluxus cõcupiscẽtie arefcit: uñ & ibi dicit. Nã & ego noui uirtutẽ de me exisse: luce. viii. Non ẽ dubiũ q̄ quotquot eũ sic deuote tetigerũt eius uirtutẽ senserũt: & a fluxu imundicie salui fuerũt. Cupiditas auaricie & eius sanatio si gnatur in hoie hẽnte manũ aridã. Nã manus arida & cõtracta nihil boni põt facere nec sibi nec alteri. Sic impius auarus & seipũ cruciat congregãdo: & pximũ ñ adiuuat sibi subueniẽdo. Sed que fuit cura? fecit eũ iesus stare in medio: quia omnis auaricia uult stare in angulo. Stare ergo in medio est charitate feruere corde ad pximos dilatato: & angulo reciproce cupiditatis ab affectu dimisso. Et sic pmo curat auaricia interior que est ex ficcitate dilectiois i corde: postea dicit ifirmo. Extende manũ tuã. Manũ extẽdere ẽ extiorẽ subam paupibus describere: & tunc est hõ plene sanatus ab auaricie cupiditate. Tertia cõcupia honoz figurat in hydropico: ẽ enĩ hydropisis defectus digestiue i epate inflationẽ humoz generãs: & tumefaciẽs uentrẽ. Epar sigt affectũ: ubi ergo p̄pã ueritas nõ digent: ardor ambitõnis generat & tumescit ueter iflatura supbie: & tũc incipit honores anxie desiderare qui recte hydropicus fit: & quãto plus gradatĩ pmouetur: tãto plus litis in eo maioris abitiõis accedit. Et qa in tali ambitõe aia alios fatigat: & in seipsa fatigatur: iõ hydropicus in sabbato curatur. Si enĩ m̄s superba uellet in seipsa: & in sue uilitatis cõsideratõe q̄scere: defineret exterius abire. Cui dici põt illud E saie. xvi. Supbia tua & atrogãtia cordis tui plus ẽ q̄ fortitudo tua. Sed d̄ luce. xiiii. Ipse uero apphensũ sanauit eũ ac dimisit. Cũ. n. supbus deũ fugiat: & uẽtũ sequatur & umbrã tũc ipsũ iesus apphendit qñ sibi cõfringit honores cupitos. Et qa sepe m̄s extorius hũiliatã p̄ deuotionẽ: ad uerã hũilitatẽ p̄ sui cognitionẽ redit: iõ d̄ q̄ iesus hũc sic apphensum sanauit: uñ Hiere. li. Apphẽsi s̄ fortes eius: & emarcuit arcus eoz. Fortes apphenduntur: cũ sibi supbi ab hoibus humilibus eiiciũtur. Sed arcus eoz emarcescit: cũ ambitio p̄ quã alios sagittabãt inti mãte hũilitate de corde euanescit. Sic sanatũ dimittit cũ ad appetendũ & opandũ hũilia reddit. In huius signũ statim pabolã instructiuã de hũilitate s̄

iuungit: ut inuitatus ad nuptias nouissimũ locũ teneat. Et in illa pabola ambitionẽ p̄ncipũ & phiseorũ confutat. Sic igitur bñdictus iesus: triplicẽ concupiam maloz radice curat. Quarta infirmitas & oĩum hoz pessima est malitia: & hanc figurat iesus & curat in surdo & muto. Nã in surdo significatur malitia obstinatiois & inobedie. In muto cessatio laudis dñe. Et h̄ ẽ naturale q̄ q̄ generaliter est surdus: est & naturaliter & generaliter mutus. Sic & qui a deo p̄ auditũ sapiã non p̄cipit: nequãq̄ eius laudes canit: uñ est ista obstinata malitia deũ nolle laudare: & qa qui tã pfidus est indiget adiutorio: ideo de isto d̄: q̄ p̄ alios ad iesum adducitur ut curetur. Et quia ualde rage est ut q̄ malitiosus peccant misericordiã inueniant: iõ de isto d̄: q̄ apprehendit eũ de turba seorsũ quia singulare ei p̄stitit bñficiũ. Et ut ondat q̄ sit graue ex malitia peccare: d̄ iesum in celũ respicere & ingemiscere. q. d. hoc ẽ opus celestis misericordie nõ hũane: tam delitiosã culpam delere: que filiũ dei simplr facit in carne gemere p̄ ipsius culpe intolerabilitate. Et quia sepe diuina misericordia ubi maiorẽ indignitatẽ inuenit: ibi ad suã bonitatẽ ostendẽdã maiorẽ grãm infundit: iã istũ cũ multa familiaritate curat: nã suos bñdictos digitos i auriculas misit: qa seipm familiarissimẽ sepe in talibus interius & exterius infundit. Et sequitur q̄ sapidissimo sputo oris sui linguã eius tetigit: qa sepe talibus celestiuũ gustũ & suaz sublimiũ familiarissimas & saporosissimas suauitates immittit: p̄pter quod sequitur: q̄ statim aperte sunt aures eius quia talis aia aperitur plenitudine ad auditũ diuine obedie. Et solum est uinculũ lingue eius & loq̄batur recte. Tũc autẽ recte loquitur cũ sibi oẽm malitiam attribuit: & a deo oẽ bonum recognoscit: & non solum recte confitendo culpam: sed & deuote reddendo grã & attente ad hoc recolligendo totã animam & iuste corrigendo totã conuersationẽ preteritam. Attende autem q̄ litteraliter sicut dicit Cnso. misit digitos in auriculas eius potens uerbo sanare: ut ostenderet q̄ diuina uirtute ditatum erat corpus diuinitate unitum & operatio eius.

Quia enim propter transgressionem adẽ multam incurerat humana natura passionẽ: ac per hoc membrorum & sensuum lesionẽ: ueniens iesus in seipso demonstrat perfectionem humãe nature. Et propter hoc digito aures aperuit & sputo loquelam dedit. Theophilus autẽ dicit. Ex sputo tetigit linguã eius: ut ostenderet q̄ omnia membra sui corporis diuina & sancta existunt. Sicut est sputum quod uincula lingue soluit. Etenim omne sputum est superfluitas: sed in domino omnia diuina fuerunt. Ex quibus patet q̄ totus iesus ex toto se est factus nostre infirmitatis medela. Vnde & maximã deuotionẽ & delectationẽ debemus concipere cogitando i benedictio iesu etiã supflua sue nature. Quia qđ in aliis est abominabile sustinere supfluũ & imũdũ: in benedictio iesu est maxime charitatis & condescensionis ad nos pie

tatis plenū & ostensiuū signum : ac per hoc nostre salutis necessariū & accomodū: & nostre dilectionis fortissimū attractiuū. Immissit autē in auricularas furci spirituales digitos manus. Primo pollicē potētie: in quo dat posse resistere malo & posse exerceri i bono secūdu duas iūcturas pollicis. Omnia inquit apostolus possū in eo qui me confortat. Ad philip. ultimo. Secūdo indicē sapientie: qui dat cognoscere creatorem: tedēptorē: & bñ factorē. Secūdu illud. Deutro. xxxii. utinā saperent & intelligerent & c. hoc autem est amare bona que audit cū omni cōcupiscentia sapie. Et hic est ille digitus qui scribit legē domini siue dei uiui non lapideis tabulis: sed cordis. Tertius digitus est benignitatis & charitatis quo diligit inimici: ad que magi & malefici pharaonis non possunt attingere. Exo. viii. dicentes. Digitus dei est hic. Non enim poterāt cynifes opari: nec uexationes importunas pati: quia sine feruore dilectiōis spūs sci non pōt pūgens inimicus diligi. Et licet dici possit q̄ iste digitus hēt tres iuncturas: diligere deum ex toto corde: ex tota mente: & ex tota aia: uel diligere deum: seipsū: & proximum: tamē has tres iuncturas uolo dat digito auriculari respectu inimici. Prima sit eius letāter: uel saltē patienter sustinere aduersā inflicta. Secunda: con toto corde sibi procurare spiritualia bona. Tertia est pro suo posse sibi succurrere per tēporalia bona: & eius impedire aduersā: h̄ sūt tres iuncture & digiti quibus deus in alium perfectiōnis statum appendit molem terre id est anime iterna carne uiuentis. Quartus medicus penitentie: cuius iuncture sunt contritio: confessio: & satisfactio hoc digito eiiciuntur demonia: ut possit regnū dei fieri i aia. Quintus minimus humilitatis & obediētie receptorū: phibitionū: & consiliorū: hic p̄prie dicitur auricularis: quia aurem facilius intrat & purgat. Non enim ibi dimittit superbie uentū: nec putredinē p̄prie confidentie: nec terram uel lapidē obstinatiōis maligne sed hūilitatis p̄prie sēsū que euacuat: & siue influitie r̄putationē purgat: & totam cordis affectionē ad obediendū aperit & pat: & il luc diuina sapiētia intrat. Sapiētiā inquit sapiens scribe i tempore uacuitatis: i. illo tēpore quo aia ple ne est euacuata p̄ spiritū humilitatis: hoc digito iesus incliatus scribebat in terra: i. i aia hūiliata & cōtrita: & deo multū humiliāuit & purgāuit aurē peccatricem: cū dixit. Nemo te condēnauit mulier nec ego te condēnabo. Nō ē hic digitus supbie roboā qui ait. iiii. Re. xii. Minus digitus meus ē grossior dorso patris mei: & p̄pter suam superbiā perdidit magnam partē regni. Hec est illa manus itegra quā diu expectatā petebat p̄pha: cū dicebat. Emitte manū tuam de alto. Manus missa de alto ē iesus missus a patre eterno que manus ē medicinalis & curatiua. Nā quicūq̄ bene tangitur ab ipsa uere confirmatur & confitetur. d. Bene oia fecit. Sic igitur patet: q̄ qui a planta pedis: usq̄ ad uerticē salutē nō

requirit iesus medicus piissimus in humano genere ad ipsū totū curādū de se totum medicinā fecit: & in sabbato requietionis eius & unionis in p̄sona filii dei totū hoīem salū fecit. Bene ergo dictū est iesus medela datus: q̄ nō fuit opus ualentibus medicis sed male habentibus.

Iesus a morte suscitatus Cap. xxi.

T autem benedictus iesus ostendat: quia omnibus oia factus est: nō solū dicit medicina languentiū sed i resurrectio ē mortuorum: q̄admodū ipse dicit. Ego sū i resurrectio & uita. Licet autem in metos mortuos & diuersis modis sit credēdū suscitasse dominū: p̄pter q̄d i signū sui aduentus multitudinē resurgētū loāni adducit ad p̄positū. d. Mortui resurgent: tamē speciali spūs sc̄i cōsilio in historia euangelii t̄nū exp̄mit resurrectio: in signū triplicis status mortui per iesu gratiā resurgētis. In his ergo tribus personis significat̄ triplex genus spūalis mortis. s. cōsensus: actus: & consuetudo. Et triplex status moriētium. s. incipientium: proficientium & perfectorum. s. laicorum clericorum: & religiosorum. In quibus modus r̄iē mortis: & resurrectiōis multū differre uidetur. Et i hac triplici figura uariatur mystica significatio horitrium. Nam in genere peccatorum peccatum soli consensus figuratur per puellam mortuam i domo: peccatum actus per adolescentem extra portā in lecto: peccatum consuetudinis per fetorem lazari i sepulchro. Aliter autē in ruina statuum hōge uariatur personarum mysteria. Nam ruina seculariū in iuene adolescētulo. Mors clericorum in lazaro Mors religiosorum i puella apta cōnubio. Et horū mors & resurrectio: loco: etate: modo: & signo: differre uidentur. Loco differunt: q̄ puella in domo: adolescens extra portam: Lazarus in monumēto fetens: quia peccatum consensus latet in corde: actus manifestat̄ in aperta uisione: consuetudo feret̄ ex fame corruptione. Differunt etate: Nā puella ānorum .xii. Adolescens maior: lazarus uir perfectus: quia peccatum cogitationis respectiue dicitur puum: i opere dicitur crescere: sed in consuetudine maxime confirmari: ubi ergo peccatum inuenitur ibi a benedicto iesu resuscitatur. Differt etiam horum resurrectio mō. Nā puellā resuscitauit paucis uerbis. d. Puella tibi dico surge: in resurrectiōe uero adolescētis d̄ q̄ p̄mo misericordia motus postea accessit & tetigit loculū: postea p̄tra uerba locutus est: & nō statim resurrexit sed resedit. In resurrectione uero lazari infremuit spiritu & turbauit se ipsum: lachrymatusest: uoce magna clamabit: & tamen cum toto hoc ligatus producitur. In quo notatur q̄ facilior nostra correctio solius cogitatiōis: sed difficilior est operis: difficilima uero consuetudinis. Ezechielis. xxiiii. dicitur. Multo labore sudatum est & non exiuit de ea rubigo eius. Differentia uero signorum fert̄ ad diuersas significationes statuum: Sed nihilominus etiam in

modo est alia differentia quo ad testes. Nam puel-
 lum suscitauit paucis presentibus. Sed adolofentem
 turbis astantibus: lazarum congregatis multis na-
 tionibus: tā eorum qui uenerant ad consolandum
 sorores: q̄ eorum qui uenerant ad diem festum. In
 his ergo uaria mysteria secundum uarias cerimoni-
 as figurantur peccōr. Sed nunc accedamus ad si-
 gnificationem statuum. Et hoc modo hanc susci-
 tationē triplicem exponamus: quia facile ē ad alia
 diuersimode applicare per adolofentem primo sta-
 tus secularis exprimitur: quem continue mī eccle-
 sia lamentatur: qui bñ in Naym moritur que com-
 motio interpretatur quia quotidie quattuor com-
 motionibus cōmouetur.

In gaudio prosperitatis

In dolore aduersitatis

In spē longioris uite

In timore temporalis pene.

His continue terra secularium mouetur ut merito
 tota illorum conuersatio naym. i. cōmotio noietur
 Merito etiam per etatem adolofentie figuratur: q̄
 adolofentia est etas

Virtutis improuida

Laudis auida

Complexione calida

Conuersatione lubrica.

Improuidentia p̄tinet ad ignorantia uel stulticiam
 que respectu sp̄ualis cognitōis in statu seculari abū-
 dat. In cuius signum lapidantes stephanū deposue-
 runt uestimenta sua penes adolofentem qui uoca-
 batur saulus. Actū. vii. Et hic est paulus qui dicit
 se misericordiam consecutum: quoniam ignorans
 fecit: p̄ime ad thy. i. Laudis auiditas p̄tinet ad su-
 perbiā & inanē gloriā: unde Ecclē. xii. Adolofen-
 tia & uoluptas uana sunt: unde & sic p̄ adolofen-
 tiū cōsiliū p̄cipitauit roboā. iii. Re. xii. Hec multū
 abūdat in secularibus: unde & in eis est maxima cā-
 mortis: unde Hierē. xxii. Ad istū statū loquitur. Lo-
 cutus sum ad te in abundantia tua: dixisti: non au-
 diā: hec est uia tua ab adolofentia tua: quia nō au-
 disti uocem meā.

Complexionis caliditas perti-
 net ad auariciam: quia semper mens fitit & diligit
 temporalia: unde adolofēs audito uerbo iesu abiit
 tristis. Erat enim multas diuitias habens quas dili-
 gens relinquere noluit. Lubricitas p̄tinet ad lu-
 xuriam: unde dicitur: luce. xv. Adolofentior filius
 totam substantiam suam dissipauit uiuendo luxu-
 riose. Sed adolofens in his suis malis non solum
 per consensum intus moritur sed p̄ prauum opus
 effertur. Nam

Primo distemperatur in subiectione

Secundo languet in delectatione

Tertio moritur in consensu: sed effertur.

In malo actu unde magnum dei beneficium ē: q̄n-
 etiam post consensum retrahitur ne faciat actū: lob
 xxxviii. Quis conclusit ostiis mare quando erum-
 pebat: quasi de uulua procedens. Mare est cor pec-

catoris per internum consensum amaricatum & cō-
 motū: sed per dei gratiam intus concluditur quan-
 do exterior actus impeditur. Hunc m̄lier uidua
 deslet cuius fletu iesus misericordia mouet: uidua
 est ecclesia a uiro suo dimissa: dum est in ternis pere-
 grina: sed turba ciuitatis est multa cum illa. s. electo-
 rum que tota affligitur p̄ p̄p̄i xp̄iā ruinā. Ange-
 li pacis dicit scriptura amore flebant. Nota autē
 q̄ nullus mortuorum nisi precibus aliorum resur-
 git: unde & hec meretur uidua: patet in puella. In la-
 zaro maria & martha. In signum q̄ ī mortuo p̄ pec-
 catum nulla potest esse ratio meritoria: nec ex se ad
 gratiam dispositiua: sed est totum ex superinfini-
 ta dei misericordia: q̄ mouet mento alieno. Suggest
 autem & principaliter merito quo iesus unicuiq̄
 dispensauit in sua passibili uita: unde sequitur q̄ ac-
 cessit & terigit loculum: & hi qui portabant stete-
 runt. Nota ergo resurrectionis modum. Nā ac-
 cedit iesus ad defunctum per timoris icsussionem:
 tangit loculum per cōpunctionis immissionē: sub-
 sistunt mali portitores per passionem & stupefacti-
 onem & detestationem peccati: uocat per interne
 consolatiōis inspirationem & uenie p̄missionem:
 residere dicitur per quietem in dimissione peccati:
 sed incipit loqui confessiōe flagitii: & laude ac gra-
 tia beneficij. Vide ergo q̄ in hoc adolofente mo-
 dus resurrectionis fuit caput eleuare & pectus & lo-
 qui: sed non totaliter locum relinquere: hec dicuntur
 pro mysterio. Quia secundum historiam & lo-
 culum reliquit & sanus ambulauit. Sed figuratiue
 sic sp̄s scripsit: resedit qui erat mortuus & cepit lo-
 qui: quia status secularis uix adhuc potest resurge-
 re: ut ex malitia deum extinsecce nolit offendere.
 Sed adhuc resurgens renes & nates tenet ī feretro
 quia concupiscentiarum & sollicitudinum multo
 tenetur allectiuo etiam impedimento: sed loquitur
 quia suas imperfectiones & offensiones confitetur
 & caput & uitalia mēbra eleuat: quia sic suscitatus
 nō p̄ malitiam sed p̄ infirmitatē peccat: quā infirmita-
 tē cōtinue p̄ confessionem accusat. Sed quia status
 secularis in amicitia aliena recipitur: dum facit uiros
 p̄fectos sibi amicos p̄ elemosynar largitionem.
 Quos q̄ amici sūt p̄pe m̄ huius populi: q̄ eum cū
 paulo orationibus & gemitibus p̄turiit. Ideo dī q̄
 dedit illū m̄i sue: q̄a horū merito accipiūt bñficiū
 grē. Loculus in quo iacebat mortuus est cōficia
 male secuta: Ecclē. viii. Sunt impii qui ita securi sūt
 quasi iustorū facta hēant: portitores igit̄ illius mor-
 tui in loculo sunt quattuor facientes eum perseue-
 rare in peccato.

Primus est fiducia uiuēdi de quo: Luce. xii. Aīa hēs
 multa bona reposita ī ānos plurimos.

Secundus ē leuigatio peccati: Prouer. xxx. Mulier adul-
 tera comedit & terigēs os suum dicit: non sum
 operata malum &c.

Tertius ē aliene uite consideratio. s. multitudo ma-
 loꝝ. Contra quos Ecclē. ii. Non pecces in mul-

etudie ciuitatis. i. exemplo multitudinis: quia non minus uritur qui cum multis ardet.

Quartus est uenire remissio: quo contra: *Ecc. v. Ne dicas miseratio dñi magna est.* In lectulo uero ipse stitiois & multitudinis offensionis uitam secularem portat imperus passionum in quibus quotidie multis in ordinationibus comoratur: unde & hic adulescens etiam reuiuiscens in naim comoratur: quia uita secularium etiam postquam dimisit mortale peccatum iugiter perturbatur commotionibus passionum: & ideo oportet quod uiuat semper sub misericordie tutela: ut pro eo semper sit sollicita prescientia ecclesie.

Circa resurrectionem lazari in qua significatur status clericorum nota quod signatè dicitur a deo dilectus & lazarus. i. adiutus uocatus: & iesu hospitio singulariter dignus & honoratus: quia clericalis status habuit singularem dei dilectionem & electionem: unde & hi sunt presbiteri domini: & funiculus hereditatis eius.

Singulariter fuit a deo adiutus. i. productus ad uite perfectionem: propter quod duabus sororibus meruit hospitari. scilicet maria & martha: actiua & contemplatiua uita: quas sorores habuit ut uxores: quia utraq; cognouit & sibi subiecit: propter quod & marthe extinctus est fluxus sanguinis sicut Ambrosius dicit in tractatu de salute. Iesus autem largum sanguinis fluxum defecuit in martha: & demones expulit de maria: quia ab actiua uita per iesum fuit fugatus fastus omnis uane ostentationis & discursus in appetitu glorie a creatura. Et a maria fugatum est septenarium demonum: quia a uita contemplatiua fugatum est supercilium propriarum reputationum. In quo consistit uniuersitas omnium malorum: unde de reputate se in spiritualibus bonis: potest dici quod septem nequitiæ sunt in corde eius: de quibus infra libro quarto: Iesus cruce ditatus. Est etiam dignus deo hospite: quia apud statum clericalem est auctoritas de dei regno. Ecce ergo quia status clericalem lazarus dicitur. Iste dicitur infirmari: dormiri: mortuus esse: & in sepulchro quadriduanus ferere. Sed attende quod hec sibi contingunt in bethania quod est magis horrendum. Bethania enim uno modo interpretatur domus domini dei: quia ex usurpatione domus dei: hec mala incurrit: unde & dominus conuenitur admiratio dicitur. Quid est quod dilectus meus in domo mea fecit scelera multa. Iste autem status primo infirmatus fuit: quando ab apostolorum statu deficit: & ad temporalia mens anxie se conuertit uisum in temporalibus huic statui preterdiscursus febrilis orta est dum nimis ista curans a spiritualibus statim tepescit. Que infirmitas tantum precessit ut etiam paralyticauit manum & caldiacè faceret ad actus contemplatiue uite. Ita quod transformationem huius mortalitatis usque ad celum trinitatis hanc sororem puenerunt querele: dñte iesu. Ecce quem amas infirmatur: quia deus utraq; uita destituit: post infirmitatem soporatur dum deus correctione priuatur. Et hec est prima querela iesu quando malum ad tantum ascendit quod prelati sunt isti: & ad correctionem non idonei. Vnde dixit discipulis suis iesus: lazarus amicus noster dormit. In crassatus est dilectus & recalcitrauit: uicissatus ipse iugatus dilatatus

ad temporalia multiplicanda: & spiritualia negligenda: & factus est sicut populus: Sic & sacerdos & pastor eius qui consueuerunt uocari uigiles & angelici custodes uocati sunt homines dormientes. *Mat. xiiii.* Cum inquit dormiret homines uenit inimicus eius & superfeminauit zizaniam in medio tritici. Oportet scire quod dormientibus platis & requiescentibus in amore temporalium: diabolus zizaniam seminauit. Zizania. n. temporalium abundantiam significat: zizania sopore grauissimo caput demittit in terra. Primo. n. fuit torpor negligentie in temporalium sufficientia. Secundo fuit sopor actiue in temporalium copia.

Tertio liuor intentionis deprauate: in superfeminata. Zizania in medio tritici. i. principaliter intendere temporalia in cultu dei: & sic semen est illud de quo fructus intenditur. Sic & possessiones temporales sunt illud propter quod ecclesiastica beneficia appetuntur. Oportet quod malus somnus est iste in quo est reuocatio caloris: quia sunt seipsum amantes: & de populo non curantes: in quo est destructio operationis. Nullius enim actionis libere a dormiente actus egreditur. Sic etiam & in istis nulla exemplaritas uite uirtuose monstratur in quo est ostentatio operationis. Sicut enim multa fantastica & uana ad modum laicorum qui somniat & ostentat se prelatos & diuinationis: cum tamen nulla sit ueritas cure: sed somnium fantasmatum hypocritalis apparitione ut diceret iesus: uado ut a somno excitem eum: Licet autem a principio dixerit dominus solum de somno curialiter loquens: tamen in illo somno uere erat mortuus. Sic dudum in se ipso mortuus erat status clericalis: sed dicebatur soporatus: non mortuus: quia ad hec apparebant aliqua signa prioris uite in aliqua proximorum utilitate. Sed postquam non solum sibi: sed subditis est inutilis factus: & temporalium cura: spiritus uitalis in eo extinctus est: tunc iesus dixit discipulis suis & uiris perfectis manifeste: Lazarus mortuus est: quasi dicat. Status iste peruersus est & gaudeo: quia ibi non eram propter uos quasi dicat. Non sum alligatus substance clericali: & ideo si uultis me sequi uis simplices utique potestis in paupertate uite mee. Quia dum uixi in temporalium presentia: non eram ibi ubi mortuus est deus. scilicet in temporalium superfluitate post mortem non est mirum sequitur corruptio fetor: & maxime quadriduano mortuo & in spelunca obscura sepulto.

Propter quod dicitur: quod inuenit eum quattuor dies iam in monumento habentem. Primus dies est auaritia: non qualiscumque: sed simoniaca. Secundus est lasciuia non qualiscumque: sed imundissima: & ignominiosa omnibus modis in gula & in luxuria: quod magis relinquo deservenda contentibus: quam scribenda legentibus. Tertius est superbia: non qualiscumque: sed nec luciferiana: sed magis monstruosa. Nam lucifer superbiunt de nobilitate nature: decore forme: claritate intelligente: & de comitua sequele. Isti qui supra omne genus hominum sunt confusibiles & ignominiosissimi: & tamen superbissimi: & uis habent hec? Nunc quid quod naturam

psittuūt p passionē ignominie. Nūqd̄ quia formā
cōuersatiōis habet porcine turpitudis: potius q̄ hu
mane ifirmitatis. Nūqd̄ q̄ nō solū scripturas ne
scit: sed de sui ignoratiā toti mūdo ridiculū faciūt
Nā totus mūdus plenus ē ridiculosis p̄latōibus
sacerdotū legētū i scripturis dīnoꝝ officioꝝ. Nū
qd̄ isti p̄nt sup̄bire se hēre socios āgelos: cū magis
clafat mūdo ip̄os h̄re serpētes uros ifames & serpē
tes un̄ & mōstruosa ē ista sup̄bia: q̄ n̄ p̄t nisi de hor
ribilibus ignominias gl̄ari. Quarta dies oīum
pessima ē i his iueterata cōsuetudo: ut iā mōstꝝ sit
iuenire unū ab his exēptū iūtiis: etiā q̄ ap̄ eos ex
cusabile reputet̄ multipharia i p̄dictis ignari pesti
lētis: dū mō ad passioēs inoiabiles nō descēdant.

O quātū pōt & actio & cōtēplatio lamentari &
flere uitalē sp̄m iesu a lazaro recessisse: uere lazare q̄
dñs nō erat tecū iuenerūt te oīa mala ista: dicūt at
sorores: dñe si fuisses hic lazarus nō esset mortuus
& c. q. d. Si paup̄tas tua & amor fuisset i ecclesia: nō
eēt sepultus clerus i tāta spurcicia. Et etiā si fuisset
hoc i intentione p̄maria: q̄. s. pp̄ tuū cultum & aiage
zelū accipet̄ aiarus cura: nō fuisset postea ita corru
ptā: q̄ sicut corpus mortuū ad nihilū nisi ad corru
p̄dū uiuū: sic taliū uersario ē oīm uiuētū secū pu
trefactio. O q̄ dolorosa mutat̄ io: q̄ debuerūt eē
exēplū oīm bōrū: radices fuit̄ oīum maloꝝ hodie
un̄ iesus ex his tactus dolore cordis iūtrifecus ifre
mūt sp̄ & maxia ultōe sup̄ reprobā nationem: &
turbauit seip̄s: quia illū statū quē loco sui posue
rat i terra: multis p̄misit tribulatiōibus p̄turbari: &
idignās eiulās & ploras dixit: ubi posuistis eum.

Oīa sup̄iora male audiētī aie i gerens i hoc uer
bo: dicūt ei ueni & uide: sed hoc audire nō potuit
sine lachrymax̄ effusiōe. s. tā horredā mortē i dile
ctō: pp̄ qd̄ seq̄tur: & lachrymatus ē iesus. Tātā
enī cōpassionē oñdet sup̄ denicatū q̄ hēbit mun
diū admirari. d. Ecce quomō amabat eum. Nec ui
deat̄ tibi modicus dolor q̄ si querāt ubi ē clerus:
nō pōt sibi m̄deri nisi i terra deserta: & opta mor
tis caligine & c. Vñ & martha. i. actiua extrinsecā ho
die cōpellit̄ c̄fiteri: dñe iā fetet q̄triduāus. n. ē. Nā
maria hec nō loquitur q̄ ab eis quid nam sit cō
tēplatio ignorat. Et ut eius status pessimus descri
batur: de sepulchro eius dī q̄ erat spelūca obscura
corrūptiōis & fetoris cōtētua. Est igit̄ uita eoz̄ ob
scura: tā ignoratiā q̄ deformi uita & iueterata corru
ptōe fetida. Sed lapis sup̄pōitur qn̄ scitas auctori
tatis oculis seculariū obiciūt. Et ne sentire corrupti
onū fetorē uite debeāt phibent. Sed sicut uere au
ctōritas ē scā quia utiq̄ ē lapis magni pōdens. Sic
& multoz̄ est obfiata malitia & puata oī hūore
cōpūctiōis. Et hic ē pp̄rie lapis offēnsiōis eoz̄: &
petra scādali q̄ supponit̄ eoz̄ uite deformi. At
tēde aut̄ resurrectiōis modū difficilē & laboriosū.
Nā tanta ē ista corruptio: q̄ p̄ deū oportet q̄ fiat
laboratiuo mō: ut itez̄ possit eis iesus dicere labo
rare me fecistis i pccis ur̄is. Nā cū fremitu sicut di

ctū ē pp̄foz̄: & cū turbatōe scismatū: & cū lachry
mis iesus p̄ suspiria paup̄ pducet̄ usq̄ ad monumē
tū ut. s. uelit facere sup̄ reprobatiōe iudiciū. Et tunc
p̄mū quod dicit ē tollere lapidē ut sic quo ad ip̄o
bādos referat̄. Hoc uerbū ē dñm. Tollere ab eis au
ctōritate p̄ eoz̄ depositiōne: & nō cognoscāt eos
p̄latos: sed lupos: quia ablatū ē ab eis regnū dei &
datum est genti facienti fructus eius. Si uero quo
ad electos referatur uerbum: lapidem tollere ē eoz̄
duritiā ad compūctiōem mollire: & ad pro
p̄ri fetoris sentimentum reducere: ut pauc̄ o sepul
chro offēnsionis aperte ex ul̄i fletu sue calamitatis
uideatur dei misericordiam prouocare. Et quod ē
magnum beneficium per solum christi meritum
& suspirium ad clarificationem sui nominis dādū.

Ideo premittitur iesum gratias agere de sua ex
auditione & proclamatiōe sue missionis coram
populo facere. Et quia talis effectus erat.

Sūmi uigoris & potestatis

Sūme clarificatiuus diuine uirtutis

Sūme iflāmatiūs diuine charitatis

Maxime coniuictiūs diuine societatis.

Plene eductiūs de statu corruptiōis: & mortis. Iō
dī q̄ clamauit iesus uoce magna. d. lazare ueni fo
ras: ut p̄tās in clamore ueritas iū uoce: charitas in
magnitudine: societas in proprio nomine: quod i
terpretatur adiutus: nouitas in egressiōe mōstrat̄.

Et ut ostēdatur uirtuosus effectus qui ad ista se
quitur: dī q̄ statim prodit̄ qui fuerat mortuus: q̄
haud dubie de his corruptionibus exhibit̄ sanctus
clerus. Sed quia sub specie diuini cultus remane
bit preteritarum sollicitudinū appetitus. Ac per
hoc oculus aspectus eorum non erit in conremp
tione darus non ad ambulandum libere in nouita
te future perfectionis expectus. Et ideo dicitur li
gatus manus & pedes infectus & facies eius suda
rio ligata. Quia uero per uiros perfectionis tunc
clare ostendetur illi perfectioni talia non congrue
re: ideo per eos imperfectiōnes dissoluet dominus
a talibus: quod notatur in uerbo iesu dicentis. Sol
uite eum & sinite abire. In hoc autem signo tantū
clarificatur nomen domini iesu ut omnes demo
nes inuidia tabescentes compellantur clare dicere.
Videtes quod nihil p̄ficiūus. Ecce mūdus totus
abiit post ipsum. Nam in suscitatiōe deri: per il
lum erit conuersio totius mundi per subiectam re
uerentiam sui humilis status & despecti: paup̄is &
māfueti: quod notat̄ cū dī. Ecce tāq̄ filie syō uerita
tē uite iesu sp̄d̄i sui hūiliter speculari & imitari. Ec
ce rex tuus uenit tibi mitis & māfuetus: ipse pau
p̄ sedens sup̄ pullū asine. Tūc layci & clerici clama
būt: O sāna filio dauid. Ad ostendendū autem
predicta dicitur: lo. xii. propterea obuiam uenit ei
turba q̄ audiebat eū fecisse hoc signū. Nihil enim
est q̄ tātū cōuerteret mūdū: q̄tū si uideret dez̄ ue
re suscitātū. Tertio cōsideranda ē suscitatio puel
le: de q̄ Matth. ix. In qua figurat̄ religiōis status &

etiam perfectio defectio & reformatio insinuat: perfectio
 quia filia non cuiuscumque sed archisynagogi cui nomen
 lairus: pro archisynagogi princeps ecclesie iesus merito
 designat: cui & nomen concordat. lairus. n. interpretat
 illuminatus. Ihs autem de se dixit. Ego sum lux mundi.
 Huius archisynagogi sancta religio & spiritualis fili-
 a: & proprie dicitur filia: quia sicut filia nutritur in dulcedine
 dominice beneficiorum: nutrita custoditur in sollicitudine cor-
 rectionum: custodita traditur nuptui in amplectu contemplationum:
 sic nupta fecundat conceptum operum profectum. Sic benedictus
 ihs & quilibet religionis fundator istam filiam nutrit in
 dulcedine beneficiorum maxime incarnationis iesu: conuersationis
 passionis & mortis eius. Hinc cibum comedebat ouiculla
 illa paupers iesu: de qua dicitur secunda Regum xii. quod
 nutriterat illam cum filiis suis: simul de pane illius edebat
 & de calice bibebat: & in sinu illius dormiens: eratque
 ei sicut filia. Hec est n. hester abscondita & pulcherrima
 quam Mardocheus adoptauit filiam. Secundo nutrita
 custoditur per correptionem: Ec. xxvi. In filia non aduertite
 se firma custodia: ne forte ad iuuentu occisione abutatur
 se. In hoc stat religionis custodia: ut sit in ea correptionis
 diligentia. Esa. iiii. Si abluerit dominus sordes filiarum
 syon & sanguinem hierusalem lauerit de medio eius.
 Tertio tradita nuptui traditur: quia ad perfectionem adducitur:
 ecc. vii. Trade filiam & grade opus feceris: & homo sedito da illam. Quarto
 nupta fecundat: Esa. ultio. Syon peperit filios suos: ubi
 multa de spirituali fecundatione dicitur. Hec filia. iiii.
 moris opprobriis motis. Primo quod habet nutritum uenerat:
 quoniam nutritur in hoc excellens: Esa. iiii. pro eo quod
 eleuata sunt filie syon: & ambulauerunt extento collo: hec
 est prima uia religionis: quoniam elongat fundamentum
 humilitatis sed sub occulto ueneno diaboli propinat sibi cibum
 elationis istatue: dum facit eos appetere sublimia sub
 titulo uisionis religionis sue: & dum ea promouet in
 contumeliam: totum superbiam in se habet: & particulares
 profectus ad appetendum filiam affuescunt. Ex quo sequitur
 secundum adiutorium ad mortis ruinam: quod habet custodem
 perditorem quod eam custodit ab extione uilitate: ac pro
 hoc eam excludit a uera humilitate: unde dicunt uiles
 tunicas: loca humilia: hita cula paupera esse
 dedecus ordines: quod sit uere uirtutes & religionis
 fundamenta cum uera humilitate eterna. Ad quod
 sequitur tertium: quia sicut habet custodem perditorem:
 ita accipit spiritum adultinum. Spiritus est cui coniungitur
 per affectum: & debet esse humilitatis & paupertatis spiritus:
 quo contra spiritum adultinum facit eam desiderare exaltari
 in uisionibus: appetere in sanctis: promoueri in
 assumptis platiombus. Hoc pessimum momentum
 in apparat sibi hiere. xlv. c. Cosusa est filia
 egypti & tradita es in manu populi aegypti: quoniam
 unum credidit se exaltari: inde habet ut spuria
 uilificari: & ut adultera a mundo reputari:
 propter quod cosusa dicitur. Traditur in manu
 regis aquilonis. s. in manu ambitiosorum
 platorum: qui eam in ambitionibus nutriunt
 Et uere isti populi aeglonis. Aquilo dicitur
 aquas ligas: & hi omnes aquas celestis
 influxus que descendunt ad nales mundani
 despectus ligant uinculo occupationis
 uitiose & ambitiose. Hec igitur puella
 illa duodena status religionis formosa
 amorosa subiecta

spirituali fecunditati apta: ac per hoc benedicto iesu
 spiritu salutatio tradenda: que in malis prediis
 iacet mortua: sed in domo paterna abscondita:
 & adhuc patrum merito & odore nuper preterito
 occultata: ac per hoc a mundo supportata:
 & non nisi a uiris ecclesiasticis plene nota.
 Vbi usque dicit Hierony. de synagoga: habet
 sibi canentes carmina lugubria: dum
 predicti supbi & ceci iactant eam multa
 perfectione sollicitam: & in his quibus eam
 uelint nolint mortuam cantant in opibus
 suis quam suam perfectionem mortificat
 eam utile mundo iactant: & iesum
 introductum in eam haud dubium primo
 patrocinio: quod in uiris uirtutis inter eos
 ingrediens ingredi incipit ad eam resuscitanda
 deridit fatuum reputates. Sed sicut dicit
 Crisostomus: sic & de his dicimus quod
 puella resurrectionem non merentur uide-
 re. Hec autem malitia non est contenta
 illo more solum imidere istam: sed in illis
 sanctis uiris atrociter persequitur: ut
 potest quod resurrectionem resugiuat: quia
 mortem cognoscunt: uel forsitan cognitam
 pallio operiunt. Modus autem resurrectionis
 puelle est iste. Venit. n. ad domum
 principis: quia reformatur in reformatione
 statum primi patris: qui in uiris sue
 legitime filiationis adhuc usque hodie
 clamare non cessat. Filia mea modo
 defuncta est. Sed antequam intret ad
 lectum mortis increpat tibicines &
 turbas iugitudinis: quia antequam
 reformet statum comitatus: oportet quod
 reformet turbas tante distractive
 sollicitudinis: & expellat & faciat
 quiescere predictos catores tante
 adulationis & mediose commendationis.
 Et tunc intrat ad intimam cum
 perfectis eos facit omnia transgressiua
 relinquit. Etiam introductum preter
 s. prima exemplaritate: & mem.
 s. regiam permissionem & Petrum.
 s. darum utriusque cognitionem: &
 iacobum. s. conatum ad obseruandum:
 & iohannem. i. gram ad perspicuum.
 Tenet manum: cum ea sibi associat
 familiariter adiungendum eam
 familiariter alloquitur uerbo amatiuo
 cum dicit. Puella tibi dico surge: cognosce
 me sponsum: & iteluge uerbum.
 Non enim nocet te iueterata in terra
 aliena: cui tu ge transgressionis
 dat testimonium prestabili. Sed uoce
 puella quasi uirginem decorata: in
 nouata: & nihilo minus sponsa
 fecundata spiritu sancto. Tibi ergo
 dico surge. i. plene & perfecte
 temporalia relinquit: & ad celestes
 eleuare dulcores: quia angelus
 mei accedet & ministrabunt tibi
 me. s. illum panem celicum & cibum
 desideratum: quia scio te omnem
 alium cibum fastidire: & hoc est
 quod sequitur. Et ius sit ut
 daret illi manducare. O dilecte
 iesu: iam ebrius uideris de ista
 sponsa: de qua sic locutus es ne
 remaneat consolatio uacua: pro
 quod de hac sola legitur quod
 iubes illius refectionem haud
 dubium relicta celerius preparari.
 Vides ergo quam dulcem
 resuscitat hec puella christi sponsa:
 sed non erit infecunda: imo in
 uniuersa terra ecclesie exhibebit
 odoriferam famam: & eius
 reformatione reformabitur
 ecclesia tota. Vidisti ergo in
 triplici ecclesie statu: quod
 sicut primum uiuificat mortuos:
 sic & ihs usque hodie non cessat
 uiuificare electos. Viuifica
 ergo me uiuificator iesus &
 resuscita me a morte con-
 suetudinis prauae. In qua usque
 hodie fetentem profectum
 or me iacere: ut in merito
 resurrectionis possim de cetero
 in nouitate uite ambulare &
 puenire ad iocundum

ditatē religionis & ecclesie renouate.

Iesus laxans reatus Cap.xxii.

Illus dei iesus q̄ ad hoc appuit ī carne mortali ut dissolueret opa diaboli cuius opus suum ē peccm̄: pprie ppriū habet quod cōuēit sibi soli & sp̄: peccā misericorditer relaxat. Nā ex affectu pp̄o nullū pūit: sed quātū ē ex se oībus misericordiā tribuit. Ipse enī iesus est deus: cui ppriū est miseri sepe & parcere: sed nolēribus peccā dimittere: cōpellitur misericordie subtrahere bñficiū.

Iustus enī & rectus ē iesus: & seipsū negare n̄ p̄t. Et quia ipse solus ex se ē sine peccō: solus digne peccatū p̄t arguere: & ī se peccāribus indulgere. Quod recognoscens baptista lāctificatus ī utero p̄ has duas pprietates inocētiā & misericordiā manifestauit eū. d. Ecce agnus dei: ecce q̄ tollit peccā mūdi. Tātū aut hanc pprietatē. s. dimittere peccā dilexit: q̄ licet filiū mortis. scandalizarent ex hoc & ipsū bñdictū iesū dei filiū: tāq̄ dei blasphemū p̄sequerēt ad mortē: tñ piissimus iesus p̄ dimissione peccōz libēter mortē lūscipiēs: mortuus ē enī p̄ peccis nostris oēm modū dimissiois peccōz iuenit: quē saluis dei pprietatibus misericordia & iustitia potuit & congruū fuit inuenire cū hoc etiā misericordia supexaltate iudiciū. Et ut oīderet se auidū p̄ oēm modū remissiois peccōz. Ideo etiā que cōtra hoc uidēt facere ad hāc delectabilē opōnē fecit plures subseruire. Sicut sūt ipugnationes phisice & hostiles: imo quod plus ē sp̄ cōtraria: & que ad ruinā ipellūt ad salutarē electionē facit subseruire electis. In cuius signū ubicūq̄ legit peccā dimisisse: quali semp̄ excitantur incursum hostiles: ex quo talis remissio ab ore piissimo iesu magis clarificat & firmat & ulterius liberalis exhibet. Et nō ē q̄ se abscondat a calore sue misericordie: nisi ex pprii cordis malitia eligat ipsū ipugnare maligne. Pro eoz dimissione a iudeis ut blasphemus iudicatus ē: & tadē passus: & mortuus. Inuenio aut tres modos in opibus misericordis iesu: quibus peccatoribus ueniā indulsit.

Primo per modum deuotionis proprie.

Secūdo p̄ actū intercessiois aliene. Sicut ī palytico. Tertio p̄ conatū accusatiois fraudulēte. Sicut ī muliere ī adulterio dephensa. De p̄mo h̄c luce. vii. de remissioe facta magdalene. De secūdo h̄etur Math. ix. De tertio lo. viii. Circa autē remissionē factam magdalene.

Primo ponitur excessus preuaricationis.

Secundo processus conuersionis: ibi ut audiuit q̄ iesus accubuit &c.

Tertio effectus defensionis ibi. Simon habeo tibi aliquid dicere &c.

Quarto p̄fectus iustificatiois: ibi remittūt tibi peccata tua &c. Circa p̄uaricationis excessus scias q̄ ī hac historia fuit excessus peccī t̄p̄r uariatus. Nā in magdalena erat peccm̄: & querebat remediū. Sed in phiseo erat peccm̄ nec querebat remediū: sed iudicabat medicū & egrotū: uidēs aut phiseus apud se ueracit̄ supbus & fallacit̄ iustus: egrā rephēdit de egrā

tudie & medicū de subuētiōe. In aliis statibus erat peccm̄: & eis nocebat imediū: nā dicebāt bono odore mortui. Quis est hic q̄ etiā peccā dimittit. Iesus ergo pius: sapiēs & iustus ī magdalēa peccm̄ dimisit: & in phiseo supbiā cōfudit: in aliis incredulis p̄fidiā dereliquit. Oīdit autē euāgelista ī peccatrice peccatorz multitudinē & magnitudinē ī aduerbio demonstratiuo. Ecce mulier: quod notat admirationē excessus. Et secūdo peccī cōsuetudinē ī uocabulo in famatiuo: q̄a peccatrix: quod nomē sibi ex iuetera cōsuetudie cōgserat. Tertio peccōz ifamiā & certitudinē: quia toti ciuitati innotuerat. Offenderat autē deū uario oculo: aspectu: lasciuio capillo: ornatu. Infectio ons osculo & affatu: delectatiuo unguentoz olfatu: supbo totius corpōnis icesu: & in uerecūdo & publico peccandi actu. Ecce magnitudinē excessus transgressionis. Adhuc autē fuit in ea triplex monū quod multū allicit ad peccm̄. s.

Corporis pulchritudo

Temporalium plenitudo

Domnii & libertatis relaxatio.

Nā p̄ chra fuit: diues fuit: & sub nullius p̄tate extitit: quod est oīum piculosius. Nā sicut Aug. in lib. de. x. chordis dicit. Mulieri quattuor sūt adhibēde custodie. s. timor dei custodia: uiri: uerecūdiā & cōfusio mūdi: terror legū & t̄p̄alis iudiciū que uxores fornicātes cōdenant. Custodia autē uiri sicut dicit ibidē debet esse timor dei: & ipsa sua uiriltas. Audi secūdo processū cōuersionis. Et q̄a oīs n̄ra conuersio est.

Per diuine uirtutis influxum in intellectu

Diuine charitatis igniculum in affectu

Diuini roboris brachiū in conatu.

Ideo hec tria ponuntur per ordinem.

Splendor uirtutis: quia cognouit

Ardor charitatis: quia alabastrum attulit.

Vigor strenuitatis quia uenit & stetit. Et uide q̄ pulchro ordine hec benedicta peccatrix ē oībus exemplū cōuersiois. Nā quo ī se habuit delectamēta tot de se hūit holocausta: & quot mōis offēderat: tot mōis satisfactioē assūpsit. Cōtra ipudennam peccādi accepit maximā uerecūdiā peccī: pp̄ qd̄ d̄f stās retro: un̄ sc̄di Paral. ultimo dixit manasses peccator & penitēs. Nō sū dignus uidere altitudinē celī: p̄ multitudinē iniquitatū meaz: un̄ nec ista p̄ uerecūdiā audebat ī faciē iesu respicere: sed accessit retro: ut que post tergū iesum piecerat: iā ī hūanitate assūpta dei hoīs hūilr̄ posteriora q̄rebat. Cōtra supbiā icesus toto se corpe ī terrā p̄strauit & totū corpus ad pedes dñi inclinauit. Et sicut dicit Greg. Nō uideat tibi despicibilis locus pedū iesu: ubi sc̄a peccatrix cādorē iduit & sc̄itatē. Multū amabilis fuit locus pedū iesu isti amabili peccatrici. Et hūc locum tripharie cōsiderauit. Nā in excessus cōsiderationis iesu est n̄for: peccatorz remissio: & ideo ad pedes iesu peccatrix iuenit ueniam sicut hic d̄f. In excessus conuersionis iesu est nostre cecitatis illuminatio: & totius uite nostre directio: ac totius conuersio.

onis iformatio: & iō ad pedes iesu magdalēa iuēit sapiam: Lu. x. maria secus pedes dñi sedēf audiebat uerbū illius &c. Et Deut. xxxiii. dī: q̄ q̄ appropinquat pedibus eius accipiūt de doctrina eius. Incessus ē pedū ihu ē totius cordis nri & amoris letificatio: dū aīa se fetit tātū dō charā & a deo dilcām q̄ p̄ amore illius deus carnē assūpsit. Itē dñs ihs xxxiii. ānis nobiscū pegrinus īcessit: & ideo ad pedes ipius iuēit leticia: un post īsurrectionē de magdalēa: & aliis duabus mariis dī: q̄ tenuerunt pedes eius uisō gaudio īsurrectionis: Mat. ultio. Recte ergo de ista magdalēa dī q̄ tenuit pedes ihu. Que n. diu male ābulauerat: uestigia recta q̄rebat: uestigiū. n. signū ē precedēs. Et iō ex uestigiis dei cultor cognoscit & diaboli. Vnde Dan. p̄ uestigiū cognouit fraudē sacerdotū belis: pbāf uolūtātē eorū qui per occulta ostialia belis deuorabant impensa. Sparfit. n. ī circuitu cineres: & mane apuerūt uestigia mulierū: puerorū & puellarū. O si spargerēt cineres ī circuitu uite multorū: quot iuenirentur uestigia mulierum puerorum: & puellarū deuorantium hereditatem crucifixi. Sed reuertamur ad pedes iesu cū magdalena: & uideamus quomodo cōtra aspectus ipudicos deo īmolat oculos. Nam lachrymis cepit rigare pedes eius & de oculis eius riuos contritionis eduxit. Et intellige q̄ benedicta magdalena de purissimis oculis quadruplici generis lachrymas eduxit. Primo cōtritionis: de quibus dicit hic: q̄ fuerūt tante uirtutis & efficacie: q̄ impetrauerūt omnium peccatorum remissionē: unde ei hic dixit christus. Remittūtur tibi peccata tua. Secundo habuit lachrymas fraterne compassionis in morte fratris sui: Ioan. xi. Et he fuerūt tate efficacie. q̄ iduxerunt iesum ad fletum: & fecerūt suscitare lazarus. Tertio lachrymas trāsformatiui doloris ī christum passum. Vnde Luce. xxiii. dicitur. q̄ se quebatur iesum multitudo populi & mulierū que plāgebant & lamentabantur eum. Certum est autē q̄ inter illas erat principaliter maria magdalene & iste iduxerūt iesum ad recōpassionē: unde & dixit. Filie hierl'm nolite flere &c. Vnde Ioan. xix. dicit q̄ stabat iusta crucē iesu &c. Attende quātus honor est iste bñdīcte magdalene factus ab euangeliſta: q̄ matri sociaē in compassiua trāsfixione & lamentatiua deploratiōe iesu ī eorū oculis crucifixi. He lachryme tātū inundauerunt: q̄ nō solū moriētem desleuerunt: sed in sepultura eius & postea iuxta sepulchrum tantum exereuerūt: ut ī horto illum desleret mortuum quem nesciebat resuscitatū: uñ cor eius potest dici fons horrorū & puteus aquarū uiuentiū: & oculi eius quasi piscine ī eſebon. De his dī Ioan. xx. Maria stabat ad monumentū foris plorās. He fuerūt tate efficacie: tanteq̄ uirtutis: q̄ nō solum meruerūt angelos uidere: sed etiam dilectū iesum in corpore imortali sibi primo oīum apparere. Quarto habuit lachrymas deuotiōis & dulcoris celestis patre: pro cuius dulcore fugit

omne confortiū creature clamans & dicēs. Fuerūt mihi lachryme mee panes die ac nocte: dū dicitur mihi quotidie: ubi est deus tuus. Triginta annis habitauit ī deserto oibus manens incognita: & ibi impleuit omnes hydrias sensuum suorū interiorū & exteriorū iriguīs gratiarum: & aquis deuotarū lachrymarum: que in nuptiis dilecti conuerse sunt in uinum optimum. Et licet hoc uino inebriata fuerit ī igressu celestis glorie: tamē de isto uino magnam prelibationem accepit in concentu angelice melodie. Nam septem uicibus laudes dicebat dilecto leuata in aera in medio angelorum: hec p̄ lachrymis istius benedīcte peccatncis. Contra uanum capillorum ornatum in quo multū mulieres offēdunt sicut dicitur Eſaie. iiii. Prebuit pedibus iesu obsequiū capilloꝝ: quia capillis capitis sui tegebatur. Et licet p̄ capillos superfluitas tēporaliū intelligat: in q̄tum capilli sunt quedā supflua corporis: quibus capillis in pedibus dñi. i. pauperibus debent tergi lachryme necessitatū suarum. Inquantū autem capilli sunt ornamenta capitis de ipso manantes subtiles & longi significat cogitatiōes subtiles contemplationis & meditatiōis prolixę: que ornant caput deuote mentis: & ab ipsa mente ifluxu diuine gratie oriuntur: immo uerius a capite iesu oriuntur in capite mentis nostre. quia nō sumus sufficientes cogitare aliquid ex nobis tanq̄ ex nobis. Hi capilli precipiuntur a nazareo nutiri: et toto tempore sanctificationis eius nouacula non debet ascendere super caput nazarei: id est distractō impeditiua cogitatus cōtemplatiui. Hi sunt capilli sanſonis: ludicum. xvi. in quibus est sua maxima fortitudo: quia totum robur mētis perfecte est in cogitatione actuum uite christi & charitatis sue iſterne. Et durātibz istis capillis ī capite: impossibile est hostem preualere. Sed dalida abstraxit sanſonem dormientem in gremio suo. Dalida interpretatur situla uel paupercula. Situla est carnis cōcupiscentia infatiabilis: paupercula ē dei diffidentia: q̄ se mper timet sibi temporalia deficere: & sibi semper uidetur parum habere. Hanc Sanſon incipit nimis diligere: quando incipit se nimis carnaliter nutrire: & tēporalia sub necessitatis titulo congregat. Cum hac principes philistinorum pactum faciūt: quia huic se demones uirum km tētando cōiungūt. Cuius tetationis ordo elegāter exprimitur. Et primo funibus neruicis humētibus ligat: dum propriis cōcupiscentiis edomitus molestatur. Cui addūtur noui funes qui nunquam fuerunt ī opere q̄ noue tentationes & inexpecte immittūtur a demone: sed capillis durantibus quasi fila telarum franguntur: q̄ durantibus cogitatiōibus xp̄i ī mēte nullius potest esse roboris tētatio carnis uel hostis. Sed procedit tentatio dum & crines plectuntur licio: quia tunc sanctus uir impeditur a contemplatione: quando clauo prelationis & exterioris sollicitudis quasi circūligat & terre ifigit. Sed

si caput nō abradatur: & si multū uir sanctus ipeditur: non tñ ab hoste capit. Tūc at caput raditur: cū se uolūtariē meretrici aperit: & appetitui ambitiois inhiantis seruit. Et tūc miser sopore graui in gremio meretricis quiescit: qñ sibi fastus plationis dulcescit. Sed tūc misero caput radit: cū eū a consueta cōtemplatōe xp̄i uite excludit: a meretrice p̄icitur: ab hostibus capit: exoculatur: & ad mole obsequiū deputatur: q̄a miser ille q̄ pp̄ ambitionē cōtemplationē reliquit: sepe nō cōsequitur honorē quē appetit: & tñ simulatōibus occupatur & taliū demonū tērationibus exoculatur: ne cognoscat bonū quod perdidit: & malū quod agit. Et molā uoluit: dū se de malo ī peius ruere p̄mittit. Hec de capillis magdalene plixius dc̄a sunt. Contra oris lasciuā habit ad pedes iesu oris cōiunctionem hūillimā. Nam osculabat pedes eius. Osculū est signū pacis: & pius iesus ipsam recipiebat ad pacē sue imitatiois quē ē in ph̄ie p̄ncipio incesus rectitudo ut imitet iesū deferendo pccm: & p̄sequendo oē bonū: hic status significabat p̄ osculū pedū. Sed aiūs crescent nō est cōtētus post iesū cōi uia incedere: sed uult ad opa p̄fectionis assurgere: & tūc recipit ad osculum manus. Ad hoc osculū fuit recepta magdalena: quando post aduentū sp̄s sc̄i p̄fecte p̄ xp̄o reliquit omnia. Sed amor ebulliens non est cōtētus quātūq; p̄fectione opis: nisi transformet ad intima redemptoris: & iō desiderat osculū oris clamās cū sponsa. Osculetur me osculo oris sui. In quo osculo est.

Cōmensuratio facieꝝ

Coniunctio labioꝝ

Mixtio anhelituum.

Quia nūq; quiescit sponsa bene amare: donec tota cōuersatione xp̄o iesu afiguret & lingua sua p̄ iesū sonat intra sua p̄cordiā & nihil nisi iesum spirat nō sui uiuens sed amati uita. In cuius figura iesus ip̄asibilis in die resurrectionis spiras dedit ap̄lis spiritū in flatu suo: ut iā non sua: sed uerbi uita uiueret: & eius flatu spirarent & respiraret. Cōtra offensam unguentoꝝ portat ungueti alabastrū: de quo in sequenti capitulo dicit. Vidisti p̄cessū cōuersionis: uide effectū defensionis. Nam cōtra iudiciū phisei qui eam ip̄ie iudicabat de imūdicia: & iesum de nescia & se nō intelligebat multo peiorē excecatus supbia p̄ponit padigma. In quo cōcludit q̄ ipsa ē multiplicata in merito: aīposita phiseo: ac p̄ hoc inocētem defendit: & se p̄phetā ostēdit: & phisei supbiam cōfudit: & quātū fuit ex se cōuertit. Nam dū sua snia cōiungitur: quasi freneticus funē portat quo ligat.

Est autē iste modus prudētissimus dū padigma .q. legicū ponitur & ex ore resistentis dū nō aduertit cōtra se snia extrahit: ex qua postea error proprius demonstrat. Duo igitur debitores sūt. Simon & magdalena: h̄i debebat. 500. q̄a lasciuia uita suoz se suū erat transgressionē obligata. q. v. centenarioz. Alio mō quia aīe data sunt q̄ nq; ī media p̄ceptoz:

sacramentoz: uirtutū: donoz: b̄tudinū. Cētenariū autē cōsumatio designat. v. ergo centenariis offendit quia oīa in se predicta dei dona p̄ pccm suū destruxisse cognouit. Quinquaginta in quo mediū centenarius & est uūerus quietis significatur defectus omissiois: a quo uix est liber quicūq; p̄fectus: quia uix est aliq; qui multa cōtra deū oblegat nō omittat: esto q̄ graua nō cōmittat. Et uix iuenitur tā supba p̄sūptio in supcilio lap̄e iustitie: q̄ nō recognoscat in se hūc defectū culpe. Tales autē sūt cōiter in amore tepidi: in oblego desidiōsi: in p̄pria reputatōe supbi: ac p̄ hoc paz: deo obnoxii ac ab ip̄o parū dilecti: hic est ergo debitor. l. Conuictio ergo q̄ mulier supabat in amore ex maioris debiti dimissioe elegātissime cōiungit q̄ eū sup̄at etiā in exteriori op̄e: ubi oñdit iesus sui ad phiseū maiorem dignationē. Intraui inq; in domū tuam: hec autē ad me accessit in domū alienam tali tempore. l. cōiungi: tali loco: q̄a ad pedes: tali mō q̄a cū tot lachrymis. Ex quo cōcludit maiore affectionē.

Postea ponit tria genera operū: in quibus ostendit magdalenā fecisse maxia: & phiseum non fecisse minima. Primū fuit opus p̄fundissime hūilitatis: ad pedes iesu. Secundum ardentissime charitatis ad osculum unionis. Tertium pinguissime deuotionis & rectissime intentionis. In primo ubi nō dedit phariseus aquā simplicem erat etiam de cōi usu hospitii. Magdalēa dedit lachrymarum inguū & capillorū obsequiū. Ille non dedit aque paululū hec reliquatit cor suum. In secundo ille nesciuit diligere summa dei beneficia que intelliguntur in osculo oris sui. Nam illud intelligitur qñ simplicit̄ osculum datur: hec continue administrabat lachrymas & in eis ardebat charitate accensa: cum tamen hoc sit paz̄ infinito deo: hoc significatur ī eo q̄ dicit. Ex quo intrauit non cessauit ungere pedes meos: ubi ostendit simul humilitatem charitatē: & cōtinuitatem: & ex his p̄fectam transformatōem: quia solū propter diuinū honorem. Primū in pedibus: iecūdū in osculo: tertū in nō cessatōe: quartū cum dicit meos non propter se sed propter me. In tertio ostendit q̄ nō habuit ad eum cōem deuotōnem que in osculo designatur & ad eius summum quia in capite. Sed ista hūit singularem: que significatur in unguento: & ad eius infima quado pedes unxit. Ex his non est mirū si sua confunditur superbia: quando concludit deus ex tot rationibus: propter quod dico tibi. Remittuntur ei peccata multa qm̄ dilexit multū. Et attende charitatem dei. Nam in cōmendatione eam expresse nominauit. Quia uero defectum in phariseo uolebat curialiter reprehendere indiffinitē proposuit diligens. Cui autem minus dimittitur minus diligit.

Vnde & christus in feruore obsequii & amoris tenerimi ad peccatricem conuertit se ad mulierem: dicens. Dimittuntur tibi peccata tua.

Attende autem quod ex premisis uidetur

magis sequi sic diligit multū: qm̄ m̄ta dimissa sūt ei. Sed artificiose sapientia ihu oñs amoris opibus sic cōclufit. d. Dimittunt ei pcā multa &c. Nā dilectio ihu remiffiōis pci quo ad culpā se hēt p̄ modū effectus uno mō. Ideo. n. deū m̄tū diligimus q̄ in remiffiōe multoz̄ p̄cōz̄ multā dilectionem accipimus: & sic diligimus eū de suo: & sic p̄or̄ dicit multū: q̄ multū dimiffum est ei. Et in dimiffiōe m̄tū ē ei datū de dilectiōe dei: licet et̄ ip̄a dilectio aliquo mō sit eā dimiffiōis pci. Est & alia dilcō quo ad obligationē pene: & hec cātur a dilectiōe opante opa penitētie satisfactiue. Et q̄ de his opibus fuerat locutus phiseo in commēdatiōe magdalene: ideo q̄tū ad hoc concludit. Remittunt ei pcā multa: qm̄ dilexit multū. Feruidus. n. dilcōnis actus interior & extior ē eā dimiffiōis pene & sepe totalis. Sic ergo dimiffio culpe cāt dilectionem p̄ cognitionē bñficii. Exercitiū dilectionis & charitatis recepte cāt debiti dimiffionem: alias aut̄ scias q̄ infusio dilectiōis delet culpā. Recognitio talis dilectiōis ex strenua opatiōe seipsa auget grām & remittit pcā. Audisti effectū defēsiōis: audi p̄fectum iustificatiōis. Nam illis impiis q̄ murmura bāt ihm̄ pcā dimittere ex sua pertinacia neglectis quos excecavit malitia serpētina. Sicut. n. serpētes moniuntur odore uinee: sic isti odore xp̄i misericordie die his inq̄ contēptis iterato dixit ad mulierē. Fi des tua te saluā fecit: uade i pace. Et sibi addit̄ processus in bono & in opando quies in animo: ut se per quiescat sine cōscientie stimulo & appetitu in quieto: & semp̄ p̄cedit in melius: excludo ocio delidioso. Nota aut̄ q̄ ut ostendat iesus necessitatem gr̄e dicit: q̄ duo debitores nō hnt̄ unde reddant. Vnde amb. Fleu mihi si nō petiero concedi mihi debitū: & ita nō est dubium q̄ plus debet q̄ plus accipit: secūdū homines plus fortasse offēdit qui plus debuit: sed per misericordiam dominicā mutatur: ut amplius diligit qui amplius dedit. si tñ grām cōsequat̄. Et ideo q̄ nihil ē qd̄ digne dofferē possimut: ue mihi si nō dilexero. Reddamus ergo amorē pro debito: hec Amb. Nota et̄ quō ih̄s n̄ ocū excludit: i eo q̄ feneratorē se dicit: qui capitale gr̄e requirit cū usura opatiōis strenue. Sed & hypocritam excludit: q̄ tal̄ fenerator pecuniā cōgnoscit: un̄ & imaginē & similitudinē requirit: quā dedit. Licet aut̄ iter doctores tā grecoz̄ q̄ latiorum sit opinio hāc nō esse magdalena Mariā sororē lazari: sed quandā aliā: Augu. tñ de cōsensu euāgelistaz̄ credit fuisse eandē: qd̄ et̄ probat per textū ioan. vi. de sorore. d. q̄ maria erat q̄ unxerat dñm ungueto & exsit: cuius fr̄ infirmabat̄. Vnde & i textu euāgelii pater q̄ repetit̄ actus unctiōis quē lucas dicit: & hoc añ oēs alias unctiōes: un̄ & post ante sex dies pasche: itez̄ ūxit pedes iesu: ut dicit̄ ioan. xii. & tūc et̄ forte effudit unguetū sup̄ caput ut d̄ Mat. xxvi. Licet. n. potuisset eē p̄ma de pedibus i domo Marthe & Marie: & una alia de capite i domo simonis: aliq̄ tñ dicūt q̄ totū fuit in do

mo simonis: simul ubi & ille due sorores dicūt ei fecisse cenā tāq̄ i domo familiaris sui: cū ipse eēt p̄cipales dñe castri: un̄ & Lazarus d̄ a bethania de castello Marie & Marthe soroz̄ eius. Quod ista eadē fuerit maria satis oñditur Mar. ultimo. ubi d̄ q̄ p̄mo apparuit marie magdalene: de qua eiecerat vultu demōia. Huic s̄ritie cōcordat Greg. & uniuersa liter tota romana eccl̄ia istud tenet q̄ euangelium huius peccatricis ponit i festo marie sororis lazari. In hoc aut̄ magis credendū est latinis q̄ grecis: q̄ apud eos i regiōe marsilie p̄dicauit: & ibi. xxx. auis i spelūca permāsit: & sacerdoti scō se manifestans illā se peccatricē eē dixit: & ibi corpus suū diu honorifice regeuit: & i eadē regione corpus marthe sororis sue. Nō debet igit̄ dubitari mariā magdalena hanc peccatricē fuisse. Vidisti ergo i br̄a peccatrice quō iesus peccata dimittit motu deuotionis: si proprie: nūc i paralytico uide quomodo ih̄s peccata dimittit merito itercessiōis aliene. De quo Nath. ix. & Mar. ii. & luce. v. dicit̄: q̄ quattuor uiri i grabato non inuenientes qua pte illū inferrent: ascēderunt supra tectū: & p̄ regulas illum submiserunt ante xp̄m. Vbi attende quattuor
 Iplius paralyti destructionē
 Feruentium maguam deuotionem
 Iesu christi miserationem
 Pharisoz̄ malignam detractionem.
 Circa paralytici egritudinē: attēde q̄ paralyphas d̄ dissolutio. & ē aliqñ particularis: aliqñ uniuersalis: & significat de stitutionē uirtutū: & relaxationem ad pcā carnis. De hac d̄ Hieremie. xxxi. Vsq̄ quo deliciis dissolueris filia uaga: Priuat aut̄ sensum & motū: & aliqbus facit motū tremulū. Priuat. n. sensum i illis talibus: ut nō sētiāt q̄ttuor q̄ sētiāt ē utile. Primū diabolicas tētatiōes: & hoc facit p̄m̄ cōsentus & usus: q̄ scdm̄ Hiero. nō sentit q̄ cōsētit. De talibus d̄ Prouer. xxiii. Vulnerauerūt me & nō dolui: traxerūt & nō sensi. Secūdū dñas suauitates: h̄i fecit amor iumētinus: de quo i ps̄. Posuerūt me a bominationē sibi. Has seruauerūt illi qbus māna fuit ad nauseā: Nume. xi. Quis dabit nobis carnes ad uescēdū. Et illud ibidē. Nihil aliud ispiriūt oculi n̄ri nisi mana. Et illud Treno. iiii. Qui nutriebāt in croceis amplexati sūt stercora. Tertū miserā p̄pam: & h̄i facit amor cecus sui: & p̄sūptuosus. Eccl̄. x. Quid sup̄bis ēra & cinis: Et q̄ qñ hō infirmatē sentit: deus ipsos defectus p̄ficiat: ideo d̄ i ps̄. xxx. Infirmata ē i paup̄tate uirtus mea. Et illd̄ ps̄. lxvii. Tu uero p̄fecisti eā. Quartū amor auarus rei temporalis sente nō facit p̄xiōz̄ afflictiōes: ideo de auaro d̄ Exo. x. Tribus diebus nemo uidit frēm suum: nec se mouit de loco i quo erat. Nō mouetur ad deū p̄ timorē & amorē. Et si aliquo mō mouetur hēt motū tremulū nō regulatū: q̄ timore pene aliq̄tulū tremit: sed opus bonū n̄ p̄ficiat. Et duo timores in misero tali collocat̄. Timor enim feruilis ipsūm pungit: & timor carnis sue eū retrahit. Isti sūt s̄ses ceruo: de quo d̄ q̄ hēt cor tumidū

sed utinā cū ceruo recipient antidotum. Nam dī q̄ comedit herbas medicinales: ex quibus cor cōfortatur: & os suū cartilogo in eius corde generat: ex quo cor medicinale efficit. He herbe sunt opationes xpi uite maxie dolores & passiōes crucis sue quas comestio confortat cor ad aggrediendū ardua. Os. i. robur in corde generat ad sufferēdū diuersa aduersa: & ex tūc cor illud ē medicinale: ta in se q̄ i aliis ad purgandum peccā. Cause paralysis sunt tres.

Aliqñ nimia frigiditas: hec est auaricia

Aliquando hūorū supfluitas: hec est luxuria

Aliquando neruorū incisiō: hec est superbia et presūptio: quia proprii sentimenti neruū uulnerat. Ecce q̄ malus est lectus palytici: uere uniuersū stratum eius uersatū est in infirmitate eius. Circa deuotio nem offerentium attende sex que essent necessaria in prelati.

Primū ē manifesta uirtutū pfectio: quod notat cū dicitur: ecce inquit uiri &c.

Secundū est quadratura oīum uirtutū cōsuetudinarū: ut sint quattuor

Tertium ē supportatio pxiōrū ifirmorū: ut portēt in lecto ifirmū. s. palyticū.

Quartū ē ut sollicitudo circa pximū curatōis: & q̄ rant inferre eū ante iesū.

Quintū ē ut hēant ad eū: nō carnalē: sed spūalē affectū: ut solū ppter deū & celeste premiū: ideo dī q̄ ascenderūt sup tectū.

Sextū est q̄ pntent eū ad iesum p cōpassionis affectū: & deuote ofonifictū: unde Exo. xxviii. de aarō dī: q̄ portabat noīa filioꝝ israel sup utrūq̄ hūerū: ob recordationē. Multa ergo fuit deuotio offerētū hūc palyticū. Circa cōpassionē iesu piissimi attēde q̄ magne pietatis fuit respicere fidē alienā unde pmo ipsum cōfortat: ut qui fidē alienā respexerat sibi ppiam ifundat: cū dicit. Cōfide fili. O uerbū dulcissimū: despectū & debilē totis mēbroꝝ cōpagnibus dissolutū filiū uocat: quē phisei nō dignarent aspicere. Nā scelestissimos peccōres iesus gl'iat sibi adoptare p grām: ut in eorū infirmitate se ostēdat oīpotentē: un' istis uidetur dicere uerbū potētie Cōfidite: ego sū nolite timere Mar. vi. Et illud ioānis. xvi. Cōfidite ego uici mūdū. Et uerbū sapie eorū intima scrutātis. Sicut dixit Mat. ix. Cōfide filia fides tua te salua fecit. Sed & dicit eis uerbū pietatis & clemētie: ut eis dicatur. Bñdictus uir qui cōfidit in dño: & erit dominus fiducia eius. Nā peccā liberaliter donat cū dicit. Dimittuntur tibi peccata tua: ubi sic dicit Hiero. Remouet pmo infirmitatis cā: ut sequat' sanitas pfecta. Vide. iiii. detrahētū impugnationē. Nā ceperūt quidā de scribis dicere i fra se: hic blasphematur. Quis pōt peccata dimittere: nisi solus deus. O ipii phisei quis pōt intueni cordis secreta: nisi solus deus. Ergo qa corda ur̄a uideo ego sū q̄ peccā dimitto. Et ego sū qui dico unicuiq̄ saluatico iuxta illud E sa. xliii. Ego sū qui deleo iniquitates tuas propter me. O uerissimū uerbū. Ego

sū qui deleo: qa ego solus peccā dimitto: sed pp me quia i merito meo: unicuiq̄ enī p meā hūilitatē in me ipso merui quicq̄d ipsi ex diuina pietate cōcessi. Intellexerūt ergo & bene: licet maligne nō creditērūt: qa iesus se dicebat deū. Et ideo hāc opimonē cōfirmat: nō excludit cū manifestat & ex nomie sue hūanitatis dicit. Ut sciatis quia filius hoīs hēt potēstatē in terra dimittēdi peccā. In terra dicit nō super terrā: hoc ē i celo: quia nō sūt ibi peccā. Subtus terrā in iferno peccā sūt eterna. In terra uero. s. i hac uita sūt remissibilia. Quō autē sequit' ista cōsequētia dēū est supra: cū de xp̄i misericordia ageret. Attēde q̄ hostilitas detrahētū occasionaliter iuuat: ut maius largiret' bñficiū: un' dedit ifirmo robur pfectū cōtra triplicē eius defectū. Nā uix poterat caput leuare: cōtra q̄ dicit. Surge deficiebat i oī robore. Cōtra quod dicit: tolle lectū tuū. Nō poterat ambulare: contra quod dicit: uade. Sed tūc peccator surgit qñ peccm̄ delent: portat lectū in quo iacuit: qñ peccatū in quo delectationē recepit: i cruciatū oīs p̄nie cōuertit. Et tūc domū suā uadit: qñ cōsciam suā diligenter discuit. Sic ergo apparuit quō pietas iesu accepit dimittēdi peccā p actionē itercēssōis aliene. Tertio attēde sūma pietatē iesu cōdonantis & miserētis peccā sūpta occasione a conatu accusati onis fraudulēte. Vide q̄ propriū ē bñdicti iesu uelle miserēdi & peccā dimittere: nō ex detrahētōe & murmuratiōe: nec ifidiis malignantiū potuit ab ipēdenda misericordia peccatoribus reuocari. Interroga martheū publicanū: & zacheū pusillū: & fraudulentū. Interroga peccatricē m̄ ierē: interroga palyticū: interroga hāc de qua ē sermo in adulterio de phenā. Et oēs una uoce clamabūt. Ecce agnus dei &c. In historia autē deprehēse in adulterio mulieris considera conditiones.

Cetus accusātis

Christi misērentis

Mulieris in medio stantis

Primo in cetu phariseorū fuerūt duo: subdola adulator: & fallax iterrogatio. Adulatio qa sibi blādiūt nō magisterii: cuius nolūt eē discipuli: ut securius & insuspecte procedāt. Secūdo fallax iterrogatō: un' ostēdūt publicū flagitiū: hec mulier mō dephenā ē in adulterio. Allegat legis edictū. In lege autē moyses mādauit huiusmōi lapidari: & puocat ad p̄cipitiū. Tu autē qd dicis: & ipropant sibi scandalū dū adultera astat & turba. Attēde autē q̄ sicut dicit Aug. miraculis fama māfuetudis diuulgabat in ppl'o: un' hēbat famā: q̄ nullū emittebat a se desolatū & iō h̄ pauerūt sibi laqueū. Cogitauerūt enī q̄ nō posset rephenionē euadere: qa si dicit dimittat: perdet famam mansuetudinis. Si dicit lapidatur: perdet iustitiam legis. Si tacebit non se ostēdet doctorem uentatis: unde merito dī. Hoc autē dicebant tentantes eum ut possent acculare eum. Sed mentita est iniquitas sibi: quia semper cantabit cum propheta: propter ueritatem & mansuetudinem & iustitiā. Nā & ueritatē pferet: & iustitiam

non offendet: & mansuetudinē seruādo misericordiā ipendet. Ita q̄ erit iustitia rectus: ueritate clarus & mansuetudine pius. In iesu aut̄ fuerūt duo ostēsa: matura discussio: & iusta diffinitio: ex quibus secuta est: nō illoꝝ sed xp̄i intentio. s. mulieris absolutio. Primo poit̄ discussio matura simul & exēplaris in eo q̄ se inclinauit & digito in terra scripsit p̄ hoc informās iudices q̄ q̄n audiūt accusatores: non statim fulminēt sn̄iam: sed digito discretōis prius examinēt cam. Informat etiam quoscūq̄: ut q̄n audiat̄ uel uideat̄ pximi culpa indinet se ad suā infirmitatem cōsiderandā: & diligenter scribat malitiam pp̄am. Scribebat aut̄ ad significandū q̄ ipse est ille q̄ primo legē scripserat. Inclinatus autē scribebat in terra ad ostendendū q̄ inclinatio sua ad asūptionem carnis fecit eū scribere i terra carnis sue passibilis scripturā n̄se iformatōis. Et quia hoc fuit opus sumi amoris: ideo d̄ scribere digito. i. de spū sancto. Quid aut̄ scripserit licet multi multa dicāt: ego t̄n̄ literaliter credo q̄ illud scripserit quod postea expressit. s. qui sine peccato est &c. Et hec est sententia Augustini. Et illud uerbū cū uirtute iesu sufficienter poterat unicuiq̄ sua peccata i gerere: & inspectorem iesum demonstrare: ut pre uerecundia quam habuerat unus post unum exiit: incipietes a senioribus q̄ magis debuerūt erubescere: q̄ etas senectutis deber eē imaculata. Dum aut̄ in terra q̄ peccata eoz̄ d̄ scribere: oñdit se eis misericordiam attulisse nō peccatū. Inde olim dicebat̄ scriptū i lingue adamātino pp̄ iucussionem timoris: i cuius signum moysi lex scripta fuit i lapide: q̄ nō poterat peccatū delere. Sed b̄ndictus iesus scripsit i puluere: quia dat tantā spem uenie: ut modico cōtitiōis motu: & satisfactōis manu unusq̄sq̄ possit culpā suam delere in uirtute illius q̄ in puluere sue carnis scripsit l̄ras n̄se absolutiōis plenarie. Tūc aut̄ uere inclinauit se iesus deorsū: nō solū q̄ factus ē homo: sed q̄ paup̄imus & hūilimus hō despectissimus & opprobriatus: & nō solū mulieri subiectus uirtualit̄: sed iplis linguis blasphemātum: detrahētū: diffamātū: & sn̄antium uoluit cōfusi-biter eē subiectus: & q̄ plus est iesus creator omnium se subiecerat manibus capientū: uulnerātū: trahētū: decapillātū: & palmis & collaphis eū p̄cutētū. Sed & creaturis se i sensibilibus subiecerat & crudelissimā penā: ut uicula possent eū dure strigere: flagella penalit̄ cruetare: spine atrociter pūgere: clauis dilacerādo pforare: crux crucifixū tenere. Arūdo percutere: uela obūbrare: sputa turpiē adherere: lācea la teris intima penetrare. Et q̄ omnium ē tribilius mors aiām dinam eicere. His oibus uolūtarie se subiecit: q̄ nihil in eū potuissent agere: nisi p̄ salute nostra pius iesus se eis uolūtarie subiecit. Et t̄n̄ se deorsū icl̄iauit q̄ sub lapide mortuus iacuit: nō potuisset plus descēder̄: nec se plus icl̄iat̄ cui oēs electoꝝ pene icarnate dicuntur. Fuit igit̄ in ih̄u discretio matura fuit i xp̄o diffinitio iusta. Qui sine pcō &c. Qui. n. se icl̄iabat hu-

milit̄ expectans eoz̄ erubescētā & conuersionē a suis sceleribus: dū uideret eos pseuerātes in q̄nōis fraudibus sn̄tiā protulit legis cōseruatiuā: sceleris repercussiuā: mulieris liberatiuā. Nā sicut dicit Aug. nō dicit. Nō lapidat̄: ne cōtra legē dicere uideret̄. Absit aut̄ q̄ diceret: lapidat̄. Venit. n. non p̄deret̄ q̄ inenerat: sed q̄rere quod pierat. Quid ergo r̄ndit. Qui sine pcō est &c. Hec ē uox iustitie: lapidem mittat: q. d. Impleat̄ lex: sed nō a p̄uicatoribus legis. Oñdit aut̄ eos eē tales q̄ magis q̄ mulier digni erāt lapidari. Et ideo si debuit lex obseruari: debuerūt simul cū muliere occidi. Hūierūt ergo fugere mortis filii: q̄ nec fontē cognoscebant gr̄e & uenie ih̄m: nec uolebāt legis subire supplicū: nec inspectoris suoz̄ scelez̄ ih̄m potant̄ sustinere uultū: & ideo petūt fuge presidū. Sed pius iesus itez̄ se icl̄inās scribebat i terra ad l̄ram: ut eis liberā exeūdi facultatē tribueret: uultū dedinās ab eis. Sic igit̄ sc̄m Aug. Illi uoce iustitie tāq̄ tello percussit sese respitētes: & se reos inueniētes: unus post aliū oēs recesserūt. Vñ glo. sup̄ illud: Incipietes a senioribus q̄ forte magis erāt rei: & remāsit solus iesus & mulier i medio stās. Au. Credo frita ē illa mulier: ab illo se p̄uiciendā timebat: i quo pc̄m inueniri nō poterat. Sed q̄ aduersarios repleuerat ligua iustitie: i illā leuat̄ oculos misericordie. Exiit ergo se ad soluedā miserā q̄ se icl̄inauerat ad sustinēdū p̄ ip̄a penā. Mulieri ait. Vbi sūt q̄ te accusabāt? Ad hec nō r̄ndit mulier tremefacta sibi maxie conscia: sed eā cōfortauit. Nemo te cōdēnauit. Ad hec te spondit leta. Nemo d̄ne. Nec ego te condēnabo. Qui solus uerus iudex: & a me forte dānari timuisti: q̄ i me pc̄m nō inuenisti. O dulcis simū uerbū: Nec ego te cōdēnabo. Quis ergo me cōdēnabit d̄ne iesu: cū tibi p̄ omne iudiciū dederit. Si deus p̄ nobis: q̄s cōtra nos? Si iesus absoluit. q̄s ē qui cōdēnet? Iesus mihi adiutor sit: nō timebo qd̄ faciat mihi hō. D̄ne ih̄u: data est tibi oīs ptās in celo & i terra. Dic ergo misero pc̄cōri iugis i oculis tuis adulfo. Nec ego te cōdēnabo. Relicti sūt duo soli: miseria & misericordia: & ego tibi soli peccauit̄: & malū corā te feci. Tu solus ispicias mea scelera: cui fit soli occulte iuria: dicit ergo. Nec ego te cōdēnabo. Et b̄n̄ d̄ne iesu cōdēnatio ē sc̄m nomen tuū: ut qd̄ noiaris saluator. Sed neq̄ laues t̄i minibus q̄ odis iniquitatē: uñ & absolute in d̄ctis peccare: & ipois b̄n̄ agere. d. Vade: & amplius noli peccare. Similr̄ duo fuerūt i muliere: p̄ci flagitium: & remissiōis b̄n̄ficiū: que ex d̄cis patēt. Vides ergo q̄ b̄ndictus ih̄s delectat̄ dimittere pcā penitentibus: merito ergo d̄m̄ ē. Iesus laxans teatus. Iesus unguentis redolēs Cap. xxiiii. Via tāta sollicitudie curauit aliq̄z̄ pcā delere. Iere piissimus iesus tot̄ ūguētis misericordie redolebat. Nec mix̄ q̄ hūc ūxerat deus p̄ spū sc̄o & uirtute i assumpta natura: qd̄ fuit sibi p̄uif m̄ icōicabile cuiuscūq̄ alii creature: pp̄tea inqt̄ ps. xliiii. Vixit te deus deus tuus. Licet autem

unguentorum tuorum. Tamen litteraliter unguentis redoluit: quādo deuotissima magdalena domini ante passionem pedes unxit. Et ante sex dies pasche iterum unxit pedes iesu: & tūc uel alias fracto alabro effudit unguētum super caput ipsius recumbentis: quod in sabbato palmarū admiuus de primo traditur ex enāgelis fore factū: tūc & domus implera est ex odore. Et i typo futurorum peruerforum impugnantium perfectionis unguentum mentium uacatum unctioni capitis & pedum iesu. Iudas proditor bono odore ē mortuus: nā uoluit uēderē de quo pedes domini & caput debebāt mungi: & cuius mors & sepultura preuenitur: & i laude operis & preconium operātis per totū mundum euangelium predicari. O domine deus cū quanto dolore refero q̄ nunc iudam uideo resuscitatū: qui & indigne refert hanc perfectissimam unctionem: & fremit dētibus iracūdie: & huic sancte molestus ē mulieri. Hec mulier ē paupercula tua a mūdāna necessitate conuersa religio: que sibi nil tpalium retinens: tā de propriis q̄ de alienis pedes tuos q̄ bone iesu in fatigatis pauperibus perūgere sagit: q̄ more magdalene p̄ferre bis facit. Nā p̄mo iungit: dum oīa sua pauperibus distribuit. Secundo iungit: dū deuotioni fidelīū sibi tpalia offerētium ad distribuēda paupibus aliis inducit nihil ab eis uolēs accipere p̄ter necessariū uictum. Hoc iudas indigne fert falsus paup: & uerus p̄do. & fremit in mulierē quia non amat sīl em expropriationē. Sed & ipse paupes inuenit: qui unguentū dñico corpori subtrahūt: ut. xxx. uendat denariis & eorū non tā necessitati q̄ rapacitati donec q̄ sunt de quibus ē ei dē iude qui fur & loculos hēns: ubi illi qui uolūt eē pauperes sine defectu: & humiles sine despectu patiētes sine iuria: austeri sine aliqua corporis molestia: immo q̄ monstruosū est & ifemales uolunt eē paupes opulenti: hūiles fastidiosi: patientes caudici: penitentes lasciuī: religiosi relaxati: magni librariū: plati nō curati: cōtēpnentes mūdū: & ipsū brachiū ferreis amplexantes. Iā reuertamur ad p̄mum obsequiū magdalene cuius p̄ uniuersū orbem adhuc flagrat unguentū: & secundū triplicē significationē eam legimus tribus uicibus passe dño unctionē secundū figurā inchoantū: p̄ficiētū: & p̄fectore. Et licet in magdalene ope: possimus cōsiderare ista ut.

In primo domini pedibus parauerit amare contritionis unguentum.

In secūdo parauerit capiti iesu deuote laudis iubilū ut fuerit unguentum deuotionis.

In tertio pauent toti corpi iesu ut sit unguētū pie & sine subuentōis: quā iā in se p̄fecta digne salutaliene irēdit: tñ ipsius unguenti & aliare duare de q̄ bus Mar. ultio scribit. Cōiūgamus & cōsideremus bñdictū iesum in illis tribus maris: quasi in tribus statibus spūalibus redolere unguentis. Et cōsideremus in illis tribus deuote aīe xp̄i spōse respectu dī octi iesu triplicē statū: triplicē actū: triplicē cōtractū

Sed qd̄ ibi dī. Maria magdalene: maria iacobi & Salome emerūt aromata ut uēietes ungerēt iesū. Nā status triplex aīe significat in hoc triplici unctione cōtractus in sollicita mercatiōe. Emerūt inqt̄ aromata. Nā litteraliter sicut xp̄m in uita ardētē dilexerūt. Ita & in morte ipsū deuote ungere q̄sierūt ut corpus mortuū possēt a putredie cōseruare. Sed errabāt bōe mulieres: q̄a ibalsamatū corpus dñi iesu unctione diuinitatis: & si mille anīs stensset sine aīa nullā recipe poterat corporis corruptelā. Nobis ergo necessaria ē unctio: q̄a sumus corpus eius & mēbra de mēbris. In q̄bus multas corruptōes patitur spūalis uita dñi iesu: nisi mystico unguēto sepius ungetur. Sed p̄mo uideamus triplicē statū aīe per has triplices mulieres mystice designatū. s.

Cōuersionis Cōuersionis Consumationis. Primus est status in magdalena designatus: de qua luce. vii. dī q̄ erat peccatrix. Et Mar. ultio q̄ de ea vii. eiecerat demōia: que a peccatore cōuerso p̄ gratiam auferūt. Huic statui cōuersionis duo sūt necessaria que sūt magdalene. i. cōuersionis mācipia. s. Retētio memoriē & Sollicitudo diligentie. Quia mēorie ē p̄terita mala plāgere: & debet eē ca pax suorū malorū sine extenuatiōe & diminutiōne: de magnis nō faciat pua: & de multis nō faciat pauca ut dicat cū ps. Iniquitates mee supgressē sūt caput meū: & multiplicatē sūt sup numere &c. Debet eē mēoria tenax sine obliuōe: & sine interruptiōne: ut sp̄ recordet & dicat. Iniquitatē meā ego cognosco & peccm̄ meū cōtra me ē sp̄. Sollicitudo diligentie debet eē audax sine dubitatiōe: & sine dilatiōe ut nō dubitet accipere opa p̄nie: & nō differat i choare. Debet eē uerax sine sūlatiōe ut nō simulet se agere bonū quod nō facit: nec dissimulet i se eē malū qd̄ callide agit. Et si ista duo mācipia fuerit bñ obsequiosa: durabit magdalene i cōuersionis bñficio. Secundus status ē cōuersatiōis: designatus p̄ mariā iacobi q̄ interpretat̄ luctator: q̄ post cōuersionē qd̄a est lucta in cōuersatiōe uirtuosa. De qua ad eph. ultio. Nō est nobis colluctatio aduersus carnē & sanguinē In cuius figura iacob luctabat̄ Gen. xxxiii. Huic sūt necessaria duo mācipia: intellectus & opatio unū istruat: & aliud pagat. Intellectus debet esse subtilis sine nube ignoratiōis: & fidelis sine errore perfidie. Opatio hūilis sine timore superbie: & hilans sine torpore accidie. Tertius status cōsumatiōis significat p̄ mariā salome. Interpretatur enī salome pacifica: quia aīa in perfectione consumata iesū sc̄ipit in quiete pectoris sui. Et secūdi paly. xxiii. dī de io sia uiro in uirtutibus consumato. Colligam te ad patres tuos: & infereris in sepulchro tuo in pace.

Huic sūt duo mācipia necessaria. s. incensus charitatis ardor: & luosus uirtutis splendor: ut p̄mo uerhementer afficiatur ad diligendum deum in tantum ut quasi tota transeat in dilectum: & per unguēta celestia filius dei de celo descendēs attulit: quorum odorem senserat sponsa: que clamabat in canticis. Trahe me post te: curemus in odorē

omnes spiritus angelicos uideatur nūtiare dilectio quia languet amore suo: & dicat cū ps. Defecit caro mea & cor meum: deus cordis mei & pars mea deus in eternum. Et hec charitas debet eē simul ardens per dilectionē & feruens per delectationem. Splendor uirtutis tantum illuceat: ut claustra carnis in cogitatione transcendat: semper tamen in cognitione se deficere recognoscat: ut dicat illud prime ad Cor. xiii. Nunc experte cognosco: tunc autē cognoscam sicut & cognitus sum. Et hec cognitio debet eē prudens per discretionem: ut sciat qd statui suo cōpetat: & tamē supereminēs per supnā irradiationē ut sciat se non proprio lumine uidere que uidet. De hac exēplum habemus in raptu pauli quī audiuit archana uerba que non licet homini loqui. Sed in his parum pōt doctrina humana. Sēnt autē experientia. Nam & paulus qui fuit raptus in paradysum dei: uidit ea que nō licet homini loq. Et moyses post uisionē dei in monte dicit se inexpeditionis lingue q̄ heri q̄ nudius tertius effectum: parum est enim quicqd in hac uita anima sentit respectu huius quod est: & adhuc multo minus est quod dicere pōt. Post triplicem anime statum uideamus triplicem actum unctionis: & triplex unguentum. Nam

Conuersio habet unguētū corporalis piūe

Conuersatio tēporalis iustitie

Consumatio spiritualis letitie.

Primum fuit unguētū magdalene de qua dicit Io. xii. q̄ domus impleta ē ex odore unguenti. Nō hī despiciere hoc unguentum sancte peccatrici: q̄ odor penitentie spirat usq; ad supercelestes manliones spirituū bonorū ut sit gaudium angelis dei super uno peccatore penitentiā agente &c. Vide q̄ angelis est gaudii ad exaltationem: sed hominibus est exēplum ad correptionē: & fit de herbis amaris que in nostro habētur hortulo: quas facile inuenit homo: si iniquitates suas sine dissimulatione recognitat. Cum istis herbis amaris ad ignem feruētis amoris aromata misceantur. Myrha inqt sponsa Cant. iii. & alōe cum oībus piis unguētis: utriq; at amarissimū & a preseruandis corruptiōibus aptū & duplicem amaritudinem in penitente figurant.

Prima est amaritudo mortis cum incertitudine hore. Secunda ē incertitudo iudicii cū incertitudine sententie: ex quibus amarā cōficitur & pungitiuum unguentū. Secundum fuit unguentū strenuitatis & iustitie quo unctus est dauid: manfortis & pulchro aspectu: de quo dicitur in ps. Inueni dauid seruū meū &c. Hoc unguētum conficitur ex oleo & balsamo. Oleum lucet & balsamū redolet: quia ex operibus iustitie procedit lucida consciētia & odorifera fama: ut uideamus bona nō solū corā deo: sed etiam coram omnibus hominibus.

Hoc est sanctum crisma quo unguuntur spūales athlete ecclesie tā pugiles q̄ prelati: q̄ hoc odore debent ipsi singulariter fragrare: q̄ sunt ubera spōse: ut unicuiq; eorum ueraciter possit dici illud Car.

primo. Meliora sūt ubera tua uino fragrātia unguētis optimis. Hoc unguētū multū ē euaporatiuū maxime propter balsamū: quia sancta uita in talibus spargit odorem suū: ut quilibet eorū possit dicere illud. Eccle. xxiii. Quasi balsamū nō mixtum odor meus. Dicitur q̄ balsamū purū hoc modo cognoscitur: q̄ si gutta eius in lacte caprino ponatur: lac coagulatur & gutta descendit ad fundū: sophisticum uero in aqua supernat. O q̄ mirabile ē illud experimentū: per lac caprinū intelligo excessi uas cōmēdationes adulantium de uite perfectiōe. Sed uerum balsamū in sancto uiro lac coagulari facit: quia uerba adulatoria in uane blandientibus trīstia sue faciei & dura increpatione restringit: & ad sua congregatus intima ad fundū sue uilitatis descendit. O q̄ uerum signū ē: q̄ ē balsamū uerū quādo suū sibi retinet & restituit alienū: sed sophisticū in aqua supernat: q̄a cui ueritas nō subsistit: statim laudi quātūcūq; modice aures aperit: facie hilare scit: & totū in illorum applausum se spargit. Tertiuū ē unguentum spiritualis letitie: quo ungitur summus sacerdos Aaron: sicut in ps. dicit. Sicut unguētū in capite quod descendit in barbā barbā Aarō quod descendit in orā uestimēti eius: hec spūalis letitia a xpo capite principali descendit in capitibus prelatorū: & descendit in barbā. i. in eorum opera infirma siue extrema: quia tā in arduis q̄ in paruis letitiā spiritualem ostendūt. Hī sancti prelati ecclesie debebant portare in uberibus suis utriq; unguentum & conuersationis strenue per opa actiue & spiritualis letitie per gustū cōtēplatiue: ut in primo sint reges & strenui bellatores: & in secūdo sint pontifices & deuoti oratores: unde hoc unguentū conficitur ex nardo deuotionis & thure orationis. De nardo Cant. i. Nardus mea dedit odore suauitatis. Nardus herba ē humilis crescens in cacumine montis multos emittens capillos calefaciēs & desiccans. Hec ē spiritualis letitia: quia consolatur deus eos qui se reputant uiles: cum tamē in eminētia uirtutū habeant statum suum. Et multos capillos affectuosarum meditationum emittunt: & in igne diuini amoris ardent: quē tamen in terra cōhibent per humilitatis conuersationē: & a se omnem carnīs abdicant uoluptatem. Bona nardus est ista: de qua dicitur q̄ non multum reddit odorem: nisi conteratur: quia nec sancti uiri suam sanctitatē ostēdunt nisi necessitate cogente: & maxime quando tribulationibus conteruntur: ut Iob: uel quando p manifestationem suorum magnalium pseudo cōfunditur: sicut fuit in paulo. Audi de thure Cant. iii. Odor uestimentorum tuorum sicut odor thuris. Ibi enumerātur diuersa unguenta & omīa aromata: quia anima orationi dedita ex diuina influenza omni uirtuti redditur perfecta: in tantum q̄ tota sua conuersatio uidetur odor thuris: quia aperte in oculis omnium clarescit: quia totus est mente & corpore sine fictione translatus in deum. Sicut. n. odor thuris soli deo offertur: sic & tota eius inten-

tio deo conformatur: & in ipso solo stabilitur. Et hoc est illud unum quod maria elegit. Et quia de dei bonitate nihil dubitat: quin semper quod melius est faciat: ideo eius oratio semper faciem suam in deum stabilir: & ab omni uanitate excludit: & sepi in deo letitiam reddit: ut de ea dici possit illud pmi Re. i. Vultus eius non sunt amplius in diuersa mutati: hec autem unguenta tria triplici uenundantur contractu. In triplici apotheca a triplici unguentaria. Nam conuersio emit suum unguentum a quadam discreta unguentaria que dicitur sacerdotalis iurisdictione que collata est petro & successoribus suis tam illis qui uoluptati sunt in plenitudine potestatis: quam in parte sue sollicitudinis quibus omnibus affectus pietatis iesu per insufflationem sui flatus committitur: cum dicitur lo. xx. Accipite spiritum sanctum: quoque remiseritis peccata remittuntur eis: & quorum retinueritis retenta sunt. Illud autem unguentum sumitur de apotheca discipline. scilicet de ordinata eorum correctione. De qua ad hebre. xii. Omnis disciplina in presenti uideretur non esse gaudium sed meroris. Et ibidem in disciplina perseverare tanquam filius uobis offert se deus. Emitur autem donatio confessionis legitime. Conuersatio emit unguentum suum a quadam unguentaria que uocatur lectio studiosa: que impletur per opera que legitur in scriptura. Et illud sumitur de apotheca sacre scripture. Non extranee in qua sunt precepta & salubria consilia uirtutis eius. De hac prime ad thym. iiiii. Attende lectioni: exhortationi: & doctrine &c. & sequitur. Hoc non faciens & temetipsum saluum facies: & eos qui te audiunt. Quia sicut pigua pecora signa sunt boni pastoris. Sic disciplinata uita & ordinata familia signum sunt boni doctoris. Emitur autem a deuotione obediencie & adimpletionis strenue: quia obedire debemus sacre lectioni: adimpleamus precepta: imitemur exempla: declinemus prohibita: acquiescamus consiliis: & non abutamur permissis: secundum ad Cor. ii. Ideo scripsi uobis ut cognoscatur experimentum uestrum: an in omnibus obediens sitis.

Consumatio emit unguentum a quadam subtili unguentaria & sublimi: que uocatur contemplatio. Abac. ii. Super custodiam meam stabo: & signa gradum meum super munitionem: & contemplantur ut uideam quid dicat mihi: & quod respondeat ad arguerem me. Contemplatio est liber & perspicax mentis intuitus in tres respiciens partes usquequaque diffusas ad omnia que proponuntur. Sumitur autem hoc unguentum de apotheca sapientie: quam paulus loquitur inter perfectos. Hic enim sanctus in sapientia sua manet: sicut dicitur Eccl. xxvii. Istud unguentum emitur denario aureo. scilicet cordis munditia quam denarius non est reprobatus propter infidelitatem. Nec falsus per simulationem. Nec fractus per interruptionem: sed formatus in fide & ueritate: & ad similitudinem christi uite: & finali perseverantia rotundatus. De quo Mat. v. Beati mundo corde &c. His unguentis iesus inungitur: sed primum funditur ad pedes: quia anima a sua conuersione se humiliat: & solum in his que sue sunt utilitatis de-

lectabiliter se occupat: propter quod luce. vii. dicitur quod benedicta magdalena osculabatur pedes iesu: & unguento ungebat. Secundum funditur ad caput: dum rectitudinem iustitie obseruamus que in capite designatur: propter quod cetera membra regit. Sicut ceteras uirtutes regit iustitia. Mat. vi. Unge caput tuum: unctio capitis est copati christo in membris suis: quod pertinet ad rectitudinem sancte uite. Tertium unguentum pertinet ad totum corpus: ut in omni congenero operum nostrorum letitia manifestetur. Prouer. xxvii. Unguento & uanis odoribus delectatur cor: quia affectiones spiritualis letitie tollunt omne impedimentum difficultatis in opere uirtuoso. Quo contra de accidiosis dicitur Eccl. x. Musce morientes perdunt suauitatem unguenti: hec omnia unguenta perficitur benedictus unguentarius: de quo dicitur Eccl. xxviii. Unguentarius faciet pigmenta sanitatis & unctioes conficiet suauitatis quam unctus iesus qui christus dicitur ungit omnem animam quam sanat: ungit inquam in remissione peccatorum: ungit in strenuitate operum: ungit in perfectione consumata supernorum gustuum & affectuum. In cuius signum incipientes: unguentur intrantes ad statum primum in baptismo: unguentur proficientes in strenuo opere in confirmatione: unguentur exeuntes iam in perfectione confirmati & consumati qui debent in aplexu spiritus & nude uisionis assumi in extrema unctioe: ut sic & principio boni perfectus & consumatio in uncto iesu recognoscatur in eius interna & continua unctioe: Voluit autem ad passionem appropinquas iesus inungi: & super caput suum alabastrum frangi: in signum quod cum multa cordis letitia ex amore feruente & suauissimo ad nos pugil inunctus procedebat ad campum certaminis: & quod per fractionem sui mundissimi corporis in cruce tanquam lucidi alabastrum: & ab omni concupiscentia refrigerati effudebat unguentum gratie super omnes mentes electorum omnium: cuius odore tota domus uniuersalis creature suauissime debuit delectari excepta impietate caterua designata in iuda: quam sicut uenum humane nature uoluit hoc suauissimo odore mortis ruinam accipere: & in illa cruci structura: tanquam in uirtuosissima apotheca per expressionem sanguinis proprii benedictus iesus unguentarius hanc facit unguenta. Que Ber. xxii. Ser. super Cant. a paulo accipit ad quattuor reducta: dum ostendit eum nobis factum a deo sapientiam: iustitiam: sanctificationem: & redemptionem: quam a quattuor uirtutibus cardinalibus ipse exponit: per sanctificationem ipse accipiens temperantiam. Et per redemptionem fortitudinem prorsus copiosa redemptio: quia non gutta: sed unda sanguinis largiter per quinque corporis partes emanauit. Et postquam excusationem non habet quod in odore unguentorum horum non currunt: nisi ad quem miuime forte odor puenit. Sed iam in omnem terram exiit odor uite: quoniam misericordia domini plena est terra: & misericordia eius super omnia opera eius. Sic qui uitalis hanc sparsam ubique fragrantiam non sentit: & ob hoc non currit: aut mortuus est: aut putridus hec Ber. Et ibi probat quod nunquam fuerunt in aliquo uere uirtutes nisi quod de effusione unguenti iesu in me-

Iesus a fello latus
Iesus uoce laudatus

Iesus & lachrymatus
Iesus zelo armatus

Cap. i.

Iesus rex orbis ueniens
Iesus urbi cōpatiē

Iesus tēplum ingrediens

ribus fidelium diffunduntur. d. sic. Quid uobis cum uirtutibus qui dei uirtutē iēsum ignoratis? Vbi nā queſo uera prudentia niſi in xp̄i doctrina? Vnde & uera iuſtitia niſi de chriſti miſericordia? Et ubi uera tēperātia niſi in chriſti paſſione? Et ubi uera fortitudo niſi in chriſti paſſione? Et infra. Incaſſum quidem q̄s laborat in acq̄ſitione uirtutū ſi aliūde eas ſperādas putat q̄ a domino uirtutū. Cuius doctrina ſeminarium prudētie. Cuius miſericordia opus iuſtitie. Cuius uita ſpeculū tēperātie. Cuius mors inſigne ē fortitudinis: hec Ber. Vbi dicit q̄ unguēta ſpon ſi ſunt uirtutis fragrantie & ſuauiſſimae deſcendentis in ſponſam quibus attrahit in crucem poſt ipſū. Nā eius ſapiētia ē occultū fidei. Eius emiſſio arduū ſpei: ſūma bonitas incendium charitatis: & eius doctrina regula prudētie: eius uita forma tēperantie eius miſericordia inſuſio iuſtitie: eius ſtrenua paſſio uigoratio fortitudinis nature. Hi ſunt influxus ſpiritualis tracture dilecti iēſu quibus petit ſponſa ſe trahi poſt dilectū iēſu: & p̄mittit ſibi non ocio ſe recipere: ſed ſimul cū oībus hiſ q̄ ſibi uoluerint adhuc delectabiliter currere in odorem unguētōꝝ ſue precedentis: dirigētis: adiuuātis: & delectantis perſone: donec introducatur in cellā uinariā in qua inebriatur ab ubertate domus ſue: ut eam iā nō trahi oporteat odore longinquo ſed in amplexibus dilectiſſimi iēſu eternaliter conqueſcat. Et hic terminetur liber tertius qui plus q̄ credidi: diffudit ramos doctrine iēſu & miraculoſoꝝ operum: quibus ſua diuinitatē condeſcendētem humano generi in unione noſtre infirmitatis ſibi facte per aſſumptionem paſſibilis nature noſtre moſtrauit.

Explicit felicif lib̄ tertius arboris crucifixe uite iēſu.
Incipit eiusdem uite iēſu prologus quarti libri.

Vltiplicatis ramis perfectionis uite & doctrine iēſu & operationis miraculoſe multiplicis: & adheſione diſciplinans cohortis que omnia ſecundum proportionē radicis & ſtipitis huius ſacre arboris proceſſerunt. Iā tēpus eſt ut in hoc libro quarto hec felix arbor producat ad ſumū. Ita tñ q̄ eius ſinis p̄ncipio & medio appareat cōuenire. Nā in oībus premiſſis claret percurrenti quod ſcriptū ē: q̄ ſumus deus iēſus p̄ aſſūptā naturam ſemp̄ ab humilitate incipiens creature in ſuū ſumū uirtualiter reſcendat. Qui cū ſemper hunc ordinē ſeruaerit cōplēs quod. docuit maxime circa ſuū finē euidentēſſime demōſtrauit: dū ab humilitate aſcendit: & per ſacraſſimam crucis ſupplicii uſq̄ ad inferna deſcendens: & poſt uictor mortis glorioſe reſurgens ad dexterā dei patris eternaliter ſeſſurus aſcendens. Et quia ſancta mat̄ eccleſia in die palmarum filii dei iēſu incipit paſſionem: ideo hunc librum quartum ab hac die inchoantes dicimus.

Iesus a fello latus
Iesus uoce laudatus
Iesus & lachrymatus
Iesus zelo armatus

Iesus rex orbis ueniens.
Iesus urbi compatiens
Iesus tēplum ingrediens
Cap. i.

Trende q̄ i hoc facto domini ſaluatoris myſtico & mirabili cōprehenduntur multa deuota memorie rumināda: que ut facilius occurrerent memorie illius q̄ uult uitā xp̄i traſcurrere i uſtos meditādo uerſiculos: quod ſub uno poterat uerſiculo dici. In ſeptē multiplicauit q̄d & in aliis locis ſepe feci: ubi ſūt ſaluatoris facta myſtica & deuota: ut per multos reſpectus eiufdē factū licet ſint diuerſa opa multiplicetur & attēdat̄ deuotio meditātis. Et licet de quolibet poſſet per ſe cap̄m fieri ualde magnū: p̄p̄ cōiūctōnē memorie & breuitatis amore ſimul tractādo p̄ſtringo. In hoc autē facto myſtico continet̄ hiſtorialiter chriſti Reſeſſio de bethania ſūmo mane: Miſſio diſcipuloꝝ p̄ adductōne pulli & aſine. Seſſio xp̄i ſup̄ iumēta diſcipuloꝝ uestibus adornata Occuſus turbaz ipſū ut regē recipientium Proſtratio uestimētōꝝ in uia: Et ceſſio de arboribus ramorum oliuarū: Et batulatio & oblatio palmarū: Et omniū ſimul precedētū & ſequētū cōcors acclamatio: ut ſaluarentur p̄ potētā noui regis. Inſidiatio phariſeoz & increpatio dicētū ſibi ut diſcipulos: & turbas laudātes increparet. Cōpaſſio benigniſſima dñi iēſu cū uidiffet ſacrilegā ciuitatem: ſuper cuius futurū excidiū ſ uoces laudantiū cū magno ſletu aſſūpſit lamētū. Comotio totius ciuitatis pro gloria itroētis iēſu. Et ingreſſus i tēplū ubi ſymoniacos & rapaces & p̄p̄m latrocinio ſpoliantes: ſtupēdo miraculo eiecit de tēplo cū duro increpatōis uerbo. Ibiq̄ in tēplo multos ſanatis cecis & claudis & aliis infirmis acclamātibus pueris. Oſāna filio dauid i tēplo: & phariſei tabeſcētes inuidia & iracūdia diſſecati circūdederūt eū. Et oſtēdentes indignationē cordis ſui de laude p̄torū audierunt cōſutationē per uerbū p̄pheticū. Et iterū idigne ſerentes expulſionē ſuoz factoz de tēplo queſierūt a xp̄o. In qua potestate hoc faceret: ubi p̄ negatiuā niſi fuiſſent ceci eis plene m̄dit: & ſic benigniſſimus iēſus tota die cū eis diſputās ad ipſos cōuertēdos: & i oculis eoz facies dinitatis miracula & attrahens turbā gētiliū ad ſe: uoce ad ipſā dilapſa de clarificatione paterna ſic dicit. Ioannes paſſiois ſue modū & mirabilē fructū eis predicens: uſq̄ ad ueſperā p̄dicauit: & circūſpectis oībus ſicut dicit Mar. cū iā ueſpera eēt hora: quali aſpiceret ſi q̄s eum ex pietate in tota ciuitate ſacrilega inuitaret hoſpicio: & non inueniēs eū ſuis diſcipulis ē de ciuitate egreſſus famelicus & ieiunus. Qui tamē mane a popu

lo instabili fuerat cum tanta gloria introductus: & sic rediens bethaniā unde mane recesserat magnā terminauit dictam: ibiq; sicut dicit matheus. xxi. il-
lū fidelium cōuētū docebat de regno dei. Creditur autē q; sic omni die faciebat & fecerit: & sic cum ali-
is conflictatus fuerit & ieiunus sero redient in be-
thaniā usq; ad feriam quāntā in qua fecit paschalē
cenā i mōte syon. Attēde at q; dominus ueniēs
ad locū sue passionis & mortis uere ostēdit se deū:
ac p hoc uolūtate passū: hodie nāq; potētā sapiē-
tiā & bonitatē dei appropriatā i se patēter ondit.
Potētā mirabilē ostēdit i mutādo mētes dñōge ani-
malū: ut statim qñ discipuli suū proferrent domi-
niis dicētes: dominus hi opus habet: statim dimise-
rūt libere: ubi anthonomatice dicit dñs uniuersal'
Secūdo i attrahēdo ppl'm ad ipsū sic suscipiēdo
eū diuinis honoribus & regio fastu: ubi & attracti
fuerūt plurimi hostes sui. Tertio suā mirabilem
ostendit potētā qñ in tēplo solus inermis illos sa-
crilegos q; iā cōspirauerāt eū occidere sic eiecit de
tēplo: & per nullos fuit sibi resistere attēptatū. Di-
cit at Hiero. q; quoddā igneū & radiosū egredie-
batur de facie sue maiestatis i signe. Secūdo ostēdit
magnā sapiētā in cognitione futuroꝝ & cōtin-
gētū casualū & absentū: quorū cognitio ē pos-
sibilis soli deo. In hoc q; uidit ubi erant animalia:
in eo q; p̄dixit: q; domi dimitterent ea libera. Itē
i eo q; p̄dixit ruinā & destructionē illius impie ci-
uitatis: & ordinē quo euenit: ultra hoc etiam mira-
bilis sapiētia ipsā die i multis respōsionibus & pa-
rabolis illos phariseos cōfutauit aperte. Tertio
ostendit bonitatē altissime pietatis cordis sui i hu-
mili habitu quo aduenit: licet enim ita posset acci-
pere dextrariū etiā cuiuscūq; hostis sui sicut asinā:
uoluit tamē pietatē & māsuētudinē & humilitatē
ōndere sup iumētū despectū & māsuētū totū datū
obsequis hominū: nō adornatū auro uel serico: sed
uestimētis uilibus: apostoloz pauperū uoluit ad-
uenire. Secūdo sūme ondit bonitatem cordis sui:
quādo sic flebile lamētū assumpsit inter uoces lau-
dantiū & diuinū cultū & honorē regiū sibi offerē-
tiū super excidiū illius impie ciuitatis q; nec de sā-
guine uiui: nec de infamia mortuū potuit satiari.
Tertio ostendit affluētissimā bonitatē suam in
eo q; i tāto honore & applausu ciuitatis & omniū
subiectionē nō iuit ad palatiū: nec ad soliū regium
nec ad tribunal iudiciariū: ut faceret uictā de suis
facilegis homicidis qui iā eū suo firmo statuto oc-
ciderant: sed iuit ad tēplū ubi piissime illuminauit
cecos: erexit claudos: & multos sanauit infirmos.
Mansuetiss. me docuit mortē suā: & modum mor-
tis etiā cū alacritate p̄dixit: & uocās eum clarifica-
torē sui. Et ne ista bonitas i resolutionē degenera-
re uideret: eadē pietate qua sanauit infirmos: incre-
pauit incredulos: & expulit symoniacos: tēplū pur-
gans a sordibus i figura purgatiōis future p ipsū
tēplū ueri cordiū electorū. Sic ergo istū benedictū

tesum q; ut agnus māsuētus hodie uenit ad locū
uictime potes uidere deū oipotentē: sapiētē & op-
timū: ne tibi uilescat quod pro te dedit in morte
sic uolūtate preciosiss. mā uita suā. Preceptū. n. erat
in lege: ut decimo die agnus introduceret in ciui-
tatē ad locū imolationis fiende. xiiii. die: pp quod
ut ostenderet tibi iesus cū quāta prōptitudiue uo-
lūtatis ueniebat imolaturus pro te: cū tanto hono-
re uoluit ciuitatē intrare: per hoc tibi significās q;
se reputabat honoratū in sūmo. Si p sue mortis ob-
probria & dolorosa supplitia te filii mortis posset
educere de iferno: unde hodie quelibet anima de-
uota intuens christū in asino sedētē pōt admiratiue
dicere uerbum baptiste. Ecce agnus dei &c. lo. pri-
mo. Ecce corporali p̄ntia demōstrat. Agnus natu-
rali innocentia cōmēdat: dei persona i excellentia
sublimatur. Ecce est aduerbiū demonstratiuum
triūphalis processionis cū floribus personalis obla-
tionis: prophētal' p̄dicatiōis & figuralis expressio-
nis: q; oīa hodie fuerunt ipleta & demōstrata sicut
dictū ē supra. Et sicut fuerūt p̄dicta per zachariam
p̄phetā. ix. c. Exulta satis filia syon: iubila filia hie-
rusalē. Hoc fuit in triūphali processione. Ecce rex tu-
us. Rex in q; potestate: tuus germanitate: iustus eq-
tate: saluator pietate: hoc fuit ipletū hodie in perso-
nali oblatione sui ad locū certaminis: ut tūc posset
dici oībus electis illud Esa. xxxv. Confortate ma-
nus dissolutas: & seqtur. Ecce deus ipse ueniet et sal-
uabit nos. & sic uides ipletā. prophētal' predicatio-
nē. Seqtur ipse paup imo simul in unū diues &
paup: paup humanitate: & diues diuinitate. Seq-
tur figuralis expressio cū dicit. Et ascendēs sup asinā
& sup pullū filiū asine: hoc ē super populū iudai-
cū & gentilē. Ipse. n. ē pax nostra q; fecit utraq; unū
Attēdat at ipsa obstinatio iudeoz. Quonia sicut
ait Criso. Nunq; uidit in decursu tēporū regē iudeo-
rum tali habitu incedētē: sed in hoc solo ē cōpletū
qa de hoc solo ante fuerat p̄dictū: unde inexcusabi-
lis ē eoz malitia: qa i toto decursu uite sue passio-
nis & mortis christus processit sicut antea fuerat
prophetatum. Stupendo autem modo histo-
ria istius dici in mystico significato diuinā sapien-
tiam representat

Hic enim figuratur & exemplatur tota xpī uictoria
& modus uictorie de toto regno: carnis mundi &
diaboli

Hic mirabiliter instruitur contemptus honoris
mundani

Hic mirabiliter informatur hō ad moderatiā ob-
seruandā i omni statu regiminis sui

Hic quarto instruimur quomō exire debeamus ob-
uiam xpō in actibus uirtuosis. Primo uide hic
excellenter significari christi uictoriā: quasi. n. triū-
phātī de morte: licet hoc nō caperent faciētes oc-
currunt turbe cū floribus & palmis redēptori obui-
am & uictori triūphanti dant digna obsequa: filium
dei ore gentes predicant in laudē xpī uoces: rōnat

Iesus a fello latus
Iesus uoce laudatus

Iesus & lachrymatus
Iesus zelo armatus

Cap. i. Iesus rex orbis ueniens
Iesus urbi cōpatiēs

Iesus tēplum igrediēs

per nubila. O fanna. Sicut. n. nunc benedictus iesus duos discipulos de mōte oliueti in castellū qđ erat contra eos misit: & sic turbā attraxit ad se cum signis supradictis. Sic de monte oliueti. i. de sua pietate altissima & inestimabili in castellum mundi obferatum & obfirmatū in sua pertinacia cōtra uirtū xp̄i misit duos discipulos suos. i. duas emanationes a seipso sinceras: splēdore. s. uirtutis & ardore charitatis

Vel duos discipulos pp notitiā duorū testamētōrū

Vel duos propter litterā & spiritū

Vel duos propter duo precepta charitatis

Vel duos propter duplicē uite perfectionē: actiua

.s. & contēplatiua

Vel duos pp duos conuertēdos populos. Synagoga. s. que figurata ē per asinā que fuit domita iugo legis: & ecclesiam de gentibus figuratā per pullū propter lasciuam cōuersionis: que tamē pullum genuit filiū synagoge: uel duos misit pp duplicē ordinem sublimiū doctorum figuratorū in apostolis & aliorū miorū figuratorū in septuaginta discipulis. Hi per iperū dñi soluūt asinā & pullum nec demones q̄ p̄us dominabātur eidē audita domini maiestatem aulī sūt prohibere. Sup istos apostoli ponunt sua uestimēta: q̄ p̄ncipales sancti honorāt inferiores p̄ sua uirtutū patrocina & p̄ iuarū predicationū iplenda lumina: ut sic fiat dominice sessio ni aperti per humilē obediētia: mādata xp̄i faciētes humiliter: & exēpla sue perfectionis imitates uiriliter & ardentē. Hi ergo sicut & in aialibus: sic & i turbis figurātur. Et istius benedictē multitudinis credētiū plunna turba. s. sacratissimorū martyrū strauerūt uestimēta sua in uia: q̄ tradiderunt corpora sua propter deū ad supplitia: & sic uia dño paraerunt p̄ tormēta corporē suorū: ut sic uenirēt ad ciuitatē conuerse multitudinis credētiū populorū. Alii at sunt cōfessores & doctores q̄ cedebāt ramos de arboribus: q̄ de cōuersionibus primorū patrum accipiētes uirtutū exēpla suā reformauerūt uitam: & sanctis dei ispiracionibus occurrētes p̄ opera uia ordinauerūt xp̄o aliis efficacitā prebēdo exēpla: per que xp̄s intrat ad alios possidēdos. Alii uero de hac turba sūt sacratissime uirgines: q̄ licet fuerint corpore fragiles: fuerūt tamē uirtute potētes: cum floribus & palmis. i. cū mūditiā mētis & carnis: & cū palmis multiplicis passionis exierūt obuiā redēptō: ipsū tanq̄ sp̄osum sanguine recipiēt: s. cui cōformabantur p̄ mūditiā & cōiūgebant p̄ similitudines passiōis sanguinē sibi pro sanguine reddentes i tollerātia dure mortis. Et sic benedictus iesus oleo sue pietatis diuersimode super electos fundēte fiat finalis coniuictio omniū scōrū precedentiū & sequētiū imo una uoce laudatiū suū benignissimū aduentū: & uictoriosū mortis triūphū: & acclamantiū suū benedictū & eternū regē & recognoscētiū ab ipso plenariū reformatiōis beneficiū i re-sūptione corporū gloriosiorū: a quorū cōsortio ex-

clusis ipiis symoniacis: & in dolo & malitia occupatiū dei tēplū iesus uictoriosus rex & ceteri priis filius cū oibus mēbris suis illā supernā ciuitatē eterna pace dotatā perpetuo regnaturus ingreditur in qua ē eterna gratiā actio & uox laudis. Quomō at plene i hoc factō doceat ueritatis magi ieiūs falsitate honoris mūdani: ac p̄ hoc prouocat ad cōtēptū patet. Si attēdas quattuor in historia hodierna: quorū cōtraria appetūt ambiciosi: nec inueniūt in honoribus suis. Appetūt. n. sublimitatē & excellentiā. Cōtra qđ xp̄s accipit asinā: nō qualēcūq̄ sed cōmunibus obsequis pp̄i multiplici subiugatum: afflictā & inhonoratā. q. d. iesus abiciōsis. Nō appetatis honorē huius uite: q̄ nō ē excellētia: sed aīna uilissima multiplici sollicitudine & timore: & uiliū personarū submissiōe domita & uilificata: q̄ quo super plures abitiosi appetūt dominari: eo ne cesse habēt pluribus subiici & sepe usq̄ ad despectissimas uilitates. Secūdo uanitas mūdi & ambitio pent i honoribus iocūdari: unde & istis magistratibus sunt cārica & choree in tīpano & choro: in cordis & organo. Cōtra quod dñs hodie offerētibz cantica dedit lamēta dū abūde fleuit: p̄ hoc dans intelligere q̄ hoīes mūdi ducūtur ad pietum eternū. Iuxta illud iob. Tenēt timpanū & cytharā ducunt in bonis dies suos & i pūcto ad iferna descendūt. Tertio ambiciosi in honoribus sibi securitatē p̄mittūt: eo. n. fatue dicūt q̄ ē securior quo ē superior. Cōtra qđ hodie iesus uoluit hēre dū uic honoraret suos infidiatores ad latus: dū dicūt ei phisei. Audis qđ isti dicūt. Increpa eos: & dū pp̄us eū regē acclamabat: p̄ncipes phariseorū eius praeturbāt mortē: p̄ hoc significās q̄ ubi ē status altior i ista uita: ibi ē casus grauior: sicut satis patet cōsiderāti ruinas magnorū: maxime regū isrl: q̄ sic pditorie iugulabātur a seruis. Quarto hūana stoliditas p̄mittit sibi in honoribus facietatē. Credit. n. suū getare appetitū cū cepent dominiū: & repleuit le-ipsū de substātia paupum. Iuxta illud iob. xii. Abūdant tabernacula p̄donū. Cōtra qđ iesus hodie in ciuitate honoris nō comedit nec bibit: sed famelicus ide exiuit p̄ hoc ondes q̄ honores & abundantia tēporaliū ducūt ad p̄petuā egestatē & famē. Sicut patet i diuite epulone. Quomō at sic doceatur moderamē i oī statu regimīnis humani: patet si ista quattuor supradicta etiā aliter pertractemus: hodie. n. iesus mirabilem fecit processionem exiens a bethania: & rediens in bethaniā quia omnis processus uirtuosus est ab imperio paterne obediētie exire ad opus p̄cepti consummandum & post cōsumationē redire ad eadē obediētia priis regratiādo & recognoscēdo se habuisse ab ipso uigorē operādi & p̄fecte subiiciēdo nihil sibi glorie retinēdo. Bethania. n. interpretat̄ domus obediētie. In isto at itinere benedictus iesus fecit quattuor uirtuales stationes: quas nos debemus facere in gressibus mētis nre. Incepit nāq̄ i hūilitate: p̄cessit in charitate.

pfecit in eqtate: & cōsumauit i pauprate. Et qa oīs humana uia ad pditionē tēdēs p imoderatiā incēdit inflādo se i honoribus: effundēdo i carnalitatibus: distrahēdo i diuitiis tēporalibus: indignādo i aduersitatibus: ideo benedictus iesus in quolibet istorū quattuor miscuit moderatiā cū supfluitate ut tū ut ipsā expelleret: & expellēdā doceret. Nāq; in pmo gradu sue pcessionis miscuit honorē cū humilitate ut excluderet imoderatiā q̄ ē i honoribus: un̄ cū sciret pp̄ m exire ei obaiā ad recipiēdū eū ut regē: ecōtrario accepit a sine uilitatē & alia hūilia q̄ deā sūt supra ut eius exēplo christianus edoctus: cum sūt honor igent: se hūiliare addiscat: & lasciuētē pp̄ m auanitates cordis sui sub disciplina subiicere: sciens q̄ q̄to sub maiori honore aliqd ad dedecus uel patibulū inducit: tāto magis uituperat. Ec hoc cōsiderare multū destruit honoris appetitū: pp̄ qd̄ d̄ Zacha. ix. De rege paupe q̄ sedet sup asinā & pullū q̄ ipse destruet quadrigas effrain. In secūdo gradu sue processiois miscuit meroris fletū cū alacritatis cantu: ut dictū ē supra: dixit. Si cognouisses & tu q. d. feres sicut ego: qa q̄ i mūdano solacio delectat: sicut. d. Grego: quasi p prata uirētia ad iteritū ducit: un̄ licet gaudiū sit honestū qd̄ sepe scīs uiris offert a mūdo: sep̄ tñ debēt tristitia admiscere: qa ecclē. vii. d̄. Cor sapiētis ubi ē tristitia & eiusdem li. iiii. ca. Cōsulit q̄ i die bonorū nō imemor sis malorū: ut sic gaudiū tēperet. Sed heu hodie hoies. carnales nō in honestis gaudiis occupati: n̄ uestes: sed lapides: nō frōdes: sed spinas i itinere xp̄i spargūt obdurati i malo: ut lapis & spinis diuitiarū atq; delictiarū hirsuti ad modū erici: xp̄i uia & uitā pūgunt & lacerat tā exēplo q̄ uerbo. In tertio gradu xp̄s exhibuit rigore eqtatis cōtra falsā pietatē excludēdā imoderatiā in diuitiis. Nā cū introisset in tēplū. inde latrocinātes eiecit. d. q̄ domū patris fecerūt spelūcā latronū. Attēde at q̄ ibi uēdebāt res aptas p sacrificiis & nūmularii stabāt ad sedēdū p prestādis pecuniis ad talia emēdū ut offererūt i tēplo. Si cur nūc candele uēdunt & huiusmodi talia in ecclēsiis ut sacerdotibus offerātur. O q̄ multi sūt hodie tales q̄ sub spetie pietatis modos nouos inueniunt in ecclēsiis: q̄bus a paupibus possint pecuniā extorq̄re: q̄ tñ in subtili dei examine ab eis tanq̄ latrocina requirētur: nec credāt deū decipere: & suam auaniciā excusare: quia xp̄s tales eiecit de templo: ut oñderet q̄ qui talia agūt de suo eiitient regno.

Prop̄ hoc hic cū signo re singularit̄ contra falsā pietatē armat. Id. n. singularit̄ deū turbat q̄ malignā auaniciā & symoniacā fraudē sub sp̄e pietatis & dīni cultus colorat: uult. n. deus q̄ sibi obediatur in purissima pauprate seruāda: & nō uult honorari supfluo cultu habūdātie quorūcūq; p̄ciosorū: maxime autem ab his qui habent de paupertate uotum: quorū malitia bñ figurata fuit i saul q̄ in destructione amalech cōtra dei p̄ceptū pep̄cit melioribus de gregibus retinēs ut decebat ad diuinū sacri-

ficiū: sed ibi perdidit regnū: qa melior ē obediētia q̄ uictime. Ita m̄lti i simili pdūt sue p̄fessionis statū: & p̄ cōsequēs et̄nū regnū. Et qa ista malitia cōiter a maioribus uenit. Iō d̄ facta expulsiōe taliū de tēplo: & sanatis cecis & claudis pueri clamabāt. Oīa na filio dauid. De qua tamē phisei murmurabant: qa si aliqñ sp̄s xp̄i p os alicuius ferueat: & talia uelut idigna tēplo p̄fessionis p̄misse reprehēdat: simplices & puen illuminatur ad cognoscēdū: & rectificatur ad imitādū: & iō laudat dei filiū. Ecōtra uero obstinati auctores taliū & imitatores uitii phiseorū: tales p xp̄o zelates redarguūt. Quibus optiā adiuētiōe pōt respōderi: q̄ si hi tacuerit lapides clamabūt. Esto q̄ p̄dicatores ueritatis nō condēnarent talia: lapides supfluitatis & curiositatis in edificiis excessiuis trāsgressionem promissi status alta uoce clamarent. O cōtra quot hodie lapis de pariete clamat: q̄ panes paup̄ez faciūt lapides suarū uanitatū. Melior eēt sn̄ia i ista pte quā diabolus dicebat. Dic ut lapides isti q̄ sūt supflui & nociui fiant panes: & reficiatur uiscera pupilloz. In quarto gradu miscuit uigorē cū aduersitate ad ipatiētiā tēperādā. Nā cū i mane receptus fuisset cū tāto honore: & sic laborasset p eis tota die: ut dictū ē supra circūspētis oibus ut. d. Mar. Nō inuenit q̄ sibi guttā aque offerret: sed i bethaniā rediit per hoc dans nobis exēplū patiētie: ut equanimit̄ sustineamus: si ue sit fames: siue penuria: siue humana uerecundia licet olim fuerimus diuites: & in honore sublimes. Sed uide qa iesus q̄ cibū nō inuenit in hierusalē ciuitate opulēta: inuenit i bethania uillula: qa sepe diuites sūt obdurati: & auari ipsi iesu: cui sūt paupes liberales. Et sic potes uidere q̄ bñdictus iesus suam p̄fessionē hodie i pauprate finiuit: & de uanitate mūdani honoris nudus aufugit. Stupēdo at mō honor hodiernē diei dolorosā & opprobriosā cōditionēs passionis xp̄i m̄ltipliciter augmetauit. Opprobriosius ē. n. statim post sublimes honores uilissime deiici. Et dolorosius ē ab his qui debēt esse amici crudeliter tractari & occidi: un̄ i honore benedicti iesu hodie suscepto cōplet illud p̄mi Mach. i. Secūdū gloriā eius m̄ltiplicata ē ignominia: & solēnitas eius cōuersa ē i luctū. Quod ut aliquāliter uideas: scias q̄ iudei hodie eū quadrupliciter honorauerūt: & p quolibet honore cito duplex dedecus reddiderūt. Et sic bñdictus iesus suscepit de manu iudeorū ipioge duplicia p oibus p̄ccis n̄is. Honorauerūt eum.

In personis propriis

In uerbis laudis

In operibus uirtutis

In rebis suis.

In p̄sonis p̄priis: qa p̄cesserūt ei obuiā personalit̄ & sic itroduxerūt eū in hierusalē. Sed multiplicata ē eius ignominia: qa idē populus i eodē loco tēporibus eisdē eū crucifixit postmodū: & de eadē ciuitate eū nō equitādo: sed cruce portādo cōrumelio

Iesus a seculo latris
Iesus uoce laudatus

Iesus & lachrymatus
Iesus zelo armatus

Cap. i.

Iesus rex orbis teniens
Iesus urbi copatiens

Iesus templum ingrediens

se eiecit. Nec sufficit una ignominia p uno honore: sed uili p̄cio uenditus ut latro ab eis capis: & barabas pessimus latro ei preponit. Sic sepe multi p̄sonaliter uadūt ad ecclesiā: uel sumūt fidē catholiciā: uel assumūt religionē altā: & sepe multiplicant malitiosa opa: & sic p uno honore multiplicē ignominia faciūt xp̄o: q̄a ipsū dehonora. ant corde & opere: quē honorat tm simpliciter p̄ntia p̄sone uel christiani falso noie: uel religiōis habitu siue religiōis effectu. Secūdo i uerbis & i laudibus honoraue rūt eū iudei acclamando eū deū regē iustū & salua torē in his uerbis. B̄ndictus q̄ uenit i noie domini: quo ad p̄mū. Rex israel: quo ad secūdū. Benedictū regnū p̄ris nr̄i: quo ad tertium. O fanna. i. saluifica: quo ad quartū. Ec̄cōtra m̄ multiplicata ē ignominia. O q̄ male cōueniūt. Benedictus q̄ uenit &c. Et tolle tolle crucifige eū. Rex israel: & nō habemus regē nisi cesarē. Et benedictū regnū p̄ris nr̄i dauid. i. sancti & iusti. Et si nō eēt hic malefactor nō tibi tradi dissemus eū. Et salua nos: & sanguis eius sup nos. Et saluum te fac: descende de cruce. O quam mala mutatio gentis exasperantis in uerbis asperis: sed non sufficit hec ignominia: sed uerbis irrisoris & iproperatoris insultant ei dicētes. Prophiza: & uach q̄ destruis tēplū dei: & aue rex iudeorū: & si tu es filius dei descēde de cruce: & multa similia. Ver tat' ergo in luctū cythara nr̄a: & ne letet' i laude sua ne forte extrema gaudiū luctus occupet: quia sic in saluatore nr̄o oēs laudes uituperio cōmutātur.

Tertio honoratus ē i operibus uirtutis: q̄a sternerētes ramos palmarū & oliuarū: flores & folia pro sternebāt in uia: p hoc. n. designātur opa uirtuosa secūdū Grego. O q̄ dissimilis ē ignominia subsecuta: q̄ dissimiles sūt rami & crux: flores & spine: folia & clau: palme & uirge. O mala imutatio cordis p̄ uerū: nō sufficit hoc: nisi ēt m̄ multiplicat' ignominia: ultra hoc ēt cōsputus & collaphizatus: ac amarissimō felle potatus. Quarto honorauerunt eū cū rebus suis: q̄a uestimēta ei p̄sternebāt in uia: sed cū reuerētia exuētes & xp̄i pedibus s̄mittētes: sed q̄ta ē ignominia subsecuta: & q̄ multiplicata cuius prius prosternebāt aliena uestimēta: nūc auferebāt sua & fors super ea mittit'. Nō fuit dimissa ei nisi una tunica. i. caro mūdissima suo sanguine rubricata & uulneribus lacerata: sed & ab ista fuit anima eius s̄tissima dolore abiecta. Nec sufficit ipiis q̄ xp̄m uolunt uestibus suis: nisi ipsū derideat in alienis. Nūc chlamide coccinea: nūc purpura: nūc ueste alba: nūc uelāt oculos: nūc pcutiūt pugnis: nūc polluūt spūtis: ut sic nō deficiat a multiplicatiōe ignominiosa dedecoris p̄ gloria suscepti honoris. Sic ergo potest uidere: q̄ multiplicat' xp̄s hodie mūdanos. uilificauit honores. Multiplicat'. n. de cā istū honorē uoluit assumere i fine uite sue: p̄mo ad oñdēdū q̄ honores mūdani sūt i sua p̄tate. Ita q̄ qñ uoluit eos accipit: secūdo ut nos ab ipso appetitu retraheret sicut multipliciter declaratū ē supra. Sicut. n. m̄ nu

ces plenas uermibus uitupans iduceret paruulum ne comederet uermes cū uicibus: si paruulus nollet sibi credere: una manu accipet & frāgeret: & paruulo detestādū uermē ostēderet. Sic xp̄s hodie fecit paruulis suis: q̄bus fugā honore uerbo predicauerat & exēplo mōstrauerat i tota uita sua. Et nūc in isto honore ultimo assūpto quattuor uermes p̄dictos horribiles sub falso noie mūdani honoris de clauit latere. Tertio sūpsit istū honorē ad passionē suā multiplicat' augmētādā & accelerādā: excitādo p hoc inuidiā iudeorū: unde & ipsi puocati dicebāt: u. detis q̄a nihil proficimus: ecce totus mundus post ipsū abiit: p hoc. n. sunt puocati nō solum ad cicus capiēdum eum: sed etiam ad tractandū eum uilius & crudelius: & insultandū ei m̄ p̄ticipitius: tanquam ei q̄ malis gratibus suis sic fuisset de nouo sublimiter honoratus. Hoc at fecit Iesus non intentione augmētādi eorū malitiā: sed cōpleuit quod decebat suā sapientiam & dispositionē paternā: & semper de bono iesu facti sunt phisei ipiū peiores. Quarto sicut dictū ē supra ad oñdēdū cū q̄ta uolūtatis p̄optitudine mortē recipiebat pro nobis quādo illa faciebat q̄ & accelerabāt eū & eius cumulabāt angustia: unde sicut dicūt Ber. & Criso. Quādiu eū mors insecuta fuit in iudeorū illi diis: nihil cōtra ipsū potuit: sed ex quo ipse insecutus ē mortē eā sibi p̄curando pro nobis: nec fauor populi: nec reuerētia loci: nec sanctitas festi potuerunt ei mortē uel i minimo retardare. Quis ergo nō desiderat totis uisceribus mortē sustinere pro xp̄o qñ uidet eā ipsū b̄ndictū dei filiū pro nobis tot conatibus insecant: Suscitauit lazarū: uenit ad cōuiuā eū secū: excitauit turbā: ut eū reciperēt tanq̄ regem sūmum: expurgauit tēplū a spurcitiā phiseorū. In crepauit eorū malitiā: & quotidie stabat cū ipsis p̄dicādo i crepādo: scripturas exponēdo: & filiū dei se manifestādo: ex quibus omnibus excādecebat eorū malitiā impia: ut eū deglutirent in mortē: quē tñ ex his sūme debebāt diligere: ut uere sal. tis auctore: ultimo figuratur quomō debemus exire triūphādo de uitriis obuiā saluatori. Ipse. n. saluator est mediator p incarnationē: & redēptor pro passione triūphator pro resurectiōe. Remauerator p extremā remunerationem & retributionem. Ad similitudinē autē honoris hodie xp̄o exhibiti debemus ei exire obuiā spūalif. Mediatori ramis & floribus choruscātes ad similitudinē puritatis incarnationis sue. Redēptori salutē aie postulantes: quia ipse per mortē suā redemit nos de maledictione legis factus pro nobis maledictus: sicut dicit Apostolus. Triūphatori uocibus & cordibus iubilantes: quia mortē nr̄am moriēdo destruxit &c. Remuneratori uestimenta eius pedibus prosternentes. i. tēporalia nostra amore ipsius pauperibus arrogātes q̄ sūt pedes sui. Istis enim quattuor modis iudei exuantes honorauerūt eū: sicut patet discurreti hystoriam. P̄mo igit' debemus exire ramis & floribus

adornati: unde cātat ecclesia. Occurrūt turbe cū ramis floribus & palmis. Nā per ramos intellige bona opera: per palmas utriusque uictoriā: sine quibus exire obuiā christo nō possumus: pp̄ quod dicit̄ exo. iiii. Cū egrediemini n̄ exhibitis uacui. s. bonis operibus. Quia sicut precipit̄ Exo. xxiii. Nō debes apparere in cōspectu dñi uacuis. Exeas ergo cū uiola hūilitatis: cū lilio castitatis: cū rosa charitatis. His floribus desiderat fulciri sp̄osa: cū dicit̄ Can. ii. Fulcite me floribus stipate me malis &c. Sed multi in malitiis suis ramos cōuertunt ī flagella: & flores ī spinas more iudeoz. Contra quos Ambro. d. ī sermone. Scitote & firmiter credite q̄ hodie faciunt christiani male uiuētes: quod tūc fecerūt iudei christū piequētes. Secūdo debemus xp̄o obuiam ut redēptori exire: salutē aīe postulantes: unde dicitur Mat. xxi. Turbe at̄ que p̄cedebāt: & sequebātur clamabāt dicētes. Osanna filio dauid. Osanna saluifica interpretat̄: hec at̄ salus facta est in cruce quādo effuso suo sanguine xp̄s operatus ē salutē ī mūdo in medio terre. In qua sanguinis effusione: tā q̄ p̄cedūt in ueteri testamēto: q̄ qui sequūtur in nouo cōsequuntur salutē: pp̄ quod ad hebre. ultimo ait ap̄s. Iesus ut sacrificaret per suū sanguinē populū extra portā passus ē. Exeamus ergo extra castra impropertū eius portātes. Tertio exire debemus obuiā xp̄o triūphatori uocibus & cordibus iubilātes: triūphator fuit xp̄s in resurrectione: qm̄ ut dicit ap̄s ad col. ii. Expolians p̄ncipatus & ptātes traxit cōfidenter palā illos in semetipso ratione cuius sibi debet̄ honor & gloria: hūc honorē exhiberunt sibi iudei. qm̄ sicut d̄r luce. xix. Ceperūt oēs turbe descendētū gaudētes laudare deū uoce magna sup̄ oibus que uiderant uirtutibus dicētes. Benedictus q̄ uenit rex ī noīe dñi: pax in celo & gloria in excelsis. Quarto debemus exire obuiā remuneratori uestimēta eius sternētes pedibus: hoc fecerūt hodie iudei: de quibus Mat. xxi. Plurima aut̄ turba strauerūt uestimēta sua ī uia. Sicut at̄ Grego. dicit ī quadā ome. Quid sūt terrena oīa: nisi q̄dam corporis indumēta? Pedes uero christi sūt paupes quibus medicādo discunt. Istis ergo pedibus uestimēta sternūt: cū bonis tēporalibus sustentātur. Et si tēporalia habētes remunerationē attēdat: bonū ē in paupibus seminare: q̄ tale semē centuplū reddit fructū: quod significatū fuit gen̄. xxvi. cum de Isaac legit̄. Seuit̄ isaac ī terra illa: & iuenit in ipso anno cētuplū. Sed multi sūt similes iudeis q̄ hodie uestimēta sua p̄sternūt pedibus iesu: & in parascue ipsū p̄pnis uestibus spoliauerūt: & flagellis multipliciter afflixerūt. Sic & multi ex una parte elemosinas aliquas faciunt: & ex alia xp̄m denudant per rapinas & usuras: dolos & fraudes: ipsū in pauperibus spoliātes: & multis iniuriis cōtristātes. Sciant q̄ q̄cqd pauperibus fit comodi uel iniurie se accepisse in seipso testat̄ Mat. xxv. Quādiu fecistis uni &c. Sic ergo ad similitudinē hodiernę p̄cessiōis uir-

tuose exeamus xp̄o obuiā oīa mundi gaudia & uana bonoz fastigia relinquētes. Sicut & xp̄s de hierusalē hodie exiuit toto fastu diei excluso ieiunio: & humilis in bethaniam sequenti die ad nostre salutis opera reuersurus: propter quod sequitur aliud capitulum.

Iesus pactum pficiens cap. ii.

Ciens enim iesus benedictus appropinquare ad finem in hac ultima septimana uite sue licet semper de nostra salute sollicitus fuerit: nunc autē euidētius opere declarauit de summo mane rediens in tēplū tota die quasi uacabat predicationibus: beneficiis: & miraculis exponi scripturaz testificantū ipsū eē deū & filium dei: audiens dolosos phiseoz & scribarz qōes quibus insidiabant ut eū caperēt in sermōe: & ipse sicut agnus mansuetus & nostro amore ebrius semper salutifere respōdebat: licet sepe ad eoz confundendā uel corrigendam malitiam eos punxit usq̄ ad intima uētris eoz uicia multipliciter denudādo: unde & mlt̄ totiens minatus est eis ue: & uocauit cecos hypocritas & aliis multis noībus quibus eoz scelera denudabat. In hac at̄ septimana fuit arefactio ficulnee & ne uideretur eos ex iracundia sic increpare cōminādo: nunc eoz malitiam & perfidiam cum multa sapientia in pluribus cōfatur. In primō reducendo eis ad memoriā testimoniū ioan. cū dixit baptismum ioan. eē de celo nō ex hoībus. Secūdo se deū probando per testimoniū dauid qui uocat eū dominum suum. Tertio charitatiue ostendēdo eis suum flagitium cū presentauerunt ei mulierem in adulterio deprehensam cum digito se inclinans p̄ scripturam quam fecit omnia scelera eoz oculis mentis eorum obiecit: proposuit etiam eis malitiā quam cōceperant de eius morte cum multis parabolis: que ratione modi loquendi manifeste conuincebat malitiam iudeoz si uoluissent attendere dum ostendebat se secreta eoz scire: & eos diu in suis sceleribus supportasse: unde & in ista septimana dixit eis parabolā de phariseo & publicano adorantibus in tēplo: ubi eos de presumptione & iactantia notauit expresse: dixit etiam eis parabolā de uinea quam paterfamilias locauit agricolis: ubi eos de expressa malitia necis sue redarguit & q̄ propter hoc diuini cultus regnum debebat ab eis auferri & dari gēti fructus eius faciēti. Dixitq̄ eis parabolā de rege qui fecit nuptias filio suo: in qua diuinam charitatē ad eos multis signis ostendit: & q̄ nuptias incarnationis sue ex eorum horrenda malitia & distractione inutili reiciant: propter quod in tenebras tēporales merito eiciendi erant dei uocationē ipie repellentes. Dixit etiam eis euerfionem hierusalem & dispersionem eorum propter peccatum horribile sue necis. Ipsi uero econtra dura ceruice & maligno corde resistentes eidē: nunc

dolose querunt cum blandiciis: sicut dictum est supra de muliere adultera: & de censu reddendo Cesari: uel non: de mandato magno in lege: & de iaduceis: & de muliere que huius septem uiros: & in multis similibus. Nunc uero increpates eum aperte furiant: sicut cum congregati contra ipsum dixerunt. In qua potestate hoc facis? Et sicut quando miserunt principes & pharisei ministros ut caperent eum: & in tota ista septimana ipsum obseruantes dolose nitentur aliquid capere ex ore eius: ut accusarent eum: & presules conati sunt eum capere: sed prohibiti sunt id agere: donec ipse iesus dignatus est se ad capiendum & occidendum offerre. In hac etiam septimana ne uideret dicere tanta ex odio contra eos benignus iesus ammonuit eos de reuerentia cum dixit. Super cathedram moysi &c. Sic tamen hortatus ut ea faceret que dicuntur secundum legem moysi: non secundum suas traditiones falsas. Non solum laborauit iesus benedictus in colluctatione cum impiis phariseis: sed et in instructione facta discipulis suis. Unde & ista septimana eos de multis instruxit: & in multis se deum ostendit: dum esse se potentem punire impios demonsttrauit in arefactioe siculnee. & se prudentem futura in signis destructionis hierusalem & aduentus sui & confirmationis seculi patenter ostendit. Hortatus est etiam apostolos ad strenuitatem operis sub similitudine hominis peregri proficisceris: qui distribuebat talenta ad uigilantiam circumspeditionis sub similitudine piculi funis: quod domum non uigilantis profodit: ostendens suum aduentum cum multa latetia uenire: & ad hoc multas similitudines adduxit. Inter quas est illa de decem uirgibus: ubi dicitur quod fatuus dormientibus sine parura olei charitatis spiritus aduenit: qui receptis sapientibus ianuam clausit: stultis uacuis derelictis. Finaliter etiam suam maiestatem predicauit: dum se uenire in maiestate & omnes gentes tanquam gregem diuidere in agnos & edos asseruit: quibus pro meritis uitam eternam & penam perpetuam retribuet. Mento ergo de ista septimana in qua tantum laborauit completum quod dicitur Dan. ix. Consummabit pactum multis hebdomada una: pactum enim quod nobiscum fecit est quando natiuitatem nostram assumpsit: quo scilicet nobis totam uitam dedit: ut tota esset redemptio mortis nostre. In hac hebdomada singulariter consummavit: dum tota die uacans predictis que pie creditur ieiunabat usque ad uesperam: tunc in bethaniam rediens modicum sumptuosus cibum in domo benedictae Magdalene: & nocte in monte oliueti stabat. Sicut dicit Lucas: pernoctans in oratione dei. Unde non inuenio dixi. Iesus pactum perficiens.

Iesus dolo seruatus Cap.iii.

Bi etiam attende quod feria quarta principes sacerdotum & scribe congregati in atrio Cayphe propter ea que continue audiebant a apostolo accelerationi mortis eius inardescerent de nouo querebant quomodo iesum dolo tenerent & occiderent. Et quia nolebant eius intentionem impediri clamore & uiolentia populi nolebant in die festo hoc fieri:

sed ante si possent. Iesus autem ad suam mortem diem festum elegit: qui non pro illorum consilio: sed pro suo beneplacito quando uoluit passus fuit: & hoc uoluit ut mors sua magis esset opprobriosa in die solennitatis facta: ut per hoc ostenderet quod ipse erat ille: cuius mortis paschalis agnus erat figura: & quod in eius morte redemptus populus debebat eternam festinare transiens de corpore mortis huius ad statum glorie immortalis. Tunc ergo impius ludas abiit & pepigit cum illis impiis de tradendo eis ad mortem benedictum iesum pro triginta argenteis: ubi & ganisti sunt impii uidentes se habere adiutorem mortis iesu in familia eius: propter quod dies ista est lamentationis & fletus. In qua caro christi est uendita pro nobis miseris redimendis. Unde & in hoc die ieiuniis penitentialibus solennis feria reputatur: propter quod deuota deberet mens: uel ieiunare in memoria tanti piaculi uel saltem a carnibus abstinere. Signanter autem nota quod isto pretio uenditionis iesu est emptus ager Acheldemach in sepulturam peregrinorum: de quo nequaquam Lucas siluit in actibus apostolorum: quia in pretio sanguinis iesu peregrini & aduenae: qui nihil in hoc mundo possident sic sepeliuntur: ut in eius cruciformem uitam totaliter transformati sibi cum apostolo uiuere christus sit: & mori lucrum.

Iesus subiectis seruiens Cap.iiii.

Rima autem die azimorum que uocatur feria quinta: quia in eius uespere occidebatur agnus paschalis: & comedebatur azima: discipuli uidentes diem festum appropinquare: & scientes iesum regem glorie in hoc mundo hospitium proprium non habere accesserunt ad ipsum dicentes. Vbi uis paremus tibi comedere pascha? qui eis suam diuinitatem ostendit duplici signo: dum sic potenter illum iudeum inuitauit: ut hospitium quod sibi & familie sue parauerat ad celebrandum pascha ipsi benedicto iesu dimitteret libere: & per absentia signa & futura coniungentia se cognoscere limpide demonstrauit. Ait ergo. Ecce introeuntibus in ciuitatem occurret uobis homo amphoram aque baiulans usque ibi: & illic parate nobis. Per que patet quod iste non uideatur fuisse familiaris: primo: nec christo: nec apostolis: ut ostendatur uirtuositas potestatis hospitium postulantis. Unde sic se nudauit pater ille familias usum illius hospitii: & sic ad christum iesum & apostolos transfudit: ut ex tunc factum fuerit refugium refectionis apostolorum: & nunc est ibi ecclesia que uocatur cenaculum syon. O felix domus que fuit tantis mysteriis consecrata: ut christus iesus ibi legalia consumaret noua sui corporis & sanguinis sacramenta inaudita charitate institueret: nobilem sermonem discipulis faceret: ibique post resurrectionem: pluries discipulis appareret: & ipsam in die pentecostes descensu ibidem spiritus sancti consecraret. Felix ille paterfamilias qui tam

grandis charitatis xpo iesu cenaculum preparauit. Quod si nos uolumus facere: ab huius patrifamilias non declinemus signo: hominem sequamur: qui seruum misit ad hauriendum aquam: & ad p[ro]p[ri]am domū portabat. Sic & totius nostre fragilitatis homo exterior hauriat aquam lachrymose cōtritois in puteo suo p[ro]funde malitie: quā & humeris satisfactionis uirtuose portet ad iudiciū rōnis: quo ip[s]a ratio & uolūtas lota possit dignum iesu cenaculum preparare. Quod si fecerit homo Petrum & Ioannem sui aduentus nūcios destinabit deus: quod si splendorem cognitionis & dulcorē deuotionis ingeret tali mēti: per quos tanq[ua]m p[ro] ueros nuncios xps plene mentē possidebit illuc igressus cū discipulis suis. i. cū oib[us] hūitibus uirtuosis xps per nouum effectum expurgabit uetus fermentū: & noua conspersione ip[s]m transformabit in sue memorā passionis. Attende autem q[uo]d ista cena b[en]edicta ē multis dotata priuilegiis. Nam benedictus iesus hodie dedit

Exemplum in ablutione pedum

Complementum in exclusione legalium

Conuiuium in institutione sacramentorum

Mandatum in confederatione amoris

Testamentum in pacifica tranquillatōe omnium perturbationum: heredem exclusum ab oī affectu mū datum. Se ducē uiam statuēs per crucis suppliciu. Se regē amoris & penar[um]: dedit legē celestiu carismatum: Indixit bellum contra p[ri]ncipes mundi & rectores tenebrar[um]. Stipendiū sui corporis uaticū p[ro]mittens se semper esse nobiscum ad nostrum adiutorium: nouū p[ro]misit premiū ut p[er]fecte cognoscāt deū: & quem misit iesum xpm. Nouum & nouū m[od]o de se fecit donum: & ineffabilibus modis consumauit charitatem: dū se dedit in exemplū i cibū & uaticū: in documentū & magisteriū: in aduocatum & procuratorē fidelissimū. In quo etiā orando pro nobis ad patrem tantū laborauit ipetrando nobis uictoriā q[uo]d inexpressibilis agonie sudor sanguineus testis fuit. Nobis se dedit in pretium: dū suā inchoauit mortem in sacramēto rep[re]sentatam. Nostrū se fecit sacerdotem & nostrā hostiā placatiōis eterne: ut merito dicat: Cū dilexisset suos in finem dilexit eos. Licet autē ista dies sit plena ineffabilibus signis amoris ad p[re]sens: tamen ad tria reducuntur: scilicet ad

Exhibitionem exempli

Consecrationem sacramenti

Placationem sermonis uiscerosi

Habes autē attendere q[uo]d in ablutione pedū discipulorū omnes alias ablutiones cerimoniales ueteris testamenti terminasse & consumasse uidet. Singl[ar]i autē ablutio ista significari uidetur i opere Abrahā: qui dixit Gene. xviii. Afferam pauxillum aque & lauentur pedes uiri: & requiescite sub arbore: ponamq[ue] buccellam panis: cōfortate corda uestra: postea transibitis. Vere autē ista uerba nostro dilecto iesu conueniūt qui est Abrahā. i. pater excelsus oī-

um credentium. Dicitur autē de Abrahā q[uo]d fixerat tabernaculum ad radicem mābre: & q[uo]d stabat in hostio tabernaculi in ipso seruire dei. Ostium tabernaculi est exitus mortis xpi. Feruor dei est excessus amoris sui. Cum enim omnia fecerit in mensura: hoc solum. i. diligere nunquā fecit in mensura: nec mirum qua ipse spiritum ad mensuram non accepit: licet autem semper in amore excesserit: tamen in hostio tabernaculi hoc est hodie uere in seruire amoris excessit. Hic est ille excessus quem completurus erat in hierusalem: de quo Moyses & Helias sibi loquebantur in monte. Vnde in euangelio hodierno dicitur. Sciens iesus quia uenit eius hora ut transeat ex hoc mundo ad patrem. Ecce ostium tabernaculi: cū dilexisset suos in finē dilexit eos. Ecce feruor dei. hoc autem factum est in hierusalem q[uo]d si ta est ad radicem montis mābre: ubi dicitur q[uo]d fixerat Abrahā tabernaculum. Ipse enim est mōs caluarie qui recte dicitur mambre: id est diuisionis. Ibi enim diuisus est xps in duas partes per separationem aie a carne: licet neutrū fuerit separatum a diuinitate. Ibi etiā iesus qui sicut d[icitur] Heb. viii. Ostium illius tabernaculi quod fixit deus & nō homo fixatum ē in q[uo]q[ue] uulnere apturas: ut foris expectantes p[er] istud hostiū introeāt paradysum. Iste ergo Abrahā. i. xps dixit ad angelos. i. ad angelicos ap[osto]los. Afferā pauxillū illū aque &c. Vbi licet tā pedū lotio: q[uo]d passionis xpi recordatio & sacri altaris institutio: sumptio: & fructificatio contineant exp[er]isse: tū solum primū q[uo]d ad lotionē p[er]tinet p[re]sequimur. Dicit ergo. Afferā pauxillū aque: uere pauxillū: q[uo]d q[uo]d tu facis bone iesu per actum extrinsecū licet sit multū & ualde multū: est tū pauxillū ad tuū interni amoris cōpatū excessum. Sed quid est q[uo]d dicit. Afferam. magis decēs est q[uo]d ego uadā p[er] aqua dñe mi. Nequaquā ita erit ait dñs: non. n. iuenies aquam sed lutū si tu iueris. Aqua. n. hec ablutiōis p[er]fecte egredit de tēplo a latere dextro: teste Ezechi. quia egredit de medio cordis mei: q[uo]d ē domus dñi: de qua egredit torrens ad rigandū torrentē spinar[um]: q[uo]d est etiā paradysus uoluptatis: de qua egredit fons ad irrigandā & lauandā faciē orbis terre: q[uo]d etiā ē fons patēs domui Dauid in ablutionē peccōr[um] & menstruate: q[uo]d lancea fecit i eo patulā apturā. Hāc aqua oportet me afferre: q[uo]d me oportet pro te aiam meam ponere. Nemo. n. tollit aiam meā a me ip[s]o: sed ego uolūtate ad mortē me offero: & tibi lauarum uite mee expono. Ex quo ita est domine affers aquam tu saltem lauabo me manibus meis: ut non te oporteat amplius laborare. Nequaquā ita ē: ait dominus. Manus tue sanguine plene sunt: non runt inficere: non lauare. Si non lauero te non habebis partem mecum. Ego enim sum qui deleo iniquitates tuas propter me. Sic ergo dicamus cū Petro. Domine non tantum pedes: sed & manus & caput &c. Quod uere i nobis ē necesse: q[uo]d a plāta pedis usq[ue] ad uerticē capitis nō ē i nobis sanitas. Admirare tamen aia mea & obstupece cum Petro

dei filium talibus tuis obsequiis occupatum & die ei. Domine tu mihi lauas pedes. Vbi dicit Augu. Qus es tu: quidem mihi cogitanda sunt potius hec q̄ dicenda: ne forte qd̄ ex his uerbis aliquatenus quidē digne & concipit anima nō explicet lingua. Quātus enī ſtupor mentē Petri iuaſit: qn̄ pedibus ſuis uiliſſimi piſcatōis filiū dei iclinatum uidit ad miniſteriū locationis uere: ſicut ſupra dicit Augu. cū liq̄factione cordis cogitandū eſt non effandū.

Refert tamen de eo demēs in itineralio: q̄ cum beatus Petrus quaſi continue ſleret ex memoria dulciſſimi ieſu interrogatus ab eo cur tantū ſleret. Reſpōdit: qn̄ recordor hūilitatis & pietatis dñi n̄ri ieſu xp̄i q̄ ad pedes meos fuerit inclinatus lauādos: lachrymas cōtinere nō poſſum: ab hac admiratiōe hūilitatis ieſu ille impius pditor alienus fuit. Cui ſicut credit Crifo. & ego credo cū ipſo. Primo xp̄s pedes lauit: qd̄ notat ipſe ex euāgelio cū dicit. Cepit lauare deū uēit ad Petrū. Ex quo ſicut dicit theophilus cōcordās cū Chriſoſto. patet q̄ nō p̄mitus lauit Petrum ex ceteris uero diſcipulis nullus attēp̄aſſet ante Petrū lauari. Ipſe uero ſolus pditor nec horruit filiū dei hūiliari: nec phibuit ſe lauari. O impietas crudelis diſcipuli q̄ nec hūilitate obſequii: nec oblatione corporis chriſti a cōcepta malitia potuit uocari. Ceteri uero apoſtoli ex correptione Petro facta per xp̄m nō fuerūt amplius auſi phibere. Credendū eſt enī ſicut dicit Crifoſto. q̄ ſolū pditorē ante Petrū lauit: ut in ipſo conſumaret charitatis indicium. Si enī aliquē de aliis lauifſet utiq̄ dixiſſet ex reuerētia ieſu quod Petrus dixiſſe refertur. Quia uero tantū honorē uidit ieſus in mēte Petri de p̄funda humilitate: qd̄ nō fuiſſet ei perſuaſū amonitione cōi. Ideo illā cōmationē inuulit quā ſolus Petrus & nō alius formidabat. Si non lauero inquit te: non hēbis partē mecū: p̄pter quod hanc non ſuſtinēs Petrus iacturā totū ſe ſubdit ſaluatori. Attēde autē q̄ qn̄ Petrus ſtupuit & dixit. Dñe tu mihi lauas pedes: xp̄s r̄dit. Quod ego facio tu neſcis modo: ſcies autē poſtea. q. d. admirationem mee hūilitatis non tibi minuo: ſed augeo: & dico q̄ tu nūc non ſufficis admirari: & non ſolum non cognofcis myſteriū locationis: ſed nec ſufficienter eſtimare potes dignitatē lauatis. Scies autē poſtea ut amplius admireris tā in receptōe ſpūs ſancti: q̄ in plena uifione dei. Notandū autē q̄ in hiftoria huius euāgelii xp̄s ſeptē exempla dedit diſcipulis ſuis: uidelicet:

- Cōſideratiue mortalitatis ſciens inquit q̄ uēit eius hora: ut tranſeat de hoc mundo &c.
- Conſumatio charitatis. ſ. in finē dilexit eos
- Contemnēde p̄ſp̄itatis. ſ. ponit ueſtimenta ſua
- Conſeruāde caſtītatis: & cū accepiffet lintheum
- Deſiderāde caſtītatis. Si nō lauero te nō hēbis &c.
- Exercēde hūilitatis. Cepit la. pe. diſcipulore ſuore
- Amplectēde benignitatis: quia ludam tollerauit: reuocauit q̄tum in ſe fuit & cōicauit p̄pter hec ſeptē exempla dicit in fine euāgelii. Exemplū dedi uo

bis: Vnde ipſe benedictus ieſus cū ſeptē exēplis p̄ dictis uideri figuratus fuiſſe. Zacha. iiii. Vidi & ecce candelabrum aureū totū & lampas eius ſup caput ipſius: & ſeptē lucerne eius ſuper illud. Candelabrū iſtud eſt xp̄s ieſus qui eſt totus aureus. i. charitate flāmeus in myſterio huius ſanctiſſime cene. Septē lucerne ſunt ſeptem exempla predicta q̄ lucent uolentibus imitari: quando magiſter & dñs ſic uoluit ſubiectus ſeruire hūiliter & deuote: ut mento dictum ſit. Ieſus ſubiectis ſeruiens.

Ieſus panis ſacratuſ Cap.v.

Nter omnia chriſti opera memonale ſue ſeruide charitatis & admirabilis poteſtat̄ & liberalitatis diſſiſue fuit inſtitutio iſtius uenerabilis ſacramenti: qua non ſolum ſeipſum dedit in cibum apoſtoliſ: ſed etiam inſtituit & poteſtatem dedit uiris ſacerdotibus apoſtolorum ſucceſſoribus: ut hoc ſacramentum conſicerent: & in eternū dum durabit eccleſia peregrina iſtud haberent uerum ſacrificium cibum & uaticum & memoriale digniſſimum ſue ſacraſſime mortis: qd̄ quidem propter ſui ſummam excellentiam fuit figuratum iuſtorum antiquorum actibus uirtuoſis ſicut Abel: Melchizedech: Abraam oblationibus fuit premonſtratum ſacrificiorum legalium ſymbolis copioſis ut agni p̄ſcalis & aliorum que offerebantur in lege. Fuit referatum ſignorum diuinorum frequentis amoroſis: ut manna quo nutriti ſunt filii iſrael in deſerto: & aqua que fluit de petra & melle quo illuminati ſunt occuli Ionathe: p̄mo Re. xiiii. & ſimilibus fuit prenuſciatum uirorum illuminatorum uaticiniſ glorioſis: ut Eſaie. Eſa. lv. c. Omnes ſitientes uenite ad aquas. Et Hieremie de torta panis que ſatiauit eum in ueſtibus carceris. Et Hier. xxxvii. Et multis ſiſibus Dauid etiam uno uerbo excellentiam huius ſacramēti mirabiliter comprehendit cum dicit. Memoriam fecit mirabilium ſuorum miſericors & miſerator dñs eſcam dedit timētibus ſe. p̄s. cx. Vbi oſtēdit ſacramēti ueneratione magnificum rōne ſui auctoris: in quo cōcurrit iſta: p̄p̄tatiū uiras ſiue collectio: cum dicit. Miſericors & miſerator dñs: quaſi petēti quis ſit auctōr huius ſacri. Reſpondit Dauid. Miſericors & miſerator dominus. i. ille in quo ſunt ille due p̄p̄tates. ſ. miſeratio & dñatio uniunt. Nam ut eſſet deus huius ſacri auctōr oportuit q̄ moueret pietate: & exequeret potate. Iuxta dictum Dauid alibi Miſerator & miſericors dñs longanimis & multū miſericors. p̄s. cii. Et ideo auctōr huius ſacri merito dicit miſericors & miſerator dñs. Oñdit etiā hoc ſacramētū admiratiōe p̄cipuū rōe ſui ualoris. Et hoc oñdit nōiatiōis mirabilitas q̄ nō ſolū dicit mirabile: ſed q̄ſi mēoria oīum mirabiliū. Hec ē. n. mēoria inſuſſiſſime pr̄atiſ: tā ſupnali cōuerſiōe inueſtigabilis ſapie: dū ſic ſciuit ſe utiſr & decēter i cibū & uarietū & ſacrificiū & indiuiſibile cōſortū mōis mirabilibus exuber. Hec ē mēoria ſuauiſſie bōitatis: dū oēs

uſ amoris ſic in unum comprehendens uoluit ſe nobis ſic ineffabiliter exhibere: & nos ſibi unire & incorporare. Et hoc fuit decens fieri inſtante paſſionis hora: ut p̄us nos in ip̄m cōuerſi ſecum patiamur & monamur cū illo: & ipſe in nobis: & p̄ nobis ſoluat redēptoris p̄ciū: & nos deo i ſeip̄o cōfor met. O uere admirabiliſſimū ſacramentū & oī ſua uitate pleniffimū: ut merito idē Dauid alibi canat. Memoria abundantie ſuauiſſimae tue eructabūt. p̄ſ exliiii. Eſt etiā delectatione ſiue dilectiōe digniſſimū rōne ſui dulcoris: qđ oſcitat tibi nutrientis p̄ p̄etas: cū dī Eſcam dedit. Nā hec memoria omnium mirabiliū eſt ordinata: ut ſit noſtre mētis cibatiua: & in deū trāſformatiua. Et ideo hoc ſac̄m eſce no mine appellat. Nutrit autē cibus rōne dulcedis. Vnde nec hoc ſacramentū uegetat niſi ſapiat ex charitate dulcorē. Hec autē eſca p̄p̄ōita eſt oī carni deuote uolēt accedere plēa fide: ut uerificet qđ dicit Dauid. p̄ſ. cxxv. Qui dat eſcā oī carni conſitemi deo celi. Eſt etiā hoc ſac̄m timoratiōe potiſſimū rōe ſui mitoris: & hoc oſcitat ſubiecti recipiētis puritas: q̄ in timore ſignificat: cū dicit. Timentibus ſe. Timor enī dñi expellit peccatū: & qui ſine timore eſt non poterit iuſtificari. Multū autē debet punificari ille q̄ debet uas fieri illius q̄ candor eſt lucis eterne & ſpeculū ſine macula &c. Ad iſta ergo quatuor. ſ. ad conditionē auctoris & miniſtri. Ad cōſiderationē ualoris & miraculi: ad cōmendationem nutrimenti & cibi & ſuſcepti beneficii. ad timorationem & purgationē ſubiecti: quod recipe debet intendo tibi reducere q̄ ſum de hoc ſac̄o dicturus. De auctore ergo ſcias qđ auctōr ē ip̄e deus qui ē infinite potētiae: quā oſtēdit multip̄r in hoc ſacramēto. Vnde benedictus ih̄s oſtēdit ſe excellētiſſime eē illū qui naturā cōuertit: qđ etiā ſic potētiffime imitauit: & in ſeip̄m cōuertit. Et qđ iſta excellētia potētie deſcribet iſerius cū ageſ de mirabilibus hic cōtētis. Ideo cōſideremus hic infinitiſſimā bonitatē inſtituētis ſacramentū: in quo ſe fecit n̄m ſacerdotem: hoſtiā: & ſac̄ificiū. xp̄s enī fuit ueriffime ſacerdos noſter. Officiū enī ſacerdotis eſt eſſe mediator inter deum & populū: in q̄rū. ſ. diuina populo tradit: & in q̄rū p̄ces populi deo offert: & p̄ illorū peccatis deo aliq̄r ſatiffacit: hec autē p̄p̄iſſime cōueniunt xp̄o. Nā per ip̄m dona hōibus ſunt collata: ſecūdū illud ſecūde Pe. p̄mo: per quē. ſ. xp̄m maxima & p̄cioſa nobis p̄miſſa donauit: ut per hoc efficiamur diuine cōſortes nature. Ipſe. n. hūanum genus deo recōciliauit: ſecūdū illud Col. i. In xp̄o cōplacuit omnē plenitudinē inhabitare: & per eū reconciliare oīa. Nō ſolū autē ip̄e eſt ſacerdos: ſed etiam hoſtia ſecūdū illud Ephe. v. Chriſtus dilexit nos & tradidit ſemetip̄m p̄ nobis oblationē & hoſtiā deo in odorē ſuauiſſimae. Debes autē ſcire qđ iſtus fuit nobis hoſtia oī mō. In antiqua lege offerebat hoſtia p̄pter ma. ſ. p̄mo p̄ peccato: ūde ad Hebre. v. dicit apoſto. qđ ſacerdos p̄ hōibus conſtituit: ut offerat dona & ſac̄ificia p̄ peccatis. Secundo ut ho

mo in ſtatu gratie cōſeruet ſemper dño inherens: in quo eius pax & ſalus conſiſtit. Et q̄rū ad hoc eſt hoſtia pacificorū pro ſalute offerentium. De qua habetur Leuit. iii. Tertio etiam ad hoc ut homo perfecte deo uniat & totaliter abſorbeat in deū: qđ maxime erit in gloria: & hoc ſignificat holocaustū quali totū incenſum: de quo habetur Leuit. p̄mo.

Iſta tria xp̄s in nobis effecit per ſuū ſacerdotium offerens ſemetip̄m pro nobis. Nam p̄mo n̄ra peccata delecta ſunt per ip̄ſum: ſecūdū illud ad Roma. iii. Traditū eſt p̄pter delicta noſtra. Secundo per ip̄ſum gratiam ſalutis accepim̄: ſecūdū illud ad Hebre. v. Factus eſt oībus obtempantibus ſibi cauſa ſalutis eterne. Tertio per ip̄m cōſumationē & p̄fectionē gratie & glorie adepti ſumus: ſecūdum illud ad Hebre. x. Habemus fidutiām p̄ ſanguinē eius in introitu ſanctorū. Nam xp̄s eſt iūmul hoſtia p̄ peccato & pacificorū holocaustum. Et qđ ſicut dicit Augu. x. de trinitate. Omne ſac̄ificium uifiibile inuiſibile ſac̄ificii eſt ſacramentum: id eſt ſac̄um ſignum. Ideo expoſito qua chriſtus ſic ineffabiliter ſe expoſuit exterius in hoſtiām & ſac̄ificium tam i iſto benedictō ſacramēto q̄ in crucis patibulo eſt ſignum illius ineffabilis expoſitionis & ſac̄ificatiōnis: qua ſpiritus ſuum immolat iugiter in templo latiffimo cordis ſui. In quo latiffimo tēplo ſeip̄ſum obtulit continue a ſue conceptionis initio uique i horam mortis omni menti create modis ineffabilibus. Et ideo tota uita eius fuit una ſolenniſſima miſſa: in qua ipſe iſtus eſt templum & altare: ſacerdos & hoſtia deus acceptans ſac̄ificium. Ipſe idem offerens ſeip̄m ſecūdū aſſumptam naturam ipſe idem cōuertens nos peccatores in ſemetip̄m: qđ ſignificat cōuerſio huius ſacramēti: ut ſit ipſe eē illi pro quibus offertur. **Que miſſa tanta ſolennitate cantat** ab omnibus potentiſſimae mētis xp̄i & ab omnibus p̄cordis charitatis eius: ut in ipſa uirtute accipiat oē ſac̄ificiū noſtrū. Iſtud ergo ſac̄iſſimū templū nitatur ſacerdos intrare: qñ uult ſac̄ificium offerre: & iſti magno ſacerdoti iſtu ſe cōiungat: & ſue ardentiffime charitati: quia in eius charitate & oblatione oīs n̄ra charitas & oblatio conſecratur. Maior autem ſi ſic ingrediens poterit eſſe tāta frigiditate gelidus: qđ non ſtatim reſoluatur totus: & inflammetur ab ardore fornacis iſtu: que tota ardet ſpiritus ſancti igne. **Quod autē iſtus oīa iſta fuerit** dicit Augu. iii. de trinitate ſe inueniens. Quoniam quattuor conſideranda ſunt in omni ſac̄ificio: cui offert: a quo offertur: quid offeratur: pro quibus offeratur. Idem ipſe unus uerūq; mediator per ſac̄ificium pacis nos reconcilians deo unum cum illo manens cui offeratur: unum in ſe faciens pro quibus offerebat: unus ipſe eſſet qui offerebat: & quod offerebat. Huius itaq; oblationis ſic ip̄e Aug. ait. x. de ci. dei. N̄m ſac̄ificiū & ſac̄m ait enī ſit ſacerdos ipſe xp̄s offerens ipſe & oblatio: cuius rei quottidianū ſac̄m eē uoluit eccl̄ie ſac̄ificium. Et ſicut ip̄e ſe obtulit in uia per ineffabiles

dolores & supplicationes pro nobis. Sic continue nunc se offert deo patri: nō dolore: sed amore semper uiuēs. Sicut dicit Apōsto. ad Hebre. vii. ad interpellandū p nobis. Et q̄ sacrificiū suum habet esse et̄ū eternum. s. gl̄ificationem interminabilē electorum: habet ip̄m etiā sacerdotē eternū. s. ip̄m deum in assumpta natura. Ideo uere dī christo. Tu es sacerdos in eternū: & merito secundū ordinē melchisedech. Nō solū q̄ easdē spēs obtulit panē & uinū sed etiā quia in scriptura: sicut dicit Apōsto ad Hebre. vii. Ipse describitur sine p̄te & sine m̄te & sine genealogia: neq; initium dieꝝ: neq; finem uite habens. non q̄r nō hūit: sed q̄ de hoc ip̄o i figurā tacuit assumptus sicut idē dicit filio dei q̄ est in terrenis sine p̄te: & i celo sine matre: & sine genealogia: qui ex charitate nimia noster sacerdos dignatus est fieri. Et q̄ ip̄e xp̄s fuit totus sanctitas: sicut dī Luce p̄mo ad uirginē. Quod nāscetur ex te sanctum. Ideo minister huius sacri q̄ tenet uicē xp̄i debet eē totus sanctificatus. Vnde & nullus pōt esse minister: nisi p̄ ep̄m tanq̄ p̄ altē xp̄m sit cōsecratus in sacerdotē. Et oīa que circa istud sacramentū sunt debent esse sancta & consecrata: eccl̄ia: altare: paramēta: calix: corpale: ut oīa sacerdoti modo stupendo dament & ingerāt sanctitatē: p̄pter quod etiā ipse sacerdos cōficiēs in p̄sona christi loquit: cuius charitati debet esse per oīa unitus: ut hoc intendat saltē in generali q̄ xp̄s intēdebat. Et q̄ xp̄s in suo inestimabili actū & habitu fuit coniūctus oībus: q̄ unq̄ cōficiēt & sumēt istud sacramentū: ideo tā in cōfectiōe q̄ in sumptione debet sacerdos se xp̄i charitati unire: ut q̄tum deus donat seip̄m sentiat xp̄m cōficiētē: & xp̄m sumētē: & charitatē suā dilaret ad offerendū sacrificiū p̄ oībus: uel p̄ q̄bus xp̄s seip̄m intēdebat offerre. Sentiat ergo iste sacerdos p̄cipatiue & diuino munere aliquid in se recipere de eo qd̄ dictū est supra de sacri auctore: q̄ uocatur misericors & miserator dñs: ut moueat pietate: charitate: & cōpassiua memoria mortis iesu: ad cōficiendū & celebrandū istud memoriale dominice passionis. Moueat etiā pietate & misericordia ad salutē populi ip̄trandā & pcurandā & offerendā deo p̄ri dilectissimū filiū suū oblationem & hostiā in sacrificiū recōciliatiōis oīum peccatorū: & sic erit misericors & miserator. Exequat aut̄ potestate collati ord̄is: quo uere dñs mysteriū: & nitat̄ ut possit cōficere se sentire dñm suoz̄ fantasmātū: quo p̄ gr̄e donū sentiat se sup̄ferri oībus distractōnibul̄ mādatorū: & uni soli deo adherere: cui debet esse p̄ populo mediator: qd̄ ut possit facere semp̄ portet an̄ oculos mēt̄is sue documentū sapiēt̄is in puerbiis. Si steteris sedere ad mensam potēt̄is diligenter attende q̄ apponunt̄: sciēs qm̄ oportet te talia p̄parare. Mensa potēt̄is ē sacru altare quod est mēta xp̄i potēt̄is sacramentū istud potēt̄er efficiēt̄is. Diligēter ergo attendere debes nō solū que. s. xp̄m: sed qual̄ r. s. quo charitatis ardore: quo passionis dolore: qua tua necessitate: qua cōsequēt̄i uita

litate: qua dei acceptatione: quo xp̄i doloroso clamore: q̄ta sanguis effusiōe: quo et̄ tpe: q̄ i sue uite fine: & sua sacratissima morte: ut & tu cōmonaris cū illo: & trāseas a temetip̄o: & hoc est p̄parare talia & si nō eq̄lia. Attēde aut̄ q̄ ip̄issimū sacrilegium sit circa celebrationē istius sacri attēdere peccuie q̄stum: uel quodcūq; tpale cōmodū: quod ex hoc liq̄do pōt patere: q̄ dixi q̄ sacerdos debet coniungi xp̄i gratuite charitati: q̄ sicut pater solā intēdebat electoz̄ salutē. Ve illis impiis sacerdotibus q̄ a charitate dist̄cti: & cupiditati sacrilege p̄ditoris inde coniūcti de sacro dñici corpis tāto illo p̄ditore negotiant̄ scelestius q̄to sepe p̄ minori p̄cio sicut p̄ tribus denariis negotiant̄ impie de xp̄o regnante in celis: q̄ ille qui pro. xxx. uēdidit peregrinū in terrenis. Scelestius etiā illo uendūt: q̄ ille nō credebat deū quē uēdidit sed hoīem. Vnde & ipse dixit. Peccauit tradēs sanguinē iustū. Isti ergo impii uelit nō sint sc̄it̄ esse deum quem uēdunt: qui iam morte deuicta subiugauit sibi terminos orbis terre: nec cauentur hui scelerati q̄ ille uendidit christum ad mortem: quia sceleratius isti terunt dentibus christum in sepulchrum spurcitiē uentris sui: & anime sue scelerate christum traiciunt & includunt: quod multo christo est horribilius sepulchrum: q̄ illud nouum sepulchrum iosep̄ iusti quod in syndone mundo cōditum aromatibus claudebatur. Quod & apōstolus notat ad Hebre. vi. de impiis sceleratis. d. Rursum crucifigentes sibi metip̄is filium dei & ostentū habentes. Hec pro sacerdotum malitia uiranda dicta sint: ut discat qui hoc legit q̄ nil temporale debet in hoc sacrificio intendere: qui uult sine sacrilegio celebrare. Licet autē sic debeat & possit aggruari malitia sacerdotum propter contumeliā quam faciunt sacramento: non est tamen propter hoc temere asserendum q̄ peccatum eorū sit simpliciter maius peccato iude tradentis christū uel iudeorum crucifigentium: quia non ex tanta malitia cōmuniter procedit: licet quo ad aliquam circumstantiam: quia si pleniꝝ cognoscunt christū isti q̄ illi: & pro minori dant pretio: sepe possent amplius aggruari. Sic autem docet nos christus aggruare peccata quantum ad illum respectū i quo excedunt: licet non sint simpliciter grauiora: quando comparat peccata sodomorum iniuitorum & similibus: quos scilicet excedebant in crudelitate: licet gentes ille facerent plura mala. Docet enim nos uituperare peccata ad ingerendam confusionem peccatoribus in illa circumstantia: in qua uideatur aliqua peccata excedere: licet sepe in multis maioribus excedatur.

De magnis mirabilibus que sunt in hoc benedicto sacramento.

- Secundo debes uidere quō hoc benedictum sacramentum mirabilium est memoria. Est autem memoria
- Mirabilis operationis
- Mirabilis sui expressionis

Mirabilis passionis

Mirabilis opationis inq: q: in hoc sacro est tanta multitudo mirabiliu ut super intellectum uationis & sensum comprehensionis. Vnde hic uere deus est absconditus: q: omni sensu uelatus sola fide credit: ut uere possit dici cum Esai. Vere tu es deus absconditus. Esai. xlv. Vnde ibi abscondita est fortitudo eius: dum innumera mirabilia sunt in hora consecrationis que latent in abscondito sacramento. Ad primum autem consideremus tria mirabilia: ad que possunt alia reduci: uidelicet: Virtus operatiua

Virtus cibatiua

Species contentiua.

Primo quod ex parte uirtutis operatiue considera quod in hoc sacro concurrunt simul uirtutes uerbi creati & increati: huius ut profereris: illius ut assistetis: huius in uocantis: illius operantis. Vnde Christus ex humilitate promeruit: ex deitate profecit: ex humanitate formam protulit: & ex diuinitate conuersione plenam fecit. Concurrent etiam successiua platio & instantanea imutatio: cum corporalis oratio forme sit enunciatua & operatiua: & tamen successiua est enunciatio & instantanea operatio: quod uirtus infinita dei sine tempore transubstantiatione panis & uini facit instanti in uerum corpus & sanguinem Christi per plationem forme sacri que successiue profert per os ministrum cum intentione animi. Vnde hinc dicti per opus dei est completum facti: Mirabilia sunt hec: ut merito possit intellectus dicere manu quod est hoc: hec sunt illa abscondita de quibus dicit Esaias xlv. Dabo tibi thesauros absconditos & archana secretorum: ut scias quod ego sum dominus. In hoc enim sacro per hanc infinitam operationem thesauri gratie absconditi conserunt: & archana secretorum fidei ecclesie proponunt: ut sciat intellectus fidelis credendo ueraciter: quod ipse est dominus: qui quantum omnipotentissimus potuit: quod clementissimus uoluit: quod ueracissimus & sapientissimus facit signa & mirabilia in hoc sacro quorum non est numerus. Dixit enim. Hoc est corpus meum. Et ideo sancta ecclesia pronet in Christo infallibile ueritate: quod sic dixit: & insuperabile potestate qua potuit. In quibus concludit facti irrefragabile ueritate quod ita sit. Omnia enim quecumque uoluit dominus fecit in celo & in terra: & in mari & in omnibus abyssis.

Secundo considera mirabilia ex parte uirtutis cibatiue. Christus enim est cibus

Indigne sumentem probans & reprobans

Digne sumentem probans & approbans

Cibatum sibi incorporans

Post cibationem integre perseverans

Seipsum conserans: &

Ex se ipso seipsum cibans

Vides quanta sunt mirabilia: de quibus omnibus scriptura testatur. Vere mirabilia tua domine: ideo scrutata est anima mea in tue fidei luce: non in meo acie: quia dedicatio sermonum tuorum illuiat: & intellectum dat pauperibus. Os meum apui & attraxi spiritum: quod iste solus est qui scrutatur etiam profunda dei: aliter percutator maiestatis a gloria operum premet. Tertio si consideret species contentiua occurrunt tripharia consideratio mirabilium: scilicet

Quidditas transitiua

Quantitas dimensiuua

Qualitas obiectiua.

Quidditas enim substantie panis & uini transit in substantiam corporis & sanguinis Christi. In quo transitu sunt mirabilia mirabilissima. Nihil enim substantie reliquit: sed totum conuertit: nihil substernit: nihil de nouo efficit. Solum enim transit aliquid in aliquid: & tamen sine annihilatione. Non enim est annihilata substantia panis & uini: sed uere in Christi corpus & sanguinem conuersa: non tamen conuertit Christi corpus de nouo. Ibi enim per conuersionem alicuius in ipsum: & ibi prius non erat. Nihil ibi substernit: quia transit totum in totum: nullum hinc subiectum. Quantitas est dimensiuua species sine subiecto supra naturam subsistit: sub qua sacratur continet Christus in se dimensionatus a species non dimensiuue contentus in se comensuratus: non tamen comensuratiue contentus signatus: quod sic ipse est in altari ubi consecratur quod non est in alio loco ubi non consecratur: non tamen diffinitiuue: quod sic est hic quod non eodem modo alibi potest esse. Est ibi positio hinc in se: non tamen positio sub species. Est enim totus in tota specie uisibilis: totus in quolibet parte signabili: totus in quolibet parte palpabili. Qualitas etiam species sensibilium teriat uisum: alterat gustum: excitat odoratum: imutat tactum. Nullus enim istorum quattuor sensuum discernit istum spirituale cibum. Solus fidelis auditus iudicat uerum dum audit assentit & credit. Hoc est corpus meum. Fides enim ex auditu Roma. x. Auditui ergo meo dabis gaudium & letitiam bone ihu: dum audio me posse fieri te ipsum. Hoc enim tu intendis in prima conuersione: non enim erat tibi cure panem in te conuerrere: nisi ut per hoc intelligeret Christianus se & debere & posse per tua infinitam uirtutem in te per gratiam totaliter transire. Ipa enim accipit per diuinam uirtutem accipit tale modum eundi & operandi quod ex illis accipitibus & circa illa accipitibus potest operari: quod primo poterat: quoniam erat in substantia panis & uini: duratibus tamen illis accipitibus tadium existit uerum corpus Christi: quod diu non est facta talis mutatio: ex qua sequitur corruptio substantie panis & uini: uel uariatio significati indiuidui: hoc dico quod indiuiduum significatum per hoc pronomen hoc conuertit demonstrat: & ideo quoniam defineret eum hoc sicut uinum per mixturam alterius liquoris siue eiusdem: ita quod uariaret totam superficiem: quod non esset postea hec superficies: sed alia de nouo facta ex mixtura: tunc defineret ibi esse sanguis: & hoc si esset tota comixta. Attende autem quod corpus Christi in sacro non comparat secundum proprias dimensiones ad species sacrales: nec ad corpora que circumstant. Ideo quantum ad tale modum essendi non dicitur proprie agere & pati. Posuit enim se ibi benedictus ihesus modo impassibilis: licet posuit se ibi passibilem: sicut in cena passibilis erat. Et ideo illa que notat passionem ab extrinseco inferri in actu non conceduntur. Sicut non conceditur quod ibi ihesus capiatur: ligetur: percutiatur: uulneretur: & alia huiusmodi. Illa uero que important actiones & passionem ut stans & intra corpus christi existentes conceduntur: quia uera sunt. Vnde si fuisset consummatum sacramentum in pasceue: uere dici potuisset quod ubi fuisset corpus christi captum: ligatum:

percuffum: uulneratum: & mortuum. uere etiam potuiſſet dici q̄ ibi moriebatur: quia mors eſt itra per diuiſionem principiorum. Et breuiter omnia que ſunt in chriſti corpore ubicunq; eſt locatum: uere ſunt in eo ſub ſacramento: quia xp̄s & idem corpus eius eſt utrobicq; licet ibi non nant prout ē ibi: quia omnis actio & paſſio in corpotibus eſt ratione contactus. Non eſt autem ſub ſacramento tangibilis niſi mediante ſpeciebus. In hiſ er go abſconditiſ mirabiliuſ fideliter & firmiter creditiſ captiuatur intellectus fidelis contra debilitatem ſui naturalis Inminis credens ſupernaturale lumen fidei: aſſentiens uerbo chriſti. Hoc eſt ſacramentum abſconditum a ſeculis in deo: qui omnia creauit. Sicut dicitur Ephe. iii. quaſi dicat Eadem potentia qua de nihilo creauit hoc totum: in totū abſcondēte conuertit: & ſacramentaliter conſecrauit. Hoc abſcondit deus a ſapientibus & prudētibus: & reuelat paruulis ieſu chriſti: qui cum Apoſtolo dicere poſſunt. Nos autem ſpiritum chriſti habemus: & in hoc mirabiliter ipſe ſapiens ieſuſ ſultā fecit & fatuam oſtendit ſapientiam huius mundi: qui dei potentie ponunt terminos ſecundum arationem cecitatis ſue. Non tamen eſt contra uerā ſapientiam & illuminatam etiam reſtitudinis nature: ſed ſupra enim ualde conueniens eſt dicere q̄ deus de ſua creatura poſſit facere quicquid uult: & eam ſicut plene dominus uoluerit immutare: & effectus ſecundarum cauſarum ſine iſtis ſecundis cauſis & facere & conſeruare: & ea que poſteſt animus diſtinguere: ut diſtincta etiam ipſe poſſit diſtinguere & ſeparat: & unum immutare & conuertere alio non mutato: & conſeruare illi eidem eſſe quod prius habuit per ſeipſum: & quencunq; effectum uoluerit tradere illi quod conſeruat in eſſe primo. Sicut h̄ uere facit in ſacramento: dum accedens facit eſſe ſine ſubiecto. Sicut primo erat in ſubiecto: dū eidem accidenti conſert actiones & paſſiones: quaſ prius habebat ſubiectum: ut poſſit ex eo generari quicquid poterat ex ſubiecto poſſe corrumpi & paſi eo modo quo poterat ipſum ſubiectum. Et ideo licet multi multa dicant circa ea que generantur ex illiſ ſpeciebus circa quod ſubſtantia paſis redit q̄ non credo: immo puto q̄ ſit hereticum q̄ illa ſubſtantia que conuerſa eſt in corpus redeat: ut ſit materia uermis: uel eibus muris: uel etiam q̄ de nouo creetur materia ſub illiſ ſpeciebus: ſub qua fiat talis generatio: licet hoc poſſet ſuſtineri. Videtur tamen mihi magis honorabile diuino operi: q̄ dicatur q̄ nullum aliud miraculum ibi fiat: niſi illa que iſtā ſubſtanciacione ſunt. Ut tunc per illud miraculum quod habet in ſe rationem multorum miraculorū dicitur tale eſſe accidentibus: & talis uirtus aſſiſtente ſemper diuina potentia: ut ex illiſ fieri poſſit: ſicut dictum eſt quicquid poterat ante conuerſionē de toto compoſito ex ſubiecto & accidente: quāto. n. diuinum opus eſt efficaciuſ ad plura: tanto uidetur honorabiliuſ eſſe factum. Et ideo uidet q̄ magis

honoretur iſtud ſacramentum quando in uno primo miraculo continētur tot mirabilia: q̄ ſi dicatur q̄ poſt illud miraculum ſiant alia & alia miracula: licet nihil deperat ueritati ſacramenti: dū uere dicitur q̄ ſubſtantia panis & uini ſit conuerſa in uerū corpus: & ſanguinem xp̄i: quod tādiu ibi eſt q̄ diu illa accidentia durant. Attende autem q̄ dicere xp̄m eſſe in altari ſacramentaliter eſt dicere ip̄m ibi eſſe uere & cum hoc ſignificatiue. Non enim ē uerius in celo q̄ ibi. Et ideo hoc quod eſt ſacraſ non dicit diminutionem uentatis exiſtētie: ſed dicit nouum modū eſſendi: quod ibi eſt: non per modum corporis cōmenſuratiue & configuriue ſp̄ebus: ſed ibi eſt eo modo quem ipſe ſoluſ nouit: & que per deformitatem glorie comprehenſoribus mani feſtat. Hoc ergo quod eſt ſacramentalr ultra hoc q̄ dicit modū eſſendi nobiſ inexpliſibilem dicit chriſtum ibi eſſe ſignificatiue. Significat enim perfectā conuerſionem noſtri in ſe: & perfectam unionem mēbrorum eccleſie: & perfectum ſacrificium reconciliationis diuine: & perfectam ſacrietatem charitatis noſtre: & pfectam corroboracionem noſtre infirmitatis: ppter quod eſt ibi ſub talibus ſpeciebus & per talem modum q̄ iſta ſignificet. Unde eſt ibi per cōuerſionem panis & uini ut ſignificet p̄dictā conuerſionē n̄i in ſe. Panis ſit ex multis granis: unum ex multis racemis: ut per hoc ſignificet unionem p̄dictam mēbrorum cū capite: & inter ſe. Panis etiā ſit ex grāo trito cribrato & cocto. Vinū eſt ex acimis de uite generatiſ: & per calorem ſolis maturatiſ: & in torculari fortiter preſſiſ. Que oīa ſignificant dolores & anguſtias illius qui eſt granū frumenti: q̄ benedicta terra uirgo maria dedit: & ē uotus uue: quem glorioſa uirgo benedicta tanq̄ uirtuſ pulcherrima protulit: qui per calorem charitatiſ eterni patris ſic maceratus ē amoris n̄i dulcedie: ut uolūtarie ſe expoſuerit triture & p̄ſſure ſupplicii dure crucis: q̄ ē molendinū & dibanus & torcular. Et q̄ p̄ mortē ſuā facit ſe ſacrificiū recōlitiōis: q̄ qui dē eſt facta uituli ſanguie & hūore ſui corporiſ effuſo p̄ nobiſ. Idcirco in hoc ſacro ſanguis p̄ ſe conſecratus in calice: & corpus in hoſtia: ut uere & ſenſibili ſeparatōe ſp̄ez ſit memoriale deuotiſſimū mortis xp̄i: quo ſub ſp̄ebus cōſpicimus ſanguinē ut effuſum: ppter qd̄ etiā iſtā forma ſanguis poſit uerbū effuſionis cū d̄r. Qui p̄ nobiſ & p̄ multis effūdetur: ac p̄ hoc etiā ē plenū & pfectū ſacrificiū diuine recōlitiōis: in quo ſit remiſſio peccōz. Charitas etiā n̄a plene ſatiat: dū ſe tantū ſentit amatam & xp̄o carā: q̄ ut ip̄a poſſet ſp̄ualr deo uiuere. & i ip̄o frui perfecte xp̄s in morte uoluit ſuā corporale uitam in paſſione totā exponē: & p̄ amore n̄o conſumere: ut ſic charitas n̄a uere cognoſceret ſe amatam a xp̄o in tāto exceſſu q̄ plus nō pōt creatura amari: qd̄ ipſe oñdit dicens. Maiorem hac dilectōnem nemo hēt ut aiām ſuā ponat quis pro amicis ſuis. Que qd̄ expoſitio ſignificat in hoc ſacramento: dum ſanguis ſegregatiſ conſecratur a corpe.

Et quia in hoc amor noster debet satiari & perfecte refici: & cognoscere quod plus non potest amari. Ideo etiam sumitur sub specie delicatissimi cibi & potus. scilicet panis & uini: in quibus est plena refectio corporalis. Quia uero in christo regeneramur per baptismum: & res genita que adhuc est debilis indiget nutriti: ut ad debitum reducatnr augmentum: ideo etiam datur in specie cibi & potus: ut nostra infirmitas roboretur per panem qui cor hominis confirmat: & nostra peregrinatio letificetur per uinum in ebriantis amoris quod letificat cor hominis. Et quod istud benedictum sacramentum habet tot significare & efficere: ideo diuersa secundum hoc sortitur uocabula. Nam ut est commemoratiuum diuine passionis que fuit uerum sacrificium istud sacramentum sacrificium nominatur. Quia uero in isto sacrificio continetur uere christus qui solus fuit hostia placationis diuine. Ideo quantum ad hoc dicitur hostia. Et si milia hostie in mane offerrentur altaribus & in omnibus temporibus semper est uera & una sola hostia ihesus christus qui significat & efficit ecclesiasticam unionem: per quam membra ecclesie coniunguntur in unum christum: ideo nominatur communio: quod per ipsam communicamus christo: & quia participamus eius carne & diuinitatem: & quod participamus & unimur adinuicem per ipsam. Secundum uero quod sacramentum istud est prefiguratiuum fruitionis dei quod erit in patria: & fortificatiuum debilitatis nostre dum sumus in uia: ut illuc peruenire possimus: dicitur uaticum. Et quia istud est optimum: & nobis gratuite datum. Ideo secundum hoc anthonomastice dicitur eucharistia: tamen est proprium nomen eius: quia in hoc solo continetur uere christus: qui est plenus gratia: & a quo in nobis omnis gratia deriuatur. Dicitur etiam in greco methalipsis. id est assumptio: quia ut Damascus dicit per hoc filii diuinitatem assumimus. Et quod omnia hec absconse continentur in eo que sunt sacratissima & secretissima. Ideo etiam anthonomastice dicitur sacramentum. Conuenientissime autem istud sacramentum christus instituit in cena discipulis recessurus & non ante: dum cum eis erat presentia corporali: quando enim propriam speciem discipulis subtraheret: tunc se sub sacramento reliquit discipulis cum sua dilecta ecclesia semper sub hac specie moraturus: quod maxime fuit amoris indicium. Cum enim non esset conueniens quod in carne passibili diuicius moraretur in terris modum hunc adiuuenit mirabilem: quo sponsam suam non dimitteret sine carnis sue presentia peregrinam. Et quia semper ipse inuisibiliter intra nos est iuxta illud Lucie. Regnum dei intra nos est. Idcirco modum inuenit sub specie cibi & potus quo ad nostra intima introiret: & nos de se satiaret: & amplexaretur dulciter & statueret firmiter in sue semita uoluntatis: ut semper eum coleremus presentem qui regnabat in celis. Unde Eusebius dicit quod quia corpus assumptum ablatum erat ab oculis illaturus sydenibus: necesse erat ut die cene sacramentum corporis & sanguinis sui

consecraret nobis: ut coleretur iugiter per mysterium quod semel offerebatur in precium. Secundo etiam fuit conueniens ut tunc institueret memoria sue passionis: ut omni tempore apud homines esset reprobationum dominice passionis: quia sine fide passionis christi nunquam potuit esse salus: secundum illud Roma. iii. Quem posuit dens propitiatorem per fidem in sanguine eius. Et ut ista memoria ex continua celebratione sacramenti iugiter cresceret: debuit institui in christi recessu: quod ipsum coram oculis nostre mentis representaret. Et quia precipuum sacramentum huius erat figura passionis future. id est consummata ueritate & illo celebrato & excludo merito dicit Apostolus. i. Cor. v. Pascha nostrum imolatus est christus. Tertio etiam debuit institui in cena in recessu istud sacramentum: quia nunquam erat tantus amor de nostra delenda memoria: quia que in recessu & ultimo dicuntur a dilectissimis nobis magis memorie commendantur: quia tunc maxime inflammatur amicorum affectus. Propter quod dicit Alexander papa. Nihil in sacrificiis esse maius potest quam corpus & sanguis christi: nec ulla oblatio hac potior est. Ideo ut maiori ueneratione haberetur dominus in ultimo discessu suo a discipulis hoc sacramentum instituit. Aug. etiam in libro responsionum ad Ianuarium dicit sic. Saluator ut uehementius commendaret mysterium illius altitudinem: ultimum hoc uoluit insigere cordibus hominum & memorie discipulorum: a quibus ad passionem discessurus erat. Sic ergo patet quod istud benedictum sacramentum est memoria operationis mirabilis. Est etiam memoria passionis dolorabilis: quod licet iam ex dictis pateat: tamen adhuc transformiter manifesto: attendas tamen motiuum quo instituitur: formatiuum quo conficitur: modum quo suscipitur. Ex his enim tribus diligenter exaiatis reprobatur amare memoria passionis dilecti. Motiuum enim quo institutum fuit Apostolo dicitur pre Cor. xi. cum dicit. Quotiescumque manducaueritis panem hunc & calicem bibetis: mortem domini annunciatibus doce ueniat. Et ipse ihesus per semetipsum dicit. Hoc facite in meam commemorationem. Ad hoc ergo istud sacramentum conficitur: ut ex eius exercitatione continue intuentes christi sanguinem ut effusum sit memoria nostra repleatur christo passo: ut semper fixus sit in corde nostro: qui pro nobis semel fuit fixus in ligno. Et ideo etiam sacramentum instituit: ut quasi daret nobis plenam possessionem sue passionis & mortis: ut quotidie lauremur cum suo sanguine: & reficeremur suo corpore: quasi non sufficeret ei quo ad ostensionem amoris: quod semel realiter sanguinem effudit in ligno nisi quotidie tibi effundatur sub sacramento. Unde ista esca fuit in figura. Sapientie. xvi. per ortigometram que est auis uiuens de seminibus uenenatis. Sic & christus qui dicit. Meus cibus est ut faciam uoluntatem eius qui misit me: & uoluntas patris fuit ut biberet calicem passionis: quasi fuerit: uoluntas eius ut christus uiueret de

uenenatis cibus. Bibit enim i discipulo tradente: & comedit uenenū cupiditatis in acculantibus: bibit in testibus uenenū falsitatis. Bibit in crucifigētibz uenenū impietatis. O quot semina uenenata trāsi erunt intra stomachū istius benedicte auis: si consi deres q̄ & qualia passa fuit: que tibi omnia ad mēo nam reducuntur in huius sacramenti celebratione.

St autem consideres formatiuū quo cōficir: oīa ingerunt ad passionē. Ad qd̄ fact q̄ numerus di- ctionū i forma positārū est secūdū numerum pla- garum: licet forsitam enim non sit de substātia for me: sed copulatio ad locutiones predictal: sic & ip̄e modus fermandi hostiā: quo inter ferra ignita strī gitur & decoquit: ingerit passionis ielu memorīā. Ferrū enim ignitū fuit impia crudelitas iracundie iudeorū i xp̄o: ferrū multo plus ignitū fuit imo- bilitas flāme & charitatis xp̄i qua desiderio deside raui seipm offerre i p̄ciū nostre salutis. Primi fer ri figura remansit in xp̄i corpore dū uulneratus cla uis & fossus spinis: turpatus sputis: ligatus uincu lis: uelatus oculis: totus plenus iuriis: nō apparuit ei spēs neq; decor: formis hoc ferro & figurens qui accedis ad sacramentū non ut ista inferas xp̄o cū crudelitate iudeorū: s̄ d ut ista libenter perferas cū xp̄o & p xp̄o ad exemplū sanctorū martyrum: & ut crucifixi effigiē transformes in teip̄sū de eius passione iugiter meditando. Secūdi ferri. s̄ amo ris iesu i te sculpatur figura ut eius amore tā arden ter ferueas: quo tibi parum uideatur ad s̄litudinē sui p̄ honore dei omnia sustinere mala: & tūc eris ip̄e hostia formata & cauterizatus s̄litudine passio nis. Infinita sunt huius memorabilia passionis. Si tu anima deuota sciens ruminare i omnibus que circa huius sacramēti celebrationē agunt: si etiā cō sideres modū quo suscipit: uidebis passionis ama ritudinē memorari. Nam hostia frangit p̄ manus sacerdotis: dentibus teritur & in stomacho trāsmi- titur: p̄ quod significatur corporis xp̄i fractio & at trictio i flagellis & in spinis: & clauis: & cōsumata i morte & occultatio i sepulchro: facias tu quicūq; sumis q̄ anime tue ueter sit dignum dei sepulchre peninum firmitate propositum nouum reformati one tui sit sindon munda purissime cōscientie: sint aromata sancte uite: sit firmis ma ligatura cōtinue circūspectiōis tui & obseruantie status tui. Istis er go mōis dicere tibi illud. Teren. iii. Recordare pau pertatis & transgressionis mee absinthii & fellis: re spondeas dilecto morienti pro te. Memoria meōr ero: & tabesceat in me anima mea. Quomodo autē tertium in hoc sacramēto fuerit mirabilis exposui p̄ nobis licet pateat ex predictis: tamē hic singla riter nota: q̄ stupendum amoris signum fuit: q̄ sic se in sacramento exposuit pro te: & sic quasi noua morte uoluit seipsum p̄ te exponere maibus cuius cūq; sacerdotis quantūcūq; scelerati dūtaxat catho lici. Et quia pro nullis malitia uel pro aliqua iniu ria que tibi ibi fiat potest eius presentia uiolati qn seper ibi sit: rite facis q̄ debēt fieri circa consecrati

onem & durantibus spēbus. O quantum est in effusione amoris sui si sciueris ponderare: & ut tibi aliquid ostendam quanta unione xp̄o coniūge ris: uolo hic aliquantulum dilatare sermonem. Ad hoc enim facta est tanta expositio xp̄i in sacramēto ut nō impediatur sacramēti effectus: qui est cōuer sio tui in ip̄sū: unde nota q̄ in ista benedicte paren tela xp̄i & coniunctione tui ad ip̄m: non tātū effice ris filius: frater: uel consobrinnus: sed efficiaris ip̄e xp̄us per gratiam transformationis. Et ut hanc idē tiratem tuam ad xp̄m possis cognoscere: scias q̄ trī bus modis cognoscimus aliquid nobis atinere. s̄.

Generatione
Nutritione
Familiari allocutione.

Generatione scis te esse hominē: q̄ ab hoībus ge neraris: sed non idēitate indiuidui: sed speciei: quia non idem pater qui filius numero: sed spē q̄ uterq; homo. Ad qd̄ autem semen saltē pro maiori parte est de supfluo nutrimenti qd̄ est supflūū idiuiduo speciei necessariū: at non tale semen quo tu xp̄iane generaris de xp̄o. Non enī ex supfluo: sed sue uite necessario: de tota enim uita sua te genuit: qui te in morte sua baptizari constituit. Cuius signū fuit illa crudelis lancea que latus & cor xp̄i aperuit: ex quo sanguis regenerationis & aqua baptismationis pro fluit & profluxit: unde & i eius morte submergeris & in baptismo: & quasi nouus xp̄us resurgens de submersione emergeris. Quod significans aposto lus dicit. Roma. vi. Consepulti sumus christo p̄ ba ptismū eius in morte ut in nouitate uie abulemus. Et quia efficimur nouus christus per gratiam i ba ptismo: ut ostenderet ueram sui existentiam in no bis: & nostri inse noluit nos spiritualit̄ genitos de alio enutrire: q̄ de se ip̄o ut uere ostenderet nos in ipsum transportatos quia ex eisdem sumus ex qui bus nutrimur. Ex quibus pater secūdus modus attinentie qui est ex nutritione: unde ip̄e dicit caro mea uere est cibus & c. Nō quidem conuertendus in naturam cibati que est infecta peccatrix & mi sera: sed cōuersurus cibatus in naturā sui que est spi ritualis & sanctissima: gloriosa & diuina. O q̄ sa pidus est hic cibus qui hominem facit deū: & nos a nostra uita que uere mors est funditus occidit: & in dei uitam prouehit. Quia inquit saluator: ioan nis. vi. Qui manducat me uiuit propter me. Et ite rum. Qui manducat meam carnem & c. in eo uere sic cibati dicere possumus cum apostolo ad. Gal. ii. uiuo ego: iam non ego: uiuit uero in me christus: ut merito dixerim q̄ in hoc benedicte sacramento est supramirabilis expositio christi: cū tali modo se nobis tradidit in cibum: uere potest nobis dicere. Quid ultra debui tibi facere & non feci: qd̄ tui cor dis possit duriciam emollire. Tertius etiam mo dus quo attinentiam alicuius cognoscimus scili cet per familiaria uerba: quo mater uocant nos filiū: & frater fratrem: & sic de ceteris utopendo modo. Si consideremus christi uerba nos ducit in ipsum

Ipse enim dicit se frumentum & nos farinam. Se uite: & nos palmires. O qualis est ista parentela: n̄ enim facit gradum: sed uniuem. Tota enim pasta post fermentationem est de natura fermenti. Et qd palmes respectu uitis: nisi uitis parua respectu magne & pars respectu totius. Sic & intelligas te non christi filium ab ipso separatum: sed eius membrū in ipso fixum: & totaliter in eius gratiam per ipsius charitatem conuersum. Et ut enfatice & inexplicabiliter unionem sui ad nos ipse exprimeret: alloquitur patrem. Ioannis. xvii. Tu in me: & ego in eis as simulans modum quo in nobis est: modo quo in ipso patre est. Etiam dilectionem sui ad nos assimulat dilectioni paterne ad se cum dicit. Sicut dilexit me pater: & ego dilexi uos: hanc autem dilectionē dei ad nos & unionem nostram ad christum Aug. eleganter exprimit super. ps. lxxxv. Inclina domine aurem tuam &c. dicens. Nullum maius donum p̄stare potuit deus hominibus: q̄ q̄ uerbum suum p̄ quod condidit omnia faceret illis caput: & illos ei tanq̄ membra coaptaret: ut esset filius dei & filius hominis: unus deus cū patre: & unus homo cum hominibus: ut & quando loquimur ad deum dep̄cantes: non inde filium separemus: & quando precatur corpus non a se separet caput suū. Sitq̄ unus saluator corporis sui dominus noster iesus christus filius dei qui & oret pro nobis: & oret in nobis: & oretur a nobis. Orat pro nobis ut sacerdos. Orat i in nobis ut caput nostrum. Oratur a nobis ut deus noster. Agnoscamus ergo in illo uoces nostras & uoces eius in nobis. Et infra sequitur. Oratur in forma dei. Orat in forma serui. Ibi creator hic creatus: creaturam mutandam: non mutatus assumēs: & secum nos faciēs unum hominem caput & corpus. Oramus ergo illum in illo: & dicimus cū illo & dicit nobiscum. Inclina domine aurem tuam & exaudi me. Non ego dico: immo in corpore agnoscat utrunq̄: & dicat christus. Ego dico: non dicis aliquid sine illo: & non dicit aliquid sine te: hec Augusti. Licet autem omnes christiani transformētur in christum per efficaciam charitatis: ministri tamen huius sacramenti tenēt personam christi per cōionem sue excellentissime dignitatis: & efficaciam instrumentalis potestatis in consecratione sacramenti. Vnde cum altissimis affectibus mentis debent sacerdotes parari: & ad consecrationem tanti sacramēti accedere. Sic ergo uides mirabilem memoriam miraculose operationis: amarissime recordationis: amorose expositiōis. Hec sunt illa mirabilia de quibus sola catholica potest ecclesia gloriari & dicere cum Daniele. iii. Signa & mirabilia fecit apud me deus excelsus. Vere enim ista sunt mirabilia que extollere non sufficit etiam angelica natura: que apud solam ecclesiam fiunt: quia extra eā ueri sacrificii non est locus.

De suauitate & dulcedine huius sacramenti.

Iam fuit i principio q̄ istud sacramentū erat tertio dulcedine siue dilectione dignissimū ratione sui dulcoris: propter proprietatem cibi nutrientis: quia dicitur esca: uere iste est cibus dulcissimus: licet enim ibi sit amaritudo ut dictum est supra per memoriam passionis: est tamen ibi si ma dulcedo propter summam expientiam diuini amoris. Nihil enim dulcius: q̄ sentire sic inestimabiliter a deo se amari. Quia uere istud sacramentū datur ut cibus nutriens: ideo debet in nobis efficere illa spiritualiter: que corporaliter efficit cibus corporalis: qui quidem.

Mutat palatum delectabiliter

Reparat deperditum utiliter

Roborat defectum firmiter.

Perducit debitum effectum efficaciter. Et quia

istud sacramentum non solum est cibus: sed medicina & armatura: ideo expulit morbum & protegit

contra hostis insultum. Et per hoc potes uidere q̄

inducit spiritualis dilectionis feruorem: quotidiana-

rum defectuum expurgationem: gratie nobis

existentis confortationem & augmentationem: in

uia dei firmam stabitationem. Expellit & purgat

morbum concupiscentie. Munit & roborat contra

insultum tentationis siue per aspera: siue per aduer-

sa: & per ipsum sacramentum multum remittitur

de pena nobis debita pro peccatis. Quod autem

inducat spiritualis dilectionis feruore: patet ex hoc

quia christus ibi personaliter continetur: unde ad

eius p̄ntiam nisi sit defectus ex parte nostri multū

debet feruor charitatis excitari: & quia gratia & ueri-

tas per iesum xpm facta est: ideo in hominem ue-

niens sacramentaliter ipse christus uitam gratie opa-

tur. Iuxta illud io. vi. Qui manducat me uiuit pro-

pter me: unde Cyrillus dicit: uiuificatorium dei uer-

bum uniens seipsum proprie carni fecit ipsam uiui-

ficatiuam. Docebatur enim cum nostris quodam

modo uniri corporibus per sacram eius carnem: &

preciosum eius sanguinem: que accepimus in be-

nedictione uiuificatiua: & in pane & in uino ex qui-

bis multum feruor debet excitari charitatis: unde

& in multis deuotis personis sumptio huius cibi ex-

tafim operatur. Quod etiam conferat gratiam ro-

bores & augmenter hoc patet si consideretur q̄ ibi

passio christi representatur expresse ut dictum est.

Et ideo effectum quem christi passio fecit in mun-

do hoc sacramentum facit in digne sumente: unde

super illud quod ioan. xix. Continuo exiuit sanguis

& aqua: dicit Criso. Quia hinc suscipiunt principi-

um sacra mysteria cum accesseris ad tremendum ca-

licem ut ab ipsa bibiturus christi casta ita accedas:

ut ipse dominus dicit Matthe. xxvi. Hic est sanguis

meus qui pro multis effundetur in remissionem

peccatorum. Et ideo sicut christi passio uisa debuit

attendere & transformare & augere charitatē amā-

tis: sic & huius celebratio sacramenti: unde dama-

sus comparat hoc sacramentum carboni quem ui-

dit Esa. vi. Carbo enim lignum simplex non ē sed

unitum igni. Ita & panis consecrationis non est simplex panis: sed unitus diuinitati. Et ideo in hoc sacramento quantum est ex sui uirtute habitus gratie & uirtutes cōferuntur: frustra enim daretur in cibum a xpo qui nihil frustra facit enim effectū spiritualement faceret in anima: quē cibus corporalis facit i corpore. Vides autē qd cibus corporalis sustentat: auget: reparat: & delectat: que omnia facit istud benedictū sacramentum: unde Ambrosius in libro: de sacramētis dicit. Iste panis ē uite eterne qui anime nostre substantiam fulcit. Et Crisostomus super Ioānē: prestat se nobis desiderantibus & palpare: & comedere: & amplectere: unde Augustinus super Ioānē exclamat. O sacramentū pietatis: o signū unitatis: o uinculum charitatis: qd oīa ista xpus efficit i nobis: propter oēs istos effectus dicit xpus Ioānis. vi. Caro mea uere ē cibus &c: ut ostendat ista ueraciter efficere: propter qd singulariter in hoc sacramento secundū illud secūde. Corin. v. charitas xpi urget nos: & inde est qd urgetur aīa spiritualiter delectari refici & mebrari dulcedine benedicti xpi: secundū illud Cāticor. v. Comedite amici mei: bibite & iebnamini charissimi. Quia ergo xpus & eius passio est causa gratie & spūalis refectio: causa seruoris & roboris: manifestū est qd hoc sacramentum & spiritualement seruorem & firmitatē gratie & eius augmentum causat in nobis. Causat etiam apertionem ianue. & consecutionem glorie quia per suam passionem xpus aperuit nobis aditū uite eterne. Similiter & unio representata per species panis & uini & spiritualis refectio in ipso contenta facit nos transire hic per gratiam contemplationis & glorie gustum: & post mortem in plenū itroitu. Vnde Augustinus sup illo uerbo. Caro mea uere ē cibus. Cū enim cibo & potu id appetant homines ut non exuriant neq; sitiant: hoc ueraciter non prestat nisi iste cibus & potus qui eos a quibus sumitur imortales & incorruptibiles facit i societate sanctorū ubi pax plena est atq; perfecta. Quod autem roborat in nobis uirtutem persistendi in uia dei & perueniendi ad gloriam: fuit prophetatū seu manifestatū i figura helie. iiii. Re. xviii. ubi dicit qd helias comedit & bibit sub ūbra iunipi: & ambulauit i fortitudine cibi illius usq; ad montē dei oreb. Habet autē uirtutem remittendi uenialia si consideretur ipsum sacramentum & res sacramenti. Nam hoc sacramentum sumitur ut cibus ut dictum est. Nutrimētum autem est ad restaurandum deperditū quod consumitur ex ui caloris naturalis. Spiritualement autem in nobis quotidie aliquid perditur ex calore concupiscētie: ex quo per multa uenialia seruor in nobis diminuitur charitatis: contra qd ē huiusmodi restauratio sacramenti. Vnde Ambrosius dicit in libro de sacramentis qd iste panis quotidianus sumitur in remedium quotidianae infirmitatis. Res autem huius sacramenti est charitas: nō solum quātū ad habitum: sed etiam quantum ad actum qui exci-

tatur in hoc sacramento: per quā excitationem uenialia delētur: & purificatur & clarificatur aīa: unde licet nō posimus semper uiuere sine uenialia: tamen sepe contingit qd ipsa sumptione anima glorificat & purificatur ab omni reatu ueniali: & ab omni scoria cuiuscūq; peccati: perfecte cōfiguratur claritati solani ipsius iesu: in quē per sumptionem sacramētū sepe totaliter absorbentur. Istum autē effectū quo ad tātā pulchritudinem multū impediret mētis distractio: maxime si homo accederet cū affectu uenialiter peccandi. Quomodo autē debeat mēs recolligi: infra exponetur in expositione canonis missae. Non est autem proprius effectus istius sacramenti remittere peccata mortalia in sumente: qd nō debet accedere cū conscientia mortalis peccati. Qui enim nō uiuit spiritualiter non potest spirituale nutrimentum suscipere: nec potest uniri xpo ut mēbrū qui ē a xpo precisus per mortale peccatum. Potest autem hoc sacramentum remissionem peccati mortalis operari dupliciter: uno modo nō perceptū actu sed uoto: sicut cū quis ex conscientia peccati abstinere se ex reuerentia: & amore sacramenti appetit sumere: & ex appetitu meretur aliquantulum de cōgruo sibi contritionē infundi: ut sic a peccato liberatus pure possit accedere. Alio modo etiam perceptū ab eo qui est in peccato mortali sic occulto conscientiam & affectū nō habet: forte enim pmo nō fuit sufficienter contritus: sed deuote & reuerenter accedens sepe consequitur per hoc sacramētū gratiam charitatis que contritionē perficit: & peccatum expulit. pena autem peccati debita p hoc sacramētum remittitur: quia hoc sacramentum nō solū est sacramētū per sūptionem: sed etiam est sacrificium per oblationem: & ideo habet effectū remissionis peccati & pene debite: & in eo qui sumit: & i eis p quibus offertur. Hoc autem sacramentū habet ex ui sacramenti directe effectum illum ad quē est institutum. Sicut nutrire: augere: xpo unire: & in xpm trāformare. Sed qd hec unio sit per charitatē: ex cuius seruoate & augmento anima cōsequitur remissionem: non solum culpe: sed & pene. Licet autē i isto sacramēto contineatur totus xpus: & memoretur eius passio que est sufficientissima causa remissionis peccati & omnis pene: non hoc operatur secundum plenitudinem sue efficacie: sed secundū dispositionem in sumente repertam: & ideo nō sepe tota pena remittitur: sed quantum requirit ardor charitatis ipsum recipientis. In q̄tum uero istud sacramentum est sacrificium nostre oblationis habet proprie uim satisfactiuam: & ideo inter omnia satisfactibilia istud est sumū pro remissione tam pene q̄ culpe. In qua etiam non semper operatur: secundum plenitudinem sue efficacie: sed simul compensando xpi presentiam & imolationem ad deuotū offerentis affectū: qd xpus notauit luce. xxi. de uicua que obtulit duo minuta q̄ plus omnibus obtulit considerato suo affectu. Debes autē scire qd ex

hac ratione qua eſt ſacrificium non ſolum prodeſt ſumentibus: ſed etiam omnibus quibus offert. Quia uero ſacerdoſ eſt perſona publica: & quaſi oſ totius eccleſie que eſt unum corpus per uinculum charitatis: ideo ſumptio ſacramenti a ſacerdote: nō ſolum oblatio dicitur totum corpus eccleſie uegetate: unde & ſacerdoſ debet niti ſtatum ſuum cognoſcere & charitatem ſuam ad omnes electoſ plenarie dilatare. Contra autem tentatiōes futuras ualeat ſumptio huius ſacramenti tripliciter. Primo quidem quia refrigerat eſtum concupiſcentie: & roborat habitum gratie: ex quibus tãq̄ ex cibo & medicina mors interior pellitur: propter quod dicit auguſti. ſuper Ioannem. Securus accede: panis eſt nō uenenum. Alio modo premunit ab offenſa futura: & eſt armatura contra ſpirituales nequitias. In quantum enim ſignum eſt & memoriale paſſionis chriſti: per quam uicti ſunt demones fortiffime timent mentem deuotam ſumptione huius ſacramenti munitam: unde Crifo. ſuper ioānem. Ut leones flammas ſpirantes: ſic ab illa mente diſcedimus terribiles effecti diabolo. Sed qui indigne ſumunt chriſtum crucifigunt cum iudeis & iuda proditore & ideo plenius iſti a diabolo poſſidentur. Penſatis ergo iſtis effectibus potes uidere q̄ intentio xp̄i fuit hoc ſacramentum inſtituere ut celebraretur quotidie: & ideo quilibet chriſtianus debet ipſum ſepe & deuote ſumere. Nam tempore apoſtolorū quotidie ab omnibus fidelibus ſumebatur: propter qd̄ patet abuſio ſacerdotum diu a celebratione ceſſantium. Et ipſa enim ſumptione ordinis ſacerdotalis facti ſunt ipſi oſ eccleſie: per cuius oblationem ſacramentalem ſalutare nutrimentum ad membra cetera deriuetur: unde impie priuant & ſeipſoſ & alioſ effectibus memoratis. Debēt ergo ubi malum eſt medicinam apponere: non bonum a ſeipſis expellere. Malum autem eſt in malitia ſue uite quam debent corrigere: & non ſeipſoſ & alioſ tanto bono priuare. Ipſi enim poſiti ſunt ut ſint mediatores inter deum & populum: & ut ſibi iſtud offerant ſacrificium: in quo ſolo plene colitur: & ideo debent niti quotidie deo reddere debitum: & populo beneficium. Licet autem ſacerdoſ curatus plus teneat humano ſtatu: & etiam quo ad hoc diuino ſpeciali populo: tamen plus obligatur in conſpectu dei ipſum dignum colere: & toti corpori eccleſie influere. Ille qui a deo eſt ſanctificatus & totuſ ſibi dedicatus per religionis bonum & multiplicia beneficia diuinarum gratiarum & refectionum metaliū: unde iſtum lex celi debet compellere uelle ſepe ut deum honoret ſacrificio: & populo ſubueniat beneficio. Quod ſaluator notat in illa parabola de talentis diſpenſatis ſeruis: unde dicit grego. i omelia. Tanto ergo eſſe humilior atq̄ ad ſeruendum deo promptior quiſq̄ debet ex munere: quāto obligatiorem ſe conſpicit in reddenda ratione. Nec ſubrepat te fatua multorum locutio dicentiū.

Ego non accepi magnos reddituſ temporalium: nec dignitatem cure populorum: & ideo non teneor celebrare. Licet enim plus teneantur quo ad aliud: tu tamen multo plus teneriſſimply ad honorandum deum & diligendum populum ſi maiora recepisti cariffima gratiarum reſpectu quorum temporalia nihil ſunt. Quod ſi tuam infirmitatem cauens & timorem irreuerentie: ſcias q̄ iſte timor & reſilitio in propriam paruitatem eſt optima preparatio ad celebrandum: dummodo non graueris mortalibus: & tuam uitā proponas in melius emendare. Et licet non ſemper conſequaris emendationem plenam: tamen multum tibi ſuffragat ad hoc deuota celebratio ſacramenti & continua deſtatio & uilificatio tui in cōſpectu dei. Multū etiam iuuabit tuam preparationem: ſi tu dilates charitatem ad compaſſionē electorum & quaſi alloquaris dominum: pro me non ſum dignuſ accedere: nec auderem: ſed in uirtute charitatis ſanctę eccleſie ſponſę tue: cuiuſ me dignuſ feciſti miniſtrum accedo tibi offerre ſacrificium quod per oſ tuuſ benedictuſ eſt quotidianuſ. Et ad hoc hortatur Ambro. .d. in quadam oratione. Graue eſt q̄ ad menſam tuam mundo corde: & manibus innocentibus non uenimus: ſed grauius ſi de peccatis metumimus & ſacrificium non reddamus: unde Aug. in lib. de uerbis domini. Quotidie ſume quod quotidie tibi preſtit. Et Ambro. in lib. de ſacramentis. Si quotiens effunditur ſanguinis chriſti: in remiſſionem peccatorum effunditur: debeo ſemper accipere qui ſemper pecco ſemper debeo habere medicinam. Illud autem quod dicit Auguſti. in libr. de eccleſiaſticis dogmatibus. Quotidie euchaſtiam ſumere: nec laudo nec uitupero: proprie referendum eſt ad laicos non ad ſacerdoſ: quorum eſt imolare & offerre iſtud ſacrificium in cōi eccleſie charitate. Sicut illorum qui in conſecratione ordinis chriſti ſponſę inſtituuntur miniſtri. Superiora autem fuit dicta cōtra negligentiam ſacerdotum: qui cum debeant ex charitatis ardore habere alas aquile ad uolandum ad guſtum huius ſapidiffime eſcę: ſicut d̄ Iob. ix. Quasi aquila uolans ad eſcā: facti ſunt ſimiles illis impiis qui fuerunt horū ſacerdotum negligentū figura. Sicut d̄ Numeroz. xi. Anima noſtra arida eſt: nihil aliud reſpiciūt oculi n̄i niſi man. Man. eſt ſufficientiffimuſ cibuſ omniſ ſaporis appetibilis: habet enim omne delectamentum & omnem ſaporem ſuauiſſitatis: unde Sap̄e. xvi. ubi hec habent d̄. Angeloz eſca nutriuiſti populum tuum: p̄ qua eſca impii murmuratores ubi ſupra deſiderauerunt carnes & penerunt in ſepulchris cōcupie. Sic ſic n̄ mix ipii ſacerdoſe p̄mpti ad deſiderādū q̄ ſe carnis ſuſticio p̄prie negligentie retrahūt ab hac ſuauiſſima cena: & ſepe eis diuino iudicio datur reddituſ affluentia: in quibus tãq̄ in rebus cupitis ſepelitur tota affectio mentis ſue: ut circa terrena diſtracti & temporalibus ſaciati non ſentiant que ſūt

dei. Hi moriuntur & non in sapia: qbus merito sua concupiscētia sit sepulchrū: ac ecōtra famelicū de bo no iesu sentit eius suauitatē mirabilē ī bñficio sacramēti: qd̄ q̄ntū ad suauitatē refectōis: & quo ad multas alias cōditōes in man. merito figurat. Et hoc si consideretur gn̄atōis modus: q̄r inuisibiliter de celo descendebat: q̄r ī nocte. Sic & istud sacrifici um fide creditur: non humano experimento p̄batur. Descensionis locus: q̄r solū circa castra filiorū israhel apparebat ī deserto: & eis defecit cū intrauerunt promissionis terram. Sic & illud benedictū sacramentum non nisi intra ecclesiam & in eius fide conficitur. Recollectionis tempus: q̄r non nisi sex diebus poterant inueniri. Nam sabbato egressi nō inuenerunt. Sic & hoc benedictū sacramentū non nisi sex diebus huius peregrinationis habet nos reficere. Sabbato enim eterne requiei iuenitur bonus iesus non sacramentis uelatis: sed decore regio manifestus. Mensurationis terminus: q̄r gomor p̄ singula capita: nec qui plus collegit plus habuit. Nec q̄ minus: minus inuenit. Sic & istud bñdictū sacramentum non continet maiorem iesum in maiori hostia: q̄ in minori: nec in pluribus q̄ in una. Prepara tionis ritus: q̄r ignē optime sustinebat: & ad modicū radium solis tabescebat. Sic & istud benedictū sacrificium optime sustinet ignē feruentis amoris: & rationes ab amoris fornace procedentes optime concludunt sacramēti irrefragabilē ueritatē. Sol enim humane curiositatis & fantastice rationis q̄ secundum experientia phie paganice procedit: & ad perscrutationem sacramenti facit eū liquefcere p̄ perfidiam: & deludit semetipsum ut sibi euanescat sacramentum non fidei electorū. Reseruationis usus: q̄r reseruatū scatebat uermibus. Sicut & reseruatū sacramentū ad questum temporalū scater uermibus simonie. Soporatiōis gustus: quia unicuiq̄ sapiebat secundum sui desiderium & appetitum. Sic & istud benedictū sacramentū diuersimo de sapit sumentibus secundū uarias dispositiōes q̄s in eis format desiderii charitatis: hoc est ergo illud benedictū māna: quo in quadragenario. penitentie rescinduntur electi per desertū presentis uite quod cū magno desiderio debet appeti & sumi: q̄r in eo uere recipitur deus homo qui seipsum dat escam omni menti fideli in carne peregrinanti: non ciuibus huius mundi.

Qualiter quis debeat p̄parari ad susceptionem sacramenti

Actum fuit in principio huius tractatus q̄ istud sacramentū erat quarto timoratiōe potissimū ratione sui nitoris qui requirit ī recipientibus puritatem: q̄r ista esca nō qualicūq̄ dicitur: sed timentium deū: qui p̄ timorem a malo declinant. Et ideo licet multū confortauem sup̄ eius deuota xp̄i mēbra: ut secure ad sūptionem sacramenti accedant: hoc intelligere debes de illis quos mortalia peccata nō grauat: unde & digne accedens debet in consideratione sua ista septem at

- tendere: & nota
- Primū est examinatio conscientie
- Secundū extirpatio imūdicie in cogitatione
- Tertium excussio negligentie
- Quartum exclusio irreuerentie
- Quintum premeditatio discretionis: ut hunc cibū discernat ab aliis
- Sextum preocupatio orationis
- Septimum predispositio deuotionis

Et propter hec omnia dicitur. i. Cor. xi. probet autem se iquit homo non sophistice falso & fide per duplicitatem ad cooperiendum humanā uere condiam: q̄r istud est igneum coopertorium quo ardet anima in eternū: non temptatiue discernedo: uel dubitando p̄ infidelitatem: non p̄sumptuose contēpnendo p̄ temeritatem: sed demonstratiue ueraciter per cordis totalitatem: per mētis humilitatē p̄ sinceritatē: & p̄ cordialis amoris flāmeam charitatem: & p̄ probabilitatē: & propriā m̄firmitatem. Et hoc fatis sufficit accedēti. Alter autem accipit ad iudicium irreuerētie dei: contumeliē sacramēti: uindictē & sentētie sui: uade & reus erit corpis & sanguinis domini: ubi & glosa. Ac si deū occideret p̄uētur. He cōsideratiōes quas debent timētes deū habere q̄ uolūt digne ad sacramentū accedere: figurantur Zacha. iii. ubi dicitur. Super lapidē unū septē oculi sūt lapis unus una fides fundamētalis & stabilis & unio charitatis. Septē oculi septē consideratiōes p̄parates ad reuerētiā sacramēti. Multū autē figuris. Nā figurat hoc sacramentū quantū ad diuersas sui conditiones

- Quia est ignitiuum dilectionis figuratur per agnū assatum. Exodi xii.
- Quia est impinguatiuum deuotionis figuratur per uitulum saginatum: luce. xv.
- Quia ē roboratiuū actionis figurat p̄ fauū sapsonis qui exiuit de ore leonis: ludicū. xiiii.
- Quia ē contētiuū plene refectiōis figurat p̄ sacrificiū melchisedeh q̄ otulit panē & uinū gen. xiiii
- Quia est memoratiuū & representatiuū passionis figuratur per panes propositionis: Exo. xxv.
- Quia est plene dulcoratiuū mētis figuratur per cibum māne ut expositū est supra

Et q̄r omnia ista si subtiliter examinētur possūt representari: & iueniri ī figura agni pascalis: ideo aliis dimissis eā aliqualter p̄ sequamur. Quātū enim ad id qd̄ creditur in isto sacramēto qui est xp̄s iesus & quantū ad id p̄ quod mēs xp̄o afficit: qd̄ est imolatio xp̄i in cruce: & quātū ad id p̄ quod sumēs digne disponit in hac figura exp̄ssius continet. Iesus ē uere agnus dei q̄ tollit peccata mūdi. Attēde autem. iiii. que describūt. Exo. xii. que in sūptione istius benedicti agni debent sp̄ualiter obseruari: q̄ sūt: māducādi tempus: Ritus: Cultus: & fructus. Tempus enim erat mēsis p̄mus: dies decimus: lūa quartadecima: hora uespertina. Et in his omnibus aliquid sp̄uale itelligimus: mēse p̄mo p̄fectā reformationē penitētie: die decimo p̄fectā obseruationē

legis diuine luna. xiiii. perfectam actionem opponit uirtuose: hora uespertina perfectam consumationem perferentis. Sola enim perseverantia secundum beatum inter ceteras uirtutes triumphat. Et ideo licet in aliis temporibus sit quedam agni preparatio: in sola hora uespertina est sumptio: quia semper debet sumi in nunquam mortaliter peccandi proposito: ut semper tali menti occidat sol omnis glorie temporalis: ut quasi in uespera mortis existeret. Sic & ob amoris iesu omnis uite claritas obscuret eisdem. Manducandi ritus erat: quod nihil fuerit crudum: nihil lixum: nihil fixum: totum assu: totum intinctum. Crudum sumit qui non cogitat quod recipit: & mentem diligenter non discunt. Lixum sumit qui mente distracta & tereno affectu humida & insipiditate tota aqua ad faciem dissolutus accedit. Frixum sumit qui de sacramento presumptuose inquit. Et sic potes uidere quod crudum sumit desidiosa indiscussio. Lixum acidiosa in deuotio: frixum presumptuosa perscrutatio: sed assu & incensum sumit opus dilectio. Intinctum lachrymosa deuotio & studiosa gratia actio. Manducandi cultus erat hic: debebat enim esse calciatus pedibus: accitatus renibus: tenens baculum in manibus & lactucis agrestibus. In his aliquid morale intellige. In pedum calciatione concupiscentiam concupiscentie & obseruationem discipline. In renibus accitacione abiectione imundicie: & assumptionem mundicie: quod fit in restrictura cogitationis uage & fantasie imunde. In baculi sustentatione tolerantiam patientie & peregrinationem patrie. In lactucarum comestione detestationem culpe & meditationem christi passionis acerbis: & ex hoc executionem austeris penitentis. Si uis ergo digne ad mensam agni accedere oportet te conculcare concupiscentiam: & conseruare disciplinam: assumere continentiam: aduersa tolerare cum patientia: & peregrinum te reputare in uia & agrestem memoriam passionis degustare cum mente deuota. Et idcirco ante istum cibum fortitudinis debet precedere dieta: ut comedas panem lachrymarum cum propheta ex recordatione criminis. Cum helia panem subcineritium ex recordatione finis. Cum turba euangelica panem ordeaceum ex mortificatione carnis. In qua dieta tibi administrat psalmista uinum concupiscentionis in contritione. Samaritanus uinum concupiscentionis & curationis in confessione. Assuerus uinum consolationis in remissione. Sed ne hec dieta nimis grauari infirmum: apponit uir euangelicus duos pisces quorum unus est leticia de euasione tormentorum. Alter fiducia de adeptione premiorum. Sic ergo dieta accedit ad mensam agni: ubi proponitur panis celesticus origie: angelicus dulcedine: uiuificus britudine. Ad quam affert gedeon edum lixatum aqua contritionis. Moyses agnum assatum igne dilectionis: patrefamilias uitulum saginatum adipe deuotionis. Sampson mellis fauam dulcedine contemplanonem. Spousa uinum conditum ex charitate inebriationis. Et ipsa eadem preparat lectum pacificum: quem sexaginta fortes ambiunt quiete soporacionis. Et tunc dicit anima. Bonum est nobis hic esse. Manducandi modus & manducantis fir-

mus est: quod sanguine illius agni postes & suplimare signabant: & ex hoc duplicem fructum accipiebant. scilicet. costernationem hostium exterius: & defensionem & conseruationem interius. Et sic in eo qui digne sumit hoc sacramentum: sanguine huius agni & efficacia sacramenti hostes conseruantur: dum tentationes sapantur: omnia defensantur dum uirtutes uirtute sacramenti roborant: suplimare signatur: dum imago mentis deo assimilatur uterque postis intingitur in quo ostium uoluitur dum diuina & angelica custodia in qua uita nostra defenditur uigoratur dum uirtute sacramenti & deus est nobis magis propitius & angelus circa nos magis sollicitus. Et sic spoliatus egyptiis: liberati a seruitute egredimur christi crucis sequentes tropheum quod nobis diuidit mare rubrum: & in terram uiuentium introducit.

Expositio eorum que fiunt in canone.

Intelligendum autem quomodo mens debeat ordinata procedere ad celebrationem huius sacramenti debes uidere ea que in canone missae fiunt. Que quidem celebratio missae imolatio nolarum: quia expressit sicut dictum est supra est ibi imago & memoria immolationis facte in cruce: tum quia effectus ipsius imolationis qui est nostra redemptio & peccatorum remissio: & in christum crucifixum transformatio recipitur abundanter: unde etiam in quadam oratione dominica secreta dicit. Quotiens huius hostie imolatio celebratur opus nostre redemptionis exercetur. Et quia christus semel oblatus est: sicut dicit apostolus ad hebreos. ix. Ita tamen semel in die cuiuslibet sacerdoti sufficit missa celebrare: unde de consecratione distinctione prima ex decreto alexandri pape habet: quod sufficit sacerdoti unam missam celebrare: quia christus semel passus est: & totum modum redemit. Et ualde felix est qui unam digne celebrare potest: quoniam & ualde absurdum est quod sacerdos duabus ministris ecclesis: ubi bis in die celebret: uel quod in eadem ecclesia per temporibus oblationibus uel quocumque alia causa celebret nisi semel: excepta die priuilegiata natiuitatis dominice. In qua ex certis rationibus triplex missa potest & debet celebrari a quolibet: uel audiri. Scit autem non debet pluries celebrari in die. Sic nec debet omitti nisi ex ardua causa quin uel celebretur quotidie: uel missa audiatur deuote: unde & iste panis: luce. xi. a saluatore quotidianus uocatur quia quotidie est sumendus uel suauis gustu uel deuoto auditu: unde & tunc per os sacerdotis sumi spiritualiter dicitur ab illo qui deuote assistit. Attende autem quod circa hoc sacramentum quedam fiunt ad representationem que circa dominicam passionem sunt acta: cuius istud sacramentum est memoria ut dictum est supra. Alia fiunt ad reuerentiam & mundiciam huius sacramenti. In quo christus ueraciter & corporaliter continetur. Et hoc non solum sicut in figura. Quedam etiam fiunt ad representandum mundi-

ciam & gratiam que requiritur in sumente: unde & consecrationes adhibent his rebus que ueniunt in usu huius sacramenti: tū ad representādū sanctitatem ipsius iesu qui est sanctus sanctoꝝ: tū etiam ad representādū effectū scitatis qui i sumete ex xpi passione carat secūdū illud ad hebreos ultimo. Iesus ut sanctificaret per suum sanguinē populū. Et ideo regulariter hoc sacramētū non debet celebrari nisi in ecclia p episcopū consecrata: que quidē dicitur domus dei secūdū apostolū. i. thy. iiii. uel nisi in oratorio despalī priuilegio domini pape: uel licetia episcopi. Et licet indulgeatur q ecclia non sit consecrata: nūq̄ tamē conceditur quin sup altare lapideū consecratum p episcopū celebret. Quia licet sepe in suscipiētibus desit sanctitas q̄ signatur p cōsecrationē ecclie: nūq̄ tamen desit sanctitas in sacramento: ut in xpo iesu: cuius xpi iesu sanctitas p altare significatur. Conceditur in itinere positus si ecclia defuerit sub diuo uel sub tentorio missa celebrari: & hoc si habeatur altare portatile. i. lapis consecratus: & omnia alia que requirūt ad sacrū mysterium celebrandum. Sicut dicitur de consecratione distinctione. i. ca. Concedimus. Consecratur & calix per episcopū qui debet esse aureus uel argenteus: uel de stagno ad minus. De ligno autē uel de uetro nullo modo conceditur: nec de cupro siue cre: quia uomitū prouocat: qd̄ est contra reuerētiam sacramēti. Corporale etiā bñdicit: & uestes sacerdotales benedicūt: non q̄ res inaniate sunt susceptiue gratie: sed q̄ ad cōsecrationem talium admonetur modus rationalis quantū se debeat disponere: ac per gratiam consecrata accedat ad sacramentum: quando nec ipse res inanimata quantūcūq̄ preciose & munde non debent assumi ad usum sacramenti: nisi sint per episcopum qui uicē xpi spiritaliter tenet ad hoc: per sanctitatē bñdictionis assūpte. Vbi & attende: q̄ abominabile est & horrēdū q̄ uestes mulierum & lectorū sepe multiplici spurcicia maculate per auanciam quorūcūq̄ religiosoz uel sacerdotum sacris altaribus applicentur. Tanta autem est efficacia gratie xpi q̄ sepe ad humilitatē nostram his rebus inanimatis q̄ sunt p benedictionem consecrate fit remissio peccatorū. Sicut patet de aspersione aque benedictę & olphatione incēsi: unde & nō nulli uolunt & non indote: q̄ per ingressum ecclie consecrate homo consequatur remissionem peccatorum uenialium. Sicut & superius dicta patet inducentes illud ps. Benedixisti domine terram tuam: id est eccliam: remisisti iniquitatem plebis tue: unde i secundo machabeoz dicit. iiii. ca. Vere quedam dei uirtus est i loco. Nam ipse qui i celis habet habitationem: uiuificator & adiutor est loci illius: propter qd̄ etiam regulariter sacerdos est amonendus: q̄ q̄to reuerentiorē locū potest eligat ad celebrandum: nisi cōmunis cōpassio populariter suadeat: legitima licentia prius obrenta. Tá

ta autem est sanctitas ecclie consecrate: q̄ signa & lapides eius in humanum usum nō debent assumi in opera laicorum. Sicut habetur ex Niceno cōcilio eadem distinctione. Et ibidem legitur q̄ palla altaris: cathedra: candalabrum: & uelū: si fuerint uetustate consumpta incendio dentur: cineres quoq̄ eorum in baptismario deferantur: aut i pariete: aut in fossis pauimentorum iactētur: ne introeūtū pedibus inquinentur. Vbi attēdat humana malitia q̄ si cineres talium rerum non debent cōculcari pedibus hominum: quomodo anima deo deuota & cōiuncta per sumptionem sacramenti: cōculcat sterconibus demonum: & imundiciis meretricū. Vides ne misera anima quomodo omnia circa hoc sacramentum tibi intonant sanctitatem. Nam corpale ē mundū: palla mūda: altare: ecclia: uasa omnia sūt consecrata & tu filia mortis es in diaboli meretricū prostituta: pro qua sola sacrandā christus i sacramēto se tanta uoluit sanctitate icludere: & suā tibi committuā per talem modū gratie dignanter tribuere. Vere imperium est sacilegium sanctitatis sacramentum sine sanctitatis reuerentia sumere. Quod ut aliquantū pateat ad expositionem eorum que aguntur in missa aliqua tibi consideranda subiūgo

De uestimentis sacerdotibus

Via enim sacerdos debet eē seperatus a comuni hominum cōuersatione: secūdū illud mala. primo: ubi angelus domini uocatur: ideo tam ipse q̄ omnes eius ministri insigniuntur clericali tonsura: qua fit abrasio capillorū in modum corone: que recte denudationis capitis significat claritatem contemplationis: & puritatem intentionis. Et quia hoc fit per capillorum abrasionem qui capite oriuntur nihil in se habentes uitale: sicut q̄ non solum nociue cogitationes sed etiam uane & ociose que nobis ex nostra miseria oriunt debēt nouacula sollicitate circumspectionis nostre diligenter abscindi. Quia etiam capilli sunt quedā corporis superflua: ideo significant q̄ amor superfluus teporalium: & cura ipsorum debet sollicitius resecari. Et quia ex tali rasura coronatur caput: significat q̄ nostrum sacerdotium est regale & honorificum in similitudinem christi regis & sacerdotis. Significat etiam q̄ pro magno honore & munere debet anima sibi reputare adeo q̄ sic caput mentis sue radat pro christo modo p̄dicto. Vestitur autem paramētis sacramentalibus & nō uestibus cōmunibus: ut sciat q̄ in ipso non cōmunis: sed celestis requiritur uita. Vnde & fortitudo patientie in omni tentatione substernitur in amictō quod caput & humeros munit. Pulchritudo mundicie & sc̄timonie adiungitur in alba: que in toto corpore & i omnibus seſibus esse debet. Que mūdicia nequaquā aptabitur menti nec corpori nisi fortiter cingatur & subciga-

t hū

tur diligenti custodia sensus sui: & totius appetitus animalis & exterioris hominis. Adiungitur in manipulus quasi scutum fidei quod opponat tentationibus inimici. Superadditur stola quasi iugum dñi leue & suauis: quod in longum perseverantie usq; ad finem uite debet protendi. Superadditur planeta latitudo charitatis que operit multitudinem peccatorum: & que omnium aliarum forma est uirtutū: ut per hoc detur intelligi q; in charitate dilatata debet sacerdos accedere ad sacra mysteria celebranda. Et q; debet habere sanctorum primam memoriam que precesserunt in uite xpi exemplaritate cuius memoria ipsius calciatur affectus. Ideo in signum huius premissis omnibus debent calciamenta esse in pedibus sacerdotis de pellibus animalium mortuorum. Cū autem hoc sacramentum sit memoriale passionis xpi: ut dictum est: in quo xps est sacerdos & hostia: a quo nobis est omnis uirtutis influentia deriuata. Idcirco per hec paramenta signantur xpi ludibria: ut sacerdos ad altare accedens sciat se crucifigendū cum xpo: ut & ipse transformatus in ipsum merito sit hostia & oblato: unde & amictus significat uelum quo in derisionem xps fuit uelatus. Alba significat uestimentum album in quo sibi illudit herodes. Cingulum manipulus: stola diuersa uincula quibus plures fuit ligatus: planeta in qua communiter est aliquid purpureum uel sericum & rubeum significat chlamydem coccineam & uestimentum purpureum: in quo xps fuit irrisus. Sic & flagellatura potest figurari in manipulo qui habet formam scutice. Non enim est inconueniens per idem plura significari. Quia uero eps excellenter tenet figuram & personam xpi: ideo preter hec paramenta habet sandalia rubea: & cyrothecas cum anulo in quibus significatur pedum uulnera & manuum & rubricationes sanguinis emanantis: habet & mitram in capite: in qua significatur corona spinea uulnerans caput xpi: habet & baculum in quo arundo exprimitur: qua fuit xpi corpus percussum: ut sic recognoscant sacerdotes & epi: q; christi opprobria adornantur. Quia uero sicut tibi dictum est supra: cum de sancte trinitatis mysterio ageretur: due sunt alte radices ad omnia que sunt fidei. scilicet sentire de deo altissime & piissime: ideo in istis duabus radicibus sacerdos predisponitur anteq; ad altare accedat. De deo enim sentit altissime charitas humiliata per recognitionem sui: quod sacerdos se sentit habere dū incipit a confessione sue iniquitatis & indignitatis. Et timor prosternit nisi spes erigat: idcirco sequitur charitas eleuata per fiduciam que de deo sentit piissime dum ipsum non dubitat benignum remissorem offense: propter quod dicit in plena fiducia remissionis. Aufer a nobis cunctas iniquitates nras. Et sic postulans sanctorum patrocinium qui in altari requiescunt & qui regnant cum xpo dicit. Oraus te dñe per merita sanctorum. Osculatur altare in si-

gnum pacis & confederatōis sui cum xpo: ut iam unum cum xpo effectus tranquillus & quietus incipiat celebrare seclusis ab altari & ab eius mente omnibus tumultibus distractiuis. Quia uero istud est sacramentum totius diuini cultus & ritus fidei cōtētiuum: ideo circa istud sacramentū fit participiū cōiter totius ecclesie: unde sacerdos: sicut caput ē actor principalis: clerici sunt ministri: & circumstant omnes populi. Tria uero sunt attendenda in sacra missa.

Verba que proferuntur que debent proferri cum multa diligentia.

Gestus & actus qui fiunt maxime a sacerdote: qui debent attendi cum multa reuerentia.

Defectus qui contingunt ex nostra infirmitate & miseria: qui debent suppleri cum digna penitentia.

De his uerbis que proferuntur in missa.

Ita primum attende q; missa potest diuidi in preparationem: oblationem: consecrationem: summptionem: & gratiarū actionem. Preparatō durat usq; ad offertorium. Oblatio usq; ad prefationem. Consecratio usq; ad pater noster: Sūptio usq; ad post cōionem. Grāre actio usq; ad finem. Quia uero scriptum ē Ecclē. xviii. Ante orationem prepara animam tuā ideo premititur preparatio quedam ad digne que sequuntur agenda: Cuius preparationis due sunt partes secū dū q; duo principalia sunt in nobis. Affectus. scilicet & intellectus. Primo igitur pparatur affectus: & hoc quadrupliciter primo per laudis iubiliū: quia scriptū est. ps. xlix. Sacrificiū laudis honorificabit me: & illic iter quo ostendam illi salutare dei. Hoc fit in introitu: quia ut in pluribus sumitur de psalmo. uel saltem cū ps. cantatur. Quia ut dicit dionysius. iii. li. agēlice hierarchie. ps. cōprehendūt per modū. ps. & iubiliū queq; in sacra scriptura histonice cōtinet. Secūdo per sue miserie gemitū dū misericordia petitur: dicendo kyrieleyson ter: pro persona patris. Ter xps. pro persona filii. Ter kyriel. pro persona spūs scī cōtra triplicem miseriam. scilicet ignoratiē: culpe: & pene. Etiam ad significandum q; oēs persone trinitatis sūt in se iuicē per esse trinitate simplicitatē: & indiuisibilitatē. Tertio fit per celestis glorie concentum: ad quam tendimus propter presentem miseriam: dicendo. Gloria in excelsis deo: que cantatur solum in festis: in quibus commemoretur gloria celestis. Intermititur autē in officiis luctuosis que ad commemorationē nostre miserie intorquentur. Quarto fit preparatio per orationis suspirium: quam sacerdos facit pro toto populo: ut digni habeantur tantis mysteriis que non debent esse multiplicata. Nam regulariter

in festis duplicibus solum una dicitur prima colle-
 eta. In aliis festis uel feris cōmuniter tantū tres. In
 missis priuatis non debet numerus quinaris: uel
 septēnarius superari. Secundo preparatur intel-
 lectus per instructionem fidelis populi: quod ma-
 xime est conueniēs: quia hoc sacramentum est my-
 sterium fidei: unde & quia in hoc sacramēto etiā ē
 collectio totius populi: propter quod cōmunio si-
 ue grece synaxis nominatur. Fit autē hec istructio
 dispositiue quidem per doctrinam prophetarum
 & apostolorum: que in ecclesia legitur per lectores
 & subdiaconos. Post quam lectionem a choro cā-
 tatur graduale & alleluia: quod significat spiritualē
 exultationem: uel tractus in officis luctuosis: qui
 significat spiritualē gemitum. Alterum enim ho-
 rum uel ambo consequi debet in populo ex predi-
 ca doctrina. Perfecite autē populus instruitur p do-
 ctinam in euangelio contentam: que a sūmis mi-
 nistris legit. scilicet a diaconibus. Et quia christus i euan-
 gelio loquitur tanq̄ diuina ueritas cui credimus se-
 cundum illud ioānis. viii. Si ueritatem dico uobis
 &c. idcirco ne more illorum incredulorum inueniamur
 rebelles. Finito euangelio cantat̄ symbolum
 fidei: in quo populus ostēdit se per fidem doctrīe
 christi fore subiectum. Cantatur autē hoc symbolū
 in festis illis de quibus fit mētio aliqua i hoc sym-
 bolo. sicut i festis christi: Ac per hoc i omnibus do-
 minicis & beate uirginis & apostolorū: q̄ hāc fidē
 fundauerunt: & angelorū qui eam suggerunt: & fi-
 deles custodiūt: & sancte crucis in qua nostre fidei
 mysterium est completum. In aliquibus autem ec-
 clesiis cantatur in festis martyrum qui fuerunt hu-
 ius sancte fidei defensores. Sed quia principalia sū
 damenta sunt in apostolorum martyrio consecuta
 idcirco rationabiliter sancta mater ecclesia romana
 nullogē uiroꝝ festiuitatibus: p̄ter apostolos & euā-
 gelistas: attribuit symbolū fidei decātandū. Fa-
 cta prefatiōe sequitur secunda pars misse: que quidē
 uocatur oblatio: ubi duo agūtur. Primo laus popu-
 li i cantu offertorii: per quod signatur letitia offerētī-
 um: & oꝛo sacerdotis petētis oꝛonem populi esse
 deo acceptā. Vnde primi Paralpo. ultimo. Dixit
 Dauid. Ego i simplicitate cordis mei letus obruli
 uniuerſa hec. & populū tuū qui hic reptus ē ui-
 di cū ingēti gaudio tibi offerre donaria. Dñe deus
 Abraham & Isaac & israel patꝝ nostꝝ custodi i
 eternum hanc uolūtatem cordis eorum &c. At
 tendat autem sacerdos ea que dicta sunt supra: scilicet
 q̄ offerendo se coniungat christi charitati & i-
 nentioni in offerendo quasi sentiens se christum:
 & in illo affectu in quo obtulit: sciens q̄ altare est
 ibi pro cruce: paramenta etiam pro preparatoriis
 passionis ut dictum est supra. Post oblationē
 sequitur consecratio: que quia supernaturali uirtute
 agitur: ideo excitatur populi deuotio: ut sur-
 sum feratur in deum prefatione. Et quia per cō-

secrationem uere ibi christus in sacramento est de-
 us homo: cuius sedes proprie est in celo: iuxta ps.
 .x. Dominus in celo sedes eius: ideo mouemur
 sursum habere corda & ad angelorum cōsortium
 eleuari. Vnde & respondet chorus. Habemus ad
 dominum: ne mendax uideatur. Finita prefati-
 one cantat ter Sanctus: quasi uocibus angelicis
 sociatus. In quo cantu laudatur christi deitas cum
 angelis & totius trinitatis quantum ad multipli-
 cem commendationem trinitatis & unitatis: & re-
 pletiuē omnium maiestatis. Laudatur etiam eius
 humanitas cum pueris iudaicis qui in die palma-
 rum clamauerunt: Osanna in excelsis: Benedictus
 qui uenit in nomine domini. Deinde sacerdos con-
 secrationem secrete peragit: in qua sic procedit
 Primo quidem commemorat pro quibus hoc
 sacrificium offertur. Et postea generalit̄ pro omni
 ecclesia: & pro his qui in sublimitate sunt constitu-
 ti: pro quibusdam postea specialiter qui specialiter
 offerunt: uel pro quibus offertur. Secūdo com-
 memorat sanctos quorum patrocinia implorat: &
 quorum meritis se coniungit: ut digne sacrificium
 peragatur: cum dicitur: Communicātes & memo-
 nam uenerātes. Et quia sūmum quod potest habe-
 ri in digna oblatiōe & consecratione est coniungi
 christi hominis merito. Ideo in diuersis christi so-
 lenitatibus actus illos sacros commemorat quos
 in illis diebus christus fecisse refertur ut eis coniu-
 ctus dignus huius sacrificii hēat̄ mister. Tertio
 petitionem concludit q̄ oblatio pro quibus offer-
 tur fiat salutaris: cum dicit. Hanc igitur oblationē:
 &c. Deinde quarto ad ipsam cōsecrationem ac-
 cedit: in qua primo petit consecrationis effectum
 cum dicit. Quam oblationem tu deus &c. Secū-
 do consecrationem peragit per uerba saluatoris:
 cum dicit. Qui pridie q̄ pateretur &c. Tertio ex-
 cusat presumptionem per obedientiam ad christi
 mandatum cum dicit. Vnde & memores. Quar-
 to petit hoc sacrificium peractum esse deo ac-
 ceptum: cum dicit. Supra quē propitiatio. Quin-
 to petit huius sacrificii & sacramenti effectum.
 Et primo quidem petit intentiones & opera sa-
 crificantium diuino conspectui presentari: tanq̄
 accepta grata & digna: & summo altari creatri-
 cis essentie presentari: cum dicit. Supplices te ro-
 gamus omnipotens deus iube &c. Secundo pe-
 tit istum effectum sacramenti quo ad mortuos
 qui sumere non possunt: cum dicit. Memento eti-
 am domine. Tertio petit istum effectum sacra-
 menti quo ad ipsos offerentes: & quo ad totum
 populum: ut in uirtute sacrificii iungantur meri-
 tis sanctorum cum dicit. Nobis quoq̄ peccato-
 ribus: & sic consumatur consecratio secreta.
 Deinde agitur de sumptione & receptione sa-
 cramenti. Et primo quidē fit sp̄alis preparatio p oꝛa-
 tionē totius ppli q̄ ē oꝛo dñica. In qua & p̄is quo

tidianus petit secundū saluatoris preceptū: pp quod exulat se & populum: ne ad presumptionem reputetur quod tantum sumunt sacramentum. Preparatur etiam per spiritualem orationem qua sacerdos pro populo petit liberari ab omni malo: cum dicit secreto: libera nos quesumus domine. Preparatur etiam populus ad assumptionem per pacem que datur cum dicitur Agnus dei. Est enim hoc sacramentum unitatis & pacis. In missis autem defunctorum in quibus hoc sacrificium offertur: non pro pace sed pro requie mortuorum pax intermittitur. Deinde perceptio & sumptio sequitur sacramenti prius humiliato sacerdote per orationes preambulas & conuictas christi passioni & morti per affectiones transformatiuas que in ipso sacerdote debent formari: tam ex uerbis que dicuntur in ipsis orationibus in quibus fit mentio de pace relicta per testamentum discipulis de morte uiuificatiua & effuso sanguine pro nostris peccatis: quod etiam ex aspectu sacramenti in quo sensibilibiter representatur christi passio & mors: dum aspicit sanguinem ut effusum & a corpore separatum per se sanguinem in calice & christi corpus ut mortuum ex alio latere: licet secundum rei ueritatem totus christus uiuus & immortalis sit sub utraque specie. Sacerdote autem reflecto per sacramentum postmodum aliis conuictis dispensat: quia ut dicit dionysius. iii. li. angelice hierarchie. Qui aliis diuina tradit primo debet ipse participare fieri. Ultimo autem tota missa celebratio in gratiarum actione finitur: populo exultante pro sumptione mysterii: quod sicut cantus post comestionem: & sacerdote per orationem gratias referente. Sicut & cena celebrata: christus cum discipulis dixit himnum: unigeniti & diaconus pro populo licentians dicit. Ite missa est. Ite missa est: sicut in nobis in sacramento quod sumimus sacramentum. Et ipsa eadem hostia uobis a deo data: missa est deo in sacramento sacrificio quod consumauimus & sibi misimus per ipsum sacerdotem: tanquam per dignum angelum deferentem: pro populo quod & tota celebratio huius sacrificii missa dicitur. In officiis autem lectiuosis non dicitur. Ite missa est: sed in benedicamus domino: ut per hoc ostendat quod diuersimode format affectus: dum sublimia christi magnalia & factorum gloriam celebrat. Et dum sub sua uel aliorum miseria in gemitu lamentationis suspirat: pro populo quod uidere potes rationem: quia omnia leta in talibus officiis omittuntur. Licet autem hoc sacramentum paucis uerbis consecratur: quia pauca sunt uerba forme: tamen omnia ista alia sunt addita in canone missae ad preparationem populi & reuerentiam sacrificii. Et ipse canon missae qui pertinet ad consecrationem: traditus est nobis sollemniter ab apostolis qui sic tradiderunt sicut formam habuerunt a christo: & sic ad memoriam eorum fuit reductum spiritu sancto inspirante: unde licet alia contineantur ibi que a nullo exprimitur euangelista: non ideo debet aliquid omitti: quia non est minus authenticum quod ab ipso

petro apostolorum principe est ecclesie traditum: quod id quod est ab euangelistis transcriptum: cum ex eius auctoritate euangelia sint recepta. Circa autem illa que dicuntur debes attendere: quod quedam dicuntur a choro que pertinent ad totum populum: quorum quedam chorus inchoat: & illa persequitur. Illa que significant id quod communiter toti populo inspiratur. Quedam uero populus prosequitur sacerdote inchoate: qui est princeps misterii & dux sacri officii. In signum quod talia peruenerunt ad populum ex sola reuelatione diuina. Et quia firma adhesio fidei: & gloria maiestatis dei sunt in nobis solo deo interius reuelante & faciente: ideo sacerdos inchoat symbolum fidei & gloria in excelsis: quasi dicat sacerdos. Ista nec sciremus nec cognoscere: mus ex nobis: sed ipse deus reuelat nobis: cuius uicem fungor ista inchoando. Quedam uero dicuntur per ministros tantum: sicut doctrina noui & ueteris testamenti: in signum quod per ministros a deo missos est hec doctrina populo nuntiata. Quedam uero solus sacerdos prosequitur: que scilicet ad proprium sacerdotis officium pertinent. Sicut orationes: sacrificium: oblatio: & consecratio. Et ideo illa que dicenda sunt circa hoc: occulte a sacerdote dicuntur: tum ut ostendatur quod populus non attingat: tum ut ostendatur quod circa christi passionem que in hoc figuratur discipuli non nisi occulte confitebantur. In omnibus autem que sacerdos dicit: siue publice siue priuate: primo excitat populum ipsum salutando & benedicendo: cum dicit Dominus uobiscum: & in fine expectat eius assensum ut respondeat. Amen. Et ideo in his que secrete dicuntur: publice premitit. Dominus uobiscum & oremus. Sicut post euangelium. Et subiungit in fine aliter: Per omnia secula seculorum. Et ideo sacerdos semper loquitur in plurali orando: quia ipse tota est ecclesia. In his uero que dicit post Agnus dei que spectant ad preparationem sui ad recipiendum sacramentum loquitur in singulari & hoc christo presentem: unde nec ibi presalutat populum: nec expectat eius responsum. Attende autem quod sacerdos demonstratur tenere personam christi qui se offerrebat pro nobis sacrificium deo patri: & ipsum pro nobis orat. Ideo in toto canone communiter sacerdos alloquitur deum patrem obsecrans per illud sacrificium sibi & populo fore placatum. Tunc uero post agnus dei sacerdos conuertitur ad alloquendum christum presentem ut per hoc ostendat ipsum esse non solum sacrificium quod offertur: sed deus cui offertur: unde & ipse sacerdos ipsum colit cultu latrie sub sacramento: cum eum alloquitur dicens. Domine iesu christe filii dei uiui. Attende autem quod in secreta quando sacerdos orat ut nobis fiat corpus & sanguis dilectissimi filii tui non intendit orare propter dubitationem ut fiat sacramentum completum pro preparatione forme uerborum a sacerdote cum intentio-

ne conficiendi super debitam materiam. Sed orat
 ut talis confectio fiat nobis fructuosa: quia bene
 posset sacramentum rite compleri cum dāno offe
 rentis & populi: unde signanter dicit. Fiat no
 bis corpus & sanguis: unde & premisit Quam
 oblationem facere digneris benedictam. i. secun
 dum Aug. p. quā benedicimur: p. gratiā ascriptā. i.
 p. quā in celo ascēbimur. Ratā. i. per quā in xpī ui
 scēbus eē censemur. Rationabilē. i. per quā a be
 stiali sensu exuamur. Acceptabilē. i. q. nobis ipis di
 splacemus: p. hāc acceptabiles unico filio simus.
 Nō eēt at icōueniēs ēt si i hoc & multis aliis peti
 mus: quod idubitatē fieri certi sumus: sicut & xpī lo
 an. vii. petit suā clarificationē: quā tñ fieri nō dubi
 tabat. Et nos docuit xpī in orōne dñica p̄cipales
 petitiōes peti: q̄s ipōssibile ē impediri: sicut facti
 cari nomē dei & uolūtatē eius fieri. Licet autē
 istud sacramētū preferat ex seipso oībus antiquoꝝ
 sacrificiis tāq̄ ueritas figure & corpus t̄bre: tamen
 sacrificia antiquoꝝ patꝝ fuerūt deo acceptissima
 ex eoꝝ deuotionē. Inter quos p̄cipatū tenere uidē
 tur tres q̄ cōnumerat̄ i canone. Abel rōne ob lōis
 primarie & patiētissime occisiōis: quā sustinuit ab
 ipio fratre i figura xpī occisi ab ipā gēte. Abrahā ra
 tiōne primatus fidei: q̄ sibi primo i scriptura d xpō
 icamato facta ē repromissio & multiplici alio p̄i
 legio fidei sue: q̄ etiā in suis sacrificiis acceptissimū
 deo fuit & maxie in imolatiōe filii: i quo typū te
 nuit dei p̄ris. Melchisedech cuius sacerdotium sū
 mum dicitur: ut dictum est supra. Et ideo ne mi
 nister huius sacrificii: quia uere christū consecrat:
 seipsum presumptione erigeret super eos quibus
 hec gratia non est data: humiliatur ut pateat suam
 deuotionem a deo acceptari ad similitudinem de
 uotionis illorum patrum non q̄ intendat petere
 q̄ immolatio corporis christi fiat eo modo acce
 pta quo ex parte sacrificii erat sibi accepta immo
 latio animalis. Quando autē sacerdos dicit. lube
 hoc fieri &c. Non debet esse intentio sacerdotis q̄
 petat species sacramentales ferri in celum: nec cor
 pus christi uerum quod ibi esse non desinit: sed pe
 tit hoc pro corpore mistico in illis speciebus signi
 ficato: ut scilicet orationes & affectus populi & sa
 cerdotis angelus assistens diuinis mysteriis deo re
 presentet. Liret enim posset appropriate dici de
 angelo qui est custos sacerdotis offerentis: non ta
 mē oportet sic ad unum angelum orationem re
 stringi: sed nomine angeli potest intelligi celestis
 exercitus qui est charitatiue unus qui circa ministe
 rium deuote assistit. Sicut enim dicit Ambrosius
 In hora immolationis aperiuntur celi: descendunt
 angeli qui ibi assistunt tam ad memoriam presen
 tis domini: q̄ etiā ad adiutorium efficacis recolle
 ctionis cordis: tam sacerdotis q̄ populi ad reueren
 tiam sacramenti: & ad impediendum malinam im
 pugnantis aduersarii. Posset etiam dici iste an
 gelus qui tam sacerdotis mentem q̄ ecclesiasticam
 unionem petur in sublime deferri esse iesus chri

stus qui est angelus magni consilii: cuius est speci
 aliter officium totum corpus esse sibi per sumpti
 onem sacramenti specialiter coniunctum in subli
 me deferri. Sublime autem altare dei dicitur uel
 ipsa ecclesia triumphans: in cuius medio transfer
 ri petimus: uel ipsa supersumma triunitatis essen
 tia: cuius participationem petimus. De quo alta
 ri dicitur Exodi uigesimo. Non ascendes per gra
 dus ad altare meum: quia in trinitate. Sed tote tres
 persone coeternae sibi sunt & coequales. Et ista suf
 ficiat de primo: scilicet de his que dicuntur.

De actis qui fiunt in missa

Ira uero gestus & actus qui fiunt a sacer
 dote: sicut manuum extensio: signatio:
 & alia huiusmodi. Sciendum est q̄ que
 dam fiunt in hoc sacramento pertinentia ad repre
 sentationem passionis christi: quedam ad signifi
 cationem corporis mistici: quedam ad deuotio
 nem & reuerentiam huius sacramenti. Ad memo
 riam sacramenti spectat modus standi ipsius sacer
 dotis: qui communiter stat manibus mediocriter
 extensis & eleuatis in typum christi crucifixionis.
 Iungunt aliquando manus ad designandum deuo
 tam recollectionem mentis & cordis: qua & oran
 do ipse totus debet ferri in deum: & quam etiam
 ipse christus se obtulit in sacrificium deo patri.
 Ipsa etiam crucis signatio singulariter in hoc my
 stero iteratur ad exprimendam passionem & cru
 cem in qua istud sacrificium fuit immolatum.
 Vnde & breuiter tibi reddam rationem unam de
 omnibus crucibus que fiunt in celebratione hu
 ius sacramenti. Debes autem scire q̄ consecratio
 huius sacramenti: & acceptatio sacrificii & deuotio
 offerentis: & fructus eius in omnibus ecclesie
 membris procedit ex uirtute christi in cruce passi:
 & immolati pro nobis a quo habemus istud sacri
 ficium ut oblationem & donum: & ut sacramen
 tum. & omnibus modis quibus dictum est supra.
 Et ideo ubicunq̄ sit mentio de aliquo horum: sa
 cerdos crucis signatione utitur: ut per hoc christi
 passio sibi amplius imprimatur: i quam debet trās
 formari offerēdo: ut hec sibi sciat & ecclesie i cruce
 fore collata. Ne autē preterisse uideamur tot cru
 ces que sūt: attende q̄ in ipsis crucibus xpī passio
 sicut gradatim fuit facta: ita & in his quibusdā gra
 dibus configurat. Quoꝝ primus fuit traditio fa
 cta a iuda iudeis: quod significat proprie cruces su
 per illa uerba. Hec dona: hec mīsera: hec sancta sacri
 fi. illib. Ex illo enim maleficio quo traditus est no
 bis a patre i donū: munus & sacrificiū benigne do
 tatus. Secūdo i ista traditiōe fuit pactio: traditio
 uenditio & emptio: ac precii sūptio: ex quibus xpī
 uidet factus eē iudeoꝝ ad occidendū i morte cui
 us pactiōis maleficiū deus uertit in nobis bonū
 finē firme traditiōis & possessiōis istius bñdīcte ho
 stie nos ad benedicēdū diuina natura spiritali &

corporali: quali triplici denario nobis dato. Quod ſignificat precium uenditionis triginta denariorū. Ad quod deſignandum fit iterum triplex ſignatio ſuper illa uerba. Benedictam: aſcriptam: ratam.

Ad deſignandam autem malitiam proditoris qui nec humilitate obſequii quo ſibi pedes lauit: nec beneficio amoris oſtenſi quo ſibi corpus ſuū tradidit: potuit reuocari. Fit iterū duplex ſignatio ſuper illa uerba: ut nobis corpus & ſanguis fiat dilectiſſimi non quo ad ſimilitudinem illius impij.

Tertio fuit ipſa paſſio xpi figurata in ipſa conſecratioe ſacri in cena. Ad qd deſignadū fuit due crucis: una i conſecratioe corporis: alia i conſecratioe ſanguis ubi utrobique dicit. Bñdixit. Quarto fuit xpi paſſio paſta per quinq; plagas in cruce receptas. Ad quod repñtandum fit quintuplex crucis ſignatio ſuper illa uerba: hoſtiam purā: hoſtiā ſcām: hoſtiā imaculatā: panem ſanctū uite eterne: & calicem ſalutis perpetue. Quinto repñtatur dura exteſio corporis & effuſio ſanguinis: & fructus paſſionis p̄ trīnam crucis ſignationem: que fit ſuper illis uerbis. Corpus & ſanguinem ſumpſimus. Sexto repñtatur triplex oro quam fecit in cruce: unam p̄ p̄ſentibus cū dixit: p̄ſentibus autē ignoſce illis. Secūda p̄ liberationē a morte: tam ſua: q̄ oīum electoꝝ: cum dixit Deus meus ut quid dereliquiſti me. Tertiam pro adoptione glorie p̄ omnibus electis ſuis: quos p̄ prium ſpiritū noīauit: cum dixit. Pater in manus tuas comēdo ſp̄m meum. Et ad hoc ſignificandum fit trīna crucis ſignatio ſuper illa uerba. Sanctificas: uiuificas: bñdixit. Septimo repñtantur tres hore quibus pepēdit in cruce. ſ. a ſexta uſq; ad nonam. Et ad hoc ſignificandum fit iteꝝ trīna crucis ſignatio: ad illa uerba. ſ. Per ipſum cum ipſo: & in ipſo.

Octauo ad repñtandum mortem in qua due p̄tes gratie humanitatis ſunt ab inuicē ſepate. ſ. corpus & aīa: non a diuinitate. Et ad hoc ſignificandū fiunt due cruces ſubſequentes extra calicem: cū dī. Eſt tibi deo p̄ſentis &c. quia in charitate mortis xpi eſt oīs gloria dei quā habet ab humana natura. Nono ne credat remanſiſſe xpm in morte: ſit repñtatio reſurrectiois xpi tertia die p̄ tres cruces que fiūt ad illa uerba: pax dñi ſit ſemp uobiscū. Vnde & ſignū pacis ſcē in eius morte: mortis uulnera ſeruauit in glorioſa carne. Quod autē ſacerdos quīquies ſe uertit ad pp̄m ſiḡt q̄ quīquies ſe manifeſtauit i die paſcatis glorioſe reſurgēt. Salutat at̄ pp̄m ſacerdoſ ſe reuoluēs ad ip̄m: in ſignū ſalutaris bñdictionis quā xps attulit reſurgēs a mortuis: cū dixit pax uobis. Et quia ep̄s ut dictū ē principalius xpi repñtat p̄ſonā: iō ſolēniter celebrās i feſtis i p̄m a ſalutatioe q̄ ſe uertit ad pp̄m dicit pax uobis. Ablutio uero digitoꝝ: & thurificatio in cēſi nō ponūt hic ſicut ceremonialia obſeruantie iudeoꝝ. Sed quia iſta ſc̄ra ſpectant ad reuerentiā ſacramēti: p̄mo quidē de ablutione: q̄a xps ſp̄aliter ſub ſp̄ebus tractat: non niſi mundis & lotis manibus debet tractari. Secundo pp̄ ſiḡtionē: quia ut diony. dicit. iiii. c. ccc. i. aſſice hic

rarchie. Extremitaū ablutio ſignificat emēdatōnē etiā a minimis pccis: & ab ipſis fantaſmatibus cordis. Ipſa uero thurificatio p̄tinet ad ſacm̄ dupl̄: p̄mo ſc̄ra: ut p̄ bonū odore depellat ſiḡd̄ p̄raui fetoris in loco fuerit quod poſſit puocare horrore. Secūdo ſp̄aliter ad repñtandū effectū grē: quia ſc̄ra ſacrificiū ē deo p̄ſentis odoriferū. Sicut de ſacrificio noe dī gen. viii. Odoratus eſt dñs odore ſuauiſſimo. Et xxvii. capi. Ecce odor filij mei ſicut odor agri pleni cui bñdixit dñs: uñ ipſa thurificatio ſignificat odore nō tm̄ ſacrificiū: ſed etiā ſolēnitatē illius diei i cuius honore ſacrificiū celebrat. Que qdē figurata ſit in thymiamate ueteris teſti. Et q̄ oīs grē odor p̄mo ē ab ipſo ieſu: & in ipſo ieſu: & ab eo deriuatus ad fideles officio miniſtroꝝ: ſecūdū illud. ii. Cor. ii. Odore notice ſue ſp̄git p̄ nos in oī loco. Idcirco ſit thurificatio altaris: p̄ quod xps ſignificat: deinde thurificat p̄ ordinē oēs. Et quia in magnis ſolēnitatibus debemus deo ſingulariter offerre icēſū cordis deuoti quaſi p̄ hoc ſignificātes nos ſentire i illis feſtis quaſi i quibuſdā odoribus ſuauiſſimē patrie. Ideo in p̄ncipalibus hoīs: matutino miſſa: & ueſp̄is ſit incēſatio: ſuauiſſi odoris quaſi matutini ſacrificiū & ueſp̄ini. Inclinatōes autē quas facit ſacerdos i miſſa: ſignificāt hūilitatē obediē & reuerentiā ex qua paſſus ē xps: & quam debet ſacerdos in ſacramēto ſentire. Digito autē iūgit poſt conſecrationē. ſ. pollice cū indice: quibus corpus conſecratū tetigit ut nō diſſipat ſi qd forſitā digitiſ adheſit. Quod p̄tinet ad reuerentiā ſacri. Cū enī in qualibet p̄tula ſit totus xps multū debet eſſe ſollicitus ſacerdos ne i tā gendo: uel frāgendo: uel ſumēdo: uel aliis diſpenſādo aliqua p̄tula debeat uel remaneat ſup̄ calicem: uel patena: uel calice: uel quod p̄ncipioſus eſt alibi cadat: unde ſacerdos qui talia nō pōt diſcernere: debet a celebratioe arceri. Fractio uero hoſtie ſignificat trīa. Primo qdē ipſam diuiſionē & fractionem corporis xpi factam in paſſioe p̄ uulnera. Secūdo diſtinctionē corporis miſtici ſecūdū diuerſos ſtatū & officia. Tertio diſtinctionē gratiarum p̄cedentiū ex paſſione & ſacramēti efficacia. Significat autē ſicut dicit. Sergius papa de cōſe. di. ii. q. triforme eſt corpus domini. Pars i calice miſſa corpus xpi quod iam reſurrexit: demonſtrat. ſ. ipſum xpm & btām uirginem. Et ſi qui alij ſunt ſancti in gloria cum corporibus glorioſis. Pars comeſta & ſicca & dentibus trita ſignat corpus chriſti peregrinū uiuens & ambulans ſuper terram: quia. ſ. uiuentes in terra: ſicci ſunt adhuc ab ubertate domus dei: & paſſionibus conterunt. Pars in altari uſq; in finem reſeruata ſignificat corpus chriſti quo ad illos quoz corpora remanent in ſepulchris: uſq; ad reſurrectionem ſinalem: quorum tamen anime ſunt in purgatorio: uel in celo: hic tamen ritus non ſeruatur mō. ſ. q̄ una pars ſeruetur in fine miſſe: nihil tamen deperit ſignificationi qua utraq; pars ſicca ſumitur & tenitur & ſignificat quod tam uiuentes: quam illi qui ſunt in purgatorio. Vel ad minus quorum

teruntur. Significationem prepositam quidam metrica scribit dicendo Hostia diuiditur in partes: tincta beatos plene sicca notat uiuos: reseruata sepultos. Aliquibus tamen uidetur quod pars in calice missa significat eos qui uiuunt in mundo: qui sunt calici passionis immixti. Pars autem extra calicem reseruata significat plene beatos quantum ad animam & corpus. Pars comesta significat tertios. Per calicem enim duo possunt significari. Vno modo ipsa passio: iuxta illud Luce uigesimo secundo. Pater si uis transfer hunc calicem a me.

Alio modo beata fruitio: secundum illud ps. xxii. Calix meus inebrians quod preclarus est. Et ideo possunt in talibus diuersae significationes aptari. Et attende quod pars in calice missa: nullo modo potest populo dari in supplemento communionis: quia panem intinctum non porrexit christus nisi iude proditori: licet illa buccella intacta non fuerit corpus christi. Quod autem post sumptionem sanguinis sacerdos sumit uinum non consecratum: & lauat manus: spectat ad reuerentiam sacramenti: ut humor ille specierum sanguinis abluatur ab ore: & manus lauetur: ne quid adherat de reliquiis sacramenti.

De defectibus qui possunt euenire in celebratione missae.

In tertium autem idest circa defectus qui possunt occurrere ex infirmitate & negligentia in ministerio huius sacramenti: debet notare quod dupliciter talibus defectibus potest occurrere. Vno modo sollicite attendendo facere omnia debito modo & sine defectu secundum ritum ab ecclesia institutum. Vnde maximum periculum est negligentem esse circa tanti mysterii celebrationem siue ex parte sacerdotis siue ministeriorum. Vnde aliqui uolunt dicere (quod satis est durum) quod omnis negligentia omissionis circa celebrationem huius sacri mysterii propter sui summam reuerentiam est mortale peccatum. Licet autem durum sit de omni omissione hoc dicere: tamen si quis ommitteret ea que sunt de integritate sacramenti: non est dubium quod esset mortale. Et etiam si quis de industria ommitteret ritum ab ecclesia institutum: maxime circa principalia. Sicut est celebrare sine paramentis debitis & uasis & sine principalibus officiis canonice institutis: epistola & euangelio & similiu: & non admiscendo aquam uino ante consecrationem bene credo quod in talibus ex industria obmissum peccatum incurtatur mortale: quia hoc sine contemptu non fieret: pro qualibet autem leui omissione ex humana infirmitate que sepe non potest omnium recordari: & multum intenta uni: obliuiscitur alterius: non credo animam debere ad mortem damnari: licet multum omnis negligentia hic debeat reprehendi. Iste ergo est optimus modus occur-

rendi defectibus: scilicet precauere ne ueniat. Alius etiam modus est postquam defectus accidit: prout est possibile salubriter emendare. Defectus autem potest accidere multipliciter. Primo ex parte ministri: puta si infirmetur: uel moriatur ante completionem sacramenti. Vbi nota quod si ante consecrationem corporis christi aliquid impedimentum occurrit ministro: non oportet quod per alium suppleatur: quia adhuc nihil factum est. Si uero post inceptam consecrationem: puta consecrato corpore: ante consecrationem sanguinis uel et post consecrationem utriusque: debet missa celebrari per alium sacerdotem suppleri. Omnes enim unum sumus in christo. Et ideo omnes sacerdotes in tali causa tenent personam unius ministri: & ideo ne sacramentum sit uel sacrificium incompletum per alium compleri oportet. Absque autem tali causa si quis ex negligentia dimitteret mysteria incompleta: non solum mortaliter peccat: sed etiam sententiam excommunicationis incurrit. Sicut habetur septima questione prima capitulo Nihil: & est statutum concilii toletani. Alio modo potest esse defectus ex parte ministrantium: ut si offeratur calix cum uino sine aqua. Et ideo si sacerdos ante consecrationem sanguinis: etiam post consecrationem corporis percipiat aquam non esse in calice: debet statim apponere & consecrare: & in missa procedere: quia appositio aque ut dictum est non est de necessitate sacramenti: debet tamen puniri ille ex cuius negligentia contingit. Nullo autem modo debet aqua uino consecrato misceri: quia sequeretur corruptio sacramenti pro aliqua parte ut dictum est supra. Si uero percipiat post uerba consecrationis quod uinum non fuit positum in calice: si hoc percipiat ante sumptionem corporis: debet deponi aqua si sibi fuerit: & accipi uinum cum aqua modo consueto: & debet sacerdos resumere uerba canonis: incipiendo a consecratione sanguinis ibi. Simili modo postea quod &c. & totum compleatur: sicut si antea non percepisset ultra istum punctum in missa. Si uero percepisset post sumptionem corporis: puta si uolendo sumere sanguinem aquam senserit: debet aliam hostiam non consecratam accipere: & uinum cum aqua in calice ponere: & consecrare totum de nouo sacramentum in duplici specie: & rite sacrificia consummare. Si enim inciperet a consecratione sanguinis: & non haberet hostiam consecratam: uerba non competere sacramento: & debet postea totum sumere modo consueto: quia perfecta non possunt dici sacrificia nisi perfecto ordine compleantur: sicut dicitur in predicto capitulo concilii toletani. Nec obstat si dicatur quod prius sumpsit aquam que erat in calice: quia preceptum de perfectione sacramenti maioris est ponderis: quam preceptum quod hoc sacramentum sumatur a ieiuniis. Vnde in tali casu debet tale secundum preceptum

omitti propter primum. Similiter si postq̄ sacerdos processit in celebratōne missę: recolat se aliquid sumpsisse in illa die debet conteri & ualde dolere: sed tamen inchoata mysteria rite complere.

Si autem sacerdos non recolat se dixisse aliqua eorum que dicere debuit non debet ex hoc mente turbari. Non enim qui multa dicit: recolat omniū que dixit: nisi forte in dicendo aliquid apprehēderit sub ratione iam dicti. Sic enim aliquid efficitur memoriale & fit obiectum memorie in quantum accipitur sub ratione preteriti: a cuius tñ memoria impeditur ex multa attentione eorū que dicit ut si quis attente cogitet illud quod dicit non tñ cogitet se dicere illud: non multum recolat postea se dixisse. Et ideo non potest esse scrupulosus sacerdos in examinando seipsum & luctando itra se. d. forse dixisti: forte n̄ dixisti sed sp̄ sup̄pōere dēt se dixisse: nisi oīno certus eēt plene se n̄ dixisse quod raro cōtingit. Ex ipso enim usu proferendo uerbo cano nis debet supponere se ea debite dixisse siue protulisse. Si uero constet ei aliqua probabiliter omisisse: que non sunt de necessitate sacramenti: non estimo q̄ debeat resumere imutando ordinem sacrificii: sed debet ulterius procedere: ac si nihil esset. Si uero certificetur plene se omisisse aliquid eorum q̄ sunt de necessitate sacramenti. s. formam consecrationis: cum forma sit de integritate. Sicut & materia: idem uidetur faciendum quod dictum est in defectu materie: ut scilicet resumatur a forma consecrationis: & per ordinaem reiterentur dicta: ne mutetur ordo sacrificii: ita tamen q̄ forma super eadem materia nullatenus iteretur. Vbi autem ē dubitatō quod solet accidere conscientis scrupulosis & obliuiosis: debet argui q̄ sit dictum illud quod est de necessitate maxime ex ordine loquendi uerborum: ut dictum est supra. Et quia non est uerisimile q̄ illud solum omiserit: & ad alia uenerit: & ideo talis debet a se huiusmodi cōscientiam repellere: q̄ sepe est tentatio ab hoste talis lucta ut impediatur deuotio sacramenti. Et sicut dictum est supra. Sepe magna dicentis attentio memoriam impedit nec est per hoc minus dictum. Similiter: quando multe hostie consecrantur: & una sola accipitur in manu a sacerdote: non propter hoc alie minus consecrant: esto q̄ tunc actu non cogitauerit de eisdem: licet. n. ualde decens sit q̄ intentio feratur tunc super materiam consecrandam: non est autem omnino necessarium propter labilitatem nostre attentionis sed sufficit habitualis attentio & intentio continuata: & non ininterrupta per actum contrarium illi actu: quo primo posuit hostias & eas obtulit cum intentione consecrandi. Si autem contingat uel propter frigus uel propter negligentiam sacerdotis: q̄ tota hostia cadat in calicem ante fractionem: uel in fractione: ut quolibet aliter: non propter hoc omitat procedere: & omnia dicere que dicere debet: q̄ fractio hostie: & q̄ una pars mittatur in calicē: ma-

gis respiciūt corpus mysticum ut dictum est supra sicut & admixtio aque figt̄ populum. Et ideo horum pretermisio non facit imperfectionem sacrificii: ut propterea sit necesse aliquid iterare circa celebrationem sacramenti. Est tamen dure negligentia puniēda. Si autem quod dolorosum est relaxatione contingat q̄ per negligentiam sacerdotis effundatur sanguis: uel q̄ stillet alibi. Sic est procedendum ut habetur de consecratione: di. secunda: ex decreto pii pape. Si per negligentiam stillauit de sanguine in tabula que terre adheret: lingua lambatur & tabula radatur. Si uero non fuerit tabula: sed terra consulo q̄ lambatur quantum potest: & igne cōburatur siue rasura tabule: siue terre & cinis intra altare condatur: & sacerdos. xl. diebus peniteat. Si autē super altare stillauerit minister sorbeat: & tribus diebus peniteat. Si super lintheum altaris: & ad aliud lintheum stilla peruenerit: quattuor diebus peniteat. Si usq̄ ad tertium: nouem diebus peniteat: & lintheamina que stilla tetigit: tribus uicibus lauet minister in illa parte ubi sanguis stillauit: calice subtus posito: & aqua ablutionis fumatur: & iuxta altare recondatur: melius tamen esset si sumeretur in potu a ministro: nisi propter abominationem dimittat. Quidam autem ulterius partem illam lintheaminis scidūt & comburunt & cinerem in altari: ut in sacario reponunt. Subditur autem ibidem ex penitentiali bede presbyteri. Si quis per ebrietatem uel uoracitatem eucharistiam euomerit quadraginta diebus peniteat si laicus est. Clerici: uel monachi diacones seu presbyteri octuaginta diebus peniteant. Si autem infirmitatis causa euerit: septem diebus peniteat. Et in eadem distinctione ex concilio arelatenensi. Qui non bene custodierit sacrificium & mus uel aliquod aliud animal in ecclesia existens id comederit: quadraginta diebus peniteat. Aut pars eius ceciderit: & non inuenta fuerit: triginta diebus peniteat. Et eadem penitētia uidetur dignis sacerdos uel sacrista per cuius negligētia hostie cōsecrate que reseruat̄ in ecclesia putrefiūt: & tanto maior quanto hic sepe culpabilior negligētia repentur: Predictis autē diebus debet penitens ieiunare: & a cōmunionē cessare: pensatis tamē conditionibus negotii & persone: potest addi & minui ad penitentiam supradictam. Hoc tamē est regulariter obseruandum: q̄ ubicunq̄ species integre inueniuntur: maxime si appareat forma panis: sunt reuerēter obseruāde: uel etiā sumende: si sine abominatione fieri potest: quia manētibus speciebus manet ibi corpus christi ut dictū est supra. Ea uero i quibus inueniuntur comburēda sunt: si comode fieri potest: cinere i sacario recōdito: sicut de rasura tabule dictū est. Licet autem hoc sacramētum nec bonitatem nec malitiam recipiat a ministro: & ideo quātum ad hoc equalis bonitatis sit missa boni sacerdotis & mali: licet etiam orationis fructus que dicitur p

os sacerdotis inquatum est minister comunis ecclēsie nō fraudet fructu charitatis cōis: fructus tamen qui debet haberi in missa ob deuotionem offerentis ministri: & grato ministerio ipsius quo ad alios deficit: quo ad ipsum offerentem in sua pernitentia ministeria agit: sed in sumendo iudicium sibi māducat & bibit. Et ideo quilibet fidelis licet possit sumere sacramenta a sacerdote: quod diu ab ecclesia tolleratur: quia tamē hodie multū deficit correctio & non tolleranda impia tolerant. Cōsulo cuiuscūq; fideli: quod nulli sacerdoti det occōnem celebrādi de quo sibi plene cōstat quod sit i statu mortalis peccati: quod si omnino notoriū est ipsum fugiat: si occultum est talē modum teneat quod alius nō reuelet. Nō tamē debet aliquis temerarius eē i iudicādo quod nescit: nec debet alium estimare reū: nisi quādo ex certitudine uitare nō potest. Magne. n. ingratitudinis est ad xpm iesum qui tāta charitate condidit sacramētum materiam prebere quod in sacramēto conuulsiōne tractet: magneq; derestatiōis ē: simoniace celebrare uel emere cui mātiā dat abusus quorundā nō solū sacerdotum seculariū: sed etiam religiosorū: qui ut possint extorquere multitudinē pecunie a populo: iueniunt numerū missarum quasi sub circulo anni pfectā deuotiōne sacramenti face re dicere missas unius ani. s. tot quot sunt dies anni: accipiētes tres uel quattuor denarios pro missa: uel sub specie maioris deuotiōis & pfectionis que ad millenariū spectat: facere mille missas dicere: uel sub deceptiōe pfectionis sume: ut possint maiorem pecuniā extorqre reduplicant millenariū in seipm & sic hortat diuites ut missas faciāt diei millenariū. i. mille milia missarum: puto quod mille milia de monum mentes inhabitat talium sacerdotū. Hypocrite etiā sacerdotes publice erubescētes pecuniā extorqre numerum missarum pro penitentia imponūt: & per hanc uiam sepe simoniace capiūt sub titulo pietatis. Circa hoc sacramentum sunt multi errores. Primus ē dicētium non esse uerū corpus xpi in hoc sacramēto: nisi significatiue. Cuius erroris dicitur fuisse aliquando bengarius: cōtra quem dicitur ioānis sexto. Caro mea uere est cibus &c. Secundus error est accordinatarum offerentiū in sacramento panem & caseum. Tertius est acquiritorum offerētium solum aquā in sacrificiis. Cōtra istos duos est iesus huius sacramenti institutor: qui panem & uinum discipulis dedit. Quartus est error catafrigarū & pepuciatorum: quod de infantis sanguie que de toto suo corpore minutis punctiōnū uulneribus extorquet: panem cū farina faciunt quem pro eucharistia conficere dicunt: quod magis est simile sacrificiis demonum: quā fidelium: secundum illud ps. Effuderunt sanguinem innocentem. Quintus error est penpiciātorum qui tantum dant mulieribus principatum: ut apud omnes sacerdotes honorentur. Sextus error est pauperū de lugduno dicentiū quencūque iustū posse hoc sacramentum consi-

cere. Contra quos est quod dominus solis illis discipulis hanc contulit potestatem quos presbyteros ordinauit. Septimus est error quorundam qui dicuntur adamani: quasi imitantes nuditatem Ade. Nudi nanq; mares femineq; conueniunt. Nudi lectores audiunt: nudi orant: nudi ut dicitur sacramenta celebrant. Contra quos dicitur prime Corinth. xiiii. Omnia honeste & secundum ordinem fiant in uobis.

Iesus iudam corripiens Cap. vi.

N hac sacratissima cena iesus multa charitate ut ex supradictis patuit iudam a concepta nequitia studuit reuocare: non solum obsequendo sed etiam increpando: sub uerbis tamen generalibus ita quod crimen occultum indebite non prodebat. Vnde & loquens: Unus ex uobis me traditurus est: & dicens. Non de omnibus uobis dico: & non estis mundi omnes: & similia ingerebat menti proditoris: quia eius cognoscebat impiam uoluntatem: ut tamen charitatiua ostenderetur correpto: nec ipsum aliis prodebat ut possent intelligere tunc: nec omitebat charitatis signa. Sed ut dictum est supra amplius augmentabat. Vnde licet Hylarius dicat super Mattheum: quod corpus suum non tradidit iude. Non tamen in hac parte est eius sequenda sententia: quia ratio per quam probat non concludit. Probat enim ex hoc quod christus dicit discipulis: cū corporis & sanguinis tradidit mysteria. Bibam illud uobiscum nouum in regno patris mei: id est postquam resurrexero comedam & bibam uobiscum in gaudio resurrectionis. Sed iudas non bibit cum eis: quia ante creditur fuisse suspensus quā resurrexit christus: ergo tunc non accepit cū discipulis corpus & sanguinem. Non concludit inq; quod xps loquitur discipulorū collegio: quod quod collegiū manet uerū etiam iuda exdulo. Nec ipsum xps excludit: in mo quantum fuit ex parte xpi: bibiturus erat cum ipso in resurrectionis gaudio: nisi ipse per suam malitiam apostatasset. Conueniens autē fuit magisterio xpi ut occultum peccatorē absq; accusatione & euidenti pbarione ab aliore cōione nō separet: ut per hoc informaretur ecclia occultos non p̄dere peccatores. Ipse autem iudas exasperatus ex hoc uideretur a xpo occasionem assumere recedendi. Propterea Diony. in libro angelice Hierarchie. Et Aug. sup lo. Et Criso. dicunt ipsum facta mysteria cum aliis discipulis suscepisse. Buccella autē intincta quam sibi dedit: de qua dicitur ioā. xiii. Nō fuit corpus xpi: ut Aug. expresse dicit: quia iam cū aliis sumpserat sed ex pte xpi fuit signum dilectionis & familiaritatis ipsi iude. Ioanni uero licet tūc forte plene non intellexerit fuit signum proditoris: & quod sicte & infecte ceteris discipulis iungebatur: unde & ista duo sūt intinctio. Aliqua enim intinguntur & inficiuntur: & per hoc significatur fi-

atio & infectio amicitie iude ad xpm. Sed panis in tingitur ut sapius comedatur: & ideo ex pre xpi fuit signum amoris sapidi & remissionis dulcissime & cordialis perpetrate iniure & reuocationis plene per signa familiars amicitie. Sed maledicta anima illa que tantam amoris dulcedinem in fellea pditionem conuertit: unde sequitur q post buclam introiuit in eum sathanas: quia tunc plenus eum possedit: quando ex tam familiari signo reuocatus fuit: propterea sequitur. Exiuit autem iudas continuo: & tunc dixit ei. Quod facis fac cicius: no intendens suam malitiam ad scelus impellere sed quod facturus esset se ostenderet cognoscere: & fructum passionis qui ex eius opere sequutus est non ex intentione: ostendit se ardentem desiderare.

Iesus dilecto stratus. Cap.vii.

Icut autem perditum & pfidum iudam perceptio sacramenti in maiorem potestatem diaboli tradidit: quia indigne accessit. Sic dilectum iohannem deuote suscipientem ad tantam familiaritatem adduxit ut pectus iesu diuinitate repletum acceperit ad quietem. O felix sonus & extaticus sancte contemplationis accubitus: qui tunc in hoc dilecto inestimabilia dei beneficia super electorum suorum animas diffundenda in fine temporum figurauit. In hoc enim benedicto somno figuratur ecclesia contemplatiua: que in fine temporum debet ad tam suauem gustum adduci contemplationis: ut uere requiescat in pectore christi: quia sibi debet specialius reuelari atchanum unionis personalis in christo: & istius unionis diffusio in corpus suum mysticum: & transformatio mentium in dilectum: propter quam transformationem hi singulariter omnibus temporalibus abdicatis: que tunc erunt materia diuisionis & separationis a christo: reprobatis illis sacrilegis qui de christo iesu & eius cultu simoniace negociantur: ad temporaliu questum in hereditatem domini assumuntur: & ad sublimitatem perfectionis & quietem adducti ab omni distractionis turbine sopiuntur. Qui describuntur in propheta cum dicit. ps. cxxvi. Cum dederit dilectis suis somnum &c. Hi enim dilecti tempore tentationum impii antechristi tam mystici q aperti ab omni distractiuo temporalium amore seuncti in hoc aduerbio demonstratiuo. Ecce inquit hereditas domini: quia hi dilecti nihil querentes de mundo: sed totaliter respicientes in christi pectore configurati nunc similitudini mortis eius in charitatis ardore que tunc quando hic dilectus dormiuit super pectus iesu: in ipso singulariter bulliebat: nihil aliud querunt nisi cum dilecto mori in feruore amoris & tolerantia passionis: & i ipso frui in perfecta quietudine adimpletionis uoluntatis diuine. Et ideo singulariter dicuntur hereditas domini: tum quia singulariter deum possident omnia

alia contempnendo: tum quia ab ipso plenarie possidentur per immolationem uoluntatis sue. Et ideo singulariter tanq domini hereditas demonstrantur quia tempore inundantis tempestatis predictae ipsi uidentur relique dominice portionis: qui proprie dicuntur filii merces: quia ex singulari christi merito dantur ipsi dei filio pro mercede. In quo etiam innuitur q hi singularissime diffidentes de propriis meritis & propria uilitate inabyssati de solo christi merito gloriantur: & de hoc sunt contenti: & nihil aliud uolunt nisi illud quod benedictus iesus dum uiueret eis meruit in seipso maxime per supplicia passionis. Et idcirco sunt totaliter in christo passionis & dolores & penurias transformati per altissime paupertatis amorem: hi sunt uiri seraphici legitimi filii francisci: qui dicuntur fructus uertis: quia i uentre carnalis ecclesie absconditi: & non appetentes in exteriori pompa eorum que carnis sunt tanq singularis fructus huius spose ab eius spose iesu in successores legitimos assumuntur. De his uerificatur quod sequitur. Sicut sagitte in manu potentis: ita filii excussorum. i. filii excussi: qui in manu potentis iesu tanq electe sagitte ad inimicos eius uulnerandos: occidendos: & conuertendos expedientissime conuertuntur & diriguntur. Et ideo beatus uir qui impleuit desiderium suum ex ipsis: quia istis singulariter reuelatur manna absconditum. Istis datur liber apertus ut predicent populis tribubus & linguis: quia eis datur intelligentia scripturarum. Istis datur calamus mensure: ut metiantur templum & ciuitatem. i. diuinum cultum instruant & reforment ecclesiam impiorum uitis deformatam. Istis datur potestas alligandi sathanam. Istis datur firmitas colannaris. Istis datur fundamentaliter: ut in eis noue ecclesie coteplatiue structura fundetur. Isti signantur per iohannem in hoc somno non solu sed in multis que in apocalypsi ipse describit & in leta tolerantia passionum. Sicut enim iste dilectus in feruentis olei dolium missus: non adustus: sed unctus exiit: sicut uenenum benedictio iohanni mortis non intulit: sed uenenatos suo suffragio suscitauit ut iohannis martyrium defuerit ad penam: & non defuerit ad coronam. Sic & hi dilecti singulariter martyrizantur in dolio feruentis olei. i. i immitate bullientis amoris cordis iesu passionati p nobis: in quo tanq tyrones celestis regni sic consecratur: & ad pugnandum pro xpo uiriliter animantur ut omnia martyria reputet unctioes. Hi bibunt continue uenenum mortifex carnaliu & falsore christiane: cu quibus uiuunt: eorum supportates & gementes defectu: ad hoc solummodo couersantes cum eis non ut moriantur in illo defectibus: sed ut ipsos sustinere ab illa flenda morte: q ex uenenata falsificatione uite christi eos gemetes conspiciunt incurrisse. Se. i. nuc h claudant sermones: ga de his nimis grandis e sermo & interpretabilis ad dicendum. Multum enim fuit mysticus ille dilectissimi discipuli sui per pectus domini sonus in memoria rati turbis

tunc expressi cū annunciatet saluator p̄sentia sue mortis. In medio.n. persecutionis & turbis huius uite absorbentur hi dilecti a fruitione amati iesu: in quo se sentiūt de omnibus dei operibus tranquillatos: cognoscentes in omnibus honorē diuinū: & melius electoz nō obstāte impiorū siue demonū siue hominū malignitate cōpleri: sicut etiā fuit de sumo scelere. s. xpi uenditionis & occasiōis inique. De qua tunc loq̄bat xps. Vbi & nota: q̄ quia istud beneficiū ē gratuitū donū: nō hominis meritum. Ideo hic discipulus dicit a iesu diligi passue: nō actue quia talibus dilectis fortissime imitetur recognitio tantoz donoz que super eos singulariter pre aliis effundent: ut reputēt se parū diligere: & a se nihil boni eē: sed tm̄ a diligentis iesu gratuita bonitate. Attende autē q̄ quia hic status ē summa perfectio mētis. Ideo h̄ surrexit ipia deceptio hostis qui mētē simpliciū decipit: ac si tā de passione xpi: q̄ de afflictione pximi debeāt sub specie getudinis in uolūtate dei insensibiliter pertransire: & quasi in sola dei fruitione gaudere: non curantes de dei iniuria: siue de proximi āgustia dicētes. Deus omnia ordinat in melius electoz. Et qd̄ super hoc uero: imo uerissimo h̄ impietatis non debet fundari: q̄ anima in carne passibili uiuēs nō debeat sentire dei iniurias & xpi dolores in toto corde electoz. Nec ista impietas & insensibilitas quā Augu. in. xiiii. l. de ciuitate dei ca. viii. p totū prolixē & aperte iprobat & uocat eam stuporē mentis & insensibilitatē oibus uitiiis peiorē: oñdēs exēplo christi & apl̄i q̄ affectiones mētis isto modo sunt ordinate sub regula diuine uolūtatis: ut. s. adhibeatur ubi & quādo expedit: & oportet: & tūc sūt uirtutis materia & statui cōpetit uiuētis: hec inq̄ impietas nullo modo figurat̄ i sōno dilecti: qn̄ potius ē incōpassio diaboli: licet sepe nō tamē tanta malitia deludat incautos. Sed hec ē uera getudo mētis q̄ auiritur de pectore iesu: ut. s. anima uice dei q̄tū pōt oēs eius iniurias doleat: & omnes exēplo xpi in seipso recipiat: & ad deplorandū & lamentādum ac si ipse quasi eēt auctor omnū mirāda cōpassiōe in se retorquens defectus proximoz: & sic sit cōtētus de dei puidētia: ut nō turberetur cōtra eius ordinem: nec pp culpā moueat̄ cōtra proximū in rancorē. Sed nihilominus oīa mala que uidet uel sentit fortissime in se recipiat cū dolore & cōpassione dei: iniurie & angustie proximi: & tāto plus quietet quāto plenius ista sentit: & hanc suā reputet getem omnia hec sustinere: ut quietes ageat̄ ex angustia: & angustia ex gete uolūtaria: & hoc est participiū soporis dilecti. Nec obstat cauillatio quam dicunt maligni. Vis tu dolere de eo quod deus facit: & de quo bonū elicit? Ad quod respōdeo q̄ uolo dolere dū sū in carne passibili: sicut deus me dolere uoluit: & sicut christus me suo exēplo docuit: nec bonū qd̄ deus de malo elicit: ipedit qn̄ debeat doleri de omni iuina dei: sed hoc solū ipedit ipatiam animi. Sic at̄ ubiq̄ i toto libro uolo itelligi

mētis getudinē: & nre uoluntatis anichilationem sub deo: q̄. s. uolumus qd̄ sibi placet nos uelle dū sumus in carne.

Iesus sermonē faciens

Iesus euisceratus

Cap. viii.

Vatū fauus ille post cenā in sermōe quē fecit discipulis suis dulcons habundantiā eructauerit: satis patet perlegenti eū geliū cū oculis mētis. Et q̄ ibi euiscerata sūt intima charitatis sue: nō debuit ille sermo ab aliis scribi q̄ ab illo discipulo q̄ melleos gustus sup̄erat recubens in pectore sui bullientis amoris: pp qd̄ subiū xi: Iesus euisceratus. Quia uero tunc plus q̄ humana mēs cuiuslibet eleuata sit sufficiens capere eterne charitatis apl̄is patefecit archana: nnde & ille benedictus loānes per spiritum sanctū memoriā retinēs uerborum iesu: miro sacramēto cōscripsit. Licet at̄ hec scriptura sit sup̄ oēs alias aql̄ini uolatus: tm̄ hi quibus datū ē nosse mysteriū regni dei per beneficiū ipsius iesu: licet semiplene ibi cōtēplatur beneficiū iesum apostolis predicētē recessū per iminētia passionis quā & eis multis replicat uerbis. Cōtēplantur etiā ipsum reuelantē sue diuinitatis abyssum: & totius trinitatis mysteriū & propria personarū & indiuisibilem unionē eēntie: quia psone singule mutuo se circūcidūt: & mutuo in seipsis existunt. Cōtēplatur et̄ ipsū contristatos apostolos de passionis iminētia cōsolatē: benigne predicādo sue resurrectionis gloriā: promittēdo post resurrectionē apparitionē iocūdā: affirmādo ex sua morte magni fructus exuberantiā tā i ipsiis apl̄is singulariter q̄ generaliter i omni ecclēsia electoz. Cōtēplatur et̄ ipsū promittētē spūs sancti aduētū in abundantia ad cōsolādū apostolorum mētēs: & fugandā tristitiā: unde & paraditū uocat ad illuminandū & docēdū oīa: & ad fugādā oēm nociam ignorantiā. Docebit nos inqt̄ omnē ueritatem: & multa similia. Ad testificandū in christo iesu humanitatis innocētia: & diuinitatis suppositū siue personam. Et ad tale testimoniū in apostolis reformandū ut huius populis predicarent. Ille, inquit testimoniū perhibebit de me: & uos testimonium perhibebitis. Ad arguendum mundum de impietate sacilegate illate sibi mortis: & deformitate mundane cōuersationis: & temeritate presumptionis contra deum. Cum uenerit inquit ille spiritus ueritatis arguet mundum de peccato & iustitia & de iudicio. Ad pacificandum & tranquillandum corda discipulorum in omni diuino uolito non obstante mundi turbine & persecutionibus multimodis impiorum. Pacem inquit relinquo uobis: pacem meam do uobis. Quod quidem per spiritum sanctum ē factum. In cuius receptione apostoli transformati in christi passiones persecutiones mundi pro christo pacem suam & refectiuum cibum sunt arbitrati. Ad imprimendum & manifestandum cordibus apostolorum summam intimitatem christi ad eos. Illo inquit die cognoscetis: quia ego in patre

meo: & uos in me: et ego in uobis. Ad efficiendum potentes apostolos imitari christi uitam: in perfectionibus uirtuosis per exempla uite data mundo: & ad manifestandum christi gloriam per opera miraculosa facta in nomine suo. Qui credit inquit in me opera que ego facio: & ipse faciet & maiora horum faciet: quia ego ad patrem uado. Maiora enim fecerunt quo ad conuersionem multitudinis populorum licet hec omnia christus in eis misericorditer fecerit: promittit & spiritum sanctum ad firmiter & immobiliter inhabitandum in eis: & eos adiuuando in omnibus necessitatibus suis. Apud inquit uos manebit & in uobis erit. Hos. n. effectus & multos alios in eis spiritus sanctus effecit: ad cuius tamen aduentum ostendit omnino necessarium meritum mortis sue cum dicit. Si enim non abiero: per mortis sustinentiam hoc uobis merendo: paradus non ueniet ad uos. Si autem abiero: mortem sustinendo pro uobis: mittam eum ad uos. id est dignos uos faciam ut mittat: & ideo mittam uobis: licet autem ista approprientur spiritui sancto: tamen sunt trinitatis effectus: & ideo tamen pater qui filius sum cum spiritu sancto adueniunt ut: propter quod dicit: pater diligit eum: & ad eum uenimus supple omnes tres personae: & mansione apud eum faciemus: unde etiam eos consolatur dicens. Non uos relinquam orphanos: uado & uenio ad uos: quod in penthecoste est factum: quando & ipse nouo modo se reuelauit.

Contemplantur etiam ipsum iesum benedictum benedictos ipsos apostolos uisceraliter alloquente & coniunctionem ipsorum cum ipso & sue humanitatis merita exprimentem cum dicit. Ego sum uitis: & uos palmites: & manete in dilectione mea: & ipsos singulariter adhortantem ad mutuam dilectionem tanquam ad suum singulare preceptum nouo modo datum: & sui disciplinatus euidentem signum dicens. Mandatum nouum do uobis &c. Et hoc est preceptum meum &c. & in hoc cognoscent omnes: quia estis mei discipuli. Afferit etiam eis euidentem sue dilectionis signum: obseruantiam mandatorum. Si quis inquit diligit me sermonem meum seruabit. Et illud. Si diligitis me mandata mea seruate. Contemplantur etiam ipsum animantem apostolos ad tolerantiam passionum & uigoroze sperandum omnem corporis cruciatum. Et primo exemplo sui. Non est inquit seruus maior domino suo. Neque apostolus maior eo qui misit illum. Sed hoc scitis inquit quod non debetis in mundo uelle aliter tractari quam ego: & illa recipere quam ego recepi. Beati eritis si feceritis ea. Et quia appetus similitudinis christi est maximum confortamentum ad tolerantiam omnis aduersi: ideo tantum eis replicat dicens. Memoretote sermonis quem ego dixi uobis. Non est seruus maior domino suo id est non esse debet nec uelle. Si me inquit persecuti sunt & uos persequetur. Secundo confortat eos: quia ista non inferentur sibi propter malitiam criminis proprii: sed propter honorem nominis christi: propter quod est ad portandum maximum solatium

Hec inquit facient uobis propter nomen meum: quia non nouerunt patrem neque me. Tertio confortat eos dominus ostendens se totum pondus prelii ipsorum & precepisse in seipso: & cum eis & in eis tolerasse: & de eo uictorialiter triumphasse: unde cum pressuras predicat ipsos habituros in mundo: hortatur pacem in seipso habere cum dicit: hec locutus sum uobis: ut in me pacem habeatis. In mundo presuram habebitis: sed confidite. Ego uici mundum in me & in uobis & in omnibus electis: propter quod omnis diffidentia & pusillanimitatis timor abscedat: quia iam in me de omnibus est uictoria consummata. Et in hoc felici triumpho concludit sermonem ad apostolos loquens. Quia uero si omnia sunt in apostolis per christi meritum: quod quidem radicem & perfectionem habet per interne christi charitatis incendium ad deum & ad proximum: & per sui suppositi dignitatem quo uere est deus & dei filius: qui meretur omnibus in assumpta natura. Ideo in fine sermonis eleuatis oculis in celum alloquitur deum patrem petens mira & ineffabilia pro seipso homine: & pro toto suo corpore: unde sicut summum bonum omnium electorum petit clarificationem sui per gloriam resurrectionis in suo corpore: & per firmitatem adhesionis omnium membrorum ad se caput dignissimum firma fide cum dicit. Clarifica filium tuum. In his enim duobus eius clarificatio consistit. Secundo ostendit ex hoc quod ex hoc sequitur plena clarificatio trinitatis: ut filius inquit tuus clarificet te. Tertio petit clarificationem ascensionis. Clarifica inquit me apud te ipsum claritate quam habui prius quam mundus fieret. Et hoc fuit ipsum equalem ostendendo sibi: & ad suam dexteram collocando. Attende autem quod christus allegat rationes meritorias apud patrem: ut ista secundum humanitatem obtineat.

Primo quia clarificauit gloriam trinitatis. Secundo quia consummauit opus sue uoluntatis: post ea petit pro ipsis discipulis allegans in eis quod patris erant in eterna predestinatione. Tui inquit erant quod sibi christo dati erant a patre per temporalem uocationem: & mihi eos dedisti. Comendat eos
A perseverantia finali: & sermonem tuum seruauerunt.
A perfectione fidei. Nunc cognoscunt quia omnia dedisti mihi quae apud te sunt
Ab inspiratione spiritus sancti: quia uerba quae dedisti mihi dedi eis supple intus spirando
A consensu & conformitate liberi arbitrii: & ipsi acceperunt
A plenitudine intelligentie dei simul & sublimitate fidei: & cognouerunt quia a te exiui: & crediderunt quia tu me misisti.
A plenitudine imitationis christi cum dicit: quia non sunt de mundo & plena fuga mundi: & clarificatione nominis christi: cum dicit: quia non sunt de mundo: sicut & ego non sum de mundo: & quia

Iesus sermonem faciens
Iesus cui sceratus

Cap. viii.

Iesus futura preuidens
Iesus orans prostratus

clarificatus sum in eis. Non pro his tantum rogat: sed pro omnibus electis. Allegat etiam quod eos in mundum misit in medium horum ad tolerantiam passionum cum dicit. Sicut tu me misisti in mundum. Allegat etiam quod eos reliquit presentia corporali: cum dicit. Et iam non sum in mundo: & hi in mundo sunt: & ego ad te uenio: ubi asserit iam factum de se quod in proximo erat fiendum. scilicet passionem resurrectionem: & ascensionem: & ideo eis magis erat necessaria paterna custodia: & spiritus sancti abundantia: unde dicit. Cum enim cum eis ego seruabam eos. Petrus est istis mira. scilicet.

Perfectam unionem ad inuicem: & ad christum
Perfectam conuersationem ab omni inquinamento culpe ut serues eos inquit a malo

Perfectam sanctificationem in ueritate gratie. Sanctifica inquit eos in ueritate.

Perfectam consumationem in beatitudine glorie cum dicit. Volo ut ubi ego sum & illi sint mecum ut uideant claritatem meam quam dedisti mihi: & non qualemcumque gloriam: sed gustum participationis personalis unionis filii dei cui uniuntur sicut legitima membra capiti: & sicut unum corpus christi mysticum unitum plene supposito suo personali: propter quod dicit. Ego claritatem quam dedisti mihi: ut. scilicet. sim deus homo in diuino supposito: dedi eis per participium mee unionis: ut sint unum sicut & nos sumus unum. Ego in eis & tu in me: ut sint consummati in unum & cognoscat mundus: quia tu me misisti & dilexisti eos: sicut me dilexisti. Nec est intelligendum per hoc quod dicit. Ego in eis & tu in me: quin pater & spiritus sanctus sint in nobis: & nos in eis: sed hic mediatorem se ostendit. Specialis enim relatio est filii dei ad humanam naturam sibi personaliter unitam: ex cuius coniunctione est singulariter mediator. In quo sensu loquitur apostolus. Vox christi: christus autem dei. Attende autem quod licet hanc orationem specialissimam christus secreta potuit facere in qua mirabilem dignitatem sue persone & mirabilem affectionem & conjunctionem ad sua membra ostendit: uoluit tamen manifeste coram apostolis eam facere: & quantum patet ex textu Ioannis in cenaculo syon: ubi & factus est sermo ut notam faceret affectionem suam & sublimissimam sue ueritatis doctrinam: tam presentibus discipulis: quam etiam futuris suis membris. Tanta est autem altitudo istorum uerborum & euisceratio cordis iesu in manifestatione cordis sui ad nos & expositione sui pro nobis: quod non solum humani affectus: sed lapidosi montes & colles deberent in talium auditu pre amore liquari: sed qui potest capere capiat. Multum enim sublimiter uolat hec aquila: que nos deos facit in deo: & christos in christo: & filios in filio: ut iam non sumus homines: sed

diu. Iuxta psalmum lxxxi. Ego dixi. Diu estis. Consumantur etiam hec uerba in dilectionis dulcore: cum in fine subnectit: ut dilectio qua dilexisti me in eis sit & ego in ipsis. O cor uanum & dispersum: recoli ganis aliquando in teipso imo in christo tuo qui est tuipse. Et quia nihil tibi decetero scias esse desiderandum: nisi ut tu in christo iesu sis deus homo desiciens a teipso. Quis ergo poterit decetero uiuere nisi iesu uita amabili & conuersatione consimili conformato similitudini crucis eius: quam pro nobis corpore & mente portauit. Infelix anima mea non facias christum mentiri qui dicit de te & aliis. Et mundus eos odio habuit: quia non sunt de hoc mundo sicut nec ego. Sicut tu pater in me: & ego in te: ut & ipsi in nobis unum sint: & illud ego in eis: & tu in me. Nihil ergo extra christum sis: & iam eius beatitudine fruens: & cum iesu glorificato & resuscitato tua conuersatio erit in celis. Huius autem sermonis melliflui quem ipse benedictus iesus dedit expositionem plenorem intendo facere speciali tractatu.

Finito autem sermone iesus benedictus sicut dicitur Ioannis xviii. Egressus est cum discipulis suis trans torrentem cedron ubi erat hortus: in quem introiuit ipse & discipuli eius. In quo orto illam aliam orationem & agoniam sudoris sanguinei fecisse ipsum alii euangeliste referunt: de qua in sequenti capitulo ageretur.

Iesus futura preuidens.

Iesus orans prostratus Cap. ix.

Sicut dicit euangelista. Sciens omnia que uentura erant super eum se orationis preinduit armatura: unde & sequitur Iesus orans prostratus. Tunc enim perfecte se adorandum conferens totus pondus belli sui & suorum in seipso triumphaliter recollegit: dans nobis exemplum quod oratio est plena uictoria aduersorum: unde tunc & suum sensitiuum tanto uisum est timore concussum: ut dicatur quod apparuit ei angelus de celo confortans eum: & quod factus in agonia prolixius orabat: & quod factus est sudor eius sicut gutte sanguinis decurrentis in terram. Licet autem mens christi fuerit in continuo apice summitatis omnium uirtutum: & nunquam mutabiles uirtutes uariantes mentem eius intrauerunt: & suum uiuere fuit continue orare in summo & continua agonia uictorie regni mortis: conueniens tamen fuit quod id quod latuit ultra sue perfectionis secretum ab utero matris sue ipse signis sensibilibus suis fidelibus reuelaret: quod maxime imminente mortis transitu decens fuit: &

sicut ille sudor sanguineus est signum omnem humanam superans rationem. Ita agonia dolorum cordis iesu que illo figurabatur sudore comprehensionem omnis superat creature. Licet autem plena ratio naturalis reddi non possit de tam inestimabili signo doloris in sudore sanguineo: tamen possumus dicere quod aliquoties dispositiue timor & amor bellantes in corde iesu quo ad suum sensitiuum fuerunt in causa: dum enim attenderet tam inestimabile prelium sibi imminere sicut aliquoties infra dicitur. Timor concussit suum sensitiuum ex quo humor sanguineus fuit ad interiora reductus: super quem timorem reiiciendum fortissimus & inestimabilis amor tanquam mire inmensitatis malleus repercutiens & ipsum excludens: omnes poros corporis iesu & uenas relaxasse uidetur: ut sic toto corpore flueret guttis sanguinis decurrentis in terram. Quod etiam sicut dicit Augustinus fuit signum quod de toto suo corpore quod est ecclesia emanature erant martyrum passionum. O quali ardore erat incensa fornax cordis iesu: que sic carnem suam totam in sudore pro nobis reliquabat. O quali fluuiio decurrebat sanguis igne feruenti: Dan. vii. Fluuius igneus rapidusque egrediebatur a facie eius. Et attendas quod rationabile fuit quod sic dolores sue mentis ostenderet ut in omnibus membris sanguine sudaret. Quia. n. anima est in qualibet parte corporis tota: & est ipsius corporis uita: ideo ad ostendam immensitatem sui doloris: quo tota passa fuit: debuit dolore suum significare omnibus membris suis. Et hoc signum sudoris partim fuit memoratiuum omnium dolorum quos ab instanti conceptionis sue in corpore occultauit: partim representatiuum illorum quos in presenti agonia sustinuit: partim pronosticum & figuratiuum tam eorum que debebat in continenti sustinere in corpore proprio quam successu temporis in corpore mistico electorum in quibus & ipse tunc patiebatur. Nam statim uelut athleta buliens amore & triumphans fortitudine: sanctis omnia que uentura erant super eum: impius occurrit: sicut infra dicitur. Et adimpleuit que deerant doloris in carne sua. Ut enim aduertat quod uerum signum fuit sudor uniuersalis sanguinis in omnibus membris: scias quod passus fuit in pedibus non solum confixione in cruce: sed multa fatigatione itineris in sue uite decursu.

Cum multo labore peditando.
In tibiis corpus supportado
In genibus procedendo & genuflectendo
In cruribus tunc corpus sustinendo: & in omnibus iuncturis sepe multo labore lassato: utpote tener & delicatus tam duris laboribus subditus: damado predicando: orando: uigilando: super dura stramentum iacendo: imo sepe in terra pernoctando: & in de

ferro. xl. diebus & noctibus culcitram non habuit ad quietem: & sepe cum discipulis pauperibus & despectis fuit in multis locis uiliter & austeriter receptus: & aliquando reiectus: unde lucas dicit quod famante non receperunt eum quia facies eius erat euntis in hierusalem.

Membra generationis que in nobis sunt pudoris in ipso fuerunt dolorose uulnerata in circuncisione. Inestima membra desennietia nutrimento fuerunt sepe afflicta in dura fame

Membra uitalia & respirantia sicut cor & concauum petoris & similia fuerunt dure afflicta in multorum suspiriorum & gemituum assumptione pro nostra salute

Coste & corporis latera dorsum & uniuersaliter membra fuerunt dure afflicta in flagellatione sua in qua superficies carnis sue delicate & tenere fuit dolorose conuulsa: & dilacerata: & sanguine respersa.

Brachia fuerunt dure ligata & constricta: & quantum credo hinc inde: ante & post: contumeliose retorta: tam in horto quam in domo Anne: & cayphe: pylati & herodis: a quibus omnibus locis ligatus processit

Humeri fuerunt dure afflicti crucis onere: & tunc credo collum afflictum chamo in eo posito per quem ad maiorem contumeliam traheretur

Os fuit afflictum tam proditoris osculo fetido: quam acetum & fellis potu amaro

Nares fuerunt afflicte fetore horribili sputorum illorum abominabilium iudeorum.

Sed & facies turpata in quam abominande spuebant. Et non est inconueniens cogitare: quod illa immunda spuma super labia dilectissimi iesu impulerit quod quantum abominationis sibi fuerit cogita

Gene afflicte & tumefacte

Et tota facies tam alapis quam percussibus duris.

Oculi fuerunt afflicti & confossi: quia uelati & quasi in multiplici fletu sepius reliquati: & quia facies illas diabolicas hostium spirantes in ipsum iracundie igne sepius uiderunt

Aures fuerunt replete opprobriis

Vertex capitis dure fuit afflictus spinis.

Tota facies multum fuit confusa uerecundiis: maxime quod sic saturatus opprobriis fuit coram inimicis adductus ubi & eorum linguis fuit crucifixus. Omnium autem membrorum fuit dolor repetitus in durissima crucis extensione: ubi ratione modi durissime patiebatur in toto corpore. Quid ergo miramur si pondus tantarum passionum attendens: sustinens: & exprimere uolens sic uoluit in sudore membrorum relaxare uenas. Sed magis credo interiorum dolorum & anxietatum cordis sui inmensitatem hoc signo uoluisse exprimere: licet multe rationes sint in hoc

Iesus futura preuidens
Iesus orans prostratus

Cap. lx.

Iesus futura preuidens
Iesus orans prostratus

non uoluisse exprimere: licet multe rationes sint in hoc signo conten- te. Ut at modicum de his doloribus differamus: cum reuerentia aliquid incipio balbutire: quia quicquid humanis potest dici uerbis: eo ipso quod dici potuit illos inestimabiles omnium mentis cordis christi dolores non tam exprimit quam sepelire dum uidetur dicere quod non dicit. Tamen eorum infinitas quo ad nostram estimationem ex tribus uidetur aliquantulum suboriri. s.

Ex multitudine & magnitudine dolorosarum rationum: que in ratione obiectiua continue illi se anime offerebant

Ex uiuacitate potentiarum tam mentis sue quam etiam sensitue sue complexionis corporee: que dolorosas illas rationes cum sui plenitudine sustinebat

Ex plenitudine sui domini sui libertatis tedi potentias predictas: & in plena & in continua consideratione raliu obiectorum a quibus nunquam uel modicum dum uixit in carne passibili illas potentias sue mentis declinare permisit. Nec intendas quod simpliciter fatuus: ut ista presumam intelligere: & illud modicum quod in his capio non itendo exprimere nisi modicum prelibando: ut detur deuotis aliquantulum materia in infinito mari doloru cordis iesu dilatatis natare spatii semetipsas in transformatiuis doloribus submergendi. Primo rationes fuerunt sibi multipliciter innumerabiles: & sic in aggrauatura multiplices: quia abyssus est intellectui ad ista sue considerationis applicare aspectum. Primo enim fuerunt omnia peccata preterita: presentia & futura: quae ipse simul uidit plenius & clarius: & magis distincte quam aliqua mens humana possit intelligere aliquod singulare: primo faciebant sibi quinque rationes excessiuas dolens in tanto excessu quod nullus intellectus minor ipso in eternum poterit mensurare: & hoc faciebat quodlibet peccatum per se sumptum: ita quod quodlibet peccatum mortale est sicut furca quae quodlibet dentium uno ictu faciens uulnerum aperturas: modo cogita & numerata si potes quot sunt omnia simpliciter supra: & primo

Quia peccatum est dei iniuriatum
Secundo quia diuine uindictae & iracundiae prouocatum

Tertio horribilissime macule intra imaginem anime inflictiuum

Quarto totius regni gratiae distractiuum

Quinto eterne pene & acerbitalis inferni acquiriuum.

Christus autem secundum naturam passibilem habuit ista detestari: & de istis dolere quantum requirebat regula perfecte iustitiae que in ipso erat. Ita quod de istis tantum dolebat quantum iustus erat. Ita quod secundum naturam passibilem excessus doloris excessu iustitiae respondebat. In christo fuerunt

quinque conditiones nobiles: ex quibus ortus fuit huius doloris excessus: fuit enim

Dei filius

Pacis mediator

Animarum sponsus

Regni gratiae restaurator

Saluandorum redemptor.

Sicut ergo dei filius quantum amauit diuinitatis gloriam tantum doluit dedecus peccati: & ipsius in deum iniuriam. Modo uade tu & mensura: quia pacis mediator. Quantum dilexit pacem inter deum & creaturam: tantum doluit inimicitiam & iram ex peccato contractam siue causatam: quantum diligebat de

corem anime: tantum dolebat turpitudine macule

Quantum diligebat totum regnum gratiae & gloriae: tantum dolebat eius distractionem per grauitatem offese.

Quantum amabat creature rationalis naturam in suo autem etate: tantum dolebat eius eternum cruciatum: & separationem a deo in igne gehene. Et isti dolores fuerunt in christo ex rectitudine sue gratiae: in quantum erat homo diligens perfectissime deum & proximum secundum exigentiam tante perfectionis quae erat homo deus: & secundum hoc etiam detestans omne malum secundum quod detestabile erat & sibi erat possibile. Et ita uidetur quod isti dolores accipiant istam primam rationem excessus ex gratia unionis & singularis persone in natura passibili. Esto autem quod nullum haberet redimere: & nullis uniretur ut caput ad membra: si tamen est ista possibile separare. Stupendum autem excessum dolores isti accipiunt ex respectu gratiae capitis quo factus est redemptor & emendator omnis mali quod inflicti fuerat per peccatum.

In isto enim respectu accepit ista omnia lamentanda ut sua non committendum: quia peccata non fecit: sed ad soluendum & satisfaciendum. Et ideo iste est ille magnus peccator & penitentiatus pro omnibus & in omnibus cuius penitentia gaudium est in celo plus quam super omnibus ordinibus angelorum qui digna penitudine non egerunt. Et quia naturalis est filius dei patris tantum aggrauauit istam iniuriam quantum ipsum dilexit: & in quantum istas iniurias ad satisfaciendum accepit: tantum dolorem assumpsit, pro

qualibet singulari iniuria omnis peccati: quantum erat grauitas iniurie & requirebat emendam. Et si unius iniurie tanta est grauitas: quanta est simul omnium? Ad quolibet enim suus dolor respectum habuit singularem. Secure audeo dicere quod sufficientem dolorem non posset pura creatura capere: sed

inestimabiliter capacitas illius anime ex unione personali ad deum ampliata: & hinc et alia capere potuit in tanto excessu: quod nulla creatura beata uel misera quantum credo comprehendere potuit in eternum

Et ut possis capere quantum paternas iniurias doluit: imaginare si filius imperatoris summi uideret ui

lissimū ribaldellum trahētē patrē suū imperatorem per capillos & barbā: & per chloachas interficiendo iactaret: & calcibus os & faciem horrendē percuteret: quantum ille dilectus illius patris filius talia decernendo amaritudinis degustaret: Et ultra hoc si seipsum in illum rusticum transformaret ut quasi sibi ac si illa fecisset imputaret ad penam. Nihil enim est hoc cōparatione eius quod fuit in christo respectu dolorum iniurie diuinitatis sue: quia uenit ut mediator per ineffabiles dolores fortissimos & unitiuos utriusq; partis deum iratum & mentē rebellem pacificando coniunxit. Et ut habeas grossum exēplū cogita quātū laborauerunt brachia fortissimi pugilis soliditatē celorū inclinantis ad ima & ponderositatē terre eleuantis ad alta. Ita q̄ i modico spacio in pacis osculo conuenirent utraq; Sic laborare eum fecimus in peccatis nostris: quia flexit rigorem diuine iustitie & eleuauit grauissimū pondus nostre culpe: quia uenit ut sponsus perfectissime diligens sponfarū decorē in doloribus & angustiis totum se reliquit: & totum se per cineres malitiarum nostrarū infudit ut faceret de se lauerum: ut posset delere & lauare tantam turpitudinē & maculam peccatorū. Et istam rationem doloris quam habebat illa dulcissima anima in horrore aspectus macularum nostrarū quis enarrare sufficiat: Nepe ipse est zelotipissimus sponsus: quātum amauerit animas tunc ostendit quādo pro illis in mortem tradidit animam suam. Et ut similiter grossum habeas exēplum. Si aliquis pulcherissimus sponsus nobilissimus & cōpletissimus circūisset mare & aridam pro una sibi conquirenda spōsa: quam de uisceribus suis pauisset & nutisset: & ad debitam formā stature perduxisset: & ex eisdē suis uisceribus uestes & ornamenta ei donasset: & fecisset eam reginam nobilissimā & decoratā: si illa in oculis sponsi uilissimū ribaldellum & nigerimū ethiopem acceperet & amaret & stercora eius comederet: & de ipsis totam faciem suā deturparet: & sic diceret sponso: modo deosculare: quia me in alia forma habere non potes: nihil eēt dolor illius hominis sponsi positi in exēplo doctoris iesu christi in maculis sponse: quā incōparabiliter plus pro illa fecit: q̄ descriptus ille superius fecisset & ita incōparabiliter peius cum diabolo fornicatur: & turpiore deo spōso ostendit faciem mentis sue. Satis huic exēplo alludit Eze. xvi. quia uenit ut imperator regni gratie contraxit ex illo respēctu ineffabiles & inexpressibiles rationes doloris. Culpa enim totū regnū gratie & glorie quantum est ex se anichilat: & dissipat. Hic attende quātū horrore habuit & dolore. Ipse enim iesus secundum suum eē uidet quā si totaliter gratia. Non enim est conceptus natura si opere: nec subsistit in diuino supposito nisi per

infinite gratiam unionis: habuit ergo horrore culpam sicut destructiuam totaliter sui esse & sue intentionis & esse assumptionis nature. Et quia reparatio regni gratie non est nisi per dilectionē culpe: que non habet dolere nisi per dolores cōrespondentes offense. Et sic indignis ex culpa nullo mō est donabilis gratia. Ideo ex illo respectu fortissime habuit dolere: & per ineffabiles supplicationes & imolatiōes sui acquirere gratiam & gloriam sic indignis. Quia ipse uenit ut solutor oīum debitorū nōs & libaror a pēis iserni: iō ut nos de his libarū habuit pro quolibet peccato mortali dolorem diuine iustitie exsoluere: & cōrespondētē & p̄pollentē imeritū diuine acceptatiōis cuiuslibet particulari pene in inferno debite malitie singulorū: hoc. n. requirebat diuine iustitie inflexibilis rectitudo & ipsius redēptoris in ratione satisfaciendi integerima plenitudo ut nihil remaneret ipunitum a diuina iustitia: nihil remaneret insolitū a diuina misericordia: ac per hoc sūme honoratur utriūq;. Si at ratiōes iste protendantur a mēte deuota: cognoscat aperte q̄ omni menti create in se subsistenti ē impossibilis cōprehensio dolorum quos portauit pro nobis dulcētus iesus & per consequēs gratitudinis eorū dē

Adhuc at omnes isti dolores: tertio replicantur ex respectu ad ingratitude redēptorum inquātum. si ipse considerabat illos in gratitudine q̄ post cognitā & receptam tantam & dolorosam in xpo iesu redēptionem iterū uō uerētur iterare peccata: rursum crucifigentes sibi metipsis iesum & ostentui habentes. Noua ratio doloris: & plurimū excessiua: post tam dolorosam satisfactionem cognitā & receptā iterum infinite maiestatis iterare iniuriā: post tam laboriosam amicitia & pacem reformatā & receptam iterum paterne pietatis iracundiā prouocare post tam angustiosam & sūptuosam abluitionē macule in qua sponsus totum suum sanguinem effundens: seipsum totum reliquit in lauerum: iterum faciem anime sue dilectissime sponse iterati fetoris horrore turpare: post tantam difficultatē impetratē gratie & acquisite glorie hereditatis eterne: iterū eam uilissime repellere & pro fetidissima delectatione quasi nihilū dissipare. Qui to etiam post tam inestimabilem pene solutiōem pro redimendis infernalibus penis debitis offensarum mortalium peccatorum: iterum ultionē tante pene uelle incurere: & reatum eterne incendii replicare. Que omnia ista trina replicatione istius tertii mali quinarū totiens repetuntur: quotiens post receptum baptismatis sacramentum a quocūq; fideliter iteratur peccatum. Et quanto plura recipi bona: ut puta religionis ingressum: uirtutis exercitiū sapientiale studium: contēplationis excessum: exterioris fame & reuerentie statum: prelationis fastigi

Iesus futura preuidens
Iesus orans prostratus

nam plures iterate transgressionis & sue horribilis
culpe reconciliatum remediū: tanto semper in
omni posteriori lapsu aggrauat rpi dilecto iesu suo
remissiori maioris doloris aculeum: & ipsum in su-
is sceleribus horribilius crucifigit: q̄ quātū augmē-
tent dolorem in corde iesu ipse solus poterit sicut
sunt aliqualiter mensurare. Alia obiecta doloris fue-
rūt plura: de q̄bus magis transeundo q̄ explicando
aliquid tango: uidelicet paupertates: fames: sitis: ui-
gilie: labores: despectus: uituperia: infamie: iroga-
te iniurie: ultro conditiones insidie: tractatus & ma-
ligna consilia contra ipsum: ulterius captio: ligatio
uillissima tractura: persecutiones: percussiones: fla-
gellationes: sputa: spinaz aculei: dura expetitio ad
crucis supplitium a iudeis facta impia sententia
mortis in ip̄sū: crucis onus: conclauatio: extensio i
patibulo crucis: agonia & transitus mortis. Et oīa
alia innumera singularia q̄ sustinuit i corpore mor-
ris nostre: in quibus omnibus tantū sibi cōpassus
fuit: & tantū pro seipso doluit: quantum semetip̄sū
dilexit. Tantū autē seip̄sū dilexit quantum se optimū
sine omni malo recognouit: & in diuino suppo-
sito radicatum sensit imobili unione: unde in illo re-
spectu sibiip̄sū condoluit: uice omnium mēbrorū
nostrorū sicut deo in assumpta natura pro humāo ge-
nere patienti: unde sicut in aliis: sic & in hoc omni-
um electorum suorum suppleuit defectū: sibi ple-
ne uice eorum regratiando: & sibi plenissime con-
donando: & nouo respectu expositionis sui seip̄sū
iterum totum reliquans in actione gratiarū deo
& sibiip̄sū de tanto beneficio electis collato: & uice
omnium electorum sibi plenissime condoluit:
& in seipso nos fecit recognoscētēs oīa supra dicta
in quo nos reputamur plene grati beneficio redē-
ptionis: & crucifixi similitudini mortis eius. Iterū
excessiuum obiectum dolorum christi fuerunt aa-
gustiosissima iacula: que respectu omnium predi-
ctorum: de seipso uidit continue materna uiscera
pertransire. Cum enim beata uirgo fuerit sublima-
ta in cognitione omnium predictorum & aliorū:
& in charitate perfecta: quantum decebat statum
excelētie materne tantum doluit de omnibus su-
pra dictis quantum debuit talis mater: & oēs dolo-
res uirginis continue mētem filii sagittabant: un-
de nouam crucem isti semper dilecto iesu tribuit
crux materna. Iterum aliud obiectum maiorum
dolorum christi fuerunt omnia martyria que unq̄
fuerunt facta aliquibus martyribus pro eius nomi-
ne. Et omnes labores: dolores: pene: quocūq; mo-
do fiant que unq̄ fuerunt uelerunt in omnibus ele-
ctisque omnia plenissime in corde suo recepit m̄-
toplus q̄ unq̄ alius poterit recipere ex cordiali cō-
passione angustias mortis sue. Ita q̄ nihil penale ē
receptum ab aliquo electo: quod nō fuerit multo

Iesus futura preuidens
Iesus orans prostratus

sublimius q̄ illi qui recepit cordi christi affixū. Hec
autem omnia non solum generali respectu in cor-
de suo recepit: sed singulariter singula multo disti-
ctius q̄ ille cui pro suo nomine fuerunt facta. Itē
una alia magna ratio doloris potest considerari q̄
ipse bene uidebat q̄ in omnibus suis doloribus
nulla pura creatura posset sibi cōdolere neccogno-
scere beneficium sic infinites infinitum: quod ipse
sic gratuite impendebat indignis. Ex parte po-
tētiarum mētis christi fuit dolor eius imensurabi-
lis nobis: & fuit multipliciter plus q̄ possumus in-
telligere augmentatus: quia intellectus eius plene
& excessiue cognouit predictorum omnium grauita-
tem. Affectus uero siue uoluntas perfectissime de-
testata est omnium predictorum malignitatē: sicut
eorum grauitatē intellectus uoluntati representa-
bat perfecte. Et tunc ex uoluntate satisfaciendi ple-
ne lūpsit quātā potuit & decuit omnium predi-
ctorum acerbitatem: potentie autem inferiores sensiti-
ue fuerunt perfectissime uoluntati subiecte: & cum
hoc uiuacissime ad sentiendum dolorem: & cōple-
xio carnis sue eq̄lissima & delicatissima. Ita q̄ mo-
dica molestia multum afflixisset ne dum tantum
diluuium transigentis tēpestatis: que. s. uoluntas
se & omnes potentias tam intellectuales: q̄ sensiti-
uas imersit in has amaritudines & in alias nobis
ineffabiles quantum decebant: & quantum suffici-
ebant: imo ut uerius dicamus quātum excedebāt
ad deum placandū: & hominem a penis infernali-
bus redimendum: & ad omnia omnium electorū
uicia & peccata excessu uirtualis exercitiū annichilā-
dum: Augmentauit etiam multum dolorem istarū
potentiarum liberum dominū: & potestas liberi
arbitrii christi iesu tenendi omnes suas potentias
fixas in continua adherentia suprascriptorum oī-
um obiectorum. Fuit enim plene potens absq; ali-
qua resistantia: & uoluntarius absq; interpolatiōe
aliqua tenendi semper istas potentias in dolorosis
obiectis quantum requirebat rigor diuine iustitie
& rectitudo uirtutum mentis sue: & reatus nostre
culpe: & quantum erat expediens ad attrahendum
quadam amoris suauis uolentia ad se diligendum
plenarie: & ad detestandum peccatum gelida cor-
da nostra. Et ideo in omnibus apud ipsum fuit in-
finita misericordia respectu nostri & respectu dei re-
demptio copiosa. O cor durum: quod male habe-
bit in nouissimo quod ad tanti coloris ignem li-
quari non potest: & ad tot attractionis funes non
potest a sua pertinacia remoueri. Quid enim debu-
it ultra facere & non fecit quod nostri cordis possit
duritiem emollire? Et idcirco mens que usq; nunc
fuit ingrata & gelida a tanti amoris incendio teca-
lescat & cū Hierē. clamet & dicat Memoria memos-
tro & cetera.

a iiii

Iesus ad bellum exiens

Iesus ad bellum exiens Cap.x.

Vando scilicet processit obuiam eis & dixit. Quē queritis: tunc etiam turba uallatus: cum dixissent ipsi. Nos querimus iesum nazarenum: ipsam turbam uocis sue maiestate pterruit: & impios satellites terre allisit. In quo uere deum se esse monstrauit: q. s. in ueteri testamēto dixerat. Ego sum q. sum. Non solū autē ostendit se deum omnipotentem: sed etiam clementissimū saluatorē: quando mutilatum seruū zelo fenētis discipuli sue manus tactu lutuose sanauit. Maledictus furor eorum: quia pertinax dum nec maiestatis miraculo: nec pietatis beneficio a concepta malitia potuit reuocari: propter quod & h. subiunctū est. Iesus deus monstratus. Iesus uinculis ligatus. Iesus imperium sustinens. Iesus tractus crudeliter. Quando. s. ab ipso iuda se est passus osculari. Quādo. s. truculentas iniecerunt manus in eum: & ipsū impie ligauerunt. Quando. s. sicut nō est aliq. reus dubitandum malitiā suam in eum exerceantes: eūq. de horto extrahētes & eū crudeliter ad pontifices ducentes percutiebant: & eum funibus ligatum trahendo impie multipliciter affligebāt: unde & beatus Ber. dicit q. & capillos & pilos barbe euelebāt: & dorsum pugnis: & corpus baculis pungebant: & percutiebant ut in eum exercerent crudelitatem bestialitatis sue: quod & in hoc loco & in multis aliis actibus qui infra nominantur: potest rationabiliter estimari. Iesus ter denegatus. Quando. s. petrus amore seruidus: tamen immanitate trahentium eum & passionis sue inestimabilitate perterritus: sequebatur eum a longe ut uideret finem ipse & discipulus ille quem diligebat iesus: ceteris aliis ad propria dispersis in more: unde etiā dicitur de illo. Adulescens quidam sequebatur amictus sindone super nudo. Qui etiam & ipse iohannes dilectus qui & in cena recubauerat super pectus iesu: & tāta signa amoris receperat crudeli passione iesu perterritus nudus effugit. De quo tamē dicitur q. erat notus pōnifici. s. anne: & q. dixit ancille hostiarie & introduxit petrum. Qui & ipse petrus tanto honore sublimatus a christo animatus mori pro christo uili examinatione probatus per mulieris uocem & aliog. astantium: ter negauit se noscere illum pro quo se promiserat moriturū. Hoc autem sapienter prouentia diuina permisit multis aliis causis promissionis allegatis a sanctis: ad ostendendum q. impii iudei tam crudeliter & tam dure se habebant ad iesū & ad eius consortium: q. colūne celi habuerunt cōtremiscere uidentes dominum & regnum celorū tam crudeli tractatione diuelli: unde & hi duo singulariter describuntur qui pre ceteris magis honorati & magis dilecti fuerunt singulariter defecisse: ad testimonium q. humana infirmitas non fuit: sus-

Iesus circūrotatus

ficiens cum suo redemptore tantum pondus prelii sustinere: licet ab aliquibus dicatur q. iste adulescens fuit iacobus minor: tamen magis creditur q. fuit iohannes: qui primo forte fuit tentus dum sequitur iesum: & nudus tūc fugit: & statim post amore rediens & perro se associans introduxit eum: uel forte fuga iohannis fuit postea dum duceret iesus ad caypham: & hoc magis credo: unde & statim deludentes eum: & uelantes & collaphizantes & conspuētes turpiter: non tam humano furore q. bestiali horrore in suo creatore insanunt: propter quod sequitur. Iesus delusus nequiter. Iesus uultu uelatus. Iesus consputus turpiter. Iesus collaphizatus. Cogita autem durum illud spectaculum quando gene ille que celos adimplent letitia mundamq. decore letificant: sic impie debebantur manibus homicidiis: & uultus ille desiderabilis angelis: spurcicia sputorū polluti labii inquinat: & collum illud per quod nobis est effusa doctrina salutis collaphoz percussione percutitur. Iesus mutus hūiliter. Quādo. s. interrogatus ab ipso anna & a socero cayphasue impietatis collega: necnon a pylato pluries: & ab herode etiam qui signa uanitatis ab ipso cupiebat uidere: coram omnibus illa tacuit ex feruenti amore: que sue passionis possent impedire effectū: licet enim sicut expediens fuit cōfessus fuerat ueritatem: se uidelicet esse dei filiū: qui se sic exposebat amore nostri tractādum peccatorum manibus iniquorum.

Iesus circūrotatus. Cap.xi.

Implet celum & terram: & stabilis mansuetus dat cuncta moueri: non solum est paulominus ab angelis minoratus: sed etiam uilifimis hominibus & crudelissimis iudeis tanta sua annihilatione subiectus: ut factus quasi pila delusionis eorum ipsum circūrotarent: & de ipso sibi mutuo luderent mittentes ad alterutrum confusione repletum: & alligatura constrictum. Sicut annas misit ad cayphā: cayphas ad pylatum: pylatus ad herodem: herodes ipsum delusum remisit ad pylatum: pylatus ipsum flagellatum: spinis coronatum: uultu uelatum: facie consputum & in derisione chlamide cocinea circūtectum in derisionis spectaculum produxit ad pōpulum. Et ut tibi aliquid breuiter cōprehendā in octo locis ut fiat circulus sue passionis: quia octonarius est numerus circularis in computatione dierum. Idem enim est octauus q. primus ut ad circulū redeat. In his

in octo locis fuit iste dilectus iesus sic uiliter tractatus ab ipsis: quia nulla deuota anima potest istud numerare sine ingenti dolore uno. scilicet loco bis sumpto. scilicet domo pilati. Sicut & bis ibi fuit ab impiis contumeliis derisus. Primo: scilicet in horto ubi fuit captus & ligatus cum circumstantiis deuota anima tibi notis: quod hic & in aliis locis tue ruminandi dimitto. Secundo in domo Anne: ubi alapa percussus & examinatus: & a ministro impio reprehensus fuit. Tertio in domo Caiphe: ubi fuit illusus & uultu uelatus: facie consputus: & pro blasphemia morti ad iudicatus. Quarto in domo Pilati: ubi fuit accusatus & diffamatus: & a Pilato multipliciter questionatus. Quinto in domo Herodis: ubi fuit ueste alba indutus: & ludibrio habitus: uelut stultus. Sexto iterato in domo Pilati ad ipsum remissus: ubi post multas confictationes examinis fuit denudatus: flagellatus: & in regali folio derisionis positus: spinis coronatus: & atrocissime confossus: & arundine percussio caput eius. Septimo in loco ubi sicut infra patebit: fuit denotioe populo presentatus: & crucifigi acclamatus: & per Pilatum crucifigi ad iudicatus. Octauo in loco Caluarie: ubi fuit crucifixus & mortuus: & alia sustinuit: que hic deuota anima tua perscrutetur cogitatio. Debes etiam non mediocriter ponderare: quia non semel in octo locis prefatis fuit circumrotatus & uilificatus: ac afflictus tuus dilectus iesus: sed in septem uis intermediis fuit multum contumeliose & iniuriose protractus: acclamantibus & insultantibus sibi furis & proteruiis iudeorum. Prima uia fuit ab horto ad domum Anne. Secunda a domo Anne ad domum Caiphe. Tertia a domo Caiphe ad domum Pilati. Quarta a domo Pilati ad domum Herodis. Quinta a domo Herodis iterum ad domum Pilati. Sexta a loco ubi fuit derisus: & spinis coronatus ad illum locum: ubi fuit coram populo productus: & morti ad iudicatus. Septimo ab illo loco: ubi fuit sententiat: usque ad locum Caluarie: ubi fuit crucifixus & mortuus. Non merito ergo anima reuolue cum dolore predicta: & dic. Iesus circumrotatus. Sequitur. Iesus fortiter ligatus. Hoc licet fuerit uerum in omnibus locis sue derisionis: tam in horto: quam in domo Anne & Caiphe: singularis tamen contumelia fuit: quando in domo Pilati propria ueste nudatus ligatus est ad columnam: & tunc illa caro uirginea trucidantis manibus flagellata est: usque ad multorum liuorum pallorem: & usque ad effusionem sanguinis de illis reuerendissimis scapulis: costis: & membris: ut merito non solum flagellatus: sed et perflagellatus. ualde se querti uersiculo subnectatur. Iesus perflagellatus. Iesus punctus crudeliter. Quando scilicet fuit spinarum aculeis caput illud tremendum angelis coronatum. Tunc etiam fuit dure plagatus: quando ictus arundinis superueniens affligebat.

Nec uideatur tibi leuis ictus arundinis: qui super spinas percutiens capiti eius infixas ipsas tali ictu crudeliter profundabat: ut non imemto clamet beatus Bernardus: per usque ad cerebrum spinarum aculei peruenerunt dicens sic. Diuinum illud caput multiplici spinarum densitate densatum: usque ad cerebrum tenentudinem confixum est: dum configitur spina. Spinis peccatorum suorum ait dominus per prophetam circundedit me populus iste. Hec Bernardus. Quod forsitan esse potuit per pondus percussioe prefate. Ipse enim spine iuncti marini fuerunt fortes & acuti: & directi carni eius infixi: quia forte in aliquo loco iuncture ex tali percussione & dura infixione potuerunt usque ad cerebrum penetrare: ut sic uerificetur uerbum beati Bernardi: uel forsitan quod magis est cogitare deuotum. Ipsa durities spinarum ossa pertransit: quod miraculo uidetur attribuere beatus Bernardus. Nec est inconueniens: quia miraculis usus fuerit iesus christus ad suum augmentandum dolorem in carne: sicut infra dicitur: unde & innumera uulnera spinarum fuisse clamat beatus Bernardus. Quodcumque sit multipliciter fuit ipse iesus derisus: & uilificatus: & dolorum punctioibus angustiat: ut dicatur merito. Iesus dure plagatus. O uanitas impiorum tanta hominum quam mulierum: qui caput ornant tanta uanitatum multitudine: & curiositate ornatus. Cura impia non recordaris anima illius diuini capitis: quod est angelis tremebundum: quod pro tua uanitate purganda tanta confusione deiicitur: & tam crudeli spinarum infixione quassatur: uere tempus ueniet: nisi peniteas quo a capite christi priuata capiti iungaris lucifero in ignominia & dolore: cui coniuncta es in tua capitis uanitate: contra Petri apostoli documentum. Iesus productus uiriliter. Hoc fuit quando exiit foras iesus a Pilato productus portans spineam coronam: & purpureum uestimentum: ubi quantum probabiliter capio sic uiriliter fuit productus coram populo: sicut in domo pretorii per suos ministros fuerat tractatus uiliter a Pilato: scilicet nudatus propriis uestibus: cruentatus & liundus flagellorum ictibus: zona purpurea in derisione amictus: spinis coronatus: uultu uelatus: sputis deturpatus: genis & tota facie ex ictibus alaparum tumidus: ut in conspectu populi appareret bene derisus & uituperatus. Pilatus enim sicut ex euangelis colligitur: sciens quia per inuidiam tradidissent eum: pluries uoluit eum liberare: quod diuersimode attempraui: scilicet allegatioe sue innocentie: unde & dicebat. Ego nullam causam mortis inuenio in eo. Cumque ista causa plus prouocasset iudeos ad iram: accedit ad secundam uiam scilicet liberationis. Mutatione fori mittendo eum ad Herodem tanquam galileum sibi propria ditione subiectum: credens quia herodes non iudicaret: sed liberaret subditum suum: cumque nec sic profecisset: herodes. n. illum &

ierisum nihil de ipso curans: quia iesus noluit coram ipso facere miracula: nolens beneficium nostre redemptionis excludere: remisit eum ad Pilatum pro suo libito cum ipsius Herodis beneplacito iudicandum. Tertiam compulsus aduenit uia: ut scilicet satiaret iudeorum impietatem contumeliis & suppliciis irrogatis: ut scilicet saturati iudei opprobriis ipsius mortem amplius non sitirent. Et ideo dixi quod probabiliter credo quanto uilius & contumeliosius potuit: iesum coram impiorum oculis presentauit. Vnde & quando ipsum produxit: quia iudei allegauerunt quod dicebat se filium dei: In derisionem dixit Pilatus. Ecce homo: quasi dicat uidetis istum non habere diuinitatis insignia: sed hominis despecti & uilificati: ac doloribus pleni: ludibria in nostris oculis manifestant. Atten- de autem anima crudele iudicium dei patris super unigenitum filium suum: ut te meretricem repro- bam de crudelitate eterne mortis eriperet: ut enim ostenderet quod dira sententia tibi eternaliter debe- tur pro sceleribus tuis: qua scilicet & omnia bona a deo creata: & omnia mala pene: & omnia mala cul- pe tue debebant tibi conuerti in atrocitatem eter- ni supplicii quasi in aliquo simili super unigenitum filium suum: qui hanc tuam penam soluendam as- sumperat: uoluit crudelitatem iudicii demonstrare. Omnia enim que possunt rationabiliter cogitari: concurrunt ad aggrauationem penarum & do- lorum istius passionati iesu. Et omnis gloria & fa- ma miraculorum sapientie: eloquentie: sanctitatis: predicationis: conuersionis populorum: aggrega- tionis discipulorum sibi sunt conuersa in amaritu- dines supplicii. Sicut facile est uidere subtiliter intue- ri. Sanctitas autem matris: & uirginitas eius: & te- neritas cordis: & dilectio ad ipsum in abinthium amantudinis ipsi dilecto iesu multipliciter uerte- bantur. Ipsa similiter teneritudo & nobilitas com- plexionis: & limpitudo cognitionis: & sanctitas uoluntatis qua malum detestabatur: & sua potentia qua applicabat potentias obiectis dolorosis: & qua usque in finem conseruauit robur corporis dolorem auge- bat fortissime. Potes enim uidere quod quanto fue- rat christi in omnibus preclarior fama: tanto oppro- briosior erat horribilis uerecundia subsecuta. Et quod- to plus discipulos dilexerat: tanto plus affligeba- tur in eorum ruina: & quanto plus mater sibi solli- cite subsecuta fuerat: tanto magis eius doloribus affligebatur. Et ut nihil desit christo ad suppli- cium: omnes modi qui adiuuenti sunt ad liberatio- nem ipsius adduxerunt sibi cumulum passionum. Ex hoc enim quod Pilatus suam innocentiam allega- bat: iudei multas falsas accusationes adducunt. Et quod horribilus est ut ipsum iesum bene ostende- rent sceleratum ipsi latronem impium: insignem: & seditiosum: & homicidam horribilem pretule-

runt. De mutatione fori quo fuit ad herodem missus acquisita sunt christo noua infamia: noua ludibria: nouus despectus: & noua inuisio: qua ipsum Herodes cum exercitu suo spernens factus est eis opprobrium & despectio. De tertia uia libera- tionis qua uoluit eum affligere & uitupare: ut uel sic satiatis iudeis euaderet mortem: secutum est quod & mortem crudeliorem accepit: & irrationes pluri- es a iudeis habuit: & tormenta dura: & deiectiones horribiles sub hoc titulo a Pilato suscepit. Vnde & in fine in secunda allegatione dixit Pilatus. Ecce rex uester. Quod quidem uere est probatum: qui scilicet omnium opprobriorum & omnium modorum patendi: & omnium despectuum & abominatio- num mundi pungentem & dolorosam portauit coronam: ut merito dici posset rex dolorum & ui- tuperiorum & malorum omnium huius uite. Hac digressionem ideo feci: ut perpendat intellectus acutus quanta distinctione iudicabitur peccator in pro- prio scelere: si tanta distinctione iudicatum est ipsum peccatum: ad satisfaciendum assumptum in ipso mundi redemptore. Et sicut apparet quod omnia fuerunt ad tempus christo in dolorem conuersa: sic & im- piis & peccatoribus reprobis omnia dei dona & beneficia qualiacunque sunt ex eorum malitia fina- liter in supplicia conuertentur. Sed nunc ad pro- positum redeamus: perducto autem iesu cum tali piaculo presentato populo neque statim quando Pilatus de- risorie: & uolendo eos ad misericordiam prouoca- re dixit. Ecce homo. Responderunt. Tolle tolle: cru- cifige eum. Secundum enim legem debet mori: quod filium dei se fecit: & multa alia allegantes: sicut euangelica continet littera ipsum Pilatum ad necem innocentis iesu multiphariae incitabant. Que omnia sub uno uersiculo comprehendens dico: iesus reus clamatus: iesus spreus maligniter. Hoc fuit quando Pilatus uescio quo timore uel feruli forte ti- mens diuinum iudicium super se: quia innocentem impie condemnabat. Quartum liberationis iesu modum reperit de consuetudine iudeorum: quod in pascha unus eorum liberabatur a morte: & pro- ponens illum iudeis: qui ratione insignis malitie: & de nouo in populo suscitare discordie & perpe- trati homicidii ipsi populo merito omnium horri- bilior debuit uideri: ut uel sic christum innocentem tali scelerato preferret: ipsum iesum spreuerunt: tam- impie quam insane ex malignitate cordis eorum accla- mantes. Dimitte nobis Barrabam: & iesum crucifi- ge. Et ut ostendatur pertinax furor eorum dicitur quod inualescebant uoces eorum acclamantes iesum impie crucifigi. O anima deuota excipe illos da- mores homines: & illas duras impiorum uoces crudeles tanquam sagittas cor tuum perforantes. Ausculta & in toto tuo corpe talium sagittarum uulnera reperta & imaginare quod omnes percutebat super cor iesu

& uirginis matris eius: ut merito quelibet uox acclamans sit sicut sagitta infixata in ipsum iesum: & ex multitudine talium sagittarum ipsum iesum quasi heridium spinis plenum tuo cordi preseta. Quod si sibi amore coniungeris: & tu ipsa plena compassione clamabis. Vulnerata charitate ego sum.

Iesus sententiatus.

Hoc fuit quando succumbens Pilatus & recedens ab illo principio boni quod forte seruili timore conserperat: uolens placere iudeis in crudeli sententia innocentem adiudicauit iesum crucis duro supplicio moriendum. In qua sententia omnium electorum eterna damnatio merito charitatis iesu est pristud iudicium anihilata. Tunc enim deus in humana natura assumptus in se ad expellendum nostra scelera: sicut peccator pro omnibus peccatoribus adiudicatus est morti. O anima quecumq; es christo deuota eris tu insensibilis & petra dura: ut auditum talis sententie: qua iesus filius dei pro te adiudicatur duro crucis supplicio non recipias super te: quasi gladium ancipitem penetrantem a summo capitis tui usque ad plantas pedum: & pertransentem per omnes uenas corporis tui: & diuidentem te a uitioso amore tue carnis infecte: & te doloribus sue mortis totaliter coniungentem. Nunquid non uides qualis est ista mutatio: ut sententia tui eterni supplicii in crucifixionem mutetur filii dei. Et none si ipse uoluit fieri tu in tua recipienda sententia fies tu ipse: ut cunque in sua participanda angustia. Vere ingrata es anima mea neq; & impia: nisi auditum talis sententie quasi crucem transversalium gladiorum a capite in pedes: & a manu in manum semper in te ipsa portaueris te doloribus crucis iesu continue transigentem.

Iesus crucem circumferens.

Hoc fuit quando receptis propriis indumentis conueno iuxta crucem irrecuperabiliter exuendus ab eis sub crucis onere dorsum curuare iubetur: & suam ipsius portare ignominiam: quando baiulans sibi crucem exiuit in caluane locum: qui ex uigilia preterite noctis: nec non: ex laboribus per totam illam septimanam assumptis & exptis & multiplicatis angustis: addito super his onere crucis & imposito humeris illis tenellis & sanctis: non modicum secundum corpus debilitatus est ipse fortitudo debilius deuotus iesus: ut merito dicatur

Iesus debilitatus.

Cuius causa adhuc merito ostenditur in sequenti uersiculo: cum subditur.

Iesus matrem conspiciens.

Hoc fuit sicut legi in quadam historia fidedigna: quando in quodam concursu uiarum ipso ihu portante sue crucis supplicium in humeris suis: mater eius eum sic tractatum dolorose conspexit. Dicit enim in prefata historia q; mater ipsius presens in loco sue condemnationis & ostensionis ad popu-

lum quando Pilatus ipm produxit spinea corona & purpura derisum: ubi postea ipsum adiudicauit ad mortem: uidens tumultu populi acclamatis & sequentis iesum cum duceretur ad crucem per aliam uiam forsitan breuiorem preuenit occurrere: timens ne forte posset accedere ad locum: & uidere modum dolorosum mortis filii sui: cui & ipsa comon & crucifigi anxio mentis desiderio anhelabat. Cuiq; in concursu uie conspexisset filium: & ex conditionibus faciei ipsius anxietates cordis sui & oppressionem duri oneris aspexisset sine copizasse ubi dicitur in conspectu filii pre dolore. Quod conspiciens & ipse totus pietate plenus iesus crucem quam de doloribus matris semper in corde portabat: licet posset sicut semper fecerat suum occultare dolorem: tamen sibi prefatis occasionibus datis uoluit manifestare extrinseco signo: & matrem associare in pena. Vnde & ibi dicitur q; quibusdam signis dolorosis & palloribus pretenis in facie quasi angustia tus & totus gladius super lapidem ibi positum quasi despectuose & dolorose reledit. Et ex tunc matris illi qui ipsum ducebant ad necem: uidentes eum quasi deficere: angariasse dicuntur illum Simonem cyrenensem uenientem de uilla ut tolleret crucem eius. In testimonium illius facti refert historia illa: q; postea edificata est ibi ecclesia in honore uirginis matris dei: que uocatur. Sancta Maria de spafimo: & q; ibi proprie ostendebatur lapis: ubi post defectum christus tunc ferebatur sedisse. Propter quod subieci alium uersiculum

Iesus angustiat.

Hec si uera sunt non affirmo: non tamen est dubitandum q; multa & ualde multa dolorem xpi augmentantia & multa signa dolorum maternorum uiscerum tunc temporis facta sunt: de quibus euangelica historia nihil dicit. Non enim fuit cure euangelistis nisi substantialia mortis christi retexere: cetera cogitanda relinquentes menti deuote & inspirationi eterne. Mulieres etiam deuote que ipsum secute fuerant a Galilea ministrantes ei: & q; plures alie: ut arbitrandum est de hierusalem simul cum illis dominabus nobilibus & deuotis: Maria magdalena: & Martha matrem christi comitantes dabant in conspectu talium ululatus & fletus: quas alloquens pius iesus dixit eis. Filie hierusalem nolite flere super me. Et predicens eis calamitatem uenturam de occisione sue merito: eam suppliciu suo exemplo pbauit dicens: q; si in uiridi ligno hoc faciunt in arido qd fiet. q. d. Si ego totus plenus spiritu scō & nitore uirtutu p alienis diluendis peccatis sic sum igne passionis decoctus: quid erit super reprobos spiritui gratie repugnantes & exsiccatos omni humore pietatis & compassionis humane: utique inestimabile & eternum incendium uanitatumq; diuine iustitie proferendum iudicium illos cruciandos expectat. Et huic sententie alludit parabola: quia uiri

de lignum uix cum difficultate incenditur: sic cum
autem statim aduritur & flammescit. Et pro his
duo subnectuntur uersiculi.

Iesus deuotus alloquens
Iesus uirens affatus Cap. xii.

Eructus autem iesus in monte ad locum
caluarie: ubi eum dire mortis anxietas ex-
pectabat: ut ostenderet sibi nihil comune
cum mundo sic omnibus temporalibus est priua-
tus: ut sic remaneret nudus in conspectu deuor-
gini. Tuncq; plenus charitate & cordis feruore
ad explendum in opere nostre redemptionis my-
sterium: quod triginta tribus annis inestimabili-
bus doloribus consummauerat corde: pietatem cor-
dis sui internam exterioribus signis in impiorum
oculis exprimebat cum mansuetudine: cum pieta-
te: cum tanta deuotione faciei sue: offerens se mor-
ti: q; non solum moueri ad pietatem impii perse-
quentes: sed etiam eorum corda naturali quadam
compassione debuerant itali aspectu psandi: quo-
rum uicem durities lapidosa suppleuit: obstinatio-
ne enim maligna ipsum mansuetum non resisten-
tem: sed signis indulgentiam plenissimam prece-
dentem crudelissime & dure tractantes: & in mo-
dum pellis trahentes: & dire clauorum aculeis co-
fodientes crucis patibulo affixerunt. Cuius tracta-
ture durities exprimitur per prophetam: cum dici-
tur: Dinumerauerunt sibi omnia ossa mea. Tuncq;
mansuetus iesus uerbum scilicet miseratiois & gra-
tie a seculis inauditum super sceleratos effudit di-
cens: Pater ignosce illis: quia nesciunt quid faciunt.
Vbi non solum de pleno corde indulsit: sed etiam
apud patrem pro ipsis eorum ignorantiam allega-
uit: uere nescierunt quid facerent: sicut nec ceteri pec-
catores ceci qui semper ad minus quinque ignora-
tias habent: & habere probantur: quantacumq; ma-
litia eis uideatur inesse. Non enim attendunt
Quantam iudicis maiestatem contemnunt
Quantam patris bonitatem offendunt
Quantam sibi in facie anime macule turpitudinē
affligunt
Quantum eterni cruciatus tormentum incurrunt
Quantam etiam glorie beatitudinem perdunt.
Et licet etiam in isto scelere multe ignorantie spe-
cialis circumstantie sint connexe: ut enim de ceteris
transeam silenter: crassa fuit ignorantia & supina: si
christum iesum non cognouerunt dei filium: cum
hoc eis ipse per multa opera supernaturalia: & soli
deo possibilia comprobasset: quod per ipso igno-

rantiam non solum non fuit excusabilis: sed etiam
obstinatione mentis abominabilis & horrenda.
Sicut satis ipsemet christus expressit in parabola de
colois uinee: qui domini sui filium occiderunt ip-
sum heredem asserentes: uidebant enim euidentia
signa diuinitatis ipsius: que ex odio christi & inui-
dia perueriebant: & uerbis quibus expresse fateba-
tur se filium dei credere noluerunt: unde ipse eis di-
xit Ioannis quintodecimo. Si non uenissem: & eis
locutus non fuisset: peccatum non haberent: nunc
autem excusationem non habent de peccato suo.
Et postea subdit. Si opera non fecissem in eis: que
nemo alius fecit: peccatum non haberent: nunc au-
tem & uiderunt & oderunt me & patrem meum:
ubi expresse christus attribuit mortem hominis iu-
sti: sed hominis dei. Et licet dicatur prime Cog. se-
cundo. Si cognouissent: nunquam dominum glo-
rie crucifixissent. Et Petrus actu. tertio. Scio q; per
ignorantiam fecistis sicut & principes uestri: tamē
hoc debet intelligi q; non cognouerunt per gra-
tiam interius illustrantem: & christo per amorem
coniungentem: tamen hoc fuit ex culpa sua. Et li-
cet in minoribus iudeis aliqua ignorantia diminu-
erit culpam: in ipsis tamen maioribus culpam ag-
grauauit: sicut omnis ignorantia affectata. Tanto
enim odio in christum ferebantur: q; ex affectu pu-
erfo falsificabant omnia eius dicta & miraculosa
opera. Nec de eo uolebant audire bona: sed tantū
mala pp quod eis publicari potest illud Iob uigessi-
mo primo. Recede a nobis: scientia uiarum tuarum nolumus.
Quia tamen ignorā-
tia non prout est affectata: sed ceca aliqua rē dimi-
nuit. Ideo christus allegat: q; nesciunt quid faciūt.
Potest etiam dici q; infinita benignitas cordis ie-
su exquirebat uias qualescunque pro eis allegado
ad patrem. Beda etiam dicit q; non pro illis mali-
ciosis: sed pro simplicibus ignorantibus exorauit.
Similes nequitas & ignorantias malitiosas & affe-
ctatas repenes hodie in phariseis malignis huius
temporis respectu regule sancte & christi uite: &
modis similibus ueros pauperes euangelicos per-
sequuntur: & eorum sancta uerba deprauant: & eo-
rum omnia dicta & facta interpretātur in malum:
uolentes attendere quomodo eorum uerba christi
iesu doctrine & facta consonant christi iesu uite:
& regule per beatum Franciscum institute. Propter
omnia ista deuota superius posita adduntur hie
uersiculi
Iesus ad crucem ueniens.
Iesus ueste nudatus.
Iesus morti se offerens.
Iesus dire clauatus
Iesus uexillum erigens.
Hoc fuit quando erectus in cruce ad spectaculum
impus uexillum penitentiae & amare contritionis

seipsum prebuit electis ipsum contucitibus mente deuota: siue enim in terra posita cruce extensus fuerit crucifixus: & postmodum ipsum lignum taliter deo insignitum fuerit eleuatum: quod non sine grandi dolore ponderositatis corporis lacerantis & diuellētis carnem & nuos in locis clauorum potuit fieri. Siue etiam per scalas crucem ascendit: & a pluribus carnificibus crudeliter protractis brachiis fuerit conclauatus: totoque pondere corporis imprimente super uulnera manuum: aliquis alius in anteriori parte positus crudeliter per tibias trahens ad ima sic enim clauauerunt eum: ex euangelica historia non declaratur aperte: uterque enim modorum fieri potuit: & speciales duncias afflictionis pretendit. Respice anima iaculo compassionis percussa ad tuum dilectum iesum: & uide eum tue peregrinationis tricoloratum uexillum. Candor enim carnis uirginis: & nigredo luida flagellorum: & rubor cruoris effusi ipsum tibi tricoloratum ostendunt: propter quod sequitur:

Iesus tricoloratus

Vt tu ipsa simili formeris effigie: innocentia candida: & tota piissimi iesu sanguine colorata: desideras toto corde pro amore dilecti iesu tuum sanguinem fundere: ut sue morti sanctissime conformeris.

Iesus scelestos diuidens

Hoc fuit: quando duos latrones crucifixerunt hic & hinc: medium autem iesum. Ad confusionis enim sue augmentum inter latrones scelestos ipsum posuerunt medium: quasi similibus sceleribus inuolutum. Nihil enim defuit iesu de his que potuerunt dedecus mundane uerecundie augmentare. Vnde & in ciuitate metropoli in qua ante sex dies fuerat gloriose receptus in festo solenni azimorum: quando de uniuerso israel populus conuenire debebat hora meridiana in altam cruce: ut ab omnibus posset uideri nudus totaliter in medio latronum in loco punitionis malefactorum: quasi ad spectaculum opprobrii est erectus. Denudationem autem eius exprimit Ambrosius dicens quod auctor humane salutis sic nudus positus fuit in patibulo crucis: sicut nudus exiit de utero uirginis. In aliquibus autem historis non authenticis legitur quod mater uidens eum sic nudum: uelum capitis sui a seipsa amouens ad filii renes proiecit: quod ad aliqualem consolationem uirginis illis locis corporis sui miraculose adhefit: que femoralia in ceteris contegunt ad pudenda celanda: quod an uerum sit nescio. Cum enim tunc esset tempus iudicii pro nobis impiis super filium dei: non uidetur mihi quod circa iesum factum fuerit aliquod miraculum: quod uel dolorem: uel dedecus minueret: uel aliquod adiutorium parienti dei filio ministraret: sed magis ipsemet iesus secundum suam diuinitatem faciens: & secundum suam

charitatem amplectens: elegit omnia facere & permittere que possent augere dedecus: & augmentare dolorem. Vnde christus iesus pendens in cruce: non ad diminutionem: sed augmentum doloris miraculose tenuit naturam in robore: usque ad ultimum mortis sue. Et quia quanto natura est uiuacior & fortior: tanto dolorosius cruciatur: Hinc est quod ex hoc inestimabilis augebatur dolor: & semper damnificabatur emitteudo uitalem sanguinem: & uirtus conseruabatur: ut intensissimum sentiret dolorem. Fuit autem mirabile in christi passione: quia uelocius mortuus aliis latronibus: unde & eorum frigerunt crura: ut morerentur. Et Mar. xv. dicitur quod Pilatus mirabatur si iam obisset. Quando autem clamauit. Pater in manus tuas commendo spiritum meum: subito totum robur nature cessit. Et quanto tunc erat natura robustior: tanto fuit mors dolorosior. Vbi simul attende tria: quod christus uoluntate passus est: & ideo quando uoluit: & quantum uoluit tenuit naturam in robore: & quando uoluit statim natura cessit uulneribus: & expirauit in morte. Secundum uero quod ex his iestimabiliter fuit intensius cruciatus: licet celerius mortuus. Tertium uero quod sic uoluit intendere sui corporis cruciatum: ad purgandum nostri impurissimi corporis delectamentum immundum. Et quia omnes dolores qui fuerunt in corpore & anima iesu fuerunt ab eius charitate & potestate secundum regulam diuine sapientie commensurati passionis fructui & intentioni. Ideo dixi supra: & dico quod illa miracula fecit in se: & circa se: que dolorem auerent ad predictam mensuram. Et propter hoc non est inconueniens quod Bernardus miraculo attribuit transitus penarum spinarum usque ad cerebrum: quia etiam clamore mortis quod fuit signum uigoris & doloris Centurio miraculo attribuit: Mar. decimo quinto: & ex hoc dixit. Filium dei. Attende autem quod licet iudeorum insania ad infamiam iesu ipsum inferuerit medium: diuina tamen prouidentia in hoc facto: & futurum iudicium: & redemptionis beneficium signatim expressit. Totum enim genus humanum latrocinio paterne preuacationis infectum: & infernali cruce debuit iustitia exigente affigi. In cuius generis medio mundi saluator affixus electos ex mera gratia quasi dextrum latronem iustificando conuertit. Reprobos autem quasi sinistrum latronem exigente iustitia in sua perniciacia dereliquit: ut dexter latro inueniat in misericordia iesu christi: unde gratias agat. Sinister uero in sua obstinatus malitia non inueniat quod reprehendat. Et ideo concordat mysterio quod uterque latro fuit blasphemus conuicians saluatori: quia saluator mundi sicut a reatu nullum liberum reperit. Sic liberandis omnibus uenit: licet fructus libe-

rationis ad solos transferatur electos. Sed hoc non ex defectu redimentis precii uel redemptoris christi: sed ex obcecata malitia obstinati animi reproborum. Quorum figuram tenuit ille latro sinister: qui nec mansuetudine boni iesu cōspecta: nec aspectu miraculorum: quibus tota fuit mundi machina imutata: nec ex benigna ipsius iesu susceptione facta de socio latrone cōuerso: nec ex charitatiua correctione consocii se in maleficio consentitis cōsortem & iesum sibi predicantem in fontem uoluit reuocari. Cui ergo iste nisi proprie malitie suam damnationem ascriberet: & cui ille alter latro dexter suam salutem deputare potest nisi respectui gratie ipsius: qui in eius pēdebat latere: qui ipsum ad se diligendum: confitendum: predicandum: defendendum gratuita miseratione conuertit? Sic ergo uidere potes quod crux patientis iesu iam iudicantis solium mentis occultare pretendit. Et sic licet supplicia & opprobria christi fuerint a malignitate pertinacis iudeorum christo inflicta: fuerunt tamen sic a diuina ordinatiōe disposita: ut christi magnalium & eorum que in suo mystico corpore futura fuerant sint figura. Iesus tunc blasphematus.

Hoc fuit quando sufferit impiis iudeis tanta exercuisse ludibria in iesum quibus tota nocte & usque ad horam crucis totam repleuerat animam eius: quin potius tanquam estimatores omni humano pudore eiecto: ipsi scelerati principes sacerdotum cum scribis & senioribus iudeorum exeuntes de ciuitate ad locum crucifixionis ipsi mansueti iesu insultari accedunt dicentes. Vah qui destruis templum dei: & in triduo illud reedificas. Et alios saluos fecit: seipsum non potest saluum facere. Si rex israel est: descendat nunc de cruce: & credemus ei: & alia multa blasphemantes dicebant in eum. Attende autem anima deuota cum quanto furore ministri talium impiorum sacerdotum in omnibus actibus sue passionis tractauerunt iesum: quin etiam ipsi principes sacerdotum & scribe & seniores: in quibus debuit apparere maturitas in iudicando et sceleratos ex furore interno ad tantam exterius insaniam proruperunt: ut in festiuitate dierum sanctorum non erubescerent populū contra omnem consuetudinem exierunt ad locū opprobriosis supplicii morienti iusto sic insultantes impie. Mirabilis enim uerecundia sui status in isto actu apparet: que ex horribili odio in iesum processisse uidetur: propter quod omnis inanitas & crudelitas que possit narrari facta circa christum per istos impios & eorum satellites: ut placerent eisdem magnam ex ipsorum furia probationem accepit. Cogita quod crudeliter ipsum tractabant cum de nocte ipsum haberet in domibus suis: quādo inaudita in pudetia sic coram toto populo exeuntes inuectiones pungitias & contumelias deri-

suas exclamabant contra hominem morientem & toto corpore sanguine fluentem & pendentem in ligno. Vere nulla anima est sufficiens cogitare circumstantias aggrauantes dolores & angustias mortis christi. Quanto autem cruciatu fuerit afflictus iesus tam mente quam corpore ad uerecundiam humane malitie insensibilis creatura testatur: conculso per diuinitatem iesu toto isto sensibili mundo. Nam sol obsecratus est: quasi tanta horrens supplicia in suo conuerti auctore. Terra ipsa tremuit horrens super se tale supplicium fieri creator. Lapidēs compassione franguntur arguentes pertinaciam cordium malignorum. Velum templi scissum est: ostendens propalatum uiam sanctorum in assumptione crucis: quam ipse iesus christus dignatus est sustinere pro nobis. Monumenta sunt aperta: ut per hoc ostendatur quod mors crucifixi nostras mortes sua uirtute pellebat: & totus iste sensibilis mundus suo priuatus colore: suo uidebatur compati auctori: & in eius morte lugubre & funereum assumere uestimentum: ac si deus pater: cuius natura fletum & compassionem non recipit uerecunde matri iesu: que sola flebat mortem condemnati iesu pro scelere peccatorum uoluerit quasi comitiū facere de morte unigeniti lamentanda: & quasi respondet querulosis uerbis uirginis matris: quibus ipsa poterat damare ad deum. Et nunquid deus omnipotens ego sum sola mater: & tu non es huic dolorati & tui unigeniti pater eternus? Cur ergo me solam flere permittis: que non sola ad ipsum filialem recepi respectum: & ubi est amor tuus quem in monte expressisti dicens. Hic est filius meus dilectus &c. Nunquid quia a iudicis reiectus: & a discipulo traditus: ab apostolo relictus: & quod spinis coronatus: quia facie consputus: quod toto corpore flagellatus: & quod nunc diuis cordis & corporis doloribus cruciatus: ideo tuus esse desiit filius: quod nulla ad ipsum compassione moueris: Nunquid ego sola infelix debeo flere filiū que non sola possedi dilectū? Cur mihi pater societatem frangis: qua me tibi per spiritum sanctum in matrimonium suscepisti in unius generatione dilecti. An quod deus es: ideo non bonus es: an quod omnipotens es insensibilis es: an tu qui ubique presens es non intueris opprobria & dura cordis iacula: & angustioliissima corporis uulnera que persona filii tui sustinet in assumpta natura: & si mea est natura: nunquid non tua est persona. Noli obdurescere pater sancte: sed associa solitariam & mestissimam matrem: quā usque nunc in obsequiis filii tui fideliter pabasti ancillā: & super quam tue dilectionis uiscera effudisti. Quibus querulationibus pater potuit respondere. Ad punctum & in modico dereliqui te: & in tribulationibus magnis consolabor te. Non me reprehendas si sola mortem filii dei desites in terra: quia tu sola bona es munere meo: reliqui omnes mali scelere suo compassionem dignam ad meum

inigenitum non ostendunt: non meo defectu sed suo reatu. Sed quid mihi deest in diuinitatis natura consortii fletus tui: ego faciam in mihi subiecta creatura: que tota tecum uoces funereas dabit ad celum. Iste enim sensibilis mundus mihi obedit ad nutum: sed homo impius mihi resistit per suum malignum conatum quem in contrariis uolo cogere: quia nolo libertatem quam seca destruere: & quia ipse non meruit tantum bonum. Nunc ergo uirgo beata dabo imperium de filio meo defenso toti orbi mundano. Sol obscurare: & totum mundum indue uestimentis nigris: & illam spousam uirginem illius angustiati filii mei associes in lamentis. O terra: terra: terra: contremisce de scelere quod sustentas: & illi amaricate matri tuum prebe confortium & dolorum. O lapidosa duricies supra omnem duriciem creature argue corda maligna: que nolunt ad compassionem scindi: nec de morte filii mei, pietate molliiri. O mors ipsa ex tua crudelitate omni uite uoratrix: ostende te compati filio meo: cuius membra depascis: & antiquorum mortuorum aperias monumenta: ut uel sic confundatur istorum impiorum sensibilis uita. Sic quasi uidet deus pater filium flere per naturam corporea: & sic matri anxie remedium societatis conferre: quod quod eadem est operatio patris & filii: ideo ut ostendat deus esse qui patitur in duobus subnectit uersiculis.

Iesus orbem concutiens.

Iesus excruciatu.

Quomodo autem putas: membra uiscera de nouo concussabant compassione affectu ad deum filium morientem: quoniam sic uidit super ipsum flere iuariam celi: terram tremere sub pedibus suis pro immanitate flagitii: & saxa durissima contra naturam percussendi: ac si lamentosis clamoribus deplorantis in cruce filii sensum pie compassionis acciperent. Certe poterat bene concludere quod dicebat matrem illum flere: quem elementa insensibilia deplorabant.

Iesus latronem erigens Cap. xliii.

Occurrit quod benignus saluator in animam dextrum latronis respexit respectu miserationis & gratie ipsum temporaliter uocando ad sue redemptionis beneficium: sicut ipsum eternaliter elegerat per destinando secundum propositum uoluntatis sue gratuita sua bonitate: nulla alia causa ex parte ipsius latronis experta. Sicut nec in aliquo electo non sola dei gratuita bonitate: qui reprobis occulto suo semper tamen iusto iudicio dat quod omnibus debebatur. Electis autem ex solo influxu sue bonitatis quo eternaliter apparuerunt sibi in sancto hoc est iesu: temporalis iustificationis effectum tribuit: & in eodem iesu perseverantie brauium: & in ipso eodem eterne beatitudinis largitum.

aspectum. Quod quidem est ita electorum gratuitum donum sola dei bonitate ipsis impensum: & nullo modo esset eis debitum: cum ipsi essent eterne mortis ut ceteri debitores: non ex electione gratuita qua nos eternaliter elegit in merito passionis filii sui: ut essemus participes sue beatitudinis: cuius nos in presenti uita per gratiam facit confortes imaginis. Et licet tota christi uita fuerit nostre redemptionis meritum: tamen in sue mortis doloroso supplicio facta est electorum copiosa redemptio. Et ideo dum thesaurus sue passionis effunderetur in actu ad paternam iustitiam pro nobis: congruum fuit in electum latronem abundanter largi sua charitate committi. Et quia indignus omnimode quantum ex se ipsis erat sola dei bonitate debebat effundi. Sicut & David canit nulla alia alegata causa. Saluum me fecit. quoniam uoluit me. Ideo congruum fuit quod hic latro sue malitiose uite dimissus forsitan in principio passionis simul cum reprobato latrone in saluatorem piuum iuxta suum crucifixum latus blasphemie uerba iactaret: ut declinaretur quod erat de ipso: & quod foret per saluatoris gratiam mox futurus. Non tamen assero quod in cruce cum altero blasphemauerit christum: licet pluraliter hoc scribat euangeliu. Potest enim secundum Augustinum saluari: ut ponatur more scripture plurale per singularem: & ad gratuita electionem suam monstranda sufficit tota preterita malitia uite sue. Iste autem latro iuxta dextrum saluatoris latus confixus si guram tenuit omnium electorum: qui prius natura filii ire sicut & ceteri: uocantur ad eternam beatitudinem solo pii patris miserationis respectu. Et ideo erectio istius latronis debuit esse altissima: tam ex condescenduntia dei gratiam largientis: quam etiam ex figura quam tenuit dictus latro: sue uite terminum cum patiente iesu compensato cursu. Mustum enim in ebriantis amoris quod tunc de uua iesu exprimebatur in torculari supplicii: quod etiam in futurum in omnes nationes debebat effundi: largifluo participio debuit animam eiectionis latronis replere: & ipsam inebriare perfecte: & sic a suo uicioso amore omnimodali alienare totaliter: ut in nouam creaturam similitudinis mortis iesu plenissime formaretur. Unde & uirtutes huius latronis infuse menti supra communem statum ad alta transcendunt. Quale enim fuit ipsum dei filium credere: quem uidebat ut hominem infirmum contumeliosa morte finiri? Quale etiam fuit ab illo sperare salutem: quem in proprio corpe uidebat omni salute priuatum? Quale charitatis ardore illum dilexit: que sue mortis pretio uidit sibi in ipsa die paradysum conferre tot sceleribus irretito. Unde & totum quod habuit ipsi iesu in sacrificium perfecti immolauit amoris: manibus enim & pedibus crucifixus non potuit sibi seruire nisi de corde & lingua: cor sibi in thymama perfecti amoris & odoris ardeti charitate sacrauit: lingua sibi exhibuit omnimodo. Primo propria & totius generis humani scelera confitendo: asserens nos penalibus angustiis digne plesti: cum dixit. Et nos quidem iuste. Secundo

de angustias christi iesu gratuita asserens ex sola charitate pcedere eius innocentiam allegando: cū dixit. Hic autem nihil mali gessit. Ex quo sequitur q̄ a diuina iustitia nihil pati potuit quod noluit.

Tertio etiā blasphemantem latronem impium charitatiua reprehensione arguebat: cū dixit. Neq̄ tu times deum: qui i eadē damnatione es. Vbi forte contra superius dictum posset dici q̄ nō blasphemauerit deū saluatorem: quod si ita est placet. Nō tamen potest necessario argumento concludi: potuit enim prius blasphemare: postea uisis signis cōuertit: & sic conuersus non conuersum redarguit i blasphemia perdurantem. Quarto toto mentis affectu: & ipius lingue affatu cū multa cordis contritione: cū multa mentis deuotione: & q̄tum pmisit acerbitas supplicii cū conuersione faciei benigna & humili ad dilectum iesum stupēde perfectionis & breuitatis orationem effudit: cū dixit. Domine memento mei cū ueneris in regnum tuum. In qua oīs uirtualis cōplementi perfectio continetur: si de uota mens sciuerit explicare. Et ut modicū pateat in quanta fide fundatur in moriente eternam uitā credere: in quanta spe erigitur: & sic ab omni mundo reiecto celeste regnum sperare: in qua excessiua charitate liquatur: qui sola dilecti iesu memoria cōtentatur. Quali fulcitur prudentia q̄ nulla postulat uit caduca. Quali fortitudine roboratur: q̄ sic subito supra omnia sua scelera superferat. Quali tēperantia contentatur: q̄ in sola uoluntate saluatoris premii mensuram reliquit. Quali fulcitur iustitia: quia sic oīs debita tribuit secundum conuenientiam rationis: ut sibi pprie confusionis contumeliam in confessione redderet: proximo transgredienti charitatiuam correctionem impenderet: deo saluatori plenam compassionem sue mortis: & totalem immolationem sue tribueret uoluntati. Vnde nec mirum si sic conuersum latronem saluator sic copiose ditauit: quando in responsione dixit. Amen dico tibi hodie mecum eris in paradiso

Vbi pondera

Quantam rem dedit: quia paradysum

Cum quanta celeritate: quia hodie

Cum quali societate: quia mecum

Cum eterna stabilitate: quia eris

Cum iuramenti certitudine: quia amen

Cum alterius internūci exclusione: q̄ ego dico

Cum quanta dignatione: q̄ ignominioso latroni.

Per uirtutem tamen penitentie ex infusa gratia factō digno: cū dixit. Tibi. Et ideo nō uilipendendus est iste latro: nec locū modicū iter sanctos debet arbitrari tenere: sicut ex seq̄nti uersiculo explicatur.

Iesus dans principatus Cap. xiiii.

Oc enim fuit quando sue matri dedit primatum compassionis: ut esset mare magnum omnis deplorationis & lamentationis mortis sue: in qua omnes mentes alie tanquā i

mari magno quasi uasa modica exhauritēt: de quo magis infra dicitur. Ioanui dilecto discipulo dedit primatum adoptionis: cum ipsum fecit sue matris filium dicendo. Ecce mater tua. In quo exemplariter omnes eiectos fecit & instituit legitimos filios charitatis maternelle. Ipsi enim in Ioanne figurantur in quo est gratia: omnes electi per gratiam adoptantur: unde & ipsi electi si uolunt huius gratie habere participium: debēt fatagere dolores maternorum uiscerum mentaliter experiri in similitudine Ioannis: qui dolores crucifixionis iesu & maternelle compassionis plus omnibus degustauit. Talibus enim dolonibus conuerit huius filiatio cōis: latroni autem electo primatum associationis contribuit ipse iesus: cum ipsum taliter conuersum iuxta latus suum crucifixum elegit. Singularissima enim priuilegia gratie in isto latrone fulxerunt. Primo quia solus inter membra xp̄i corporaliter passus est crucis supplicium simul cum ipso: in quo decoratur effigata similitudine saluatoris: quia crucifixus crucifixum associat: & hoc priuilegium non conuenit alteri cuiunq̄: nec obstat q̄ crucifixus fuerat p̄ scelibus suis: quia post plenam conuersionem fuit legitimum mēbrum xp̄i: & ex tunc pena sua fuit cōfigurata similitudini mortis eius. Secundo etiā solus matrem associat in lamentatione dolorosa morientis filii dei pro scelibus nostris. Nulla enim creatura huius uite matrem associat in lamēto p̄fato: isto dum taxat excepto latrone. Licet enim Ioannes & maria magdalena desierent amare morientem iesum: non tamen ipsum desueuerunt: ut deū pro redemptione hominū morientem. Vnde & eorum lamenta multa fuerunt in fermitate insipida. Solius autem latronis huius fuerunt simul cū matris uisceribus acceptata lamenta: quia uere deū credidit sibi infusa fide: quem tamen multo dolor hominem morientem uidit. Tertium latronis priuilegium in quo non hūit socium fuit: q̄ xp̄o condemnato ab impiis iudeis tanq̄ reo eius innocentiam publice predicauit: & ipsum saluatorem suū morientem tanq̄ eternum deum: armis quibus potuit ut suus collateralis miles strenue defendit. Vnde potest probabiliter credi: q̄ non solum scelestū increpauit latronem: & sibi xp̄i innocentiam allegauit: & proprium scelus iniecit: sed etiam q̄ propter iudeos & illos malignos principes: post tam duras contumelias illatas saluatori non associatos de eius suppliciis: que sic impie exierant insultatu morienti iesu aspera increpatione confudit: nec est inconueniens credere q̄ cum ipse superuixerit morti iesu: & uideret maternos gestus uersus filiū amaritudines exprimentes dolorum: q̄ aliqua uerba cōpassibilia & affectualia illi quā matrē suam uere recognoscebat expressit. Qui enim sciuit se redemptum a xp̄o: non dubitauit se filium uirginis matris eius. Quartum quia solus tunc petiit salutem: quādo saluator eam pro omnibus faciebat. Vnde & abunde recipere debuit: sicut & fecit.

Quantum: quia tunc tenuit figuram & quasi uicē omnium electorum: cum ipse repletus fuerit spiritu sancto: tanquā electus ad ista percipienda priuilegia: & multa alia quae non sufficiunt explicare: scias quod spiritus sanctus ipsum inhabitans ipsum agitauit ad omnia facienda quae dicebat ipsum facere tanta imutatione a christo subito inouatum. Arbitror autē quod electrix gratia quae in isto sic signanter effulsit: ut esset omnium redemptorum figura: istum latronem tam in plene compatiendo iesu: quā in predicando eius sanctitatem: quā in associando matrem lamentantē quā in arguendo iudeorum proteruiam & impiam cecitatem: quā etiam prouocando omnes assistentes ad tanti piaculi pietatem: facit strenuissime operari.

Nec obstat si dices quare euāgeliste de talibus nihil scribunt. Scribunt enim tantum: ex quo potest mens deuota ista enudare non dicta. Scribunt enī ipsum a deo electum: ipsum exorari christum: & ab eo postulasse regnum. Ex quibus luculenter apparet ipsum a christo redemptum: & per spiritum sanctum iustificatum. Attende autē tu qui es praefectus repugnās: quod quando ipse spiritus sanctus aliquā creaturā ad aliquem statum elegit: omnia sibi tribuit: quae decet illum statum habere. Modo cogita si decebat christum redemptorem mediocriter dare taliter postulant latroni: imo uere ipsum decuit. Sicut ipse habebat latus corporale aperum ad faciem illius latronis: quod ipse reseraret sui cordis archanum illustrationi mentis illius electi militis & fidelis sodalis. Et quod sicut tunc sine mensura seipsum toti exponebat orbi: quod similiter inestimabiliter effunderet se illi menti. Tunc enim quando mustum amoris iesu in torculari crucis exprimebatur compressioe doloris: quo totus inebriandus fuerat orbi: non debuit quasi in paruo ciatho propinari latroni: sed tota apertio suae mentis in torculari cordis iesu quasi sine mensura dimergi: unde non puto istum latronem: nisi inter sublimes dei principes collocandum. Attende autē quod quandoquod de aliquo electo scriptura mentionem facit in aliquo statu sublimi: licet nihil dicat: relinquunt cogitandum expertis mentibus omnia alia circa ipsum electum: & per illum fore facta quae statum illum copiose decorant: unde cogita quod decuit illum latronem facere: & tunc poteris uidere ipsum fecisse stupenda circa praefata: & quae non potuit: suppleuit mente. Unde nec mediocriter est pensandum: quod christus sibi paradysum promittendo singulariter dixit. Me cum eris: per hoc insinuans quod istum tunc in cruce habebat rex crucifixus sicut collateralē militem secum strenue compugnantē: unde in illo uerbo. Me cum eris: anthonomatice exprimitur associatio & similitudo christi regnantis correspondentis associatiōni similitudinis morientis. Oro ergo te piissime & potentissime latro in regno caelorum: ut mihi peccatori impio & uero latroni impetres a tuo dilecto iesu: ut sibi perfecte cōmoriatur: uirgini condolenti & lamentanti filius condolens & collamētator adiungatur: christum in sua uirtute saluificatum ab ipsius zelo uir-

tutis toto corde defendam: & impietatem sceleratorum christum impugatum zelo charitatis reprehendendo conuertam: ut sic tuarū particeps uirtutum in decursu uite tue paradiso cōiungar socius in fruitione uisionis beate.

Iesus matri compatiens. capi. xv.

Vis bone iesu posset exprimere quāto cōpassiōis feriebatur telo: quādo materna uicera cōtuebaris omni amaritudine tue passionis repleta. Nec non & ipsam faciem pallidam & quasi sine morte mortuam: & tui sanguinis aspersione manibus & uestibus & faciem cruentatā gemitibus anxiam: uoce rauam: lachrymis pfluā: & totam in tuis doloribus inabyssatam: ictibus casuum ex uoluntate te tangendi collisam: & omnis consolationis sotietate priuatam: uere enim bone iesu nouam & magnam amaritudinis crucem ex tue matris tali consortio pro nobis peccatoribus assumpsisti: unde cum nulla creatura minor ipsa dolores cordis eius mēsurare sufficiat: tu solus tue dilectissime matri pro te & pro nobis miseris & indignis filiis fuisti debita mensura compassus. Et hoc bone iesu fuisti ad tui doloris augmentum: quod non solum in te sed in altero hoc est in materno corde fuisti sic letaliter crucifixus. Ut autem tibi anima mea misera aequaliter pateat quantus fuit dolor cōpassiōis cordis iesu ad matrem dilectam: cogita quantum potes: quanta fuerit in corde uirginis dolorum mēsurā. Nulla enim ratio fuit in corde uirginis: non solum quod minueret sed quae non augmentaret huius doloris uirtutem. Quod si mens tua semper dei diminuens bona: dicat quod non debuit tantum dolere cum sciret istum ista pati uoluntarie: & seipsum si uellet de morte: & de pena posse redimeri: sciret etiā quod ipsam & omnes electos de infernali gehēna sua liberaret morte. Et quod sicut dei filius tertia die debebat resurgere: & quod ex ista morte iste filius suus deus homo debebat accipere a deo patre nomen super omne nomen: quo in nomine eius flecteretur omne genu: caelestium scilicet terrestrium: & infernorum. Et non solum ipsi iesu: sed etiam propter ipsum ipse met uirgini eius matri. Aduertas camalis anima: quod haec omnia dolorem pietatis matris multum pliciter augmentabant ex istorum etiam respectu: si tamen eius menti tunc occurrent dolorum aculeis amplius pangebatur. Ad quorum euidentiā nota duplex fore genus dolorum. Quidam manantes ex impatientia & desperatione mentis a deo & ex cōdescendentia odii in proximum quibus anima delectatur & in abyssatur in angustia: quod de deo: uel de proximo se uindicare non potest: & quod uelit: nolit penas sustinere ab eisdem. Isti sunt dolores infernales & prophani qui solum reprobis reseruantur. Nec infliguntur electis nisi in quantum ad tempus pro suis peccatis illi impie ciuitati iunguntur. Absit autē talis dolor a christo: & a corde ma-

terno: & ab omni eius electo. Nunq̄ enim de hoc dolore: uel modicū degustauit. Est aliud genus dolorum quod ex complacentia uoluntatis assu- mitur & secundum uirtuales regulas ab eterna in- fluentia dei in electorum mentibus mensuratur. Nec istius doloris posset unam stillam habere crea- tura aliqua in seipsa. Est enim ex spiritus sancti in fluxu agitantis mentem ad dolendum quantū do- lere debet. Et sicut iste dolor est semper uirtuosus: ita est semper uoluntarius. Et quanto magis ē uo- luntarius tanto magis est incensus. Et quanto ma- ior est gratia in anima: tanto est magis uoluntaria ad augmentandum in se omnem uirtualem dolo- rem: unde & dolores ineffabiles corporis iesu: de quibus est modicum superius balbutitum: a gratia uni- onis sumpsērunt uel immensurabilitatis augmen- tum: unde & ab aliquibus dicitur: quod illi dolores fuerūt in corde iesu a diuina sapientia dispensati: quod sic ego intelligo: quod diuina sapientia uidens infinitatē culparum offensionis uidit quantum dolorem req- uebat plena & abundans satisfactio eorundem. Et quia nulla creatura tantam poterat in se dolorum mensuram nisi per unionem diuini suppositi dilata- re in summo. Ideo statuit hominem assumere in uni- tatem persone: & ex tali unionem illam dilatare assu- ptam naturam: ad illius inestimabilis mensuratōis receptandam capturam: unde omnia obiecta occur- rentia aspectui mentis christi argumenta que men- ti carnali concludunt: quod in mente xpi ex diuersis & respectibus sue passionis minuere: tur dolores: ex sophisticatione carnalis sensus & apprehensione p- cedunt: nec illum uirtuosum dolorem diminuunt: sed augmentant: sed & alium prophanum & ifor- mabilem excludunt. Unde si argueretur a men- te carnali de christo homine: quod precognitio salutis humane quam preuidebat sequi ex sua morte: & re- stauratio ciuitatis superne: & acceleratio resurrectionis tertia die: & dispositio & acceptatio uoluntatis paterne: & honor predicandus in populo charita- tis sue debuerunt minuere dolorem in christi men- te. Respondemus expresse quod ista omnia debuerūt uirtuale dolorem augere. Cum enim omnia supra dicta ex christi acquiruntur dolore: tantum dolo- rem debuit christus assumere: & tantum sibi debu- it diuina sapientia infundere: quantum sufficeret ad predicta omnia conquirenda. Et ideo si iste nō fuis- set subsecute gratie: de sua morte nūq̄ uoluisset n̄ solum tantū dolere sed etiam nihil tolerabile assu- pisset. Et ideo quanto ipse uidebat uicinius resur- rectionem instare tanto sciuit quod pro tempore pas- sibilis uite & maxime passionis illate ampliozem oportuit angustiam assumere: ut posset illorum do- lorum a diuina sapientia dispositorem exigente iu- stitia immensurabilem mēsuram adimplere. Quia uero dolor in amore mensuratur: ut quantus est amor alicuius: tantus sit dolor de eius offensa. Et christus ex unionem diuina deum amare inestimabi- liter: hoc ipso in quantum passibilis erat habuit do-

lere ita immensurabiliter sicut amabat: propter quod ad uindendum aliqualem causam illius immensura- bilitatis: imaginare si esset unus deus qui esset to- tus dolor: sicut uerus deus est totus amor: & ille de- us doloris uniretur christo unione personali & sibi dolores infunderet: cogita quantum doleret. Sic aliquo modo potest uideri quomodo dolores christi inestimabiles fuerunt: unde & rationes contradicē- tium fantasmata sunt errantium & ignorantium do- lorum iesu radicē & causam. Sicut ergo tibi aliqua- liter expressi in christo homine. Sic & in ipsius intel- ligas reuerendissima matre: quod ad illam immensura- bilem mensuram dolorum iesu supra omnem cre- aturam spiritu sancto influente accessit: quantum sta- tus materne puritatis & dignitas participii iesu: & nature consortio requirebat: unde cum isti dolo- res sint radix omnium uirtutum reducte post deri- uationem peccati: nulli dubium est quod in mētes hu- manas infunduntur sola influenza spiritus sancti. Et ideo quanto mens ē magis deputata a labe pec- cati: & magis dilatata in amore dei: magis est capa- bilis huius doloris intensi. Et quia in christo iesu esse nature assumebatur in unionem gratie: ideo om- nes dolores quos afflictio nature passibilis format a consortio gratie: in usum uirtutum reformat: & sic augmentat sicut illa eterna sapientia ad redem- ptionem copiosam requirere cognoscebat. Sic per omnem modum secundum maternos gradus fuit in dilectissima matre eius. Nam cum ipsa non per naturam: sed per gratiam simul fuerit uirgo & dei mater: omnes ille operationes nature fuerunt gra- tia superuestite: & ex ipsa spiritus sancti gratia agi- tate & motu: unde & post sanctificationem puto quod in dei matre nullus fuit motus respectu filii quan- tumcumque uideatur nature: qui non fuerit spiritus sancti gratia agitatus. Quod maxime non dubi- um est in illis motibus quibus ferebatur in christū tanq̄ in suum filium naturalem: & filium dei patris unde etiam in omni anima electa istud est ineffabi- liter uerum: quod quanto magis continue ab omni- bus uitiiis depuratur: tanto magis in doloribus chri- sti continue crucifigitur. Et ratio est: quia talis cru- cifixio non potest esse nisi ex spiritus sancti in- fluxu. Et est iste dolor operatio spiritus san- cti: quam in anima facit: & ideo anima uitiosa non libere permittit spiritum sanctum agere in se: sed continue contra ipsum bellat & repugnat suorum resistentia uiciorum disputans dubitans & allegans: quod non debuerunt tales dolores esse in corde christi & corpore. Et quod non sit mul- tum necessarium tali participatione dolorum xpi iesu continue insudare: & quasi sub specie utilitatis maioris ex uitio suo auertens cor a contempla- tione talium se in aliis occupat distractiuis & super- norum afflatuum destructiuis: & sua malitia ceca dicit sepe se in his plus deo seruire: unde nec ad ex- perientiam illius quasi in finite capacitatis christi ie- su in doloribus & uirtutibus suis sinit se ducere: pro-

ut sepe misera ipsamet, experitur: quod ipsam uellet in
pellere internus afflatus. Anima autem scelerata ra-
ro aliquid potest capere: nisi illos superficiales dolo-
res: quos in pessione uulnerum uisus est sustinere
in corpore: quia non nouit aliter: quam secundum suum
carnalem sensum spiritualiter estimare. At e contra
mens munda permittit intra se spiritum sanctum
currere: & absque aliqua sui resistentia operari in se e-
manationes uirtutum: sine sui rebellionem uel negli-
gentia: suos cum tota se recipiendo influxus. Vnde
secundum mensuram emundationis a uicis est me-
sura transformationis per spiritum sanctum in do-
loribus crucis. Et ideo anima que magis accedit ad
puritatis fastigium sentit transformationem totale
dolorum christi: unde non est dubitandum quod errat
dicere te uiam crucis nouiciales feruores: & dicunt
se eleuatos ad altiora solatia: arduitate intermitten-
tes uirtutum & in seipsis extinguentes spiritus san-
cti influxum. Non enim uacat ista crucifixio a sum-
mo diuinitatis dulcore: immo quanta est transfor-
matio in christum passum & doloratum: tantum
transformaris in deum sublimem & gloriosum: ma-
xime si uenisti ad purgationem tui uiciosi amoris:
ut glorijs eternis dei & tropheos uirtutum non di-
ligas propter te: nec in recuruo amore reciprocis:
sed in perfectissima abnegatione tui solum diuinam
gloriam ut dei est: & uirtutes ipsas ut emanationes
uoluntatis diuine: propter hoc tamen quod ipse uult
& nulla alia ratione degustes. Et cum ipse saluator
dicat: uolo ut ubi ego sum ibi sit minister meus: ta-
li menti sic abnegatione sui soli sue ministrans uo-
luntati duplicis status sui similitudinem impartit.
Sicut enim ipse simul fuit uiator & comprehensor:
& secundum eandem partem mentis sue simul in
in summo beatus & doloratus: sic & tali anime per-
fecte purgate simul aliquando perfectam transfor-
mationem in suis doloribus: & perfectam fruitio-
nem de fruitione uie locor in suis eternis splendo-
ribus comunicat. Et puto quod forte fuerunt plures in
hac uita ad hanc perfectionem adducti ut simul se
sentirent mente & corpore transfixos & inabyssati
onibus & ardoribus diuinitatis iesu & paterni pe-
ctoris in mentis inabyssatos dulcore. Quod uere ar-
bitror in beato franco post apparitionem seraphi-
cam esse completum: quod & ipsa apparitio dilecti ie-
su crucifixi in spe seraph manifeste declarat. Ap-
paruit enim crucifixus pariter & alatus & simul con-
fusus uulneribus: & splendoribus flammis: ut hac
apparitione ostenderet: quod franciscum & carne cruci-
figeret: & mente transformaret in suos inabyssales
dolores: & anagogicos & flammis ardore: & sara-
phicos gustus & contemplationis uolatus sic sua
benignitate formaret: quod in suis meditationibus & le-
gitimis filiis spiritualiter deberet compleri: illa cor-
poralis effigatio prothosigniferi crucis francisci ex-
tate signum. Vnde & cum christus crucem accepe-

rit in utero matris sue: continue eam baiulauerit cor-
de: & eam formauerit multa austeritate in corpore:
nunquam dixit Consumatum est: donec toto suo effu-
so sanguine dilaceratum corpus in dolore affixum
cruci reliquit exanime. Nec unquam nisi de cruce legi-
tur spiritum suum in manus recommendasse pater-
nas: unde multum errat qui credit se aliquid degu-
stare diuinum: nisi per ostium introducatur sacratissi-
me crucis. Et si quando anima abortita totaliter in a-
byssum increati luminis omnium creatorum: tam
sui: quam aliorum obliuiscatur ad tempus. Si lumen il-
lud fuerit uere diuinum: & non diabolicum: nec de-
ceptorium: quanto plus fuerit inabyssata in deum:
tanto nouo gradu reperitur in altiori participio do-
lorum inabyssalium crucis christi. Et ideo timeo quod
multi eleuantur a cruce dicentes se contemplari di-
uina: per illum quod sedem suam posuit ad aquilonem
& sic se similem altissimo fore dixit. Occulte autem
presumptiones reputationis proprie talium fatuo-
rum in spiritu errantium merentur sibi a deo tales
excecationes permitti: ut auulsi a porta uerorum gu-
stuum & fruitionis uirtutum: & diuinorum lumi-
num: scilicet crucis christi: in quibus deceptoris ui-
sionibus & uanis uel internis suis falsis fantasmati-
bus a diabolo forte ut potest credi formati fatue
delectentur: qui nisi conuertantur: timendum est quod
uorago luciferina subsequetur. Vnde concludo de
uotionem istam: quod sicut ex gratia unionis non est
finis in christo. Ita non est finis in doloribus suis:
sane intelligendo. Nec in uirtutibus & statibus sub-
limibus ibi contentis. Et quantus est homo in illis
statibus: tantus est in diuinitatis splendoribus: un-
de in uia nullus audeat presumere se non solum non
transisse crucis statum: sed nec peruenisse ad eius uel
debitum gradum: & quantumcumque in ea profici-
at: sciat tamen semper in ea superesse quod querat.
Qui autem transisse se dicit: uel nunquam eam uere at-
tingit: uel impie ex propria cecitate relinquit. At-
tende autem quod sicut nulla creatura in hac uita fuit per-
fecte purgata a fomite: ita nulla fuit sine spiritu san-
cti rebellionem in illis perfectionibus & uirtutibus
quas in ea spiritus operari conatur. Et cum inspiratio-
ni spiritus sancti rebellari non possit nec eius op-
tiones impediri: uel minui: sine offensa saltem ue-
niali: puto quod ista sit causa quare nullus quantumcumque
perfectus: sicut nec ipsi apostoli: uiuit sine offensa
delicti. Sola ergo beatissima uirgo plenissime ex-
purgata libertime sine aliqua rebellionem recepit spiri-
tus sancti influxus: & ideo spiritus sanctus qui ex se
semper largus est non auarus: quia ipsam uirginem
sine rebellionem fecit: ideo eam in omni gratia reple-
uit: quantum potest creatura capere non unita: &
quantum creature capacitas dilatatur ex dignitate
materna. Et quia fundamentum & radix omnis gra-
tie & meritum est dolor cordis & corporis crucis
christi iesu: ideo ipsam tantum repleuit in summo

de christi doloribus: quantum non potest omnis creatura capere materno statu non euecta. Modo cogita & mensura mentem uirginem: quod si tua modicitas potest facere sicut formice pes potest uno passu totam mundi machinam mensurare. Sed sibi concessum est aliquantulum peditate in latitudine orbis terre. Sic & tu anima deuota aliquantulum pedita in latissimo mari oceano amaritudinis dolorum uiscerum maternorum. Et cum isti dolores in amore fundentur: omnes rationes intendentes amorem intendebant non dubium pariter & dolorem. Et sicut non minus dilexit ipsum quia sciuit eum esse filium dei: de se naturaliter genitum. Ita non minus: immo inestimabiliter plus doluit: quia uidit filium dei sic horribiliter tractari: uilificari: & occidi in assumpta natura: & de suis uisceribus concepta natura. Et sicut non fuit minus diligendus dei filius: quia ista uidit pro nostra redemptione assumere. Ita sibi fuit magis condolendum: quia sic amorem tam imensum pro nobis sustinebat dolores. Et sicut ipse maiores dolores assumpsit pro redemptione humani generis: quam si nullum redemisset electum. Sic & beata uirgo maria sibi magis condoluit: quia ipsa uidebat quod dolores omnium in se portabat: immo sicut ipse fuit omnium redemptor: ita ipsa fuit omnium genitrix: mediatrix: reconciliatrix: excusatrix: & aduocata omnium peccatorum. Et ideo cum ipsa esset aduocata mundi: tantum dolorem spiritus sanctus suis uisceribus: quantum sufficiebat omnium electorum genitrici: ad excusandam ingratitude mundi: qui sic dura morte de mundi fabrica suum expellebat auctorem: qui ad ipsos fruendos de faucibus mortis de sinu patris aduenerat seruilem assumendo naturam: unde ipsa pro se & pro toto mundo dignum deo morienti: & de se genito exhibebat lamentum. Et quanto certius sciebat se ipsam per filii mortem redimi: tanto magis sibi grata suo coniungebatur dolori: & quanto sciebat breuius esse tempus: quo mors ad solum triduum debebat in membris christi induci: tanto magis sagitabat sibi toto corde commori & consepeliri: & tanto magis uacabat dolori: nullo modo uolens nec etiam pro resurrectione filii dum uiueret in carne passibili a dolore mortis eius participatione fraudari. Et cum omnes electi regenerentur in christi morte: cuius mortis gustus debet electis esse refectio dulcorosa: dum uiuunt in passibili carne: ipsa quoque fuit principaliter redempta: & in ipsa redemptione ad maternam unionem euecta: sicut per gratiam redemptoris ipsum redemptorem sola ipsa genuit: sic per eandem gratiam dolorem sue mentis plenissime sola participauit. Et ad hoc ipsam impulit illud quadruplex principium: de quo supra facta est mentio: quod dignum reddidit facere conceptioni filii dei consensum: quod in dolorum eius materia replicate non piget. Electrix enim gratia que ipsam ad di-

gnitatem maternam elegerat totam ad compassionem morientis filii impellebat. Ipsa autem celestis Hierarchia omnium angelorum influentia: toto conatu eum Hierarchizabat & sibi infuebat: ut sicut dignum erat dignam matrem dei compati: et dolere: sicut ipsa plenissime faceret & se haberet circa suum & dei filium pro se: & pro omnibus dilectionis sue filius morientem. Ipse etiam habitus gratie mentem informans uirginem: qui ipsam reformabat ad dignitatem maternam: cum platio uirtutum omnium uirginem mentis ultimato conatu mentem uirginem propellebat: ut totaliter in christi penas & dolores angustata mente saltaret. Quibus uirtutibus magis adiutorium contulit maternalis dilectionis connexio naturalis: qua simul eodem luctu quo lamentabatur morientem deum simul & doleret predilectum filium sibi contumeliose subtractum: & coram suis corporalibus oculis sic per omnem modum penaliter crucifixum. Ipse etiam iesus qui sciebat quod dignum erat matrem suam participare passionem: eam plenissime suis doloribus coniungebat: & hoc ex magno amore: quia bene uidebat quod mater nihil aliud desiderabat pro tunc: sed nec desiderare debebat: ideo eam plene exaudiuit: unde quasi se ipsum totum dolorem intra cor uirginis ad modum sagitte iacis dixit. Mulier ecce filius tuus: hoc etiam requirebat tota uniuersalis gratia dispositionis eterne diffundenda in cordibus electorum que sicut apud patrem eternum ex sua gratuita bonitate meruit habere suum filium per mortis supplicium redemptorem: sicut etiam meruit: quia non erat bonum hominem esse solum: adiutorium apud patrem redemptori pro omnia simile aduocatus matris. Et ideo dignum fuit quod talis mater: que omnibus filiis gratie preparabatur genitrix digna: digne obsequio morienti deo pro omnibus electis compassionis & lamentationis & participii mortis: que actualiter cor & corpus depascebat: unigeniti dei sacrificium lamentationis & transformatiue crucifixionis efferret. Et ideo merito dixi quod menti uirginem nulla ratio occurrebat de filio: nisi in ratione amaritudinis & amaricitatis & transigentis doloris. Et si aliqua ratio mentis carnali uideatur posse occurrisse materno aspectui sic absorbeatur ab amaritudine maternorum uiscerum: sicut gutta aque dulcis ab amarissimo mari. Et sicut influxus omnium fluuiorum in mari in amaritudinem conuertuntur: sic omnes rationes quas intellectus hebes in solatium considerat uirginis: mare cordis uirginem in amarum lamentum absorbeant: unde sicut etiam spiritu sancto afflata: illo tempore quo meminit ista facta: tum saluatoris carne: omnibus consolatoris actibus exclusis: quantum potest se in compassionem memorie mortis filii dei inabyssat totaliter. Sic non dubium quod multo plus hoc fecit pro omnibus pia mater. Et

Iesus matri compatiens

Et ideo ipsa est speculum & exemplum omnium lamentantium mortem xpi: & archa & armarium dolorum corporis boni iesu: quo thesauro suo intercessorio merito omnium debet mentes respergere filiorum: unde & istud uerbum qd dixit iesus demonstrans ioanem. Mulier ecce filius tuus: licet etia litterali fuerit doloris gladius: penetratia cordis uirginei dolorose confodiens cu doloroso comertio filius zebedei sibi comutabatur p filio dei: tamen in intellectu spirituali: quo illi duo scraph: mater & filius semper sibi mutuo loquebatur: alterius generis dolore materna uiscera perfudit: quasi dicat filii gratie sunt filii tui: qui in peccatis nati per dei gratiam misericordiam redempti: & post hoc lauacro mee mortis ingrati ipetis iuriis sibi horribilem infligentes maculas: & deo irrogantes iniurias: causas dolorum mortis mee repetere non uerentur. Tu ergo nunc illorum aduocata: & suorum ablutrix scelerum: collige mei sanguinis lauacrum: quo tanq forti lisciuo: filiorum tuorum possis abluere maculas. Collige mee faciei pallores: meoru uulnerum dolores: mee lamentationis clamores: cordis quos conspicias inestimabiles anxietates: & digno affectu mihi compatere: mihi comorians: mihi crucifigere: & omnium istorum ingratorum sic defectus supple: ut meo supposito merito: qui sum omnibus boni radix: in te: & in aliis mereraris p istis filiis: quicquid uolueris apud meam clementiam impetrare. Vnde potes uidere anima deuota: q insatiabilis amor boni iesu: qui omni modo tuam operatur salutem: tuis iam compatiens lapsibus: salutarem in recomendatione materna tibi p uidebat medelam: & apud propriam iustitiam efficacem tibi constituit aduocatam: unde & ille qui primo meruit huius medicine sanitate potiri discipulus ille quem diligebat iesus: qui sicut in ceteris sic & maxime fuit in ista recomendatione dilectus: non mediocriter fuit ditatus ampliacione uirtutu istius sacratissime matris uirtutibus & excessiuis meritis: & eius cordialibus affectibus ex unigeniti filii sui illa recomendatione insertus. Supplico igitur tibi dilectorum dilectissime: & uere dilecte ioanes: q mihi procuratorio iure: quo me functus es in receptione possessionis matris: tibi: & mihi: & omnibus peccatoribus ab unigeniti filii charitate largita: me in possessionem sacratissimi beneficii: materni amoris: protectionis: & lauacri: & sacratum suarum uirtutum optati participii: continuis apud ipsam patrociniis introducas: ut uel modicum possit pungi insensibilitas cordis mei: dolorata meoria mortis iesu: qua piissima mater tua mihi & aliis indignis filiis dispensandam in se in unda refundit:

Iesus fletu rigatus

ipfi materno conspectui presentato ipetrare digneris arido cordi meo simili liquefactione: totum in compassione lachrymas emanare. Ex prelibatioe ergo modica dolorum matris indigne descripta potest aperte clarere: q sicut solus iesus fuit sibi plene compassus propter immensurabilitatem dolorum metis sue: sic & ipse solus matris affectum plenissime ponderans solus plene cognouit: & solus plene compassus est doloratis aculeis mentis sue: ut merito dictum sit. Iesus matri copatiens: unde pie credendum est q in aspectu eius iuxta crucem mta fuerit lachrymarum abundantia superfusus: propter quod sequatur.

Iesus fletu rigatus. Capi. xvi.

Ane ut nobis detur occasio loquedi de fletu tuo pii iesu ex compassione materna: notandum: q totus uirtuosus sue uite decursus fuit quidam spiritualis fletus contricionis nostrarum offensionum: & dolorum diurnarum iniuriarum & supplicationis remissionis penarum infernalium pro electis: & impetrationis uirtualium perfectionum: & iustificantis gratie mentibus filiorum. Et licet sic fleuerit: fletu mentali: fleuit tamen corporalibus oculis tam afflictionem nature sue sensibilis: q etiam maxime reliquato miserationis affectu: ex multiplici miserie nostre causa manante: propter quod fleuit paruulus in presepio: & sepe i matris gremio. Et tu cogita deuota anima: qualibus agitabatur affectibus mens uirginea quando deum paruulum filium uteri sui flere uidebat in brachiis suis: puto q & ipsa copiosis lachrymis filii flectibus iungebatur. De hoc fletu potest sumi illud sapientie septimo. Vocem similem omnibus emisi ploras. Cum autem ipse iesus fecerit & docuerit: ut merito magnus uocetur qui docuit. Beati qui lugent: non seipsum huius beatitudinis benedictione prauauit: maxime cum in eius luctu tanq in radice meriti omnis electorum luctus a diuina misericordia acceptetur. Sicut & omne aliud opus meritorium & perfectum in radice eorum que fecit iesus ratione acceptationis accipiat: pro ut christi charitas omnium filiorum operibus: & actibus: & affectibus: relatione singulari: iuncta. Et ideo omnia opera filiorum uirtuosa acceptantur in christo: & sunt digna

uita eterna: sicut principali agente. Ipse enim secundum quod homo est principalis auctor omnis operis meritorii filiorum: in quantum illud opus diuine acceptationis retributione meretur. Non solum autem in uita abundanter fleuit iesus: sicut in resurrectione lazari legitur. Et in die palmarum in aspectu ciuitatis dissipande pro sue necis flagitio: sed quod maxime in patibulo crucis abunde defleuit. Quod declarans apostolus dicit: quod cum clamore ualido & lachrymis seipsum offerens exauditus est pro sua reuerentia. Quod si lachryme sicut credendum est respondebant clamori uocis: & affectibus mentis: & statui sui corporis: non solum fleuerunt illi pii oculi: sed fontes fuerunt in linguam lachrymarum: unde & omnis mens deuota flere cupiens hauriat ibi aquas de fontibus saluatoris. Et in isto nostro iesu bono completum fuit desiderium Hierem. dicentis. Quis dabit capiti meo aquam & oculis meis fontem lachrymarum: & plorabo & cetera. Unde non immento edocta per spiritum sanctum sancta mater ecclesia tempore christi mortis in eius persona deplorat. Caligauerunt oculi mei a fletu meo. Non est ergo multum admirandum si totum maternum cerebrum defluebat in lachrymis: quando & corpus filii totum fluere sanguinem: & oculos eius in lachrymas quasi fontes effluere suo doloroso contuebatur aspectui. Quid mirum ergo tunc: si etiam dilectus iohannes: & illa beata maria magdalena: quae ab ipso bono iesu tot signa dilectionis acceperant: Si isti inquam duo dilecti totaliter reliquabantur in lachrymas: & si precordia mentis eorum intenso scidebantur dolore: aspicientes dilectum suum tam doloroso flere ploratu: & totum laceratum: & sanguine cruentatum in duro sui corporis cruciatu.

O anima mea insensibilis & arida: & durior omni petra: tota mente supplica istis duobus dilectis ut ab omni boni fletus ipso fonte iesu tibi impetrent tibi tui cordis pertinaciam emolliri & in abundantes effluere lachrymas: pro tui compassione dilecti: ut planctu unigeniti plangas eum.

Iesus cruore effluens. Cap. xvii.

Vis sine cordis sincopizatione intueri ualeat illos fontes manuum & pedum iesu emanare sanguine dei: sic ex amore nostri mani-

bus & pedibus lacerati? Quis non uideat ibi apertas catharactas celi ut inundet diluuium gratie ad nostram giganteam superbiam: & carnalem lasciuam suffocandam: quando capite confosso spinis: corpore diuulso flagellis: manibus & pedibus dilaceratis clauis: & ultra hoc omnibus corporis sui punctis & arthromis fluentibus sanguine in sudore? Totus enim ipse iesus uidetur in effusione sanguinis reliquatus. O amor qui liquas omnia: quomodo in doloribus pro redemptione mei impia peccatoris reliquisti dilectum. Sed ut undique inundaret diluuium: fontes abyssi rupti sunt: penetrantia uitalium & cordis iesu: quibus usque ad intima progrediens dira lancea non pepercit. O febris putrida & continua fetidissime concupiscentie mee: quomodo poteris ultra ebullire in corpore mortis mee que in meo dilecto iesu est purgata tam precioso sui sanguinis sudore? Egredere & longius fuge malorum meorum spurcicia: quia facta boni iesu minutio te expellit: non lacteola educta barbarii. Sed clauis spinis: & lancea: in tanta fluuiorum copia deuata: ut nisi longius uoluntaria fugias eorum uirtuosos impetus & illapsus non debes impia posse sufferre quin suffoceris & per eas tanto super te effluxo amore. O bone iesu: totus a te ipso effusus in me: effunde me peccatorem impium a me ipso: & in tua precordia tuo sanguine uacuata transporta. O uirgo beata tota infundere cruore dilecti filii tui: & pro te & pro sceleratis filiis totam te in suo effuso sanguine inabyssa. Sed & tu iohannes dilecte gusta nunc in uigilia & bibe uinum illius pectoris: super quem in cena ex ardore charitatis iesu recepisti delicatissimum somnum. Sed & tu penitens magdalena: dulcis deuota discipula: & singulariter dilecta: coruinam tuam pellem uite preterite in calido sanguine delicati pueri iesu qui igne amoris feruet & ebullit usque ad paternum pectus sic totaliter laua: decoque: & purga ruminas misericordiam ibi ad pedes dilecti iesu impensam: & sic te efficaciter tenes a reprehensibilibus excusatum: quo tota in suo lauacro candidata columba albissima & dilecta effecta: sicut & uere es: ramum oliue decetero semper tu portans in ore: pacem peccatoribus annuncians remissionis & gratie: & tu uere sis dilecta: uexillatrix & primiceria omnium per christi sanguinem: & sue mortis incertum ueraciter conuerforum. Sed & mihi sceleratissimo omnium peccatorum tuo utique deuoto perfectam expoliationem ueteris mee malitie & induitionem plenam cruciformis uite christi misericorditer implorare digneris.

Iesus fons desiccatus Capi. xviii.

Non est mirum si dilectus iste iesus tot doloribus cordis anxius: tot impiorum flagellis: & opprobriis & laboriosis uigiliis: preterite noctis sanguatus. Nec non & discursibus: & impiorum ictibus impulsus: & tot circumrotationibus quibus fuerat ad locum supplicii crucis contumeliose deductus. Nec non & tanto fluxu humoru lachrymarum: & sanguinis: in supplicio crucis dolorose portato: sic desiccatus fuit ta corde: q̄ omnibus mebris: ut merito dicatur. Iesus fons desiccatus. O hydropilis & inestimabilis semper fluens & sitiens mei uitiosi & in omnibus abominabilis appetitus: quomodo non exsicaberis: ut curens tanta in dilectione pro te siccitate & siti afflictiva portata. O bone iesu qui pro me misero sic a uitali humore siccaris: siccata me impium & tibi ingratum ab omni desiderio mortifero omnis uiciosi amoris cuiuscunq̄ creati.

Iesus antore sitiens. Capi. xix.

Um naturaliter omnes morientes sitiunt: quantam sitim debuit habere fons ille diuinitatis iesus: tantis exsiccationibus affectus: puto q̄ nullum corpus in hac uita tantam penalitatem sustinuit. Licet autem aliam sitim illud uerbum Sitio ingerat spiritali auditui metis deuote: tamen ipse bonus iesus humectationem refrigerantis & sustentantis uitalis humoris: uoluit nobis exprimere se in nostra effudisse salute. Et ideo corpus eius siti amarissima cruciatur pro nobis. Quantum prescidit putas uerbum illud precordia uirginee mentis: que in tali anxietate uideus mori dilectum dei & suum filium: & clamorosius uocibus potum expetere: & ipsa non habuit uel aque simplicis modicum unde posset refrigerare ardorem. Potuit autem ipsa filio respondere. Fili dulcissime sic sum circumcincta tue paupertatis & doloris funiculis: ut nec rectu habeam: nec cibum possideam: nec uinum: nec aliquid temporale. Sed & te dilectissimum thesaurum cordis mei quem solum habebam: uideo sic mihi dolorose subtractum ut nec te contingere ualeam: nec uitam in dolore finite. Nec te clamantem pre siti & momente possu uel aque modico humectare. O bone fili bibe me totam in tuis doloribus reliquatam: effusam: & satiam: & me intra tuorum dolorum intima introducam exhaustas: ut in me penitus anihilata: tota sim in tuis intimis dolorata. Licet autē dilectus iesus sciret suas penurias & defectus uirtuose portare: & prenosceret expresse: q̄ sibi non nisi potus ipo-

tabilis & horrende abominabilis preberetur: uoluit tamen sitio exclamare: non solum propter causā descriptam superius: sed etiā ut sitis in satiabilis sui amoris interni seraphicis ardoribus sic loquendo i gereret: quasi diceret peccatoribus. Ecce q̄ in actibus corporis nihil potest dolorosius: opprobriosis & penalius de cordis mei amore ondi: quia tali morte uitam finio pro uobis redimendis debitoribus mortis. Sed tamen adhuc Sitio: si possibile foret mille milibus modis mortis uobis induratis & insensibilibus: diuinum uestre salutis declarare amorem: ut uel sic saxea pectora uestra conterantur: & ad reamandum illum fortiter attrahatur: qui sic grauitate: sic infinite uos omni dignos morte in amore preuenit: propter quod: quia redemptoris fortissime sitiebat amorem: dicitur in prefato uersiculo. Iesus amorem sitiens Nihilominus uerbu istud sitio potest ad deum patrem refferri quasi dicat. Manifestaui nomen tuum: opus consumaui quod disti mihi & assumptam naturam passibilem sic in tuum honorem consumpsi: ut omnibus exsiccatis & effuxis humoribus uite uideam mortem instare q̄ finis est mee passionis & uite. Sitio tñ si possibile foret plus facere. Et si tui honoris est & uoluntatis in his penis acerbissimis: tato tepore in holocaustum tui odoris desiderio me ipsum offerre: ut quantum est ex mee chantatis uirtute: nullo terminetur fine.

Licet enim deitas ad solum trienarium terminu anoram: nel parum plus terminauerit corpus iesu: & peregrinationis eius holocaustum in penam & cruciatum corporis sui in cruce ad solum trium horarum restrinxerit spatium. Absit tamen ut charitas iesu horum breuiu terminorum fuerit aratione contenta: nisi in quantum fuit diuine uoluntati conformis. Sed simpliciter totaliter & libere quantum ex se fuit si diuine uoluntati placuisset ab ea tantum potius exigere se optulit & p toto eterno honore diuini nominis: & redemptione humani generis in omni dolore predurare uirtualiter & letanter. Et si uoluntas reputatur pro facto in quocunq̄ peccato re gratia informato quando deest facultas: p quanto & q̄ infinitissimo sacrificio: reputata & acceptata fuit talis uoluntas in homine deo: uere hoc est reconciliationis sacrificium: & redemptio nis. precium infinitum plus beatissime trinitati placabile: q̄ totus mundi culpe potuerint displicere: ut per hac merito iesu charitate simus copiose redempti. Explicere ergo anima mea christi morte redempta & regriari charitate cordis iesu: non pro trium horarum cruciatu sicut actu fuit in patibulo crucis: sed pro toto affectu & actu mentis sue: quo factus est sacerdos in eternum & pontifex secundum ordinem melchisedech: neq̄ initium neq̄ finem hēns uite: i. non habens terminu in sui longitudine & la

ritudine charitatis. Nihilominus etiam matris & perfectis imitatoribus sue crucis: illo uerbo Sitio ingerere uoluit: quod ipse in cruce pendens bibebat & incorporabat sibi omnes dolores: omnes passiones: omnes mentis angustias: omnia corporis martyria omnia lachrymarum suspiria: omnes onerosas obediencias: omnes austeritates uirtuosas ieiuniorum fletuum: asperitatis uestimentorum: frigorum: calorum penuriarum quarumcumque opprobriorum: uituperiorum: uilitatum: & iniuriarum: quas unquam ipsi pro suo nomine sustinuerunt: unde tali sue siti nec fuit cyphus modicus propinatus suorum dolorum calici & amaritudini superinfusus. Expressit etiam quod anime desiderabat istos suos electos talem potum sibi dum uiueret in hac uita in abundantia propinatum letanter suscipere.

Iesus felle potatus. Cap.xx.

Quanta fuit impiorum malignitas: que innocenti & iusto homini: & dei filio sic omni humore pro sua salute siccato in mortis angustia constituto: nec modicum aque frigide uoluit propinare: quin potius rabida crudelitate furens acetum: fel: & myrrham diabolica arte conficiens in potum suo propinauit auctori: Quorum impietatem horrendam illi multo horribilius imitantur: quod post finitam christi mortem: & resurrectionis predicatam gloriam: & assumptam regenerationis gratiam suo saluatori ipsorum sitienti iustitiam: abominatones horribiles: & amaritudines felleas: acetosa acumina: myrrinata fastidia suorum scelerum in spurcitiis carnis: in superbiis mentis: in iracundiis odiosis: in desidiis accidiis & fastidiis omnis boni: & actibus desidentis & studiis omnis mali iniuriose propinant. Quorum potus licet sit abominabilis christi uisceribus in uita seculari & impia: tamen fortissime christi nauseam prouocat in desidiis & ineptis religiosorum uita: qui inaudita crudelitate: non solum potum suarum spurcitiarum: sicut & seculares faciunt: christo bibendum propinant: sed potius quod dolorosius est: de charitatis uisceribus: intra que benignissimus dominus in religionis assumptione eos receperat: cum intestinorum boni iesu dolorosa quassatione seipso diuellunt. Quos ipse signatim exprimit angelo laodicie qui interpretatur cibum amabilis: cum dicit: quia tepidus es icipiam te euomere ex ore meo. Quos enim in ardore conuersionis primarie intra sui stomachi intima amorose receperat: in sue uite dirigendos sequela noxie tepescitos cum quassatura sui pectoris euomendos esse pronunciat: tanto horribiliores effectos illis cibis qui nunquam ori dominico applicati sunt: i. peccatori-

bus secularibus: quanto quod per nauseam proiciuntur fortius detestantur. In istis enim religiosis bonis iesus exemplar eis & forma uiuendi singulariter sitit sue imitationis amorem: qui econuerso pigritias: desidiis: odiositates: gulositates: seditiones ambitiones: paupertatis excessus: apparatus: hypocritales: superstitiones superfluas: & idola falsi nominis religionis assumpte: defensiones sue malitiose uite: impugnationes innocentium: reprehensiones bene agentium: ne eorum tepiditas ueniat in contemptum in arundinea eorum uita: & spongiosa ac cauernosa malitia hispo cuiusdam superficialis & apparentis amoris: diuini cultus ampliandi in eis contumeliose non tam bibendam propinant: quam uiolenter ingurgitant ipsi iesu uelit nolit intra sua uiscera absorbendam. Nituntur enim isti falsi religiosi scelera sua demonstrare uirtutes: & suam relaxationem tepidam augmentationem ecclesiasticam: ac per hoc uirtuosam & prouidam christo probare. Sed quia ipse nouit decipientem: & eum qui decipitur: ideo cum gustasset noluit bibere: qui eorum cognitam hypocritam & malitiam noluit approbare: sed tunc proprie clamauit. Consumatum est: & inclinato capite emisit spiritum: quando status religionis corrumpitur: sub specie prouidentie & colore uirtutum: tunc illius est consummata malitia nationis: hec enim esse non potest: cum religio in perfectionibus uirtutibus teneat summum gradum: nisi inferioribus ante corruptis. Et ideo non restat bono iesu nisi ut inclinato capite: hoc est assumpta & approbata & electa & iustificata & illuminata simplicitate personarum uilium illius temporis & despectarum in fastu & statu reprobe nationis caute & occulte ab illa natione expiret. Et quia illis corruptis qui debent esse specula aliorum qui regunt docent & informant alios: quasi ex ore domini: ut eorum relaxationes noxias imitentur dicentes alia esse superflua non pertinentia ad perfectionis fastigium. Quod etiam scripturis per eorum malitiam deprauatis approbare nituntur: non restat per hominem reformatio. Ideo cum clamore ualido & lachrymis ipse bonus iesus tactus dolore intrinsecus in solas paternas manus suum spiritum commendat. d. Pater in manus tuas commendo spiritum meum: quasi dicat Sanctissime pater: corruptum est in mundo quicquid docui: quicquid feci: quicquid passus fui: quicquid per meos ueros imitatores exemplariter prebui de generibus filijs: & ideo nisi per te fiat reformatio non apparet. Tu ergo elige illos qui in secreto proposito tue sapie tibi placuerunt a principio in quibus mee regenerationis & uite possit continuari decursus exclusis superbis impijs: qui sic dolorose mei corporis intestina quassauerunt. Vnde & talibus temporibus stupendis modis & occultiss

nis ueritas diuini cultus a phariseis: scribis & sapientibus in oculis suis latenter declinat: & super perfonas quantum ad reputationem talium nullius momenti mirabilibus illuminationibus & uirtutibus requiescet. Hoc expresse patuit in reprobatione synagoge cum suis sapientibus & prudentibus phariseis & scribis electis apostolis simplicibus pauperibus & despectis idiotis & illiteratis: quia iudeis reprobis i tanto contemptu sunt hinc & ut propria uita reputarentur indigni. Videt autem quomodo deus eos posuit fundamenta electa & firma omni splendore & uirtute repleta ad edificium noui status in conuersione latitudinis orbis terre. Unde & si ista latentia fuge diuini spiritus per eundem spiritum ab ipsorum impiorum rebroborum ore procederet: euangelium refert dixisse iudeos custodibus sepulchri noue resurrectionis iesu gloriam nuntiatis: dicite quia discipuli eius nocte uenerunt: & nobis dormientibus furati sunt eum. Vere & non ad insipientiam eis ipsi benedicti apostoli & christi discipuli nocte uenerunt: uestra quidem impudens iudei: non sua uobis: scilicet relicta cecitate: quia ei nox uestra sicut dies luminosa respandit: & uobis dormientibus in torporibus carnis: ipsi furto sine latentis humilitatis suam perfectionem occultantis a mundo: furati sunt uobis regnum gratie & uirtutis: & intelligentiam omnis boni. Sic per omnia intellige simile in uidentibus finalibus corruptioibus omnis status populi christiani in temporibus antechristi: tam mystici quam aperti. In illis enim diebus satis christus in cruce sitire potuit: & non nisi potum impotabilem receptum a reprobate gente: illis solis & pauca exceptis: qui minimitate sua seipsum abscondent per dei gratiam a turbine tempestatis & uniuersalis ruine: quos christus iudex in suam indiuiduam unionem assumens in iudicio cunctis spectandos proponet dicēs. Quod uni ex minimis meis fecistis: mihi fecistis: omnes quorum istorum minimitas alius mentibus per antechristianas decipulas sue uite perfectioni adhesit. Pro expressioe ergo affectus cordis iesu & effectus matris peccatorum scriptum est: Iesus amore sitiens Iesus felle potatus.

Oc fuit quando ille benedictus & innocens agnus: qui est uere sol iustitie trium horarum spacio in cruce pependerit: iam consummatis omnibus cum clamore ualido & lachrymis: ad miserationis manifestandum affectum: & diuinitatis declarandam potentiam: spiritum

in manus patris commendans sue uite passibili terminum posuit: & mortis nostre amaritudinem degustauit. Quanto putas tunc dolore commotam deuotissimam matrem suam in auditu clamoris letalis diuidentis illam dilectam animam a corpore huius uite: & in aspectu deuotissime faciei eius benedicti iesu dulcorate in effigie mortis quando ipsum illi scelesti iudei qui ad ipsum spectaculum insultaturi conuenerant ex tam aperto piaculo quasi compellebant reuerti percutientes pectora sua in signum penitudinis & compassionis pro affectu tam deuotissime matris. Licet autem in ultimo uocis clamore quo dixit: Pater in manus tuas commendo spiritum meum: pertransierit & receperit in se amaritudines mortis nostre: tamen quia de clamoribus eius est sermo: nota pondus septem uerborum que ipsum in cruce lacrum euangelium dixisse refert. Vere enim in cruce bonus iesus ex abundantia cordis uerba salutifera & sue mentis qualitatem exprimentia euertauit. Licet enim in ipso fuerit omnium uirtutum perfectio: tres tamen in sue crucis supplicio nunc uel tenuiter exprimo in suis uerbis contentas: si quis subtiliter eas examinauerit. In eius enim corde fuit Inestimabilis charitatis ardor. Inestimabilis acerbitatis dolor. Insuperabilis strenuitatis uigor.

Et primo de amore explicemus: in quo est omnium fundamentum. Amor enim ipsius fuit Remissionis peccatorum
Largitionis donorum
Confederationis animorum
Expositionis sui attractionis animi
Consumationis mire diuini decreti
Recollectionis & recommendationis intra paternum sinum totius exercitus sui.

Primo ostendit primum uerbum: scilicet remissionem miram peccatorum. Pater ignosce illis: quia nesciunt quid faciunt. Vbi nota quod supereffluens fuit amor cordis iesu super tam impios hostes suos: quia non solum plene de corde peperit: sed etiam cum uerbis inexpressibili efficacia pro ipsis impiis aduocauit. Unde nec allocutus est iudicem: quod prece non flectitur: sed paterno nomine suo blandiens genitori sibi quasi condidit nihil filio debere negari. Secundo non dixit examina: uide pondera: sed ignosce: quasi dicat. Et si iustitia punitionem expetit ex suis actibus: misericordia saltem remittat gemitibus meis. Illud autem relatiuum illis refertur ad illos crucifixores cecos: debiles: infirmos & corruptos & ad malum promptos ex infectione nature: quasi dicat: pater non permaneat spiritus tue indignationis in illis: quia ipsi non sunt spiritus separati: qui ex impia eorum

malignitate offendunt: sed ex carnis sue pondere sceleribus immerguntur: unde & postea ipsorum ignorantiam allegauit dicens: quia nesciunt quid faciunt. i. redemptionis mee & interni amoris beneficium non cognoscunt. Addiscas ergo humana malitia dilecti iesu crucifixi doctrina: tuas annulare iniurias: & pro inferentium tibi conuersione toto mentis incendio diuinam maiestatem orare. Non solum autem in hoc uerbo feruens amor ostenditur: sed etiam magni doctoris materia euidenter exprimitur dum dignitas sue persone: & acerbitas illati supplicii: & charitas sic feruentissima cordis sui ab omnibus ignoratur & ingratis recipitur. Vigor autem sue mentis expresse ostenditur: quo crudelium persecutorum suorum iniuriis uictorialiter superatis eas calcans & ducens pro nihilo sic excessiue remisit. Secundum fuit mire largitionis donorum: cum dixit electo latroni. Amē dico tibi hodie mecum eris in paradiso. Quod quia superius est manifestum: quātum iesus eundem latronem dilexerit: dolorem & uigorem in hoc uerbo pandamus. Non enim fuit modicus dolor menti boni iesu quod de toto cetero discipulorum: & omnium per ipsum conuerforum: in sue uite decursu & quā maxime illius apostolici collegii sic in omnibus dilecti ab ipso non fuit inuentus uel unus qui i eum perfecte crederet: uel sibi in cruce pendenti digne passionis preferret lamentum ut sue diuinitati exorationis debitum cultum: quinimmo latrone consistente in cruce omnes sui dilecti in propria dispersi: ipsum solum sinebant mori: solo duntaxat iohanne excepto: qui etiam iuxta latus iesu dolorose deplorans eius diuinitatem non credidit plena fide. O ubi tu eras lazare de nobilibus hierusalem en forte te timere oportuit ne posses tibi reddere uitam pro suo amore expositam: qui sibi eam reddiderat nature conditione sublatam: ubi & alii qui corporalia & spiritualia beneficia receperant. Non est inuentus qui rediret & daret deo gloriam dignam morienti: nec sibi compassionem offerret: nisi hic alienigena latro: propter quem dolorem amplius etiam motus fuit ipse iesus consistentis latronis precordiis: sic se totum inferere: sicut aliquantulum modicum expressum est supra. Vigor etiam mentis iesu in hoc uerbo patenter ostenditur: quo nequaquam confusus nec uituperatus seu conculcatus fuit tantis doloribus sic contumeliose receptis: quin in alta sede sue omnipotentie & sue maiestatis regie se sedere sentiret. Propter quod sicut imperator eternus de omnibus uigorose triumphans cum tanta certitudine & cum sic honorificis circūstantiis sicut dictum est supra dilecto & electo latroni contulit paradysum. Tertium autem. scilicet confederationis animorum non solum exprimit: sed & uirtualiter efficit intellectus uer-

bi tertii: etiam dixit. Mulier ecce filius tuus: deinde dixit discipulo: ecce mater tua. Vbi cum tota electorum caterua contineatur in subditis & prelati: merito charitatis eos copulauit federe: cum matris & filii insigniuit nomine: ut per hoc discant prelati ad subditos se debere habere maternas affectus seu conceptus: & pie consolationis affatus: & sollicitate prouisionis succursus: ut si necesse fuerit more pietatis materne sibi ipsis esuriant: & satient uiscera puillorum. Sciant ergo se ad subditos debere maternam portare ubera: non tyrannica uel pomposa fastigia: que quidem ubera illa pia mater que continue per euangelium in christo filios generabat: & eos ex materno affectu iugiter percuciens: ipsorum supportabat defectus: paulum dico apostolum doctorem gentium in fide & ueritate se habere ostendit: & alius declarauit cum dicebat. Quis infirmatur & ego non infirmor: Quis scandalizatur & ego non uror. Et concludendo singula dicit. Omnis factus sum. Et ista solatia propinationis mater norum uberum in subiecto ad duo reducit. d. Gaudere cum gaudentibus & flere cum flentibus. Sicut ergo unum uber pietatis materne bene agentibus & consolatis propinat lac congratulationis. scilicet gaudere cum gaudentibus. Aliud uero omnibus peccantibus & afflictis lac compassionis: cum dicitur: flere cum flentibus: ut per hoc & defectus & peccatus subditorum suorum deuoti prelati in semet ipsos materna dilectione retroqueant. Unde & quando saluator dixit uerbum prefatum. scilicet Mulier per hoc prelati ingerebat quod ad compatiendum subditis suos debent ruminare defectus expressos nomine mulieris: & se in perlatione positos ut uacent conceptioni & generationi spiritualis procreande prolis: & ipsorum reformationi & educationi salubri. Et sciatis se habere filios non feruos quibus debent prouidere de suis propriis: non eos tyrannice spoliare. Subditi uero sciatis se habere ad prelatos suos filiales respectus in omni dilectione & estimatione pia: tanquam de amorosis matribus de suis superioribus estimantes: & quicquid durum & asperum ab eis manare uideatur: arbi trentur non de tyranni de odii: sed de medicinali amore manare. Sicut & ipse qui prelationem instituit amorosam bonus iesus illos quos in filios genuit: non de superfluo nutrimenti: sed de precioso sanguine cordis sui: nunc blanditur: nunc percucit: nunc flagellat: nunc ungit: nunc uulnerat: nunc medetur. Que omnia in prouisionem electorum equali charitate a suis piis uisceribus in uirilitem filiorum emanant. O quis mihi det sanctam matrem ecclesiam christi charitatis glutinio sic copulatam in oibus plati se mres: & subiecti filios arbitrentur? Vere tunc ipsa esset paradysus quietis & pacis: in cuius medio libenter

requiesceret iesus: cui semper i pace factus e locus.

Dolorem etiam & intensum cordis iesu gestum maternis uisceribus satis illud exprimit uerbum: cum dixit. Mulier: ecce filius tuus: demonstrato Ioanne: quasi dicat: pro tuo dilecto iesu influxu diuinitatis in te uirtuose concepto: quem possidebas in terris: tuum & dei patris filium. accipe Zebedei filium: hominem comparatione mei uilem & paruulum: quia tuus dilectus quem genuisti iesus: corporaliter nunc finitur in oculis tuis per supplicium diuine mortis. Illa etiam demonstratio ecce: totam conditionem dolorosam tam sue mentis quam corporis ipsimet iesu & maternis uisceribus: & nunc deuote ruminantibus ingerebat expresse. Vnde infinitum pondus illa demonstratio ingressit cordi materno. Sed & ipsemet iesu consideratione reciproca omnes circumstantias dolorum suorum non affectu retorquere uidetur: cum subditur. Ecce mater tua. Vigorem etiam mentis ostendit talis allocutio matris: in qua etiam discipulo sollicita recommendauit cura: & discipulis inseruit in charitate materna. Solent enim uicti doloribus sic suis occupari penis: ut de alienis curis non sufficiant cogitare. Quartum uerbum miram expositionem sui ex amore ad omne difficile representat expresse: cum dicit. Deus meus: deus meus: ut quod dereliquisti me? Et cum ueniet derelictio & expositio sit patris & filii: non uideretur aliud dicere patri: ut quid dereliquisti me? quod respectu reciproco super proprium amorem conuerti & admirari stupendo & aliis admirabilis proclamare miram sui expositionem ad tam horribile genus mortis pro sic impiis & gratis. Cuius uere nulla potest alia ratio reddi quam sue ineffabilis charitatis incomprehensa mensura. Sciat ergo se non diligere: qui non se uult ad difficilia queque pro amico exponere. Et ista satis potest protrahere hic intueas mens deuota. Dolorem autem cordis ipsius iesu etiam pretendit in littera: quo deuota boni iesu mens diram dei sententiam pro omnibus peccatoribus in seipsa recipiens & pondus omnium dolorum perfectissime sentiens: ponderans & intueas: quasi ad ipsum patrem querula lamentatione proclamat: quod sic passionibus & contumeliis mortis opprobriose sit datus: ut quasi illius beate unionis & inuiolabilis coniunctionis: qua in dei supposito est ista dolorata natura inserta: uideatur oblitus paternus affectus zelo iustitie sue: & quod eum sic crudelitati impiorum carnificum & sue uoluntatis ludibrio dereliquit. Attende autem quod christi natura passibilis aliam derelictionis querelam & maxime expressiuam doloris: tam sue diuinitati & paterno amori: quam etiam nobis cum

multa compassione sui ruminandam proponit. Quod cum in ceteris iustis & electis dei pro suo honore certantibus influxus diuini dulcoris quasi totam supportauerit & temperauerit uehementiam illati doloris: solus ipse benedictus iesus quantum ad hoc est preter ceteros in passionibus derelictus: ut tam intense pateretur: quantum illa natura passibilis pati poterat sine refrigerio aliquo: & quantum requirebat complementum illius mensure: quam sibi eterna sapientia iustitia exigente statuerat: & quantum tantorum scelerum requirebat copiosa redemptio. Et hoc etiam attestatur uirtualis perfectio omnium habituum mentis christi. Quanto enim fortius patitur uirtus nullo alio habito dulcore nisi solo amore ipsiusmet rectitudinalis uirtualis: tanto est sublimior actus qui ab ipso procedit. Potes ergo cogitare quod nec christi passio: nec aliquis actus totius sue uite passibilis est aliquo modo comparabilis: nec passioni nec operationi alicuius sancti quantumcumque acerbis: immo quod plus est: quasi totum quod fuit doloris & passionis uirtualis in omnibus aliis suis membris: multo subuidantius fuit in capite & fonte omnium nostrorum dolorum uirtualium & omnium habituum gratie: & tantum & non plus passio sunt omnes sancti. Et uirtualiter doluerunt quantum sibi benignus iesus eos sibi inuinit ut membra: & quantum dignatus est eis sue passionis communicare dolores. Qui quidem eis tantum communicatur quantum requirit beatitudinis status: quem in ipsomet iesu sicut membra ipsius sunt in susceptione eterne beatitudinis recepturi. Suis autem doloribus naturalibus: uel etiam uiolenter illatis: ipsis suis electis immanitate carnificum multo plus & multo dolorosius: immo ineffabiliter plus ipse compassus est: & in seipsum miranda compassione retorfit quam aliquis quantumcumque deuotus: uel etiam ipsa mater: sua suos proprios dolores iesu potuerit degustare. Et hoc pensato gradu dolorum immensurabilium christi: & modicitate dolorum qui sunt quibuscumque aliis sanctis illati. Omnes enim dolores electorum gustauit: dum uiueret in carne passibili uirtuali gustu mentis sue: & omnes accepit ut proprios: quia priorum membrorum in sui amoris seruore: sicut & omnes actus gratie uirtutis nunquam fuerunt facti: nec fiunt in humana natura: inde oia rationem meriti & diuine acceptationis accipiunt. Cui respondet beatitudinis omnium gradus. Sic enim in quantum comprehensor fruebatur plene premiis omnium electorum. Quod apostolus dicere uult cum dicit. Ad ephe. quarto. In charitate crescat in illo per omnia qui est caput uestrum christus: ex quo

totum corpus compactum & connexum per oem iuncturam subministracionis secundū operationē in mensuram uniuscuiusq; membri augmentum corporis facit in edificacionem sui in charitate. Et totum illud capitulum & epistola de hoc & tota doctrina pauli. O q̄ deuota disputatio huius querulosi lamenti cum responsione paterna rationali & deuota: hic posset formari de derelictione iesu. Ipse enim iesus solus fuit derelictus in alio sensu: quia ipse solus pugnavit ex gratia propria: liber ab omni adiutorio: cui gratia sua tanq̄ radici meriti debet coniecti: & ideo in seipso fiebat tota suorū dolorū supportatio: quia nullus poterat sibi plene cōpati: sed ipse patiens & cōpatiētis tenuit i se dolores & actus: un̄ admodū magni maris: intra cuius abyssalem ambitum ipsius inundationes & fluctus semetipfos elidunt. Sic dolores christi mirabilibus in se refluxibus & reciprocationibus quasi in finitorum respectuum intra solum ambitum immensurabilis capacitatis mentis illius semetipfos illidendo confringunt & conquassant mentem: & quo ad multum: carnem boni iesu. Nullus autem alius sanctus sic potuit derelinqui: qui nullus alius habuit gratiam nec habebit nisi gratie christi insertam: immo nullus est aliquid nisi id quod ipsum iesus in semetipso dignatus est facere: & ideo nullus derelinquitur in passione: nec in aliquo actu uirtutis: quin iesus patiatur & agat cum illo. Ad estimationem etiam dolorum maternorum hanc derelictionem iesu in doloribus suis applica ipsi matri: tu qui ueraciter & deuote suis cōpassiuis doloribus affectas coniungi. Ipsa enim fuit sicut & filius derelicta quantum requirebat gradus matere gratie ut ipsa impleret sibi correspondentem & debitam digne lamentationis & participationis dolore filii pro se & pro toto mundo redempto: cuius est pia mater. Et ideo omnis dulcoris influxus qui posset predictam mensuram dolorum quomodo cūq; minuere: non solum nō posset procedere ex gratia in mente materna: que tota est mater gratie & a gratia mota: Sed potius talis influxus gratiam impugnaret: que ipsam exaltabat ad tantam dignitatem ut esset digna filii morientis confortia: & omnium lamentorum eius a quocūq; electo fierent mater & aduocata. Sed de his plus dictum est supra in illo uersiculo: Iesus matri compatiens. Vigorem autem mentis ipsius iesu uerbum illud efficaciter innuit: dum sic secura confidentia proprie innocentie patris duram super se sententia tā dolorose: q̄ admiratiue proclamatur. Solent enim condemnati pro suis sceleribus male sibi consciū iuxta ipsius iudicis uel modicum posse sustinere aspectum. Intuens enim anima iesu christi & aliis intuendam

proponens abyssalem perfectionem omnium uirtutum & perfectissime innocentie: tam in sua mente q̄ carne & tam opprobriosum & dolorosum supplicium mortis super se sic uenire uirtuosum: qui diuinitatem sibi unitam perfectissime iustitie cultu semper honorans: nunq̄ ab eius uoluntate declinauit in pūcto secure allegat ad patrem: q̄ nullo modo derelinqui debuit ad penam uel modicum pro aliquo sui reatu sceleris: nisi hoc fecisset inestimabilis dilectio charitatis: tam dei patris q̄ sui pro nobis miserabilibus redimendis. Et quia hic est, stupor admirationis nulli menti plene comprehensibilis: ideo in isto uerbo, fortissime damasse refertur illum uocans deum suum. Suum inq̄ tam unione suppositi: q̄ innocentie cultus ueri. Et certe iste dolorosus lamentator & sincerus amator: & strenuus uictor sic alte intonuit: q̄ nulla pura creatura potest perfecte profequi quod incepit. Quintum uerbum miram attractionem omnium ad se sub sitis uocabulo signanter expressit: cum dixit. Sitio. Sicut enim illud quod bibitur delitiose recipitur: & subito ad intima cordis attrahitur. Sic enim ipse in ardore amorose sitis omnes electos suos delitiose bibit & sibi incorporat: & ad intimas uenas cordis sui: & ad archana glorie delectabiliter introducit. Vnde & ipse de seipso predixerat. Et si ego exaltatus fuero a terra: omnia traham ad me ipsum.

Qui ergo per sitim amorosam iesu nō trahitur: sentiat se non esse de ouibus: quia suum esse non est sibi nisi malum esse: nisi intra suauissima christi precordia introducatur & ipse tanq̄ christi dignum poculum in amore liquatus. Dolorem etiam uehementissimum christi sitis ostendit: qua nostram desideranti iustitiam & conuersionem gratam & floridam tante abominationis & tante amaritudinis sibi potandam spuratiam ingerit mens nostra impia: sicut supra aliquo modo est notatum. Victoriosum etiam omnium passionum triumphum i hoc euidenter ostendit: quia non solum non succumbit mors doloribus quos recepit: sed etiam pro diuino honore & nostra redemptione si foret necessarium amplius sitire se dicit. O amor uincens omnia quomodo uicisti in bono iesu omnem suem mentis & corporis cruciam? Sextum scilicet miram consumationem diuini decreti: & omnium que ad salutem sunt utilia breuitati admirabili comprehendit: cum dicit. Consumatum est. Vbi nota quod euangelista premitit. Sciens autem iesus q̄ omnia consumata sunt. Consumate enim fuerunt in eius passione & morte omēs scripture: omnes figure: omnes prophetie: omnia sacrificia: omnia dei promissa: omnia dei precepta.

Nam omnia prophetata & promissa sunt de

eius redemptione: omnia ceremonialia erant de iesu figura: maxime sacrificia: omnia iudicialia sunt in eius condénatione: omnia mortalia in eius dilectione: & omnia promissa in sue passionis fructu plenissime consummata. Consumata sunt etiam in eius corpore omnes angustie: omnes illusiones: omnes derisiones: omnes despectiones: omnes peregrinationes: omnes lassitudines: famines: sitis: uigilie: flagella: spine: sputa: lachryme: suspiria: & interna desideria. Et cum quodlibet membrum suum accepit passionis supplicium in amaro gustu abominabilis potus: lingua non fuit immunis: ut & sic consummata sint membra. Nilominus tamen cordialibus affectibus quod extrinsecis actibus totius sue peregrinationis & mortis consummatus est omnis modus amoris: ut iam non cor hominis sed obstinatio demonis illius censeatur impiissime mentis que tot signis consummati amoris receptis a bono iesu: non se in amoris perfectione benedictum iesum reamando consummat: hoc est uerbum omnis perfectionis & gratie quod abbreviavit cursum totius nostre prolongate & distractiue malitie in consummatione amoris continui. De quo dicitur quod uerbum abbreviatum fecit dominus super terram. **Quantum** autem doloris contineat hoc uerbum: excepto quod omnia superiora declarat: speciali oratione concluditur: quia in gustu felleo & amaro quo sua consummata sunt in suppliciis membra: & in toto sue passionis cruciatu consummata omnium modorum dolendi genera: concludit quod eisdem doloribus consummatur & uita Triumphalem autem uictoriam se de omnibus habuisse patenter ostendit: cum super illum hostem antiquum contra quem pugnare uenerat in nostre infirmitatis natura: omnia sua retor sit iacula: & omni conuenienti modo pugnandi est super caput impii serpentis ingesta confusio: ut in christo iesu & in omnibus membris sit de ipso serpente maligno omnis uictoria consummata. **Quod** longa sententia breuis uerbi: in qua quicquid est a deo decretum: quicquid patribus repromissum: quicquid in decursu scripture scriptum: quicquid est utile & superabundans ad nostre redemptionis bonum: quicquid potest cogitari ad exprimendum amoris excessum: quicquid potest fieri ad obtinendum gloriosum triumphum: est sic mirifice consummatum. **Consumma** nos consummator omnium bone iesu in omni tuarum uirtutum amoro sa sequela: quo nostra culpa consumpta consume mur perfecte in transformatiua similitudine mortis tue. Et quia ista consummationis perfectio singulariter debet filiis seraphicis amoro se configuratiois frateris: ideo eorum regule inserit ut breui amoris compendio consummetur in christo: cum in ea scribitur quod uerbum abbreviatum fecit dominus super terram. **Septimum** autem scilicet miram omnium reductionem in de

um efficit septimum uerbum: cum dicitur. **Pater** in manus tuas commendo spiritum meum. Vbi debes attendere: quod ille qui exiit a patre & uenit in mundum tanquam hamus piscationis paterne: & tanquam sagina charitatis latissime in mari mundi a diuinitate iactata ad lictus paterni reducitur pectoris plenus omnibus perfectis & perfectualibus uirtutibus & omnibus adiutoriis & mentis nostre salutis: & intellectus affectus dei hominis actuali & singulari respectu in ipso sue mortis dolore omnes suos electos: & omnia eorum merita dilata charitate complectens in manus recommandauit paternas: & una secum intra paterna uiscera collocauit dum expiraret in mortem: unde nihil de suo extra se reliquit dum exiit de mundo. **Dolorem** autem intensissimum illud uerbum pro tanto exprimit: quia quasi uidetur bonissimus iesus paternam alloqui pietatem .q.d. Ecce pater sancte uides quod contumeliose de mundo eitor: quia omnibus uisipendor. Omnes .n. maledicunt mihi. Vides etiam quod ab omnibus dilectis discipulis derelinquor. Omnes enim me relicto fugerunt. Vides quia in membris singularibus tormentis crucior. Vides quia non est attomus in meo corpore: qui non sit repletus dolore. Vides quod dissipatur corporis armonia: ut iam ibi anime uita subsistere non possit: nec est locus sub celo me dignus nisi maternalis affectus: qui sic est meis doloribus plenus: ut aliquid capere ultra non possit. **Anima** ergo mea ex suorum immensurabilitate dolorum magis mentem uirginis opprimeret: quod consolationem conferret. A solo ergo infinitissimo pelago diuinitatis potest dolorum meorum angustia in delicias absorberi: & ideo sic doloratum spiritum in tuas dulcissimas manus expirans commendo. **Triumphalis** etiam uictoria miro modo in hoc uerbo resulget: cum spiritus ille creatus boni iesu: qui carni coniunctus fuerat: & mundum peregrinus intrauerat ad diuinum honorem conquirendum laboriosum prelium cum antiquo hoste assumptum: & cum omni malitia creature: de qua debuit electos plene purgatos eruere: & sue similitudini conformare: iam consummata uictoria omnes electos: sicut predictum est & replicare non piger in seipso triumphando recolligens de campo huius mundi in locum possessionis secure: & quietis eterne: paterni scilicet pectoris cum tropheo intrauit perpetue pacis. **In** signum autem huius uictoriosissimi triumphi in puncto mortis sue in statu quo ceteri morientes uix possunt modicum flatum emittere: quasi tuba triumphali sic predictum uerbum uictoriosissime clamauit quod mundus iste sensibilis totus a sui clamore concusus se tantam uim ponderis non posse sustinere preterdit. **Vnde** quia talis uictoria puri hominis esse non potuit: uidens Centurio quod sic clamans expi

rasser: diuinitati sue perhibens testimonium. d. Ve
re hic homo filius dei erat. Recognosce ergo
anima deuota tue requietionis thalamum: & pre-
paratum tibi a dilectissimo iesu delitiosum lectum
i corde paterno: & ibi oia tua bõa degustas: & oia
alia ut stercorea uilipendēs i mūdais distrahi dedigna
re. Stupenda autem erit anima neq̄ & impia insen-
sibilitas tue obdurationis maligne si ad tam exces-
sivos damores morienti iesu qui etiam lapides sci-
dunt: terram cõcutiunt: celi luminaria feriūt: & qđ
terribilius est mortem ipsam absorbendo degluti-
unt: non tota profundaris in lachrymarum proflu-
uum: luctum unigeniti faciens tibi super mortem
dilecti iesu: & amarum planctum super querulosis
lamentationibus uocis sue nec te ipsam creaturam
rationalem reputes: uel saltem insensibilem petram
sed infernalem malitiam & diabolicam pertinaciã i
tua ingratitude obduratam: si ad tanti damoris
uocem non frangens: & ad tanti piaculi recordatio-
nem non compassiua pietate molliris.

Iesus uita priuatus. Cap. xxii

Ane qđ durum effectum fecerint dolores in-
fisti in xp̄i delicatissimo corpore uersiculus
iste describit. O qs digne narrare scribere: uł
mēte tractare sufficiat cū q̄ta dignatiõē & excessiua
dilectiõē nostri dissolui uoluerit bonus iesus illud
celestē connubium carnis sue & corporis relinque-
do in cruce per gladium dire mortis suum corpus
exanime: ut nos damnatos eterno exilio reuocaret
ad indiuisibilem unionem beatitudinis sue? O qs
digne stupere sufficiat illam tenebrosam edyspsim
celestium luminum gratiosissimorum oculorum
boni iesu qui sic interiectu dire crucis obscurantur i
morte. Non mirum si tota mundi machina tene-
brescit sic subtracto sole iustitie domio iesu christo
& clausis sui oculis gratiosi aspectus. O organū
diuinitatis: psalterium & cythara ueri dauid & ueri
patrifamilias symphonia & chorus dulcissima uox
boni iesu quis tibi dire mortis silentium imposuit:
ut iam nobis miseris in hac uita nō liceat audire au-
ribus corporis concentum tue suauissime melodie
O pectus suauissimum sacratissimum boni iesu sa-
pientie eterne: & thesaurorum gracie contentium
armarium: qui & insufflans in faciem creature spi-
raculum uite: quis te priuauit respiratione uitali?
O sacratissime manus: que tactu uestro sanaba-
tis infirmos: & non dedignabamini pie leproso
contingere: quis uos dire crucis crudelissime clauis
affixit. O pedes recti sãctorum gressuum qui ue-
stre charitatis incessu: uirtutum omnium posteris
uestigia reliquistis: quis uestrū turbauit incursum?
Currebatis bene & totam mūdai machinam uestro
supportabatis uigore: Quis ergo mundum impe-
diuit exemplo & uos affixit crudeli patibulo? O

raro uirginea amantissimi iuuenis spiritu sancto
nificiose concepta de castissimis uisceribus uirginis
matris: quomodo dilacerata & diuisa liuida & san-
guine cruentata maternis aspectibus dolorosis ini-
ceris. Ve tibi impia synagoga que omni fera pesti-
ma crudelior uitam deuorasti boni iesu: qui tibi pa-
ter: sponus & amantissimus filius a paterna chari-
tate de regalibus sedibus missus fuit? O qđ cru-
deliter a tua impietate reiectus fuit iste celestis lega-
tus paterni laceris: cuius carnis pallium intestinõ
um tue adulterine malitie tuis cruentis manibus i-
pudica meretrix stipendium tue malitie recepit.
Vere enim puer noster Ioseph tue adulterine uocis
non acquiescens ludibrio: spoliatus carnis pallio:
de thalamo tui prostibuli ad pãnũ refugium nudus
aufugit. O qđ dura erit accusatio tui laceratio uesti-
tis sancte corporis dilectissimi iesu: in quo preter
scissuras minutas spinis & flagellis diuisas quinque
dolorosas & amplas aperturas uulnerum immissi-
sti. Plange igitur dolore hierusalem que olim
ciuitas sancti: nunc ciuitas homicidii: immo patri-
cii: immo deicidii horrendo uocabulo nuncuparis.
Super tuam crudelitatem lamentũ assume: & exue
te uestibus iocunditatis tue: induere ciere & cilicio
quia in te est israel saluator occisus. Deduc quasi tor-
rentem lachrymas per diem: & noctem non tace-
at pupilla oculi tui: quia in tuo inaudito flagitio an-
gelos pacis amare flere compellis: immo ipsam
diuinitatis gloriam si foret possibile contra scelens
tui immanitatem prouocas ad lamentum. Sed &
tu anima deuota mente protractans qđ excessiuus
amor tui animam dilecti iesu propria auulsit a car-
ne habitaculo puritatis & gratie. Erubescere prop-
riam carnem tuam sequi in suis spurciis: & eius con-
cupiscentiis horrendis immergi. Assidua illi flagel-
la exemplo bõi iesu: & sic eius uitam uitiosam mor-
tificata: ut in spiritu mortis iesu in nouam reforme-
ris uitam gratie & uirtutum quam tibi bonus iesus
in sue carnis pelle diris clauorum calamis & lingui-
ne proprio figurauit.

Iesus pallore decidens. Cap. xxiii.

Mens christo in suo sanguine desponsata:
respice in faciem christi tui: & uide specio-
sum forma pre filijs hominum non habentem
speciem neqđ decorem: quia uultus ille deside-
rabilis angelis sue speciositatis robore: & uirginali
candore totus decoloratus in morte pallescit.
Attende etiam quod densitas capillorum ie-
su spinarum sanguine cruentata: & coagulati san-
guinis pōdere grauis in iclinatione capitis boni ie-
su cū sp̄m emisit i morte sup sacratissimũ pectus re-
uocata: ipsius totum aspectũ faciei eius in mortis

pallore decedente ad ima: quasi p cancellos deuoti
 piaculi tibi intruendu ingrens ipm pectus mortui
 iesu sanguine effuso cruentat. Respice & tu san
 cte pater eterne deus unigeniti tui: in quo tibi so
 lo complacuit: dolorosam figura: qui p nostris see
 scribis tibi factus sacerdos & hostia: tunicā habet
 thalarem & propno sanguine rubricatā tibi eterno
 deo intra sancta sanctorū penetralium corporis sui
 in que solus ipse iesus intrat suorum dolorum &
 amorum pontifex summus: thymiana sūmi odo
 ris concremat: & in atrio carnis sue: sui corporis i
 molauit holocaustum. Esto ergo sancte pater pla
 cabilis sup nequitia populi tui tāte propitiationis
 recepta hostia: & demēti pietate auerte indignati
 onem tuam a nobis.

Iesus translaceatus Cap. xxiiii.

Orro ut scriptura impleteretur que dicit. Vi
 debunt in quem trāxerūt: diuina est or
 dinatione dispositum: ut unus militū lā
 cea latus illud sacrū aperiendo perfoderet: de quo
 sanguine cum aqua manāte precium effunderetur
 salutis nostre: quod a fonte iesu. s. cordis archano
 perfusū inundaret sacramentis ecclesie ad uite gra
 tiā cōferēdā: essetq; iā in christo uiuētibus poculū
 fōtis uiui salētis i uitā eternā. Ecce iā nūc lācea sa
 lutis pfdiā populi reprobati casto iulnere i parte
 tem carnis iesu diuina miseratiōe prolata: foramē
 fecit in petra: & cauernam i materia tanq̄ habitacu
 lum columbinum. Exurge ergo uirgo beata: que
 sola es & una iesu dilecti colūba formosa: esto edi
 ficans in summo ore foraminis aperti cordis & la
 renis chriisti tui: recipe dolorosum gladiū quem ti
 bi symeon diu propheta pmisit. Et tuam ait ipsi
 us animam pertransibit gladius: Vere tuam ipsius
 quia tua fuit ipsius benedicti iesu mltō plus q̄ tui
 in ipsum totaliter per amoris incendium trāspor
 tata. Vere etiam ipsius tuam: quia gladius diri sup
 plicii iesu mortis tuam dilectissimam animam p
 transtulit: totam se in suos trāsportando dolores.

O tu deuote fili huius uirginis matris ingre
 dere cum ipsa deuotissima uirgine intra penetralia
 cordis iesu: quod tibi lancea crudeliter aperuit: &
 ibi adimpleas illa que defunt passioni chriisti: degu
 stans simul cum uirgie dolores uulnerum saluato
 ris uice ipsius spūs iesu xpī: q; iam ipsos sentite nō
 potest expiratus i morte pro tua eterna morte sol
 uenda. Ad breuem autem conclusionem in sū
 ma eorum que dicta sunt de dilecti iesu passione
 & morte: scias q; passus est passione
 Generalissima
 Acerbissima
 Ignominiosissima
 Interemptoria simul &
 Viuificatiua.

Passione in quā generalissima passus est quantum
 ad naturā humani generis: nō solum secundum oīa

membra corporis pncipalia: uerū etiam secundum
 omnem anime potētiam: licet pati nō potuerit se
 cundum diuinam naturam. Et quia ab omni sexu:
 etate & statu: & quia i persona & i rebus: & in suis
 dilectissimis passus fuit: i quibus cōtinetur omnis
 patiendi modus. Passus est passiōe acerbissima
 quia nō solum dolendo ut patiens propter uulne
 ra corporis & alia dolorosa obiecta mētis superius
 dicta: uerū etiam ut compatiens tā matri q̄ aliis: si
 cut dictum ē supra. Passus est etiā passione igno
 miniosa: & propter patibulū crucis: quod erat sup
 plicii pessimorum: & propter iniquorum latronū
 consortiū: in quorum medio fuit crucifixus. Pas
 sus fuit etiā passione iterēptoria per separationem
 anime a corpore: salua tamen uniōe utriusq; cum
 diuinitate. Ratio autē quare passio debuit esse ge
 neralissima ē: quia christus satisfaciēs soluit pretiū
 pro tota infestōe nature: q; enim generalitas cor
 ruptiōis i nobis infecerat nō solum corpus & ani
 mam secundū omnē corporis partem: & omnem
 anime potētiam: hinc ē q; christus passus est i om
 ni corporis pte. & in potētia anime: & in superiori
 portione ratiōis que sūme i deo delectabatur uno
 respectu. Alio respectu summe patiebat: quia chri
 stus simul uictor fuit & comprehensor. Quia etiam
 omnes redemit ab omnium hominū differentiis
 passus fuit. Omnem autē extrinsecam passionem
 in specie pati non debuit: quia una noscitur alteri
 repugnare naturaliter. Sicut i aqua submergi: & in
 igne cōburi: sed secundum genus sustinuit omnia
 ut dictum ē. Ratio autē quare passus est passio
 ne acerbissima ē ut satisfaceret pro nostra libidine:
 libido enim ifecerat uehementer in nobis carnem
 & animam. Et quantum ad peccata spiritualia: &
 quantum ad carnalia. Et quia in carne christi erat
 maxima equalitas complexiōis: & pfecta uiuacitas
 sensuum: in anima uero summa charitas ad deum:
 & summa pietas ad proximum: hinc ē q; uterque
 dolor fuit intensissimus. Ignominiose etiā uo
 luit pati ad nostram superbiam emundandam. Et
 quia tumor superbie aliquādo surgit interius ex p
 sumptione: aliquādo exterius ex ostentatione: &
 aliquādo aliena laude: hinc est ad q; ad delendā oīa
 nem superbiam christus passus est utrunq; genus
 ignominie: & in se patiente: & in comitatu latro
 num: & in uituperis insultantium sibi. Postre
 mo quia hec omnia nō attingebant diuinā impas
 sibilem naturam: sed solum humanam: hinc est q;
 in morte sic facta est diuisio anime a corpore: ut tñ
 salua esset unitas persone. Et unio tam carnis q̄ a
 nime cum diuinitate. Et quia unio anime cum cor
 pore facit hominem: & facit uiuum: hinc est q; chri
 stus non fuit homo in illo triduo: licet caro & ani
 ma unite essent uerbo. Vnde quia mors in huma
 na natura nō potuit iducere mortē i psona q̄ semp
 fuit: ideo mortua ē mors i uita: & p xpī mortē ab
 sorta ē mors i uictoria: & pnceps mortis deuictus:
 ac p hoc hō a morte: & cā mortis p meritū mortis

christi tanq̄ per remedium efficacissimū liberatur.
Et sic fuit passio intemptoria christi: & uiuificatiua
nostri.

Iesus matrē afficiens. Cap. xxv.

Onsumato iam passiois agone: cū ipsa ma-
ter super morte unigeniti sui uideret celum
terramq; lugere: & dolorosum piaculam fi-
gure corporis iesu ante suos corporales aspectus at-
tenderet: quo modo putas eam affectam simili i se
formatioe figere. Vere enim ipsum exemplar mor-
tis tanq̄ sigillatiua impressio totam mentem uirgi-
neam sculptura simili figurauit: ut merito dicatur:
Iesus matrem afficiens. i. ad se faciens: quia totam
eam in sue mortis similitudinem transformauit.

O quantis dolor: stimulus contuebatur mi cor-
pus dilecti filii in cruce pendere: & quasi horrore
mortis filii instrumenta ipsa inferentia crucem: da
uos: spinas: & laceam: potuit querulosa pietate de
temeritate arguere: & sibi irrogatas iniurias in ipsa
insensibilia instrumenta: lamentatione retorquere
deuota. Quasi dicat uirgo loquens ad crucem. O
dura crux & crudelis in tuum auctorē: quā audacia
meum dilectissimum filium deum uiuum: & eter-
num audes super tuam rigiditatem austeram & du-
ram sic crudeli extensione protrahere: & clauis fer-
reis tibi sic crudeliter alligari. O uos clauis creatu-
re illius qui uestris uulneribus moritur: quo temeri-
tatis ausu dilectissimam dilectissimi mei filii carnē
spiritu sac̄to conceptam sic atrociter perfodiendo
diuellitis? Et uos spine non fuistis create: ut ca-
put uestri pungeretis auctoris. Cur duce creature
uestram innatā duritiam non reliquistis uestri ti-
more auctoris. An non aduertistis solem horrere
piaculum crudelis operi uestri: terram tremere sus-
tendendo tormentum illati supplicii? Lapidēs natura
li conditione uobis duriores super filii mei dolore
perfcindi: Certe uos nec uidere: nec nominari audi-
re uestra ipsa crudelitate impediēte: uel tenuiter
possem: nisi quia uos totaliter filius meus in dulco-
rem sui humoris conuertit: ut spernere uos nō pos-
sim: sanguis de sanguine meo: & caro de carne mea.
Ipsē enim dilectissimus filius meus: uos natura fil-
uestres & duras in sui corporis plantauit deliciofis-
sima paradiso. Et uos sui sanguinis sic humectauit
iriguo: ut non iam alius cibus plus mihi placeat q̄
uestra deglutire acumia: & uos infigere cordi meo.
Sed tu crux alte stature si ad me pietate pmota mit-
ti uelles stipite tendere membra dilecti & rigorem
tue natiuitatis inflectere ut mihi inclinata me per-
mitteres meum dilectum filium amplexari: iam tu
arum iniuriarum oblita pacem tecum compōerem
mente deuota. Hanc autem deuotam crucis dif-
putationem & uirginis matris: quidā deuotus pas-
sionis christi gratioso tractatu contexit: quem &
hic ex deuotione inserendū esse decreui.

Lamentatio beate uirginis de cruce

Crux dura quid fecisti
Multū certe p̄sūpisti Qui creauit omnia.
Christum deum suscepisti.
Crux redde mihi filium
Iā nō experto aliū Sicut scripture p̄dicat.
totum meum solatium
Crux aperte respice
Vide terram tremere Hec x̄pm deū nūciat.
Solem lumen claudere
Responso crucis ad beatam uirginem.
Tibi uirgo respondeo
q̄ p̄ mūdo ihm teneo Ut mūdū a morte re-
dimat.
Hunc tibi non restituo
Ecce est certe lex nature
Iugū graue geniture Ut mors oēs recipiat.
Omnes uiuunt isto iure
Ors est quies uiatoris
Finis oīs ē laboris Oportet q̄ transeat.
Per mortem corpus redemptoris
Eus mortem ordinauit
Mūdū morti s̄biugauit Quod & aliis ordi-
nauit.
Propter hoc ipse gustauit
Ihil conuenientius
Quā x̄ps dei filius Secū ad celū p̄uehat.
Patri succurrit penitus
Irgo tu eue filia
Mitem dānatā libera Mūdus te laude serui-
at.
Solue serpentis uincola
Et hec mūdus te laudabit
Paradisus exultabit Resurrexit die tertia.
Adam x̄ps liberauit
Responso beate uirginis ad crucem
Crux tua uerba audio
Nō tñ dolore careo Inter latrōes uiliter.
Iesum pendere uideo
Responso crucis ad beatam uirginem.
N me deus se hūiliauit
pp me celū letificauit X̄ps agēs hūiliter.
Et infernum spoliauit
Vm scala celi ordinata
Sū x̄pi morte cōsecrata Vexillū sū uictorie.
A deoq; predestinata
Ebes ergo tu gaudere
Nō des mūdo iuidere Voluit eis rex gl̄ie.
Si per mortem subuenire
Vndus debet hanc amare
Et deuote salutare Pro christi amicitia.
Se mihi totum incliare
Responso pacificate uirginis cum cruce.
Acem simul habeamus
Amplius n̄ cōtēdamus Cui sit laus & gl̄ia.
Deo cuncta cōmittamus
Ortem iam non timeamus
Crucē oēs diligamus Cū oī reuerentia.
Deuote deo seruiamus
Amen.

O quamra impietate uiscera afficiebantur uirginea maternalis amoris: quando adueniente Iosep illo nobili centurione iesu discipulo occulto: & Nichodemo legis doctore: & ipsis deponētibus corpus filii dei de supplicio crucis: ipsa benigna mater corpus ex anime uulneribus fauciu: & cruore madidū suscepit in brachiis charitatis sue. Cogita quāro affectu potens: quia illud lamentū tā uirginis q̄ assistentiū mulierū & xp̄i discipulogē nulla mēs digne poterit explicare. Aspice dilectissimā uirginem corpe dilectissimi iesu filii sui de cruce depōsito totam super faciē eius ruere: totam filii' faciē lachrymis dolorosis lauare: totā filii sui sanguinē rubricare: & dolorosis gemitibus pectoris anhelitū i tercludendo disumpere: & uix posse pre doloribus uocē formare. Cogita tamen quantam in corde disputationē intexuit: & quō super singula filii sui mēbra deslendo ingemuit. Et puto q̄ nulla ferina mēs ista cōsiderans poterit cordis continere lamēta. Puto enī q̄ tā in passione & morte: q̄ i filii sepultura: & in reuersione in hierusalē ex aspectu signogē sue faciē: & ex purissimis fletibus charitatis sue: nō solū mulieres & hoies: sed etiam quasi si esset possibile: ipsos lapides prouocauit ad lamentum.

Iesus intumulatus. Cap. xxvi.

Ttende anima q̄ soluto precio nostre salutis: & leone strenuo de tribu iuda de antiquo dracōe obtēta uictoria in tyrocinio mortis iā circa dei filiū cōditiones mutant: ut sibi post mortis ludibria exhibeat honorifica sepultura. Vnde & deuoti discipuli Iosep & Nichodemus in sindone mūda conditū multis aromatibus corpus inuoluētēs deuote in sepulchro nouo: quod situm erat in horto recondūt. Cogita anima deuota si corpus illud fuit a sanguine lotū: ut cōdiru re aromatū esset accōmodū illam loturam sanguinis bibere cū amoris dulcore: imo teipam totam i aquā conuerte: ut merearis illo facto corpi applicari. Cogita q̄to affectu ille sancte mulieres: que sibi sedule ministrantes dū uiueret illud sacrū corpus nitebant contingere: & se maternis fletibus sociare. Sed & ille dilectus Ioannes expti amoris memoria: & corporalis aspectus figura: dolorē pietate perfossus: totū se lamēto sacri corporis: & quali poterat refrigerio suspiriis maternis exhibebat. Vnde puto q̄ istore plongatione fletuū & deuotogē luctaminū: quibus marer a filii corpore auelli nō poterat: & quibus ipsa illogē corda reliquabat in lachrymas usq̄ ad horam cōplectoriū ē sepultura ptracta: ut hora cōplectoriū p tardis accipiat uesp̄is ante solis occasum: ut q̄si possit dici sepultus in uesp̄is.

Piam autē cōcertationē dilatationis sepulture iter deuotā uirginē & adueniētes discipulos: deuotus lamētator passiois iesu & eximius doctor Bernardus in quodā describit tractatu: de sacre uirginis planctu. Terminato autem sepulture officio co

gita cum quantis gestibus ipsum sacrum saxum sepulchri materna complectebantur brachia: rigabāt oculi: osculabantur labia: & totus gestus corporis intra sua p̄cordia absorbere uidebatur sepulchrum.

Amplectere sepulchrū pia mater: & super ipsum ingemina myrrhata suspiria i tuo recessu: ipsum in tuo dolore asporta: & illud corpale monumentum tui spūalis sepulchri quod filio tuo excedisti in petra stabilissimā cordis tui perfectionē significat. Et si illud monumentum corporale fuit in horto: nō tamen cultu regio & manu exulto. Sacer autē animus tuus hortus concludus sponfi & pomeriū salamonis pacifici: & uestibulum horti aslueri beati.

In hoc ergo horto uirtualis pullulationis tue facratissime mētis dilectissimo filio tuo excidisti monumentū nouum: in quo nunq̄ positum fuit uel ueniale peccatum. Nec tibi defuit sindo mūda uirginalis candoris: Sed nec myrrha & aloes compassionis amare: & aromata fragrantis amoris. In his ergo reporta filium & me peccatorem indignum in petra ad similitudinē tui dignum dilecto tuo filio preparare sepulchrum. Attende autē aīa deo deuota quante iaculationis aspectum prebet maternus contuitus: quando a sepulchro filii dolorose auulsa: facie pallens: resperfa sanguine cū anhelosis suspiriis & gemitibus interruptis: & fletibus lachrymosis in manibus dilecti Ioannis: & illorum fidelium deuotorum in ciuitatem reducitur. Certe qui non percutitur: immo qui non contentur cōpassionis affectu in tali memoria uirginis matris: degener est filius: & sua miseratione indignus. Sed & illa Magdalena deuota tanto ferebatur cordis incendio: tanta pietatis afficiebatur dulcedie: tam ualidis trahebatur uinculis charitatis: ut femine fragilitatis obliuata non tereretur noctis caligine: nec retardaretur persecutorum imanitate: nec armatura custodum a uisitatione sepulchri: quin potius foris stans: & rigans lachrymis monumentum recedentibus discipulis non recedebat: pro eo q̄ diuine dilectionis igne succensa: tam ualido urebat desiderio: & patiente uulnerabatur amore: ut nihil ei saperet nisi flere: possertq̄ ueraciter illud eructare propheticum. Fuerūt mihi lachryme mee p̄nes die & nocte: dum dicitur mihi quottidie ubi est deus tuus. Deus meus pro me totus in mortem traditus bone iesu concede mihi: q̄q̄ in omnem modum immerito & idigno: ut qui his corpore interesse non merui: fideli tamē licet arida eadem mente pertractans illum ad te deum meum pro te crucifixum & mortuum compassionis affectum experiar: quem innocens mater tua: & dilectus tuus discipulus: & frater uterinus per adoptionis gratiam & recommendationem maternam Ioannes apostolus: & penitens Magdalena cum sodalibus suis in ipsa tue passionis hora senserunt.

Attēde autē i fine tractatus passiois dilecti iesu q̄ diuina puidētia in consumatōe mysteri nre redemptionis: non omne genus mortis eligere uoluit.

Vnde nec iugulari uoluit cū innocentibus pueris impietate herodis: sicut refert Matheus. Nec precipitari sustinuit a suis compatriotis impiis nazareis: sicut refert Lucas. Nec lapidibus obrui ab impiis scribis & phariseis in hierusalem: sicut narrat Ioannes. Sed mortem crucis accepit tanq̄ signum uictorie: & tanq̄ significatiuam perfectionis & gratie in totam ecclesiam: per tale mortis beneficium diffundende. Vnde & talis modus expansionis sic in cruce est conuenientissimus etiam in ipsa figura ad omnia impetranda a pietate paterna: ad omnia diffundenda in electos filios charitate largiflua: ad omnia amplectēda remissione plenaria: ad omnia trahenda ad se uirtute mirifica. Propter quod i cruce totus uirtute calefens more solaris radii humores deuoti cordis trahit ad se in pluias resoluēdos deuoti & cōpassiui ploratus sue sacratissime mortis. Per naturam uacui quo semetipsum totaliter exinanuit: seipsum effundendo pro te efficacissime trahit: quicquid in te est: tam nature: q̄ gratie & cuiuscunque subsistentie uirtuose: ut seipso euacuatus i morte totus iterum impleri desideret tua sancta conuersatione & uita. Per naturam similitudinis uirtuosissime trahit totus assimilatus similitudini nostre miserie: preter ignominiam & peccatum. Vnde & ipse modus moriendi extensionis in cruce figuram pretendit uirtuose baliste: que respectu ancipiti potest celum iaculare & terram: ut per ipsam eternus pater quasi per arcum inestimabilis amoris filium suum crucifixum & mortuum pro tui expiatione sceleris intra cordis tui intima: ipsius tui cordis duriciem perforando transfigat. Sed & tu in terra positus uersa uice pectus potes iaculare paternum dilectissimum filium suum pro sui honoris defensione crudeliter dilaceratum & mortuum in ipso crucis uehiculo: usque ad sua intima arcu affectuosi amoris extenso proiciēs: quoniam iam tibi remissionis beneficium negare non possit. Vide ergo arcum anima deuota: & benedic qui fecit illum: qui in se pactum diuini federis representat. Ex ipsa autem penetratiōe clauorum fuit signum talis perpesto mortis condauationis & penetrationis cordium electorum in memoria tanti beneficii recepti in supplicio crucis. Ex conuersatione autem integra ossium & membrorum iesu: est signum perfecte conseruationis omnium: tam diuini honoris: q̄ humani generis salutis & promotionis electorum in melius: quo expresse concluditur q̄ nullo maligno hostis conatu antiqui potest diuini nominis honor: uel eius beneplacitum uel electorum melius impediri. Ex eleuatione autem sui inter celum & terram est signum meditatiōnis & reconciliationis inter peccatores & deum: inter quos fidelis mediator existens deum inclinādo pietate: & nos eleuando sui amoris infusione in pacis dulcissimum osculum in semetipso uirtuose cōiungit. Propter quod & apostolus dicit q̄ inimicitias soluit in carne sua. Ex ipsa etiam eleuatione &

exaltatione a terra: est signum gloriose uictorie sui & suorum: & exaltationis super hostilem exercitū: & eleuationis cordis fidelium suorum ab omni eterno amore. Vnde & eleuatnr in altum: sicut triumphale uexillum. Ex hoc etiam q̄ in aere passus fuit: ostendit q̄ debellabat aereas potestates: & sicut ipse terram honorauerat in ipsa cōuersando uirtuose & uirtualiter: & aquam ipsam calcando poterat: & in ea sacrum instituendo baptisma: & ignem honoraturus erat: spiritum: sanctum in eius specie largiendo granter. Sic & aerem in ipso bellando atrociter: & uincendo feliciter speciali prerogatiua sacravit: ut non sit in elementari orbe: qui se abscondat a calore eius. Ex ipsa autem totius ponderosi corporis impendētia in solis clauis ligno crucis infixis: signum fuit q̄ ponderositas nostri reatus tota suspenderetur & eleuaretur in contemplatiōis excessu solis clauis cōfixa spiritualis amoris. Ipsa autem affixio corporis iesu & confossio latens: qua ipse innocens manibus & mundo corde fuit crucifixus ad horam: significat illum impulsissimum & crudelem latronem luciferum: cuius manus sunt plene sanguine cum tota caterua homicidali ibi in eteruum fuisse cōfixum: & in omni machinatione sua confusum. Nihil hominum etiam nostrorum peccatorum cyrographum: quo gloriabatur nos possidere ille tyrannus impius fuit in christi carne sacratissima totali laceratione conuulsum: ut quia innocenti corpore clauis durissimis uoluit fatescelles impius scribere penam mortis ipso diuinitatis aculeo sub carne latente: & ipse configeretur hostis: & erueretur de impiissimis manibus eius quilibet christi fidelis expurgatus ab omni reatu: tam infectionis proprie ostensionis: q̄ infectionis originis. Vnde & apostolus dicit q̄ palam triumphans in semetipso principatus & potestates cyrographum decreti: quod erat nobis cōtrarium tulit de medio affigens illud cruci. Ipsa uero crucis figura que sola inter figuras rectilineas potest intra se totam circuli superficiem claudere: significat aperte q̄ crucis mysterium in se claudit totum ambitum gratie & totum orbem clarificatiōis nostre. Vnde de duobus lignis: uno recto: & alio transuersali crucis cōpaginatur figura: quia due sole sunt gratificate & beatificate nature: angelica uidelicet & humana. Vnde & illa bona uidua in libro regum ait ad Heliam. En colligo duo ligna &c. Vidua illa est rationalis anima: que in angelis suo uiduata numero: & in hominibus ifecta peccato: uiriliter complementum debitum non habebat. Colliguntur ergo duo ligna: quia in cruce per omnium consummatorem iesum angelica ruina perficitur: & humana captiuitas liberatur. Et in duobus lignis cruce compaignantibus utraque potest configurari natura. Et illud quidem lignum quod recta sublimitate erectum est ad celos: significat naturam angelicam: que in rectitudine facta officiosissima deuotione & plenaria uoluntate diuine sublimitati ad

hest. Illud uero quod transuersum est: humanam designat naturam: que transuersa immo ut uerius dicam euerfa: status sui perdidit equitatem. Intuere cum quanto sacramento iungantur in utroque ligno: scilicet fit: & ex occasione uulnerum unior iunctura componitur. Super celestes enim spiritus nō mediocre uulnus acceperunt: cum deus in angel suis reperit prauitatem. Nec contemnenda plaga cum eam resartiri oporteat: quia non restituito sociali numero numerositas cadens facta uideretur inuanum. Inferior uero natura miserimi hominis a planta pedis usque ad uerticem ita uenenifera fermentatione infecta est: ut tota scetens sue putredinis uermibus nesciat unde ueniat: aut quo uadat.

Vtrorūque ergo spirituum utrisque uulneribus nō mediocriter habitātibus facta est iūcturalis impressio: que christo iungente ita resarcita est: ut nihil uulnerificum uideatur inesse. Christus enim in utrisque confixus: illos quidem reintegrans numero: hos uero expurgans peccato: utrosq; cauilla corporis sui ualidius necit: & corpus proprium iuncturis oppōit: ne ualeat resiliire. Crux igitur iungit celum & terram: & plene pacificat & perficit naturam angelicam & humanam. Vnde potes uidere quomodo ipsa benedicta crux est firmissimum & indissolubile glutinum: quo conglutinantur rationales creature electionis & gratie: ut ex utrisque illa compleatur cuitas: cuius participatio in idipsum. Vide etiam quomodo quadripharia angulatione sur: quattuor mundi comprehendit climata: & omnem ad se pertinet creaturam. Et ne forte occurreret tibi ut ubiq; terrarum currens: redēptorem tuum inuenire nō posses: a quacunq; mundi parte procedas: siue ab oriente: siue ab occidēte: siue a meridie: uel septentrione: paratus est sustinere uenientem: & blanda confouere dulcedine.

Sed attende quid tibi exprimitur de corde altissimi: uenis ad hominem crucifixum: crucifixus uenis aut crucifigendus. Sic enim christo est dignum: & necessarium tibi: quia qui christi sunt: carnē suam crucifixerunt cum uitis & concupiscentis. Et sibi longe abest gloriam nisi in cruce domini nostri iesu christi per quem eis crucifixus est mundus: & ipsi crucifixi sunt mundo. Non imerito igitur crucis nomine intelligitur uniuersalis perfectio: quando piissimus iesus qui crucis mysterium in seipso receperat: imo qui crucis beneficium ex seipso effecterat: ad hanc benedictam crucem toto mentis affectu a suis deuotis imitatoribus assumendam inuirit. Attende ergo consilium dei tui: non solū cū patre regnantis: sed & dilectissimi tui amici pro te in cruce pendentes: nec falli potest: quia sapientia est: nec te fallere uult: pro quo tam ignominiosam sustinuit penam. Ait ergo. Si quis uult post me uenire: abneget semetipsum: & tollat crucem suam: & sequatur me. Sicut enim in cruce est omnis perfe-

ctio: sic in abnegatione proprie uoluntatis est perfecta & grata crucis assumptio. Et merito se uirtuose crucis euacuat: qui non se totaliter sub diuina uoluntate anihilat. Hec ergo beata crux diuine sapientie instrumentum est lignum uite in medio paradisi hominis per gratiam reformati multo felicius restaurans deperditum: q̄ corporis defectum releuare sufficeret illud corporale lignum. Hec est archa sancti Noe iusti a generationibus suis: in qua sola omne semē gratie reseruatur. Hec est strues lignorum: in qua Abraham pater excelsus filium dilectum immolauit. Hic est arcus & pharetra: quā Ysaac accipi iubet: ut sibi capta deferatur uenatio: q̄ gustata filio benedicat. Hec est scala iacob: cui uere dominus est innixus: in cuius uirtute descendūt angeli nobis deferentes charismata: & ascendūt ad deum nostra digna desideria representantes. Hic est cyphus ille argenteus diuine sapientie & eloquentie contentiuus: in quo uerus iosep anguriatur & cognoscit omnem futuram gratiam electorum. Qui etiam iste cyphus in ore Sacci minimi fratris sui: in predicatione Francisci ueste saccina contenti in disquisitione sollicita reperitur. Hec est uirga Moyfi: in qua flagellauit egyptum: apperuit mare rubrum: profundauit Pharaonis exercitum: & eduxit in uirtute populum liberatum: hic petram percussit: & fluxerunt aque largissime: & bibit populus & iumenta. Hec est columna ignis & nubis: q̄ nobis mundanam obscurans gloriam: & nostram illuminans noctem horrendam ducatu salutifero in terram uiuentium introducit. Hic est dypeus Iosue: quem leuauit cōtra ciuitatem Hay. Hec maxilla Sampsonis: Hic gladius Gedeois. Hec funda regis Dauid: & baculus pastoralis. Hic tronus ueri Salamonis: & armamentarium domus saltus. Hic armoniacum horologium regis Achaz: in quo uerus sol iustitie decem lineis retrocessit. Hoc excelsum solium in quo dominū uidit sedere Esauas & Seraphin amorosas laudes inferus acclamātes. Hec ē uirga uigilans Hieremie. Hic thau sacre cōfigurationis Ezechielis. Hic est ille lapis modicus percutiens statuam Danielis. Et ut silua figurarum dimissa in clauē celestis aperture claudamus mysterium: noueris q̄ hic est clauis Dauid: que super christi hominis humerum data. Dabo inquit Esaias clauē Dauid super humeris eius: apert: & nemo claudit: quia sapientia crucis omne archanū aperit sapientie icreate: quod & sui austeritate claudit impius excecandis: ut ita ipsam contemētibus nemo aperire ualeat uias uite. Hec est illa sapientia: quam uas electionis Paulus christo cruci confusus dicit in mysterio absconditam: & sibi per spiritum sanctum reuelatam: quam & uocat sacramentum absconditum a seculis in deo: quia sacratissime crucis mysterium in trinitatis sacramento fuit eternaliter dispositum: tam ad sublimationem assumē

γ ii

di hominis per opera perfecte uirtutis: q̄ etiam ad redemptionem humani generis per sapientissimū modum prostrationis hostilis & illuminationis humilium mentium: qui deo homini non horrent simili charitate configi. Et qui gloriantur cum apostolo se nihil uelle: nisi christum iesum & tunc crucifixum. Hec est sapientia: quam idem magister gentium inter perfectos loquitur: quam etiā pro defectu impiorum: qui testamentum christi mortis pollutum dicunt iniquis operibus nominat stultum dei. Nihil enim stultius uidetur menti carnali: q̄ uisibilibus delectationibus & mundi uanitatibus crucifigi: & inimicos diligere: & p̄ illis i mortem animam tradere: in quibus sapientia consistit christiana. Vnde & nomine stulticie: stultum dei significatur lux inaccessibilis claritatis sapientie dei: quam mens brutalis & ceca stulticiam reputat sensus sui. Attingere ergo mēs sapientie emulatrix & clauem sapientie amplectere (splendidissimam: uidelicet crucem: quia ipsa est quam artifex omnium ex omnibus mundi instrumentis elegit: ut de ipsa clauum faceret defensionis: & clauem omnis salutis apertionis: & nauem sacratissimi transitus p̄ turbines mundani maris: quo feliciter ad portum eterne peruenitur salutis. Hec est sola signum filii hominis quod in solo celo eleuate mentis cernitur rutilare: quo signo celestis regis: & impii demonis superantur exercitus: quodq; in extremo iudicio solares radios superans: eternum christi uictorie & membrorum suorum testimonium redderet ad confusionem nationis reprobate: que uidebunt in quem confixerunt: & ad iubilationem & laudem nationis electe qui amplexabuntur iocundum instrumentum sue eterne glorie & salutis.

Aue igitur sacratissima & immaculata crux: que pulchritudinem & decorem de membris domini mei suscepisti: & ex eius precioso sanguine rubrica amoris incendium & honoris titulum electis tibi ingeris deuotis: securus & gaudens uenio ad te. Ita & tu gaudens suscipias me discipulum eius: qui pependit in te. Eleua me sanctissima crux mentis suspensione a terra: & recipe me ab hominibus: & redde me meo magistro: ut per te suscipiat me: qui per te me redemit. Sed & tu pie iesu crucifixe nō permittas mentem cui reuelasti mysterium tue crucis: & per ipsam tuis uitalibus uisceribus introducis nūsum puluere inquinari mundano: sed in ipsa consumma desiderium meum: ut in tuis sacratissimis & desideratis doloribus totus dū uiuero corpore & mente transfigar. Conueniens autem fuerit corpus domini iesu sepeliri. Primo ad probandam ueritatem mortis eius: quia nullus cōmuniter sepelitur: nisi constet de morte: Vnde Mar. xv. legitur q̄ Pilatus anteq̄ concederet iesum sepeliri: diligentem inquisitione cognouit eum mortuum esse.

Secundo quia per hoc q̄ christus de sepulchro

surrexit datur spes resurgendi per ipsum his q̄ sunt in sepulchris: secundum illud Ioannis. v. Omnes qui in monumentis sunt: audient uocem filii dei.

Tertio ad exemplum eorum qui per mortem iesu spiritualiter moriuntur peccatis qui absconduntur a conturbatione hominum. Quibus & dicitur Colo. tertio. Mortui estis: & uita uestra abscondita est cum christo in deo. Vnde sicut mors efficaciter operata est nostram salutem: sic & sepultura iesu. Propter quod in quodam sermone ephesin concilii dicitur. Nihil horum que saluant homines iniuriam deo facit: que ostendunt eum nō passibilem: sed clementem. Conuenienti autē modo sepelitur in horto in monumento nouo excisso in petra: inunctus myrrha & aloē: inuolutus in sindone mūda aduoluto magno saxo ad ostium monumenti: Primo ad confirmandam fidem mortis & resurrectionis ipsius: sicut infra exponetur.

Secundo ad commendandam pietatem & deuotionem iesum sepelientium: & admirandam uictoriam morientis. Vnde licet passio & mors quāto fuit abiectior: tanto magis patientiam & constantiam iesus commendauerit: ut per hoc abundantius pro nobis satisfaceret. Sepultura tamen honorifica esse debuit: in signum uirtutis morientis iesu: qui contra intentionem occidentium honorifice sepellitur. Vnde Criso. dicit. Ante crucem omnia mesta sunt & infirma: ut autem crucifixus est omnia clariora sunt facta: ut noscas nō purum hominem crucifixum. Tertio ad mysterium spiritualis sepulture taliter iesus uoluit sepeliri: & ad figurā emendationis perfecte peccati Ade: unde in horto sepelitur: quia ille in horto peccauerat. Ideo autem secundum Augustinum: in aliena ponitur sepultura quia non propria: sed alienam mortem est passus: dum pro aliorum salute moritur: licet etiā per hoc extrema iesu demonstraretur paupertas: qui sicut uiuens domum non habuit: nec aliquid proprium unde uiueret. Sic & moriens aliorum elemosinis: & i mutuo sepulchro est positus. In nouo autem ponitur monumento: ut significet cor nouum creati in illis qui spiritualiter consepeliuntur christo. Vnde & sindon noua mūdissime uite myrrha & aloes mortificationis amare penitentie & odors bone fame eis deesse non debent. Excissum autem fuit monumentum in petra: in signum q̄ excidenda erant uirtute mortis iesu corda peritina: ut in ipsis christi passi locaretur memoria. Saxū magnum aduoluitur ad ostium monumenti: q̄ grandis & fortis constantia debet super cor apponi: ne furto hostis maligni de ipso corde mortis iesu continnus gemitus & presentia auferatur. Non autem debuit corpus iesu quomodocunq; putrefieri uel incinerari: quia putredo cuiuscunque corporis ex infirmitate nature prouenit: que non potest amplius corpus continere in unum. Sicut autē

mors christi non debuit esse ex aliquo morbo uel senio: ne crederetur necessitate nature mori: sed debuit esse ex passione illata: cui se sponte obtulit ihs pro nostra salute. Sic nullo modo uoluit corpus suum qualitercunque putrescere: uel resolui: maxime quia hoc non uidebatur expediens nostre saluti: quia potius urgebat in detrimentum fidei: & iniuriam corporis iesu christi: qui sine aliqua infectione fominis cuius incineratio & mors proprie est pena: conceptus est de spiritu sancto: nihil contrahens fominis: & nihil in mente relinquens: ac per hoc incinerari non debuit: quia licet mors fuerit utilis pro nostra salute: quam pertulit dispensatiue: incineratio tamen in expediens fuit: secundum illud ps in persona iesu dicti. **Que utilitas in sanguine meo &c.** quasi dicit iesus: si corpus meum putrescat: perdetur sanguinis mei effusi utilitas: dum carni mee non crederetur unita diuinitas. Mansit autem in sepulchro iesus tribus diebus & tribus noctibus per synodochem: sicut computat Augustinus hoc modo. Ut ultima pars sexte ferie accipiatur pro tota die: nox sequens cum die tota sabati accipiatur pro tota die naturali. Nox uero sequens sabbatum que est principium dominice diei: siue dicatur resurrexisse ihs diluculo secundum Augustinum: siue media nocte secundum Gregorium accipiatur pro tota die dominica. Nam sicut dicit Augustinus tertio de trinitate. Mutatus est ordo temporum: ut sicut primi dies creationis incipiunt a luce: & terminantur in noctem: propter futurum hominis lapsum: sic propter reformationem hominis factam a tenebris nostris ad lucem christum incipiat decetero a nocte: & terminetur in lucem diei: iuxta illud Mathei ultimo. Vespere autem sabati que lucefcit in prima sabati. i. nocte sabati que terminatur in luce dominice diei: & signatur in duabus noctibus: & una die quibus christus iacuit in sepulchro: quod una sua simplici morte que propter uirtutem in ea splendementem mento dicitur lux diei: a nostra duplici & tenebrosa morte tam pene quam culpe nos eduxit.

Circa autem passionem mortem & sepulturam christi est secundus articulus de his que pertinent ad humanitatem ipsius: contra quem duplicem errorem nunc inuenio. Primus quidem est manicheorum: qui sicut corpus christi fantasticum asserunt: ita passiones christi non in ueritate sed in fantasia arbitrantur esse. Contra quos dicit Esaias. Ilii. Vere langores nostros ipse tulit &c. Et illud. Tanquam ouis ad occisionem &c. Quod etiam inducitur Actuum. viii. Secundus est error Galieni: qui in christo iesu unam naturam posuit: sed incorruptibilem & imortalem. Contra quem dicitur prime Pet. tertio. Christus semel pro peccatis nostris mortuus est &c. Et contra hos errores ponitur in sym-

bolo. Crucifixus mortuus & sepultus.

Iesus infernum adiens Cap. xxvii.

An peregrinationis dilecti iesu uirtualiter terminato cursu: quo triginta trium annorum uel circa curriculo nobiscum benignus iesus conuersatus est in passibili carne relicto corpore in cruce confixo: cum draco ille cruentus & rapidus leo estimaret se de occiso agno affectatam esse uictoriam: statim post separationem a carne resurgere cepit in anima descendente ad inferos diuinitatis potentia: quia leo noster fortissimus de tribu iuda assurgens in fortem armatum: & predam electorum suorum uolens ab ipso diripere: personualiter descendit in anima ad uisitandum illum electorum cetum: quem idem predo impius a principio mundi usque tunc detinebat indusum. Vbi stupende dignationis dulcedo in iesu benedicto resplenduit: qui non per subiectam creaturam: cum esset dominus omnium uoluit electos uisitare in profundo. Sed per semetipsum ad ipsos uisitandos amplexandos: osculandos: beatificandos in inferioribus terre partes: omnem humiditatem consumendo descendit. Descende tu anima quecumque deuota: & sanctorum patrum toto cordis affectu occurrentium iesu contuere applausum: & audi eos secura uoce cantantes insultando impiissimis principibus mortis. Attollite portas principes uestras: & eleuamini porte eternas: & introibit rex glorie. Quibus tremore contracti: scilicet ipse impius Lucifer potuit respondere: Quis est iste rex glorie. Cui insultantes electi inuectiue retorquent. Dominus fortis & potens: dominus potens in prelio: quasi dicant: impie: crudelis: & dire tyranne: iam nos non potes inclusos tenere: quia dominus fortis & potens: qui in nostra carne passibili tanquam in sue infirmitatis femore & uestimeto assumpte nature scriptum habet. Rex regum: & dominus dominantium: te in prelio mortis sue uictorioso prostrauit. Cumque iterum ingeminaret quis esset iste rex: de quo tanta predicarent in passibili carne: potuit sua in confusione audire: dominus uirtutum ipse est rex glorie. i. iste est ille qui in uirtute sue patientie quam operatus est in cruce tuam pertinacem superbiam sepeliuit. Et ideo cum tuis sodalibus uos tenebrarum principes attollite portas uestras: & uos eternas porte predestinationis diuine eleuamini omnem impugnantem malitiam superando: & introibit rex glorie secundum diffinitionem bonitatis diuine. Quod si uos principes mortis tardatis portas uestras tol-

Iere: audite dauid patriarcham & eximium propheta-
tam iam ex tunc in mundo cantantem in iubilo:
quod nunc per ipsum regem glorie opere intueſ
completum. Cōtriuuit portas eras: & uestes fere-
os confregit. Ibi enim confregit potentia: arcum:
scutum: gladium: & bellum. Tuncq; fulgor di-
uinitatis resplendens in anima: omnia confringēs
hostilia instrumenta: alliganſq; serpentem: & ad lo-
cum ubi sancti detinebantur accedens: diuinitatis
sue radio eis serenus illuxit: & ostensa sue nude di-
uinitatis essentia eos: in loco beatificauit inferni.

Licet autem ibi non oporteat esse tales uoces
formatas: tamen nostra deuotio que diuina nō ca-
pit: nisi circumelationibus a scriptura sancta ad no-
stram condescensionem expressis istas uoces & re-
plicationes psalmodiarum prophetiarum & cantuum
format sibi ad proprium excitandum affectum.
Quod etiam multis sanctorum operibus omeliis
& sermōibus factum reperitur deuote. Vnde & po-
test anima cogitare: q; saluatoris presententes ad-
uētum illi sancti prophete semetipsos mutuo hor-
tabantur dicētes. Leuate capita uestra &c. Et pio oc-
currentes saluatoris aspectui: cum multo gaudio &
reuerentia ipsum adorantes: amplexantes: & oscu-
lantes dixerunt. Domine refugium factus es no-
bis a generatione in generationem: priusq; mon-
tes fierent: aut formaretur terra & orbis a seculo &
in seculum tu es deus. Nisi quia tu domine adiuui-
sti nos: semper fuisset in inferno anima nostra: sed
memor fuisti opprobrii seruorum tuorum: & rede-
misti nos deo in sanguine tuo: & fecisti nos deo
nostro regnum & sacrificium: & tecum regnabi-
mus in eternum. Benedictus igitur qui uenis i no-
mine domini deus dominus: & illuxit nobis. Et
ideo confitemur tibi: quoniam bonus & laudabi-
lis in secula deus noster. Infinitas autem adap-
tationes scripture potes tibi in his o deuota ani-
ma fabricare: & quando adduxeris hincinde non
poteris digne percipere illud iocundissimum festū
& plenissimum gaudium mutuatorum amplexuum
redemptoris & redemptorum: nec illam confusio-
nem & nequissimum dolorem spirituū maligno-
rum & triumphalem modum quo christus omnē
impietatis contrarie confudit conatū.

Tunc enim extractus leuiatham hamo ipsius per
christum pforata maxilla quicquid iuris habere
uidebatur i electoꝝ corpore perdidit: propter p-
sumptionē iniurie capitis quod inuasit

Tunc uerus Sampson moriens: uictoriam de suis
hostibus reportauit.

Tunc uerus triumphator mortis iesu impios sup-
peditauit: & electos sanauit.

Tunc agnus sine macula i sanguine testamēti sui
de lacu in quo non erat aqua uinctos eduxit.

Tunc habitantibus in regione umbre mortis: no-
ua lux expectata radiauit.

Tunc sanctis ueteris testamenti uerū sabbatū eter-
ne requietionis illuxit.

Et fugata est figura obseruationis figuralis sabbati
per filium hominis: qui etiam dominus est sab-
bati: qui ueritatem illius figure adimpleuit electis
eis data quiete eterne beatitudinis. Propter quod ē
merito magnus iste dies sabbati: qui omne de ce-
tero effugabit sabbatum figurale. Perniciosa igit
est obseruantia sabbati iudeorum recepta eterna que
te beatitudinis glorie in populo christiano. At-
tende autem q; licet istud sabbatum fuerit sanctis
patribus delicatum pro aspectu eterni luminis. Fu-
it etiam sabbatum requietionis ipsi dilecto iesu ab
operibus nostre redemptionis in sua passione &
morte: ipsi tamen uirgini fuit ruminatio dolorose
memorie eorum: que uiderat fieri in filii sui dilecta
carne & mente: quatenus etiam ipsa exterius
sabbatizauit ab aspectu uisionis corporee illorū
uulnerum: que christus iesus die precedenti recepe-
rat pro nostra salute. Vnde & ipsa mater sentiens
adhuc mortem in corpore diuinitati unito i sepul-
chro inclusa tota impellebatur a spiritu sancto: &
omnis grate adminiculo: ut ipsa perfecte mortem
gustaret in uulnibus saluatoris: cuius corpus ad-
huc protractum iacebat in morte. Vnde ipsa in se
supplebat: quod anima filii absens & beata sentire
non poterat. Nec te moueat q; sciebat filium non
dolere in carne: quia satis sufficebat sibi ad dolo-
rem scire corpus sine uita iacere examine. Nec de-
buit deus mortuus in assumpta carne: maxime eo
tempore quo in ipso durabat mors: non recipere a
creatura redempta dignum deplorationis lamen-
tum: quod quia non uidebat fieri ab aliqua creatu-
ra uite huius: nec etiam digne posse fieri a seculis
electis: ipsa omnium mater electorum dignissime p-
omnibus fecit. Et quia sola fuit i hoc planctu: ideo
in corde suo tantum doloꝝ exercitum adunauit.
Ipsa enim spiritus sanctus qui in officio sabbati san-
cti in ipsa ecclesia iam artificiosa coadunauit lamen-
ta: ad memoriam preterite mortis illius inq; cuius
tota caro iam est in gloria paterne sedis cuecta: &
hoc ut soli memorie ab electorum gemitu dignū
exhibeatur lamentum. Quanta putas formabat su-
spira & compassiua iacula in corde illius sacratissi-
me uirginis matris: que mortem presentem unige-
niti filii sui dei non tam recolebat preteritam: q̄ et
intuebat presentem & recentem in uulnere filii
sui corpore nuper morte extincto: cuius adhuc
forsitan sanguine ipsa tota erat cruentatione resper-
sa. Propter quod omnia facta circa dilectum suum:
que in precedenti die studiose collegit: nunc in cor-
dis sui amplo mortario maleo intentissimi doloris

& ponderis omnia reuoluendo: examinando: ponderando: tam ex pietate suscipientis filii & patientia in omnibus ostensa: q̄ ex nequicia inferentis animi: & exterius crudelitate monstrata studiose cōtriiuit. Vnde & amarum salfamētum in hac tritum confecit omnibus deuotis mentibus filiorū: i quo intigant & comedant christum crucifixum & mortuum: & in igne passionis acerbè totum assatum & coctum eis in mensa deuote memorie preparatū in cibum. **Quicumque ergo uis comedere christi mortem: associa tibi matris amarissimum salfamētum.** Attendē autem q̄ licet iesus in hoc sabbato quieuerit a dolore: non tamen quieuit a damno & impiorum iniuria iudeorum. Nam & anima fuit suo corpore priuata: & mors inclusa in sua carne: que nisi fuisset caro diuinitati unita: & ab omni infectione fomitis aliena: & spiritali dotata gratia per ipsum mortis uigorem ad incinerationē fuisset adducta: si cōmuni hominum lege mors pmitteretur agere in copus quod tenebat prostratum. Sic ergo uidēs q̄ xp̄s non quieuit a dāno: licet quieuerit a dolore: non etiam ab iniuriis quieuit. Ipsa enim die principes impii sacerdotum non faciati suē supplicio mortis accedentes ad Pilatum: ut seductorem infamantes & custodes armatos in iniuriam corporis circa sepulchrum ponentes: & sigillis malitie sue lapidem consignantes mente pertinaci resurrectionis gloriam impedire nituntur. Sed mentita est iniquitas sibi: & seiplos proprio mendacio peremerunt: & ementes sui cordis perfidiam pecunia copiosa & ueritati resurgētis digna testimonia tribuentes inuiti: non est sapientia: non est prudentia: non est consilium contra dominum. Tanta enim malitia iudeorum de custodiēdo sepulchrum electorum fidei subseruiuit. Nam & prostratio uictoriosa custodum: & fuga: & nunciatio ad principes sacerdotum: ipsosmet impios iudeos de sua machinatione confudit. **Potes ergo uidere q̄ passio non fuit consummata perfecte: donec gloria anime redundauit in carne: corpus reassumens resuscitatum a morte: & immortalitatis gloria reformatum: propter quod christianus populus qui deslet corruptionem institute nature in creatione primaria: & gaudet solum in reformatione gratie facta per christum: cuius reformationis labor non plene quieuit: ut preostensum est usque ad dominicam diem: & ipsam dominicā pro resurrectionis christi gloria sabbatizauit: literali sabbato relicto iudeis: qui in solis figuris adhuc uersat uirtute uacui: & dicentes se honorare creatorem: ipsum contumeliose uituperant: labori redemptoris ingrati: cum sit nobis factus inestimabili pietate redemptor: & formator in esse gratie.**

Ipsē idem omnipotēs deus ex misericordia factus homo de uirgine: qui in esse nature de nihilo nos creauit: cui tanto plus grata debet esse humana infirmitas: quia in creatione sine labore dixit. solum & facta sunt: Sed in redemptione pre laboris angustia toto corpore sudore sanguineo fluens dixit multa salubria: & audiuit indigna: fecit mira: & pertulit dura. Deuoti ergo filii beatissime uirginis suo compatientes dolori: & configurati similitudini mortis christi sabbatum associant ipsi parasceue: ducentes sabbatum diem amarum in ieiuniis: lachrymis: & afflictionibus carnis. Quia enim sola uirgo iesum digne plorauit in sabbato: & sola fuit columna ecclesie in fidei fundamento. Ideo sibi appropriatur sabbatum: tam in reuerentia celebrationis missag: q̄ et i abstinentis pro suorū ueneratione dolorum. Multum enim indeuotus est filius mortis iesu: qui in illa die in qua caro sua mortua iacuit: se uult carnalibus reficere: uel pinguibus uel delicatis: & non potius cum deuotis filius ieiunare.

Pro isto uirtuoso boni iesu descensu ad inferos: & confectione hostilis nequitie dicuntur duo uerbi culi: quos simul tractando compegi.

Iesus infernum adiens. Iesus frangens conatus Cap. xxviii.

E hoc autem descensu christi ad inferos corpore in sepulchro iacente est tertius articulus fidei ad humanitatem iesu spectans. Contra quem est error quorundam dicentium iesum non descendisse ad inferos per semetipsum: cum tamen Petrus dicat contra hoc Actuum secundo: q̄ non est derelictus in inferno propter quod dicitur q̄ i simbolo apostolico habetur. Descendit ad inferos. Conueniens autem fuit christum ad infernum descendere. Primo quia ueniat omnes penas nostras portare: inter quas erat necessitas descendendi ad inferos. Vnde sicut conueniens fuit eum mori: ut nos liberaret a morte: ita eum illuc descendere: ut nos liberaret ab illo descensu. Propter quod dicitur Osee. xiii. Ero mors tua o mors: morsus tuus ero inferne. Secundo ut dico diabolo per passionem uinctos eius eriperet: secundum illud Colo. secundo. Expolians potestates & principatus traduxit confidenter. **Tertio**

y iiii

ut sicut potestatem suam ostendit in terra uiuendo: & moriendo: ita in inferno ostenderet uiuendo & illuminando bonos: & terrifico confundendo malos: ut sic in nomine iesu omne genu flectatur etiam inferorum: ut dicitur Philppen. secundo. Descendit autem secundum animam iesus solum ad inferni locum: in quo detinebantur iusti: sed uirtus eius est diffusa in omni loco inferni. Nam uirtus liberans a carentia uisionis fuit diffusa in iustos perfecte purgatos. Virtus liberans a doloribus pene fuit diffusa in purgatorio quantum puto. Credo enim q̄ omnia sua membra tunc ibi existentia de purgatorio eduxit. Nec obstat quod aliqui dicunt q̄ passio christi non habet effectum temporalem & transitorium: sed permanentem & sempiternū: ac per hoc q̄ tunc non fuit maioris uirtutis q̄ modo: ex quo sequitur q̄ sicut nunc non liberat nisi finito tempore debite purgationis: sic nec tunc.

Duplici enim modo potest huic rationi responderi. Vno modo q̄ effectus permanens & eternus non impeditur ex hoc q̄ specialiter in aliquo tempore: & aliquo casu misericordius operetur: sicut etiam dictum est supra: q̄ singulariter influxit uirtus passionis in latronem confocium. Tunc. n. satis uidetur conueniens: q̄ presentia anime redemptoris omnia membra sua in inferno existentia sibi gloriose coniunxerit. Et hoc modo potest dici iesus soluisse dolores inferni: quia idem est ignis quo dolent purgandi: & quo cruciantur reprobi.

Alio modo potest dici seu solui ratio predicta: dicendo q̄ diuina sapientia sic sciuit contemperate intensiorem pene respectu prolixitatis temporis: quo ibi debebant morari: ut hora descensus christi essent plene purgati. Quicquid sit de hoc parum concludit ratio predicta: quin satis uideatur conueniens nouum munus liberationis accepisse oēs electos qui erant in inferno ex piissimi iesu presentia. Ad locum uero damnatorum uirtus descendens iesu pro tanto fuit diffusa: quia magnificentiam suam uictorose potestatis monstrauit super Luciferum: & super reprobos omnium cetum impium: eorum malignitatem & incredibilitatem plene conuincens. Quod autem Petrus apostolus dicit prima tertio: q̄ christus his qui in carcere conclusi erant: spiritu ueniens predicauit his qui fuerant increduli aliquando. Super quo dicit Athanasius: q̄ corpus christi fuit in sepulchro positum: quando ipse perexit predicare his qui custodia erant spiritibus. Sicut dixit Petrus. Ex quo sequi uidetur q̄ predicauerit damnatis: Nam illi soli erant increduli: sic intelligendum credo: q̄ his qui in carcere infernali erant conclusi: iesus ueniens spiritu idest secundum animam predicauit: qui increduli fuerant aliquando. Non q̄ ut incredulos ad fidem ibi con-

uerteret: sed ut eorum infidelitatem confutaret. Et predicatio nihil aliud intelligi debet ut credo nisi manifestatio diuinitatis eius per effectus terribiles super reprobos in descensu anime iesu. Augustinus tamen predictum uerbum Petri in epistola ad Enodiu[m] exponit de operatione diuinitatis eius: quam exercuit a principio mundi: ut sit sensus: q̄ hi qui in carcere conclusi erant: idest i corpore mortali: quod ratione passionum & fomitis est quasi carcer anime: ueniens spiritu sue diuinitatis predicauit per internas inspirationes: & per externas admonitiones in uerbis iustorum: his inq̄ predicauit qui increduli fuerant aliquando: scilicet Noe p̄ dicanti quando expectabat dei pacientiam: p̄pter eorum conuersionem deferens penam diluuii. Unde subdit in diebus Noe cum fabricaretur archa. Et hoc modo exponendo nihil tangit de descensu ad inferos. Dicitur autem totus christus fuisse in inferno: quia totus masculine refertur ad personam: que ubique est tota: & in inferno tota erat in anima: & tota in sepulchro cum carne: & ibi creditur tantum stetit anima iesu: quantum in sepulchro stetit corpus eius: ut simul illa exiret de inferno: & corpori iuncta glorioso simul utrunque exiret triumphaliter de sepulchro.

Iesus triumphans mortuus

Iesus surgens beatus Cap. xxix.

Via uero si corpus remaneret in morte & anima christi peristeret in inferioribus partibus terre: non appareret uictoria mortis eius. Ideo christus expoliatus potestates & principatus: & palam triumphans illos in semetipso cum illo beatorum exercitu ab inferis uictor ascendit: & sacre quietis domini in sepulchro illucescentem tertia die: que in dierum reuolutione est octauus & primus dei uirtus & sapientia christus: mortis prostrato auctore etiam ipsam mortem que in suo corpore adhuc uidebatur inclusa deiecit: & eternitatis nob̄ additū apuit: dū sese a mortuis diuina potētia suscitauit: ut notas nobis faceret uias uite. Tūc terremotus factus ē magnus & angelus dñi in uestimto albo & cādido & aspectu fulgureo descendit de celis: piis apparēs blandus: impijsq̄ seuerus: propter quod & proteruos perterruit milites: & confortauit pauidas mulieres. Merito ergo in his duobus uersiculis dicitur. Iesus triumphans mortuus. Iesus surgens beatus. Ideoq̄ triūphalis uictoria & resurrectionis letitia maxime representantur in

officio diei misse sabbati sancti que cantatur meri-
die: & consueuerat cantari antiquitus in resurrectione
nocte: propter quod dies ista e.

Primo fontalis beniuolentie: quia hodie collatum
est subleuamen peregrinantibus.

Secundo triumphalis uictorie: quia propositum e adiu-
uamen certantibus.

Tertio precordialis letitie: quia prolatum est sola-
men laborantibus.

Quarto spiritualis intelligentie: quia remotum est
uelamen a considerantibus. Et sic hac die recipiunt

omnes quod eis expedit

Peregrinantes fiduciam

Decertantes constantiam

Laborantes perseuerantia

Contemplantes refulgentiam

Est igitur hec dies fontalis beniuolentie quia ho-
die fuit

Mestorum consolatio

Afflictorum liberatio

Peccatorum confortatio

Puillorum consolidatio.

Et secundum ista quattuor: hec est dies frondose
condensationis sacre comunione: solennis bap-
tizationis. Certe illuminationis. Igitur dies ista e
frondose condensationis in multiplicatione lectio-
num & cantuum: quia singulariter letificati sut me-
sti: quia mater afflicta: & sancte mulieres deuote be-
nigna iesu apparitione fuerunt consolate: cum ui-
derunt in iubilo regem in resurrectionis decore: &
multiplicate sunt apparitiones hac die: & diuersis
modis gaudia cumulata. Constituite inquit ps. di-
em solennem in condensis. Est etiam dies sac-
re comunione: ad confortandum & recreandum
afflictos: quia resurrectio eius est afflictorum con-
solatio & omniu patientium pro christo: unde Ia-
cobus frater domini: & Ioseph ab arimathia fuerunt
ab afflictione liberati sicut dicitur infra: quia per re-
surrectionem domini etiam liberabantur qui fue-
runt in inferno detenti: unde hec nox spoliavit egypti
os: ditauit hebreos. Et sic moyses noster de aqs pas-
sionum assumptus: prostrauit exercitu pharaonis.

Est etiam dies ista solennis baptismationis: quia
in hac nocte consueuit magna solennitas baptismi
fieri in signum remissionis peccatorum. Hauriant
ergo peccatores spem uenie in resurrectione chri-
sti in qua iustificamur a peccatis. Est enim hec su-
ma confortatio peccatorum: dum magdalene pec-
catrici prius apparuit intra mulieres ut infra dicitur
& postea petro qui eum negauerat: quem etiam p-
angelum specialiter nominauit. Mortuus est enim
bonus iesus pro peccatis nostris & surrexit propter
iustificationem nostram. Ecce igitur dauid arrepti-
cius hircus emissanus & passus pro leproso obla-

rus effugiunt liberi in ministerio de potestate dia-
boli: ut ultra non seruiamus peccato. Primum habe-
tur primi Ro. xii. Secundum leuit. xiii. Tertium le-
uit. xiiii. Est etiam dies certe illuminationis cuius
flammas lucifer matutinus inueniat: hodie namq
fit cereus qui singulariter & soleniter benedicitur:
& nouo igne illuminatur. In signum q soleni io-
cunditate sacra resurrectio domini celebratur: i qua
christus uouo splendore gloriosi corporis illustra-
tur & appatens discipulis in corporali specie usq ad
diem ascensionis distulit ascendere in celum: unde
cereus usq ad diem illam post prandium in eccle-
sia conseruatur. Significat nihilominus q hac die
facta est puillorum consolidatio: quia hodie refor-
mati sunt discipuli & sancte mulieres in fide resur-
rectionis. Et ideo quasi cereus noua benedictione
a christo consecrantur: & fidei lumine illustrantur
quia hodie insufflauit & dedit eis spiritum sanctu
& aperuit eis sensum ut intelligerent scripturas. Et
sic uides q merito hec dies est fontalis beniuolen-
tie quo ad quattuor predicta. Est etiam trium-
phalis uictorie: unde hodie singulariter crux erigit
& tanq christi uexillum a subdiacono in missarum
solemnis deportatur. Ad cuius aspectum contem-
niscunt & fugiunt contrarie potestates. Nam do-
minus in hac die hebetauit: mortis stimulum: qa
stimulus mortis peccatum est. Ipse autem factus
peccator pro nobis affixit peccatum in cruce: & ui-
ctor post mortem clauso prodit tumulo: qui ui-
uens & patiens & pro nobis moriens noluit de-
scendere de crucis patibulo. Signum huius uicto-
rie quesierat praua generatio dicens. Si filius dei
es descende de cruce. Sed christus eis signum de-
dit prophetic lone: passionis: mortis: & sepulture.
Nobis autem & electis suis leo fortis de tribu lu-
da surgens cum resurrectionis tropheo dedit signu
de celo: dum uitam celeste nobis manifestauit clau-
so resurgens sepulchro: clauso subintrans cenaculo
Scandens celum aspectu patulo: inde super electos
plues de spiritu sancto. Et sic multa maiora dedit:
q perisda natio petiit. Quod autem maius sit: in-
imici nostri sunt iudices. Si enim de cruce descen-
disset uideretur peccato uictus in patientia pene: sed
nunc uictor peccati patientissime mortuus fuit: un-
de nec proprium tumulum habuit: sed alienum sin-
gulare & solitatum: ut alienu & non suum ide pur-
garet peccatum: ubi est ergo mors stimulus tuus
&c. Affixus est cum christo in cruce: ubi & hebeta-
tus manet christo resurgente. Sicut enim in adam
omnes moriuntur. Ita & in christo omnes uiuifica-
buntur sue cruci confixi. Noli ergo descendere de
cruce: nisi de crucis memoria: non de crucis amici-
tia non de crucis presentia: si uis resurgere de
tue iniquitatis sepulchro: & gloriosus apparere

cum christo. Debellaui etiam secundo mortis zabolū: & auctorē ipsius mortis diaboli ab eo predā auferēs calcauit: sicut dictū ē supra. Sampson enim noster gaze feras pandit: & asportans portas scandit montis superciliū. In maxilla mille strauit: & de tribu sua spernit ipse matrimoniū. Tertio etiam proftrauit mortis ergastulū: dū ipsā mortē moriēdo destruxit. Mors enim & uita duello conflixere mirando: sed dux uite mortuus iesus christus feliciter regnat uiuus. Sicq; factū est ut mors peccatoris ueniens ex dānationis necessitate sit mortua: & in gloriā sit resurrectionis translata per mortē iusti dei hominis neniēte ex misericordie uoluntate. Nam secundū Augustinum duplici nostre morti ipendit suā simplā: ut faceret utranq; nostram mortem, scilicet tam pene q̄ culpe in uita resurrectionis transire: unde sicut dictum est supra: deiecit carcerem infernalem: ut ibi nullus electus amplius inducat & cōpleuit illud Osee. Ero mors tua &c. Quod exponens Gregorius ome. xiiii. ait. Quia in electis meis te funditus perimo. Ero mors tua o mors.

Quia uero illis solis sublatis te experte transfigo: ero morsus tuus inferne. In cuius triūphalis uictorie signum primū uerbū quod post resurrectionē dixit discipulis suis fuit: pax uobis. Quarto amputauit mortis obstaculū: dū gladiū flāmeum atq; uersatilem quē diuinū decretū posuerat ad custodia ligni uite. Adam primitus succūbente hodie nostro iesu triūphate amouit. Amota est enim ista custodia: & paradisi ianua reuerata: & terra hereditatis nostre per peccatū: perdita. Iure belli nobis captiuus est reddita per christi uictoriam triūphalē unde & ad illam sanctos eductos de inferno iam diuina uisione beatos: christus hodie creditur aduenisse: dum eos in paradiso locauit: unde electus fuerat prothoplastus transgressor: & deleuit cyrographum secundum apostolum. Quo iuste eramus a patria exulati: quantum poterit ueniens in maiestate sua qui tantum poruit in nostra infirmitate & pro nostro scelere crucifixus. Secure ergo erigatur crucis triumphale uexillum: & in quatuor cornibus suis adornetur lapidibus preciosis qui christi uirtutes representent: cum quibus diaboli uicia superauit.

Vt in sinistro cornu sit patientia que deuicit mortis stimulū & persecutionē illatā.

In dextro obedientiam que deiecit mortis zabolū & eius transgressionē temerariā.

In profundo radix oīum hūilitas q̄ deuicit supbie ergastulū carceralē.

In supremo oīum charitas q̄ ammouit obstaculū exulare ut iā reuelata facie i christi lumine gloriā domini speculemur.

Est etiā hec dies

Precordialis letitie: quia hec est dies
Transmirationis humane instabilitatis
Subarrationis hūane imortalitatis
Reuocationis hūane uetustatis
Sublimationis humane fragilitatis.

Nā hodie de instabili mundo uocati sumus: dū per iesum uocamur ad patriā & mundi contemptum: dum ipse suam gloriā ostensurus mandat discipulis suis q; eant in galileam: quasi necesse sit ab huius mundi instabilitate transire uolentem seculari gloriā resurgentis. Sumus etiā secundo de premio certificari: dū christus eternitatis nobis aditum deuicta morte referauit: & pacificauit nos deo patri: unde dixit discipulis: pax uobis. Sumus tertio in corpore reuocati quia christus resurgens ex mortuis iam non moritur: & qui suscitauit iesum: suscitabit & mortalia corpora nostra: ut iam secure quo abiit per gloriā caput: eo secure spe redat & corpus. Sumus quarto sublimiter exaltati dū in christo sumus super angelos exaltati & angelis consociati & coequati. In cuius signū post resurrectionē ut dicitur in Apoc. Non se permittit angelus a Ioanne adorari: & hoc angeli annunciant: quia iesus quasi alter Ioseph eterni patris filius uiuit: & dominatur in omni terra regis eterni: & ideo hodie fit transitus de tristibus ad leta. dum ubiq; solē niter cantatur & redditur alleluia. Quod sacerdos inchoat ter reperens altius itonādo: ut Primo alte cantetur Alleluia: quia sumus liberati ab angustia pene.

Secundo altius: quia sumus liberati a transgressionē culpe.

Tertio altissime: quia in xpo sumus transformati in deiformitatē glorie.

Vnde & in christo iesu natura nostra est super angelicam sublimata: & nostra penalitas in christi resurrectione absorta. In cuius signum quot hōis tererat xps mortuus: tot diebus uixit postea super terram gloriosus anteq̄ celos ascenderet: ubi regnat perenniter gloriosus nostra iniquitas est emmandata: ut sicut christus resurrexit per gloriā patris: sic & nos in nouitate uite ambulemus eduētī de sepulchro peccati. In cuius etiā signū hodie nouus ignis excutitur de petra: qui accenditur in cera noua. Est etiam quarto ista dies spiritalis intelligentie. Hodie enim reuelatur christi sublimitas latens sub signaculo: dum leo resurgens librum aperuit: & soluit septē signacula eius. i. omnē clausurā ueteris testamenti. Aperuit etiam singula sue infirmitatis q̄ quasi uidebāt suam claudere gloriā maiestatis. Que quidē signacula sunt ista.

Maris desponsatio: quia conceptus & partus uirginis uelabatur: ut fabricator hominis: fabri filius putaretur.

Secundum corporis infirmitas:qua potentia & uirtus diuinitatis uelabatur: quia plorans & uagies & ceteris carnis infirmitatibus subiaccens uidebatur.

Tertium circumcisionis cauterium: quod erat peccati originalis remedium: uelans christi innocentiam & medicinam: qua tollere uenerat omne peccatum.

Quartum fuga in egyptum a facie herodis regis: quo diuinum dominium uelabatur ut non posset cognosci filius dei: nec uniuersalis donus omnis creati.

Quintum trina tentatio: qua se permisit a diabolo tentari & portari: cuius suggestioni non acquiescens: sed ipsum rationabiliter & uirtuose confidens: ipsum dimisit dubium sicut primū & sibi celauit sue diuinitatis archanū.

Sextum est crucis supplitium & trāsitus mortis: quā inter latrones pendens totam uelauit gloriā sue beatissime maiestatis.

Septimum sepultura in qua uelata fuit & absconsa tota spes & efficacia sue uite & fructus restauratio nis humane.

Hic est liber clausus flebiliter: qui hodie aperitur letanter: dum eius resurrectionis gloria predicatur. Nam post tres dies sicut ipse predixerat propria uirtute resurgens tanta efficacia se ostendit dominū maiestatis: quod manifeste patet: quod omnia signacula precedentia & operimenta dignitatis sue fuerūt uoluntaria in ipso non necessaria nec conditionis uere: sed dignationis misericordie. Quod secundū Bernardum in quodam sermone septiformi uisitacione spiritus .xl. dierum numero referauit p adaptationem quadam magis q̄ per proprietatem necessariam. Nam in spiritu timoris fuit prima apparitio angelorum quando factus est terremotus magnus: & angeli apparuerunt prosternentes custodes & confortantes pauidas mulieres ut referat signaculū: quia qui fabri putabatur filius hic fabricator apparuit angelorum. In spiritu pietatis apparuit simoni petro: quem pre ceteris de negatione christi rea conscientia confundebat: ut qui uisus fuerat infirmus & inualidus puer appareat habere potestatem etiam dimittendi peccata. In spiritu cōscientie apparuit discipulis pergentibus in emaus scripturas eis exponens & ostendens quomodo p originali culpa mundanda oportuit hoc christum pati. In spiritu fortitudinis apparuit discipulis ianuis clausis ostendens manus & latus in signum uictorie & uirtutis: sicut solent dypeog foramina demonstrari: confortans eos a timore iudeorum qui prius quasi timidus a facie reguli fugerat i egyptū. Quod signū lū maxime referauit apprensus i monte galilee quando dixit. Data est mihi omnis po-

testas in celo & in terra &c. In spiritu consilii apparuit frustra in piscatione laborantibus dum mitere in dexteram nauigii rete consuluit: ut tentatas animas in sinistra & inabyssata in gurgite uentris hostili eriperet a uersutia maligna tempestantis. In spiritu intellectus apparuit illis: quando aperuit sensus illorum ut intelligerent scripturas: quoniam pro nostra redimenda morte necesse erat filium dei crucifigi. In spiritu sapientie apparuit die quadagesimo: quando uiderunt filium hominis ascendere ubi erat prius: qui tamen sub lapide iacuerat tumulatus. Et ideo sicut sepultura totum librum clauserat & quasi in baratrum desperatiōis mentes discipulorum incluserat: sic gloriosa ascensio qua ad dexteram patris sedet oīum credentiū spem erexit: fidem confirmauit & charitatem accendit: dum aperte cognouerunt omnia christi facta & dicta: sūma sapientia dei plena & sūma charitatis pietate referta: ad nostrum curandum morbū: & in ipsum transformandū affectū. Secundo fuit reuelata resurrectionis ueritas que latebat sub mendatio iudeorum: sicut explicatur infra. Tertio mutata est temporū uarietas que latebat sub cōputationis modo. Nam usq; ad resurrectionis noctem dies noctem precessit. Ad significandum lapsū adei qui a die gratie cecidit in noctem culpe. De cetero autem nox precedit diē: in signum q̄ nox nostre culpe ē effugata per renouationē christi gratie que nobis est in resurrectione monstrata: propter quod cantamus hodie: q̄ nox sicut dies illuminabitur.

Quarto propalata est hodie dignitas ecclesie laetens sub titulo synagoge. Nā hodie repudiata synagoga tanquā altera uaschi superba electa est benedicta hester humilis & noua sponsa ecclesia. Legalia enim nō erant mortua nec mortifera donec de latere christi dormientis in cruce quasi noua uirgo formata ē ecclesia christi sanguine lota. Et ideo in resurrectione christi synagoga euauit & ecclesia floruit: & omnis legalis cerimonia simul obiit ita ut nullus ad eas ex tunc seruādas obligatus fuerit: nondū tamē fuerunt mortifera secundū Augustinū quousq; fuit doctrina fidei promulgata. Propē quod hodie singularissime in signū nuptialis copule xpi & ecclesie debent solēniter tā ministri ecclesie q̄ altaria adornari: quia datum est christi spōse: ut operiat se byssino splendenti & cādido. Hec est enim illa noua nupta sponsa agni ostensa Ioanni in spiritu quando uidit hierusalem sanctam nouam descendentem de celo &c. Hec dicta sunt pro reuerentia missę sabbati sancti. In qua singulariter christi resurgentis mysterium explicatur. In qua mystice de nocte facimus meridiem: ut ostendatur q̄ tota cecitas nostre noctis p gloriā resurgentis est in lumine sue diuinitatis cō-

uerfa. Quia uero in dominice resurrectionis gloria innituntur nostre fidei fundamenta sicut dicit apostolus. Si christus non surrexit inanis est predicatio nostra: quia dolores passionis ipsum in infirmitate totaliter defecisse pretenderent: nisi resurrectionis gloria statim post modicum sequeretur. Iohanna dicitur nobis miseratiōe idultū ne bñdicti iesu resurrectio remāeret occulta: & ne usq; i finem sicut ceterorum dilationē acciperet: & tam diu caro mortua iaceret: q; plene ipsū mortuū fuisse constaret. Vtrūq; enim fidei nostre necessariū fuerat: quibus ei iam iudeoz nequitiam uel in uita deseruit: dum & mortuū ipsū fore testantur: & in sepulchro condusū & uana consultatione impietatis sue custodum sepulchri uendicam attestatiōē corrupit iusto resurgentis iudicio perdetentes pecuniam: & retinentes perfidiam ne cōuertantur a suis sceleribus & eius pietate sanentur. Et quia dulce est cogitare gaudium resurrectionis dominice: ideo hunc articulum aliquantulum discendamus. Sane resurrectionis hora in euangelica non expresse declarari uidetur historia: propter quod doctores hic uarie opinantur. Quidā enim dicunt q; resurrexit in aurora diei dominice. Reliqui uero q; in media nocte. Pro quibus multum facit quod antiquorum habet traditio: q; apostoli i uigiliis sancti pasce christianum populum usque ad noctis medium retinentes: & illa hora resurrectionis domini laudes cū populo iubilantes post populum ad propria dimittebant. Cui etiā cōcordat figura sampsonis: qui usq; ad medium noctis dormiens: tunc surgens sōno portas gaze ad supercilium montis duxit & tulit. Quod & uerus Sampson de inferno exiens: cum comitiua sanctorum uere compleuit & portas mortis & seras sua potentia eminenti absorbuit: quia ex tunc nullum electorum suorum expurgatū a sorde peccati mortis auctor a uisione diuine glorie impedire preualuit. Multum autem totum officium ecclesiasticum in resurrectionis missa que cantatur in sabbato sancto uidetur huic opinioni annuere: quia missa illa que nunc cantatur in meridie: antiquitus cantabatur in nocte media resurrectionis dominice. Sed nūc abbreviantes mestitiae tempus: & occurrentes gaudio resurgentis: spiritu sancto dictante complemus corporali aspectu illud quod de illa, sacratissima nocte fuerat ante predictum. Nox sicut dies illuminabitur: & nox illuminatio mea i delictis meis. Unde & in benedictione cerei sepe huius sacre noctis commendatur mysterium: cum pluries iteratur: hec nox est. In collecta autem dicitur: q; deus qui hanc noctem sacratissimam gloria resurrectionis dominice illustras. Figura etiam litteralis pasce iudeorum scilicet liberationis & exitus de egypto: huic uidetur conuenire sententia: quia media

nocte educti sunt de egypto. Media nocte inquit dominus moysi. Ingrediar egyptum &c. Propter quod nullus euangelistarum uidetur loqui nisi de hora qua mulieres deuote que ueniebant cum aromatibus ad monumentum uenerunt. Qua etiam hora & uidetur fuisse factum quod narrat matheus cum dicit q; uespere sabbati idest nocte sabbati que lucefcit in prima sabbati idest que tenebras suas finit in aurora dominice diei: uenit maria magdalene & altera maria uidere sepulchrum: & ecce terremoto factus est magnus: angelus enim domini descendit de celo & accedens reuoluit lapidem. Angelus enim iste non aperuit sepulchrum domino resurgenti: sed uirtutem resurrectionis domini mulieribus sacris ostendit uacuitate sepulchri. Ipse. n. qui moriturus pro nobis clauso exiuit utero uirginis: sigillato exiuit sepulchro: perenniter regnaturus in gloria immortalitatis. Quod uero in aurora surrexit: satis expresse ostendit Augustinus. iiii. de trinitate. Pro hac opinione etiam facit multum: q; sancta ecclesia laudes cātat in aurora in gloriam resurrectionis dominice. Quicquid autem sit de resurrectionis hora nihil deperit ueritatis resurrectionis iesu: cum utraq; hora diuersis modis congrua format mysteria. Ut autem aliquid breuiter uideas de ueritate concordie sacer textus circa uisitacionem sepulchri & apparitiones domini nouenis q; ille sancte mulieres: & specialit̄ deuotissima magdalena tantum habebat cor plenum memoria crudelis spectaculi mortis iesu & imaginatione corporis mortui: quod simul cum aliis in sepulchro recoderant q; nihil uidebantur attendere nec sperare nisi corpus mortuum cum deuotione posse ungere & tractare. Et quia sciebant duram contra christum iudeorum malitiam ebullire: uidentes reuolutum lapidem & angelum christi nunciantem resurrectionem iam factā: non credentes uerbis angeli: sed solū dolore percussē perditōis corporis quod sublatū credebant: uenerunt ad apostolos maxime magdalena. Non est enī inconueniens q; citius cucurrerit que feruentiori agitabatur amore. Item discipuli q; plus ceteris amauerūt: citius cucurrerūt. scilicet petrus & iohannes. Quorum satis curfus actus est mysticus: qui & ipsi discipuli furto credentes corpus sublatū tam merore: q; pauore pstracti ad semetipsos abierunt relinquentes sepulchrum: idest sibi prouidentes propter metum iudeorum. Tunc ergo sicut lucas narrat ille mulieres simul monumentum intrantes: uiderunt angelos stantes: qui eis dixerunt. Quid queritis uiuentem cum mortuis? Quo audito cetera dimittentes sepulchrum & forsitan in illo horto aliquantulum longe facte: sicut iohannes dicit. Maria magdalena stabat ad monumentū foris plorās. Tota. n. ardēs amore iesu & nihil de ipso

in hac uita conspiciens nec sciens ubi quereret eū: in dolore cordis sui fluebat lachrymis circa sepulchrum ubi certa erat preciosum corpus domini iacuisse. Et quia amor impatiens quiescere non sinuit: & semper de nouo sperat inuenire quod querit. Ideo de nouo inclinauit se in monumento iterato querēs dilectū: tūc que duos angelos sedere uidit unum ad caput & alium ad pedes: ubi corpus iesu fuerat: sicut iohannes scribit. Qui dicunt ei. Mulier quid ploras? Quibus illa respondit: quia tulerunt dominū meū & nescio ubi posuerūt eū. De quoque expositione uerborū & istius sacre magdalene plures sancti sacras & longas omelias describunt: quas breuitatis causa dimitto. Potest etiam forsitan esse: quod primo maria magdalena propius inclinata circa locū illum sepulchri ubi corpus iacuerat: & alius aliquantulum longe stantibus intra sepulchri clausurā sola uidit sedentes angelos: & eorum locutiones accepit. Qui quidē angeli stantes sentientes aduenire iesum dominum suum in hortum assurgunt & alius maris ipsos uidētibus tunc dicūt quod solus lucas refert. Quid queritis uiuētē cū mortuis? Conuersa autem maria retrorsū forte propter assurgentiam angelorum quos deuote conspexit assurgere: nesciens tamen querere uidit dominum non recognoscens ipsum: sed ipsum existimans hortolanum: uerūtā tē quia ipse in corde suo & electorum excolebat uirtutum plantaria. Qui dixit ei. Mulier quid ploras? quē queris? Illa audiens relatiuū quem: qui sibi sui cordis referebat amatum. Respondit. Si tu sustulisti eū dicitō mihi: ubi posuisti & ego eum tollā. O amor sic congrua relatione respondens. Quomodo credis magdalena quod hortolanus ille intelligat tuum eū: cum de nullo adhuc fuerit a te mentio facta cum illo. Sed sicut tu intellexisti suū quem: ita & ille intellexit: tuū eū. Et sibi respondisti. Vere enim ipse solus potuit tollere quē tu queris: & ipsum tulit a morte: & in gloriam claritatis euexit: & ipse solus tibi narrare sufficit ubi ipsum posuit. Attende autē quanti uigoris amor in huius mulieris corde flagrabat: licet enim spiritus sanctus in corde eius & ore sic uerba formaret ut operi christi conuenirent: tamen litteraliter ipsa adhuc de resurrectione non sperans credidit istū hortolanū hore cadaueris ipsum forte in aliquo loco uili asportasse de horto. Nec obstat quod ipsa scire potuit quod monumentū fuit ioseph & forsitan hortus: & ideo nō debuit estimare quod predicta causa inde fuisset christus eiectus: quia forte hoc nesciuit uel si sciuir: nō est inconueniens quod sic dolor impatiens de hoc quod non reperiebat amatū sibi illa sola ingereret quod augmentarent dolorē: & alia multa absconderet quod poterat humaniter estimare: propter quod & ipsa arbitrans in aliquo uili loco corpus contumeliose reiectum amore feruens corpus tā magnū: & centū libris aromatum inuolutū: sola asportare in suis bra-

chiis presumebat: cum dicit. Dicitō mihi. O maria fortiter instat: quia iste eum tulit: & iste tibi indicabit: non ut tollas: sed ut gaudeas in amplexu. Tūc dicit ei iesus maria. Que solitam dilecti uocem recognoscens ipsum amore ebrio adorans dulciter uoluit uel saltē pedibus amplexari. Qui eam uolens eleuare sublimius non premisit dicens. Noli me tangere: Nondū enim ascendi ad patrē meū.

Vbi nota: quod ut eam quasi de infidelitate argueret: uel forsitan ut eā humiliaret ne nimis presumeret: quia prima omnium ipsum resurrexisse cernebat: tactū distulit sibi concedere donec secunda uice sibi cū aliis appareret. Quanto autem tunc repleta fuerit gaudio que uiuentem uidit: quē mortuum sublatū credebat: quantoque priuilegio fuerit a christo dotata: que prima omnium dominū uidit in uita gloriosa: & cetens resurrectionē nunciauit domini apostolorum apostola constituta: quis enarrare sufficiat? Recepta ergo consolatione dilecti celeriter cucurrit ad socias eis annuncians uiuere saluatorem. Cūque simul ad apostolos current: occurrit eis iesus dicens. Aue. Et simul cum eis sicut desiderauerat tenuit pedes eius: peruenientes autē ad apostolos & annunciantes eis quod saluator iposuerat: qui petrum pie & misericorditer ex nomine inuitabat: licet nō plene nec ipse petrus: nec alii mulierum testimonio fidem darent: tamen aliquod recipientes respiraculum fidei: & aliquam stillā gaudii ceperunt uerborum iesu que dixerat aliquantulum memorari licet & dispensatiue permitterentur a uise mortis iesu angustia detineri. Tuncque probabiliter creditur quod petrus tali nūcio excitatus iterum in feruore cordis solus perrexit uidere sepulchrum. Et tunc modo quo saluatori placuit sibi benignus apparuit: & ipsum benigne cōfortans & ad spem uenie: & ad suum amorē inflāmans letificauit primo omnium uirorū in euangelio positorū de sua uita beata. Scribit etiam apostolus. i. Corin. xv. quod uisus est iacobo minori. qui frater domini appellatur & ei simillimus fuisse refertur. Qui etiam pro sanctitate uite sue episcopus hierosolimis ordinatus prius in medio apostolorū post receptionem spiritus sancti missā creditur celebrasse. Attende autē quante sanctitatis & circūspectionis & honestatis fuerit: qui multis annorum spaciis in medio iudeorū dura ceruice christū persequebatur cū ipsorum reuerentia remansit illesus: cui soli pro sua reuerentia concedebatur ingredi sancta sanctorū. Mitissimus enim fuit qui sic discrete sciuit eorum furiā supportare. De isto refert Hieronymus quod dolore mortis iesu sautius se nunquam comedere nouerat: nisi christum uideret resurrexisse a mortuis: huic ergo appuit dñs & dixit ei: & his qui cū eo erant. Ponite mensam: deinde panem accipiens dedit ei dicens. Comede dilecte frater: quia filius hominis surrexit a dormientibus. Scribitur etiam in-

euāgelio nichodemi q̄ Ioseph qui christum sepe-
lierat captus fuerat propter hoc a iudeis & reclu-
sus in quodam cubiculo diligenter sigillato: post
sabbatum eum interficere ordinabant. Ap-
paruit ergo ei iesus flēti: q̄ faciē eius exterit & oscu-
lū dedit & ide saluis sigillis i domo p̄p̄a collocauit.

Post modū discipulis duobus ambulanti-
bus in emaus iūctus est iesus in specie peregrini. Illisq̄ co-
gnoscentibus dominum in fractione panis: & re-
uertentibus in hierusalem cum innenissent cōgre-
gatos. xi. letantes de apparitione simonis petri: &
ipsi narrassent que gesta erant in uia: & quomodo
cognouerunt eum in fractione panū. Post hec ite-
rum thoma absente ianuis clausis stetit iesus i me-
dio & dixit eis. Pax uobis: sicut lucas refert & loā-
nes. Et post dies octo iterum stetit iesus i medio
eorum p̄nte thoma: & palmandas sibi prebuit uul-
nere cicatrices. Post hoc. xi. discipuli abierunt in ga-
lileam: & in monte thabor ut creditur: ubi cōstitue-
rat illis iesus ubi & illa solēnis apparitio: de qua &
ante mortē & post resurrectionē: tam per se q̄ per
angelos promiserat: facta fuit: ubi singulariter eum
adorasse dicitur: licet enim nō sit dubitādū q̄ quā
docūq̄ eis apparebat: eū cū multa reuerētia adora-
bant. Hic tamen singulariter scribitur: ut per hoc
istius apparitionis excellentia demonstraretur. Visū
etiam ipsū narrat Apostolus. i. Corin. xv. plus q̄ quā
gentis fratribus simul. Quod ubi factum fuerit &
quomodo non refertur. Discipulis autē adhuc exi-
stentibus in galilea: iuit quadam die simon petrus
& filii zebedei: & thomas q̄ dicitur didymus: & alii
ex discipulis eius duo & nathanael septem. s. disci-
puli picari ad mare tyberiadis: & tunc eis iterū ap-
paruit stans in littore comedit cū eis: & petro de
suo amore examinato sibi oues pascendas cōmisit.

Habes ergo preter apparitiones diei ascensionis
xii. hic descriptas: quarum octo solum in euange-
lio continentur: & due in die ascensionis: & sic sūt
decem in euangelio. Due in epistola beati pauli:
una ioseph in euangelio nichodemi. Credēdū ē
autem q̄ dilectus ille iesus infra illum quadrigena-
rium sacratissimorum dierū numerū: qui inter resur-
rectionē & ascensionē defluxit pluries q̄ scriptū sit
discipulis suis apparuit: licet non sine spiritus san-
cti ministerio sit scriptū quod scriptum est & qd̄
omissum ē occultatū. Dicit tamē Augustinus. Nō
oīa scripta sunt que dominus cum ipsis discipulis
fecit post q̄ surrexit a mortuis. Crebra autem eius
erat cum ipsis conuersatio: loquitur autem de tem-
pore suprascripto. Quia uero de sacre matris sue cō-
solatione aliqua post resurrectionē nihil euangeli-
ca narrat hystoria: non inde credendum ē q̄ iesus
sauus consolationis & gratie: qui omnes alios tan-
tum studuit consolari: oblitus sit solacium excessi-
ui illi impendere: quam solā nouerat sue mortis
in plenitudine amaritudines degustasse. Sed qa cu

ra erat spiritui sancto per euangelicas illas apparitio-
nes describere que carnalibus hominibus de chri-
sti resurrectione possent fide dignum testimoniū
perhibere: & maternus effectus in eorum oculis
minueret uirtutem: ideo nullam posuit apparitio-
nem ex testimonio matris: nihilominus in rei ueri-
tate in omni natura creata post ipsum iesum non ē
tantum testimoniū ueritatis: quantum in lingua
materna. Nec cui tantum credere debeat mens de-
uota. Sed in hoc imperfectioni carnalium est con-
sultum quorū cecitas ex inferta malitia: omnia dei
dona & facta tantum nouit minuere & cauillatiōe
sue mentis ad inficiendam ueritatē semper itra sui
cordis cauernosa uolūtate lutamina: & ea que pu-
rā ueritatē astruunt: nec uult nec potest ex seipsa re-
cipere: sed solo spiritus sancti lumine illustrata ipsa
pōt credere & amare. Aliud est spiritus sancti mo-
tium: quo nihil post resurrectionē de matre: & an-
te per pauca euangelii uerba inseruit: quia illa ma-
tris & filii familiaria colloq̄a & amoris signa subli-
mia tantum debuerunt humanā capacitatem exce-
dere q̄ elegit ipsam plus sacro silentio honorare.

Quantū. n. personalis unio & materna digni-
tas excedunt statum creature cōmunis: tantū mu-
tue confederationis inditia: que inter illos duos
sūmos dilectos & diligentes. s. matrem & filium
in mutuis respectibus fuerunt: mentem superant
omnis nostre apprehensionis infirme.

Posuit tamen fundamenta ex quibus mens ap-
ta maiora concludit q̄ possit littera uel lingua nar-
rare: ut puta q̄ modum sue conceptionis altissime
angelo nunciante: & spiritu sancto superueniente
describit: & eam ut dolorosam matrem unigeniti
dei: & in dolore morientis pro nobis iuxta crucis
stipitem collocauit. Quod si uerum est: imo quia
uerum est illud apostoli. Si socii passionū estis: si-
mul & resurrectionis eritis. Mensura tu postea quā
tum ipsa uirgo fuit resurrectioni filii sociata: uade
non dubiam q̄ eā primo letificauit sue resurrectio-
nis gronose notitia. Quod etiā sancta ecclesia ui-
detur inuere: que ipsa die stationem facit rome ad
sanctam mariam maiorem. Si enim uelis argue-
re q̄ sibi nō apparuit: p̄mo quia euangeliste nō di-
cunt: concludes impie: q̄ ipsum nunq̄ uidit in re-
surrectionis letitia: quia sicut nec primo. Sic nec ul-
timo nec medio referunt iesum cōspectui apparuit
se materno. Attende autē q̄ si quis contentiose
uel forsitan deuote uult textu deserte euangelii &
dicere q̄ corporali aspectui primo apparuit pecca-
trici: possit sic merito utriq̄ sensui tua cōuenire de-
uotio: ut distinguamus duplicis uisionis modum
Vnum corporalis aspectus
Alium mentalis intuitus.
Primus est debilis & infirmus: & sepe multe dece-
ptioni & uanitati subiectus. Secundus est stabilis
certus & clarus: qui de leui non nisi purgatis mētī

tibus exhibetur. Esto igitur q̄ primum aspectū
 pro quodam speciali priuilegio bonus iesus pecca-
 toribus uoluerit impartiri: non mihi dubium ad-
 minus: q̄ certissimo mentis intuitu christi resurre-
 ctionem uidit: & certitudinaliter cognouit: firmū
 tenuit: & iocundissimis amplexibus costringit. Huic
 autem aspectui q̄ parum comparatiue asserat ex-
 trinsecus intuitus oculorū: de facili non credit car-
 nalis mens tota immerſa sensibus suis. Sed mens
 eleuata deuota & talibus assueta: & dare intelligit
 & experimento cognoscit. Huic at̄ sententia suffra-
 grare uidetur: quod expresse dicit Ambrosius lo-
 quens de apparitione facta magdalene: qui. d. non
 dum discipulis apparuerat: nec ipsi genitrici. Cui
 etiam non modicū affert suffraginū quedam pro-
 fixe contēplationis deuotio uirginis matris de fi-
 lio resurgente: quam quidam sanctus intexuit p-
 ixiō sermone quem & abbreviando interſero: di-
 cit enim q̄ mens uirginea tota uulnerū filii cauer-
 nis inclusa: & intra ipsius sepulchri angustias cōse-
 pulsa: uicē ut sic loqui liceat anime boni iesu sup-
 plebat in sentimento dolorum passibilis carnis.
 Cūq̄ ipsa per spiritum sanctum illuminata resurre-
 ctionis horam sentiret instare: aduenientem ani-
 mam filii: ut in propria gloria assumeret corpus
 suum sic deuote allocuta est dicens. Quid tu dile-
 cte fili aduenisti facturus. Si uis me tecū absorbere
 in gloria reddendo depositū quod sola custodio.
 Si at̄ in passibili carne uiuente me tuo uis dolore p-
 uare: & has tui corporis fissuras in quibus sola ui-
 uo: tua uis medicina sanare nisi cum pacto nō an-
 nuo. Nunq̄ enim tu filii dilecte in ista carne passi-
 bili tuo uoluisti priuari dolore. Et nunc quare me
 uis facere tue conformitatis exortem? An hoc ego
 a te merui que tibi cōmorta & concrucifixa a me
 euulsa: tota in tuos saltui dolores? Aut me ergo i
 tuā assume gloriam: Aut sicut iam dixi: mihi dimit-
 te tui doloris agustia. Cui bñgnissimus filius deuo-
 ta cōsolatione respondit. Mī mea dulcissima non
 potest pusillus istorum filiorū tuorū: grex tua nūc
 societate priuari: omnes enim deficient nisi tue fi-
 dei fulcimēto firmentur: & nimis durum esset eos
 simul me pastore & patre: & te matre & magistra
 priuare. Multus est mihi per eos populus acquirē-
 dus qui de uiscerum tuorum charitate procedet.
 Patienter ergo ser dulcissima mater q̄ te ad tēpus
 cum eis relinquam: & meum corpus in gloriam
 maiestatis assumā. Cui deuota mater ait. Hoc est
 quod attente considero: quia i tua sacratissima cru-
 ce moriens in dolore mihi recōmendasti Ioannē.
 In quo & tu omnes includēs: omnes electos i me
 is uisceribus idulisti. Quomodo ergo eorū apud
 te operiam multitudinē peccatorū si mihi tue car-
 nis abstuleris palliū? Quomodo ergo lauabo eorū
 deformes facies si mihi sanguinis tui abstuleris la-
 uachrū? Quomodo etiam eos tuorū uulnerū cru-
 cifixioni configam: si ipsorum uulnerum non ap-
 paruit signū? Quomodo etiam eos in tua morte

sepeliām: si eiusdem mortis tue mihi abstuleris gu-
 stū? Istis fili mī dilecte p̄uideas: & mihi tue passio-
 nis instrumēta: clauos: spinas: crucem & lanceam
 cū tuis doloribus derelinquas: quia sine his i me
 passibili non uiuo carne. Scis. n. fili dulcissime q̄
 nunq̄ tue uoluntati uel modicū restiti: & ideo si
 cōpleas desiderium meum: reddo tibi carnis sub-
 stantiam: quā de uirginitate mea concepi. At
 dulcissimus iesus totus flagrans amore materno i
 auditu sic dolorose querele ac amorose. Mater ait
 dulcissima uideo q̄ mea glorificatio per omnia ti-
 bi placet: tibi mee mortis & acerbi doloris relinqui-
 thesaurum: instrumenta passionis tue menti infi-
 go: clauos comede qui manus meas & pedes cru-
 deli dente roderunt: spinas glurias: quas humor
 mei cerebri in meo humectauit dolore: lanceam in
 tra tui cordis archanum includas: que meum cor
 aperiens intra mea penetralia est sacra: crucem am-
 plexaris: & in ipsa requiescas: que meo inebriata sa-
 guine omnibus mee passionis filiis tota dulcescit.
 Nec credas mater dulcissima: q̄ mee passionis the-
 saurum quem tecum. xxxiii. annorum curiculo cō-
 gregauī & cōsumauī: uelim de mea memoria tolle-
 re quantūcūq̄; beatus resurrectione. In ipsa mei
 corporis gloria apparebit figura uictorie: & aperta
 relinquam uulnera quantūcūq̄; sanata per q̄ dul-
 cissima mater mea ad cordis mei dulcissimum tha-
 lamū & patulum habebis introitum ut ad me in-
 trans: & ad filios exiens non possis offerre quod ue-
 lis & tuis tribuere filiis: & ipsos pro tua uolūrate re-
 condere & introducere intra mei intima cordis.
 Exurge ergo gloria mea: quia cōsumata est resurre-
 ctio mea. Tunc mater tota transformata in gloriā
 resurgentis filii ipsum dulcissime se alloquentē au-
 diuit. Resurrexi & adhuc tecum sum alleluia: posu-
 isti sup me manū tuā: mirabilis facta est sciētia tua
 alleluia ut habetur in introitu. Et primo honori de
 hoc mille milies alleluia. In quo filius introducitur
 subito in gloria maiestatis menti matris apparens:
 ipsam āplexans & osculans & ipsam totam in glo-
 riam resurrectionis sue transformans: ingerit sibi
 sue resurrectionis presentiam: & indiuisibilem sue
 societatis copulam: cū dicit. Resurrexi &c. Et de tā-
 ta cōpassione & lamētatione sue mortis regratians
 dicit. Posuisti super te manū tuā. Manus enim hic
 cōparationem uirginei cordis significat: que tota
 fuit super filii morte effusa. Et quia in tantis dolo-
 ribus nihil perdidit de fidei claritate: & in omni-
 bus se habuit sicut diuine sapientie splendor exigit
 ideo illam excessiue cōmendans dicit. Mirabilis fa-
 cta ē sciētia tua. Et ideo ambo simul dulcissima
 mater mea iubilemus iocundissimū alleluia. Huc
 usq̄ pōt uidere q̄ in contēplatione & uirginis ma-
 tris & filii pro die resurrectionis sanctus iste deuo-
 tos suos ostendit uolatus. Ex quo satis pōt parere
 q̄ qcquid sit de corporali aspectu: nullum dubium
 illi fuit de mentali intuitu: propter quod certissima
 ad sepulchrum non uenit: quod uacuum fore sci-

uit. Et licet ipsa eēt multiplici doloris collisione q̄f
fata: tamē etiam reptando ad monumentum uenif
set: pre dulcore corporis filii amplexandi si posset
nisi sibi certissime de resurrectione constaret. Attē
de autem q̄ disputatio superius facta loquirit de
cordiali affectu: & uenissimā quantum ad intentio-
nem spiritus sancti in mentem sanctorum dat cō-
tēplandi materiam. Cum enim inuisibilia dei non
nisi mō nro possumus apphēdere: licet nobis ad
nr̄um adiutoriū scdm̄ nr̄m mōm conueniētia si-
gna conformare: imo ipse sp̄s sc̄s format: ut
nostri corporis torporem attendat. Sicut enim di-
cit dionysius nō est possibile superlucere nobis di-
uinum radiū: nisi sacris uelaminibus circūelatū
Et ideo sicut sacra scriptura introducit deum habē-
tem manus & os: aures & oculos: & alia corporis
mēbra: & nunc oculos dicitur claudere: nunc aperi-
re: nunc obsurdescerē: nunc audire: nunc loqui: nūc
tacere: nunc faciem hilarem pretendere: nunc tur-
batam. Ex quibus omnibus manuducitur no-
stra infirmitas: ad intelligendum q̄ sua in se imuta-
bilis prouidentia per suos effectus in nobis uarias
dispositiones prouidet ut oportet. Sic & per ista q̄
sancti in suis contēplationibus scribunt: & mente
conciipiunt eorum gustui datur participium: & eo-
rum intellectū datur speculum illorum ineffabili
um luminum: & amorosorum gustuum que mēs
materna in diuersis actibus a filio suo: & a tota tri-
nitate recepit. Sed in deuota mens ignorans cōmo-
tiones cordium & influxus spiritualis amonis &
assueta paganitas manducare se necias. i. ispidā so-
phismata in sua deuotione & cordis ariditate sepe
talia deridet. Circa apparitiones autem sensibili-
les resurgētis iesu attente nos notare conuenit:
quomodo ipse pius dominus eandem humilitatē
benignitatem & charitatem se retinere mōstrauit
post sue carnis gloriam: que in sua peregrinatione
nobis imitanda ostenderat. Quante enim pietatis
fuit: & consolationis ad peccatores deuotos: q̄
primo apparere uoluit magdalene. Et ut huius pie-
tatis exprimeretur affectio. Marcus in ipsa magda-
lena flagitium preterite offensionis cōmemorat
cum dicit. Surgens iesus mane prima sabbati: pri-
mo apparuit marie magdalene: de qua eiecerat se-
ptem demonia: quasi dicat. Vide quia qui propter
peccatores mortuus est: peccatoribus sue resurre-
ctionis gloriā conquisiuit. Vnde & huic principali
peccatrici primo apparuit. Simul & nota q̄ amatus
iesus amati peccatrici uitā rependit. Quia enī plus
oibus amauit & sollicitius q̄siuit: & ad monumētū
cū lachrymis perseuerauit. Prima omnū uidit glo-
riā resurgētis: ubi & simul attēde: q̄ q̄ resurrectio
ad uitā beatā est status omnino superans cognitio-
nem pegrinantis nature. Ideo licet x̄ps passus fue-
rit in oculis omnū: per hoc ostendēs nostre condi-
tionē nature: & quid nostre malitie debebatur: nō
tñ resurgere debuit i oculis peccatorū. partim ne di-
uina pandant indignis: partim etiā quia resurrectio

gloriosa non est status nostre cōditioni cōueniēs:
parti ēt ut seruaret ordo hierarchicus: quo tā subli-
mia conueniēti ordine solis electis manifestarent
amicis. Et hoc primo mediantibus angelis: quoz
ē nobis reuelare diuina: ut sic p̄ eos manuducti &
elevatori tandē mereamur imediate uidere iesum fa-
miliariter apparentē. Et ideo bt̄us petrus dicit i act.
loquēs de resurrectione. Dedit eū manifestum fieri
non omni populo: sed testibus p̄ordinatis a deo
nobis q̄ manducauimus & bibimus cū illo postq̄
resurrexit a mortuis. Et attende q̄ in his contē-
pribiles mūdi elegit: qd̄ & cōueniēs fuit: q̄t enī in
creatione rōnalem naturam in alta nobilitatis subli-
mitate cōdiderat: & nobiliores i ea sicut lucifer &
adā bonitari creatoris illuserāt de sua alta sup̄bien-
tes natura. Ideo nunc reformator nature & glorie
assūptus hō iesus nobilibus & sapiētibus & de se
presūmētibus digna punitione illulit. dū ipsis eie-
ctis pauperes simplices & despectos elegit discipu-
los ad sue redēptionis cognoscendū mysterium:
& nūc etiam ad nunciandū sue resurrectionis glo-
riā ipsūmet dilectis discipulis magdalēnā quondā
peccatricē elegit. Conueniēs. n. hic ordo fuit
reformatiōis hūane: ut m̄ter peccatrix prim̄ reco-
gnosceret & nūciaret gloriā resurgētis: q̄ trāsgressi-
onis foueā prima fouit. Vnde & m̄ter homines etiā
ipsū petro piscatori: & qui eū ter i passione negaue-
rat primo apparuisse refert. Nec tibi uideat petrus
ceteris discipulis fuisse debilior: qui eū nō negasse
legūt: q̄ i amore impares petro saluatore ductum
p̄ nobis ad uictimā citius reliquerunt: & maiori ti-
more p̄teriti non secuti sunt eū in attriū principis
sacerdotū: ubi posset de x̄pi examinari notitia. Vn-
de fortior ille miles est q̄ uulnerat in prelio q̄ qui
timore nec belli campū intrauit. Hoc dixi q̄ sepe
electoz casus etiā in eis maiorum sūt signa uirtu-
tum quātūcūq̄ dum durāt sepe sūt pessimi q̄ etiā
eterna dānatiōe submergerēt: nisi sup̄ manū cade-
rent saluatoris: q̄ eos sua grata pietate ipsis facit co-
operari in bonū. Propter qd̄ de electo canit dauid
ps̄. xxxvi. Cum ceciderit non collidetur: q̄ dñs sup̄
ponit manū suā &c. Impius autē cum cadit non
adduciet ut resurgat. Circa autem illam appa-
ritionem qua dilectus iesus i specie peregrini disci-
pulis in uia tertius iunctus est comes. Attēde
quante dignationis fuit: q̄ sic in specie peregrini
itinerans cum ipsis uadit: loquitur: confortat: argu-
it: inflammat: & scripturas exponit. Nonne tibi uide-
tur bonus iesus ad primordia sue humilitatis redi-
se? Attēde ergo anima mea misera: & in nullo
tuo statu humilitatis tibi pebite uirtutē relinque:
quia dei filius iesus: cuius humilitas ē sola digna-
tio pietatis illius noluit actū omittere propter glo-
riam resurrectionis assūpte. Diligēter nota mutua
diligentis christi & discipulorum colloquia: quia i
ipsis magna deuotionis materia ē absconsa. Vere
enim ille solus est peregrinus in hierusalem: non i
illa que sursum est: sed in illa in qua pax carnalis

conquiritur: & homicidii scelere iesus xpus occidit de quorum conuersationis contagio: benedictus iesus nihil cognouit per opus in sua carne passibili. Vide autem quomodo confundit illorū superbiam: quia semen diuini uerbi spargere nolunt nisi personis sublimibus & multitudinum populorum. Istis enim non de apostolorum numero quos maiores efficerat: & solis duobus tā copiosum sermonem labia illa sancta distillauerunt dulcitericipiendo a moyse: & in omnibus prophetis & scripturis mysteria sue passionis & gloriose resurrectionis aperiens. Attē de autē quomodo eorū oculi tenebantur ne eum agnoscerent: quod sicut Crisostomus dicit forsitā opere fiebat sathane: qui exigente uacillatione fidei ipsorum: permittebat iuste eos a resurrectionis cognitione tardare. De specie autē peregrina & simili bus infradicetur. Sed nota cū appropinquat hospitio: quare iesus longius ire se finxit. Nihil quidem illa inoffuscabilis ueritas duplicitatem fecit: sed in tali modo illorum charitatem accendit: que si nō exarsisset in maiorem coactionem pretendenti recessum forsitā fuissent indigni: quod ad illorum declinasset hospitium. Etiam talem foris se exhibuit: qualis apud eos in eorum conceptibus fuit. Ipsum enim adhuc peregrinū estimabat a uita: & ideo ire sese longius finxit: quare uere longe & supra id quod credebant eos eleuare disposuit: dū eos ad credendā gloriā illius de cuius morte tristabant euexit. Vbi sicut dicit augustinus: nota quod hoc non ad mendacium pertinet. Non enim omne quod fingimus mendaciū est: sed quando illud fingimus quod nihil significat tūc ē mendaciū. Cū autē fictio nra iserit ad aliquā significationē: nō ē mendaciū sed aliq̄ figura ueritatis. Alioquin omnia quae sapiētibus & sanctis uisus uel etiam ab ipso domino figuratiue dicta sunt mendacia putabuntur: quare secundū iusitātū itellectum non consistit ueritas in talibus dictis. Sicut autem dicta: ita finguntur & facta sine mendacio ad aliquā rē significandā: hec augustinus. Discipuli autem recepto domino in sue carnis hospitio ipsū i fractione panis agnoscunt. Procul autē abiiciatur illud fabulosum figmentū: quo dicitur quod christus sic panem consuerat frangere manibus curioso. Sicut ceteri cū cultello scindunt: & ideo dicantur tali signo discipuli dominū cognouisse. Non enī est credendū quod sapiens iesus in omnibus actibus suis talem modū panē scindendi accepit qui nulla leuitate uel curiositate: sed sola necessitate uel utilitate operationes miraculosas effecit. Et iste modus dicendi multū diminuit de istorū discipulorū in hac uisione solatio. Tunc enim magis uidentur fingnū cognouisse quod dominū. Nec illius benedictae faciei contuitu: sed i solo panis signo sui gaudiū materiam receperūt: propter quod sicut narrat Grego magis ex merito receptiois dñi ad hospiciū & ministrandi sibi tanq̄ peregrino cibū necessariū aptum est illoꝝ oculorū impedimētū: ut qui in auditu uerborū non cognouerūt ipsum. In cōplemēto opere

intuerēt dilectm. Vt p hoc significaret quod auditores legis nō iusti sūt apud dñm: sed factores legis iustificabūtur. Sicut etiam dicit Theophylus. p hoc inuitur quod sumētibus sacrum panem corporis dñi dignē aperiantur eorū oculi ut eū agnoscant. Quod non de corporalibus quos etiā isti discipuli aptos habebant in uia: sed de mentalibus intelligēdū. quibus spūale percipitur lumen: licet nō sit inconueniens: quod uel ex pte xpi sapialiter disponentis put infra dicitur: uel ex pte hostis eorū corporali aspectui pberetur obstaculum. Quod in recepto beneficio xps amouit: & tunc arbitror subito & in pūcto ipsos uiddisse dilecti iesu faciē usitatā: & statim post ipsum euauisse ab eorum aspectu. Quod si quis uelit extendere quod sic curioso panē fregit hēat sibi. Moraliter autem i hac benedicta apparitione instrumur quod nos qui dubium iter facimus: debemus huius peregrini desiderare cōsortium. Nos autem peregrini uere a terrestri paradiso unde exlauimus per peccatū: ad celestē paradisu uocati sumus. Et ideo propter insidiantes latrunculos benedictū iesū qui de celo uenit: certū ductorē habemus: si tñ ipsum nobiscū manere cogamus: propter quod discipuloꝝ peregrinatio cū iesu hic ponitur nobis in exemplū & de hierl m in emaus. i. de terrestri in celestē: quia emaus mī festina interpretatur significans illam requiē ad quā festinare debemus. In hac autē pegnati one quattuor sunt gradus.

Inchoatur euim in seruore celestium desideriorum
Proficit in merore orationum & salubriū eloquiorum.

Progreditur in uigore operū uirtuosoꝝ

Cōsumatur in dulcore gustuum diuioꝝ. In hoc gradu est in itroitu paradisi & ista desiderata sūt i pcessu huius pegnationis. Nā.

Primo se eis associauit

Secundo confabulari cepit

Tertio coactus perstitit

Quarto inuitatus ad cenam.

Sedit & panem confregit. Associat enim se desiderantibus Confabulatur cum orantibus: perstitit cū operantibus: cenat cum gustantibus gaudia sempiterna. Sed attende quod sepe in primo gradu ostendit se ignotum. In secundo peregrinum. In tertio quasi fictum. In quarto sublatum. Et licet ista diuersimode possint mysteriari: tamen hic attende cōditiones discipuloꝝ qui representantur ut ceci: ut tardi: ut tristes: ut stulti. Ignotus est enim iesus ceci: peregrinus tardis: fictus tepidis: Absens stultis.

Inchoatur ergo peregrinatio nostra qua ad patriā surgimus in seruore desideriorum celestium: quia sicut peregrini longe exulantes debemus ad patriam anhelare & hoc facit iter festinanter aggredi. Festinamus igitur & nos ingredi in illam requiē. s. celestē hierusalem: que est mī nostra. Quod quidē fit: cū anima preientorū oblita deserit peccata uilia: & contemnit caduca temporalia: & tñ anteriora se extendit: cogitans & reputans sola celestia: Nec tñ

meas q̄ egestas cōtemnenti: nec tentatō preualeat
desertenti: quia statim xp̄s se associat sic desideranti:
desiderare enī est ire: quia passus aīe sunt affectus.
Ipse inq̄ iesus appropinquās ibat cū illis. Adest
enī xp̄s desiderantibus adiuidū contra hostis i-
sultus: & ad supplendū quātū expedit corporales
defectus. Nec mirens si eum tecū non uidesambu-
lantem: quia oculi corū tenebant ne eū agnoscerēt
Ignotus est enim adhuc cecis: quia post desertō-
nem pcc̄i uel abiectionem mūdi adhuc tenētur ocu-
li lūmpiditate prauē consuetudinis & reliquis ten-
rationum que remanent post pcc̄m. Huius exē-
plum habetur in thobia qui angelum nō uidebat
peregrinante: & ab hoste & penuria liberantem: sed
estimabat eum hoīem. Sic sic nimis sepe conti-
git in expte menti: que illa que diuinitus facit & p̄
influxus sp̄s sancti cognoscit sepe pprie industrie
ceca attribuit: que reprehendit cum lo. primo dī. iu-
deis. Medius uestrū stetit que uos nescitis. In cuius
cecitatis p̄sōa accipit uerbum: iob. Si uenerit ad
me non uidebo eū: & si abierit nō intelligā: & tam-
p̄ns est & parus bonus iesus: qui dicit: Marth. viii.
Si dimitto eos ieiunios in domū suam deficient in
uia: quidā enim ex eis de longe uenerūt. Non ergo
timeat nostra miseria: quia Raphael. i. xp̄s iesus dei
medicina nre peregrinationis itinera nouit: & ten-
tatus per oīa nostre nature penalia pambulauit. Et
ideo ex cōpassione expientie nobis socius erit: & sa-
nos ducet & reducet usq; ad sue diuinitatis aspectū

Sed heu quia sepe remanet bonus iesus in hieru-
salem: & non cognoscūt parentes: maxie prelati ec-
clesie qui ipsi debēt in subditoꝝ mentibus etiam
p̄turire: sed estimant eū esse in comitatu multorum
equoꝝ & seruentiū & sollicitudine mundanorum
& abundantia ferculōꝝ: utinā cognoscentes ibi esse
iesum eadē hora inspiratiōi cōsentirent & cū sanctis
xp̄i pentibus reuerterēt in hierusalem: a qua per
malitiā transgressionis recesserunt requirētes iesum
Sed ceci sunt multi ex eis nec p̄nt uidere lucernā
dñi donec extinguat socii heli. i. Regū. iiii. qui pre-
ciositate diuinā inspirationū derelinquendo iesū
estimare nolūt donec extinguat eis oīno: quia tūc
solū recognoscūt qñ inflata uexatio intellectui dat
auditū: qñ. sc̄. cum heli de sella dignitatis cadētes re-
trorsum fractis ceruicibus expirant in infernum.

Secūdo p̄ficit nostra pegrinatio in merore ora-
tionū & salubriū eloquioꝝ: quia post desideria se-
quūtur suspiria & confabulatur & orant deū sibi da-
re salubria remedia: unde & hi loquebant de his q̄
acciderant: pegrini enim loquebantur de uia: passio
enim xp̄i est uia ad patrem: propter quod eis xp̄s
etiam materiā locutionis augmentat. d. Qui sūt
hi sermones quos confertis &c. quasi ipse ignora-
ret que tñ p̄tulerat. Sic sepe se intelligere dissimulat
que oramus: que tñ intus inspirat: quia pegrinus ē
tardis: & ad hoc dissimulat: ut in nobis augeat qd̄
desiderat. Tu solus inquit peregrinus es? O q̄ mī-
ra essent hic cogitanda aīa mea: quō iste tuus iesus

est solus peregrinus: sed p̄sequamur quod incepi-
mus. O stulti inquit & tardi corde: quid dubitatis
me uobiscū esse: & uos in utilibus fauorabiliter ex-
audire: Non enim debetis dubitare q̄ uos uelim re-
linquere: p̄ quibus uolui mortem portare: unde &
eius longa facta predicatio discipulis ad hoc tēdit.
Huius exēplū pater: Gen. xliiii. cū ioseph suis fratri-
bus peregrinū se offert: & quasi ad alienos durus
loquit: quos tñ gratis pascit & eis diuitias egypti
tribuit. Sic & iesus apparuit extitaneus magdalene
quā sincere dilexit. Tertio progreditur nra pere-
grinatio in uigore uirtuosōꝝ opoꝝ quia uirtuosa
operatio singulariter cogit xp̄m ut nō deserat opā
tem. Coegerūt inquit eū dicētes. Mane nobiscum
dñe &c. Aduespascit enim opantibus nisi xp̄s ima-
neat: quia lux boni opis eis per fastidiū tenebre sc̄it
nisi succurrat brachia pietatis xp̄i qui oīa opera nra
operatur in nobis. Vnde aīa que se sentit deficere i
ope penitentie cogit recedatē iesum frequenti p̄-
ce allegādo audacter: q̄ nisi xp̄s remaneat: eius ad-
uespascet intellectus & recedet de affectu eius: & af-
fectu sol igneus charitatis. Nec mirens si se finxit
longins ire: & a te recedere: & in labore deserere: quā
fictus est tepidis: unde & isti erant tristes: quod fa-
cit accidia: & ideo finxit se uelle recedere: ut sic te pos-
set de tristitia redarguere: ac p̄ hoc a tepiditate excu-
tere: hilarem enī datorē diligit deus. Tamē scias q̄
p̄pter hoc uenit ut tecū remaneat si tñ coactus fuit
charitate. Huius exēplū pater i abrahā: Gen. xviii. q̄
importuna & efficaci p̄ce dñm ad prandium retinu-
it ne transfret & sibi hilariter preparauit. Et nota q̄
ibi subdit abrahā dixisse dño: siue angelus ipsius
Idcirco enim declastis ad seruum uestrū. Quarto
terminatur dieta nre peregrinationis in dulcōre
gustuum diuinōꝝ qñ peregrinus perueniēs ad ho-
spitium cum gaudio epulatur. Ex quo enim mens
intrat ad secreta dei rimanda p̄ altas meditationes
quasi ad mensam xp̄i sedet: ubi & minutati sibi di-
uina franguntur: & tūc incipit dulcedinem dei co-
gnoscere: & quasi quasdam micas dei suauissimas
de gustare: unde & hic sequitur q̄ factum est dum
recumberent q̄ ipse accepit panem benedixit ac fre-
git: & ipsi cognouerunt eum in fractione panis.

Sed nō mirens si cognitus se absentat: quia sub-
latus ē stultis. Stulta n. mens nostra si sēp reficeret
a xp̄o: sepius superbiret: unde ut ardentius quera-
tur quando sepe mens assecurata fuerit se absentat
quouq; stulticia nostra purgetur: ut nostra igno-
minia & malitia cognoscat. Vnde & dicunt. Nōne
cor nostrum ardens erat in nobis: quasi dicant. Ar-
demus dum incendit: frigesimus dum relinquit.
Et per tales saltus reducit anima ut cognoscat: q̄
in se & a se est omne malum: & a sola christi gratia
prouenit sibi bonum. Cuius exemplum pater
in sponsa: Cant. v. Surrexi inquit ut apparerem di-
lecto meo: at ille declinauerat atq; trāserat. Ideoq;
debet queri per uicos & plateas ciuitatis: unde &
ibi subditur. Anima mea liquefacta est ut dilectus

locutus est mihi quæsiui & non inueni illum: uocaui & non respōdit mihi: ubi & sequitur ardentissima inquisitio. Sic etiam conuectens cum discipulis assumptus est ab eis: Act. primo. ad eorū corda ardentius excitanda. Cuius rō secundū Aug. de trinitate est q̄ quanto crescit desiderium rei habende: tā maior est fructus rei acceptæ. Alia rō dispanctio nis christi ab anima sepe est nimia curiositas uolendi eius perscrutari secreta: a qua reuocet sp̄s s̄m sp̄s s̄s: Can. vi. Anerte oculos tuos a me. i. me curiose perscrutari omitte: sed simpliciter dilige & reuereri quod dignor concedere: quia ipsi aduolare fecerūt. i. curiositas inuestigationis mee meruit subitum recessum & reuocationem tui. Quod etiam dicit̄ i Ecclē. Dixi sapiens efficiar: & ipsa longius recessit a me. Sic itaq; cum peregrino iesu pergamus uiam salutis nostre & hospitemur in hospitio uirtutum in quibus ipse benedictus iesu suas mansiones sacrauit. Sed & tabernas ibi instituit: ut peregrini nō deficiant pre labore. Primum hospitium fuit in domo paupertatis & indigentie: in quo hospitatus fuit in prima dieta natiuitatis sue. Huic hospitio reliquit hospitalarium statum apostolicum: qui gustat de taberna regni celorum: que est media huic hospitio intendenti. Secundum hospitium fuit in domo puritatis & mundicie. In quo fuit hospitium secunde diete. i. conuersationis uirtuose dilecti iesu. Ad quod peruenitur per uiam austeritatis & penitentis. Sed hic locatur abundans taberna cōtemplationis dulcissime. Quia beati mūdo corde quoniam ipsi deum uidebunt. Huic hospitalarium dimisit sanctum uirginum chorum: quarum est iugiter cantare dilecto. Tertium hospitium est in domo hūilitatis & modestie. In quod itroductit tertia dieta. i. christi doctrina. Discite inquit a me quia mitis sum & hūilis corde Mat. xi. Huic hospitio reliquit hospitalarium sanctorum pontificum & confessorum cetum: qui in luctum humiliationis sue & mititate exemplantatis uite satagunt per xpi doctrinam in hac domo subditos recreare: qui & singulariter gustant de taberna altitudinis diuine: quia magna gloria dei solius ab humilibus honoratur: unde hūiles singulariter dei summum gustant & nihilum creature. Quartum hospitium est in domo pb̄itatis & constantie. Ad quod deducit quarta dieta. i. christi passionis acerbæ: per quam est eius constantia probata. Huic prefecit hospitalarium sanctorum martyrum exercitum qui inebriabantur de taberna uulnerum crucifixi: quia christo in carne passo & ipsi eadem cogitatione armantur. Quintum hospitium est in domo equitatis & iustitie. In quod itroductit quinta dieta que fuit de crucis angustia in mortem & sepulturam. Huic prefecit aliū hospitalarium. i. statum doctorum & speculantes tam durum iudicium super dei filium propter peccatum alienum per seueritatem diuine iustitie semet ipsos continue iudicant: & sub dei iustitia trepidat estimantes qualia sunt super peccatores supplicia

ex propriis sceleribus si dei filius pro alienis tot fuit subiectus doloribus. Quod & ipse christus declarat. d. Si in uiridi ligno hoc faciunt: in arido quid fiet? Et quia qui addit sciām addit & laborem: ideo q̄ isti in taberna sua satiant peregrinos pane subcineritio recognitionis culpe & aqua contritionis amaræ: propter quod se baptizant cum sanctis patribus in man rubro quod fuit sepulture dominice figura.

Sextum hospitium est in domo contemplationis tranquillare: ad quod itroductit sexta dieta: quæ de sepulchro transit in impassibilitatem carnis.

Huic hospitio dantur hospitalarii reformatores status euangelici: cuius quasi uirtutes in impassibilitatem transeunt: dum a se & ab omni amore creato totaliter deficiunt & intra christi immutabilem gratiam totaliter transferuntur. O q̄ bonum hospitium est hoc. Isti enim reficiuntur in taberna paterni peccatoris: quia nihil comedunt nisi gustum diuine uoluntatis. Septimum hospitium est in domo eternitatis glorie. Ad quod itroductit septima dieta. i. ascensionis ad celos. Istud hospitium non est hospitale peregrinorum: sed eterna mansio ciuium supernorum. Cui non imponitur hospitalarius huius uite: sed dens trinitas est domus & tibus lectus & iubilus: & deus homo dispensator fidelissimus: & minister gratiosissimus: qui precingit se circūspecta consideratione meritorum & transiens ministrat singulis correspondentia premiorum: prout secundum ministratorem membri uniuscuiusq; eos in suo corpore collocauit & in suo merito iustificauit & in suo premio secundum debitas proportionales beatos effect. Hanc ergo ciuitatem & nostram patriam cum benedicto peregrino iesu totis desideris requiramus: & ad illam incedinabiliter festinemus. Circa ultimam apparitionem huius sacre diete in qua dominus resurrexit: nota q̄ ad eum ianuis clausis: pacem obtulit: cicatrices uulnerū ostendit: se palpandum prebuit: spiritum sanctum per suam insufflationem dedit: deuote eis scripturas exposuit: charitatiue cum illis manducauit partem piscis assi & fauam mellis: & dulcissimas comestionis sue relinquis dedit eis. Et hec omnia ex lucæ & ioanne trahuntur quorum uterq; hanc recitat uisionem: uide autem quot signa uere resurrectionis ostendit. Nam palpandam carnem discipulis prebuit: quam clausis ianuis intoduxit: ut per hoc corpus ostenderet suum eiusdem cuius prius nature sed alterius glorie. Vbi etiam nota: q̄ non solū ianuis clausis cordis sui fantasmatis lenium & carnalium rationum & in congregatōne ad intima omnium tuarum uirium quasi christi discipulorū in plena concordia charitatis uidetur gloria resurgentis uera pax a christo tribui: ut noue uite per christi flatum inspiratio ministraretur. Ad hoc enim ore suo benedicto in discipulorum faciem inspirauit resurgens a mortuis: ut per hoc ostenderet q̄ ab ipso solo post culparum nostrarum mortem est in nobis spiraculum gratie reformantis animam ad im-

passibilitatem uirtutum & glorie dei formis: p hoc etiam minuit: q̄ sicut flatu aereo cor nostrum inspi- rando respirando: expirando interiorum corruptio- nem emittit: & extrisecam aeri sanitatem ad itima- trahit: & sine tali respiratione: nec ad monumētū ui- uit cui etiā tātū inicit aia: ut flatus & spiraculū nōi- nes. Sic & i chantatis ardore recepto spiraculo spūs- chnisti omnia expiret christo diformia: semper aspi- ret a xpo conformia: intus inspiret & recolligat ipsi- us exempla: suspiret & respiret continue ipsius rece- pta flagitia seu supplitia: & totaliter uiuens non sua sed amari iesu uita clamet cum apostolo. Mihi uiue- re christus est &c. Et uiuo ego: iam non ego: uiuit uero in me christus &c. Vulnura autem sue passi- onis post gloriam sue resurrectionis discipulis chris- tus ostendit & palpanda exhibuit: non solum ut seipsum eundem qui in cruce pependerat demon- straret: sed ut eis imprimeret sue passionis nō inter- mittendam eē memoriam: cuius etiam signa circū- feret in sue gloria maiestatis. Non ergo obliui- scans boni iesu anima sibi denota: quia ut tui non obliuisceret: ipse scripturam uulnerum expressiua- tue memorie quam in cruce clauis conferat noluit in sepulchro: relinquere sed in eternum i suo corpo- re circumferre. Quis ergo non deficiat totus ale p̄ istius amore dilecti: qui nos sibi tamq̄ crebris & for- tissimis uisculis sue dilectionis astrigit. Vere memo- ria memor ero: & in me deficiam bone iesu p̄ tui amoris uigore: ut in tua benedicta uulnera ualeam subintrare. Nec decetero dolorē causaberis ex mea grossitie transeunte per angusta foramina: quia ea dilatauit tue imensitas charitatis & gloria resurrecti- onis doloris passione priuauit. Ingrediar ergo in lo- cum tabernaculi admirabilis: quia ipse dilectus me inuitat: dicens: Ingredere benedictē domini: cur for- nis stas: preparauī domū & pabulum gratie non so- lum tuo dilecto spiritui: sed etiā iumento corporis tui. Et porte istius mee sancte hirm nulli meo di- lecto clauduntur etiam nocte cōmissionis offense- quando resurgere liceat & dulciter reintrare. At- tende autem q̄ & ista uulnera transferūt ubiq̄ a strenuo pugile in signum perfecte uictorie & ab- aduocato piissimo in auxilium placatiōis paterne: & a iudice equitatis in signum iuste reprobationis- mētis in igratitudine obdurate. Non autem terua- ut predicta uulnera xpus iesus ex difficultate ea sa- nandi: qui enim maiora fecerat mortem uiuendo: utiq̄ poterat sanaf uulnera. Sed propter causas su- p̄ius dictas & alias innumeras diuina sapientia malu- it ipsa in glorioso corpore reserrare. Nec apparent- ibi ut corporis uitia: sed ut strenue uirtutis inditia. Quod etiam de cicatricibus martyrum sentire Au- gustinus uidetur sic. d. Nescio aut̄ quomodo sic af- ficimur amore martyre beatorum ut uelimus i illo regnō in eorum corporibus uidere uulnerum cic- atrices que pro xpi nomine pertulerunt. Et fortasse uidebimus. Non enī deformitas i eis: sed dignitas erit: & quedā quis in corpe: nō corporis: sed uirtutis

pulchritudo fulgebit. Nec ideo si aliqua martyribus- aputata & ablata sūt mēbra: sine ipsis mēbris erūt i- resurrectioe mortuore: qbus dictū ē. Capillus capi- tis ur̄i n̄ pibit: Sed si hoc decebit i illo nouo secl̄o: ut idicia gl̄iosor̄ ul̄ nex i illa imortali carne cernē- tur ubi membra ut pcederentur percussa uel secta- sunt: ibi cicatrices: sed tamen eisdem mēbris reddi- tis: non perditis appebunt. Quauis itaq̄ omnia- que acciderant corpori uitia tunc non erunt: non- tamen sunt appellanda uitia: sed uirtutum inditia: hec Augustinus. Circa autē domini comestio- nem scias q̄ corpus gloriosum non ex necessitate- sed ex potestate potest comedere: non in se i corpo- ando cibum: quia nihil extraneum recipit sed eter- na soliditate persistit scilicet cōsumendo ipsum. Aliter enim absorbet aquam terra sitiens. Aliter so- lis radius ipsam sui uigoris calore consumens. Sic- dominus ex potestate & pietatis dispensatione cū- discipulis post resurrectionem comedit: ut & uirtu- tem reassumptē carnis eius persuasibilem faceret: & sui cordis amorem ad ipsos familiariter demonstra- ret. Quia enim conturbati & conteriti estimabant- se spiritum uidere: non carnem: seipsum eis palpan- dum tribuit: & mirantibus & letantibus familiari- ter per effectum cōmestionis uirtutē eis sue carnis ostendit: non intendens eis persuadere: q̄ in illa be- atitudinis gloria corruptibili idigeatur cibo: sed q̄- plene resurgitur in corpore uero. Attende etiam- q̄ in omnibus uisionibus istis: licet ad fidem & sp̄e- & charitatem discipulos uellet formare: intendebat- tamen illas tres uirtutes erigere in eis ad amplexū- future inuisibilis uite in qua icludimur gloriose in- iesu christo sicut membra in corpore: ut qui nunc- in nobis patitur: ipse etiam tunc glorificetur in no- bis: & nos qui nunc in sue passionis morte conse- pelimur & in eius gratie merito radicamur: & per- ipsum uirtutum opera facimus tunc in sue fruitio- nis premio secundum dispensationem portionis- nobis debite: quam ipse nobis in seipso ex mera sua- charitate distribuit eternaliter dei gloria fruamur in- illo: propter quod apparet iesus discipulis suis & dignis argumentis ipsos de fide resurrectionis fir- mans & erigens eorum mentes & ostensa sibi tam- intima familiaritate cōnectens subito dispebat qua- si hamus piscationis diuine in illorum mentibus- qui tantum stabat cū eis ut ei applicarentur amor: & tunc de profunda uoragine uiciosi amoris recur- uit ipsor̄ eos educens: & a se ipsis quasi totaliter era- dicens dū sic disparebat subito in amorem sui ipsi- us & inuisibilis glorie transportabat. Sicut mater- sollicitissima aquilina prouocans ad uolādum pul- los suos: & super eos uolitans extendebat alas su- as sup̄ eos: & i humeris uirtutis sue asportabat. Vnde- & sicut infra dicitur post multos tales uolatus qui- bus ipsorum mentes prouocabat ad summa: uno- uolatu completo in eorum oculis: ad dexteram pa- tris ascendit: & ubi illorum thesaurus erat ibi illos- requiescerent cordia. Et ideo non immerito angeli

eis appētes post ascensum xpi ad celos eos conue-
nienti nomine appellarunt. d. Vin galilei quid sta-
tis aspicientes &c. q. d. Vere nos estis uiri transni-
grati a uobis auulsi & xpo inserti. Quia etiam nō
decebat xpm ī gl'iosa uita diu morari ī terris: iō tāsu-
bito dispebat: ne eis occasione eroris tribueret: q̄ sci-
licet resurrexisset sicut prius ad morandum in terris
uita animali. Attende autem q̄ xps corpus suū di-
scipulis ostendit ut ex supradictis patet: uerum pal-
patione: uiuum comestione: idem quod prius uul-
nerum ostensione: gloriosum introductione clausi
renaculi: & subita dispanatione sui: per que subtili-
tas & agilitas demonstrantur corporis gloriosi.
Nec est credendum q̄ solū eis decies apparuit: imo
multotiens cum ad hoc solum suam ascensionem
tardaret. xl. diebus ut in eis prefatos sue uirtutis ef-
fectus insereret. Quod lucas satis in actibus inuit
cum dicit: per dies. xl. in multis argumentis appa-
ruit eis: licet enim non posset concludi q̄ quotidie
apparuerit: uidetur tñ satis expresse innui q̄ sepe ap-
paruit. Et non solum illa signa sola que scripta sunt
amoris: ad eos & sue omnipotentissime maiestatis
eis ostendisse credendum est: sed etiam alia tantū i-
effabilia: q̄ spūs sanctus in euangelistis habitans ta-
lia signa non inspirauit exprimere: quia incapabilia
forent inexplēta menti. Et ideo magis elegerūt eū
geliste illa signa sacro silentio honorare: q̄ parum
uel nihil dicere: & inexpressibile uelle narrare. Sic ta-
men ille discipulus quem diligebat iesus: euangeli-
sta iohannes ista siluit quod scribendo signauit: &
menti deuote cogitanda reliquit cum dicit. Multa
quidem & alia signa fecit iesus in conspectu disci-
pulorum suorum que non sunt scripta ī libro hoc:
que si scribantur arbitror nec ipsum mundum posse
capere eos qui scribendi sunt libros. Quod non
intelligitur de quantitate chartarum sed de altitu-
dine sententiarum. Quod etiam Criso. exponit p̄
cipaliter de signis post resurrectionem ostensis. Li-
cet etiam posset intelligi de multis aliis ante mor-
tem. Ineffabilis enim fuit ipse bonus iesus ī suis
excellentiis in assumpta natura. Sicut radicatus & p̄-
sonahret plantatus in eterni patris ineffabili uerbo
Quod etiam subtilitatem gloriosi corporis osten-
dit clauso resurgēs sepulchro. Et foribus clausis ap-
patens in discipulorum medio: non est intelligē-
dum q̄ fuerit subtilitatis aere: cum ipse dicat apo-
stolis. Palpate & uidete quoniam spiritus carnem
& ossa non habet sicut me uidetis habere. Sed pro-
tanto subtile dicitur: quia potest omne corpus non
gloriosum efficaciter penetrare. Et non obstante il-
lius grossitie simul cum illo esse: & per ipsum libe-
te pertransire. Quod uero legitur discipulis ap-
paruisse in forma peregrini: & q̄ oculi eorum tene-
bantur ne eum agnoscerent: & q̄ magdalena ipsū
hortolanum esse estimauit: non est intelligendum
q̄ in suo corpore glorioso sit uariatio figurarum:
que soliditati immutabilis sue glorie repugnaret:
sed hec potestas corporis gloriosi q̄ seipsum mani-

festat & occultat pro libiro: & qualem uult figurā
sui formare potest in passibili oculo. Et ideo sapiēs
& bonus iesus tales figuras sui in oculis discipulo-
rum formabat quales eorum meritis & statibus &
sue intentioni in eis uidebat congruere. Nec ipse ie-
sus resuscitatus laborabat ī procuradif uestibus: qui
im mortali gloria uestitus surrexit. Sed talium ue-
stium in oculis aliorum formabat figuras: quales
sua sp̄sientia formanda pro aspicientium qualitate
dictabat. Nec in hoc erat falsitas sicut supra in simi-
li per Aug. expresse est probatum. Attende autē
q̄ in dote claritatis non fuit expediens resurrectio-
nem probari: cum ipsam in transfiguratione mon-
strasset discipulis: etiam in carne passibili: Nec oculi
discipulorum ipsam sustinere potuissent: sicut eti-
am ibi patuit: propter quod uiderit q̄ fuisset im-
pedimentum illius familiaris colloquiū & amoro-
si cōsortii: quod eis intendebat ingere: dum eos ex
nimio splendore sui prostratos & tremefactos in
se non sinisset aspicere. Non autem forte inconue-
niens est credere: q̄ in illis ineffabilibus signis de q̄
bus dicit. iohannes q̄ non sunt scripta: ipsam excel-
lentiam sue claritatis simul condescendite & maie-
statiue ostenderet: tamen in hoc q̄ clausis intrauit
ianuis & subito disparuit subtilitatem & agilitatem
monstrauit. Nam impassibilitas satis ostenditur q̄
mortem uicit: & uulnera aperta sine dolore dimisit
Considera anima xpo deuota quō iste tuus di-
lectus iesus ante mortem & post resurrectionem si-
gnis flagrauit amoris: & uide eum nunc sollicitum
ad releuationem pusilli gregis licet sine anxietate
tot signis extrinsecis laborare. Ipsi enī fide deficie-
bant qui ipsum non credebāt deum: iaculo percus-
si mortis sue & infirmati nimio amore iesu in mor-
te ostenso: quo tamen mens humana sibi magis
erat obnoxia. Amore tamē licet infirmi ipsum ut
hoiem diligebant & eius mortem desebant. Ex re-
uelatione tamē mulierū & ex memoria uerborum
iesu fluctuabāt & uacillabant inter infidelitatem &
fidem. Amor eos impellebat discurrere: querere &
anxian & desiderare iesum: infidelitas eos contrista-
bat prosternebat: & reddebat pauidos: quia ipsum
totaliter dubitabant extinctum. Quod in ipsis
deuotis mulieribus intellige. s. magdalena & alius:
donec ipse bonus iesus ipsas anteq̄ uiros dignatus
est solidare: propter quod ipse benedictus iesus in
amore totus datus nostre saluti sicut ante passionē
sollicitus fuit cum dolore & pena explete mysteri-
um nre redemptionis: quod & consumauit in glo-
ria resurgendo: sic & post resurrectionem sine pe-
na & dolore: tamen eodem amore quo prius fuit
sollicitus ipsum idem nostre redemptionis benefi-
cium mentibus nostre inserere per studium appari-
tionis frequentate: & discipulorum infirmitatem
supportauit & nostram: ut qui prius preparauerat
cibum: nunc ut cibus saperet & nutriret: infectum
sanaret palatū. Quod manifeste declarat dignatio
pietatis thome dubitanti in octaua resurrectionis

ostensa: dum ipsi sic misericorditer condescendit: ut quod ex incredulitate penit: totum inefabili pietate tribuent. Dixit enim: Infer digitum tuum huc supple uulneribus imittedo clauor: & uide manus meas corporali aspectu: & affer manum tuam: & mitte in latus meum: quod tibi patulo aperitur affectu & noli esse incredulus sed fidelis. Vide quod eadem omnino reperit que thomas in sui absentia coram discipulis protulit: ut per hoc se deum uerum ostendat qui ubique est & amorose se supportare infirmum cui desiderata concedit. Attende autem quomodo diuina sapientia nobis seruiuit utiliter que cum posset in prima apparitione totam omnium discipulorum dubitationem excludere: uoluit tamen aliquos ex eis dispensatiue duos & incredulos permittere. Quos quia multis signis & irrefragabilibus argumentis sue uerissime resurrectionis in fide firmavit: & illos ad maiorem sui amoris accedit flammam ex dignatione ostensa: & omnium postenorum amputauit perfidiam per indubitabilia ueritatis icidia. Vbi & nota stupendum processum & iocundum gratie dei semper dirigentis electos in melius: non opere nostro: sed beneficio suo: quia etiam ipsismet discipulis sua tarditas incredulitas & fuga derelictionis iesu tempore passionis & mortis ex diuina pietate est cooperata in bonum: dum ex hoc & sue infirmitatis qua semper in malum uerent: nisi eos deus sua pietate teneret: facti sunt coficii: & semper sub diuine bonitatis consideratione in se ipsis omnino annullati per humilitatis uirtutem. Auxit etiam in eis fortissime compassionis absinthium: cum in memoria passionis & mortis boni iesu memoretur sue simul derelictionis flagitium: quo semper in sue utilitate confusi maius experiebatur iesu christi participum passionis. Et quanto plus ipsum attraxerunt post resurrectionem: ut formarentur ad fidem: tanto magis postmodum incalcebant amoris feruore tenentes in tot signis probatam ipsius dignatissimam charitatem. Quomodo putas thomas flagrabat amore iesu: dum recordaretur quod manus in illis fenestris fornacis ardentissimi amoris iesu ex christi dulcissima uocatione posuerat. O bone iesu fac me indignum participem illorum compassionis affectum & charitatis ardorem: quos in tuorum apostolorum cordibus tot signis tue dilectionis plantasti ut qui hic percipere corporali aspectu non meruit: saltem cordiali transportatione percipiam. Fuit autem christi resurrectio omnium prima uerissime facta: sufficienter probata: & resurrectionis nostre causa tam in corpore: quam in anima. Primo quidem: quia resurrectio est a morte erectio. Quod quidem tunc fit perfecte: quando aliquis taliter resurgit: quod liberatur non solum a morte: sed etiam a moriendi possibilitate: & sic fuit in christo iesu: quem impossibile est internum mori: iuxta illud Roma. vi. christus resurgens ex mortuis iam non moritur. Alorum uero omnium resurrectio quod ante & post ipsum ad hanc uitam per miracula surrexerunt: resurrectio est imperfecta respectu hu-

ius de qua loquimur modo: quia eripiuntur tamen morte in actu quem prius habuerant: & incipiunt uiuere iteque necessitati moriendi aliqui subiecti & ita mors eis quodam modo dominatur: secundum illud Roma. viii. Corpus quidem mortuum est propter peccatum. Contra quod de iesu dicitur. Mors illi ultra non dominabitur: Ac per hoc ipse solus & simili resurrecti one resurgentes possunt dici uere resurgere. Hanc autem ueritatem sufficienter christus probauit testimonio & argumento utroque in genere suo certissimo. Est autem usus duplici testimonio quorum neutrum potest refelli. Primum fuit testimonium angelorum ut patet per omnes euangelistas. Secundum fuit testimonium scripturarum quas ipse ad ostensionem sue resurrectionis exposuit: tam duobus in uia ut dicitur luce ultimo: quam simul aliis congregatis. Et ut istud testimonium esset efficacissimum aperuit eis sensum ut ibidem dicitur ut intelligerent scripturas. Quod ad secundum modum probandi per argumenta scias quod argumenta per modum scientie probande hic locum non habent: quia talia procedunt ex principiis que secundum humanam rationem procedunt & esse debent auditoribus nota. Alioquin nihil probatur per illa. Resurrectio autem est status supra humane nature cursum ad aliam uitam spectans: & ideo principia eius uite superant intellectum: propter quod tali modo non est iesus apostolis argumentis uisus. Aliter accipitur argumentum. Aliquod sensibile signum quod ad ueritatis manifestationem inducit actu primo. Et hoc modo ad probandam ueram resurrectionem & gloriosam sufficientia argumenta apostolis ostendit christus: tam ex parte corporis: quam ex parte anime. Nam ostendit corpus uerum & solidum: nec fantasticum uel aereum: sed palpabile. Ipse uero numero quot prius habuerat cicatricum resurrectione. Ex parte uero anime ostendit christus uiuere uitam uegetabili & nutritiuam: quia cum eis manducauit & bibit: uita animali & sensibili: quia coram eis sensibus uisus fuit uita intellectuali: quia de scripturis: & de aliis clare diseruit. Naturam etiam diuinam habere ostendit per miraculum quod fecit in piscibus capiendis: sed in hoc maxime quia ipsis uidentibus ascendit ad celos. Nemo enim ascendit ad celum nisi qui descendit de celo. Gloriosum autem corpus in aliquibus monstrauit dotibus. De quibus omnibus plenius supra dictum est: licet ergo unum argumentum per se forsitan minus sufficeret: tamen omnia simul sumpta perfecte concludunt. Fuit autem christi resurrectio nostre resurrectionis causa efficiens & exemplaris. Meritoria uero propria non dicitur esse quia omnia nobis meruit ut uiuatur in passione & morte. Efficiens quidem: quia licet diuina iustitia sit principalis causa efficiens: quia tamen uerbum dei unitum est carni iesus per ipsam tanquam per instrumentum & tanquam per primum in genere resurgentiū dicitur omnia humana corpora suscitare. Et hoc est quod dicit apostolus. i. Cor. xv. christus resurrexit

Iesus decor precipuus cap.xxx.

mortis primitie dormientium: quoniam quidē p
 hominem mors & per hominem resurrectio mor-
 tuorum. Et hoc siquidem fuit conueniēs ut uirtus
 uerbi eterni prius effunderetur in carnem propriam
 & per illam ad omnes alios: Nam humanitas chri-
 sti tanq̄ instrumentum diuinitatis ipsius in uirtute
 eius resurrectionem nostram causat: & quātum ad
 hoc resurrectionem non solum in bonis sed in ma-
 lis etiam in omnibus effecit. Nam resurrectio cor-
 porum ad iustitiam dei spectat: ut i eis reddatur ani-
 mabus pro meritis. Causa uero exemplaris licet
 quo ad aliquid sui respectu uideatur: quia omnes si-
 cut ipse resument corpus proprium & unum: tamē
 quo ad conformitatem glorie dicitur proprie cau-
 sa exemplaris resurrectionis electorum. Secundum
 illud phy.iii. Reformabit corpus humilitatis no-
 stre configuratum corpori claritatis sue. Et i electos
 resurrectio christi non solum efficit resurrectionem
 corporum gloriosam: sed etiam resurrectionem aia-
 rum ad gram ut instrumentum: sicut dictum est.
 Et qua in resurrectione animarum que fit per gra-
 tiam duo concurrunt: remissio culpe: & nouitas ui-
 te. Ideo quantum ad efficientiam que est per uirtu-
 tem diuinam: tam passio xpi q̄ resurrectio est causa
 iustificationis quo ad utruq̄. Sed quantum ad ex-
 plaritatem passio & mors iesu est causa efficiens re-
 missionis per qua peccato morimur. Resurrectō
 autem causa nouitatis uite: ut sicut christus resurre-
 xit per gloriam patris: ita & nos in nouitate uite
 ambulemus: ut sicut christus resurgens a mortuis
 iam non moritur: ita & nos estimantes mortuos q̄
 dem peccato esse: uiuentes autem deo non permit-
 tamus de cetero regnare peccatum in nostro mor-
 tali corpore ut obediamus concupiscentiis eius. Si-
 cut dī Ro. vi. Et quia in hoc stat iustificatio nostra:
 ideo dī Ro. iiii. quia xps traditus est propter deli-
 cta nostra. s. delēda: & resurrexit propt̄ iustificatiōes
 nras efficiendas & exēplādas. Nā passio & charitas
 uie christi est omnium meritoria causa. De chri-
 sti autem resurrectione est quartus articulus. Con-
 tra quem primo erat Coriathus: asserens christum
 non resurrexisse: sed resurrecturum esse. Contra quē
 satis dictum est. Secundus error est qui imponi-
 tur Origeni. q̄ iterum passurus sit iesus pro demo-
 num salute. Contra quem dī Roma. vi. christus re-
 surgens a mortuis &c. Et contra hos errores & si-
 miles dicitur in symbolo. Tertia die resurrexit a
 mortuis.

Iesus decor precipuus Cap.xxx.

D contemplandam christi resurgentis de-
 corem: attende q̄ ipse pulcherrimus flos de
 radice iesse qui in incarnatione floruit: in pas-
 sione defloruit: in resurrectione corporis gloriosa
 resumptione resfloruit: ut omnium esset decor. Nā
 corpus illud sanctissimum subtile: agi ē: immorta-
 litate claritatis superuestitum est gloria: ut uere sit

Iesus orbi prelatatus cap.xxxi

sole fulgentius exemplarem pulchritudinem pre-
 ferens fulgoris corporis electorum suorum: quos
 sui corporis similitudini in gloria reformabit: de q̄
 bus dicit in euangelio. Tunc iusti fulgebunt: sicut
 sol in regno patris eorum. Quod si quilibet iustus
 ut sol fulgebit: quanti putas fulgoris ipsum iustitie
 solem? Tanti inq̄ est ut sit speciosior sole & sup om-
 nem stellarum dispositionem: luci comparatus de-
 cor precipuus non immerito iudicetur: immo qua-
 si omnis alia lux illius comparatione nigrescat.
 Aderit & fulgor & singularis decor in locis uulne-
 rum: quasi si in uase aureo fulgeant lapides preciosi
 qui ipsum oculis electorum suorum simul specio-
 sum & amabilem reddunt: in tātum ut sua uisione
 nunq̄ possunt fastidiri: sed continue uiuendo desi-
 derent sui speciositatem dilecti. O q̄ beatus ero si
 fuerint cordis mei reliquie ad uidendum tam inte-
 rius q̄ exterius illam desiderabilem claritatem.

Iesus orbi prelatatus. Cap.xxxi.

Mnium uisionum promissa frequentius &
 exhibita solennior fuisse uidetur illa in qua
 dominus apparuit discipulis i galilea in mō-
 te ubi cōstituerat eis: propter quod & tempore sue
 passionis fuit eis promissa & de ipsa sola angelus ap-
 parens mulieribus discipulis nunciando manda-
 uit. Non quia non intenderet ante i hierusalem ap-
 parere discipulis sicut & fecit: sed quia ibi solēnius
 quantum ad lram & magis potestatiue gloriā sue
 maiestatis ostendit: propter quod etiam ibi singu-
 lariter discipulis dixit: omnium sibi potestatem tā
 celi q̄ terre a patre collaram: propter quod etiam tā
 q̄ orbis dominus ibi mandatum dedit discipulis:
 ut mūdum uniuersum percurrerēt: omni creature
 predicantes euangelium: salutem promittentes cre-
 dentibus: damnationem cōminando incredulis: &
 sue societatis promittentes eis indiuisibilem comu-
 nitiam cum dicit. Ecce ego uobiscum sum omnibus
 diebus usq̄ ad consumatiōem seculi. Istius autem
 unionis tam promissio q̄ exhibitio magni myste-
 riū fuit figura. Sicut enim hic dicitur singulariter ap-
 paruisse in monte: & ab eis adoratus fuisse: & q̄ si-
 bi sue potestatis uis reuelauit imperium: & q̄ uis
 doctrine & baptismatis dedit mandatum: & sue so-
 cietatis indiuiduum promisit consortium. Sic in
 spūali galilea transportationis cordis ab amore p-
 prio & omnium mundanorum & i locatiōe cordis
 sui in contemplatione uoluntatis & sapientie dei:
 & glorificatione hominis xpi: tāq̄ in monte subli-
 mi uere adorat deus in spū & ueritate: & uere ibi co-
 gnoscitur q̄ ipse est dominus orbis terre: in tātum
 ut inde delectabilius suam uoluntatem in omni-
 bus compleat. Vnde a malignis impugnari uidetur
 in quibus est tanta doctrina sapientie q̄ mens paci-
 ficata in deum tanq̄ in nouo baptisate ab omni
 sue distractionis labe & creaturarum turbatiōe pur-
 gatur: & tunc in omnibus tam bonis q̄ malis pro-

uidentiam & gratiam gustans boni iesu in suorum electorum secura tutela sentit expresse q̄ nūq̄ societas boni iesu quo ad utilitatē & succursū necessariū potest deesse electis. Et in hoc uere consistit pax que exuperat oēm sensū. Allegorice autē ista significat uisio q̄ in transportatione diuini cultus ad ecclesiā de gentibus debebat iesu imperiū singulariter refulgere quo eius ibitus deo trino & gr̄a ablatus baptismali nūq̄ romano orbi assistentia xp̄i deficeret quātiscūq̄ impulsibus petrū uideretur fluctuante nauicula: qui potius ipse xp̄s semp̄ ipsius prouidus nauta fluctibus errorū minime impedire ualentibus ipse sep̄ ipsā in fidei ueritatem perduceret & in littore sue eterne glorie collocaret. Quod uere cernimus esse cōplerum: dum subiectū sibi orbē tene cernimus: & tanto notari iesu sublimatū honore quod uere patet seculo toti q̄ ipse iesus magis p̄is filius tāq̄ alter ioseph uerusq̄ saluator uiuit & dñatur non solū in oī terra egypti: uerū etiā in oī locō dñationis regis eterni. In ista autē galilea: non solū hac uice: sed pluries credendū est xp̄m sui p̄ntia cōsolationem fecisse discipulis sicut Eusebius narrat. Ad minus certū est p̄ lo. q̄ ibi apparuit simoni petro cum aliis sex in mari piscantibus: quibus p̄ noctem totā laborantibus iesus mane stetit in littore .d. eis q̄ mitterēt in dexterā nauigii rete. In quo magno pisciū cōdula ē multitudo sine retis scissura: ubi & ioannes primo dñm cognouit. Petrus feruētior in mare se mittens ad iesum prior accessit: appli cantibus nauigio cētens: & familiari cōsumato cōuiuio: bonus iesus ap̄lorū p̄cipē petrū de suo amore questionem ter repetendo examinās pascedorū agnorū & ouiuū curā cōmisit: & futurā sui passionis in crucis supplicio cōsumationē predixit. Ioāne sic dimisso finire dies i q̄te cōtēplationis extatice: ubi mutuis priuilegijs se inuicem respiciūt mutuo duo dilecti Petrus & ioannes: de quorū precellentia disputare non curo: cum ipsi pacifice sint concordēs: & unus in alio dulciter se possidere sentiat quod sibi deesse cognoscit: immo eadē charitate gustauit unusquisq̄ iesu xp̄i efficacia dona in altero: q̄ a xp̄o recepta dona diligit in seipso. Ipsi enim sunt cūes illius ciuitatis: cuius participatio in idipsum. Attende autem quanti sepe petrus onditur fuisse feruoris: quia & ante resurrectionem sup̄ aquas ambulare petiit in similitudine xp̄i: & nunc aliis discipul uenientibus cū nauigio in feruore spūs se misit in mare. In passiōe ex zelo magno xp̄m defendere uoluit: & unius satellitū amputauit auriculā: unū & ihs xp̄s nunc sibi de amore pre aliis testimoniū dedit: cum dixit. Diligis me plus his: ubi secūdū glosam uenit quod in ipso cognouit. Et cū sibi dominici ouilis cura cōmittitur de amore iesu examiat: quia solus ille magnus est prelatione: qui amore iesu & suarū ouiuū dulcedine gr̄a defecit. Vbi & nota q̄ ideo h̄ sue passionis suppliciu petro predicit: ut qui uocatus ad curā: ad martyriū se sentiat uocari. Quod si gladius p̄secutionis non ingerit: ipse tñ si bonus ē

pastor grande sibi martyriū iudicet: dū exemplo sue crucifixæ uite subditos ad crucis amorē trahit: & oīum ipsorū tribulationes paupertates & defectus & pia subuentione in ipsis supplet: & in seipso cordis compassione retorquet. Quod quia bonus iesus princeps pastorū plenissime fecit: ideo nunc petro dicit. Sequere me in similitudine ad subditos charitatis.

Iesus ductor exercitus. Cap. xxxii.

Actore igitur diez quibus fidē roborauerat nascentis ecclesie iā instans. xl. die saluator noster iesus illoz btōz spiritū & sanctorū patrū qui cū ipso gloriosi de inferno ascāderant ad uocato exercitu iā tēpus instabat q̄ cū illis terras relinqueret ascensurus ad patrē. Vtrūq̄ autē ex eis aliquis iā resurrexisset in carne cōsumata gloria corporis ip̄orū inter scōs est suborta cunctatio. Aliq̄bus enī uidetur pp̄ illud q̄ ap̄l̄us sanctorū ueteris testamenti enumerato catalogo. Ad hebre. xi. dicit: Hi oēs testimonio fidei p̄bati inenti sunt in xp̄o iesu dño n̄ro pro nobis melius disponēte: ne sine nobis cōsumerentur. In quo uidet ipse sentire: q̄ corporibus dormientibus in puluere: nō sit i eis cōsumata gloria donec oīum simul facta resurrectione i cōi gaudio maus etiā fiat gaudiū singulorū. Et pp̄ nōnulla alia testimonia que addunt: q̄ nullius sit facta gloriosa resurrectio: donec oīum mēbroz xp̄i sit cōsumata p̄fectio. Et quia euangelii textus multorū corpa scōz q̄ dormierāt cū iesu resurrexissent testat. Qui etiam introcūtes in scām ciuitatem resurrectioni xp̄i fide dignū testimoniū tribuerūt: dñt tenentes primam sniam q̄ pacto officio pro quo surrexerant in terre puluerem redierūt. Aliis autē nō minus docte nec minus pie uidet imo forsitan magis q̄ in calūniā testimonii resurrectionis dñi cum facer textus eos cum iesu resurrexissent testes: q̄ simili resurrectione eos cū ipso in puluere redisse dicat. Et ideo hi asserūt ipsos beata frui resurrectione cū xp̄o: imo & subiungunt: q̄ non est inconueniens credere: q̄ quicūq̄ xp̄i resurrectionis i ecclesia dies reuoluit annua q̄ aliquibus sanctis electis ab ipso iesu resurrectionis priuilegiū tribuat. Quod. n. resurrexerint plene uidetur probari posse ex eo q̄ beatus petrus ad iudeos loquens de patriarcha dauid: dicit. Et sepulchrū eius apud nos ē: quasi illis noluerit resurrectionis reuelare archanū. Nec tamen uoluerit dicere ipsum ibi esse sepultū: quasi iam cū xp̄o resurrexerit & solum sepulchrum remāserit uacuum. Quod etiam glosa super librum gen. quando iacob petiit in spelūca duplici sepeliri cū abrahā inuit: sic dicēs. Cura fuit sanctis in terra p̄missionis sepeliri: ut christo resurgente resurgerent. Quicquid autem sit de hoc ultimo. l. de annua resurrectione satis probabile uidetur de primo. Cum his ergo sacris agminibus benedictus iesus ad montem ap

propinquans oliueti: primo recumbentibus undecim in ipsa ascensionis die in cenaculo syon: ubi fatis deuote creditur q̄ & beata uirgo mater: & deuota magdalena: & nonnulli alii: sicut iesu placuit: discumbebant: apparuit gloriose iesus: & more solito salutatis astantibus cum ipsis uiscerosa charitate comedit. Attende autem q̄ nunc reprehendisse dñi incredulitatē illoꝝ & duriciam cordis: quia qui uiderat eum resurrexisse a mortuis nō crediderant. Vbi nota q̄ de hoc omnes excepta sola matre reprehensioe digni erant. Nam mulieres quantūcūq̄ x̄po deuote āgelis q̄ uiderat eum resurrexisse a mortuis: credere noluerunt: donec per seipsum eis saluator apparuit. Ipsi uero discipuli sacris mulieribus quas nouerant nō esse mēdaces: credere noluerunt: cum tamen seipsum uiderat & tetigisse narrant. Et quod in aliquibus durius fuit: postq̄ aliquibus ipsorum apparuit: alii nec ipsis credere uoluerunt. Mento ergo quando mittuntur ad predicandum gentibus christi resurrectionem: reprehenduntur: q̄ ad credendum tardi fuerūt & duritiam ipse gentes preuēte in eis christi gratia erant tam facliter crediture. Licet autem tunc omnes essent ex frequentibus apparitionibus christi iā solidati in fide: uoluit tamē eos reprehendere salutaris medicus & magister iesus: ut lectionē humilitatis quam eis a principio legerat: nunc in recognitionem sue defectibilitatis cognoscerent: & quantūcūq̄ eleuentur diuino beneficio in altū statum gratie & uirtutum semper facte humilitatis & proprie recognitionis domino offerrent sacrificium: i qua sola spiritus domini requiescat. Quod n. oportuit dominum eis post resurrectionem totiens apparere: & tot argumentis cum tanta difficultate eorum cordibus hdei ueritatem inferere: quātuncūq̄ hoc deus ipsis & aliis sua bonitate ineffabili in bonum conuerterit: non tamen sine multo ipsorum defectu: & innata malitia & duritia cordis potuit conuenire: propter quod etiam omnes electi quāto plura beneficia a christo recipiūt: tanto magis suam debilitatem cognoscūt: qua in dei seruitio sine tot adminiculis perseverare nequirent. Et ideo omne dei donum quāto maius est & sublimius si utiliter recipitur: tanto magis in sua nihilitate & humilitate recipientem plenius inabyssat.

Post hoc e blanda consolatioe pro suo ascēsu ad patrem benigne affatur: ostendens q̄ congruū est peractis pro quibus uenit carnis mysteris q̄ celorum alta ascendat: ubi & de patris amore: & de multa circa ipsos sollicitudie: & quod maximum est de mittendo ipsis spiritus sancti munere cōsolatus est eos longo sermone. Vnde quecūq̄ es anima deo deuota hic multa ad tuā deuotionē potes adducere: sicut ecclesia tunc tēporis facit: assumēs uerba sermonis que eis dixit in cena. Sicut ē illud. Nō turbetur cor uestrū neq̄ formidet: uado & uenio ad uos. Si diligereis me gauderetis utiq̄ quia uado ad patrem: & illud. Ego ueritatē dico uobis: ex

pedit enī ut ego uadā. Si enī nō abiero paradytus non ueniet ad uos. Tanta enī suauitate tenebatur discipuli sui corporalis aspectus: q̄ ipediebantur i sua inuisibilia rapi. Hoc autē ē spiritu sancto abundare. s. in inuisibilem tā diuinitatis iesu: q̄ beatitudinis cōmunicate anime iesu sūma contemplatione sustoli. Vnde non modicum est pensandū q̄ si corporalis effigies faciei iesu: in cuius merito tota nostra est inserta perfectio debebat abire: ut spiritus sanctus adueniret: quo pacto pōt sibi aliquis de cuiusuis creature familiaritate blandiri: uno. n. uerbo omnis creature terrene quantūcūq̄ sancte nimiram excludit familiaritatem. Sicut enim dicit Augustinus. Quo sanctior es eo magis alliciunt: & sub pretextu sermonis blandi imiscet se uiscus impiissime libidinis. Crede inquit mihi: epūs sum non mentior: cedros libani & gregum arietes sub hac specie corruisse memini: de quorum casu non magis presumebā q̄ Gregori uel Ambrosii. Quid etiam bernardus sentiat de hac materia audi quid dicat in sermone tertio ascensionis. Non inqt spiritus & caro: ignis & tepiditas i uno domicilio cōmorantur: presertim cum tepiditas soleat ipsi domino uomitum prouocare. Si enim apostoli carni adhuc dominice iherentes: que sola sancta: quia sancti sanctorum erat: spiritu sancto repleti nequiuērūt: donec tolleretur ab eis: tu carni que sordida est: & diuersarū spurcitiarum fantasiis repleta astrictus & conglutinatus illū meracissimū spiritum te posse putas suscipere: nisi istis carnis cōsolatioibus funditus renūciare tēptaueris? Reuera cū iceperis tristitia implebit cor tuū: sed si pseueraueris tristitia uertet in gaudiū. Et tūc discipulis ab eo multa q̄rentibus: sicut apostoloz actus narrat historia: eoz imbecillitatē ad talia capiēda & itelligēda corporali auditu declarans dixit eis. Nō est uestrum suppleta inexpertū & modici intellectus sicut modo estis: nosse tēpora ul' momēta que pater posuit i sua potestate: sed accipietis uirtutē supuenientis spūs scī in uos: & eritis mihi testes in hierl'm & in omni iudea & samaria & usq̄ ad ultimū t're: q̄. d. illud q̄ alias eis dixisse refert. Multa hēo uobis dicē q̄ nō potestis portare modo. Paradytus autem spiritus scūs que mittet p̄ i nomine meo: ille uos docebit oia. Et licet tūc dederit p̄ceptū: sicut Mar. refert: q̄ irēt i uniuersū mūdū: & oī creature euāgelii p̄dicatē: p hoc oñdēs q̄ miraculis & uirtutibus sibi datis ad tātā eis dignitatē efferret q̄ rotū mūdū illis i cōuersioe subiiceret. Oñdit: tñ sep̄ eos i suā reducēs uilitatē q̄ ad hoc nō erāt idonei: q̄ tuncūq̄ a x̄po roties iformati: nisi eos de nouo i maiori plenitudine spiritus sancti uirtute ex alto uestiret. Propter quod narrat Lucas q̄ dixit illis. Vos autem sedere in ciuitate: quoadusque induamini uirtute ex alto: & ego mittam promissum patris i uos: ubi eis ostendit q̄ spiritus sanctus eos plene cōsolabitur: & omnem ueritatem utilem pro ipsis & pro aliis eorum cordibus reuelabit: & ipsos for

res efficiet: ut possint imitari iesum in zelo diuini honoris: & conuersione mundi usque ad hilarem tolerantiam passionum. Attolle ergo contemplationis oculos quanta pietate simul fruebantur & liquefcebant uiscera pietatis matris in conspectu filii in gloriosa carne: & in auditu corporalis discipulus: & cogita mutuos & flammicos respectus quibus illi duo dilecti se mutuis uisceribus inferebant: & cordialium effectuum sibi refundebat archana: puto quod illas ineffabiles intimationes: & spirituales colloquutiones insensibiles aliis quibus mater & filius se intima insertione mutuo fruebatur: non est possibile exprimere ulli lingue. Sed & exteriora signa reuerentie & amoris quibus eam coram apostolis honorabat: non est dubium quod ad magnam reuerentiam illius benedictae uirginis ipsos medullitus attingebant: sed hic honoremus silentio: sed cogitanda relinquamus menti deuote. Potes etiam cogitare quod & ipsa magdalena & dilectus iohannes: & apostolorum princeps petrus & alii multa christo portueunt dicere: & multas consolationes ab ipso recipere: que magis cogitanda sunt quam scribenda. Non est autem inconueniens credere quod apostoli reprehensi a christo de cordis duricia se cum multa humilitate prosternentes accusant: & petentes a recessu ueniam: se ipsos eidem cum multis iherosolymis deuotissime recommendant: quorum quanta fuerit copiosior contritio & humiliatio magis profunda: tanto christi benigna susceptio fuit magis consolatoris uerbis plena. His igitur in cenaculo syon cum multa charitate completis dicit lucas quod eduxit eos in bethaniam: quod magis credo intelligendum fore quam pro tanto dicatur eos eduxisse: quia eis precepit quod irent ad montem oliueti: unde erat ascensus ad patrem: & sic disparuerit ibidem ab eis denuo reuidendus quam quod eos precedendo corporali ingressu eduxerit per tantum uie spatium: semper cum eis comes itineris incedendo. Licet & istud concedere non uideatur absurdum: sed multa christi dignatione & apostolorum consolatione repletum. Potuit enim pius iesus hoc ad consolationem pusilli gregis quem relicturus erat statim corporali presentia taliter facere: ut eum solum uiderent uirgo mater & discipulorum ceteris suo aspectu aliis iudeis qui forsitan in uie spacio aderant: uel quibuscunque aliis in spacio denegato. Quomocumque sit non dubium quod mater reuerenda cum sanctis mulieribus: & apostoli cum ceteris discipulis fuerunt in monte oliueti cum multa deuotione & mentis ardore congregati: ut inde saluatorem aspicerent ascensurum. Circa quem montem beatorum spirituum sanctorum patrum erat congregatus exercitus & tunc inter duas turmas iesus medius stabat utrosque in seipso: & inuicem mirando amore conectens: propter quod dictum est. Iesus ductor exercitus. In baculo enim sacratissimo crucis iordanem nostre mortalitatis transiens: nunc cum his duabus factis turmis: una in se formata per

gratiam quam & ad tempus reliquebat in terra. Altera in se ipso beatificata per gloriam: per quam & ad sue ascensionis societatem adducebat ad celos: reuersus est scilicet ad sedem paterni pectoris: in quo eternaliter requiescit.

Iesus celo leuatus. Capi. xxxiii.

Trum autem ille benedictus iesus aliquos de illis sanctis patribus qui forsitan iam seculum in corporibus gloriosis astabat uirginis sue matri & ceteris apostolis conspiciendo monstrauit: qui & eos sint familiariter allocuti non absurdum est credere: licet sit temerarium affirmare. Pietamen extimandum est quod licet sancti apostoli illum non uiderent sanctorum exercitum: ipsi tamen patres sancti cum multa iocunditate uidebant illam gloriosam uirginem matrem domini: quam sciebant esse suam matrem & filiam dominam: & reginam: & in cuius benedictione uentris & ipsi erant a captiuitate educi: & beatitudinis gloriam consecuti. Intuebantur etiam cum multa coniunctione charitatis cordialis illos dilectos sue fidei filios uictoriosos apostolos per quorum strenuos actus & passionum cruciatus debebat trophaeum crucis christi per totum mundum deferri & uniuersus orbis in fide abrahe promissionem possidere hereditatis eterne. Appens ergo ibi matri & discipulis iterum blandis sermonibus alloquens: & eorum commota corda ex tali separatione demulcens cum benignitate multa consolatus est eos: & ad futura confortans prelia per dicit eis. In mundo pressuram habebitis: sed confidite: quia ego uici mundum. Estote inquit fortes in bello: & pugnate cum antiquo serpente: & stare confidete quia non est pugna uestra: sed dei: & ego precedam faciem uestram in igne spiritus sancti quo ad electos: & uestros inimicos in circuitu inflamabo. Tunc matrem quanto putas amore commota: & quanto deuotio in gloria filii ferebatur. Nonne tibi uideretur ipse dilectus filius quasi blanda excusatione offendere matri desiderium quo ferebatur ad ipsam quasi apertis uerbis: O mee nature dignissima genitrix: & mee peregrinationis & infantium necessitatum sedula ministratrix: & participes omnium laborum meorum: que ultimo fuisti mecum cruci confixa: matris dilectionis teneritudo requireret ut te nunc mecum ab sorberet in gloria nisi horum dilectorum filiorum tuorum & pusilli gregis mei indigentia moueret: quibus te matrem & consolatricem & magistratam intima pietate relinquo: & te eis ut ipsorum reginam matrem & dominam commendo. Ite autem uenia ad te: & assumam ad me ipsum: ut ubi sum ego: & tu in eternum sis mecum quia claritate quam dedit mihi pater dabo tibi: & etiam tibi fidelissima charitate referuo. Potes etiam rationabiliter cogitare quod uicarium sue cure pastoralis & charitatis petrum apostolum singulariter allocutus. Ego rogo per te petre ut non deficiat fides tua: & tu aliquando conuersus confirma fratres tuos. Tibi subicienda tradidi omnia regna mundi: & tibi dedi clauem regni celorum. Nec aliud fixum erit in celo de mundo

Illud quod tuo disponetur arbitrio. Et tu mi dilecte Ioannes memento dilectionis & gratie: qua se per tibi mea pbasti ostēdisse precordia: dormisti supra pectus istud sanctissimē trinitatis sacra: recōmendate tibi mīs in cruce diligenter exquens officii: quia p facti amoris incēdiū ad meū finaliter deducis aplexū. O aīa xpo deuota igerere te mē talit̄ illi delitioso cōsortio. Intuere dilectū iēsu totū signis facie affluente signis intime charitatis: & modis quibus decens fuit oīum astantiū cōsolari suspiria: ut ipsorū corda fortissime sibi attraheret p ostensa sibi amoris ineffabilia indicia. Sic ergo oibus rite pfectis: mīs & discipulos in terris reliques copā: sed corda secū trāsportas ad sūma: eleuatis māibus benedixit eis: & motu suauī & plano in eorū oculis ferebat̄ ī celū: tunc optime cōgruit qd̄ Matth. scribit uerbū quod eis dixerat: Matth. xxviii Ecce ego uobiscū sū oibus diebus usq; ad cōsumationē seculi. Arguo meipsū q; si aliquid inceperū uelle inferere de signis amoris: qbus tūc mīs & discipulorū ad se corda attraxit: quod licet fecerū ut occasione cogitadi legenti tribuerē: inexpressibilia tñ fore nō dubito. Pie autē cogitari pōt: q; dū eleuatis manibus ferebat̄ in celū: in principio motus ali quādū uersa facie ad ap̄os leuabat̄ ad alta: ubi simul attendendū: q; dū uiderent ī corpore ascēdentis discipuli crucis signa: oñdit q; illa asportabat cū ostensioe eorū supplicaturus ad patrem: & q; sue passioni nūq; in discipulis deberet p̄ire mēoria: cuius signa uidebant̄ ī celesti patria nō deleri. Per hoc etiā innotuit q; qui sanguinē pluerat p illa uulnera ī supplicio crucis: p ipsa eadē tāq; per meritoria istru mēta abūdantia ip̄s sancti effunderet sublimatus ī celis. Intuētes ergo discipuli radios mētis sue emit tūt post xpm: & eū corporali comitant̄ aspectu: q; diu hēut intueri. Adest nubes q; celestiū militū obsequū gratiosū iubilantibus cunctis: & uictorie triumphū cantantibus: & mutuis se uocibus exhortantibus precordia laudis de regis ascendentis uictoria sibi iuicem intonabāt. Quāto autem terrore & dolore ululatu & mentis stridore ille teter & horridus demonū cetus de illa pte aeris p quā xps ascenderat tā pprio terrore: q; angelorū compulsione aufugit. Vere sicut in electis multiplicabant̄ cantica: ita eis tūc sunt data dolorosa lamenta. Potuit uere sanctorū ille celestis exercitus ad celestes ciues ītrepada uoce clamare. Apite portas: quia nobiscum deus. Attollite portas principes uestras & eleuami ni porte eternas: ut rex glorie triumphator possit intrare. Occurrite celestes ciues cantate deo & psalmū dicite: eniter facite ei qui ascendit sup occasum quia dñs nomen est illi. Educit enim in uinctos ī fortitudie: & electos suos in leticia. O cū quanto amore pī totam supnam cōmouet ciuitatē: ut filio uenienti digno occurrat applausu: festinant illa agmīa ciuiū supernorū digne occurrere suo regi: & uere unus ex eis non remansit. Potes autē in tua cōtēplatoe angelorū & corū mutuas questiones &

rñsiones inducere: que non de ignorantia: sed de exercitatioe procedūt: licet autem brūs diony. istas auctoritates de questiōe miōr angelorū & rñsione maiōr & ipsiusmet xpi ad angelos exponat & bene: non tñ illi expositioni preiudicat si sanctorū angelorum & ascendentium hoīnm mutuis iubilatiōibus applicemus. Pnt enim sancti angeli admirari & dicere. Quis est iste qui uenit de edom tinctus uestibus de bōstra: quasi dicat. Natura ista humana tota infecta quasi sanguine infectiois originis: ciues suos non consueuit ad sūma trāsmittere. Quibus sancti gloriosi potuerunt respondere. Ite formosus in stola sua. i. totus innocens & uirtuosus ī assūpta natura: qua q; induitur stola graditur ī multitudine fortitudinis sue. Quia fecit potentiam in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui. i. superbos demones & exaltauit humiles homines. Quare ergo rubrum est indumentum tuum: & uestimenta tua sicut calcantium ī torculari. q. d. angeli xpo. Si in tanta potentia triumphasti: quid ē qd̄ apparet de signis passionis recepte? Attende autem hic in mysterio q; soli xpo de sua passione ingerunt questionem: quia ipse solus de illius immensitate potuit respondere: unde & dicit. Torcular calui solus: & de gentibus non est uir metum. q. d. Sicut solus immensitatem mee passionis sustinui: ita solus mei doloris & uirtutis mensuram cognoui. Attende autem cum quanta reuerentia angeli christum ascendentem adorant: & sibi dignis uocibus iubilant. Gloria laus & honor tibi sit rex xpe redemptor. Noie qui in domini rex benedicte uenis. Nūc tibi regnanti pangimus ecce melos. Benedictus es dñe qui ambulas super pēnas uentorum. Benedictus es qui sedes sup cherubin & intueris abyssos. Ecce nūc tecum ascēdūt tribus tribus domini ut consistantur nomini sancto tuo & ī laude tua gloriētur ad letandum in leticia gentis tue ut lauderis cum hereditate tua. Benedicant te celi terra & mare & omnia que in eis sunt: quia uidisti nationes: implesti ruinas: conuassasti capita mortis demonum & inferni: letentur celi & exultet terra: iubilante montes laudem: quia pauperum suorū dominus misertus est. O cum quanto gaudio & amore inexpressibili a nobis illa celestis ciuitas cuius est participatio in idipsum in ascendentibus hominibus sanctis & occurrentibus angelis est cōiuncta in pietate xpo: qui fecit utraq; unum: iubilans uoce concordi. Et maximū illud. Alfa decantans. Dignus est inquit agnus qui occisus est accipe uirtutem & diuinitatē & sapiam & fortitudinē & honorē & gloriam bñdictionē. Ascendentibus autē oibus sicut ī iubilo & uoce tube regi nro iesu psallentibus sapienter: dū intrarēt celi palatiū. Rex noster xps intonat alta uoce. Pater manifestauī nomē tuū hoibus quos dedisti mihi de mundo: nunc autem pro eis rogo non p mūdo: quia ad te uenio perenniter regnaturus. Clarifica me pater apud te met psumdaritate quam habui plusq; mundus fiet.

Pater iuste mundus te nō cognouit: ego autem noui te. Opus cōsummaui quod dedisti mihi: & nemo ex eis perit: nisi filius perditionis: ut impleatur scriptura. Tui erant: & mihi eos dedisti: & sermonem tuum seruauerūt: & nunc cognouerūt quia omnia que dedisti mihi abs te sunt: quia uerba que dedisti mihi dedi eis: & crediderunt quia tu me misisti. Pro his ergo rogo quos dedisti mihi: quia tui sūt: & omnia mea tua sunt: & tua mea sunt: & clarificatus sum in eis: & iam non sum in mundo: & hi in mundo sunt: & ego ad te uenio. Pater sancte cum essem cum eis: ego seruabam eos in nomine tuo. Non rogo ut tollas eos de mundo: sed ut serues eos a malo. De mūdo non sunt: sicut & ego nō sū de mundo. Sanctifica eos i ueritate: quia sermo tuus ueritas est. Sicut tu me misisti in mundū & ego eos misi in mūdum: & pro eis sanctifico meipsum: ut sint & ipsi sanctificati in ueritate. Nō pro eis autem rogo tantum: sed & pro eis qui credituri sunt per uerbum eorum in me: ut omnes unum sint. Sicut tu parer in me: & ego in te: ut & ipsi in nobis unum sint: ut mundus credat quia tu me misisti: & dilexi eos: sicuti & me dilexisti. Pater quos dedisti mihi: uolo ut ubi ego sum: & illi sint mecum: ut uideat claritatem meam quam dedisti mihi: quia dilexisti me ante mundi constitutionem. Notum feci eis nomen tuum & notum faciam: ut dilectio quā dilexisti me in ipsis sit: & ego in ipsis. Ad hec pater benignus & pius potuit respondere. Fili: sicut afferis: tu semper mecum es: & omnia mea tua sunt: & ego clarificauit te in gloriosa resurrectione: & iterū clarificabo in spiritus sancti missione: & pro totum mundum effundam nomen tuum: ut in nomine tuo omne genu flectatur celestium: terrestrium & infernōrū. Adhuc benedictus iesus: pater inquit gratias tibi ago: quomā audisti me: ego autem sciebam quoniam semper me audis. Cui benignus pater. Sede a dextris meis: quia sedes tua deus in seculum seculi uirga equitatis uirga regni tui. Dilexisti iustitiā & odisti iniquitatem: propterea unxit te homo assumptus oleo leticie pre cōsorbibus tuis. Et tu in principio mecum terram fundasti: & opera manuum tuarum sunt celi. Ipsi peribūt tu autem permanes: & omnes sicut uestimentum ueterascēt. Et sicut opertorium mutabis eos & mutabuntur: tu autē idem ipse es & anni tui non deficient. Ponam inimicos tuos scabellū pedum tuorum. Sed & super seruos meos & ancillas meas pro quibus me rogasti effundam de spiritu meo: & dabo prodigia in celo sursum: & signa in terra deorsum: ut saluum populū meum faciam: & honorificem in secula nomen tuum. Ideo autem hec uerba hic tam proluxa i serui: quia istius solēnitatis in eis continentur ineffabilia sacramenta. Vbi potes notare cū quāto affectu relictos discipulos patri commendat: & quomodo apud patrem fidelē recepimus aduocatum. Nota etiam qualē unionem in electis postulat: quia etiā unioni diuinae perso-

narum assimilat. Quanta autem cōnessione in nobis est ipse christus: ipse excessiue declarat cum dicit Tu in me & ego i eis. Infelix ergo qui christi scindit unionē: seminator discordie. Hic est uere perditionis filius: in cuius perditione digne scriptura cōpletur. Attende autē & pondera uerba superius posita: quia uere eructauit charitatis christi precōnia & mirabili efficacia transformant deuotam mentem in christū. Vide etiam paterna uiscera charitatis in amplexu dilectissimi filii: & quomodo ipse benigne collocat i folio: & exaudit dulciter in omni petito: ut iam uere possit uerificari de ipso quod dixerat ipse iesus discipulis. Ipse enim pater amat uos: quia uos me amastis. Attende etiā quā reuerenter ipse ut deum adorandum i gerit agminibus angelorum. Nonne tibi uidetur de throno maiestatis intonare: & dicere angelis sanctis. Hic est filius meus dilectus: in quo mihi cōplacuit: ipsum audite. Seruite ei cum timore: & exultate ei cum timore: quia ipse ē deus magnus dominus. & rex magnus super omnes deos. Eleuato autē iesu ab aspectu matris discipulorūque: & ipsis remanentibus i monte oliueti: quāto putas eos gaudio pro iesu ascendente fuisse repletos. Et quia adhuc erant infirmi: quot lachrymis pro seipsis quos sic uidebant relictos credis fuisse p̄fusus. Cogita quāto potes: quia non digne sufficies estimare cum quanto dulcore osculabantur recedentes iesu illi sacro mōti impetosa uestigia. Cum quanto etiā cordis desiderio erecti respiciebant ad summa. Sed benignus iesus totus affluens pietate ad eos: eos consolari nō distulit: cum angelos suos sui recessus & redditus nuncios misit. Viri inquit galilei quid statis aspicientes in celum: hic iesus qui assumptus est a uobis in celum: sic uenit quē admodum uidistis eum eūtem in celum. Galileos uocant quasi cum iesu in celestibus transportatos. Poterant etiam sancti apostoli angelis respondere. Quo habemus respicere nisi in celum: nonne ipsum continet nostrum thesaurum iesum christum: qui uostrū cor rapuit: nos hic sine corde dimittens: non possumus decetero nisi cum iesu in celestibus cōmorari: & nobis celum libet intueri non terram: uestre autem charitatis admiramur seruorem: quomodo dimittentes i gem uestrum ascendere ad nos placuit aduenire: sed nūctate dilecto: quia amore languemus. Disparentibus angelis: & iam se discipulis una cum matre ad recessum parantibus est credendum: quia illa sacra uestigia & terram benedictam osculantes cū multa gratiarum actiōe & gaudio magno domo gratias referunt. Sed & ipsam dominam potes dulcissime intueri pro filio iubilantem: & promissionem spiritus sancti dulciter exorantem: & cordis sui exprimentem affectum: & sibi potes attribuire ista uerba.

Iesus decus angelicum

In aure dulce canticum

In ore mel mirificum

Cordis pigmentum celicum.
 Qui te gustant esuriunt
 Qui bibunt adhuc sitiunt
 Desiderare nesciunt
 Nisi iesum quem sentiunt.
 Desidetate milies
 Mi iesu quando uenies
 Quando me letam facies
 Vt me de iesu facies.
 Mi dilecte reuertere
 Consors paterne dextere
 Mundum uicisti prospere
 lam celi regno fruere.
 Sequor quocunq; ieris
 Mihi tolli non poteris
 Cum cor meum abstuleris
 Iesus laus nostri generis.

Et conuersa ad discipulos ipsa uirgo: eos potuit dulciter alloqui. d.
 Iesus in pace imperat
 Qui omnem sensum superat
 Hunc semper mens desiderat
 Et illo frui properat.
 Iesus ad patrem rediit
 Regnum celeste subiit
 Cor meum a me transiit
 Post illum simul abiit
 lam prosequamur laudibus
 Iesum himinis & precibus
 Vt donet non celestibus
 Frui cum celi ciuibus.
 Et tunc montem dimittentes: corpore reuerſi ſunt i hieruſalem corpore & in ſupernam hieruſalem ſimul cum chriſto aſcenderant tota mente. Atten- de autem ut breui ſumma comprehendam predi- eta: quomodo iſta benedicta aſcenſio fuit ordina- ta congruitate: quia ſeruauit ordinem diuina lege ſanctificatum. Qui ſe humiliat exaltabitur. Qui. n. aſcendit ipſe eſt & qui deſcendit. Quomodo pri- maria nouitate: quia hodie primo gleba corporis noſtri celeſtia penetrauit: dum noſtram naturam in celoru' alta tranſiuit. Et uide q; oſſa intra ſepulchri anguſtias paulo ante concluda: nam nunc angeloz ce- tibus inferunt: imo & ſuperuntur. Nec unq; fu- it nec erit tantu' de nouo i illa ciuitate tripudiu' qua- rum hodie qn' in illa primo ingreſſu receptus e' de- us ho'. Quo fuit publica ueritate qn' uidetibus illis eleuatus eſt & nubes ſuſcepit eum ab oculis eoru'. Quo et fuit uirtuoſiſſima ptate: q; ppa uirtute fu- it iesus nullo egens adiutorio ſurſu uectus: ut meri- to ſibi cantemus: Exaltare dne i uirtute tua. Df at iesus aſcediſſe pp ppe uirtutis acti. Eleuatus eſſe ppter ageloze & nubis obſequ: quia illi obſeque- bar' ut dno: n' prebeba' t auxiliu' ut i firmo. Df exal- tatus pp dignitatis gradu' & regni quod accepit ſa- ſtigiu'. Quo etia' fuit uallata ſocietate: q; turba ſco- ru' i ſua fide decedentiu' ab origine mudi quos ſe- cū ad celeſtia ducēs aſcēdebat: iter pādēns are eos.

Quo etia' fuit festina ſolēnitate: q; tūc aſcēdit i uo- bilo ſupne ciuitatis ſponſus: & in uoce tube uictorie triūpho dotatus. Quis h' enarrare ſufficiat. Iſtud eni e' feſtū feſtoꝝ: & ſolēnitas ſolēnitatū i quo oēs āgeli regi ſuo iubilāt gl'ioſe: ſicut in Apo. ſcribitur Et oēs āgeli ſtabāt i cōſpectu throni & ceciderūt i cōſpectu throni i facies ſuas. Et cātantes & iubilantes. Salus deo nro ſedenti ſup thronum & agno.

Quā ſolēnitatē ſic Ber. deſcribit i ſermone aſcen- ſiois. Solēnitas iſta chariſſimi gl'ioſa e' cōſumatio & adimpletio reliquaz feſtiuitatū & felix clauſula to- tius itinerarii iesu xpī filii dei merito quia ſolēnita- tis & leacie dies agit qn' ſol iſte ſupceleſtis ſol iuſtu- rie nriſe ſe pntauit obtutibus. Magna quoq; leticia & exultatio multa nimis qn' cōſciſſo ſacco leticia cir- cūdatus e' & nre dedicauit pmordia reſurrexōis: ue- rūtū qd mihi ſolēnitatibus iſtis: ſi cōuerſatō nra ad- huc retinet i frīs: Dico ergo n' multo minus mihi tollerabilior erit exilii huius hitatio q; gehēna: deni- q; niſi abiero iqt pacytus nō ueniet ad uos: uides ne quēadmodū cetay ſolēnitatū ea quā hodie cele- bramus & cōſūationē hēat: & fructū declaret: & au- geat grām? Sicut. n. ceſa oīa ei' q; p nobis natus e': ita quoq; ipſius aſcēſio p nobis ſcā e': & facit p no- bis: h' Ber. Vbi māſte cōcludit: q; hec i ſolēnitati- bus tenet ſūmū. Hodie naq; ipſe rex celoꝝ ihs ſua humanitatē p'ne dextere collocauit in throno: ho- die angelici ſpiritus nouum diuinitatis guſtum in xpō hoie accepit: dū deū guſtāt i amons exceſſu natur' create ſuppoſitū: & p grē unionē hoīem deū i quē ipi total' r' traſſormati p amoris icendiū: etia' i illo guſtāt deū. Quod ſūme dulcedis ferculū nūq; potuit i illa ſupnoꝝ ſpirituū citate guſtari: donec p xpī iesū e' eoz guſtibus dulca' iſſillatū. O q; ſus e' ite guſtus quo oēs electi i hoie deo ſūt dii. Merito ergo illū plus q; ſe diligeret: i quo plus i ſeipſis bñ- tudis recipiūt. Hodie et illius ſupne citatis e' reſta- rata ruia: dū ſpirituū neq; ſci p'ies deſerta ſedilia po- ſederūt. Hodie pax p xpī i terris ſcā e': dū eccl'ia in deoz & gētiliū e' unita. Prio enī ipi apl' i contrebāt gētibus: qbus erat mādatū. In uia gētū ne abieci- tis: ſed ite tm' ad oues q; pierūt domus iſrl'. Nūc mā- datū accipiūt. Docete oēs gētes: & pdicate euāgeli- um oī creatur': quaſi dicat ihs: pax e' ſcā unus quoq; e' paſtor: & unū ouile. Nō. n. e' diſtictio iudei & gre- ci. Nā idē dñs oīm diues i oēs q; ſuocāt illū. Hodie et e' ſcā pax i hoīem & āgelū: dū exercitus ihu xpī ſcōꝝ. ſ. p'īm i eīdē ordibus cū āgelis collocāt. Ho- die e' ſcā pax iter hūanā naturā & deū: dū ipſa ſup oēm creaturā euectā i ſue dextere collocauit cōſeſū. Hodie oīum electoz mēs i celeſtia traſportat': dū theſaurus cordis ipoz iesus xp's celoꝝ alta aſcēdēs eoz corda ibi poſuit: ubi ipſe cōſedit. Merito ergo pnt āgeli hoibus de hac ſolēnitate cātare. Cōſtitui- te diē ſolēnē i cōdēſis: q; hec iocūdīſſima dies oīm gaudioꝝ aduatiōe cōdēſat. Quo et fuit ſublimis localitate q; uſq; ad ātīquū dieꝝ puenit p'iem. ſ. et- nū: & in eius dextera ſibi equalis per omnia gl'ioſe

resedit. Quomodo fuit uiuifica largitate: q̄a post
ascensum suum spiritu sancto omnia adimpleuit.
Hanc autem solennitatem gratioso dictatu qui
dam describit: ubi quasi tota hec materia delectabi
liter continetur. Incipit autem sic.

Sequentia

Vrsum sonet laudis melos
Rex uirtutum scandit celos
Sublimi potentia.
Totus celi potentatus
Erit illi laureatus
Summa cum letitia.
Iubilant & mirantur
Laude simul iocundantur
Circa hec magnalia.
In dulcorem sonant uoces
Distinguuntur per cohortes
Astra celi fulgida.
In amore inardescunt
Querunt sic & extimescunt
Et respondent qui cognoscunt
Iesu mirabilia.
Questio minorę angelorę de regis p̄sona.
Quis est iste gloriosus
Sua forma speciosus.
Tanto fulgens lumine.
Responsio maiorum
Hic est rerum procurator
Ade lapsi reparator
Gratuito munere.
Questio minorę de assumpta natura
Quid est istud quod uestitur
Cur maiestas operitur
Que non eget tegmine.
Responsio maiorum
Hec est uestis illa pia
Caro sumpta de maria
Sine uiri semine.
Questio minorę de passione recepta
Cur est uestis lacerata
Et hinc inde rubricata
Quasi tincta sanguine.
Responsio iesu christi
He sunt plage quas portauit
Hic est sanguis quo manauit
Moriens pro homine.
Questio de comitiua sanctorum
Quis est iste comitatus
Tā sublimis apparatus Quali cinctus agmie.
Quo procedit rex uallatus
Responsio maiorum
He sunt aie beate
De inferno liberate Pro parentum crimine.
Quo fuerunt captiuate
Nunc simul maiores & minores lau
dant ascendentem.

Ergo cantent in hac die

Tres celestes hierarchie Laudes & preconię.

Nato uirginis marie.

Qui moriens hostem strauit
Et ifernū spoliavit Refurgens in gloria.
Et de morte triumphauit

Sic naturam reparauit

Et ruinas restaurauit Equa dans fastigia.

Nobis sanctos sociauit

Nunc ascendit sic patenter
Celos penetrat potē Omnia cacumina.
Et transcendit excellenter

Pater stringit amplexatur

Vnigenitūq; p̄strat Cui dedit omnia.

In quo solo iocundatur

In dextra iam patris sedet

Vnde scās mētes implet Tribuēs carismata.

Et conformes sibi prebet

Rex benigne nos conforta

Et sp̄ tibi nos cōcorda Qui adiples oīa. amē
In te ipsum nos transporta.

Iesus largitor spiritus Cap. xxxiiii.

Ane facer ille chorus apostolorum i ena
culo syō reductus cū aliis discipulis ip̄am
beatam uirginem ut magistrā ueneran
tes: & ut dominam cum ipsa & ceteris mulieribus
sacris orationi uacabāt. Sicut euim scribit Lucas in
Act. Omnes apostoli a mōte oliueti Hierosolimā
regressi erant p̄seuerantes in orōne unanimiter cū
m̄ieribus & maria matre iesu: & fratribus eius. Su
per quo dicit Hieronymus. Ecce domino iesu ascē
dente i celum: cū quibus uacat i scola uirtutum: ac
in lege mandatorum dei meditatur: ut ipsa sit for
ma discipline xpi: & uirginibus ceteris perfectōis
exēplum. Conuersatur etiam cum testibus resurre
ctionis: & ipsa testis cōuersatur cū senatoribus ce
li in curia paradisi sub disciplina spiritus sancti to
tius maiestatis diuini: e magistra. Inuenitur prima
inter pastores summi regis: quorum uita iam non
erat de trīs sed de celis. In cenaculo ascēdisse legū
t quo pascha diligentissime celebrat. Ibiq; manebat
cū maria m̄re dñi nr̄i ihu xpi unanimiter aspirati cha
ritate p̄seuerātes i oratiōe: donec ex alto iducerēt
uirtute. Nam quidem cum domino conuersantes
uirtutibus & miraculis pascebantur: bene in orati
one perseuerabant nihil hesitantes donec accipēt
spiritus sancti munera que poscebant. hec Hiero
nymus. Vbi potes uidere cum quanto mentis fer
uore expectabant promissum: nihil dubitantes q̄
ille qui uiuens in carne in hac uita tot eis signa di
lectionis ostenderat eis deficere in promissione nō
poterat. Credendum etiam est: q̄ sicut christus pre
dixerat q̄ filii nuptiarum non possunt lugere: nec
ieiunare: q̄ diu cum eis est sponsus. Sed uenient di
es cum auferetur ab eis sponsus: & tunc ieiunabūt
quo carnem affligendo ieiuniis cum multis lachry
mis omnia signa amoris q̄ xps eis in uita onderat.

& dolores passionis quos in cruce pertulerat: & facros illos tactus: quibus manus & pedes eius & la-
tus palpando tractauerat simul cum suis negligenti-
is defectibus & incredulitatibus conferebant
durissime proprias desidentes culpas & dulciter ad-
mirantes dignatiuas xpi misericordias. Accede-
bant etiā humiliter & deuote ut pie credendū ē ad
pedes sacratissimē uirginis ipsorū dñi mris: & tunc
cū ipsa cōferentes de oībus. Que tota spū sancto
plena: oī filii sui actū erat magis & conscia: se eidē
uirgini cōmēdabāt hūilit: ipsa exorantes ardēt: ut
p̄ ipsis apud filiū intercedere digneret: ne eorū exi-
gentibus culpis: spiritū sanctū mittere retardaret.
Non enim erat iguorans ille apostolicus cetus: q̄
nec erat spiritu sancto uacuus: licet expectaret ma-
iori copia uestiri: q̄ dona que uult dare altissimus:
& uult desiderari ardentē & sibi peti instanter: ut p̄
hoc nostrū fiat mēti: quod sui futuri est doni. Qui
enim iam spiritum sanctum in pluribus suis domi-
recipissent a xpo satis ostendit status ille boni iesu
quo in sacra resurrectionis die: in facies eorum ī sus-
fians dixit eis: Accipite spiritum sanctum. Quod
ostendens leo papa in sermone penthe. sic ait. Spe-
rabat ab apostolis spiritus sanctus. Non ut tunc p̄-
mo habitator ipsorum esse inciperet: sed ut sacra-
ta pectora & feruentius accenderet: & copiosi-
us mūdaret: sua cumulans dona: non inchoās nec
ideo nouus in opere sed ditior largitate. Si autem
oratio est ascensio mentis in deum quantum tūc cū
xpo ascendebant mente sursum acti etiam ab ipsa
uirgine mīe quando recordabant quomodo uide-
rant ipsum ascendente in celum: eis benedicientem
extensis manibus: in quibus apparebant signa cla-
uorū & omnium aliorū recordantes que ipsorū trās-
portare ad diuina poterant mentes: p̄pter qd̄ licet
numerus iste duodenarius: quo benedictus iesus
qui omnia fecit in sapientia mittere tardauit promi-
ssum. Sic aliter factis mysteriis plenus tñ ex ipsius
miserationis indultu p̄cessit: ut in hoc disponeren-
tur tempora: exficarentur ieiunis: eleuerentur desi-
deris: exsubtilarentur in affectibus suis: & recollig-
erēt dicta & acta benedicti iesu sim̄ cū matre ma-
gistra: ut sic ex omnibus circūstantiis disponerent
perfecte: ut subito arderent plenissime adueniente
spiritus sancti igne. Expregiscere nūc anima que
tuncq̄ es xpo deuota: & cogita in toto ani decursu
memorialia & insignia xpi uite: q̄ i sacris solēnitati-
bus recoluntur natiuitatis & decursus uite: passiois
acerbe: resurrectionis gloriose: & ascensionis ad ce-
los: in deuota & anīda mēte recepis: & teā ideuotio-
nis in xpm indigna sis recipe spiritus sancti pmis-
sū: p̄pter qd̄ i his diebus: ieiunis & lachrymis ua-
cans: in mētis spiritu nitaris ingredi sacrum illud ce-
naculū: & pedibus deuoluta sacre uirginis matris:
& principiū mūdi tota intētionē eis supplica q̄ tibi
ueniam ipetret a dilecto iesu & i suo sacro recipietes
collegio: te cōsortem fieri receptatiōe p̄ciosi mune-
ris spiritus sei: quo tota cū eis in xpm trāsformeris.

In his etiā diebus exurgēs petrus in medio fra-
trū qui erāt in numero diminutiuo: sermonē eis de
duodenario numero supplēdo p̄posuit: & forte di-
uine lucis cadēte sup mathiā: cōpletus est sacer ille
numerus secūdū dispositionē etnā: ut filio p̄ditio-
nis excludo: p̄ spm̄ sanctū integer seruariet. De nu-
mero enim iporū nullus postea mortaliter ruit. Li-
cet de numero illoꝝ alioꝝ qui receperūt spm̄ factū
in die p̄tecostes corruisse plures narrant. Ait enim
Ioānes climacus doctor grecus: q̄ .xii. heresiarche
ex illo numero conuerūt: de quibus expoit uerbū
Ioānis apostoli dicētis. Ex nobis exierūt: sed non
erāt ex nobis. Nā si fuissent ex nobis: remanissent
utiq̄ nobiscū. Quicquid autē sit de hoc adminis-
tratis p̄bati uideret ex textu actū apostolorū: q̄ ille
Nicolaus unus ex septē diaconibus: fuit de nume-
ro istoꝝ. cxx. qui in die p̄tecostes spiritū sanctū ac-
cepisse narrant: cū tñ ipe postea a charitate cadens:
auctor fuit ipsissime heresis de qua in Apoc. dñs di-
cit. Odisti facta nicolaitarū: q̄ & ego odi: hoc autē
ideo diuina sapiētia esse pmisit: ut omnes electi in ali-
orum casu qui uidebant sublimes in statu: addiscāt
seruire dño cū timore: & ei exultare cū tremore: &
sic semp sacre circūspectionis disciplinā apphēdat
q̄ p̄ irā dñi de uia iusta nō cadant: unde etiam licet
ap̄li tāta fuerit nūc spiritus facti copiositate firma-
ri: ut faciliter potuerint omne peccatū mortale uita-
re: & etiā frequētā uenialitū: nō tamē credo eos fo-
re factos impossibiles ad peccatū. De ueniali enim
non est dubium q̄ pluries peccauerūt. Graus
enim spūs sancti i tanta p̄fectione q̄ ab ip̄o cadere
sit impossibile: & q̄ nullū possit peccatū admitti. So-
lius est dignitatis matris ut arbitror in hac uita:
que in illa sanctificatione qua facta fuit dei mater:
tantā copā spūs sancti accepit: quātā potest uia-
rix accipere: nō unita deo unione p̄sone: unde nec po-
stea idignitū spiritū sanctū recipere: licet nouis semp
gaudiis fruere de bñficiis filiorū. Quod autē
apostoli non fuerint impossibiles ad ruendum: u-
detur posse probari per illud Ap̄li. i. Cor. ix. Casti-
go corpus meū & in seruitutē redigo: ne forte cum
aliis predicauerim ipse reprobus efficiar. Vbi dicit
quedā glōsa: q̄ est possibile. s. me reprobum fieri: si
corpus non castigarē. Ex quo uidetur q̄ cōfirmatō
illa licet tantam infirmitatē dederit: ut sicut dictum
est faciliter possent oē peccatū mortale uitare: non
tamē fuit impossibile si uoluissent: & nō debito re-
gimine occasiones peccatorū cauissent eos peccare
mortaliter nisi forte diceret q̄ certū est q̄ non pec-
cauerūt postea & ideo fuerit impossibile: quia deus
eos preuiderat & disposuerat nō peccaturos. Talis
impossibilitas nō remouet possibilitatē cōtingentie
creature. Nec obstat si diceret q̄ paulus non rece-
pit spm̄ sanctam in penthe: quia non minus habu-
it de spiritu sancto postea: q̄ ceteri apostoli. Impos-
sibilitas. n. nolūtatis ad peccandum: nō est statue-
coiter huius uite. Hoc enī nō pōt uoluntari inessi
nisi eius defecūtilitas absorbeat a grā: qd̄ solū fieri

credo in gloria: excepta uirgine gloriosa. Non dubito tamen quod tanta sunt superuestiti gratia illi duo decim athelete expugnatores mundi: quod ualde difficile fuisset eos uerere per peccatum mortale. Et si ali cui uideretur impossibile: uolo deuotiori apostolice denegare. Apostolis igitur ut dictum est congregatis & sacris dispositionibus eleuatis dum complerentur dies pentecostae: quinquagesimo resurrectionis die: & ab ascensione decimo: hora tertia dum essent congregati in unum: & sederent ut quiescerent tam mente quam corpore: factus est repente de celo sonus tanquam aduenientis spiritus uehementis: & totam domum replens pre magnitudine sonitus: descendit spiritus sanctus in forma linguarum ignearum: & requieuit in magna copia super eos: sicut scriptum est in actibus apostolorum: quia apparuerunt illis dispartite lingue tanquam ignis: seditque supra singulos eorum: & repleti sunt omnes spiritu sancto: & ceperunt loqui prout spiritus sanctus dabat eloqui illis.

Attendendum est autem quod spiritus sanctus semper animam in ueritate constituit: & idem est ueritas quod uera humilitas. Ideo ut illam maiestatem discipulus ostenderet: & debilitatem creature ingereret: factus est sonus ipsorum corda concutiens: ut in suum redacti nihilum: postea magis in deum attollerentur in altum. Sonus autem ille repentinus fuit celestis uehemens & replens. Repentinus quia nescit tarda molimina spiritus sancti gratia. Subito enim in nouos uiros transportari fuerunt: & nouam augmentationem habituum mentis: fidei spei: & charitatis: & omnium uirtutum receperunt. Dicit autem sonus de celo: quod ipse celestes efficit: ut ex tunc posset quilibet dicere. Nostra conuersatio in celis est.

Dicitur autem uehemens: quod uehementer eos timore filiali nihilauit sub deo: ut si perseuerarent: ne eis adimeretur eternum. Nihilominus uehemens fuit: quod mentem ab omni carnali amore eradicans: fortiter ipsam uehebat ad spirituales ardores: unde & uehemens: quasi mentem uehens. Dicitur autem replens: quia spiritus factus eos abunde repleuit: ut non resonarent amplius per impatientie murmur: sed sic essent amore celi & iesu christi pleni: ut nihil plus possent capere de amore mundano: sic ex plenitudine superfluerent: quod tanquam dei flumina paradisi ecclesie abunde rigaret. In specie autem ignis rationabiliter spiritus sanctus discipulis apparuit: quia sicut iter uisibilia corpora ignis est excellentius: dilatato nomine ignis ad totam celestem naturam: sicut sepe sancti dilatant in tantum ut sit principium splendoris caloris & uitalis uigoris in corporibus. Sic & ille qui eorum imitabatur mentibus: scilicet spiritus sanctus est fons radix & origo omnis sapientialis cognitionis: & & omnis meritorii amoris: & omnis spiritualis uiuificationis & operationis uirtutis. Conueniunt etiam proprietates ignis septiformi multiplicationi donorum ipsius spiritus sancti: & effectui quem in apostolis fecit & facit in uiris apostolicis. Ignis est calefactiuus: illuminatiuus: ascensiuus: quod eius est pro-

prie sursum ferri. Solidatiuus: sicut patet in luto & lateribus. Distinctiuus materiarum sibi conuenientium: & sibi inflammabilium: unde secundum gradus materias sibi conuenientes accipit: & contrarias fugit. Sicut in paleis patet & stupa que cito incenduntur: & in lignis in quibus multiplicatur. Lapidem uero raro & tardius in suam similitudinem adducit. Aquam uero & alia similia tanquam hostilia stridendo fugit. Et ideo distinctiuus liquefactiuus: ut patet in cera & metallo. Contratiuus & icineratiuus: ut patet in pelle & omnibus adustis. Sic & spiritus factus ut resolutione procedamus conuertit & icinerat per donum timoris: liquefacit per donum pietatis: distinguit & discernit per donum scientie: per quam discrete conuersamur in medio nationis prauae. Solidat & firmat per donum fortitudinis: per quam de omnibus tribulationibus triumphamus. Eleuat & facit ascendere per donum consilii: per quod promouet ad euangelica seruanda consilia: & ad actus uirtutum facit ascendere. Illuminat per donum intellectus in cognitione uirtutis dei. Calefacit per donum sapientie in ardore summi boni. Sicut autem per istos effectus ignis calefacit de corda inflammata: liquat: purificat & in similitudinem sui immutat: & per hoc metalla renouat: sic hodie spiritus sanctus per cordalem calorem liquefecit apostolorum corda: & purgans a labe peccati: & totaliter transformans in similitudinem christi nouas creaturas efficit.

Iesus clarificatus

Cap. xxxv.

Via uero spiritus sanctus omnia que dixerat & fecerat clarificando spiritualiter eos intelligere fecit sicut promiserat dicens. Sugeret uobis omnia quaecumque dixerim uobis: & mandificabit: quod de meo accipiet. Ideo conuenienter non solum in igne: sed in lingua ignea uoluit apparere. Sicut enim lingua exprimitur quicquid est in corde uerbo conceptum. Ita spiritus sanctus tanquam ipsius eterni uerbi ad fidelium corda uehiculum & expressiuum testimonium manifestauit perfecte iesum quantum status regrebat apostolorum. Unde principalis intentio spiritus sancti est manifestare in cordibus nostris excellentias dei in se: & in assumpta natura. Ac per hoc nobis ostendere quantum nos amauit filius dei: qui talia pro nobis dignatus est facere. Sicut enim nihil sumus in esse gratie nisi in christo iesu: ita nihil aliud in nobis intendit: nisi nos uouos christos facere. Et ut hoc esse possimus: christi precordia nobis reuelat quantum nos amorose dilexerit: quod spiritualissime & diuinitissime omnia fecit: quanta transformatione nos sibi uniuert: ita ut faciat nos experienter apostolicum illud sentire. Vno ego: iam non ego: uiuit uero in me christus. Tale autem testimonium dat spiritus sanctus de christo menti quam plene illuminat: ut aperte cognoscat quod omnis creatura tam caelica quam terrena a deo facta est ad fruendum summam diuinitatem: & ad honorandum illum hominem:

quem assumpsit in unitate persone. Vnde assumpta natura sublimis iesu uideretur esse principalissimum opus a deo intentum inter oia que produxit. In cuius perfectione uirtutis humana reparatio nem: & ruine angelice restauratione: propter ipsius iesu honorem simul intendit: & uniuerse creature meliorauit statū: & consumauit appetitum: cum nihil possit deus creare plus facere q̄ ipsam sibi unire unitate persone. Quod enim melius est: deus magis diligit: & quod maius bonum est: deus magis intendit. Cum igitur natura assumpta sit melior oī creato: & magis bonum magis eam deus intendit: imo in ipsa quo ad aliquid omnium creatorum bonum intendit: dū per ipsū oia meliorauit. Et ideo nō imerito dixerim: q̄ oia creata ordinauit dominus ad honorem illius humanitatis assupte post illum ordinem quem eis indidit glorie diuinitatis sue: & q̄ hanc excellentiam iesu christi nec ipsi apostoli ante aduentū spūs s̄cti plene recognoscebāt: nec actus sue dignitatie clementie ipsis ostensos i decursu uite iesu nouerant ponderare. Ideo spiritus sanctus adueniens omnia eius pondera monstrauit: propter quod sicut ignis congregatis lignis in magnū acruū quando superuenit: omnia incendit inflamat: & finaliter incinerat: & quasi inuisibiliter annihilat. Sic & spiritus sanctus in apostolis fecit: quia omnia dicta & acta christi iesu tanq̄ digna cōgregata in eorum cordibus statim spintuali mō fecit clarescere & ardere: & omnia ex imēsurabili christi amore procedere: quo quasi totus pro nobis fuit incineratus in sui humilitione profunda: & sic apostolos annihilauit in se: ut eos in christum totaliter transportaret: unde hodie proprie potuit dicere quilibet apostolorū. Et si christum usq̄ nunc secūdū carnē nouerimus: sed nunc iam nō nouimus. Sic ergo uides quomodo i lingua spūs sanctus christū iesum apostolis predicauit de nouo. Et ideo sic christo ibutus linguā igneā fecit: qua ignita christi uerba & facta proferrent: & audientium mētes adurerēt: & nihil sibi attribuentes scirent q̄ non ipsi sunt q̄ loquūtur: sed spiritus patris eorum qui i eis loquitur. & in audientium cordibus operatur. Vides ergo quomodo spiritus sanctus concordat cū christo i humilitatis doctrina. Nullus enim potest plene humiliari nisi per spiritū sanctū cognouerit dei imensitatem tam i se: q̄ in aliis que pro nobis fecit & nihilitate sui tam in suis offensionibus: q̄ etiā in continue resistendo suis in nobis effectibus gratiosis. Et in hoc clarificatur x̄ps: & nos obscuramur: quia ipse est oē bonū nostrū qui nobis oia bene fecit. Cui & nos continue resistimus impie: dum sumus in hac uiciosa carne: quātūcūq̄ uideamur uirtutibus pleni: & aliorum respectu in eius gratia consummati: imo qui maior est in gratia maiorem se sentit ex se eē i hac resistentia impietatis sue. Epilogando ergo claritatem glorie x̄pi potes uide te: quia uirtus christi que abscolā uidebatur in cruce: clarificata ē i inferno dum ipsū spoliauit. Clari-

ficata est in sepulchro: dū gloriose resurrexit. Clarificata est i mūdo: dum discipulorū mentes in fide resurrectionis firmauit. Clarificata ē in celo: dū coram eorū oculis comitantibus sanctis angelis & iubilantibus patenter ascendit. Clarificata ē in dextere paterne consensu: dum inde abundanter & uisibiliter spiritum sanctum misit: qui ipso apostolorum corda illustrauit: inflamauit: & transportauit i christum: & ipsorum ori dedit efficacissimum uerbū ad conuertendum mundū. Cuius hodie premi sit signū: dum ad petri predicationē q̄nq̄ milia sū cōuersi: Act. iiii.

Iesus spirans afflatus Cap. xxxvi.

Icut autem tunc in primitiua ecclesia dabatur spiritus sanctus uisibilibus signis predicantibus apostolis ceterisq̄ discipulis. Sic usq̄ ad finē mūdi benedictus iesus eundem spiritum mēbris suis inspirare non desinit secūdū illam mēsurā qua istos dū uiueret in sui amonis & doloris portauit merito: & tunc i sui fruitonis gaudio portat in illo beatitudinis regno. Totus enim influxus spiritus sancti in nos ad hoc solū est: ut in nobis fiat de nobis: quod christus de nobis fecit in se. Nihil enim sumus nisi in eo. Et ideo nullus debet nec potest in se minuere spiritus sancti afflatus sine offensa ipsius insufflantis spiritus: quia ex hoc meracissima nostra mēs que semper proprio bono resistit minuere uult illam mēsuram: quam christus sibi meruit in se: & i nobis formare disposuit. Nec dum mens nostra impia quando a spiritu sancto uult dūci ad perfectionis fastigia excusare se sub similitudine aliorum dicendo. Sufficit mihi facere quod talis facit uel quod faciunt ceteri in communi: quia in situ corporis proprium locum habet quodlibet membrum & speciale officium: ad qd̄ insuit spiritus uiuificationis nature. Sic in christo iesu cuius nos sumus corpus & mēbra: de mēbro spiritus sancti insluit cuilibet membro electo illa operati & facere que congruunt illi statui spiritalis mēsure. In qua christus iesus ipsum i se locauit in merito sue uite passibilis: & locaturus est i gloria diuinitatis. In hoc stat nostra perfectio ut non contumsemus spiritum sanctum dei sibi resistendo i spirationibus suis: quibus se nobis dignatur inspirare: sed semper simus obedientes mortificati i nobis: & solo eius ductu mobiles ad omne bonum perfectum. Ad habendam autem discretionem in istis i spirationibus que est omnium uirtutum aunga: debes scire: q̄ quia limpide flāme inspiratio num diuinarum dum sumus in tenebris & umbra mortis non ad plenum illuminat nostrā noctē horrendam: ideo sepe uenit nobis dubitatio ne inspiratio sit deceptio propter illius hostis astutias qui se transfigurat in angelum lucis. Ad cuius fugiēdas decipulas notare debes q̄ influxus gratie: qui ramificantur in habitum uirtutū: donorum & be-

A

Prudētium sicut infra patebit impelli nos ad multiplicem actū. s. intrinsecū qui mentē perficit: & extrinsecum: qui per opus se extendit. Actus interior est quo uirtutes agunt in aia: sicut charitas eā inflāmat ad plene diligendū deum & proximū: humilitas ad reputandū se uilissimū & omni bono indignū. Temperantia ad refrenādū animū ne delectet carnaliter in aliquo bono creato. Fortitudo: ut nulla aduersitate uacillet uel moueatur a bono. Prudētia ut semper de proximo prout debet estimet bonū: & discrete intus de omni extrinsecō formet iudicium. Iustitia ut semper sibi & deo: & proximō intendat reddere plene quod debet. In istis raro uel nūq̄ pōt esse deceptio. Nec ad ista i te formanda etiam si possit se uellet diabolus imiscere: quia quanto plus ista crescunt tanto perfectius spiritus sanctus inhabitat mentē. Et si in istis ad spiritū sanctū non esset rebellio ipse plene dirigeret: ut in extrinsecis actibus non eēt deceptio. Exteriores autē actus sūt: ut uerbi gratia. Charitas ad deum: iubilatio uocalis: stridor clamoris: & alia signa corporis: ad proximum elemosyna: obsequium i infirmitate & necessitate & similia. Humilitatis actus extrinseci sunt humiliter respondere: extrinsecos honores uisibiliter fugere: actus uirtutis facere: & per signa exteriora omnibus se subditū reddere: & similia. Temperantie uero actus extrinseci sunt ieiunia: dura & pauca uestimēta: & similia. Fortitudinis uero ardua & dura queq̄ assumere: periculis se opponere: & in defendēdo ueritatē constantiā pretendere.

Prudentie uero actus sunt discrete loqui omnia facta tam tua q̄ aliorū: secūndum q̄ ad te spectat debita circūstantia examinare. Iustitie uero multi sunt actus: respectu rui: sicut dignus es de omnibus tibi confusionem reddere & penitentiam talē facere: q̄ possis ad innocentiam reformari. Respectu proximi: zelus & equitas iudicii in malis: liberalitas beneficii & retributio boni. Respectu dei sicut sūt signa latrē & cultus dei in diuinis officiis & genuflexionibus & actibus corporalis orationis.

Omnibus istis insidiatur angelus sathane & sepe per excessum & sepius per remissionem i discretis parat ruinam: que nunq̄ eis eueniret: nisi quia maligna rebellio mentis eorū qua rebellant spiritui sancto & internis actibus in quibus plena cōsistit perfectio: & in quibus non cadit excessus de leuiter meruit eos relinqui deceptioni sathane in exterioribus: ut uel ex indiscretionē deficiant: uel ex tepiditate omittant: uel ex leuitate in oculis hominum uane glorie mercedē recipiant: & ad dura proximum sepe inditia dilabantur. Et hoc etiam eis accidit: quia student perfectioni uirtutum quo ad exteriores actus sepe neglectis interioribus perfectionibus mētis. In illis ergo dixi q̄ nullo modo ē diuine inspirationi resistendū: sed sine timore sequendū est: quia semper dicit ad optimum. Attende autem q̄ status istius benedicti spiritus animā reificat per septenariū uirtutū uincendo septena

num uiciorū: sed quia uicia uicta & iam succūbentia ad hoc flant in anima sinthomatha exaltationum: & inclinationum ad ea ex quibus anima impugnatur & impedit: ne sine difficultate possit operari uirtutū exercitia. Ideo sepenariū donorum datur ad expediendū potentias mētis: ad agendū actus uirtutum: & ad extinguedū illa sinthomata uiciorū. Et ut tibi aliq̄tulū claret: scias q̄ isto mō obliquitates uiciorū repellunt: ut timor reliquias supbie: pietas reliquias inuidie. Qui enim pie ad proximum afficitur: nō ei inuidet. Scientia reliquias ire. Ira. n. est quasi quedam infania. Fortitudo reliquias accidie: que mentem ad bonū reddit inualidam & pigram. Consiliū reliquias auaritie. Consilium enim disponit ad spiritus paupertatem. Intellectus reliquias gule que mentem facit brutalem. Sapientia reliquias luxurie: quia gustato spiritu desipit omnis caro. Istud etiam donorū septenarium expedit uires naturales ad actus sibi conformes. Irascibilis. n. impediri pōt ne i actus tendat uirtutū: tā per prospera: q̄ per aduersa. Expeditur ergo in prosperis per timorem: & in aduersis per fortitudinem. Concupiscibilis impediri potest per duntiam ad proximum & per fastidium ad deum. Expeditur ergo ad proximum per pietatē i ipsū. Ad deū per sapiētiē gustū suauissimū. Rationalis uero indiget expediti in uirtutis speculatione: electione: & executioe. Per donū intellectus expeditur ad uerum speculadum.

Per donum consilii ad uerū eligendū. Per donum scientie ad recte exequēdū: per donū enim scientie recte conuersamur in medio nationis prae & peruersae. Tertio etiam istud benedictū septenarium donorū expedit uirtutū actus & officia quod satis sequit ad pmissa. Nam timor expedit ad temperatiā. Timor enim carnes configit. Pietas uero ad uerā iustitiā: ne in crudelitate degeneret. Scientia ad prudētia ne deuiet in astutiā uulpinam. Fortitudo ad patientiā ut non tantū poterit per patientiā que ē uirtus: sed etiam benigna sit ad hostes per fortitudinē que est donum. Consilium ad spem. Dū. n. consiliū ad alta uirtutū mentē uehit: merito spem erigit. Intellectus ad fidem: quia multā firmitatē fides accipit ex dono intellectus dum credita sibi luceant per intellectus donum. Sapientia ad charitatē: unde sicut charitas ē mater & cōsumatio omniū uirtutū: sic sapiētia ē cōsumatio omniū donorū: ut merito de sapiētia possit dici: uenerūt mihi oīa bona pariter cū illa: & innumerabilis honestas per manus illius Sap. vii. Ista etiā donā multū mētē expediunt ad christi passiones imitandas. Sicut enim ad patiendū mouit christum paterna uolūtas uirtus strenuitas: & humana necessitas. Sic etiā in his debemus esse christo cōformes. Diuina quidem uoluntas mouet ut cognita per intellectum: ut amata per sapiētiā: ut in reuerentia habita per timorem. Humana autem necessitas mouet si cognoscatur per scientiam. Si ad eam miseranda per pietatem animus moueatur: uerū tamē

strenuitas mouet: ut puda in eligēdo per consili-
um: ut uigoroſa in pferēdo & plitēdo: & pſeuerā
do per fortitudinē. Expediūt etiā mirabiliter im-
pedimēta uite actiue: & fantaſmata repellūt impe-
dientia cōtēplationis uolatū. Non ſolū autē iſte
ſpūs ſanctus ſpirat ſtatus uirtutum in incipiētibus
micia uincere per uirtutes: & in pſciētibus & agēti-
bus expedire per dona ſupius enumerata: ſed etiā
ſpirat beatitudinis perfectos hitus in his que cul-
men pfectionis attingunt: qui etiā guſtant ſuauiſ-
ſime fructus ſpūs: & per quōq; ſpūales ſenſus boni
ieſu expiunt delectabiliſſima ſentimēta. Habit-
us autem beatitudinū enumerat magiſter pfectionis
ieſus pfectionē docens in monte. Et ſunt ſeptē. ſ.
paupertas ſpūs: mititas: luctus: eſuries iuſtitie: mi-
ſericordia: mūdicia cordis: & pax. Dicunt autē iſti
habitus beatitudines: q̄ mentē ad tantā pfectionē
adducūt: ut coniūgant eā ſuo fini. ſ. xp̄o ieſu q̄tum
eſt poſſibile in pegrino decurſu. Anima enī ſic ſin-
thōmata uicioꝝ: ſiue inſiciētēs reliq; tā alta per-
fectione trāſcendit: ut pfectiſſima delectatiōe ſera-
tur in oēs illos actus q̄ pfecte cōfigurāt amato: &
hoc ſemp in hac uita eligat p ſumma beatitudine
ſua. Propter quod ex his q̄ pfectionē itegrāt: & ex
his q̄ ad pfectionē diſponūt: iſtag; beatitudinū ſuf-
ficiētia dedarat & ordo. Ad integritatis enī pfectō-
nem requiritur neceſſario pfectus reſceſſus a malo: &
mali occaſionibus: & pfectus pceſſus in bono: &
pfectus ſtatus in optimo. Malū autē omne: aut p-
cedit ex timore ſupbie: aut ex rancore malitio: aut
ex lāgore cōcupiſcētie. Ideo ad pfecte elongandū
ab hoc triplici genere mali: ſunt tres neceſſarie bea-
titudines: q̄ deſicioſe fruuntur oppoſitis bonis.
Paupertas enī ſpūs elongat a malo tumoris: mititas
a malo rancoris: luctus a malo libidinis & langore
cōcupiſcētie. Quia uero pfectus pceſſus in bono
attēdit ſecundū diuinā imitationē: & uniuerſe uie
dñi: miſericordia: & ueritas: hinc eſt q̄ duplex eſt
beatitudo ſecundū has duas uias. ſ. eſuries iuſtitie:
& affectus miſericordie. Que ſi recte cōplentur in
nobis: & eas indeclinabiliter teneamus: nos perdu-
cunt ad ſtatū in optimo. Et loquor de optimo hu-
ius uite: quod plene cōfirmat i optimo patrie. Iſtud
autē optimū eſt per limpida cognitionē uer: & p
tranqllam affectionē boni: quod ſit. per mūdiciam
cordis: que ducit ad deū uidendū: & p pacē mētis
que pfecte adoptati in filiū. Si etiā attēdantur di-
ſpoſitiōes pambule iſtag; ſeptē beatitudinū: pote-
ris uidere quomō reddūt habentē pfectū. Diſpo-
ſitiōnes enī pambule ſunt dona ſupius nomiata.
Timor enī facit recedere a malo: & a mali oc-
caſione: & q̄ radix omniū malōꝝ ē cupiditas. Ideo
diſponit ad ſpūm paupertatis: in qua ſimul hūilitas
iungitur & paupertas: ut ſic elongetur uir perfectus
a fonte omis culpe ſcilicet ſupbia & cupiditate. Hic
eſt q̄ paupertas ſpūs eſt fundamentū totius euāge

lici ſtatus: unde p̄mo debet hoc fundamentum ſter-
nere: qui uult ad culmē pfectionis uenire. ſecundū
conſiliū xp̄i dicētis Math. xix. Si uis perfectus eſſe:
uade: & uēde omnia que hēs: & da paupibus. Ecce
pfecta paupertas que nihil ſibi p̄ſus retinet. Et ſeq̄-
re me. Ecce p̄funda hūilitas: que facit ut homo ab
negādo ſeiſum tollat crucē ſuam: & ſequatur chri-
ſtū: qui eſt totius pfectionis p̄ncipaliſſimū funda-
mentū. Diſponit ergo timor ſicut uidēs ad ſpūm
paupertatis. Pietas autē ad mititatē. Nam q̄ pie ad ali-
quem afficit: nec illū irrat: nec irrat ab illo. Scien-
tia diſpōit ad luctū: qm̄ p ſciam cognofcimus nos
a ſtatu beatitudis relegatos in lacu miſerie: & luto
fecis. Fortitudo diſpōit ad eſurie iuſtitie. Ut autē in-
telligas qd ſit iſta eſuries iuſtitie: ſcias q̄ eſt deſide-
rare in te: & in pxio omnē abeſſe defectū: & omne
eſſe debitū bonū: ut pfecte merearis iuſtus iueniri
corā iudice eq̄tatis: & cū hac iuſtitia q̄ i oibus recti-
ficat animā: ſic hō firmat cū eſt diſpōitus p forti-
tudinis donū: q̄ ſic ſe tenet auide i ea: ut malit ut-
ta p̄uan: q̄ aiuſtitia ſepari: quod i martyriū ſtore re-
fulſit. Conſiliū diſponit ad miſericordiā. Nihil enī
magis cōſulit deus i ſcriptura: q̄ facere miſericordi-
am: quod ſup oīa reputat holocauſta. Intellectus
diſponit ad cordis mūdiciam. Nam ſpeculatio uir-
tutis mundat cor noſtrum ab omnibus fantaſiis.
Sapientia diſponit ad pacem. Nam ſapientia iūgit
nos ſummo uero & bono: in quo eſt finis & tran-
quilitas totius noſtri rationalis appetitus: qua pa-
ce adepta neceſſario ſequitur ſuperabundans delectatio
ſpiritualis: que eſt in duodenario fructuum
ſpūs continetur ad inſinuandam ſuperabundā-
tiam delectationem. Eſt enim duodenarius nume-
rus abundans in quo inſinuatur ſpiritualium cha-
riſmatum exuberantia: quibus fruitur & delectatur
anima ſancta ad ſtatū apoſtolicum ſublimata.
Qui ad deſignandam hanc perfectionem & alias
nobis incōgnitas in iſtis fuiſſe apoſtolis in iſto
ſacro numero eſt eorum cetus electus. Exinde au-
tem hōmo redditur diſpoſitus & idoneus ad aſpe-
ctus & amplexus ſponſi & ſponſe: qui fieri habent
ineffabiliter ſecundum ſentimenta quinque ſpiri-
tualium ſenſuum: in quibus uidetur chriſti ſponſi
ſumma pulchritudo ſub ratione ſplendoris. Audi-
tur armonia ſub ratione uerbi. Ipſe enim eſt ſplen-
dor paterne glorie: & uerbum procedens a pater-
na mente. Guſtatur ſumma dulcedo ſub ratione ſa-
pientie comprehendētis utrinque: uerbum ſcili-
cet & ſplēdorem. Eſt enim ipſe dilectus ieſus ſapi-
entia patris: & in ipſo omnes theſauri ſapientie pa-
terne continentur: quos ſponſa ſapidiſſime guſtat.
Odoratur etiam ſponſa ſummam fragrantiam in
bono ieſu ſub ratione uerbi: inſpirati in corde: ut
dicat. Veni auſter & perſa hortum meum & ſtu-
ant aromata illius. Aſtringit autem ſponſa ſua-
uiſſimo taſtu ipſum ieſum ſub ratione uerbi icar-

A ii

nati inter nos corporaliter habitantis & reddētis se nobis palpabilē: ofculabilem: & amplexabilē: per ardentissimā charitatē: que mētē nostrā per extaticum raptū transire facit ex hoc mūdo ad patrem. Ex his dictis manifeste colligitur q̄ habitus uirtutum prestant exercitiū principaliter incipientibus & ad opera disponunt actiue. Habitus donorū uīā expediunt proficientibus & ad oium contēplatiue disponunt. Habitus uero beatitudinum perfectis comeniunt: & utriusq̄ uite perfectionem concludunt. Fructus uero spiritus quos enumerat apostolus ad Galla. v. scilicet charitas: gaudium: pax: patientia: benignitas: bonitas: longanimitas: mansuetudo: fides: modestia: continentia: castitas: delectationes dicūt consequētes opera perfecta. Qui enim eleuatus est ad habitus beatitudinum: opera operatur perfecta in quibus delectationes sentit maximas: que fructus nomine appellantur. Non solū autem illis. xii. uocabulis que enumerat Apostolus sed etiam multis aliis similibus delectationes fructuum sentiunt: qui tamē ad hos satis possunt reduci. Sensus uero spirituales dicunt perceptiones mentales circa ueritatē cōtēplandā per experientia probata. In his gradibus insufflationis spiritualis quibus bonus iesus per spiritum sanctū agit mentē & attrahit: consistit. scala iacob: cuius cacumen tangit celum: & thronus ueri salomōis i quo residet pacificus rex & amorosus in dextera patris sui: ut spōsus preciosissimus & desiderabilis totus: in quem desiderant angeli prospicere: & ad quem spirat sanctarum desiderium animarū: sicut desiderat ceruus ad fontes aquarū. Vt autem ad thronum istius ueri salomōis scias ascendere: distiguo tibi sex gradus: quibus paulatine & ordinate procedens: post sextum eius dulcibus amplexibus cōiungaris. Primus est suauitas: ut. s. homo uacando & sabbatizando per meditationes sanctas addiscat gustare q̄ dulcis est dominus. Reliquie enim cogitationū diem festum agent tibi: quando in meditatione tua exardescit ignis: & ex pregustatione amoris dei incipis in corde eius suauitatem sentire. Secundus gradus est auuiditas: quando. s. anima ceperit circa suauitatem affuescere: nascitur in ea tanta esuries: ut nihil eam possit reficere: nisi eum quem amat perfecte possideat: quod quia non pōt in presenti attingere: quotidie excedit & egreditur extra se p̄ amorem extaticū clamans & dicens. Suspendium elegit anima mea: & ideo si inueneritis dilectū: nūciate ei quia amore langueo: & q̄ ebria feruore no uicio credit eum quasi posse inuenire in omni cetero: unde & sepe tales persone multas simplicitates in suis feruoribus operantur. Tertius gradus est saturitas: siue omniū terrenorum fastidiositas: que ex ipsa auuiditate habet oriri: & hoc post multam experientiam. Quia enim uehementissime desiderat deum: & probauit q̄ sepe impedimentū habuit ab illis creaturis: quas sub specie deuotiōis amauerat: omnia facta satur: & fastidiosa incipit oīa

fastidire. Vnde sicut satur ut cibum sumat: potius incurrit nauseam q̄ refectonem. Sic in hoc charitatis gradu facit anima circa omne terrenū. Quartus gradus ē ebrietas que ex saturitate oritur. Ebrietas autē in hoc cōsistit q̄ quis tanto amore diligat deum ut iam nō solum fastidiat creature solacium: sed etiam querat & delectatur inuenire tormētum: pro solatio reputans omnē penam opprobrium & flagellū ut configuretur similitudini mortis eius quem diligit anima sua. Quintus gradus est saturitas que ex ebrietate oritur. Ex hoc enim q̄ aīa feruet & desiderat omnia mala inuenire propter conformitatem amati: sequitur ut iam mittatur foras timor: & tanta cōcipiatur spes de adiutorio dei: & associatione dilecti: ut nullo modo ab eo se estimet posse separari: unde & secure curi. apostolo dicit. Quis me separabit a charitate xp̄i &c. Sextus gradus est plena & uera tranquillitas: in qua est tanta pax & requies: ut anima sit quodāmodo in silentio & sōno quasi dormiens in cena super pectus iesu cum glorioso ioāne. Hoc autem fit quando aīa mortua sub deo: a seipsa tota transit: ita ut nihil uelit: nihil libeat: nisi illud quod de ipsa uoluerit ordinare dilectus. Quid enim mentē potest turbare: q̄ omnia que deus facit: uel que circa ipsam fieri permittit accipit sicut suauissimum cibum? In hoc gradu anima cōpleuit uerbum apostoli petri: omnem inquit sollicitudinem proiciētes in eū: quoniam ipsi cura est de uobis. Ista anima sentit quoniam bonus est dominus & sanctus in omnibus operibus suis. Quomō autē hoc possit intelligi: & per quē modū deuenitur ad hoc: in sequenti capitulo magis patet. In tali nāq̄ mente pax est & status ultimus: & ideo ibi requiescit uerus salomō: quoniam i pace factus est locus eius. Et ideo ualde conuenienter isti gradus significantur per illos sex gradus quibus ascēdebat ad thronū salomōis. Et propterea dicitur in Canticis. iii. c. q̄ ascensum purpureū media charitate constrauit: quia i possibile est ad istam tranquillitatem pertingere: nisi charitas animam totaliter deo reddat ut mortuam & plene subiectam. Et in hoc est istus uie felicissima uita. Omnes autē istas insufflationes debet anima sic a deo recognoscere: ut semper illas sentiat sp̄dēre: & ideo nihil habet de suo unde ualeat gloriari. Quod ostendens Augustinus in libro soliloquiorū: dicit sic capitulo. Qui sunt ueni pauperes. Scio domine & confiteor docete te: quoniam soli illi qui cognoscunt se pauperes & cōfitentur tibi paupertatem suam: ditabuntur a te: quoniam qui se diuites existimant cum sint pauperes a tuis diuitiis inueniuntur exclusi. Ego igit tibi confiteor paupertatem meam: & sit tota gloria tua: quoniam tuum est bonum: per me. n. domine fateor ut docuisti me. Nihil aliud sum: q̄ uniuersa uanitas & umbra mortis & abyssus quedam tenebrosa: & terra inanis & uacua: quoniam sine tua benedictione non germinat fructum: quia non facit nisi cōfusione: peccatū & mortē: sed quicquid unq̄

boni habui a te recipi: quicquid boni habeo: tuum habeo: si quoniam steti: per te steti: si quando cecidi: pro me cecidi. Semper in luto iacuissem: nisi tu me erexisses. Semper cecus fuisset: nisi tu me illuissesses. Quando cecidi: nunquam surrexisset: nisi tu mihi manus porrexisses. Postquam & me erexisset: semper cecidisset: nisi semper me sustinuisset. Semper perissem: nisi me gubernassesses. Sic semper domine sic semper gratia tua & misericordia preuenit me: liberans me ab omnibus malis: saluans a preteritis: suscitans a presentibus: & muniens a futuris. Precidens etiam ante me laqueos peccatorum: tollens etiam a me occasiones & casus. Quia nisi tu mihi hoc fecisses: ego omnia mundi peccata fecissem: quoniam scio domine quod nullum peccatum est: quod unquam fecerit homo: quod non possit facere alter homo: si desit creator a quo factus est homo. Sed quod non facerem tu fecisti: quod abstinere tu iussisti: & quod tibi crederem: tu gratiam infudisti. Tu namque domine regebas me: cui seruabas me: tibi: & mihi: ut adulterium & omne peccatum non committerem: temptator defuit: & ut deesset tu fecisti: locus & tempus defuit: & ut hec deessent tu fecisti: affuit tentator: non defuit tempus. Sed ut non consentirem: tu me tenuisti: uenit tentator tenebrosus ut esset: & ut eum despicere tu me confortasti. Venit tentator fortis armatus: & ut me non uinceret: tu eum refrenasti: & me roborasti. Venit tentator se transfigurans in angelum lucis: & ut me non deciperet: tu eum increpasti: & ut eum cognoscerem: tu me illuissast. Hec Aug. de uerbo ad uerbum. Vbi clare patet quod eius est sententia: quod a nobis nihil possumus facere nisi malum. Sed omnia bona uoluntas & operatio: imo quod plus est bona cogitatio a deo sit in nobis & nobiscum: & omnia fuga omnis mali a deo nobis prouidetur. Item Aug. super illud psalmi Declinatio sermonum tuorum &c. dicit sic. Qui enim sunt paruuli nisi pauperes & infirmi? Noli ergo supbire: noli de tua que nulla est uirtute presumere. Et intelliges quare sit a bono deo bona lex data: que tamen uiuificare non posset. Ad hoc enim lex data est: ut te de magno faceret paruulum: ut te ad faciendam legem: uires de tuo non habere monstraret: ac si inops: indignus: & egenus ad gratiam confurgeres & clamares. Misere mihi domine: quoniam infirmus sum. Hoc scrutando intellexit hic Paulus quod minimus apostolorum Paulus. i. paruulus: ostendit: ideo datam esse legem que iustificare non potest: quia concludit scriptura omnia sub peccato: ut promissio ex fide ihesu christi daretur creditibus. Ita domine: ita fac misericors domine: impera quod non possit impleri: imo quod imperas non nisi per tuam gratiam possit impleri: ut cum homines per suas uires id implere nequerint omnes obstruatur: & nemo sibi magnus uideatur: ut sint omnes paruuli: & reus fiat omnis mundus tibi: quoniam non iustificabitur ex lege omnis caro coram te: per legem enim cognitio peccati: nunc autem sine lege iustitia tua manifesta est: testimonium huius ex prophetis: hec sunt mirabilia testimonia tua: que scrutata est anima paruuli huius. Et ideo inuenit quia humiliatus est: &

paruulus factus est. Quis enim facit mandata tua si cut facienda sunt. i. ex fide: que per dilectionem operatur: nisi eius in corde per spiritum sanctum ipsa dilectio diffundatur: quod iste paruulus etiam confitetur dicens: Os meum aperui & attraxi spiritum &c. Hec Aug. Bernardus etiam super Qui habitat: aperte ostendit quod solum in christo & in eius merito non in opere nostro debet esse spes nostra: super illo uersu. Tu es domine spes mea. d. sic. Quicquid agendum sit: quicquid declinandum: quicquid tollerandum: quicquid optandum: tu es domine spes mea: hec una mihi omnium promissionum causa: hec tota ratio mee expectationis pretendat alter meritum: sustinere se iacet pondus diei & estus. Se bis ieiunare in sabba tuo dicat. Postremo uero non esse sicut ceteri hominum gloriatur. Mihi autem adherere deo bonum est ponere in domino deo spem meam: quoniam melior est misericordia tua super uitas: quia non est speciosa laus in ore peccatorum. Sperent in aliis: alii forte hic in scientia litterarum: hic in astutia seculi: ille in nobilitate: ille in dignitate: ille in alia qualibet uanitate confidat: propter te domine omnia de trinitate feci: & arbitror ut stercora: quoniam tu es domine spes mea. Speret qui uult in incerto diuitiarum. Ego non nisi a te uictum necessariam spero. Ni mirum fidens in uerbo tuo: in quo abiici omnia. Querite ait primum regnum dei: & iustitiam eius &c. Nempe tibi derelictus est pauper &c. Si mihi premia promittuntur: per te obtinere sperabo: si insurgant aduersum me prelia: si fremat malignum: si se uiat mundus: si aduersum spiritum caro concupiscat: in te ego sperabo domine. Fratres: hoc sapere ex fide uiuere est. Nec aliud ex scientia dicere potest quod tu es domine spes mea: nisi cui intus sit persuasum a spiritu: ut quemadmodum admouet propheta. lactet cogitatum suum in domino: sciens quod nu triendus ab eo sit. Sic etiam & Petrus apostolus ait. Omnia sollicitudinem uestram prouocantes in eum: quoniam &c. Ut quid enim si hoc sapimus cuncta mur omnino abiicere spes miseras: uanas: inutiles: & leductorias: & huic uni tam solide: tam perfecte: tam beate spei tota deuotione: quasi toto seruire spiritus iherere. Sed quid impossibile: quid difficile: quid facilius debeo: aut nonne huius dicta intelligas uolo si decreueris saluare nos continuo liberabimur. Si uiuificare uolueris: uita in uoluntate est. Si premia largiatur eterna: licet ei quod uult facere. An non de facilitate non dubitas: si ipsa tibi est suspecta uoluntas: plane & uoluntatis testimonia credibilia facta sunt nimis. Maiorem hac dilectionem nemo habet &c. Deinde quando in se speranti desit illa maiestas: que tam studiose monet in se sperare: certe non derelinquit sperantes in se: adiuuabit eos: & liberabit eos: & eruet eos a peccatoribus: & saluabit eos: quia sperauerunt in eo. ps. xxxvi. Quibus meritis quia sperauerunt in eo. Dulcis causa: attamen efficax & irrefragabilis hec iustitia: sed que ex fide est: non ex lege. De quacumque inquit tribulatione clama-

A iii

uerint ad me exaudiam eos. Ecce misericordia tribulationes secundum multitudinem earum consolationes eius. Iustificauerunt animam tuam: dum modo non ad alia conuertaris: dum modo clamet ad eum: dum modo speres in eum. Nec humile aliquid uel terrenum sed altissimum ponas refugium tuum. Quis enim sperauit in eum & confusus est? Facilius est celum & terram transire: quam eius uerbum euacuari. Altissimum inquit posuisti refugium tuum. Non accedet illuc tentator: non calumniator ascendet: non pessimus ille accusator fratrum attinget. Neque ei dicitur. Hic recolite psalmi promordia ei dicitur qui in protectione altissimi commoratur. Illuc refugies a pusillanimitate spiritus & tempestate. Que quidem duplex est necessitas fugiendi quod scilicet & intus timores & foris pugne. Minus enim fugere oportet: si uel interior magnanimitas exteriorum tumultus uincent sustineret: uel exteriori tranquillitate pusillanimitas propria foueret. Altissimum autem posuisti refugium tuum. Sepe illuc fugiamus fratres: munus est locus: nullus ibi timet hostis. Utinam magis ibi semper manere liceret: sed non est hoc temporis huius. Quod modo refugium est: quoniam erit habitaculum sempiternum. Interim sane & si semper esse non concedit: frequenter tamen est recurendum. Neque ad omnem tentationem: ad omnem tribulationem: ad omnem denique cum quocumque modi necessitate: aperta est nobis urbs refugii. Sinus matris expansus est: aperta sunt foramina petre: patent uiscera misericordie dei nostri. Hoc refugium qui declinant: nihil magis si effugere non merentur. Iam quidem finis que dicta sunt ad expositionem uersus huius uidemur posse sufficere: si dixisset propheta: Quonia in te speraui: sicut in patre quibusdam inuenitur. Ceterum quod dicit. Tu es domine spes mea: forte amplius aliquid & sublimius sonat quod uide licet non modo in eum speret eum. Conuenientius siquidem spes nostra dicitur quod speramus: quam in quo speramus. Sunt autem forte nonnulli qui a domino obtinent corporalia uel spiritalia quibuslibet concupiscunt: sed perfecta charitas solum fitit quod summum est tota desideria uehementia clamant. Quid enim mihi est in celo & a te. quod uel super terram: deus cordis in eternum. Pulchre nobis utrumque paucis hodie uerbis hieremie lectio commendauit. Bonus es domine sperantibus in te anime querenti te. Vbi sane & ipsam numeri discretionem prudenter aduerte quod sperantes quidem in domino pluraliter dixerit quod hoc uideat corde multorum. Querentem uero eum singulariter quod scilicet modo nil sperare nisi ab eo: sed nil querere nisi eum. Quod si bonus illis quanto magis isti uide querenti illi anime responderet. Altissimum posuisti refugium tuum. Neque enim sic deum sitiens anima aut cum petro ei in terreno more faceret tabernaculum: aut cum Mana deiceps eum rageret uultu in terra. Sed plane clamat. Fuge dilecte mihi: & assimilare capree hirculoque ceruore super montes bethel. Audiunt enim dicentem. Si diligereis me: gauderetis utique quod uado ad patrem: quod pater maior me est. Audiunt dicentem. Noli me tangere &c. Et celestis iam non ignara consilii clamat cum apostolo. Et si cognouimus secundum carnem christum: sed nunc iam non nouimus. Super motes inquit bethel super omnem

inquit principatum & potestatem super angelos & archangelos cherubin & seraphin. Neque enim sunt alii montes dei bethel quod sonat plane in dextera patris: ubi non sit pater maior eo in dextera altissimi coalitissimum apprehendere concupiscens. Hec est enim uita eterna fratres: ut patrem cognoscamus uerum deum: sed & que misit iesum christum super omnia benedictum in secula Amen. Hucusque Bernardus. Item idem in sermone de septem uocibus. Tria inquit considero: in quibus tota spes mea consistit

Chantatem adoptionis

Veritatem promissionis

Potestatem redemptionis.

Murmuret iam quantum uoluerit insipientes cogitatio mea dicens. Quis enim es tu: aut quanta est illa gloria? quibus uel meritis hanc obtinere speras? Et ego fiducialiter respondebo. Scio cui credidi &c.

Quia in charitate sua adoptauit me

Quia uerax est in promissione

Quia potes est in exhibitione. Et licet ei facere quod uoluerit. Hic est funiculus triplex qui difficile rum pitur: que nobis a patria nostra in hunc carcerem usque detrusum firmiter obsecro teneamus: ut ipse nos subleuet: ipse trahat & pertrahat usque ad conspectum glorie magni dei: qui est benedictus in secula. Hec ille. Ex his uerbis patet quod sancti spem amouerunt ab omni proprio merito: & totaliter spem suam ponebant in christo: & in eius gratie dono. Quia uero quidam querunt quid facit gratia: & quid liberum arbitrium quantum uidetur insipida quo ad multos uidentur enim querere: ac si gratia & liberum arbitrium in opere meritorio eent duo per se agentia: sed non est hic. Non enim in nostro bono opere ista duo agentia separata: sicut duo edificantes. Sed sunt unum sicut subiectum: & aliud sicut agens: ita quod operatio est totius coniuncti scilicet uoluntatis bone: que non est bona nisi per gratiam. Et primam bonitatem deus in nobis facit infundendo gratiam sine nostro merito. Alioquin gratia iam non esset gratia. Ex tunc uoluntas meretur per gratiam quam accipit: speciale tamen difficultate citra gratiam & liberum arbitrium faciunt diuersi modi: quibus gratia accipit: & specialis conditio libertatis. Sed subtiliter intuenti ualde bene dissoluit istas difficultates Ber. in libro de gratia & libero arbitrio in hec uerba. Deus tria hec bonum cogitare

uolle & perficere operatur in nobis

Primum sine nobis

Secundum nobiscum

Tertium propter eos facit

Si quidem mittendo bonam uoluntatem nos prouocet. In spirando etiam bonam uoluntatem nos sibi per consensum coniungit: ministrando etiam cum consensu facultatem: uel facilitate fortis per aptum opus nostrum iterum opifex in notescit. Sane ipsi nos prouocare nequaquam possumus. Qui autem bonum neminem inuenit: neminem saluat quem non prouocet. A deo ergo sine dubio sit nostre salutis exordium: non per nos utique nec nobiscum uerum consensum & opus: & si non ex nobis: iam non tamen sine nobis: & infra. Cum ergo iustificabiliter intra nos ac nobiscum actum

sentimus: soli gratie attribuamus. Ipsa excitat liberum arbitrium cum seminat cogitata: sanat cum imutat affectum: roborat ut perducatur ad actum: seruat ne sentiat defectum. Sic autem ista cum libero arbitrio deus operatur: ut tamen in primo illud preveniat: in ceteris comiteretur. Ad hoc itaque inquam preveniens ut iam sibi deinceps cooperetur: ita tamen ut quod a sola gratia ceptum est pariter ab utroque perficitur: mixtum: non sigillatim: simul: non vicissim: per singulos perfectus operentur: non partim gratia: & partim libere arbitrium: sed totum simul in opere individuo pagunt. Totum quidem hoc est: & totum illa: sed quod totum in illo sit: totum est ex illa: hucusque Bernardus. Vbi potes videre quod gratia & liberum arbitrium agunt sic opera meritoria: sicut compositum agit per formam: ut liberum arbitrium sit agens: sed gratia sit causa & ratio actionis. Et hoc dico de illa gratia que unitur libero arbitrio ut forma: quia preter hanc est illa influentia: dei que tenet rationem principalem agentis in omni agente: que in actione liberi arbitrii est specialis rationis: sicut & liberum arbitrium est specialis rationis pre ceteris agentibus: immo semper gratia habet spiritum sanctum ut principale agens cui semper coniungitur: & qui per gratiam inhabitat & sanctificat voluntatem. Hoc autem concludas secundum sancte fidei regulam: quod omne bonum est a deo: & omne malum est a te: ut non gloriatur omnis caro coram illo: sed qui gloriatur in domino gloriatur. Quia vero per afflatum spiritus sancti factum in nobis per gratiam christi iustificamur a peccato: iuxta illud Roma. ii. Iustificati gratis per gratiam ipsius. Et de hoc est articulus fidei quartus iter eos qui ad diuinitatem spectant. Ideo hunc articulum exponimus: & errores contrarios excludemus. Et quod sub hoc articulo comprehenduntur omnia sacramenta ecclesie: & quecumque pertinent ad ecclesie unitatem: & ad dona spiritus sancti: & ad iustitiam anime. Ideo exclusis erroribus contra hunc articulum in communi: posita in hoc eodem capitulo de sacramentis singulis quantum requirit materia breuiter differemus. Primus ergo error contra hunc articulum est hereticorum & ebionitarum: & etiam nazareorum dicentium gratiam christi non sufficere ad salutem: nisi a christi seruis circumcisio & alia legis mandata seruentur. Contra quos dicitur Roma. iii. Arbitramur iustificari hominem per fidem sine operibus legis: & quasi in epistolis Pauli per totum maxime ad Gala. Secundus error est donatistarum ponentium gratiam iesu solum in affrica remansisse: quod scilicet totus alius mundus comitabat ceciliano carthaginiensi episcopo quem ipsi damnauerant: & in hoc negabant ecclesie unitatem. Contra quos dicitur Colo. iii. quod in christo iesu non est gentilis & iudeus: circumcisio & preputium: barbarus & syrus: seruus & liber. Sed omnia & in omnibus christus: uerax est tamen quod si in tota ecclesia reciperetur adulter pro sponso: hereticus pro catholico: lupus pro agno: & pro pastore scismaticus & idolatra: qui etiam contra statuta christi & ecclesie usurparet sibi sedem papalem. Si unus solus

sibi catholice resisteret: & totus alius mundus eum predicaret: & ei obediret a toto mundo recederet gratia iesu & auctoritas ecclesie. Et in illo solo qui catholice resisteret remaneret. Hoc autem locum non habuit in hereticis donatistis: apud quos gratia iesu non remansit: quia ibi non fuit. Sed caueant sibi qui nunc uiuunt quomodo hec pro hoc tempore habeant locum: de quibus infra dicitur quinto libro. Iesus falsificatus. Tertius est error pelagianorum: qui primo negant peccatum originale esse in paruulis. Contra quos dicitur Roma. quinto. Per unum hominem peccatum introiit in mundum. Et David ps. i. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum. Secundo dicunt quod principium boni operis inest homini a seipso: sed consummatio est a deo. Contra quos dicitur ad Phyl. secundo. Deus est qui operatur in nobis & uelle: & perficere in bona uoluntate. Tertio dicunt gratiam dari hominibus secundum sua merita. Contra quos Roma. xi. Si autem gratia: iam non ex operibus: alioquin gratia iam non sit gratia. Quartus dicitur origenis ponentis omnes animas simul creatas cum angelis: & pro diuersitate eorum que ibi egerunt: quosdam homines uocari ad deum per gratiam: quosdam in infidelitate relinqui. Contra quos dicitur Roma. viii. Cum nudum nati essent: aut aliquid boni: aut mali egressent: non ex operibus sed ex uocante deo dictum est quod maior seruiet minori. Quintus est error cathartigarum: montanarum: priscorum: & aliorum dicentium prophetas quasi arrepticios locutos fuisse: & quod non prophetauerunt per spiritum sanctum. Contra quos dicitur secunda Petri. Non enim uoluntate humana allata est prophetia aliquando: sed spiritu sancto inspirati locuti sunt sancti dei homines. Sextus est error cendonis dicentis deum legis & prophetarum non esse patrem christi: nec bonum deum esse. Quem etiam manichei secuti sunt legem reprobantes. Contra quos dicitur Roma. septimo: quod lex quidem sancta: & mandatum sanctum & iustum & bonum Roma. primo dicitur quod deus promiserat ante per prophetas suos in scripturis sanctis de filio suo. Septimus est eorum quod quedam que ad perfectionem uite pertinent asserunt esse de necessitate salutis omnibus: quorum quidam fuerunt qui se arrogantissime apostolos uocauerunt: & nullam spem putant habere salutis eos qui utuntur coniugibus: & propria possident. Alii uero. scilicet taciiani non uescuntur carnibus: easque abominantur. Quos notat apostolus. i. ad thimo. iiii. Docentes autem abstinere a cibis quos deus creauit ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus. Dicunt etiam quod promissio de spiritus sancti aduentu non fuit in apostolis completa: sed in eis. Contra illud quod dicitur actu secundo. Thuciani etiam dicunt hominem non posse saluari: nisi oret continue propter uerbum iesu. Luce. xviii. Opponet semper orare: & non deficere. Contra quos est intellectus uerbi ueris & impossibilitas adimplendi quod dicunt. Nam secundum Gregorium non

A iiii

cessat orare: qui non cessat bene facere. Alii uero qui passalonite uocantur: in tantū silentio student: ut labiis & naribus suis digitū apponant: & loquētes etiam bona damnant. Quidam etiam dixerūt q̄ homo non potest saluari: nisi semp pedibus nudis ambulet. Contra quos omnes & similes dicit apostolus i. Cog. x. Omnia mihi licent: sed non omnia expediunt. Ex quo datur intelligi q̄ licet ali qua'a sanctis uiris assumantur tanq̄ expedientia ad salutem & ad perfectionis culmen: non tamen p̄pter hoc opposita redduntur illicita. Et expressius contra hoc est uerbū christi. Math. xviii. Si uis ad uitam ingredi serua mandata. Et post. Si uis perfectus esse &c. Ex quo. manifeste colligitur q̄ ad aliqua trahentur perfecti: ad que non sunt ligati imperfecti: sed de his supra satis dictum est. Octauus est error dicentium ecōtrario opera perfectiōis nō esse preferenda cōi uite fidelium: sicut Iouinianus posuit: q̄ uirginitas non prefertur coniugio. Contra quos dicitur prima Cog. vii. Qui matrimonio iungit filiam suam bene facit: & qui nō iungit melius facit. Et sicut uigilantius qui equauit diuitias possidentium statui euangelice paupertatis. Cōtra quem ait christus. Si uis perfectus esse &c. Nonus est negantium liberum arbitrium: sicut negauit qui dixit animas que sunt male dationis non posse peccare. Et sicut multi pagani philosophos sequentes qui in multis diminuunt: & aliqui ex eis a nihilant arbitrii libertatem: ac per hoc dicunt nihil esse peccatum. Contra quos dicitur. i. Ioannis secūdo. Hec scribo uobis ut non peccetis. Decimus error est priscilianistarum & etiam matranticorum dicentium homines esse fatalibus stellis ligatos: ita scilicet q̄ eorum opera sunt astrorū necessitati subiecta. Contra quos dicitur Hieremie decio. A signis celi nolite metuere: que timent gentes. Ad hūc errorem possunt adduci obseruationes dierum: & omnia sortilegia. Contra que ad Gala. dicitur. Dies obseruatis: & menses: & tempora: & annos: timeo ne forte sine causa laborauerim in uobis. Dicit autē timeo propter aliquos simplices: qui ex ignorātia sepe sine malitia talibus inuoluuntur: alias autem talia facere & talibus attendere iudicatur mortale.

Vndecimus est dicentium q̄ homines gratiam dei & charitatem habentes non possunt peccare. Quidam asserunt eos qui aliquando peccant nūq̄ charitatem uel dei gratiam habuisse: alii pessimi heretici peiores primis dicunt i baptizatis electis nullum posse esse peccatum: quātuncunq̄ scelerata cōmittant. Contra quos dicitur apōca. secundo: Charitatem tuam primam reliquisti: memor esto itaq̄ unde excideris. Et illud Apōca. tertio. Tene quod habes: ne alius accipiat coronam tuam. Et contra hoc est tota Pauli doctrina. Duodecimus est eorum qui ea que ab ecclesia dei sunt uniuersaliter instituta dicunt non esse de necessitate seruanda: sed qui uoluerit ieiunare: & qui non: nō: ne uideatur esse sub lege. Et sicut thesoretice idest quarto deci-

marii qui dicunt decimatertia lūa pasca esse celebrādam: quocunq̄ die septimane occurrerit contra ecclesie statutum. Et eadem ratio est de quibuscunq̄ aliis a sancta ecclesia institutis. Contra quos dicitur Luce decimo: apostolis & eorū successoribus. Qui uos audit me audit &c. Et Petro singulariter Mat. decimosexto: Quodcunq̄ ligaueris super terram &c. Et contra hos omnes errores in simbolo apostolorum dicitur. Sanctam ecclesiam catholicā sanctorum cōmunionem. Et in simbolo patrū. Qui locutus est per prophetas. Et unam sanctam catholicam & apostolicam ecclesiam: sanctorum cōmunionem: remissionem peccatorum.

De septem ecclesie sacramentis.

Vnc restat considerare de sacramentis ecclesie: que sub hoc articulo continentur.

Est autem primo sciēdum sicut dicit Augustinus decimo de ciuitate dei. Sacramentum est sacrum secretum: uel sacre rei signum. Fuerunt autē in ueteri lege quedam sacramenta. i. sacre rei signa: sicut agnus pascalis: & alia sacramenta legalia: que quidem solum significabant christi gratiam non causabant. Vnde apostolus ad Gala. quarto: uocat ea elementa egena & infirma: quia gratiam conferre non poterant. Sacramenta uero noue legis gratiam christi iesu continent & conferunt quod figurant. In eis enim uirtus christi iesu sub tegumento rerum uisibilium secretius operatur salutem: ut ait Augustinus. Et ideo sacramentum noue legis est i uisibilis gratie uisibilis forma: ut eius imagiem gerat: & causa existat per ueritatem passionis iesu sibi immobiliter assistentem. Sicut ablutio que fit in aqua baptismatis representat interiorē mundationem que fit a peccatis per uirtutem baptismi i sanguine iesu christi. Sunt autem sacramenta noue legis septem scilicet: Baptismus: Confirmatio: Eucharistia: Penitentia: Extrema unctio: Ordo: & Matrimonium. Quorum prima quinque ordinantur ad uitam spiritualem. Sumitur autem uita spiritualis in eis iecundum conformitatem uite corporalis in qua homo perficitur.

Primo quidem per generationem qua nascitur. Secundo per augmentum quo ad quantitatem & uirtutem perfectam perducitur.

Tertio per cibum quo uita & uirtus hominis sustentatur. Et hec quidē sufficeret si nunq̄ infirmari cōtingeret. Sed quia frequenter infirmatur. Ideo Quarto per medicinas sanatio procuratur: sic est i uita spirituali.

Primo qdē eget homo regeneratōe: q̄ fit per baptismū iecūdū illud loānis. iiii. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu sancto: non potest introire in regnum dei. Secundo oportet q̄ homo ac-

cipiat perfectam uirtutem: quasi per quoddam spirituale augmentum per confirmationem ad similitudinem apostolorum: quos spiritus sanctus in eos ueniens confirmauit. Unde dicit eis Luce ultimo. Sedete in ciuitate donec induamini uirtute ex alto.

Tertio oportet quod homo spiritualiter nutriat per eucharistiam: secundum illud Ioannis sexto. Nisi manducaueritis carnem filii hominis & cetera. Quarto oportet quod homo sanctus spiritualiter per penitentiam: secundum illud psalmiste ps: xl. Sana animam meam quia peccaui tibi. Spiritualiter autem & corporaliter simul per extremam unctionem: secundum illud Iacobi quinto. Infirmatur quis in uobis: inducat presbyteros ecclesie & orent super eum: ungentes eum oleo in nomine domini. Quantum ad omnem utilitatem ecclesie ordinantur duo sacramenta: scilicet ordo per quem ecclesia gubernatur: & spiritualiter multiplicatur: & matrimonium per quod corporaliter propagatur. Est autem considerandum quod predicta septem sacramenta: quedam habent communia: & quedam propria. Comune quidem est omnibus quod conferunt gratiam digne sumentibus: & quod consistant in uerbis & corporalibus signis. Sicut christus sacramentorum auctor uerbum est caro factum. Sicut etiam christi caro sanctissima est: & uirtutem sanctificandi habet per eternum uerbum sibi unitum. Ita materia sacramentorum sanctificatur: & uim sanctificandi habet per uerba que proferuntur in eis. Unde Augustinus super Ioan-nem. Accedit uerbum ad elementum & fit sacramentum: propter quod uerba quibus sanctificatur dicuntur sacramentorum forme. Res autem sanctificate dicuntur ipsorum materie: sicut materia baptismi est aqua: & confirmationis crisma. Requiritur etiam in quolibet sacramento persona ministri conferentis illud cum intentione faciendi quod facit ecclesia: quorum trium si aliquid desit: id est si non sit debita forma uerborum: si non sit debita materia rerum: si non sit minister legitimus intendens conferre in formam ecclesie: non perficitur sacramentum. Impeditur sacramenti effectus per recipientis culpam: puta si imperatus uel fictus accedat: talis enim licet sacramentum sufficiat effectu tamen inuili: quia gratia spiritus sancti se priuat. Quia ut dicitur Sapientie primo. Spiritus sanctus discipline effugiet fictum. Contrario autem aliqui sepe non recipiunt sacramentum iusto impedimento: prohibiti: qui tamen effectu sacramenti recipiunt: propter deuotionem quam habent in desiderio sacramenti. Sunt etiam quedam propria sacramentis quibusdam. Nam quedam horum imprimunt characterem id est quoddam spirituale signum beato iesu configuratiuum: & a ceteris distinctiuum: sicut baptismus: confirmatio: & ordo: & istis tribus commune est: quia ponunt recipientem in statu notabili: a ceteris non recipientibus separato. Nam baptismus in statu ponit filiationis iesu. Confirmatio in statu uiriliter militie & pugne contra ho-

stes ipsius iesu. Ordo in statu dignitatis & principatus ecclesie iesu sponse. Et quia ab istis statibus nullus debet excidere: & impossibile est deleri impressum characterem. Ideo hec sacramenta nunquam iterantur super eandem personam. In aliis uero sacramentis character non imprimitur. Ideo possunt iterari quantum ad personam: non tamen quantum ad consecratam materiam. Potest enim unus homo frequenter eucharistiam sumere: frequenter penitere: frequenter extremam unctionem suscipere: frequenter matrimonium contrahere. Non tamen eadem hostia nisi semel consecrari: neque idem oleum nisi semel benedici. Est autem alia differentia: quod quedam sunt de necessitate salutis: sicut baptismus & penitentia post lapsum: que sunt instituta ad purganda peccata: quibus existentibus homo saluari non potest. Alia autem sacramenta non sic sunt de necessitate salutis: quia sine eis potest esse salus nisi interueniat contemptus: tamen securum non reputeo: non nisi toto conatu alia tria recipere scilicet confirmationem: eucharistiam: & extremam unctionem: & utique obmittere statutum ecclesie circa sumptionem eucharistie est mortale. His uisus in comuni oportet quedam in speciali de singulis dicere: sed de baptismo omittitur: quia satis dictum est libro tertio capitulo secundo. Post baptismum sequitur confirmatio: cuius materia est crisma confectum ex oleo: quod significat nitorem conscientie & balsamo qui significat odorem bone fame per episcopum benedictum. Forma autem huius sacramenti est talis. Consigno te signo crucis & confirmo te crismate salutis in nomine patris & filii & spiritus sancti Amen. Minister autem huius sacramenti est solum episcopus. Non enim licet presbytero confirmandos crismate in fronte inungere: Effectus autem huius sacramenti est quod in eo datur spiritus sanctus ad robur: sicut in die penthecostes est datus apostolis: ut confirmatus confiteri libere audeat nomen iesu christi. Et ideo inungitur in fronte: in qua sedes est uerecundie: uel securitatis strenue: & fit ibi crux cum unctione: ut secure & sine erubescencia fidem confiteatur iesu: & precipue rucem christi: que iudeis scandalum: gentibus stultitia: & pati crucem christi suauem & fragrantem reputeat unctionem. Contra hoc sacramentum est error grecorum quorundam dicentium quod simplex sacerdos potest confirmare. Contra quos dicitur Actuum octauo: quod apostoli miserunt Petrum & Ioannem Samariam: ut imponerent manus super eos qui baptizati erant a Philippo diacono: & acciperent spiritum sanctum. Episcopi autem in ecclesia sunt loco apostolorum: & loco illius impositionis manuum hodie confirmatio datur. Tertium sacramentum est eucharistia: de quo dictum est supra eodem libro: capitulo Iesus panis sacratum.

Quartum est penitentia: cuius quasi materia sunt actus penitentis: qui tres dicuntur penitentiae partes: quarum prima est cordis contritio: ad

quam p̄tinet q̄ homo doleat de peccato cōmissō:
 & p̄ponat se nō peccare de cetero. Secūda ps est
 ons cōfessio. s̄. ut peccōr oīa peccata quoz̄ m̄orāf
 cōfiteat̄ p̄sb̄io itegre ea nō diuidēs diuersis sacer-
 dotibus. Tertia ps ē satisfactō p̄ peccatis lecūdū
 arbitriū sacerdotis: que q̄dem fit precipue per oīo
 nem: ieiuniū: & elemosynā. Forma autē huius sa-
 cramenti quā sacerdos debet p̄ferre est. Ego te ab-
 soluo ab omnibus peccatis tuis. Reliqua de peccato-
 ria. Misereatur tui &c. sunt de bene esse: & debēt di-
 ci. Sed sine illis est itegrum sac̄m. Ex natura autē
 forme patet q̄ p̄s debet esse qui absoluit̄ sacerdo-
 ti. Nā regulare est oībus sacramētis q̄ semp debet
 esse materia presens. Minister est sacerdos hēns au-
 thoritatē absolūēdi: uel ordinā: uel a sup̄iori com-
 missam. In casu uerō necessitatis mortis potest oīs
 sacerdos quencūq̄ cōsistentē absolūere. Effectus hu-
 ius sacrameti est absolutio peccatorz̄: & remissio tē-
 poralis pene debite uirtute clauū secūdū illā q̄ti-
 tatē quā tenet ihs intra suū secretū. Contra hoc
 sac̄m est error manicheoz̄ dicentū homiēm post
 baptis̄m peccantē nō posse ueniā conseq̄ per pē-
 tentiā. Contra quos dicitur Apoc. secūdo. Memor
 esto unde excidens: & age penitentiā & p̄ma opera
 fac. Secūdus error est modernoz̄ quorundā pa-
 tarenoz̄: qui sicut in sac̄o eucharistie errant: sic & i
 illo penitētie dicētes q̄ bonus homo p̄t̄ absolue-
 re & nō sacerdos peccator. Contra quos est q̄ non
 oībus p̄sonis sed solū apostolis: quoz̄ in hoc uicē
 tenēt presbyteri dixit iesus Math. xviii. **Quecunq̄**
ligaueritis &c. Tertius error est quorundā dicen-
 tiū q̄ sufficit deo cōfiteri: & non est necessaria con-
 fessio sacerdoti. Contra quos est q̄d in huiusmodi
 sac̄i figura dixit iesus leproso Math. viii. **Orde de te**
sacerdoti. Et illud Iaco. v. **Confitemi alterutrū pec-**
cata uestra: quod ad sacerdotes refert. **Quitum**
sac̄m est extreme unctionis: huius materia est ole-
um oliue per ep̄m benedictū: & non debet dari in-
firmitate: nisi q̄n timetur de piculo mortis: qui debet
ungi in locis quinq; sensuū. s̄.
 In oculis propter uisum
 In auribus propter auditum
 In manibus propter odoratum
 In ore propter locutionē & gustū
 In manibus p̄pter tactū. Et ultra hoc in pedibus p̄-
 p̄ter gressum. Inungunt̄ etiā in aliq̄bus ecclesiis
 in renibus siue lumbis p̄pter delectationē cōcupi-
 scētie que uiguit i eis. Forma huius sac̄i est hec.
 Per istam sanctā unctionē & suā piissimā misericor-
 diā indulgeat tibi deus quicq̄d oculoz̄ uitio deliq̄-
 sti: & s̄i r̄ in aliis. Quidā autē aliis uerbis eḡpollenti-
 bus p̄ferūt formā: q̄ non est hic tantū piculum de
 forma p̄fisa: sicut in eucharistia uel baptis̄mo. Mini-
 ster huius sacrameti est sacerdos. Effectus eius sana-
 tio mētis & corpis qui habet & dolorē corporalem
 alleuiare infirmo: & aīe expedire egressum: p̄pter
 quod dicit Iaco. v. **Infirmatur quis in uobis &c.**
 Contra hoc sacramentū est error erap̄dicaz̄: q̄

cōsueuerūt circa suos moriētes quedam agere per
 oleū: balsamū: & aquam in inuocationibus quas
 hebraicis uerbis dicūt super capita infirmoz̄: quod
 est contra formā ab ecclesia traditam. Sextum sa-
 cramentū est ordinis. Sunt autē septem ordines. s̄.
 presbyteratus: diaconatus: subdiaconatus: acolitatus:
 ordo exorciste: lectoris & hostiarii. Clericatus autē
 pp̄rie non est ordo: sed quedam p̄fessio uite danti-
 um se diuino ministerio. Episcopatus autem ab a-
 liquibus dicitur ordo: nam ipsum ponit Dionysius
 principalem: ab aliquibus dicitur eminentia ordi-
 nis: ab aliquibus dicitur dignitas sup̄addita ordi-
 ni sacerdotis. Et aliqui dicunt q̄ in cōsecratione episco-
 pi non imp̄mitur nouus caracter: sed ampliatur in
 eo caracter sacerdotalis: magis autē in archiepo: ma-
 gis autē in primate & patriarcha sup̄maxime i sum-
 mo pontifice. **Quicq̄d sit de hoc in cōsecratione e-**
piscopali canonica secūdū omnes datur noua po-
testas presbytero in ep̄m cōsecrato: que q̄dem ita ē
indelebilis quo ad ea que sequuntur ordinem epi-
scopalem: siue uocetur dignitas: siue quicquid uis:
 quia non est mihi cura de noīe: sed de re: licet meo
 iudicio debeat merito dici ordo: sicut indelebilis ē
 potestas que in aliis ordinibus traditur ordinata.
 Ita asseritur ab omnibus initerabilem esse episco-
 pam cōsecrationem: sicut alii inferiores ordines.
 Vnde sicut impossibile est auferre potestātē sacer-
 doti quin si conficiat confectum sit uerum corpus
 christi. Sic impossibile est episcopo auferre potestā-
 tem ordinandi: quin si ordinet in forma ecclesie: or-
 dinatum sit: & uerus sit ordo collatus. In collatiōe
 autem episcopatus nouum & spirituale matrimo-
 niū cōtrahitur cum episcopo & ecclesia sua. Quod
 secūdum sententiam Innocentii extra de renūcia-
 tione inter corporalia. Habet fortius uinculum: q̄
 carnale: & a solo deo potest dissolui. Nec enim nisi
 a deo dissoluitur: quando a summo pontifice q̄ uic-
 cem dei habet in terra mutatur episcopus uel transfertur:
 quod omni alteri impossibile est potestati. Propter
 quod cum summus pontifex multo meli-
 us integer & unicus sponfus uice christi totius ec-
 clesie peregrine in terris solennius & imobilius uī-
 culum spiritualis connubii contrahit cum romana
 ecclesia solo dei iudicio: & non humana potestate
 soluendum: q̄ diu idem pontifex uiuit intra corpus
 ecclesie peregrine: a cuius corpore per mortē emit-
 titur: uel per heresim condemnatur: etiam si prius
 canonicè introisset. Et ideo quantūcunq; renūci-
 et summus pontifex non est in terris: qui uice dei
 super ipsum fungatur: ut renūciationē possit uel de-
 beat acceptare: nisi qui uinculum spiritualis connu-
 bii q̄d cōtraxit cum uniuersali ecclesia uice xp̄i pos-
 sit dissolueri: & onus pastoralis cure de illius hume-
 ris amouere: uel qui possit a subiectione & reuerē-
 tia sibi debita subiectam ecclesiam absolūere: & eā
 ipso uiuēte alteri desponsare. Quod si secus fiat al-
 ter q̄ sic introducitur adulter est & non sponfus: &
 ecclesia que sibi subicitur sit meretrix & nō sponsa

& illa pars ecclesie que a tali prostibulo separatur ex hoc: si in aliquo non erret: redditur legitima sponsa christi: & ad ipsam totius sponsi celestis influentia & auctoritas deriuatur. Ad ostendendum autem quomodo episcopus sit ordo: & quomodo non distinguatur aliqui: & bene quod ordo potest importare potestatem traditam ordinato uel respectu corporis christi quod de gloriosa matre maria perpetua uirgine traxit: uel respectu corporis mystici totius ecclesie: quod in sacratissima cruce per tolerantiam mortis redemit. Primo modo accipiendo ordinem quod quilibet presbyter ita plene potest quicquid est possibile respectu consecrationis corporis iesu: sicut potest episcopus uel papa. Idcirco supra ordinem sacerdotum nullus est superior hoc modo. Nec ad hec potest nouus character imponi: uel quolibet ampliari nisi forte per tanto ampliari dicatur in episcopo: quod non solum potest consecrari: sed alteri dare potestatem consecrandi: conferendo ordines. Et in archiepiscopo per tanto etiam magis ampliatur: quod non solum potest alteri dare potestatem consecrandi: sed et potest episcopos confirmare. Et in summo pontifice per tanto potest dici summe ampliari character: quod per suo arbitrio & interno spiritus sancti instinctu potest instituire & destituere omnem aliam potestatem intra ecclesie corpus contentam. Secundo modo accipiendo ordinem. scilicet per respectum ad potestatem traditam super corpus mysticum: dicitur quod noua & idebilis potestas traditur episcopo consecrato uel ordinato: quia potest omnes ordines consecrare inferiores cuiuslibet christiano: licet peccet deus & recipiens modo idebito. Et hoc modo dicitur quod episcopus potest dici uetus ordo. Et sic dicitur quod Dionysius intellexit uocando episcopatum ordinem & episcopum hierarchiam: respectu cuius papa est summus hierarcha: quod summus princeps totius hierarchie ecclesiastice: & quod uirtus huiusmodi ordinis est irregularis sine articulo iurisdictionis: & omnis iurisdictionis origo tanquam in christi iesu summi dei pleno uicario: a quo solo ipsam accipit: licet ab hominibus eligatur. Idcirco per tanto potest dici quod ad iurisdictionem ordo episcopalis in omnibus aliis posse uariationem accipere: quod potest in omni alio iurisdictione priuari: dum a summo pontifice potest omni inferiori episcopo subiecta plebs auferri: & legitima executio sui ordinis interdici: & spale conubium illogice cum ecclesiis particularibus dissolui: quod iurisdictionem & regimen inferiorum a papa tenet: & ipse est totius ecclesie legitimus sponsus: & cui uult potest auferre: & alteri conuigere: quod in hoc uice fungitur summi dei. Sicut autem impossibile est aliquem uice dei fungi in terris preter summum pontificem. Sic impossibile est summum matrimonium cum ecclesia ipso catholico uiuente dissolui: & etiam ab eius subiectione subtrahi: ut dictum est. Et ideo impossibile est in summo pontifice non solum potestatem summam ordinis deleri: sed etiam iurisdictionem respectu omnis ecclesie quolibet alterari: minui: uel augeri: quod nec a tota ecclesia simul sumpta cum tota sit sibi subiecta: & in eum nihil possit: nec etiam a seipso renuncians: quod quod nullus potest auctoritate propria sponsam spirituales dimittere uel carnalem: & quod nulla ordinata potestas potest aliquid in sui destructionem cum hoc sit deficit & non posse: ac per hoc nullo statuto suo uel alieno licet sibi aliquid

facere quod prius non licebat: uel aliquid impediri facere quod prius poterat non obtinere renunciatione millefies facta: quod semper anomala est & frustra: semper debet ecclesia ad ipsum ut ad legitimum sponsum recurrere: & omnem alium introductum ut adulterem fugere & horrere. Predicto ergo modo siue ampliatur prius: siue det nouus respectu potestatis tradite in mysticum christi corpus semper datur alicuius immobile quicquid illud uocet. Et hoc modo episcopus supra presbyteratum est ordo. Contra autem predictas rationes adductas ab humana iustitia: quod hoc uidit pessimum opus de facto in diebus nostris par uipendens potestatem: quod in lumine spiritus christi nullius sunt momenti: sed gemitus cordis mei a principio planxerunt tantam cecitatem dominari in hoc mundo: per qua continue gemo: & effundo animam meam in conspectu domini iesu christi eterne ecclesie sponsi: ut educat sponsam de manu adulteri: & ipse intra cor meum per spiritum suum efficaciter me confortat: dicens quod spuria uitulamia pro quo alia translatione scribit. Adulterine plantationes quas prostibulatio preterita in ecclesia generasse uidentur: non dabitur radices altas: & secure me facit dicere cuiusque per adulterium false promoti: & in ecclesia non legitime genito illud ludith. Heres in domo patris mei esse non poteris: quia de adultera natus es. Et ipse christus omnipotens sponsus ecclesie cito se dare promittit in ea per totum orbem romanum. Omnis plantatio quam non plantauerit pater meus celestis eradicetur: quod certa fide cito expecto impleri. O quam dolorosum lamentum prouocat uniuersalis ruina: qua die male bestie & adulterina earum proles sic ubique christi sponsam occidit excepta pauca eius particula quam spiritus iesu pro se conseruauit: ut in ipsam & per ipsam iesus quod perdidit querat: & quod deformatum est reformet: & quod a ueritate excidit in suum uerum lumen adducat: faciet ipse iesus indubitater non propter nos: quia alicualiter omnes quasi errauimus: uel tacendo timore pessime bestie & fugiendo uel eius recipiendo characterem: sed propter nomen suum magnum quod uocatur iesus saluator: ut non extinguat huius sanctissimi nominis sui in mundo lucernam. Sed de his nunc transeo scripto: de quibus transire non possum dolore interno. Plura querant de istis in quinto libro. c. Iesus falsificatus: Nunc autem redeamus ad sacramentum ordinis: cuius occasione predicta sunt scripta: quia in predictis diebus malis falsificata est dignitas & ordo papalis & facta est discessio: quam predixit apostolus a uero pastore: & releuatus est homo peccati & filius perditionis qui exaltatus est & eleuatus in superbia corporis sui & operis extrinseci mundo ostensum supra omne quod dicitur deus: & in templo dei tyrannice sedit: & se quasi deum magis infernalem quam celestem ostendit. Nam de illa terra tenebrosa in qua uibra mortis & nullus ordo sed sepiternus horror inhabitat se ad sanctam ecclesiam deuisse monstrauit: dum quicquid religionis & ordinis ueritatis: unitatis & pacis in ea reperit serpentina astutia & usurpata potestatem perturbauit

quem dominus iesus iam interfecit in se: & cito interficiet in mala sua prole & apparenti errore spiritu suus: & destruet illustratione aduersus sui: uix possum exire de his uerbis pre doloribus cordis. Huius autem sacramenti materia est illud materiale signum: per cuius traditionem confertur ordo: sicut presbyteratus secundum aliquos traditur per calicis parati participationem cum hostia & uino collatione: & diaconatus per collationem libri euangeliorum. Et quilibet ordinum inferiorum traditur per collationem illius rei: que proprie pertinet ad illius ordinis ministerium. Secundum alios uero non minus doctos hi duo superiores ordines. scilicet presbyteratus & diaconatus qui conferuntur per impositionem manus episcopi: quia manus est organum organorum: ac per hoc significata alacritudinem & dignitatem potestatis collate & supernae fuisse gratie in susceptione sacrorum ordinum superiorum: propter quod singulariter in his episcopus manus imponit & uerbum dicit gratie abundantis: cum ait. Accipe spiritum sanctum. Et sacerdoti subiungit. Quorum remiseris peccata &c. Hec opinio magnum habet robur: quia satis probabiliter creditur quod in primitiua ecclesia apostoli per impositionem manuum ordines contulerunt: sicut apostolus Timotheo scribit. Et tunc hi soli duo. scilicet presbyteratus & diaconatus & superior episcopalis ordo sollemniter nominatur: & alii inferiores sub ministerio diaconi dantur intelligi: quos processu temporis ecclesia explicite declarauit. Quicquid sit de istis opinionibus certum est quod in actu unico datur ordo. Et ideo quia inter sapientes est dubium quis sit ille actus de duobus predictis: idcirco multum remunerarium est alterutrum de illis omittere. Et ideo ualde solliciti debent esse & ordinantes & ordinati: non solum de predictis duobus actibus: sed de omnibus que ad sollemnitatem sacramenti faciunt: sicut in ordinatio ecclesie continetur. Forma huius sacramenti secundum omnes est imperatiua: cum dicitur. Accipe: & ubi dantur instrumenta forma uerborum istis respondet. Illi qui dicunt quod duo ordines supermi dantur in impositione manuum: dicunt quod forma est. Accipe spiritum sanctum &c. Alii uero dicunt quod est hec. Accipe potestatem offerendi sacrificium &c. Et simile aliquid in diacono cum accipit librum euangelii. Minister autem huius sacramenti est solus episcopus qui ordines confert: dominus papa hoc concedit abbatibus in minoribus ordinibus. Et uolunt aliqui dicere quod illi minores non sunt ita proprie ordines: sed dispositiones preambule ad supremos: qui non nisi ab episcopis conferuntur: sed de hoc nihil modo curo. Dicitur uero est supra quod omnes episcopi tenent totam suam iurisdictionem a summo pontifice: in quo sicut in christi iesu dei uicario remanet totus auctoritatis & iurisdictionis ecclesiastice plenitudo. Contra hanc ueritatem irrefragabilem insurgunt quidam temere sentientes: & ad sobrietatem sapere nescientes qui dicunt quod omnes apostoli immediate huerunt auctoritatem a christo dicente omnibus apostolis. Math. xviii. Quicumque ligaueritis &c. Ita omnes episcopi immediate tenent a christo: sicut & pa-

pa. Nam ita alii apostoli sicut petrus auctoritatem ligandi & soluendi a domino iesu immediate accepisse credunt: ac scribunt. Quibus respondemus: & eos suo proprio argumento ligamus: utique uerum est quod omnes apostoli immediate acceperunt a christo & uiuente iesu summo pontifice: licet pre honoraretur petrus in signum semper donandi principatus successionis iesu: tamen iurisdictione uiuente iesu super ceteros apostolos non accepit: quo mortuo: & a mortuis suscitato: successorem suum instituit: dum sibi iohannis ultimo pascendorum agnorum & ouium suarum super ceteros iesus curam commisit dicens. Diligis me plus his? pasce agnos meos &c. Ut sicut ipsum ostendit alios precedere in christi dilectione: sic ipsum pre ceteris reputauit dignum sue auctoritatis: iurisdictionis: & potestatis successionem: quam in ipsum transfudit plene: ac per hoc sicut omnes apostoli receperunt auctoritatem immediate a christo: cui erat subiecti. Sic etiam tenuerunt post mortem ipsius & ascensionem ad celos ab eius uicario beato petro: & sibi plene subiacebant imo quod plus est: & cum reuerentia & complacencia sacratissime uirginis matris dei loquar. Ipsa propter plenitudinem potestatis filii sui in petrum transfusam recognoscebat: in quantum erat membrum ecclesie beato petro prelatice auctoritate subiecta: licet beatus petrus ipsam merito sanctitatis ut dei sui genitricem ueneraretur: ac totius ecclesie & suimet: & omnium electorum matrem. O quam summa & firma est petri auctoritas & omnium summorum pontificum christi iesu successorum. Et ideo merito dixerim: quod eius auctoritate impossibile est alterari: augeri: minui: uel imitari. Quod cum presumpsit facere perditionis filius qui decessit cum stolidia in hac parte sibi construenda caterua. Hoc in tractatu de factamento ordinis dixi propter immobilitatem legitime institutionis papalis. Illud autem uerbum christi Math. xviii. Quodcumque ligaueris &c. non refertur ad hoc quod quilibet apostolus esset equalis petro: imo si quis inspicat diligenter intentionem loquentis: ipse loquitur congregationi: propter quam sanctam ecclesiam dat intelligi: apud quam uniuersalis auctoritatis residet plenitudo. Contra hoc autem sacramentum est error: Antii dicentis presbyter ab episcopo non discerni: & error multorum pactarenorum dicentium potestatem solis ordinatis concessam a bonis laicis posse exerceri. Septimum sacrum est matrimonium: quod est signum coniunctionis christi & ecclesie. Cuius autem efficiens matrimonium est mutuus consensus per uerba de presenti expressus. Et ideo forma huius facti est omne illud quod potest mutuum ad hoc consensum exprimeret. Sed nisi assit impedimentum expedit uerba expressa: perferri: uel mutuo sibi dicant: Ego accipio te in meum uirum: uel in mea uxor: uel ad minus alicui modo uerba eiusdem sententie utriusque proferri debent sentire libere in coniugale uicium. Materia enim sunt persone ad contrahendum legitime: & oportet sollemniter in facie ecclesie matrimonium contrahi: quia clandestina matrimonium ut sepius malos exitus sortiuntur. Est autem triplex

bonum matrimonii. Primū est proles suscipienda & educanda ad dei cultum. Secundum ē fides: quā coniuges debēt sibi seruare alterutrū. Tertium est sacramentū. i. idiuisibilitas m̄rimonialis uniois: pp̄ quod significat idiuisibilem coniūctionē xp̄i iesu: & ecclesie sp̄ose sue. Est autē contra hoc sacramentū multiplex error. Primus est taciatorū nuptias dānārium: quos secunt̄ p̄ses patarenorū lecte. Cōtra quos d̄r Coḡ. vii. Mulier si nubit non peccat. Secūdus est Iouiniani nuptias uirgitan equat̄is: de quo supra dictū ē. Tertius est nicolaitarū: q̄ indr̄iter mutuis urunt̄ uxoribus: de q̄bus Apoc. ii. Odisti facta nicolaitarū: que & ego odi. Sunt alii multi h̄ritici ēt̄ moderni: q̄ dicunt de illo abominato sp̄u libertaris turpia q̄dam dicētes: & abominabil̄r exercentes. Cōtra quos d̄r ad heb̄z. ultimo. Honorabile cōnubiū in oibus & thorus imaculatus: fornicatores. n. & adulteros iudicabit deus. Hōz uirtute sacramentorū spirat̄ sp̄us sanctus sp̄uales afflatus: q̄bus anima quelibet sancta & tota simul ecclesia perfecte sanata ad eternū iesu sp̄o saliciū per sepationē a corpore euocatur.

Iesus cruce ditatus Cap. xxxvii.

Trende aīa crucifixo deuota q̄ iste tuus iesus cādidus & rubicūdus electus ex militibus creatore oēs thesauros paterne sapientie hūane cōicandos nature icludit & collocauit in cruce. In cuius explicatiōe mysterii p̄ cōformitatē ipsoz redēptorū ad suā cruciformē uitā: & ipsi ditatur meritis: & ipse b̄ndictus iesus, omniū caput ditatur in ipsis tanq̄ in pp̄is mēbris. Quia uero filius dei ip̄m b̄ndictū crucis lignū fecit uitale per cōiunctionē corpis sui & hūectationē sanguis effusi in ip̄o. Ideo sp̄us sanctus qui est ip̄ius emanatio filii sicut & p̄ris: dū perfat corda fideliiū ip̄m b̄ndictū crucis mysteriū in eis plātar: format: & secundū diuersos gradus uniois ad xp̄m transformatiua charitate dispēsat: pp̄ quod post effusionē spiritus sancti merito dixerit: q̄ tūc iesus est cruce ditatus. Attēde q̄ crux put a xp̄o sumit̄ & filiis dispēsat̄ dicit̄ dolorē & gaudiū in p̄portionata mēsurā a sp̄us sancti amore, p̄cedētia utrūq̄ equal̄r dispēsat̄. Sicut. n. i. fruiōe beatorū a q̄bus excludit̄ oē tristabile & dolorosum deus honorat̄ & in ip̄is beat̄is & ab ip̄is. Et s̄i i. in inferno i tormento demonū & dānatorū: quo ip̄i eterna r̄ torquent̄ absq̄ ullo gaudio deus in ip̄is plene honorat̄ sed nō ab ip̄is: p̄pter quod & iuste damnātur. Sic & in ista uita q̄ inter utranq̄ est media deus laudat̄ & honorat̄ in suis elect̄is: & a suis elect̄is i assumptionē crucis dolorē & gaudiū cōmickētis per opationē perfecte uirtutis. Et ideo ad intelligendū uirtuales dolores: tā xp̄i q̄ mēbroz suoz nota distinctionē tibi supra descriptā in illo cap̄o. Iesus matri cōpaties. Distinguanus itaq̄ q̄ntuplicē crucē uirtutis.

Prima est ip̄ius d̄ni n̄ri iesu christi. Secūda ē sacratissime sue m̄ris. Tertia p̄fectoz alio gradu sub ea. Quarta p̄ficiētū & suspirantiū ad p̄fectū. Quia incipientiū & multū uacantiū circa extrisecū crucis modū. Et intellige istos gradus in illis q̄ uidēt̄ a laxa uita & seculari sciūt̄i. In his. n. etiam aliqd̄ ē eruct̄ quā nō cēsui p̄pter sui modicitatem modo in his gradibus cōprehēdi: licet in infimus gradus hic positus ipsoz defectibus in magna sui p̄te iungat̄. Sicut ergo iā dixi crux cōprehēdit gaudiū & dolorē i p̄portionata mēsurā. Sicut enim duo ligna se iterēcātia faciūt crucē: q̄ i medio clauo necluat̄. Sic dolor & gaudiū: ut gaudiū uadat i altū p̄ honorē diuinū: & dolor p̄ trāsuerfum pp̄ cōmissum flagitiū. In amore uero neclunt̄ q̄si in medio clauo: imo q̄ plus est ab ip̄o oriunt̄ eq̄l̄r: tanq̄ a radicali p̄ncipio. Mensura ergo uirtuose crucis ē mēsurā amoris: a quo p̄cedit. Mēsurā uero amoris est mēsurā sp̄us sancti ifluxus: q̄ in illā mentē plus in fluit cui magis uniet̄: & quam magis a sua malitiosa rebellioe depurat. Crux ergo xp̄i tāta est: q̄ntus est amor eius ad deū & pximū. Quot ergo hūit respectus amoris: quasi tot habuit numerosas distinctiones crucis: & in illo respectu in quo amauit magis: magis crucifixus fuit. Quia ergo ipse fuit uerbo unitus p̄sonali unioe tota capacitas nature ip̄ius que fuit dilatata ex p̄sonali unione quantū nō potest aliqua creatura cognoscere tota fuit repleta amore: imo tota fuit amor in uerbo. Vides autem hic crucis sue inestimabilitatē. Quantū eim uerbū dilexit: tantū suas iniurias doluit: & q̄tum in eo dilectionis fuit tantum delectabatur se iniurias uerbi dolere. Non enī eēt dolor uirtuosus: nec deo acceptus si doleret iuitus: imo sicut aliis fruebat̄ uirtutibus: ita & ista fruebat̄ suaz summa uirtutū. Vnde & sicut i rē sibi placidissimā & a se imensurabil̄r desideratā & amatā: toto ferebat̄ mēt̄is conatu: licet enī summe odiret dei iniurias: tanq̄ summa mala: t̄n summe uolebat: & summe cōabat̄ se illa malla odire. Et attēde q̄ i isto respectu nō minus doluit promalis demonū & dānatorū: licet ad ip̄os redēptio nō trāsiret: q̄ p̄ culpis electoz suoz: imo tāto plus q̄to maior malitia & maior dei iniuria cōtinet̄ i eis. Sic potes reducere oēs respectus quos hūit ad diuersa obiecta: de q̄bus dictū est supra cū ageret̄ de doloribus cordis ip̄ius. Cū ergo teneas q̄ q̄tus sit amor: tātus fuerit dolor: & amor fuit āpliat̄is secūdū exigentiā gr̄e uniois: potes aliquat̄r uēire in extimationē sui doloris imensurabil̄. Si imagieris p̄ ip̄osibile q̄ eēt unus deus uirtuosi doloris: q̄ uniret̄ hūanitati iesu p̄sonali unioe: sicut sibi ueraciter uniet̄ uerus deus: q̄ est deus uirtuosi amoris. Hoc autē dixi ad aliquat̄r expressionem imensurabil̄is crucis christi: licet enim ip̄osibilia supponat̄: ut ueritas exp̄mat̄. Ad tantum autē ascendit ista crux ihu in mixtura doloris & gaudiū: ut ex radice charitatis christi: processerit sua fruiō glorioza: & sua

peregrinatio dolorosa. Secundus gradus crucis est gradus mine dilectiōis: quā sic spūs sanctus expurgauit a corruptiōis fomite: ut sine aliqua rebellionē defectus uel negligētie spūs sanctus oparet in ipsa: tantū eā repleuit abundantia grē: ut ipsa fuerit in oibus consummata q̄tū pōt creatura pfici sine unioe psonali. Mēsurā ergo sui amoris fecit: i ea festimabilitatē illius uirtual' crucis: quam ipsa ex toto se plene dolebat i illis respectibus: q̄bus doluit filius: licet gradu infenori & filio i pportionali: & in illis doloribus simul se dolere gaudebat. Vnde potes uidere q̄ licet ista crux matris sit imensurabilis respectu nri: est tñ modica respectu mēsure filii. Sed q̄ de cruce mris & filii in pl'ibus cap'is dictū est supra: Ideo ad crucē quā facit spūs sanctus i aliis xp̄i mēbris accedamus. Sed qd istud? an istud me p̄sumo scire qd sit? minime mihi tāte rei arrego expiētiam: nec gloriōri i p̄rogatiua illoꝝ q̄bus dictū est. Vobis datū ē nosse mysteriū regni dei: potius caute uolo mēsurare meipm: nō scia qd desit mihi. Tñ & si nihil oīo scirem: nihil dicerē: qd' scio tibi nō in uideo: nec subtraho quod nescio. Doccat me ille: q̄ docet hoīem sciam: & si qd recte non dico: emēdet ille & peat: qui oēs nros supportauit defectus. Iste tertius modus crucis quē sol' pfectis attribui: est cōmixtio dolor & gaudioꝝ q̄bus ferunt & replent & agitant aīe pfectoꝝ. Ipse autē spūs sanctus ipsas agitat: replet: & eleuat ad iugiter hñdum pre oculis unū dolorē duplicis respectus: & unū gaudiū similiter duplicatū: dolor ē transformatio cordis ipsoꝝ in dolēdo imensitatē iitrag: quas beata recepit trinitas: tā ab electoꝝ culpis: q̄ etiā a scelenbus impiis totius reprobe creature. Alius respectus doloris ē in dolēdo & cōpatiēdo doloribus: quos ex hoc & aliis obiectis humana natura portauit i xp̄o.

Istud est ergo trāuersum istius crucis in xp̄o pfecte: & licet altū suū esset p̄pe gaudiū uirtuale: qd mēs eoz cōcipit: dū gaudet se sic uirtuose dolere: tam ut tota p̄fectio mētis ipsoꝝ cōprehēdat i hac uirtuosa cruce: possumus dicere q̄ altū istius crucis est fruitio & cōtēplatio gaudiosa: qua spūs sanctus in xp̄o eos eleuat: ut fruant & gaudeāt de illo gaudio quo credūt: contēplant: & intelligūt illud gaudiū: quo in beata trinitate p̄sone diuine seipis gaudēt: & ifinities infinite fruunt. Secundū gaudiū est ferri in illud gaudiū: quod xp̄i hūanitas cōprehēdit fruēdo illo gaudio: quo ipse tres p̄sone fruuntur: & a quo ipsa psonalis unio filii dei suā capacitāte dilatat: licet nō possit abyssū diuinitatis cōprehēdere q̄tū ē: i quo ēt gaudet & fruit: q̄ gaudet deū i finite ifinities suā capacitātē supare: unde & sentit sibi bonū esse q̄ uniat. Ad istius autē status altitudinē mēs hūana uidere nō pōt nisi pfecte deo uniat: Ad uidendum autem quādo deo perfecte unitur recurre ad fundamētum unionis. In christo enim est omnis unionis cōpletio. Vide ergo quo modo fuit facta unio psonalis: & uidebis quomō

in te debeat fieri unio amoris. Ad hoc enim ut psonaliter uniat filio dei humanitatis iesu oportuit ut ipsam hūanitatē in se nō esse p se ens: nec suppositū: nec psona: ac pro hoc secutū est q̄ diuina natura ē sola in iesu per se exns: & persona filii dei ipsius humanitatis facta ē suppositū & psona. Sic licet nimirū oportet in te fieri aīa que uis ad istius crucis p̄fectionē attingere: ut q̄ uniri debes deo unione amoris: & uolūtatis: & per abnegationē p̄fectā tui deficiat amor p̄p̄us & reciprocos tui: & omnis cōplacētia & appetitus uolūtatis tue: ut sicut hūanitas xp̄i nō est suppositū nec psona: sed radicatur & inserit' persone filii dei: ita ut sit sua p̄sua: sic uolūtās tua & amor tuus absorbeatur per influxū spūs sancti ab amore dei & uolūtate ipsius: q̄ ipse spūs sanctus quasi uideatur esse tua uolūtās & amor: ut nihil pp te uelis: sed solū pp iesum: imo nihil uelis nisi ipm: & quod ipse. Et ut de ceteris sileam enam in gloriā paradisi: tal' anime desiderū nō fertur p̄ncipaliter p̄pter aliam cām: nisi q̄ deus uult: & quia xps sibi meruit: & uult ipsam sibi sicut mēbrum inserere. Vnde nec ipsam gloriā reciproce diligit pp se: sed propter honorē diuinum: ac per hoc sequit': q̄ talis anima oīa diligit sicut deus: ut deū sup oīa: & hūanitatē iesu super oīa: & dignitatem maternā super omnia alia: & oēs gradus sanctoꝝ secundū refulgentiā i eis boni diuini. Semetipam autē semper locat in sponsi nuptiis in nouissimo loco: sed cum sp̄s uenerit: qui eā inuitauit: dicit sibi: Amice accēde superius ad meos cordiales amplexus. In tali autē aīa hūt mirabiles aduātōes diuinorum splēdorū ipsam illuminātes ad omnia: & inflāmantēs ardētissime: ipsam trāsportātes i omnia mō diuina. Et q̄ ista in abyssum cordis iesu introduci ur: ideo plene illuiat' respectu sui: respectu dei: & respectu proximi. Respectu sui cognoscit abyssales malitias infectionis sue. Vnde uidet malitias suas sufficiētem causam immo deficientem ad omnia mala: q̄ unquam fuerunt facta per aliquem peccatorem: & non solum ad facta: sed etiam ad noua mala iuenda: & horribilia scelera: & uidet se ipsam solam esse operatricem suorum malōrum. Vnde nec carnem: nec mundum: nec diabolū inculpat de sceleribus suis imo cognoscit q̄ ex magno amore deus sibi istos temptatores dederat: ut ipsos uincendo deū honoraret: & ipsa eēt maiori digna corōa: & ipsa ex sua malitia eis succūbendo uolūtariē & deum uitupauit: & seipam ifecit. Videt ēt q̄ sufficiēs est sua malitia totū mundū corrumpere: & ad omnia mala que sūt inducere: & ad plura alia noua adiuuēda: & hoc: si sua malitia nō minuere' a bōitate diuina: que ipsam artauit ad pazē uiuendū: & eā reduxit ad unū locū: & regionē unam: & unā familiā specialē. Sed si deus pmitteret eam semper uiuere sine ifusiōe aliq̄ tue grē: & pmitteret eā oīa loca circūi: & cū oibus cōuersari: & alios nō defenderet a suis malitiis: ne ificerēt p eā. Videt & cognoscit q̄ oēs ificeret: & oīs creature usus puereret: & alios fa

erret eis abuti i cōtumeliā creatoris: a qbus oibus sola dei grā retrahit mltis mōis. Vnde potes uide
 re q nulla aīa optuncūq; peccatix & pagana unuit li
 ne multis gratis dei: licet nō hēat illā q ē gratū fa
 ciēs: q; siue abbreviādo eis uitā siue alia ipedimēta
 p̄bēdo eas retrahit ab innumeris malis q̄ faceret: ac
 p hoc a multis p̄is quas incurreret. Vnde & q̄cūq;
 dānati multa bōa īmeriti recipiūt a deo: q omibus
 optimus ē: & solū a seip̄is hēnt malū dānatōis siue
 qd̄ idubitali fide credit: q; q; in ihm recte credit.
 In cuius merito etiā oēs dānati hoīes aliqd̄ grē p
 tāto p̄nt dici recipe: q; oibus ē merito xp̄i ut cre
 do aufert mōis p̄dictis: & p̄libus aliis peccādi fa
 cultas: ac p hoc minuit pene acerbitas. Quia etiā
 pp̄ moderamē tētātōis electōy ipediunt reprob̄i:
 ne tantū possint q̄tū uellēt: & sepe ne tantū uelint
 q̄tū possent. Ex quo ēt ip̄sīmet minuit itēsio eter
 ne pene: & ēt q; ut credo per meritū xp̄i restrictus
 ē cursus infectiōis nature: ne tantū p̄cedat ad sub
 uersionē potētīay: mētis nre & aīe sensibilitatē q̄tū
 p̄ma merebat̄ trāsgressio. Vnde tā i pagāis q̄ i xp̄i
 amis m̄te uident̄ bōe cōditōes: quas īgrati uocat
 naturales rectitudīes: quas credo esse bñficia grē ie
 su. In cuius merito ut puto actū ē: ut naturalis infe
 ctio original̄ peccati nō sic corrupet q̄cqd̄ erat grē
 & nature: q; n relinq̄rent̄ hec bōa dispositoria ad re
 ceptionē fidei & gratie redēptoris: q̄ tñ nō p̄nt ad
 aliqd̄ bonū meritorū: nisi itey in gratiā ihu donū
 grē gratū facientis sine aliquo ip̄loy merito īfun
 dat̄ eis dē. O q̄ miris mōis tenet̄ oīs caro grē salua
 toris ihu q nobis sunt occulti: licet nō sit dubiū q
 aliq xp̄iani & īfideles p̄sequētes & īcreduli sibi oc
 cational̄ t ex xp̄i grā auxerit eternā mortem a p̄p̄a
 malitia p̄cedentē & resistentē. In qbus tñ & aliqñ
 grā ihu fulget ad minus: q; eis abbreviāuit uitā: &
 a multis malis eos ipediuit. Vnde non credo q sit
 q se abscondat a calore eius: licet in aliquo respectu
 reprob̄i faciāt sibi malū de oibus dōis dei. Et hoc
 ip̄m cognoscit aīa: qd̄ facerēt oēs electi: nisi eis ex
 solo xp̄i ihu merito grā subuēisset: & multi ex eis
 multo peiora. Ad intelligendum autem propri
 am malitiā etiā in his que nobis a grāta prohi
 bentur ualet exemplum uasis pleni ueneno morti
 fero: de quo licet minus recipiat nihilo minus est ī
 clusa in uase tā sufficiens mortis omnium uiuenti
 um: ut uocetur merito uas mortis & cibus mortifi
 cationis omnem animam uiuentem. Sic est aliqua
 liter de anima ex sua malitia licet non permittatur
 in omnes actus exire. Cognoscit etiā & uidet ani
 ma q solus spiritus sanctus eam tenet: ne delectet̄
 in suis uititiis & peccatis: & ne ipsa multiplicet: sibi
 occasiones aufert: & quod peius est uidet se dolere
 sepe q; eam spiritus sanctus impedit ne delectetur
 in propriis malitiis: & ne ip̄as opere compleat: &
 se uidet sic impiissimā dissipatncem sui & profun
 daticem in omni malo q; incōperabiliter plus op
 portet laborāi spiritum sanctum ad deffendendū
 eam a seip̄sa: q̄ a diabolo: carne: uel mundo. Videt

etiam q omēs uirtutes quas spiritus sanctus i ip̄a
 uult facere: ip̄a sibi eas falsificat: inuoluit: diminuit
 & questionando & cauillando cōmacular: & cōtra
 spiritus sancti lumen sibi falsitates & errores fodit
 & inquit: & ip̄as diligit & defendit: ita q; in suis
 ueritatibus ip̄sum spiritum sanctum contumeliose
 quasi continue demētitur: ip̄sum reputans falsum
 in luminibus suis. Et q; ista non faciat: hoc solum
 uenit ex superabundanti lumine spiritus sancti: un
 de ista anima uidet q; tanta lumina spiritus sancti
 ideo sibi danrur: quia cōmunia uel modica nō suf
 ficerent abyssum siue inuoluptuose tenebre effuga
 re. Videt etiam q; nō permittit spiritum sanctum
 in se ex sua malitia resistentie & rebellionē carnali
 operari puritatem: quia omnes suauitates quas spi
 ritus sanctus dat sibi: cōmaculat: nec permittit se e
 leuari ad gustus spiritualis amoris carnalibus dele
 ctata. Et si quando eleuatur nō pmittit se tñ eleua
 ri quantum uellet ille fluxus: & postq̄ ibi est: non
 permittit se teneri: sed semper ex suo pondere ad
 ima relabitur. Et quantuncunq; ista bona destruat
 spiritus sancti: ip̄sa tamen non uult reputare se uilē:
 imo se reputat aliis meliorem: & bona sua accumu
 lat: & aliorum anihilat: & suos sibi defectus occul
 tat: & que deus facit in ea ex mera pietate & gratia
 dicit processisse de sua iudustria: & uidet q; ip̄sa est
 deo ingrata de preteritis beneficiis: & de deo con
 q̄rit̄ q; sibi maiora nō fecit: & sua peccata anihilat:
 diabolo: carni: & mūdo ip̄ie tribuēdo: imo q; blas
 phemum est ip̄si deo dicens q; ip̄sa uitare non po
 test: quia deus non uult eam adiuuare: cum tamen
 ip̄sa continue ip̄sum & eius adiutorium collaphi
 zando reiiciat. Videt etiam anima se horrere omēs
 austeritates & omnes penales afflictiones actuum
 penitentie: & inclinari auide ad delectamenta con
 traria. Videt etiam se fugere omnem persecutionē
 omnem tribulationem: & omnem angustiam: &
 uerecundiam: uel minorationem sui honoris pro
 defensione ueritatis & honoris christi: imo sic se
 impiam uidet q; ut possit habere honores & deli
 cias huius uite: ueritatem cognitam in seruis dei in
 sequitur & impugnat. Videt etiam se tantum effe
 ri: & sic impie se ipsam amare: ut sola uellet uide
 ri sapiens: bona: & uirtutibus plena: propter quod
 proximo detrahit: & inuidet bonis suis: nisi p blā
 dias & uanas laudes siue ambitioni deseruiat: im
 mo nec ip̄sum deum diligit: nisi faciat sibi bona:
 & illam exaltet super omnem creaturam. Et uidet
 q; de semetip̄sa unum facit iniquitatis deum: ad cui
 us delectandam malitiam more luciferi omīa or
 dinare uidetur: & q; ista impia mala non sint in se
 ip̄sa: uidet q; solum est ex mera dei gratia: propter
 quod talis horret semetip̄sam sicut abyssalem īfer
 num: & armatur plenissimo odio sui: in quo est p
 sectio & consumatio omnis boni. Vnde a tali aīa
 nullius appetitur uindicta nisi siue malitie: propter
 quod sequit̄ q; delectat̄ i suis opprobis & tribula
 tionibus: sicut in uindicta sui horribilis hostis. Et

si a quacunque persona sibi tribulatio inferatur p magno beneficio recepit: dicens q̄ deus & semet ipsum & ipsam animā uindicat de suo hoste maligno: propter quod proximo persequenti non irascitur: quin potius ipsam tenere diligit: sicut obedi entem ministrum iustitie dei: & sibi magna benefi cia conferentem. Et ideo talis anima omnes excla mationes scripture & orationes in quibus petitur deus exurgere & prosternere hostes suos mirādo: & odio sui optimo in seipsam retorquet: & de seip sa dici deuote assumit: seipsam reputans principalis simum hostem dei: & oēs suos cōceptus & actus: quos ipsa a semetipsa & per semetipsam facit: repu tat hostilem exercitum dei uoluntate diuinam re bellantem continue: & nitentem ipedire in se & in aliis omnia dei dona: & iuducere sua desideria & opera mala: propter quod q̄n audit cātari. Exurgat deus & dissipentur &c. Videtur sibi sepe q̄ etiā sen sibiliter uideat cateruam propriore malore a semet ipsa per gratiam reuocata exire. & a conspectu diui ne maiestatis ipsam dulciter āplexātis aufuger. Et q̄n ad missas accedit: & dicit. iudica me deus: & dis cerne causam meā de gente non sancta &c. genera litatem omniū malorum predictorum. a se quan tū est ex se gētam petit deuote a causa sui accessus ad altare seperatiue discerni: & semetipsum sentit hominem iniquum & dolosum: a cuius fraude & tyrānide petit eripi. Sic & quādo dicitur de ore leo nis libera me domine: semetipsum sentit leonem rugientem seuisimū & iracūndum cōtra omne dei donum circuientē & querētē deuorare omnem gratie influxū: & sic in similibus omnibus itelligas. Nam talis status per maximum dei lumen gustat continue sanctissimū odium sui: certissime sciēs q̄ deus summe bonus eum fecit inexpugnabilem: ut non possit uinci: nisi ipse seipsum uincat: & q̄ non possit ledi ab aliquo quocūque creato nisi a semet ipso: & q̄ tanta est crudelitas sui in seipsum q̄ non pōt a tyrannide crudeli proprie malitie eripi: nisi p supereffluens & infinitum meritum & adiutorium iesu christi. Ex hac recognitione & odio sui sequit q̄ perfecta ordinatio ad proximū: quia eū reputat bonum & se malum: & in illo uirtutes & gratias respicit: & defectus & uitia per charitatē operit: nisi forsitan prelatiōis officio urgeretur: & idcirco sem per uellet subesse: preesse nunq̄. Et uidet q̄ a pro ximo multa beneficia recipit per gratias & uirtutes quas uidet in eo. Ipse uero per malitias quas in se uidet: ut dictum est supra sentit se onerosum pxio & damnosum: & etiam toti mundo: propter quod proximo i oibus se subiicit & anihilat sub pēdibus suis. Et quia gratias dei uidet in se cōtumeliose sta re: in proximo uero uidet stare cū dei honoē & mū di utilitate: gratias proximi cum multa dulcedine intuetur & laudat: suas uero ut fermētatas & uiciis multis amixtas aspicit: & ideo magis. ex eorū aspe ctibus incinerantur: & flet q̄ inaniter extollat. Nec ab huiusmodi hūiliatione sua sub proxio retrahitur

propter pntem malitiam pximi: qui statim leuat oculos ad secretam prouidentiam dei qui sepe p presenti pessimos per infusionē sue gratie facit ma gnos. De hoc Gregorius. xxviii. mor. cap. l. o. xiiii. Nemo de suis operibus extollatur. Nemo desper eos quos adhuc frigidus uidet. Quis enī crederet q̄ per apostolatus gloriam lapidatum Stephanum ille prederet: qui in eius morte omnium lapidan tium uestimenta seruauit. Sic ergo ad ista dona uel iudicia occulta securimus: nullos oīo desperantes nec illis nos in corde nostro preferimus: quibus p tempore prelati sumus: quia & si iam uidemus q̄ tum precessimus: nescimus quantū dū currere ce perint procedamus: hec Grego. Si autem anima libere non potest istam uoraginem malitie estima re de se: ita ut in hanc uirtutem influxus spiritus san cti non possit uelocius per ipsam currere: quam agi lis equus per planū sciat: q̄ radicales tumores ma litie & superbie & sui uitiosi amoris adhuc uigēt in ipsa: & ipsam in sui cognitione excecant: unde nec istam crucem hēre poterit in se plene. Illuminatur etiam in cognitione dei & humanitatis christi: q̄ de ipso sentit piissime altissime & sapientissime. Vnde ipsa complet in se illud Sapiētie. Sentite de dño in bonitate: & in simplicitate cordis querite illum. Propter quod sentit q̄ non solum bene sed optie omnia fecit & uidet q̄ suauiter omnia disponit: & potenter omnia & singula ad proprium finem du cit: propter quod pacem habet in omnibus operi bus dei: & sentit q̄ deus q̄tum ex se est omnibus creaturis optime fecit secundum exigentiam ordi nis quē elegit. Vnde nec disputat: nec dubitat: nec rationē querit de operibus eius: sciens q̄ uie eius uie pulchre & omnes semite eius pacifice: licet cū hoc sint inuestigabiles uie eius: q̄ etiā menti quie tate & illuminata dulcissime sapit. Videt enim q̄ ab intellectu carne artato non debet iuestigari: nec de bet uelle cōprehēdi alta profunditas sapie eius: cuius sapientie non est numerus. Tenet autem certis sime q̄ deus in omnibus facit q̄tum ex se est: quā tum melius fieri potest: & debet secundum exigē tiam ordinis sapientie: misericordie: & iustitie: q̄ or do non debet omitti: quia si omitteret non sic in omnibus honor appareret diuinus: quem solum aīa ista sitit. Et nota q̄ ad malū effectū creatum uel creabilem inq̄tum tale diuina potentia limitatur uel coartatur: nisi possit & illum omitti: & aliter melius uel plus & minus facere: ita q̄ semper dōa tiue & libere super omne creatum & imensum su perferat: & licet facere elegerit que non facit: & mo do quo facit p meliori secundum ordinē sapientie iustitie & misericordie: secundum quē eius uolun tas opatur: sicut & q̄n: & q̄tum uult. Si tamen aliā ordinem elegerit: imo mille milia alios modos seu ordines producendi: gubernandi: beatificandi crea turas qui utiq̄ sibi sunt possibiles & nobis ignoti ita saluaret in eis regulas predictas: que libertatem non minuūt: sed decorant & augent: sicut in ordie

quem nūc elegit pro meliori. Et ideo ita debemus dicere q̄ deus facit semper quod est melius: & quā tum potest secundū ordinem istū dū: tamen intelligamus q̄ si aliter uellet facere uel uoluisset q̄ seper est melius quicquid deus facere eligeret: ita q̄ semper eum intelligamus omni suo effectui creato quo ad omnia libere superferri. Et ideo sic intelligas de potentia dei quo nihilcūq̄ aliter diceretur in tonus huius libri decursu: p̄ quāto autem assumptio humane nature iesus in unione diuine persone terminatur: & dicit respectū ad aliquid in creatū nihil hoc potest intelligi melius. Sicut deo nihil est maius nec utilius. Et singulariter intellige de excellentia uirginis marie matris p̄ ut fecūditas sibi data a spiritu sancto terminatur ad generationē diuine persone in sua humana natura. Et isto modo nihil iesu uel eius matre est aliquid factibile uel factū melius nec eque bonū: nec omnia creata alia simul sūpta. Ad uideūdū autē quomodo deus optime facit omnia & tamē aliter posset facere: cōsidera aīa ī deo duplicē modū omnipotentie eius. Primus ē cōsiderare omnipotentia dei sub absoluta ratione sue īfirmitatis: non habito respectu ad ordinē quē sibi statuit in isto mundo creato secundū exigentiā misericordie: sapientie: & iustitie. Et licet uideat q̄ secundum istum respectū potentie ipse posset damnare electos & saluare reprobos: uidet tamen q̄ ille qui non pot̄ errare non elegit secundū illū modū potentie dei operantis secundū regulas misericordie sapientie & iustitie saluis naturis: quas in completū uniuersi creauit. Et licet potuerit alium mūdū facere: & alio modo: nō tamē debet anima dubitare q̄ ipse deus benedictus optimus statim enim arguit nihil optimū modū elegit & hoc sufficit anime deuote pro ratione scire: quia deus sic fecit plus querēdo: ergo optime fecit: p̄pter quod uidet q̄ nec demōibus nec dānatis sue dānationis uel minimā occasiōē dedit: imo q̄ plus est quantū requisiiuit ordo triū predictoꝝ misericordie sapientie & iustitie eis salutis ad iuictoriā tribuit. In electis uero idet q̄ ex mera gratia nulla ratione ex parte ipsoꝝ sue salutis reperta sue p̄destinationis gratiam impit̄. Quare uero istis & non aliis sufficit aīe fidei & quiescenti in deo sentire q̄ ex sua mera & libera uoluntate & gratuita misericordia sue inuiuire bonitatis p̄cedit: que quia nō potest nisi rationabilissime ager: rationabilissimū fore non dubitat. Super creaturā uero rōnalē reprobā super quam uidet stare imobilem animaduersionē sententie iusti iudicii dei non cogitat ex diuina crudelitate: q̄ in deo nulla ē uel ex odio ad eos: cū nihil odiat eoz̄ q̄ fecerit: sed eas nobilissimas creaturas condiderūt & sibi m̄ltos effectus misericordie magne tribuerit talē imobilē sententiā p̄cessisse: imo quanto plus humana infirmitas minus potest dei iudicia cōprehēdere: tāto debet rationabilius cogitare q̄ hoc p̄ abyssum illius iustitie & clare rationis refulgentis in ipsa non suffit intueā: que tanto magis est iusta quanto magis in eter

nitate firma. Attende autē q̄ q̄ omnes uie dñi misericordie & ueritas: ideo tam in reprobis q̄ in electis misericordie & iustitie miscet effectus: sed etiā reprobis illis ex sua malitia effectus misericordie corrūpentibus & iustitie astus incitantibus sub iustitie punitione eoz̄ dolose terminantur. enētus: p̄ q̄ in eis effectus iustitie magis refulgere uidet̄. In electis uero per gratiam redēptiōis iesu xp̄i īfluxus spūs sancti licet in eis multas faciat iustitias punitiuas: ī sinum t̄m misericordie eoz̄ uite decursus in fine dilabitur p̄ q̄ in eis misericordia sup̄exaltat iudiciū. Attende etiā q̄ totus decursus uite electoꝝ a diuina sapientia p̄ misericordiam & iustitiā temperat̄. īfluētē gratia xp̄i in eos secundum illam mensuram qua p̄destinat̄ gratia illos elegit in xp̄o: & quam sibi xp̄us meruit in seipso: & ubi eos christus posuit in merito sue crucis: ibi sunt & ibi finaliter terminatur. Et ideo secundū maiores infectiones uiciorū & resistentiay malitie p̄prie ī electis retardatur effectus gratie p̄ ipsoꝝ rebellionē: donec sapientia & iustitia contempantes cum misericordia eos in xp̄i mensurā eis in xp̄o mēsuratā adducant. Et q̄ multi sunt iefecti reputatione sui: & ad se diligendū sup̄be dispositi: q̄ quidē iustitia portare nō potest: imo nisi ista excluderēt̄ ab eis: eo ī necessario haberet dānare. Vide amorosū cursū diuine misericordie in talium procuranda salute. Sepe enī p̄destinat̄ gratia tales sic infectos ad maxima carismata elegit ī xp̄o: quos nisi sepe relinqueret ruere in infectionibus carnis sue: de quibus ruinis eos pot̄ secundū taxatū ordinem misericordie reuelare: & de manu diuine iustitie educere peius ruerent in sui p̄sumptuosa reputatione & superbia sue mētis que ē īpunita & magis deo odibilis & īportabilis q̄ anima habere possit. Et q̄ sicut dictū ē recognitio sue p̄funde iniquitatis & ex hoc odiū sui est fundamētū omnis status p̄fecti. Ad hoc odiū & ad hanc sui cognitionē tales uenire nō possēt: imo si deus eos duceret p̄ uia puritatis & inocētie: & eis illā puritatē daret: etiā quā postea dat post crebrā ruinā p̄ dispositiones quas habent sue p̄sumptuose reputationis. Sic p̄ sup̄biā ipse ruerent q̄ saluo ordine diuine sapientie & teporamēto iustitie & misericordie iustitia punitiua eos etenaliter absorberet p̄ quod q̄ diuina sapientia & gratia uidet q̄ nō potest nos ducere p̄ uia sibi placitā puritatis & inocētie uite ad statū gratie quem nobis mensurauit in xp̄o misericorditer simul & iuste nos permittit dure tentari & aliquādo dispensatiue ī multa scelera ruere: ut sic in nobis sepe cofusi saltem sero cognoscamus q̄ non habitat in nobis: hoc est in carne nostra bonum: & multo minus in nostra mente superba. Attende autem q̄ quia tales electi permittuntur tentari propter cordis eorum superbias edomandas: non solū debent se reputare infirmos propter porcinas tentationes quas habent: sed superbissimos demones propter occultas & radicatas in eis superbias: prop̄ quas dei gratia saluo suo ordine non potuit in eis

B

operari puritatem ne eis fieret in ruinā. Ex qua hū-
 liatiōe in nobis effugata supbia & amore nri: a qui-
 bus ori' oē obstaculū gratie iam ex tunc expurga-
 mur a seabus cōcupie: ut p hoc transportemur in
 statū crucis prefate. Sic ergo potes uidere q̄ lapsus
 electorū ex diuino munere in eis coopat' in bonū
 Sicut bñ declarat Greg. sup illo uerbo: Job. iiii. Aut
 pforabis armilla maxillā eius mox. xxxiii. Et i mul-
 tis aliis locis. Ibi tñ exēplificat de lapsu dauid & pe-
 tri: ubi oñdit quō ex uulneribus carnis deus facit
 medicamentū & sanat uulnera mentis. Quō uero
 deus electos p tentationes ducat: & p tentatiōes si-
 bi ppam nihilitatē oñdat & eos cadentes sup ma-
 nū pietatis sue suscipiat: nec eos pmittat absorberi a
 culpa sed eos releuet in maiori grā: elegāter beatus
 Ber. hoc describit sup. Qui hitat: ubi de tētationi-
 bus loquēs sic. d. hic premonitos eē uos uolo ne
 minē sup terrā absq̄ tentatiōe uicturū: ut cui forte
 tollit' aliqua alterā securus: aut pauidus magis expe-
 ter: & sic petat ab una liberari: & nūq̄ sibi in corpe
 mortis huius libertatē pfectā seu requiē audeat pol-
 liceri. Quā i re cōsiderāda nobis est tā benigna er-
 ga nos dispensatio diuine pietatis: ut quibusdā ten-
 tationibus patiat' nos diutius occupari: ne forte pi-
 culosiores occurrant. Ab aliquibus uero citius libe-
 ret ut possimus in aliis quas nobis utiliores forte
 puidet exerceri. Et idē Ber. sup Canti. dicit Ser. xiii.
 Quid mihi cū uictoria si nec i prelio fui? Imprudē-
 tissime mihi arrego uel gloriā sine uictoria: uel ui-
 ctoriā sine pugna. Itē sup qui habitat Tot tentatio-
 nibus plena est uita nra: ut nō imerito ipsa tota ten-
 tatio debeat appellari. Idē in sermone de. xl. Sed qd
 sumus nos aut que ē fortitudo nra: ut tā multis tē-
 tationibus resistere ualeamus? Hoc erat certe quod
 querebat deus: ad quod nos ducere p tentatiōes sa-
 ragebat ut uidentes defectū nrm: & q̄ nō nobis sit
 auxiliū aliquod: ad eius misericordiā tota hūilitate
 recurramus. Idē sup qui habitat. Cū ergo tentatiōis
 iperū sentimus in cogitatione: statim fugiamus ad
 ipsum: & humiliter postulemus auxiliū. Oēs enim
 aliqñ cadere necesse est: dū in hoc seculo detinent':
 sed alii collidunt' & alii non: quia dñs supponit ma-
 nū suam. Sed quō eos discernere poterimus: ut se-
 gregemus iustos ab iniustis: uerū hoc interest inter
 eorū casus: q̄ iustus suscipitur a dño: ideoq̄ fortior
 resurget. Iniustus autē cū ceciderit non adiiciet ut re-
 surgat: imo aut in pudorē noxiū aut in ipudētiam
 cadit: aut enī excusat quod fecit: & hic ē pudor adi-
 ciens peccatū: aut fit eis frons meretricis: & iam nō
 deū timet nec hoīem reueret: predicatq̄ sicut sodo-
 ma peccā suū. Iustus autē sup manū dñi cadit: & mi-
 to quodā mō etiam ipsū peccatū ei iniustitiā coo-
 paratur. Nōne cooperat' nobis ille casus in bonū: uñ
 meliores efficitur & cautiore. Nōne dñs cadentē
 illū suscipit qui ab hūilitate suscipit'. In creatione &
 eedēptione ceterisq̄ cōibus bñficiis est deus oīum
 sed in tentationibus tāq̄ proprium eū hēnt singuli
 electorū. Sic enī patus est & cadentē suscipere: & enī

pe fugientē ut uideri possit: relictis oībus aliis ei so-
 li operā dare propterea expedit oī aīe deū temp at-
 tendere: tāq̄ non solūmō adiutorē: sed etiā inspecto-
 rem: hec Ber. De utilitate etiā tentationum dicit
 grego. ix. mox. ca. xi. q̄ deus quos pdire in affrena-
 tiōe illite libertatis cōspicit obiectiōe aduersitatis
 frangit. Et. xix. mox. ca. x. ponit' exemplū helie q̄
 tante uirtutis extitit & tot patrator miraculoge fuit:
 ut ignē de celo traheret & duos quinquagenarios
 & suos cōbureret: celū a pluuiis clauderet & mortu-
 os suscitaret: & tñ lezabel quīs reginā tñ mulierculā
 fugit. Sed illa potentia uirtutis: ista infirmitas: cu-
 stos uirtutis fuit. In miraculis mōstrabatur helias.
 In infirmitatibus seruabat'. Ponit' etiam ibi exē-
 plū pauli cui iesus in conuersione se oñdit: lumen
 corporis ad tēpus perdidit: & lumen cordis in ppe-
 tuū accepit: ad ananiam mittit': & uas electiōis uo-
 cat': & post de ipsa ciuitate p fenestrā in sporta di-
 missus per mare fugit: uñ qui in celo deū cōspicit
 in terra hoīem fugit. In padisū ducit': & a sathan tē-
 tatur: & hec oīa q̄a uirtus in infirmitate perficitur.
 Dicit etiā grego. xxii. mox. ca. x. q̄ nemo pōt plia
 tentationū subicere: sed aliud est bella fortiter ppe-
 ti: aliud bellis enormiter expugnari. Et. xxiiii. mox
 ca. vi. dicit q̄ nō pōt in hac uita tentatio deesse pec-
 cati: sed aliud ē peccō tentanti resistere: aliud dānan-
 ti seruire. Et. xxvi. mox. ca. xx. dī q̄ bestia & diabo-
 lus antrū suū ingreditur & ibi morat'. i. i mētes pec-
 catorū quos tentat: & ad cōsensū & opationē pdu-
 cit. Sed mētes iustorū ingredit' nec ibi morat': quia
 p grām phibet'. Et ibi dī q̄ cor iustorū licet sustineat
 at diaboli ipetum: n̄ tñ est eius antrū. Et. xxi. mox
 ca. iii. dicit: q̄ tentatio hūana est qua tangimur & cō-
 nolentes. Sed demoniaca est: cū ad cōsensū sequē-
 tes astringit: propter quod. xiii. mox. ca. vi. dicit q̄
 antiquus hostis nos ad culpā sine nra uolūtate nō
 rapit: & quia quod ipse suggerit ex propria uolun-
 tate implemus: quali cum ipso nos piter uulnera-
 mus. Et. xxiiii. mox. dicit q̄ tentatio ē bonū signū
 quia diabolus eos pulsare negligit: quos queto iu-
 re se possidere sentit: & ideo post baptismū se dñs
 tentare permisit: ut inuertet q̄ membra eius postq̄ ad
 deū pficerent tūc actiores isidias toleraret. Et. xxix.
 mox. ca. xvi. dicit q̄ hostis plus tentat quos ad iu-
 stitiā enitescere cōspicit: ut plerūq̄ plus se urgeri tē-
 tationibus sentiant: q̄ cū lucis interne radios nō ui-
 debant: & has tentatiōes dominus tēperat'. Vn-
 de. iii. mox. capitulo. ii. & xix. dicitur q̄ deus suum
 electū custodiendo deserit: & deserendo custodit.
 Et. ii. mox. capitulo. ix. dicitur q̄ cum multa mala
 electis eueniunt: dominus ex tempore dispensat:
 ut que acruata perimerent possint diuina tolerari.
 Et. xxxiiii. moralium. capitulo. xii. dicitur q̄ dñs i na-
 ribus leuathā circulum ponit: idest sua potentia
 eius sagatiam in tentationibus restringit ne contra
 infirmitates hominum tantum preualeat: quan-
 tum perditionis augmento latenter explorat'.
 Et. x. mox. capi. xv. dicitur q̄ deus tentatos nō de-

sent: qz quo nos durius ex dispelatione dominus
 pcutit eo aplius ex pietate custodit. Et. xxix. mox.
 capi. xvi. dicitur qz spiritus sancti gra tentationes ad-
 uersari dispensando modificat: ut simul multe no
 euentiat: & ipe tantum que fieri possut: illustrata
 ia dñs animā tangant. Sed. vi. mox capi. iiii. dicitur
 qz hostis quasi iermis uincit: cū apte mala suggerit
 sed armatus uenit quādo bona alia laenter itacta
 deserēs alia latenter corrupit. Et. xxxii. mox. xviii.
 & .xix. capis dicitur qz in hoc distant suggestiōes
 behemot a consiliis qz p illa aperte noxia suggerit:
 per hec autē qñ ex bono consulens ad culpā trahit:
 & qz astuta eius consilia dū blanda puisione cōsu-
 lunt: cor a forti intētiōne puertunt. Dicit autē. xxvi.
 mox. capi. xx. qz non reprehēdimur: si male cogita-
 tiones ueniūt: sed cū morantur qz in bono corda
 etiā ueiūt: sed a cordis lumine citius hostē repellūt
 & si repētiue tētantur: nō cōsentiant. Quocūqz au-
 tem modo tētationes electis ueniant: pietates iesu
 eis i bonum cōuertit: & hoc mēs delectabili ualde
 cōspicit cū eā spōs ad suū cubiculum itroducit.
 De hoc Ber. dicit i sermōe. xxiii. super cātica: loqñs
 de cubiculo spōse: ubi uocat cubicl m spōse modū
 regimīs que deus tenet circa electos. Est igt locus
 ubi uere qescēs & qetus cernit deus locus omnio
 non iudicis: nō magistr: sed sponsi. Clare ibi agno-
 scitur misericordia domini ab eterno & usqz in eter-
 num sup timētes eum Et felix qui dicere pōt: pti-
 cept ego sū omniū timētium te & custodientium
 mandata tua. Stat ppositum dei: stat sentētia pacis
 timētis eū: ipsoz etiā dissimulans mala: & remune-
 rans bona: ut merito mō eis nō tantū bona: sed &
 mala cooperentur in bonum. O solus uere bea-
 tus cui non iputauit dominus peccatū. Nam quis
 nō habuit peccatum? Nemo. Omnes enim pecca-
 uerunt & egēt gloria dei. Quis accusabit aduersus
 electos dei? Sufficit mihi ad omnem iustitiā solum
 habere ppitiū: cui soli peccauī. Omne qd mihi ipe
 non iputare decreuerit: sic est quasi nō fuerit. Non
 peccare dei iustitia est: hominis iustitia indulgentia
 dei: uidi hoc & intellexi illius sentētie ueritatē. Ois
 qui natus est ex deo nō peccat: qz generatio cele-
 stis seruat eū. Generatio celestis eterna pdestinatio
 est qua electos suos deus dilexit & gratificauit i di-
 lecto filio suo ante mundi constitutionē: Sic in scō
 appetentes sibi ut uiderent uirtutē suam & gloriam
 suam quo eius forent consortes hereditatis: cuius
 & appetent conformes imaginis. Hoc igitur aduerti
 quasi nūq peccasse: quoniā & si qua deliquisse ui-
 dentur in tempore: nō appet in eternitate: qz chari-
 tas patris ipsoz coopent multitudinem peccatoz.
 Et dixi beatos quoqz remisse sūt iniquitates & pec-
 cata: cum subito tanta quoqz mihi de me suborta ē
 fiducia: & infusa letitia est: quātus in loco horronis
 .i. in loco secunde uisionis. Iudicii reprobōz non
 pcecesserat timor. Ita ut mihi uisus sim: tanq unus
 ex illis esse beatus. O si durasset. Iterum atqz iterum
 uisita me domine in salutari tuo: ad uidendū in bo-

nitare electoꝝ tuoz: ad letandum in letitia gentis
 tue. O uere quietis locus: & quem nō imento cubi-
 li appellatione cēsuerimus: in quo deus non quasi
 turbatus ira: nec uelut distentus cura prospicit: sed
 pbatur uoluntas eius in eo bona beneplacēs & per-
 fecta uisio ista nō terret: sed mulcet: inquietā curio-
 sitatem sedat: nec excecatur nisi fatigat sensus: sed trā-
 quillat: hic uere quiescit. Tranquillus deus trāquil-
 lat omnia: & quietū aspiciere quiescere est: cernere est
 regere: post diurnas forensium quasi lites causa-
 rum dimissis ase turbis causaz molestias dedinatē:
 petentē de nocte diuersoꝝ: cubiculū introeuntē
 cū paucis quos hoc secreto & hac familiaritate di-
 gnat eo certe securius: quo securus quiescentē: eo
 serenius se habentē quo placidius solū intuentem
 quos diligit. In hoc archanum & in hoc sanctuariū
 dei: si quem fortasse nostrum aliqua hora rapi con-
 tingerit poterit quidem h cū ad nos redierit gl'ari
 & dicere. Introduxit me rex in cubiculū suum: huc
 usqz: Ber. ad litterā i predicto sermone. Non propē
 hoc autem electoꝝ peccata sunt eis minus desieda
 & lamentanda: qz deus inde eis eliciat bonū. Sed tā-
 to magis debet quisqz gemere deū offendisse: quā-
 to magis sentit ipius bonitatem: eius malitiam in
 offēsis horribilibus noluisse derelinquere: imo qñ
 isti soli sciunt flere: & suas malitias cognoscere: &
 solum in eternum domini misericordias decantare
 Quod autem electorum peccata sint uere culpe &
 ideo displicibiles: licet sit p se notum mēti illumina-
 te: qz impossibile est qz sumo bono nō displiciat
 malitia & qz sume iustus non puniat male acta: tñ.
 Gregorius hoc aperte asserit & probat libro mox.
 .ix. super illud. lob. ix. uerebar omnia opera mea sci-
 ens qz non parceres delinquēti ubi dicit qz nequaqz
 peccato pcutit: qz nullatenus sine uindicta relaxat:
 Et ibi probat qz delinquēti pcutit: qz petrus negās
 respectum saluatoris: ad contritionis lachrymas
 uocat: & paulus in terra xpm persequens ab eo de
 celo conuertitur: & non sine ultione pcutit: quia ul-
 homo punit nel deus cum homine: unde & de pe-
 tro subdit: qz egressus foras fleuit amare. Et de pau-
 lo. Ego ostendam illi quanta & cetera. Similiter po-
 nit ibi exemplum de dauid: cui cum post contriti-
 onem dixisset dominus: trāstuli peccatum tuum:
 tamen post multis cruciatibus afflictus: ac fugiēs
 filii persecutionem: reatum culpe quam perpetra-
 uerat exsoluit. Similiter ponit exemplum de pec-
 cato originali: quod licet nobis dimittatur i bap-
 tismo: tamen ex hoc adhuc corporaliter obimus: &
 sic pius iesus & parit dimittendo culpam: & nō ex
 toto parat: quia semper infligit aliquam reatus pe-
 nam: propter quod patet: qz nullum peccatum est
 impunitum etiam in eo qui facit illud: sed maxima
 charitas iesu ipas penas punitiuas preteritarum cul-
 parum in electis per uirtutem patientie cōuenit in-
 maxima lucra meritorum: unde & ipas pūitiones
 eisdem facit cooperari in bonum. Sicut patet in pre-
 dictis exemplis. Et licet aliquas penas ab electis re-

B. ii.

quirat dei iustitia: tamen principaliter penā soluēs est piissimi iesu pena pro nobis in sua passione assumpta: propter quod electi transportantur tantum in bonum iesum: uidentes q̄ ipse solus est bonum redempte nature: quod principaliter gaudet & dolent ī x̄po iesu illo duplici dolore & duplici gaudio supra descripto. Et tātū reputant se imēsum gaudiū quod deus hēt in se: & quod assumpta natura hēt in uerbo: q̄ omnia alia gaudia huius uite quasi fugiūt ut dolorē: & ideo nec ab ipsis terrenis gaudiis mentalit̄ imutant̄. Intellige sane q̄ licet isti habeāt naturales passiōes & leticias quas x̄pi pietas ī eis duplicat: tñ quietē mētis & ordinē uirtutis ex ipsis nō pdunt. Similiter tantū reputant fore dolendū de diuinis offēsis: tam a se q̄ ab aliis ipse cōmissis: & maxime de illo crudeli opprobrio quod deus ap̄ ipsi iudeis recepit: & a nobis ex cōtemptu recipit ī natura assumpta: & de immenso dolore quē ex his x̄ps pro nobis sustinuit: q̄ oē aliud tristabile eis quali nihil occurrit pp̄ quod ipi gustant gloriā x̄pi dei ut sūme bonum: & q̄ non potuit eis melius fieri q̄ humanitas x̄pi uniret uerbo ī qua sūt & ipsi uniti in tantū q̄ saluo ordie quem deus statuit: nunq̄ potuit deus ipismet electis melius facere q̄ x̄pm assumere ī unitate persone. Nec unq̄ potuissent uenire ad illū gradū ī quo gustant deum nisi per hominē assumptū: etiā dato q̄ eos saluasset sine assumptione nostre nature. Ita etiā fit magnus iste iesus in cordibus suis: ut q̄ si uideatur eis q̄ omnis creatura ordinetur ad christi honorem: & q̄ propter hoc a deo sit facta: unde & ipsum christum iesum uident ī immensitate cordis sui omnium creatorum continere gloriā & pro omnibus deo gratiam & cultum patrie reddere: in tantum q̄ christus perfecte reddit gratias deo pro creatione demonū & omnium dānatorū: & q̄ uidet q̄ eorū creatio sibi & suis electis ad magnū honoris titl̄m seruit: o ex toto x̄ps se uiscerat ut recōpēset ditati laudes & gr̄as & debitū cultū: quē uidet illos ipios demōes & dānatos in seipsis diuinitati auferre: quibus nō possūt sibi auferre qn̄ eorū cruciatibus honoretur per iustitiam punitiuam. Et sic uides q̄ in christo iesu deus recuperauit quic quid per demonem tam in se: q̄ in dānatis uidebatur perdidisse: licet ex hoc iustissimo ordine demonum & dānatorum eorum exigente malitia: nūq̄ fit saluatio secutura. Ex hac autem ratione potest uidere: q̄ christus homo omnes sedes reuentium demonum iuste possidet: & ideo iuste suis membris tribuit secundum gratiam quam eis mensura uit in merito mortis sue. Vides etiam quomodo christus iniurias loco dei recepit. In ip̄o enim iesu tanq̄ in coniuncta sibi natura deus doluit: & uirtu peratus fuit ab iniuriis omnium culparum: & omnium malorum que unq̄ a demone uel homine sunt commissa uel cōmittentur: propter quod defectum quem non potuerunt facere culpe in deo: fecerunt in homine assumpto: & ideo ipsi homi-

ni assumpto potestas iudiciaria ē tributa: sicut christus dicit de se. Et potestatem dedit eis iudicium facere &c. quasi dicat. Sicut ipse uice dei iniurias homo deus doluit: ita ipse illarum iniuriarum sententiam apparēs in humana natura dictabat. Ex clarificatione autē istius status in cognitiōe predictorum tam sui q̄ dei: q̄ etiam proximi exeunt isti status: & uirtutum sublimia exercitia. Primus status est una obedientia dei letificata & quietata in omnibus penis: tormentis: & uerecundis: ac danis: propter honorem dei & propter conformitatem similitudinis amati christi: & non tantum anima portat patienter: sed & letāter: imo ad similitudinem christi iestmalibi charitate anima omnibus electis coniuncta desiderat & petita deo pro sua maxima gratia: q̄ omnes penas & uerecundias: & omnia mala penalia electorum que debent sustinere pro peccatis suis: uel quomodocūq̄ aliter. Siue in hac uita: siue in purgatione sibi tribuat: & ipsam faciat sustinere: nullū aliud petens ab ipso deo propter istorum sustinētiam premium: nisi q̄ electi liberentur ab eis: & liberere ipsi deo fruatur. Isto. n. modo sentit anima q̄ christus omnium electorū portauit dolores: & quātum est ex se uoluisset omnia membra sua esse ab omnibus penis etiam temporalibus libera: nisi diuina sapientia & uoluntas aliud ordinasset propter membrorum cōformitatem ad caput: & isto modo exponit Hylarius illā orationē x̄pi. Pater si possibile est trāseat a me calix iste. Exit etiā iste status ex experiētia predictę crucis: ita q̄ semper occupat mētem suam in christo dilectō. Et hoc quinq̄ modis. s. semper aliquo istorum modorum mētem suā replendo de ipso christo. Primo cōtēplādo eius naturā diuinā & humanā: & personālē unionē. Secundo eius dulcissima nomia. s. filius dei: imago patris: uerbū: sapientia: lux: splendor: radius: & cādor lucis eterne. Et quo ad humanitatē: iesus sanctus inocēs: ipollutus: rex regū: & dominus dominarū: nazarenus: crucifixus: filius uirginis & paupis mulieris: magister ueritatis: & similia. Et nomina designātia psonā ī duplici natura: sicut christus incarnatus: emanuel: & similia: in quibus anima gustat sapide. d. sp̄sō. Oleū effusum nomen tuum. Tertio modo implet se christo: cōsiderādo eius uite exemplum: paupertatem: humilitatē: patientiā: ieiunium: & omnia alia que in ultimum mortis supplicium terminantur. Considerando quarto eius uerba que sunt dulcissima. Quinto singulariter considerando: ea que per suum corpus transierunt: uel inflicta fuerunt a malignitate persequētium. Sicut sunt clauis & lancea: uel sibi inherētia ex uoluntaria assumptione nostrorum defectuum. Sicut sunt cibi & potus: & ipsorum purgationes: que quanto sunt uiliora: tanto magis dignatiue assumpta: ac per hoc magis in eius amorem transformatiua mētem deuotam. Exit etiam status alius ex cognitiōe predicta: q̄ plene elongatur ab omni causā mali: quia

in oibus semp uidet deum optimum: & ideo deo nullum dat defectum: seipfam nō potest uidere nisi omniū malorum radicē & abyssalē infernū: ut dictum est supra: proximum semper uidet cū omni amore. Et si aliquē uidet peccare: nō ipsum despiciet uel ei insultat sed compatitur & lamentat pro ipso & considerat q̄ ipsa multo peius ruisset: nisi diuina gratia prouidisset: proximū autem quātūcūq; sceleratū p̄ tanto sibi preponit: q̄r donec nō est dānatus ultimo: semper credit q̄ deus eruet ipsum de suis pessimis malis: & ad maiorem gradū gratie q̄ ipsa habeat ipm̄ eleuabit: uel saltem ipm̄ pōt eleuare q̄r est multo minus indignus q̄ ipsa sit. Et hoc est quod dicit Gregorius in libro. xxiii. mor. cap. xii. ponens exemplam de Stephano: & paulo. Stephanus enim si statum presentem considerauit in paulo multo se illi p̄ferre potuit: dū eum sic crudeliter lapidauit xpm̄ confitentem. Sed si p̄uidit eius future statum in ap̄tatus gradu: multū se illi imparē potuit reputare. Exit etiam de hoc ductilis obedientia q̄ semper inspirationi interne obedit & de uirtute in uirtutem eius ducatu p̄cedit: & quāto plus p̄ficit: tanto plus se sub deo humiliat & suam rebellionē accusat: & tāto semper sibi magis sentit superesse quo tendat: & sub ducatu gratie sic ē mortua in suo abnegato: q̄ sic quietatur in suis penis & tentationibus non delectatis nec cōsentitis. Sicut in eleuationibus & gustibus mētis. Et tanto securus delectatur in his q̄ displicent sibi secundū suum carnalē affectum: quāto magis ē secuta in eis q̄ ibi nō delectatur nisi propter honorē diuinū. In consolationibus uero quātūcūq; sp̄ualibus si uidet se in eis semper sibi est suspecta ne delectetur in ipsis nō totaliter pp̄ deum sed pp̄ suipsius amorē. Et quia ipsa toto suo studio insudat pp̄rio amore mori & i solam dei uoluntatem transferri: ideo studet in sola dei uoluntate stabiliri: ut i ea sit mortuum: tam de se ipsa: q̄ de omnibus creaturis: & uoluntatis plena & contenta de eo quod fecit deus in se ipso: & in omni creato: & maxime de mensura distributa unicuique electo in participatione meriti mortis xpi: ut nihil uelit de se: nec de aliquo creato: nisi illud q̄d p̄ destinatrix gratia unicuique disponit in xpo iesu: pp̄ ipsius ineffabilē charitatē. Ratio autē huius contentationis uolūtatis est: q̄r iste sublimis status illuminat & certificat mentē q̄ deus in omnibus optime facit: & q̄ omnes electos ducit p̄ illā uia q̄ melius eos ad predictū xpi meritū adducit: & q̄ oīa mala & bona facit & p̄mittit deus euenire ad melius secundū illum optimū ordinē quē ab eterno elegit. Quia uero xpus iesus illud q̄d in se ipso compleuit in nobis per spiritū sanctū uegetat & facit nos sibi assimilari de nouo & supiora mēbra cooperari minoribus hierarchico ordine statuit. Idcirco ille perfectus status qui descriptus est supra quietis mētalis nō inducit negligentia nec uirtutū conarum: & cōtinuum gemitum orationū excludit: quin potius cum ponit animā in perfecto charitatis ardore: totā

eā euiscerat ad fugā omnis mali in se: & ad succursum pximi omnibus modis quibus decet: & ad cōtinuum gemitū ut q̄d factū est in celo xpi iesu de complemēto uolūtatis diuine fiat & in terra membrorū suorum: & est sollicita exorare p̄ succursu diuino tam sibi q̄ pximo: q̄r ipsa ē bene certificata q̄ istud quod est factū in xpo de nobis debet p̄ in fluxum spiritus sancti totū fieri p̄ nos ut assimilēmur & configuremur nostro capiti xpo iesu. In quo: & per quē quicquid boni agimus opamur. Quomō enim potest in illa anima negligentia cadere q̄ tota in se est mortua: & solum uiuit in xpo: & totā se imolat deo pro honore dei & pro salute pximi nullo respectu habito boni proprii: sed solū beneplaciti dei & similitudinis cordis iesu xpi. Aut quomō cadit supra spiritū libertatis in illa anima incompafio ad proximū in tribulationibus: quādo ipsa aīa est tota sic data amorī eius: q̄ omnes eius tribulationes petit a domino sicut dictum est supra super se euenire si deo placeat: & illum liberari ab eis: unde ista aīa optime fugit pestem illius uenenati erroris: spiritus libertatis: imo potius malignitatis. Illi enī mortis filii ex hoc uerissimo principio: q̄ nos nihil boni possumus sine gratia: uolūt: q̄ quicquid faci mus sit a gratia: ac per hoc comedere: & fornicari: & similia dicunt in nobis nō esse culpas: q̄r gratia mouet: ut dicunt ad ista. Sed hec illuminata crux gratie dicit q̄ libertas arbitrii defectiua stat coiter dum sumus in uia cū gratia: & ideo potest cōtra lumē grē & diuine legis agere secundū suū malitiosū appetitum: & sic agendo destruit in se gratiā & hoc est peccare: & q̄r hoc libere elegit contra remorsū gratie: & imperium legis diuine: ideo se auertit a deo ac per hoc facit sibi falsū deū delectatione quā elegit: pp̄ q̄d iustissime in eternum damnatur. At econtra aīa illuminata in hoc gradu licet uideat q̄ p̄ se nullum bonū potest. Videt tamē q̄ male agere pōt: & sufficit ad dānationē: & q̄ habita gratia pōt ex malitia pp̄ria operari contra gratiā: & ex sola grā pōt gratiam custodire: & secundū illam operari. Et q̄r gratia ramificatus in habitus uirtutū donog: & beatitudinū quog: ē strenue: facilliter: & delectabiliter operari similia xpo iesu: & omnia cōtraria aspnari: idcirco talis aīa est in continua fuga malog: & exercitio bonog: q̄r semp sicut debet recognoscit a grā: & quādo ab his deficit uel bonū obmittendo uel malū cōmittendo: semp se recognoscit ream & solā cām & sibi est quasi infernus uitiis subdi affectu uel actu uel in his delectari: uel bonū fastidire ex qua sibi uidet isferri iuste a diuina iustitia alium isfernū penalē & econtra est sibi deliciosa paradus a uitiis habere affectum libog: & operari secundum similitudinē uirtutum dei hominis xpi iesu: & uidet q̄ grana pp̄rie habet assimilare deo animā secundum uirtutes quas opatus ē in assūpta natura unde totū ipetum cordis talis aīe grā inducit ad eligendū q̄ xpus elegit: & fugiendū q̄d fugit: & in his solis quiescit. Unde diligit uirtutes pp̄ se: & odit uitia pp̄ se. Nec ū

B iii

ē aīa pfecte recta donec diligit bonū uirtutū pp se & malum uitioꝝ: odit pp se. Excludit ergo solū status p̄dictus uacillationē fidei in credendo q̄ certissima est: q̄ quicquid petit p̄ electis accipiet: uel melius. Excludit etiā anxīā inquietudinē mentis: quid uelit facere xp̄us de seipsa uel de alio quocūq; & curā superfluā de futuro: q̄ in solo presenti tota rapta in deo & quietata in cogitando & trāformādo se in dolores & gaudia p̄nominata superius nō dubitat quin deus in omnibus p̄uideat ad melius electoꝝ: & ad complēdū in mēbris: quod in capite iam est factū. Ipsa uero sic est contenta de eo quod sibi & aliis deus fecit in xp̄o q̄ ip̄i deo renūtiat de omni alio bono qd̄ possit sibi dari nisi in xp̄i merito amoroꝝ: & hoc est uere esse pauperē & abnegatum in xp̄o. Isti autem statui ip̄e benedictus iesus uidet̄ participiū tribuere duplicis status quē i seip̄o habuit in hac uita. Sicut enim simul ip̄e fuit uiator & cōprehensor & inabyssatus in doloribus & fruitione trinitatis bt̄e. Sic mirabili & desiderabili mō concedit tali aīe: q̄ duplici p̄dicto dolore i sua cruce transfigitur: & ad gustandas illas duas ḡias eleuatur: & ista duo mutuo se argumētant. Quanto enim plus gustat & amat illas duas ḡias. sc̄. trinitatis & dei hoīs: tanto plus horret: dolet & s̄t̄it illos duos p̄dictos dolores & iniurias factas ip̄i deo & hoī assumpto: & quanto plus in istos dolores trāformat̄: tanto magis se conuertens ad illoꝝ gloriā iocūdatur & aliquādo absorbetur solum a gaudio. Aliquando trāfigitur a dolore. Aliquādo mirabili modo unū nō ipedit aliud: sed in utrūq; tota transfertur qd̄ male in experta mēs potent estimare. Et in huiusmodi operatōibus quibus spiritus sanctus miris modis agit at aīam sibi deuotā: ualde parum cōcludūt sophismata philosophantiū: qui falsis rationibus sepe pbant ip̄osibile fore multa fieri que mens illuminata cognoscit certa experientia in se a pio iesu esse completa: & cū hoc clare cognoscit q̄ usitatus modus sapientis iesu est ista abscondere a sapientibus & prudentibus: & ea puulis reuelare: & quasi in omni materia multū intrinseca deuotioni iesu idē cōtingit: q̄ in ea multi studentū huius tēporis sicut in re sibi ignota calculāt sibi multa uerba uaria & indocta: & spiritus sanctus ostendit suis discipulis: q̄ in his sola illa experientia facit artem.

In tali autē transportatione cordis est multiplex gradus. Aliquando enim sic absorbetur: ut a se tota transeat in amatū & nihil sentiat de se uel de nullo. Aliquando pōt sentire q̄ circa se fiūt: licet sensibus non possit libere uti. Aliquādo pōt libere sensibus suis uti sed non pōt uacuare extrinsecis curis proximi. Aliquando uero tanta spiritus sc̄i fortitudine roboratur & tanta capacitate dilatatur: ut plene trāformata in suprema parte sue mētis repleta: tā de xp̄i crucifixione: q̄ gloria possit sine sua dānosa distractione plenarie curis intendere proximoy: imo tunc solū est status prelationis perfectus: q̄ sic ē p̄ donū sp̄s sancti roboratus. Sentit autē aīa tantam

fortitudinē sui in deo: ut facile & ionundum sit sibi omne peccatū mortale uitare: & multitudinē ueni alium: & talis mens si ex deliberatione eligeret aliquādo peccare uenialiter: plus horret istū suum defectū: & magis corā deo de hoc facit lamētū q̄ faciat sepe mēs infirma si caderet imortale. Et talis mēs studet ex tota se oēs attractiuas consolationes sēsum deuitare: unde plus timet excedere i delectationibus sēsum: que sibi a diuina bonitate concedunt̄ ut eis utatur q̄ mens infirma studet fugere delectationes peccatoꝝ: unde studet ieiunare quātum pōt ab omni delectamento tereno: & studet fugere oīa lamēta q̄ posset facere de suis penis: & illatis iniuriis sine peccato. Et studet simpliciter fugere solatia creaturay: nisi inquātū in deū tendūt totā se & sua cōmittens deo. Aliqñ etiā sic absorbet̄ a trinitatis gloria: ut ruc ieuēt ab omni creato: & i nulla creata gloria delectetur: & nec se ipsā sentiat: sed solūmō deū. Et hec est perfecta pax: & lectus sponsalis m̄imo nū anime & dei. Et hic sponsus adiurat omnes creaturas quātūtūq; bt̄as: ut merito dicant̄ filie hierusalem: ne hanc dilectā excitare & iquietare p̄sumāt.

Attende autē diligenter: q̄ totus conatus istius status est mētē sub diuina obediētia plenissime stabilire: & aseipsa totaliter deficere: ut possit transire i uirtuales perfectōes si similitudinis iesu xp̄i & sue matris sanctissime: pp̄ qd̄ cū multa dulcedine tenet in imicos suos in p̄ntia dei: orando p̄ ip̄is: & libētissime inuenit uias quibus cū utilitate aiay suay possit eis exterius seruire: & etiā sp̄ualiter & tēporaliter p̄moueri. Affectus uero amicoꝝ maxime carnaliū & sibi temporaliter obsequentium licet gratāter recognoscendo debite ponderet: tamen ē sibi semper suspectus: ne excecatio amoris pp̄ri eū decipiat i eis dē. Peccantibus autē & ruentibus tanta cōpatitur miseratione: ut quasi mater uidetur eos p̄turire de nouo & lamentabiliter eorum deslet scelera & ardētissima charitate in conspectu dei se suis bonis spoliari: cum tamen semper in se nihil uideat: dona tamē dei eis applicat usq; ad ultimum sue salutis. Ex quo etiam sequitur q̄ in p̄dictē charitatis uigore sibi oīa duplicātur: tenet tñ circa eos debitas distributionis cēsuras: secundum q̄ ip̄ismet peccatoribus & cōmuni statui expedit̄ uidetur: maxime si ad eū pastoralis cura pertineat nec p̄pter hoc attēdit multorum huius temporis p̄uileoy duritiam qui in aliorum ruinis & penis uolunt mundo suam hypocritalem iustitiam ostentare: qui impii nō attendunt q̄ crudeliter p̄dunt animas: pro quibus benignus iesus dignatus est mori: qui quassatam arundinem non confregit & lignum fumigans non extinxit. Si quādo uero status p̄dictus dispensatiue p̄mittat̄ in inspiditatem bonorum decidere: q̄ iugum dñi suaue sibi asperum uideatur: impios se reputāt & se benedictum iesum dementiri accusant qui dicit. Iugum enim meū suaue est & onus meū leue &c. Et ut breuiter cōcludā ad istū statū reduciū alta p̄fectio quā deus dare dignat̄ i uia in natura corrupta. Mul

ta q̄ spectat ad p̄fectiōem huius crucis regre supra libro. ii. ca. v. Et lib. iii. cap. tertio. Quarta crux q̄ proficientiū esse uidetur: in hoc consistit: q̄ aliqua principia superioris status preguſtat: & ad illū statū quando deus animā preuenit i gustibus: toto mētis conatu anhelat. Quia uero multū a p̄fectiōe deficit: ideo quando diuinis priuatur gustibus: ſtati de ſua iſtinitate deſpar: nec credit niſi cū multa formidine & obſcuritate: q̄ deus eam multū tenere diligit: nec q̄ eā uelit erigere ad uias p̄fectiōnis ſequēdas. Multū iſta uacillat inter bonū & malū: modo uitā imutat: & ſibi multas regulas de ſuprapoſitis firmat: & quādo ſentit uel modicum guſtū: ſtati ſe credit aſcendere ſup pennas uentorum. Et quia adhuc non ē ſeiſa uacua: ideo multum libētē guſtat deū ut ſeiſum p̄mouētē: conſolantē: & dotantē uirtutibus: & niſi ſibi caueat ſuper uentū proprie reputationis ponitur & aliditur ualde. Sed quia benedictus ieſus eā ad p̄fectiōnē elegit: ſtati ipſam lumine ſue claritatis illuſtrat: & in ſuū rediens nihilū: ad horā amorē illius caſtigat: & eā totā ſemetipſa euacuat. Sed poſt modicum ipſa in ſeiſam reintre p̄mittit: ita q̄ ſibi miſericorditer ſubtrahit ſentimentū quod dedit: propter quod anima talis portat ſemetipſam ut clauū i corde: quē tenere dolor eſt ex remorſu conſcientie & extirpare non preualet. Aliquando datur ſibi humilitatis ſenſus: ut querat & circueat per creaturas quas ſpirituales audit: & quaſi per eas ſe credit poſſe deuenire quo tēdit. Et quia deus ipſum ſemper i humilitate nutrire diſponit: ſepe per eorū uerba & conſortia multa bona ſentimēta & ſeruorum guſtus ſibi dominus uidetur tribuere. Permittit autem dominus i his ſibi multas ſimplicitates: & ſepe deceptiōes: quas tamen ex radice pie intentionis & ſua bonitate ſupportat: & ad utilitatē multarum experiētiarū ei tribuit euenire. Hic ſtatus non poteſt ſemetipſum proſūdare in cognitione ſue abyſſalis malitie: quia cecitas ſua ſemper uelamen excuſationis apponit: nec poteſt plene in rectam ſem eſtimationē proximi: imo ſepe uiros p̄fectos propter ſuam experiētiā de modico defectu qui forte ē p̄fectus iudicat: quia tamē tendit ad p̄fectum: in tali iudicio nō durat. Hic ſtatus cum dulcedine fruitur amico & ſuauiſſime eum ſtringit i brachiis coram deo. Et licet uelit ſem propter p̄ceptum domini ad inimicorum amorem: tamen cū difficultate: & ad minus cū modico ſapore poteſt ſem i eorū amorem: & adhuc habet de uelamine malitie ad excuſandū ſuum defectum: dicens q̄ eos bene diligit inquantū perſequūtur & aſſigūt. Sed zelo mouetur cōtra eos: quia deſtruit cōmune bonum. Quia uero ad p̄fectum tendit ſemp eſt ſibi in his ſuſpecta iudicis: & licet difficulter: tamen exterius eis ſeruire conatnr. Aliquando uero contingit q̄ tales erūt dotati gratiis gratis datis pro utilitate proximi: & prop̄ exteriores penitētiās quas libenter faciūt & fecerūt ad magnā

famā deueniūt populorū. Et quia eis uidetur q̄ reuerentia populi & fama cedat in eorū utilitatem & diuinum honorem: ſepe hic zelator efficitur fame ſue: & quaſi uxore propriam uult cuſtodire intactā uide & ſuos mordaces horret ſicut deſtructores cōmunis boni & reuerētiā ſanctitatis: & laudū preconia uidetur guſtare: ſicut conchilia ſiue marine oſtree torē: celi: omnes, laudes ſibi factas credit ex puritate mentiū: & ex diuina ordinatione procedere: omnes mordentes & detrahētes ſibi credit cū diabolo cōmercium habere: & ſepe extra ſe effuſus ſeiſum in ſemetipſo ubi eſt totus defectuoſus nō uidet: ſed in ore populorū ſe conſpiciens: talem alī quādo ſe reputat: qualē ipſum aduſores populi mentiūtur. Et in hoc q̄ uidet ſua exemplaritate uel p̄dicatione conuerti: quaſi ſe credit ad participium uirtutū ieſu acceſſiſſe: quia ſecum ſe uidet q̄ ſi populi ſaluatorem. In his autē omnibus abyſſales deceptiōes ſui carnalis amoris impie latent: & ubi ſe dicit zelare ſalutē populi & honorem dei: ibi ſua uanitatē & luciferianā ſuperbiā cecus paſcit. Quod ſi miſer ille uellet ſeiſum de propria cecitate conuincere deberet ſe examinare q̄tū ſtudiuit & profecit in portādo hilariter ſuas reprehēſiōes: detractiones & infamias proſuſt in etiā ueritatis: & quātū in ſuis opprobriis & penis ſtudiuit honorare deū et proximū: iſta cū mētis et corporis leticia ſupportādo: & inferentes uiſceraliter diligendo. Quod ſi iſte nūq̄ uoluit: uel ſi habuit amare ſuſtinuit: certus ſit q̄ in laudibus populi: & in zelo ſue fame amorem carnalē ſuimet in contumeliam dei nutrit. Non dico autem q̄ iſte debeat mala facere: ut incurrat infamiā: ſed debet laudes horrere: ſicut falſitatis preconia: cū in ſe ipſe ſentire nō debeat niſi malū: propter quod ſibi debet uideri q̄ i hoc exacerbet deus: q̄ laudat peccator: iniquuſq̄ benedicit. Attendendū ē uero: q̄ aīa que in his alterationibus a domino adducit ad p̄fectū: quātūcūq̄ uideat magnā ſui utilitatē i populo: & ſi aliquādo permittat tali ſagitta ſerri: nullo tū modo poteſt i hac p̄cuſſione ſubſiſtere: quia iā incipit ſue utilitatis cognitione repleri: & iā deſiderat i ſolū ieſum trāſportari: propter quod moleſtiſſimū eſt ſibi applauſu populorū laudari: & quādo uitare non pōt: portat ſicut purgatoriū ſibi datū ſemp contra laudes ſuos quos nouit defectus opponere: & i his tantū proficit: q̄tum ad p̄fectiōnē tendit. Si uero ſe ſic laudibus populi nō opponit: ſed ut crudelis lamia māmā nudat ſuarum appetitū gratiā: quibus lactat ipſos catulos ſui factus: abſit q̄ talē cenſeā in cruce proficientiū cōtineri: q̄ potuſ uel in ſua cruce inferius poſita: que multū hypoconſis hęc amixtū: talis cōtinet cēſendus eſt: uel ſi multū ad talis laudis acceptionē dilabit i cruce ſue uanitatis: pibit exclusus ab oī cruce uirtutis: niſi reſurgat & i ipſa conſigēt clauis ſupbie eleuatus: ſicut eleuatus fuit i cruce picerna ipſi pharaonis: q̄ in hoc mysterio diabolū reſentat: cui & hic celos ſue uanitatis

B iiii

ministrat: & q̄ peius est se seruire dño gloriat̄. Et esto q̄ nō ad tātū alcēdat sui faustus ut dānari mereat: tamē oēs uirtutes mētis sue p̄dicta labes sic dā nosā cōtrahit: & augmētari, nō sinet ut i uiam spūs eū teneat super uanū. Respectu etiam dei status iste nō est clarificatus nec quietatus: imo sepe opa dei discutit: & quid de seipso deus facere intēdat anxia sollicitudinē querit: & q̄ adhuc semetip̄m minus diligit licet ad spūalia bona q̄ ea non pōt ut uellet possidere pacifice de dei sepe cōquerit bonitate: & sepe est incredulus de altis uirtutibus p̄fectoz. Et q̄ benedictus iesus ut pia mater amoroſe: ut pius medicus p̄ efficacies medicinas hūc intendit ad perfectionē adducere: ideo ipsum sepe ut eū i p̄pria recognitione expertum faciat: tentationibus subiicit spūalibus & carnalibus & noua uiria i suis p̄oribus uanitatibus inexperta in xp̄o excitari p̄mittit: gustus & delectationes suas subtrahit: imo etiā lumina q̄ dederat sibi obscurat: & cū tā mēte q̄ carne sic tribulationibus circūcingit. & ut iste quasi se reietū a deo hēat reputat: unde & sepe cū multis lachrymis clamat. Quare oblitus es mei & q̄re cōturbas me: imo sepe quasi p̄pe desperationē eū sic dimittit ut lamētum iob sibi deus uideatur de nouo formare. Unde etiā timens se totaliter dānandū sepe dicit: p̄eat dies in qua natus sum. Sed q̄ deus ip̄m ad p̄fectionē adducit hic eū non dimittit nec quasi de sua dānatione p̄prie eū dolere p̄mittit. Sed q̄ uidetur sibi q̄ a planta pedis usq̄ ad uerticē ip̄e totus & intus & extra sit dei iuria: ideo tanto excēdescit odio cōtra se q̄ si nō timeret deū offēdere seip̄m totū si posset cōferret: ut lagūculā figuli cōtritiōe pualida. Tūc factus ē magi lamētoz scripturē: & ualde bene retorquet in se & ea recolligit p̄ scripturas: quia multa sunt & dolorose p̄clamat: & dolor mentis illius: aliquando eū reliquat in contritionis lachrymas: & cū magno gaudio sue nihilatis gustu ip̄s sic sub deo inabyssat ut clamet & dicat: peccauī sup̄ numerū arene maris & m̄ multiplicata sūt peccata mea. Et non sum dignus uidet̄ altitudinē celi pre multitudine inq̄tatis mee: q̄m irritauī iracūdiā tuā: malum corā te feci. Et similia multa adducit. Aliq̄ uero duriori sup̄plittio lachrymis priuat̄ & contritionis dulcore: sed sic repellitur experiētia suoz maloz & sic p̄ tūc euacuat̄ experiētia uirtutum in se q̄ i odiū sui totus dissecari uidetur & in eius mēte fit turbo tēpestatis quo experiētia certa qua sua malitia palpat tanq̄: hūilitas ex una parte pugnat & una data superbia cōtra se ipsū & in magna pte tota sancta sic eū ex alia parte facit excandescere in iram & horrorem totus esse sui qd̄ cōstringitur & desiccatur: stridet dentibus: & quasi i omnibus ossibus cōquassatur: & se sepe pugnis pcutiens affligitur fortissime q̄ cōscientia eū retrahit a sui dilaceratiōe totali q̄ sic amare gustū hēt de odio sui q̄ uidet̄ sibi q̄ suo rum dolorē remedium foret si totum se dentibus rodere posset. Tunc & locū solitudinis petens nō cū lachrymis q̄ ignis iracūdie sui quasi omnes cor

poris humores absorbit: sed cū terrifico rugitu tā dolorosos rumores mittit ad celos: q̄ q̄si ictus fulguris de suo corde ad confringendū celū uidet̄ exire & in principio quasi p̄pe desperatiōis foueā tr̄ multū longe a desperatiōis malitia clamat. Ut qd̄ deus tardas me suffocare in penis? Qui cepit ip̄se me cōterat soluat manum suam: & succidat me: & hec mihi sit consolatio: ut affligent̄ me dolore non parcat. Tuncq̄ in odiū sui rugitus & cōmotiones tales facit in uentre suo tam mentis q̄ corporis: q̄ uidetur quoddā infinitū tonitruū: qd̄ in nubis cōstrictione iactetur. Puto aut̄ q̄ inter dolores uirtuales iste sit magis afflictiuus: & magis corroderet uideretur omnes potentias tā mentis q̄ corporis: & in tantū ascendit: q̄ anima potius eligeret oīa martyria que unq̄ fuerunt facta q̄ tanta dolorē dissecatione percindi. Et in isto solo filio uidetur stare sentimētū gratie ipsius anime: q̄ deū nollet offēdere p̄ omnibus bonis & malis que possent fieri uel appeti a mente creata: & cū hoc solū nolit nihil aliud in se uidet̄ & hec ē causa dissecatiōis p̄fate. Quādo uero post istas dissecationes mentis sicce diuino effectu incipit fluere in lachrymas dolorosas cum tanto dolore: & cōtantis lachrymis: & cum tā alto clamore si liceat: imo aliquando licentiā dolor usurpat: clamat & dicit. Exurge quare obdormis domine: & similia quia non solum sanctos & angelos & ipsum deum pietatis fontē uidet̄ ad sui miserādū inducere: sed & celū & terrā & insēbiles lapides secū ad lamēta puocare uidetur: uidet̄ q̄ celis ip̄pore rare. O celi estis uos facti saxei q̄ p̄ uos nec ros nec pluuia distillare uidetur. Sū ego mons gelboe: Viri dauid, maledictione dānatus a quo uel saltē p̄mitie spūs effugant̄: Et tu deus cui p̄prie ē miseri temp̄ & parcere sola te mea uincit malitia: q̄ continēs i ira misericordias tuas. Impossibile autē esset exp̄mere quoz lamētoz & flagelloz genera in illa mente formātur. Per istas autē alterationes cōsolationū & tribulationū tandiū mētē ducit altissimus: q̄ diu putredo sue reputationis educat̄ ab astruosis cauernis mētis illius: & donec eā sic suis repleuerit ignominis q̄ nūq̄ possit de se nisi malū sentire: tūc eam mortuā sub suis pedibus sternit. Sicut in superiori est supra descriptum statu. In his enim tribulationibus est nexus coniunctionis istorum duorum statuum. Et quia in his tribulationibus ē: sciat se appropinquare ad ostium: quo in sponſi inroducatur cubiculū. Sicut autem tu uides q̄ arbores momenti modici parum in sua radice figuntur ut cucurbita. Arborea uero alte stature & duratiōis magne longiori tempore & profundius figuntur. Sic benedictus & sapientissimus deus & secundū q̄ animas ad maiores perfectiones ascituit. Sic eos in experimentis proprie malitie magis affligit: ut profundius in humilitate fundentur. Et quia quanto natura est nobilior: si sit infecta tanto est ad sui reputationem procliuor. Ideo sepe tales mirabilibus cōfractiōibus q̄ssat: & sup̄bas eoz mentes p̄e

modos supius dictos tā diu p istas angustias circū rotat donec totalit̄ cōfracti mortui a se trāseāt & in istis altissimos status formet. Sepe at̄ faciliore uias tenet ipse spiritus: qui ubi uult spirat: & uocē eius audis: sed nescis unde ueniat aut quo uadat: lo. iiii.

Mēsura istius crucis est scđm quantitatem desiderii quo ad superiores status perfectionum aspirat.

Ad uidentū autē quomodo in ista cruce quā in sequēti diuersis gradibus mens proficiat in deū: & quomodo diuersis gradibus recepte gratie mēs ī suo malo deficiēs ad perfectionē formetur: multū ualet quod dicit Gregorius. xxii. Mora. ca. xviii. su per illo uerbo Iob: ca. xxxi. Et in humero meo portem illū: ubi dicit q̄ cum mens a uite corruptibilis amore diuertit: quasi q̄busdā cordis passibus ad interiora proficit. Et ibi dicit q̄ nemo repēte fit summus: sed dū quotidie p perfectionis mentū mēs in altum ducit: ad h̄ ascētionis cuiusdā gradibus puenit. De quibus subdit. Per singulos gradus meos pronūciabo illū. Et adducit uerbū ps. Deus in gradibus eius cognosceť. Et illud scđm aliā translationem. Exercitatus sū & defecit paulisp̄ spūs meus. Et dicit q̄ spiritus hoīs ē spūs elationis: & q̄ p occultam grām ad amorē dei tempata desup mensura proficimus: q̄ q̄to in nobis quotidie de dei spū uirtus crescit: tāto noster spūs deficit: & q̄ malum n̄m nō a nobis subito penitus amputat: bñ paulisper defecisse dī. Tūc uero in deum plene proficimus: cū a nobis ipsi fūditus defecerimus. Et ponit exēplū a dño in euāgēlio traditū: ubi dicit: per qualitates frugū distincta sunt incrementa mentoꝝ p̄ mū herba: deinde spica: deinde plenū frumentū in spica. Nā paulisp̄ in unaquaq; anima int̄ne gr̄e humor exuberat: ut herba in frugē crescat: & ideo nemo proximū cū adhuc herbā uidet de frumēto desperet. Itē ponit exēplū de Daniele q̄ cū audiuit uocē āgeli iacebat in fra: postea erexit se sup genua sua. Tertio stetit rectus & tremēs. Nā iacentes uerba dei audimus cū ī peccatis sumus. Sup genua uero erigimur: cū p̄ficientes cor a t̄renis separamus. Postremo erecti sed tremētes stamus: cū a terrenis desideris p̄fecte subleuati: uerba dei quo plus cognoscimus: plus timemus. Itē ad idē facit qđ gredit̄ ibidē. xxxi. Mo. xxix. & v. sequētib; cap̄lis: in q̄bus dī quō miles dei a p̄meua cōuersatiōe p̄ficiat: & a minimis ad maiora succrescat: & quibus gradibus ab infimis ad supna pueniat. Primo. n. suscipit fieri fortitudinē: deinde facit peccatorum confessionem: postea incipit se ad alia in quibusdam sustollere: & in quibusdā inherere terre: q̄ cōuersi onū inita bonis malisq; moribus sunt pmixta: deinde cogitās de futuro iudicio letat̄ parit̄ & timet: quia ichoatis iā bonis: spe de iudicio letus: & necdum finitis oibus malis p̄fecte securus non est: sed estimans seruale dominicā presentīā formidat: discit iudicem diligere: & timēdo renuit timere: & considerans formidinem pro carnali actione oriri: incipit carnē per abstinentiā domare: deinde tāto

sublimius fraudē hostiū cōspicit quāto distinctius corpus propriū quasi hostium adiutorē premit a deo: ut etiā in alieno corde huiusmodi tētamenta dephendat: & a mēte proximi imundorū spūum accessum prohibeat: de q̄bus callidus hostis tembiliter dei militē tentat: & si supare nō pōt: saltē su perare conat̄: ut uel sic is quē defendere consue rat perimat. Sed miles dei non p̄pterea curā proximi dimittit: nec tētationibus cedit: p̄pt̄er quod dolus hostis ad actiōna tētamenta se uertit. Tentat enim dei militē nō solū de manifesta nequitia: sed etiā insidiosē de uirtutis elatiōe: necnō quedā difficultates perplexē eius conatibus opponūt: sed ip̄e contra tot argumēta belloꝝ seipm̄ discutit: & q̄quid in se terrenū repperit: quotidie proficiendo consumit: & propter aliū quod prauē suboritur: agere recta nō metuit: & ad agēda fortia ante insonantia tēperamenta non trepidat: imo & de tētatiōibus exultat: quia tāto robustius uirtutes custodit: q̄to ex tētatiōe concussus infirmitatem suam humilius agnoscit. Deinde proficiens longe prenotat de unaquaq; re: cuius uitii pugnā succrescat: ac mala insidiata cōspitiēs: primo ne mala quelibet: secundo sero considerat ne incaute bona faciat: & postq̄ praua subiecerit: etiā ip̄a sibi subicere recta contēdit. Et quia ex bonis mala oriūt: uigilati studio cōspicit quomodo ex doctrina arrogātia: ex uistitia crudelitas: ex pietate remissio: ex zelo ira: ex māfuetudine torpor onatur: & ideo ab eis cauet.

Quia ergo sua cogitatione omne uitium prius q̄ suripe possit aspicit: ac etiam perpendit: que turba iniquitatū prouat: si mala a se īgredi uel pauca pmittat sagaciter d̄prehendit: tam capitalia uitia q̄ alia ex eis nascētia: & ip̄a omnia prudentē deuitat. Hec omnia prolixē deducit Gregorius: ubi loquens de equo quē dominus Iob describit. Quia crux est incipiētū: que proprie consistit in fuga peccatorum mortaliū: timore supplicii: & amore premiū mixto tamen cū hoc amore dei. Sed in istis infirmis raro uenit in eorū mēte amor dei: nisi p̄dictis duabus circumstantiis sustentatus. Isti multū uersātur adhuc circa amorem sui. Sed qui solebāt amare ad delectamenta carnis: & mundi uanitates: & fugas corporaliū passionum: modo se amant ad fugienda eterna lupplicia propt̄ suum dānum: & ad acq̄renda celestia premia propter delectamentum. pro prium quod spectāt. Istis propter suam debilitatē parum possēt sapere amor dei: nisi ipsum considerat̄ ut utilē sibi: & ideo in christi passionem feruntur cum multa compassione: quia eam pro eis sustinuit: & libēt̄ deplorant dolores sui corporis: quia adhuc pagē intrant ad illos mentis conatus: & multū dulcēt̄ ferunt̄ in christum: cogitantes q̄ cum ista dolorosa morte eos ex magno amore sal uauit: & quia pagē habēt de lumine: magis ex isto respectu ferunt̄ in christū passum: q̄ in eo q̄ in sua morte tantū refulsit in christo altitudo suarū uirtutū: & tā sublimit̄ honorauit deum. Quia uero

multū ip̄i adhuc semetip̄os diligunt: nec nouerūt quid ē esse abnegatū sub deo & quomodo omnia optime facit: licet hoc cū labore credant: ideo sepe querunt & admirantur quare deus tanta uoluit sustinere: cū posset solo uerbo saluare: & quare sic uoluit ab electis semp̄ in doloribus uitā duci. Et quia adhuc fumi uitiorū flant in naribus suis licet prop̄ eas predictas peccata fugiant: tamen est eis magna pena opera abstinentie facere. Quia uere semiplene ad perfectionē aspirant: & eā adhuc nō cognoscūt in habitibus mentis: ideo ad eam nituntur in austeritatibus corporis: que q̄ sunt laboriose multū: magis ponderis ipsas reputāt apud deū. Et quia benignus deus sepe eis nouitales seruos p̄gustādos tribuit: ex quibus ad tempus sepe cū multa facilitate omnia austerā supportant: credunt iā se perfecti onis culmē attingere: q̄ tamē adhuc cognoscere non merētur: pp̄ q̄d sicut modicū experti se facile enūntiant: & de proximis multipliciter hinc inde sententiant: & sepe uiros perfectos qui iam macerauerunt carnē: & pp̄ perfectionē mentis se portant carne p̄mortuos: ex quibus debilitati corpori condescendūt: carnales iudicant & a sp̄u excedisse. Et ut breuiter tibi dicā suo ibuti sensu uellēt omnes ad sui similitudinē regulare: & quicquid eis nocet pp̄ suas miseras: credunt omnibus mortifere: & quicquid eis pfuit ad fugiendū peccatū: & adhuc est eis necessariū pp̄ sui p̄p̄nquitatē ad ip̄m: totū uolūt a quocūq; seruari. Quod si non fit: lacerant detrahunt: & dicunt tales de spiritu nō curare: pp̄ quod talibus pōt sp̄s perfectiouis dicere. Inimici nostri sūt iudices. Quia uero tales multū se & sua diligūt: ideo quasi omnia p̄pter suum p̄fectū faciunt: & de suis sp̄ualibus bonis ualde parū essent p̄ximis liberales: unde & orationes suas & omnia q̄ faciunt solum ad suā salutē retorquēt. Et si aliquando p̄ alios psalmos uel missas dicunt: multū se eis seruire estimant & ponderāt. Et ut breuiter tibi cōcludā sicut parū intrinsecant in cognitione dei: & sic etiā parū intrinsecāt in amore dei & p̄ximū: & nisi deus statim in omnibus ad nutū satisficiat: conuerūtut & ḡmunt: & q̄si de omni re sibi displicibili que eis accidit unā longā texturā tribulationū cōponūt: etiā de qualibet trūpha. Et sepe contingit q̄ opera sua ualde modica tanti meriti estimant q̄ magno puncto ē deus uide retribuat tantū bonū. Sed possēt deus eis respondere sicut & facit cū postea eos illuminat: q̄ clauā hominis fatui non est tāti precii quāti a sua stultitiā ponderatur. Attende autē q̄ istorū impfectorū quo ad presēs triplicat differētia. Quidam enim sunt quos intendit deus per diuersos gradus paulatine perducere ad perfectum. Quidam uero sunt qui pharisaica p̄sūptione sui imbuti suas imperfectiones perfectiōes credūt: reputāt & defendunt. Quidam uero qui licet suas imperfectiones cognoscāt: & perfectos reuerant & diligāt: p̄prio tñ amore recurui & parē diuino igne inflāmati: quia ad salutē suā statū que habēt sibi credūt sus-

ficere: non satagūt p̄ficere & forte intendūt in cursu sue pigritie grossa peccata cauendo cōcludere diēs suos. Istis est durā penitētiā facere nisi quā nō possunt uitare: tñ adhuc aspirant ad bonū: & q̄d in se nō possunt uel uolūt: in aliis diligunt: & deuotamente se illos meritis ipsos defendēdo cōiūgūt. In his sepe cōtingit: q̄ merito istius boni deus ip̄os a proprio torpore excutiens ad uiam p̄fectus uel p̄fectionis adducit. Et q̄ isti ex sua imperfectione appetunt statū honorabile inter illos cū quibus uiuūt: deus sepe occulto beneficio illos a suo appetitu defraudat: & illū que diligebant mūdiciū eis cōturbans & destruēs sic confusos ad sui cognitionē adducit. Raro enim contingit q̄ affectus dilectionis ad bonos: & ip̄os deuota defensio nō finaliter attrahit p̄ diuersas uias defēsores ad currēdū post eos. Illi uero qui sp̄u pharisaico ibuūt multis scaturiūt malis: sepe enim cōtingit q̄ occulto iudicio magis q̄ bñficio dei eis datur austeritatis sp̄s & cuiusdā compositionis morē: quibus ad platiōis statū idonei iudicantur. Et q̄ isti semetip̄os ut dictum ē supra: & omnia sua estimant ualde magna: platiōis officia cū multa auiditate ābiunt: & tamen sepe cū impudētia cauillosa & astutia uulpina p̄curant. Et licet raro contingat q̄ ī talibus ip̄i non possint suas presumptiones aduertere: tamen proprio amore ceci semetip̄os deludunt: dicentes q̄ hec cum sua multa pena faciunt: propter honorem dei: & cōmunis boni: & quasi uideatur eis q̄ ad hoc deus eos creauerit: ut ex suis sufficientis: alios regentes aliis preferantur. Isti singulariter gloriantur in populoz fama: & quicquid in se superficialis uirtutis potest cognosci: totū portant in oculis populorum: & q̄ per tales sepe populus uideatur spiritualem uirtutē recipere: istam suā uanitatē q̄ toti sunt fumus sibi ip̄is abscondunt sub honore dei: & proximorum salute. Et hic currit illa malla uitia: q̄ in alia cruce tibi descripta sunt supra. Sp̄etialia tamē mala hic sequuntur: quia in peiori istius radice fundantur. Ut autem tam reprehensiones interni afflatus: q̄ etiā auctoritatum sanctorum ualidos ictus possint a sua correptione excludere: qui uanitatis uitium efficaciter arguant: statim clypeum uane excusationis opponunt: dicentes se non querere honorem proprie persone: sed religionis uel societatis sue. Et quia talis status habet aliquid igneum: non uitat grossa peccata: & uirtuales operationes aliquas operatur. Quia uero reliquias peccatorum spiritualium & sepe gula: & uestimentorum & aliorum que uidentur licita suo corpori detinetur: idcirco quasi omnia officia sua spiritualia sub sp̄etie utilitatis dātium & sub pretextu q̄ ampliet diuinum cultum: & quasi: sub misericordie actū quo abunde teneat suum collegium ad questum temporalium nititē ordiāre. Nec dicit se simoniaicum: quia dicit q̄ principaliter libedit honorē diuinū. Quia uero populus nō dat libeter nisi illis quos reputat idigere: & in magna scitate p̄sistere: cum multis similitatiōibus

oculis populorū sepe falsas p̄tendūt idigentias: & mentiuntur cruces austeras: & simulāt pro eis oīnes longas: & modis qbus possunt nitūt eis ostēdere statum suū omnes alios status superare. Et si quis oriat̄ spiritus qui uias uere p̄fectiōis appetat p̄ exēpla p̄cē uirtutis: quia tales pharisei uident̄ per ipsorū uitā suos denudari defectus: & id quod esse p̄fectionē ostendebant populis: apparet uiti orū caterua: ex quo sequit̄ q̄ deuotio poplī ad eos minuitur: & durius sequi formidāt: ne eis temporalī abūdantia subtrahat̄: contra talem spiritum se armāt: dilacerāt: & suffocant: & sepe si detur facultas duris p̄secutionibus anihilare nitunt̄: dicentes talem spiritū esse sup̄stitiosum: & p̄fectionis nō tenere regulas: sed potius esse hypocritas: & p̄p̄i capitis: & q̄ noliat sequi statuta maiorū: & seniorū exēpla: seipsos seniores uocātes: cū tamen non senectus temporū sed p̄uocatio uirtutū senes ponere debeat in exemplū: cū tanto iunioribus ex sua īfectione sint peiores & pluriū aggregatiū defectuū: quāro in eis a iuuentute sua semp̄ de malo ī peius excreuisse nō sciunt: que eos nūc ad tantā deducunt insanīā: ut fraterne inuideant gratie: & ueritatem uelint nolint agnitā p̄sequant̄. Ip̄si enim a iuuentute sua seniorū suorū priorū p̄fectiōis statum: fundantiū dimittentes exempla: trāsgredientes statuta: & paulatine defluentes ad imā: sic de meris sunt in bararrū uitiōis: ut iā occulta mēs eos tenere diligens: & cū tota qua potest sollicitudine uitā illoꝝ examinans non possit cognoscere uel uidere q̄ tales sic particularit̄ ī omnibus decedentes: possunt dici in numero saluandorū: cū in eis aperte sue p̄fessionis fractio uideat̄. Eorū autē altera superbia meruit eos sic excecari horrende: ut cū ip̄ia pertinacia uitā sua tanq̄ uirtutes defendāt: & horrendas tētatiōes seu trāsgressiōes cōmunes utilitates ostentare nitunt̄: & ī sanctis uiris spiritu ueritatis accensis: uirtutes esse uitia mentiunt̄: & sacre obediētie regulas: quia eorū uitia fugiūt: nomināt trāsgressiōes: & eis noīa ifamie multe repperiunt & inficiantur ip̄ie: ut in eis possint macula repperire: & si quē defectū in eis ex sua infirmitate repperiūt: illū magnificant & diffamāt: & ut horrendū flagitium dura p̄uocatiōe confundūt: & quantum possunt nituntur studere ut spiritus p̄fectiōis talium sic diffamet̄: q̄ a populo sic contēnatur q̄ ī suis miseris & miserabilibus uitiis nomē p̄fectionis remanere solūmodo uideatur. Taliū malitiam Gregorius xvi. Mora. ca. xxvii. aperte describit d. Sancti uiri aliena etiam parua mirātur: sua uero magna despiciūt. At contra arrogantes aliena etiam magna despiciunt: sua que uel parua sunt admirantur: & plerunq̄ de suis malis bona estimāt: de alienis autem bonis mala sentire nō cessant. Nā dum propriā gloriam querunt: p̄uocatiōe student ut q̄ quid uirtutis ab aliis agitur: iniquitatis nota lacetur uel uitio: & bone actionis pondus uertūt ī malam criminis. Hi dicentes se christū colere: cum

potius p̄sequuntur: & moysi se dicentes discipulos esse: patrum leges euacuat̄: dum dicūt se seniorum sequi exempla seipsos seniores uocantes: cum tamē non senectus temporū sed p̄uocatio uirtutū senes ponere debeat in exemplū &c. ut supra. Licet autem eorum uitiōsitas menti illuminate pateat: & p̄fectiones uirtutum uitorū spiritualium quos p̄sequūtur: christi solari luce clarescant: tamen ex sua ambitioe & malitia excecātur: ut p̄sequentes christum in eis iactēt: & dicāt christo obsequium se prestare: imitatores impiorū iudeorū q̄ dicētes se honorare deum patrē: crucifixerunt eius filiū: & dicētes se discipulos Moysi: & obseruatores legis crucifixerūt illum prophetā quem eis dixerat: & finē legis christum abominabiliter reiecerūt. Sic & hi impii & ceci dicentes se christū colere: & eius euāgelium seruare: ueritate euāgelicā & p̄fectionem uite christi in suis pauperibus crucifigunt.

Nota autem illa octo ue: que contra phariseos christus pronūciat Matthei. xxiii. ubi uocat oēt̄es ip̄os cecos: & si applicare sciueris: uidebis istorum malitie cōuenire: imo nec laborare oportebit: q̄ aperte & dare ip̄orum malitia applicabit: si tamen ip̄orum malitiā non ignores & uitia. Infelices hi ad quos phariseorū uitia transferunt. In his relictet egyptiaca malitia & herodiana crudelitas: quia nascentē christū per uirtutis spiritum in suis pauperibus p̄sequuntur: quasi melius fuisset illis si ī seculariū defectibus remāssissent: q̄ sub scola humilitatis iesu christi superbiā addiscerēt: & sub paupertate eius questum auaricie facerent: & sub eius crucis specie delicias medicaret̄. Istos uidetur christus describere cum loquēs phariseis dicit Matthei. xii. & Luce. xi. Cū imundus spiritus exierit ab homine: ambulat p̄ loca arida querēs requiem & non inuenit: tūc dicit. Reuertar in domū meā unde exiui. Et ueniens inuenit eam uacantē: scopis mundatā & ornatā &c. Spiritus imundus est secularis uite lapsus. Iste tūc ab homine exiit: cū statum religionis assumit: ambulat p̄ loca arida ab humore gratie: q̄ circuit offēdētes circa secularia: ibi req̄ nō inuenit: q̄ sicut dicit Iob. xxx. Absorbebit fluiū & non minabit̄. i. secularē statum trahit ad suū consensū: qui status licet sit dictus imēdiare aridus propter defectū gratie: uocat̄ tamen fluius propter aquas lasciuie: & propter lubricū multiplicatē culpe. Hūc ergo absorbet & non minat̄: quia secularis decipit & nō contētat̄. Habet enim fiduciam q̄ iordanis ifluat in os eius. Iordanis. n. interpretat̄ descensus humilis: & significat statū religiōis. De hoc statu hēt fiducia q̄ ī os suū ifluat: quia eius humilitatē p̄ p̄sūptiōis sp̄m: & per alios modos lapsus maculat̄ festiat. Et hoc ē q̄ dicit: Reuertar ī domū meā unde exiui. i. in religiosam aiām quam prius possedi. Videt autē eā uacantē: scopis mūdātā & ornatā. Vacatura ī istis ē defectus p̄fectiōis p̄missa. Sepe. n. ī istis contingit: q̄ nunquam ad p̄fectionem sue p̄fessionis: nec aspirauerunt desiderio: nec

pertinuerunt actu extrinseco. Mūdatura scope est excusatio secularis uite: qua illos grossa peccata que cōter seculares cōmittunt: uitant ab istis. Ornatura ē quedā religionis apparentia qua cenmoialiter culti sanctos & cōpositos in alioꝝ oculis se ostēdūt: & etiā sepe tales semetipfos credunt. Ex his duobus diabolus plene confidit q̄ mētem talē p̄ ip̄ū alia uitia possidere possit. Vnde uadit & assumit sepe tē alios spūs nequiores se qui sunt hi. Primus spūs p̄sumptionis & superbie & maxime de statu sanctitatis & p̄sidentie & regiminis aiay. Secundus spūs uanitatis & uane glorie & maxime in exterioribus cultibus hypocritalis apparētie & faustuositate superstitionū suay. Tertius spūs rapacitatis & auaritie & maxime expoliationū paupum & questus peccuarum sub spē honoris diuini cultus & exaltatiōis sūi status. In quo implicat symoniaca uenditio spūali um offitioꝝ: & uenditionis missay. Et est hic mirabilis error: q̄ cū ip̄i abūdēt & affluant: q̄d̄ patet tā in excessibus edificatiōe q̄ uestium: q̄ etiā cōmuniōe suoy nulla misericordia ferunt ad paupes: quin & ab eis incōpassiue recipiant elemosinas: quibus indigerent ip̄i paupes plus q̄ ip̄i rapaces: qui quidē pauperes sepe sibi subtrahūt necessaria: ut possint istis tribuere: & dicunt: dominus retribuet eis plura. Et dispensationes incertoꝝ & testamētoꝝ tāta uoracitate sibi assumūt ut sepe nulla uel modica p̄ ceteris egēs distribuēda relinquere uelint: quin potius si aliq̄ iuēūt siue seclares siue alii q̄ suā noscetes abūdantiā & rapacitates p̄dictas de aliis egēs & poplis & uiduis & uerēcūdis paupibus curā gerāt: & p̄dictis copiose fr̄tribuāt. Suscitāt cōtra illos bellum & dicunt q̄ sunt in discreti & indeuoti in deum: q̄ meliores paupes non cognoscunt. Et si alii qui eoy edificia excessiua reprehēdunt & dicāt eos tēpore caritatiy & gueray & necessitatū coium de paupibus pay curare: & munus abunde omnia ad se trahere: dicunt tales reprehēsores: uel sibi non dātes similes esse iude qui pietatē redarguit magdalenē. d. quid perditio hec? potuit enim istud uendū rī multo: & dari pauperibus. Matth. xxvii. Et illud. Pauperes enim semper habebitis uobiscum: me autem non semper habebitis. Cū tamen ecōuerso posset eis dici: q̄ cū ceteri pauperes alī fatientur & sepe si boni sunt receptis solis necessariis alia renūtiēt largientibus: hōꝝ irrationabilis rapacitas semper hētur ad extorquendū para. Qui si de elemosynis in aliis nō egeat: mutant loca de locis aptis ad spirituales gemitus transferentes se ad seculares tumultus: diruunt edificia sepe sufficientia & bona & mutates quadrata rotōdis: q̄ semetipfos ī uirtutibus alte edificare nesciunt: & nolūt semper in distractiuis negotiis occupari: nūc cōfessiones & familiaritates diuitum: nūc sepuluras usurariorū cū delusoriis cōtractibus ad se metipfos attrahūt pp̄ lucrū. Ita q̄ ip̄oy auaritie uidetur p̄phas & nephās insatiabilis & inexplēbilis appetitus. O phisei ceci hecane iste est paupertatis amor & euangelice perfectionis status

& emulatio p̄eune paupis iesu xpi? Sed cum loquor fatuus sū uel ad minus ab eis fatuus reputabor: q̄ excecati in operibus suis dicūt se cū magdalena ungerē pedes dñi: pp̄ quod per totū mūdū debet suorum excessiuoy edificatiōe mēoria tanq̄ rectū christi euāgelium dilatarī: & omnibus appere q̄ ip̄i sūt uerī cultores dei qui tanta in ecclesiis & locis suis expēdūt. Et q̄ de talibus multi murmurāt: & spūs qui oritur in uiris uere p̄fectionis talia euidenter mala ostendit. Ideo sequitur quartus spūs neq̄ in phiseis p̄dictis. s. spūs murmuratiōis & inuidie: quo detrahunt bonis & eoy operibus uirtuosis: ex quorū cōsideratione in oculis populoy eoy remissa uita uilescit. Ad quē sequit̄ quintus spūs neq̄. s. spiritus spugnatiōis ueritatis apte. quā ueritatē q̄ morder eoy malitiōsa uitam: sustinere non possunt. Et ad hec sequitur sextus spūs. s. spūs excecationis uolūtarie quo ip̄i nitentes sua remissa defendere & colorantes appenti scopā ceremonialis status sui scripturas deprauant ad suos colorandos excessus & eas nitunt̄ ad hoc attrahere repugnātes. Ad quod sequitur septimus & ultimus spūs omnium malorum suorū consumatio. s. spūs obdurationis obdurate & finalis impenitentie qui in eis ex p̄dicta cecitate insurgit. Et ex istis sequit̄ q̄ nouissima istius hoīs in tali obsessiōe neq̄ spiritū multo fiunt peiora sua priori seculari & carnali uita: licet & sepe ī multis talium stent isti septem spiritus neq̄ cum spiritu imūditie occulto & palliato: propter quod dicitur q̄ istos assumit secū. Et quāto tales hypocrite dicūt & ostendunt plus se impugnare illū imūditie spiritum propter populoy fauorem: tanto sepe eum irimius receptat hospitio ī occulto: licet cōmunis status istorum phariseorum magis sit in scopatura & ornatura p̄dictis quando aperte imūditie se abscondit: ut possit mentes talium per sepe supra dictos nequitos spiritus plenius possiderē. Ecce ad q̄ malum finem uenit corruptio status alti & negligentia ad perfectionis fastigia ascendendi. Absit autem ut talium sic peruersorum hypocritalis penitentia possit dici uirtuosa crux sed magis supplicium latronis sinistri qui deum in pena blasphema uit: & mercatio iude impii qui christum numero denariorum uēdidit: unde & merito laqueo se suspendit: quia dum aliis pant foueam persequētes spiritum innocentem in suis sceleribus sepe sic p̄cedent: q̄ diffusis uisceribus suorum secretorum scelerum medii crepare uidētur quia manifestatis eorum defectibus ad magnum contemptum ueniūt in populo & clero. Quorum consilium longe sit a me & ab eorum consortio me tam uita q̄ anima nunc sint disiuncta. Hec autem ideo sic seriose descripsi ut christi discipulus qui uult per uiam perfectionis gradatim incedere sciat istos discernere & eos tanq̄ omnis perfectionis pestem discat omnino cauere. Illos autem imperfectos: quos p̄ p̄fectum gratie diuina sapientia intendit ducere ad perfectum: quasi omnino separāt a phariseorum

superclio. Sed in defectibus aliorum imperfectoꝝ ad sui ipsos humiliatōe sepe sinit iuolui. Cōiter tñ isti paulatine formant & adducūt ad p̄cipiū uirtutis: que in cruce p̄ficiētīū sunt descripte: & nūc unā ueritatē: nūc aliā facit eos apprehendere: & sim p̄r in silibus suis ariditarū & defectuū & altercatō nibns nūc bonoꝝ: nūc maloꝝ eos incipit exercere. Quia uero iste status multū est adhuc de p̄ssus: ma le sciunt ponderare suos defectus & p̄fectus: & iō cū deū gustant: dicūt in sua quā reputant abūdātia Nō mouebor ī eternū: sed cito si dñs faciē auerte ret: imo quia pp̄ eoz īfectionē auerit nimiū cōtur bāt: unde oportet q̄ a uiris perfectis tales more p̄ uoloꝝ ad ubera supportent: & in suis tribulatiōibz eis adiutoria experta p̄mittant: uerū ē q̄ non sunt sufficientes adhuc credere nec acquiescere ei q̄ est sc̄dm altā doctrinam sermoni: propter quod & p̄fecti debent esse docti: ut sic suū sciant cōtempore sermonē: q̄ eis sic cibis non suffocatiua oppressio: quod tā paucis est datum. Istoz crux est paulatine suspirare ad uirtutes superius descriptas & sepe in suis operibus & doloribus multum sentiūt de afflictione: pax de leticia: ita q̄ eoz crux non plene est equa: occupatio autem eis salutaris est occupari circa cogitādos actus uite christi: & maxie crucis eius & sic paulatine proficiendo pueniēt ad altas p̄fecti ones cordis iesu sc̄dm mensuram eis acquisitam a xp̄o. Nota uero q̄ multis aliis modis p̄nt sub his crucibus uariū status distingui in fluxu sp̄s ie su: qui uariis & innumeris modis format sui corporis mystici membra. Nec sic precise distinguūt sta tus predicti: qñ sepe inuicē misceant imo sepe uitia infimi status aliqua remanēt per sapientem & iustā p̄uisionē iesu in his qui p̄ grām suam iam substan tialē in multis obtineant sumū gradū: nec concedi tur eis dē posse operari in aliquo uirtutis genere si ne multa difficultate: quod aliqñ opant facilliter in firmi qui ipan gradu istis grām iesu xp̄i p̄cipiāt: & hoc ut in eis oim uirtutum custos & decor humi litas conseruet. Et sic patet q̄ diuersis modis ī suis membris per afflatū sui sp̄itus crucifixi: iesus cru ce ditatur: dum uario modo electi sue crucis simili tudini conformantur.

Iesus electam eleuans. Cap. xxxviii.

De loquendum de sacratissime matris nostre b̄tissime uirginis marie consūptione & trāsitu: incipio a uerbis deuotissimi eius filii b̄ti Ber. in p̄ncipio cuiusdā sermonis de assumptiōe. Hoc inq̄ totum decurrat īgeniū: & aureus sermo tota reluceat maiestate. Voluntaria oris mei b̄npla cita faciat sibi dei genitrix: dñā mundi: celi regina: ipsa consensu acuat: dirigat stilū: & linguam paup̄ uenustion respargat eloq̄o: illustret domū hanc dā tiori lumine: & suo conuentu suā p̄ntiā donare di-

gnat. Sublimis ista dies est splendidior sole resul gens in qua uirgo regalis ad thronū dei piis euehi tur: & in ipsius trinitatis sede reposita naturā ange licā sollicitat ad uidendū: tota cōglomerat angelo rum frequētia: ut uideat reginam sedentē a dextris dñi uirtutū in uestitu deaurato in corpe immaculato circumdatā uarietate uirtutū: multiplicitate distictā. Hec est illa dies que celoꝝ officinas sublimiori gra du cumulat: ānua m̄tudo angelis continua: conti nuans hoies angelis: & angelos hoibus felici fede ratiōe cōiungens: hec Ber. Et de sua matre sacratissi ma uirgine mana iudicio meo nullus locutus ē de uotius: nullus feruentius: nullus copiosius: nullus sublimius: nullus iocūdus: nullus fecūdus: nullus d̄cius n̄l us ad mouēdū pccōres & iustos ad ip̄ius m̄ris deuotionē efficacius. Sed & ipsa uirgo hōrata mater & dulcis iesus primus memorie Ber. dulcius sibi sublimē īpenderunt honorē: dū intra m̄ne as surptiones solēnia ipsum adoptatum sibi ad m̄num gremiū assumpserunt. Sed nūc ad stilū m̄ ne gr̄ie redeamus quā dñs iesus eius filius dulcis sime inuitauit: sublimissime eleuauit: triūphalissime ei occurrit: iocundissime eā glorificauit: potentissi me coronauit: imediatissime eā sibi locauit: & fon tem diuinitatis eius plenissime reseruauit. Sed de duobus primis principaliter nunc intendo dicere: de aliis uero in sequentibus. Sed añ oia uolo re sc̄i ficut dicit Hiero. si querat. s. qd post ascensionem & aduētū sp̄s facti b̄tissima uirgo m̄ egerit: unū p̄ certo ē q̄ uirgo maria sancta corpe & mente per m̄lūt: & dicit q̄ gabriel archāgelus ac si celestis pa n̄phus intactā custodiuit. Et iōānes ap̄l s cui xp̄s eā de cruce cōmisit dicit q̄ eius uniuersaliter cōuer satio cū ap̄l s usq̄ ad disp̄sionē eoz fuit: quos de i carnatione xp̄i & de resurrectione: & de aliis secre tis filii eos & ut pia mater instruxit: credo q̄ sibi mi rabilia dixit. Sicut illa que āplius cognouit de ma gnaliū filii q̄ sit datū uel donatū ī hac uita omibus aliis quibuscūq̄ lo. m̄ eidē amplius ac specialius us q̄ ad uite finē deseruiuit. O felix loantes in oibus ditatus & doratus singularissimo amore dilecti tui iesu qm̄ p̄mo te de nuptiis quasi ad suū nuptialem amorē elegit: & uirginem mūdā ac si p̄ptam spon sū seruauit: Inter discipulos familiaris & dulcius se tibi exhibuit: pectus diuinū tibi ad recubitū strauit recedēs de mundo: te loco sui sue matri substituuit dulcissimis uerbis: de quibus supra dictū ē: & tāto tēpore te sue m̄ris sanctissime cōturbernio fru uoluit: nō nisi in oleo seruētis amoris te martyrizari sustinuit: ubi a pilis sp̄aliū te fecit abradi. Infula tibi aens turbine tranquillauit: & tibi una die totū decur sū ecclēsie demonstrauit simul quasi omnia dona electis danda non solum in hac uita: sed quasi etiā in futura tibi sublimissima eleuatione: & delectatio ne iocundissima reuelauit. A ueneno nocumenti te libez reddidit: tibi ēt iocūdissimus cū dñcissima m̄re & ceteris ap̄l s apprens ad conuiuuium suum amorosissime inuitauit: & tali sufflatorio seraphico

ardore incendit: ut sic flāmeus ad suos eternos amplexus accederes: & ultimo in splendidissima luce: & dulcissimo & candidissimo manna te hanc uitam consumari fecit. Sic te priuans mortis dolore: sicut te a carnis corruptione seruaerat. In oibus his dilecte iohannes typum tenuisti illius felicissimi status: quem pre omnibus principaliter descripsisti ecclesie. s. finalis ad contemplationem per paupertatis spm̄ sublimissime eleuande. In cuius etiam signum omnium apostolorū ultimus post longū tēporis spacium felici somno nunc martyrio euocaris ad celum. Hic tantus ac talis fuit sacratissime uirginis singulariter uice omnium filius: unde Ber. dicit ipsum & gabrielem: duos uirgines comites per duos principales leones throni salomōici designari. Non intelligas autē q̄ curia celestis nec tota beatissima trinitas: nec iesus filius fuerint cōtenti unū uirgini assistere de ciuibus paradisi. Nā sicut sue regine & eterni dei m̄i iugiter assistebat multitudo militie celestis exercitus & sublimissimo diuinorū gustu: ut supra primo lib. dictū est mater eius actu continuo in remissa permanlit: unde dionysius cū ad eam uidendā iroductus fuisset: uidit tantū splendorem & angelorum multitudinem innumerabilem circa eam & propriam uirginem tāta luce fulgere: ut dixisse referatur q̄ eam ut deum adorasset p̄ magnitudine glorie quā uidebat nisi euangelica fuisset fide coactus. Continue ergo inflāmationes & indicibiles anagoges cordis uirginis fuerunt inuitationes inestimabiles quibus ad pprie sedis filii uocabatur tranquillum. Nihilominus ipse dilectus filius: & sponsus iesus introducit Cant. iiii. Dulcissime matri blandiens: & eam ad celeste palatium iocunde inuitans. Veni ait de libano sponsa: ueni de libano: ueni coronaberis: de capite amana: de uertice sami & hermon: de cubilibus leonum de montibus pardoz. Non imerito ut ait Hiero. de libano: hoc est de candidatione uenire iubetur. Erat enim cādida multus meritoꝝ uirtutibus dealbata niue cādidiior spiritus sancti muneribus. Attende autē i predicta inuitatione meritum: quia de libano: premium quia coronaberis: transitum intermedium ad quem inuitatur: ueni: ueni: ueni. Fuit cādidata uirgo candore uirginalis innocentie: unde conceptus cordis eius quasi omnes nazarei fuerunt candidiores niue: nitidiores lacte: sapphiro pulchriores Treñ. iiii. Fuit candidata candore conuersationis honestissime & omni uirtute composita: ut illa p̄cipalissima uxor agni credatur: cui datum est ut operat se byssino splendenti & candido Apoc. xix. Omni enim tempore fuerunt uestimēta huius uirginis candida: & oleum eleuate intentionis de suo capite non defecit: & ideo iesus eius sponsus & filius eam commendat. d. Cāti. i. Tota pulchra es amica mea & macula non est in te. Fuit candidata cādore sapie: quia fuit candor lucis eterne: & certe speciosior sole. Nam secundū Ber. profunditate sapie ultra: q̄ credi ualeat beatissima uirgo maria diuine

sapie penitruit abyssum: & quantum conditō creature patitur illi luci inaccessibili uidebatur imersa: quod sicut est uerum in patria. Sic fuit etiam uerum in uia: secundum q̄ patitur conditio peregrina. Huic ergo tali ac tante triplex inuitatorum facit iesus sponsus. Siue propter triplex meritum: siue propter triplex premium: siue propter triplicē transitum: siue propter ipsius transitus triplicem respectum. Nam sicut tripliciter candidatur: sic tripliciter coronatur ut infra dicitur: & nunc tripliciter inuitatur. Veni ergo uirgo de loco miserie huius mūdi. Surge ergo propera amica mea & ueni: huius uite relinquendo miseras: propter quod addit Cant. ii. Columba mea in foraminibus petre in cauerna macerie. Nam p̄ns corpus quasi plenum foraminibus sensuum: & penalitatibus passionum: merito comparatur petre perforate: & macene depulse uel pro tanto uocat eam columbam in foraminibus petre in cauerna macerie: quia q̄diu uixit dilatato intuitu: & spacio uolatu per foramina passionum corporis iesu: & per cauernam uulneris lateralis continue i eius doloribus gemuit: a quibus doloribus nunc ad resurrectionis gaudium inuitatur.

Veni secundo progrediēdo per choꝝ hierarchiarum celestium: nam inuitat eam iesus: ut per medium angelorum transiens eorum uallata societate: omnium creatorum spirituum superet dignitatē. Surge inquit Cant. ii. propera amica mea: columba mea: formosa mea & ueni. Iam enī hyemps trāsiit imber abiit & recessit: flores apparuerunt in terra nostra: hi flores sunt angelici spiritus qui apparuerunt in terra ad sacram uirginem educēdam de huius uite ergastulo hi ascenderunt cum uirgie ascendente desuper riuos aquarum: & sicut dies ueni & c. Tunc ueni dulcissima mater sponsa & filia i gredere i hortum deliciarum ad secretum inaccessibile & delectamentum diuinarum personarum in medium trinitatis beatissime introducta: ueni ait. Cant. v. in hortum meum soror mea spōsa mēsu mynthā meam cum aromatibus meis. Comedi fauum cū melle meo: & bibi uinū meum cum lacte meo. Hic est hortus ille assueni benedicti dei qui regia manu & cultu confitus erat. In hoc horto factū est grande conuiuium pro comestione & nuptiis hester: quam amauit rex deus trinitas super omnes mulieres. i. super omnes creaturas: & posuit diadema regni super caput suum & uoluit eam esse reginam. Istud ē diadema spei & corona glorie qua uirgo coronat ut intra trinitatis gloriam ipsa sola plus sit euecta: & plus beatissime trinitatis gloriam diligat: capiat & sentiat: & fruatur ea: q̄ omnis alia pura creatura simul sumpta: de cuius gloria post filium participant uniuersi: propter quod sequitur in auctoritate premissa: coronaberis de capite amana & cetera ut ostēdat: q̄ sua gloria tantum redundabit in alios q̄ post filium iesum: ipsa est singularis rō salutaris p̄ccōꝝ. Nā in amore uirginis tā ipse iesus q̄ tota trinitas sceleratissimis peccatoribus frequē

indulget. q. d. ueni dilectissima mater mea coronaberis de capite amana: quia corona tua est tante potentie: q. omnia quantuncq. pessima scelera quibus uolueris dimittere: & in eorum conuersioe coronaberis. Amanam enim inimicus ei: uel angusti ans eum: seu comprimens eum: aut coangustiator eius interpretatur. Et potes uidere q. per scelestos significat peccatores. San. n. ferof hermo anathematizatio. Cubilia leonum sunt uiolente rapine superbiorum quibus sine contritione quiescunt: pardi secundum glosam propter crudelitatem uel uarietatem malignarum artium: montium nomine significat magnitudinem nocementi. De his omnibus coronatur uirgo: uel eius meritis conuertunt: uel eius meritis a suis filiis deuincuntur: unde per predicta nomina possunt intelligi diuersa uitia de quorum uictoria tam in se: q. in dilectis suis uirgo gloriosissime coronatur: unde & rationem subdit principalem: qua tam uirgo: q. alii coronantur. s. inestimabili amore filii dei: que in carnis assumptione nimio fuit uulneratus amore: propter quod dicit uulnerasti cor meum soror mea sponsa: uulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum: & in uno crine colli tui: unde ibi glosa dicit: pro amore tuo carnem superasti: & uulneribus primis in cruce uulnerasti cor meum. Nam primogenita redemptionis filii sui iesu fuit uirgo beata & plus pro ipsa redimenda uenit: q. pro omni alia creatura. In ipsa autem fuit duplex unitas. s.

Lucidissime contemplationis: qua tota fuit unita in filium: & fuit summa omnium contemplatrix: propter hoc dicit. In uno oculorum tuorum idest in uiuifica attentione omnium tuorum contemplationis aspectum.

Perseuerantissime actionis. Ipsa enim fuit summa: & quo ad aliquid sola dilectissimo filio iesu ministratrix: & usq. ad finem sibi astitit donec expirans in cruce clamauit: Consumatum est: unde ad opera sua ad honorem & ministerium filii & corporis sui mystica unitiue collegit: propter hoc dicit: In uno crine colli tui. Ipsa enim fuit collum immediate coniunctum capiti iesu: per quam etiam ei totum corpus iungit elector: uno ergo colli crine intelligit unitas perfectionis exterioris ministerii: nam capilli sunt extrinseci & longi operientes collum. Notatur ergo in summa duplex perfectio in hac sacratissima uirgine actiue. s. & contemplatiue pro quibus in ipsa perficiendis iesus singulariter humanatus & patitur: propter quod in his se dicit uulnerari ab ipsa: licet etiam possit dici q. ex hac perfectione uirgini data per sue passionis meritum ipse iterum uulneratus amore & complacentia ad sue postulationis uerbum: ut nihil negare possit quod ipsa petere uoluerit per remissione scelerum quoruncq. Ad ostendendum autem q. in utraq. uita predicta uirgo beatissima fuit in omni perfectione consummata: & quanta perfectione a filio inuitata ascendit ad celum: ponit euangelium illarum duarum sororum Marthe & marie:

per quas utriusq. uite significatur perfectio: unde & illud euangelium mystice expositum est totum gloriose uirginis matris dei: unde ibi describitur sue contemplationis perfectio in humili sessione ad pedes iesu: & in auditu diuinissimi uerbi: & in optime partis electione: que nulla uiolentia est ablata: imo nulla actiua potentia extrinseca interrupta. Sicut de hoc & de aliis eius uirtutibus supra primo libro per plura sunt dicta. Attende autem quattuor circa contemplationem uirginis. Primum est tranquillissima quietatio totius uirginei status: que catur a profundissima anihilatione sui sub pedibus filii: in qua anihilatione summe congaudebat se sibi filium superponi. Et quia in his duobus est summa illuminatio mentis: tam pro se q. pro aliis: & summum sentimentum amaritudinis passionis iesu: & summum dominum supra omnia impediencia statum mentis: & etiam istud causatur ut plurimum a gratia precedentis superne actionis. Ideo pro his omnibus dicit marthe. i. actiue: erat soror nomine maria: que interpretatur illuminata uel illuminatrix: stella maris uel amarum mare: uel domina. Pro duabus uero conditionibus. s. pro mentis quietudine & profundissima humilitate dicit: q. sedens secus pedes domini audiebat uerbum illius. Vbi & nota tertiam conditionem que sequitur ad duas primas. Sicut enim nulla unquam creatura uiatrix tantum habuit mentis fixationem & quietudinem: nec tante profunditatis abyssum: sic nulla unquam ita attente audiuit per contemplationis tranquillum: nec intellexit sic sublimiter ipsum uerbum: ubi & nota immediatum conuictionis gradum ad filium quia sedebat secus pedes eius: quia eius requies est immediate sub filio & super omnem aliam creaturam. Per istud etiam sedere secus pedes datur intelligi: q. erat sibi delectabilissima requies in omnibus christi uestigia imitari. Predictam autem contemplationis sublimitatem superlatiue iesus commendat cum dicit: optimam sibi partem elegit maria. Nam optimum est supra quod nihil est: & pure creatura supra uirginem non est factibilis status seu consignabilis. Et quia iste status est datus uirgini honorabiliter: ideo primo fuit sibi datum copiosissimum donum: unde hunc sublimem statum posset mereri: ac per hoc eligere. Hanc ergo dignitatem uolens christus in ipsa exprimere esse ex merito magis dicit. Elegit sibi: q. datum est sibi. Per istud autem sibi datur intelligere huius status incommunicabilitatem. Nam purissima uirgo inuida non est: & ideo se totam quantum est ex se effudit gratis filiorum.

Quauis autem omnia merent post filium: & in filio omnibus electis: gradum tamen maternitatis & ad illum sequentia non nisi sibi eligere potuit. Licet in ipsa omnes possideant hunc gradum: sicut & in benedicto iesu omnes sentiunt se unitos. Tangit etiam sue contemplationis continuatum & non interruptum actum: cum dicit. Que non auferetur ab ea: licet enim generaliter exponatur quod contemplatio in patria non auferetur: sed

perficitur. Nihilominus credo q̄ singularem prerogatiuam uirginis uoluit iesus ostendere qua sibi in conceptione eiusdē iesu fuit datū: ut nll̄a alia occupatione uel causa: ex tunc optima pars contemplationis que possit dari in uia per interruptionem actus uirgini sit ablata. Pro perfectione sue actionis nota: q̄ sicut nūq̄ fuit similis contemplatrix: sic nūq̄ fuit similis ministratrix: nam alii induunt pauperes de lana ouis: ipsa induit summū diuinitē de sanguinibus suis purissimis. Alii de panno: ipsa de corpore suo. Alii pascūt pauperes de pane extrinseco: ipsa pauit deum humanatum lacte suo. Alii suscipiunt pauperem hominem in tugurio: ipsa suscipit deum immensum in corpore suo: cui peregrinatus in terris ipsa facta est hospitium gratiosum. Alii pp̄ deum ministrant infirmo: Maria ipsa iesu deo ī pau perculo corpore infirmato affectuosissime ministravit: ipsum lauando: ipsum fasciando: in presepio reclinando: in brachiis baiulando. Alii consolant̄ plorantes homines: maria paruulum deū plorantē: & ipsa cum iesu paruulo cōpassionato affectuose plorans: ipsum dulcissime consolatur: & suauī allocutione blanditur. Alii sunt solliciti ne aliquid deficiat in opi: Maria sollicitissima est ministrare & māibus laborare ut subueniat deo homini pro salute omnium indigentium. In quibus omnibus hec martha que interpretatur prouocans uel irritans: siue dominās sua actione strenuissima diabolū prouocauit ad bellum: & irritauit ad scandalum: & sibi dñata est ī trū phum: ut merito de ea dicatur: q̄ martha satagebat circa frequens ministerium. Alii incarceratos & uulneratos homines uisitant: & eis compatiuntur eū uiuunt: & mortuos sepeliunt: Maria deo homini iesu pro nobis capto & ligato & dura carceratione ligno crucis affixo: & uulneribus dilaniato tanto dolore compatitur ut sit inexpressibile etiam angelice lingue. Et quia stetit iuxta crucem in doloris fortitudine: & nūq̄ per impatiētiam cecidit. Idcirco dē Que stetit & ait. Et quia contemplatio diuinitatis nihil sibi de doloribus minuit: sed auxit sicut dictū est supra: idcirco introducit lamentari. d. Domine non est tibi cure &c. Et quia sollicita ruminacione omnium dolorum iesu: & eorū que circa ipsum fiebāt: erat tota cruciata doloribus: qd̄ optime uidebat iesus. Iō hoc grate recognoscens dixit sibi. Martha sollicita es & turbaris erga plura. Solus at̄ iesus potuit hoc dicere: quia solus potuit maternos dolores mēsurare. Porro ait unum est necessarium: me iesum filium tuum mori atrociter: te matrē cōmori similiter: & mundum redimi liberaliter. Diuinitas quam contemplabatur maria optimam partem accepit impassibilitatis: que sibi non auferetur recepta morte in assumpta natura. Marthe reliquū tur dolores passionis mee: & clauī spine: spūta: flagella: clamores dolorosi: & aperta uulnera rumināda: & spatio sanguinis mei recondenda in amaritudine cordis sui: & corpus mortuum cum mortalibus singultibus amplexandum: osculandum:

& sepulture tradendum. Marie reseruat̄ resur rectio immortalis: & gloria deiformis: quia christus resurrexit a mortuis iam non moritur. Sic ergo uides quomodo per hoc euangelium utriusq̄ uite perfectio in dei matre uirgine commendatur.

Potest etiam in hoc euangelio perfectio presentis uite: & future glorie comprehendī uirginis matris dei. Nam primo comprehenditur perfectio sue sanctificationis & uite ante iesu ortum. Secūdo ipsius iesu conceptio. Tertio perfecta cum iesu & post iesum conuersatio. Quarto eius felix assumptio. Pro primo intrauit iesus in quoddam castellum. Nam tunc primo intrauit iesus in eam quando eam sanctificauit. Intrauit autem quoddā castellum: quia tunc uirginem castellum fecit noble & singularissimum. Nam castellum tria faciunt. Muri edificatio

Turnis erectio

Et montis sublimatio uel uallis ministratio.

Muri edificatio fuit uirginitatis consecratio. Nam in prima sanctificatione: fuit edificatum in dei matre uirginitatis sigillum: & impenetrabilis murus uirginis munditie. Et uere fuit structura muri huius ex lapide lapide. Erectio turris fuit platio humilitatis: quia de se in nullo presumens sollicita speculatione precauit iacula hostis & humilitatis ictibus tāq̄ potentissimis sagittis superbum confodit luciferum. Hec turris dauid ex qua mille clypei pendunt Canti. iiii. In gloriosa uirgine omnis armatura fortium: hec turris libani que est natus sponse respiciens contra damascum: quia sancta uirginitas facit uerecundam uirginem & prudentem a longe: refugiens omne quod possit murum uirginitatis inficere. Eleuatio mōtis: uel edificatio uallis idē signant. Nam montis subleuatio significat paupertatis altum & perfectum mundi contemptum: hec est naturalis mons euangelice eminentie: que & ad nullum afficitur temporale sed in humano plano fit arce fortalicium: dum circa murum terra euacuatur & fit grande concauum: & significat paupertatem que euacuat omne terrenum: ac per hoc fit fortalicium inexpugnabile: & quietam sine timore accessus. Et ideo in tali castello fit lectulus salomonis pacificus & quietus. In tali castro est abundantia celestis panis: & super eius muros angeli sūt custodes. Pro secundo dicit q̄ mulier quedam martha nomine accepit illum in domum suam. Nam tunc eum suscepit: cum de eius utero iesus carnem assumpsit. Pro tertio uero totum quod supra dictum est de actiua & contemplatiua. Pro quarto dicit: Maria optimā partem elegit: nam elegit optimam omnes alias superantem.

Claritate uisionis

Charitate fruitionis

Vicinitate locationis

Sublimitate honoris

Vniuersitate possessionis

Et uirtuositate influxus siue largitionis.

Sic ergo uirgo gl'iosissima dulcissime a iesu filio ad glonā iuitat. Scdo sublimissime eleuat: & ad hāc eleuationē potētissime exorat a filio: ut sibi uideat dicere illud Esa. li. Eleuare eleuare cōsurge hierl'm. Vere. n. ipsa fuit hierl'm tota pacifica: & tota de dei uisioe illustrata: & eā ad eleuationē tā glorie mētis q̄ glonificati corpis iuitat iesus: ut ad sui similitudinē resurgat a mortuis. Quis posset exprimere sublimēs eleuationes quas uirgo beatissima suscepit a filio dū hic uiueret: quas recepit dū ad gloriā hīc trāsiret: quas nunc possidet: dū in throno glorie iuxta ipsum residet: Certe ineffabiles sunt oī lingue. Sed lingua scripture multis figuris hanc triplicem eleuationē nobis in uirgine māifestat dū eleuatā eam ostendit.

Dū hic uiueret in merito: eleuatōne gratiosa
 Dum hinc transiet in premio: eleuatione gl'iosa
 Dum sublimiter residet in patrociniō: eleuatione fructuosa. Eleuata nanq; fuit in carne uiuens.

Per eminentiam sanctitatis supra munditiam uirginum & angelorum.

Per excellentiam conuersationis supra obedientiā martyrum & confessorū.

Per euidentiam cōtemplationis supra sapiam prophetarū & ap'log. Et hanc triplicem eleuationē nobis ostendit scriptura in eleuatione arche. In eleuatione rote. In eleuatione aquile. Pro primo dī Gen. vii. Multiplicate sūt aque p exuberantiam grē sublimantis & sanctificantis. Multiplicatio enī aquarū in archa: est plenitudo grāe in maria. Ipsa ē enī fons hortorū: & puteus aquarū uiuentiū Cant. iiii. Et quasi hortus irriguus & sicut fons aquarū: cuius non deficient aque: Esa. lvi. He aque leuauerunt archā hanc: in qua saluatū ē uniuersū semen generationis electe in sublime a terra ab oī terreneitate: & amore isecto. Dicit autē in sublime: quia ad hāc puritatē & munditiam nulla pura creatura ascendit nec angeli: nec uirgines. Nā angeli habent mundiciā in mente. Virgines enī & mente & carne: sed cum quadā utriusq; pfectione sup oēm creaturam eleuata est in sublime. Secundo fuit eleuata per excellentiam conuersationis designata in eleuatione rote: de qua Ezechiel primo. Apparuit rota una sup terram iuxta aīalia habēs quattuor facies & aspectus rotarū & opus earū quasi uisio manus. Cum eleuarentur aīalia de terra: eleuabant simul & rote: spūs enī uite erat in rotis. Per illa quattuor aīalia intelligitur doctrina euāgelica: p illā rotā que habet quattuor facies recte intelligit uirgo maria que habet quattuor uirtutes secundū quas regit uita actiua in oīmoda conformitate ad perfectionē euāgelicā. Et qm̄ he uirtutes licet uniant in grā: distinguntur tam in opatiōe sua: ideo pluraliter subdidit q̄ rote eleuabant: quia uirtutes in ea fuerūt in summo pfectionis tā ad agendū: q̄ ad patiendū in tāta incomprehensibilitate hūano intellectu: ut merito dicat q̄ aspectus rotarū & opus earū quasi uisio maris: unde inestimabiliter superauit omnem

obedientiam & actionem martyrum & confessorum. Nā in oībus fuit pondus difficultatis ad bonū: & punitatis ad malū. In gloriosa uero uirgine nullum fuit retardatum: ideo rota fuit uolubilis secundum omnem spiritus sancti nutum. Tertio per excellentiam contemplationis & hec designata fuit per eleuationem aquile: de qua Iob. xxxix. Nunquid preceptū tuum eleuabat aquila: & i arduis ponet nidū suum? Quō ista aquila sup oēs aues fuerit eleuata: & omnes quoscūq; supauerit sapia: require supra. Sic ergo uirgo gloriosa fuit tripliciter eleuata i merito. Hanc triplicē excellentiam eleganter exprimit spūs sanctus Cant. vi. Vbi dī de uirgine.

Que est ista que p̄greditur quasi aurora consurgēs in sanctificatione.

Pulchra ut luna in conuersatione

Electa ut sol in contemplatione

Terribilis ut castroꝝ acies ordinata i oīum p̄dictorū connexionē. Secūdo principaliter eleuata in premio eleuatione gloriosa ad culmen dignitatis altissime: latissime: & firmissime ut sit regnū uirgis altū latū: & sempiternū. Que tria in eleuatione diuīe magnitudinis diuīe sedis: & montis imobilis figurantur. Pro primo dī. Eleuata ē magnificētia tua sup celos. Singularis dei magnificētia fuit uirgo gloriosa in cuius exaltatione plus magnificatur deus: & que sua humiliatione deuotionum dilectione: & grāe actione: & oīum bonorū dei fruitione plus magnificat deū: q̄ oīs creatura alia simul sumpta: unde merito dī: Eleuata est super celos. i. sup angelos uniuersos. Quia sicut filius dei sedet ad dexterā maiestatis in excelsis: Hebr. p̄mo. tanto melior angelis effectus: quanto differētius pre illis nomen hereditauit. Quod nomē est ut sit uere deus per gratiam unionis. Sicut & mater iesu tanto melior est omnibus angelis: quanto pre oībus abūdat i dignitate maternitatis diuīe. Pro. ii. dicitur secūdo Re. iii. Quomodo iurauit domū dauid sic factam cum eo ut transferatur regnum de domo saul & eleuetur thronus eius super israel & super iudam adān usq; berfabee. Thronus iste in quo regesit & sedet dauid noster māufortis & uultu desiderabilis iesus: dei genitrix fuit que eleuata fuit ad latitudinem regni: ut de ea possit dici q̄ non solum dñatur a dan usq; berfabee: sed dñatur a mari gratie usq; ad mare glorie: & a flumine diuorum influuum usq; ad terminos orbis terrarum regnans supra omne creatū. Pro tertio dicitur Esa. secūdo. Erūt in nouissimis diebus preparatus mons domus domini in uertice montium: & eleuabitur super omnes colles. Mons iste in quo beneplacitum est deo habitare in eo: & de quo abscisus est lapis sine manibus: est uirgo gloriosa de qua sine humano opere natus est christus iesus lapis angularis: qui repleuit uniuersam terram. Hic mons eleuatus est supra colles: quia altitudo uirginis ut est dictum: est sublimissima super summos. Et

latissima sup cūctos: & firmissima & inconcussa: ut non possit moueri stabilitas montis q̄diu durat firmitas lapidis. Nec regnum matris quandiu regnat iperitū plis: dī enim dañ. vii. potestas eius ptas eterna que non auferet: & regnū eius quod n̄ corrūpetur. Hec triplex conditio eleuationis uirginis in primo fuit simul Esaie. vi. preuisa. Vidi ait dñm sedentē super soliu: quia immobiliter regeuit super gloriosā uirginē mariā rōne dignitatis firmissime. Soliu inq̄ excelsū & eleuatū rōne dignitatis altissime: & plena erat oīs terra maiestatis eius rōne dignitatis latissime. Et idē decebat scdm Ber. quia nec in mūdo locus dignior fuit uirgiali utero quo dei filiū mariā suscepit. Nā in celo sublimior regali solio: quo mariā mane filius sublimauit. Tertio principaliter fuit gloriosa uirgo eleuata eleuatione fructuosa in patrocinio: dñi residens in solo iuxta filiū militantē ecclesiā dirigit expediendo uia: protegit repellendo pugna: irrigat ipetrando grām: ut ī ipsa sit oīs grā uie & uertutis & oīs spes uite & uirtutis: Ecclē. xxiiii. Hec eleuatio fructuosa figurata fuit in figurā uirge: arche moſayce: & nebule. Pro p̄mo dr: Exo. xiiii. Eleua uirgā tuā & extēde manū tuā super mare & diuide illud: ut gradiāt filii isrl̄ in medio mari p̄ siccū: uirga ista ad cuius eleuationē p̄paratur uia ppl̄o dei: est gloriosa maria cuius patrocinio oīs amaritudo pene de ppl̄o dulcoratur diuidit & siccat: un̄ Ber. O quisq̄ intelligis te in huius seculi p̄fluio magis inter procellas & tempestatē fluctuare q̄ ambulare: ne auertas oculos a fulgore huius fideris si non uis submergi p̄cellis. Si iacta ris supbie undis &c. respice stella: uoca mariā: ipsa nāq̄ est que dedit in mari uia: & inter fluctus semitam firmissimā. Pro secūdo dr̄ numeri. x. Cū eleuaret archa dicebat moyses: Surge dñe dissipent̄ inimici tui: & fugiāt qui te oderūt a facie tua qm̄ nāq̄ eleuata fuit uirgo gl̄iosa ad celestia: imunita & dissipata fuit demonis potētia: ut p̄ ipsā dicatur illud Ecclē. xxiiii. Pugna: & sublimiū colla uirtute calcaui. Pro tertio dr̄ Iob. xxxviii. Nūq̄d eleuabis ī nebula uocem tuā: & ipetus aquarū opient te: uox eleuata ī nebula est grā ipetrata p̄ uirginis orationem ad quā sequit̄ impetus aquarū: q̄a p̄ ipsam impetratur influentia grarū & remissio pccōrū: ideo dicitur Ecclē. xlii. Medicina oīum ī festinatōe nebule: hoc est in festina ascensione uirginis marie: quia oēs q̄ uolūt frūt̄ p̄cipes grē sue. Ber. Māna oībus omnia facta est: sapientibus & insipientibus copiosissima charitate debitorē se fecit: oībus misericordie sinū aperit: ut de plenitudine accipiāt uniuersi. Predicta triplex efficacia uirginis patrociniū designatur simul in electione nubis: de qua dicit Numeri. x. Eleuata est nubes de tabernaculo federis p̄fectiq̄ sunt filii israel per turmas suas. Nā de hac legitur. Exo. xiiii. q̄ populum deducebat quātū ad p̄mū: defendebat quātū ad secūdū: obūbrabat quātū ad tertū. Nā aliquādo precedebat: aliquā sequebat̄: aliquā sup̄ferebat. Sic ergo multip̄l̄ describit̄ uir-

ginis eleuatio: ut merito dicat̄. Iesus electā eleuā.

Iesus dux laureatus. Cap. xxxix.

Qui sufficeret exprimere celestis curie solennitatem qm̄ surrexit rex iesus festus & letus & decore regali laureatus: & totam commouit ciuitatem: ut oēs ciues celi occurrerent matri dei ascendenti? Nā tūc fuit cōpletum: quod sc̄d̄ Re. vi de dauid est dictū. Adduxit archā dei cum gaudio & erant cū dauid septē chori uidelicet celestiu spiritaliu: p̄riarcharū: p̄pharū: ap̄loꝝ qui transierant: martyꝝ: cōfessorū: atq̄ uirginū: ut impleat̄ in m̄re nr̄a illud. Ecclē. xxiiii. In plenitudine sanctorū derentio mea. O solēnitas imperialis o uibulus inexpressibilis qui non pōt̄ exprimi: nec taceri: dū dauid & oīs isrl̄ deducunt in iubilo archā federis uirginē. s. gloriosam. Hoc figuratū fuit. iii. Re. ii. Vbi dicitur q̄ surrexit rex salomon in occurū mris sue & adorauit eā: uel scdm Iosephū: & amplexatus est eam: positusq̄ est thronus matri regis: & sedit ad dexteram eius ubi nota magnificā obuiationem. Mirificā adorationem: altissimā sublimationē: & imediatiā cōiunctionem. Surrexit ergo ipse rex benedictus iesus sue dulcissime matri occurrens. Vnde & quo ad hoc: sicut dicit Ber. hec assumptio aliquid habet excellentius filii dei ascensione: quo ad triūphalē occursum: quia soli angeli iesu potuerunt occurrere filio: tñ matri ascendenti filius ipse iesus cū tota curia tā angelorū q̄ iustorū solēniter occurrens: eā euexit ad b̄tē consistorium sessionis. Non solū autem iesus deus hō laureatus corpore glorificato: sed ipse rex deus trinitas potest dici sacratissime uirgini tñū phaliter occurrisse: non motu locali: sed cōplacētia fauorali: & glonificatione & influentia principali. Nā pater per quādā appropriationem occurrit: amplexatur sponsā castissime dilectionis: singulissime fecundationis: sollicitissime educationis: q̄ singulari munditia uirginitatis patri cōplacuit: cui & filiū suū uirgenitū dedit: quē de castissimis suis uisceribus concepit & pepit: & diligentissime ipsū nutriuit: hanc ergo sponsā coram tota celesti curia pater amplexatur dulcissime: & recognoscit m̄rem unigeniti sui. Domū inquit Esa. in persona patris maiestatis mee glonificabo. Vnde & ab ipso recipit fontalem fecunditatem ad oēs generādos electos & etiam ipsos angelos in gustu aliquo & gradu expertie diuinorū. Et ex hoc habet a p̄te rōnem primatatis & sublimitatis imperialis post filium super om̄ē creatam naturam. Occurrit & ipse filius in diuinitate sua omnibus manifestans hanc eē uerissimā genitricem sui: que ipsum concepit: peperit & nutriuit: & fideliter sociāuit in assumpta natura: & ideo filiali reuerentia ut matrem dignissimam eam dicitur adorasse. O bone iesu omnipotēs eterne deus: qd̄ ē q̄ mulierē adoras? Adoro inq̄: quia duo faciūt eā adorādā. s. Ratio maternitatis: & meritum humilitatis. Nā & m̄nitas in ea fuit singu-

laris & humilitas incomparabilis. Adorat ergo iesus matrem: non qualencunq;: sed singularis sufficientie: singularis magnificentie: & singularis diligentie. Singularis inq; sufficientie: quia sine semine uiri sola ex spū sancto cōcepit. Singularis magnificentie: quia nulla preter ipsam deū genuit: nulla alia post partū uirgo permansit. Singularis diligentie quia nūq; ulla mater tantū dilexit & tā sollicita pro filio suo fuit: imo nec oēs alie simul supre. Sicut ergo in ipso cōceptu nullū habuit sociū. Sic in isto honore nullū hēbit consortiū. Et sicut in tali filio nullā habuit parē: ita & in hoc honore nullā hēbit consimilē. Et sicut in precordiali sollicitudine nullā habuit compabilē. Ita & in gloria nullam habebit creaturā equalē. Vterius hunc honorem requirit in uirgine mentū abyssalis hūilitatis: nā q; se humiliat exaltabit. Et quia in hūilitate nō habuit creaturā sūmā: in exaltatione nō hēbit consortem.

Est enim triplex modus premiādi uirtutes. Primus est p euacuationē: ut in fide & spe: quibus euacuat: succedet uisio fidei: & tentio spei. Secundus per cōpletionē: ut in charitate: & i pluribus uirtutibus cardinalibus: quibus addetur completio sine defectu. Tertius est p opationem. Sicut in paupertate & esurie luctu & humilitate: quibus deus promittit hec tria. Vide ergo quō in regina uirgine eius humilitas & diuina bonitas uidentē contendere. Maria se humiliat & solum deus eam exultat. Maria nō se solū hūiliat sed i humilitate sub oī creatura se in abyssat: & deus nō solum eam exultat: sed sup oēm etiā āgelicā creaturam magnificat: & sublimis deus eam ut suā uenissimā matrē reuerenter adorat: & ad eā honore inestimabili corporaliter se inclinat. Errant ergo quicūq; querunt altū: nisi p hūilitatis pfundū cuius erroris ruina testis ē supboz. O stupendū priuilegiū: & inaudite altitudinis fastigium: ut a muliere dei filius quodāmodō recognosce te uideatur suum esse hūanū. Quid nō debuit uirgini concedere: quā tantū uoluit honorare? Certe isto respectu honoris non respiceret dei filius millesies mille milia seraphi: & finities infinitos. Sed nec ipsi oēs insimul possent uere ipsum diligere: & uere ipso frui: ut filio uteri sui: hoc sūmo gradu iter gradus pure creature omēs sūmi seraphi in uirgine sublimantur: q; in quantum sunt idem q; uirgo i ipsa & per ipsam gustant diligunt: & fruuntur dei filio ut naturali ipoz filio ex inestimabili dei dilectōe facto filio creature. Sicut autem hec sra adorauit eā describit honorē q; dēt matri a filio. Ita sra iosephi: āplexatus est eā: pretēdit amorem qui debet ipsi a sponso. Tūc enim btā uirgo quasi altera hester de tridinio feiay. i. de ecclesia militante adducta est p totā militiā celestis exercitus ad cubiculū affueri bti. s. & sūmi dei: ita ut illi cōueniat illud. ps. lxxii. Tenuisti manū dexterā meam &c. Quod fuit hodie uere cōpletū qn oēs celestes hierarchie uiderant eam ascendentem: & delitiis diuinoz amplexuū affluentem nixa sup dilectū suum. Certe sibi soli & filio note

sunt in plenitudine delitie amplexuum mutuoz: quem eūdem spm filium habet & spōsū: licet possumus si uolumus sponsaliciū patri attribuire p appropriationē. Occurrit & ipse spūs factus recognosces fornacem sui amoris & officinā sue mire opacois. In qua & de qua fabricatū est corpus mūdissimū dei filio: & noua infusa aīa: a mbo simul tāq; humanā unam naturā integrā & perfectā in psona filii dei uniuir: ostendit spūs sanctus expresse oibus scīs & electis: q; in hac officina: & p hanc fabricfecit quicquid i grā minificū opatur: & q; i hac totū ignē uirtuose opationis reducit: quod unq; dare disposuit creature. Sic igitur tota trinitas uniformi & concordī uoluntate hanc inestimabilem uirginem ondit esse.

Suam sponsam incōicabilis charitatis
Celi reginam inatingibilis dignitatis
Mundi dñam ipticabilis potestatis
Electorum omnium genitricem piā inexcicabilis pietatis.

Omnium dei hostium conculcatricem triūphalissimā in supabilis strenuitatis.

Omnium thesaurorū celestium dispensatricē largifluā p sue cōplacencia uoluntatis. Et hic est thronus q; positus ē a tota trinitate btissima mri regis iesu gloriosissime uirgini marie. Thronus inq; eburneus q; debet castitati: quē ipse salomon. iiii. Re. iiii. uarie adornauit. Nā uirtuti pmittitur regnū celoz: Matth. xix. Sūt eunuchi qui se castrauerunt pp regnū celoz. Thronus etiā saphireus qui debet paupertati que celestia non terrena sectat. Sapphirus enī celestis est colons. Ezech. p̄io: quasi lapidis sapphiri similitudo throni. Paupertati etiā debet regnū celoz: Matth. v. Beati pauperes spū qm &c. Thronus etiā soleus: q; debet humilitati. que abscondit & adūbrat omēm suam excellentiam. ps. lxxxviii. Thronus eius sicut sol in conspectu meo. Hic igitur scematibus uirgo maria pauper & humilis i perpetuum coronata triumphat. Gaudet & letantur angeli quia uident reginam hodie primo in curia celestiam & maiori federe coniunguntur hominibus: quia & si uidissent hominem deum in assumptione sublimatum nunq; tamen hominem purum omni alteri creature prepositum. Letatur & celestis cura: quia post ingressum illius diuini corporis iesu: cum quo forsitan aliqua sanctorum glorificata corpora ascenderunt: nullum in decore regio preter uirginem uiderant ascendisse. Quilibet speciale: tuncq; completum est quod scribitur luidith. xiii. Occurrerunt omnes ad eam: a minori usq; ad maiorem & cetera. Et sic cunctis letantibus astitit regina a dextris filii: dum sedet ad dexteram regis. Hec est dextera misericordie: in qua placuit regine nostre regnare: ut possit miseris misericordif subuenire.

Astet ergo ad succurrendum contra tentamēta demonis.

Astat ad intercedendum contra indignationem iudicis.

Astat ad excusandū defectū nostre infirmitatis.

Astat ad subueniendum accipiens pro nobis plenissime influxum diuinitatis. Sed astat uere regina.

Quia summi regis mater per generosam conceptionem.

Quia summi regis filia p generosam adoptionem.

Quia summi regis sponsa p gloriosam assumptionē. Sed astat in uestitu deaurato: q̄a in corpore glorificato: ex cuius splendore post filiū tota clarescit sc̄itas paradisi. Patet ergo ex dictis supius quō triumphissime sibi occurrit: & quō eā sibi imediate locauit. Sed in sequenti uericulo etiā plus patebit quō iocūditissime eā glorificauit: & potentissime coronauit: licet iam pateat ex predictis.

Iesus matrem glorificans. Cap. xl.

Vantū dilectus iesus glorificauerit dulcissimā suā matrē: licet ex supradictis aliquatū clarescere uideat: tñ sp̄s sc̄us hoc declarat i Canti. cū de eius gloria itroducit celestes sp̄s admirari ca. viii. Que ē ista que ascēdit de deserto delinis affluēs inixa sup dilectū suū ubi in ipsa admiranant excellentiā psonalē: que tota fuit exēplū religionis. Que est ista: gloriā singularē qua tota fuit pfectus deuotiōis: ascendit semp enī ascendebat dū uixit: magnificentiā uniuersalē qua ipsa fuit honor hūane cōditionis de deserto. Hoc enī fuit misericū de hūano genere a grā derelicto talē uirginē posse ascēdere. Oplētiā uirginalē quātū ad fructū subuentiōis p se & p filiis a fluxit delitiis: grām icōicabilē pp uinculū cōiunctionis: qua inixa sup dilectū suū. Sup hanc nāq; secūdū Ber. inicitur mī illa felitior: & in aureo idinitorio diuine maiestatis incūbens: inter sp̄s: imo filii sui brachia regecit. O quāta dignitas q̄ sp̄alis potētia in itū sup illū quem āgelice prātes reuerētur aspicere: hoc fuit maximū quod fecit angelos admirari. Nā uiderant eā ascēdere i uita sua ad filiū charitate cōfortii. Nā sicut iesus sedet a dextris pr̄is in potioribus bonis pr̄nis. Sic ista bñdicta uirgo in potioribus bōis filii sui iesu iuxta ipsum i throno sublimata cōsēdit: hoc stupēdū pdigiū q̄ mulier sic diuine glorie sociatur. Apoc. xii. loā. deferibit dicēs. Mulier amicta sole: & luna sub pedibus eius: & in capite eius corona stelle: & duodecim: ubi lo. dilectus huius m̄ns eā intuetur i speculū cōtēplatiōis: q̄a dicit eā h̄e solarē amictū: lunare scabellū: & stellē diadema. Contēplaf ergo signū: quod recte fuit signū filii hoīs: qd̄ hodie i celo appuit. Nā signū opit & claudit signatū. Et ipsa dei filiū opuit: & in utero suo clausit. Signū etiā ducit in signatū noticiā: & ipsa sup oēm creaturam ducit in filiū sapiam. Exaltabo ait iesus p E. saia xlix. ad ppl̄os signū meū. Solent astrologi dicere solē i medio mēsiū ingredi nouū signū: un i medio

mensis augusti signat sol i uirgine. Sol etiā qñ est in signo i quo creatus ē magnos terre fecunditate facit effectus: propter quod: hodie fit nobis fecundissimus sol iusticie. Nam moratur in uirgine in cuius utero ē creatus: un hoc signo apparēte i celo recipit peccator ueniā. Iustus grām: tentatus uictoria: bt̄us leticiā: & tota trinitas gloriā. In hoc signo uirginis astronomi xp̄iani dementiā: grām pleuerantiā: & gloriā specularē: unde de signo dementie d̄r hester. v. q̄ rex extendit uirgā aureā i signū dementie. Extendere uirgā est magnificare uirginem gloriosā: un sicut hester osculata est uirgā & mutauit regis sniam: & ipetrauit p populo suo ueniam. Sic & hec. De signo grē d̄r. Gen. ix. Arcū meum ponā i nubibus &c. De signo uictorie. i. Machab. vii. dato signo adiutorii a deo comiserūt iudei cū nichanore: & maiore ptem exercitus eius uulnēbus debilē factam fugere cōpulerūt. De signo glorie: Ecclē. xlii. A luna signū dici festi: luminare quod minuit in cōsumatione: & occultat aspectibus hoīum: & tñ est a sole illuatiissima: & tunc erat festum neomenie apud iudeos. Sic beatissima uirgo maria i assūptione ab oculis hoīum absconsa a tota bt̄issima trinitate dei formata: & filio dei cōiuncta festū nobis consecrauit. Sic ergo cū iohanne respice signū gloriose uirgis in speculū cōtēplationis. Respice secūdo sue dignitatis fastigium i solatiū nostre peregrinationis. Nā regine pcedentes ad nuptias ornant ad decentiā: honorant ad reuerentiā: & coronant ad gloriā. Sic & regina uirgo maria ornat sole: honorat lune suppeditatiōē: coronat duodenario stelle: ubi sol sit sibi uestimentū luna tapetiū. Stelle capitis ornamentū. Dicitur autē ornata sole: nō solū ppter splendore diuinitatis in eius mēte: que eius menti sup oēm creaturā splēdu it nec solū q̄ grā hoīs super oēm creaturā ornata fuit sicut ipsius dignissima genitrix qui uerus sol ē. Sed etiā quia splēdor glorie aie excellentissime uirginis gloriificate resplenduit. Sicut Hiero. de uirgine nō abnuuit. Et Aug. argumētis astruit. Et bernardus indubitanter affirmauit. Aug. media & rōnes sunt Mundiciā eā uocat: quia expurgata fuit a carnis libidine: ergo a corporis putredine: quia iesu & gloriose uirginis matris marie una caro fuit. Sed xp̄us corruptionem non uidit: ergo nec mater. Item q̄a plenitudo gratie ipsam expurgauit a fomite: ergo a fomitis sequela que est incineratio. Itē xp̄s precepit matrem honorari: & suam matrē potuit ab opprobrio uermis defendere: ergo licet debuit facere quod decens fuit: & sibi honorabile. Item quia xp̄s uult q̄ qui ei ministrant ipsum sequatur. Sed sicut angeli quia christo ministrant mente sequuntur ipsum in gloria anime ante diem iudicii. Sic enī uirgo gloriose sibi plenissime ministrauerit: & mente & corpore ipsum plene gloria secuta est in utroq;.

Item secundum Hiero. Nō fuit possibile mariā n̄ possidere plene gloriā eterne claritatis. Et sc̄dm Augu. xii. sup gen. Et secundum ber. de diligēdo

deum. Non eſt hoc plene poſſibile aie niſi reſuſcito corpore. Ergo ex utroq; cōcluditur q̄ neceſſe ē uirginē in gloriā reſurrexiſſe. Itē ſc̄dm̄ aug. nullus dubitat q̄ iefus hoc potuit. Minus certe debet dubitare q̄ uoluit: quia hoc filiale reuerentiā decuit. Itē in integritate uirginitatis matere: plus potuit gr̄a q̄ natura: ergo & in corporis corruptōne hoc debuit potuiſſe. Itē quia nūq̄ corpus eius fecit iefus honorari i teris. Ex quo ſequit̄ q̄ ipſum glorioſe honorauit in celis. Certe ſup̄uacū uidet̄ mihi ad hoc rōne pbandū fidelibus laborare cū reuelationes certiffime ab ipſo iefu & eius m̄re ſicut fidelibus ſuis fecit. Ipſa ergo uirgo maria ē gl̄ioſa i quadruplici dote designata in ſole. Nos ergo filii imitemur eā in amiētū ſolari: quantum ad
 Decorē honeſtatis in geſtu.
 Splendorem ueritatis i intellectu
 Feruorē charitatis in affectu
 Virgorē operis in effectu.
 Sed honeſtas obtegitur p carnalitātē ut nō habeat decorē: ueritas edyplatur p cupiditatē ut nō habeat ſplendorē. Chantas extinguit p ocioſitatē ut nō habeat feruorē. Strēnuitas anihilat̄ p hypocriſim & uanitatē: ut nō habeat uigorē. In longū p̄t̄ iſta deduci quātū ad huius temporis malitiā: dū in deriſis deturpatur uita: ad queſtū conuerſa eſt ſc̄ia unde nō curant niſi de ſc̄is lucratiuis. In religioſis charitas ē tepida uel nulla: & opatio uel anihilata: uel hypocritical & uana. Noie aut̄ lune mutabilitas & ſepe caduca & tēporalia designant̄. Ois autē mutabilitas: uel ē nature ut in creaturis: uel eſt fortune: ut in tēporalibus bonis: uel culpe in peccis: uel pene in miſeriis. Bene ergo luna ſub pedibus uirginis eſſe deſcribit̄: quia ois natura uirginis poteſtati ſubſternit̄: & ab utraq; eccleſia triūphante & militante pedes uirginis adorant̄: ut de ea dici poſſit illud deuter. xxxiii. Oēs ſancti in manu eius ſunt: & q̄ appropinquant̄ pedibus eius accipient de doctrina illius. Noie etiā lune tēporalia designant̄ in q̄bus ſepe eo quis fit deterior quo ē ipſius abundantior. Idē eſt de honoribus huius uite: quia multi p dignitatis gradū accedentes ad deū ab ipſo recedūt p uite demeritū: hanc lunā habuit uirgo ſub pedibus calcando p uoluntariā paupertatē. Et hic eſt optimus modus poſſidendi oia deuter. xi. Ois locus quē calcauerit pes ueſter: ueſter erit. Tertio habuit mutabilitatē culpe ſub pedibus p pfectā gratiam: unde ois culpa cecidit ſub pedibus uirginis: quia p̄ cinctā fuit uirtute ad bellū. O q̄ pulchri ſūt grefſus tui in calciamentis filia p̄cipis. Canti. vii. Quarto noie lune mutabilitas pene notat̄ i miſeris: hāc uirginē habuit xp̄s ſub pedibus in reſurrectōe gloriola: quādo caligo ois miſerie ſub pedibus ſtrata fuit: & aſcendit ſup̄ cherubī & uolauit. Tertio in producit̄ uirgo coronata ſtellis. xii. Prouer. iiii. Dabit capiti augmenta gr̄age: & corona indyta p̄teget te: un̄ & ad coronā eā uocat cū ſibi dicit: ueni de liano coronaberis. Nō coronat̄ autem niſi q̄ legit

me certant. Sed maria. xii. fortiffima certantia habuit: de quibus feliciffime triumphauit. In quolibet eorū accepit coronā glorioſā diuine ſimilitudinis: Eſaie. lxii. Eris corona glorie in manu dñi: & diadema in manu dei tui. Coronā ſpei ſpecioſā diuine ſimilitudinis. ps. xx. poſuiſti in capite eius coronā de lapide precioſo. Coronā luminofā diuine pulchritudinis: Eſa. lxi. Gaudēs gaudebo in dño: & exultabo in deo meo quia iduit me uestimētis ſalutis & indumentis iuſtitię circūdedit me: quo ad utraq; ſtolā quaſi ſponſū decoratū corona: quia reſpectu oium inferiorū tenet uicē ſpōſi & uirilis p̄ſidentie & influentie ſecundatiue. Reſpectu autē iefu & totius trinitatis bt̄e tenet uicē recipientis in ſūmo ſingulariffime ſponſe: p̄pter quod ſubdit. Et tāq̄ ſpōſam ornatā monilibus ſuis: licet autē ibi loānes uelit deſcribere eccleſiā primitiua que inſtar glorioſe uirginis honeſtate: ſap̄ia: charitate: & uigore maiestatis iefu uestita erat ſole iefu p̄fectionem euāgelicā & lunā tēporalium in figurale corticē legis & mūdānā prudentiā nocturnalē & iſtrigidatiuā tenebat ſub pedibus plenarie calcans ſpermens ac precellentiam. xii. Apoſtolorū hēbat in ſuo capite tāq̄ in ſuo nūcio ſupremo: & in ſpūalis mētis utero habens xp̄m & totū corpus eius miſticū: clamabat tā gemitu ſuſpirioꝝ: q̄ ſono p̄dicationū: tñ multo fortius hoc de uirgine plenius intelligi hēnt: que ſingulariter totū corpus miſticū ſiml̄ cū uero xp̄i corpore ſuo portauit in utero: & in continuis doloribus cordis ſui aſſimulat̄ doloribus filii ſingularis p̄tunuit. Et i corona. xii. ſtellarū ſingl̄r attribuit̄ uirgini tota corona. xii. ap̄loꝝ: q̄t eius meritis fuerunt electi: & poſt ruinā in xp̄i morie i fide reformati: & p̄ eius iſtructionē edocti: & per eius orōnes & ſuſpiria ſpū ſc̄o repleti: un̄ & uirgini ſingulariter attribuitur tota per ipſos facta uictoria mūdi: quia ipſa uirgo ē ſingulariter illa ciuitas Apoc. electos omēs cōtinēs: in qua in typo. xii. apoſtolorū ponūt. xii. p̄cioſoꝝ lapidū fundamēta: & ſimiliter. xii. margarite ex q̄bus ſiunt. xii. porte i typo. xii. euāgelicoꝝ uirgoꝝ: per quos. xii. tribus iſrael cōuertēt̄ & denuo totus mūdus: ſicut iūfra dicit̄. Quibus oibus tāq̄ ſtellis. xii. uirgo p̄clariffima coronat̄: quia tota illoꝝ rū p̄fectio poſt filiū ſacratiffime uirgi attribuitur & ab ea efficaciffime generat̄. In cuius ſignū inſtitutio. vi. & vii. ſtatus q̄ i franciſco & eius ple finaliter cōplebūt̄: ut iūfra dicit̄ i ſanctę matris uirgis fundamētū eccleſie accepit: dū in loco ſanctę marie de portūcula ſtatū euāgelicū i utroq; ſexu p̄ frāciſcū & clarā p̄fectiffime ichoauit. Cui etiā eccleſie ſecunda die Auguſti uirgo b̄riffima a filio ſuo obtinuit in celis & franciſcus a papa in teris idulgentiā remiſſionis plenarie omnium peccatorum: uides ergo q̄ iocunde chriſtus matrem gloriſicauit: & q̄ potentiffime & triumphaliter coronauit.

Iesus fons reſeratus. Cap. xli.

Erto glorificatione uirginis marie mris dei
 dixerim fonte diuinitatis iesu plenarie refe-
 ratu. ipsa eni tantu accepit de dei gloria: qtu
 est pure creature donabile in eternu: & proportio-
 nabiliter plus ei q oibus aliis creaturis simul luptis
 est datum. Sicut eni ceteris in uia p partes dant gre
 In mana aut se tota effudit gre plenitudo. Sic & in
 patria diuine glorie picipatio quodam o p partes
 datur: sed maria tota diuinitatis penetravit abyssu:
 & quantum est possibile creature sine psonali unioe
 luci illi increate est imersa. Et si considerentur que
 dicta sunt supra. maxime de occurso trinitatis beate
 apparet q ipsa p se inestimabiliter plus picipat de
 gloria trinitatis bre: q ois pura creatura alia siml su
 pra: quod ex hoc pbo euidenter. Na firmiter tenet
 ecclia q ipsa est supra oes ordines angeloz exalta-
 ta: ac per hoc alius q ista ipsam ad sede luciferi assu-
 met: quia de hoibus oium angeloz ruina supple-
 tur. Sed nulli dubiu e uere catholico & deuoto: qn
 beata uirgo in hora qua fuit facta mater dei habuit
 plus de substantialitate gre q unq habuit aliqua cre-
 atura: uel ad minus insanus e qui eam cuiusq ma-
 ximo non equaret. Quid super hoc addidit capaci-
 tatis & plenitudinis per superuentionem imensura-
 bilem sps sancti matrne generationis inestima-
 bilis amor? Sed quantum supaddit in gratia: tantu su-
 peraddidit in gloria. Nihil ergo est gre uel glorie i
 creatura inferiori simul sumpta: quod non sit i ea
 multo precellentius secudu doctrinam dionysiu q
 oia dona inferioroz precellentius a superioribus ange-
 lis habent: uult enim dionysius q oia inferioroz or-
 dinu dona in superioribus sint in tanta precellentia:
 q quasi non est comparo: quin potius oes supio-
 res ordines inferioribus coparant: ut circuferetia ad
 centru. Quod si ita est cum uirgo gloriosa sit supra
 oem ordinem: ac per hoc faciat ordinem per se: qui no
 patit propter dignitate incobicabilem multitudi-
 nem psonaz: sequitur q ipsa ad oes inferiores ange-
 log: ordines & hoium simul supioz iproportio-
 nabiliter est prelata. Quicqd ergo e glorie dei amo-
 ris & frutionis in oi inferiori glorificata natura tam
 angelica q huana: multo precellentius est in uirgi-
 ne matre dei: & quatru gradus matrne amonis & di-
 gnitatis requirit: tatum sup oes participat dei glo-
 riam & frutionem inestimabile ad qua nullus attingit
 etiam gradu multu inferiori. Nec hic attendas
 alioz numerosam multitudinem: quia hoc nihil fa-
 cit ad re maioritatis glorie substantialis: quia i spiri-
 tibus ide est maius quod melius: quin plus est de
 substantiali glona in uno seraphi: q si in infinitum
 per impossibile multiplicarentur secudu numerum
 angeli inferioris ordinis. Nullus autem ordo est i ce-
 lo qui tantu supet ordinem imediate sibi coniunctu
 quatru matrne dignitas & gloria uirginis dei ma-
 tris supat ordinem seraphicu: & oem creatum inferiori.
 Ad hanc intelligentia pot manuducere confide-
 ratio graduu & capacitatuu supioz corporalium ec-
 clesiasticoru ordinu & huius uite iurisdictionum.

Na in corporalibus mundi uides q superiora con-
 tinent quicquid continent inferiora: & inestimabiliter
 plus. In ordinibus ecclesiasticis uides: q quid pnt
 ordines inferiores: pot sacerdos icopabiliter plus.
 Sic episcopus super sacerdotes in iurisdictionibus
 etiam temporalibus q ecclesiasticis uides quod gda-
 tim se continent & superant usq ad sumu monar-
 cham. Sic & in iurisdictione spuali proceditur usq
 ad summum papam. Sic & in gradibus glorie sapi-
 entissimus deus plenissime ordinauit. Multa autem
 ad hoc ualentia dicta sunt li. primo cum de filio dei
 iesu per sacratissimam uirginem ageretur cconceptu.
 In glorificatione ergo sacratissime uirginis marie
 matris dei facta est ultimata referatio fontalis diu-
 nitatis iesu: ut nuq tantu debeat referari infra illam
 in oi creatura alia simul sumpta. In abyssum ergo
 gratie tue beatissima uirgo absorbe me paruulatum
 tuum indignu & impiu impugnatorem perfectio-
 nis filii tui & tue: & quia in te claudo hunc librum
 claudar & ego cum omnibus tuam paupertatem
 amantibus: & tuam gloriam expectantibus inter
 maternum tuum piissimum sinum: per illum amo-
 rem oi pure creature incobicabile quem portasti ad
 filiu dei iesum dulcissimum filiu uteri tui: & ad to-
 tam beatissimam trinitatem que ipsam in te incar-
 nauit: cum qua uiuis & regnas post filium tuum:
 secunda imperio celi in secula seculorum Amen.
 Benedictum & adoratum sit nom domini no-
 stri iesu christi i celo & in terra: & in mari: & in om-
 nibus abyssis: quia per ipsum oia facta sut Amen.

Explicit liber quartus arboris uite crucifixe iesu:
 fratris ubertini de casali ordinis minorum.

Incipit arbons uite crucifixe iesu Liber quintus.

Iesum prolem multiplicans. Capitulum primum.

Recurfis aliquantulum actibus uite dilecti iesu & sue deuotissime matris: ipsiq; assumptis i gloriam maiestatis: consummata felice arbore crucifixe uite iesu & reuerendissime matris: ad multiplicem utriusque prolem in propagata ecclesia

conuertendus est stilus tanq; ad abundantem fructu & desiderabile arbons meorate: in quo inchoat quintus liber: ut sic deueniamus ordinato pgressu ad illum quem principaliter intendimus euangelicu statum per minimu minoru Franciscu: imo per ipsum iesum in Francisco in ecclesia renouatu. Ad quoz intelligentia est notandu q; septem status fuerunt in ecclesia formadi & propagadi per uirtue iesu lucetis in ipsa: qui possunt per septem filios lob mystice figurari: qui p singulos dies & in ppis domibus singl; couiuu faciebat. Sic & hic status qlibet suo tempore in iesu spūs sancti pinguedine couiuat: de quoru trāseamus mysterio: ut ad aliqua iteriora ueniamus. Hi autē septē status sub multis figuris multiformiter & multiplici repetitōe describuntur ab illa sublimissima aquila Ioanne in Apoca. qui fuit testamēti noui singularis propheta. Nam secundū septem status eosdē: septē principales uisiones continet ille liber. In quarum qualibet maxie in quap; oēs septē status uidet pcurrere. Ita tñ q; qnque primos ad modū cuiusdam carnalis pcurrere ad sextum: in quo uidet quedam dilatatio: ac si carnalis i lacu. In sexta uero & septima uisione quid tñ uidet i his que sunt propria illorū tēporū occupari. Vnde & totū decursum ecclesie ab initio sui usq; ad finē eterne glorie plene describit. Sed & impugnationes babylonice ciuitatis similiter circuit: & quali alter lo sue hierico expugnās: qui multiplicatis circuitis in septimo plene facit corruere muros eius. Prima autē uisio est de septē ecclesiis. Secunda de septē signaculis que incipit quarto capitulo. Tertia de septem tubis que incipit sexto capitulo. Quarta de muliere amicta sole cū suis liberis que incipit xii. capitulo. Quinta de septem phialis que incipit xv. capitulo. Sexta de dānatione meretricis magne babylonis: & de nouis agni nuptiis cū noua sponsa: & incipit añ. xvii. capitulo ubi dī. Et facta sunt fulgura & uoces & tonitrua: secundū alios in principio. xvii. cap. i. Septima ē de finali dānatione draconis & omniū reprobore: & de finali glificatione totius orbis & omniū electorū infra. xx. cap. i. Et uidi thronū magnū: uel a finali renouatione celi & elemētorū. c. xxi. Et uidi celū nouū. q; in generali declinatione istoz aliquantulum potest cognoscī cursus plus iesu: & status septuplus eius spōse. Ideo

de his aliqua generaliter sunt uideāda. Nam special declaratio totius libri Apoca. exponi exquirit.

Tangemus ergo breuiter quantum requirit materia ista. Primo qui sunt status ecclesie in his uisionibus descripti: & qualiter describuntur. Secundo quare per septem uisiones distinguunt septem status prefati: & quare in sexta & septima non sic aperte sicut in ceteris distinguunt. Tertio de rōe ordinis septem statuum & septem uisionū. Et quare primus & secundus uidentur simul currere: & tertius & quattus. Et quare in quinta & sexta non agitur de septem mulieribus bonis uel malis: sicut de septem sigillis uel septem tubis. Quarto quare sextus status describitur notabiliter p̄m inēs quinque primis. Et quare sexta & septima uisio solū finalem statum ecclesie uidentur describere. Quinto unde possit litteralis intelligentia trahi septem statuum predictoz. Sexto quare predicti status siue spacia temporum nō equantur. Septimo quō predictis septem statibus conuenit adaptatio septē dierū originaliū septem mūdi etatum: & septē notabiliū preliorū sub legis ueteris littera contētorū: & septem sacramentorum: quibus ecclesia a christo sanat. Quantum ergo ad primū sciendum q; primus status est foundationis primitiue: & p̄cipue in iudaismo ab apostolis facte. Secundus cōfirmatoris probatiue per martyria facta a paganis in toto orbe. Tertius doctrine illuminatiue ad clarificandum fidem: & hereses cōfundēdas. Quartus fuit anachoritice uite in solitudine uiuentis austerissime. Quintus fuit cōdescēsiue sub monachis & clericis temporalia possidentibus. Sextus est renouationis euāgelice uite: & expugnationis secte antixpiane sub pauperibus uoluntariis nihil possidentibus in hac uita. Septimus prout spectat ad uitā istam est quedam quieta & mira participatio future glorie: ac si celestis hierim uideat ascēdisse in terram: prout uero spectat ad aliam est status generalis resurrectionis omniū. Pōt tamē sumi pro beata quiete sanctare aiare & hoc modo est idē q; septima etas que ichoat a quiete aiē xp̄i in sepulchro. Et hoc modo generalis resurrectio est status octauus: i cuius mysteriū xp̄s octaua die surrexit. Primus status proprie incipit a spūs sancti missione: licet & alio modo ceperit a christi iesu predicatione: & alio modo magis remoto ab ortu ipsius iesu.

Secundus proprie cepit a p̄secutione facta sub nerone: quō & alio modo ceperit a lapidatione Stephani: uel etiā a passione christi. Tertius p̄p̄e cepit a tēpore Constantini impatoris ad fidem christi conuersi: seu a tempore beati Siluestri: seu a tempore Niceni concilii cōtra artanā heresim celebrati.

Quartus cepit a tēpore magni Anthoni: seu a tēpore Paulli primi heremite: uel secundū Ioachim a tēpore Iustiniāni augusti: sub quo habemus magna culta. Quintus uero proprie cepit a tēpore Caroli magni. Sextus uero iniciatus est a tēpore seraphici uiri Francisci: plenius tamen apparebit in

C

damnatione babylonis meretricis magne: quoniam perfectio an uel in uiris eiusdem spiritus secum lignabit futuram malitiam christi. Septimus autem uno modo inchoat ab interfectione illius antichristi quem iudei recipiunt. Alio modo ab aduentu iudicis christi. Primi quattuor status solent aliquando per quattuor aialia designari: quorum primus apostolorum & pastorum leoni in auctoritate & constantia similia. Secundus qui est martyrum uitulo in sacrificiis mactato. Tertius doctorum & confessorum hominum ratione predicto. Quartus uirginum seu contemplatiuorum aquile. Quintus assimilatur sedi generali a quattuor aialibus sustentate: a qua dicitur manare iudicia iustitie & misericordie. In sexto uero & septimo semper est noua inchoatio: ut infra patebit. In primo eminet principatus prelationis & cura pastoralis. In secundo onus passionis & pugna triumphalis. In tertio sonus predicatois & tuba magistralis. In quarto ornatus sanctitudinis & uita singularis. In quinto zelus rectitudinis & ira iudicialis: ac uita cōdesensua & cōuentualis. In sexto forma christi formatoris ecclesie reformas. In septimo uero gloria deformis ipsam felicitans & consumas. Siue in sexto eminet fructus charitatis. In septimo uero gustus felicitatis. Propter quod in primo preminet pastores ecclesie catholice. In secundo pugiles christiane militie. In tertio precones christiane lapie. In quarto obseruatores uite celice.

In quinto iusti zelatores & pii regularis sanctimonie. In sexto reformatores uite euangelice. In septimo pregestatores eterne glorie. Describuntur autem hi status a iohanne non solum per bona eis propria: sed etiam per mala eis oppoita. Primo autem triumphalis uirtus sanctorum quam in tolerando & expugnando mala aduersariorum huerunt: non posset nobis plene absque illoque descriptioe malorum monstrari. Secundo quod opposita iuxta se posita clarius elucescunt: & inspectio unius contrarii plerumque confert ad alterius noticiam.

Tertio ad monstrandum quod corpus reproborum continue in hac uita currit commixtum & conflians cum corpore electorum: commendet per contrarium proportionalis exercitus reproborum. Quarto quod mala peccalia exterminantia reprobos: que deus in quolibet statu infligit: multum conferunt ad clarificationem & consolationem electorum: et etiam quod per huius exterminia declarantur plenius fines statuum priorum: & initia sequentium: & ideo huius exterminia referunt in libro Apoc. Quatum ad secundum. scilicet quod septem uisiones distinguunt septies status predictos: & que in sexta & septima non sic. Debes scire quod prima ratio est ad idem sub pluribus signis & similitudinibus plenius exprimentum & magnificandum. Nam aliquando preterates predictorum statuum exprimentur per unam uisionem: que non exprimentur per aliam: & magnificetius concipimus magnitudinem alicuius rei quando sub pluribus solennibus signis nobis ingeritur itueda. Secunda est ad idem firmitus confirmandum & impmendum. Unde Gen. xli. dicit Ioseph Pharaoni: quod aut uidisti secundo ad eam rem pertinens signum firmitatis indicium est: eo quod fiat sermo dei: &

uelocius impleat. Tertia est quod nullus septem statuum predictorum esset perfectus absque septem donis superioris tactis. Quilibet enim status eget cura pastoralis. & pugna triumphalis. & tuba magistralis: & sic de aliis. Quodlibet etiam predictorum donorum seu officiorum eget cōparticipatione ceterorum ad suum debitum & congruum cōplementum. Nam cura pastoralis non potest cōpleri & congrue exerceri absque pugna triumphali & predicatione: & absque ornatu sanctitatis uite: & sic de aliis. Ille autem status in quo unum donum preminet: & cetera illi deseruiunt tanquam ad eius perfectionem ordinata denotantur incongrue ab illo dono: & tunc etiam per nomen eius domi cetera designantur sub eius ducatu & perfectione inclusa. Et ideo quodlibet donorum predictorum potest subdistingui in septem partes seu preterates: ita quod prima inappropriata commendet primo statui: & secunda secundo: & sic de aliis: ut sic sunt septies septem.

Pater. n. primo hoc de primo dono. Nam pastoralis cura insinit primo omnium propagationi. Secundo earum defensionem ab iberibus & lupis. Tertio earum directionem seu deductionem. Quarto earum pacifica refectio. Quinto morborum cure pie & morbidarum medicinali extirpationi. Sexto ipsarum plene reformationi. Septimo ipsarum in suum omnium reductionem & recolectionem. Constat autem quod propagatio appropiat prelationi apostolorum: defensio pugne martyrum: directio doctrine: refectio deuotioni anachoritarum: curatio zelo cenobitarum: reformatio perfectioni euangelici status: reductio ingressui eterne uite. Patet hoc etiam de secundo. scilicet pugna quod in quolibet statu inuenitur. Nam prima pugna fuit contra carnalem cerimoniam & intelligentiam iudeorum. Secunda contra idolatriam paganorum. Tertia contra perfidiam arrianorum & ceterarum heresum. Quarta contra sectam iaracenorum.

Quinta contra fecem & mixturam falsorum christianorum quod in quinto tempore enormiter multiplicantur. Sexta contra pestem antichristi & suorum sequentium. Septima contra aciem demonum in agone nouissimo ecclesiam ubique circumdantium. Vel si sextam diuidas in duas: quarum prima est antichristi mustici: secunda uero antichristi proprii: tunc illa de gog non ponitur inter prima septem capita draconis: sed in cauda ipsius. Unde & in Apoc. xvii. dicitur: quod bestia habens septem capita est de. vii. & tertia est ipsa octaua. De tertio dono. scilicet tuba magistrali patet. Nam doctor intendit fidem seciare: robrare: explicare: deinde per opera obseruare: & unicuique secundum suam proportionem cōtentare. Intendit etiam auditores christo cōfigurare: & eos ad eternam gloriam perducere. Et patet istorum actuum cōmmentaria ad septem status predictos.

De quarto. scilicet de sanctitudine contemplatiuorum: & anachoritarum patet. Nam contemplatio septem statuum ecclesie & diuinarum perfectionum in eis resurgentium habet mentem contemplatiuam perficere secundum septem actus predictis statibus incidentes. De quinto. scilicet de zelo rectitudinis quod designatur in phialis patet quod est septiformis: put fertur contra genera reproborum iudeorum: paganorum: arrianorum: saracenorum seu maicheorum: relaxatorum christianorum uite euangelice impugnantium: quod per fantasti-

tas rationes fere omnes articulos fidei nituntur cor-
 rumpe: & finaliter corruptorum perfectionis date post
 mortem antixpi. Item est septiformis: put fertur
 contra quorundam ecclesie primitiue fatua infantia: ac
 deinde contra pueritiam inextram. Tertio contra
 adolescentiam leue per oem uentum erroris agitatum.
 Quarto contra ptinacia inextram quasi in loco uinilis
 & stabilis se firmantem. Quinto contra senectute re-
 missam. Sexto contra senium decrepitu frigidum &
 defluxu. Septimo contra mortis exitu despatu & sui
 oblitu. De sexto. s. de forma xpiformi: seu de re-
 nouatoe spūs & charitatis fructus: patet hoc ipm
 qd forma seu fructus iste sicut icohat in incipientibus
 qd crescit in pficiētibus: & pficitur i pfectis: & quot
 sunt gradus pfectionū: tot sunt gradus ascēsus siue
 augmēti & quodlibet pdictorū. vii. donorū partici-
 pat aliqd de forma xpi & uite eius. Et idcirco refor-
 matio uite xpi omnium illoꝝ ppetate uirtuosam in-
 cludit. De septimo et patet qd i quolibet. vii. sta-
 tuū pdictorū est aliqua qetatio spūs i deo: & aliquis
 gustus dei in quo est illius status sabbatū. Sic. n. pfe-
 ctus gradus charitatis ptingit ad pfectū gustū: ac p
 hoc pfectissime sabbatizat: sicut inimus ad inimum:
 medius ad mediū. Item qlibet statuū hūit aliq̄ pa-
 cem pter sue aduersitatis noctē: ut ex uespe & mae
 fieret dies unus. Quare aut pdicti sex status nō
 sic distinguuntur in. vii. uisione &. vi. dicet infra in
 quarto notabili: licet de. vii. hic tibi dicā: qd prima
 ratio est ad designandū: qd i eterna & finali gloria n̄
 erit successus statuū: sicut in hac uita. Secunda ad
 inuendū qd excessus eterne gl̄ie in summa unitatis
 redundātia cōprehēdit pfectōes omnium donorū &
 statuū huius uite: nec distinguit secundū artos perfe-
 ctionis limites. Tertia est put per statuū septimū
 describit felicitas sanctorū: facta post mortē antixpi
 danda i hac uita: ut mōstret qd illa est finis & termi-
 nus huius seculi & breuis respectu priorū tēporū.
 Idcirco septima uisio nō explicauit successiuā disti-
 ctionē tēporū: ppter hoc in aptione septimi signa-
 culi dicit. Factū est silentiū media hora: & in septi-
 tuba dicit breuiter: factū est regnū huius mundi dei
 nri. Et in septima phiala nihil potest aliud nisi factū
 secundū alios qd ibi imediate post sextā incipiūt uisi-
 onē. Attendendū aut qd prima uisio septē ecclesias
 Asye lralr rāgit: ad quas loānes scribit: que ordinā-
 te sapia dei hūerunt tales cōditiones ad designan-
 dū status septē tporū: futuroꝝ. In reliq̄s uero uisio-
 nibus pagē uel nihil est lrale: nisi qd uerū est sub illis
 figuris hominē uidisse: & illis. vii. status generales
 ecclesie obscure magis describit qd dare. Cōueni-
 ens aut fuit qd excellēs ppheta hēret aliqd lrale: in
 quo de pnti posset sua pphā cognosca: ut ex hoc n̄
 dubitare de futuris per spūm sanctū loq. Et ideo
 cōditōes illarū ecclesiarū qd sic erant per spūm sanctū
 absens cognouit: ut sic cognouit absentia loco: sic
 & futura que adhuc nō sunt i tpe cognoscere mō-
 straret. Et hic est etiā qd Elaias & Hieremias & cete-
 ri pphete pdixerunt aliqua suis tpiibus uētura: que

facta sunt fidedigna. Secūda ratio quare sic ob-
 scure locutus est: fuit ne si ppetates futuroꝝ opatū
 & statuū clare pdicarent: impedirent certamina unū
 cuiq; septē statuū occursura. Tertia est ut indigni
 excludant a grā donorū: & intelligētia diuinorū lu-
 minū & statuū per uelamia scripturarū. Quarta
 est: ut dei gl̄iosa opa & ipsoꝝ archana ex hoc hēan-
 tur in maiori estimatione & reuerētia: & ut intelle-
 ctus eorū & pceptio soli xpi merito & gl̄ie describa-
 tur: qui quos uult ad ista intelligēda illuminat.
 Quantū ad tertiū nota qd optime isti status sunt
 ordinati. Cū. n. xps ihs & eius primitiua ecclesia sint
 radix & cōplementū omnium statuū sequentiū: de-
 buit ipse primo introduci cū sua benedicta mte & e-
 lectis discipul: & qd suo statui obstitit sua impia sy-
 nagoga: ideo necesse fuit aggredi p̄mū bellū post
 hoc. Secūdo cū ipse ihs eēt omnium deus dñs &
 redēptor ad cōfusionē illius ipie synagoge: qd ih̄m
 repulerat: debuit ipse i totū orbē omnium terrarū na-
 tionū diffundi: que cū eēt idolatre & pessimis mo-
 ribus imbuti: oportuit fieri bellū fortissimū ad ta-
 lia excludēda. Tertio in fine huius belli debuit
 totus orbis subiici scepro xpi: put factū ē tpe cōn-
 statini. Et qd tunc xpi diuinitas & hūanitas eius &
 beatissime trinitatis fides toti orbi debuit clarius ex-
 plicari: ex tūc claruit ordo doctorū. Quia uero hūa-
 nus sensus nō preualet itelligere eternā dei genera-
 tionē: & psonarū distinctionē: & naturarū unionē in
 psona iesu: & sic de ceteris pfunditatibus fidei. Id-
 circo psumētes de subtilitate itellectus sui: iuste sūt
 traditi deceptionibus demonū: ac p hoc in multas
 hereses sunt plapsi: ppter quas oportuit moueri
 tertiū bellū sacorū doctorū: cōtra insidias heresum.
 Quia uero intelligētia diuinorū pagē aut nihil pro-
 dest absq; uita pfecta secundū diuina dicta: ideo in
 quarto statu refulit celestis uita anachoritarū: & p-
 cipue in desertis arabie egypti tali uite congruē.
 Quia uero infectio hūani generis & sue carnis nō
 patit tā arduā uitā in hoc seculo pdurare: casus au-
 tē a statu tā arduo graue hypocritism & remissionē
 aut aptā apostasiā inducit: talis autē lapsus cū prio
 lapsu pfidarū heresum dignus ē iudicio & extermi-
 nio grādi. Idcirco circa finē quarti status cōtra h̄rti-
 cos & hypocritas & remissos supuenit secta sarace-
 nica oia fere deuastās & subiugās: & ideo cōtra illā
 motū est quartū bellū. Ecclesia enī xpi que nullo
 mō a mūdo debet excludi in paucis suis reliquiis
 fuit a deo defensa: & in unā ptē terre recollecta. Et
 qd erūt cōgruērior sede Petri & romāi impij: ideo
 in qnto tpe qd cepit a Carolo magno facta est de
 senho & recollectio ista: qui multū fortiter saracē-
 cam bestia expugnauit. Tūc & cōgrue instituta est
 uita cōdescēsiua: ut nequeūtibz in arduis pdurare
 daret locus grē i mediocri statu. Et qd nō seruanti-
 bus cōdescēsiua & cōia debet feruere zelus corre-
 ptōis: idcirco sanctorū p̄mū cōtra subditos fortiter
 zelus exaruit. Et qd cōdescēsiōis grā multi de facili
 abutunt: & in cōsuetudiales relaxaciones decidūt

que & enormiter crescūt. Idcirco circa finē q̄nti t̄p̄is creuit tāta relaxatio uite ad ea que carnis sunt: q̄ tota sp̄ualis uita xp̄i uidet̄ exsufflata de medio: sed de hoc magis dicit̄ in sequenti cap̄lo. Quia uero post tāta dei dona & post tantor̄q; statūū magnalia sic horribiliter uere diuinā iracundiā ad iudiciū p̄uocat: idcirco in fine q̄nti status & ī initio. vi. recte d̄r̄ babilon meretrix cōdēnari: & ille magnus terre motus fieri: q̄ in aptione sexti signaculi est descriptus. Et q̄m̄ post plenitudinē gentiū debet secundū ap̄l̄m̄ oīs israel cōuerti ad xp̄m̄: & ī fine opis debet esse p̄fectior oīs forma: & suo exēplari p̄fectius assilari. Ideo tūc singl̄r̄ debet apparere p̄fecta renouatio xp̄i uite: & seq̄ cōuersio synagoge. Quia uero hoc nō debet nec cōgrue pōt fieri sine fortissimo & uirtuoso certate: idcirco ī eodē sexto statu docet liber Apoca. fore grauissima certam̄ia duplicis antixp̄i mistici & apti. Post hoc autē cōueniēter dat̄ ianitas pax & p̄gustatio glorie in ecclesia cōtēplatiua: & tandē in eterna gloria: multe autē alie sunt huius ordinis rōnes que dimittunt̄ ad p̄sens.

De ordine uisionū que describunt̄ in apoca. scias q̄ secundū ordinē septē donor̄q; seu officior̄q; uel statūū p̄scriptor̄q; ordinant̄ uisiones ī Apoca. libro. Nā prima ē de septē ep̄is & eor̄q; ecclesiis: & directius respicit pastoralē curā & eius septiformitatem: & cōueniēter est de angelis & eius ecclesiis: q̄ status pastoralis totus debet esse in p̄sona p̄lator̄q; angelicus: & pro subditis sollicitus. Secūda uero que ē de p̄liis designatis in eq̄s: & eor̄q; eq̄ibus respicit directius certamen martyror̄q; & eius septiformitatem: & rōabiliter ē ista uisio de sigillis & aptura eor̄q;: q̄ summum dei secretum ē: q̄ suos electos tot martyris iudicij: cuius secretū apitur cū uictoria subseq̄uit̄. Tertia uero que ē de septē angelis tubicinibus directe respicit sonorā p̄dicationē doctōr̄q; & eius septiformitatem: & recte describit̄ in angelis cū tuba: q̄ doctores debēt esse & uita & cōtēplatione angelici & artius uiuere q̄ aliis imponunt ad modū tube. Quarta ē de muliere amicta sole: & eius uirginea ple: & hoc directius respicit statūū uirgineū & cōtēplatiuor̄q; & eius septiformitatem: & optime in muliere amicta sole: q̄ talis status celestis est & nō terrenus. Quinta ē de effusione vii. phialar̄q;: & respicit zelū corrector̄q; & eius deformitatem: & d̄r̄ esse de septē angelis: q̄ q̄ debet aliū zelatiue corrigere: debet in se angelicā uitā oñdere. Sexta est de dānatōe meretricis: & bestie hēntis capita septē: & de nouis nuptiis agni & sue sp̄ōse post meretricis dānatōne fiendis. Hoc directius respicit reiectionē babilonice prauitatis & renouationem forme xp̄i: & septiformitatem p̄fate reiectionis & renouationis. Nā in occisione p̄mi capitis bestie fit p̄ma renouatio: & sic de singulis. Septima uero que ē de finali glona ecclesie respicit septimū donū patēter & eius deformitatem. Vnde est ibi celū nouū & terra noua: & oīa inouata. Multe rōnes mite & magnifice sunt illius libri nobis occulte: q̄ sicut: dicit

Hiero. Plura hēt sacramēta q̄ uerba. De secūda p̄te huius tertii notabilis: q̄ primus status & secūndus uident̄ simul currēt. Et circa hoc debes scire q̄ si per status intelligat̄ eor̄q; dona & officia: tunc in quolibet t̄pe currūt oēs: & etiā aliq̄n̄ in una p̄sona continent̄ oēs. Vnde Petrus fuit pastor: martyr: & doctor: & solitarius sepe & austerus: & plerūq; cōdescensiuus: & euāgelice uite p̄fessor: & maximus celestiuū degustator: sic loānes: sic Paulus: sic ceteri apostoli: sic multi sequētēs pastores uiri p̄fecti: put uero status distinguūt̄ ab iuicē per certā p̄prioror̄q; donor̄q; & officior̄q; p̄eminētā ad multitudinē p̄sonar̄q; in ipsis cōcurrentiū: sicut cōcurrūt p̄mus cū initio secūdi. Primo q̄ apostoli fundauerūt ecclesiam: non solū inter iudeos: sed inter paganos & ex ipsis: & ideo ad eos uincendū oportuit ab eis pati. Secundo q̄ decuit eos xp̄o passo conformari cuius erant filii: ac fidem quā p̄dicauerūt sanguine cōfirmare. Tertia cōis est oibus statibus: debuit enī sequēs inchoari ante cessionē prioris. Nā p̄pter maiorē cognitionē statūū: tū q̄ sicut infans formatur in utero m̄ris añq̄ p̄ exitū distinguat̄ ab ea: & sicut puulus p̄us nutrit̄ & docet̄ a p̄re: añq̄ ip̄o mortuo hat heres eius & r̄ctor domus sue. Sic expedit sequētē statūū formari: & nutriti ī utero prioris: & p̄cipue regi ab eo quali a tutor̄ uel patre. Vnde & status doctōr̄q; inchoatus ē t̄pe martyror̄q;. Nā Clemēs in Alexandria doctor origen̄ doctoris famosissimi claruit cū ip̄o añ tēpus beati Siluestri fere p̄. vi. annos: quibus Origenes p̄dicauerunt usq; ad Fabianū papam sicut & status monachor̄q; & canonicor̄q; quito tēpōr̄ multiplicatus cepit sub quarto t̄pe. Sic & sextus status a beato Francisco & ceteris paupertatis ordibus inchoatus ē: durate adhuc quito & cōcurrētē cum ip̄o iā p̄ annos centū. Et hīc ē q̄ huius status uari fines & uaria assignant̄ initia. Dat̄ & alia rō: ut si prior status oīo deficeret añ initiuū sequētis: desolaretur terra a lumie utriusq;: est & alia. Aliq̄n̄ .n. inchoat̄ sequēs status añ finē prioris: ut p̄bet̄ & ip̄u gnet̄ a zelatoribus primi. Et hoc hēt rōem q̄m̄ primus p̄pter suam imp̄fectionem debet effugari & mutari in melius: & hac rōe xp̄s incepit sub ueteri lege: & renouatio euāgelice uite sub fecibus q̄nti. Aliq̄n̄ uero sequēs inchoat̄ ante finē prioris & p̄fectionis: ut initiuū sequētis exēplariū & plenius p̄cipet p̄fectionē prioris. Et hac rōe status martyror̄q; sub apostolis: & status monachor̄q; & canonicor̄q; sub anachoritis incepūt. Sp̄alis autē ratio assignatur q̄re t̄rius cū quarto doctōr̄q; cū anachoritis cōcurrūt se dicitur: nō q̄ p̄sona fuerint in eodē statu: sed q̄ fuerūt in eodē t̄pe: ideo autē eodē t̄pe cōcurrūt q̄ sicut affectus exigit noticiā intellectu: nec ista noticia est sancta absq; sancto affectu. Sic exercitatio affectualis & cōtēplatio anachoritar̄q; & sanctor̄q; idiotar̄q; eguit p̄claro lumie doctōr̄q;: nec illud clare esse potuit absq; p̄cellētia uite. Vnde ad mutuū obsequiū & ad meridiē uniuersi orbis tūc ad fidē conuersi simul clarificandū & inflāmandū debuerunt

simul illi duo status concurrere: sicut autē noticia p̄t amorē: q̄r nō p̄t amari nisi cognitū: sic status doctoz p̄mittit ante statū anachoritaz. In quarta enī uisione Apoca. xii. ostēdunt concurrere: ubi dicitur q̄ date sunt mulieri due ale aq̄le ut uolaret i de sertū. Quod autē de facto insimul cōcurrerūt patet ex cronicis. Nam Antonius magnus & doctor Athanasius simul fuerūt: & ambo tpe Cōstantini tē por etiā Hylari & Ambrosii doctoz floruerūt. Macharius & Isidorus & alius Macharius & Moyses & Beniamī: & tpe Hieronymi & Augustini & Gregorii nazanzeni multi fuerūt anachorite: ut ex eorum dictis patet: secūdū uero Ioachim libro tertio cōcordie status ecclesie nō sumit̄ proprie: primo tēpore p̄oz anachoritaz sed solū a tēpore Iustiniā ni usq̄ ad tēpus Caroli. Suponit enī q̄ illo tpe status ille in multitudine solēmoni claruerit. Sed hic satis tertius & quartus status etiā tpe distinguitur.

Sextus uero currit cū secūdo nō in eodē tēpore sed in celebri martyre multitudie: q̄ utrobizq̄ martyriū. Et q̄ tpe tribulatiois ē amouēda correctio: & imitāda cōsolatio: ideo sola secūda & sexta ecclesia angeli eoz non rephendunt: sed multipliciter cōmēdant & cōfortant. In modo martyrioz magna est differentia secūdi & sexti: nā martyria ab idolatris facta nullū certamen dubitationis inferebant martyribus p̄pter nimīā euidentiā pagāici erroris. In sexto autē tpe nō solū ppulsabant martyres per tormēta corpore sicut fuit factū a pagāis: aut p̄ subtilitate rōnum: aut per itorta testimōia scripturaz: aut per silationē sanctitatis hypocritaz: que omīa fuerūt in martyris hereticoz: imo cū oibus p̄dcis: & q̄ plus ē cū falsis miraculis a tortoribus factis: de q̄bus satis dicit Grego. xxxii. more sup illo uerbo Iob. Stringit caudā suā quasi cedrū: pensemus ait q̄ erit hūane mētis illa tentatio: q̄n pius martyr corpus tormētis subiicit: & tria ante eius oculos miracula tortor facit: ppulsabāt eoz per falsam imaginē diuie p̄tatis & auctoritatis. Tūc. n. surgent pseudo xpi falsi xpi uicani cōtra electos: sicut Anna & Caiphas cōtra xpm. Erūt ergo tormēta intēsiue maiora: tpe autē paganoz fuerūt extēsiue p̄sa: nā quasi p̄ccc. annos durauit p̄secutio. Quare uero in quarta uisione & sexta non agit de septē mulieribus: sed solū de una tm̄: dicendū q̄ q̄r in p̄ma uisione propter distinctionē statūū egerat de septē ecclesiis: in secūda de peptē sigillis: in tertia de septē tubis: i q̄nta de septē phialis: ne p̄pter talē distinctionē crede ret̄ tota ecclesia sanctoz ab initio xpi & etiā usq̄ i finē seculi non esse una: idcirco in quarta uisione i qua cōsistit meridies ecclesie de gētibz describit in oibus statibus unā esse ecclesiā electoz: quasi mulierē unā sole amictā: attamen hēntem prolē uariā & uarios exercitus comēdentes septē dracōis capitibus. Sexta uero docet totā cateruā reprobaz esse unā meretricem: & unā bestiā hēntem septē capita contra plem septuplā sancte mulieris in quarta uisione descripte: unde & in sexta eadē replicat̄ bestia

de qua mētio facta fuerat in quarta. Circa quartū quare. s. status sextus describit̄ semp̄ notabil̄ p̄eminēs q̄nq̄ primis: & sicut status prior & tanquā initū noui seculi euacuās quoddā uetus seculū: q̄d in fecibus q̄nti repit̄ multipl̄ r̄ deturpatū: debes sci re q̄ hoc hēt rōnes altissimas & multas: sed ad p̄s tres tm̄ tangimus: quaz p̄ma ē ex solēnitate triū p̄sonaz dei: & triū finaliū p̄fectionū seu proprietatū xpi. Prima nāq̄ p̄fectio xpi & clarificatio nomis sui est eius singularis p̄sona: & p̄sona unio in diuina natura cōsistēs: ex qua sibi soli cōpetit p̄prietas adoptionis: & secūdū hoc fuit xps finis legis ueteris: secūdū apl̄ m̄ Roma. x. Secūda ē eius singularis & exēplaris uita quā apl̄s ip̄o fuit: & i seip̄o exēplauit: & i libris euāgelicis solēniter scribi fecit. Huius autē uite p̄fecte imitatio & participatio ē: & debet eē finis n̄re actiois & uite secūdū illud. Finis p̄cepti ē charitas: que. s. imitationē xpi uite perfecte cōsumat. Tertia xpi p̄fectio est eius eterna gloria secūdū beatificationē utriusq̄ nature: & in hac est finis totius beatitudis n̄re: secūdū illud apl̄ i p̄mo Cog. xv. Deide finis cū tradiderit regnū deo & patri. Sicut ergo ad solēnizationē xpi redēptoris decuit uetera expelli: & torū orbē gentiū per ipsius fidē & grām reuouari: & hoc sub aliquo solēni tpe & p̄ opera solēnia: sic ad celebriorē solēnizationē uite ip̄ius iesu decuit aliud. sequēs tēpus statui: in quo mutatis ueteribus itez reuouaret̄ orbis per lucē & gratiā uite iesu renouate in mūdo. Sicq̄ tertio reiecta tora uetustate huius seculi renouaret̄ & cōsumaret̄ seculū per gloriā & in gloriā xpi in omni resur̄rectione cōpleta: p̄pter quod dicit̄ Esai. xxx. Erat lux lune sicut lux solis: & lux solis erit septemp̄ r̄ sicut lux septē diez in die qua alligauerit d̄ns uulnus populi sui: & pcussurā plage eius sanauerit. Nam i prima die aduētus xpi p̄sone in mundū lunaris de seclus cerimōiaz legis in xpi solarē lucē & grām cōmutat̄. & ipsa lux solis. i. gratia ecclesie de gentibus que xpm credit redēptorē cū multis tm̄ imp̄fectionibus distractionis temporalīū maxie in statu quinto: & in fecibus finis eius: & in statu sexto septemp̄ r̄ in plena clarificatione & reformatione xpi uite in mundū: ubi & dabit̄ plena clarificatio super abundans respectu p̄oz tēpore: tunc autē erit sicut lux septē diez splēdidissima: q̄n in luce glorie dei formis uidebimus sicuti ē: & hoc terno die secūdū plus & minus alligat̄ & sanat̄ uulnus corrupte nature. Ex hoc autē cōsurgit solēnissima & p̄clarissima rep̄ntatio summe trinitatis & unitatis dei i generalibus statibus mūdi. Nā secūdū hoc tēpus pat̄r xpi & ueteris testamēti magis rep̄ntat̄ deum pat̄rē ut secūdū ad filiū generandū. Ad hoc enī fuit tota lex & p̄phā & totus prior dei populus a deo uirtual̄ r̄ secūdatus & singl̄ r̄ electus & ordiatus: ut xpm singl̄ r̄ p̄cederet: p̄mitteret: p̄dicēt: cōcipet & ptunret: & sic status ueteris testamēti appropriaret̄ patri: xps uero deus homo & dei filius & hominis mundū renouās & redimēs quo ad primū aduen

in carne dicitur sibi appropriare statū noui testamēti: & sic status ecclesie de gētibus appropriatur filio. Sancta uero & singularis p̄cipatio & solennizatio sanctissime sue uite & charitatis in scripturis ubiq; appropriat sp̄i sancto a p̄re & filio p̄cedēti: & utrunq; clarificati: & ideo cōgrue rep̄ntat per sublequēs tēpus renouationis orbis per uitā xp̄i: i quo prior populus iudeoz q̄ fuerat p̄ris imago: & populus gētū qui fuerat filii: & postq̄ suscepit xp̄m tā fere totus a xp̄i fide uera defect: & sub antixp̄o peius deficiet: restituet̄ & reuniet̄ sub uitali & uiuifico calore & lumie uite xp̄i per uiuificū & unitiū eius sp̄m & patris sui. Status uero eterne gl̄ie tribus t̄pibus p̄dictis succedēs assil̄iat unitatē & essentīe tr̄i p̄sonaz: q̄r ibi erit deus oīa in oībus: & oīa unū in ip̄so. Ex hoc autē nō intēdimus p̄sonas diuinas separe: nec ipsaz culturū sed pp̄rietatē & app̄pationē tēporē distinguere. Secūda ratio est ex p̄te diuersarū p̄fectionū seu diuersorū graduū eiusdem in ecclesia xp̄i distinguere & ordiate introducere. Sicut enī multi gradus p̄fectionū sunt iter in firmū & sup̄mū: sic decuit q̄ ecclesia ab infimo ad sup̄mū ascēderet p̄ gradus iter medios: tanq̄ p̄ p̄ambulas dispōēs p̄curētēs ultimā formā. Et ideo ut finis ecclesie cōcordaret fini synagoge seu p̄oris seculi: in cuius sexta etate tanq̄ finis p̄oris seculi uēit: elegit deus sextū tēpus ecclesie ad suā formā & uitā in ip̄so p̄fectius exp̄mendū. Si autē cōtra istā rationē obiciat q̄ p̄fectio q̄nti status nō ē gradus superior ad quattuor status priores: ascēdēs & app̄ximās ad finalē p̄fectionē p̄dictā: imo secundū sup̄radicta uidet̄ esse infima conditio & magis dista c̄liua q̄ fuerit in eccl̄ia. Triplex est ad hoc respōsio.

Prima est q̄ licet cōdescēssio q̄nti statū i infimis pro q̄bus fit: sit imperfectior in sanctis tr̄i arduas p̄fectiones p̄oz: statū in h̄itibus mētis tenentibus: & ex sola charitate & infirmoz salute cōdescēssio est ipsa cōdescēssio ad p̄fectionis augmentū: p̄ ut paret in xp̄o infirmis cōdescēssio. Vnde Ade subtracta ē fortis costa ad formationē Eue: & repleuit deus carnē pro ea: i. pietate cōdescēssio p̄ robore solitarie austeritatis. Secūda ē q̄ p̄mi status remāserūt in merito & i fama & in scripto & in celesti sanctorū premio. Et ideo suffragant̄ huic quī ro: ut in p̄fectione ad p̄fectionē ascendat: sicut etiā status omnīū patrū ueteris testamēti cōuersioni iudeoz suffragabat̄ p̄ t̄pe pro quo fiet. Tertia est q̄ nō solū p̄ores p̄fectiones disponūt ad ultimā & sup̄mā: imo etiā ip̄az remissiones & cāus enormes ac iudicia terribilia p̄ istis inflicta: licet nō sic disponant̄ per se sicut p̄ma: sed oīo per accūs: tr̄i istud per accūs multū deus atēdi. sepe i opibus suis: ut grā & gloria & honor sibi soli attribuat̄ de oī. bono. Ex hoc cōmendabilior apparet grā donatōis & p̄fectionis ultime: & exēplo p̄teritorū casuū: & iudiciorū timore eius humilior: sincerior: formatior ac prudētior & firmiter assumit̄: & seruat altitudo status sup̄mi ex mera gratia sine meriti rōne donati.

Et ideo talis p̄fectio cōiter nō introducitur: uel non plene clarificat̄: nisi in defectu prioris ex multis p̄cedētibus casibus. Et hec ē ratio apostoli ad Gal. iii. multū deducta: ubi & dicit q̄ conclusit scriptura oīa sub peccato: & alibi. s. Roma. xi. cōcludit ei dicēs oīa in crudelitate: ut misericordia donetur ex mera xp̄i grā & fide: & nō gloriēt̄ oīs caro coram illo.

Tertia ratio ad principale huius p̄tis est ex respectu duplicis populi gētilis & iudaici per xp̄m conuertēdi. Licet enī iudaicus esset primo ad xp̄m solē niter deducendus: nisi gr̄e iesu tā impie rebellasset: ac per hoc se fecisset indignū: & nisi incōprehensibilis & rectissimus ordo diuine p̄destinatōis al̄i ordi nasset: nihilominus nō erat sic finalit̄ excludendus q̄n circa finē seculi aliqd̄ solēne tēpus sue referuaretur cōuersioni: & ex hoc duplex sumit̄ argumentū ad p̄bandū sextū tēpus ecclesie esse solēne. Primum est q̄ si in cōuersione gētilis populi fuit solennis renouatio totius mundi hēns sua solēnia t̄pa & opa: non minus decet hoc fieri in cōuersione israel: imo q̄to magis xp̄s & eius mater fuerūt singl̄i illi populo dati: & ex eis nati: & cū eis conuertati: & sicur p̄ncipal̄ r̄ salus huius populi fuit a deo per prophetas expressius p̄missa p̄ribus: & iuramētō firmata. Ita p̄fectior & solēnior & xp̄o honorabilior est illi populo conuersio referuata. Vnde non immerito sibi seruatus est finis seculi & ecclesie: ut sicut i ip̄o populo iudeoz p̄ncipiū & finis eccl̄ie xp̄i & oīs boni totius mūdi: & in gētili populo fit ratio subadiucti seu medii in ererti. Et hoc expresse exp̄mit clarus itellēctus ueteris testamēti. Sed & doctrina xp̄i in parabolis suis & opibus pluribus: & maxie in parabola adolescentis & senioris filii: cū pater ad semorem egressus introducit eū. d. Luce. xv. Fili tu semper mecum es: & oīa mea tua sunt: per quē intelligit̄ p̄fecta habitatio in donis sp̄s sancti populi iudeorum: & p̄fecta coniūctio xp̄i uite. Similiter & in resuscitatione filie Archisynagoga: p̄ qua xp̄s uenerat rogatus a patre: & in medio introducitur curatio mulieris fluentis sanguine: per quam est gētilitas figurata. Secundū argumentū ad p̄positū est: q̄r populus gētilis: qui iuxta p̄dicta primo cōuertit̄ debuit: sic fuit per idolatriam cecus & rudis moribus & incōpositus: q̄ statū in primo introitu non fuit sufficienter aptus & dispositus ad plenā intelligentiā lumis alti & p̄fectā mutationē uite xp̄i. Et ideo p̄ diuersa curricula tēporē debuit magis ac magis illuminari ad intelligentiā fidei: & per diuersa exēplaria statū & sanctorū ducū debuit successiue subleuari ad assequendā p̄fectā uitā xp̄i. Rursus sicut oīs dies habet mane: meridiē: & uesperā: sic & oīs status populi dei in hac uita decurrit. Nam in eterna uita erit semper meridiēs abiq; nocte. Tēpus ergo plēitudinis gentiū sub xp̄o iesu debuit ante cōuersionem populi iudaici hēre mane & meridiē & uesperā. Sicut & ille populus etiā sub lege Moȳsi. Et hoc iam uidemus quasi in facto cōpletū: & a Ioanne i Apoc. descriptū. Nā eius mane cōmixtū teatibus ido-

latie fuit ab initio usq; ad Constantinum. Eius uero merities fuit in scara doctrina & contēplatiōe & uita doctoz & anachoritz. Declinatio uero huius solis fuit in qnto tpe: cuius uespam & iā quasi noctem in fecibus huius qnti cū nimis doloribus expimur: & cū Babylon meretrix & bestia portans eam fuerit in suo summo: & miror si iam nō est: & forte summū eius trāsiuit i turbibus mortis filii qui p̄cessit: tūc dī nox eius tenebrosissima: de qua dictū ē in ps. Posui tenebras & facta ē nox: i ipsa p̄transibūt oēs bestie silue. Ipse sunt bestie sexta die formate: post has iformatus ē homo ad imaginē dei: q̄ post has cōuertetur israel cū reliqs gētium: & apparebit xp̄iformis uita imago iesu i euāgelica regula reformata. Ex p̄dictis aut patet quare sexta & septima uisio describūt princip̄ solū finalē statū ecclesie. Fit. n. hoc ad plenius designandū q̄ in sexto & septimo statu debet fieri solēnis finis priorum tpoz: & quoddam sanctū & nouū seculū itro duci. Et nota q̄ qn̄ dī q̄ status sextus est perfectissimus respectu pōz: nō intelligit respectu xp̄i & uirginis & iue societatis i sanctis apl̄is: sed quo ad inicia cōuersionis gentiliū i multitudine ip̄esta: licet ubiq; oīs cōmendatio statū debeat sane intelligi: q̄ i quolibet ē aliquid p̄rogative sp̄alis in quo pōt ceteris anferri. Circa qntū. Lunde possit litteralr trahi p̄ncipalis intelligētia septē statū predictoz in uisionibus Apoca. debet scire: q̄ licet multum sit obscurz i sex uisionibus qd̄ cuilibet statū debeat applicari: maxie q̄ nihil sic dī l̄ra r̄ de uno statu: qn̄ multice ad aliud possit referri: tñ ex duobus uel tribus insimul cōpati pōt intellectu illuminato & fide li dare mōstrari q̄. vii. status predictos intēdit loanes describere: & sextū statū & septimū sic solēnes pre aliis demōstrare. Ad qd̄ intelligendū debes scire q̄ q̄libet uisio hēt quoddā radicale se hēns: ad septem status sequentes: sicut radix ad ramos: & sicut fons ad riuos ipsos continens triformiter: cā r̄: exēplariter: & collectiue. Hoc aut nō fit dare in sexta & septima uisione huius libri: agit de p̄mordiali ac medio & finali statu ecclesie: xp̄s aut put in principio & fine Apoca. dī: est alpha & o p̄ncipiū & finis: p̄ que tanq̄ p̄ extrema subintelligit q̄ ipse ē mediū & mediator. Et ideo decuit q̄ i his uisionibus p̄mitteret xp̄s tanq̄ radicale & fontale p̄ncipiū totius eccl̄ie & oīum statū eius: ac dein i medio p̄cessu statū iſulgeret eius mediato: & i fine q̄ ipse eēt omniū cōsumatio & finis. Et ideo sic uisiones ut p̄limū ordinant: q̄ p̄ma ps̄ eaz ē tanq̄ fons & radix. Secūda uero quasi stipes qnq; nodoz: seu quasi cōductus ex fonte deductus hēns qnq; respiracula. Tertia uero est quasi ramoz diffusio cū foliis & fructibus suis: seu quasi emissio aque ex cōductu in magnū lacū: ex quo tota ciuitas dei potat & irrigatur. Quinq; enī status ecclesie describunt hic quasi per modū strichi stipitis uel cōductus. Sextus uero status describit quasi geta fructu p̄ esum fructū: & poculū aquaz: sicq; cū septētio statū refulget

ibi admirabilr mysteriū trinitatis. Quia uero xp̄s ē cā efficiēs & exēplaris: & etiā contētua omniū statū: ideo radix uisionū p̄ponit sub hoc trino respectu. Transeo aut q̄ illū textū nūc exponere non uacat: tñ claret intelligēti quē xp̄s introducit. In sexta uero & i septima uisione nō p̄mittit sic plene talis radix: primo q̄ in qnq; uisionibus p̄cedētibz satis patebat xp̄m eē radicem: Secūdo q̄ illa que cōtinētur in illis duabus uisionibus in iudiciis & b̄nficiis sunt tāte altitudis: q̄ nō potuit dubitari illoz xp̄m esse radicē & cām. Tertio l̄ra r̄ pōt dici q̄ ut ḡda finis solēnis p̄teritorz: & quoddā solēnis initiū noui seculi mōstrat esse in sexto statu: & plenius in septimo. Idcirco sexta & septima uisio nō agūt de qnq; t̄pibus p̄oribus: nisi solū cōmemoratiue & cōsumatiue ad distinctionē sexti & septimi status plenius de clarandā. Et idcirco non oportuit talē radicē pōi: que ut dictū ē oēs status cōprehēsiue cōtinēt. Accedētes ergo ad p̄ncipale p̄positū dicimus q̄ i intelligentia litteralis istoz statū p̄batur & trahitur ex duobus uel tribus insimul cōpatis. Trahitur enim primo ex p̄ncipalibus duabus t̄pibus uisionum. sex radicali & ex finali: & ex ordine quinque priorū mēbroz ad sextū & septimū tanq̄ ad finem suū. Secūdo trahit ex doctrina noui testamenti ad Apoca. cōpata: sicut & litteralis intelligētia prophetaz ueteris testamēti in pte trahit ex libris legalibus et historiis. Tertio trahit ex p̄p̄hiis finaliū t̄pum in ueteris testamēti sentētiis scriptis. Quod aut ex primo trahat breuiter sic declaro. Radix uero uisionū illaz apte demonstrat q̄ inchoat a xp̄o incarnato passo & resuscitato. Vltimū uero mēbrū ipsaz & ultima uisio libri Apoca. apte demonstrat q̄ ip̄az finis simplr est uita eterna in fine seculi reuelāda: secūdū qd̄ aut eius p̄fecta p̄ticipatō in uita ista paulo an̄ finē seculi degustanda. Sextū uero mēbrū ipsaz uisionū in sexta uisione libri Apoca. declarat: q̄ in sexto tpe ecclesie est reuelāda singularis p̄fectio uite & sapie xp̄i: & q̄ uetustas p̄oris tēporis ē sic uniuersaliter repellēda: ut uideat quoddam nouū seculū seu noua ecclesia tūc formari: uentibus iā deiectis. Sicut in xp̄i p̄mo aduētū formata ē noua ecclesia: ueteri synagoga reiecta. Et hinc ē q̄ in his uisionibus p̄ntat̄ triplex xp̄i aduentus.

Primus in carne mundū redimēs & ecclesiā fundans. Secūdus in spiritu euāgelice uite reformāf & p̄ficiēs ecclesiam p̄mitus iā fedatā. Tertius ad iudiciū glorificans electos cunctaq; cōsumans. Licet alius secūdus aduētus sit in toto decursu eccl̄ie: & etiā in gl̄ificatione sanctorz: q̄ in omni statu spiritus xp̄i p̄ficiēs omnes sanctos. Nihilominus recte & congrue per quandam anthonomasiā appropriatur tempore sexto: q̄ in eo singulariter uidentur iesus uenire ad suam uitam in sancto spiritu in sua ecclesia renouanda: & seip̄m uideat̄ quasi in electis formare per similitudinē uite sue. Rursus quicq; mēbra sic distincte & intercalatiter erunt inter radicem uisionū & inter septimū membrum q̄ ex hoc

ipso apte insinuat pro ipsa designari quinque solēnia tempora cū suis solennibus statibus & opibus de diuinitate percurrētibz ab initio ecclesie usq; ad sextum statū. Que autē essent ista tpa uel opera: aut in quo pūcto inchoarent & finirent non potuit a nobis cōiter sciri uel inuestigari nisi per reale & manifestū aduentū ipsorū: ac preclarā & solēnem imitationē status sexti: aut per reuelationē spālem dei. Et iō sicut solēnis imitatio noui testamēti facta in sexta mūdi etate cū p̄cursione quinque etatū elucidat intelligentiā p̄phaz: quo ad primū xp̄i aduentū: & quo ad tpa ipm̄ precurrentia: sic solēnis nūciatio sexti status cū p̄cursione. v. priorū: elucidat intelligentiam libri Apoca. & ceterorū librorū p̄phalū: quo ad secundū xp̄i aduentū: & quo ad tpa p̄currētia tam primū q̄ secundū aduentū: pp̄ quod in ipso sexto tpe erit iōi sapie xp̄iane septupl̄ lucēs sicut lux septem diez. Quod autē ex secūdo. s. ex his que scripta sunt in euageliis & epistolis cū collatione quorundam in Apoca. scriptorū trahat̄ l̄ralis intelligentiā p̄dictaz: sic declaro. Nā in ap̄tione sexti signaculi dicunt̄. xii. tribus israel signate: & tūc innumerabilis populus uniuersi orbis adducendus ad xp̄m Ro. aut. xi. dicit ap̄stolus q̄ cecitas ex p̄te p̄durat̄ i isrl̄: donec plenitudo gentiū intraret: & tūc oīs israel saluus fiet. Ergo ex utriusq; collectōe habet̄ q̄ i statu sexto ecclesie debet plenitudo gentiū intrasse: quia tūc i sexto signaculo dicūt̄ signati tribus isrl̄: & oīs isrl̄ cōuerti ad xp̄m. Itē Paulus ibidē dicit: q̄ si delictū iudeorū delicta sunt. mūdi: & diminutio eorum sunt diuitie gentiū: q̄to magis plenitudo eorū. Ergo secundū ap̄l̄ m̄: si caus̄ iudeorū in primo christi aduentū uenit per accēs ad diuinitas collisionis & fidei gentiū: multo magis cōfert ad hoc ipm̄ plena cōuersio iudeorū circa finē mūdi fiēda. Et sic patet q̄ ex utriusq; collatione: hētur q̄ i sexto tpe ecclesie debet plenitudo gentiū cū toto israele plēnius cōuerti ad xp̄m: q̄ fuit in primo tpe casus iudeorū a xp̄o. Itē sub sexto angelo tuba canēte scribit̄ descende angelus hēns faciē solis: & i manu librū ap̄tū qui. s. liber erat prius uisus septē signaculis clausus & clamauit q̄ in tempore septimi angeli tuba canēte cōsumabit̄ consilium dei per p̄phetas suos euāgelizatū: datoq; libro loāni. i. contēplatiuo & euāgelico statui per loannem designato dixit sibi: op̄portet te itez̄ prophetizare populis & gentibus & linguis & regibus multis: subditq; de ciuitate sancta calcanda mensibus. xlii. Et de duobus testibus eodē tpe p̄phetaturis & p̄digia magna facturis: & tandē resurrectionem & occisionem ipsorū: & p̄ter septē milia hominū tūc a deo occisa: reliq; i timorē sunt missi: & dederūt gloriam deo. i. ad xp̄m sunt conuerti. Christus autē Math. xvii. dicit q̄ Helias uertur̄ esse & restituet̄ oīa. Iuxta quod Malach. ultio dī. Ecce ego mittā uobis Heliam prophetam anq̄ ueniat dies dñi magnus & horribilis: & conuertet corda patrū ad filios: & corda filiorū ad patres. Ergo ex istorū mutua collatione hētur q̄ in sexto tē-

portē ecclesie debet liber xp̄iane sapie plēnius ap̄ri & comedi: & uniuersis gentibus itez̄ p̄dicari. Et t̄ q̄ Helias cū altero cōteste tibi confodio sit tūc uenturus ad conuertendū corda iudeorū ad fidē & intelligentiā sanctorū p̄m̄ & p̄phaz: & ut iesus asserit uertur̄ esse ad restituēda oīa: sicq; cū suo conteste occidetur a bestia que ascendit de abyssō: put̄ dicit loānes ibidē. Quomodo autē tertio ex p̄phis p̄bent̄ p̄dicta scias q̄ ex ipis p̄batur: q̄ maior ps̄ israelis erat excidēda in primo xp̄i aduentū: & totus orbis gentium tunc conuertendus ad christum: & q̄ post quandam plenitudinem t̄pis debet itez̄ p̄cellenter conuerti: & cum toto israele in christo iocundari. Ex quo habetur q̄ mundus primo conuersus debuit fere totus a xp̄o conuerti ante generalē conuersionem iudeorū: quod iam multū uidemus esse completum. Quomodo autē hoc ex prophetis probetur huius libri cursus huic operi interl̄ere non permittit: quia tractatum prolixiorē exigit. Sed nunc supponatur quia forte de hoc faciemus specialem tractatum: tamen spiritus in hoc euidenter satis illud manifestat̄ percurrenti textum p̄phetarum cum lumine ipsius iesu. Ex p̄dictis patet q̄ principalis intelligentia sexti & septimi membri uisionū Apoca. fortius probatur: & probari potest: q̄ intelligentia intermediorum inter ipsum & sextū: seu inter radicem & sextum membrum: & ita clara intelligentia ipsorum dependet ab intelligentia sexti. Sicut & ratio eorū que sunt ad finem depēdet a fine. Vnde autē probentur septem membra ipsarum uisionum principaliter referri ad eosdem septē status ecclesie facile est aduertere: tam ex hoc q̄ septimum membrum cuiuslibet eorum principaliter & clare refertur ad eundem sextum statum ecclesie: & ultimū mēbrum ad ultimū statum: q̄ ex hoc q̄ initū ipsarum uisionum aperte inchoat a primo christi aduentū & ab initio ecclesie primitiue: q̄ ex hoc q̄ in membris intermediis ponitur secundum tertium quartum: aut aliud a parte designans successiuum ordinem inter ipsa: sicut in uisione de muliere amicta sole. Item multum patet ex hoc q̄ si omnia priora mēbra uisionum ad inuicem confertas: & similiter omnia secunda: & sic de aliis. Aperte uidebis omnia prima ad idem primū referri cōcorditer: & similiter omnia secunda ad idem secundū: & sic de aliis. Et hoc iterum uerum est q̄ prima intelligentia eiusdē primi multum clarificatur ex mutua collatione omnium priorum. Et idem est de omnibus aliis mēbris. Vnde etiā probetur ibi t̄m̄ esse septem uisiones principales: facile colligitur ex p̄dictis: quia quelibet quinque priorum sic decurrit ab initio ecclesie per medium usque ad finem: q̄ ex hoc quelibet aperte se exhibet ut unam totalē. Sexta uero sic p̄ncipaliter insistit ad monstrandū dānationē babilōis: & ea que post eius dānationē usq; ad finē mūdi sequunt̄ q̄ apte declarat se eē unā uisionē totalē. De septima uero quocūq; eā scipias satis patet. Si q̄s t̄m̄ uisionē ligatōū sathāe usq; ad eius

soluone & danatione ponat p una uisione totali: ita q ipa sit septia: & alia ultima sit octaua n curo re sistere: q secudu diuerfos respectus est ibi assignari septima & octaua: iuxta quod alibi dr bestia fuisse de septia: & nihilominus ee. viii. **Quantu** autē ad. vi. scias q predci status scdm spacia tporē non equat: imo qntus durauit p quingētos annos: sumēdo eius initiū a tranflatōe impiū romani a greis in Carolū magnū scā ut dr octuagesimo pmo āno xpi. Sumendo uero eius ininū a pre Pipio: ad dunt fere. lxx. anni. **Quattuor** at primi status in sumpti durauerūt minus octingētis ānis: inē quos secūdu status martyꝝ longe plus durauit q status apl'og. **Quartus** ē status prout eius initiū sumit a tpe iustiniāni durauit circa centum ānos. Si uero sumatur ab antonio magno multū fuisset longus status: sed post cētū annos pdcōs a iustiniāno saraceni oēs illas partes destruxerūt: acceperūt egyptum & hierusalē & affricā. Et circa annos dñi septingentesimo uigelimo ceperūt hispaniam & depopulauerunt sardiniam: & fuit ista fera bestia pessima: que a quarto tempore ecclesie usq; ad nostra tempora plurimam stragem dedit. Ratio autem diuersitatis horum temporū licet sit i' secreto dei qui ista distinxit secundum influentias diuersas gratiarum: & preciositatem temporum nō anoz: tñ possumus ad hoc cōgruetiā assignare. Dif fusio. n. fidei p ap'os i orbē uniuersū debuit ee ue lox instar lucis solaris: & istar fulguris i uniuersa subito discurrens. Hoc enim maxime fuit in gloriā christi & lucis sue: unde in apparitione primi signaculi dicitur exisse uincens ut uinceret. Martyria uero martyres configurantia christo passo & testimonium dantia christo & eius fidei & posteris reliquētia uirtutis exemplum debuerunt esse multa & diuturna. Primo propter maiorem gloriā christi: & propter maiorem confirmationem fidei. Secundo propter maiorem coronam maioremq; societatem illius triumphalis militie: unde & a prima persecutione neronis usq; ad persecutionem iuliani apostate qui mortis filius uisus est idolatriam renouare fuerunt circiter trecenti anni: & a passione xpi usq; ad pacem christianis datam sub constantino quasi totidem anni: qui numerus bene congruit statui martyrum pro fide trinitatis recipientium centenarium fructum martyrii. Stupor autē fuit ueritatis xpi in electis suis quarto tempore paruo secundū modum apparente respiraculo durauerunt in tanta perfectione fidei & uirtutis. De tertio uero & quarto statu patet: q doctrina doctorum & uita contemplatiuorum debuit habere suam durationem perquam in utroq; ostenderetur plena dantia luminis & uigor uirtutis: licet ioachim dicat q status anchoritarum proficiendo decreuit: unde dicit q paruum durauit propter malitiam illarum regionum: in quibus uisus est floruisse ad horam. Incepit enim ut dictum est a iustiniāno secundum ipsum tamen accipiēdo ab antonio & paulo & hylarione dñus

durauit. Alias autem fragilitas humane carnis non patitur tantum statum diu in altitudinem perdurare. Quintus uero status pluribus ex causis debuit esse longus. Prima est quia eius condescensio nostre infirmitati proportionabilis potuit in multitudine perdurare. Secunda quia in ipso debuit terminari tempus plenitudinis gentium: prout distinguit a tempore cōuersionis iudeorum inter que debuit esse grandis euacuatio ueterum carnalitatū ex uniti remissione nascentiū: & hoc p grāde iudiciū punitiū. Ut autē hoc iudiciū appeat iustius & marianus debuit diu tolerari ipius infirmitas: & per diuersos status religionū eius citari iniquitas: un in isto quito floruerunt monachi nigri: orti sunt monachi albi tanq duplex missio nūciorum pro fructu uince ihu ad platos tāq cultores euāgelice uince: post quos misit ad eos dñs pater filiū suū. i. euāgelicū statū in similitudinē filiū uiuētis qui uenit in hinc quinti status ad intemandū sextum: quē cultores extra uineā ut isra patebit eiecerūt: & impie occiderunt pp quod malos male perdet: & uineam suā locabit aliis agricolis. Ipsi sunt enī illa meretrix condemnāda in sexto statu post cuius excessum noua spōla cū magno alfa coniūgit agno. Tertia ratio quare debuit plix durare est: q post tot certamina in p̄mis quattuor statibus habita decuit dari ecclesie longam pacem: ut oñderetur grā copiosa. Nā propter horredas hereses que in ecclesia pullularūt a tēpore constantini usq; ad tēpus saracenoꝝ inundauerūt: digna fuit ecclesia tunc tēporis non defendi. Vnde & bestia saracenicā & p̄us etiā arriana maxime in quattuor pessimis gētibus in quibus tunc inualuit: grecis: gotis: uandalis: longobardis tantū deuaustauit ecclesiam: q Greg. magnus circa finem quinti temporis fere credit extremum iudicium adesse. Sicut patet in ome. super illud. Erūt signa in sole &c. & sic debuisset esse exigente iustitia q & hoc ipsum aperte demōstrat ap̄tio qnti signaculi ubi facti itroducitur dñm ad iusticiam puocare. Sed ex mia taudiu est supportata imperfectio quinti status pro complendo numerū electorum & propter alias rōnes quamplures quas propter prolixitatem omitto. De sexto uero statu uidetur ioachi uelle dicere i aliquibus locis q parum duret qsi. n. sexto & septimo non uidetur dare nisi duos tercenarios ānorū. Nam xlii. generatiōes ipse distinguit artificiosē & prudenter sicut uir illuminatus et sanctus & ad intellectū sexti tpris ecclesie spālissime illustratus: sed uario mō. Sicut in dcis fuit. & maxie libro q̄rto de cōcordia in fine & i p̄ncipio expōnis sup Apoc. ipse accipit sextum & septimū sigillum: & maxime septimū. Quicquid sit de hoc non est dubitādum ecclesiam a damnatione babilonis: idest ecclesie carnalis usq; ad finem seculi habere tantum temporis spacium: q totus orbis & totus israhel conuertatur ad christum: & q illud tēpus crescat a mane per gradus cōgruos usq; ad meridiem: deide p

gradus congruos decreseat ad tantā uesperā & non
 em iniquitatis: quod uix iueniat fides in terra: & quod per
 abundantiam malitie christus quasi compellatur ad iudici-
 um uenire. Absit enim quod tertius status principalis se-
 culi qui est sextus noui testamenti appropate gerēs
 imaginē spiritus sancti sit momentaneus: aut tanto
 operi iproportionabiliter breuiatus. Quod autē sic de-
 beat descendere ille status primo patet ratione. Ridicu-
 lum est enim dicere quod summā perfectionē ecclesie quę erit
 in cōuersione iudeorū & totius orbis post mortem
 antixpi magni: deus nolit durare nisi per .xxx. & .l.
 dies uel menses: ut aliquid fabularetur: & quod tūc simul cū
 tēpestatibus antixpi facta post ita plena cōuersione
 & nulla subsecuta generali ruina culpe: deus uelit
 iterū subito tēpestatem generare: seu generalē iudi-
 cium inducere: & statū quod in summa perfectione de nouo
 formauerat nihil uelit durare: & debitū cursum &
 occasum hēre. Vnde prout septimus status sumit in
 hac uita: in fine debet malis pessimis abundare: quod
 apte ostendit christus Luce. xviii. d. Cū uenerit filius hominis
 putas iuenient. si. super terrā? Certe si ueniret ad iudi-
 cium imediate post cōuersionē iudeorū & orbis ter-
 re post mortē antixpi: nunquā tantā fidē in terra quā
 tūc iueniret: & ita tūc dies dñi ad iudiciū non ueni-
 ret tanquā fur: nec sic diluuii dies: quod oēs essent parati.

Secūdo cōtradicit iesus Mathei. xxiii. quod sicut fu-
 it in diebus Noe ante diluuiū erant comedētes &
 bibētes & nubētes &c. & nō cognouerūt. i. nō cre-
 dederūt. donec uēit diluuiū. Ita erit aduētus filii ho-
 minis. Et paulo ante dicit quod surgēt pseudo christi &
 pseudo prophete facturi tribulationē maximā: & lu-
 minaria obscurabunt: & tūc uidebūt filium hominis ue-
 nientē in nubibus celi. Vnde finis status septimi &
 finis quinti: & finis quinte etatis mūdi. s. finis synago-
 ge assilant sibi. Sed quod semper corruptio melioris est
 peior: ideo peior est malitia finis carnalē ecclesie in quo
 statu quod malitia synagoge: non quod in opere: quod ni-
 hil potest esse peius quam christum personam occidere: sed mul-
 to peius ingratitude & in tantorū bonorū corrup-
 tione: quod maior est gratia ecclesie quam synagoge. Et quod
 futura perfectio ecclesie cōtēplatiue erit omnium sum-
 ma: ideo eius corruptio erit omnium pessima in tan-
 tū quod ex hoc sequitur uniuersalis mūdi ruina. Sed quod
 oisipotēs & optimus iesus semper de maiori malo in
 uniuersalibus statibus elicit maius bonum. Idcirco
 de illo malo elicit summū bonū. s. beatitudinem
 cōpletā omnium. Sic & de malo meretricis babiloni-
 ce elicit reformationē perfectionis uite: & statū opti-
 mū ecclesie cōtēplatiue qui erit optimus de hac
 uita. Et sicut de malo synagoge elicit primā refor-
 mationē gentilis ecclesie. Vnde & in his tribus tē-
 poribus dicit iesus singulis iudicare. In primo synago-
 gam. In secūdo meretricē babilonicā. In tertio to-
 tā mūdi machinā: de ultimo est patens. De primo
 dicit Math. iii. a Ioanne baptista. Iam securis ad radicē
 arboris posita est. Et paulo post. Cuius uētilabrum in
 manu eius. Et Luce. iii. s. i. Vbi Ioannes ostēdit quod
 deus debeat iudicare synagogā. De secūdo uero dicit

in tota sexta uisione. xviii. ca. ubi agit de iudicio me-
 retricis magne. Quantū ad septimū sciendū quod
 predictis statibus adaptantur opera septē dierū forma-
 tionis mūdi. Nam in primo statu ecclesie ortus est ihs
 lux mūdi: eiusque fides illuxit orbi: diuisitque lucem si-
 dei a tenebris perfidie: & maxie synagoge. In secū-
 do uero statu martyre factū est in celo. i. in celesti eccle-
 sia firmatū patientie & cōstantie martyre. per quod de-
 sideria uite supne diuisa sunt a desideris huius uite
 quasi superiores ab inferioribus. In tertio uero sta-
 tu doctorū & pontificū sequestrate sunt aque nationū
 idolatrantium a terra fidelium tpe Cōstantini: & appa-
 ruit arida exclusa tēpestate martyrorū: & protulit eccle-
 sia herbā uirentē simplicium: & ligna pomifera do-
 ctorū fructuum eminentium spiritualis doctrine. In
 quarto uero fulserunt anachorite in celo. i. in uita celesti
 quasi luminaria celi ecclesie: quorū patres fuerunt sicut
 sol: multitudo uero sicut stelle in locis suis solitarie
 fixe: quodam uero actiui inferiores fuerunt sicut luna.

In quinto uero tpe quo ad eius principium fuerunt
 spirituales monachi uelut aues uolantes: clerici uero
 commixti gentibus fuerunt quasi pisces in aquis. In
 hac autē die dictū est. Crescite & multiplicamini. Nun-
 quā enim in preteritis temporibus sic monachi uel ecclesie in
 tali uita que cōueniret personis ordinate uiuentibus
 tantū creuerunt: quantum in quinto tpe: quod non tantum clericorū
 & monachorū uerū etiā ecclesiarū & monasteriorum
 nō est facile numerū iuenire. Vnde quibus uita mona-
 chorū quarti tēporis fuerit dātor: nō tantum fecundior:
 nec sic hēns sensum uiuū & tenerum pietatis. Aues
 enim & pisces pabundat in sensu luminibus celi: hac
 tantum incipiunt misteria prauitatis exsufflante: quod hac die
 creata sunt mūda piter & imunda. Sunt. n. pisces &
 aues mūdi & imundi: & in fine huius quinti imun-
 dicia super imundiciā inuadunt. In sexta autē die si-
 cut in sexto tpe primo creata sunt irrationabilia. s. iumen-
 ta: & reptilia: & bestie: quod in fine quinti & in principio
 sexti inuaduerunt iumenta carnalium: & reptilia auarorū
 & bestie superbiorū: & tūc simul cū hoc creatus est hō
 ad imaginē dei cū muliere ex ipso formata. Quia or-
 do euangelicus tanquā hō rationalis ad dei imaginem fa-
 ctus in hoc sexto tempore creatus est: & ipsi iesu su-
 biciet omnē terrā: preerit enim oibus primo for-
 matis: & distinguetur in collegio prelatorū & sub-
 ditorum quasi in uxorem & uirum. Dies uero sep-
 timus erit benedictus beatificatus: & liber ab omni
 opere & labore seruilis: & fruēs pacē quę exuperat omnē
 sensum. Secūdo isti status assilant septē mundi
 etatibus: sicut enim in prima creatus est orbis: & gene-
 ratio Cayn occiso Abel segregata est a generatione fili-
 orum dei: & a generatione Seth: sic in primo statu for-
 mata est ecclesia: & a filiis christi iesu homicida syna-
 goga est per apostolos sepata. Et sicut in principio secunde
 etatis fabricata est archa per Noe iussu dei: in qua semen
 electum a diluuiō saluaretur. Leuataque archa in al-
 tum super montes requieuit altissimos diluuiō ex-
 siccato. Sic in secundo statu per robur saceratorum
 martyre in eorū fide ecclesia est saluata a diluuiō pa-

ganor: & p diluuiū sanguinis martyꝝ tūc effusi e-
 leuata est fides & ecclia sup uerticē regū & imperii
 romanor: idolatrie diluuiū exsiccatō. Secundo
 ē tertia etate submersis sodomitis i mari mortuo:
 egyptiis in mari rubro: data ē lex populo & chore:
 Dathā & Abyron: ceterosq; scismaticos de filiis isra-
 el absorbuit ira dei. Sic in tertio statu luxuria & ido-
 latria gentiū p mortē xp̄iq; sanguinē submersa. Da-
 ta ē lex in cōsiliis p̄m eccl̄iasticor: decretor: & re-
 gulariū statutor: populo xp̄i: & sup scismaticos he-
 reticos p̄ imos tūc efferbuit ira dei. & multa sunt si-
 milia hic inde. Sicut & in quarta etate Dauid de
 iectis syriis & philisteis: ceterisq; hostibus & edifi-
 cata hierl̄m diuinū cultū p psalmodie iubilū aplia-
 uit. Sic & i quarto statu eccl̄ie a Iustiano impato-
 re extirpati sunt heretici ariani de grecia: africa &
 de Italia: & paulo post de hispania: & per magnū
 Gregoriū q; fuit quasi alter Dauid quē deus reppit
 uig: secundū cor suū: apliatus est cultus dei in sede
 Petri: ordinauitq; eccl̄iasticū officiū: & tantū solen-
 nius q̄ an fuerat ordinatū. Sicut etiā in q̄nta eta-
 te destructa iudea & hierl̄m p chaldeos: & p̄s. x.
 tribubus p assynos restitutus populus iuda i terrā
 suā: nec ex tūc pullulauit in eis spina idolatrie sicut
 ante. Sic destructis orientalis eccl̄iis p sarracēos:
 & latina eccl̄ia fere uastata p eos: & ē t̄ p longobar-
 dos p̄s paganos: & factos postmodū arianos: re-
 stitutus ē latinus populus p Carolū: nec ex tūc ido-
 la p̄or: hereticor: tantū inuaduerūt i eis: quīs sicut
 tūc circa finē fuit ceca heresis māicheor: & ualden-
 siū. Sicut i secūda etate reiecto carnali iudaismo
 & uetustate p̄oris seculi uenit nouus hō xp̄s ihs cū
 noua uita: lege & cruce: Sic i sexto statu apparuit no-
 uus hō Franciscus cū euāgelico statu q̄nq; plagis a
 xp̄o iesu crucifixus & cōfiguratus in carne: cuius ui-
 ta & regula sicut & xp̄i p̄sona tūc fuit nō dubiū cru-
 cifixa & sepulta. Sed & sigillis impior: sub lapide
 clausa ē: ne a morte resurgat multis custodiis depu-
 tatis: cuius clarā resurrectionē & ascensionē sublimē
 & nouā spūs sancti pentecosten cū multo gaudio
 expectamus. Et sicut septima etas a sabbato ge-
 nis dñi in sepulchro iniciata ē: cōtinēs q̄tē & pacē
 aiagē defunctor: Sic & septimo statu plene cōple-
 bit: quod nūc in multis sanctis p̄sonis mundo se-
 pulchris & mortuis cernimus esse cōpletū: ut de illis
 dicat Ioh̄s: scribe. Beati mortui q; in dño moriunt:
 amodo iā dicit spūs ut requiescat a laboribus suis.
 Sic certe & hodie uero Iohanni speculari p̄dicta dici-
 tur q; attēdat & scribat q̄ta pace fruunt ad sil̄itudi-
 nē status septimi aliq; aie mortue mōdo: que quasi
 cōtinue in extatico sp̄itu req̄sūt. Tertio scien-
 dū q; hū septē status cōformant septē preliis & tē-
 poribus sub lege seu sub israhelico populo consu-
 matis. Vnde & Iochin sanctus abbas secundū illa
 prelia septem signacula libri ueteris testamenti assi-
 gnauit: in quibus signabant septē prelia septē sp̄ualiū
 statū p̄dictor: in xp̄i eccl̄ia consumāda. Et se-
 cundū eundē i primo signaculo fuit p̄secutio egypt

tiog: in secūdo chananeog: in tertio syriog: i quat-
 to assynog: in q̄nto chaldeog: in sexto percussa Ba-
 bylone a medis fuit itēz p̄hū assyniorū a sancta
 Iudith deuictū: & i tpe septio hester bellū Aman q;
 populū debellare uoluit iudeorū. His autē septē si-
 gnaculis in labore cōpletis secutū est septimū: in
 quo regescit a scriptura laborū reedificatio tēplo
 sub Esdra & Neemia. Nihilominus in fine huius
 septimi fuit antiochus impius templū cōtaminas:
 cui restiterūt strenui machabei. Post hoc autē appa-
 ruit iesus in carne. Igitur primo bello quod fuit ab
 egyptiis corruet conflictus iudeorum cum xp̄o &
 apostolis. Secundo factō a chananeis corruet
 conflictus paganorū contra martyres. Tertio a
 tempore Dauid usq; ad Heliam & Heliſeum factō
 a syriis & philisteis: & a scismate decem tribuum cō-
 tra regnum iuda: correspondet conflictus multarū
 gentium arianarū. Quarto uero factō ab assyri-
 is captiuiantibus decem tribus: & fere deuomentibus
 regnū iuda: correspondet uastatio sarracēorū
 de qua dictum est supra. Quinto uero factō a
 chaldeis seu babilonicis: correspondet conflictus
 sp̄itualū xp̄ianorum quinti tēporis: quem a car-
 nalibus & quasi a babilonicis patiunt: maxime cir-
 ca finē quinti: sub quo per meretricium babilonis
 spūs tenetur oīo captiuus. Sexto uero corruet
 noua percussio babilonis: quā de nouo plene fieri
 expectamus: ubi & sil̄ia Iudith & Hester: agnus ie-
 sus bellorum triumphator demonstrabitur electis.

Septimo uero factō ab antiochio correspondet cō-
 flictus futurus a nouissimo Gog in fine septimi.
 Nec dubiū q; cōtra ip̄m preparabit iesus strenuos
 machabeos: post quor: mortē ad iudiciū uēiet tri-
 umphator iesus oīa discussurus. Septē etiā status
 p̄dicti septem sacramentis cōformant. Nam pri-
 mus status fundatōis ap̄log: conformat baptisma-
 tis regenerationi. Secundus uero militie martyꝝ
 conformatur confirmationi: per quam xp̄iani p̄e-
 ponuntur in statu pugilum. Tertius uero docto-
 rum assil̄at sacerdotali ordini: qui secundū Diony-
 sium est illuminatiuus. Resectio uero eucharistie
 deuotioni anachoritag. Penitētia uero multum
 congruit & expedit iniquitatibus quinti status.

Matrimonium uero nuptias xp̄i & eccl̄ie i sexto
 fiendas optime prefigurat. Vnde & in sexta uisiōe
 dicitur. Gaudeamus & exultemus q̄ uenerūt nup-
 tie agni: & uxor eius prepauit se. Uisio autē ex-
 treme cōgruit suauitati & paci status ultimi: in quo
 uenificabit illud de filio regali: heri hora .vii. reliq;
 etiā febris. Ex p̄dictis patet: factū q̄r p̄ intelligen-
 tiā libri Apoca. elucidat obscuritas ueteris scripture
 & manifestat distinctio .vii. statū eccl̄ie: quasi septē-
 plicis xp̄i plis. Illā scripturā elucidat p̄mo p concor-
 diā. Si. n. septenarios i scripturis p̄ditos coaptes ad
 septenarios Apoc. innumera mysteria tibi clarescēt: ut
 uerbi gratia: quare lex post sex ānos laboris uoluit
 super terrā sabbatizare āno .vii. aut post septē septe-
 nas annor: statuit annū iubileū: annū remissionis

aut post septē hebdomadas a pasca legē dari: & pē
 thecostes cori: aut septē lucernas luceri in candelabro:
 aut mariā leprosam septē diebus stare extra castra:
 & capillos Sampsonis distingui in septē crinis:
 aut Iob hēre septē filios: & septē milia ouiu: aut q̄
 sapiā septē colūnas dicit excidisse. Et Esaias septem
 mulieres unū aphēdisse uix dominum ihm xpm
 & sic de aliis septenariis scripturaz. Secūdo mul
 tū elucidat scripturā distinguēdo tres fines seu tres
 xpi aduētus in pphets idistincte iuolutos. Sicut enī
 uiro distāti a magno mōte duas magnas ualles seu
 planicies inter se cōtinēte: ac p cōsequēs ex hoc ter
 no uidet mōs ille: nō ut trinus sed tm ut unus mōs
 nullis uallibus distinctus. Ex quo uero uir iste stat su
 per primū mōtē: uidet primā uallē & duos mōtes
 uallē illā cōcludētes: ex quo stat in mōte secūdo: si
 cut i medio uidet duas ualles cū montiū ipsam in
 cludentiū tmitate. Sic iudei qui fuerūt primi ante
 xpi aduentū quasi an primū mōtē nō distixerunt
 inter primū & postremū: sed sumpserunt totū pro
 uno: semel tm expectātes messiā: xpiani uero statū
 ecclesie sextū pēures distinguūt qdē iter primū & ul
 timū tanq̄ iā poiti sup primū: & tanq̄ uidētes me
 diū cōuersionis spanū gentiū: quod inter primū &
 ultimū cōtinēt. Cōiter tm nō distinguūt iter illū qui
 est in extremo iudicio: & iter illū q̄ erat in statu sex
 to: qn̄ secūdu ap̄ m xps illustratione sui aduētus i
 terficiet anti xpm. Qui aut statuent in sexto tpe ec
 clesie uel in spū uidet & distinguūt ipm a primo &
 postremo: uidetq; hāc distictionē in libris pphicis:
 & in his que a xpo & ap̄ is dicta sunt de finali xpi
 aduentu: & de finali statu mūdi artificiosē cōtineri.
 Tūc enī uidet q̄ licet opa priorz qnq; etatū con
 cordent cū qnq; p̄mis ecclesie statibus: & septē pre
 lia seu signacula sub lege cōpleta cōcordēt cū septē
 ecclesie statibus. Nihilominus mutatio uetēz insti
 tutio nouoz facta in quolibet p̄dictoz p̄ncipaliter
 dirigit significandū mutationē & renouationē fa
 ctam uel fiendā in tertio xpi aduētū p̄fecto. i. in p̄
 mo statu ecclesie & i sexto & i extremo iudicio. Vn
 de & spūs p̄phicus ueteris testamēti ad hos tres p̄n
 cipaliter currit: nec mirz q̄ p̄ncipalis intētio eoz de
 xpo & circa xpm fuit pphare eius aduentū in carnē
 passibilē & redēptionē n̄ram per eius mortem fiendā:
 ac deīde post cōuersionē plenitudis gentiū pro
 mittere cōuersionē oīs isrl̄is: & postremo mundū
 iudicandū a xpo per reprobōz penā: & electorum
 gl̄iam oīa consumāte. Vnde in diuersis uisionibus
 libri Apoca. miris & occultis modis ad hec tria ma
 xime ad secūdu & tertiu p̄phas ueteres & figuras
 Ioānes spū sancto plenus adaptat. Ex quibus clare
 scit de his que diximus intētio p̄phetaz. Hos aut
 septē status plixius deduximus: q̄ multū ualet cō
 siderare p̄dicta ad intellectū totius scripture: & ma
 xime Apoca. & ad uitāda picula huius t̄pis: qui su
 mus iā a centū annis initiō sexti: & submergimur a
 fecibus quinti. In cuius fine status xpianus & ipse
 iesus in eis uilificatus est multiplici: sicut ifra dicit:

Vnde ipsa uilificatio minor secūda sequenti capitulo
 continetur.

Iesus uilificatus. Cap. ii.
 Icut ex p̄dictis patet quintus status eccle
 sie fuit zelatiue correptionis: & pie conde
 scensionis multiplicatis t̄paliibus i ecclesia
 largiflua deuotiōe fidelium: & ipsa ecclesia multo sub
 limius q̄ p̄s sup oēs reges & principes triūphat
 exaltata. Fuit aut cōueniēs t̄palia ab oī ptate iesu ec
 clesie sue dari. Primo ad ostēdendū q̄ ipse ē crea
 tor oīpotēs uisibilium & inuisibilium: & q̄ oīs creatura
 est sibi plene subiecta: & ideo creatura sub diuersis
 circūstantiis & regulis pōt sancta ecclesia bene uti:
 & hoc ad confutandā heresim ip̄i Manichei & se
 quentiū ip̄m. Secūdo ad ostēdendū q̄ deus non
 reprobat etiā i nouo testamēto statū diuitū: regū
 principū: & baronū: licet ipse in paupertate: & hūili
 tate: & austeritate crucis uixerit in hac uita: propter
 quod etiā ad formandum uariū statū in ecclesia uo
 luit ipsam ecclesia honoribus extollere: & i t̄p orali
 bus abūdate. Quia etiā cōueniēs fuit q̄ regia ptas
 & mūdi dominū secūdu aliquē statū p̄ntis uite i
 suis uicariis ifugeret ad iformādū oēs reges & diu
 tes q̄ ad formā p̄oz scōz p̄ntificū deberēt tenere i
 honoribus hūilitatē & uilitatē sui: & familiarem &
 dulcē cōdescensionē populi: & simul cū riḡ ditate iu
 stitie cōtra malefactores hērent pietatē m̄ie sup bo
 nos: ut s̄l̄r discerent diuites in exēplo p̄latoz eccle
 sie diuitias nō in p̄p̄is huius mūdi expēdere: nec
 de eis i nutrimento suoz corpōz lasciuire: sed ad mō
 dū renūculi dño oblati i ueteri testō in medio pin
 guedīs t̄paliū macie abstinentie cōseruare & adipem
 abūdatie t̄paliū paupibus indigētibus elargiri: hec
 qdē in p̄mis ep̄s & abbatibus q̄nti t̄pis: & ēt q̄nti
 plenius refulserūt: zelo seueritatis puniētes abuten
 tes p̄moio crucifixi: & ipm piissime i m̄ie opibus
 dispēsantes: in q̄bus ēt tāta refulsit hūilitas: ut q̄
 libet eoz dicere uideret ad p̄lationē assumptus cum
 hūilli rege Dauid. Exaltatus aut hūiliatus sū & cō
 turbatus. Nā nō assumebant nisi uirtutibus plenu
 uocatōe spūs sancti: q̄bus p̄latio onus erat p̄mens
 sollicitudie: & sue dignitatis scognitiōe: nō honor
 eleuās uāitate. Alia rō fuit ut magis eēt grata & re
 cognita p̄fectio xpi uite in paupertate & despectu &
 cruce. Ex hoc enī q̄ ecclesia p honores & t̄palia ad
 tantā spurcitiā maloz deuēt: patet q̄ modus uite
 xpi quē elegit i carne passibili fuit p̄fectior oīo alio
 ad t̄palia se hēndi. Ad quā qdē cognitionē sic luci
 dā nō deuēisset ecclesia: nisi expta fuisset tantā sen
 tinā malloz: q̄ ipsam i suis t̄paliibus nō opp̄ssit: ac p
 hoc nō ita grate suscepisset sublimissimū donū cru
 cifixoris uite euāgelice sibi dāde. Patet itaq; q̄ sa
 piētī cōsilio spūs sancti ecclesia ē i t̄paliibus exaltata:
 nā p̄ter rōnes p̄dictas p̄uidit eterna electio multos
 per illā uiam saluandos: q̄ martyz supplicia & al
 ta paupertatis culmina non fuerunt apti suscipere

ac per hoc & defecissent i illis. Vnde & secundū q̄
 expedit electis q̄ sunt in terra: semp̄ deus statū i ec
 clesia moderat̄ hoc pro ifirmis. Impfectis uero pō
 rificibus & clericis fuit uirtus probata sublimis: dū
 sic sciuerint hūilitatē seruare in honoribus: austeri
 tatē in deliciis: & in abūdantia paupertatē. Quia ue
 ro paucissimoḡ ē istud: ideo paulatine relaxatio tan
 tū icreuit: q̄ illud qd̄ fuit in uirtutis instrumentū:
 in trāgressiōne iportabilē ē cōuersum. Lapsū autē
 istū in feobus q̄nti t̄pis oēs q̄nari Apoca. q̄ respi
 ciūt q̄ntū statū stupēdo mō declarauit. Nā q̄ntē ec
 clesie sardis d̄f nomē hēs q̄ uiuas & mortuus es: &
 sibi multa mala dicit & paucissima bona: & si nō se
 correxerit subitū & improuissimū iudiciū cōminat̄.
 Et in ap̄tione q̄nti sigilli it̄roductur tāta impatien
 tia sanctoroḡ: licet sc̄rēt etiā mystica q̄ nō uident̄ ma
 la inūdantia plus portare. In cantu uero q̄ntē tube
 stellaris claritas status ecclesiastici, in tantā auariciā
 t̄paliū quasi in terrā dicitur cecidisse: q̄ pureū abyssū
 apuissē dicit: q̄r oēm uiā malefaciēdi in supbia: in la
 sciua: in crudelitate: in symonia: & i aliis malitiis in
 numeris sua mala exēplaritate subditis submīstrat:
 p̄pter qd̄ tantū ē uilificatus ihs in statu illoḡ q̄ u
 dent̄ cultū eccl̄ie regere: q̄ deformitas uite illorū
 magnā p̄buit occōnem: ut iundaret multitudo pa
 tarenoḡ diuersarē heresum: maxie māichee q̄ tēpo
 ralia & oēm actū carnis condānāt: licet. n. heresis i
 pia sit & ceca t̄n occōnem accepit sue renouatiōis:
 ut diceret eccl̄iam in receptōe t̄paliū deuiasse: quia
 māifeste appebat pessimum abussū eorū in clericis
 & mōachis: & eos imitatibus malis xp̄ianis: & ma
 xime q̄r illi q̄ iter eos dicunt̄ ep̄i maximā p̄tendūt
 uite sanctitatē in paupertate exteriori austeritate & si
 cta hūilitate: in q̄bus uitia oppōita ecclesie multū
 reddūt ecōtrario eā uilē. Quia uero plenior malitia
 huius quinti status maxie apparet in contēptu spi
 ritus dei apparētis in eo in uiris p̄fectis Francisco &
 Dñico: & eorū uirtuosa ple: quā fumus huius pessi
 mi putci horrēda lepra infecit: in quo maxime stat
 pugna huius q̄nti cū p̄ncipio sexti. Ideo plenā ex
 plicationē horū maloḡ dimitemus describere: do
 nec de corruptiōe horū nouoḡ statuū disseremus.
 Et hic illud quod supra in fine p̄cedētis cap̄i secun
 dam uilificationē uocauimus ihu xp̄i sufficiat dice
 re: q̄ in tāta uilitate tūc t̄pis erat ecclesia: q̄ nisi per
 nouā prolē spūs paupertatis subuēisset iesus: iā tunc
 iudiciū mortis erat ecclesia subitura: sicut expresse
 oñdunt calamitates heresum: que ecclesie sup̄ficiē
 opp̄mebāt. Sed & piissimus iesus ad clarificationē
 istoḡ duoḡ lumianū tā summis pot̄rificibus q̄ aliis
 fidelibus hoc ip̄m p̄libus reuelatōibus declarauit:
 maxie cū lateranensem eccl̄iam ruine pximā horū
 duoḡ pauperū humeris sustētari: lux uera ihs uic
 rio suo mōstrauit. Sed ut de hoc trāseamus: euiden
 tia facti necessitatē horū ordinū manifestat.

Bundantibus in fine q̄nti iumentis lasci
 uie reptilibus auaritie bestiis superbie: &
 his oibus tota deturpata cōuersatōe eccl̄ie
 sie pegrine: ac p̄ hoc ipsam corrodēte hypocritali ca
 terua impietatis hereticę: licet idignaret̄ zelotes iesu
 cōtra malitiā sponse: que in magna m̄ltitudie post
 adulteros decliabat: non cōtinuit t̄n i ira misericor
 diā suā: sed ultimā citationē ad ecclesiā q̄nti t̄pis de
 stinauit: suscitās i medio eius uiros ueritatis excelsę
 cupiditatē extirpātes: uoluptatē exterminātes: di
 gnitatē tecufantes: duplicitatē execrātes: ueritatem
 defendētes: charitatē incēdentes: honestatem ref̄or
 mātes: ac xp̄m ihs singl̄r̄ pre ceteris imitātes: q̄ &
 exēplo sue uite fortissime arguerūt deformatā eccl̄ie
 siam: & uerbo p̄dicatōis excitauerūt plebē ad peni
 tentiā: & argumēto defensionis cōfuderūt prauita
 tē hereticā: & patrociniō orōnis placauerūt irā diu
 na. Inter quos in typo Helie & Enoch Franciscus
 & Dñicus singl̄r̄ claruerunt: quoḡ primus seraphi
 co calculo purgatus: & ardore celico inflammat̄ to
 tū mundū incēdere uidebat̄. Secundus uero ut che
 rub extērus & p̄regens lumie sapie clarus & uerbo
 predicationis secūdius sup̄ mūdi tenebras clarius ra
 diauit: quas p̄prietates p̄mitus i filios transfude
 runt: licet in utriq̄ splēdor & ardor in abūdantia spi
 ritus cōiungant̄. Quia uero totū malū q̄nti tē
 pons fuit: in deprauatione uanitatis multiplicis q̄
 ex cupiditate & abūdantia tēporaliū trahit, fomētū:
 idcirco ille qui t̄palia radicalius a se & a suo statu ex
 clusit: ille p̄ncipalis d̄f huius t̄pis reformator. Et q̄r
 in ip̄o sextus status ecclesie inchoat̄: in quo debet
 esse reformatio xp̄i uite: ideo pōt̄ dici q̄ ipse p̄ illū
 primū hominē figurat̄: quē deus deliberato cōsilio
 post q̄nq̄ dieꝝ opa fecit ad imaginē similitudis sue:
 ut cūctis t̄pibus d̄net̄. Adde hic quō per hoc non
 intēdis dicere q̄ sancti sexti status sint maiores apo
 stolis: qui ratione indiuisibilis christi sequele intelli
 guntur fore exceptuati omnibus aliis comparati:
 quorum Dominicus in spiritali reformatione ac
 cipitur in uniuersali & pleno & perfecto terrenoḡ
 contētu. Licet autem uterq̄ predictorum sanctoroḡ
 plene & perfecte secundum suum statum calcaue
 rit mundū: & calcandū mādauerit proli sue. Quia
 tamen nunc assumpsimus tractare de illo: cuius sta
 tus singulariter impugnatur: nunc a corrupenti
 bus euangelicam uitam & a principio fortius exti
 tit impugnatur a subdolis magistris impugnan
 tibus paupertatem altissimā. Idcirco ad istū singula
 riter conuertemus sermonem: cui & singularis po
 test̄ dici q̄ ipse fuit signaculum similitudinis uie
 christi: tam uestigio conuersationis: q̄ fastigio con
 templationis: q̄ prodigio admirationis: q̄ etiam
 priuilegio consignationis uulnē passionis sacra
 tissime ihesu christi. Nam si de conuersatōe loqua
 mur q̄ta similitudine uitā christi passibilem studie
 rit imitari quis enarrare sufficiat? Nam totum studi
 um eius publicum & puatum ad hoc tendebat: ut
 xp̄i uestigia opta & obliuioni tradita i se & in aliis

renouaret: & istud fuit singulare priuilegium istius bñdīci Frāncisci: quo uita iesu primū meruit uniuersaliter & sollicite in statu cōmuni & durabili ordinis sui ecclesie sancte dare. Nā licet sancti apostoli huius uite fuerint singularia fundamēta post ipm summū & primū lapidē angulārē xpm iesum: quo oīs edificatio ecclesiastici status construit̄ crescit & cōsumatur: q̄ tamē sicut ex p̄dictis patet synagoga fuit pro culpa pfidie excludēda: & gētilitas nō fuit ad tantē altitudis receptionē idonea. Idcirco statū p̄fectionis euangelice uite ostēdit spūs sanctus apostolis nō esse tūc t̄pis in multitudine trāsfundēdum. Vnde nec ipsi illū statū ecclesiis quas rexerūt: imposuerūt seruandū: sicut ipi inpositum a xpo ac cepant: & plenarie seruauerūt. Nā hoc seruabat tertio generali statui totius mundi: in quo singl̄i rēp̄sentat̄ spūs sancti p̄sona & aptioni sexti signaculi siue lexto statui ecclesie: in quo erat dāda ecclesie xpi uita: & ad principiū p̄fectionis uite iesu: quasi factō nouo circulo: & noue ecclesie initio redeūdum ad primā. Et idcirco dixi tibi supra q̄ hic sextus status singl̄i respicit xpi tempus: in cuius figura in aptōe sexti signaculi Vidi ait Ioannes altēz angelū ascēdētē ab ortu solis habentē signū dei uiuī: ubi & dicit loachin sup Apoca. Angelus iste est ille quē xps per cōcordiā respicit futurus ī p̄ncipio tertii status. Sic ergo patet q̄ illuminatio data loachin dicit ī p̄ncipio sexti status unū angelicū uirgē mūdo dari: quē xps per cōcordiā respicit: q̄ uite xpi renouator singulariter appebit. Et ego audiui a solenni doctore istius ordinis q̄ frater Bonauētura tūc general̄ minister & doctor solēnis p̄ntē p̄fato doctore q̄ mihi dixit: q̄ in capl̄o parisiensi solēniter p̄dicauit: q̄ ipse erat certus & certificatus q̄ beatus Frānciscus erat angelus sexti signaculi. & q̄ ad litterā de ipso & eius statu & ordine euāgelista Ioānes intellexit: & q̄ in spū ipm uidit qm̄ p̄dicta uerba ptulit: & suoz filiorū p̄fecte xpm imitantū collegiū aspexit in oibus senariis huius libri. Et hic p̄dictus frater Bonauētura ibidē cū maxio feruore assenuit: ut ab illo audiui: si mēoria me nō fallit: scire se certissime p̄ solēnes & idubitabiles reuelatōes factas talibus p̄sonis: q̄ de hoc non poterat dubitare. Cōstat autē mihi q̄ hoc scribo p̄ multa testimoniā sanctorū fratrum antiquoz q̄ tā ipi beato Frāncisco q̄ p̄libus sotiōz: quoz apostolica uita oēm suspitionē excludit ab intellectu nō pfido: iuido: subuerso dare extitit reuelatū: q̄bus & fundamentū ordīs & p̄fectus: & horrēda ruina: & defectus & resurrectio gl̄iosa ī sil̄itudie solaris aspectus xpi uite: non unica reuelatōe sed inumeris: & eis idubitabilibus māifesta fuerunt sic dare: q̄ ista sub idubitabili certitudie asserebāt: nec ē negligendum testimoniū deo deo t̄ sancti & maioris p̄fectionis uiri: q̄ in diebus n̄ris extiterūt: q̄tū in exterioribus colligi pōt signis sanctissimi fr̄is Ioānis de parma: qui generalis istius ordīs fuit & clarissimus doctor & uirtuosissimus p̄dicator & tāte p̄fectiōis in austeritate & hūilitate & charitate contēplatiōis

sublimitate & solitudie: & fuga oīs uāitatis mūdāe & totus zelo dei corosus pro deprauatōe quā uidebat huius status & ecclesie: & tante constātie in huius ueritatis assertionē multis p̄pter hoc patientissime portaris persecutionibus & uilificationibus maximis: p̄ quibus etiā nō omisit corā pluribus summis pontificibus & q̄ pluribus cardinalibus hāc ueritatem ardentē asserere: q̄ merito iter uiros zelotes & seraphicos: & celestis ecclesie magnos sanctos a ihm sincere diligētibus & imitantibus certissime reputat̄. Nā & ipse in feruore spūs seniles confortans actus & uigorē gratie nō nature. iiii. Ioānis euāgeliste discipulus errantē Asyā xpo iūgere cupiebat. Et ob hoc ab illius t̄pis pōtifice obtēta licētia dū illuc p̄cederet: & ad ciuitatē marchie Camerinū noīe puenisset a xpo iesu: quē in p̄fecta obseruatiā euāgelii & regule & testamēti beati p̄ris Frāncisci sincere coluerat ad celestē gloriā euocat̄: cuius glorificationis in celis tam multiplicia miraculoz testimonia gl̄ificatoz suorū humiliū ihs reddidit mūdo: q̄ raro memi me legisse alicuius sancti magis multiplicata miracula a multis diebus. Nā & mortuo eius plures suscitauit: & a piculo mortis apto q̄ p̄les eripuit: cecis: mutis: surdis: fractis: cōtractis: aridis: & omniū ifirmitatum necessitatibus in tāta copia subuenit: q̄ q̄to minus a carnali ecclesia quā arguebat fortissime extitit approbatus: tāto magis uideatur in celesti ecclesia numerosa miraculoz opatiōe dotatus. Hic autē plenissime asserebat: sicut & ego auribus meis indignis ab eius sancto ore audiui: q̄ sextū signaculū in Francisco & eius statu accipiat ortum: & q̄ in cōfusione uite & regule sue per transgressores filios & eius fauētes malos plātos debet iniquas ecclesia cōsumari. Illius inq̄ que nō hie rusalem & sponsa iesu nominatur: sed Babylon & meretrix & ipudica: cuius iudicium clarificationem christi uite plenissimam reddet: & pro cuius damnatione in sexta uisione Apoca. tam solenne a sanctis cantatur alleluia. Credo autem uerissime ueritatis sue defensorem iesum. Ideo tam multiplicia miracula ad inuocationem huius uiri sanctissimi ostēdisse: ut ueritas quam ipse predicabat ecclesie carnali: & a carnalibus filis Frāncisci multum odibilis: omnibus habentibus fidei oculos ut certa resulget: & ut a deo de celis indubitabile testimonium accipiēs firma fide & deuote seruetur. Nam & ego tunc iuuenis qui semper contremui ī meis trāsgressionibus de inobseruantia status promissi quarto anno ante eius felicem transitum expressum uerbum audiui ab eius ore sanctissimo: intuens ī eius angelicam faciem. Vnde ait secure filii quia añ quatuor annos deus tibi expresse ostendet quem debes sequi: & cuius ueritatis uerbum debeat inuolubiliter obseruari etiam in loco geci: ubi angelicus uir angelicam uitam ducens in festo beati Iacobi octauo. kl̄. augusti dum conq̄rebar: postq̄ oīa peccata mea confessus fuerā: q̄ nesciebam quē seq̄ deberē: quia tam prelati ecclesie q̄ prelati ordinis hāc

relaxationē uite non solū sustinebat: sed etiā imponēbat. Ipse uero eis oīo cōtraria loq̄bat: & tūc mihi lachrymāti ad sanctos pedes eius ut credo genuisse dēti i recessū ptulit uerbū p̄fatū. Quarto uero āno postea. xx. ut credo die marci in p̄dicte doct̄ie cōtinuatōe feliciter migravit ad celos: & dū ego in remotis agerē: & i mltis distractionibus & mestitiis uiuere p̄pter status ip̄fectionē lectionis officio p̄sus in die p̄tecostes subito dū ad alia tenderē: Frat̄ Salomon mīster marchie uenit ad locū: afferēs sanctū dei loannē decessisse: & inumeris miraculis choruscare: & licet mēs mea eēt ad alia intēta: & nihil cogitarē de his que a sancto audierā: subito ac si lancea penetrasset cor meū ad spūs xp̄i ueritatē sequēdā oīa p̄dicta mihi reuocant ad mentē: & ac si ip̄m uiderē p̄ntem cordi meo infigebat dicēs. Ecce quē debeas seq̄. Nā deus non est testis mendatii: q̄ doctrinā meā tanta multitudie miraculorū cōfirmat. Hec pro memoria & testi moio illius b̄ndicti sancti sint dicta: quē & ip̄m nō dubito ad angelū sexti signaculi p̄tinere: uere puto ip̄m figuratū fuisse p̄ illū angelū q̄ loanni admiratū oñdit sacramentū mulieris & bestie: & dānationē meretricis magne. xvii. c. Sed & illū angelū credo fore: q̄. xix. c. descēdisse de celo refert. Nā & ille de uita celi: & influxu regis celi iesu descēdit. Et hic singl̄r hūit potestātē magnā tā obseruādi euāgelicā uitā in medio trāsgressorē: q̄ arguēdi ceruices durissimas quorūcūq̄ p̄sidentū impiorū. Sed & terra totius ecclesie q̄ uolu it christo fructificare illuīata ē a gl̄ia uite eius. Iste i fortitudie spūs cōtinue exclamauit: q̄ impia Babylon a uero dei cultu ceciderat: & illa q̄ illud cap̄m Apoca. plenius māifestat: & cū toto suo cōatu populū electorū hortatus est exire de medio eius. Unde & audio q̄ illos sanctos imitatores Frāncisci imo dñi ihu xp̄i: q̄ mltas p̄secutiones passi sunt p̄ obseruātā regule & testamēti p̄ris sui: cū nō posset i medio Babylōis in obseruātā euāgelii uiuere: ad partes Aīse declinare cōsuluit: donec reformatores euāgelici status pius ihs ecclesie dignaret cōcedere: eis p̄phice p̄dicēs eos illic saluādos a facie tēpestatis.

Nunc igit̄ redeamus ad p̄fectionē Frāncisci quē angelū sexti signaculi fuisse nō solū aliena testimonia: sed p̄fectissima sua uita dedarat. Nā ipse ab ortu solis descēdit: q̄ p̄ actus ortus uite xp̄i passibilis semp de uirtute in uirtutē ascendēs sanctā cōuersationē xp̄i uite cōfigurauit. Et in hoc excellēter habuit signū dei uiui: p̄ cuius uite merito etiā singl̄r in corpe suo hēre meruit uere signa uulnēz crucifixi. Vita autē xp̄i singl̄issime fultit: ut ex euāgelii patet obseruātā in crucifixione: in hūilitate p̄funda: i paup̄tate extrema: & in seruire charitatis: & desidio nostre salutis: & per supplicū sue crucis: & piissima cōdescēssione & cōpassione peccatoribus & afflictis. Sed eius q̄maxia p̄fectio fuit in interiori cultu & p̄fectione charitatis diuine: que actu cōtinuo pro se & pro oībus mēbris suis: ditati cui erat i p̄lo na unitus cultū debite seruitutis ip̄edit. Quātū ad

austertatē uite lege legendā: i qua licet modicū sit: tamē eius mirā austertatē p̄pedere poteris: q̄ ei benedictus ihs uirgo & uirginitatis filius puritatē uolebat transfundere: & i carne corrupta sui cōtinua ip̄i us crucifixione non pōt plēa mūditiā uiuere. Idcirco piissimus iesus ut nos aiaret ad n̄se corrupte carnis crucifixionē austerā p̄p seruandā mūdiciā: diuī nam suā carnē multiplici cruce dū uixit afflixit: q̄ ip̄ius legitimus filius & imitator Franciscus attendens tāta rigiditate discipline i uictu: uestitu: & habitaculo: somnio: & aliis similibus sensuales appetitus arcebat: ut uix necessaria sumeret sustētatiōi nature. Et licet post longā penitētiam in oēs eius caro nullo p̄pter offensam idigeret flagello: cōtinuo tñ ei renuabat austeritates & onera: custodiēs & ip̄e p̄pter alios uias duras. Unde & corpus suū frēm aīnū appellabat: cui cōtinue duos iponebat labores: aspa tegumēta: & stramenta p̄bebat: & ip̄m uili & paruo pabulo sustētabat: & ut plenā cordis obtineret mūditiā ab omni familiaritate que iterius posset inficere & exterius male edificare sic abstinebat p̄fecte: q̄ quasi nullā mulierē in facie cognoscebat: & earū cōsortia tanq̄ puritatis pestē summo opef uitari iubebat. Et q̄ se i uale lachrymarū cognoscebat degere cōtinue uiuebat in fletibus: p̄p quod ad tantā sinceritatē mēris & munditiā carnis deuenerat: ut tā uideret statū in oētē affecutus. Nā & legit̄ in legēda sua quasi creaturis oībus etiā in sensibilibus impasse: ut in hoc gradu gr̄e in oētā excedat nature. Nam & ignis suū contēpauit ardorē: & aqua imutauit sapore: & aer i nocte clarā p̄buit lucē: & petra sicca lapidū reddidit fontē: ut sic in oētē Frāncisco p̄bent elemēta seruire. In hūilitate uero p̄funda & extirpatōe totius mundane glorie sic p̄fectissime imitatus est xp̄m: ut & se & ordinē suū toti mundo uoluerit subiicere: & ut posset esse omnium minimus nihil uoluit de auctoritate ecclesie habere: nisi hoc solum q̄ eius auctoritate posset sanctum euangelium obseruare. Nam saluē animarum uolebat procurare cum humilitatis uirtute: non cum pomposa auctoritate: & omnino licet haberet summos pontifices plures ad suam uoluntatem propter sanctitatis deuotionem plenarie inclinatos: nullum unq̄ priuilegiū uoluit petere uel recipere: i quo posset sua humilis subiectio minui: quia uolebat omnibus subiici: & sic per humilitatis subiectionem in christi chantate omnibus dñari. Sciebat enim q̄ humilitas tractabilis quasi res mollis dum duro cedit: durum intra seipsam includit: durum uero dum duro resistit & oppositum & seipsum confringit. Propter quod in sancto testamento Franciscus precipit omnibus fratribus prelati & subditis: ut nullam litteram ab apostolica sede peterent: nec pro predicatione exercenda: nec pro persecutione uitanda. Dicebat enim humilis Franciscus q̄ dum humiliter ab episcopis & sacerdotibus licentiam peterent: ipsos ecclesie pastores ex humilitatis exemplo edificarent: q̄ & si ne-

garent ipsos per patientiā & humilitatē cōuerterēt:
 & in seip̄is patienter portādo cōseruaret p̄fectionis
 uirtutem: q̄ si auctoritate p̄uilegii cōtra p̄latos uo-
 lūtatem fr̄es hoc facerēt in seip̄is tali auctoritate e-
 lati: nō hūiliter sustinerēt: & prelatos alti cordis ad
 resistendū eis & detrahendū mouerēt: & sic dū du-
 rū duro collidit: in utroque scandalū excitat: & uer-
 bū ueritatis sine efficacia p̄ponit: q̄t humilitatis ex
 emplū non in loquēte uidet. Si autē semel uel bis
 uel tertio etiā ip̄i prelati p̄dicationē fratrū impedi-
 uerint: si semp hūilitatē & patientiā ostēderent: &
 populo p̄dicabūt factō: & durū cor prelati emolliēt
 sancto exēplo in t̄m ut nō solum concedat: sed &
 regret & appetat taliū sanctos fratrū p̄dicationem
 audire: & tūc plus edificabit una talis p̄dicatio q̄
 mille in cōtentōibus & miorata hūilitate: quod &
 ip̄e probauit: ut legēda cōtinet in ep̄o imolen̄. O
 q̄ plene apparet q̄ ualidior fuit uia Francisci. Nā &
 nūc multi auctoritate sunt fulti: & multi cōtra resi-
 stētes elati: & multiplicatis uerbosis sermonibus ra-
 ro cōuersio sequi uidet. Vnde & in fr̄ibus ip̄m mo-
 lestātibus q̄r nollent in tā p̄funda hūilitate oibus
 subiici cū euulatu magno uocis m̄dit. O fr̄es mei o
 fr̄es mei uos uos uultis mihi auferte uictoriam mū-
 di. Nā xp̄s misit me mundū uincere in p̄funda oī-
 bus subiectione: ut amore ad ip̄m trahā aīas per hu-
 militatis exēplum. Et addebat fr̄es mei dū omnibus
 uos hūiliabit oēs cōuertetis: & qui uos impie p̄-
 sequent uestra p̄bata patiētia cōuertent ad xp̄m: &
 uestros fatagēt pedū uestigia osculari. Nec t̄m de-
 beo uelle desiderare sub spe salutis alioz libertatē
 hēre: q̄ ego uelim meā p̄fundā hūilitatē que statū
 meo cōpetit p̄dere: q̄r in hoc & ego in uirtute pro-
 ficio: & populus in salute in misericordia. Similia di-
 cebat fr̄ibus: uolēs eos ab omni p̄pā ecclesie exdu-
 dere. & in hūilitate seruare. Vnde & p̄pter hoc ip̄os
 uocauit miores: ut maiores non p̄sumerēt fieri: nec
 statum prelationis aliquo modo ip̄os uolebat ap-
 petere. Vnde dño hostiensī suo patri dixit. Si uultis
 q̄ faciant fructū in ecclesia dei tenete eos ī statu uo-
 cationis eoz: & ad prelationes ecclesie nullatenus
 ascendere permittatis. Quantū fructū fecerint as-
 sumpti ad status ecclesiasticos de hoc ordine & de
 aliis ordinibus paupertatis: narrent hi qui sentiūt: di-
 cant de eoz excessibus conturbati. Nā satis cogno-
 uit mūdus eos ascēdisse dignitate: sed descēdisse uir-
 tute: & in multis eoz factis p̄batur q̄ ī tali promo-
 tione relaxationem proprie uite quererūt non per-
 fectum conuersionis aliene. Nam abstinentes pri-
 mo efficiuntur gulosi pauperes tenacissimi & auari
 & despecti: superbi & fastuosi: & qui de mundo exi-
 erant religiones intrātes ad mundū redeūt digni-
 tate assumpta: dum p̄ntes ditant: & de pauperibus
 non curant: & qui cōsueuerant p̄dicando pro aīaz
 salute zelare: nunc uidentur plus multis aliis aīaz
 salutē negligere: solū ad cōgreganda tēporalia pro-
 se & pro parētibz anhelare: & q̄to magis ab infan-
 tia in ordinibus fuerant paupertate uacui: tāto magis

nunc uidentur satagere reimpleri. O q̄ uerus p̄phe-
 ta fuit Franciscus: & q̄ta mala in ordibus fecit ista
 promotio. Nā quasi ad hoc uidet studentū itētio
 tēdere: & in his qui aliq̄ sufficientiā hēnt uidet hec
 ambicio ebullire. Vnde & curias circūit: moras cū
 prelati contrahūt: adulant eisdē: & non solū nō re-
 cūsant: sed quasi totis conatibus per astutas uias &
 simulationes & cauillationes procurāt: & ad tantū
 deueniunt q̄ uidet cōpleri sicut populus: sic & sa-
 cerdos: & sicut dicitur: sic religiosus ambiciosus &
 uagus: & q̄ sic intrāt nō est mixt si non edificat sed
 conturbāt. Pax ē hoc: & pro malitia tēporis deficit
 sermo. At ecōtra hūilis Franciscus ad cōseruationē
 humilitatis profunde: & ad cōfusionē ambitionis
 future noluit ad sacerdotiū p̄moueri. Sciebat enim
 q̄ usq̄ ad clarificationē sexti status non erat regim̄
 aīaz per uiam prelationis dandū utiliter sp̄ū paup-
 tatis. Nam tūc sicut noui apostoli ip̄i describuntur
 colūne status futuri: sicut expresse angelo philadel-
 phie xp̄s p̄mittit: hāud dubiū q̄ in typo huius sta-
 tus. Vnde sibi dicit q̄ modicum habet uirtutē glo-
 riā. humilitatem. Prius enī debuit status paup-
 tatis in hūilitate probari: ut postea in prelatōe nō ad-
 disceret extolli: Quia uero multi suā supbiā palliāt
 q̄ nisi fuissent p̄uilegia nō potuissent clericorum
 portare molestias. Dupliciter ex beati Francisci uer-
 bis possumus respōdere: unū est q̄ uiris p̄fectis q̄-
 les debent hi esse nihil debet esse molestū nisi q̄do
 cōpellunt ad peccandū. Ad hoc autē nullus potest
 cōpelli inuitus. Et si dicas q̄ tribulationes multas
 imponerēt: quas non possent ex sua imp̄fectione
 portare. Respondēdum est q̄ tales nō debuerūt uī-
 am tāte p̄fectionis assumere: nec per suas ip̄fectō-
 nes debēt statū p̄fectionis destruere. Aliter re-
 spōdeamus q̄ q̄r a p̄ncipio ip̄i cepunt clericis resi-
 stere: & tēporalia per uiam questus & deuotōis mis-
 sare minus auide rapere. Idcirco ceperūt durius mo-
 lestare. Sed si suā humilitatē & paupertatē seruassent
 in sua puritate dulce eis fuisset molestias sustinere:
 nec poterant multū affligi: quia nihil hēbant perde-
 re: & si in uno loco affligebant: uolebat Franciscus
 eos fugere. nō per p̄uilegia resistēt: & ire ad alia lo-
 ca per penitentiā facere: hoc docet secundū euange-
 liū qd̄ p̄misimus dicēs ex ore iesu. Si uos p̄secuti
 fuerint in una ciuitate fugite in aliā: hoc sancti p̄ris
 Frāncisci repetit sanctissimū testamētū. Sed quō hoc
 audiēt: qui ad modū magnos diuitū palacia edifi-
 cant: & a terris sue originis iux p̄nt per suos prela-
 torum p̄cepta auelli: & ibidem sanctos fratres aliūde
 ortos sustinere non p̄nt: nihil hēnt hi tales facer cū
 Frāncisco: sed est timendū ne sit cū diabolo ps eoz.
 Et cū hi libeter audiāt q̄ Frānciscus & eius status ē
 ecclesie reformatio: & mūdi sustētamentū si uolūt
 sup alios supbire: quō superbia reformabūt. Et q̄
 uez ē p̄mū: idcirco notū ē q̄ nunq̄ mūdus debuit
 hēre tate hūilitatis p̄fundū post benedictū iesum
 & hūilimā matrē & ap̄oz collegiū. q̄tū status hic
 pauperz m̄oz: & quo q̄ recesserūt est deformatio

Augmētata. Et quia franciscus humilitate supbiā calcauerat: nō supbos demōes auctoritate arcebat: p hoc ostēdens q status suus supbiam exsufflabat de mūdo: quod qdē fiet inuitis supbis corruptori bus huius status. Nā si quis mōre frācisī hūilitatē iesu semp portaret p oculis: p dulci sifitudine ipsi us cū mī ta cordis dulcedie se oībus subdeēt: & mo lestū esset sibi aliis p̄cipe: nō pere: licet aut bñdictus franciscus hūilitatē & obediām cōmendaret p ma xie: & eā sic seruaret: q frī locio semp eā uolebat fa cere: tñ quia puidit q iuxta iter obediē ipīi debebāt scandalū ponere: p̄cepturi cōtra regule paupertatē: iō sūmā obediām iponēs subditis: h̄ tā ip̄is: q̄ p̄latis apposuit frenū salutis: dū p̄latis dixit. Nō p̄cipien tes aliqd quod sit cōtra aīam & regulā n̄fam: & s̄b ditis dixit: obediāt i oībus que pmiserūt dño obser uare: & nō sint cōtraria aīe & regule: hec obediē for ma i scā regula cōtēta ab illius corde manauit: q̄ de seipso dixit. Descēdi de celo: nō ut faciā uolūtatem meā: sed uolūtate eius q̄ misit me: & tñ phīseis tra ditōes suas discipulis iponentibus dixit. Iritū feci stis dei mandatū pp traditōes ūsas fallas. Nā obe dia francisci: nec maiore puritatē: nec maiore itegritatē: nec maiore pfunditatē cōtinere pōt: q̄ i omī bus obedit: & in traditiōibus falsis regulā destruen tibus nō obedit: q̄ illud obedire ē apostatāre . Nā cū prelatus p regulā auctoritatē hēat cōtra regulam p̄cipe uel obedire: ē a regula apostatāre. Quid uo lumus plus p̄leg de hūilitate frācisī: cū ipse i omī fuerit minimus minor: ut merito cōpet minimo nato. s. i. loas q̄ liberatus fuit occisione athalie: miu mo semī. s. grano synapis: quod creuit in arborem magnā minimo sancto. s. paulo ad eph. iiii. cui datū est secreta mysteria nūciare. Mihi ait oīum scōge mi nimo data est grā huius in gentibus euāgelizare: i uestigabiles diuitias grē xpī: & illuminare oēs que sit dispensatio facti absconditi a s. culis in deo. Et etiā cōpat minimo frī. s. beniamī q̄ franciscū multipli citer figurauit i hortū in quo m̄rem occidit: q̄ fran ciscus lasciuiā quinti t̄pis intermedio ortus & i suo ortu pleno regula reformata occidit in icolatu: q̄ cōuertabat cū p̄e i terra chanaan: & p̄is aīa ex eius aīa pēdebat: q̄ semp cū uolūtate p̄is eterni i celo seruētis amonis xpī formis uita plenarie obseruabat in qua plene p̄m bñplaciti uolūtas q̄scit i ornatu & accubitis: quē a frē ioseph recepit: & in reuelatōe noticie facta s̄ribus in suo aduentu. Nā ibi d̄r q̄ ps beniamī. v. ptibus alioḡ firm p̄tes excessit: & q̄. v. stolas optimas sibi dedit: & q̄ postea nō se potuit cōtinere qn s̄ribus diceret in p̄ntia beniamī. Ego sū ioseph que uēdidistis: tñ cyphus sapie ioseph ocul te positus i sacco: fecit eū pus ut latronē iduci: hec oīa cōtinēt gen̄. xliii. & xliiii. O francisce uerissimus beniamī ioseph p̄mogenitus fecit te sedere ad mē scā euāgelice uite: cū s̄ribus tuis ceteris sc̄is: ibi pars tua excessit alia. v. ptibus sacratoḡ uulnē: p q̄ gn. q̄ stolas optimas recipies p̄mior: i tuo aduētū. ii. Nā p̄mo se s̄ribus iudeis sc̄dm carnē xp̄s reuelabit

qa reformata tua regula & cū ip̄a tota ecclesia pp̄is israel ad euāgelicā uita & xpī plenā noticiā reducet sed pus opprobriū latrocinii p̄cedit: iā ip̄sum ocul uidemus: dum in sacco humilis obseruantie pau pertatis & despectus filioꝝ tuoḡ cyphus euange licē sapie & obseruantie regule tue: & sc̄isimi testi cōtinēt absconditus: i quo uere iesus uerus augur in p̄dictis paupculis speculat̄ futura. Et nūc pp̄ hunc cyphū que portat uidemus eos more latronū tra ctari: & sicut inimicos xpī uinculari: flagellan: excōi cari: & hereticos reputari extraneos a bñdictione ie su: & quasi more alterius ioseph nō cōmouent u scera tua sup frē tuo beniamī. Nūqd̄ reduxisti te ad secretū thalamū: ut ibi faciās cōpassiōis stētū? Egredere foras piissime iesu & irue sup collū tuum: ut utriusq̄ cōpleat̄ desiderū. Nā & utriusq̄ & deside riū & collū est unū: & oñde q̄ ipse est legitimus fi lius & uterius tue sc̄issime & pauprime m̄ris: & da gnq̄ stolas gloriosissime resurrectionis frācisī: ut il lis uisus audeat ad tuā uita accedere donū sp̄s p̄ris tur: ut sic cognoscat q̄ tu uere uiuis in sp̄u paupratis: & dñaris uelint. nolit sup tenebras trāsgressoḡ ut de te uere dicat̄ illud. Mortuus ē: & quasi nō est mortuus: sicut em̄ reliquit post se: sicut appuit in frācisī p̄sona te reuixisse: sic nūc appareat: piissime iesu i eius ple: ut hūilitatis sp̄u reformata. Quia uero signū singulare xpī iesu & aduentus eius fuit predicata uirgitas hūilitas & paupertas: & de dua bus p̄libatū ē modicū: i tertia. s. in paupertate: thesau rū absconditū: p quo cōquiredo uendēda sunt oīa: iesus sapia p̄ris cōstituit & ad hāc obseruandā suo exēplo alios induxit: & in eā euāgelicā p̄fectionem cōstare decreuit. Nā in hoc ē firma petra: in qua do mus fundat̄ euāgelica nullis obrueda collisiōibus fluctuū: nec amouēda in uetoḡ flatibus & himbri bus pluuiaꝝ: nec cōcutiēda icibus tēpestatū: huic in hac uita iesus possessionē pacificā regni celorum tradidit: cū tñ aliis uirtutibus solū de futuro pmise rit. Quia qui uerā paupertatē in feruore sp̄us imitan tur necesse est de celestibus uiuāt: quia de bōis trēis nō curāt: & dulces micas que cadūt de mēsa ange loge in p̄nti exilio felici palato degustāt: hec ē illa p prie uirtus altissima xpī iesu in qua singulare signū eius ip̄imitur his qui eā in sue p̄fectiōis ambitu satagūt obseruare. Nā nihil p̄fectionis illi deerit: q̄ hāc uirtutē plena fide: feruētissimo amore obseran tia i uiolata sponsabit: nec solū ē uirtus ista pauper tas: sed uirtutū oīum p̄fectio & regina. Nā omniū uirtutū cacumia sue obseruatōi substernit: & super oīa obseruante iesu dei filio cōfigurat: un̄ & in hac renouatione consistit p̄fectio omnis status pp̄e quod franciscus emulator similitudinis iesu a sue cōuersionis primordio ad scām paupertatē queren dam & oī studio secūdum xpī similitudinē obser uadā totum suū conuertit conatū: nihil dubitans aduersū: nihil timens sinistri: nullū subterfugiens la borē: nullam declinans corporis egritudinē: si dñe paupertatis possit frui amplexibus. Incepit curiosus

D

explorator inquirere: circuire uicos plateas ecclesie & statum singularo: punctionan: querēs ab eis q̄tū diligēt euangelicā paupertatē. Erat uerbū absconditū audientibus & uelut barba: ab oībus statibus ignoratū horrebāt solo auditu: & quasi loquenti maledicebāt: dicētes paupras quā queris tibi sit & filius tuus & semī tuo possit te: nobis det delitiis p̄frui: & diuitiis abūdare: quo audito franciscus a cōibus statibus: ibo ait ad optimates pontifices & loquar eis: ipsi enī cognouerūt uia dñi & iudiciū dei sui: q̄r forsitā hi cōēs ignobiles sūt & stulti dñi sui iesu semitā ignorātes: sed & ipsi pontifices diuini m̄derunt dicentes. Que nā hec ē doctrina noua quā isers auribus nris: q̄s p̄t uicere sine temporalū possessio: ne nūqd tu melior es q̄ p̄res nostri q̄ dederūt nobis tēporalia: & in t̄p̄alibus abūdātes ecclesias possiderūt. Quid ē q̄ dicit nobis modicū paupras: ne semus qd loqueris. Admiratus franciscus & paupertatis spūs ebruius ad orationis studiū cōuertit se: cepit iuocare iesum paupertatis magr̄m. O dñe ihu ait oñde mihi semitas tue dilectiss. me paupertatis. Sitio enī q̄ testm̄ uetus noui fuit figura illis p̄misisti: q̄r oīs locus quē calcauerit pes uester ut̄ erit: calcare ē cōtēpnere paupras oīa calcet: ergo oīum est r̄gina. Sed dñe mi pie iesu miseret mei & dñe paupertatis. Nā & ego eius amore anxior: nec sine ipsa requiescere possū: dñe mi tu nosti q̄ me de ista iam orasti: sed & ipa sedet in tristitia ab oībus repulsa: fca ē q̄si mulier uidua: dñā gentiū uilis & cōtēptibilis: dūm oīum regina uirtutū & cōquerit̄ sedens in sterquilimo q̄ oēs amici eius spreuerūt eā: & facti sunt eius inimici: & ipsos p̄b̄ant iā diu est adulteros & non sponfos: uide dñe iesu quia paupras p̄ tanto ē regina uirtutū p̄ quāto relictis angelor̄ sedibus descēdisti ad terras: ut ipsam posses chantate p̄petua desponsare & oēs p̄fectiōis filios in ipā: & ex ipā: & p̄ ipam p̄ducere: que & tibi cū tanta fidelitate adhesit q̄ & in m̄ris utero inchoauit suū obsequiū dūm corpus aiātū ut creditur habuisti oīm m̄m̄m̄: sed & orientē ex utero in p̄sep̄io scō recepit & stabulo & conuerfantē in mūdo sic oībus te priuauit: ut capitis sc̄dinatorio faceret te carere. Sed & fidelissima conforcia dū ad bellū n̄re redēptōis accederes: te est comitata fideliter: & in ipso passiōis cōsuctu indiuiduus armiger astitit: & discipulis recedentibus & negantibus nomen tuū ipsa non discessit: sed te tunc cū toto comitatu suor̄ principū fidelibus sociauit: imo ipa m̄se propter altitudinē crucis: que tamen te sola tūc fideliter coluit: & affectu anxio tuis passionibus iuncta fuit: ipsa inq̄ tali m̄se te non ualente contingere domina paupras cū oībus suis penuriis: tāq̄ tibi gratissimus domicellus te plus q̄ unq̄ fuit strictus amplexata: & tuo cruciatu precordialis iuncta: propter quod nec sibi uacauit crucē polire: nec ruficano more cōp̄dere: & ipsos clauos ut creditur non in sufficienti numero uulnibus fabricauit: nec ipsos exacuit: nec poliuuit: sed tres rudē & aspos & obtusos adiuuandū tuū supplicū prepa-

rauit: & dū sitis moreris ardore: ipsa fidelis spōsa sc̄litate affuit: ut nec modicū aque posses h̄re: sed & p̄ fatellites ipios tante amaritudinis confect. poculū: q̄ gustare potius potuisti q̄ bibere. In cuius igitur spōse strictis āplexibus aiām emisisti: sed nec ipa fidelis sponsa tuis defuit exequiis sepulture: nec tibi aliqd in sepulchro in unguētis in lintheis h̄re p̄misit nisi ab aliis mutuātū: nec hec sc̄ssima sponsa tue resurrectioni defuit: quia in eius āplexus gloriose resurgēs ī sepulchro oē mutuātū & aduēticiū reliquisti: hanc tecū asportasti ad celos: mūdānis reliquēs oīa que sūt mundi: & tūc dñe paupertati signaculū regni celor̄ ad signandū electos uolentes incedere per perfectionis semitā reliquisti. O quis nō diligit dñam paupertatē hanc pre oībus: a te peto hoc p̄ uilegio consignari: exopto hoc thesauro ditari: postulo ut mihi & meis in eternū sit p̄prium pauperie iesu propter nomē tuū nihil posse sub celo propriū possidere: & aliēis rebus semp̄ cū ulus penuria dū uiuit caro misera sustentari: cuius petitioni piissimus anuit: & paupertatis altitudinē & affectu imisit & intellectui reuelauit: & affectu plene feruare concessit: & singulari priuilegio sup̄ oēs sanctos priores in eius ple transfundere uoluit: ut eius religiōi sc̄ hoc solum sit proprium: nihil posse in eternum sub celo habere p̄prium sed alienar̄ rerū uiuere stricto usu. Et quia franciscus sc̄am societatē dñe paupertatis & mundanę p̄secutionis quas xp̄s legitimas uxores habuit noluit dissociat̄: sed utraq̄ equa charitate diligere: imo unica quia quasi nō sūt due: sed una. Idcirco ut plene possideret regnū celor̄: quod utriq̄ est datū oē illud quod postet p̄sequentes arcerē uoluit abdicat̄. Et propter hoc q̄r ius priuilegiorū & paupertatē exsufflat & p̄secutionē annullat: & sic diuortū m̄imonii sancti p̄curat: idcirco nullam uoluit bullā: nullū priuilegiū: nisi hoc solū q̄ sua paupertas maculari non posset: a quo nūc gemit in statu suor̄ posterorū se subdole spoliātū. Nā & hic status a hierusalem descendit ī hiericho & incidit ī latrones: qui ipsum non semiuuū reliquerunt: sed plene mortuum: & iam quatuordecim putredine inluserunt sepulchro: & tali possessione furētis amentia gloriantur: hanc ruinam sanctus preuidit cui & singulariter in tota uita sua obuiare contēdit. Nam & in legenda dicitur: q̄ in hoc singularit̄ suus offendebatur aspectus si quid in fratribus uideret quod paupertati nō per oīa consonaret: docebat fr̄es ut pauper̄ more pauper̄culas casas erigerent: quas non habitarent ut proprias: sed ut peregrini & aduene alienas: hoc est dictū q̄ uolentibus eos inde expellere: nullo iure suo uel alieno: nulla proprietate: nulla astucia: nulla more dilatione resisterent: sed tāq̄ penitus aliena dimitterent cū plena domini confidentia: arbitantes per spiritum sanctum ad loca alia suis occultis instinctibus etiam p̄sequentium rabiē se uocari. Et hec est cā quare paupertas & temporalis p̄secuto sunt sorores & eis clauēs regni celorum nou t̄m promissorie: sed pos-

Iesue conceduntur: quia temporalis persecutio potest totum mundum auferre: paupertas uero euangelica nihil quod mundi sit potest defendere. Et quod prouidentissimus creator nullam creaturam sine loco fecit: paupertas uero & habitatio in mundo locum non habet: eis possessorie: ex nunc eis celicis sedes dedit: certe aialis homo non percipit ista: nec ipse macularum domine paupertatis: nec qui eius consortium in angaria portat: ut eius pauperem uisum dolose fermentat: poterit ista sentire: sed qui habent spiritum christi qui paupertatem docuit & seruauit: cum christo ista sentient & iocunde obseruant. Deinde in legenda patris quod mandabat domos erectas dirui: aut frates ex inde amoueri: si quid in eis perciperet quod ratione appropriationis uel superfluitatis contrarium esset euangelice paupertati: hanc dicebat sui ordinis fundamentum cui esset structura religionis inuicem: ut ipsius firmitate firmeretur: & euerisione funditus euerteretur. O quam dolosa consequentia sequitur ad predicta. Nam si scissimam patris uerba sunt uera: immo quod de ipsis dubitate filius est hereticum esse in regula sua: sequitur quod cum dolore attendimus quod non est firma religio: sed euerfa: nam a locis singulis totis uiribus est excocata paupertas: quod tantum in oculis mundi patet: ut singulis ciuitatibus sumptuosiora palatia: ceteris & curiosiora loca: & maiora mundane uanitatis insignia sunt ista: que a talibus pauperibus construuntur. Hec sunt uerba & significata: que quidam sanctus doctor huius sancte paupertatis professor & zelator strenuus in quodam suo tractatu quem de commercio paupertatis fecit: inseruit: gemens & ipse super malis que uidit: qui tamen nostro respectu nihil potuit intueri. Nam sicut molaris lapis magnus rapido cursu in mare proiectus descendit ad fundum. Sic a temporibus illius doctoris & citra pondus amoris temporalium sic traxit huius status multitudinem ad profundum: ut iam non malum reputent paupertatem expellere: sed nequas & apostasias putent pro uera paupertate zelare: unde qui de paupertate contra publicos excessus loquitur maxime ipsos transgressores iudicans: hostis publicus reputatur: & hoc dico si de illa paupertate sit sermo quam perfectio professionis indicat: que omnia ita de medio tollit. Dicit ergo uir ille sanctus introducens dominicam paupertatem conueni de ruina. Surrexerunt quidam in nobis: qui non erant ex nobis quidam filii belial: loquentes uana: operantes iniqua: dicentes se esse pauperes cum non essent: & me quam dilexerant toto corde gloriosi uiri de quibus locuta sum spreuerunt & maculauerunt sequentes uiam balaam ex bosore: quod mercedem iniquitatis amant: homines corrupti mente & a ueritate priuati: existimantes questum esse pietatem homines assumptas sancte religionis habitum: qui nouum hominem non induerunt sed ueterem palliarunt: detrahunt seniores suos: & eorum qui sancte conuersationis institutos fuerunt: uitam & motes in occulto mordebant: uocantes eos indiscretos & imisericordes: crudeles: & me quam assumpserunt dicebant ociosam: inspidam: turpem: incultam: exanguem: & mor-

tuam: & multa dicit doctor ille sanctus ad prouocandum gemitum super paupertatis ruinam quam paulatine cernebat. Sed nunc non alienis indigemus uerbis: quia publicis factis non solum amatores paupertatis prouocantur ad gemitum: sed ceteris homines mundi scandalizantur per malum exemplum: & diuites & potentes faciunt in densum: quod tales excessus facientes uelint pauperes noxiari. Sed redeamus ad paupertatem sancti: qui eam nunc sponsam: nunc sororem: nunc matrem: nunc dominicam: nunc reginam appellare solebat. Et quia sic paupertatem plena fide amabat: pauperem perquisitor deus tante sufficientie fratris penuriam fecit: quod in multis miraculis nec cibum nec potum: nec domum deerat: cum pecunie & artis & nature facultate defecisse constabant. Qualis fuerit intentio francisci in paupertate seruanda: ipse ostendit: cum fratri Richerio de marchia uiro sancto & nobili: & beato patri multum dilecto de paupertate querenti: respondit cum infirmitate de qua mortuus est in domo episcopi assisinas iaceret debilis: pater sanctus que uerba cum suo latino habet interpono: sicut sanctus presbiter socius beati francisci multum continuus: frater leo manu sua conscripsit. Interrogauit autem sic frater Richerius de obseruantia regule quo ad paupertatis articulum dic mihi pater intentionem tuam quam habes modo & credis habere usque ad diem mortis: ut ualeam certificari de intentione de uoluntate prima & ultima: utrum nos fratres clerici qui tot libros habemus: possimus illos habere: quis dicamus quod sint religionis. Dixit ad eum beatus franciscus: dico frater quod hec fuit mea uoluntas & est prima & ultima mea intentio si fratres mihi credidissent: quod nullus frater debet habere nisi uestimentum. Sicut regula nostra nobis concedit cum cingula & femoralibus. Hec est responsio sancti: postea dicit sanctus frater leo: quod beatus franciscus dixit sicut per reuelationem acceperat: quod religio fratrum minorum est quidam pusillus grex quem filius dei in hac nouissima hora patri suo postulauit dicens. Pater uellem quod faceres & dares mihi quedam populum nouum & humilem in hac nouissima hora: qui esset dissimilis in humilitate & paupertate ab omnibus aliis qui precesserunt & esset contentus habere me solum: & ait pater dilecto filio suo. Filium factum est quod postulasti: & addebat beatus franciscus. Non est magnum si domibus uoluit habere quendam paruam populum inter ceteros alios qui precesserunt qui esset contentus habere ipsum solum altissimum & gloriosum: unde beatus franciscus dicebat sicut ex reuelatione acceperat: quod ideo uoluit ut uocarentur fratres minores: quia iste est populus quem filius suo patri postulauit. De quo dicit in euangelio ipse filius dei. Nolite timere pusillus grex: quia complacuit patri uestro dare uobis regnum. Et iterum. Quod uni ex minimis meis fecistis: mihi fecistis. Quod licet de omnibus patribus spiritualibus dixisset: precipue tamen predixit religionem fratrum minorum esse uenturam in ecclesia sua: postea sanctus frater leo mouet que

D i

stionem dicens. Si uero aliquis frater uoluerit dicere: cur beatus frāciscus tempore suo istam districtā paupertatem: sicut dixit fratri Ro. non fecit fratres obseruare: & obseruando non mandauit: nos qui cum ipso fuimus respōdemus sicut audiuius: ex ore eius: ipse fratribus hec & alia plura dixit: ac in regula plura scribi fecit: que cum assidua oratione & meditatione a domino postulabat pro utilitate religionis: affirmans eam esse penitus domini uoluntatem. Sed postq̄ ostendit eis graua & importabilia uidebantur: ignorantes tunc que erant uentura in religione post mortem eius: & quia multum timebat scandalum in se & in fratribus: nolebat cum ipsis contendere & eorum deo se excusabat. Item dixit idem: q̄ quodam tempore quidam minister petebat intellectum beati francisci de capitulo paupertatis. Respondit beatus franciscus. Ego sic intelligere uolo q̄ fratres nihil debeant habere preter uerimentum cum chorda & femoralibus: sicut in regula continetur: & qui necessitate coguntur possint portare calciamenta. Et dixit ad eum mister. Quid faciam ego: qm̄ habeo tot libros: qui ualent magis. I. libris: hoc autem dixit quia uolebat eos habere de conscientia sua: maxime quia cum reprehensione cōscientie habebat tot libros: cum sciret beati franciscum intrinsece intelligere capitulum paupertatis: & dixit ad eum beatus franciscus: frater nec de beo nec possum uenire contra conscientiam meā: & professionem sancti euangelii quā p̄fessi sumus.

Vnde dicente hoc beato francisco: minister scūs est tristis. Videns autem beatus frāciscus illum eē turbatum cum magno feruore spiritus dixit ad eū in persona omnium fr̄m. Vos fr̄s minores ab omnibus uultis uideri & uocari obseruatores sancti euangelii: & in operibus uultis habere oculos. Verum licet minister sciret q̄ secundum regulam fratres tenentur sanctum euangelium obseruare fecerunt remoueri illud cap̄m de regula: ubi dicitur. Nihil tuleritis in uia &c. credentes se non teneri ad obseruantiam perfectionis sancti euangelii. Quia pp̄ beatus franciscus cognoscens hoc p̄ sp̄m sanctum corā quibusdam fratribus dixit: putant fratres ministri deū & me decipere: immo ut sciant & cognoscant oēs fratres se teneri ad obseruandā perfectionē sancti euangelii in principio & in fine regule uolo q̄ sit scriptum q̄ fratres teneantur euangelium dñi iesu xpi obseruare: ut fratres sint inexcusabiles corā eoḡ deo: que dñs pro salute & utilitate aie mee & fr̄m posuit in ore meo. Ex quo ipsis annunciaui & annuncio uolo ipsis operibus ostendere & dño operante in perpetuum obseruare: unde ipse ad fr̄m factum euangelium obseruauit a principio: ex quo fratres habere cepit: usq̄ in diē mortis sue. Similit̄ dicit fr̄ leo: q̄ beatus. F. nolebat q̄ fratres essent cupidi de sc̄ia & de libris: sed uolebat & fratribus p̄dicabat: ut studerent habere purā & sc̄am simplicitatē: orationem sc̄am & dñam paupertatem: in quibus edificauerunt sancti & primi fratres: & hanc credebant

se curiorē uia p̄ salute anime: non ut despiceret & cōtēpneret sc̄am sc̄iam: imo omnes qui erant sapientes in religione & omnes sapientes nimio uenerabatur affectu: quēadmodū ipse testat̄ in testō suo: dicens sanctos theologos qui ministrant nobis uerba diuina debemus honorare & uenerari tāq̄ q̄ ministrant nobis sp̄m & uitā: sed futura prospiciens: cognoscebat p̄ sp̄m sanctū: & etiā multotiens fratribus dixit: q̄ fr̄s multi sub occasione edificandi alios dimitterent uocationem suā: uidelicet puram & sanctā simplicitatem & orationem sanctā: & dominā nostram paupertatē. Accidet illis q̄ un̄ crediderunt postea accendi ad deuotionem & amorē dei: p̄pter intellectū scripture: inde occasionaliter remanebūt intus frigidi & quasi uacui: & sic ad pristinam uocationē reuerti nō poterunt: maxime quia amiserunt tēpus uiuendi sc̄dm uocationē. Nam multi sunt q̄ totū studiū suū & sollicitudinē suam sanctā: & deuotā orationem: & cū aliquibus uel pp̄lo p̄dicauerint uel nouerint aliquos inde edificari uel conuerti ad penitentiam instant: uel se extollūt de lucro alieno: qm̄ quos credunt suis uerbis edificari uel ad penitentiam conuerti: dñs edificat & conuertit orationibus sc̄oꝝ fr̄m: licet illud ipsi ignoret: quia sic est uolūtas dei ut illud non aduertat ne ideo sup̄biant. Isti sunt fratres mei tabule rotunde: qui latitant in remotis & desertis locis: ut diligentius uacent orationi & meditatioi: sua & alioꝝ peccata plorantes. Quorū sanctitas a deo cognoscit̄: & aliquādo a fratribus & hoibus ignorat̄: postea dicit idem sanctus frater leo: q̄ fratres omnes tam minores q̄ predicatorum informabat ad opera: dicens eis q̄ pp̄ prelationem & officium & sollicitudinem predicandi non deberent dimittere sc̄am orationē: ire p̄ elemosina & operari manibus suis sicut alii fratres p̄pter bonum exemplū & lucrum aiare suare & aliorum: unde ipse tāq̄ fidelis zelator xpi dum corpore fuit sanus impabat in se quod docebat fratres suos. Post uerba illa dicit sanctus frater leo: q̄ bis in duobus locis cum mirabilibus modis quos omitto negauit licentiā uni nouicio tenendi psalterium licet ille nouicius diceret: q̄ minister generalis uolebat sibi concedere: sed deuotus ille nolebat habere nisi de licentiā sancti qui iam cessarat officio regimini ordinis propter relaxationem quā uidebat oriri. In secūda autem uice dixit illi nouicio: & ego iā tentatus fui habere libros. Sed ut de hoc cognoscerem domini uoluntatem tuli librum ubi erant euangelia domini scripta & orauī dñm ut in ipsa ap̄tione libri suam uoluntatem de his mihi ostendere dignaretur: & oratione finita in prima ap̄tione libri occurrit mihi uerbum illud sancti euangelii: uobis datum est nosse mysteriū regni dei: ceteris autē in p̄bolicis: & ait. Tot sunt qui ascendunt ad sc̄iam q̄ beatus erit qui fecerit se sterilem amore domini dei: postea elapsis pluribus mensibus cū esset beatus franciscus apud ecclesiam sancte marie de portu

tiuncula iuxta cellam post domum in uia: & itaq; ille fr locutus e sibi de psalterio. Cui dixit btus franciscus: uade & facias inde sicut dixerit tibi minister tuus: quo audito frater ille cepit redire p uia un uenerat: btus aut fran. remanens in uia cepit cōsiderare id quod dixerat illi fratri: & statim clamauit post eū dicens. Expecta me fr expecta: & sic iuit usq; ad illū dicēs illi. Reuertere mecū fr: & ostende mihi locū ubi dixi tibi q; faceres de psalterio sicut diceret tibi minister tuus: & puenientibus ad illū locū ubi illi dixerat uerbū illud. b. f. inclinauit se coram fratre: & stans flexo genu dixit: mea culpa fr mea culpa: qm̄ q̄cūq; uult esse frater minor non debet habere nisi tunicas: sicut regula sibi cōcedit & femoralia: & q; necessitate cogūt uel ifirmitate possint portare calceos: un̄ quotquot frēs ueniebāt ad eū ad habēdū cōsiliū eius: tale n̄sū exhibebat eis. Itē narrat idē fr leo: q; dū p̄ sanctus iaceret in palatio de quo dictū est supra ifirmus: unus de sociis sc̄i dixit ei: p̄ ignosce mihi: quoniā q̄ tibi dicere uolo: iam plures considerauerūt. Tu scis quēadmodū olim p̄ grām dei uiguit ia puritate perfectionis tota religio: quō. s. uniuersi frēs cū seruore & sollicitudine i oibus obseruabant scām paupertatē. sin p̄uis & paupculis edificis: in p̄uis & paupculis utensilibus: i p̄uis & paupculis libris: in paupculis uestimentis. Et sicut i his ita & in aliis exterioribus: unius erant uolūtatis: solliciti seruare oīa que pertinent ad nostram p̄fectionem & uocationem: & bonū exemplum. Sic erant unanimes in dilectiōe dei & pximi: nūc aut̄ a puo tpe. citra cepit hec puritas & perfectō dissimiliter uariari: licet multi dicant & excusent frēs: & pp̄ multitudinē dicant nō posse hec seruari a fratribus: imo multi fratres de his magis q̄ de supradictis credūt pp̄ m̄ inde edificari: & ex ipsis uidet̄ magis honeste pp̄ illa uiuere & cōuersari. Vñ quasi p̄ nihil sp̄tant uia simplicitatis & huius paupertatis: que fuerūt initiū & fundamētū n̄re religionis: qua pp̄ hoc cōsiderantes: credimus q; tibi displiceat: sed plurimū admiramur: si tibi displicet cur sustines: & nō corrigis. b. f. dixit: dñs indulgeat tibi fr: quoniā us esse mihi cōtrarius: & aduersarius & me iplicare i his q̄ nō ptinent ad officiū meū & ait. Viquequo habui officiū fr̄m: & fratres manserūt in p̄fessione & uocatione sua: licet ab initio mee cōuersionis ad xpm̄ ifirmus fuerim: cū puā mea sollicitudine eis satisfaciebam exēplo & predicatione. Sed postq; cōsideraui q; dñs fr̄m num̄ex multiplicaret: & q; ipsi pp̄ cupiditatē & inopiā sp̄s a uia recta & secūra p̄ quam soliti erant abulare declinare inceperūt: & ampliōrē uia sicut dixisti incedere: non attendentes suā p̄fessionē & uocationē: & bonū exemplū: nec dimittere iter q; od iā ceperūt pp̄ predicationē meā & exēplū meū recōmendauī dño & ministris fratrum religionē: Quoniā licet tempore quo renūciaui & dimisi officiū fr̄m corā fratribus me excusare in capigenerali q; pp̄ infirmitatē meā de ipsis curā & sollicitudinē habere nō possem: tñ si scdm̄ uoluntatem

meā frēs ambulassent & ambularent pp̄ ipsoꝝ consolationē nollē q; aliū ministrū haberent p̄ter me usq; in diē mortis mee: quoniā ex quo fidelis & bonus subditus uoluntatē sui prelati cognoscit & obseruat: puā sollicitudinē p̄latū habere oportet de illo: imo tantū gauderem de fr̄m bonitate & confortatus essem pp̄ lucrū meū & salutē ipsoꝝ: q; si iacerē in lecto infirmus nō grauaret me satisfacere eis. Et ait meū officiū ē sp̄uale: uidelicet prelatio super fratres: quia debeo dñari uitiis: & debeo illa emendare: non possum predicationē & exēplo: nolo carnis flex fieri ad pcutiendū & flagellandū sicut p̄tates huius seculi: quoniā confido in dño q; ahuc i inimici inuisibiles qui sunt castaldi dñi ad puniendum in hoc seculo & in futuro eos q; transgrediunt̄ mādata dei: sumēt de illis uindictā: facientes ip̄os corrigi ab hoibus huius seculi in opprobriū & uerecūdiā ip̄oꝝ: & reuertent̄ ad p̄fessionē & uocationē suā. Verūtū usq; ad diē mortis mee exēplo & opatōne nō cessabo docere fratres ambulare p̄ uiam quā mihi ostendit deus: & ego oñdi eis & ip̄os informari ut sint inexcusabiles corā dño: & ego corā ip̄o de ipsis: & de me nō teneat ulterius reddere rationem unde tunc in suo testō fecit scribi q; oēs domus fratrum ex luto & lignis deberent cōstrui: i signū sancte paupertatis & humilitatis: & q; ecclesie que p̄ fratribus cōstruūt essent p̄ue: immo uoluit ut hoc inciperet reformari: & maxime de domibus ex luto & lignis cōstructis: & de oibus aliis bonis exemplis in loco sancte marie de portuuncula: que fuit p̄mus locus: ubi postq; fratres manserūt: cepit dñs fratres multiplicare: ut in eternū esset hoc memoriale ceteris fratribus qui sunt uenturi & erunt ad religionē Sed quidā dixerunt q; hoc non uidebatur eis bonum q; domus fratrum deberent cōstrui ex luto & lignis: quoniā in multis puincis cariōra sūt ligna lapidibus. Et beatus franciscus nolebat contendere cū eis: quia erat ualde infirmus: & quoniam etat p̄pe mortē: quia p̄age postea uixit: unde scripsit postea in testō suo. Caueant sibi fratres ut ecclesias & habitacula & oīa alia que pro ipsis cōstruunt: q; petunia non recipiant nisi esset sicut decet scām paupertatem quā regula promissimus: semp̄ ibi hospitates sicut aduene & peregrini. Nos uero qui cum ip̄so fuimus: qñ scripsit regulā & fere oīa sua scripta: testimoniū phibemus: q; plura fecit scribi in reglā & aliis suis scriptis de quibus plures fratres fuerūt sibi contrarii & maxime prelati: unde accedit q; in his in quibus fratres fuerunt contrarii beato francisco in uita sua: nūc post mortē essent ualde utilia toti religioni. Sed quia ip̄se plurimū timebat scandalū: condescendebat uoluntatibus fratrum: sed sepe dixit hunc sermonē. Ve illis fratribus q; sunt mihi cōtrarii de hoc quod cognosco: q; uoluntas dei est p̄ maiori utilitate religionis: licet inuitus cōdescendā uoluntati eoz: unde sepe dicebat sociis suis. In hoc ē dolor meus & afflictio q; ea que cū multo labore oīois & meditatiōis a deo p̄ misericordiā suā obti

D iii

neo p utilitate pñti & futura totius religiõis & ab ipso sũ certificatus: q̄ scdm uoluntatẽ eius sũt & ali qui fr̄es ex auctoritate & p̄uidencia sue scie euacuat & sunt mihi contrarij dicentes. Ista sunt tenenda & ista non. Sed quia ut dictũ est tantũ timebat scãdã lũ q̄ multa p̄mittebat & in multis cõdescendebat uoluntatibus eorũ que nõ erant scdm uoluntatem suã: huc usq; uerba sancti leonis. Ex quibus clare patet q̄ p̄fectissimus zelator fuerit aliusimẽ pauertatis & illius que uere euangelica debet dici. Et ex his apte daret: q̄ ex tunc mala cepit pullulare ra dix: que nunc i pessimũ fructũ excreuit. O q̄tus dolor fuisset p̄no cordi si oculus corpis uidisset mala t̄pis n̄ri: uidit autẽ in spũ & tristatus est: & fuit sibi cã sicut pater ex predictis quasi resignauit firm offi cio: quia cursũ future ruine impedire non poterat. Quõ autẽ hoc diuine p̄uidencie cõgruũ fuerit: quãtũ iesus dederit infra dicemus. Quõ uero amicus sponsi iesu franciscus in feruore charitatis & de siderio sine salutis ipsi iesu se studuerit conformare: ex hoc manifeste clarescit: q̄ a p̄ncipio cõuersio nis usq; ad finẽ semp in ardore amoris iesu quasi ignis excreuit. Nã afflatus spũs sancti caminũ cordis sui iugiter incendebat: un̄ & subito ad auditum amoris diuini excitabat: afflictebat: inflamabatur i tantũ: ut quasi iugiter uideret cũ spõsa clamare: sulcite me floribus: stipate malis: quia amore lãqueo: Ex oibus creaturis hunc suũ incēdebat amorẽ. Cõtuebatur in pulchris pulcherrimũ: in infirmis autẽ infirmitates quas pius iesus pro nostra salute portauit: de oibus sibi scalã faciens ad apprehēdendũ dilectũ. Tanta autẽ singularitate amoris in xpm crucifixũ trãformabat continue q̄ nõ solũ mēte sed & corpore ipsius iesu crucifixi effigie meruit figurari: zelus uero superne salutis tantũ sua depascebat uiscera: q̄ nõ se reputabat xpi amicũ: nisi cõtinue foveret aias quas redemit: hinc sibi in orone lueta: in predicatione discursus: in exemplis dãdis excessus. De isto amoris feruore multa sunt in legenda: maxime istud notabile signũ electõis eterne ad seraphicũ statũ q̄ aiebat cũ iã perfecte xpm induerat: q̄ cũ adhuc in hitu seculari uiu eret: uocẽ dñi exp̄suã amoris absq; cordis imutatione audire uix poterat talẽ censũ pro tẽporalibus elemosynis cõferre nobilẽ prodigalitãtẽ dicebat: & eos q̄ pagẽ apprehēbant oblatũ diuini amoris censũ iudicabat stultissimos: p̄ eo q̄ solius iesu amore nobis regnũ cõquisiuit eternũ: & solius iesu qui nos in tanto excessu amauit multũ sit amor amandus: un̄ cum ap̄lo possimus secure dicere: p̄pter iesum & amorẽ ipsius oia detrimẽtũ feci & arbitror ut stercora: ut xpm lucrificã. Et quia in solo amore est plenus & perfectus dei cultus: & totum esse humane nature xpi iesu fuit quedã p̄fecta dei cultura p̄ se: & p̄ oĩ creatore plenissime deũ colens regratians & laudans: & ois boni principium recognoscens: ac per hoc in hoc ois creature defectũ supplens: sicut de hoc alibi dictum est. Idcirco eius conceptio hũana d̄ cẽ de sp̄i

ritu sancto: propter quod ipse circa sue prediciõis primordia uolens hunc perfectũ dei cultũ per abũdantissimã sancti spũs repletionẽ secundum q̄ hõ in seipso ostendere: dicebat de se luce. iiii. Spũs dñi sup me p̄pter quod unxit me &c. In hoc p̄fecto dei cultu emulator sue p̄fectionis franciscus iesum studuit imitari. Nã cõtinue p̄ mentis incendiũ imolabat deo ipm. Sed & per rigore ieiunij & aliãg austeritatũ continue mactabat corpus exterius i atrio sacrificans holocaustũ: & in tẽplo interius cõcremas thymiamã. Tantũ autẽ desiderabat p̄ martyri sustinentiam xpo crucifixo esse cõformis: q̄ trina uice laborẽ repetiit ad transitũ infidelium: ut effusione sanguinis sui p̄ honore nois iesu se posset sibi offerre sacrificiũ medullatũ. Et quia de orone simul cũ cõtemplatione dicitur: in qua est uerus dei cultus: iõ h̄ petranseo: sed quod manus hois in effusione sanguinis fran. facere noluit: hoc manu sua sanctissimã iesus fecit ipsum mentaliter & corporaliter martyrizans & uulneras doloribus & uulneribus sue sacrosime crucis: unde de eo p̄t dici illud Hebr̄. vii. Af simularus filio dei manet sacerdos in eternũ. Quia uero tota bñdicti iesu uita fuit pccõtib; data in redemptionis p̄ctũ: in conuersãõis exemplũ: i cõtẽplationis speculũ: & secundũ tẽperamentũ congruentie: in eruditionis mysteriũ: & infirmitas debiliũ cõdescensiuũ remediũ. Idcirco piissimi iesu imitator. f. i his q̄tũ poterat studebat imitari iesum sine salutẽ & infirmitati piissime cõdescendẽs. Pietas enĩ que scdm ap̄m ad oia ualet francisci erat sic radicata in itimis: que nõ solũ ad nature consortes sed ad omia creata piissime mouebat. Spãliter tñ ad aias xpi iesu precioso sanguine redẽptas: cũ cerneret eas inquinari aliqua sorde pccõ: tanta miseratiõis tenitudine cũ fletuũ abundantia ferebat: ut eas uideret taq; mĩ i xpo cõtinue ptunire: un̄ etiã aialia ac si eius pietatis affectũ p̄ceperent sic plene afflictebatur ad ipsum: ut miraculose domaret ferocia: domesticaret siluestria: mansueta doceret: & brutoꝝ naturã hoĩ iam lapsõ rebellẽ ad sui obedientiã icinaret. Sicut in legẽda sua in lupis & fãlianis & lepuleculis: in piscibus & pluribus auibus: in agnis oibus pluribus miraculis est cõscriptũ. Quid mirũ ergo si pietas cordis sui ad mẽbra ferebat iesu: que ta tenero affectu ad bestiales mouet? Nec ẽ mirũ si in predicatione sua scissima corda conuertebant ferocia: q̄ bus in scõ & uerba documentũ & scã prestabat exemplũ & charitatis scintille fulgurãtes in facie emittebãt iaculũ: & piissime cõpassionis signa p̄bebãt uigentum: sed & tota mundi machina multiplicatus miraculis reddebãt testimoniũ. Nec mirũ quia missionẽ ad predicationis officiũ non p̄pã p̄sumptione: sed dei reuelantis cõpulsionẽ suscepit. Nã cũ esset ita uirtutibus plenus: diuine uentatis illustratus fulgoribus ardor aplexuũ sponsi & salutis pximi in suo corde mouebat cõflictũ. Nã amplexuũ suã & sollicitudinem appetebat: gemitus oiuũ p̄uatiũ uero pabulo pietatis cõdescensionem instan-

issime requirebat: humilitas dicebat ad iesum. Impeditoris lingue effectus sū: ex quo locutus es ad seruū tuū. Amor tue imitationis me impellit ut cō descendā ad pximū. Vilitas retrahit: quia sctio me indignū. Et quia totū me tue uoluntati supposui: tui mandati impiū expectabo: quia tuū ipiū oēm pōt supplere defectū. Reuelatiōe itaq; facta sancto dei uiro siluestro: & sacratissime uirgini clare: q; bñ placitū dei erat q; ad p̄coniū predicationis exiret: cū tanto seruore: & cū tanta corporis agilitate cepit se cundū diuinā uoluntatē p̄currere: ac si facta manu dei sup eū nouā induisset de celo uirtutē. Et ut oñderet sapia iesu q; p̄dicatio francisci hoies bestiales & pedestres faceret ad celestia cognoscenda & desideranda alatos. Primus sue predicationis impetus sup multitudinē auiū est directus: sed & in hoc etiā signū fuit q; spūs ueritatis in eo ad futura uolabat: q; p̄ spm̄ p̄phie multis multa futura predixit & p̄dicabat: nō in doctis humane sapie uerbis: sed in ostē sione spūs ueritatis: & tantū fuit in aiay zelo conuictus q; postq; fuit seraphico calculo manuū xp̄i crucis stigmatibus insignitus: quia pp̄ ex crescentes in pedibus clauos ābulare non poterat: faciebat corpus emortuū p̄ ciuitates & castella circūuehi: ut ad crucē xp̄i ferendā crucifixis eloquiis ceteros aiaret. Et licet multa tēperantia & edificatiōe cunctoz in qualitate ciboz cōformaret se ceteris: regressus tñ ad interiora solitā retinebat abstinentie p̄citatē & i quietationibus relictis turbaz solitaria q̄rebat amica meronibus: lachrymis deuotionis rigabat: quod seminauerat uerbo & consideratione sue fragilitatis exergebat: si quid pluris adhesisset ibi in contemplationis excessibus multiplicatis splendoribus & ardoribus charitatis & refofortificatis uiribus ex dilecti iesu amplexibus cura tanto seruore spūs redibat ad p̄p̄os: ut uideret sermo eius celestibus iaculis fulgurare: oīs etas oīsq; sexus approperebat uix nō nū mundo datū & cernere & audire. Fugabant a regione demonia pre timore uirtutis: aderat militie celestis exercitus iubilans in tā magnificis laudibus conditoris sui. Cōuertebant p̄ccōres pessimi: promouebant ip̄fecti: cōfirmabant & letabant p̄fecti dño opante & sermonē confirmate multis miraculoy sequentibus signis. Non obliuiscēbat franciscus quin semp̄ rediret ad solitudinis locum post modica spacia tēpore: licet etiā dū conuersaret cum turbis & die ac nocte quantū poterat de medio ip̄fogy exiens solitudini & cōtemplationi uacaret: hāc formā cōuersandi & p̄dicandi continue scribis idicebat: pp̄ quod ut pie condescenderet ad pximum uoluit loca firm esse uicina habitationibus hoīum ne tā nimia fieret cōmixtio & ut possent quietum cōtēplatiōis & orationis cōseruare studiū. Sic uoluit esse uicinus q; extraneus: sic uoluit loca esse iuxta populos q; & extra eoz habitaciones in locis q̄te solitudini congruis locarent. In hoc piū imitatus maḡm iesum: q; ut daret exemplū predicatoribus euangelici status sic condescendendi aliis q; s̄

ete solitudinis iura seruarent. Triplici ex cā legit se sepasse a turbis: nam aliqñ pp̄ recreationem quietis: ut Mar. vi. dixit iesus discipulis suis. Venite seorsum in desertū locū & requiescite pusillū. Quādoq; uero cā orationis ut luce. vi. dī factum est i illis diebus exiit orare in montē & erat p̄notans in oratione Ambro. Ad precepta uirtutis suo nos format exēplo. Quādoq; uero propter uitationem humane laudis: ut ioānis. vi. dī quando uoluerunt eū rapere & facere sibi regē post miraculū de panibus: propter quod fugit iteg; in montē ipse solus. Et similiter qñ uoluit p̄fecta docere: ut Matth. v. uicinus iesus turbā ascendit in montē: ubi Criso. per h̄ q; non in ciuitate & foro: sed in monte & solitudine sedit erudiuit nos nihil ad ostentationē facere & a tumultibus abscedere: maxime cū de uitis disputat oporteat. Nostri lector p̄dicta dicit dauid q; filii alieni claudicauerunt a semitis suis: claudus licet male p̄ uiam gradiatur. Non ergo hi sunt filii alieni: quia nec bene nec male per uia regule gradiuntur: hi sunt ergo filii subuerfores & pp̄rie regule scorpionēs: imo uerus apti leones & illa mala bestia que supra q̄ credi pōt unuersā uastabat q̄ nihil est uite fran. nec p̄misse regule: quod non sit p̄ eos fractum concukatū & deuoratū. Cum tāta admiratione ista scribo q; cor uidet sc̄di per mediu: & uix manus ad dilacerationem cōtineo & uocē a furioso clamore. Nā ego q; interora palpo & ideo tantam conuenientia inter regulā & uitam: inter p̄mā & filios: quantam inter albū & nigru: inter agnum & lupū: inter iustū & impiū: inter couerfores aiā rū: & subuerfores crudeles. Nā non solū nolunt seruare quod promiserūt: sed sicut sepe dictū est & sepe flendum est uolentes seruare atrociter p̄sequūt. Et nonne uides quicūq; oculos habes q; non sufficit eis circuire p̄ forē: nisi & in medio fori constituant locū suū: certe q; oīa non sint in foro hoc non est quia non desiderent: sed quia ibi se locare nō p̄ualent: sed ubicūq; sunt forē faciunt: forē uoco multitudinē hoīum: quia manibus & pedibus reptant ut ad loca sua confluxū gentiū trahant. Nec in hoc cuiuscūq; status collegiū uel p̄sone p̄iudicium formidant. Quod luce clarius pater ex capitis uanitate procedere: ex qua nihil uident nisi mūdum famā & gloriā queritare. Et licet dicant se p̄ utilitate aiay facere: pōt eis dici q; stulta ē utilitas aliena in qua salus & professio dissipatur propria. Sed nū qd franciscus plus hūit de zelo animay: ut sic loqr̄ in ungue pedis sui q̄ ipsi habeant: uel se habere possent simulare in tota distractione assumpti exercitii. Sed uis uidere mendaciū q; non est zelus aiay: sed questus tēporalium & pecuniay & mundanorum fauoz. Nam tales paupibus & dare non ualētibus cōiter se familiares non exhibent nec eoz sepulturas uel p̄nias affectant: nec aliā religiosā domū que simul cū eis salutē aiay p̄curet: p̄nt in sua uicina sustinere. Nō ergo est aiay zelus sed hūane cupiditatis questus. Et licet dicāt multa uerba uulpina &

D III

dolosa ad suorū uelamen defectuū: que tñ nullā ap-
parentiam in ueritate spūs habent: hoc tñ non pñt
ipsi uelare hoī scienti uitā eorū & regulā & sanctis-
simū testm̄ & alia uerba bti francisci: que p dei reue-
lationem asseruit: quin ipsi sint transgressores status
pmissi & contumelie prīs sui. Tamen nec hic nec
alibi assero q̄ de necessitate salutis sit totius ordinis
seruare testm̄ sanctissimū: & alia perfectionis opa: q̄
beatus. f. de euāgelii perfectione esse asseruit: sed be-
ne dico constanter q̄ prīs refutare testm̄ scissimū: &
eius nolle seruare monita: non est plene seruare euā-
gelicū statū: & est magne retrocessionis indicium: un-
etā ibi icipit declinatio pfectionis eorū: que nunc
terminata est in ruinā: licet enim seruare regulā secū-
dum declarationes & dilatationes quas procuraue-
runt a multis romanis pontificibus sit seruare suffi-
ciēter q̄tū p̄tiet ad necessitatē salutis: nō tñ illis mo-
dis seruatur illa sūma perfectio quā btūs. f. asserit se
a xp̄o accepisse: & quā ipse seruauit in se & uolebat
a fratribus obseruari. Sed est quidam alius modus
qui utiq; potest dici euangelica perfectio: sicut & il-
li sūmi pontifices asseruerūt in suis scriptis. Sed qd
his imoramur uerbis: quia iudicio diuino factū est
q̄ quanto plura quesierunt circa hoc declaratōnum
remedia: tanto magis ruerunt: un- & a tempore quo
Nicolaus tertius ultimam declarationē fecit que q̄-
tū potuit uisa est regulam exponere: adaptando ad
modū obseruantie: q̄ tēpore suo fuit sibi notus: ac
si lapis molaris fuisset appensus ad uentrē ordinis.
Sic postea oībus relaxationibus: quasi in maris p-
fūdū p̄cipite se imersit. Palpauit ego quā in multis
ānis in ordine fiterā: & licet restituerent multos ex-
cessus quos uidebat in respectu illo curare se credēs
tñ tantū ordo relaxationis est scō: q̄ medicina scā ē
mortifera: dum phibuit aliquid districta cēsura: un-
mundus timeret murmurare de suis excessibus: &
unde ipsi sunt occasionaliter relaxati: unde nec mū-
dus ignorare hodie potest si comparet facta & scri-
pta: quin etiā suarū expōnū & declarationū & dila-
tationū appeant transgressores. Et est stupor qua-
re querit expositio sup̄ lram sic aptam: quia nulla
difficultas est in regule intelligentia. Sed in hoc est
difficultas: q̄ illorū uita concordet cū illa lra: & sēp
fratres uoluerunt in uita ruerē: & concordia cum il-
la sūme perfectionis lra querere. Et hanc concordia
am uoluerūt p̄ auctoritatē sūmi pōtificis obtinere.
Sed nec hoc miraculū subest potentie dei: cū nō sit
posse sed deficere & mentiri facere: uel dicere con-
tradictoria simul uera: & oīs homo q̄ heat clarā in-
telligentiam & sciat grāmaticā: si palpauerit uitam
& legerit regulā: cognoscat apte: q̄ sicut ens & nō
ens hec duo cōtradictorie opponūt: un- & magnā
cām hēnt ex eorū transgressione illi q̄ dicunt: q̄ p-
fectio euangelica adhuc non est romane ecclesie da-
ta: falsū est tñ quia data est in francisco: sed in malis
successoribus est corrupta: nec debet de nouo dari
sed pet̄ dei potentia & bonitatē infinitā eadē susci-

tari. Nā p̄ mō uerū est q̄ sunt cōmixti inter gētes
& didicerunt opa eorū & seruiērūt sculptilibus eo-
rum: & factū est illis in scandalū: & quod dolorosi
us est imolauerunt filios & filias suas demōiis: dū
spūalia sua officia sunt in questū symoniacū & adu-
latoriū quasi uniuersaliter conuersa: ac p̄ hoc demo-
nibus imolata: hoc est forū in quo hodie religiosi
ut plurimū constituūt loca sua. Non sic franciscus
quē pfectus iesus ad imaginē uite sue: in similitudinē
conuersationis sue: in pfecta obseruantia euāgelii
ad honorē sui: & salutē ppl̄i sui: perfectissime quā-
tum humana fragilitas patit: & quātū requirit men-
sura sue gratie figurauit: ut in ip̄o possit uere iesus
dicere. Suscitauit mihi dñs semē aliud p̄ abel: quia
pro choro apl̄i: co p̄ martyriū imolato: & synagoga
prius fundato: suscitauit iesus franciscū & eius statū
in orbe romano. Sic ergo paret quō franciscus fuit
silius bñdicto iesu fastigio conuersationis. Quā-
tū autem in ip̄o uita cōtēplatiua refulsit: q̄tūq; in
suis studiū orōnis amauerit: ex dictis in uita sua ali-
qualiter patet: pp̄ quod ad similitudinē iesu senties
franciscus corpe se peregrinū a dño: cū iam ad terre-
na desideria p̄ charitatē xp̄i iesu totus eēt factus fo-
ris insensibilis: sine intermissione orans sp̄m̄ deo cō-
tendebat exhibere pñtē. Erat oratio cōtemplanti
solatiū: dum supernarū circuitu mansionū: angelo-
rum conciuis iam factus eorum cōtemplabatur
archana: ac seruenti desiderio querebat dilectum: a
quo solum eum carnis pies distūgebat. Erat & op̄ā
ti p̄fidiū: dum in omnibus que agebat de sua dif-
fidens industria per orationis instantiam a benedi-
cto iesu dingi postulabat: modis q̄bus poterat fra-
tres ad orationis studium incitabat. Et ipse sic con-
tinue sollicitus erat orationi uacare: ut ambulās &
sedens: laborās & uacans: intus & foris: semper ui-
deretur orare: ita ut appareret sancte orationi non
solum quicquid erat in eo cordis & corporis: uerū
etiam operis & temporis dedicasse. Suspendebatur
multotiens tanto cōtemplationis excessu: ut su-
pra semetipsum raptus: & ultra humanum sensum
aliquid sentiens que agerentur circa se omnino ne-
sciret. Et quia spiritus hominis ex solitudine con-
gregatur ad intima: & copula sponsi fugit turbatū
spectamina: idcirco solitaria loca querens ad eccle-
sias derelictas nocte oraturus pergebat: ubi licet de-
monum horribiles sustineret pugnas: qui se cum
manu ad manum sensibiliter confligebant: uolē-
tes impedire orationis studium: tamen de ipsis ui-
ctorialius triumphans remanebat solitarius & pa-
catus. Tunc nemora replebat gemitibus: ubi ipse a
fratribus aliquando ipsum obseruantibus audi-
tus est clamorosis uocibus pro peccatoribus a
pud dei interpellare clementiam: & deplorare al-
ta uoce: quasi coram se positam dominicam pas-
sionem. Ibi uisus est nocte orans manibus ad
modum crucis protensis: toto corpore suble-
uatus a terra: nubecula quedam fulgente circū-

datus: ut illustrationis mirabilis intra mentē: mira
 circa corpus plustratio testis esset. Ibi occulta dīne
 sapientie pandebant: ibi dicit qđ i regula scripserat
 qđ in scīssimo testamēto posuit: & quicquid fratri
 bus obseruandū mādauit. Nam & sicut certissime
 patet ad tantam serenitatē mentis indefesū ofonis
 studiū cū continua exercitatiōe uirtutū uirū dei p
 duxerat: ut quīs nō hēret sacraz litteraz pitā p do
 ctrinā: eterne tamē lucis irradiatus fulgonibus: scri
 pturaz profūda miro itellcū scrutaretur acumie.
 Ibi a deo obtinuit darum spiritum pphie: quo tem
 pore suo multa predixit futura: q̄ secundū eius uer
 bum certitudinaliter euenerūt. Sicut de multis patet
 in legenda. Ibi singulariter & clarissime sibi fuit re
 uelatus ordinis processus: & uia quā xp̄us uolebat
 ip̄os fratres tenere: quā continue idem sanctus pas
 sibus explicabat uerbo: & monstrabat exēplo. Ibi
 nihilominus reuelata fuit uia ruinosā qua fratres in
 cederent: quā & modis quibus potuit ipediuit dū
 uixit: & dū intraret itra limia gloriosi iesu in lecto
 mortis decubās: in sanctissimo testamēto phibuit
 sed frustra quo ad peruersos: q̄ cog: p̄sumptuosa &
 stulta carnis prudentia: & malitia obstinata p̄ualuit:
 licet in luce uerborū eius & sanctissimi testamēti le
 gitimi filii q̄q̄ hoc tempore pauci proficiscantur p
 uestigia iesu christi multis persecutionibus a carnis
 filiis molestati. Nam & iste pater sanctissimus: qua
 si alter abraham duos filios habuit: unum de ancil
 la & unum de libera. Qui autem de ancilla: secun
 dum carnem natus est & secundum carnem prudent
 tiam: plane claret ipsum ut plurimum icessisse. Sed
 ille qui de libera per reprobationem non dubitās
 q̄ nō est mētitus xp̄us seruo suo francisco: nec ip̄e
 fidelis seruus franciscus mētitus est in his q̄ scripsit
 i regula & isanctissimo testamēto. Et ideo p̄ ip̄ius
 regule a titudinē & lfe obseruantia incedentes se
 curi nil dubitant ibi impossibile uel inobservabile
 contineri. Sed sicut tūc qui secundū carnē natus ē
 psequebatur eū q̄ secundū spiritū: ita & nūc. Nā nō
 minus modo uerum ē q̄ tūc: q̄ iste ismael uir sagit
 tarius ē undiq̄ filios legitimos & regule p̄secuti
 onibus: reprehēsiōibus: preceptis iordinatis: & sen
 tentis duris sagittās. Sed quid dicit scriptura. Eii
 ce ancillam & filiū eius: q̄ nō erit heres filius acil
 le cū si io l bere. Nā dictum est abrahe. In ysaac uo
 cabitur tibi semen: licet & illū faciā i gentē magnā
 q̄ semē tuū est: hūc ancille filiū & in obseruantia re
 gule illegitimū cū magnis cordis gemitibus eiici
 postulamus. Non quidē ab hereditate paterna sibi
 uellet in regule incedere uia: sed a sua operatione p
 uersā & ab usurpatione falsi noīs: & legitimi perse
 cutione heredis. Nā & pater sanctissimus hec omnia
 in luce cōtēplationis & fieri preuidit: & exp̄ssis uer
 bis predixit. Sic & i dictis & i scriptis sancti uiri &
 focii sui fratris leonis reperiuntur expresse. Et ego au
 diui a uiro uirtutis & sanctitatis pbato legitimo pa
 tris filio reuerendo toti orbi ubi cognosatur frate

conrado de ofida: qui quinquaginta ānis uel circa
 tunica chorda & femoralibus diues in medio nati
 onis prauē & peruersē p uia regule & sanctissimi te
 stamēti sine querela incedit: licet ip̄e inumeras per
 secutiones & examinatioēs ac si foret hereticus: q̄
 regulā obseruat a filiis carnis sustinuisse pbatur: li
 cet etiam omnes q̄ gemūt sup malis populi sui ip
 sum reuerent ut patrē: & q̄bus dei puidētis etiā ab
 his q̄ eū ipugnerūt aliq̄s obtinuit spūs libertates:
 & sustineat ubicūq̄ pp timorē populi: cuius fauo
 rē sicut & de ceteris faciunt illius scī uiri famositate
 medicāt: ab hoc tñ scō uiro frate cōrado p̄ies audi
 ui q̄ ip̄e oīa p̄dicta & m̄to plura & maiora audiuit
 a frate scō leone p̄dicto & a scīs p̄ribus frate maseo
 & a frate cesolo & a pluribus aliis scī uiri focis: q̄ &
 ip̄e expectat cū flectibus compassiuo desiderio uide
 re cōplecta. A magna etiā ego multitudinē fratrum
 qui cū sanctissimo patre frate egidio uixerūt cū fa
 miliaritate multa hominū priorū sententiā audiui: &
 multoz maiorē & ab eodē scō patre p̄dicti q̄ uiderē
 tur incredibilia donec erūt cōpleta. Nā sicut deo cha
 rus & scūs uir scūs masseus miles de perusio q̄ nu
 per migravit ad celos p̄ies mihi narrauit cū lachry
 mis Sanctus uir egidius tāto eiulatu clamabat sup
 regule destructionē quā uidebat: q̄ ignoratibus ui
 am spūs quasi uidebatur isanus: nec potuisset susti
 nere: nisi q̄ inumeris uicibus fuit certificatus a xp̄o
 iesu de huius fine ruie & de renouatiōe sanctissime
 regule & totius ecclesie. Huiusmodi uero uiri scī
 egidii sanctitatē quis enarrare sufficiat: ip̄e enī fuit
 quartus frater mior: tertius legitimus patris filius:
 qui tanta uigorositate opum prius seruiuit in exer
 citio actiue ut uere sicut martha circa plurima uirtu
 tum exercitia & actiue ministeria p labores manū
 p obsequia leprosoz: & p alia uilitatis opera conti
 nue satagere uideretur: i q̄bus p̄seuerauit donec sic
 fuit raptus i cōtēplatione ab influxu amoris iesu: q̄
 magis eius celestis q̄ terrenus uidebatur uiuens in
 carne. A multis audiui q̄ uiderūt q̄ statim nomina
 ta gloria paradisi i illius rapiebatur dulcedinē p mē
 tis excessum. Hic q̄n uidebat lcores n̄ ad studia as
 pirātes irifortie de pugnis ambaz manuū faciebat
 tubā: p eo q̄ sicut exponebat exp̄sse q̄ ip̄oz studi
 um & sciētia uidebatur ad quandā uanā tubā fame
 & pompe seculi ordinata. Hic uidēs carnalē gloriā
 quā habebāt filii uani de miraculis scī patris: p̄dixit
 se impetrasse a domino ut propter sua miracula nō
 erigeretur uana fabrica: nec gloriaretur ociosa uita
 illorum qui se gloriantur patres habuisse sanctissi
 mos: quoz nolūt uestigia imitari. Nā pp euidētis
 am scitatis signa istius beatissimi scī patris egidii q̄
 uniuersaliter mundo patebant: multi expectabant
 fratres quasi similia per ip̄m fieri uel maiora q̄ per
 beatum patrem Franciscum fieri sentiebant: qđ q̄
 ip̄m nō latuit in uigore spiritus: audio ip̄m respon
 disse p̄dicta. Et addidit q̄ pp sua bñficia nō edifica
 rent maleficiū cōtra regulā edificū excessiui p mira

eula q̄ a dño obtinēt: quāmo si posset ad ruinā scō
rū toto conamie niteret: licet pp̄ idubitalē fuerēt iā
quā ad sc̄m prēm btm̄. F. hēbat: iust. eret q̄ sup̄ cor
pus suū notabilis fieret eccl̄ia q̄ sēfuali pp̄o igere
ret iue eminētia scitatis. Sed omnia alia edificia for
nissime phorebat. De uirtutibus & cōtēplatiōibus
& q̄si cōtinuo mētis excessu: i quo usq̄ ad finē uite
sue p̄uauerat & se exercuit: hic sc̄s p̄ Egidiū nō
posset breuiter explicari: q̄ magnū uolumē p̄ se sc̄ita
tis sue uita req̄reret. Tertio fuit similis hic euan
gelicus uir Fran. bñdicto ih̄u pdigio admiratiōis:
unde cōnēit sibi illud Eccl̄e. xlv. Similē illū fecit in
gloria kōg. Ḡfia scōg in hac uita ē claritas miracu
log: i q̄bus br̄s Fran. ih̄u s̄lis singulariter fuit. Ut
n. ad lram nos cōuertamus: hic sicut ih̄s aquā i ut
num cōuertit: panes multiplicauit: & de nauicula i
medio fluctuū maris miraculose imota p̄ le a terra
abducta docuit turbas audiētes i littore. Huic oīs
creatura q̄si ad nutū uidebat̄ parere: ac si in ip̄o eēt
status inocētie restitutus. Et ut cetera taceā: cecos il
luminauit: surdos: claudos: palyticos: oīum ifirmita
rū generibus laborātes curauit: leprofos mūdauit:
demōes effugauit: captiuos eripuit: naufragis suc
currit: & q̄plures mortuos suscitauit. In q̄bus om
nibus uix est iuētus s̄lis illi: q̄ tot miraculis in uita
& i morte claruerit iam a statu eccl̄ie primitiue.

Quarto fuit s̄lis p̄uilegio cōsignatiōis: un̄ sin
gulant sibi cōuenit illud Dani. iii. Sp̄es quarti s̄lis
filio dei. Fuit. n. q̄rtus iē p̄cipales leuitas: Stepha
nū: Laurētū: Vicentiū: & fr̄ciscum. Fuit & q̄rtus
iē ordinū p̄riarchas: bñdictū Augusti. Dñicū & fr̄
ciscū: & hoc quo ad latios. Nā iter grecos fuit pri
mus regule iſtitutor p̄clarus uir Basilius: cuius re
gula ad p̄fectionē euāgelii magis uidet̄ accedere.
Hic uero Fr̄ciscus fuit signifer

Sigilli auctoritatis

Vexilli strenuitatis

Et signaculi charitatis.

De q̄bus ista dicit. Fuit ergo filio dissil̄is nō s̄li
tudie eq̄l̄itatis qua lucifer eē uoluit s̄lis altissimo.
Esa. xliii. sed s̄li tudie cōformitatis: q̄lis ē s̄li tudio
addiscētis ad iſtruetē: acq̄scētis ad cōsulētē: obedi
entis ad ip̄antē: imitātis ad exēplātē. Hoc aut̄ p̄p̄e
ē cū uolūtas n̄ra uolūtati diuie cōformat̄ i uolito:
i uolēti moriūo: & uolēdi mō: & i fine itēto: ut uo
litū sit bōitas: motiūū charitas: modus liberalitas:
finis dei felicitas qua dei uolūtas cōplet̄ in oībus.
Sed ultra has s̄li tudies fuit i. F. corpalis cōsignatio
nis singl̄itas: ut pp̄ singl̄itatē incōicabilē: & p̄mis
ip̄ibus icxptā: possit de deo admiratiue it̄rogare
p̄sōas. Quis s̄lis deo i filiis dei? Hic. n. fuit singl̄a
riē filius dei bñdicti ih̄u

Subiectus ad honorādum

Attentus ad imitandum

Gratus ad recognoscendū

Promptus ad obediendū

Consignatus ad testificādū & deuncēdū: & iſlam
mādū & trāformādū totū mūdū p̄fectionē sequi

uolētū i s̄li tudinē crucifixi. Sed heu cui s̄lis dicit̄
hoies generatiōis huius q̄ recessit de uia p̄is sui
S̄les s̄t pueris sedētibus i foro: & loq̄ntibus ad i
uicē Luce. vii. S̄les s̄t pueris: q̄r uoluptuosi: sedē
tibus i foro: q̄r desidiosi: & loq̄ntibus ad inuicē: q̄
negociosi. Nō q̄dē de his q̄ acciderūt i xp̄i passiōe:
sicut eūtes emāus: de suis uanitatibus & mūdi ru
moribus: q̄r tum̄tuosi. Hos tumultus quos i eis
ābito & locoꝝ approp̄atio: & chantatis extictio:
& uāitatis effusio pepit: sentiūt puuli q̄ i medio eo
rū uiuūt: q̄ admodū barthag puag: i mari turbulē
tō corruptiōis huius itatus p̄dcōꝝ tēpestatibus a
gitat̄. Hi s̄t. iiii. uēti pessimi q̄ pugnat̄ i hoc ma
gno & horrido mari. Vtinā iam nūc iſtāte q̄rta no
ctis uigilia & approp̄iq̄te aurora uēiat ad nos ih̄s
cū patre n̄ro. F. & has trāgressiōis ūdas faciat nos
calcare.

Iesus seraph alatus Cap. iiii.

Ost̄q̄ uir sc̄s & deo charus. F. uitā redem
ptōis ih̄u obliuioi a mūdo traditā in sua
cōuersatiōe sc̄a descriperat: & i regl̄a sta
tuerat euāḡlica: licet ista dicit̄: ut plene toti mun
do cōstaret q̄ hec erat uita ip̄is saluatoris ih̄u quā
i regl̄a & i uita d̄scriperat. Ipe piissimus & misericors
i generatiōe futurā ih̄s sc̄is p̄secutiōes malas ex
positiōes & trāgressiōes: quas pati debebat regl̄a
euāgelica: & imutatio. F. p̄scā: ut toti mūdo cōsta
ret talia op̄ates eē mortis filios: & ih̄u crucifixo cō
trarios: ut puo possit iſtitutiōne regl̄e tpe: tā uitā
F. q̄ iſtitutā regulā signo sui p̄t̄fici cōsignat̄ ma
raculo oibus sc̄is i audito i carne b̄ri. F. ip̄mēs s̄li
tudine uulnēꝝ sue sacratissime passiōis: quas bien
nio suo sacro portauit i corpe armiger xp̄i. F. cōtra
naturā uiuēs apto latere: ex quo sac̄ꝝ s̄guinē fūde
bat mēoriale effusi p̄ nobis s̄guis dei uiuū. Stupē
da s̄t hec signa: & i maximā reuerētā sc̄i: & amo
rē piissimi ih̄u: & i secuntatē idubitalē seq̄le xp̄i i
ducētia cōtemplātēs. Nā s̄t

Rememoratiua ex pte dei

Demōstratiua ex pte sancti

Pronostica ex parte nostri Nā piissimus ih̄s i hac

impressione sublimi demōstrauit

Suā beniuolētiā acceptantem Franciscū

Diuinā suā prouidentā prouidētē de ip̄o

Suā iustitiam conferantem ip̄m

Suā potentiam contra naturam ip̄mentem i ip̄o.

Nā i signū beniuolētie acceptātis aīco suo fide
lissimo: imo dilectissimo filio: imo alē se sue s̄li tu
dinis ip̄s̄t̄ characteres: sue carni ip̄mēs q̄nq̄ spe
ciosissimas margaritas s̄gr̄ibas celestis thesauri. v.
lipidissimos lapides expugnatiuos golie aduerſa
ri. v. uernātissimas rosas ornatuas nuptialis thala
mi. Sic dilectē sp̄s̄e p̄sone. F. p̄ mēte & carne ing
ens p̄ Aggeū prophetā. Pona te quasi signaculu:
qm̄ elegi te: pona inqt̄ ih̄s quasi p̄ temetip̄m nō p̄
aliū appuit: sicut i sua p̄sona non i alia carnē assum
psit: & in sua carne cōuersatione passibili p̄fectionē
euāgelicā exemplauit. Sit p̄ semetip̄m franciscum
ia sue p̄fectionis acceptate signaculum figurauit.

Dicit autē quasi signaculū pp defectū analogie q̄ ē in oī alia pfectione extrema a xpo iesu. Nō enim p̄nt equari adoptio gr̄e & generatio nature: & p̄sonalis unio cōformitas uolūtātū. Dicit autē qm̄ elegi te quasi mera gr̄a te feci āgelū sexti signaculi quē ex oībus filiis gr̄e ad hoc elegi: q̄ ifirma mūdi eligo ut fortia queq; cōfūdā. Secūdo hec signa ex pte iesu ī carne fran. demōstrabāt sapiam puidētē. Rex .n. sapientissimus illud qd̄ nulla uult obliuione de leri: signo sue maioris appentie signat. Et q̄ renouationē sue passionis qua in corde francisci sculpe ferat p̄ continuā trāsfōrmationē sue crucis: & ip̄ius sue crucis pfectionē uirtuosam quā in regula scā de scripserat: nulla uolebat maculatione fucari. Idcirco ad p̄petuā rei memoriā sue passionis signa ip̄ressit in carne francisci: ut nō dicat humana segnitie ad fugiēdum xpi uestigia occasiones exquirēs. Signa nō uidimus: iā nō est p̄pha. Sed dicit iesus de francisco cuilibet ip̄ius legitimo filio & imitari sollicito illud. Exo. xiii. Erat quasi signū ī manu tua. i. obseruatione cōpleta regle p̄missē. Erit signū ī carne. f. testimoniū idubitabile q̄ p̄ ipsum reuocata est uita mea. Sequitur: & quasi appensū āre oculos tuos ob recordationē: ut sicut qd̄ ante oculos p̄det nō p̄t obliuioī tradi. Sic nec a mentibus filiorū cadat memoria patris factissimi: nec p̄eat obliuione fufus sanguis iesu xpi q̄ in nouis francisci uulneribus recalciscit. Tertio signa felicia uulnery signauerunt iustitiā cōseruantē. Domus euāgelice signatur cruce picta: ut sub p̄tectione papali p̄sistere cognoscatur. Et pontifices pp̄ hoc cōsignat ecclesias ut ipsam cōsecratio uideatur. Templū ergo sanctissimū aīe & carnis francisci & regulā institurā ab ip̄o cōsignauit & consecrauit pontifex sumus iesus & sub sua p̄tectione accepit: ut de cetero nullus audeat sibi esse molestus: q̄ stigmata domini iesu ī suo corpore portat: & fratribus plene constaret: q̄ regula ē tanta p̄tectione munita: q̄ quicūq; hanc regulā secuti fuerint: pax sup̄ illos & misericordia & sup̄ istū dei: unde primo super franciscū signatū fuit thau protectionis diuine. Sed & eius est officiū signare thau: super frontes uiuorum gementiū & dolentiū de conculcatione & transgressionē regule & cōsigrē ut nōn pereat in exterminio iminētis p̄surre quo dei ira seuit in regule transgressores. Quarto in factis uulneribus sancti signat iesus potētiā ip̄i mētē qua imprimat terrorem aduersariis: & amorē filiis. Nam hec sunt littere anulo regis assueti signate quibus nullus contradicere audeat: quantūcūq; non appetat imitari sed ī filius legitimis tantum potentia iesu amorē imprimat & uigorem: ut non dubitent: q̄ sicut uirtus iesu uitam francisci sensibilē per supernaturalē potentiam tenuit in corpore uulnato. Sic etiam contra naturales nostre carnis defectus uirtus iesu ip̄os p̄teget & p̄textit in litterali obseruatiā rigoris illius sanctissime regule sup̄ quā sic aperte influit uigor sanguinis crucifixi. Certe nullus debet dubitare: quin tota eius uita regetur a

christo siue in tribulatione: siue in consolatione: siue in infirmitate: siue ī sanitate: qui uoluerit huius sanctissime regule seruare promissum: nec ī eius obseruantia permittet aliquid euenire nisi salutiferum & perutile obseruanti: hoc est signum de quo dicere potest iesus francisco illud. Exo. iiii. Ego ero tecum autem hoc habebis signum q̄ misi te cum eduxeris populum meum de egypto sacrificabis domino in monte sancto: hoc est signum quod iesus promittit ad populos exaltandos: hoc ē signū funiculi coccinei qui pendet in fenestra corponis francisci: quo. Raab meretrix a iericho exterminio defendatur. Aspiciant ergo elephantes sanguinem uue aut mon in rubentibus uulneribus patris sui: acuant prelium contra omnes obseruantiam sancte regule impugnantes: nō dubitantes per imprimētis iesu potentiam sub signo uirtutis sue celestem uictoriam affuturam. Vide igitur in factis signis quibus regula sigillatur piissimum iesum: facte regule obseruatores amplexantem beniuolentiam: ut legitimos filios illustrantem sapientia: ut consiliarios suos ac secretarios ac mundo predicatorum & nuntios conseruantem iustitia: ut domesticos proprios roborantem potentia: ut sue uinee operarios ac ex his omnibus reficientem sufficiētia temporali autem affluentia spirituali: ut in uigore spiritus p̄imum querant regnum dei & iustitiam eius: nō dubitantes q̄ omnia mala adiciantur plenissime a promissore iesu qui huius promissionis pignus dedit eis signa sacratissime passionis in carne a maculis patris ip̄iorū: hoc ergo ē: q̄ significat sacratissima uel nera ex parte dei. Ex pte uero p̄ris sanctissimi sunt ista signa insignia

Intenti decoris: siue mūdissime puritatis
Incēli amoris: siue ardentissime charitatis
Immēsi uigoris: siue strenuissime p̄bitatis
Impensi honoris: siue sublissime dignitatis

Primo decorē oñderūt post mortē cū ī candidissima carne īsurrectionis ip̄em p̄mōstrāte clari nigrescerent: & uultus lateris ut uernās roseus flos rubeat. Sed in uita fuerūt signa perfecte expurgationis ab oī corruptione ī aīa & ī carne. Speculū enī maculātū: & aqua turbata uel lutoſa nō reddūt sp̄em: sed politū speculū & aqua purissima & quieta. O q̄ perfecte redderet speculū figurā oppositā qm̄ tate esset uirtutis q̄ etiā ex parte plūbi redderet sp̄em decorā & clarā: sicut faceret ex pte uitri. Vitri similitudinē tenet aīa. f. plūbi caro. Quātus ergo decor puritatis fuit ī frācti aīa ad reddēdū imaginē redēptoris iesu qm̄ & ī carne sic sculpta fulgebat redēptoris eius figura? Certe iestimabile signū puritatis. f. fuit talis figuratio euaporās ī carne satis est p̄babile: & multū deuotū credere: q̄ seraphica manus iesu tunc illā carnē purgauit ab oī rebellionē. Vere de eo p̄t dīci illud. Ezech. xxviii. Tu signaculū similitudinis plenus sapētia & p̄fectus decore ī deliciis paradisi dei fuisti: oīs lapis p̄ciosus operimentum tuū. Similitudo p̄ris ē uerbum dei speciosissima sp̄s & formosissi-

ma forma. Pulcherrimus ergo & uerissimus erat fran. q signaculū dicit similitudinis tā formose. Cādor. n. est lucis etne: & speculū maiestatis: & imago bonitatis illius: pbat p̄spectiuus: q̄ quāto mediū ē purius & sincerius: tāto magis p̄ceptiuū specieū. Quia igit̄ corpus. f. fuit sic figuratum specie crucifixi: signū ē q̄ caro fuit purissima: & ania puritate quasi deificata. Tu igit̄. F. signaculum similitudinis plenus sapiētia. Sapiētia. F. erat celica: defursū descēdēs: pudica: pacifica: modesta: suadibilis rationis cōsentēs: plēa misericordia & fructibus bonis. At ecōtra multoz sapientia ē terrena: q̄stuoīa aialis: quia uoluptuosa: diabolica: quia litigiosa & impugnatiua bonoz. Sequit̄ perfectus decore. Fuit. n. perfectus decore uirtutū: morū: & stigmatum. Hūc. n. decorem pbat Innocētia: qua bestiolas & auiculas affectu desiderabili ad se traxit.

Caro que post mortē quasi glorificata resplēdit. Anima que sub specie stelle prefulgide in empireo se recepit. Sed & miracula q̄plura q̄bus postmodū choruscavit. Secūdo fuerunt insignia ardentissime charitatis. Bñ ē fornax accēsa q̄n flamma exiit p̄ lata. O quo amore. F. ardebat: cui aplissimi cordis ignis n̄ suffecit quin flāma amoris euaporaret p̄ q̄nq̄ corporis aptural fecit sibi fenestras ignis ille uolē: q̄ itra fran. aniam claudi nō poterat: & ideo penetravit & incēdit carnē uicinā: ut postmodum cūcta mundi climata isflāmaret. O quāti uigoris ē ille ignis q̄ mare humidū icēdit: Et quid caro ad ignem spūs sancti: nisi humidum mare flamma eius extinguit: O q̄ ardebat desiccata ab omni amore mūdi regio mētis fran. quādo sic hūide carnis sue flāmecebat & rubebat spiritus sancti igne. Pone me ait ih̄us ut signaculū sup brachiū tuum: quia fortis ē ut mors dilectio: dura sicut ifernus emulano: lapades eius lapades ignis atq̄ flammaram. Aque multe nō potuerūt extinguere charitatem. Vide ornatissimū charitatis processum: primo quidē fuit i corde: pone me ait iesus ut signaculū sup cor tuū. Iesum ut signaculū super cor ponit: qui nihil itra cor nisi ih̄m recipit. Secūdo fuit i opere: ut signaculū ait sup brachiū tuum. Signaculum super brachiū est iesus: quādo oīa fiunt ad honorem suū: & ad sue imitationis exemplū. Omnia ait apostolus i gloria dñi nostri facite: quia fortis ē ut mors dilectio. Mors uno ic̄tu trifurcato separat animā a mūdi habitatiōe: a suoz societate: & a carnis unioe: ac p̄ hoc ab omni passiōe nudū emittit: cuius dilectio morti comparatur post ih̄m & apostolos: ita plene sicut dilectio isflāmati Fran. & eius status. Nam tria p̄dicta in eo fecit plenissime spūs sancti amor: sed & uirtuti mortis sue regule perfectio comparatur: quia mētem quā eius obseruantia accipit: ab amore mūdi fūditus occidit: & uere ad hūc amorē sequit̄ dura: sicut ifernus emulatio. Sicut. n. ifernus nulli p̄cit: sic amor i corde fran. & in uita uirtute emulationis ad similitudinē crucifixe uite

iesu: q̄ nulli p̄cebat tēponi: loco: cōditioni: p̄sone: infirmitati lue cuiēq̄ resistēte: quin omnia superans semp & ubiq̄ uellet xp̄i uestigia imitari. Non memini me i tam bona significatione repperisse i fenum. Recordent̄ ergo illi in oī afflictōe & p̄sura q̄ dura sicut ifernus emulatio. Emulamini ait apostolus carismata meliora: nihil melius xp̄i tuta: cuius lapades ignis atq̄ flammaram: quia incendūt & illumināt totū mundū: & aque tribulationū q̄ tuncunq̄ multe magis accendūt chantatē sic flammata q̄ extingūt. Erupit autē hic ignis spūs sancti in lapades flammaram per fenestras uulnerum

Virtute imaginatiōis predictē

Virtute admiratiōis p̄motiue

Virtute dilectiōis tā apparētis iesu: q̄ suscipiētis. f. perfectiue. Nam scdm̄ mūdi sapientes imaginata fortissime contigit in te acciderūt. Sequit̄ enī multum corpus animā i actionibus suis. Et idcirco cōtinua imagiatio xp̄i passiōis que a p̄cipio fuit in corde francisci fuit magna dispositio ut ad hāc realitatē ueniret. Nā & circa cōuersionis sue p̄mordia appuit ei iesus uelut crucifixus: & memoria passiōis eius uisceribus cordis eius a deo ē ipressā medulitus: ut & plagas dilecti ih̄u oculus mētis q̄si iugit̄ cerneret: & uix extērius a lachrymōsis gemibus cōtinere ualeret. Huius passiōis inhabitantis i tra mētē Fran. fuerūt ic̄dicia oracula celitus scā: tam in palacio cū armis cruce signatis quod ipse uidit: q̄ ip̄a appit̄ quā nūc diximus sibi scām: q̄ crux quā uidit frater Siluester ex suo ore p̄cedētē: & crux gladialis quā sacer uidit pacificus uiscera sua transfigere: & forma crucis i sua eleuatiōe i aere: cū detitulo crucis scissimus p̄dicator imitator francisci p̄dicabat antonius: iuxta qd̄ p̄spexit aglicus uir monaldus. Sed & saq̄ thau: qd̄ i facie francisci ip̄am uenustās appuit q̄si lex testmōia credibilia facta sūt nimis: dū ab hac septia i qua ih̄s eidē ipressit stigmata: accipiūt testimonium firmitatis. Et hic tanq̄ dispōnes p̄mbule cōgrue p̄mittūt. Secūdo fuerūt im̄p̄ssa uirtute admiratiōis p̄motiue. Nā pep̄it oues iacob uanos fetus i aspectu uirgag. Hac admiratiōe suspēsus. f. i uisiōe dilecti ih̄u sub spē seraph totus p̄mouebat: ut ip̄ius figuraret effigie. Intellexit nāq̄ dño reuelate q̄ ob hoc huius uisio sic suis fuerat p̄ntata cōspectibus: ut aicus xp̄i p̄nosceret se nō p̄ martyriū carnis: sed p̄ icēdiū mētis totum i crucifixi ih̄u similitudinē trāformādū. Sed itio uirtute dilectiōis fuerūt ipressa p̄fectiue. Nā igneus ih̄s scitillās diuitate & hūana facie apparente su pra cor & corpus francisci tam flāmeū ignem & uigorosū effudit: ut fieret cor suū taq̄ cera liquecēs: quia diuinus amor habet uim laq̄fatiuā ut ē dictū & uim figuratiuā ad modū cere fluentis in sculpturam sigilli. Sic. F. & mente & carne totus fluxit itra sculpturam uulnerum apparentis dilecti & transformatus est amans in amatum: igitur ignis hēt uim resilitiuam & depascens terrestrem materiam semp̄ tendit ad sūma: quia eius ē proprium sursum ferri:

ideo ignis diuini amoris depascens cor. F. & carnē
 incēdens: eam figurando inflāmauit & ad sua alta
 sabuexit. Completum est in illo qđ autē petebat
 de seipso. Abforbeat queso domine mentē meam
 ab omnibus que sub celo sunt ignita & melliflua
 uis amoris tui: ut amore amoris tui moriar: qđ amo
 te amoris mei dignatus es mori. Intelligent ergo
 filii effigiatī patris ī corde incendio appantiōis
 seraphice qđ effigiatī debent ipi ignea iesu crucifixi
 one in mente: ut sint quasi quidā xpīcole crucifixi
 iesūculi sua uita uiuentes in p̄m se transformatos
 sentientes in passibili carne. Intellexi fuisse reue
 latum sanctiss. mo patri qđ ipse singulariter erat mis
 sus in mundum ad restaurandū ruinam seraphici
 ordinis. Non enim ē dubiū qđ de illo ordine fuisset
 luciferi stetit & summus: ūde magnam stragē
 suore icōpariū ī illo ordie fecisse creditur que de flā
 meis mēbris iesu reparari debet. Affirmabat etiā
 sanctus ille frater maseus qđ uisionem uidit: de qua
 in legēda habetur qđ sedes illa qđ uā uidit seruari. f. fu
 it deā sibi fuisse luciferi: qđ frat. bonauētura hūana
 discretionē conticuit: propter detrahentiū morsus
 ne imperuālibilis in illis p̄mordis esset sermo. Sic
 & multa alia magna facti tacuit: maxime illa que
 uidebantur nimis defectum transgressionis disco
 perire quā oculis suis cernebat in filiis: licet nec oīa
 tacuerit: sed qđ sub clāco multa dixit: ūde & ī illa
 uisione occulte posuit qđ sedes illa cetens erat sub
 limior. Credo autem qđ quo ad multa locū luciferi
 .f. tenet in celo. sed quis locū eius quo ad omnia
 teneat hoc iesu dispensatori sedium est seruandum
 arbitrio: nā nec ipse nec mater illa sunt sede conti
 ti: quia ipsam impropo cionaliter ārecessit. Fu
 erunt tertio signa. f. ī signa strenuissime probitatis
 Et strenuissimos milites faciūt reges prouidi ī bel
 lis. periculosis regalia insignia baiulare. Quia igitur
 .f. iūmum regis iesu signum suo gestauit ī cor
 porē: singulari p̄ualuit p̄bitate. Firmū ait apostolus
 firmamētū dei stat hēus signaculum hoc. ii. thy. ii.
 Stetit. f. in bello tentationis ī modū firmi fundamēti.
 Et nōne ut renouatum fūdāmētū edificii
 ecclesie stabiluit? sicut per uisionē domini inocētū
 comprobatur. Primū fundamentum est ipse euan
 gelice religionis & futuri sublimissimi terū status
 mūdi. Istud fundamentum
 Humilitas profundauit
 Patientia conquadravit
 Pauperas extertit
 Charitas comendauit
 Oratio & contemplatio in fabricā erexit.
 Leuate ait hier. ī syon signū. Syon speculās & refor
 mās uitā xpī iesu aīa fuit. f. ubi sicut in altiori loco
 xp̄us uexillū posuit qđ licet sit eminētior situ & eur
 dentior uisu: nō tñ piculosior casu: Nā ibidē est al
 tū qđ pfundū: qđ qđ se humiliat exaltabit: & ubi hūi
 litas: ibi ē sapiā xpīana. Quarto fuerūt. f. insignia
 sublimissime dignitatis. O quanta dignitas eidem
 uestibus cū iesu celi rege uestiri: hec est purpura re

gis iuncta carnalibus humanitas. f. xpī iesu fluens ī
 uulis sanguinis proprii in quo quasi in sanguine pi
 seis uirginēā suā carnē intinxit. Hac purpura uestiuit
 Ihs rex militem. F. dū fecit sibi palliū coccineū: dū
 carnē suā asperxit sanguine uulnere: hoc fuit maxie
 dignitatis fastigiū: ut merito sibi cōueniat illud Ec
 de. xlv. Corōa aurea sup caput eius exp̄ssa signo scī
 tatī. Sic ergo significāt signa ī signa uulnere: crucifixi
 uita ex parte francisci. Ultimo ex parte nostri sūt
 significatiua mirabiliter nā sūt efficaciter
 Excitāta tepidos ad deuotionē exemplariter
 Adducentia deuios ad directionem fiducialiter
 Cōfortantia timidos ad tutionē sublimiter
 Attollēta īfirmos ad frūitionē feliciter.
 O quātū excitant tepidos. Nā primo extrahūtur
 uexilla picta & cruces picte & mortue: & per manū
 peccatnicē sepe fabricate: & sit sibi reuerētia pp me
 moriā crucifixi. Quid igitur faciēdū est imaginē u
 ue sanctificate flāmee sculpte in carne. F. digito dei
 uiui? O quāte reuerētie est uidere: tangere minimū
 opus qđ manibus suis iesus fecisset: quāto magis
 illud sublime opus qđ ad totius mūdi inflāmatio
 nem sic sapienter sic amabiliter fecit: sculptit figura
 uit: inflāmavit: & consecrauit? O quāte reuerētie
 locus iste sacer mōs aluerne: in quo sic singulariter
 sic sublimiter & sic familiariter: sic efficaciter in for
 ma seraphica dignatus ē iesus apparere & fundatio
 nē tertii status mūdi: sic sigilare: sic inflāmare: sic in
 signare: non solū hominibus: sed seraphicis spiriti
 bus reddere. Vere locus iste est domus dei & porta
 celi: uere locus spūalis incendii quē illi duo seraph
 magus & pius uoluerūt sua presentia inflāmare.
 O misera & gelida aīa mea cui indigne cōcessum ē
 habitare ī fornace celestis incendii: & ibi de flāmeo
 iesu & ab ipō inflāmato. F. īlipido stilo scribere. Cer
 te si non esses dura glacie frigidior: nūqđ posses ī te
 subsistere tāto probato p̄ piissimi iesu misericordiā
 igne sed fons omnis mali quicquid iesus & piissima
 eius mater & eius signifer. F. sui infundunt incēdiū
 aqueus tuus humor carnis & mundi superenatans
 extinguunt. Non est remediū bone iesu nisi celum
 & terrā sic incendas qđ mee inestimabilis frigidita
 tis mensura: uelim nolim undiqđ uallata flāmescat.
 Mirum est autem qđ mihi accidit: qđ licet ex debi
 litate de mōte sacro descenderim ut alibi scriberē:
 non potuit nec minimū uerbū scribi: qđ hūic opī
 posset aptari imo totū oportuit destrui & refici ite
 rato. Pone ignem tuum iesu piissime & influentia
 tue appantiōis seraphice in hac tua scriptura trans
 funde & ne malitia aētoris & tui uilissimi instrumē
 ti fructum legentis impediatur inuisera tui amoris
 icendium ī scriptura: ut supra legentes tuus ignis
 sciūtillet & eos aiet ad tuam passionem desciendā:
 sequendam: & imitadam ad uitam euāgelicam &
 p̄missam ad obseruandam dimissis deuiationibus
 accēdat. Testis es tu radix iesse qui stas ī signū
 populorē & qui ad excitandos tepidos īsignisti. F.
 qđ nihil aliud ī hac scriptura memouit: & utinā tibi

placere q̄ semper nomē ignoret actoris: ne instru-
menti malitia efficacitā tue principalis influentie im-
pediret: fiat tamē uolūtas tua pauper pietatis iesu
sicut i celo & i terra. Sed & tu pat̄ frācise p̄de chri-
sto stigmata tibi i hoc sacro loco ip̄ressa: ut cito tua
regula reformet̄: & nō tam tepida q̄ gehda corda
tuo isflament̄ exēplo: imo christi sanguine renoua-
to. Secūdo sunt ista signa ex hoc dirigentia deu-
os: quia facta plus monent q̄ uerba: & operationes
sunt credibiliores sermōibus. Idcirco factō nō solū
uerbo iesus xp̄s direxit deuos stigmata imprimen-
do. F. Nam in cōpitis uiarū. erigūtur cruces: ut uia
regia cognoscat̄: & ab ip̄a nullatenus deuertur. Pro-
pter quod & uia regule signata fuit signo iesu. Sed
heu nō crediderūt uerbis signi prioris: declinantes
a semitis suis. Nā & Daniel p̄pheticē scripsit signa
uisionēq̄ post dies multos. A. domine iesu uisio
prelata ē i dies: quia usq̄ hodie i cōmuni nō serua-
ta ē regula sic signata: & iā desolatiōis eius plūs q̄
septuagesimus anūs: ē: lōgior fuit nostra captiuitas
q̄ illa quā fecit filia babilōis misera filiis isrl̄is. Assū-
me ergo altere Zorobabel seruū tuum: & pone eū
quasi signaculū: & fac egredi sermōnē a facie tua:
ut iterū reedificet̄ hierusalē & templū quod in ea
destructū est: quia nisi captiuitatis huius abbrevia-
ueris dies: saluari nō potent omnis caro. Tertio
sunt hec signa i signa fiducialit̄ confortatiā timi-
dos peregre transeūtes p̄ barbaras natiōes. Confi-
dunt quādo deferunt lras secuti conductus. Sed iā
nunc i carne. f. regulā sigilasti ip̄o precedēte intrep-
de deduxisti populū tuū precedēs in colūna ignis
& nubis: & uidētibus incredulis filiis fecisti signa i-
gētia: & custodisti ab omni uia p̄ficiētes: sed nō
desuerūt cucumeri & p̄pōes pori & cepe: & allia:
& olle carniū egypti que facerēt p̄fidios retorsum
cōuerti. O quot p̄strata sūt corpora i sepulchris cō-
cupiscētē: & quot de regula murmurauerūt q̄ a ser-
pētibus perierūt. Nā & illa p̄sumptuosa Maria pru-
dētia carnis: quā uocauerunt discretionē puicā nō
loculos sed amplos thesauros i libris: calicibus: pa-
ramētis: & palaciis faciētē: usq̄ hodie extra castra
regularis obseruatiē i claustris & magnificis locis
perdurat leprosa. Cura eā parer sanctissime & potē-
tissime iesu: & imple faciem eius ignominia: quia
pate. suus amorem & mater cethea nimis abunde
sup faciem conuerlatiōis extrinsece abominabili-
ter spreuit: & eā fetidissime maculauit. Cū eam pa-
ter misericordiarū ad preces fidelis tui. f. quasi alter-
nius Moyli cui ip̄a detrahit: suam corrupendo
regulam: dicens per falsam discretionem q̄. & si-
bi dominus ē locutus. Nam iudiciū manifeste sup
eam est: quia corpus eius apparet candens lepra si-
cut nix. O mala nix: que refrigera? i corpus itra: &
extra mundum seculariū excecasti: purga eam pur-
gator sordiu n̄r̄ae iesu: quia impleti sūt dies purga-
tiōis eius. Et saltē miserere illi paupercule tue ma-
tri uere genitrici marie: que i stabulo hūani oppro-
brii: & in p̄sepio usus paup̄rimi in paup̄tatis pan-

niculis te reclinat exul & pegrina: uō i bethleē sed
intra exteras natiōes: ubi etiā tuū presepiū deuiantū
molestia pturbat̄: & puulus tuus sp̄s natus in
eis herodiana crudelitate q̄ritur: uigulat̄: uinculat̄:
& occiditur: & uox flentiū suorū i rama auditur: &
tua gratiofa rachel flet filios suos p̄sequi: & n̄ uult
consolari quia nō sunt i pace dimissi sanctā regulā
obseruare. Nā littere securi cōductus tui in stigma-
tibus. f. sunt p̄sumptiōe temeraria dilacerate: & iti-
nerātes sub eius cōfidētia ad nihilum iam redacti.

Fac q̄so quod sequit̄ opus iesu in hoc ultimo
iiii. signo: nā sūt atollētia hūiles ad fructiōē. Ele-
ua ergo hūiles tuos i signū tui hūilis filii: fac appa-
tere i celo corporis gl̄ificati. f. fac ip̄m resurgere q̄
dormit i t̄re puluere. Nā & p̄dixisti p̄ os Hieremie
prophete sc̄i. xxxii. Et ip̄ime i libro signum: & te-
stis adhibebit i t̄ra beniamī. O dñe ip̄ressisti signū
i libro. f. sed reposuisti illud i uase fictili & usq̄ ho-
die thesaurus euāgelici agri nō emittit̄: & liber si-
gnatus & sigillatus uulnibus tuis contēnitur. &
cōplesti uerbū tuū: quod i t̄ra beniamin filii dexte-
re tue possideat̄ possessio altissime paup̄tatis: de q̄
dixisti i libro signato. Hec sit portio ustra q̄ pdu-
cit i terrā uiuentiū tui dilectissimi fr̄es totalit̄ iherē-
tes nisi aliud p̄ nomie dei n̄r̄i iesu xp̄i i populum
subdit celo h̄r̄: uel Cōpletū est sc̄issime pat̄ qd̄. p̄-
missisti i illo p̄ph̄a: q̄ erat filii israēl & filii iuda i-
ugit̄ faciētes malū i oculis eius ab adolescentia sua:
quousq̄ nūc exacerbāt te i ope manuum suarū. Et
nūc dñe tradisti eos & p̄ncipes eorū & p̄phas eorū
& ciuitatē sc̄am in manu regis babilōnis: & dilace-
rauerūt lib̄e que signasti seruo tuo. f. Misere ergo
n̄r̄i p̄ misericordiarū: cōfirma nobis ep̄tiōis euāge-
lici thesauri lib̄e signatū: i quo posuisti stipulatio-
nes & rata uerba. f. p̄missiōis q̄ dixisti patri n̄ro. f.
& signa for̄secus uulnera patētia in celo & i t̄ra: p̄
p̄ qd̄ cōuēio te hodie osim tuarū p̄missionū p̄
ctor ihu p̄ illud iniolabile testamētū qd̄ renouasti
in carne. f. & p̄ illud imobile inramētū: qd̄ sibi p̄
remetiūm appēs iurasti tangēs sacrosca manu tua
lib̄e que cōsecrasti carnis sue: & seraphico cal̄o si-
gilasti. Adiuro igit̄ te i loco p̄missiōis huius p̄ illa
q̄ m̄orauī sacratissima signa tua: ut puulis orpha-
nis deformes sc̄issimū testamētū p̄ris qd̄ reiecit̄
a p̄ncipio filii abalienati retrorsū: p̄ qd̄ mento tra-
didisti eos i desideria tua: ut faciāt ea q̄ nō cōueni-
unt. Et ego miser de retrocedētibus sui & sum: sed
hoc solū h̄o spei: q̄ gemo super malis quideo: &
quasi cōtinue cor mihi sc̄idit̄ p̄ dolore & desiderio
cū multis puulis tuis quorū gemitus & cōtēptus
tibi p̄ssime pat̄ allego quos i eis formasti: ut p̄fi-
cere digneris desideria q̄ imissisti. Nā cū eis ut dixi
toto corde desidero seruare iniolabilē sc̄issimā re-
gulā quā signasti sp̄i p̄missiōis sc̄o: & sc̄issimū re-
stamētū. f. p̄ris n̄r̄i: quod nō sine effusōe sanguis
dedicasti: & confitebor tibi hodie peccata mea &
p̄m meorū. Respice q̄s dñe ad hūilitatem n̄ram:
nā imiauti sumus dñe plus q̄ oēs gētes. Nā occi-

dimur: & ut glulamur in uia spiritus tui & non aude-
 mus nec in dolore clamare nec ostendere nos senti-
 re nec exterius lachrymar nec dicere q̄ mors nō sit
 saluberrima uita. Deus meus q̄ durus est hic carcer
 ueritatis tue q̄ nō solū ueritas uinculat & in plate-
 is occidit: sed ipsa ueritas cōpellit se ipsam nega-
 re: & sub dñio mendacii profiteri. Nam & si hec
 nec confessionis contritio ad manus illorū qui re-
 gunt populum tuum deueniret: tota huius libelli
 scriptura: puto q̄ nō deficeret scarpellum scribe ad
 dilacerandum librum: nec arula hyemalis algoris
 nec rabies furiosa ad comburēdum ipsum nec mi-
 hi neruus nec locus lutuofus deficeret. Hic. Intra
 ergo domine & respice opprobrium nostrū & fac
 nobiscum misericordiam: non propter nos: quia di-
 gni sumus omni malo sed propter nomen tuum
 magnum quod pollutum est inter gentes & pro-
 pter uitā tuā sanctissimā: q̄ mēdatio trāsgressio-
 nis nre oñdit mūdo leprosa: & i ppat̄ eccl̄ie tue scē q̄
 uita tua nō appet i ea. Expectamus ergo misericor-
 diam tuam quā festinatē mittere digneris sicut lo-
 cutus es ad patres nostros & sicut locuti sūt huius
 sancti ordinis tui licet maculati trāsgressorū ifamia
 p̄phē priores q̄ & mala q̄ patimur pdixerūt: & re-
 surrectōne quā petimus pmiserūt: locutus sū ergo
 insipide de uulneribus sancti tui q̄ apparitio tua pi-
 issime iesu crucifixe corpori sacro impressit. Sed
 & nūc loquēdū restat de inchoatione quā fecisti in
 hoc sacratissimo monte in eius parte. sc. occidentali
 mane in aurora circa festū exaltationis s̄cte crucis
 ad gl̄ia patris nostri & ad cōfirmationē status euā-
 geliti imitationē solēne generalis tertii status mū-
 di qui a p̄prietate attribuitur sp̄i scō. Nam q̄ ipse
 sp̄s sanctus amor est ad iniciādū eius statū: qui to-
 tus in seraphico amore flāmescit: digne formā sera-
 phicā assumpsisti q̄ totus ardor sp̄s sancti diffun-
 dendus in eternū super creaturā humanā de ardore
 tue crucis & de tui imensurabilis amoris plagis &
 non aliunde manat: Ideo inter alas splendidas &
 ignitas seraphice apparitiōis tuā crucifixiōe digna-
 tus es demonstrare: ad oñdendū q̄ iste status sp̄s
 sancti abundanter in hoc consistit: q̄ tui perfecti fi-
 lii nec sint nec sentiāt nec exterius ostendāt nisi te
 resum per ardorē sp̄s sancti p̄ indignis omnibus
 crucifixū. Et id circo in latere mo ntis occidentali ma-
 ne ut eis occidatur omne p̄pnū & sit in eis plene
 totius mundi occasus & transformationis uite grō-
 sissimus & nouus ortus. Et quia hoc fit p̄ spiritum
 paupertatis q̄ sterelis ē terrenis & secūda celestibus:
 & a terre ualle sublimis & separata a strepitu mūda-
 norum. Idcirco uiz seraphicādū. F. duxisti ad excel-
 sum montē solitarium & siluestre & separatū a mū-
 do & omnibus mūdi delectationibus sterile & pri-
 uatū. Et licet ubiq̄ felix iste mons sit tēporalibus
 sterilis: tamē in illa parte quā tua apparitiōe digna-
 tus es cōsecrare erat saxi magni eminētis & alti pre-
 ruptum ubi nihil comestibile nascitur: & ibi conse-
 crasti franciscū ut p̄signares statū istum super te be-

nedicte iesu petra stabile cōstitutū & ab omni alia
 spē preruptum diuisum & separatū in altitudine
 tue pauperrime uite tanq̄ in celestibus diuitiis secū-
 datum & ab omni delectatione mūdi priuatū &
 mente & corpore in tua crucifixione transfixum &
 transformatum: propterea patrem nostrum ibi cor-
 poraliter transfixisti. Sed q̄ adhuc statū nullus
 potest ascendere nisi per te sibi dent p̄ne ut aq̄i-
 le. Ideo sex alis tā splendidis q̄ ignitis altus & or-
 natus dignatus es apparere. Splendor alarū est lu-
 minosa clarificatio scripturarum q̄ huic statui per te
 datur sine studio paganico curioso & uano supbe
 inflatio & simplicitate cū qua est tua s̄cta lapida
 sermotiatio distractiuo qd̄ itelligēs. F. scripsit i se-
 raphica regula. Nō curent nesciētis lrās litteras di-
 scere: sed attēdant q̄ sup omnia debēt habere spiri-
 tum dei & sanctam eius operationē oraf̄ semper ad
 deum puro corde hoc est studium i quo datur splē-
 dor alarū tuarum paterne glorie splendor iesu & in-
 telligētia scripturay potissime uerborum tuorum
 sanctissimorū in quoy plena intelligentia sapientia
 interna consistit. O q̄ turpiter errant qui aliunde
 q̄ a te eterno uerbo se credunt uerboꝝ tue tempo-
 ralis dignatiue locutionis itelligentiā obtinere sed
 expiētia docet uiz: hodie q̄ qui alia uia inceserunt
 euauerunt & uani facti sunt: & manifeste cōuincū-
 tur errasse. Ignitura alarū tuay ignitionē cordiū hu-
 ius fornacei status p̄figurat: p̄signata similiter i aia-
 libus ezechielis de quibus dicitur q̄ hec erat uisio
 discurrens in medio aialium. Splendor ignis: & de
 igne fulgur egrediens & q̄ aialia ibāt & reuertebā-
 tur in similitudinē fulgoris coruscātis. Et q̄ simili-
 tudo aialium & aspectus eorū quasi carbo ignis at
 dētium & quasi aspectus lampaday. O benedicte
 ihu talia aialia tu fecisti i mōre s̄cto isto. Nā quod
 libet eoy est cōpositū ex aceruo carbonū ignis ar-
 dentiū & ex continua collectione & ruminatione
 igneoy actuū uite tue in carne passibili a principio
 tui sanctissimi cōceptus & uirginalis ortus in utero
 & ex utero sanctissime tue matris & usq̄ ad exitum
 de mundo in duro supplitio crucis & ex lucētibus
 lapadibus tue lūiose resurrectiōis & quadragenari
 dignatiue p̄bationis ipsius usq̄ ad sublimē ascensū
 onē & collateralē sessiōne eterni patris. Nō mirum
 si talia aialia ad impetū sp̄s tui uadunt & reuertēt
 ia similitudinē fulguris choruscantis. Nā sūt que-
 dam aiate effigies tue sacratissime uite q̄ tuus sp̄s
 uiuificauit solus de quolibet eoy cōtinue sentit &
 clamat. Viuo ego iā nō ego uiuit uero in me xpus.
 Nā mobile eoy sicut dicit Dionysius de seraph se-
 per est ad diuina cōtinuum actū ramē etiā superferui-
 dum. His uero proprietates cōueniūt quibus pro-
 priū p̄ igneū tuū spiritū est surū in te ferri: in te reli-
 quati omnes tibi assimilare: nūq̄ sufficit dicere: om-
 nem humorem cōcupiscentie desiccan: omnia
 tenebrosa clarificare dura emollire cruda decoque-
 re: presūptionem pelleam extensam contrahere
 frigidam & aqueam mundane conuersionis uitā

in te facere ebullire: & uitalē calorem i eis facere & fonere: & i tui similitudinem omnia transformare: non in propria materia sed in aliena luce. O quot alia sunt que i hoc tuo spiritali igne abscondisti timentibus te. Quodlibet etiā horū sanctorū animalium ē sex alis alatū iuxta descriptionem Ioānis: q̄ & ipse fuit unū & principale ex istis: & iporū typum i singulari tui dilectiōe & i scubitu delitioso sup tuū sacratissimum pectus: & in oleato martyno: & abrahione capillorū suorū i sancto exilio isule trāquillitate & sublimite cōtemplationis reuelate: & in sapido esu & absconditi māne: & i sine requetionis & mortis seraphice quasi liber signatus mira tui sapiētia tenuit: & mentibus a te illuinaris explicat & ondit. Sed & adhuc sacrarū alarū senarius sic filios tuos ornat bone iesu: sicut & tu ornatus dignatus es apparef: ut due ad caput extēdantur: due totum uellēt corpus descēdentes ad pedes: due ad uolādū p latera extendant. Quis hunc mysticū alarū tuarū ornatū plene presumat exponere? Dicā paruulus tuus quod scio: & quod a prioribus a te illuminatis accipio. Sed parce q̄a i cōpleta expositione deficio: & uir pollutus labius ego sū: & indignus loq̄ de tanto mysterio. Sed he mustice ale multiformi expositione multa figurāt. Nā p̄mo respectu tui sublimis iesu dei hominis iste ale p̄fectionē i tuis filiis istā ostēdūt: ut due que extēdunt ad caput significent reuerentiā tuorū magnalium: quare una ala ē grandis estimatio tui eē. Alia exluxa p̄sumptio p̄scrutatiōis temerarie: due que descēdūt ad pedes: tuorū iudiciorū abyssalis cognitio: & iporū timorata formido. Due quibus ad uolādum totis ornatibus extendunt: sunt fides tue redemptiōis: & spes p̄misse beatitudis. Nam tota cōpositio corporis: & alarū iporū charitas ē & ignis. Alie due que uelāt caput sūt quies pacifica i receptis donis: & excluda temeritas p̄sumptiōis de aliis q̄bus contentant: & nolūt cognocere de tua magnificētia plus q̄ reuelare dignans: nec ultra data dona p̄sumūt. Due q̄ descēdūt ad pedes: sunt sancta estimatio tuorū iudiciorū: & magnifica cōgratulatio beneficiorū: omni excluda inuidia: q̄a scrutari nolūt: sed humiliter reuereri: nō dubitantes te optimū semp̄ optime facere. Due quibus uolat sūt plenum & perfectū exercitium utriusq̄ uite sc̄dm̄ dona a te data misericorditer: i quo tibi seruiūt fidelit̄ nō deuiantes: nec supra nec infra. Felix que sic alare dignaberis. Aliter ut due p̄nime sint respectu tui. i aspectus ueritatis & haustus charitatis. Due respectu pximi: uis illuminatiua & uis islamatiua. Due respectu sui: innocentia: iustitia: custodia: & diligētia. Aliter iste ale ut duas habeāt respectu tui bone iesu: que sunt deuota oratio: & idēfessa gratiarum actio: iuxta documentū apostoli p̄mo ad Corin. quinto. Qui docet sine intermissiōe orare: & in oibus gratias agere. Duas respectu proximi: que sūt remissio iniunrarū & largitio elemofinarū. Duas respectu sui: quibus uolent continue ad deum suū: que sunt intēto re-

cta: & actio perfecta. Dicit etiā dilectus tuus Dionysius de angelica hierarchia: q̄ in seraphi primus binarius alarū significat supnas eorū intelligētiās: & medius medias: & ismus isimas: & possunt accipi pro uisione eorū que sūt tote bone iesu que est omniū prima: & pro uisione eorū que ad ipm̄ spectāt que ē media: & pro uisiōe eorū que sunt eis extrinseca: que ē oīum infima. Et dicit Dionysius q̄ per alas tenētes caput designat iporū reuerētia ad nullatenus p̄scrutādū altiora sua facultate. Per alas uero tegētes pedes reuerētia ad nō p̄scrutandū nimis p̄funda. Per alas uero medias q̄bus semper uolabat monstrabat eorū incessabilis & altuola motio opationū imitatuarū dei mensurā facultatis sue nō excedētum: nec ab illa deficientiū: hec inter omnes pie iesu mihi placet exposito: quam & supra me fecisti ponere substācialiter: & nūc i dictis filiū tui repire licet. Et alie possit dici multipliciter sicut reuelabis cui uolueris: q̄ intellectu das par uulis tuis. Nā & p̄ sex alas p̄r significari itelligentia sacre scripture cōtinentis opa sex etatū: uel altiuola dei dilectio & clarificatio ex ipis opibus surgens: quā singularit̄ das seraphicis tuis. Tertius autē ordo alarū seu ualde in altrū: & expāsiō & uolatus amoris appropriat seraphi sc̄dm̄ Dionysiu: quia cognitio uolatiua i deū & charitas plene transformatiua in honorē dei: p̄fectionē sui: & utilitatē proximi: isti statui felicissimo conueniūt: quem apparitiōe seraphica hic cōsecrauit isus. Et hec tria p̄fectissime faciūt cognoscēdo & amādo benedictum iesum tā in se q̄ i omni creato: propter quod quo ad charitatē descripti sūt ignei: ut dictū est supra quo ad cognitionē dicitur a christo: q̄ i circuitu & itus plena sūt oculis: q̄ p̄spicit & circūspēcte uidet sua interiora & exteriora: & interiora diuinitatis iesu: & exteriora assūpte nature. Et similiter interiora & exteriora ecclesie & sacre scripture: & p̄cauet hostiles isultus ipiorū: & i circuitu ambulāt: & isidias diaboli: q̄ tanq̄ leo circuit querēs quē deuoret. Et dicunt requiē non habere die neq̄ nocte idēst nūq̄ cessare a dei laude: qui ē trinus in p̄sonis: & unus in natura in diuinitate. Et ipse iesus est trinus i natura & unus i p̄sona i nostre redemptiōis opere. Et nota q̄ sanctus anialibus attribuit illuminatus lo. actū indefesum & continuum laudis diuine: q̄ est sūma p̄fectio patrie: quia status iste seraphicus q̄ i angelico uiro francisco & in isto sancto mōte ē ichoatus sublimat animā quātū patit̄ peregrinatio p̄ntis uite ad imitatoriam contemplationem: iubilatiōe: & gratiarū actionē patrie. s. i. quibus anima a suo amore recipit tota excluda absorbet a diuina laude & gratiarū actiōe ut totum suum esse & uiuere sit deū laudare & sibi gratias agere. Et hoc ē illud quod magister p̄fectiōis iesus primū & p̄cipalit̄ docet petendū ab eterno patre cū dicat. Sanctificet nomē tuū. De his autē dictū est in orōne dominica. Isti igitur benedicti seraphici uiri i typo seraphi sic describunt in esaiā: in du-

spolitione ornatus quo ad alas ut dictum est supra. Sed & ibi ostendit in eis multiformitas actus: quia ipsi seraphi sunt stantes: quia affixi quieti inestimabilis eternitatis: clamantes: quia accessi laude incomprehensibilis maiestatis. Sic & tui uiri seraphici quos in hoc tuo sancto monte formasti in primo parte per charitatis incensum: stant per uictoria uitio: uelant per paruipenduntia meritorum: omnia referentes in te christum omnibus omnia merentem: uolant per contemptum frenorum: plene suppeditantes mundum: clamant per desiderium eternorum: in omnibus & ex omnibus de ipsum laudantes creatorem suum: & per te hominem ascendentes ad te deum laudantes gloriam trinitatis in se: & refusa in tua assumptam naturam modo inestimabili omni merito. His modis est allata tua sanctissima & seraphica regula: quam hic plantasti: fundasti: & confirmasti in more hereditatis tue: & omnes obseruatores sic facit per alios ornatos: & multiformitate actuum uirtuosos. Nam duas glorias predictas supra libro: capitulo beatissime trinitatis in se tibi assumptas homini plenissime communicate per te & pro omni creato facit suos professores gustare: & a tanta magnificentia in paruitate propriam resilire: & a se deficere. Unde & sunt contenti de illo solo: quod in te & per te est eis communicatum de gloria predicta trinitatis beate: & est sua beatitudo te beatissime esse: & sua cognitio te omnia scire: & sua perfectio te in nullo posse deficere: nam in te: & non in se subsistunt. Et hec due ale quas hec sancta regula portat in te capite suo ihesu: que in ea notat in altissima paupertate cum dicit. Hec est illa celsitudo altissime paupertatis &c. Quod autem hec paupertatis celsitudo duas alas predictas continet: memini me supra ostendisse in capitulo de tuo deserto bone iesu. Alie due que extendunt in latera & ornant dextram & sinistram in utraque uelantes & protegetes: sunt perfectio duplicis uite actiue & contemplatiue: in quibus summe perficitur hec tua sanctissima regula. Nam per sinistram ala actiue dicit: fratres quibus dedit dominus gratiam laborandi laboret &c. Pro alia ala attendat quod super omnia desiderare debet habere spiritum dei &c. Sic bone iesu perfectos in se professores per geminam aliam predictam reddit etiam alatos & perfectos respectu filiorum tuorum qui uiuunt in mundo quasi duabus alis descendentibus ad pedes: quarum prima est edificatio uite: secunda illuminatio doctrine. Pro prima dicit. Moneo quoque & exhortor eosdem fratres meos: ut quando uadunt per mundum non litigent &c. Pro secunda dicit. In predicatione quam faciunt sint examinata & casta &c. Sed quia in alas dignatus est bone iesu ostendere crucifixam effigiem: ideo in hoc docuisti sanctam regulam tuam suos perficere professores: dum ad perferendas persecuciones: & inimicos uisceraliter diligendos: efficaciter inducit dicens: & habere patientiam in infirmitate: & ita diligere eos qui nos persecutuntur & reprehendunt & arguunt &c. Omnia que bene stigmatizasti & alasti hanc sacratissimam regulam: quam seraphicus pater. F. in pelle sue conuersationis portabat descriptam: & per tuam munitam: ac per hoc indubitabilem & authenticam. Aliter hec tua regula triplici binario ornata alata: dum in triplici principali uoto gemina uolat ala-

Nam alie regne que quasi uidentur ordiate ad perficiendum proprium solum subiectum: unde dicuntur moachales quasi unius custodes. Hec uero est euangelica que facit uirum perfectum. Huius perfectio est post propria perfectione simile in aliis generare: que secunda ala sibi addit ex eo quod tota ordinasti ipsam ad predicationem mundi & eius conuersionem. Paupertas itaque ipsius est alata: dum omnia sua distribuit: & per exemplum & per uerbum predicationis ad distribuendum alios inducit. Castitas est alata: dum & in se est mundissima: & per conuersationem cum imundis uerbo & exemplo in eis munditia parit.

Obedientia est alata dum non solum obedit ad perfectionem sui agendo & contemplando: sed etiam ad conuersionem proximi predicando: peregrinando & discurrendo. Hec est illa benedicta mulier amicta sole sub cuius pedibus stat defectibilium temporalium luna: cuius pater est filius masculus uir perfectus qui rapit ad deum: & ad thronum eius. Contra hanc surgit draco terribis cum capitibus & cornibus suis a quo se plene defecit hec sancta mulier tua sponsa: dum in quolibet uoto suorum datur due sibi ale predictae aqle magnes: sicut dicit in apoc. xii. O uertit in luctum cithara mea: nam omnes ale predictae uidentur auelli: dum & in seipsis huius professores deficiunt: & mundum mala exemplaritate corrumunt. Nam & in multis obliquat intentione & peruertit actio: prestrepunt litigiose cause: pauperibus rapiunt elemosine: tepescit oratio: & per gratiam actione surgit ingratitude: paupertas fit opulenta: ac per hoc castitas maculata: obedientia proterua: predicatio uana: inutilis & questuaria. Cogruit huic fletui illud Dan. vii. Aspicebatur donec auulsa sunt ale eius & sublata est de terra. Sed predictis alis seraphicis utinam non infererentur ale in locis priorum spirituum malignorum: de quibus dicit Apoc. ix. de malis locustis que exierunt de puteo abyssi. Vox alarum earum sicut uox curruum & equorum multorum: currentium ad bellum. Tali uox alarum uox est sicut

- Currum quantum ad iactantiam fastuositatis
- Equorum quantum ad lasciuiam uoluptatis
- Multorum quantum ad imoderantiam cupiditatis
- Currentium quantum ad inconstantiam prauitatis
- Ad bellum quantum ad inuidiam seueritatis & interne dissensionis & iniquitatis.

Tali male ale dicit Hierem. ii. In alis tuis iuentus est sanguis animarum pauperum & innocentium. Sed redeamus ad seraphicum uirum. F. sic appitione seraphica ihesu consignatum: & uideamus quomodo iste benedictus est angelus sexti status. Nam conuenit sibi & eius plura in hac sua signatione quod scribit Io. Apoc. iii. angelo filadelphie: filadelphia autem interpretatur saluans adhesionem domini.

Omnia que proprie est ista sancta religio: & istius religionis sanctissimus pater ista filadelphia & eius angelus. Nam hic saluat hereditas uite christi & plena adhesio crucis sue. Optime sibi conueniunt omnia que illi dicuntur angelo: que omnia non uacat exponere. Sed accipiamus triumphalem uictoriam eius. Qui uicerit inquit faciam eum columnam in templo dei mei: & foras non egredietur amplius: & scribam super eum nomen dei mei: & nomen ciuitatis dei noue hierusalem que descen-

E

dit de celo a deo meo & nomē meū nouū. Quod hic & alibi iesus dicit dei mei: uel aliquid simile nō dicit nisi tatione sue humanitatis tantū secundum quā est subiectus patri & sue p̄sone & sp̄sū sancto: tanq̄ deo suo: uerissimus eius cultor: p̄ premio autē huius uictorie sciens q̄ uincēs ē. f. de quo cantat q̄ uincit mūdū & uiciū se uicto, uictor idytus. Nō autē q̄ h̄ sibi p̄mittit illud qđ p̄prie spectat ad hūc tertū mūdi statū p̄ abundantissimū sp̄sū sancti isu xū. f. uictoriosū ingressū in xpm: q̄ in isto ingressu & mēs intrat in deū hoīnē iesū: & deus hō & eius uita intrat in ip̄m. Ideo h̄ duo tangit. Primū sub figura colūne intrantis tēplū: Secūdū per ea que scribuntur super ip̄m: ut tēplū sit immēsa sc̄itas diuini esse intra quā introducitur mēs infirma stabilitioe in contēplatiua erectioe in totius diuini cultus supportatioe p̄ sustinētiā ifirmoꝝ ip̄fectionis rotūditate: uel quadratura uirtutū. Taliter intrat mēs seraphica in deū modū colūne firme recte sustinētis tectū & coīter est rotunda uel quadra & intra tēpli ambitū inclusa. Si uero p̄ tēplū intelligatur materialis ecclesia: sic colūne tēplū sustētant & ornant & in medio stant. Et hoc modo stat. f. & quilibet eius filius in religione sancta & in dei ecclesia. Sicut & in celesti curia suo modo stant. Nam superiores ordines sūt sustentatiui inferiores: ip̄oꝝq̄ hūilis simplicitas & simplex sp̄ualitas se hēt ad inferiores q̄ sunt minus uniti & magis dispersi: sicut centrū ad spherā: aut sicut sp̄s ad corpus. Et hoc ostendit typus tēpli occupantis maius spatiū q̄ colūna: ut sicut i primis apl̄is fuit ecclesie fundatio in fide. Sic i istis fit erectio ecclesie & sustentatio alte & finalis cōteplationis & p̄fectionis ip̄ius: p̄p̄ qđ sibi dicitur: q̄ foras nō egredietur amplius: nō solū quātū ad exitū apostaticū: sed quātū ad distractionē cuiusq̄ occupationis terrene: in quo includitur amor paupertatis altissime a quo nullo modo uult exire. Quo ad ea que scribunt sup̄ ip̄m. Scias q̄ i tali mente tria scribuntur: p̄mo excessiua uisio & dulcis cōteplatio diuinitatis trū personarū & beatificae glorie qua se in uicem fruūt. Et hoc notat per hoc q̄ dicit. Scribā super illum nomē dei mei. Nam sic intrat dei gl̄ia in animā: ut in hoc sūme beata sit: q̄ de dei beatitudine sūme letat. Secūdū qđ inscribitur est totius ciuitatis dei & collegii sanctorū: siue in uia: siue i patria p̄fecta coniuncto: quasi in hoc consistit: q̄ talis anima in omnibus plene possidet ea & q̄ sūt oīm sentit sua tanto iocundius q̄ propria: quanto in illis indignitatem nō respicit: sed se semper sentit i dignam: & bonorum omnium uastaticē: huiusmōi autem ciuitatis dicitur descendere de celo a deo: q̄ tota oritur sanctorum letitia ab imensitate dei delignata per celum: sic tamen q̄ infinitum est inferior deo. Aliter etiam descendit de celo per hūilitatē nō solū sub deo sed etiā in suo proprio celesti loco reputans se indignam ac per hoc de ip̄so descendens

Pro ut autem hic ponit reformatio sexti status per hierusalem nouam significatur pacifica contē-

platio dei & reformatio mundi per plenum mūdi cōtemptum que dicitur noua q̄ nouo dono a deo facta. Et hoc singulariter supra. f. & uiros ei similes dicitur inscribi: quia tota in eis habet iniciari: fundari: sustentari. Tertium quod inscribitur est contēplatio xpi secundum q̄ homo: & ut redemptor: & ut mediator est. Et hoc notatur per hoc q̄ dicit. Et nomen meum nouum. Dicit autem nouum: quia unio sue hūanitatē i diuina persona: & illud qđ in eo factum est: & per eum est illud in quo cōsistit tota renouatio electorum. Et attende q̄ ideo ultimo ponit nomen suum: ut ostendat perfectum contēplationis modum: qui est a deo descendere i ciuitatem sanctorum: & in xpm iesum redire: & ibi quiescere per dulcem amplexū: ut sic fiat circulus gloriosus a deo per sanctos in deum hominem sanctum sanctorum. Vide autem quomodo isti statui datur singularis clarificatio notitie dei & totius ciuitatis sue: & singularis ingressus & notitia in opus redemptionis nostre: & in xpm iesum. Super hunc autem benedictum franciscum est scriptum nomen dei patris: dū factus est pater spiritualis religionis mūdi. Nomē uero noue hierusalem sibi inscriptum est: cū per suauitatem amoris est eius mēs digna facta ut uocetur xpi sponsa & mater pia & matris genitrix p̄ his iesu. Nomen uero christi iesu nouum sibi inscribitur: cum crucifixi effigies non solum eius mente sed in corpore figuratur: ut sic antonomastice intra omnia christi membra christus uocatur: portans inter illos primatum. De quibus dicitur. Nolite tangere christos meos. Vide autem q̄ ordinate tanguntur illa que eidem patri fuerunt i hoc facto mōte collata: quorum: primum est perfecta mundi & sui uictoria. Secundum est contēplationis iocunde & alte & stabilis fundamentalis iniciatio. Tertium est multiplicande prolis perfecte promissio. Quartum est perfecta uulnerū christi & sui nominis crucifixi impressio: pro primo dicit. Qui uicerit. Nam in isto loco austero solitario ieiunans & orans plene se ipsum uicit & mundum. Pro secundo dicit faciam illum colūnam i templo dei mei: & foras nō egredietur: & scribam super illum nomen dei mei quia super firmissimam petram etiam ad litterā ip̄e. f. noua templi dei colūna fuit in hoc in isto sacro monte corporaliter positus: & i sublimi illa appitione christi de notitia dei singulariter illustratus: & in statu gratie & paupertatis unitiue eternaliter confirmatus. Vnde dicitur q̄ lectabatur in gratioso aspectu quo a christo sub sp̄etie seraph cernebat se cōspici. Addens q̄ is qui sibi appuerat aliqua dixerat q̄ nulli dum uiueret ap̄ret. Certe talia fuerunt demagnalibus diuinorū qđ nō plene sufficiūt humane aures audire. Pro. iiii. d̄. Et nomē ciuitatis & c. q̄ tunc sibi p̄missum q̄ ordo suus usq̄ ad finem mūdi duraret: & sibi renelata est & sue regle mors & resurrectio. Et audiui unū stupendū qđ cū nūlla temeritate assero: sed deuote deuoris recito. Audiui autē a scō uiro fratre Corado & a pluribus aliis

fidem ignis: q̄ b̄tus Franciscus post suam glorificationem in celis reuelavit sancto fratri leoni: & ali-
 quibus aliis reuelatum dicitur: q̄ i hac appantione
 christus predixit Francisco tribulationes sui status
 & ecclesie: & condénationē & corruptionē sue re-
 gule: & tantam confusionē mentium spiritualium
 uiuorū: & filiorum suorū propter uniuersalem im-
 pugnationem istius regule: q̄ ad eorum conforta-
 tionem & illuminationem ipsum resuscitaret piissi-
 mus ielus in corpore glorioso: & ip̄m faceret p̄di-
 ctis paruulis suis uisibilis apparere. Quid de hoc
 erit potest expectari deuote: sed non assen temera-
 rie: tamen deuotiōi multū ratio suffragatur: ut sicut
 Franciscus fuit singulariter similis xpo ihu simili-
 tudine passionis: sic sit etiam sibi cōformis pre aliis
 anticipatione resurrectionis: & maxime ad confor-
 tandam fidē & ueritatem de euāgelica uita: quā uo-
 luit renouare in Francisco que eisdē modis patitur
 a carnali ecclesia: sicut infra patebit: a q̄bus synago-
 ga passa est xpi p̄sona: ac p̄ hoc i. F. resurgente resur-
 gat. Pro quo aut̄ continet̄ in auctoritate prefata
 Apoc. nomen meū nouū. Nā i scriptio noīis ihu: eu-
 ius cognomé est crucifixus est ip̄ressio noua & in-
 audita uulnere: i. F. carne uiua: p̄ qua ip̄ressione cō-
 cludit̄ i legēda. Disparēs uisio mirabilē i corde ip̄i-
 us reliq̄ ardorē: sed & i carne nō minus mirabilem
 signorū ip̄ressit effigiē &c. Si quis uelit subtilit̄ tex-
 tum Apoc. ip̄picere: mirabilis & desiderabilis i scri-
 ptio & ip̄ressio b̄ndcti ihu promittit̄ uiril seraphicis
 st̄tii status mūdi & eccleie sexti. Nā sexto angelo ut
 nūc audistis mira fit i scriptio i sexti signaculi ap̄tio-
 ne. Ascēdit angelus h̄ns signū dei uiui. In cātu sex-
 te tube appet angelus q̄si i similitudie xpi: q̄ librū
 hēt ap̄tū. In q̄rta uisioe Apoc. p̄ sexto statu & sci il-
 lius t̄pis dicit q̄ uidit supra montē syon agnū stan-
 tem: & cū eo. cxliiii. milia h̄ntes nomen eius: & no-
 men p̄tis eius scriptū in frontibus suis. Et q̄r ut ex
 toto isto libello patet figura & p̄fectio xpi ihu i al-
 tissima paupertate & extrema cōsistit: ideo sextus an-
 gelus phialā iracūdie dei i flumē magnum eufrate-
 rem effudit: p̄ quē t̄paliū abundantia itelligit̄: q̄r
 in hoc est ira illius sexti status: & i hoc sentit dei ira-
 cūdiā q̄ paupertas euāgelica fermētat̄: quā t̄n p̄ tres
 sp̄us imundos i modū ramage p̄cipit ip̄ugn̄: quos
 nūc non uacat exponere. Postremo i sexta uisio-
 ne introducūt̄ hui sancti: ut nuptiali cōnubio q̄si ele-
 ctiss̄ma sp̄ōsa ihu sibi cōiūcti: & amplexibus strin-
 gi: & fidē ad faciē figurari: o sculātes sp̄ōtū: ab eo
 recipiētes fecūditatē sp̄us sci. Nā hoc significat tā-
 ta iubilatio illius iocūditissimi alfa p̄ nuptiis agni &
 uxore eius: cuius nuptialis fecūditatis & oīum p̄-
 dictorū precessit̄ i choata p̄fectio i aīa. f. cuius calor
 ab āplexu seraph corpus. F. apuit i quinq̄ locis: ut
 p̄lene sp̄ōsa sit apta fecūditati sp̄ōsi: tā i gressu affe-
 ctū: q̄ in m̄ibus op̄i: & q̄ maxime i trāstormati-
 one cordialissima oīum int̄moge i ap̄tione lais fi-
 gurata. Felix hic mōs scūs: quē tāto p̄uilegio altissi-
 mus ih̄s dignatus ē i signare. Vere mōs dei mons

p̄guis & mōs libani puritatis: mōs syon specula-
 tiōis diuioꝝ: & mons p̄fectionis legis q̄si suai: in
 quo non. n. mādatū sufficētie. sed cōsiliū supero-
 gatōis p̄fēcē felicioꝝ igne icendit̄ & seificat̄. Ibi ar-
 det rubus: & nō cōburit̄ spina: q̄r in illa lege ardet
 cōcupia: & nō remittit̄ peccā. Et hoc reuelauit d̄ns
 moyfi. Hic ardet appens ih̄s: & cōsumit cōcupiam
 & purgauit oīs pecc̄i scoriā in. F. & icēdit seraphicā
 regulā patā ad p̄fēcōis semitā toti mundo. Hic est
 mons tēpli dei mons moria: i quo pacificus n̄ ue-
 rus Salomō ih̄s templū edificat: non de lapidibus
 ferro quadratis et politis: sed dei xpi clauis: lācea:
 & spinis q̄dratis & sculptis in uiuis plehane mūdo
 crucifixis: & p̄ abyssum nihilitatis pp̄rie supra im-
 mobile fūdamētū passiois sue fundatis: & cemēto
 charitatis seraphice idiuisibilit̄ coniuētis. Vere uo-
 cabit̄ mōs iste mōs tēpli domini: mōs sanctifica-
 tus & terribilis apparebit locus iste demonibus: &
 per carnalem sensum impugnationibus euāgelici
 status: ueris uero imitatoribus crucifixi: & successo-
 ribus Francisci semper apparebit deus esse secum i
 loco isto: & in his que hic facta sunt erit domus
 dei & porta celi.

Iesus normam constituens Ca.v.

Vangelicam uitā p̄fectio totius nostre
 creature ih̄s in se: & i sua dulcissima matre
 tanq̄ in montibus sanctis & i mobilibus
 fundamentis i omnimoda p̄fectione locauit: dū
 uirgo natus de uirgīe ip̄a cum sua sanctissima ma-
 tre in extrema paupertate: in profundissima humi-
 litate legi humilit̄ obediētes: & eterno patri usq̄
 ad durum supplicium crucis in p̄fecta op̄atione
 uirtutū & diuinorum cōtinua cōtemplatione:
 indiuisibili cōiunctione uixerūt diligētes inimi-
 cos: & solum pro salute inimicorum totam suam
 uitam exponentes et tendentes in mortem. Nam
 nul. ū amicū habuit nisi quem inimici dilectione
 p̄uenit. In christo ergo iesu et in sua sanctissima ma-
 tre euāgelice p̄fectionis fundatur regula: et hāc
 suam p̄fectionem analogice in apostolos trans-
 fudit: et eis seruandā imposuit. Idcirco non solum
 euāgelica quia in christo et a christo instituta: sed
 etiam dicitur apostolica regula: quia a christo iesu
 apostolis impōsita: et ab ipsis usq̄ ad mortē serua-
 ta: hec in ecclesia non fuit per apostolos trans-
 fusa ut dictum est supra: nec eā habebat ecclesia quā-
 do ip̄am benedictus iesus in. F. renouare incepit.
 Quod ex hoc liquet aperte: quia sicut i tertio capi-
 tulo legende dicitur dum uitam euāgelicam sibi
 a domino papa Franciscus peteret confirmari: no-
 uum aliquid & supra uires humanas arduum car-
 dinalibus ab quibus uidebatur quod exufflatum
 est: quia hoc erat ihu christi euāgelium blasphema-
 re. Patet igitur q̄ fundamentum euāgelice & apo-
 stolice regule in ecclesia quātum ad renouationem
 ip̄ius fecit iesus de Francisco. Quod h̄ sit eadē

quā apl̄is ip̄osuit: patet ex p̄mo motiuo. ex p̄gres-
su medio: & ex cōformatiōis ultio: & obseruatione
f. i. facto & explicatiōe sue intētionis nō semel: sed
pluries uerbo expresso. Nam motiuū fuit auditus
euangelū dū missā audiret de apostolis cū lectū est
euāgelū in quo discipulis ad predicandū mittēdis
formā tribuit euāgelicā in uiuēdo: ne uidelicet pos-
sident aurum uel argentū: nec ī zonis peccaniā
nec peram in uia: nec duas tunicas hēant: nec defe-
rant calciamenta: nec uirgam. Continuo enī. f. ser-
uore cordis omnē sollicitudinē apposuit qualis au-
dita perficeret & se in apostolice regule transforma-
uit reuerentiam. Et q̄ sp̄ualis h̄itus in euangelio
apostolis non ip̄onitur: sed uniuersaliter eis dicitur
q̄ tollant xp̄i crucem. Idcirco. f. per crucifixi doctri-
nam habitum in modicū crucis formauit: ut cruci-
fixa mens sub crucifixi tūica militaret. Promotiuū
huius regule fuit apertio libri euāgelici p̄ inspiratio-
nem sp̄s sancti: in cuius tūica apertioe perfecta ex-
ppriatio & p̄fecta sui abnegatio & uite carnalis cru-
cifixio & iesu sequela p̄fecta occurrit: hec ait uir sā-
ctus est uita & regula nostra omniū: q̄ nostre uo-
luerit societati cōiūgi. Inter p̄motiuā etiā & nostri
intēti p̄batiua est illud: q̄ eodē. iiii. c. legēdū cōti-
net. q̄. f. famulus xp̄i. f. scripsit sibi & fratribus suis
simplicibus uerbis formulā uite in quo sancti euan-
gelii obseruantia p̄ fundamento idissolubiliter col-
locata: pauca q̄dā alia inseruit: q̄ ad uniformē uiuen-
di modū necessariā uidebantur: q̄ etiā plenitudinē
obseruatiē euāgelii peteret sibi p̄ regula cōfirma-
ri a papa: hoc ostendit ibidem formido repugantiū
pp̄ talis status arduā nouitatē: & inexperiētia in tē-
poralibus p̄teritis in ecclesia. Ostendit etiā illumina-
ta allegatio uenerandi uiri domini loānis de sācto
paulo ep̄scopi Sabīn dū dicit cū petat hic paup̄ cō-
firmari sibi formulā euāgelice uite &c. Oñdit etiā
hoc cōtinentia formulē illius tūc cōposite quā ego
legi & hēbā in manu quando ista scripsi in qua m̄-
tudo euāgelicorū consilioꝝ continetur & habet
duplū uel triplū de littera: licet nihil plus hēat in sē-
tētia q̄ hec sacra regula quā nūc hēmus q̄ postea fu-
it p̄ spiritū sāctū scripta & diuino celitus dato testi-
monio: & papali munimine cōfirmata. Cōfirmati-
uū & ultimū huius regule fuit ip̄ius ad cōpendio-
sa uerba reductio cēlica testificatio & papalis confir-
matio. Pro p̄mo dicitur. iiii. c. legēde: q̄ post mul-
tum p̄fectū ordinis modico. f. tempore ante ip̄ressi-
onem factorū stigmatū fuit dei reuelatione cōmōi-
tus in uisione de micis panū & hostia confecta: & ī
lepra que sequebatur & digne sumētibus. Cūq̄ nō
intelligeret mysteriū uisionis: uigil in oratione p̄si-
stens audiuit uocem de celo dicentem sibi. f. mīce
p̄terite nocētis uerba euāgelica sunt hostia regula:
lepra iniquitas. O q̄ dolose uidemus hanc uisio-
nē uerificatā. Sed de hac lepra satis dictū ē supra &
infra dicitur si tñ de ea satis dici potest: hanc igitur
uisionem secutus est in montem quēdam iuxta re-
ate: ubi dicitur fons colūbe cum duobus uiris uir-

tutis & sanctis: frate rufino & fratre leone sp̄s sc̄s
ducēte cōscendit: ut & nomen loci emanationi sp̄i
ritus sancti congruit: quia & ibi regula in qua initia-
tur tertius status mundi qui spiritui sancto attribui-
tur: de spiritus sancti fonte processit: ubi pane tātū
& aqua contentus ieiunans scribi fecit regulā: secū-
dum quod sibi spiritus sanctus reuelauit: quam ui-
carius suus traditam sibi seruandam perdidit post-
q̄ de monte sanctus conscendit. Sed iterato uir
sanctus ad locū solis uinis rediit: & ieiunans orās &
flens eā instar prioris repauit: q̄ & p̄mā & secundā
ac si ex ore dei uerba suscipet sp̄s sancto flante con-
scripsit. Hec est illa que hodie p̄ totū p̄ sūmū pō-
tificem confirmata destruit. In hac in principio con-
tinetur p̄ fundamentō idissolubili regula & uita mi-
norū fratrum: hec est dñi nostri iesu xp̄i sanctū euan-
gelū obseruare & in fine cōcluditur tāq̄ cōfirmata
p̄fco. f. paupertatem & hūilitatē & sc̄m euāgelium
dei q̄ firmiter p̄missum obseruemus: p̄ q̄d patet
q̄ intentio fuit beati. f. ad illa eadē se obligare &
ordinē suū totū: ad q̄ cognoscere poterat xp̄m apo-
stolos obligasse. Et ut expediā me de quarto & quī-
to sic semper. f. & eius p̄mi socii uiri p̄fecti seruaue-
runt de facto. Sic se intelligere & intellexisse quicūq̄
occurrat loquēdi materia exprimebat efficacissio
uerbo. Sicut in uerbis sancti fratris leonis supra scri-
ptis cōtinet̄ expresse. Et qui de hoc dubitat: aspice
in plano: curuū in recto: ambiguū in certo fatagit ī-
uenire. Absit autē q̄ in tali p̄missione aliquid cō-
tineatur piculis: q̄ omniū nostrorū piculoꝝ exuffla-
tor iesus nihil piculosū cōsuluit uel mandauit. Et p̄-
fessio sancti euāgelii & eius obseruatiā non aliter in-
telligit̄ q̄ tradita reperitur a xp̄o: & apostolis ip̄osi-
ta: uidelicet consilia ut consilia: & precepta ut prece-
pta seruentur. Et quicquid sub precepto apl̄is est ī-
positum: transgredi est mortale: & non aliter. Et q̄
de hoc posset esse uaria sententia. Ideo sapiens iesus
& sp̄s sc̄s hec danificans posuit mundissimā puri-
tatē extremā paupertatem: obediētiam plenissimā
& abnegationem sui p̄fectam: tāq̄ totius euāgeli-
ce perfectionis fūdamēta sub uoto stabili & firmo
omnia alia in quibus uerbum precepti uel equipol-
lens non exprimitur sub consilio continētur: siue
in regula: siue in euāgelis conscribantur. Nā sicut
bene dicunt ī hoc tam sūmi pontifices q̄ doctores
ad nullum aliud consiliū sub uoto obligatorio ad
mortale se obligant euāgelice regule p̄fessores ni-
si sub tali uinculo in regula sit expressū. Sed & ego
non recordor nec scio q̄ aliquod perfectionis con-
siliū sit impositum apostolis sub p̄cepto: extra illa
que in regula continētur. Ceca certe multū est &
impia illa opinio q̄ dicit q̄ p̄mittentes aliquā regu-
lam uel sanctum euāgelū obseruare obligamur:
sub uinculo mortalis peccati ita si transgredimur ea
q̄ ibi sunt per modū consilii: sicut ea q̄ ibi sunt sub
uerbo p̄cepti. Sed nec aliter xp̄s intendit nisi ut cō-
silia sint ut cōsilia: nec alit̄ apl̄i seruauerūt: nā xp̄us
cōsuluit: apostolis oē ueniale uitare. Sicut & qlibet

lapiēs cōsuleret: maxie cū dicit Mat. v. Estote ergo pfecti sicut & p̄f̄ ur̄ celestis pfectus ē: quod magis secundum debitam analogiam potuerūt in desiderio habere apostoli q̄ in facto. Nā & Iacobus dicit .iii. c. In multis offendimus omnes. A quo se non excludit et̄ lo. Si dixerimus peccatum nos nō habere mendacē facimus deum. Et apostolus ad Gal. ii. dicit: q̄ petrus reprehēbilis erat. Vbi Aug. dicit expresse q̄ peccauit uenialiter. Ex quo certū est q̄ consiliū erat pretermissum: tamē insanus est uel q̄ ista ap̄lo ip̄tetur ad mortale peccatū: uel qui dicit eos non fuisse obligatos ad seruandū sanctum euāgelium. Hic igitur nec alibi ī toto hoc libro nihil intendo dicere contra papalem sententiā: sed p̄nam ip̄e excōmunicat supradictos errores. Quo ad testimoniū celicum quod ista regula habuit a domino ihu christo: audi lector & recode in penetrabilibus cordis tui. Nam quod sequit̄ a factō fratre Conrado predicto & uita uoce audiuit a factō fratre leone qui presens erat: & regulā scripsit. Et hoc ip̄m in quibusdā rotulis manu sua cōscriptis: quos cōmendauit in mōasterio sancte Clare custodiendos ad futurorū memoriā dicitur cōtineri. In illis autem multa scripsit: sicut ex ore patris audiuerat: in factis suis uiderat: in quibus magnalia continentur de stupēdis sancti: & de futura corruptiōe regule: & de futura renouatione ipsius: & de magnaliis circa regule institutionem & renouationē a deo: & de intentione beati Francisci super obseruatiā regule: sicut ip̄e illam eandem intētionem dicebat se accepisse a christo: que industria frater Bonauentura omisit: & noluit in legēda publice scriberē: maxime quia aliqua erāt ibi in q̄bus etiā ex tunc deuiario regule publice mōstrabat̄: & nolebat fratres ante rēpus extraneis infamare. Claret autē q̄ multo melius fuisset ea scribere: quia nō tanta postea forsitan fuisset secuta ruina: maxime istud quod sequit̄ iam ex tunc non seruabat̄: cū multo dolore audiui illos rotulos fuisse distractos: & forsitan perditos: maxime quosdam ex eis. Narrauit autē & scripsit sic factus frater leo: q̄ ip̄o cū beato Francisco ieiunante in mōte pro regula cōscribenda: spiritus diaboli qui a principio contra hanc sacratissimā regulam offēdicula excitauit: timore humano cōmouit multitudinem ministrorū & aliorū qui reputabant discreti cōuenire reate: qui accedētes ad fratrem Heliam sibi dixerūt: q̄ ex parte ip̄oz̄ ascenderet ad uirgē sanctū: & diceret sibi uerba que ista scribent̄. Cūq̄ ille dixisset nequaquā audere accedere: quia timeret a sancto dura maledictiōe feriri: maxime quia nūq̄ aliquid cū tanto spiritu fecit: cū quanto nūc istam regulam facit cōscribi. Multis hincinde dictis finaliter conueuerūt q̄ simul pergeret ip̄e cū eis. Quia uero semper erat de ierepaniōe sancti timidus: deo disponente noluit cū illis fratibus mōtē ascendē sed una cū eis p̄ uallē profundam cui facti cēla eminebat in altū subitus ip̄am cellā aduenit. Disposuerat autem timore & reuerentiā p̄ternis trina uice

sanctum uocare ex nomine: ip̄o uero non respondēte retrorsum redire. In primo autē clamore quo clamauit. F. statim admiratus uir factus e cēla foris exiit ad rupis preruptū: uidensq̄ tantā multitudinē fratrum simul cū illo in ualle cōsistere: admiratus qd̄ q̄ret̄ requirit. Cui ille helias ex oīum p̄sōa alta uoce r̄ndit. Isti sūt ministri & discreti frēs italie: q̄ cognoscētes tui rigore sp̄s: & audientes q̄ nouā cōscribi facis regulā tibi denūciant p̄ se & pro aliis q̄ nolunt q̄ aliquid facias scribi quod eos obliget: nisi manifestaueris eis. Audiēs hec uir scūs euilatu magno uocē leuauit ad celū dicēs. Fortissime dñe audis quid isti iā dicunt? Tūc piissimus ih̄s cōpassus angustiis sc̄i: & confirmationē plenā uoleus facere future generatiōi: lamauit alta uoce de celo: ita q̄ per uallē & montē intellecta fuit & audita uox clara dicēs. Fran. ego sum ih̄s q̄ tibi loquor de celo. Regula p̄ me est sc̄a: & tu nihil ibi posuisti de tuo. Ego cognosco adiutoriū quod dare uolo: & stagitātē nature: & istis pensatis sc̄io q̄ regula ualde bene p̄t̄ seruari: & ideo sicut scripta ē: uolo q̄ seruet̄ ad s̄fam sine aliqua glōsa: & qui nolunt rece. Jāt: q̄a i ea nihil uolo mutari. Audito tonitruo uocis xp̄i: exultauit uir sanctus ī sp̄u: & fr̄ibus dixit q̄ astabat in ualle. Audistis b̄ndictū ih̄m fratres mei: uultis q̄ faciā itē uobis dici. Videtis apte q̄ regula est dñi nostri ih̄s xp̄i: nō mea: & q̄ ip̄e quicquid ē ibi posuit. Tremefacti frēs percutiētes pectora: capita submittūt: & ueniā petūt: & b̄n̄ i cōtione recepta ad p̄pria reuertunt̄. Hec testat̄ ille scūs fr̄at̄ leo q̄ p̄sens fuit ad omnia: & dñm ih̄m christum loquentē audiuit. Quis ergo de celo erit incredulus. Nō ergo de celo obduremus corda n̄ra ī regule obseruatiā: q̄ in persona illoz̄ oībus de celo locutus est Iesus dans testimoniū regule sancte & apostolice. Et in signū q̄ hec est apostolica regula: ip̄am i. xii. distinxit capitula: quasi i. xii. fūdamenta apostolica: & in. xii. portas p̄ q̄s irat̄ ī euāgelica uita tanq̄ noua hierl̄m q̄ descendit a deo & celo: i quibus portis scripta sūt noīa. xii. ap̄loz̄ & agni: nec dubiū q̄ fluuius aq̄ uiue p̄cedit de sede dei & agni ī mediū platee eiu: q̄ influxus sp̄s sc̄i abūde diffundit̄ in latitudine charitatis: p̄ quā solā euāgelica regl̄a constat̄ assuinit̄: utilit̄ p̄mittit̄: & inuolabilē obseruat̄. Et quia ut ex p̄dcis patet ī tractatu paupertatis a ih̄u & ap̄lis obseruata ē paupertas extrema: nō solū ī hitu exp̄p̄tatiōis int̄no: sed ī figuris paup̄is usus exterius declarātibz̄ ea. Idcirco utrūq̄ ī hac sacratissima regula cōtinet̄ sicut efficacit̄ zelator paupertatis & huius regl̄e p̄fessor: & ualde solēnis dencus fr̄at̄ Hugo de digna ī bello quē cōpegit & nominauit de finibus paupertatis iuxta uotū miōz̄: ubi apte cōcludit q̄ sicut nihil hēt quo ad diuinū sub celo p̄p̄riū: ita ex p̄fessiōis uoto debet seruare paupertatis isigne quo ad strictū & paup̄e usum. Et ī fine cōcludit: q̄ hoc ē huius sc̄e religiōis p̄p̄riū ī uniuersis & singulis q̄ nihil ī his q̄ transeūt p̄t̄ habere propriū. Nihil. n. eis magis improprium q̄ proprium: & nihil

E iii

magis propriū q̄ hoc ipsum q̄d nihil ē possideat ipropriū amō & usq; i sempiternum. Et ad probā dum pauperē usum includi intra huius p̄fessionis uotum aliqua de suis uerbis int̄fero. Dicit q̄ oīs religio & quelibet pars religionis habet isigne situm quo ueraciter se dicit a cuius insignis excessu p̄tensio extēnus mēsurat interioris religionis & eius cuiuslibet partis excessus. Interior quidē religio in ip̄a interiorius consistit uoluntate: extēnor uero quod insigne dicitur interioris foris in ip̄a sp̄e & cū uolūmus mēsurare quātalibet sit uel esse debeat iterior ad exteriorem cōfugimus: & ex illius altitudinē in terioris altitudinē mēsuramus. Alioquin cū paupertatē nostrā ceterorū cōferimus paupertati: falso recurrimus ad nostrā exteriore: quatenus ex nostre excessu extioris: ad eorū extiorē inferamus: q̄tus sit aut esse debeat excessus nostre interioris ad eorū interiorē. Et sicut tunc est uerbum uey: q̄d q̄d est in dicente est in uerbo. Ita quoq; est uey: signū q̄d q̄d est in signato est in signo: alioq; uerbū & signū utruq; mēdax & falsū. Cū igitur exterior paupertas signum sit & uerbū interioris esse debet interior in re: q̄d re fulget foris i sp̄e: alioq; uero nō est hec adequatio aut opa p̄ uiribus nō prestat: & sic nō ē religio: sed potius hypocrisis & superstitio uel maifesta transgressio. Habet igitur paupertas extrema que i iteriori p̄fectione cōsistit suū uerū insigne: p̄ quod exteriū se dicit: q̄d quidē est facultate suppetēte de necessitate p̄fectionis interne. Ita q̄ sub eadē p̄missione cadit interior p̄fectio & suū isigne unde & dicit idē doctor sic. Extrema paupertas ē q̄ status alicuius uniuersos & singulos equaliter includēs: & rege oīm p̄prietatē excludens insignibus ip̄am in ultio declarātib; decora ē. Paupertas itaq; miorū: paupertas extrema est: eo q̄ his conditionibus oīo dotata est. Hec enim pariter uniuersos & singulos includit: ut liquet ex ip̄a sūmi p̄ntificis cōsulationē. Dicimus inquit q̄ nec in sp̄ali nec in cōi debet p̄prietatē h̄re: & regula fratres nihil sibi appriēt: nec locū: nec domū: nec aliquā aliā rem. Porro insignia q̄ miores in extremo cōsistere paupertatis declarant: & eorū statū q̄ plurimū eo ip̄o decorant in eorū regula euidenter expressa sunt. Primū quidē q̄ in his q̄ ueniūt ad ordinem indicitur in usū pauperū eto ganda facultas. Secundū uero uestimētōrū uilitas. Tertiū est mutatorie uestis ablata numerositas. Quartū pedū nuditas. Quintū interdīcta eq̄tandi p̄positas. Sextū pegrinatio & inestimabilitas. Septimū uictus & uelut mendicata necessitas. Octauū acq̄rendi pecuniā & recipiēdi sublata possibilitas. Nonū uero uocabili despectabilitas. Noīs despectabilitas ob hoc inter insignia paupertatis numeratur extreme: q̄ hoc est horrendū insigne q̄ qui minor debet esse mundo: uel itēporalibus abūdare. Dicit autē idē doctor sic. Nulli q̄ uoto astrictus sit ad obseruatiā insigniū extreme paupertatis licitū est aliquibus uti unde sequitur destructio extreme paupertatis. Ordo autē minorum p̄ter in uniuersis & singulis uoto astrictus est

ad obseruatiā insigniū extreme paupertatis. Ordo igitur minorū nec in uniuersis & singulis licitū ē aliquibus uti: unde sequitur destructio insigniū extreme paupertatis. Probatio maioris patet ex illo principio. s. q̄ uno uoto abdicatur oīa uoto incōpossibilia: uti enim aliquibus unde sequatur destructio extreme paupertatis incōpossibile ē uoto insigniū extreme paupertatis. Probatio minoris patet ex illo principio uidelicet q̄ quicquid illicitū est aliter in genere professoꝝ p̄pria immutare uolūtate aut est enim illicitum deo phibente: aut hoīe uices dei tenente: aut efficaciatia sponte iā inite obligationis obfistēte. Cū igitur in ordine miorū uniuersis & singulis cōstet esse illicitū insignia paupertatis extreme digesta sup̄nis p̄pria imutare uolūtate nec sit illicitū deo prohibente nec hoīe uices dei gerente: relinquat q̄ ē licitū efficaciatia nō sponte inite obligationis obfistēte. Ordo igitur miorū p̄tē i uniuersis & singulis ad obseruatiā insigniū extreme paupertatis uoto astrictus est. Huius. n. imutare uoto insigniū paupertatis extreme incōpossibile hec rō illius sci uiri: p̄bauerat autē sup̄ius principia in quibus se fūdat. Probat autem postea idē doctor q̄ eisdem fratrib; ex regula cōceditur usus rege ad sustentationē nature: & ad illa officia ad que ex uoto regule obligantur. Sicut ē uti libris & scriptis ad diuinū offitiū celebrandū. Nā p̄ficere in notitia diuināꝝ scripturāꝝ licet non sibi phibeatur ex regula: nullo tamē modo ip̄onit: quin magis excluditur ex uerbis regule in quātum nimia sollicitudo de hoc & fastuosa uoluntas appendi in his purā simplicitatē & inocentiā & hūilitatem p̄fundam: & orationis & deuotionis iugē istā tiam ad q̄ efficaciter regula inducit sua distractione & uiciofitate ip̄ediunt. Nec predicare ip̄onit nisi ex aminatis & appbatis a generali mīstro quin potius p̄sumptionē in talibus multū subtrahit. Sed sic examiatu dicit q̄ sunt examinata & casta eorū eloquia ad utilitatē & edificationē p̄p̄li: anūtiando eis uirtia & uirtutes: penā & gloriā cū breuitate sermonis. Et licet hec supponant sciētiā & sciētiā studiū: & studiū usū librorū: tū ex his q̄ dicta sūt supra de uerbis sci fratris leonis: quomodo m̄dit fratri Richerio & mīstro & nouitio petenti psalteriū: patet q̄ nō fuit itentio beati. s. q̄ fratres haberēt tot salmas laborū ad usū p̄p̄rium: imo nec unicū libꝝ: imo sicut dixit sanctus leo ex ore ipsius uolebat q̄ i cōi ad hoc hērentur libri sufficiētēs & pauperes nō superflui nec curiosi: nec alit a p̄p̄ati. Et patet q̄ nō fuit itentio patris q̄ isti hoīes rudes & grossi niterētur p̄ studiū litterāꝝ in quo pagꝝ p̄ficiunt extinguere deuotiois spiritū: & obsequiose hūilitatis exercitiū: nec q̄ p̄ hoc acq̄rent sibi quātūcūq; de licentia numerositatē librorū & cōpōsitōꝝ sermonū. Sed si q̄ hēbāt naturalis ingenii industriā: & super infusam gratiā ad scripturāꝝ intelligentiā ex quibus essent habiles sine dāno spiritus sui contēpato studio librorū cōmuniū ad predicationē offitiū uoluit talibus a mīstro generali offitiū imponi: & tales adhortatur

ad debite pferedū uerbū dei. Nā ista effrenata mul-
 titudo p̄dicatoꝝ q̄ nūc ē: q̄ cōit & i uita & i sc̄ia d̄fi
 ciū: nūq̄ fuit de it̄er̄ioe sci. Et luce clarius patet q̄
 & i se & i aliis fructus ipedit̄ aīaz: dū ad cōt̄er̄ionē
 āmbitionē: curiositatē: uanitatē: & q̄stū: ut p̄rimū
 in multis p̄dicatio ē conuersa. Sciāt ergo singuli:
 q̄ de it̄er̄ioe. F. & regule subale est eis paupes esse
 deuotos: op̄osos & hūiles. Accidētale uero & ex-
 traneū sine istis & nociuū populis p̄dicare. Illis ue-
 ro sup̄pōitis & sufficiētia litteraturē: & q̄maxime
 seruons spūs q̄ melius p̄dicat b̄nplacitū est ihu &
 sc̄e regule: & p̄ri. F. q̄ ad hoc testatus ē statū suum
 missum a deo: ut primo exēplo uite postea uerbo
 doct̄rie ad amorē crucifixi gētem attraherēt. In utē
 si libus ergo cōibus tā diuinor̄: officior̄ q̄ libor̄
 ad studiū scripturaz fuit intentio. F. ad discere illos
 q̄ in scriptura p̄ficerent: & populis predicarēt. Nā
 approp̄ata cuiq̄q̄ ut dictū est. F. horrebat. Dicit
 idē doctor illuminatus. Sane sūmo pe cauendū ē ne
 sub colore necessitatis excessus se igerat sup̄fluita-
 tis. Sup̄flui nāq̄ adiectio in signū paupert̄is extre-
 me destructio ē: & ideo uoto isignū paupert̄is ex-
 treme sup̄fluū incōpossibile: icōpossibile est aut̄ su-
 p̄fluū: quo ablato sufficit reliquū. Excessus aut̄ su-
 p̄flui cōsistit maxime i numero: quātitate: sūptu &
 decore. Duo igit̄ sup̄fluūt si unū sufficit: multū si
 par: sūptuosum si uile: speciosū si despectibile. Ce-
 terē ubi necessitas ueracit̄ icōgruit: & si paupert̄as
 nūq̄ isigne t̄n paupert̄is necessitati cedit: hec p̄dcūf
 doctor. Et ex quibus & i oibus aliis p̄dictis patet
 q̄to lumie spūs sci. F. per illū in se hitantē dum ad
 celū uellet ascēdere sc̄issimū condidit testamen-
 ū. Nā oīa que ibi dicit: & p̄cepta q̄ facit ad purissimā
 obseruatā euāgl̄ii & p̄missē reḡe & subalīe ordināt
 Nā illud qd̄ uidet̄ grauius de lris non petēdis q̄s
 dubitat q̄ ius p̄uilegii h̄ere est aliqd̄ ius h̄re. Et nū
 quid nō ē hoc cōtradictor̄iū uoto nihil p̄itus ha-
 bēdi: nec i aliquo iure: nec i aliq̄ re: & t̄n regula di-
 cit nō cōsulēdo: sed p̄cipiēdo. Fr̄es nihil sibi appro-
 priēt: nec locū: nec domū: nec aliquā rē: res & aliqd̄
 q̄ h̄ negat̄ sūt duo trāscēdēda: & sūt unil̄es negati-
 ue cui p̄ticularis affirmatio cōtradictorie aduersat̄.
 Sed ait: Papa potuit dispensare & fecit: & dixit nos
 n̄ teneri ad m̄datū testamēti. R̄ideo q̄a hoc p̄ui-
 dit futuroꝝ inspector. F. h̄c status sui dissipatio-
 nē magis q̄ disp̄sationē futurā. Idcirco q̄tum ex se
 fuit uolēs obuiare prohibuit hoc nō peti: nec ego
 dico teneri te ex stricto iure hūano p̄ceptis sc̄issi-
 mi testamēti: nisi i q̄tū it̄ra substantiā p̄ceptoꝝ regu-
 le icludūt. Sed dicit: si papa nos absoluit: t̄n nos
 obligas. Dico q̄ nolo absolui ego a successiōe p̄ri-
 na. Et sicut dixit illuminata dei clara: uolo absolui a
 peccis meis a papa: sed nō ab obseruādis cōsiliis iesu
 xp̄i. Quicqd̄ aut̄ i p̄fectione exprop̄atiōis: & in
 signum extreme paupert̄is includit̄ in iesu chri-
 sti cōsiliis ē icludū. Et licet papa possit facer̄ de mo-
 nacho nō mōachū: nūq̄ t̄n pōt facere q̄ mōachus
 obseruet regulā: & habeat proprium. Sicut nec ip̄e

pōt facere contradictoria simul uera: q̄ tu sis sine
 omni pp̄rio: & petas & p̄cipias al qd̄ proprium.
 Quod si utilit̄ & sc̄e fecit p̄ utilitate cōi de mona-
 cho nō mōachum dat sibi nouū statū. Sic & uiuere
 sc̄dm p̄uilegia papa ia contra id qd̄ est i regula p̄-
 missum: uel a sc̄o expressū: est facere unū alium no-
 uum statū: & destruere primū. In quo quidē statu
 si sc̄dm regulā uirtutis a spū sancto fit ē qd̄ salus:
 sed nō illa q̄ erat i principio. Et si p̄uilegia addunt
 ad p̄fectionē: est i sc̄udo p̄fectio noui status. Si di-
 minuunt est nouū statū cōcedere respectu prioris
 absq̄ dubio ip̄fectū. Non oportet aut̄ h̄ uerba
 multiplicare: q̄ oēs declarationes sup̄ regulā facte
 fuerūt cōdescēdentes imp̄fectiōis: & p̄uidentes trāf-
 gressioni. Et licet in eor̄ obseruantia sit salus illius
 qui regulā sc̄dm illas declaratiōes p̄mittūt: ac per
 hoc sit obseruatia regule illo modo: t̄n cecus est q̄
 nō uidit: q̄ hec nō est obseruatia sc̄dm it̄entionē
 & expositionē. f. q̄ melius oibus utpote illumina-
 tus a xp̄o cognouit it̄entionem euāgelii & statuf
 sui. Ibi ergo deuotio inchoauit q̄ descēdit i h̄ac
 abyssum i qua nulla seruat̄ declaratio: ubi petita est
 destructio sc̄issimū testamēti. Et ad illud redeundū
 est: ut per p̄ris uestigia in recto itinere gradiat̄: nec
 hic aliqd̄ dico quod i eius obseruantia non seruet̄
 ad salutē regule: nec ip̄e unq̄ dicit nec dicere potuit
 q̄ sua declaratio ip̄oneret frat̄ibus seruare regulā:
 sc̄dm illam p̄fectionem quam beatus fr̄aticus i
 suo posuit testamēto: sed potius ab illa p̄fectione
 & obseruantia testamēti paterni: sicut & predecesso-
 res fecerāt fr̄es absoluit. Et sicut p̄dictus sc̄us frat̄
 hugo se excusat & ego. Dicit. n. sic. Ne quis me re-
 gule iudicet expositorē: sed potius ex regula: uel ex
 eo q̄ euidentius existit regula regule deflorem.
 Quis. n. glōsa regule: quis expōnem: quis deniq̄
 iudicabit commētum: si aduersus eos q̄ asp̄ez in-
 ueniūt in plano: curū in recto: ambiguum in cer-
 to: aliud i regula: uel ex eo q̄ euidentius existit regu-
 la ad regule defensionē in argn̄mētum adducitur.
 Certe cū in toto decursu huius op̄is patet aduersus
 glōsantes regulā: & per malā obseruatiam confin-
 gentis impetus mei sermōis decurrit: ut ista regule
 & sine glōsa aliqua obseruet̄. Igitur ex p̄dictis colli-
 gitur q̄ piissimus ih̄s in cōstitutione huius regule
 prin̄cipalis ē actor: & hec ē illa eadem uita & perfe-
 ctio que i euāgelio continet̄: & miro spūs artificio
 in hac p̄ eius spūm confecta regula breui compen-
 dio includitur & plenarie replicat̄.

Iesus tunc renouatus Ca. vi.

Iesus cōsignator seraphici uiri. F. & sacratis-
 sime regule institutor non solū sue passio-
 nis renouauit memoriā: sed euāgelice p̄-
 fectionis in utroq̄ sexu renouauit uitā. Nam p̄ do-
 ct̄rinā & F. monita deo charissima & sponsa sc̄issi-
 ma clara renouauit p̄fecte: & eidē & filiabus eius le-
 gitimis: & regulā eiusdē p̄fconis cū sua illi spū sc̄o
 docēte dictauit: quā sacratissima uirgo p̄fissima im-
 tatrix ihu paup̄is sp̄ōli sui cū tāta discretione & ex-

tremo usu paupertatis extreme impleuit: ut uere & ipsa & eius filie tote seraphice appetent. Nec modicum uerbum sustinere poterant aures ille sanctissime quo ut dicunt humana discretione: sed realiter serpentina persuasione altitudo paupertatis permixta deficeret. Unde & a domino papa alexandro uolenti eam a uoto paupertatis absoluere: & possessionibus monasterium ditare. respondit illuminata uirgo supra positum uerbum. scilicet a peccatis non ab obseruandis consiliis iesu christi ab ipso se uelle absolui. Tantum uero sciuit facere serpens antiquus persuasione illogica quae iam a sua paupertate defecerat: & percuracione illius quae illius ordinis erat iter cardinales protector: dominus iohannes de urbinis quae fuit postea nicholaus papa tertius qui sibi nouam regulam ipse composuit cardinalis exiens & ab altissima paupertate deiecit: & in gradu uilissimo respectu potius altissimi collocauit: quod manifeste daret: si prime regule quam per spiritum sanctum. scilicet composuit: & huius regule quam hic dedit legatam texture. Nam tantum differunt: quantum altum & imum: crudum & insipidum: seraphicum & perfectum. Et quia ipse etiam protector nostri ordinis erat: fecit dura precepta mandari per mundum: quod nullus frater presumeret dissuadere illis soronibus quod non recipent suam confectionem quam fecerat per urbanum papam bullam perfectione alterius regule refutata. Sed persecutiones & cominationes multe facte sunt fragili illi sexui aliquibus monasteriis ex eis per multos annos resistentibus: ne sua confectio comodaretur ab eis. Certe utrum hoc a spiritu sancto fuerit nisi sicut a permittere & puniente peccata regis exitus docet. Nam monasteria illa quae seraphica charitate ardebant in austeritate & oratione & continuis lachrymarum gemitibus & opere manuum: & exercitatione uirtutum facta sunt otiositate & litigiis & tot imperfectionibus & defectibus plena ex tunc: quod quantum in sanctitate institutores regularum illarum differunt: tantum uidetur differre obseruantia earundem. O quantum dolor mihi est cogitare quod aliqui homines sua sapientia imo presumptuosa stultitia ausi fuerunt uniuersaliter euangelicum statum in toto femineo sexu corrumpere & mutare: quem a principio iesus in utroque constituit: & in beato. scilicet sponsa sua clara cum tota perfectione reformauit: & per tota miracula per ipsum lapidem primarium facta clara: dico glorificata in caelis sic magnifice confirmauit. Nam dicere piculosum & stolidum esse statum euangelice perfectionis in muliere est blasphemare christum qui suam matrem sanctissimam eandem secum paupertate seruare uoluit. Sicut patet ex his quae in tractatu de sua paupertate sunt dicta. Et eodem consilio uiris & mulieribus euangelicam perfectionem suauit. Inde incepit ruina & usque ad nos licet alio modo est plenarie deriuata. Non obstante tamen malitia istorum iesus per. scilicet clara est renouatus in femineo sexu: sed per tertium ordinem quem pater sanctus instituit fuit in omni statu ecclesiae renouatus. Nam status ille qui ordo penitentium dicitur mares & feminas: clericos & laicos: uirgines nuptas: & uiduas in sancti patris institutione admit-

tit: & datur eis per spiritum magne perfectionis regiam & forma uincedi secundum gradum quem spiritus sanctus tali statui expedire ditauit. Sic & tunc in omnibus regionibus orbis romani exemplo istorum lapidum ignitorum. scilicet dico & fratrum suorum plebes adibat ad penitentiam gemitum & multitudinem uigilantia ad curandum post christum per semitam regule renouate. Et ideo celeriter tota ecclesia quasi hortus irriguus celestium horum nubium salutaris rigata pluuia multiplici pullulatione uirtutum fuit dei munere fecundata. Nam sancta paupertas quam sola deferebat per sumptibus faciebat ipsos fratres ad omnem obedientiam promptos: robustos ad labores & itinera exeditos: & quia nihil terrenum habebat: nihil quod timebat amittere: secum erat ubique nullo pauore suspensum: nulla cura distracti: tantum quod absque metis perturbacione uiuebant & sine sollicitudine diei craftinum & serotinum hominibus spiritum expectabant. Multa quippe eis in diuersis partibus orbis inferebant concutia tam per peccatis despectabilibus & ignotis: uerum amor euangelii christi adeo ipsos facientes effecerat ut quierent potius ibi esse ubi persecutiones pateretur in corpore: quam ubi cogniti scitate iporum mundano possent gloriam fauore. Ipsa quoque rege penuria superabundans eis uidebat ubertas: quia dum exterius deficiebat delectabilia mundi: superabundabat in eis suauitas spiritus sancti: uidebatur inuentibus hominibus alterius seculi quippe & mente & fatis in celum intenti sursum omnes trahere conabantur. Predicant christum iesum & hunc crucifixum in super excessiua charitate ductorum: non indoctis humane sapientie uerbis sed in oratione spiritus & ueritatis. Non mirum si ex talibus cultoribus cepit iesu christi uinea germinare germinis odoris domini & productis ex se floribus suauitatis honoris & honestatis uberes fructus afferre. Et quia non erat occupati in curiositate studii & phaleracione sermonum libere iesu christi & dignitatis opera uita eius continue reuolebant & ibi a magistro uentatis accipiebant auide quod aliis effudebant abunde: & quod platabat sermone & continue fouebat oratione & lachrymarum imbribus irrigabant. In talibus sermonibus docuit per sanctos suos primos filios baiulo uerbi dei prouidere quod dicerent: & plus fructificauit sancta simplicitas in crucis sermone: quam phalerata propofitas quam nostris temporibus abundauit in tanta gratia suorum pontificum cardinalium prelatorum aliorum: & clericorum multo tantum regum & principum nobilitum & comitum personarum receptus est ordo ut omnis sexus cum multa reuerentia infra pauca tempora satageret uideret nouos uiros magis ecclesiasticos quam terrenos. Et quod de filiis sibi progressu sapientia christi iesu infatigabile notitia euangelice uite assilare uoluit sacre & gratiose infantie sue assumpte uature. Nam sicut sua persona nata fuit in synagoga ex mundissima uirgine spiritu sancto fecunda: & cum magno honore fuit a pastoribus uilitata a regibus adorata: & muneribus honorata: & a sancto senesymeone factis manibus baiulata. Sic conueniens fuit quod in ecclesia quanta temporis per spiritum in paupertatis sancta oritur religio: quam & in manibus sue perfectionis baiularer summi pontifices & iubilaret christo iesu per nouo lumi-

nis ortu & gloria plebis dei. Sed & reges & principes & populi letarentur pro appetitu noui spiritus totam orbis faciem renouantis. Sed sicut facti pueri iesu non fuit tuta infantia quin hostis herodes impius se parat ad iugulandum simulata pietate: suis cultoribus spondens obsequium. Sic & inchoata ista uita sanctissima: statim hostilis concupiscentia que suppeditabatur per ipsam: & fraudulenta inuidia que in ortu gratie contabescit insidias parauerunt: sicut sequens capitulum demonstrabit.

Iesus despectus iterum. Cap. vii.

Christus iesus patris eterna sapientia: spiritus uite sue in ecclesia renouatum: in almo sancto confessore francisco per eandem semitas ducere uoluit: per quas ipse pius iesus dignatus est incedere in decursu uite sue assumpte nature. Et idcirco ad similitudinem persequentis herodis qui pelliceus interpretatur uiros pelliceos: in pelle sue appetentie: & mundane in eis resurgens prudentie gloriantes: cetui sanctorum simplicium hostis procuratione maligni immisceri permittit: hincque uetus fermentum in mixtis sinceritatis. scilicet ceperunt totam massam paupertatis & simplicitatis illarum columbarum uolantium impediendo corrumpere: & sub specie antiquorum primorum sanctorum & antiquarum religionum eorum similitudines ita hinc seraphicum statum & nouum introducere uelle sub specie prudentie: & conuersarum magis ordiate ac fructificatorum utilitatis ecclesie: unum & loca illa primaria in tuguriunculis consistentia edificare muris: paulatim libros multiplicare in fauore nobilium sub specie salutis ipsorum & aliorum sibi complacere ceperunt: seipos circa extranea ista distrahere: & paulatim pauperem ditare humanitas sanctam simplicitatem instruere: & ignitum illum ardorem seraphicum sue refrigerationis aqua tepescere facere. Et quia in feruore incendii primam illam eorum rigiditatem satis magnam calorem mundo gelido appebat: destinatio illa mortis prenuncia uisum eis aliene salutis condescensio: uisum: ac per hoc dei honoris procuratio: multo amplius quam paupertas simplicitas austeritas: & utilitas illa prima a sanctissimo patre fundata. Et quia uir ille zelotes. scilicet spiritus dei plenus in his presentiebat perfectionis sibi a christo iesu reuelante rutilantem: cepit talibus fortiter resistere: & eorum carnis prudentiam mortiferam predicare: & eorum opera transgressionis inuita cum multo zelo sancte ire destrueret: unde & in legenda etiam scribitur: quod mandabat domos erectas dirui: uel fratres exinde amoueri: & multa circa hoc & stupenda fecit in confusione astutie impugnantium spiritum eius: que frater bona uentura in legenda modicum pertransiundo tetigit: quia non leuabat antique nostre ruine inuita legentibus publicare: ac per hoc licet dispensatiue deus hoc permiserit: & secundum humanam prudentiam hoc ipse fecerit:

fuit tamen magna occasio cecitatis multorum: quia proferens zelus sancti contra mortis inuita est absconditus. Refero unum quod semel audiui relatione certissima contra superfluitatem & curiositatem habituum factum a sancto Nam cum frater helias qui semper uidebatur sicut caro concupiscere contra spiritum sancti: licet sub specie discretionis & boni fecisset unum habitum: qui in longitudine & latitudine & magnitudine manicarum & caputii: & preciositate panni illam utilitatem merito deformem quam sanctus instituerat uidebatur excedere: uocans illum coram multis fratribus dixit quod sibi prestaret habitum quem portabat: qui illum induens super suum: facta subiectura & gestibus in rugatione tunice & aptatione caputii in capite & in toto corpore: quos in spiritu preuidebat fiendos a filio cepit elevato capite: inflato pectore: fastuosa maturitate incedere: & cum uocis boatu fratres in aspectu stupentes salutare inflata & insipida uoce diceudo. Bone gentes dominus det uobis pacem. Quo facto in feruore spiritus cum iracundie signo contumeliose extrahendo habitum: longe proiecit & dixit ad heliam audientibus aliis. Sic incedent bastardi ordinis: postea in suo habitu despecto breui & stricto: in quo sicut ceteri primi fratres mundi crucifixo uidebatur: mutata facie in mansuetudinem piam: & oibus gestibus corporis alteratis: in charitatis pie & humilitatis profunde inditia: cepit per illos eosdem fratres incedere: & cum tanto eos affectu: eis dando pacem domini salutarem: quod affectus salutis eorum uidebatur in facie illucere. Et dixit ad heliam & ceteros fratres: hic est modus incedendi in legitimis filiis meis. Quo facto cepit in medio fratrum sedere: & eos in uerbis efficacibus ad conseruationem sue paupertatis & uilitatis inducere: & in undantiam futuram pullulantium defectuum aperire. Ne uero credas spiritum. scilicet deceptum fuisse in helia: scias quod semel ceppi in quadam historia quam nunc pretermitto propter breuitatem quod dum helias secundum istum mundi fastum quadam die frater & pauperibus non curasset indignatus uir deo plenus precepit sibi quod in crastinum multo meliorem refectionem studeret fratribus preparare: quia ipse uolebat dispositio mense esse. Cumque coquinarium & alios despectos fratres ordinate iuxta se collocasset: dixit helie & aliis qui se reputabant aliquid esse. Ite sedete sicut uultis uos alii. Nam in die precedenti helias illud simplicibus dixerat. Cumque captata hora turbatus helias sanctum patrem de indiscretionem argueret dicens: quod uiros famosos qui sustinebant ordinem confudisset. Sanctus pater spiritus auctoritate recepta super ipsum clamando respondit: helia helia tua fastuosa pompositas & carnis prudentia: & tui similitum ordinem meum ducet ad nihilum: & totam ueritatem euangelici spiritus uacuabunt. Sed stupendum est de isto deo qui talem te cognoscit: & uult quod in tuis manibus ordinem derelinquam. Credo quod talem dat eis pastorem: quales futura s

ones esse cognoscit. Innumera fuerunt talia & maiora in quibus a principio in celo huius religionis factum est prelium magnum: & semper. fran. tanq̄ alter michael euangelii dux: & eius legitimi filii cū dracone pugnant uenenatas astutias detegentes. Semp̄ enī fuit in sacro isto ordine spūs seraphice p̄fectōis trāsfusus: licet nūc p̄ uniuersalē crucifixionē sicut infra dicit̄ in malorū inundantia sit sepultus. Quia uero ad tantam p̄fectionē malum ī facie sua non auderet accedere antiquus hostis ad solita arma recurrit. Nā corruptōnes status euāgelici & paulatinas ruinas: p̄uidencias utiles & religiosas ordinationes & cōformitates ordinū p̄cedentū nominabat: & facta relaxatione p̄ma ut eā posset obtinere pacifice magnū murḡ resistētie ne ultra procederet. p̄mittebat dicēs p̄ fr̄es quos sua fecerat instrumenta ad hoc ad sc̄m: & post ipsius translationē ī celū ad ceteros uiros uirtutis hoc oīo est necessarium uirtuosū & p̄uidū fieri: sed nequaq̄ sustineremus q̄ ultra paupertas sc̄a uiolaret̄ in aliquo: quia in illa sumus stabili affectione fundati: & sicut semp̄ scdm̄ tpa deducens eos ad peiora uersutus serpens p̄ tales modos eos deduxit ad calamitatē in qua mō in fecibus eos tenet. Sed sicut ex supradictis uerbis sc̄a d̄i fr̄is leonis patet: & ex his que dicit̄ legēda: nūq̄ potuit sc̄m p̄m̄ in aliquo tali facere cōsentire. Sed q̄ uidit se cū eis infructuoso labore cōsumi: gemēs̄ tolerauit quod corrigere non potuit. Semp̄ tñ̄ predicebat cū dolor̄ que futura cernebat: & q̄ sicut nouus hō & nouus ordo non debebat ī his que paupertatē minuūt: & utilitatē & despectū: & crucifixionē corporū cōformatiuā ad iesum crucifixū ad aliquē priorē statū respicere uel ordinē: nisi solū ad uestigia d̄ni iesu xp̄i: unde cū semel fr̄es sc̄ati & sc̄e d̄i mūdū directi ad d̄m hugolinū cardinalē: qui postea greg. ix. ē d̄i ius in capitulo generali proposuisset dicentes q̄ bt̄s. f. uerba prudentie & cōformitatis ad alios ordines audire nō poterat: ac p̄ hoc rogabat ipsū d̄m q̄ fr̄em. f. de hoc humiliter admōderet. Idē p̄ & p̄tor ordinis q̄ ex magna deuotione ad sc̄am mariā de portuancula ad cap̄ m̄ generale aduenerat bt̄m. f. uocauit ad pt̄: & dixit. Ff. f. multa bona tibi fecit altissimus & inter alia magnos tibi dedit prudentes & sc̄atos: & qui nouerūt dicta sc̄oz & priorū ordinū instituta: qui & sunt sufficientes: & nō solū ordinē: sed & mūdum regere: oportet ergo te eorum consiliis regi: & paulatim prioribus ordinibus conformari. Cui illuminatus a deo. f. humiliter & constanter respondit. Sācte p̄ & d̄ne mi scio q̄ hec non sunt uerba uestra: camus ad fr̄es oēs: & ego corā d̄natione ur̄a eis utiliter secundū uoluntatē d̄ni r̄debo. Cūq̄ fuisset ī medio totus seraphico seruore flagrans cū multa humilia tione sui ueritate p̄ua cepit loqui. Fr̄es mei hōiem simplicē & sine aliqua sufficientia uas p̄ditum sine scriptura sine aliquo bono me iesus xp̄s elegit: ut quod in me fecerit soli sue bonitati & infinitissime potentie tribuat: & statū nouū & uitā suā p̄fectā

uoluit mihi & uobis ex inestimabili misericordia dare indignis: & dixit mihi q̄ unā p̄fectionē nouā per nos uolebat dare mundo prioribus t̄pibus ecclesie inexpl̄ta: & ideo dixit mihi q̄ ad nullū sc̄ctū uel ad uerba eorū in informatione status n̄īi atterere: nisi solū ad ipsū & ad suā piissimā m̄em & ap̄licū statum: & in his que facio eius consiliū rego: & suam uoluntatē de oibus que ad ordinē istū spectant expostulo. Nō ergo allegetis mihi aliqd̄ aliud: quia ipse uoluntatē suā plenissime mihi idigno manifestat. Auditis his stupuit d̄ns cardinalis & fratribus dixit. Quiescite fr̄es: & sequamini patrem uestrū: quia in eo habetis securū cōductū. Innumera fuerunt alia in quibus uirtuose resistētie sc̄a d̄i p̄ris in opibus miris & uerbis resurgunt: & relaxationēs inchoate in astutia hūana & conatibus demonū declarāt: que oportet p̄ breuitatē om̄ittere. Nā etiam demones cōsiliū fecerunt tunc t̄pis q̄ nō poterāt de nouo statu obtinere uictoriā: nisi suos nobiscum ponerēt: & sub maiori uirtutū specie nobis uitia p̄parēt. Sicut tunc reuelatione uindicta est monstratū: & modus ruine declarat. Ex his uides manifeste: q̄ a principio simul cū p̄fectione orta est infectio status n̄īi: & uix puerperuū euāgelice uite in uita. f. quasi in cuna p̄sep̄i potuit pacē hēre: uñ & in francisco p̄ntato in cap̄it̄o celesti statū uita eius captiuata in egyptū aufugit: q̄ statim resutato sanctissimo testamēto humano timore quasi timore herodis ex tunc uixit in tenebris ignoratiē sui status. Quātū autē zelum habuerit postq̄ iā cesserat officio: omnibus fratribus exprimens dei uoluntatem & suā: de obseruantia regule patet ex subscripta l̄ra quā in fine diez suoz capitulo generali dixit q̄ oibus fratribus in hac forma. In nomine summe trinitatis & sancte unitatis: patris & filii: & spūs sancti. Amen. Reuerendis & multum diligendis fratribus uniuersis generali ministro religionis minorum domino suo & ministris ceteris generalibus & castodibus & sacerdotibus fraternitatis eiusdem in christo humilibus: & oibus fratribus simplicibus & obedientibus primis & nouissimis: frat̄. f. homo uilis & caducus ut paruulus seruus: salutē in eo qui redemit nos & lauit in preciosissimo sanguine suo: cuius nomen audientē: adorate eū cum timore & reuerentia p̄nīi terra dominus iesus xp̄s altissimi filius nomen illi qui est benedictus in secula. Amen. Audite domini filii & fratres mei: & auribus percipite uerba mea: inclinate aurē cordis uestri: & obedite uoci filii dei. Seruate in toto corde uestro mandata eius: & consilia p̄fecta mē tē implete. Confitemini ei quoniam bonus: & exaltate eum in operibus uestris: quoniam ideo misit uos in uniuerso mundo: ut uerbo & opere detis testimonium uoci eius: & faciatis scire omnes: quoniam non est omnipotens p̄ter eū. In disciplina & obedientia sc̄a p̄seruate: & que p̄misistis ei bono & firmo proposito adimplete: tanq̄ filiis offert se uobis dominus deus. Deprecor itaque

omnes fratres cum osculo pedum: & ea charitate qua possam: ut omnem reuerentiam & omnem honorem quicunque poteritis exhibeatis sanctissimo corpori & sanguini domini nostri iesu christi: in quo que in celis & que in terris sunt pacificata & reconciliata sunt omnipotenti deo. Rogo etiam in domino omnes fratres meos sacerdotes qui sunt & erunt & esse cupiunt sacerdotes altissimi: quod quicumque missam celebrare uoluerint puri pure faciant cum reuerentia uere sacrificii sanctissimi corporis & sanguinis domini nostri iesu christi: sancta intentione & munda: non pro ulla terrena re: neque timore uel amore alterius hominis: quasi placentes hominibus sed omnis uoluntas quantum adiuuat gratia omnipotentis ad eum dirigat & solum ipsi summo deo tantum placere desideretis: quia ibi ipse operatur sicut sibi placet. Quonia sicut ipse dicit hoc facite in mea commemoratione. Si quis aliter fecerit: iudas traditor efficitur. Recordamini fratres mei sacerdotes quod scriptum est de lege moysi: quam transgredientes in corporalibus sine ulla miseratione per suam domini moriebantur: quanto maiora & detiora merentur pati supplicia qui filium dei conculerint & sanguinem testi pollutum duxerint: in quo sanctificati sunt: & ipsi gratie contumelia fecerint: despicitur enim homo pollutus: & conculcat agnum dei quoniam sicut dicit apostolus: non diiudicans & discernens sanctum panem christi ab aliis cibariis uel operibus: indignus manducat: cum dominus per prophetam dicat. Maledictus homo qui opus dei facit fraudulenter. Et propterea sacerdotes qui nolunt hoc ponere super cor: in uentate condemnantur dicens. Maledicam benedictionibus uestris.

Audite fratres mei si beata uirgo maria sic honoratur ut est dignum: quia ipsum portauit in sanctissimo utero. Si baptista iohannes contremuit & non audet sanctum dei uertice tangere. Si sepulchrum in quo pro aliquo tempore iacuit ueneratur: quantum debet esse sanctus iustus & dignus: qui non iam mortuum: sed in eternum uictum & glorificatum: in quem desiderant angeli prospicere contractat manibus corde & ore sumit: & alius affumendum prebet. Videte dignitate usam fratres sacerdotes & estote sancti: quia sanctus est & sicut super omnes propter hoc mysterium honorauit uos dominus: ita & uos super omnes ipsum diligite: reuerentini & honorate: magna miseria & miseranda infirmitas: quando ipsa sic presentem habetis: & uos aliquid aliud in toto mundo curatis: totus homo pauet: totus mundus contremiscat: & celum exultet: quoniam super altare in manibus sacerdotis est ipse filius dei uiui. O admiranda altitudo & stupenda dignatio: o humilitas sublimis: o sublimitas humilis: qui dominus uniuersitatis deus & dei filius sic se humiliat: ut pro nostra salute sub modica panis formula se abscondit. Videte fratres humilitatem dei: & effundite coram illo corda uestra: humilitatem & uos: ut exaltemini ab eo. Nihil ergo de uobis retineatis uobis: ut totos uos recipiat: qui se uobis totum exhibet. Moneo preterea & exhortor in domino: ut in locis in quibus fratres morantur una tantum celebretur missa in die secundum formam sancte ecclesie. Si uero in loco plures fuerint sacerdotes: sit pro amo-

rem charitatis alter contentus audita celebratione alterius sacerdotis: quia presentes & absentes replet qui eorum digni sunt dominus iesus christus. Qui licet in pluribus locis esse uideatur: tamen indiuisibilis manet: & alia qua detrimenta non nouit: sed unus ubique sicut ei placet operatur cum domino deo patre: & spiritu sancto patre dicitur in secula seculorum. Amen. Et quia qui est ex deo uerba dei audit: debemus proinde nos qui spiritualius diuinis sumus officiis deputati: non solum audire & facere que dicit deus: uerum etiam ad insinuanda in nobis altitudinem creationis nostre: & in ipso subiectionem nostram uasa & officia cetera custodire: que continent uerba sua sancta. Propterea moneo omnes fratres meos & in christo conforto: quatenus ubicumque inuenierint diuina uerba scripta: sicut presentem uenerit & quantum ad eos spectat si non sunt reposita bene: uel in honeste iacere in loco aliquo dispersa: recolligat & reponant: honorantes in sermonibus dominum quem locutus est. Multa enim sanctificatur per uerba dei & uirtute uerborum christi altaris conficitur sacramentum. Confiteor preterea deo patri: & filio & spiritui sancto & beate marie perpetue uirgini: & omnibus factis in celo & in terra: & generali ministro huius religionis nostre: sicut uenerabili domino meo: & omnibus sacerdotibus ordinis nostri: & omnibus aliis fratribus meis benedictis omnia peccata mea. In multis offendi mea graui culpa. Specialiter quod regulam quam domino promisi non seruauimus: nec officium sicut regula precepit dixi siue negligentia siue infirmitatis mee occasione: siue quia ignoras sum & idiotus. Ideoque per omnia oro sicut possum generalem dominum meum ministrum: ut faciat regulam ab omnibus obseruari: & clerici dicant officium cum deuotione coram deo: ut possint per ueritatem mentis placere deo: & non cum laxiuitate uocis aures populi demulcere: & non attendentes melodiam uocis: sed consonantiam mentis ut uox concordet menti: mens uero concordet deo. Ego enim promitto hec firmiter custodire: sicut dedit mihi gratiam deus: & his fratribus qui mecum sunt obseruanda tradam in officio & ceteris aliis constitutis. Quicumque autem fratrum hec obseruare noluerint: non teneo eos catholicos nec fratres meos: nolo etiam ipsos uidere nec loqui donec penitentiam egerint: hoc dico de omnibus aliis qui uagando uadunt postposita regule disciplina: quoniam dominus noster: his christus dedit uitam suam ne perderet sanctissimi patris obedientiam. Ego frater fran. homo uilis & indigna creatura domini dei dico per dominum iesum christum generali ministro totius religionis nostre: & omnibus generalibus ministris qui post eum erunt & ceteris custodibus & guardianis qui sunt: & erunt: ut hoc scriptum habeant operentur: & studiose reponant. Et exoro ipsos ut que scripta sunt in eo sollicito faciant custodiri: ac diligentius obseruari: & secundum beneplacitum omnipotentis dei nunc semper donec fuerit mundus iste benedicti uos a domino qui feceritis ista: & in eternum dominus sit uobiscum. Amen.

Quia uero istud uidet dei stupendū iudicium q̄ tanta p̄fectio quasi simul in ortu deficeret. Idcirco tibi aliquas ratiūculas pono ex q̄bus hoc contigisse uidet: tā ex pte n̄ri q̄ ex pte dei: q̄ etiā ex pte ecc̄ie status quinti. Ex pte q̄dē n̄ri: quia p̄mpti sumus aspa fugere: de summis dei ueritatibus dubitare: diuina oracula etiā de uia secura ī dubiū ducere. & magis p̄p̄o sensui: q̄ alterius sp̄i inherere. Si b̄n̄ notas hec ē cā ruine. Nā herodes pelliceus de suo corpe nimis tener aspiratē paup̄tatis cepit uelle lenire: & ueritatē euangelice uite in dubiū possibilitatis obseruante ducere. Oracula dei cepit in. f. dubitare & precepta sp̄s sc̄i p̄ eū data sue prudentie postponere: dicens magis deū honorari ī his que carnalis prudentia suggerebat: & si bene notas principum ois ruine fuit questionatio de p̄cepto. Nam signū est q̄ nō uult uel grauat̄ obedire uel dubitat de p̄cipite q̄ cām p̄cepti ānullando utilitatē: & q̄ rēdo uia aliā nitit̄ p̄scrutari: uñ ab hac ichoauit serpens p̄thoplastū seducēs. Cur inq̄t p̄cepit uobis deus &c. dānū in obseruantia & utilitatē in trāsgressione suggessit. d. Scit deus q̄ apient̄ oculi uiri. In quacūq̄ die comederitis eritis sicut dii &c. uidetis q̄ cecitate in obseruātia: sciam ī trāsgressione mēriti. Sed uere nō uidebāt malū obseruātes p̄ceptum & sic erat cecitas luminosa: sciuerūt p̄ trāsgressione oē malū quod uenit sup̄ eos: & sic fuit sc̄ia & expientia dolorosa: uere sic p̄ncipiū ruie istius religionis fuit querere: quō illud quod iesus de celo miserat posset ad l̄ram obseruari qd̄ tñ ipse uidebat seruari sine glosa: & adiutoriū p̄mittere: uñ patet q̄ dubitauerunt de p̄mittente. Nec. fran. & egidius quasi iosue & caleph exploratores p̄missionis diue potuerūt rebelles & incredulos ad dei p̄missa erigere. O q̄ p̄p̄a est figura: patet etiam q̄ maiorē utilitatē mendacio seducti querierunt deuiādo p̄ inordinatā ordinationē locoḡ libroḡ: & similiū q̄ lācte paup̄tatis & puntatis p̄missionē seruādo. Et sicut demō p̄mos pentes assecurauit a pena dicens. Nequāq̄ moriemini: sed eritis sicut dii. Sic istos excecādo assecurauit a culpa dicēs. In hoc intentionē euāgelici non offēdi: sed honorē ipsius multiplicius cumulari: extollens ipsos ad sui status appentiam: ac & si his ceteris itez replicaret. Eritis sicut dii. Nā sic eoz apuit oculos: ut eis pulchra faceret oīa delectabilia mūdi: que uirtus sancte regule obscurabat. Et quia hūana infirmitas postq̄ incepit pedē de lubrico ponere: se usq̄ in fundū lubricando pducit: & maxie si in declinatōe mortis lubricū statuat. Ideo ex pte infirmitatis hūane satis patet rō quare hic status hūerit ruere in p̄fūdū: & semp̄ corruptio melioris est peior: & delicatioris complexionis eius ē infirmitas corrosiua: idcirco corruptōnes intrantes nobilitatē cōplexionis euāgelici status: habuerūt eum ad pessima deducere: īspectu status sui: & ueloci ruina prostrerere. Nā multū est status auis corruptus si nudata alis & p̄nis sup̄gradiat̄ pedibus: licet adhuc uentre non reptet more serpentū. Nec se de-

bet nō cecidisse auis a suo statu dicere sic incedens: licet gradiat̄ minus icōposite q̄ bufones. Quia ē humana cecitas que a p̄sūptione orit̄ crescit crescente p̄sūptione & diuino iudicio: ex hoc meretur nō solū derelinqui a sublimitate gr̄e: sed etiā a cōi influxu diuinoḡ noticie. Idcirco recedente a talibus luce gr̄e: fiunt in eis tenebre palpabiles toti mūdo: quas tñ ipsi obstinata mēte durius obsecant lucē asserūt utilitatis cōis: uñ fit q̄ nō solū non possunt corrigi: sed correptores: communis utilitatis nomināt corruptores: & cōtr̄ hoc horribiles pugnas mouēt. Ex pte dei multiplex ratio sumitur. Nā p̄mo diuina iustitia regit se relinquētē relinquire: & a se recedentem p̄mittere deuiare: & de se diffidentem auxilio nō fulcire: & sue carnis querentem delicias: & horrentē molestias: tentatiōibus relaxationū exponere: & celesti consolatione priuare: & p̄prio sensu cōtra diuinū consiliū innitentem p̄mittere execari: & cōuersionis fugientē remedia p̄mittere obdurari: & cateruā uitioz sequentē: p̄mittere ad tantā malitiā deuenire: q̄ uia p̄fectoz hēant sp̄gnare. Ex pte etiā diuine sapie fuit cōueniens ut mūdo ostēderet tenebras suas quibus p̄mo habuerunt lucē sapie sue: que in euāgelica uita refulget: uelut tenebras refutare. Nā simile fecit de predicatōe sue p̄sone. Itē p̄ hoc uoluit maiorem suam sapiam ostendere: ut infatuaret mūdi prudentiam & euangelicam uitā ab eis cecitā in simplicitatibus faceret clarius refulgere: etiam mirabilis dei sapientia refulsit & refulgebit plus q̄n̄ in tota uallati onibus sophismarū: & in tanta sapientia: licet stolidi magroz mundi & phoz repugnantium simplices suos illuminat: & per rectam uiam euangelice obseruantie perducit & per eos hanc dei sapientiam: & totam oppositorum inflatiam sapientiam esse mentis insaniam mūdo luce clarius demonstrabit. Item ex parte potentie. Nam sicut potentius fuit a morte resurgere: q̄ se preseruare a morte. Sic magis sua potentia honorabitur: dum hanc uitam sepultam sub lapide obstinationis gradis: & sigillis multe auctoritatis sub armatura custodie hostilis uiolenter in morte detentam inuitis quibuslibet glorioam excitabit a morte prostratis uelut mortuis impietatis custodibus: & ī cecitate sue mendacis derelictis personis despectabilibus: quasi mulieribus annuntiabit gloriam resurgentis. Maiorem etiam potentiam ostendet: dum hos simplices sic per obseruantiam regule in persecutione prostratos: subito princeps mundi faciet ad euangelium reformandum. Ex parte etiam misericordie & bonitatis dei ratio sumitur: qui per istam relaxationem multos infirmos ad uiam salutis perduxit: licet minoris qui per aliam nullatenus uiam peruenissent. Item magna misericordia dei in electos suos hic refulget: qui de malis aliorum eos gloriosiores efficit: & in eorum persecutionibus & cecitatibus mirandas electis fabricauit coronas: & in ruinis huius status utilissim-

mas eis prouidit cautelas. Et breuiter in hoc plene monstrauit iesus: q̄ hec est uita sua: quia similibus modis eam duxit: quibus precessit sua persona. Et sicut ex sue persecutione & reprobatione & occisione synagoga est a cultu dei eiecta: & spirituali matri mōio separata. Sic & carnalis ecclesia ex similibus opibus euangelicam uitam in reprobum sensum & babilon meretrix pessima nominatur: quantum ad illos qui in eius reprobatione consentiunt cuius horrendum uitium in sexta uisione Apoc. describitur.

Ex parte etiam quinti status ecclesie debuit talis corruptio euangelice regule faciler euenire. Nam cum in ortu ipsius per. f. magna relaxatio & corruptio omnis status abundaret & uita euangelica uerfaretur in medio: faciler in manibus eorum potuit infici sicut p̄sona sana i aere pestilētie: & i hoc maximam infectionem deus ostendit esse in hoc quinto statu: quando sic subito tantam sanitatem sua infectione occidit. Quia etiam in statu. f. respectu relaxationis inuente magis refulgebat austeritas: que prelati ac religiosi ceteris & populis in predicta relaxatione uiuentibus: & non immemto apparere potuit excessiua: & humanis uiribus tam longa infectione prostratis impossibilis: & propter expietiam diuinorum que relaxationi sue tales dei pietatem inclinant indiscerant & a deo non requisitam poterant secundum suam carnalem sapientiam reputare regule litteram. Idcirco tepescens spiritus in terra degentium ad suam relaxationem: sub specie uirtutis & discretionis fouendam magnum habuit adiutorium: tam ab inclinatione pontificum qui credebant se in hoc dei pietatem & misericordiam & salubrem prouidentiam imitari: q̄ etiam ab exhortatione & exemplantate relaxatarum religionum: q̄ etiam a deuotione & largiflua ministracione temporalium a multitudine populorum. Et idcirco summi pontifices huius status prompti & liberales ad spiritualem rigorem regule infectēdū: & ad exponendum regulam secundum appetitum fratrum: & ad concedendum priuilegia que ordinē istum redderent indytm in ecclesia quinti status & in hoc crediderunt deo seruire: & forsitan multū ex tali meruerunt deuotione quia dei ignorabant archanum & uidebatur eis salubriter prouidere ecclesie: si istum ordinem secundum talem considerationem ad amplam capiendam multitudinem in quadam latitudine uiuendi respectu restitutionis primarie confouerent: Sed propheta Esaias uerum dixit huic ordini quia multiplicasti gentem: nō magnificasti leticiam. Quod. f. ad litteram exposuit de hoc facto: addens q̄ nequa q̄ deus in multitudine filiorum inuiliū delectatur. Et quia non est mirum si puer sumens mammas baiule preter cōplexionem quā ex mīe traxit: naturā suam alterat a nutriētis natura: idcirco non est mirandū si ordo iste alterauit perfectionem primariā infectis mammis quinte opulentiē enutritus. Quia uero istorū perfectio quantūcūq̄ degenerans semper alte emicu

it sup relaxationes innumeras clericorū et multorū religiosorū: hinc est q̄ quasi semp ad istum ordinē aspexerūt: tanq̄ ad p̄fectiōis magim: pp̄ quod isto rū continuata declinatio maxie ruine aliorū prestauit fomentū: & modica relaxatio in his uisā ad maximas illos induxit: pp̄ quod horrenda fuit danositas corruptio huius status. Et intellige q̄ scdm̄ proportionē suā eodē modo in ruina p̄cessit ordo simpliciorū a p̄fectione primaria qua beatus dominicus pp̄pagauit: imo quod peius est: duo hi ordines emula transgressionē concertant quō cōtinue possint peius deficere ab imitatione paterna. Nā emulant se inuicē in acq̄sitione libertatū & priuilegiōe in familiaritatibus regū cardinaliū: principū: & potentū: in acq̄sitione & multiplicatione rege tēporalium: in fastuositate predicationū: in confessiōibus testamētis: sepulturis diuinitum: & dispensatiōe pecuniarum in mutationibus locorum: & immanibus edificiorū: & in oibus que mundi pompā & iactantiā uident inducere. Et quia respectu aliorū religiosorū & clericorū uitā mūdā seruare uident ab adulteriis & talia uident punire: & i noticiā scripturarū & in aliqua compōne morū extrinsecorū polle re uident: ideo quasi oīa eorum uitia a populis supportant. Et quia sanitas horū ordinū maxime euangelici non potuit sine horrenda infectione ecclesie & negligentia corrigendi ad tam manifesta & publica transgressoria deuenire. Idcirco nunc in his ultimis temporibus & ultimo fine quinti tanta corruptio inundauit in tota ecclesia: q̄ quinto angelo ecclesie Sardis dicit iohannes. Nō habes q̄ uiuas & mortuus es: & ostendit uniuersalē corruptionem illius ecclesie: nisi quia inquit habes pauca noīa in sardis qui non inquinauerunt uestimenta sua. Et hi absq̄ dubio sunt ille reliquie quas nobis deus p̄ se se reliquit: in quibus reformabat munditiā septi status: pro quibus sequitur ambulabūt mecum in albis: quia digni sunt. Quia uero sumus: formatiō nū ecclesie uidetur usq̄ ad stellas inficiēdas ascēdere: ut quasi uideat tota de libro uite electorū deleta. Idcirco uincētibus tantū allecūuū imūdicie huius tēporis sic p̄mittit iesus dicens. Qui uicerit sic uestietur uestimentis albis: & nō delebo nomē eius de libro uite. Et quia i fine huius quinti p̄ pseudo pontifices: ut infra dicit cōpulli sunt xp̄iani ueritatem abnegare & confiteri mendaciū: idcirco talibus qui huic pestilētie contradixerant iesus promittendo subnehtit. Et cōfitebor nomē eius corā p̄re meo: & corā angelis eius. In aptiōe etiā sexti signaculi hoc exponedo pro ultimo fine fecis huius. introducuntur aie scōrū interfectorū pp̄ uerbū dei & pp̄ testionū quod hebāt &c. Et licet oīa uerba illa heant diuersū sēsū: scdm̄ diuersas huius q̄nti t̄pis ptes p̄ fece tū i uliō iudante hēt unū respectū ad scōs q̄ sūt i celo: & aliū ad illos q̄ sūt in terra. In primis aut̄ est interfecta omnis miserā: & sunt mortui huic uite. In secundis autem quia de eis intendo prosequi est mortua huius quinti status concupiscentia: &

ideo tãq̃ in mundo morti dicuntur stare sub altare dei: quod ẽ crux & passio iesu xpi & ueritas fidei eius sup quo nos & nra offerimus deo pfi: sub hoc stant: tum quia uere subiunt xpo & eius passioni & ueritati sue fidei tanq̃ supiori: tum quia a xpo & sue passionis merito proteguntur: tũ quia sub alis glorie sue abscondunt: nunc in spe a malis huius uite: & eternaliter in gloria abscondent: tum etiam quia ob altaris huius fidem & deuotionem ad eius imitationẽ iugiter imolant. Dicuntur aut̃ interfecti pp uerbũ dei & testimoniũ quod habebat: quia mortui sunt mũdo: ut obseruent ueritatẽ euangelii iesu xpi: & de ea testimoniũ reddant mũdo. Dicunt aut̃ clamare uoce magna: quia pp inuandantiã malorũ que uident in xpi contumeliã & sui status iudicare fortissimo desiderio expetunt dei iustitiam in improbos: & dei misericordiam liberantẽ electos. Vt q̃ quo dñe aunt sanctus & uerus: quasi dicat: cum sis sanctus: non potes non odire tantã iniquitatẽ: & cum sis uerus nõ potes nõ implere mala que cõmiatus es reprobis: & bona que promisisti electis. Iudicare aut̃ & uindicare sanguinẽ scõrũ est dare iudiciũ õnsiuũ meritis & perfectõis uite quã tenent: & horrende malitie puerorũ: per hoc designat q̃ a multis etiã scis uiris pp tantorũ malorũ odiũ: iminere putabitur finis mũdi. Designat etiã scõs huius temporis admirari: quare h̃ tanta pax malorum eis durat que facit eos in dei contumeliã: & scõrũ iuriam amplius infanire. Designat etiã q̃ magna lra totius futuri orbis nullis aut paucis sũt apta: usq̃ ad finẽ status quinti: & ideo illis scis qui stãt uere ut mũdo mortui sub altari crucis iesu reuelabitur & iam est in pte reuelatũ: q̃ quiete expectent gloriã nra & dona scibilia: que sub quarta aptione sexti signaculi mundo dabũt. Quia uero durũ est in tanto turbine expectare: ideo dicit q̃ date sunt eis singule stole albe: quia secundũ diuersos tẽporũ gradus dant eis conscie purificate ab horrẽda uita illorũ cũ quibus hitant: & contẽplatiões sublimite de uoluntate pudentie dei. Per hoc aut̃ q̃ requiescãt tempus adhuc modicum: datur intelligi quod in uoluntate dei requiescunt continue in expectatione dei suspensi. Ad hanc requiem inducit eos moti uo triplici. Et primũ est cõpletio numeri electorũ in quo consistit honorificentia sũmi dei: & nihil de sua predestinatione relinquat iplendũ. Secundũ est mutua confraternitas & cõis obsequiositas sũmi p̃ris: cum dicit. Cõserui & fr̃es eorũ: quasi dicat: eiusdẽ p̃ris sunt filii: & eiusdem euãgelii erũt serui.

Tertium est conformitas tentationũ: & martyrii eorũdẽ cum dicit. Interficiendi sunt sicut illi: quasi dicat. Ad hoc conuertendi sunt qui uidentur modo inimici: ut filia cum illis pp iesum sustineant.

Et hec sunt ualde notabilia: ut ois zelus iracundie in ueris seruis iesu contra peccantium malitiam conuiescat: & in salutis illoꝝ expectatione & pro curatione dulcescat. Vt aut̃ inundata malitia in corruptione euangelice uite que nunc est ex scriptura

plenius elucescat: audi quid dicitur in cantu quinte tube. Apoc. ix. Vidi aut̃ stellã de celo cecidisse in terram: & data est ei clauis putei abyssi & aperuit puteum abyssi: & ascendit fumus putei: fumus fornacis magne: & obscuratus est sol: & aer de fumo putei: & de fumo putei exierunt locuste in terram: & data est eis potestas sicut habent scorpionẽs terre potestatem: & preceptum est illis ne lederent fenũ terre neq̃ omne uiride: neq̃ omnem arborem: nisi tantum homines qui non habent signum dei in frontibus suis: & dictum est illis ne occiderent eos: sed ut cruciarent mensibus quinq̃. Et cruciatus eorũ ut cruciatus scorp̃ii cum pcutit hoĩem: & in diebus illis querent homines mortem & non inuenient eam & desiderabunt mori & mors fugiet ab eis. Et similitudines locustarum similes equis paratis ad prelium: & super capita eorũ tanq̃ corone similes auro: & facies eorũ tanq̃ facies hominis: & habebant capillos sicut capillos mulierum: & dentes eorũ sicut dentes leonum erant: & habebant loricas sicut loricas ferreas: & uox alarum illarum sicut uox curruum equorum multorum currentium in bellum: & habebant caudas similes scorpionum & aculei erant in caudis earum: & potestas earũ nocere hominibus mensibus quinq̃: & habebant super se regem angelum abyssi cui nomen hebraice abaddon: grece autem apolion: & latine habet nomen exterminans. Ve unum abiit: & ecce adhuc ueniunt duo ue hec sunt illa que in gemitum nostri temporis & in cauda quinti status maxie post corruptionem euangelice uite aquila nostra iohannes p̃ dicit futura. Absit autẽ q̃ ego animal terrenum permittam tibi hec referare ad plenum: sed inter innumeras significationes quas p̃intus sanctus hic habuit malitiam huius temporis non dubito litteraliter hic contentam: & principale littere significatũ ad ista referri: sicut & alie quinq̃ partes huius libri ut dictum est supra. Ad euidẽtiam autem huius littere nota q̃ communia mala omnibus ecclesie statibus & humano generi coia: erant tra grauis sima circa finem quinti temporis uentura. Quorũ primum fuit horrenda & effrenata laxatio clericorũ monachorum & uulgarium plebium. Secundum a predicta sumens occasionem est pestifera inundatio hereticorum manicheorum ualdensium: & similia heresim. Tertium est multiplicatio hypocrisaria religiosorum & spiritus christi & uite eius ab omnibus impugnatio: quõs sub diuersis modis & fraudibus & ostensis falsis defensionibus eius: ex quibus tribus simul sumptis fit tam perplexa tentatio: ut fere in errorem inducantur electi: immo ad tempus permittuntur errare: sed finaliter per christi misericordiam liberentur: unaquaq̃ autem istarũ triũ tẽtationũ tangitur in hac pte: & ideo oportet hanc litteram tibi exponi. Pro primo autem pro enormi relaxatione quasi omnium tanguntur septem. Primo fontalis cã relaxatõis huius que fuit casus epõꝝ & abbatum in enormes cupiditates &

ambitiones & lasciuas uite quorum status primu uidebatur in ecclesia quasi in celo fulgens stella: pro hoc dicit: uidi stellam de celo cecidisse in terrā: .i. in terrestrem auanciā & lasciuā: & data est illi clauis putei abyssi &c. .i. data est ei ptas apiendi ipsum. Puteus abyssi habet infernalem flāmā: & fumosita tem obscuram: & pfunditatem uoraginosā quasi i mensam & innumerōsā: & societate demoniacam. Apire ergo puteū abyssi in populo quinti status fu it peruerso exemplo & regimine malo soluet frenū carnalis cōcupiscentie & auaricie: & terrene astutie & malitie: & secl'aris lasciuie: ac pōmose seu demoniace superbie: quod quidem frenum erat prius in ecclesia tam p dei & suoz preceptoz ac iudicioz ti morem: q̄ per sanctoroz prelatoz disciplinā rigidam & seuetā correptionē ad se & ad suos subditos fortiter infrenandos: & etiam p scē societatis exemplū: & zelum nequeuntē in se nec i sociis tolerare enormitates predictas. Fuit prelati in predicta gradati uentibus data seu pmissa ptas apiendi pureum cordiū ad cōcupiendū & effundendū mala p̄dicta. Tū quia malū quod a prelati gerit, facile trahitur a subditis in exemplū & sequit' ipsū ut caput & ducem. Tum quia prelati nō solū dissimulantibus & negligentibus mala subditz corrigere & punire: sed etiam fauorem p̄bentibus his q̄ peccāt: grex subditz de se pronus ad malū cito labit & tandē p̄cipitatur. Tum quia ob culpam huiusmodi plato rū deus p̄misit subditos tentari: & a demonibus ad talia impelli. Secundo tangitur grauitas mali de apto iam puteo exeuntis cū air. Et ascendit fumus &c. fumus iste est oē extrisecū malū opus & signū & de cordiali flāma luxurie: auaricie: supbie: re: iuidie: & maliciose astutie procedens. Et quāto iste fumus est maior et grossior: et de maiori et de peiori flāma exiens: tanto plus pungit et confundit oculos intuentiū: et tanto plus nō solū corā fidelibus sed etiam infidelibus solarem fidei ecclesie et totius religionis xpiane claritatem obscurat: hec aut omnia sunt sicut quidā aer medius p cuius purū et p̄picuum radius uen solis iesus uenit ad locū deuotorū: qui aer in predicta malitia est horribiliter obscuratus & fetidus factus. Tertio tangit quedā sp̄alis plaga quorūdā pestiferorū de p̄dicto fumo exeuntiū: cū subdit. Et de fumo putei exierunt locuste in terrā. Quāuis per has locustas possint designari oēs mali xpiani status corrupti: quotum malitia ē multa & publica & multorū lesiua & cruciatiua: magis tñ proprie quo ad hanc primū sēsū designat prauam multitudinē clericoz & monachoz et iudicum et ceteroz curialiū qui plurimos et t̄paliter et sp̄ualiter pungunt et cruciant multis modis: qui oēs de fumo putei exierūt: quia de prauo exemplo effrenationis p̄fate originē sui mali traxerūt: et ēt quia quasi infernales ciues et demōes magis q̄ homines de puteo inferni cū p̄dicto fumo exēpli pessimi uident' exisse. Vocant autē locuste: tū quia ad modū locustaz alte salunt p elationē: et hoc po-

stremis cruribus quia uerā gloriā quasi finaliter intendunt in omnibus: et ad terrā recidunt semp per cupiditatū affectus. Tū quia istaz locustarū alit' postremis cruribus salunt pponendo. Sin sine penitentiam agere: et sic spantes ad gloriā eternā salire: pedibus uero anterioribus et toto ore adherent terre uirentia cūcta rodentes: Tū quia locusta ē aial puū: et secundū legem mūdū: habetq; alas non ad altū et diurnū uolatū: sed ad infimū et modicū. Et ideo parē designat hypocritas habitatis et mūdicie contēplatuū uolatus simulatores alioz uitam detractionibus corroderentes: & aliorū bona tēporalia deuorantes: siue p auctoritatē ecclesiasticā: siue p oblationem quasi scis factam: siue per questū quasi sub spē pietatis exactū: siue p symoniacā fraudē: ptim etiam designat leues & uolátiles clericos & monachos secl'antes carnalia: deuorātes sp̄ualis uite uirorem. Quarto describit potestatem nocendi eis a deo pmissam & cohibitionē ipsius p misericordiam dei prouidā cū subdit: & data est illis potestas nocendi sicut habent scorpiones terre. Scorpio apparet facie blandus & quasi brachiis ad amplectendū expansis: sed cauda retro pungit & nocet suū toxicū infundendo. Sic perfecti hypocrite cum quodā exteriori & anteriori blandimento & fauore explēt finaliter suas intentiones malas: siue t̄palia extorquendo: siue cū his cū quibus se iungunt suas explendo luxurias: siue transfundendo in eos suas uitas puerfas. Deinde p cohibitionem subdit. Et preceptum est illis ne lederent fenum &c. per fenum &c. uirentia designat simplicem humilitatem & uirorem: fidei pie & honeste uite seruantes: per arborem uero perfectos & solidos: facientes fructum eminentium operum. Non permittit ergo deus eos ledi: nisi prius ipsi seipos ledant per prauum consensum: & per hoc finaliter ostendit pius ihs q̄ electis suis omnia mala p̄dicta non permittit nocere: facit eis proficere ad pertingendum ad illam mensuram meriti quā in seipso & in sua morte eis eterna predestinatione disposuit. Carnalibus uero qui signum fidei & charitatis iesu non habent i s̄tibus: .i. in constanti & aperto consensu mentis: nec in facie exterioris operis: tam in sp̄ualibus q̄ in temporalibus nocent. Et tñ in his secundum limitatē dei prouidentie coartantur: pro quo dictum est illis ne occiderent eos: .i. non permittuntur a deo: ut sic repente eos in eterna morte p̄cipitent: quin q̄diu sunt in hac uita sensibili possint per penentiā ab illorum lesura sanari. Quinto describit grauitatē doloris p̄dictam sequentis puncturam: unde subdit. Sed ut crucerent mensibus quinq; &c. Secundu m Ri. quinq; mensibus cruciantur carnales peipos: quia per quinq; sensus adherent transitoris. Permittuntur aliquando pro illorum oblatione affligi a reprobis: ut sic ab illorū amore retracti ad uera bona querenda assurgant: uel per quinq; sensus: uoluit designare totum tempus quinti status ut quinaris quinario responderet: non q̄ in

toto quinto tempore sic inundauerunt huiusmodi locuste: sed quia ex copia temporalium ecclesie & monasteriorum quinti temporis data cepit occasio & in censuum predictorum malorum: & enim quia in eo sepe fuerunt aliqui similes predictis locustis. Alias etiam decursus quinti status iam dictis annis durauit: in cuius fine sine dubio non uersamur: uel quia carnales quinti temporis uacant precipue delictis & cupiditatibus quinque sensuum in iuuenili etate: que maxime floret circa etatem tricenariam. Ideo cruciatum ex hoc tempore designat per quinquarium & tricenarium: id est per quinque menses. xxx. dies. Per cruciatum autem designatur hic pungentius remorsus conscientie & timor gehene: qui fidelibus cum predictis locustis in grauia predicta cadentibus non potest discernere defecili. Designat etiam iram & offensam: quam temporaliter danificati & iniuriati habent contra predictas locustas. Designat etiam merorem & consternationem quam multi de tantis malis per locustas factis concipiunt: ita quod propter periculum ruendi in tentationes predictarum locustarum uiuere pertimescunt. Multi etiam per euasione tantorum malorum & tantorum piculorum tentationum quibus quasi nesciunt quid credere debeant: peroptarent aperta martyria: & non inueniunt: propter pacem temporis quinto datam: sit eis in pace amantissimo amarissima. Sexto describit septem malas proprietates: & ultimo octauam superius positam harum malorum locustarum: pro prima dicit. Et similitudines locustarum similes equis patris in prelium. i. sunt fortes & animosi & prompti: & a demonibus quasi ab equitibus uel equitantibus agitati: ad omnem rixam & uindictam & ledendum homines tam spiritualiter quam temporaliter & ad causidicationes: & horrenda litigia expediti. Pro secundo dicit. Et super capita eorum. i. equorum tanquam corone similes auro. Nam gloriam cum male fecerint: & per superbiam & temporalis glorie affluentiam & per filiorum suorum uictoriam reputant se quasi coronatos reges: & etiam sepe sibi promittunt eterna premia: quia dicunt se pugnare pro ecclesie libertate. Signanter autem dicit tanquam corone & similes auro: quia eorum spes & gloria non est uera: sed uana & falsa: nec auxilium celestis glorie: sed auncalcum similitudinis fraudulente. Pro tertia dicit facies earum sicut facies hominum: quia fingunt se humanos & modestos & cuncta rationabiliter agere. Pro quarta dicit. Et habebant capillos mulierum: quia cogitationes eorum & actus realiter sunt molles & effeminati: & alios ad molliam pertrahentes. Pro quinta dicit. Et dentes earum sicut dentes leonum erant: tum propter crudelitatem detractiois uitam & famam alienam rodentium absque conscientie freno: & precipue suorum emulorum: tum propter impiam rapacitatem temporalium per symoniam & modo quocumque. Pro sexta dicit. Et habebant loricas ferreas. i. sic sunt armati dura pertinacia: ne spiritus iesu intret ad eorum corda: quod nulla possunt sagitta diuini eloqui aut increpationis salutifere penetrari. Pro septima dicit. Et uox alarum earum sicut uox curruum equorum

currentium in bellum: id est fama & sonus tumultuosi uolatus eorum ad opera sua maligna: & ad sua propensa extrinseca nutrienda: sic est tumultuosus auditorum cum quibus habitat turbatus: ac si super illos populos hostilis ueniret exercitus: quia etiam ale quibus uolare uidentur clerici: est cultus dei in diuis officiis: ut ostendat pessimum modum quo illud faciunt. Dicit quod solitus alarum est sicut solitus currum & equorum currum in bellum: quia sic tumultuose & confuse illud percurrunt: ac si finem officii intederent de bellare: & magis uidetur rumor currum perturbatum quam catus uel deuota prolatio pro uocatum ad celestes dulciores. Pro octaua dicit. Et habebant caudas similes scorpionum: & aculei erant in caudis earum: & potestas earum nocere mensibus quinque. Per caudam designatur finalis & occulta intentio: uel actuum sequela: per caudam autem scorpionis uenensam: & quod uult pungere uersus superiora & anteriora recuruatam: designatur intentio & efficacia uenenata in prauis eorum moribus uel erroribus & hoc sub fraudulenta specie: quasi per hoc ducit & stimulet ad reuerentiam dei in suis uicinis: quod si ad bona superiora & anteriora primum exempla. In caudis igitur locustarum sunt aculei. Tum quia subtiliter & acute penetrant corda illoque quibus se familiariter applicant. Tum quia puncturam peccati & remorsus in corde illorum relinquunt. Tum quia sepe eos in temporalibus astute & subtiliter ledunt. De mensibus quinque est supra expositum: licet ultra hoc possit dici: quod per has locustas significatur mali prelati in quibus non est legitima auctoritas: nec legitimus usus clauis: tunc potestas talium non est nisi nocere: quinque mensibus: quia non potest nocere nisi per penitentiam & in bonis temporalibus. Nam in spiritualibus potest illos quidem quod non habet uigorem illuminare fidei cruciare per formidinem suarum sententiarum: sed nequaquam occidere: quia talibus a uero cultu dei & animarum regimine destitutorum sine non potest aperire uel claudere celum. Et quia hoc in fine quinti temporis erat futurum: ut infra dicitur: ideo hoc credo a spiritu sancto predictum. Septimo ostendit summum regem imperatorum: quia enim uidetur fideles: licet moribus prauis: ne ex hoc credantur esse de regno & familia christi. Ideo contra hoc subdit quod habebant super se regem angelum abyssi: cui nomen hebraice abaddon: grece autem apolion: & latine habens nomen exterminans: hoc ultimum dicitur aliquid addidisse latinum interpretem: quia liber in greco est scriptus. Ideo autem nomen eius hebraice & grece traditur: ut ostenderetur quod omnium malorum de omnibus nationibus hic talis est princeps: uel per excellentiam malitie: uel per immensitatem potestatis uel uniuersitatem. Possimus autem cum hoc dicere: quod non est inconueniens quod spiritus sanctus per os iohannis nomen istud expresserit in lingua latina: cum ipse bene sciret quod quintus status ecclesie ad latinam magis pertineret ecclesiam: & tales locuste cum rege suo hanc principaliter deuastarent:

licet autem per angelū abyssi uniuersaliter possit intelligi diabolus: tamē cū hoc uidet mihi q̄ hic angelus abyssi uocetur ille qui per abyssale malitiā demonū & illogē p̄curationem malignā: & suūpius ambitionosam astutiā: que in omni malo erat inabyssata ad gradū summi p̄ntifici nō canōice sed fraudulenter ascendit: quē sic tyrannice usurpauit: ut supra q̄ credi posset uniuersaliter cōtrafraret: qui fuerunt in gemitibus preteriti tēporis: sciunt q̄ pprie additū est: & latine hēns nomē exterminās. Nam licet in multitudine locustarū sint diuerse pprietates male predicte a diuersis malis locustis diuersimode participare: si quis subtiliter oculos mētis aperiat: & oēs modos & actus uite & regiminis huius exterminationis diligēter examinet: uidebit oēs tanq̄ in malorū principe conuiri: ut merito dicat anḡls abyssi & rex huius pessime uastitatis. Deinde p̄ secūda tentatione. s. manicheorū hereticorū & paterenorū inūdantiū est expōitio sancti abbatis loachin q̄ stella de celo cadēs fuit aliq̄ clericus scia literarū imbutus: qui clauē scientie prauū dogmatis & potestātē inuestigādī pfunda sapie false non dei accepit a p̄re mēdacii. Puteus autē abyssi est pfunditas hūane malitie & astutie adinventionis false: de qua fumus erroris p̄cedit solē & aerē obscurantis: quia nō solū plebei sed & multi sacerdotes & iligiosi: multiq̄ p̄ncipes & milites fuerūt hoc errore infecti. Heretici autē ex hoc errore geniti sunt locuste de fumo putei exeuntes: quos apostolus. i. thy. iiii. satis aperte & literaliter tangit dicens. Spiritus autē manifeste dicit q̄ in nouissimis t̄pibus discedēt qui dam a fide attendētes spiritibus erroris & doctrinis demoniorū & hypocrisis loquentiū mendacium: & cauteriatā. i. adustā & corruptā hēntiū suā conscientia phibentiū nubere: & abstinere supple docentiū a cibis quos deus creauit &c. Ad istam enī māichei condēnat matrimoniū & oēm creaturā corporalē: tanq̄ secundū eos a deo malo creatā: & ideo a quibusdam abis dicūt abstinentiū: sicut ab augmentatiuis substantie dei mali in edētibus ip̄os: & ex hoc etiam cōdemnat matrimoniū: q̄ per eius actū dicūt augeri substantias a deo malo creatas. Non autē p̄mittuntur ledere fenū. i. simplices fideles q̄ interrogati ab hereticis mox aures auertūt: dicētes nō esse suum: sed clericorū disputare de fide. Non etiā possunt ledere arbores. i. p̄fectos & pitos in fide: sed solū carnales signo dei carētes. i. zelo fidei: ac reuerētia xp̄i & ecclie sue sancte. Quod autē nō p̄missum est occidere sed cruciare mēsisbus q̄nq̄ dictū est respectu illogē carnaliū: quos nō oīo in suū errorem trahūt: sed solū suis stimulis in dubiū ualde cruciatuū inducūt: detrahēdo. s. fidelibus pp̄ mala exēpla que i prelati & clericis abundare demonstrant. Vnde & hec est una de maximis causis: que illi apparētiam prestat errori. Hec autē istarū scorpionū faciūt sub blanda spē & cōpassione atq̄: quas dicūt se uelle ad uia salutis reducere. De predictis autē sic scorpionali stimulo & dubio fortiter cruciatis: non tñ i eorū heresim

tractatis: nec a uera fide extinctis subdit q̄ tales q̄ rent mortē & non inueniēt: q̄ predictū cruciatum ad maiorem mortē reputat: & ante eligerent mori q̄ p̄dictis stimulis cōtra ueritatē fidei cruciari: sed n̄ uult iesus eos mori: sed sic tentationibus exerceri. He locuste sunt quasi equi parati in preliū: q̄ pro suo errore defendēdo & p̄pagādo sunt aioli usque ad mortē. Per faciem autē hūanā ficta humilitas: per dētes uero leonū uera imanitas designat. Per capillos uero mulierū qui longiores sunt q̄ uirore designatur orōnis p̄lixitas & opandi assiduitas quibus suū errore debili ratione ornant: & in his qui p̄fecti dicunt inter eos in suppliciu oculis apparēt com ponūt. Designatur etiā carnalis malitia & superfluitas rege & relaxatio uite: quam suis credētibus cōcedunt: qui de suis p̄fectis non sunt: concedūt autem illis oīa mala facere: dū modo finalr uelut ab eis manuū impōitionē recipe. Per alas autē designant hi qui apud illos uocant p̄fecti: qui grādi uerborum strepitu cōtra omnes resistentes sue fidei se uolare paratos asserūt ad modū equorū currentiū ad bellū. Habet etiā sup se regem angelū abyssi: q̄ unū quē dicūt apostolicum hēnt super se: cui sunt oēs subiecti. Licet autē abundauerit heresis circa finē quinti status: in cuius finē tentatio mistici antixpi qui est p̄curfor & p̄pator uie illius magni & aperti: p̄ quē debet fieri ut in septima uisione dicitur iudiciū meretricis: q̄ tamē fundamentū illius tā mistici q̄ apti non debeant esse: p̄ncipaliter de erroribus manichei satis patet. Primo q̄ hec secta hactenus p̄ p̄les doctores & p̄cipue per augu. est sufficiētē cōiuncta & exflulata de medio. Nā hic suo t̄pe iundauit in Affrica: & ipse solēne uolumē contra faustū composuit manicheū. Non est autē apud deū consuetū q̄ reprobata & cōiuncta plene itorū reducatur in preliū principale. Vnde contra hanc impiā sectam nō oportet diutius insudare: nisi solū circa uiliissimas feces scopis laicalibus extirpādas. Nihilominus q̄ ille filius mortis nulli fidei stabilis erit: non est in cōueniens q̄ dum nitetur ascendere q̄ & hanc sectā & alias pessimas sibi fauentes sustineat: donec i culmine positus uolet se deum facere predicari. Secunda ratio est quia finales tentationes debent esse sic subtiles & philosophice apparentes: ut quasi electi si esset possibile in illos inducantur errores. Secta autem paterenica & manicheorum habet multos ita bestiales errores: q̄ non sunt apti seducere sapientes. Vnde prophētia paganica unum summū deum ponens: & temporalia sub aliquo respectu magnificans & exflulans ista que sunt fidei: in quibus intellectus captiuatur humanus magis ad hoc apta uidetur. Quod & apostolus per spiritum sanctum uidetur presentisse: cum dicit ad Col. ii. c. Videte ne quis uos seducat per philosophiam & inane fallaciam secundum huius mundi elementa: & non secundum xp̄m. Quod diabolus ualde bene presentiens iam uidetur preparasse materiam: dum sectam Aristotilis per religiosos in culmine posuit.

F

sicut infra dicitur. Tertia ratio ad hoc est ex respectu ad exercitium & illuminationem electo: ū: tam ex influxu spiritus sancti: q̄ ex tentatione diaboli procurandū: sicut enim patet ex supradictis totus impetus spiritus sancti ad fundandū tertium statum generale mundi: & sextum particularem ecclesie est ad renouationē perfectā euangelice uite: quā totaliter destruit paganica secta. In his ergo magis spiritus sanctus exercebit electos: q̄ in cōsuratione erroris bestialis manichei. Et q̄ diabolus hoc ualde bene presentit: ideo per uiros religiosos sic paganos inuoluit errores: & sic procurat eos principis fidei commiseri: q̄ multum preparauit apparētē uiam: ut ueritas euangelii sub illis dolis de medio exsuffletur. Intelligi autem q̄ dolus erit talis: q̄ q̄ destruent euangelium: defendere euangelium se iactabunt. Et sicut pontifices: & scribe: & pharisei se defendere dicebant legem: & legis cultum: & honorare deum: & tñ ipsi crucifixerunt filiū dei legis medullā & finem. Sic similibus mō: s similes istis in ecclesia dicent se tenere locū xp̄i: & ueritatem docere euangelii & tamen ipsi ueram medullam euāgelii & perfectionem uite xp̄i horrendis transgressionibus & malitiosissimis condemnationibus crucifigent. Ad hoc est impetus diaboli contra influxum spiritus sancti. Et hic sicut in alio capitulo exponam tibi: & est supra expositum satis & iā plene cōpletum. Vtrum autē aliquid aliud solēnius & apertius circa perfectionem euāgelicā condēnandam sit futurum ignoro. Nam illud quod factū est sufficiētē excludit a uero dei cultu: facientes & ipsos esse pessimos hereticos & antexpiānos uera ratione concludit: si p̄tinaciter persistierint in eisdem. Ad primū ergo & tertium sensum harū locustarum magis currit generalis impletus reprobationis & malitie quinti status. Possunt autē litterales expōitiones de his locustis superius facte in p̄mo modo expōitionis ad hanc tertiam expōitionem de hypocritis impugnantibus xp̄i uite faciliter applicari. Et ideo pro tertio sensu generales cōditōes transcurro. Casus enī huius stelle de celo in terram hēntis clauē putei abyssi ip̄m q̄ ap̄ietis est quorundam alioꝝ & doctoꝝ & nouissimoꝝ religioꝝ causā in terrenas cupiditates: & in paganoꝝ curiosas scias: & in multas opiniōes piculosas: sectas diuersas: & scismata in ecclesia excitates. Accepunt enī in geniū & clauē & ad apiendā & extollēdā doctrinā Aristo. & Auero. & pluriū paganorū: & quasi i alius nihil studēt: & ad excograndū p̄funda & uoragiosa dogmata obscuratia solē sapie xp̄iane & euāgelice uite: & p̄uax aerē religiosi status maculantia miris dolis: in tantū q̄ qdā eorū dicūt paupertatē altissimā nihil hēnt: ū in cōi non esse de substantia p̄fectōnis euāgelice status: & q̄ melius ē hēre sufficientiā aut saltē necessariā in cōi & contēplatiuo que hoc non hēt: inq̄ta & imperfecta consistit: & qui p̄ptos sumptus portaret: quasi oculos in p̄dicatione euāgelii non deficit: sed superrogat p̄fectioni. Alii ue-

ro his contradicētes dicūt usum pauperē & artum debitis circūstātis regulatū: ut dictū est supra nō cadere sub uoto euangelice paupertatis: quod & de facto in uita oñdunt ipsi se credere multū relaxate uiuētes: imo cōtrariū asserētes q̄li hereticos condēnare nitunt. Quidā etiā seculares magistrū abundantiam tēporaliū in cōi p̄posuerūt in suis scriptis paupertati extreme paupis iesu xp̄i: imo & ip̄am condēnauerūt impie: ut dictū est supra. Quidā etiā maioris apparentie dicunt q̄ sacerdotes curati descēdūt secundū gradū: si euāgelicā p̄fectionē uoto religionis assumūt: & q̄ se subicere hōi p̄p̄ deū: quod ē plene abnegare seip̄m imperfectis cōuenit nō perfectis: dicuntq̄ q̄ paupertas non est uirtus: q̄ p̄uationē dicit: cū tñ certū sit q̄ magis positiuū ponat in aīa: q̄ cōis uirtus. Vnde & ipsa uirtus est p̄fectoꝝ: uel aliquid cōi uirtute melius. Alii etiā filii diaboli hoc ip̄m dicūt de uirginitate: q̄ non tenet mediū in delectationibus tactus: imo q̄ tales horrende incidunt in extremū. Quidam uero solū seculares sed religiosi talia dogmata paganica suis theologicis tractatibus misceuerunt: ut ex his multi derici p̄uax phantes occasione accepta oēs articulos fidei nideant reuicere p̄ter unitatē dei: dicuntq̄ p̄hiam solam mūdanam esse uerā: & humano regimini sufficere ad uirtuose uiuendū: dicūtq̄ mundū ab eterno fuisse: & deū per se & imediate nihil posse opari de nouo: q̄ q̄q̄ imediate potuit fecit necessario ab et̄no. Sequūt q̄ errores Auer. & nō ponūt i libero arbitrio nisi quandā fallam insufficientē & chimericam libertatē. Malus est iste puteus abyssi: & mala apertio eius: peior ē fumus: & pessimus fructus eius. Nā de fumo p̄dicti caūs & ap̄tionis: licet nō quo ad oēs errores p̄dictos exierūt locuste. i. religiosi paganice phie sequaces leues & uolatiles cupidi & carnales hypocritarū uiuentes: & uirentia p̄fectionis queq̄ rodētes: qui cōtra oēs eis non fauētēs aiolissime cunctant quasi equi currētes in bello: & cōtra statū uiroꝝ sp̄ualiū eorū hypocritism perfectā conuersatione denudant: ū: zelū amarū: & bellū acutū assumunt. Vox autē alax. i. suarū seueritatis quas altissimas & p̄uolantes esse p̄sumūt: in minis litigijs clamoribus & furiis est sicut uox rotarū & tumultuosi exercitus currētis in bellū. Hec autē que iam diu est fuerūt inical' seciata cōtinuo succrescentes defectuoso augmēto malā consumationē p̄ferūt de p̄pinquo. In his tamē malis nō p̄mittunt ledere: uel nocere sp̄m p̄fectoꝝ quasi arborē: nec etiā simpliciū uiroꝝ sp̄s uite xp̄i seruantiū: uel de uote adherentiū eis. Ceteros uero hinc inde uacillantes: qui bene uident se a tua p̄fessione deficere: nec tamen hēnt nouū scriptū in fronte mētis ut eā uelint: uel posse se credant plene seruare. Sic uenenatis aculeis rōnum & exēploꝝ suorū cruciat q̄ mori p̄ligerent: añq̄ uiuere in tanto conscientie cruciatu. Bene nouerunt hoc illi qui sunt in religionibus relaxatis: qui tamen a spiritu dei nō sunt plene mortui: sed a relaxationibus locustarum percussū & tractū.

Nam illi qui nō totaliter cruciantur sunt de numero locustarum percutientū: mensibus autē quinque durat tēpus: potestas locustarū & cruciatus pculforū: quia dū tēpalia eis abnndabunt & sensuales appetitus eorū qnq; mēsisbus designant: iter eos uiuentes ut dictū est taliter cruciabūt. Hoc autē defectus apostolus. ii. ad thymo. iii. describit apte. d. Hoc autē scito q; in nouissimis diebus instabūt tēpā piculosa & erūt hoīes seipos amātes: cupidi: elati: superbi: blasphemī: parentibus nō obediētes: supple q; fundauerūt religiosos status: igrati: scelesti: sine affectōne: sine pace: criatores: incōtinētes: imites: sine bēgnitate: pditores: pterui: tumidi: ceci: uoluptatum amatores magis q; dei: hēntes spēm pietatis supple diuini cultus & zeli aiāe & religionis: uirtutē autē eius abnegātes. i. suas regulas nō seruātes. Nā in regule obseruātia religiōis est uirtus: q; uero tēpē Pauli pseudo erāt aplī siles illis: ideo subdit: & hos. i. hōrē similes de uita. Ex his enī sunt q; penetrant domos: & captiuas ducūt mulieres oneratas peccatis: que seducunt uariis desideris: semp discētes & nūq; ad sciam ueritatis pueniētes: & q; semp adiscunt studio uano: ideo nō illuminant ad ueritatē a spiritu sancto: & ideo sequit impugnatō ueritatis per eos dū subdit. Quēadmodū autē loannes & mambres resistērūt Moysi: ita & isti resistērūt ueritati homines corrupti mēte reprobi circa fidē. Quia uero eorū grauis & ultima ad nocendū ptās nō est nisi p breue tēpus: quod pp electos breuiatū est: & q; hic noīe quinq; mensū expmītur. Ideo apostolus subdit: sed ultra nō proficient: insipientia enim eorū fuit manifesta: erit omnibus sicut illorum fuit: licet hi autē quinq; mēses sint supra expositi: forsītā tamen per quinq; mēses designant ad līam: q; forte tāto tēpē uel circa pmittent huius locuste atrocis seuire. Sicut & iudei in quinq; uel sex mēsisbus ultimis. xpm fuerūt atrocis persecuti: sicut a festo senophegie usq; pasca: quod tūc fuit. viii. kl. aplīs: & tūc put loannis. vii. dr. Querebant enī eū iudei in terficere: pp quod in iudeā ambulare nolebat. Per facies uero hoīs in locustis significat in his hypocritis blādimentū adulationis & ptesa hūana discretio in oibus suis factis. Per capillos uero mulierum subtiles & lōgos significat subtilē & cōtinuata sollicitudo & excogitatio defendēdi sua transgressoria opa: & relaxatōis sue statū: de talibus capillis ordinātes caput suarū intētionū onidentes plebibus se oīa ista facerē pie pp dei cultū & utilitatē populorū: quasi dicētes se esse martyres pietatis ad xpm p talia opera cōcipiendū i eis. Hiero. per mulierū capillos dicit q; hēnt conceptus & actus uoluptuosos. Quia i his est realis rapacitas & deuoratio eorū ex qbus deberēt paupes sustētam: ideo dī q; dentes eorum sicut dētes leonū erāt: q; uult aliqd de ore eorū eruere: pbabit i eis dētes nō dubiū leoninos: & q; nullā de talibus rephēsiōne sustinere possunt: nec pmittūt ad intima sua intrare cōpunctionis spiritū: & semp in oibus iueniūt durū excusatiōis obsta-

culū: idcirco dī q; hēbant loricas quasi loricas ferreas. Quia uero in oibus his malis dnt se esse dei pugiles & equi defensionis eius: ac per hoc coronādi faciūt. Idcirco dī q; super capita talīū erāt corone si miles auro. Realī autē ipsī sunt coronati hedera antiochi p trāsgressiōne pnti: sed si nō cōuertēt coronans coronabit eos dñs tribulatione iferni. Et nota q; quinq; mēses forte significat q; i fine qnri status erat xpi spūs crucifigēdus quasi quinq; plagis in ueracibus imitatoribus suis: ut uere possent dici māibus & pedibus & latere uulnerati. Nam per manus significat appētia celebris auctoritatis ecclesie generalis & seq̄la multitudis: qbus manus cōfodiunt uiroꝝ spūaliū eis cōtraria iponētes. Vnde dicūt eos esse iobediētes & cōtumaces platis suis & ecclesie dei: & uiros paucos & ceruicofos: & diuersos a tota multitudie ordīs sui. Pedes uero per quos in fundamēto uero figimur trāsgunt i uiris euāgelicis: q; cōtra scripturas & cōtra pōꝝ pīm cōia documēta dicūt eos figi i ppa stultitia & uisionibus uanis: & q; ipossibilia accipiūt obseruare: & cōtra exēplū xpi & apostolorū loculos hēntiū ut dicunt eos uiuere asseuerāt: latus uero trāsgūt: dū fauore amicitie & ptatis eorū: & oblatis pmissionibus: & icusis terribus multis cōcipiētes spūm euāgelice regule a talīū uiroꝝ imitatione perturbāt. He autē locuste āgelū abyssi de quo dictū ē supra singlī hūerunt regē suū i suo statu: q; per eius potentia uiros euāgelicos de latina ecclesia eiecerunt: & tanq; regē suū in statu suo falso magnificis pdicationibus ex rulerūt. Vide ergo q; expisse malitia huius tēpīs i cātu qnre tube expmit. Sed & i oibus qnariis Apoclipia declarant: & nō solū in qnariis: sed et in senariis: q; bonū paupertatis renouatū i terdecimo cētenario in ordibus medicātibus ad sexti signaculi referit insignia & corruptio ipsoꝝ maxie euangelici status ad sexti ultima seculēta: i cuius seculēta ut patet mltiplī ē spūs iesu illusus piter & despectus.

Iesus falsificatus Cap. viii.

Icut autē pius & patiens ihs post illusionē & despectū & post mltas iniurias fuit crucifixus & mortuus: sic & post mltas illusiones spūs sui i relaxatōibus mltis mortificata ē ueritas nō solū uite sed scie & doctrine & plātōis romane. Ut autē uideas quō hec mala fuerūt a spū scō p loannē pdicta: & ut mltorū dictorū & dicēdorū sit magis ueritas data: oportet q; distiguamus diuersa inītia sexti status & ultima sexti: q; i isto intermedio debuit pcedere tētatio mistici antixpi: sicut i pleō statu sexti debet isurgere tēpestas antixpi apti. Sicut autē i synagoga & ecclesia siue status legis & euāgelii simul bellādo circurrēt usq; ad destructōnē hierl m factā p Vespasianū & Thyrtū. Sic iā p cētum annos & usq; ad deuastatiōnē ecclesie p antixpm aprū currūt siml feces ecclesie & claritas noui status. Dicūt ergo aliq; de iniciatiōe sexti signaculi q; icēpit i reuelatiōe facta abbati loachin: q; qsi pius soleniter in ecclesia hūc statū describendo pdixit. Alii dī

rūt q̄ incepit i cōuersione beati Francisci: q̄ fuit euā
gelice uite fundator. Alii dicunt q̄ incepit i zelo re
nouati spūs uiuore spūaliū de uita Francisci rebeliā
tiū trasgressionibus uolentiū regulā & sanctissimū
testamentū p̄ris obseruare p̄fecte: & a condēnatōe
obseruatiē euāgelice uite in uiris eisdē. Alii autē q̄
ab exterminio Babylonis per .x. cornua bestie q̄ d̄r
antixps aptus. Sane oēs has sentētiās credo ueras:
& diuersis respectibus solēnem ueritatē hēre. Quos
reip̄ctus nesciētes distinguere doctrinā multoꝝ il
lumiatorē falsam estimauere doctrinā. Nam tales
drias i ichoatōe eccl̄ie p̄ euāgelū tibi tradā. Nā Lu
cas inchoat euāgelū xp̄i a Zacharie sacerdote: cui
de loāne p̄curatore facta ē p̄missio & p̄phica reuela
tio de xp̄o statū uēturo. Math. uero ab humana xp̄i
generatōe. Marcus a xp̄i & loānis p̄dicatōe. Ioan
nes a uerbi trinitate. Sic sexta opatio a reuelatōe fa
cta scō abbati Ioachi & filijs sue p̄dicatōis exp̄sse
sūpsit initiū. A renouatōe uero regule euāgelice p̄
seraphicū uite. F. sumpsit sue plātatiōis exordiū. A
p̄dicatōe uero & zelo spūaliū fuscitatorē: & a noua
babilōe reprobatorē sumpsit reflōntōis seu repul
sulatōis augmentū. A destructōe uero babilōis su
met sue clarificatōis cōplemētū: iuxta qd̄ dicimus
euāgelij obseruantiā clarificatā: q̄n obseruatiā lega
liū est facta mortifera: & hierl̄ m̄ frena destructa. Si
milia repies in p̄phis. Nā initiū .lxx. annoꝝ capti
uitatis uno mō est a .xiii. anno Iosie: sub quo cepit
Hieremias eā p̄dicare: & teriant i p̄mo āno Dani.
Sicut patet Zach. i. Si ē hēs de .lx. ebdōadibus dañ
de q̄bus trāseo. Et sicut p̄phie diuersis mōis ad illa
initia & fines aptant: sic & i uisiōibus Apoca. conti
git. Si ē hēs exēplū i introductōe eccl̄ie p̄ xp̄m. Nā
nō ē dubiū q̄ m̄ta facta ē ipletio p̄phaz i xp̄i or
tu: m̄ta i sue p̄dicatōis decursū: m̄ta i sue amorole
mortis trāsitu: m̄ta i spūs sancti i die p̄tecostes a
bundati descēsu: m̄ta i exitu ap̄logē a synagoge p̄
fidia: m̄ta ēt hierl̄ m̄ & synagoga destructa. Sic &
scdm̄ istos modōs diuersos diuersa eccl̄ie d̄ gētiba
sumunt̄ initia: & cursus plētudis t̄pm̄ eius diuer
sime teriant̄. Nā numerus t̄pis eius apte descri
bit̄ in p̄libus locis apoc. q̄ numerus est mille. cdx.
āni: sup̄ quē numerū abbas Ioachin oēs suas reuela
tiones fundauit: q̄ fuit uir magni lumis & uirtutis:
& maxie libris cōcordie noui & ueteris testamēti:
in q̄bus mira p̄portōe .xlii. generatōes secundi sta
tus. scēdesie de gētibus .xlii. generatōibus status p̄
mi: quas Mat. pōit sic cōcordādo describit. Accipit
aut̄ .xlii. trice narios ānoꝝ p̄ .xlii. generatōibus secū
di status. Quare autē sic accipiat tricenarios p̄ gene
rationibus singul̄ ondit libro. ii. d. q̄ nouū testamē
tū differt a ueteri: sicut sol a luna: & ideo generatio
nes ueteris testamēti ad modū lune. crescētis & de
crescētis p̄ dissil̄es ānos currūt. In uouo autē debue
rūt eē stabiles: sicut q̄ xp̄s sol iustitie regnat i p̄p̄o
xp̄iano: & subdit: igit̄ i testō nouo nō secundū car
nē accipiēda ē generatio sed scdm̄ spūm̄. iuxta illd̄
Math. i. Quod i ea natū ē ex spū scō ē. Et qm̄ .xxx.

ānoꝝ erat xp̄s q̄n cepit hēre spūales recte spatij ge
neratōis i nouo testō. xxx. ānoꝝ numero teriat̄: ma
xie cū hoc significet̄ i nūero dieꝝ: q̄bus m̄lier pa
scit̄ i solitudine a facie serpētis: accepto die p̄ āno: &
mille. cdx. diebus p̄ totidē ānis: multa dicit̄ ibi de
ista materia. Attendendū autē q̄ spūs sanctus p̄phi
cus sepe tangit̄ mentē ad generalia unius status: &
ex illis generalibus dimittit̄ postea negotiari itel̄ e
ctū hūanū: & i illo tali negotio pōt se fl̄itas imisce
ri: nō tñ p̄ hoc p̄mū lumē ē fl̄ m̄: & illa fl̄a cōcl̄io
elicta p̄ tato nō ē erronea: q̄ nō ē p̄riaciter affir
mata: & ab ill̄ nō nisi cū dubietate accepta: licet ali
q̄n simpl̄ p̄ferat̄. Hoc dico q̄ generalia status ter
tū scūs hic abbas & cōditōes opationū sexti signa
culi clara luce p̄sēxit. Spūales uero cōditōes & cer
tas significatōes t̄pm̄ sub opiniōe descripsit. Et iō
ē excusandus: q̄ cū luce aurore sexti status fuit i te
nebris sexti: tñ illa general̄ significatio cōcordie in
choādo numerū m̄tis a xp̄i ortu: quā ip̄e abbas ac
cepit utq̄ ad t̄ps suū magnā hēt rōem & notabilē
ueritatē. Dicit aut̄ li. ii. concordie: q̄ tertij status mi
tia p̄sto sunt: & ip̄e fuit utq̄ .m. ccv. & āno seq̄nti q̄
fuit sextus generatōis .xli. fuit fundatus initial̄ ter
tius status. F. ichoatē statū euāgelicū tenouare. Ex
tūc aut̄ ois p̄secutio facta euāgelico statū ad p̄secu
tōes p̄tinet antixpi: & i seq̄nti generatōe .xlii. cepit
p̄secutio quorundā maḡoꝝ cōdēnantū euāgelicā
paupertatē. In ip̄a ēt fuit Fredericus .ii. cū suis cōplici
bus eccl̄iam dei atrociter p̄seq̄ns: cuius adhuc ima
net mala cauda. Prout aut̄ ichoat̄ istud t̄ps a christi
baptismo: sic i generatōe .xli. cepūt hi duo ordines
euāgelici p̄ totā eccl̄ia latinā i doctrina florere: & i
xlii. generatōe m̄ti fuerūt errores pilisū anxp̄iano
rū heresum fundamta: q̄ fuerūt p̄cp̄m & maḡos
dānati. Prout uero ichoat̄ .m. cdx. āni a xp̄i morte
sic i .xli. appuerūt mala Mastredi & Corradini: cōtra
quos rex Carolus ē uocatus. Et i .xlii. generatōe Pe
trus rex aragonū iuasit regnū Sicilie: cuius opus nō
dū finē accepit. In fine at̄ .xlii. .f. ab icarnatōe xp̄i. m.
cdxxxiii ānis trāfactis q̄ st̄ ab eius passiōe & mor
te: & ascēsu ad celos: & missiōe spūs sc̄i recte p̄dētis
numerus m̄lieris: i quo t̄pe ip̄a mulier i apl̄is ē fun
data cōplet̄ p̄dictus numerus q̄ m̄lieri attribuit̄. c.
xii. & tūc illa horrēda nouitas reiectōis Celestini pa
pe & usurpatōis successoris sup̄ eccl̄iā ē adducta. At
tēde aut̄ q̄ cōgrue ibi i .iiii. uisiōe ē dictū post raprū
filij sui: haud dubiū xp̄i ihu q̄ ē beatissime uirgis &
totius eccl̄ie sp̄sūs & filius q̄ m̄lier fugit i solitu
dinē: p̄p̄ qd̄ tria siml̄ itelligūt̄. Primus status xp̄ia
ne p̄fessōis a statu iudaismi factus seq̄stratus & so
litanus. Secūdus spūalis & celestis cōuersatio & cō
tēplatio q̄ ē a carnalibus solitaria: ad quā tūc fuit ec
clesia subleuata. Tertij ē gētilitas rōana: q̄ tūc erat
a deo & diuio cultu deserta. De hac solitudine dicit̄
Esa. xxxii. Erit desertū i chermel. i. romana eccl̄ia sic
pinguis i grātis: sicut pus fuerat iudea & chermel
.i. iudea i saltū reputabit̄: & hitabit i solitudine iudi
ciū & iustitia. Et ca. xxxv. Letabit̄ deserta & i uia: &

exultabit solitudo: & florebit quasi lilium: & mlti
sunt filia i pphis: & seqt i apoc. q i deserto gētilita
tis hēt locū a deo parū: ut ibi pascāt eā diebus. m.
cclx. certū ē aut q a xpi morte fuit synagoga repro
bata. Vnde ppe qtu ad illā loh. xii. dī. Nūc iudiciū
ē mūdi: q illa debebat iudicari. Et q tūc sicut i ra
dice diabolus de gētilitate expelli: idcirco seqt nūc
pnceps huius mūdi eiicet foras. Hoc aut ad lram
mūditi qn gēntes dixerūt. Dñe ihm uolumus ui
dere. Notabilis ergo finis istius mansiōis uidet si
gnari i fine. m. cclx. ānoz ab hoc terio: ut tūc uidea
tur hec māsiō iterrūpi: quo ad regimīs romane ec
clesie ueritatē: quod magis dedarabo isra: cū qntā
ptē uisionis huius his fecibus qnti tps applicabo.
Do aut tibi duo mysteria qbus cōueiens fuit tāto
tpe iudeā relinq & statū euāgelicū i gētilitatē pte
di: añq cōuerteret incredula synagoga. Nam sicut
plebs iudeoz nolēs credēt duobus exploratoribus
terre pmissē. xl. diez nūo pagrate: put dī Nu. xiii.
Sic pro icredulitate eius ad p̄dicationē xpi & loh.
m. cclx. diebus seu tribus ānis cū dimidiō factā da
ret sibi i p̄ea ānus pro die: ita q nō itaret terrā san
ctā: seu statū redēptōis xpi: usq dū cōsumaret. m.
cclx. āni: dī ei sic Nu. xiiii. Filii urī uagerūt i deserto
ānis. xl: & portabūt fornicationē uestra dōec cōsu
mant cadauera p̄m i deserto iuxta nūm. xl. diez:
qbus cōsiderastis terrā: ānus p die iputabit. Se
cundū mysteriū ut unitas & simplicitas & hūilis p
uitas xpi ihu p̄dicāns i carne mortali oñdat redun
dare i plenū: seu ānuale solis circuitū: & ut ex hoc
plenius appeat q tēpus ecclie in plēitudie gentiū
& hēt notabilē plēitudinē: sicut usq ad xpm pleni
tudinē hūit tps ueteris testamēti: & de hac dī Gal.
iiii. Ac ubi uēit plenitudo tps misit deus filiū suū.
De p̄ma uero plēitudie gentiū dī ad roma. xi. dōec
plēitudo gentiū itrauerit: & sic oīs israel saluus erit:
& hoc uocat aposto. mysteriū. i. ualde secretū ibidē.
Nūerus aut. m. cclx. diez cōtinet i se. xlii. mēses an
noz: ut sicut p. xlii. māsiōes cucurrit ppl̄s i deserto
ab exitu de egypto usq ad igressum terre p̄missē:
& ab Abrahā usq ad xpm currit Math. p. xlii. gene
ratōes. Sic etiā i deserto gētiliū p. xlii. mēses. xxx.
qñ sp̄ialiū generationū a recessu eius a synagoga
usq ad reditū eius ad illā itroducendā ad xpm i fi
de cucurrit. Hic aut nūs pp diuersa mysteria nūoz
iccludēda uarie noiat: ut p̄fectōes mlti plices oñdat
i eo. Nā noiat tps: & tpa: & dimidiū tps: q sūt tres
āni & dimidius. Noiant. xlii. mēses: & m. cclx. dies
ut ēt pp p̄mam cām ab itellectu excludant idigni.
Quia uero mysteria nō sūt certa pp eoz uariationē
mltis mōis possibile ordie cōgruo p euidentiā scī
apper: tūc q illud itēdebat spūs scūs i mysterio clau
dere qd p̄fectū apper: idcirco ad facta nri tps acce
damus & qntā ptē huius uisiōis ad h applicemus.
Quia uero hec uisio. iiii. sub typo m̄liens uidet ec
clesiasticā describere dignitatē: q i p̄mo est m̄lier a
micta sole: & i fine qnti quo ad malos ē babilon &
meretrix iudicāda. Idcirco i ista uisiōe qnta ps sumi
tatē maloz p̄latōis ecclie i suo peiori uidet descri
bere. Recordare at q sicut supradixi tibi p̄phas tri

plice xpi aduentū i eadē lre textura p̄dicere: & i aliq
pte lre magis se offert unus: & i alia alius: nō totū si
mul itellectū p̄phie elucidar: ac p hoc ē obscura in
telligētia i p̄phis. Sic & hic liber plēissimus & fecū
dus i sensibus plura cōtinet i sua textura. Tñ q m̄
sticus añxps parat uia apto: idcirco sp qn de uno lo
qt: reliquū itus claudit: mysticus añxps nō erit ue
rus p̄latus: sed p̄seudo xps: & sp̄m xpi i uita euan
gelica condēnabit: ut dcm ē supra: & idcirco tenet
typū Anne & Caiphe xpm condēnantū. Apertus
añxps faciet iudiciū de babilōe. Nō dubiū: q fo r
te iuēiet iā eā iudicatā: & postea pugnabit cū uerita
tis p̄cōibus Enoc & Helia: q iacebūt mortui i plate
is ciuitatis magne: q dī sp̄alr Sodoma & egyptus:
ubi & dñs eoz crucifixus ē. Vide lector mysterium
ad tps istud circa sp̄uales Enoc & Helia. F. f. & Dñi
cum: qui missi sunt precones secundi aduentus
christi: sicut & illi tertii aduentus ad iuditiū: & pu
gnabūt. imo pugnauerūt cōtra mysticū añxpm in
platea ciuitatis magne. i. i latitudine relaxatōis ecclie
iacēt mortui i statu corrupto i filiis: q ad initia ec
clesie sunt plap̄si: i qbus uitis cōsistit mysticus añ
xps: q oia uita i uno ipio magis i plēitudie appe
būt: uel iā appuerūt. Nā sicut iste aduentus medius
xpi ihu dī rēouano spūs eius euāgelico statū dato
ecclie i mltis p̄sonis: licet āgl̄s hēns signū dei. F.
sit p̄ncipal̄ i eis. Sic añxps iste mysticus: q huic repu
gnat aduentū i caterua feculēta qnti status: q i locu
stis ē supra expōita continet. Licet sit ibi unus ulti
mus rex eoz pp oimodā p̄ncipalitatē i malo: ad tā
tū aut malū nō poruisset subito deduci sc̄itas p̄lato
rū qnti tps nisi magno tpe p̄us icpessent ruere p
ābitōes p̄pofas: & tpaliū fastuositates sup̄fluas &
m̄tiplicatas: symōiacas auaricias: & electōes puer
sas: & carnales p̄motōes suoz: & negligētias sp̄ua
liū cultuū & altaz uirtutū: ut sic malis dispōibus p̄
ābul p̄ōitis: tandē diabolus posset huius pessimi i
troducere malā formā. Nā lason & Menelaus & al
chimus & m̄ti alii symōiaci & hōicide p̄cedūt: añq
ueiant ānas & caiphas i qbus synagoga efficit dei
cida: sic & i ecclia m̄ti plēi uitis: & ap̄ietes uias m̄
tis malis: & multaz occifores uirtutū p̄cesserūt: añq
āgelus abyssi p̄deret rex locustaz: q occidit xpi sp̄i
ritū & euāgelicū statū eius: quē paulo añ Celestius
eū p̄cedēs i lrimus. F. filiis p bullā autēticā ordiaue
rat resflorere. Nec uideat hoc modicū: q successu tē
poris breui deus hoc fuisse scelus maximū declara
bit. Et bñ ita pagz uidebant reputare p̄ncipes sacer
dotū & phisei occifionē xpi quā fecerūt: cū dicebāt
Mat. xxvii. Recordati sumus q seductor ille dixit
adhuc uiuēs: post tres dies resurgā: xpm & eius res
urrectionē derisionē hēntes: nec p eius morte scā
emisserūt unū cyarhū uini bibere: qn potius sola
tis de eius morte uacabāt. Testē iuoco oipotentē
ihm: q i hoc sacro mōte in testimoniu factatissime
regulē & doctrie. F. ipm dignatus ē p semetipm se
raphico calculo cōsignare: q sicut ipossibile ē euā
gelicā regulā euacuati: & significz xpi. F. i suo itroi
tu i celū fuisse seductū uel seductorē. Sic ipossibile
est qu illa lra & p̄uilegiū euāgelice regulē & sanctū

F iii

fimi testamēti: quā bullauit bone mēorie celestinus n̄ ueiet ad tāta exaltationē spūs ihu xp̄i p̄ totū mū dū: quē cognosceat oīs futura natio q̄ i illa p̄fectōe tūc inouāda stat nūc p̄n̄l̄is itētio spūs ihu xp̄i: nec erret eccl̄ia i cognitiōe mali qd̄ fecit: q̄ nisi p̄ suas relaxatōes occidisset euāgelicā uitā & illos duos testes p̄dcōs q̄ hodie iacet i sua platea sine capitibus cōiunctioni p̄fectionis paterne: non potuisset ipsa deuēire ad tantā calamitatē: q̄ ueritatē uirtutis aī s̄ auctoritatis i sūmo capite p̄ intrusionē erroneā & durationē uiolentā tanto tpe pdidisset. Nā hi duo testes ueritatis re constātia restitissent: q̄ nūc testimoniuū mortis sue fuerūt p̄fudo p̄phe illius misticū aī xp̄i. Ad plenā autē declarationē totius istius tractatus & supior̄ oportet q̄si totū librū apoca. expōi: i q̄bus clare patet istius t̄pis ruina: si spūs ihu librū signatū apire dignet̄: sed cursus huius uolūis n̄ admittit: sed saltē q̄ntā ptē q̄rte uisōis ad p̄n̄ adduco: q̄ icipit. xii. c. i. fine. Et iratus ē draco i mulierē: & abut facere preliū cū reliquis & cetera. Iratus draco dī: q̄r tāto magis i eccl̄ia sunt: q̄to magis a sc̄is cōfusus fuerit: & q̄r una uia p̄tractus p̄ illā eandē n̄ audet resurgere. Ideo dolosus dī abire i nouā malitiā iuēire. Et q̄r circa finē q̄rte status p̄ saracēicā bestiam & hereses mlt̄as oriētales: p̄les p̄riarchales deuastauit eccl̄ia: iratus q̄ romanā tanq̄ xp̄i singularē sponsam: & ab ip̄o p̄tectā nō potuit fermētare: nec p̄ hostilitatē deltruer. Iō ip̄a siciliabus suis orbata dī: q̄si relig. i. a p̄ori uastitate relicta: & q̄r i ip̄a fuit fides uera: & uita sc̄a: & auctoritas certa quo ad p̄mū cursū q̄nti itatus i pontificibus sc̄is: iō p̄ his tribus tria dicit: p̄ p̄mo q̄ sunt de seīe eius: p̄ secūdo q̄ custodiūt mādata dei: p̄ tertio q̄ hēt testimoniuū iesu xp̄i. Et q̄r istā sanctā eccl̄ia nō potuit uicere p̄ hereses & martyria: nec p̄ saracēica bella: ideo q̄siuit uenū i ducēdo relaxationē omniū uitior̄ i effrenata multiplicatione temporalium. Quātum ad hoc dicit. Et stetit sup̄ arenā maris q̄si dicat t̄palibus se eccl̄ia inuit i extirpatōe heresū t̄palibus resistit belis saracōe pace t̄pali fugit mortes martyrior̄. In t̄palibus ergo q̄bus nūc uirtuose utit̄ oportet q̄rū p̄liū excitare: n̄ ad auferē sibi sicut erat q̄rū bellū saracōe: sed ad p̄curandū aplius inū dare: ut p̄uerso eor̄ ulū efficiat̄ uitiosa: & sp̄o odibil̄: & mihi adultero uiro coniungatur. Temporalia autem per arenam terream puluerosam & sterilem significatur. In his durauit tentatio iam annis q̄ngētis: & statū textus currit ad ultimū q̄nti status: ubi taliū malor̄ fuit inundatiā turbulēta: quā noīe maris appellat̄: cū dicit. Et uidi de mari &c. Et licet istud caxiii. hēat suā reuelationē ad aī xp̄m aptū: t̄n nūc applicamus ad suū p̄curatorē misticū. Attēde autē q̄ in hoc libro q̄n̄ sit cōpatio maris & terre: si referant̄ ad ifideles & fideles: nūc p̄mi significant̄ noīe maris pp̄ fluctuatōes i erroribus & peccis: & secūdi noīe terre pp̄ stabilitatē fidei & fecūditatē op̄e. Si autē laicor̄ & clericor̄ p̄mi sunt mare: secūdi terra. Si r̄ si clericor̄ & religiosor̄ p̄mi sunt mare pp̄ fluctus sup̄bie: & sp̄mas luxurie: & abyssum astutie: & aquas abundates t̄pal̄ opulētie: & cōtinuū mo-

rū auaritie: & amaritudinē caudicatōis & male uitate: & mlt̄is aliis cāis. Religiosi dicunt̄ terra pp̄ conditiones oppōitas q̄ repiunt̄ i terra: q̄ resurgere debēt in eis. De utroq̄ statu hic describit̄ diuerso cursu & ordie mala bestia ascēdisse ad aplicā sedē: de q̄bus nūc agimus. Pro p̄ma dicit q̄ uidit de mari. i. de tēpestuosa uita clericali bestia q̄si uastia ascēdisse q̄r ascēdit usq̄ ad summū eccl̄ie statū. Dī autē habet̄ vii. capita hec bestia secundū Ricar. q̄r abūdant i ea vii. capitalia uitia: & x. cornua: q̄r elate & sup̄be effertur cōtra decalogi mādata. Dicit autē. x. diademata esse sup̄ cornua: q̄r letat̄ cū malefecerit & exultat in rebus pessimis. Dicit̄ autē sil̄is pardo pp̄ dolosas uarietas & fraudes & simulatōes quas icit ad explēdas diuersas malitias: q̄si diuersos colores induere: pedes eius sicut pedes ursi: q̄r imundos & rapaces hēt affectus. Os eius sicut os leōis: q̄r cōminat̄ uē & terrificē & cōcētiue i suo furore magis uidet̄ leonine fremere q̄ loq̄ hūane: nisi q̄n̄ uarietas pardi regeret. Sequitur. Et dedit illi draco uirtutē suam & ptatem magnā. q̄r i uirtute & ueuenata fraude diaboli ascēdisse uidet̄ & regnasse tyrānice: & uoluntatē suā i multis cōplessē. Sequit̄. Et uidi unū de capitibus suis q̄si occisum i morte: & plaga mortis eius curata ē: & admirata ē uniuersa terra post bestia. Dicit̄ tū ē ibi q̄. vii. capita sunt. vii. p̄ncipalia uitia: i q̄bus sup̄bia p̄ncipat̄: que i hoc i ip̄o fuit summa: q̄ se uidit quati deū sup̄ orbē regnare: & cōtra oīa iura cōmunia nullo ap̄iete os orbē eccl̄ie tyrānice usurpare. Hoc caput accepit plagā mortis: dū p̄ duos cardinales colūneses in hoc utiq̄ dei milites licet in eius p̄motōe magni fuerit peccōres: forsitan cū ceteris diuio iudicio demētati: q̄r alicui aīco fūelauit miser corditer: q̄ si hūis̄et peiorē: ip̄m pmisisset a diabolo locari i sedē: q̄r hoc peccata eccl̄ie exigebant. Tūc inq̄r p̄ hos duos cardiales plagā mortis accepit: q̄n̄ publice p̄ eos dictū ē & solēmiter publicatū: q̄ canōice nō itranit uiuēte Celestio: cuius resignatio cū tāta malitia & fraude p̄curata p̄ hūc seductorem & alios cōplices suos nō ualuit: qui nullo mō potuit resignat̄. nō. n. aliquo mō debuit excecata eccl̄ia reticer: q̄n̄ potius uentati faueret. Et licet mlt̄i mlt̄a dicat de itētōe faciētū plagā: ego t̄n̄ credo uere q̄ fuerūt a sp̄u d̄ni agitati fame & ueritatis solide cōprobata in mlt̄is. Sed & testimoniuū ē magnū q̄ spūs d̄ni rexit eos: q̄r i p̄secutōe p̄terita ad magnū culmē p̄fectōis ascēdisse dicunt̄: miraculose i mlt̄is p̄secutōibus dicunt̄ a deo p̄tecti. Hoc unū saltem magnū mirabile patet mundo: q̄ cū p̄dicta bestia sic terrificē p̄fideret: & minis & muneribus & dolositatibus inumeris: & ut mihi cōstat diuinis oracul̄ sanctis p̄sonis factis a deo malignor̄ sp̄um auxiliis: q̄r et usq̄ ad me secretissimor̄ suor̄ reuelatiōe uere esse puēt: nullo t̄n̄ mō ad eor̄ cōprehensionē potuit puēire. Cecus ē certe q̄ nō uidet̄ eos dei p̄tione saluatos. Sed esto q̄ mali hōies eent̄: & malitiose hec dicerēt: qd̄ nō credo: imo hoc p̄ magno mūere idubitātē teneo sibi ispiratū a xp̄o. Nūqd̄ nō debuit ceca eccl̄ia exaiare audita & uidere q̄ nūc q̄ in t̄pibus p̄teritis sil̄e accidit: ut ifra ostēdā: & q̄

istud pambulū est ad dissolutionē uniois naturae in ihu: q̄ erit error principalis maximi antixpi. Hoc ergo fuit plaga mortis: q̄r oīo hic debuit mori sup̄bia auctoritatis eius f̄sa: sed curata est plaga mortis eius: & admirata ē uniuersa f̄ra post bestia. Modus at̄ cure eius ista describit̄ eodē ca. narratis mal̄ que fecerat cura eius: cū dicit. Et uidi alia bestia ascendētem de terra: & hēbat cornua duo s̄ilia agni: & loq̄bat̄ sicut draco: nisi hec mala bestia ascēdisset: q̄ humilis esse debuit: plaga mortis illius fere nō potuisset curari. Hec bestia ascēdens de terra ē religioſe caterua: q̄ ad dignitates eccl̄iasticas iā ē diu multū ascēdere aspirauit: qd̄ cognoscēs pardus ī medicinā plage sue multos pmouere curabat: & iō ip̄a anhelās ascēdere q̄rū potuit ueritati restitit: caput pessimū uulnerati & cur̄ adhibuit medicinā pdicādo: asserēdo eius legitimā auctoritatē & snias extollēdo. Cām aut̄ quare hec mala bestia curare potuit: hanc tā legitime mortis plagā exp̄mit loannes cū dicit: q̄ hēbat duo cornua similia agni. Cornua quibus agnus sine macula ihs uet̄lauit mūdū & expugnauit diabolū fuerūt sc̄itas uite & ueritas doctrine. Et q̄r mūdus hic usq̄ hodie ī religioſis nouis medicātibz credidit. Idcirco istis duobz cornubz. s. sc̄ia q̄ crediderūt eos ueritatē scire: & sc̄itate credita q̄ n̄ dubitabāt eos tāte flit̄ati uelle fauere. Sic fuit oīo curata plaga ueri uulneris: nec magis firmata fuerit crūeta bestia hōze cura: q̄ debilitata fuerit mortiferi uulneris p̄cursura. Potest et̄ p̄ hec duo cornua ī religioſa bestia significari eminētia duoz ordinū: qui uident̄ ihm pegriū & pauperē & sc̄m maḡm singulariter imitari: ac p̄ h̄ sil̄es esse eis q̄ fuerūt ī cura pdicte bestie ī diuersis gradibus p̄ncipales: t̄n q̄r ex eis cardiales: archiep̄: ep̄i: & ordinū illoz prelati lectores: & maḡi alii & magni & p̄i cōter pdicabāt pdicta: nō mix̄ si tātoz uiroz caterua apturā uulneris imensi repelere & curare potuerit. Et t̄n ita fuit l̄timus ictus q̄ multitudo inuābilis ferā morte ī auctoritate bestie uel credebat p̄ certo: uel cū multa pplexitate cōscie & dolore uiuebāt. Et in h̄ fuit p̄p̄e pūctio caude sc̄orpii locustaz: q̄ hic impius abyssi angelus p̄sidebat. Vt aut̄ pateret mūdo q̄ falsa & mortifera cornua fuerūt ista: dicit loānes q̄ absit q̄ fuerit uera cornua agni: sed ip̄ia hypocrisis simulata. Vnde dicit q̄ hec bestia loq̄bat̄ sicut draco: q̄r sp̄ū diaboli cecata & demētata: & uāitate & sup̄bie appetitu honoz & p̄uilegioz suoz: & timor̄ pdendi ea agitata & ipulsa a uerbis simulatoris & bestia cōmendātibz plena: qcqd̄ sit de aliis conditionibus eius de auctoritate sua magnifice loq̄bantur. Vt aut̄ āplius declaret mala q̄ fecit hec bestia: dicit q̄ fecit oēs hitantes ī terra adorare bestia primā cuius plaga mortis curata ē: q̄r oēs ferūt eius auctoritatē reuereri: & ad eius idulgentiā falsam totū mūdū cū miris adoratiōibus adduxerūt. Et signa magna d̄i fecisse: & ī pt̄ate p̄oris bestie ī cōspectu eius: ita ut ignē de celo faceret cadere ī terrā in cōspectu omniū hominū: q̄r ī cōspectu eius & ubiq̄ p̄ totū

mūdū plenitudie auctoritatis eius fulti: ac si ī cōspectu eius pdicabāt ueritatē & sc̄itatē auctoritatis sue ignē furētis iracūdie dei & eterne mortis facientes sup̄resistētes descendere de celo fidei xp̄iane: & et̄ ignē sp̄s sancti & eterne b̄ndictōis dei falsa promissione sp̄dentes oibus adorātibus p̄ obedientiam hūilē huius male bestie uolūtātē. Vnde & p̄ sentētias faciebāt occidi oēs q̄ nō adorabāt imaginem bestie. i. q̄ eius bestiales snias tanq̄ malitie sue imagines nō seruabāt tanq̄ ueras & diuinas. Ne aut̄ crederes q̄ cōminatio posset nocere uel iuuare p̄missio: dicit sp̄s sc̄us p̄ os loānis q̄ hec bestia seducit hitantes ī terra: q̄ seduxit a ueritate & seq̄la p̄mi ueri pontificis totū mūdū & huius malitiose bestie subdit pt̄ati. Potest aut̄ dici q̄ per illa signa magna de celo itelligunt̄ tria: q̄ falsificabat illa mala bestia tanq̄ faciēs tria horribilia signa f̄sa corā mūdo: & totū faciebat ī uirtute pt̄atis p̄oris bestie: q̄r nō audebāt sic sublimato & potētī resistere: & sperabant istis adulatōibus p̄ eā ad dignitatē ascēdere: sicut & ī multis cōtingit ad ip̄oz finalē ruinā. Primū aut̄ si gnū fuit gr̄adis auctoritas eccl̄ie totius: q̄ ī collegio cardinaliū uidet̄ cōsistere: & ipsi hoc fecerāt: ac per hoc cōtradicere erat: ut dicebāt eccl̄ie auctoritatē destruere: & cōtumaciē nō obedire. Sed hoc fuit falsū simū signū: q̄r ī hoc ē maxia auctoritas eccl̄ie q̄ a deo ē: nō a seip̄a. Et iō eo ip̄o ē potētissima: quo p̄ seip̄am nō p̄t̄ destrui: nec p̄ aliud minus deo. Dicere ergo cardiales uel eccl̄ia hoc nō posse: ē dicere eccl̄ia summe posse: sicut eo ip̄o deus ē summe oīp̄o tens: quo suā oīp̄otentia sibi ē ip̄ossibile destruet̄. Sic & piūssimus deus potentia suā ī summū p̄t̄ificē trāsfundēs licet electionē ip̄ius eccl̄ie cōcesserit: eiectionē t̄n suo t̄m iudicio seruauit. In hoc ergo signo mala bestia eduxit hitantes ī terra. Sc̄dm si gnū fuit gr̄adis sapie & uniuersal̄ snie maḡforū tuoz q̄bz cōtradicere uidebat̄ stultū: hereticū: & insanū. sed hoc fuit f̄m signū: sicut & p̄mū: q̄r sc̄oꝝ snie magis ē standū: quoꝝ fuit diuina sapia: q̄ istatiue scie huius t̄pis seductōis: q̄ aere famoso & ceco pagae scie ē ifecta: & ideo ip̄i erāt stolidi errātes & insani: q̄r ex p̄sumptōe capitis sui p̄sumebāt sanctorū p̄m̄ & doctoz & cōsilioꝝ diffinitōibus contrare. Sicut abūde p̄t̄ p̄bari: p̄currēdo sc̄oꝝ canonū it̄tuta. Tertiū signū fuit sophistica argumētatio rōnū: quas ex subtilitate hūani igenii semetip̄m palogizātis: ac p̄ hoc seductōis & seducti: ad hec p̄bada ppl̄is adducebāt d̄ntes m̄ta iania. De q̄bz p̄oim̄us t̄m duo: quoꝝ unū ē q̄ papa potest oia diffinire: & noua cōdere: secundū q̄ cuiuslibet licet suo iuri resignat̄. Quoꝝ p̄mū ē irrefragabiliter ueꝝ: sed pessime adductū ad p̄positū: cū d̄r q̄ papa p̄t̄ statuere q̄ oīs papa possit resignare: & de h̄ nouū ius facere. Cū. n. deus possit oia: seip̄m nō p̄t̄ destruere: uel statuere se non esse. Sic nec papa aliqd̄ potuit statuere: qd̄ auctoritatē p̄p̄riam faciat uacillare: nec p̄t̄ aliqd̄ statutum facere: qd̄ sibi uel successoribus suis tribuat uel minuat posse: nec ali

F iiii

quid determinare quod sancto euāgelio & canoni
 biblie iueniat ueraciter repugnare. Sicut ē iste anti-
 xpianus articulus in quē errorē malitia succedentis
 bestie occulto suo iudicio pmisit deus incidere sim-
 plicē celestiuū: q̄ magnū ut arbitror subiectiue: q̄ ma-
 lignē i hoc lapus est: nō aduertēs tantū malū leg:
 & cre. Jēs se recite sine dāno ecclie ad suā optatam
 q̄retē. Credo. n. q̄ i hoc p̄uaciter nō firmatus fuis-
 set: si collegiū cardinaliū nō acceptasset errorem: sed
 stulti facti iunt p̄ncipes mēpheos sapiētes cōsiliarii
 Pharaōis & dederūt ecclie cōsiliū inlapiēs: sed sic exi-
 gebant iue p̄ores malitie: de q̄bus dictum ē supra.
 Immobile auctoritatē iummi p̄ntificis xp̄s ihs oñ-
 dit: cū dicit: Tu es Petrus: & sup̄ hāc petram edifica-
 bo eccliam meā. i. sup̄ me petra firmā. Et sicut im-
 possibile ē dicere q̄ hūana natura renūciēt unōi p̄-
 sōali filii dei: n̄ q̄ sepef ab ea: & soluat uicū unōi
 nūi diuine: sic ē ip̄ossible ē q̄ ihs caput ecclie renū-
 ciet regimē ecclie p̄egrine. Sic ip̄ossible m̄tū repu-
 tant q̄ eius uicarius & inuerial sp̄sū sūmus p̄-
 n̄t̄ex possit separi ab officio regimē ecclie: & ma-
 xime mō fraudulēto & fallaci: i. cut fuit utiq̄ celesti-
 nus. Et q̄ an̄xp̄s aptus illā unōnē diuinā xp̄i iesu
 separe uiter: ad q̄ d̄spōit assertio possibilitatis se-
 parationis iummi p̄ntificis ab ecclia. Id circo dixerūt
 q̄ hic ē error an̄xpianus: & q̄ inuētor huius erroris
 est mysticus an̄xp̄s illius magni p̄curator. Huic con-
 cordat loānes i canōica sua p̄ma. iiii. c. oīs q̄ soluit
 iesum i carne uenisse: hic ē an̄xp̄s. Quod autē istud
 m̄tūmōniū sp̄uale sic i xp̄o significet. Dicit ap̄osto-
 ad Ephe. v. loquēs de m̄tūmōio. Qui uxorē diligit:
 seipm diligit: nemo unq̄ carnē suam odio hūit: sed
 nutrit & fouet eā: sicut & xp̄s eccliam: q̄ mēbra su-
 mus corpis eius de carne eius & de ossibus eius: p̄-
 p̄ter hoc relinquet hō p̄tē & matrē suā: & adhere-
 bit uxori sue: & erūt duo i carne una. Sacramētum
 hoc magnū ē. Ego autē dico i xp̄o & i ecclia: q̄si di-
 cat licet sit unio magna uiri carnal̄ & uxoris: t̄n̄ in-
 estimabil̄ maior ē iter xp̄m & ecclia: ac p̄ hoc eadē ē
 iter summū p̄ntificē & eccliam totā: q̄ ip̄e ē xp̄us
 eius. Huic cōcordat exp̄sse decretal̄ Innocētii extra
 de trāsla. epi. inter corpalia. Falsitas secūdi p̄ncipi q̄
 d̄r q̄ cuilibet licet renūciare iuri suo pp̄ stoliditatem
 allegatōis nō esset digna trāstione: q̄ papal̄ auctori-
 tas nō ē ius hōis: sed sūmi dei: a cuius collatōe &
 destitutōe depēdet: sicut patet i decretali p̄allegata:
 i qua d̄r q̄ m̄tūmōniū p̄ticularis epi & sue ecclie n̄
 p̄t̄ nisi p̄ d̄nm separi: & cū sit p̄ summū p̄ntificē: q̄
 uice dei fungit nō debet dici fieri nisi p̄ deū: cuius
 auctoritate fungit: nec ulli ep̄o licet auctoritate p̄-
 pria sua ecclia separi: ubi ad p̄p̄ōitū patet q̄ ius e-
 piscopi nō ē i p̄tate epi: nec ecclia ecclie p̄p̄e: nec su-
 p̄ioris archiep̄i: nisi solū i p̄tate illius q̄ fungit plēa
 ne uice dei. O q̄ exp̄ssū & irrefragabile argumentū
 est istud ad p̄ncipale itēntū: q̄d̄ ip̄ossible est sūmū
 p̄ntificē renūciare: q̄s enī sup̄ eū uice dei fugit sup̄
 terrā: ut eum abfoluat ab unōe sacramental̄ cōiugii
 sp̄sōe xp̄i: cui eā xp̄s imobilr̄ alligauit? Certe sola

mors hoc uicū diuidit: q̄ sūmo p̄ntifici dat̄ a ca-
 pite p̄ncipali iesu: sicut uidet mēbr̄i utilr̄ expedire.
 In signū huius isepabil̄ unōis usq̄ ad mortē i his
 ultio cū dixisset ihs Petro: pasce: pasce: pasce: p̄dixit
 ei martyriū mortis sue: & postea dixit: seq̄re me. q̄
 d. hoc ē me seq̄ sollicitate oues pascere: & eas nūq̄ di-
 mittere q̄taciūq̄ necitate: sed p̄ eis martyriū sustine-
 re. Ius ergo p̄ntifici nō hōis ē sed dei: nisi fortitan
 ab̄itiofore q̄ nō ad aiay salutē sed ad cordis sui ab̄i-
 tionē p̄ fraudulētās malitias p̄ntificatus procurat.
 Sed redeamus ad textū apoc. quē exp̄obamus. Au-
 disti tria mala siḡa & falsa q̄ hec bestia q̄ p̄libus lo-
 cis uocat pseudo p̄pham p̄ falsa sc̄itatis & sc̄ie ap-
 pentiā & p̄p̄i seductionē malā fecisse d̄r i fauorem
 p̄oris bestie corā mūdo. Seq̄t. Et d̄tū ē illi ut daret
 sp̄m̄ imagini bestie: & ut loquat̄ imago bestie: q̄
 diabolo p̄curate: & dei iudicio p̄mittere cōcessū est
 huic pseudo p̄phe & bestie ascendēti de terra: ut au-
 ctoritas illius p̄me bestie q̄ realr̄ erat exanimis & si-
 ne uita diuini iuris appeat uiua & sp̄ualis: & q̄si lo-
 cutōe recta canōice itroducta: & ut inie eius tanq̄ a
 uero p̄lato solutionē uel ligaturā l̄tīmā loq̄ret: ac si
 bestie imago loq̄t. Quod at̄ loq̄t q̄ oēs passillos:
 & magnos: & diuites: & paupes: & liberos: & ser-
 uos faciat h̄ie charactēre bestie i māu dextra: aut in
 frōtibus: & ne qs possit emere uel uēdere nisi h̄eat
 charactēre nōis bestie: aut nom̄: aut nūm nōis eius
 hoc ē charactēre bestie portare i frōte: uel nom̄: uel
 nūm nom̄is: p̄tatem eius māifeste cōfiteri quo
 ap̄ p̄mū: & magnificare quo ad secundū: & oēs sen-
 tētiās eius firmas tenere quo ad tertiū. Portare ue-
 ro predicta in dextra ē id quod mandat efficaciter
 adimplere. Non posse autem emere & uendere si-
 ne his est non posse beneficia i ecclia cōseq̄ uel cō-
 ferre: & spiritualia commercia predicādi legendi sa-
 cramenta ministrādi sine his nō posse facere: quod
 ad litteram uidimus esse completum: & per bestia
 hanc efficaciter predicatum. Certe tunc surrexerunt
 pseudo christi: idest falsi pontifices: & pseudo pro-
 phete: falsi religiosi: & dederūt signa magna p̄dicta
 & p̄sa filia. Nā dep̄ōiti sūt epi: archiep̄i: cardiales: &
 m̄ti alii p̄lati religiosi: p̄ficarcerati: & sp̄uali gladio
 occisi & aliis supplicis corpali morte mortui: q̄ p̄-
 dictos charactēres noluerūt portarē: & q̄ peius ē q̄ su-
 specti erāt de hoc licet portarēt malū charactēre: q̄
 t̄n̄ cōtra uirtos uirtutis n̄ erāt p̄mpti mala facef p̄-
 pio bestie sui status piculo s̄biacebāt: nū & ad h̄ram
 uidimus q̄si oēs p̄latos curie characterizatos signo
 bestie & leuātes i h̄ueris publice cōtra ueritatis pu-
 gilles falsas crucef q̄bus ēt pseudo p̄phe missi p̄ mū-
 dum a bestia p̄p̄os cōsignabāt. Quia uero h̄ fuit
 opus sapia d̄na ad tātā cognoscēdā fraudē. Idcirco
 seq̄t: h̄ ē sapia: q̄ h̄t̄ intellectū cōputer nūeq̄ bestie
 nūerus ei hōis ē: & numerus eius sexcēti lxxvi. cū in
 toto isto li. sit sapia ihu m̄tū necessaria: n̄ est dubiū
 h̄ singularissime eē p̄fūdiffima sapie sue mysteria: q̄n̄
 sapiētissimus ihs dicit h̄ ē sapia. Ne at̄ hac oīo nos
 dimittat i anes adiunat nos cū dicit. Qui h̄t̄ itel-

lectū supple p spūs sancti donū cōputet numerū bestie. Nume. us. n. hois ē q̄si dicat: malitia hūana & astutia n̄ dei potētia: & electio canonica eū leuauit i sede: & numerose eius snie hūane sūt: n̄ dīne. Et q̄r p nos esset iposibile tātā fraudē detegere: ul eius numex cōputare: ideo misericordit nos iuuuit apponēdo: & numerus eius sexcēti. lxxi. h̄ dicit. Ioa chim q̄ misticū significatū nois eius n̄ pōt a nobis sciri ul̄ exponi usq̄quo fuelet nomē ipius. Oportet. n. p̄mo sciri quō iste nūerus sc̄dm l̄ram cōgruat noī eius: ne spūalis intellectus q̄ seq̄t sit q̄si ianis. Et Ri. dicit: q̄ facti doctores dicūt: cū liber iste grece sit editus: ē numerus iste secūdū grecos q̄rēdus: apud quos oēs l̄se aliq̄ue numex significant. Spūs ergo factus p hos duos doctores nos mittit: p unū .f. Ri. ad grecos: p alū. f. ad Ioa h̄i ad pp̄ū nomen bestie. Audi stupēdū & iocūdū b̄nificiū spūs sancti. Ego audiui a duobus uere euāgelicis uiris quorū unus optie scit grecū: & alius aliq̄tulū: q̄ dum legeret ad mēsa ille q̄ melius scit librū Iustini martyris doctoris greci sup apo. & uenisset ad hūc locū q̄ idē Iustinus cōputādo l̄ras grecas cōpōit ex litteris huius nūen apud grecos nomē istud b̄ndictos quī noīatiuus singularis huius nois latini b̄ndictus: & dicit q̄ hoc ē nomē futurę p̄dicte bestie. Quid clauis ad ppositū dici pōt. Ille q̄ legit mihi dixit sic eē duo q̄ audierūt dū legeret ad mēsa illis paupibus euāgelicis q̄ timore utriusq̄ bestie p̄dicte cōfugerat ad grecos: ut ibi paupcule uictitarēt: dixerūt mihi q̄ tota illa cōgregatio paup̄ spū hoc audito exultauit & risit: & q̄ legebat subrilis s̄l̄r dixit ad fr̄es Si b̄ndictus de anagnia q̄ nūc regnat sciret hoc ip̄e miteret totis uiribus suis ut h̄eret & cōbureret librū istū q̄ sic apte eiufapit s̄t̄itatē. Si at̄ istud nomē referat ad sc̄dam bestia q̄ dedit sp̄m̄ imagini eius: & p̄ h̄ac sc̄dam bestia itelligat s̄cessor eius: sicut i fra exponet: apte tūc uidet q̄ pprie nomē eius est istud: nā ip̄e fuit spū scō faciēte p̄p̄o noie sui p̄decessoris uocatus: ut oñderet ihs mūdo hoc noie s̄t̄itatē auctoritatis p̄mi i hūc p̄p̄e fuisse trāsfusa: & q̄ ip̄e erat illa bestia mala ascēdēs de fra fugiosi status q̄ falsas sn̄as p̄me bestie carētes oī spū uite aīare & lōq̄ facere: dū eas tāq̄ ueras seruauit & fecit ab aliis obseruari. Sed de hoc ifra. Applicādo uero hoc. nomē bestie ad pseudo. p̄phas de q̄bus loq̄bamur: nota q̄ magni doctores duo noīa cōposuerūt latia q̄ p̄dictis duobus cornibus falso s̄l̄antibus agnum p̄nt p̄p̄e adaptari: quorū p̄mū ē dicor lux: sc̄dm do li crux. Et ex eis dē l̄ris ordinatis alī cōponūt. In q̄bus l̄se numerales apud latios cōponūt p̄fectū numerū nois bestie: & sup̄sūt due l̄se. o. & r. q̄ n̄ significant nūex aliq̄ue sed cōponūt h̄ac syllabā i auribus fidelīu or. Nā i p̄dcis uocabul sūt he l̄se nūales. d qd̄ significat q̄ngēta. c. cētū. l. q̄nḡginta. x. decē. v. q̄nḡ. i. unū. q̄ siml̄ iūcta faciūt sexcēta: lxxi. Dc̄m ē at̄ q̄ duo cornua refiiose bestie erant fama ueritatis sc̄ie & sc̄itatis uite: i p̄ma. i. i sc̄ia ip̄i dicūt dicor lux q̄ se reputat i sapia mūdi lucē. Sed uere i ea ē dici n̄

eē q̄r iā p cōuersionē ad pagāica studia: & p nauage sacre scriptur: de cuius ueritate par: i eis: nisi fam. ā In sc̄do ip̄i se iputat p p̄niam crucifixos: & oñdūt de se ppl̄is uerbalit magnas cruces: sed q̄r spūs sanctus h̄ac crucē hypocritale & dolosa oñder: idcirco i sc̄do uocabulo optie dī doli crux. Quia uero q̄n mūdos cognoscere icipiet sic turpit se p eos i q̄bul cōfidebat fuisse deceptū: fortissime horrebit fraudē tātā: idcirco addit. o. & r. ut ostendatur horror importabilis quem ex hoc mundus incurret. Ex pōito ergo textu p ista mala bestia religiofa: redeamus ad explicāda mala que supra refert textus post curā huius uulneris p̄petrasse h̄ac sacnlegā bestia: ubi p̄mo p̄mittit q̄ adorauerūt draconē q̄ dedit potestātē bestie: ubi ē singl̄r notādū q̄ spūs sc̄us uult hec oñdere: q̄ ip̄m p papa tenete: & eius sc̄ias p̄se qui quo ad aliquos malitiosos pitos fuit q̄si diabolū adorare: & adorauerūt bestia d̄ntes: q̄s silis bestie: & q̄ poterit pugnare cū illa: Ad l̄ram. n. facta tāta p̄dicatōe p mundū p pseudo p̄phas q̄ ip̄e erat l̄tinus papa: & q̄ illi duo milites xp̄i & cardiales catholici cū oibus eos sequentibus erant patreni: & q̄ omnū peccōz remissio dabat̄ eūtibus ad eos ea piendū: occidendū: & diripiendū bona ip̄oz: & ip̄is fugatis & castris eoz destructis: ip̄is fugiētibus de mūdi aspectu: tūc totus mūdos cepit flecter col la: & bestiale eius auctoritatē adorā & dicei. Quis unq̄ int̄ papas fuit huic silis in potētia: & q̄s potit pugnare cū eo: si istos tā indytos tā potētes fugauit de mūdo: quis ulta cōtra eā apparere audebit. Seq̄t. Et datū ē ei os loquēs magna & blasphemā Narrēt hi q̄ audierūt & uidēt textū hūc malitia eius dū n̄ magna i supbia sed maxia: & n̄ blasphemā in singulari: sed blasphemias i p̄sali contra xp̄i sp̄m̄ & eius sc̄os & dixit & fecit. Seq̄t. Et data ē ei p̄ras facere mēses. xlii. h̄ numerus significat pp̄ q̄dragenariū & binariū p̄niam n̄ q̄lēcūq̄ sed p̄niam p̄cōrū pp̄ p̄ceptū geminū charitatis i quo ē p̄scā dilciōdei & p̄xi: cōtra hos ē data ei potētia mēsurā lūatica & n̄ solea: q̄a pp̄ tpalē potētiā i tpalibus fūdatā q̄si lūne mēsurā datū ē ei i tpalibus p̄s̄ posse scō affligere n̄ i auctoritate spūali sol̄ ihu eos in spū & regno gr̄e & gl̄e posse ledē ul̄ ligā: & idcirco p̄ras eius lūaticis mēsisibus: & n̄ ānis solaribus mistice mēsuratur: cum dicitur mēsisibus. xlii. Quia singulariter cōtra uitos perfectos sua iracundia exardebat: q̄r istis spiritus iesu suggererat ipsum esse predictam bestia & nō papā pp̄ qd̄ seq̄tur. Et apernit os suū in blasphemias: ad deū blasphemare nomē eius & tabernaculū eius & eos q̄ i celo hitant: licet tota uita eius et auctontas & uerba fuerit oīum p̄cōrū: blasphemia singl̄r tā uerificatū ē i p̄secutiōe quā fecit illis sc̄is uiris q̄ seruabāt regulā & sc̄issimū testamētū b̄ti. f. immo euāgelū d̄ni n̄ri ihu xp̄i. Nā bullā d̄ni celestini p̄dicta sc̄issima cōtinētem destruere & blasphemare: & apire os suū i blasphemias ad deū. f. ihs: imo p̄tem & filiū & spūm sc̄m: q̄ illā uitam i assūpto hoie mūdo dederūt: & p illā uitā notifi-

cat nomē ihu: & singl'r i se uiuētibus sicut i pprio
 tabernaculo regecit: & talibus hitationē celicā tri-
 buir: nō terrena. pp qd' dī blasphemar nomē eius
 & tabernaculū eius: & eos q i celo hitāt. Quia ue-
 ro istos duos cardinales pdictos pp talē cam tal'r
 tractare: fuit deū blasphemare: p quo pugnabāt: &
 nomē eius. i. auctoritatē noīs eius quā defēdebāt:
 & tabernaculū eius. i. scā eccl'iam q apd' eos spūa
 lit' erat: & eos q hitant i celo: q post plenā cōuersi-
 onē a pteritis malis: & grā deo patiētia i aduersis:
 fecit eos i contēplationē & ptectionē celica hitare.
 Quia uero utrūq' genns pdcōge scōge t'paliter de
 eccl'ia expulit: nec mundo latino appere pmisit: iō
 dī q datū ē ei bellū facere cū scīs & uincer eos quo
 ad t'palē potētia: p q' subdit q' data ē illi p'af' i oēm
 tribū & ppl' m & gētē & linguam. Quia uero tota
 m'f'itudo eccl'ie carnal' fuerent ei fuit subiecta: iō
 de pdcīs tribus ppl'is & linguis & gentibus dī: q
 adorauerūt oēs ea. s. bestia. Et q' i hoc fuerūt freni
 nō celici: iō dicit q' hitabāt i t'ra: & q' istud fuit re-
 p'atiōis n' elcōis iō dicunt' nomia eoz n' eē scripta
 i li. uite agni: q' ē occisus ab origine mūdi. Et q' ta-
 lia uidere i eccl'ia scā dei ignorates dei iudicia ad in-
 paciam puocat: iō scōs & electos ad hec q' sūt oc-
 cultissima attēre cōsiderāda i ducit: & q' uult pdice
 re iudiciū dei sup hāc bestia: iō auditū excitat dicēs
 Si qs habet aures audiēdi audiat. Dicit at si qs: quia
 rarus fuit q' hoc an' scām notauerit. Seq' q' i captiui-
 ratē duxerit: i captiuitatē uadet: q' gladio occiderit:
 oppret eū gladio occidi. Quia. n. pdixerat curā ul-
 neis eius & excellētia p'af'is q' scōs uincebat: capti-
 uabat & occidebat: ne ista crederēt a deo n' iudicari
 subdit pdicta: q' licet p captiuitate iferni & gladio
 sine oris ihu sint idubital'r uera: t'n uidet mūdus
 hec i pdcā bestia dei mirādo iudicio fore cōpleta:
 cū fuit uilissime captiuatus i gladio m'le uilitatis
 & fuge & psecutiōis ē mortuus. Et q' iudiciū pu-
 blicū qd' facit de malis i p'nti ihu: & facit de hac be-
 stia: & certitudo iudici qd' facit de futuro scōge pa-
 tiētia iuuat ad mala tolerāda p ipos illata: idcirco h
 dī: h ē pacia & fides scōge q' i hoc iuuat eoz patia
 q' h uidēt aliq' dei iudicia & i futuro idubitat' expe-
 ctāt oia iudicanda. Ali' possumus uulnus bestie &
 curatōnē eius exponē: ut uulnus ipius sit horrēda
 mors & finis eius: & solēnis percussio auctoritatis
 eius supbe tāq' pncipal' capiti eius scā p idytū phy-
 lippū igē fracoz i cōsilio cōgregato p'f'is pōrifi-
 cum & doctoz cl'icoz re'ioz pncipū militū: &
 ppl'oz m'f'oz die pcurforis ihu ul' i craftio i quo
 solēni' statuit examiare facta prediēte bestie pposi-
 nis hornbilibus q' de ea ad eius aures puenerāt: ex
 qbus n' xpi uicarius: sed uere antixpi magni pcur-
 tor si pbata fuerit clarissime appebit n' solū ex pdcā
 q' usurpauit sibi sedē eccl'ie: sed q' uita eius scelestis-
 sima esset & heretica: si pfatus rex pbaret pposita.
 Nā tāto uulne' ex tūc ē p'cussa eius auctoritas: ac si
 uice dei uulnus ifluxisset i caput eius. Prefatus rex i-
 dyltus in h' actū extrāfeco n' dubiū pugil xpi: uis ip'e

statū: q' si post miserabil'r captus & mortuus uideba-
 tur seculo: sicut corpe ita & auctoritate i oibus p se
 factis mortuus eē: q' oēs credebāt itati oia eius opa
 annullari. Sed statū post ipm ascēdit pdcā bestia de re-
 ligiōis t'ra. s. bndictus eius successor: q' nomē istud
 spū scō faciete ad illuminationē fidelū: licet h' ip'e n'
 itēderit. s. bndictus elegit: & n' dubiū q' i uirtute p-
 oris ascēdit: & sup suo pessimo tūdamēto cōtēptus
 duobus pdictis uiris cardinalibus ueris & i uirtute
 sc'ans potērie & r'gis sicilie pōris bestie auctoritati
 fauētes falsis admittis cardinalibus: & ueris exclusis
 intrusis ascēdit: q' faciēs pullulatiōes sue origini debi-
 tas & i snis seque' pōris errorē: uisul' ē dā' spūm ima-
 gini bestie p'me: & facere eū loq'. Hec bestia dī h're
 cornua sil'ia agni q' famā uite & icie: ut puta i magi-
 stro tāti ord'is p'nto tāq' magna cornua i ipō ppl'is
 attēdebat ex qbus uiuificata sūt i opione multoz
 opa pdecessoris: & uniuersā t'ra admirata ē post be-
 stiales snias p'me: maxie facta nescio cuiusmōi fi-
 cta cōcordia cū pdcō pcuriēte r'ge: dixitq' mūdus
 q' de ceto nullus auderet pōris bestie snias expu-
 gnar: tūc q' occisus ē. i. iputatus excōicatus q' cūq'
 pdictas snias noluit adorar: & negociatō spūal' ē i
 eccl'ia p'hibita oibus q' n' h'erēt signū huius bestie
 & pdiēte quoz auctoritas pari salūitate pcurrit: li-
 cet istius ultie bestie p tāto sit peior: p q'nto maio-
 ris hypocritis pallio ueri sil'itudinē p'tendebat. Sed
 hec uere loq'bat' sicut draco: q' a diabolo mota oia
 pōris seq'bat' mala: & sic totū textū adapta: hec aut'
 i suo maligno ope xpi nomē & eius tabnaculū in
 celesti uita scōge uiroz euāgelicoz de qbus dcm ē
 supra pncipiosus blasphemauit: dās durissimas snias
 cōtra illos catholicissimos uiros: ut sicut heretici
 dānarent'. Nō mireris ergo si nomē istud mysticū
 lit'alius ad hāc scām bestia iferni uidet': q' hec est
 tāto peior p'ma q'nto mal' pōribus ad magis nocē-
 di fama scāctitatis accreuit. Nā i signis crudelitas &
 ifamia ois mali p'me bestie ab atiquo publicata per
 mūdū q' si oēs xpianos ad horrorem suaz sniaz &
 opū idicebat. Huius uero p'f'ado p'phe: nam sic a
 iohē uocat': tātū mūdo fama cōplacuit: ut de eo &
 eius opibus nulla uideret' orin suspicio: q' cecitas ē
 usq' hodie m'f'os sapiētes demētār uidet': q' t'n opa
 al'ius n' dicūtur tener. Sed he sūt tenebre palpabilef
 cū luce clari' cōstet scām oia canōica iura: q' si p-
 mus n' fuit uerus pōrifex: nec iste. In tātū at ista est
 peior bestia & nocibilior p'ma: i q'ntū scām suū i o-
 culis simplicium uidet' maculā n' h're. Nam p'ma erat
 ita horrida bestia: & sic horrido mō itrusa: q' uix fu-
 it h'ō i mūdo sibi ita cōiūctus pp oia mala q' cōcur-
 rebāt i ea: q' i eius n' uacillaret snis. Et p'us itroitus
 suus oibus ipossibil' uidebat'. Sed istius bestie hypo-
 critalis appētia sic uidet' uiuificasse oia scā illius: ut
 m'f'ia n' dubitēt tenere qd' ab isto cōfirmatū uide-
 tur: un' cū de atixpo dicat' duo sibi q' si male cōpos-
 sibilita. s. horrēda & apta malitia oim ultra q' credi
 pōt destructiua & stupēda hypocritis & simulatō q'
 amagno antixpo uenificari poterūt p diuersis t'p'

bus ut p̄mū i fine:secūdū i p̄ncipio cōpleat. In his duobus q̄ sūt mysticus at̄ixps ecōttario ē cōpletū: q̄ p̄mus fuit aptus uastator:h̄ callidus & timidus s̄fator.Et q̄ i p̄mo cognoscēdo n̄ erat difficultas: sed i portādo aduersitas: idcirco de p̄ma bestia dicitū ē:h̄ ē pacia. Quia uero i secūdo n̄ fuit tāta ferocitas sed hypocrisis & calliditas:& ad cognoscēdum maxia difficultas: idcirco i secūda bestia dī:h̄ ē sapia q̄ hēt ite lectū cōputet numere bestie: q̄ hō ē carnalis & carnalr p̄sides. Et ad hec pp̄ stupēdā appentiā quā uidebat p̄tēder̄ sua auctoritas curauit sp̄s scūs p̄ unū mysticū numere nomen eius p̄dicare:& has noīs eius numerat i greca lingua i q̄ h̄ liber est scriptus: un̄ supradictū ē q̄ iustinus martyr sup̄ hūc locū ex l̄is grecis hoc nomē cōposuit: benedictos .i. b̄ndcūs: nec uacat a mysterio q̄ lingua i q̄ h̄ lib̄ scriptus ē & ab illo scō martyre cōpositus: n̄ hēt. b. sed u. ut oñdat q̄ p̄ istū n̄ b̄ndcio daret̄ eccl̄e ut spabat sed ue. dū ue p̄oris malitie cōfirmaret. Et q̄ tal̄ erat ista r̄eratio: ut nisi breuiaret̄: salua n̄ fieret oīs caro: idcirco misericors ihs dies breuiauit istius. Et q̄ malignitas operum illius: ac per hoc damnositas eccl̄ie i isto tāq̄ i mutrimēto fūdat: ideo pp̄ illius nomē ad huius dignitatē deuenit: q̄ p̄pa malitia & illius usurpatio fuit huic scēde bestie desponsata hōre duore figura fuit i anna & caipha: nā de anna dī q̄ erat focer caiphe: q̄ eius filiā hēbat uxore. Sic & p̄mus fuit focer istius q̄ adulterā filiā suā eccl̄iā nō catholicā xp̄i sponsā sedē usurpatā cepit ab ip̄o & p̄ ip̄m. Et licet utriusq̄ cōsilio occisus sit xp̄s: sub anno t̄m pōtiffici caiphe extitit crucifixus. Sic & ab isto atrocior crux & mors data ē xp̄i uite in p̄dictis paup̄ibus florecētī. Nota uero q̄ ueneditos ē nomiauitus singularis i greco: sed i latio formā hēt ac tufatiui p̄lalis: q̄ licet p̄mus fuerit ēt apud grecos noiatiue famosus in malo: abo t̄m apud latinos de usurpata auctoritate & malitiis accusant̄: nā licet icēpisset callide ut hypocrita & timidus satis patet mūdo q̄ erat i curia: q̄ malitiā p̄mi icēpibat seq̄: ut sui adulterii gener aptus. Et q̄ nō fuisset portabile onus misericors ihs ap̄putant̄ tāti mali cōmētū. Vide ēt q̄ p̄pe his duobus cōpō duore noīm̄ latino rū de numero noīs bestie a doctoribus scā spū scō dictate iā dudū anq̄ iste due bestie apperēt secūdū ip̄ore p̄p̄tates aptant̄. Nā p̄ma bestia i oī pōpa eccl̄e iusticia & magnificētia ip̄iali uisus ē dicere dicor lux. Secūdus ex falsa sc̄itatis appentia merito dī do li crux: & ista duo faciūt plene mysticū at̄ixp̄m tā in his duabus bestiis: q̄ i tota carnali malitia q̄nti status quo ad ultimū fecis eius: nā clerici uolūt lucere oī huius mūdi p̄sp̄itate: quā religioſore hypocrisis dolose se fuger̄ mūdo mēt̄. Innumera oracula diuina fecit dñs seruis suis. licet hoc pateat illuminatis mētibus ex dei scriptū: & eore opibus de his duabus bestiis mal̄: q̄ nec al̄ bene potuiffēt sustinere malore iacturā: un̄ ego itellexi a p̄sona fide digna q̄ dixit mihi adhuc uiuente bestia p̄ma: q̄ p̄ns erat ip̄e q̄n̄ una p̄sona i seruitō dei p̄ oīa ab at̄iquo p̄bata dixerat illis duobus cardinalibus de colūna dū fu gerēt a facie illius se p̄ētis. Armetis uos ad paciam:

q̄ p̄mitto uobis q̄ post istū hēbitis unū peiorem. Cūq̄ illi stuperēt & ml̄ta dicerēt: reputātes ipossibile q̄ aliq̄s peior illo cōsurgeret: illuminata a deo p̄ dicta p̄sona r̄ndit: dicite mihi si iste q̄ regnat cū oibus malis suis i cōsp̄cū mūdi sc̄itatis famā hēret: n̄ eēt b̄n̄ peior q̄ sit: q̄bus m̄dētibus q̄ sic subiūxit: talē hēbitis uos: q̄ i fama sc̄itatis ex̄ns istius mala seq̄tur. Scio p̄sonā cui xp̄s dixit i raptu: q̄ h̄ n̄ erat papa nec cardinalis: sed fr̄ p̄dicator: cui cū idē dño allegaret: q̄ nullo uiuēte alio erat electus: & a duabus p̄tibus cardinaliū at̄iquore & legitimore: ac p̄ hoc legitimus uideret̄: r̄ndit ih̄us: oues omēs n̄ fuerūt uocate ad gregē: sed malitiose cōtēpre: & iō pastor n̄ ē nec fuit h̄ q̄ sic fuit electus: h̄ fuit i die natitatis b̄t̄issimi ih̄u illo sedē usurpāte. Itē alia uice uni fuit oīa splēdidissima sedes auro gēmis & margaritis ornata: nimia pulchritudine fulgēs: ad cuius sedis latus cathena ferrea applicatus malleus p̄debat de formis & niger: & hac sedē circūstabāt b̄t̄us petrus & b̄t̄us ioh̄es euāgelista: & seraphicus uir fr̄sciscus Cūq̄ ql̄bet dixisset cām sue p̄ntie illi & ml̄ta alia q̄ nō scribo: dixerūt uidēti: hec ē romana sedes: mal̄ leus ille teter & niger: q̄ extra ē cathena ferrea applicatus ē iste b̄ndictus q̄ tpali uiolētia q̄ adhuc n̄ linit ueritatē exurgere applicatus ē sedē: n̄ t̄m ē itra: q̄ uidet̄ papa & n̄ ē: sed n̄ dubites q̄ statū altissimus eū occidet: & a xp̄o ih̄u dabit̄ sedes tali: hoc fuit circa mediū madii: & modico post ip̄e decessit: post cuius trāsītū die dñica sequētī illi eidē fuit reuēllatū sic a dño ih̄u xp̄o. Scias q̄ licet aliq̄ cardinales at̄iq̄ conent̄ illū quē deus elegit i sedē ponere: t̄m mō n̄ poterūt p̄ualere: quia rigor mee iustine p̄mittit ad hec ḡuida mala oīri sub cōtinuatōe p̄oris malitie: & fiet unū grāde malū isti eccl̄ie de tra lōginq̄: & plura dixerūt singlaria opa t̄ri successoris quē dixit sedē opp̄sūre anq̄ sederet ille: de quo dixerat ei dē q̄ legitie federet & oīa r̄formaret. Ml̄ta sūt silia i oraculis dei de q̄bus p̄trāse: q̄r̄ ē scripturas hoc declarātes cursus uolumis n̄ p̄mittit adducere: Sed t̄m n̄ p̄trāsibo phialā q̄ntā iracūdie dei de q̄. xvi. ca. apoc. Et q̄ntus āgelus ait effudit phialā suā sup̄ sedē bestie: & factū ē regnū eius tenebrosū: & māducauerit linguas suas p̄ dolorē & blasphemarūt deū ce li p̄ doloribus & uulneribus suis: & n̄ egerūt p̄niam ex opibus suis: applicando ad feces huius q̄nti: iste angelus q̄ phialā ire dei effudit sup̄ bestialem sedē amatiū tpalia & negligētū spūalia eccl̄e: licet sit totus certus p̄dicator q̄ a p̄ncipio abūdātie tpalium hac bestialitatē deo displicere clamauit: singlar t̄m in hoc sine āgelus h̄ sūt illi uiri uirtutis q̄ cessiōi & se di ab huius bestiis occupate zelo spūs sc̄i se opponētes regnū eore p̄dicabāt oibus tenebrosū: q̄ ita cito ab huius bestiis & ab eore caterua pp̄ dolorē uulneris qd̄ i eore auctoritate faciebāt denorati fuerūt q̄ nullū fructū i eis facere potuerūt. Et ut oñdatur furor grādis iracūdie hāre bestie: i istos & affectus eos totalit̄ deuorādū: dī q̄ māducauerit linguas suas. Nā lingue secūdū Ricardū sup̄ hūc locū sūt p̄dicatores sc̄i q̄ sūt lingue p̄ctorū eis date pp̄ ip̄ore cō uersionē ad deū: has cōmāducauerūt q̄n̄ simul ne

quissime cū suis sceleribus eos deuorāt. Et q̄ talia
facit ē impie blasphemare deū bñficiū q̄ has scās li
guas eis misit: idcirco dī q̄ blasphemauerūt deū ce
li p̄ dolonibus & uulneribus a scāz linguaz & rephē
sione isictus: & q̄ nō egerūt p̄niam ab opibus su
is malis. Licet at̄ lepte phiale respiciāt q̄libet suū, tē
pus: q̄ t̄ singl̄r sunt q̄nta uisio Apoc. ut oñdat̄ q̄
oīa mala eccl̄ie i sine q̄nti ueniūt sup eā adduco ti
bi oēs: breuit̄ oñdēs q̄ i iactura haz duaz bestiaz
sup eccl̄iam singl̄r dīna iracūdia eas effudit exigēt
bus oibus p̄cedētibus malis & oibus bñficiis pp̄
eoz̄ i gratitudinē i hoc malicioſo tpe dissipatis. Pri
ma phiala effusa ē i tra & factū ē uulnus pessimū &
seuū in hoies q̄ hebāt charactēre bestie & i eos q̄
adorauerūt bestia & imaginē eius. Per t̄ rā isimā in
telligūtur sc̄l̄ares iter quos q̄ seuū uulnus guerraē
& discordie sit factū p̄ has malas bestias gemitus
xp̄ianitatis p̄clamat. Secūda phiala effusa ē i mari
& factū ē sanguis tāq̄ mortui. Per mare intelligit̄
scriptura: sup cuius doctoribus iracūdia dei effusa ē
ut scripturas puerterēt & sanguinē et̄ni dei & imu
tabilis ihu xpi q̄ auctoritatē sumi p̄tōficis idelebi
le fecit: fecerūt licet hoīs mortui: q̄ ad modū hūa
ni p̄ncipatus dixerūt ip̄am de hoīm cōsensu posse
mutari & ab hoīe occidi: & idcirco seq̄t̄ q̄ oīs aīa
uiuēs i mari. i. utens sacra scriptura secūdū errorem
eoz̄ mortua ē i hac hereli horrēda. Alii facti sūt do
ctores sicut hoies mortui & sine sanguie uiue cō
stare: q̄ m̄l̄ti q̄ p̄mo dicebāt hoc eē ip̄ossibile: ui
dētes uigorē bestie facti sūt tanq̄ mortui a corde &
solēnit̄ det̄minauerūt eē uey qd̄ p̄us ip̄ossibile af
firmabāt. Multi ēt̄ q̄ ueritatē hebāt i corde tāq̄ hēn
tes sanguinē mortuū n̄ fuerūt aul̄ p̄feri: & sic mor
ta ē oīs aīa uiuēs i eoz̄ doctrina. Tertia phiala effu
sa ē sup flumia & fōtes aquaz & factus ē sāguinis
p̄ flumia & fōtes q̄ a mari exeūt itelligūtur sc̄ie utri
uicq̄ iuris q̄ secūdū fūdat̄na sacre scripture p̄cedūt:
q̄ recte facte sūt sanguis qui significat horrēda uio
lētā mortis & deceptionē mortiferā plebis: dū cō
tra omniū scōz̄ p̄cedētū doctrinā & scōz̄ p̄tōfi
cū iuta hūc pessimū sanguinē mortis itroduxerūt
eccl̄ia bibedū pp̄lis. Sed & ip̄i p̄mo execati hunc
horridū sanguinē usq̄ ad feces biberūt. Iustū autē
fuit sicut damat angelus aquaz q̄ iuriste sāguinē
biberūt: q̄ sāguinē fuderāt p̄phaz: & p̄ p̄phas in
hoc loco itelligunt̄ scōz̄ parrū statuta q̄ p̄cul fanē
modū quē debēt iuriste tenere i causis lectandis: &
aduocādis. Et q̄ p̄uerissime ul̄i sūt iuribus ponē
tes fl̄m i uey: & uey i fl̄m: ac p̄ hoc q̄li sanguina
uerunt iura. Idcirco iustū fuit q̄ ip̄i execatent̄: & p̄
ueritate q̄ ibi ē de immobili ueritate palpabili bibe
rēt hoc sāguinolētū mēdatiū mortū et̄ne. Angelus
ergo aq̄z ē ueritas scōz̄ canonū p̄ eos p̄uerſa q̄ da
mat q̄ hoc iustū ē ut iumilia patiant̄. Alius āgelus
ē charitas pximi q̄ eoz̄ spoliatiōnē idebitā uitat̄: &
luctū t̄paliū i aduocatis li adest̄ modificat̄: & q̄ hec
fuit i eis p̄uerſa a lōgo tpe q̄ p̄ horrēda auaritia: &
fl̄ificabāt & plōgabāt cas: ideo dī. Et audiuit altū
supple āgelū dicētē & cōfirmatē p̄dcām suā. Eti
am dñe deus ōps uera & iusta iudicia tua q̄ super

caput aduocatoz̄ p̄ eoz̄ horrēdū mēdatiū posuit̄ i
bestia q̄ totū lucrū ip̄oz̄ absorbit: nartēt̄ ip̄i si hoc
ē uey. Nā oēs cas ul̄ q̄li oēs ip̄e p̄ libito symōiacē
& carnal̄r diffiniebat sine aduocatoz̄ patrociniō &
lucra maligna q̄ p̄ abusū cōsueuerūt sparſim fieri p̄
uarios officarios curie ip̄e q̄si total̄r extraxerat ad
seip̄m. Quarta phiala effusa ē i sole: p̄ solē calidū &
clay itelligit̄ religioſus status q̄ ardeī debet chan
tate & fulgere ueritate. Sup istos ira dei supuēt̄ cū
ip̄os i hac aiaduertiōe iduci pmisit̄: dū cōtra opui
onē totius mūdi sic solēnit̄ hāc pessimā bestia p̄di
cauerunt. Seq̄t̄. Et datū ē illi affligere hoies estu &
igni & estuauerūt hoies estu magno: & blasphemā
uerūt nomē dei hēntis ptatē sup has plagas neq̄
egerūt p̄niam ut darēt̄ illi gl̄iam: estu liccat̄ uirētia
igni liquat̄ ēt lapides & dura metalla & pent oīs
hoīs uita. Religioſis ergo i hac iracūdia dei datū ē
estu & igne affligere hoies q̄ pp̄ feruētissimā p̄di
catiōes q̄s fecerūt cōminantes pp̄lis exliccatiōnē
oīs gr̄e i p̄nti & i et̄nū icēdiū de futuro: nisi hūc te
nerēt papā & eius seruarēt snias. Idcirco cōtra natu
rale iudiciū & lumē cōe gr̄e xp̄iane ex talibus cō
minatiōibus faciebāt cōlcias fidelū diuersis lucrif
& ipullibus estuaz. Et q̄ ut dcm ē supra seruat̄ eius
mandata i pia fuit deū blasphemare: iō dī. Et blas
phemarūt nomē dei. Et q̄ ad hāc blasphemā mo
uebat̄ p̄dicto timore decepti: ideo subditur: hntis
ptatē sup has plagas q̄li dicat̄ imo dicebat̄. Si non
esset h̄ dei potētia n̄ plene dñaret̄: & hostes suos de
leser̄ de mūdo. Et q̄ taliū pseudo religioſoz̄ p̄di
catiōe faciebāt secure mala q̄ mādabat̄: idcirco leq̄t̄
Neq̄ egerūt p̄niam ut darēt̄ illi gl̄iam. Quīta phī
ala effusa ē sup sedē bestie: & factū ē regnū eius te
nebroſū: p̄f̄ expōem q̄ de hac phiala facta ē supra
p̄t̄ dici q̄ singl̄r sedes bestie & collegiū cardinaliū
sup quos singl̄r regnauit eos plene suppeditādo:
q̄ facti sūt tenebroſi execati & excōicātes mūdū &
oēs cōtariū p̄dicātes singl̄r māducauerunt: maxie
duo utri p̄dicti cardiales p̄nt̄ dici lingue alioz̄ quas
corroserūt siml̄ cū bestia p̄ dolore q̄ aul̄ sint dice
re eos siml̄ cū eis erronee p̄cessisse. Sexta phiala ef
fa ē sup flumē magnū eufratē: p̄ eufratē q̄ it̄ preta
t̄r frugifet siue humus aut puluerulētus p̄nt̄ signi
ficari duo: primo fructus spūalis gr̄e in eccl̄ia. Sup
hūc effusa ē phiala iracūdie dei & siccate sūt aq̄ eius
tpe haz bestiaz q̄ p̄ usū clauū i mīstris p̄ eos fa
ctis: nec ab eis aliq̄ stilla gr̄e descendit̄ de fluuiō padī
si: p̄ qd̄ patuit uia demōibus q̄ regnat̄ sup origina
lē corruptionē ad sensibiliū appetitū quā fecerant
lucere ad modū solis p̄ appetitū t̄paliū gl̄ie siccat̄is
imbribus gr̄e q̄ talia uobis obscurat̄. Tunc de ore
draconis & bestie & pseudo pp̄he uidit̄ iohes exire
tres spūs imūdos i modū ranaz: destitutis. n. sic a
grā sc̄i spūs pp̄lis tria uicia singl̄r abūdanerunt. I.
dolosā astucia faciēdi mala sub sp̄e liciti & guerras
& alia & coopiedī ne appeant male scā. Secūdo be
stialis uita oīs carnalitat̄is & gule. iii. falsa sp̄es p̄nē
& imissiois i sine. Et aptopate loquēdo p̄mut̄ exit
de ore draconis. ii. de ore bestie. iii. de ore pseudo
pp̄he. Dicūtur hū imūdi spūs i mūdo ranarum.

uiuere: & tñ nullo mō tēptauerūt renūciare: uel si ē sem nullo mō ecclia acceptauit: q̄ hoc ipossibile reputauit: & hāc rōnē mltū cogētē s̄ q̄s īpiciat lumē p̄teritū ī ecclia & scitatē cū tenebris & mal. t̄ nē t̄pis cōparādo aliq̄ inficiat iuriste dicentes s̄ fia scā fuisse tā ī clemēte q̄ ē ī marcellino: q̄ ē t̄pe martini. xi. miliū uirginū: & hāc s̄issima allegatiōe multoz q̄ hoc tā nonū & ipossibile reputat cōscias de ceperūt. Ideo r̄ndemus in illis tribus: uel in q̄buscūq̄ aliis nihil s̄isse p̄cessisse. Quod enī. viii. q̄. i. s̄u p̄ illo cap. Si petrus dicit q̄ dā glōsa q̄ clemēs fuit p̄ mus post petrū aplicus seu papa: uidēs aut̄ clemēs q̄ hoc esset p̄mōsū exēplū. Si aliq̄s sibi eligeret successorē: sicut petrus elegerat eū sibi: nūciauit papatui & tūc electus ē linus: quo mortuo electus est detus: & hoc mortuo itē electus ē clemēs: hec in q̄ notula apte textui cap̄i cōtradicit. Nā ibi. lohes papa scribit germāie & galie ecclias dicēs. Quauis petrus p̄nceps ap̄oz sibi adiutores ascieuit. i. asso ciauent linū & detū n̄ tñ p̄tātē p̄tificii aut̄ normā eis tradidit: sed successōn suo demētī q̄ aplicā sedē & p̄tātē p̄tificale tradēte beato petro tenere p̄meruit: linus uero & detus m̄strabāt exteriora: p̄trū aut̄ orationi et uerbo insistebat. Videt̄ ergo lohes papa exp̄sse dicere q̄ linus & detus dicti sūt romani p̄sules: nō q̄ uere fuerint pape sicut clemēs sed q̄ etiā uiuētē brō petro erāt uicari eius ī misterio exterioroz: unde & auctoritate petri uiuētis ordinationes fecerūt. Glōsa uero predicta uidet̄ niti cōcordare dictū huius lohis pape: et hieronymi ī li. illustrium uirorum dicētis q̄ clemēs fuit romanus ep̄s quartus post petrum: quis aliq̄ dicat̄ ip̄m fuisse secūdū. Sed uidet̄ stādū solēni epl̄e lohis ad tā solēnes ecclias. Nā & glōsa illa male sentit de petro q̄si ip̄e in sua morte errās malū exēplum posteroz & ecclie piculū sibi elegent successorē p̄ cuius corrigēdo errore clemēs uoluerit resignare. Nā eadem rōnē q̄ petrus in hoc crederet̄ errāsse posset credi falso statuisse romē sedē papalē. Nō enī nisi ab eo hoc hūit ecclia: p̄trea in festo sc̄i demētis secūdū breuiariū romane ecclie legit̄ q̄ ip̄e ex p̄cepto b̄ti petri suscepit p̄tificatū ecclie gubernadum & q̄ ideo linus & detus añ eū cōscribūtur: q̄ ab ip̄o p̄cipē aplicorum ad ministeriū sacerdotale exhibendū sūt ip̄i ordinati. tem in festo sc̄i deti legit̄ q̄ detus ex p̄cepto b̄ti petri. xv. p̄sbyteros ordinauit in urbe roma. De brō etiā lino ī eius festo legit̄: h̄ ex p̄cepto b̄ti petri instituit ut mulier in ecclia uelato capite it̄ouret: ex quo patet: q̄ linus & detus fuerūt uicari b̄ti petri ip̄o uiuētē q̄ ex eius p̄cepto que uidebant̄ expediēda ordinabat: uide patet q̄ nihil ibi fuit simile. Quod q̄dā alie notule arguūt q̄ papa seip̄sū p̄t iudicialit̄ deponere q̄. xxi. di. ca. Nūc aut̄ dicit nicholaus papa: q̄ cum t̄pe dioclitiani & maximiani marcellinus papa cōpulsus a paganis thurificasset idolis: co lecto p̄ hoc uniuersorum ep̄oz cōcilio cū papa accusasset se defecisse: nullus eo p̄ausus ē p̄feti solam: sed dixerūt ei: tuo ore iudica

cām tuā nō n̄o iudicio: nā p̄ma sedes nō iudicabit a quoq̄. Nā ex hoc & s̄ilibus glōse arguunt q̄ papa nō possit se ipsum iudicare illo mō quo alios iudicat & cōdēnat: sed solū eo mō quo penitēs se ip̄m iudicat cū sua p̄ccā p̄nialit̄ punit. Et illud q̄d .ii. q̄. vii. Nos si in cōpetētē aliqd̄ eg mus n̄o aut̄ uioz missorū cūeta uolumus ordinari iudicio: ubi loq̄tur leo papa lodouico augusto. Et p̄p̄ hoc dicit glōsa q̄ papa p̄t se subicere alioz iudicio. Et ē sup̄ illud. Nemo iudicabit p̄mā sedem: dicit alia glōsa nisi se alicuius iudicio submittat. Nō ē intelligēdū q̄ possit se sic subicere alioz iudicio q̄ illi ex hoc hēant p̄tātē iudiciariā sup̄ eū: nisi cū in foro conscie se suo sacramentalit̄ subiciūt cōfessori q̄d̄ facit nō ut papa sed ut p̄ccōr. Alias aut̄ subiectio eius semp̄ ē libera & p̄potēs iudicati & talis submissio est cuiusdā hūilis cōdescensionis & pacis. Illud etiā q̄d̄ dicit̄ t̄pe. xi. miliū uirginū de papa recedēte cum eis: licet illa historia sit apocrifala: tñ ē uera magis ē p̄ nobis q̄ contra: q̄ uidet̄ mihi q̄ legeri q̄ uicari uero dereliquit q̄ eius auctoritate rexit nec unq̄ est inuentū q̄ eo uiuētē uel quocūq̄ alio sumo p̄tifice postq̄ incepit administrare & papatui cōsentire q̄ eius renūciatio fuerit acceptata et scā elc̄io sic effloris: unde nō ē dubiū q̄ dei iudicio p̄ntio & diaboloz p̄curate accidit scandalū nup̄ factū: ī quo falsificatus ē ih̄sus f̄s̄o xp̄o & uero aut̄ xp̄o eccliam destruentē

Iesus doctor humilium. cap. ix.

Ost̄ tēpestatē piissimus ih̄sus hūilibus suis serenus apparer̄: & quos in turbibibus seuiētes bestie conseruauit in sua ueritate: iā incipit mūdō facere clarescere: ut p̄ ip̄orum ueritatē & p̄batā uirtutē lucret̄ pius ih̄sus ad uentatis reducēdo semitā illos quos male bestie fermētādo seduxerūt. Et q̄ eaz̄ seductione plenaria: que nūc instat̄ erit clarificatio sexti status. Ideo h̄ hūilū exaltatio p̄ illū angelū quē ioh̄es describit. x. ca. post sextum tubiciniū designat̄. Nam de illo dicit sic ioachi. Quicūq̄ erit iste predicator uentatis fortis esse describit̄: q̄ robustus erit in fide & de celo descēdet. i. de uita cōtēplatiua ad actiuam: et amictus erit nube: q̄ iudutus erit scriptura p̄phaz: & inim hēbit in capite: q̄ sp̄m sc̄m & misticū seu sp̄ualē ītellectū scripturaz hēbit in mēte. Sicut enī arcus celestis apparer̄ iūctus nubibus celi. Sic scripturis p̄phaz misticus intellectus ad aduersarios cōuincēdos. Et subdit. Ego aut̄ angelū istū secūdū liam aut̄ enoch fore puto aut̄ heliā: uerūt̄ p̄ hoc deus melius nouit: unū dico p̄ certo: q̄ hic angelus significat̄ p̄sonalit̄ magnū aliq̄ p̄dicatorē: quīs sp̄ualit̄ ad m̄tos uiros sp̄uales tunc t̄pis futuros cōpetētē ualeat̄ itorqueri. Sane facies angeli s̄ilis ē soli q̄ in hoc sexto t̄pe op̄pter dei cōtēplationē ī modū solis splendescere et p̄duci ad noticiā eoz q̄ designātur ī petro: q̄dē latinoz: deinde grecoz & hebreoz: p̄mo q̄dē latinoz: deinde grecoz tertio hebreoz: ut fiat̄ nouissimū q̄ erāt p̄m̄: & ecō ueris: hec ioachi: licet aut̄ mysteria sexti status sūt

gularit̄ adaptemus ad fr̄aciscū & ad eius statū q̄r in eo magis relucet reformatio uite xp̄i: nō excludit̄ q̄n de hoc angelo & de m̄tus aliis possit applicari mysteriū ad beatū dñicū uirū utiq; angelice dignitatis: & ad eius statū & siles: secūdū q̄ plus & minus appropinquāt euāgelice uite q̄ in it̄itōe iesu principalius seder. Sicut ergo post xp̄m iesū & apostolos eius in hoc tenet p̄cipatū fr̄aciscus. Sic et p̄ hūc agelū in se & in ple sua singularit̄ designat̄. & maxime solēnis clarificatio nūc futura: & p̄iceps huius renouatiōis post destructionē regni p̄dicatū bestiarū & locustarū & regis earū: de quibus lohes paū supra hūc angelū fecit sermōnē i hoc angelo figurat̄. Nā fortis erit uirtutis cōstātia: descēdet de celo. i. de alto cōtēplatiōis statu ad regimē aīarum: et q̄r celesti munere mūdo dabit idigno: sed ne uideat̄ cōtēplatiōē p̄dere: dicit̄ q̄ erit amictus nube. i. extacite cōtēplatiōis caligine: q̄ secūdū dionysiu uere mysticā hēbit irim in capite. i. arcualē refulgētia ueri solis iesu: q̄r uiscerosā chantas ipsius erit ad n̄as supportat̄as miserias i mēte illius ipressa: faciēs eius erit ut sol: q̄r in singulari cōtēplatiōe xp̄i iesu & eius uite appebit splēdidus istar solis & dīne lucis inflāmat̄ & illuminat̄us i se: & illuminat̄us alios & inflāmās & hēbit ēr pedes rectos & solidos & ignitos ut colūna ignis: q̄r ardenti affectu curret uirtuose & recte ad oīum pcurādā salutē: hēbit ēr librū euāgelii xp̄i aptū i manu: q̄r i pleno ope faciet obseruari euāgelicū statū & ip̄m referabit oībus claritate. Et pedē dextrū tenebit sup mare ih̄deliū nationū q̄r p̄ ip̄m m̄tagē pcurabit cōuertēre ad xp̄m iesū: & q̄r ad hoc erit suus ip̄etus ideo d̄r ibidē dextrū pedē tenere: pōt ēr dici q̄ p̄ tāto pedē dextrū tenebit sup mar q̄r p̄mptior erit ad aduersa tolerādā q̄ ad cōsolatiōes recipiēdas: uel supra mare ppl̄oꝝ cōuertēdoꝝ ppl̄s p̄siteret: q̄ sup terrā hypocritaliū religiosorū. Et nota q̄ h̄ angelus n̄ posuit nec mān nec terrā sup se: sed sub pedibus suis: q̄a p̄ altissimā paupratē austeritatē & hūilitatē oīa mūdāna calcabit. Sic & totus status euāgelicus p̄ ip̄m renouāndus simul cū ip̄o descēdet de celo p̄ p̄fundissimam sui humiliatiōē et erit hūili pauprate agilimus & secūdus sicut nabe amictus: & de hoc statu p̄ salutē pluriū fecūdabit eccl̄iam: hēbitq; p̄ ceteris p̄cedētibz librū scriptur̄ cop̄tū. Dicit̄ aut̄ clamaturus sicut leo rugiens q̄r cōtra errores & uicia obduratōrū: & maxie cōtra malignitates bestiarū p̄oꝝ cū forti indignatiōe loq̄tur: & terribile dei iudiciū i p̄xiō uēturū cū sūma auctoritate p̄dicet ut bestie cōtremiscant. Ratio aut̄ magnitudinis huius clamoris erit ex hoc q̄r postq̄ liber erit aptus dīne uolūtatis nullum uelamen excusationis relinq̄tur: & ēr p̄p̄t̄ nimia resistētia & m̄titudinē obduratorū opprobriat̄ clamare: & p̄p̄t̄ p̄nū zelū quē ad oēs hēbit sicut leo ad catulos excitādos ad uitā & p̄p̄t̄ leoninā cōstātia & esuriē: de eorū salute ut leo rugiēs curret ad aiāz escā & p̄dā d̄r ēt q̄ cū clamasset locuta sunt septē tonitrua uoces suas. Secūdū loachi hec septē

tonitrua sūt septē spēs dei q̄ misi i oēm terrā spūales & allegoricas uoces uelut e t̄tio celo emittunt cōcordātes rugitui ageli: tā i reboādo magnalia & archana gl̄ie dei & opeꝝ eius & p̄cipue eorū q̄ tūc i mētibus cōtēplatiuis fiēt: q̄ i tonādo tr̄bilia dei iudicia. Septiformis ē gr̄a spūs sci: & septiformis itel ligētia septē etatū mūdi & septē signaculoꝝ ueteris testamēti & septē statūū eccl̄ie & iudiciū scōꝝ i his q̄ iā p̄cesserūt istar vii. tonitruoꝝ clamāt maxia dona gr̄az danda electis & horribilia iudicia ip̄is tūc fiēda: dicunt̄ at̄ hec tonitrua ad clamorē angeli loq̄ q̄r ad edificatiōē p̄clare doct̄ne ip̄ius apte se i gerēt mētibus p̄fectoꝝ. Et q̄r spūs scūs septenaria donoꝝ suoz diffusionē i cordibus audientiū dabit autēticū testimoniū q̄ uerba eius sūt uerissima. Et q̄r h̄ ē agelus sūmi dei: iuxta qd̄ d̄r actū. x. q̄ petro p̄dicāte cecidit spūs scūs sup oēs q̄ audiebant uerbū. Qualis at̄ sit fructus & quīs sit eccl̄ia i forma ta p̄ istū maxie euāgelicus status i m̄titudine tūc obseruatiū ip̄m: lohes describit Apoca. xliiii. postq̄ illas cruētas bestias p̄ sapiam spūs xp̄i detegētis nūmex noīs eius de medio exsufflauit: cū dicit̄ uidi & ecce sup mōtē syon agnū stātē: & cū eo cētū. xliiii. milia: hēntes nomē eius & nomē p̄ris eius scriptū i frōtibus suis. Sicut ei i sexti signaculi ap̄ptiōe dicunt̄ centū. xliiii. milia signati: sic & h̄ cotidē agno assignati: de his dē ei d̄r utrūq; h̄ ē eccl̄ia & status angeli p̄dicti: h̄ at̄ numeris ē spūalit̄ itelligēdus: q̄r p̄fectiōes his numeris designate: huic statū adaptatur. Sed cū hoc l̄alit̄ ē itelligēdū q̄ m̄titudō p̄fca & magna ad p̄fectionē euāgelicā cōuertē p̄ hunc numerū designata: & h̄ pōit̄ ad cōfortādū paupcū lū gregē q̄ i puo numero bestiarū p̄dictarū atroces portauit insultus. Et ad cōfūdēdā fallaciā trāgressōrū huius t̄pis q̄ ad suā excusādā malitiam dicūt q̄ euāgelica uita p̄ fr̄aciscū i regl̄a r̄nouata n̄ fuit data p̄ tāta m̄titudine: & q̄ tali m̄titudini i obseruabilis ē: un̄ eos iesus p̄ p̄dictū agelū decl̄abit mēdacef & p̄ effectū oñdet: dū m̄to ppl̄es tūc erūt legitimi filii fr̄acisci r̄gulā obseruātes: q̄ nūc sūt spurii r̄gulā accusātes & usū paupem n̄ seruātes. Significat̄ etiā ad l̄ram q̄ tūc debēt signari & cōuertē i m̄titudie magna iudei q̄ sp̄āl̄ sūt tribus isrl̄: & quoz fuit singl̄r mons syon: & credo ēt q̄ ad l̄rām i mōtē syon & i t̄ra illa quam icolatus p̄sone iesu sacrauit i uita passibilis: & refulgebit clare r̄nouatiō uite sue ēt añ aduētū & mortē anti xp̄i apti q̄n iudeoz erit cōuersio p̄ncipal̄ sed & tūc & añ erit turba magna ppl̄oꝝ rū inūerabilis: de q̄. vii. ca. ē dem. Exponēdo aut̄ p̄ hac renouatiōe p̄ma q̄ nūc instat septupla p̄rogatiua h̄ electoꝝ mōstrat̄: p̄ma ē eorū ad christū cōfortis & idiuidua societas. Nā dicunt̄ stare sup mōtē syon p̄ quē designat̄ alta & solida eminētia cōtēplatiui status. Et dicunt̄ stare sup mōtē: q̄r secūdū Richardū ceteroz cōtēplatiuoꝝ eminētia trāscendūt: dicitur aut̄ hic xp̄s agnus cum quō hi stant & cum sua inocentia et m̄titate & holocaustica immolatione crucis stant in alto contempla-

honis: Et intelliguntur ista centum xliiii. milia esse milia agnorum cum principali agno iesu qui dicitur iesunculi per renouationem crucis sue in ihm transformati. Secunda est certa et regularis commensuratio perfecti numeri suis apostolicis capitibus conformati. Nam secundum iochanem c. xliiii. m. faciunt xx. legiones committentes xxiiii. semioribus circumstantibus sedem dei & agni ita ut cuiuslibet seniori respondeat sua legio per imitationem perfectam. Et pro hoc datur intelligi quod per istos representatur status spiritus sancti qui concorditer a patre & filio spirat. Sicut et isti concorditer a veteri testamento & nouo quasi utriusque concordia & perfectio spirata procedunt. In perfectione. xii. patriarcharum: et. xii. apostolorum. tanquam xxiiii. seniorum: unde est in signum huius xv. ca. dicitur hiis cantare canticum moysi & canticum agni. quod quicquid sunt iubili contemplationis & perfectionis in utroque testamento uidentur in istos transfundi: & labor precedentium temporum eis conuertere in iubilationis solatium: ita quod ex oibus et bonis et malis uidentur deum continue iubilare: in oibus cognoscens ipsum sanctissimum sapientissimum omnipotentissimum: ac per hoc ab oibus reuerendum humiliter & laudandum eternaliter. Tertia prerogativa est fidei & amoris & contemplationis dei patris & filii humanati fraternalis inscriptio per hoc quod sequitur: habentes nomen eius & uerbum patris eius scriptum in frontibus suis: per nomen designat famosam noticiam que respectu dei nihil est nisi sit amata: per frontem apta et fortis & uirga dei confessio. Nam frons est pars faciei patula: & in ea signa timoris uel audacie cognoscuntur: per quod datur intelligi quod talis erit eorum uita quod in primo aspectu apparebit mundo quod ipsi sunt plene electores dei et imitatores uite christi iesu ac sint angeli in familia principalis agni: & singulares loci crucis eius: hec autem apprebunt in eis singulari abundantia spiritus sancti eis infusa: et non alicui humano merito attributa. Et hic notatur per quod dicitur scriptum hic nomen. Spiritus enim sanctus in ipsa inscriptione intelligitur: nam inscriptio & infusio gratie sibi appropriant. Quarta prerogativa est precellens iubilatorum canticum istorum perfectorum: quia quod septiformiter magnificat: primo quia dicit. Et audiui uocem de celo: ut ostendatur quod eorum iubilatio erit excessiue sublimis et non terrena sed celestis. Secundo quod erat irrigua & fecunda et ex magno sanctorum collegio et plurimum uirtualium affectionum cordis ipsorum procedens cum dicit tanquam uocem aquarum multarum: siue sit uox pluuie: siue maris: siue fluminis quod in eis erit abundantia lachrymarum. Pinguium deuotione dei lauantiu a contagione peccati: refrigerantiu ab omni amore mundi: amaricantiu in crucifixione christi: et secundantiu in multiplicatione omnis boni. Tercio ostenditur quod hec uox erit altissima & potentissime omnia replens et concutiens. unde dicitur. Et tanquam uocem tonitruum magni. Ipsi enim concutient omnem terram. Et ne crederetur quod ex uoce tonitruum essent imites aliis et in se non iocundi idcirco sequitur quarta prerogativa quod hec uox erit suavis et iocunda: & secundum discretiouis regulas in oibus modulata et uocem quam audiui sicut citharedorum citharizantiu in citharis suis: Cithara enim non sonat nisi si uacua: per quod datur intelligi quod in eis

erit puritas altissima et humilissima eos euacuas ab omni reputatione sui et substantia mundi: chorde uero cithare sunt uirtutes que non sonant nisi sint extense nec concorditer nisi sint proportionate et debita proportione pulsate. Opporret enim affectus uirtuales ad suos fines et ad sua obiecta fixe et attente preterire et una uirtute alteri coherere: ita quod rigor iusticie non excludat dulcoris misericordie: nec mititas et leuitas sancte correctionis zelum. Cithara etiam potest dici ipse deus cuius quilibet perfectio per affectuales considerationes contemplatis tacta & pulsata reddit cum aliis mire iocunditatis sonum. Cithara est et totum uersum uersum cuius quilibet pars debet a contemplatione tacta mire sonare dei laudem. Singularis etiam horum cithara est iesus christus cum oibus actibus sue passibilis uite: etiam confessionis prime: quia cithara facit sonare cocauitas sue acerbissime passionis qua fuit caatus et fessus in manibus pedibus & latere & sanguine uacuus & uitatus ubi chorde omnium membrorum suorum & neruorum: & iumentorum fuerunt extense foris: interne organice tamen & musicice secundum quod exigebat diuine iusticie austeritas & uirtutum iesu streauitas: & super nostram miseriam curandam effusa sue pietatis charitas: ubi & sonus doloris uigoris & amoris in eius uoce in cruce clamante septemplex sonuit secundum septem uerba que dixit: que tibi supra exposui li. iiii. c. xxxiii. in quibus omnibus sancti sexti status tanquam in cithara salutis humane totam perfectionem bonitatis diuine & uirtutum suarum mentalium & omnium dei operum sonare facient tanquam in ordinatissima armonia nunc lactetes cum paruulo: nunc dolentes cum crucifixo: nunc peregrinantes cum glorioso qui est super omnia benedictus deus. Huius cithare forma sexto statui data primo apparuit in hoc sacro monte cum in stigmatibus passionis fundator sexti status frater sciscus: a christo factus est citharedus. Et quia non indocte nec rusticane isti iesunculi seu agni citharizantes in agno iesu percitent chordas predictae cithare: sed cum arte perfecta a spiritu sancto infusa: ideo dicitur. Sicut citharedorum: quod citharedus non dicitur nisi per artem & frequentem usum magisterialiter forme sonum. Quinto ista uox est exufflatiua ueteris fermenti omnium preteritorum defectuum & noui status formam iubilum: pro quo sequitur. Et cantabant quasi canticum nouum. Nouum quidem propter nouitatem uictorie eis datam & propter nouam citharam incorporationis iesu in ipsos & nouam artem spiritus sancti in ipsos diffusam. Ex quibus omnibus sunt eis cantica inouata: ergo hec uox in deum erit tota relata & in honorem ciuitatis superne: pro quo dicitur ante sedem dei & agni & ante quatuor aialia et seniores. Septimo hec uox erit singularis gratie aliis non concitata: pro quo dicitur. Et nemo poterat dicere canticum nisi illa centum xliiii. milia quia inferior plebs quantumcumque ad eos de nota: & ab eis recta & in ipsis hec dona participas per se & in se ad tante perfectionis iubilum non ascendet. Quinta autem prerogativa istorum est puritas perfecta & immaculata per qua subdit: qui empti sunt &

terra: q̄si dicat xpi passiōe & sanguie eius: i quo cō
 tiue citharizat redēpti sūt & purgati a xpo ihu ēpti
 one amorosa segregati ab oī uita trena: q̄. Prograti
 na magis explicat: cū dī. Hi sūt q̄ cū mulieribus nō
 sunt coiūnati: uirgines. n. sūt. Et licet intelligat q̄
 i illo statu renouabit scā uirgitas tam mente q̄ car
 ne: qua oīs muliebris coiūgnatio aufugiet longe:
 tñ noīe mulierū pōt itelligi oīs utilitas creature: cū
 qua nō coiūgnabunt iordnato amore: sed cū scō
 ioāne mūdissimo uirgine: & post oēs apostolos in
 huius signū ultimo reseruato gustabūt optimū ui
 nū miraculose opatiōis ihu: qui oēm aquā distra
 ctionis p̄fite i nuptiali amore cōuertet i celicū ui
 nū. Et sicu t circa finē uite ihu pueri hebreorū ip̄m
 miraculose glorificauerūt: sic circa finē tēporū im
 maculatissim pueri & uirgines de stirpe isrl ad sum
 mam ihu uirginis imitationē & familiaritatē credū
 t uocādi: ut hi sint agni nouelli mūdissime ouis
 uirgis marie m̄is agni: q̄ in tra incolatus sui & di
 lectissimū ihu hos imaculatos uirgines in sue imacu
 late uirginitatis filios adoptabit. Nihilominus no
 mie uirginū intelligit oīs perfecta purgatio ab oī
 p̄fite labe & xp̄ientia carnis. Sicut fuit i b̄ndicta
 magdalena: & i ap̄loꝝ p̄cipe petro: qui neq̄q̄ ab
 agni cātico excludūt. Septima progratiua est idiui
 sibilis ad xpm seq̄lla in sua uita p̄fecta: p̄ qua dī. Et
 sequūt agnum quocūq̄ ierit. Quātū. n. unūsq̄sq̄
 mirat̄ deū & p̄cipat: in tantū sequit̄ eum. Quo
 ergo i pluribus & altioribus p̄fectioibus p̄cipat:
 uitam eius: ip̄m magis sequunt̄. Et q̄a ille status
 sc̄dm̄ principales superogatiuas p̄fectiones cōsi
 liorū xpi ip̄m ihm pro ut est hominibus huius ui
 te possibile imitant̄: ideo dicunt̄ eū sequi quocūq̄
 ierit: & etiā quia ip̄m semp̄ habent ducem sui itine
 ris: & ip̄m semper speculat̄ ante oculos mētis sue:
 & in ip̄m totum suum esse dirigūt & trāsf̄ormant:
 nihilominus oīs creatura in infinitū deficit a p̄fe
 ctione dei hominis ihu xpi. Septima progratiua ē
 uniuersalis p̄matus dedicatiōis san̄ctē: & fūdationis
 noue ecclesie: que i principalibus coniuētis p̄redcō
 angelo ē fundata. Pro qua dicit: hi ēpti sunt ex om
 bus: siue ex hoibus sc̄dm̄ litterā ueriorē. Ri. tamen
 disunctiue ponit utrāq̄. Et ē sensus q̄ a carnali ui
 ta hominū: & a generali corruptiōe hūani generis
 sunt p̄ xpi gratiā & eius p̄ciosissimū sāguinē singu
 larit̄ legregati & empti: ut sint p̄mitie deo & agno
 toti tritati & ip̄i ihu xpo charissimi & placibilissimi
 q̄ sicut fructus p̄mi t̄pis sapidissimi comedūt. Di
 cunt̄ aut̄ p̄mitie deo & agno singularit̄: q̄a totalit̄
 sunt trāsf̄ormati i cōtēplatione gl̄ie dei: & i holo
 caustū crucifixiōis agni: & sūt prima fūdāmēta t̄ti
 status mūdi. Nota aut̄ q̄ sepe ip̄etit eos ēptos: q̄a
 singlaris pp̄rietas status p̄fectiōis dande ē omnē
 spē uanā pp̄rii meriti uacuare: & p̄ hūilitatē profū
 dissimā totū mere gr̄e & ēptiōi sanguis ihu xpi at
 tribuere: ac p̄ hoc totū suū eē charitate holocaustifi
 ca in xpi mortē trāsf̄erre: q̄d ē p̄fecte nō sibi sed
 xpo uiuere. Ex quo sequit̄ p̄fecta purgatio oīs ma

li: & idcirco quintā p̄rogatiuam supra positam de
 ip̄oꝝ puritate exaggerat dicens: q̄ in ore ip̄oꝝ non
 est iuentū mendaciū: q̄a i xpo qui ueritas ē: sūt cor
 de: ore: & ope trāsportati. Alias ēt quia religiosi hu
 ius t̄pis sūt duplices & dolosi hypocritales cruces
 mūdo p̄tedentes: oñdit eos ab hoc uitio alienos
 dicens in ore eorū non iueniri mendaciū: q̄a ueridi
 ces simplices sinceri q̄d uerū est dicūt: semp̄ in ore
 portātes ihm. Et q̄a regl̄ares obseruatiōe sūt ut plu
 rimū maculate: ut oñdat eos p̄fecte & itegre euan
 gelicā p̄fectionē seruare dicit. Sine macula. n. sunt
 ante thronū dei. Quidā dicunt q̄ añ thronum nō
 est de textu: q̄uis p̄ modū ep̄istole legat̄ i ecclesia.
 Ri. t̄m̄ hēt & glo. expōit añ thronum dei. i. añ dñi
 iudicē: quia i oculis eius & nō hoīum iustificari cu
 rabūt: & sine macula apparere contra hypocntas q̄
 eos ip̄pugnat̄ q̄ sc̄dm̄ s̄ntiā ioānis oīa opa sua faciūt
 ut ab hoibus uideant̄. Vides ergo quō nunc uide
 tur i huius t̄pis calamitate sepulti debent celeriter
 a iesu decore humiliū exaltari.

Iesus resuscitatus

Cap.x.

Riumpator mortis ihs cuius pp̄rium ē
 sup̄ occasū ascēdere: & i se & in mēbris su
 is de mortis triūphare cōsistit: sicut in p̄
 prio corpe duabus noctibus iacuit i sepulchro: n̄na
 in̄posita die sabbati: in qua a dolonibus sexte ferie
 requieuit: licet requies festiua resurrectiōis glorio
 sa diei dñice seruaretur. Sic in corpore suo mistico
 quasi duabus noctibus uidet̄ subiacere mortis im
 perio: dū sub mistico antichristo quasi sub prima
 nocte: & postmodū sub aperto quasi sub secunda
 nocte que i luce resurrectionis plenarie christi sp̄i
 tus terminat̄ radios sue lumiose fidei uidet̄ p̄mit
 tere quo ad populorū multitudinē obūbrari: inter
 posita t̄m̄ die in̄t̄ media aliq̄ta. i. pace i qua mulier ec
 clesia possit sibi de p̄seruatiuis aromatis preuide
 re ad ungedū corpus misticū dñi ihu: ne in horren
 da morte caligie & teneboso turbine antixpi ma
 gni totali corruptiōe feteat & putrescat. He sūt due
 noctes horrēde: antixps misticus & aptus: i quore
 medio euāgelicis uiris relinq̄t sabbatissimus: i quo
 xpi ihu clarificata paup̄tas illius possit sup̄are in sul
 tus: i copia rex plurimos dī occisurus. In qua q̄dē
 primaria clarificatiōe ent utiq̄ dies solēnis & q̄dā
 resurrectio xpi uite q̄ i alio mystero suas hūit duas
 noctes p̄cedētes horēdas. Sed plenaria i s̄urrectio
 xpi ihu i toto mūdo cōuerso post mortem antixpi
 magni seruat̄: mysteria t̄m̄ illius resurrectiōis sc̄dm̄
 aliqd̄ applicant̄ prime: sicut & mysteria antixpi ma
 gni mistico adaptāt: q̄ est eius p̄cursor. O gens ce
 ca xp̄ianorū. Nota q̄ horrēda percussio fuit i bestia
 supra descripta: nā nūq̄ accidit i ecclesia s̄i se. Nunq̄
 .n. fuit aliq̄ heresis uel p̄secutio pagana q̄ sic oēs si
 deles absorbuerit: q̄n ualētes milites hūerit sacra ec
 clesia: q̄ p̄sistētes i plio cōtra i s̄urgētes malitias pu
 gnauerint. Sed i hac tantus fuit cunctorū timor: ut
 hostes bestie uiderēt̄ tāta strage cōfusi: q̄ q̄si uide
 bāt dicere mōtibz & petris: cadite sup̄ nos: & ab

scōdite nos ab ira sedentis in throno: q̄ cū sit crūē
 ta bestia: se agnū dei mētī. Et ad hram uel oēs fue
 rūt sibi cōglomerati i alio malo: uel fuerūt timore
 cōcussi ut nō apperēt i bello nec dicerēt qd̄ sc̄irēt
 uel fuerūt errore decepti: sibi obediētes ut xp̄o: uel
 fuere strage cōfracti: ut fugisse uiderētur de mūdo
 & nūq̄ uiuētibus apparerēt: magna ergo mors cor
 poris mistici fuit ista q̄ ip̄m i tante cauerne abyssō
 tanto tēpore sepultrū indulit: & obstinata corda uel
 saltē mortua grandis auctoritatis pondere pressit: &
 falsōze sigilloze sculptura firmavit: sed & malitioso
 rū custodū armatura nō defuit. Ab hac morte resur
 gens iesus i spū suo tāq̄ p̄ncipali malitia magnū cā
 tari all'a. Sed dñica i albis sequēte pōt introitū illius
 cui nomē est mors & infernus sequebat̄ eū: dupli
 cabit̄ all'a: totū corpus populi i orbe dispsi cū prin
 cipalibus militibus: qui sūt quasi aīa mistici iesu in
 fide & deuotione iūgētur: tūc q̄ ip̄e iesus eterni pa
 tris filius uiuet in cordibus oīm nationum: & quasi
 alter ioseph fratribus suis secūdū carnē iudeis con
 uertis nō solū i omni terra egypti: sed in oī dñatiōe
 regni eterni p̄ totū mundū nūtiabit̄ dñari. Et q̄ ad
 has resurrectiones currit totus ip̄etus libri apoc. ad
 circo testatur se ioānes fuisse i spū uisionis horz oī
 um spūalis i dominica die i qua ad hram xp̄us resur
 rexit ab inferis: & oēs has uisiones i illa eadē die io
 ānes uidit: in qua magna applicatio sue itelligētie
 & subleuatio cōtēplationis altissime & cōfortatio
 sue memorie designat̄. Figurāt etiā q̄ sicut tancie
 sus a mortuis resurgēs de sepulchro exiuit: sic spūa
 lis uita sua totius scripturē spūalis itelligentia erat
 de sepulchro poris malitie & mortis uolēte p̄cessu
 ra: & ad publicū libere exitura: & ad maximā famili
 aritatē iesu & cōiunctionis uinculū p̄mouēda: per
 suoz uulney tactū cōpassiuū & transformatiuū: un
 de eadē die apparēs discipulis uitalē suū statū eis in
 misit: & ut intelligerēt scripturas sensus aperuit: &
 uulney cicatrices ondit: se palpari familiariter uolu
 it & cū ip̄is comedit. Hec in hac sacra dñica die quā
 expectamus iocunde feliciter cōplebātur: uoluit au
 tē deus eadē die oīa uideri ad ondendū: q̄ quīs sint
 septē uisiones distincte: pōssūt n̄ in una uisionē re
 duci: & spiritualiter oīa oibus adaptari p̄prio suo re
 spectu ad tēpus sibi cōtrādens: p̄ hoc nō mutato in
 aliquo: sed magis ex aliōze adductiōe p̄fecta: unde
 & p̄me uisionis radix pōt ad uisiōes alias adaptari:
 & illā nūc adapto ad gloriā statū futuri: unde i hac
 radice ponit p̄mo septē candelabra. vii. ecclesias de
 signātia. Nā ecclesie instar candelabroz sunt sursum
 in diuina erecte: & ad dei lumē suscipiēdū & diffun
 dēdū aptare: p̄ dei sapiētā & charitatē sūt auree: &
 q̄ ad modū aur̄ p̄ ignē pbātur: & malleis extēdūt
 & sic sursum in celestia: quali in formā candelabri con
 tinētis ardorē & lucē sapiētie p̄ducunt. Dicūtur au
 tem. vii. q̄ uniuersalis ecclesia. vii. statibus distingūt
 ut plures est dictū: & uita & uegetationē accepit a
 spū septiformi. Postmodū ponit uisio filii hoīs: in
 qua xp̄us sub. xii. p̄prietatibus apparet: q̄ in plena

resurrectione spūs sui i scis pastoribus refulgebūt.
 Prima est assidua ecclesiaz uisitatio & inhabitatio: p̄p
 qd̄ apparuit i medio candelabroz: iuxta qd̄ sacer
 dos legalis: leuit. vi. lucernas candelabri i scūario de
 beat sēp sollicita cura nutrire. Dicitur etiā i medio
 ihs: q̄ oibus factis exhibit se intime: ut cētū toti
 sphere. Secūda ē ad subditos condescēntia hūilitas
 & hūanitas: p̄p qd̄ dicit sēsem filio hoīs q̄ tūc sin
 gulariter ad aīaz salutē & fomētū uiscerosa xp̄i pie
 tas assimilabit sibi platoze affectū. Dicitur etiā p̄ hoc
 statu uidisse similit̄ filio hoīs: q̄ sue uite erūt quātū
 possibile ē siliari. Tertio itegre castitatis & honesta
 tis factitas noie. s. p̄oderis q̄ erat uestis sacerdotalis
 & linea p̄ticens usq̄ ad pedes: ideoq̄ p̄oderis id
 est pedalis est dicta: uel secūdū altos erat tunica hia
 cintina usq̄ ad pedes in cuius sinbris erant itinabu
 la aurea: & de hac uidet̄ loq̄ liber sapiētie. xviii. hec
 .n. uestis hēbat rōale & sup̄ humerale cōiūcta noie
 huius in qua significatur hūitus celestis castitatis &
 sc̄itatis p̄ntifices cōdecēs: p̄ cuius ardua plenitudie
 subditur: & p̄cinctū ad mamillas zona aurea. Subci
 gi enī circa renes designat restrictionē cōcupiscētia
 rū & opeze carnis: p̄cingi uero ad mamillas: desiḡt
 ip̄unitatis oīs restrictionē & affectus cordis. Inelle
 ctus enī & uolūtas sunt quasi due mamille mentis
 p̄pinātis sapie lac & amoris. Itē cigi zona pellicea
 est timore mortis & pene honestatē & castitatē ser
 uare: cingi uero zona aurea est eā seruare ex mero &
 solido charitatis ardore p̄ amore silitudis iesu xp̄i
 & sue mūdissime matris. Quarta ē reuerēda & p̄cla
 ra sapiētie & cōsiliū & oīs diffinitiois maturitas p̄ se
 nilē & gl̄iosa canicie capitis designata: unde subdit
 caput eius & capilli erāt candidi tanq̄ lana alba: &
 tāq̄ nix p̄ caput uertex mētis & sapiētie: p̄ capillos
 autē multitudo & ornatus subtilissimoz & spūalis
 simoz cogitatuū & affectuū: seu plenitudo dono
 rū spūs sc̄i mētē adornatiū designat̄. Sicut aut̄ in la
 est calor fomētatiuz & mollicies corpi se applicās
 & cādor cōtēplator & suauior q̄ in niue. Sic in niue
 est frigiditatis & cōgelationis algor & rigor & can
 dor n̄ro uisui itolerabilior: & humor sordiu purga
 tiuus & terre ipinguatius: p̄ q̄ designatur cōditio
 nes sapiētie xp̄i q̄ erit eis partim cōdescēntia & con
 tēpata & fomētatiua & sua pietate calefactiua & in
 eis refrigerans omnem inordinatū amorē & hūme
 ctas & ipinguas totā agriculturā uirtutū: & carnali
 um affectus faciēs obrigescere in aliis rigide pūgēs
 eos. Splēdorq̄ eorum i sua plenitudie nō erit capa
 bilis ab ifimis. Designat̄ etiā q̄ sic eos fouebit sa
 pientia iesu: q̄ tamē acie aspūs sui p̄ extaticū exces
 sū faciet caligare: sicut nix oculos corpales. Quinta
 ē cōtēplationis speculariue p̄actice i feruore & splē
 dore p̄spicacitas nā iesus oēs actus & intētiōes &
 nutus ecclesiaz circūspiciēs eos sibi in hoc secūdū
 q̄ erit expediēs siliabit: n̄ de subdit. Et oculi eius ue
 lut flāma ignis: q̄ sp̄aliter respectu diuinoz hēbūt
 quasi iugē & flāmen aspectū. Sexta est uite actiue p̄
 secta opolitas. Et pedes eius siles aurichalco sicut

in camino ardenti. Aurichalcum est es nitidissimum
 valde simile auro: & cum est in camino ardenti est ignitissi-
 mus: ac scintillas & liquorem: christi autem corporales actus
 & processus sunt charitate dei & nostri ignitissimi & ex-
 plariter scintillantes: & etiam dum hic uiuere in camino ten-
 tationis probati: & auro sue eterne charitatis limissimi. In
 hac forma in illis ihs operatur uirtute: ut feruore seculi
 operentur. Septima est sue doctrine celebris resonantia &
 irrigatio secunda: & uox illius tanquam uox aquarum mul-
 tarum. Octaua est prout presidentia & continentia non
 solum ecclesiarum sed et regum: unde subditur. Et habebat in
 dextera sua septem stellas. Nam. vii. stelle sunt angelus
 & episcopi ecclesiarum. Tunc autem singulariter se sentiet in christi
 dextera ab ipso protecti: & sola amatores celestia: nam
 multi ex eis habitant in sinistra. Episcopi autem sic debent super
 ecclesiam lucere & presidere: sicut lux lucerne & sculari
 quia stella super candelabrum stabat: sicut et motus
 stellarum & influentia regit: secundum: & illuminat fratres: sic
 scilicet prelati ecclesiam. Nona est iudicane correctio
 omnis iustitia: unde subditur. Et de ore eius gladius ex-
 utraque parte acutus exibit. id est iustitia penetrans cuncta ui-
 tia: & undique absque personarum acceptioe abscondens: He-
 bre. iiii. Verbum est sermo dei & efficax: & penetrabilis
 in omni gladio accipit. Ihs. n. non solum percutit extraneos:
 sed & suos: nob. ix. Innocentem & impium ipse consumet.
 Sed innocente promouet puniendo: & intellige ino-
 centem respectiue: alias autem nullus est innocens quoniam sit di-
 gnus omni pena: uel innocens dicitur quis per respectum ad dei
 predestinationem: per quam eternitate non appetit uitia ele-
 ctorum: ut est dictum supra. Per gladium et intelligit dei uer-
 bum penetrans intima cordium: & sciendos ab amore ui-
 tiorum: Eph. vi. gladium spiritus sancti quod est uerbum dei.
 Decima est claritatis sue & ueritatis incomprehensibilis
 gloria: & facies eius sicut sol lucet in uirtute sua. Sol in
 tota sua uirtute lucet in meridie: & quidem corporalis
 facies ihesu incomprehensibiliter magis lucet: & per hoc designa-
 tur ineffabilis claritas & uirtus sue diuinitatis: & est sue
 mentis: quod scilicet sexti status singulariter resurgit: unde ipsi
 erunt singulares contemplatores glorie summi dei & hominis as-
 sumpti: cuius signum post sex dies transfiguratus est ihesus
 in monte: ostendens faciem solis. Vnde dicitur ex predictis
 sublimitatibus impressa in subditos tremefactiua humi-
 litas: & cum uidisset eum cecidi ad pedes eius tanquam mor-
 tuus: per quod datur intelligi quod tanta uisio diuine maiestatis
 immittere primis perfectionibus & platis: quod ipsi sub deo
 & christo homine: cadent in suum nihilum scilicet morte anni-
 hilati in seipso: & de hoc modo moriendi satis dictum est su-
 pra. Hoc significauit casus loannis tanquam mortui ante
 pedes appetentis. Significat etiam quod per maria refulgentia
 christi in eis plebs subditorum sub eis annihilata cadet quasi
 mortua: de tota perfectione illius status & temporis nihil
 attribuens sibi sed soli ihesu: & illis principibus suis.
 Duodecima est humiliatorum confortatiua & subleuati-
 ua familiaritas: quod ostendit in duobus: id est tactu familiari
 & confortatiuo: in uerbo suauiter & explicatiuo. Pro primo
 dicitur: quod posuit dextram suam super me. Pro secundo
 dicitur. Noli timere. Deum explicat sibi illas suas perfectiones
 ex quibus fide & noticia amplius potest confortari itres bi-

narios explicat perfectionum suarum: primus est. Ego sum
 primus & nouissimus. id est omnium principium & finis: uel pri-
 mus dignitate deitatis: nouissimus humanitate & ui-
 litate mortis. Secundus est. Et sum uiuus & fui mortuus. id est
 per ueritatem & per uestra salute: & ne credatur hec uita si-
 cut prima posse deficere: subditur: & ecce sum uiuus in
 secula seculorum: quasi dicat: bonum est te humiliari etiam morti
 pro me: quod sum omnium causa & finis: & quod pro te nouissimus
 fui & mortuus: & sicut ego per hac uiam ueni ad glo-
 riam immortalitatis: & meipsum resuscitavi a morte: ita & tu
 me te resuscitate uenies. Tertius bariatius est. Et habeo
 clauem mortis & inferni. id est habeo prout educendi quos-
 cumque ad sepulturam mortis: tanquam pene quod culpe: & est a pro-
 fundo infernali gehene debite peccatorum: cuius culpa
 nullo. Et potest per hoc prout condonandi & absoluendi
 secundum suam uoluntatem intelligi. Hec autem miris modis reso-
 nabit noticia imixta & scitamentis inferius in felici re-
 surrectione status futuri. O quam mira & uaria in predictis
 omnibus intelliguntur: ad quam cursus adaptare non sinit. Sicut
 autem in christo resurgenti a mortuis magnus fuit alia can-
 titas a iocundissima in se & discipulis eius: sic a in se
 ecclesia & ueris perfectis cantabit iocundissimum alia: sicut
 satis explicat. xx. Ca. huius libri. ubi dicit loannes se
 audisse uocem tube magne sicut uocem aquarum multarum:
 & sicut uocem tonitruorum magnorum dicentium alia. Secundo
 dum loachis iherosolimita hac laudem aliquo magno scilicet
 quasi magna tuba dei statim resonabit laus in ore multorum
 quod erit quasi uox aquarum multarum. Ad extremum autem maior ef-
 fecta quasi tonitruorum magnorum percussio usque ad fines
 terre. Item per hac trinitatem uocis designatur triplex propter
 etas & perfectio huius laudis. Erit. n. admodum efficax
 sicut uox magne tube: & multiformibus deuotioni-
 bus & conuictionibus arefacta humiditas quasi
 uox aquarum multarum extatice stupefaciens ex magni-
 tudine dei & laudis eius cor & cerebrum concuties & ab-
 sorbens quasi uox tonitruorum magnorum. Mortuum autem hu-
 ius laudis est duplex. Primum magnifica misericordia
 dei omnia superatis & ubique regnatis: & per nouum effectum
 suam omnipotentiam ostendit: dum totum orbem aufert improbis
 & subicit sanctis. Pro hoc dicit: quoniam regnauit deus
 non omnipotens. Secundum est condescensiuam miseratione dei
 electorum ecclesiarum sibi specialiter unieris: ac per hoc dei om-
 nipotentia & honor uidetur non utilitari dari: dum tante
 maiestati minimum omni charitate unimur. Et propter hoc
 spiritus huius nuptiarum dicitur agnus quia omnipotentia ihesu cum ma-
 xima mansuetudine sue humiliter ecclesie condescendet & uni-
 etur. Et quia est summa iocunditas: ideo per hoc subditur. Gau-
 deamus in cordis iubilo: & exultemus. id est extra sal-
 temus per gaudium: & demus gloriam eius. quod regnauit
 deo omnipotenti in eius laudem omnia referendo: quia uenerunt
 nuptie agni noue. id est solennes: & altiores omnibus
 aliis datis mundo. Et uox eius. id est spiritualis ecclesia: sex-
 ti temporis iuncta ut uxor ad spiritum dei concipiendum &
 propagandum in filios preparauit se per nuptialia orna-
 menta similitudinis sue perfectissimae uite. Sed quia hec
 preparatio tota est dei & non nostra: ideo dicitur quod
 datum est illi per gratiam iesu sponsi ut operaret
 se byssino splendenti & candido. Quia uero

in corporalibus ornamentis exornata splendebat: ne crederet q̄ hec mūdissima sponsa paupcula & hūilī ma eius uellet imitan pōpā ondit q̄ nullo modo: cū subdit. Byssinū enī sunt iustificaciones scōr: q̄ uirtutibus & exēplis xp̄i iesu & scōr apstolorū eius quibus iustificati sūt & iustitie trāfruderunt exēpla. Hec spōsa ornata pcedet: nō tēporali pōpa. Quod autē gloriosū sit talibus nuptiis interesse nobis cō firmat nō solū uerbo: sed etiā auctērico & incredibili scripto: cū subdit. Et dixit mihi. s. angelus q̄ p̄mā uocē laudis formauerat. Scribe beati q̄ ad cena nuptiarū agni uocati sūt. Ne enī crederet cōtēptibilis hec solēntia: q̄ fugata mūdi pōpa i iesu pauprate fūdāt: idcirco i ipsa & i uocatiōe ad eā eternā bēitudinē p̄dicat cōtineri. Dicit autē cena nō p̄adiū: q̄ hoc cōiuiū in fine status secundi erit generalis: ut sit tertia cena xp̄i iesu. Prima i fine ueteris legis: seu p̄mi status. Secūda in fine secūdi & hec est de qua hic magis pp̄rie dicitur. Tertia in fine seculi in gloria paradisi. Quia uero difficillimū est credere: q̄ tales nuptie tāta inūdante malitia post modicū sunt ipsa destructa fide: imo carnalibus fabulosū appetit: idcirco cōfirmat hoc loānes nō solū scripto: sed & uerbo dei impossibili falsificari: cū subdit. Et dixit mihi: hec uerba dei uera sunt. Et q̄ maxima erit reuerentia discipulorū ad magistros: & omniū ad pastores suos. Idcirco onditur q̄ ioānes cadēs uoluit angelū adorare. Sed q̄ ecōuerio in statu euāgelice hūilitatis sc̄i prelati non pmittent se more sup̄bore huius tēporis seruiliter a suis subditis adorari: idcirco angelus dicitur p̄hibuisse ioāne: dicens conuersus tuus sum & fratru tuorū hēntiū testimoniū iesu: q̄ corde & opere se sentiet cōseruos oīm fidelū obic quo mācipatus iuxta qd̄ iesus exēplo & uerbo docuit luccexxi. Qui maior est i uobis fiat iunior. Et ego i medio uestrū sū sicut q̄ mīstrat. Hinc ē q̄ petrus p̄nceps ap̄lorū n̄ pmisit se a cornelio adorari: sed eleuauit eū dicēs. Et ipse ego sū sicut & tu. Nota etiā secūdu loachi q̄ sicut h̄ a sanctis euāgelicis sex ti status dictū ē quater allā: sic destructa babilōe: re diēs ad terrā sanctā cārat quater cāticū dñi qd̄ i terra aliena nō licuit imo put i ps̄ dicitur: organa i salitibus suspēderūt. Dicitur enī i libro esdre: q̄. Primo cātauerūt cū posuerūt altare: & tēplū fūdāmēta iecerūt. Secūdo cū tēplū ē cōsumatū. Tertio cū fecerūt festiuitatē tabernaculorū. Quarto q̄n h̄ in noue ciuitatis ē consumata structura: que quattuor pōt noue babilōis extermiū spūaliter cōplebūtur. Dicitur autē carnalis eccl̄ia noua babilō: q̄ eccl̄ia uocatur merenix magna: rum quia ordo uirtutum est in ipsa per deordinationem uitiorum enormiter confusus: & uerus cultus & amor sponsi iesu turpiter adulteratus: tū q̄ imalo nō solū intēsiue sed etiā extēsiue ē magis: ita q̄ boni i ea sicut pauca grana tritici imēso cum fo palearū: tū q̄ sicut filii israel fuerūt in babilone captiuati & uehemēter opp̄ssi: sic spiritus iustorū huius tēporis supra modū angustatur & opp̄rimitur a p̄ncipatu & p̄dominio ba

bylonis: & uelit uolit in multis meretricis actibus eis seruire cōpellitur. Nō mireris ergo si de casu tanti sceleris canatur a sc̄is huius uite solēntissimū allā. Quia etiā. xix. c. apoc. xxiiii. seniores & .iiii. aīalia ceciderūt & adorauerūt deū sedētē sup̄ thronū dñtes de ruina babilonis: & respondentes sc̄is huius uite amē allā. Nā p̄ hos celestes ordies designat. O q̄n apoc. oīa possūt adduci ad gaudiū huius resurrectiōnis letificē. & ruinā pessime meretricis: uide i apoc. xiiii. introducīt āgelus h̄ns euāgelis efnū cuius cōditioēs q̄ utiq̄ sūt huius status n̄ uacat exponēt: clāmans magna uoce: cecidit cecidit babilon illa magna q̄ a uino fornicationū sue potauit oēs gentes. Et q̄ illud intelligere quō impletur i carnali eccl̄ia ē occultū nisi dono dei maifestēt: idcirco descripta illa muliere meretrice sup̄ bestia coccinea dicitur q̄ hēbant nomē in fronte scriptū mysteriū babilon magna mater fornicationū & abominatiouū terre. Stupēdā autē cecitate huius tēporis hic exp̄mit spiritus sc̄s cū dicit mysteriū. i. occultū: & tū ē in fronte scriptū: q̄ sine oī uerecūdia i ocl̄is oīm suū tenet prostibulū. Hec autē ueritas singularit̄ p̄dicabitur et sc̄is sexti status: quō. s. honorabiliter culpabiliter p̄antia xp̄m misticū: & cadet penalter p̄ apertū.

Iesus dolore fulgidus. Cap. xi

Vx uera iesus i oculis electorū i tenebroso aere babilonis a uera intelligētia obscurat̄is resplēdens: ut ex supradictis satis patet in illoz lūinoso cetu: quos sup̄ alios faciet p̄sidere sic potētē isfuet gratie sue lucē q̄ celeriter cōuersis p̄ncipalibus uelit nolit p̄ns iporū p̄teruia: ap̄tatis infructuosus palmitibus totus clarus & splēdidus resplēbit. Vnde supra exposuimus i ipis ihm solarē facie p̄mōstrare: pp̄ qd̄ sicut xp̄s iesus educēs discipulos a iudea i galileā sup̄ mōrē: claritate eis sue resurrectiōis & uniuersal̄ potestatis ondit: mittens eos predicare i oēs gētes synagoge ruinā & eccl̄ie nouā spōsā. Sic & benedictus iesus faciet electis suis i splēdore lucis sue: releuās mysteria noui status uide. xviii. apoc. post bellū antixpi tā misticū q̄ ap̄t: dicitur post hec uidi aliū āgelū descēdentē de celo hēntē potestātē magnā: & terra illuminata ē a gloria eius: p̄ hūc intelligitur ordo doctōrū p̄dicatiū casū s̄iā scm̄: q̄ utiq̄ ē alius ab illis q̄ casū p̄dicauerūt futurum. Et forte iste angelus erit idē sūmus pontifex de quo supra ē dictū uel alius eius p̄fectiōis successor: unde & iste dicitur de celo descēdere: pōt̄ intelligi de statu altissimo in quo deus immobiliter & fixe ac si in celo eos locauit cōtinue descēdāt in sua recedētes uilissima p̄ hūilitatis p̄fundū: & oī gradu grē maxime tāto se reputātes indignos: q̄to plus sic descēdit: tanto eleuātur & cōfirmat̄ sublimius: unde & de isto dicitur hēntē potestātē magnā. s. secūdu loachi in loquēdo uerbū dei. Sicut de dño dicitur q̄ loquebat̄ sicut potestātē hēns: & nō sicut scribe & phisei. Dicitur autē terra esse illuminata a gl̄ia eius q̄ nō obscuro enigmatē sed sicut i claritate solis ānūtiabit oībus uirtutē & exclamauit i fortitudine

dicēs. Cecidit cecidit babilō magna & facta ē habi-
 ratio demonior: & custodia oīs spūs imūdi & cu-
 stodia oīs uolucris imūde & odibilis. In fortitudie
 clamat: q̄a feruēt cōstāt & efficacit attonicās & tre-
 mēfaciēs auditores. Hec autē ingeminatio ē signū
 iocūde & foitis affirmatiōis ruine & eius uehemē-
 tis ire cōtra meretricis culpā: seu duplicis casus eius
 scdm duplicē antixpm: quia nō solū mala facit: sed
 alios ad malefaciēdū cogit. Dī autē hitatio demōi-
 orū: q̄a p spūm diabolicū possessa & hītata: nō hēt
 diligētē custodiā: nisi de delcātionibus carnis sue
 q̄si spūs imūdi: uel de fastuosis uolatibus pompe
 mūdāe q̄si uolucris imūde & odibilī sūmo deo.
 Tūc autē singl̄ tria p̄dicabunt. .i. iudiciū meretricis
 & oīum hntiū charactē bestie & exhortatio ad fu-
 gā sui cōsortii & seq̄le: & postea iuitatio noue spō-
 se. Et p his tribus fit mirabilis exl̄tatio & iubilatio
 Silem p̄dicationem hētis de ruina babilonis: Esa.
 xiii. & Hiere. l. ca. Ruina autē babilōie erit gl̄ia no-
 ue spōse: sicut ubiq̄ q̄si i scripturis pphicis p ruinas
 statuū corruptorū fit clarificatio nouorū quos atiq̄
 suffocabat corruptio: un̄ & infectio antixpi uocat
 illustratio ihu xp̄i: cū dicit apostolus ad thessa. ii. q̄
 dñs ihs inf̄ficiet eū spū oris sui & destruet illustra-
 tione aduētus sui. Attēde autē q̄ p̄ter antixpm
 magnū qui dicit se messiā iudeorū dicit aliq̄ ma-
 gni: q̄ licet ea q̄ dñr. xx. c. de illis gentibus Gog &
 magog possint iferri ad p̄dem antixpm: q̄ credit
 occisurus enoch & heliā: & post eius mortē fieri plēa
 cōuersio iudorū. Nihilomius magis pprie deligēt
 ad aliū antixpm i fine mūdi futurū. Hec. n. expresse
 sonāt uerba Ezechiel. c. xxxviii. ubi pphetat cōtra
 gog & magog: ibi. n. dī q̄ i nouissimo ānorū ueni
 et ad trā q̄ reuersa ē a gladio: & cōgregata ē de po-
 pulis multis ad mōtes isrl̄: q̄ fuerūt deserti iugiter
 & c. Ex hoc. n. patet q̄ hūc dicit eē uētūre & reuersi
 onē isrl̄ ad uey cultū xp̄i a quo i captiuitate demo-
 nū & gētū trāsmigrauerat. Hiero. at i cōmēto su-
 p ezech. dicit q̄ iudei putāt gog & magog eē gē-
 tes: q̄ trans caucasū mōtē & paludē meotidē & p-
 prie caspiū mare ad idiam usq̄ tēdunt. Dicit plura
 de hoc. Aug. at. xx. de ci. dei. c. xi. dicit q̄ gētes iste
 q̄ i Apoc. appellāt gog & magog: nō sūt sic accipi-
 ende. At si sint aliq̄ barbari i aliqua pte frax cōsti-
 tuti: & ista toto nāq̄ i orbe frax significati sūt isti
 eē: cū dem̄ ē nationes q̄ sunt i q̄ttuor angulis trē.
 Vult ergo ibi dicit q̄ hec ē uniuersitas malorū ho-
 minū q̄ ipuḡbit electos: nō ad aliquā locū unū cō-
 gregatos: sed castra scōrū & ciuitatē dilectā. Dicit
 xp̄i eccliam toto orbe diffusam: q̄ ubiq̄ ab ip̄is mi-
 ris ciget āguistiis: & ad resistēdū eis exercitū fortis
 erit q̄si castrore acies ordiata. Hec ē sntia Aug. Nō
 m̄ ē incōuēiens q̄ i hoc sit gens aliq̄ p̄ncipalis hūs
 m̄tas sibi toto orbe subiectas. Hec. n. exp̄sse sonāt
 uerba dei i Ezech. Vnde Hiero. exponens ibi uerba
 dicit q̄ eis iungēt mofoch: quos Iosephus cappa-
 doces dicit: deinde tubal quos idē hebreos uel hy-
 spanos: hebrei uero italos suspiciant. Et deo credo

q̄ huius gētis erit unus aliq̄ magnus p̄nceps pre-
 dicte malitie caput. Querī autē pōt q̄re illud plū
 singlarit̄ attribuit̄ diabolo. Cui triplex ē rō. Prima
 ē corrdētie: ut sicut ip̄e malorū p̄ncipator & cōsua-
 tor ē: sic utrūq̄ sibi i diuersis uisioibus ascribat. In
 q̄rta. n. q̄ ē de muliere amicta sole: sibi singlar̄ ascri-
 bit̄ p̄ncipiū oīs mali. In hac uero huius serpētis ul-
 timus finis eius. Scda ē q̄ eius ad tētādū ptās non
 oīo usq̄ ad finē seculi tollet: & usq̄ quo i iferno to-
 taliē p̄fudet. Et hoc oñdit̄ nūc in gog p̄ ultimum
 bellū eius: & ultimā dānationē eius. Tertia ē scdm
 ioachi: q̄a forte nō iueniet tūc signis mēdacibus: si-
 cut p̄mus imutādo trena: sed q̄si i maiestatis gl̄ia:
 ut se sif em altissimo mētiat. Si autē q̄rat an iste no-
 uissimus gog: uel illius tpris ultimi tētatio sit p̄ior
 & atrocior q̄ illius antixpi: q̄ finget se iudeorū messiā
 Dicit qdā q̄ sicut certamē mortis corporis sancto-
 rum se habet ad certamen mortis seu transitus ad
 statū cōtēplatiōis statice: i quo q̄s totus morit̄ sibi
 ip̄i. Sic se hēt tētatio gog nouissimi ad antixpm: q̄
 se iudeorū mētē mess̄ a: tūc ei opp̄tebit elcōs certa-
 re ad fndādū & exēplādū generalē tertiū elcōrū sta-
 tū. Vñ pp magnitudinem certamis & opis illius:
 mittēdi sūt Enoch & Helias i auxiliū & testimoniū
 ueritatis oīo ruētis. In fine uero secl̄i dicit q̄ non
 opp̄tet elcōs certare: nisi ad expectādū iudicē: ut p
 ip̄m & cū ip̄o recipiāt regnū celi. Et ideo dicit q̄
 p̄ma simpl̄r piculosior ē ista: q̄uis ultia i aliq̄bus p̄-
 mā excedat. Simpl̄r tñ nescit q̄ sit maior: aut si pen-
 satis oibus sūt eq̄les. Vñ mihi q̄ illa ultia quo ad ali-
 qd erit oīum pessima: q̄a ip̄a ē status corruptio me-
 lioris: & idcirco credo solēnissimos milites p̄ptos
 ad illā ut honorabilis triumphus sup serpētē pessimū
 det̄ ultie uictorie corporis ihu xp̄i: ad quorū strenuita-
 tē mōstrādā: & eccl̄ie illius tpris singlar̄ arissima itia-
 tionē ad xp̄m: dī de illo plio gog: q̄ circuierūt ca-
 stra scōrū & ciuitatē dilectā: ut monstraret̄ q̄ eccl̄ia
 tūc erit i strēuissis militibus ad hostilē & puigilem
 pugm̄ istar castrēis exercitus ordiata: & nihilomi-
 nus ad xp̄i cōtēplatiū cubiclū & āplexū istar spōse
 dilcē & ciuitatis diuitiis spūalibus opulētē: iferta: &
 spōlo cōiūcta: ac p hoc q̄ cōtra suos hostes adierit
 sibi custodia ihu tāq̄ ip̄am spōsalit̄ diligētis. Possūt
 et mento p castra scōrū itelligi spālia collegia euan-
 gelicorū paup̄: q̄ usq̄ ad finē erūt p̄ncipales mili-
 tes huius status. Per ciuitatē uero dilectā eccl̄ia ge-
 neralis. Hec at ciuitas ē fūdata p solarē p̄dicationē
 clarificati spūs ihu xp̄i: sicut dem̄ ē: maxie & i plenī
 tudie post mortē illius s̄i messie. Et status ille figu-
 ratus ē in angelo illo de quo dī Apoc. xix. Vidi aut
 unū anḡl̄m stantē in sole: & clamauit uoce magna
 oibus auibus q̄ uolabāt p mediū celi. Venite con-
 gregamini ad cenā dei magnā. Iste designat altissi-
 mos & p̄clarissimos cōtēplatiuos doctores illius
 tpris: quorū mēs & uita & cōtēplatio erit tota fixa i
 solan grā hoīs ihu xp̄i: ex q̄ sibi splēdebit clare scāre
 itelligētia scripturarū. Hic dī clare uoce magna oī-
 bus auibus. i. oibus cōtēplatiuis & euāglicis uiris

q uolat cōtinue p imēsa latitudine charitatis cordis
iesu diuerſas rimates rōnes amoris tanq̄ per mediū
magni celū. Hos tales iuitat iste p̄cipuus inter eos:
& ad spirituale & serotinū cōuiuū iesu xp̄i: q̄ ad re
nā magni dei: q̄ hec ē ultima cōuersio mūdi: i qua
p forte masticationē spūalis p̄dicationis & spūalis
uite ip̄oz deuorabitur uniuersitas electoz illius tē
poris mortata carni & uicioſe cōcupie: ut cōſupra
carne imāeat purus spūs xp̄i uite & paupertatis altis
sime: unde subdit: ut māducetis carnes regis: & car
nes equoz & sedētū i ip̄is: & carnes hoīm liberoz
& seruoꝝ & pufilloꝝ & magnoz. Hoc q̄tū ad po
pulos & reges tūc xp̄o iesu & eius eccl̄ie icorporā
dos significat idē cū illo: q̄ dicitur. Act. x. dictū pe
tro uidenti quadrupedia & serpentina & uolantia in
magno uase uitreo q̄tuoꝝ inuitis submisso de celo
cui dicitur. Occide & comede. Quibus autē uerbis
explicari possēt cū quāto gaudio & dulcoroso amo
re reficietur sancti de cōuersiōe iudeoz & oīm gē
tiū tūc fienda. Vnde ber. sup illud lob. c. xlii. Et de
derūt ei unusq̄sque ouē unā dicit apire liber oculos
fidei & extremū illud sancte eccl̄ie de suspectione
isrl̄itici populi cōuiuū cōtēplari. Ad qd̄ nimis cō
uiuū magnus ille helias cōuiuatiū inuitator adhi
bebit: & tūc p̄p̄i qui & noti cū muneribus ad xp̄m
ueniūt: quē i flagella paulo ante positū cōrēpserūt.
Et subdit. Quod. n. cernimus magna ex parte iam
factū adhuc credimus p̄fecte hēdū. Sadorabunt eū
filie tyri i muneribus. Hoc. n. tūc fiet plēius: cū isrl̄i
ticas mētes ei quē supbientes negauerūt: q̄nq̄ co
gnito hostiā sue cōfessiōis apportat. Itē paulo post
super illud: dominus b̄ndixit nouissimis. lob mag
gis q̄ p̄ncipio eius. Multa ad hāc mātiā pulchra di
cit. Quātū autē ad anti xp̄m & eius cōplices tūc dā
nādos p̄fata manducatio carniū eoz designat gau
diū scōꝝ de glorificatiōe xp̄i sup ip̄ios hostes eius
& de ablatiōe ipedimētoꝝ: q̄ p̄stabāt ip̄i cultui &
imitationi p̄fectissime uite xp̄i q̄ duo ex reprobōꝝ
destructione cōsurgēt unde. Esaias. lxxi. c. Vult dicit
deus: & facti egrediētur & uidebūt cadaue: a uiroz
q̄ p̄uaricati sunt in me: & erūt usq̄ ad facietatē uisi
onis oī carniū. Pro utroq̄ autem sensu est illud lob
.xxxviii. ubi de aquila dicit: ubicūq̄ cadauer fuerit
statū adest. Possūt etiā p̄ aues significari demones:
quos scī cōuocant in zelo spūs scī ad sentētiā repro
boꝝ: ut ip̄is dētur ipotare pene: quoz uolūtati se
subiicerēt delectatiōe culpe. He sūt aures lacerantes
carnes magni pistoz: Gen. xxxv. Has uolucres abi
gebat abraham. Gen. xv. Vbi dicit Augusti. p̄ aues
demones: & per cadauera designari carnales q̄ a de
monibus lacerātur. Pro utroq̄ autē sensu cantatur
a sanctis ubi dictū est supra iubilosissimū all̄a.

Iesus paup firmatus Capi. xii.

Diutor paupeꝝ iesus: nūc dicitur princeps
altissime paupertatis: q̄ totū pōdus utriusq̄
bestie p̄dicte: & utriusq̄ anti xp̄i est in tyro
cinio paupertatis: dū Pseudo p̄pha nititur falsā paup
tatē defendere: & uerā destruere: & p̄ncipalis bestia

tā mistica q̄ aperta nitit tēporalia cōgregare: & i re
rū copia statuere regnū suū: ac p hoc p̄ncipales ho
rū p̄loꝝ uictores sūt paupes euāgelici cōtra utrāq̄
funestā bestia strenue dimicātes: & id circo i paup
tatis altissime uero cultu hoꝝ p̄loꝝ uictoria termi
natur: dū illa solēni electoz cultu p tanto thesauro
amat & custoditur: ut oibus caducis contēptis: hec
sola reputet euāgelica margarita: pp qd̄ hūc uerfi
culū q̄ est finis decursus mētoꝝ iesu in hac uitā lo
cau in diuitiis paupertatis: q̄ i hac tota futura ciuitas
electoz tertii status quasi seraphicatur. q̄. s. appebit
ab oī tēnitate leuata: & uolabit i celū altissime uite
xp̄i simul paupcula & amoris i cēdio crucifixa. Hec
ē requies septimi status: & hic est modus altus in
quo loā apoc. xxi. fuit i spū ab āgelo eleuatus ubi
scām ciuitatē nouā hrl̄m descēdētē de celo se uidit
se testat: quā a p̄ncipio uidit: & sibi plenius demō
stratur: i. vi. Primo uidetur hec ciuitas: sed i. vii. put
ad hāc uitā spectat plenius cōsumat. Hec autē que
in illa parte dicūtur: nec totaliter ad eccl̄iā p̄ncis ui
te nec ex toto referūt ad statū glorie: sed mixti nūc
ad unū: nūc ad aliū statū aptantur. Quāz una rō ē
secundū Ri. ut dū scōꝝ magnificis uirtutibus hic
descriptis erudimur: celestia eoz premia hic mixta
sublimius admiremur. Secūda rō est: q̄ licet itēdat
hic quasi p̄ncipaliter aliquid tāgere de gloria super
ne ciuitatis: hoc nō potuit nobis exp̄mi i sua pari
tate: nisi sub qb̄sda magnificis b̄titudibus anolo
gie p̄tinētibus ad hanc uitā. Ac p hoc sequit̄ tertia
rō: q̄ simul nobis describitur eccl̄ia secūdū duplicē
eius statū. I. secūdū p̄fectionē ad quā i hac uitā ascē
detur i plena requie septimi status & secūdū p̄fecti
onē future gl̄ie eterni āplexus dei licet aliqui dicāt:
q̄ hic textus solū uel p̄ncipaliter refert̄ ad reforma
tionē eccl̄ie huius uite. De p̄mo i hac pre nitetur
aliquid dicere: de sc̄do itellectu isrl̄a cū agemus de ci
uitate supna: ita tñ q̄ oīa q̄si possūt sepe ad utrūq̄
referri: dicit itaq̄ loā. q̄ hec facta ciuitas de celo de
scēdit ad modū spōse ornate nō a se: sed p̄ata a deo
p meritū iesu spōsi sui. Et uocat̄ ciuitas pp mirā oī
um unitatē. hrl̄m uero: q̄ ibi erit uisio sume pacis
Et ad isrl̄am credo q̄ forte tūc ibi erit p̄ncipal̄ sedes
eccl̄ie renouate. Hec descēdit de celo pp cas supius
sepe dcās. Singulariter i hac ē dei tabernaculū cum
hoibus & hītat i eis. Nota hec tria: ciuitatem: taber
naculum: & habitare in eis: hi sunt gradus uniōis
in generali: eccl̄ia ent quasi unitas ciuitatis in colle
giū spūaliū paupeꝝ: erit iesus i tabernaculo eodē
quasi in eadē familia. In p̄fectissimis uero ent quasi
idē cū eis: & hoc nota cū dicit̄. Et hītat i eis: licet
oīa singulis adaprētur. Pro statu patne erit hoc sim
pliciter ueꝝ: & q̄ i deo i hītatē est p̄sentia oīs boni
Sic p ip̄m ē absterſio oīs mali: qd̄ nota p hoc qd̄
dicit̄. Et absterget deus oēm lachrymā: qd̄ pro hac
uita erit ueꝝ: q̄ tūc p̄ora mala cessabūt. Et q̄ iu his
est plena renouatio: ideo q̄ sedebat in throno dixit
ecce noua facio oīa. Et q̄ hec sūt difficillima ad cre
dēdū: & q̄ hī fiat tā sublimia: & q̄ ibi donēt̄ et̄na:

ideo precipit scribi q̄ hec uerba fidelissima sunt & uera: & ab ip̄o f̄da: q̄ ē oīa potēt minas & ex bōitate cōsumas. Et sciētibus hūc statū dabit de fonte aq̄ uiue gratis & uictoria pugnātibus i his bellis dabit sue diuitatis gustū & ad optiōis amorē itimū. Repetit autē istā ciuitatē descēdere a deo hntē claritatē dei: qd̄ p̄ p̄nti ē uerz de clara cōtēplatiōe glorie eius: & luciformis uice ihu: cuius lumē ē s̄ se lapidi iaspidis cōfortātis: & cādor mūdicie i carne q̄ s̄ cristali trāspētis: q̄a mūdicia mētis appebit i nubibus carnis. Pro futuro uult ondere plenā gl̄iam mētis & corporis: & p̄cipatā gl̄iam deitatis. Attēde autē q̄ sicut i ciuitate p̄mo eligit̄ locus. Secūdo iaciunt̄ fūdamēta cū edificio. Tertio figurat̄ & ornāt̄ porte. Sic hec dei ciuitas i qua hic paup̄ ih̄s i se & i suis mēbris dicat̄. Primo fuit electa i p̄ribus d̄ q̄bus scdm̄ carnē natus ē xp̄s. Secūdo fuit fundata i xp̄o ih̄u & i apl̄is eius. Tertio i sc̄is etiā status q̄si i portis adornabit̄ p̄ quas uniuersus ppl̄s fidelis itabit ad radicē p̄fcois fūdamētal̄ uite ih̄u. Alias at̄ oīa sūt i oibus: nā xp̄s ē fūdamētū. i. ad cor. iii. & ostium & ostiarius. Esa. xvi. Apl̄i ēt fuerit fūdamētū: Phyl. ii. S̄l̄r & ppl̄ie fuerit & porte p̄ q̄s infideles ad ih̄m itauerūt. Sed appropate p̄t̄ dici ut dcm̄ ē supra. Et sic ut̄ hic lo. portas & fūdamēta distiguete. Murus at̄ altus & magnus ex lapide iaspide q̄ se p̄mo offert̄ ispiciētibus & ipugnatibus ciuitatē significat̄ sc̄os martyres & doctores q̄ i uirtute solida & fixa fidei & in uirtute cōuersatiōis uiue cōtra hostes ecclesie fuerūt magni & alti. Foundationē autē huius ciuitatis attribuit xp̄o siue agno: & apl̄is eius q̄a tota fides ecclesie huic fūdamēto inicit̄. Et dicūt̄ tur. xii. pp̄ apostolicū nūerū & pp̄ supabūdātiā p̄fcois tā i ip̄is q̄ p̄ncipalit̄ i ih̄u & sua uirtuosissima m̄ie. Et dicit̄ur oī lapide p̄tioso ornata: q̄a i quolibet sc̄oz prol̄oz fuit oīum uirtutū p̄fco: q̄a tā singularis p̄rogatiua relucet i quolibet: iō p̄t̄ p̄ ordinē. xii. p̄tiosos lapides scdm̄. xii. fūdamēta. Quicqd̄ autē hic d̄ ē misticū: & iō mēsuratio q̄dratura & oīa alia sūt significatiua spūaliū cōditionū ciuitatis sc̄e: & maxie xp̄i & apl̄oz eius. Postea dicūt̄ur. xii. porte: & i portis. xii. angl̄i. & xii. margarite: p̄ portas singl̄as. Sicut. n. ciuitas hūit. xii. m. stadia ut cuiuslibet fūdamēto n̄deat millēariū stadiōz: sic singulis m̄dēt. xii. āgeli & xii. margarite. Et sicut quodlibet fūdamētū d̄ fuisse ex uno lapide p̄tioso: sic & hic d̄ q̄ singule porte erāt ex singulis margaritis ut p̄fco portaz p̄fcoi fūdamētoz p̄ oīa coaptec̄. Dicit̄ autē Ri. & ioachim q̄ i unaq̄q̄ porta sūt. xii. margarite incastrate: xii. uero angeli per singulas portas sunt qued̄m incisurae & sculpture portas fortificantes & multipliciter ordinantes. Inuisionibus autem multa mōstrāt̄ ad mysteriū q̄ iterū n̄ iueniūt̄ natura. Sciēdū igit̄ q̄ licet p̄ apl̄os & p̄ alios factos scdm̄ status generalis mūdi itauerit multitudo ppl̄oz ad ih̄m tāq̄ p̄ portas ciuitatis dei: nihilominus magis appropate hoc cōpetit̄ p̄ncipalibus doctoribus status etiā general̄: p̄ quos ad chri-

stum ih̄m omnis isrl̄ & iēū totus orbis itabit. Sicut autē apl̄is magis cōpetit̄ eē cū xp̄o fūdamēta totius fidei xp̄iane: ita istis plus cōpetit̄ eē portas apertas & explicatores sapie xp̄iane & p̄fectissime xp̄i uite. Sicut. n. arbor dū ē i sola radice nō p̄t̄ sic mōstrari explicite sicut q̄n̄ ē i ramis: foliis: floribus: & fructibus cōsumata. Sic arbor seu fabrica ecclesie seu diuie sapie i eius p̄ribus diuersimode refulgētis: n̄ sic potuit nec debuit ab initio explicari: sicut i cōsumatiōe potit̄ & debuit. Et iō sicut ab initio mūdi usq̄ ad xp̄m creuit successiue illuminatio & exp̄sio. res p̄phetie de xp̄o: & explicatiōes legis antiq̄. Sic ē de illuminatiōibus & explicatiōibus xp̄iane sapie i statu noui testi. Et sicut nouū testamētū ē porta ueteris: sic & hic status etiā paupertatis altissime porta ē utriusq̄. Quod autē h̄ p̄. xii. portas magis d̄ignēt̄ hi p̄ncipales etiā status: p̄ quos. xii. tribus isrl̄ intrabunt ad xp̄m: patet ex hoc q̄ dicit̄ noīa. xii. tribuū isrl̄ i his portis eē scripta: sicut noīa. xii. apl̄oz & agni scripta i fūdamētis sūt dicta: un̄ bñ dicit̄ esse margarite & ex margaritis: q̄a singulari cordis & cōp̄tis mūdicia cādescēt̄ tāq̄ ex rore celico cōcepti & coagulati: & i corde ih̄u & sue dulcissime m̄is quo r̄ fuit singularis cordis aptio ad cōcipiēdū p̄ sp̄m uite sue: hos euāgelicos paupes p̄tiositate mētū celestīū diuites mūdos & puulos: un̄ dicunt̄ mini mi ad modū p̄tiosissime margarite. Scdm̄ at̄ lo. chum. xii. margarite p̄ singl̄as portas: q̄ siml̄. cxliiii. erūt adiutores eoz i p̄dicatiōe euāgl̄i. Sicut. n. spiritus helie petiit̄ ab heliseo duplex. Sic in etiā statu colligēte simul plenitudinem isrl̄ & gentiū duplicabuntur. lxii. q̄ nūerus fuit simplex sub moyse eligēte. lxii. seniores & xii. tribus isrl̄. Et s̄l̄r in primo statu euāgelii simplex fuit eligēte christo ih̄u. lxii. quos ad p̄dicadū euāgl̄m cū. xii. apl̄is destinauit. Possunt et̄ p̄ has. xii. margaritas significari supabūdātes p̄fectiōes hoz i quibus exēplaris uita ip̄oz cōuenis ingressū ad xp̄i euāgelīū faciet̄ ḡosum. Per duodenariū uero angl̄oz p̄t̄ significari fortaliciū comitiue p̄fectoz discipuloz: sicut & supra dictū ē de. xii. margaritis. luxta qd̄ Lu. & Syllas & titus & timotheus & Diony. & consimiles erāt i officio p̄dicatiōis & cura regiminis apostolo paulo conueni. Et isti dicuntur duodecim margarite prop̄ magnum uirtutū ornatū. Sed dicūt̄ur angeli p̄ firmamētum contra hostilē isrl̄. Et i quolibet q̄tuor laterē ciuitatis dicūt̄ur porte tres: ut scdm̄ ioachim i singulis partibus fulgeat mysterium trinitatis uel ad istam ille sūt ab onere p̄ q̄s itrabūt̄ p̄mi ppl̄i q̄ p̄mo cōuertēt̄ i occidēte q̄ ultio i aql̄oe & austro q̄ i tpe. medio. Per aql̄onares uero intelligunt̄ hi qui corrigunt feroces & indomitas gentes. Per australes uero qui magis dispositos ad claritatem fidei & charitatis ardorem: uel ad litteram quidam doctorum isrl̄t̄ sp̄aliter plagis mundi conuertendis sibi spiritus sancti sorte diuisis. Aliter autem spiritualit̄ omnia erūt in oibus & erunt porte in onente nostro ad aperiendū intelligentiam n̄re creatiōis & re-

déptiōis p xpī passionē & mortē: & fgeneratōis p sacramētale grām iesu xpī p illā trāsfulam. Hec tria sūt nostra ps oriētalis: tres sūt ad apiédū aqlonare pcellā obicūtā & frigidā tēptationū hostiliū: & certamiū mūdi: carnis: & diaboli: & trū radicū oīs mali: p quas itrat exercitus oīum uitioꝝ: quoz plena cognitio multū hūane mēti uia salutis apit: ut per ipoz fugā & salubrē timorē introeat adiutorū crucifixi iesu & paupertatis eius i quā oīs uictoria dabit ele toꝝ exercitū. Sūt etiā tres alie a meridie: ad apiendū aie iesu tres conditiones excessiuas nos illū nates & incēdētes i sūmo: quasi nra merides: q̄ sūt ipius iesus itelligibilis charitatis ardor: ifallibilis ueritatis splēdor: & ifastibilis suauitatis dulcor: siue iocūditatis & felicitatis sapor. Hec sūt tria illa meridionalia q̄ spōsa perit in iesu dicēs. Indica mihi ubi cūbes in meridie. Tres etiā sūt ab occidēte: ad apiédū nostre peccabilitatis pmpntudinē: & nostre culpabilitatis horribilē magnitudinē: & iuste punitionis dolorē infēmiabilē. Et q̄ ciuitas septimi status put in hac uita accipitur: pfecte cognoscat & apiet oīa ista & ista cognoscedā iroducet electos p suos pncipales designatos i portis: idcirco i quolibet latere tres porte fore narratur. Et q̄ illa ciuitas erit fundata in pfecta uirtutū quadratura: idcirco dicit q̄ ciuitas posita erat i quadro: & dicit q̄ lōgītudo sit eius cognitio: latitudo sit eius dilectio: altitudo sit i deū ascēsiō p grātiāz adionē & cōtinuā laudē: hec i celesti patria cōplebunt plene. Nā quātū ibi deus cognoscitur tātū amatur: & tātū i eius laude & grāze actione assurgūt. Quātū etiā plōgantur imortali eternitate tātū dilatatur in ardēti charitate & tantū hēnt de dignitatis alto: quātū hēnt de dei cognitionis lōgo: & de ipius charitatis alto. Pro statu ueto ecclie. vii. huius uite significat q̄ cognitio diuinorū tunc nō erit insipida & curiosa: sed ardentē amatua & efficaciter opatiua: & in dei regnationē & laudē in oibus furū acta: & ad hoc solū studebit cognoscere: ut diligat: & ut dilectionē suā & cognitionē p opationē altā in deū erigat. Et q̄ in oibus erit secūdū similitudinē iesu mēsurata: idcirco dicit q̄ qui loquebatur cū ioāne hēbat mēsurā arōdineā aureā: & meriebat ciuitatē & portas eius & muros. Angelus hic potest significare spūs sci influxū: uel singl̄t ipm iesum q̄ in eis ista faciet: uel illū q̄ caput erit huius reformationis oīa mēsurās secūdū regulas uite xpī. Et p arundinē uacuā & sonātē significatur uacuitas pprii sensus & reputatiōis & fragilitas pnitatis ad malū: q̄ oīa plene in se ex se cognoscat. Sed q̄ h̄ p spūs sancti influxū & xpī iesu meritū iduētut charitatis ardore: & sapiētie splēdore: & ualoris iesu p̄ciositate. Ideo dicit hec arūdo aurea: ac p hoc dignū sonū potent p̄dicationis emittere. Pōt etiā p arūdinē auream itelligi iesus deus homo: ut in arundine exinanicō hūanitatē: in auro p̄ciositas deitatis. Hāc arūdinē singulariter hēbūt angli. i. doctores illius tēporis: & hāc sēp portabūt i manibus

q̄ ad mēsurā cōformitatis uite iesu omnē statū ciuitatis ecclie: & portas exēplaris uite: & murū regularis discipline erunt solliciti mēsurare. Et felix ille itatus q̄ in sua mēsurā. xii. milia repiet: ut duodenariū pfectionis donoz xpī uite sibi misericorditer dare pducatur ad millenariū cōsumationis pfecte. Est autē millenarius hic stadiorū ad representādū q̄ stabunt exclusis motibus tēpestatū pōze i pace que exupat omnē sēssū. Quod autē dicitur mēsurā hoīs q̄ ē angeli p futura simplicit̄ est uerū. Sicut dicit iesus luce. xx. q̄ equales sūt angelis. Sed p̄cessiuo statu illius ultime ecclie: sūt dicere: q̄ respectū nostre malitie magis tūc erit āgelica q̄ hūana. Hec autē sūma pax describitur: q̄n i apitione septimi sigilli factū est silētū in celo: quoniā media hora. Nā hoc cōuenit future glorie q̄ erit eterna: & ideo patet q̄. vii. statū & eius pacē nō sēp accipit p solo statu eterne gl̄ie: sed p finali & pacifico statu cōtēplatiue ecclie. Licet autē post mortē antixpi statim in uitis pfectis q̄ erūt porte alioꝝ fiet hoc silētū: nō tñ cōplebitur i ecclia illius tēporis usq̄ post totū orbē cōuersū. Istud autē silētū erit tranquillitas magna extionis pacis: qua eredicatis oibus bellis p̄teritis: erit totus orbis subiectus iesu. Sicut exp̄mit septima tuba: tūc etiā maior erit pacis iterionis silētū: i quo toto regno cordis & uirtutum peccato interius sit ascensus ad cōtemplationis excessum: in quo homo silet: & deus loquitur anime: & sui oblita & in se mortua est deus facta. Tunc erunt complete prophetie antiquae: que tantam promittunt p christum futuram pacem. Conflabunt inquit Elaias secundo gladios suos in uomeres & lanceas suas in falces: non leuabit gens contra gentem gladium: sed exercebuntur ultra ad prelium. Tunc enim non solum corporalia bella cessabunt: sed etiam spiritualia errorū & scismatum. Et ideo gladios idest acumina itellectuum & exteriores exercitationes quasi lāceas magis longas cōuertent in uomeres sulcarios & reuolutiuos passionum & dolorum christi hominis & eius uite passibilis: & sue glorie eternalis & in falces messorias gustuum & fructuum immisiorum existis. Principales uero uacabant ad ista i aliostrāfundenda. Et propter hoc nō immerito dicitur q̄ tota strictura muri est ex lapide: siue ex iaspidibus uiridibus & confortatiuis ornatiuis christi uite: in qua sola erit stabilitas & ornatus: ac per hoc tota ciuitas anime erit quasi aurum mundum simile uitro mundo idest charitatis ardor: ueritatis splēdor & puritatis nitor. De platea autem ciuitatis singulariter dicitur: q̄ erat aurum mundum: tanq̄ uitru perlucidum: licet enim uniuersaliter tunc ecclesia sit aurum mundum & uitrum: illa tamen pars que platea eius dicitur singulariter dicit uitru perlucidū & aurū mūdū. Nā sicut p muros significat p̄cipalē malitia martyꝝ sic p plateā ciuitatis significat cōiuitas altissime paupertatis: que per recollectionem sui ad intima ē in medio: sicut platea in ciuitatis corde

Et p latitudinē charitatis ac cōitatē cordis ad omēs
ē platea celo patula: q̄a cōtēplationi apta: nec isti ul
illi istat domox appropata: sed oibus cōis & i diui
sa. Et quia hoc singularit̄ erit i tertio statu: iō de hac
platea nō sit mēto: nisi postq̄ portas statuit: q̄a sta
tim unis euāgelicis hec platea fundabit: pp̄ quod
hūc uersiculū dixi sic: Iesus paup̄ firmatus. Quia si
cut sc̄di status generalis fuit firmitas i fide dei hūa
nati iesu. Sic & hic tertius erit firmatus in altitudie
paupertatis iesu: que paupertas tūc triūphabit sup̄ oēs
suos īpugnatores: pp̄ qd̄ h̄ platea a corruptiua mix
tura hypocritaliū paup̄ex: & p̄spiciuissima & clarissi
ma contra obscuritatē erroꝝ p̄ntiū: q̄a nullus sinef
dubitat: qn̄ p̄sc̄a expropriatio & paup̄rimus usus r̄
rū ex ardore imitatiois iesu sit ei clarissime assimila
ri. Pro tota uero eccl̄ia illius t̄pis erit hoꝝ p̄cipiū:
ut sit ad modū auri solida p̄ciosa & fulgida: & sine
duplicitate & fraudulētia ad modū uini patula: ac p
hoc mutua charitate multū erūt unita corda: & sibi
sicutē data. In eccl̄ia uero brōꝝ oīa oibus erūt mu
tuo pura & apta. Dicit aut̄. Et tēplū nō uidi i ea: ad
oñdendū q̄ ipsa secūdū se totā nō p̄tial̄r uidebitur
tēplū dei: quia ubicūq̄ fuerit i se & i oibus creaturis
uidebūt̄ deū īp̄culari & meritū & gloriā xp̄i hoīs
intra radicales p̄fectiōes dei ītroēites: & itra itima
merita & sublimia p̄mia xp̄i hoīs quasi i tēplo cor
dialis cōsecratiois ip̄soꝝ totā bt̄ssimā trinitatē iugi
ter cultu latie colēt: pp̄ quod d̄: dñs deus ops tem
plū illius ē & agnus. Attēdēdū aut̄ q̄ pp̄ hoc q̄
dicit. Tēplū nō uidi i ea quo ad gloriā brōꝝ: iā pa
ter q̄ nō erūt ibi materialia tēpla: sed uult dicere q̄
p̄ncipalis gl̄ia eoꝝ i qua deū eternalit̄ colēt: erit alie
natio respectus a suo p̄po bono uel appropata glō
ria: nec hoc respectiue aliqd̄ magnū īputabūt. q̄ tē
plū: sed totalit̄ ascribūt ad fruēdū & gaudēdū de ī
finitate gl̄ie dei i se: & de īestimabili gl̄ia xp̄i hoīs
i hoc statuēte suū sūmū bonū & fruētū quo fruēt̄.
s. q̄ sup̄finita trinitas ē i se sup̄finita īfinitas īfi
nitissima & sup̄milis sup̄ oēm bt̄itudinē sup̄sūme
bt̄a: & q̄ hec oīa supra q̄ pōt estimare oīs uera crea
tura sūt hoīum assūptio iesu cōicata p̄ gr̄am & glo
riā uniois: i quo ubi se sentiūt eē qd̄ sūt: sicut i p̄rio
corde & capite. Et sc̄dm hoc sc̄dm sūl̄itudinē i uita
ista facit i aīa paupertas altissima: mō quo tibi eā i plu
ribus capitalis terigi supra: pp̄ qd̄ dicit loānes uer
ba p̄dicta. Attēde aut̄ quō totā t̄palē cōsecratio
nē aīe: tā hic p̄ gr̄am q̄ i futuro p̄ gloriā: post bt̄ssi
mā trinitatē attribuit agno iesu: q̄a i eo sumus qd̄
sumus. Dicit aut̄ q̄ ciuitas n̄ eget sole neꝫ luna: q̄a
i futura p̄ria nō erit necessaria scriptura noui uel ue
t̄is testi: q̄a i mediate figet aspectū i ipsū luīs fōtem
bt̄ssime trinitatis & i gloriā hoīs iesu xp̄i: i quo &
p̄ quē radicabit̄ ip̄oꝝ subalis gl̄ia: sicut & i ip̄o nūc
radicat̄ gr̄a: n̄ qn̄ fōtē bt̄ssime trinitatis uideāt ime
diate & plene sc̄dm p̄portionē gr̄e eis cōmēsurate
i xp̄i charitate & morte: sed q̄ ad illā bt̄ficā uisionē
hierartice purgabit̄ illuabit̄: & p̄ficiet oīa sua m̄bra

p̄ cuius hierartcū m̄steriū & ītrifecatōnē ad gloriā
hūanitat̄ iesu fortius: clarius: seruētius: suauis: se
rent̄ i gloriā bt̄ssime trinitatis. Et hec cōnexio erit
totius illius citatis bt̄ hierartice sc̄dm gradū i quo
i xp̄i m̄stico corpe locabūt̄: pp̄ qd̄ dicit: q̄ daritas
dei illuabit̄ illā: & lucerna eius ē agnus. Nota ē q̄
sc̄dm qd̄ ea q̄ hic dñr fuerūt uerificata i eccl̄ia p̄mi
status: q̄a n̄ ē artata ad unū corpale tēplū uet̄is syna
goge: nec cerimōiali lege tanq̄ luna & p̄phetis de
xp̄o uet̄uro tāq̄ sole eguit: q̄a xp̄s & eius doctr̄ia ubi
q̄ ē eius: tēplū & deitas lux solaris ē eius: & hūani
tas lucerna lucēs & ardēs i frigore noctis huius. In
eccl̄ia aut̄ septimi status huius plenius cōplebit̄:
ita ut multis doctr̄inis p̄oribus n̄ eget: p̄ eo q̄ per
cōtēplatiois excessū absq̄ m̄ysterio exterioris uocis
& libri docebit̄ eā sp̄s iesu oēm ueritatē necessariā
ad salutē. Nec ex hoc itelligo q̄ oēm usū t̄palū uel
exterioris doctr̄ie scripture & sc̄oꝝ sacrametox abū
ciat: sed nūc paucioribus erit cōtēta libris & uerbis:
q̄a uerbū abbreviatū faciet dñs sup̄ trā: qd̄ fr̄acisco
fuit i regula facta p̄missū: uñ nec fuit sibi cure de tā
ta loquacitate uerboꝝ. Quod aut̄ ista lux circa fi
nē seculi crescat: greg. l. ix. moꝝ. docet xp̄sse super
illud lob. ix. Qui facit arturū & oriona & hyadas:
ubi multa dicit: & post uergēte eni mūdi sine sup
na sapia p̄ficiet: & largius cū t̄pe ext̄rescit: hic ioāni
p̄ori p̄te reuelatiois āgelus dicit. Signa que locuta
sūt. vii. tonitrua: cui tñ i eiusdē reuelatiois termino p̄
cipit dicens. Ne figueris uerba p̄phie huius: ps̄ q̄ppe
reuelatiois añrior liḡficari p̄cipit: t̄m̄ius p̄hibet: q̄a
q̄cqd̄ i sc̄e eccl̄ie initiis latuit finis quotidie oñdit̄
In illo ergo lumie gētes ābulabūt: & reges terre af
ferēt gl̄iam suā & hōrē i illā: q̄ tūc sc̄dm dan. īgnū
qd̄ ē subter celū oē dabit̄ p̄p̄o sc̄oꝝ altissimi: tūc &
porte nō claudēt: q̄a patebūt̄ uiscera mie oibus uo
lētibus ad xp̄i gr̄am ītroire. Nox ēt priox erroꝝ: uñ
aduersitatū: aut t̄palū q̄bus noua babilō ext̄it̄ ne
bulosa seu tenebrosa n̄ erit illic: nec ītrabit i ea aliqd̄
coignatū i spurcitiis & symōis & p̄p̄is faciēs abo
minationē sp̄uali gustui & affectui elcōꝝ: & menda
cū duplicitatis fallēs itellectū nisi q̄ scripti sūt i libro
uite agni: hoc pro tāto ueꝫ ē: q̄a n̄ tūc erit tāta mul
tudo reprobōꝝ i illo pacifico statu: & i oibus ist̄o
oportet sup̄pleri: q̄ ista n̄ erit ibi sicut p̄us. Alias at
dū hic uiuit̄ qlibet̄ status hēt defectus ex sua fragili
tate pueniētes & nūq̄ erit plene p̄gr̄ia eccl̄ia a re
probis sepata. Sed hec oīa p̄ uita bt̄a i plēitudie cur
rūt. Per fluuiū aut̄ aque uiue splēdidū tāq̄ cristāl
lū p̄cedentē de sede dei & agni i medio platee eius
pro uita p̄nti significatur impetus splēdidissime
trinitatis & personalium originum & p̄prietatum
diuini esse & m̄inficentie gratie unionis personalis
naturarum magna & īestimabili p̄cellēntia di
gnitatis eius & status sui: & sublimes prerogatiue
dignitatis materie sacratissime uirginis maris agni
que oīa abūdanti īpetu sup̄ latitudinē charitatis illi
us unice eccl̄ie diffundēt: & maxie sup̄ illos q̄ ut ch

Etū ē erūt platea eius q. s. p. altissimā paupertatē est illi
 us status pfectio principalis. Lignū autē uite quod
 ex utraq; pte flumīs p. singulos menses pfert. xii.
 fructus: hec ē uita xpi iesu tā passibilis q̄ eterna: & h
 ē utraq; ps fluminis. Sinistra mala que ptulit: dex
 tera p̄ma que possidet & ad que introducit. In utro
 q; autē iesus occurrit nobis i. mira dulcedie nos refi
 ciens fructibus sue uite dū in p̄ma nos uirtuose re
 format: in sc̄da pte glorificat. In huius ligni sicut di
 cit ezechiel folia sunt ad medicinam: & fructus ad
 satietatem: folia sunt xpi uerba & eius sacra: tū q̄
 ueritate urescūt: tū q̄ fructū bonorū oporē sub se. p
 tegūt. Sacramēta etiā xpi sūt folia: quia sua sūt iudie
 fructus gr̄e cōsignificant celat & arborē eccl̄ie or
 nat sc̄dm statū glorie & etiā uie: una ps flumīs sup
 ma ē dignitas diuinitatis: alia i. firmitas hūanitas
 que ibi est gloriosa. Ita q̄ in bt̄is una ps fluminis ē
 gloriosus aspectus corporis iesu. Alia ps bt̄ificus as
 pectus diuinitatis eius & gr̄ie in xpi iesu aiām redū
 dantis. Attēde autē quō b̄ndictus iesus sc̄ssime
 ciuitati dei tā pegrine q̄ regnati ē oīa. Ipse fundam
 tum ipse murus: ipse platea & porta: ipse tēplū: & oīs
 edificatio gloriosa. Ipse splēdidus fluius: ipse flu
 minis ripa: ipse lignū uite & fructus uiuificus duo
 denus. Ipse arūdo aurea mēsurans oīa: ipse rector &
 regimē & abus & resectio: & oīum plēitudo: q̄ sin
 gulariter agnus uocat quia i. sūmo cōditōis splē
 dore: & inocentia & mansuetudine erit iuge holo
 caustū oblatōis uiuifice i. cordibus oīum iugiter se
 offerens sup altare sue p̄sone eterno p̄ri: & sibi ipsi
 cuius holocausti forma tūc electorū cordibus imp̄
 metur. Dī autē xii. fructus afferre p. singulos menses
 .i. p. singulas uite sue cōmēsuratiōes p̄ticulares que
 utiq; sūt. xii. quasi āni solaris sue refulgentis uite &
 dignitatis excelsē. Attēde autē q̄ sicut p. xii. fru
 ctus significat supabūdans resectio: que ex rumina
 tōe xpi oporē & statū orit. Sic & p. xii. mēses sup
 abundās & p̄fecta multiplicatio cōsideratōis uite ie
 su: q̄ miris modis & magnificis considerāda distn
 guit: ita q̄ p. menses huius. xii. p̄nt cōsiderari. xii. p
 rogatiue & cōditōes in quibus xpi iesu status & ui
 ta distinguit: quod licet possit fieri multis modis: ad
 p̄ns t̄n ponamus has. xii. sectōes quasi. xii. mensu
 ras & mēses: que sūt p̄claritas orgis: humilitas con
 uersatōis: celsitudo uirtutis: plenitudo pietatis: cōfi
 dentia i. piculis: patia i. iniuriis: constātia i. cruciatu
 uictoria in cōflitu: resurrectōis nouitas: ascensōis
 sublimitas: iudici equitas: regni eternitas. Nā i. his
 .xii. sue uite statibus: que in. xii. mēlibus a p̄na ori
 gie p. p̄cessū creature: n̄ram assumēdo: redimendo:
 explicādo: reformādo: expurgādo: bt̄ificādo natu
 rā: quasi ab eodem puncto in idem solaris cursus
 perfectionis iesu quasi in p̄fecto circulo terminat.
 Licet autē has aliqui sectōes uocent fructus: nos
 menses nosiare maluimus: utriq; t̄n diuersis respe
 ctibus rationabiliter dici potest: quibus .xii. mensi
 bus q̄bus singulis fructibus duodenarius adaptat:
 qa ex cuiuslibet ruminatōe mens supabūdant refi

citur: & cū duodecies. xii. faciat centū. xlvi. q̄ ē nū
 rus margaritarū que cōtinēt i. portis: quasi. xii. prin
 cipalibus uiris apostolicis huius status t̄ri. p. quos
 utriusq; testi cōcors itelligentia apit. Idcirco dat̄ i.
 telligi supabūdans resectio & multitudo gustū
 xpi uite: que singulariter debet in hoc statu iocūdif
 simo & felicissimo abūdare. Quia uero utriusq; sta
 tus p̄fectio tā celestis p̄rie: q̄ eccl̄ie cōtemplatiue:
 siue sexti uel septimi status multū humanā uirtutē
 & intellectū excedit: ac p. hoc difficilē ip̄fectorū in
 tellectū ad credēdū reddit. Idcirco angelus tam hic
 ubi ē cōsumatio septimi: q̄ in sexto ubi est nouitas
 noui cōnubii bis p̄cipit scribi q̄ hec uerba uera sūt.
 Et q̄ h̄ p̄mittunt: maiora idcirco addit: hec fidelis
 sima & uera sūt. Et quia non pōt humana rōne co
 gnosci: idcirco p. angelum i. diuino lumine nūciat:
 tam p. illū q̄ reuelauit loā. q̄ p. uiros angelicos: per
 quos reuelabūt mūdo. Premittit autē q̄ oē maledi
 ctū nō erit āplius: & illa alia que dicūt in hac parte:
 que plene cōplebunt in eterna requie. In hoc autē
 uite statu septio p̄cellenter abūdabūt bona p̄dicta
 respectu priorū statū: & maxie respectu status ma
 gnificētie babylonice meretricis: que in maledictis
 & adulteriis mōdane opulentiē & pōpe: in q̄bus re
 gnabat dicebat se singulariter sponsā agni & regni
 ipsius magnificentiā honorare: cum t̄n ipsa fuerit
 adulteraliter iuncta oībus maledictis mistici anti xpi.
 Et quia quanto plus crescit diuini luminis claritas
 tanto plus crescit uera & profunda humilitas. Idcir
 co tā hic q̄ supra dī ioan. uoluisse profundo casu an
 gelum adorare: & fuisse phibitus: tū quia mira erit
 reuerentia filialis subditorū ad p̄lato: & p̄p̄lor: ad
 dericos tunc uiros euangelicos: & ip̄sore maiorum
 mira cōdescētio: & cōformis hūilitas ad subiectos:
 & in hoc ent sc̄e humilitatis concertatio: qa quātū
 ent ex se semp pōpā honoris maiores refugient: &
 inferiores quātō maiora scitatis signa uiderint i. eis
 tanto magis ipsos honorare curabūt. Quia uero
 taliū predicatio tūc erit apta & nuda: idcirco singu
 lariter dī p̄ceptū ioanni. Ne signaueris uerba phie
 huius libri. Et rō reddit: quia h̄ est ultimus mundi
 status: in quo ad fulgorē celestis p̄rie appropiquat
 p. quo dicit. T̄ps enī p̄pe ē. Et alia rō reddit: qa ta
 liū reuelatio sicut ē utilis iustificatōi scōr: i. patia ad
 uerforē i. plena mūdificatōe oīum cogitatiū. Sic p
 accidēs facit reprobos i. irā exandescere: ut āplius
 uelit scōrē uitā expugnare: & suis carnalibus sordi
 bus miserabilis iacer: p. his duobus malis i. repro
 bis occōnalr secutis dicit. Qui nocet noceat adhuc
 & q̄ i. sordibus ē sordescat adhuc. Et p. electis sub
 dit duo bona p̄dicta: & q̄ iustus ē iustificet adhuc.
 Et qa finis horū nō ē usq; post cōsumatū iudiciū in
 quo utriusq; sc̄dm merita iudicabit: idcirco seq̄. Ecce
 uēio cito &c. Et ē q̄ tūc singulr uicius & magni
 ficus aduetus iudicis p̄dicabit mūdo: q̄ ad illius so
 lā cōsumationē accedet. Et ē t̄ rō: qa oībus sc̄is: i.
 mo & ipsi filio dei iesu magna fuit cura de cōditio
 nibus iudicis: & precauendo iudicio predicare. Sed

babylon meretrix: q̄ totam spem suā p̄ opa uidef
ponere i hac uita: nō pōt sui ruinā nō solū. credere:
sed uel noīari leuiter audire. Iustū ē ut ipsa dānabili
us p̄cipitet̄ incauta: pp̄ quod cū supra de dānatiōe
eius agit̄: dī iudex iesus ipsi ut fur uenire. Quia ue
ro in septio tēpore post mortē anti xp̄i fortissime le
gabūt ptās sathane: bestia & pseudo pph̄is dānatif
idcirco supra. xx. dictū ē q̄ angelus fortis descendit
de celo hēns clauē abyssi & cathenā magnā i māu
sua & ap̄phēdit draconē &c. Ex tāta enī diffusione
gr̄e xp̄i: quasi āgeli deicēdētis de celo legabūt an
tonomatie ptās diaboli: ne respectu illius status
posset rēpestare eccl̄iam: & eā seducere: sicut i sex sta
tibus reliqs̄ noscūt potuisse: & ideo hec uisio q̄ pōi
tur Apoc. xx. de alligatiōe sathane pōt eē finis sexte
uel p̄ncipiū septie: uel i alio ispectu pōt eē p se una
uisio de cuius expōnif uanitate p̄tereo. Sed h̄ no
tat̄ q̄ ligatio sathane pōt ad tria tpa diuersa rōne re
ferri. Na p̄rio ad tps̄ mortis xp̄i ne possit scōs p̄res
i inferno āplius detinere: nec illuc deducere moriē
tes: & ne possit sic ipedire cōuersionē gentiū ad de
um: sicut p̄us fecit a p̄ncipio idolatrie usq̄ ad xp̄m
Scd̄o pōt referri ad tps̄ expulsiōis idolatrie de orbe
p̄ cōuersionē cōstantini sc̄e. Ex tūc enī nō pōt sedu
cere gētes ad colēdū demones & idola: sicut p̄ius.
Tertio pōt referri ad tps̄ mortis anti xp̄i: ex tūc enim
legabūt ne possit ipedire cōuersionē iudeor̄ & or
bis. Scd̄o notādū ē quid sit sathane ligatio ul̄ so
lutio: & utrū sit solus ligatus respectu p̄destinato
rū: & solutio eius respectu finaliter dānatōr̄. Aug.
de hoc. xx. de ciui. dei ca. viii. dicit q̄ ex p̄destinatus
in illā eternā dānatiōe nullū seducit: & ad hoc all
gatus ē: ut nō seducat gētes in q̄bus eccl̄iam p̄de
stinatōr̄ dñs ordinauit: nec eius solutio erit ad hoc
ut illā ūq̄ seducere possit de qua dictū ē. Nouit dñs
qui sūt eius: & iō respectu illor̄ dī alligatus i certo
tpe: quia i illo nouat̄ iesus i aliq̄bus ifirmis electis
nō esse uirtutē p̄ quā eius ptati solute possēt resiste
re: & ne illos seducat misericordit̄ ligatus. Quando
uero soluet̄ talis p̄parabit̄ p̄destinatōr̄ eccl̄ia. cū
qua illi belligerandū ē: ut uinci tāto eius ipetu insi
dijsq̄ nō possit. Deide reddit̄ quattuor rōnes quas
tūc soluet̄: prima q̄ nunq̄ solueret̄ minus apperet
eius maligna potētia. Scd̄a q̄ minus p̄baret̄ scōr̄e
patia. Tertia q̄ minus cognosceret̄ dei sapiētissima
puidētia: q̄ tā bene tāto eius malo est̄ usus: nūc in
frenādō uic̄ soluedō: sicut electōr̄ expediuit hono
rabili uictorie & saluti. Quarta ut magis exulter̄ dei
ciuitas i recognita sui p̄ceptoris mīa: cuius gr̄a tan
tū sup̄auit̄ isultū. Est & alia rō: quā tetigit lo. cū di
cit q̄ in sordibus est̄ &c. Et q̄ sc̄us est̄ &c. q̄ tūc uel
alias soluit̄: & ut firmēt̄ honorabiles uictorie ele
ctōr̄ pugilū: & ut dignū est̄ p̄ eū fiat gr̄adior̄ exce
ptio & ruina reprobor̄. Sciendū aut̄ q̄ respectu
huius uite nūq̄ eius rētatiua ptās sic ligat̄ uel solui
tur: q̄n sub mēsurā a deo p̄fixa: put̄ ordini sue di
pōnis eterne expedit moderatur. Et licet eius ptās
quo ad finalē seductionē solū p̄ electis a mero do

no dīne mīe & xp̄i gr̄e sit ligata: q̄ n̄ p̄mittit̄ i eos
q̄tū uellet̄ seuire: & in oē genus scelex̄ precipitare:
& quo ad aliqd̄ p̄ tanto ē respectu electōr̄ soluta:
q̄ eos in t̄medio cursū uite sepe ad horrēda scele
ra agēda seducit. Illud ergo tēpus i quo minus seui
re p̄mittit̄ dī eius ligatio: & illud i quo magis solu
tio ipsius. Per cathenā aut̄ magnā in manu: signifi
cat̄ magna dei ptās sc̄is āgelis & eccl̄ie platis tūc
tp̄is tradita: ligatiua & frenatiua diaboli ne possit i
pedire illū statū: quē tūc deus i eccl̄esia formare dis
posuit. Per abyssū aut̄ in quā diabolus claudit̄ desi
gnat̄ scd̄m aug. innumerabilis multitudo ip̄ior̄ p̄
funde malitie: q̄ eccl̄ia dei p̄fundant. In q̄bus dī
missus: nō q̄ prius nō esset in eis: sed q̄ exclusus a
credentibus ex eor̄ p̄tinacia & resistentia nono nu
meri gr̄e oriētis atrocius a diabolo agitant̄: uel per
abyssū designat̄ iterior̄ p̄funditas male uolūtas dia
boli it̄ra quā coartat̄ & ligat̄ a deo ne p̄ libitu possit
se ad exteriora nocamēta effuadere: ac p̄ hoc tan
to magis iabyssat̄ in pena fremētis iracūdia sue q̄to
plus se abiectū uidet̄ i hoc q̄ nō pōt hominū cu
los ad sua mala attrahere: sed ab eis uilissime cōcul
cat̄. Nota q̄ nō solū dicit q̄ claudit̄: sed etiā q̄ sigil
lauit̄ sup̄ illū. i. sigillū clausure apposuit: tū ad deli
gnādū inuolabile huius clausure firmitatē: tū scd̄m
Aug. ad designādū huius clausure secretū: p̄ quod
deus uult esse occultū. Sicut ē de p̄destinatōe: a qui
bus ē finaliter ligatus: & i quos p̄ ultia reprobatiōe
ē seuire p̄missus. Sigillū aut̄ & ligatura pōt dici uni
uscuiusq̄ status p̄fectio: scd̄m quā i obseruādō clau
dit̄: uel uolādō diabolo ap̄it̄. Na obseruātia sue re
gularis p̄fectōis siue p̄ceptor̄ i statu minor̄ ē certū
sigillū diabolo i quo ab illis seducēdis se cognoscat̄
exclusū. Ecōtra relaxatio & uiolatio debiti status ē
tā sibi q̄ aliis signū certū: q̄ ad eos ē seducendū so
lutus. Nota etiā q̄ nō dicit: ut nō tenter: sed ut
nō seducat: q̄ sc̄is tentari & exerceri p̄ diabolu ad
coronā ē utile: nō aut̄ seduci & i tētationē induci.

Nota aut̄. iii. q̄ mille ānos ligatōis eius scd̄m dī
uersos diuersa dat̄ itelligētia. Aug. enī. xx. de ciuita
te dei ca. vi. dat̄ duplicē itelligētia huius millena
rii: uno mō q̄ mille āni sumūt̄ synodotice p̄ parte
sexti millenarij ānor̄ q̄ scd̄m translationē. lxx. in
terptū currebat ipse aug. ut eius sextū millenarium
quasi post sextū diē sequeret̄ sabbatū regē eterne.
Et ut itelligas qd̄ uult dicere aug. opinatiue uidef̄
se it̄re: q̄ mundus tm̄ sex mille ānis deberet dura
re: secundum denarium dierum primordialium
operum. Et quia sequendo litteram septuagesima
ipse erit quasi in principio millenarij sexti: in cuius
fine credebatur tentationes ultimas & consumatio
nem seculi euenire. Idcirco ad hunc ultimum male
narium uideretur ligationem & solutionem sathi
ne adaptare: & secundum hoc iam esset statim n
ianus finis mundi. Et secundum aliā cōputationē
tonicarum iam forte esset transactus ille punctus
tp̄is. Quā opinionē tempate a doctore dictā aliq̄
cū suis cōputatōibus nimis p̄cipitat̄ affirmat. Na

ga h̄ erat dubiū in eius mente: ideo statim dat aliā generalē sensū: dicens aut mille ānos p̄ oibus ānis huius seculi posuit: ut p̄fecto nūero notet̄ ip̄a t̄p̄is plenitudo: & adducit ad hoc s̄c̄ia de scriptura. Quidā uero opinatiē dicit: q̄ sumēdo ligationē sathane a t̄p̄e expulsiois idolatrie p̄ cōstantinū: ille millenarius cōcordat cū mille. cclx. ānis māsiois m̄ieris i solitudie gēnitatis: seu cū mille. cclxxx. quos pōit daniel a t̄p̄e abominatiōis & desolatiōis iudaice facte i xp̄i morte. Nā put̄ i croniciis scribit̄. Anno dñi. ccc. xxxiii. obiit sc̄us papa siluester: q. xxxiii. ānis p̄fuerat: quo t̄p̄e facta ē diaboli ligatura. Si igit̄. xxxiii. ānos uel quattuor ānos q̄bus uixit excipias: sunt a morte siluestri finiti mille āni: t̄p̄e quo solutus diabolus malā bestia de qua supra dictū ē i siluestri se de locauit: & sc̄dm hoc finis hōz mille ānoz non pōit̄ i ultio exterminio gog: de quo ca. eodē apoc. scribit̄: q̄ in fine septimi status aī iudiciū erit̄ exterminii sc̄dm s̄niam magis s̄ralē: sed nihilominus p̄ tribulatio q̄ nūc instat designari etiā sc̄dm istos per gog: q̄ p̄ ip̄m pōt̄ itelligi multitudo adherentium tā antixpo mystico q̄ ap̄to: i quibus p̄as diaboli i fine q̄nti & sexti p̄ncipio ē soluta. An at̄ septimus status de quo nūc ē sermo: q̄ a morte antixpi usq̄ ad gog nouissimū durat: h̄eat ad s̄ram mille ānos: hoc penitus ignorat̄. Nā licet ut dictū ē supra non sit mihi dubiū q̄ h̄ebit suū notabilē statū: t̄n̄ ignoro eius modū & terminū. Et dico sicut dicit̄. ioachi in. ii. lib. cōcordie: ubi oīso quare sc̄di status generalit̄es quadragenario nūerant̄ duabus additis: sic dicit̄. Sane tertius status cuius initia p̄sto sūt numerū quinquagenariū ob magnā iubilei libertatem requirit̄ sed numerum dierum uel mensum illarum generationū penitus ignoramus. Itē libro. v. unū dico: q̄ mysteria tertii intellectus subtiliora sūt mysteriis p̄mi: nescio utrū t̄pore tertii status sint eo mō breuiora t̄pibus sc̄di: quo t̄p̄e sc̄di breuiora fuere t̄p̄oribus p̄mi: licet i opibus nō discordent. Et ita q̄ uis sicut ē nobis p̄lixitas dubia: ita & breuitas sit̄ incerta: ut deo soli sup̄ hoc magisteriū referuet̄: & aliquatū supra dicit̄: q̄ sicut zacharias p̄ ioā. in ē sy nagogā & ecclesiā constitutus p̄dixit utiq̄ saluatoris adesse p̄ntiam. Sed ea q̄ xp̄s erat facturū: non ē feriat̄ i timare p̄missus. Sic & nos q̄ iter sc̄dm & tertii statū cōstituti sumus: multa q̄de de tertio statu cotēplari p̄mittimur: ordinē uero rei iuxta numerū & distictionē op̄ez assignare nequimus: h̄ ioachim. Quidā t̄n̄ sequēdo hebraicā ueritatē: que ab adam usq̄ ad xp̄m pōit̄ circiter quattuor. M. ānos opinant̄: ut dēt̄ q̄ circa finē sexte diei in toto uniuerso deus p̄ficiet̄ opus suū: & sequet̄ sabbatū eterne glorie in quo deus cū factis suis regescat ab opibus huius uite. In hoc cōcordare uidet̄ cū supradcā opinioe Aug. quo ad t̄p̄s duratiōis mūdi: sed i decursu p̄teritorū t̄p̄oz discordat hebraica ueritas. lxx. quos seq̄t̄ aug. Huius ēt̄ opioni cōcordat̄ dem̄ ātiquoz synagoge: q̄ dixerūt duo milia ānos esse ante legē usq̄ ad abrahā: & duo milia sub lege: & duo milia sub mes-

sa: & sic sc̄dm trinā legē nature scriptur̄ & gr̄e: tres binariū millenariōz accipiūt̄ in ānis sc̄dm mysteria bt̄issime trinitatis. Sc̄dm hos aut̄ de sexto millenario restant̄ circiter septingētī āni: q̄ numerus satis cōgruit tertio generali statui mūdi sp̄i sc̄o appropriato: q̄ in suis donis i lib. apoc. multū describitur septiformis. Et si incitatio tertii status aliquatū sumeret̄ quasi sc̄ia a t̄p̄e quo sp̄s xp̄i magnos exercitus xp̄ianoz fecit trāsire in terrā sc̄am: & innumabilibus saracenis occisis restituere hierl̄m cultui xp̄iano: a quo t̄p̄e ordo disterciensū: tēplariōz: hospitaliōz: gradati i eccl̄ia icēpisse dicit̄: t̄n̄ cū predictis septingentis ānis. M. uel nongētī āni uident̄ i pleri. Si etiā solutionē sathane respectu tēp̄oz aut̄ xp̄i ichoes a t̄p̄e illo i quo sub q̄nta tuba stella de celo cadēs apuit puteū abyssi: ex quo cepit status clericalis & monachalis abuti diuitiis: tūc a xp̄i resurrectiōe usq̄ ad t̄p̄s illud sūt circiter mille āni: i quibus sancti dicit̄ regnare cū xp̄o. Multa circa hanc materiam dicit̄ ioachi i libro de semibus: iuestigās finē tēp̄oz a radicibus s̄raz: predicti t̄n̄ q̄ t̄p̄ illius opinionis q̄ septingētī āni ul̄ circa dicit̄: cursui tertii status mūdi adaptat̄ ad hanc numerū mediā horā silentiū sup̄ aptiōe septimi signac̄l̄ i scriptā. Volūt̄ enī q̄ istud t̄p̄s sit̄ quasi mediū respectu illius in quo decurrit eccl̄ia plēitudis gentiū: que in fine tertii decimi cētēarij p̄ bestia ē corrupta. Dicit̄ et̄ q̄ ex hoc nō oportet sc̄ire diē uel ānū aduentus xp̄i ad iudiciū: q̄a sub ipsis numeris generalibus nō explicant̄ minutie diez mensū: uel ānoz: que q̄de uariis mysteriis diuersificant̄ ad claudendū idignis p̄ciosos & p̄ctales terminos iudiciorū generalū dei. Dicit̄ etiā q̄ si dies. i. āni duo milia. ccc. daniel̄ ichoent̄ a cōculcatōe s̄actuari sc̄a p̄ antiochū: a qua daniel̄ uidet̄ ibi ichoare: ex tūc enī usq̄ ad ortū xp̄i sūt circiter āni. cc. & usq̄ ad finē huius. c. n̄i sūt mille q̄ngētī: & sic p̄ter cētēnanū uite crucifixiōis xp̄i uite a franco usq̄ nūc: q̄ p̄ s̄ram. x. figurat̄ sc̄dm ioachi ista rēt̄ septingenti āni p̄ hoc tertio statu mūdi. Adhuc aut̄ durat. c. x. s̄re: & nō trāsierūt de eo nisi. liiii. anni quod paret̄ sc̄dm cōputationē ioachi i lib. de semibus s̄rarū: & sc̄dm hoc a cōculcatōe facta p̄ antiochū usq̄ ad uespam huius s̄li & mane futuri sunt āni duo milia tricēti. Hec breuiter recitauī nihil h̄ns certū: sed ut possit aliquatū apparer̄: q̄ hic septimus status h̄ebit suā p̄clationē in numero ānorū sapiētie xp̄i iesu noto: mihi aut̄ oīo incerto. Et q̄n̄ i magnis corruptōibus erit mūdus ut dictū ē supra: q̄n̄ illa societetas gog. castra sc̄orū & ciuitatem dilectā ip̄ie expugnabit: quorū horreda malitia iesu uēire ad iudiciū puocabit. Circa aut̄ recitatiōes ānorū ex aliis croniciis: q̄ ex textu sacre scripture: de quibus hic & alibi i hoc lib. ex diuersis est sermo: nihil itendo temere asserere: pp̄ mirabile falsitatē taliū historiarū: que etiā doctores p̄cipuos uident̄ alī deceptisse: sed recito q̄d̄ aliq̄n̄ ut̄ probabile: ut sic quatū fas est ueritas temporum colligatur. Quid autem significet cōgregatio sanctorū cū xp̄o p̄ mille annos

perfectos: excludo illo brutali errore cyliarcae: de quo dicit Aug. xx. de ci. ca. vii. dicendū q̄ significat tam regnū gr̄e: quo sci dū h̄ uiuūt: sp̄alit̄ ignāt cū xp̄o: q̄ regnū gr̄e in quo sancti ante resurrectionē suā corpore q̄tant. In hac ergo ciuitate regetionis p̄fecte i altissima paup̄tate & euāgelica p̄fectiōe firmata: fac nos interim pie iesu requiescere: & ab insidiis diaboli seducētis nos misericorditer protegere: ut securi possimus tremendū iudiciū: i trāglla pace conscie & contēplationis celice expectare.

Iesus testis ueridicus. Cap. xiii.

Iissimus iesus q̄ in sue cōuersatōis exēplo oib̄ bus se uisū misericorditer fecit: & in eterno p̄mio se uitā br̄is oñdet: in oīum generali iudicio ueritatē se patenter oībus iudicio demonstrabit. Et quia uiuens i carne tria singulariter futura p̄dixit. s. uniuersale iudiciū: cōmōtionē oīum uirtutū celestiuū: & turbationē inferoz: & uniuersalē resurrectionē oīum. Idcirco hec tria dicūt̄ ultimā oīum cōsumationē p̄cedere: siue maloz i reuolūione penaz: siue electoz in locatōne celestiuū sediuū: & iō tria predicta i hoc ca. p̄sequamur. Circa aut̄ uniuersale iudiciū h̄ sciri oportet: q̄ iuxta attestatōne iesu ē oīno futurum: in quo deus p̄ dñm n̄m ihm xp̄m iudicabit uiuos & mortuos: bonos & malos sc̄d̄m exigentiā meritoz. In hoc aut̄ iudicio fiet libroz aptio: q̄bus merita & demerita uniuersoz sibi ipsi & inuicē inotescēt: faciente hoc uirtute illius libri uite. s. iesu uerbi misericorditer icarnati: qui in forma diuinitatis nō uidebit̄ nisi a bonis: in forma uero hūanitatē i qua & sn̄am pmulgabit uidebit̄ tā a bonis q̄ a malis: licet in eadē forma terribil̄ apparebit̄ reprobis: & blandus electis: quoz oīum rō pōt sumi: q̄ sicut op̄s iesus oīa secundū altitudinē sue uirtutis p̄ducit: sic secundū rēctitudinē ueritatis deducit: & sc̄d̄m bonitatis plenitudinē felicē cōsumabit. Et quia nature rōnali que libera ē ad suos actus dederat legē iustitię sc̄d̄m quā regularet̄ i merito: per quā si uellet actus suos ordinaret̄ i deū ex qua efficeret̄ digna regno: uel si nollet fieret̄ digna supplicio: cuius uoluntatis actus sepe i hac uita p̄ malitiosā uertiginē occultant̄: hinc ē q̄ ad manifestandū in iesu altitudinē uirtutis rēctitudinē ueritatis: & plenitudinē bonitatis: necesse est seq̄ uniuersale iudiciū: in quo sicut retributiones abunde p̄mior: apte declaratiōes meritoz: & irreuocabiles latitōes sn̄az: ut iustis & abūdis retributōibus stipēdiōz sūme bonitatis plēitudo aptis declaratiōibus meritoz ueritatis rēctitudo: & in irreuocabilitate sn̄az sūme uirtutis & pt̄atis iesu altitudo: cunctis certa claritate appant. Primū igit̄ quia iusta retributio respicit culpā: cui debet̄ pena: uel iustitiā p̄ xp̄i gr̄am: cui debet̄ gl̄ia: & uniuersū filiū ad hāc hēnt uel illā necesse est uniuersale iudiciū has dñas demonstrare. Rursus q̄ apta declaratiō meritoz requirit q̄ sil̄ appeat: & quid agi debuit sc̄d̄m regulā iustitię: & qd̄ ē actū a uolūtate libertatis hūane: hinc ē q̄ & libri cōscie ap̄iet̄: ut appeat ipsa iustitia sc̄d̄m

quā approbāda uel reprobāda sunt merita. Postremo q̄ irreuocabilis sn̄a dēt fieri ab eo q̄ possit auctori: & a quo nō possit appellari: & dei lux sūme delectabilis nō possit facie ad faciē uideri sine deiformitate imaginis: & iocūditate britudis: q̄ iuste reprobis ē negatū. Idcirco necesse ē q̄ iudex appeat i effigie creature. Quia uero pura creatura auctoritate nō hēt a qua appellari nō possit: hinc ē q̄ necesse ē q̄ iudex n̄r̄ & deus sit q̄ iudicet p̄ auctoritatē sn̄ā: & hō sit q̄ uideat̄ & disceptet cū pccōribus examinādo & p̄ferēdo sn̄am. Et q̄ una uox disceptationis terret culpabiles: assecurat inocētes: hic ē q̄ una eius facies & electos lenificabit & ipios deterrebit. Liber aut̄ uite secundū ang. xx. de ciui. dei ca. .xiiii. ē qd̄a uis dīna qua fiet ut unicuiq̄ cūcta opa sua bona uel mala i mēoriā reuocēt̄: & mentis ituitu mira celeritate cernat̄: ut scia accuset & excuset cōsciam: qd̄e uis dīna libri nomē accepit: q̄a i eo quodamō legit̄ quicquid ea faciēte recolit̄. Per libros aut̄ i plurali sc̄d̄m eūdē itelligūt̄ sci ueteris & noui testī: q̄ mali iudicabūt̄ ex cōpatōe iustoz. De his libris d̄r̄ Apoca. xx. Et libri apti sūt. Et alius liber ap̄tus ē: qui est uite. Pōt etiā dici libroz aptio: aptio cōsciaz: ut dictū ē: qua oēs i oībus oīa bona uel mala unq̄ facta: uel dicta uel cogitata: ac si in libro apte legēt̄. Liber etiā uite i certa scia & lex & iustitia dei: & sp̄aliter eius electrix mīa i sp̄ectu p̄destinatorum ad eternā uitā qui quidē tūc p̄ cōsumatā gloriā oībus ap̄iet̄ electis. Per euidentiā aut̄ exterioris effectus ap̄iet̄ dānatis. Sc̄d̄m enī huius libri legē & iustitiā inenarrabilē aptā ad pp̄riā cōsciam & oīum assistentiū iudiciū tāq̄ pluriū librorū: qui uelint nolite cōtestabūt̄ & cōcordabūt̄ iustitię p̄mi libri: p̄feret̄ sn̄a iusta & clara & irreuocabilis i et̄nū: pp̄ qd̄ seq̄ i apoc. q̄ iudicati sūt mortui ex his que scripta erat̄ i libris sc̄d̄m opa ip̄sorū. Cōuēiēs at̄ fuit q̄ iudiciaria pt̄as daret̄ iesu xp̄o etiā sc̄d̄m q̄ hō: respectu oīs uniuersaliē creature: p̄mo qd̄e & principaliter p̄pter gr̄am unionis. Secūdo q̄ p̄ hūilitatē passionis hūana natura meruit etiā sup̄ angelos exaltari. Sicut d̄r̄ phy. ii. ut i noīe iesu oē genua flectat̄: & etiā ne deus uideat̄ crudeliter se h̄re ad hoīes: illū oñdit iudicē: quē eis effecerat fr̄em. Quia etiā secundum Aug. in. iii. de trinitate: inferiora quodā ordine reguntur a deo p̄ sup̄iora: oportet dicere q̄ oīa regantur p̄ aiām xp̄i: que est super oēm creaturā: & possit illū p̄ m̄tem suam uirginē gloriosā. Circa sc̄d̄m .i. generalē cōmōtionē oīum: licet illa cōmōtio sit p̄ multa signa p̄cedentiā iudiciū: de q̄bus nūc pp̄plexitate p̄transeo: q̄ i multis multa legūt̄. Singulariter t̄m i flagratōe ignis hoc erit amplius manifestū. Ignis. n. p̄cedet an̄ faciē iudicis: quo terre facies exuret̄: ita q̄ huius mūdi sp̄s mūdātorū ignis cōflātōe p̄bit. Dī aut̄ transire figurā huius mūdi n̄ q̄tū ad destructionē totalē huius mūdi sēsbilib̄: sed q̄a p̄ actū istius ignis oīa elemēta i flāmatis consumant̄: uegetabilia & aīalia purgabuntur: & nouabunt̄ elemēta: maxime aer & terra: purgabuntur

iusti: & adurentur reprobi: quibus factis cessabit etiam
 motus celi ut sic completo numero elocor fiat
 quodammodo inouatio & p̄matio corpore mūda-
 noꝝ. Quoꝝ oīum ratio sumit: qm̄ sicut deus hō
 iesus scdm̄ sapiam suam ordinatissimā totū mun-
 dū istū sensibile maiorem fecit pp̄ mundū istū mi-
 noꝝ. s. hoies: q̄ inter deū & res istas inferiores in
 medio collocatus est: hinc ē q̄ ut oīa sibi inuicē cō-
 grauent: & habitatio cū habitatore hēat armoniam
 hoie bene instituto debuit mūdus iste in bono &
 geto statu institui: hoie labente debuit etiā iste mū-
 dus deteriorari: hoie pturbato debuit pturbari: ho-
 mie expurgato debuit expurgari: hoie inouato de-
 buit inouari: & hoie cōsumato debuit getari: ut sic
 cognoscat hō creatus & redēptus p̄ iesū quāto sibi
 alliget amore: & q̄ sic pp̄ ipsum oīa creauit: sic secū-
 dū sui status exigentiā oīa alterauit. Primo igit̄ mū-
 dus iste pturbari debet hoie pturbato: sicut stetit
 cū stante: & quō cecidit cū labente. Quia enī i futu-
 ro iudicio pp̄ seueritatē iudicis oñdēdā cōtra peccm̄
 necesse ē oīum corda freni: & maxime peccōꝝ: q̄ uni-
 uersōꝝ deū cōtēpserūt. Ideo oīs creatura ut suo cō-
 forme auctori: uidebit accipere telū uel zelum: & ut
 forme pturbato hoī habitatori cōueniens erit to-
 tius orbis ordines cōmoueri horrēde. Et q̄ nihil ī
 tensius: uelotius & horribilius ī agendo cōmouet
 alia elemēta q̄ ignis ex oī pte curēs: hinc ē q̄ neces-
 se est q̄ ipsius iudicis faciē ignis precedat: n̄ ex una
 pte tm̄: sed ex oī pte mūdi: ut sit triplex concursus
 elemētalis & terrestis: & forsitan ignis purgatorii
 & ifernalis: ut p̄ infernalē reprobi adurat & p̄ purga-
 toriū iusti purgēt: p̄ terrestre terre nascētia cōsumā-
 tur: p̄ elemētale elementa subtilent: & ad inouario-
 nis faciē disponāt: & s̄l̄r cū hoc cetera pturbent: ut
 nō solū hoies & demōes: uerū et̄ uidentes āgeli ui-
 deāt terri: ac p̄ hoc inimici iesu tremore cōcutiēt
 & cōculcabūt potētia pedū eius. Rursus qm̄ mū-
 dus iste purgari debet a scoria auaricie & malicie: &
 a frigiditate charitatis extincte. Sicut ī p̄mo diluui-
 o purgatus fuit a fetore luxurie: indiget etiā pp̄ ulti-
 mū instās t̄pis purgari uelociter itime & p̄fecte: hīc
 ē q̄ sicut mūdus prius deletus ē: & quodamō pur-
 gatus p̄ elemētū aque quod ē mūdaturū: & frigidū
 cōtra ardorē & ferorē luxurie. Sic finalis mūdus pur-
 gabit p̄ ignē pp̄ refrigeriū charitatis & frigus mali-
 tie & auaricie que īgnat ī sine quasi ī ipsius senecta.
 Et quia maxie sūt adherentia hec uitia: necesse ē q̄
 purgās sic a t̄ois itime: intime uolētie & accelera-
 te: quod nō cōtingit repire ī elemēto alio q̄ ī igne:
 ac p̄ hoc p̄ ignē huius mūdi s̄sibilis facies exuret.
 Amplius quia mūdus iste inouari debet cū hoie ī
 nouato: nec inouari pōt aliqd ī nouā formā nisi p̄-
 dat uetustā: & quodamō dispōat dispōne noua su-
 p̄inducta: hinc ē q̄ cum ignis maxie hēat uirtutē
 expulsiuā forme extranee: hēat etiā uim subtiliari-
 uā & celesti nature cognatā: cōgrue p̄ ignē fieri de-
 bet purgatio s̄l̄ & inouatio: ita q̄ geminā hāc effi-
 caciā q̄tū ad aliqd ante aduētū iudicis faciet: q̄tum

aut̄ ad cōplemētū post s̄ne lationē p̄dicet. Et quia
 inouatio fit ad nouitatē icorruptibile: quā dare nō
 ē ī potētia alicuius creature: hinc ē q̄ licet ī illa pur-
 gatiōe & inouatiōe ignis illud agat p̄ naturalē uir-
 tutē: ut īflāmare & purgare: calefacere & subtiliare:
 tñ necesse ē q̄ cū illa uirtute naturali sit uirtus opās
 supra naturā. s. oī potētia iesu: cuius īperio fiet cōs̄ta
 gratōis initiū: & cuius uirtute fiet etiā cōplemētū.
 Postremo qm̄ iste mundus cōsumari debet hoie cō-
 sumato: & tūc ē homo cōsumatus qm̄ ī gloria com-
 pletus erit ī nūero elocor: ad quē tēdūt oīa sicut ad
 finē cōpletū: necesse ē facta cōpletiōe illius nume-
 ri terminari & getari motus nature celestis: necesse ē
 etiā terminari trāsmutatiōes elementales & genera-
 tiōes & corruptiōes ī aialibus & ī plātis. Cū. n. ista
 oīa ordinēt̄ ad formā nobilissimā: que ē aīa rōnalis
 & ad seruitiū hoīs: posito statu ī hoie: necesse ē pōi
 ī aliquo subsequēte: & iō corpa celestia recepta gete
 & lumis plētitudine dñr remunerari elemēta: q̄ apli-
 us nō hēnt uim multiplicādī se p̄ trāsmutationem
 mutua: dñr trāslire nō q̄tū ad s̄bam: sed q̄tū ad actū
 & passionē mutua: uegetabilia uero & s̄sibilia q̄
 nō hēnt uitā p̄petuam qualis cōpetit statui nobili-
 tatis future: necesse ē ī p̄pria cōsumari natura: ita tñ
 q̄ saluāt ī principiis: & quodammodo in s̄l̄r: uideli-
 cet ī hoie: q̄ s̄l̄r itudinē hēt. cū oī genere creature: &
 ideo ī ipsius inouatiōe & gl̄ficatiōe p̄nt dici oīa in-
 nouari & quodamō p̄mari. De his ī Apoca. xxi. Et
 uidi celū nouū & terrā nouā: primū enī celū & p̄ria
 terra abiit: & mare iā nō ē ibi. Sed scdm̄ hanc appli-
 cationē. lo. loquit̄ de renouatiōe corpore celestii &
 elemētaliū: q̄ dñr abire nō quo ad s̄bam: sed quo
 ad priorē qualitātē. De q̄bus Aug. xx. de ci. dei etiā
 cōcordat cū hīs que dca sūt supra. Vt tñ dicere q̄ ge-
 nerale iudiciū p̄cedat prius: q̄ mūdi spēs inouetur:
 q̄d̄ oportet itelligi sicut dcm̄ ē supra q̄tū ad eē cō-
 pletū. Alias aut̄ aute uniuersalē resurrectionē oīum
 quā nō ē dubiū p̄cedere iudiciū: ignis cōflagrato-
 rius p̄cedet faciē iudicis. Dicit aut̄. xvi. ca. de ci. dei.
 Aug. q̄ ait: & mare iā nō est utrū illo ardore sicce
 nō facile dixerit: pōt tñ dici q̄ nō dixit: aqua iā nō ē
 sed mare: ubi euidenter oñdit aquā nō penitus anul-
 lari: sed illā amaritudinē & grossiciē p̄ reductionem
 aquarū ad unū locū pp̄ uitā aīaliū t̄restriū: quā uo-
 camus mare: tūc oīo deficere: aqua purgata & subti-
 liata & ī sua sphaera diffusa. De hoc igne. i. cor. iii. d̄
 q̄ dies dñi ī igne reuelabit: & uniuersūsq̄ opus q̄
 s̄ fuerit ignis p̄babit: tūc q̄ uex̄ erit q̄d̄ dicit idem
 Ro. viii. Ipsa creatura liberabit a seruitute corruptio-
 nis ī libertatē gl̄ie filioꝝ dei. Et hoc uult dices uer-
 bū q̄d̄ p̄mittit. s. expectatio creature reuelationē fi-
 lioꝝ dei expectat. i. expectat creatura generabilis &
 corruptibilis q̄ reuelatur per cōplemētum numeri
 electoꝝ: & tūc cessabit generatōis officii & imuta-
 tiō elemētōꝝ: & motus oīm orbii: & ipsa creatura
 que talr̄ seruit seipsam corrupendo & mouendo
 pp̄ obedientiā illius qui eam sic subiecit in spe ta-
 lis finis: tunc libera erit aliquo qualiter s̄l̄r gl̄orie filio-

rum dei: sui renouatione & stabilitione suscepta: q̄ si premio obedientie sui motus: & hoc est ingemiscere creatura & p̄turre per tales scilicet labores: donec hic mundus durat: subseruire electorum multiplicationi & uite: quia similitudinarie loquendo impatienter tales motus feret creatura: nisi obedientia creatoris eam ad hoc subiecisset in spe finis peccati: in quo per hominem & in homine omnis quodammodo beatificatur creatura. Circa tertium de resurrectione corpore scias q̄ oīum corpora resurgent: multa in eis exīte distinctione quantum ad ordinem dignitatis. Nā mali resurgent cū suis deformitatibus & penalibus miseris: & defectibus quos hūerunt in uia. In btis autē natura seruat̄: & uitia detrahent̄: & oēs resurgent in integro corpore: & plena etate & debita mēsurā membrorū: ut sic oēs scī currāt in uirū p̄fectū in mēsurā etatis plenitudis xp̄i. Surgēt autē tā in bonis q̄ in malis corpora eadem numero: que prius ex eisdē p̄tibus constituta: salua totius uarietate nature: nō lolū quātum ad mēbra principalia: & humiditatem radicalē: uerū etiā salua capillis & ceteris membris que faciūt ad decentiā corporis. Ita q̄ in quascūq; auras uel si nus nature puluis hūani corporis cedat: ad eā aīam redibit uirtute oīpotentie iesu: que ipsum primitiū ut uiueret & cresceret auiauit. Quorū oīum rō potest assūi: q̄ ualentissimus & sufficientissimus iesus p̄ncipiū gratiæ nr̄æ & premiōg ē potentissimus & clementissimus & iustissimus. Et licet secūdū quādā appropriationē potentia in cōstitutione naturarū: demētia ī collatiōe gr̄æ: iustitia in retributiōe meritoꝝ appareant: tñ in singulis sunt singula: q̄ hec tria nullatenus adinuicem sepan̄. Et in ope retributiōis est necesse ista tria concurrere: ut fiat secūdum q̄ exigit reatitudo iustitiæ: reformatio gr̄e: & cōpletio nature. Quia ergo scdm iustitiam necessario requirit̄ ut hō qui meruit ut demeruit in anima simul & corpore puniat̄ uel p̄miet̄ simul in utroq; rō necesse est utrūq; haberi hōiem: ac p̄ hoc corpus resurgere. Reformatō etiam gratiæ requirit̄ ut totum corpus assimilet̄ capiti iesu: cuius corpus mortuū necessariū fuit resurgere: quia unitū diuinitati inseparabiliter. Cōpletio uero nature requirit̄ ut hō cū cōstet simul ex corpore & aīa tanq̄ ex forma & materia q̄ mutuū habent appetitū & inclinationē mutuā resurgat corpore. Ex his ergo tribus constitutiōe nature: infusione gr̄e & retributiōe iustitiæ scdm quas uniuersitas hēt regi oīa clamant hominē resuscitandū: ut tollat̄ oīs excusatio illius q̄ hanc ueritatē si dei obsurdescunt: & merito cōtra tales insensatos uniuersus pugnabit orbis terrarū. Primo igit̄ qm̄ resurrectione debet esse scdm exigentiā ordinis diuine iustitiæ: que reddit unicuiq; quod suū est p̄ loco & tēpore: & oīs aīa corpori semel etiā ad punctū temporis unita: habet in eo uel culpā uel gr̄am: necesse est q̄ oēs resurgant. Et q̄ distinctus debet esse status retributiōis a statu uie: & resurrectio spectat ad statū retributiōis: ut nō confundat̄ ordo uniuersū:

& ut fides habeat meritū que credit quod nō uidet & ut certius & darius appeat eqtas diuine iustitiæ: & ut fiat cōsumatio retributiōis finalis ī angelis: & hoibus: requirit̄ hoc diuina iustitia: ut oēs resurgāt simul quantum ē de lege cōi: quod dico pp̄ xp̄m iesū: & eius btissimam matrē gloriosā uirginē mariā & aliquos alios q̄ secūdū b̄nplacitū iesu & rōnibus certis ante generalē oīum resurrectionē gloriose resurgent. Quia uero malis debet̄ pena & miseria: & bonis gloria: ideo & si simul resurgant tēpore: ualde tñ dissimiles erūt in cōditōe. Nā quia malis resurrectio nō est ad uitā: sed ad suppliciiū: necesse ē q̄ ipsi cū infirmitatibus & deformitatibus & defectibus suscitent̄: pp̄ quod dicit paulus. Oēs quidē resurgemus: sed nō oēs imutabimur. Rursus quia resurrectio debet esse secūdū exigentiā cōsumatiōis gr̄e: & p̄fca gr̄a facit nos cōformes xp̄i ihu capiti noītro: in quo nullus fuit defectus mēbroꝝ: & p̄fecta etas & debita statura: & effigies formosa: opportunū est q̄ boni suscitent̄ in optimis cōditōibus: ac p̄ hoc necesse est q̄ in eis uitia detrahant̄: & natura seruet̄. Opportunū est etiā: ut si quod mēbrū deerat suppleat̄: si aliqua erat supfluitas auferat̄. Si aliq̄ membrorū deordinatio corrigat̄. Si puulus erat ad quantitātē etatis iesu quā hēbat in uigore occulto nature ipse puulus: licet nō in mole: diuina uirtute deducatur. Si decrepitus: ad eandē etatē deducatur. Si gigas si gnanus: ad eandē mēsurā cōgruā limitet̄. Ita tñ q̄ gigas nihil p̄det de sue ueritate nature ut sic oēs integri & p̄fecti occurrāt in mēsurā etatis plenitudinis xp̄i. Postremo quia resurrectio debet esse scdm exigentiā p̄fectionis nature: & natura sp̄s rōnalis exigit q̄ uiuificet corpus p̄p̄riū: quia proprius actus in p̄pria materia hēt fieri: necesse est q̄ idē corpus numero resurgat: alioquin non esset resurrectio uera. Requirit̄ etiā natura anime rationalis & immortalis: quia sicut habet esse perpetuū sic corpus habeat cui perpetuo influat uitam: ac per hoc corpus quod anime unit̄: ex ipsa unione ordinationē habet ad icorruptionē p̄petuā: ita tñ q̄ illud in quo consistit statura totius corporis: sicut sē mēbra principalia: & etiā humiditas radicalis & caro scdm sp̄m habeat ordinationē necessariā. Alia uero: sc̄ caro scdm materiā & p̄tes que sūt ad b̄n esse corporis hēat ordinationē de cōgruo: que qdē ordinē q̄ deus ip̄essit nature: & natura n̄ pōt illud p̄ficere q̄ nō pōt mortuū suscitare: & ipsa dīna p̄uidencia nihil frustra possuit ī aspectu nature: oīo ipse cōpleuit. Necesse ē igit̄ q̄ ipsius uirtute reparet̄ idē numero ex oībus p̄tibus constitutū: & salua tota ueritate nature. Et cū hoc natura nō possit: quia nec idē corpus numero destructū reparare cū nō possit in tota rei substantia: nec corpus immortale efficere: cū omne per naturam generabile sit corruptibile necesse est q̄ resurrectio n̄ semialibus nec naturalibus cāis attribuat̄: sed p̄mordialibus & eēnis: ut fiat secūdum cursū mirabilē & sup̄nalem omnipotentie iesu: & sue impiam uoluntatis: qm̄ & quomodo ad

honorem sui nominis: & complementum sui missici corporis: & ostensionem sue rectissime equitatis eligere ipse uoluit. Et hoc ostendit iohannes Apoc. xx. ubi dicit. Et uidi mortuos magnos & pusillos stantes in conspectu throni: & postquam dixit de apertione librorum redit ad monstrandum quomodo uirtute presidentis iesu in throno: omnis creatura rediit corpora & spiritus defunctorum. Et dedit inquit mare mortuos suos qui in eo erant: & mors & infernus dederunt mortuos suos qui in eis erant. Secundum Ri. non dicit terram mortuos dedisse: quia hoc non fuit multum difficile credere. Sed hoc dixit mari & inferno: & morti: de quibus magis poterat dubium esse: per mortem enim accipit penas inferni: & per infernum locum ipsius pene: que dabunt spiritus mortuorum. Mare uero sub quo intelligitur & terra dabit mortuos. i. corpora mortuorum. Secundum Aug. autem. xx. de ciuitate dei per mare intelligitur hoc seculum quod reddet mortuos. i. homines hic uiuentes in corpore mortali: quod secundum Apostolum inortuum est peccato: mors uero. i. status post mortem: & infernus. i. locus damnatorum reddiderunt illos qui iam erant mortui: subditque quod forte dictum est mors propter bonos qui passi sunt mortem non infernum. Infernus autem propter malos qui ibi puniuntur. Circa generalem autem resurrectionem mortuorum est articulus fidei quintus de his que pertinent ad diuinitatem quo ad effectus uirtutis diuine: de quo dicitur. i. ad Cor. xv. Omnes quidem resurgemus. Contra hanc auctoritatem sunt errores plures: quorum primus est error ualentinus qui carnis resurrectionem negauit: quem etiam plures heretici sunt secuti. Contra quem dicitur. i. ad corinthios. xv. Si christus predicatur quod resurrexit a mortuis: quomodo quidam dicunt in uobis quod resurrectio mortuorum non est? Secundus error est hymenei & phileti: contra quos dicit apostolus. ii. Thy. ii. quod a ueritate exciderunt: dicentes resurrectionem iam factam: uel quia non credebant resurrectionem: nisi spiritualem: uel quia non dicebant alios resurrecturos: nisi illos qui cum christo resurrexerant. Tertius error est quorundam moderatorum hereticorum qui dicunt resurrectionem futuram non eorundem corporum: sed anime reassumentem quedam corpora celestia. Contra quos apostolus dicit: ista ad Cor. xv. Opportet corruptibile hoc inducere incorruptibile & mortale hoc inducere in mortale. Quartus error est euthicis pathe constantinopolitani: qui posuit quod corpora nostra erunt aerea & uento similia: ut grego. narrat in. xvii. moralium. Contra quem est quod dominus post resurrectionem suam corpus suum discipulis suis palpandum prebuit. d. luce ultimo: palpare & uidete: cum tamen apostolus dicit phyl. iii. quod iesus reformabit corpus humilitatis nostre conformatum corpori claritatis sue. Quintus est error dicentium quod corpora humana post resurrectionem uertentur in spiritum: contra quos luce ultimo dicit iesus. Spiritus carnem &

ossa non habet sicut me uidetis habere. Sextus est error geniti qui mille annos post resurrectionem in terreno regno christi fabulabantur futuros in quibus homines carnales uentris & libidinis uoluptates habebunt: contra quem dicit iesus Matth. xxii. In resurrectione nec nubent: nec nubentur: sed erunt sicut angeli dei in celo. Quidam etiam dixerunt: quod post resurrectionem mortuorum in eodem statu: in quo nunc est mundus remanebit: qui potest esse error septimus: licet satis possit reduci ad hunc sextum contra quos dicitur Apoc. xxi. Vidi celum nouum & terram nouam. Et Roma. viii. Ipsa creatura liberabitur a seruitute corruptionis in libertatem glorie filiorum dei. Et contra omnes hos errores dicitur in symbolo apostolorum. Carnis resurrectionem. Et in symbolo patrum. Expecto resurrectionem mortuorum. Sic igitur patet quod iesus testis ueridicus in premissis omnibus apparebit.

Iesus iudex iratus. Cap. xiiii.

Icet ira que est turbatio animi: nec in diuinitate iesu: nec in sua gloriosa humanitate possit consistere: effectus tamen maximus ire sue utriusque nature ostendetur aperte in ultimo finali iudicio quando in eternum sine aliqua immutatione uel interruptione damnabit eterno supplicio impios hostes suos: quod aperte designat iesus in parabola de nuptiis factis filio regis: Matth. xxii. Vbi dicitur per renuentibus conuiuium & affligentibus seruos regis. Rex autem cum audisset iratus est: & missis exercitibus suis perdidit homicidas illos. Cuius iram Ioannes apertius aperit Apoc. vi. cum dicit de reprobis: quod dicent montibus & petris. Cadite super nos & abscondite nos a facie sedentis super thronum: & ab ira agni: quoniam uenit dies magnus ire ipsorum: quod & maxime ostendit cum de damnatione meretricis magne per quam dilatato mysterio intelligitur tota impiorum caterua: & de sedente in throno qui iudicat eam dicitur. Et ipse calcabit torcular uni rei dei omnipotentis. Certe huius torcularis uua fellis: & botrus amarissimus: quod ostendit. Io. apoc. ix. & xiii. de quolibet habente characterem bestie per quem intelligitur peccatum: quod assimilatur diabolo. d. hic bibet de uino dei ire: quod mixtum est mero in calice ire ipsius. Ex quibus omnibus claret quod fortissimus effectus ire iudicis iesu super damnatos effunditur. Modum autem sui iudicii ipse describit: Matth. xxv. dicens. Cum uenerit filius hominis in maiestate sua: in qua historia status futuri iudicii quo ad quattuor eleganter describit. Et primo quantum ad regalem aduentum: siue quantum ad apparentiam iudicis. Secundo quantum ad generalem occursum: siue subitam congregationem multitudinis: ibi. Et tunc congregabuntur. Tertio quantum ad iudicalem processum: siue charitatem examinis: ibi. E surui enim. Quarto quantum ad finalem successum siue celebritate executionis

immutabilis. ibi. Et ibunt hi in supplicium eternū.

Quātum ad primū nota q̄ hic dicitur filius hominis: quia sicut dictum ē supra iudicabit i assumpta natura: & sic tangit iudicis suppositū. Dicit autem in maiestate sua: & sic tāgit modū: quia apparebit i forma glorioſa. Dicit. Et omnes angeli eius cum eo: & sic tertio ponit cōfortium. Sedebit i sede maiestatis sue: & sic q̄rto pōit thronū. Quālis autē & quāta sit ista maiestas: Apoc. xx. describit cum dicitur. Vidi thronum magnū & candidum: & sedētem super eum: a cuius cōspectu fugit terra & celum: & locus nō est inuētus ab eis. Vbi p̄ thronum magnū & candidū designat̄ regia & iudicialia maiestas: & gloria diuinitatis xp̄i: & celsitudo & cādor mūdicie: & gloria humanitatis christi: in qua sedet eius deitas sicut i throno: uel p̄ thronū tota ecclesia sanctorū & ordinum superiorum: quē tā angelorū q̄ hominum luce gloria cādidata exprimitur: i qua ihs deus homo singulariter sicut super thronum suū maiestatiue sedere uidebitur. Dicit autem fugisse celū & terra a conspectu eius: quia p̄ claritate hūanitatis ihu: obumbrabit respectiue omnis alia gloria creatas: sicut lux candelarū & stellarum ad aduētum solis disparere uidebitur. Et pro tāta magnificentia dicit. Non ē iuentus locus ab eis. i. respectu eius sic sunt quasi nihil: & tamen hoc est sūmum gaudium eorum: q̄ sic in immensum super omne creatū uident gloriosum iesum exaltatum: qui ē eis plus q̄ ip̄i sibi. Aut sic dicitur pre summa reuerētia maiestatis iesu: quā angeli & homines beati in propria paruitate & nihilitate resiliē: uel etiam celum & terra dicuntur fugere a cōspectu eius pre magnitudine maiestatis sic apparentis: quā stupor mirabilis etiā apprehendet electos: & quasi timor secundum q̄ ē possibile statui glorie: dum uiscera infinitissime pietatis ihu sic uidebuntur eternaliter claudu reprobis & furorem sue zelātis iustitie sic sup eorum scelera debachari. Timor autē iste & stupor nullā afflictionē i beatis pōet: sed magis erit quidā modus exterior: secundum q̄ requirit tremēda apparentia regis: quinimo quia gratuita regis ihu misericordia ex mero amore ab hoc tremendo iudicio se cognoscēt. liberos: & ip̄m sibi sentiēt magis sp̄sū q̄ iudicē: iudiciali reliq̄būtur amore & gaudio iubilabūt. Pro reprobis uero celū. i. ip̄orū supbia: & terra. i. ip̄orū auaricia: siue ip̄orū mala sp̄alia & carnalia: quo ad eorū delcāmētā & possibilitatē āplius nocendi electis fugiēt a cōspectu sedētis. Ricar. uero legit hic de fuga celi & terre: quātum ad sp̄m persentis: sicut dictum est supra. Nomine autem angelorū intelliguntur uiri angelici & perfecti qui secū in maiestate uenire dicūt: q̄a & ip̄i maiestatiue sup inferiores q̄si assessores iudicis i sedibus p̄sdebūt. Iuxta quod ihs dicit. Sedebitis super sedes. xii. Et intellige q̄ nomie. xii. licet intelligātur principales apostoli: intelligitur tamen superabundans numerus perfectorum imitatorum christi: qui ad apostolicā

dignitatem ascendēt. Circa secundum principale quod ē generalis occurſus: scias q̄ cōgregabuntur: sicut dicit glosa hic omnes gētes. i. omnis etas omnis sexus. De hoc autē dicuntur multa Matth. xxiii. talis autem cōgregatio fiet uirtute diuina uel locissime per mysteria angelorū. Circa tertium scilicet iudicialē processum: scias q̄ in sententia electorū quattuor continētur. Nam inuitat eos ad hereditatem cum dicit. Venite. Secūdo dat benedictionem: benedicti patris mei. Tertio cōfert possessionem: possidete regnū. Quarto possessionis confirmationem: paratū uobis a constitutione mundi. O dulcissima allocutio & uox cū iocūditate plenissima: inuitari ad amplexum totius beatissime trinitatis: & ad eternam & quietam possessionē sue glorie regalis. Attendendum autē quomodo totū hoc attribuit eterne benedictioni paterne pietatis: quā benedictus deus & pater domini nostri ihu christi benedixit nos i omni benedictionē spirituali i celestibus in christo ihu: sicut elegit nos i ip̄o ante mūdi constitutionē: ut essemus sancti & imaculati ante conspectū eius in charitate ad eph. i. Pro his etiam electis nota quattuor cōditiones bonas. Prima ē nobilitas locationis: quia locabūtur ad dexteram. Secunda ē nobilitas uocationis: quia uocabūtur ad societate diuinā. Tertia ē nobilitas benedictionis: quia dabit eis benedictionē paternam. Quarta est nobilitas coronatiōis: quia coram omnibus de uitis dabit ei uictoriam. Deinde pro malis etiā quattuor implat contra eos. quia primo repellat a suo consortio: cū dicit. Discedite. Secūdo excommunicabit siue maledicet: maledicti. Tertio cremabit siue affliget: in ignem eternum. Quarto alligabit siue coniūget: qui paratus est diabolo & angelis eius. O uerbū pertingēs usq̄ ad diuisionem anime a deo: compagū quoq̄ & medularū & omnium intmorū cordis & corporis cōcussuum. Discedite a me. Vere i hoc est p̄nuatio omnis boni: & radicatio oīs mali: uide nullus pōt a deo diuelli: quā malis oībus repleat: licet plus & minus scdm gradum culpe: unde insanum est querere medium & erroneū iter efm ignis suppliū: & possidet celeste regnū. Nā iudex ihs oēs s̄ntias diuidēs: mediū aliud nō inuenit: sed de his dictū est supra libro t̄no. ubi de pena puuloḡ est tactū: Reddit autē rōnem p̄ utraq̄ s̄ntia affirmatiōnē & negatiōnē misericordie opum. Pōt autē rōnabilitē q̄rē de solis opibus misericordie iudex examīar. Secūdo q̄ sunt hi minimi i q̄bus se illa recepisse uel nō recepisse asseruit. Tertio cū de eis nulla sit prius facta mētio: un̄ sic subito illos p̄duxit i mediū. Pro primo nota q̄ quattuor ordies coram iudice stabūt i multitudie illa. Primi ap̄li & eorū imitatores p̄fecti. Secūdi oēs saluati i statu seclari: & hi sunt ex pte elcōgē. Terti erūt infideles & pagani: nihil p̄tinentes ad gratiam. Quarti reprobi xp̄iani. Oēs ergo iudicabūt s̄ntiatiōnis iudicio: quā oēs recipiūt p̄ merito. Soli autē mali p̄uatiōis supplicio: sed soli mediocrit̄ boni de se-

H

cundo ordine: & reprobi xpiani allocutione iudicis & disceptatione examinis iudicari dicuntur. Nam infideles nec xpiani allocutione sunt digni: quia tunc omnibus luce clarius manifestum erit nihil ad salutem pertinere de tota massa corrupte nature in adam: nihilque ab incendiis eterni ignis exemptum a consortio damnationis diaboli: nisi tantum illud quod per fidem & charitatem appebit gratie iesu redemptoris insertum: quod christus uolens exprimeret iohannis. iiii. dicit. Qui non credit iam iudicatus est: uiri perfecti sunt assessores iesu christi & ideo eorum facta non indigent discuti. Inter utrosque medium indigent examinari. Examinantur autem de peccatis operibus: primo quod sub istis ex parte bonorum possunt omnia bona intelligi: & spirituales elemosine & corporales: quas tanto perfectius adimplent pauperes euangelici: quanto perfectus christo ministrant. Pro malis est multiplex ratio condemnandi: quod talia opera naturali inclinatione facere debuerunt: & ideo illa omittente sunt impij & horribile. Secundo ut ostendatur quod damnantur ex sola omissione bonorum: ratio datur sententia: qualis illorum erit damnatio qui ex commissione usurarum: rapinarum: blasphemiarum: iniuriarum & homicidiorum: & aliorum scelerum: que in prauis operibus committuntur. Et ideo sepe datur sententia solum super omissa: ut per hoc quasi expressibilis uideatur sententia quam dabit super commissas: ac per hoc magis aggrauatur silentio. Alias autem iohannis in apocalypsi satis exprimit commissiones scelerum in iudicio acute damnari. Alia ratio & ut credo magis litteralis fuit ostendere conditiones uite communitatis: in quibus currit imperfectorum uita. Videtur enim iesus uelle ostendere: quod principalis ratio sustentie mundi & glorie saluandorum est amor iesu ad obseruatores uite sue: & obseruationis apostolice: quod quidem status per altissimam paupertatem & omnimodam abnegationem sui facit obseruatores perfectos: quia si ieiunulos in quorum amore & perfectione inferiorum supportatur defectus. Et quod nullus potest saluari nisi per fidem & amorem iesu christo coniunctus: & ipse pauperulus in mundo uiuens omnibus his operibus indigni: per quorum exhibitionem sibi ostendebatur in facientibus amor ad ipsum. Idcirco de his solis examinat. quod dicitur amor & fides electorum ad me est causa salutis communis: defectus horum in reprobis ipsos damnandos ostendit. Et ut antonomastice ostendat uiros perfectos esse meditatores coniunctionis inferiorum ad iesum: examinat inferiores de illis operibus: que amore iesu suis minimis exhibuerunt. Ut per hoc eis ostendat quod imperfectio uite eorum per istorum coniunctionem a suis defectibus expurgata facta est christo grata: & isti sunt spirituales amici: quod defectiuam uitam secularium emendant: recipientes ipsos in eterna tabernacula. Sicut Augustinus dicit .xxi. de ciuitate dei. Et hieronimus tractans questionem de uillico: & de hoc supra dictum est in tractatu de de paupertate iesu. Quia ergo ieiunia & orationes & uigilie secularium uidentur quedam opera eorum propria: licet de genere actus quo ad aliqd.

precedat elemosinam dum in illis anima uel corpus datur iesu: in hac uero temporalis substantia: ut ostendat iesus quod illorum status non esset sufficiens nisi esset perfectioni minimorum coniunctus: non examinaret eos de illis que uidebuntur eorum propria: sed de illis operibus in quibus eorum imperfectio minimis uideatur coniuncta. Et quia tales minimi ad similitudinem iesu nihil habentes in hac uita: talibus operibus indigent idcirco de illis solis examinat in feriores statu. Pro secunda uero questione nota quod quia talis status annihilat animam in se: & perfecte transformat in iesum: ad ostendendam & honorandam hanc minimitatis transformationem. Et preui debet iesus in finali ecclesia. vi. status & septimi hanc minimitatem se uelle formare: sicut satis dictum est supra. Ideo ad ostendendam affectionem quam habet iesus non solum ad predictos minimos: sed etiam propter eos ad eis beneficos: & horrendam detestationem quam habet ad imisericordes in eosdem. Idcirco singulariter super nationem que in illo tempore abundabit talia opera introducit: per que in predictis minimis amari & sepe appreciari iudicat: ab omnibus uel contemni. Perpendat ergo peruersitas impiorum que tales pauperes minimos persequitur impie: quanta animaduersione ipsos ira agni percutiet: quando ex sola eis negatione misericordie sic dure condemnat: & ut ostendat quod quilibet minimorum potest uere dicere illud pauli ad galatas secundo. uiuo ego iam non ego & cetera: idcirco eos sic applicat. Pro tertia questione nota: quod quia hi minimi communiter pro nihilo habentur in seculo: ut ostendat eos principes esse paradisi: & idem secum esse: & maiorem admirabilitatem glorie ipsorum ingerat tam electis que reprobis: idcirco sicut excellenter honoratos quasi ex insperato eos producit in medium unde uideatur in eis compleri quia facile est in oculis domini subito honestare pauperem. Si querat unde eos produxit: cum de eorum aduentu nulla sit prius facta mentio: potest dici quod tanquam quasdam uenas occultas cordis sui: in quas uisceralis cordis iesu transfunditur charitas: ac si de uulnere naturali suo ipsos qui in doloribus corporis iesu semper habitauerunt dum uiuerent: produxisse uideatur: ubi sicut in uita in corde iesu se absconderunt in merito. Sic in eodem corde iesu ipsorum premium uideatur absconsum. Potest etiam dici quod ideo de eis non est facta mentio specialis: quia sub nomine filii hominis aduenientis: istos uult intelligi uenisse. Nam hi sunt proprie qui sequuntur agnum quocumque uerit. Vel quia in istis singulariter maiestatiua gloria iesu exprimitur: ideo sub nomine maiestatis sue possunt intelligi aduenisse: nam istis tanquam suis assessoribus comunicauit iudicariam dignitatem: uel quod in istis dum uiuerent christus singulariter regnauit pacifice: ideo in istis in patria singulariter apparer iesus requiescere & sedere: ac per hoc hi possunt intelligi per sedem maiestatis christi: uel quia eorum uita in terrenis magis fuit angelica quam humana: ideo comprehendat

itur sub noie angeloz: qui cū filio hoīs uenisse dicitur. Quartā uero ptem huius euangeliū. s. finalē successum snie tā supplicii reprobogz q̄ premii electogz duo sequētia capla de darabūt. De aduētū iesu ad iudiciū ē sextus articulus ultius de his qui ad hūanitatē eius spectant: de quo mō i euāgelio ē dicitur. Et Pe. dicit actū. x. Hic ē q̄ constitutus ē a deo iudex uiuogz & mortuogz. Circa hoc errāt illi de q̄ bus dī scde Pe. iiii. Venient i nouissimis diebus in deceptione illufores iuxta p̄pas cōcupiscētiās abutantes & dicentes. Vbi ē p̄missio aut aduētus eius? Hi negāt iudiciū generale futurū. Contra quos dī Iob. xix. Fugite a facie gladii. qm̄ ultor iniquitatis est gladius: & scitote eē iudiciū. Vñ in symbolo dī. In de uenturus est iudicare uiuos & mortuos.

Iesus uictor magnificus Cap. xv.

Tatim autē ore iudicis ihu sup ipios proleta snitia: eius magnifica oñdetur uictoria.

Tūc & patēf clarescet oibus q̄ malum & amare: fuit reprobis ipos reliquisse dñm deū iporum. Tūc & sola uexatio itellectū dat auditui: dum eoz oculos apiet pena: quos clausit culpa. Tūc et cognosceat q̄ uere dictū est q̄ celū & terra trāsibūt: uerba autē doctrine & misericordie ihu permanēt in etnū. Tūc appebit euidēt oibus: q̄ nō fuit cōtēnēda sapia paupis ihu i hūilitate uiuētis i mundo. Videbit uniuersus orbis q̄ uicit leo de tribu iuda: tā i se q̄ in oibus suis mēbris. Et oīs expō tā sui q̄ suogz ad tētamēta hostilia: & illa mortis supplicia: fuit archanū uictoriose sapie xp̄i: cuius prudētia in oibus p̄cussit supbū. Ac p̄ hoc appebit q̄ licet piissimus ih̄s i se & i suis oculis mūdi aliqñ hosti antiquo uideret succūbere. Illud tñ fuit uigoriosius triumphare: dū oīa mala tā culpe q̄ pene facta i mundo p̄ reprobos uel electos appebit agni. ihu subter uisse uictorie: & p̄ infinite uie misericordie oip̄: renitiā efficacē ipammet mala electogz: eis coopata fuisse i bonū: ut ad illā mēsurā pringeret triūphalis corone ihu: quā eis añ mūdi cōstitutionem i merito hoīs xp̄i electis & p̄destinās p̄na charitas dispon fuit. Tūc cōplerū erit q̄ i aptione primi siḡculi de ingressu xp̄i i capū huius plū io. scribit i Apoc. vi. Vi dī ait & ecce equus albus: & q̄ sedebat sup eū hēbat arcū: & data ē ei corona: & exiuit uicēs ut uiueret. Vere hic fuit leo ih̄s cū suo ap̄lico cetū: q̄ in albo equo sue inocētis & uirgialis uite i se & i sua dilectissima mēte felix fessor & mūditiē possessor contra truculētū hostē exiuit: data sibi i oibus corona uictorie. Et ideo exiuit uicēs patia: ut uiceret ipos p̄fūdādos iustissime i gehēnā: uel uicēs i p̄pā morte: ut uiceret i oibus suppliciis elcōg. Hic hēbat arcū: q̄a tota uita iesu mors & patia tā i se q̄ in mēbris fuit q̄dā arcuaal sagittatio tā ipius capitis reprobogz luciferi q̄ sue hostilis cohortis. Vere sedit i forti arcu ihu: cuius sagitte sagitte potētis & sagitte salutis dñi cōtra syros. Hñc arcū i iudicio sicut p̄daxit dauid: tetēdit & p̄uait illū: & i eo p̄uait uasa mortis sagittas suas ardētibus effect. Qualis autē fuerit

mors: quā sagittalis snitia uictoris ihu in reprobos iaciet. Debes scire q̄ erit i pena ifernali in loco corporali deorsum circa cētrū terre: i quo lucifer & oēs reprobi tam hoīs q̄ spūs maligni etnalit cruciat. Affligunt autē omnes eodē corporali igne q̄ cōcremabit & affliget spūs & corpora: & cū semper affligat: nūq̄ autē corpora cōsumētur. Affliget autē plus & minus scdm̄ exigentiā meritorū. Huius afflictio ni ignis coniuūcta erit afflictio scdm̄ omnes sēsus. Cōiūcta erit & pena uermis corrodetis iterius: & dei & oīs boni carentia uisiois. Ita q̄ in his penis erit uarietas: & cū uarietate acerbitas: & cū acerbitate intermiabilitas: ita q̄ ad reprobogz supplicū tormentogz fumus ascēdit in secula seculogz. Quorū oīum ratio in hoc pōt attendi q̄ ih̄s sūmus deus q̄ oīa habet i summo: etiā est sūme rectus. Cū ergo i retribuendo agat scdm̄ iustitie rectitudinē: quia iustus est: & seipm̄ negare nō pōt: oportet q̄ peccatum puniatur scdm̄ q̄tiram culpe in his qui legē contēnentes misericordie: & p̄ impenitentiā ipegerunt i seuentatē iustitie. Quoniā ergo iusticia ieu peccatorē ipium debet punire scdm̄ exigentiā culpe: & culpa mortalis ad quā succedit finalis impenitētia: ipa hēt in se rōnem deordinationis p̄petue: deordiatiōis libidinosē: deordinatiōis multimode: necesse ē q̄ ipa puniat penagz etnitate: acerbitate: & multiformitate. Primo ergo deordinatiōnis p̄petue pena debet eē p̄petua: q̄a peccatum qd̄ quis cōmittit uel cōtrahit: & de quo nūq̄ penitet: uel nūq̄ remediū habet: p̄petuo in aīa durat: & a uita p̄petua. i. deo sepat: & a uolūrate procedit: uel ipa ē q̄ i peccato uellet p̄petuo delectari: licet delectatio illa trāsliens sit momētanea: quia tñ deordiatiō cōsequens hēt carētiā finis: idcirco sicut pena cōmēdens debet sine carere. Et idcirco sicut hō in suo p̄petuo nō apōit finem pccō. Sic deus i suo p̄petuo a p̄uendo nō desinit: & sicut cōtra infinitū peccauit: sic extēsiue penā recipit ifinitā. Nā itēsiue nō pōt: quāmo itēsiue p̄uīt deus citra cōdignū ut nō cōtēat i ita misericordiā suā: ut ille dilectē sorores misericordia & iusticia nūq̄ i dei ope ab iuicē sepat. iustū ē autē ualde q̄ sicut uolūtas reproborum post mortē semp malo adheret sine suscepiōe penitētie: sic deus sēp affligat sine imutatiōe snie exigēte hoc deordiatiōe p̄petua q̄ remanet i dānatis Rursus qm̄ deordiatiōis libidinosē pena debet esse afflictio: q̄a delectatio p̄uīt p̄ tristitiā cōtrariā: & spūs rōnabil̄ i p̄dicādo cōuertit ad se bonū p̄p̄nū falsum & imūdu libidinosē amādo: & ex hoc cōten sit diuinū ipiū: & diuinū & sūmū bonū p̄missum: hic ē q̄ ex hoc q̄ illa delectatio iproba p̄fēcē p̄uāt: i q̄ sil̄ ē delectio cū cōtēptu: necesse ē q̄ ad p̄uitiōnē illius cōtēptus & delectationis peccator siue sit hō: siue spūs angelicus p̄cipitet in locū infinitū: & maxie a statu glorie elōgatū: hoc ē i p̄fundissimū ifernū. Necesse ē etiā q̄ q̄ ibi exponat affligendus in sine nature. s. corporali. ac p̄ hoc patiatu a fecibus corporū mundanogz: ut i fecibus designat &

H R

igne & sulphure concremerur: unde secundū sancto-
rum sententiam quicquid est afflictiuū deforme
& imundū: totum in suo equipollenti descendet
ad miseros cruciandos. Et qm̄ spiritus qui per natu-
ram preponitur corpori: & in corpus habet influere:
& ipm̄ mouere dignitatem nature p̄ culpā puerit
& se subiicit uilitati peccati: hinc est q̄ secundū ordi-
nem iustitie debet ordinari: ut tā peccator spiritus
q̄ homo: igni copeo alligetur: non ut in illū isluat
uitam: sed ut diuino decreto ab eo suscipiat penā.
Cū enim rei pene igni quā horret p̄ timorē diuini
tus imissum sic inseparabiliter spiritus alligatur: quā
& sentit nouā & lesiuam: & sue uoluntati contra-
riam: necesse est q̄ ex hoc atrociter tormentetur. Et
q̄ ignis ille ē instrumentū diuine iustitie: ac p̄ hoc
non agit nisi secundū dispositionem peccati & rea-
tus maxime ex improbitate libidinis procedentis
& in hoc non est equaliter in omnibus. Hinc est q̄
ab eodem igne alii cremantur plus & alii minus. Si-
cut ab eodem igne aliter uritur palea: aliter combu-
ritur lignum: aliter incenditur ferrum. Et ideo dicit
Augusti. q̄ inter istas penas afflictiuas dānatorum
illa est mirissima: q̄ in solo originali dicentes isti-
git: sicut dictum est supra. Na omnes rationes ita
de illis secundū suum gradū cōcludūt: sicut de pec-
catoribus aliis. Habuerunt enim omnes has de-
lectationes improbas & fastidiū in delectatiōes eter-
nas i omniū malorū radice. s. originalibus hēntibus
malis actu iporum animā deturpātibus: deordina-
tibus: & adeo separantibus. Et q̄ uoluntas eorum
actu non cōcupisceret hoc non fuit nisi q̄ impedi-
ente firmitate etatis in nullū actū potuit exire: sed
actu erat deformata malis habitibus ex quibus nō
habito remedio in eternum procederet actus ma-
lus: sicut serpens dormiens: non minus habet uene-
num: licet minus ledat: & ideo affligitur ab igne
licet minus aliis quibus eunq̄ dānatis. Quonia au-
tem illa peccata & reatus distinctio: secundum quā
afflictiva actio ignis moderatur in eodem est uni-
formis: & nūq̄ crescit. Hinc est q̄ iesu imperio mo-
derante ignis ille sic agit: q̄ semper urit & non con-
sumitur: sed affligit & non interimit: quia non agit
principaliter & pprie ad sue forme multiplicationē
sed ad pacis aie in seipsa & in corpore p̄turbationē
& ipsius spūs diabolici: i seipso: & totius illius ipro-
be societatis mutuo: unde fit noua ademptio: nec
substantie consumptio ut sic in eadem pena neque
eternitatē acerbitas: neq̄ acerbitatē tollat eternitas.
Prostremo quoniam deordinationis multimode
pena debet esse multimoda: & i omni peccato mor-
tali deordinata cōuersio ad bonum cōmutabile: &
inordinatio uoluntatis: contradicit tamē rationi re-
cte: hinc est q̄ omnes actualiter peccātes qui erunt
dānati: puniuntur pena triplici: propter auersionē
carētia uisionis dei: propter cōuersionē pena incen-
dii: propter pugnam ratiōis & uoluntatis: & succū-
bentia rationis pena uermis. Et sic ex hac multipli-
citate penarū afflictii uarie acerbe: & eternaliter cre-

mauntur. Hac sola pena uermis: q̄ non fuit in eis
actualis lucta rationis & uoluntatis: puulos credo
carere. Nam pro auersione & conuersione est in eis
carentia debite iustitie: & infectio sēda cōtracte cō-
cupiscētie: ex quibus anima eorum est plene a deo
auerfa: & ad bonum cōmutabile libidinosē amādū
rota conuersa: has multiplicitates & acerbitates pe-
nase lo. d̄scribit cū dicit. Infernus & mors missi sūt
in stagnū ignis i sine. xx. capitulo Apoc. Sed augēs
diabolus uocatur mors & infernus secundū Augu-
quia primus auctor mortis: & penarum infernorū
acquisitor. Et subdit cū dicit: qui non est inuentus
in libro uite scriptus: missus est i stagnū ignis: per
quos itelliguntur omnes alii reprobi. Certe i libro
uite nullus scribetur nisi per fidem iesu: uel fidei sa-
cramentum: quorum utroq̄ non baptizati paruuli
caruerunt. Dicit autem ioānes. xix. c. q̄ hoc stagnū
est ardens sulphure: ubi dicit q̄ apprehensa est be-
stia & cum ea pseudo propheta: & uiui missi sūt hi
duo i stagnum ignis ardentis sulphure: ad demō-
strandum fetidum & turbulentum illum ignē: &
airocissimum ad arduendum: de quo ita erit plenus
ille locus: ac si esset stagnum plenum metallo liqua-
to & ignito ante ignem sulphureum: in quo etiam
quia stagnum a stando dicitur stabilis eternitas illa
rum penarum inuuitur. Talis immissio autem dici-
tur mors secunda respectu prime que fuit separatio
anime a corpore: quia in hac secunda fit mentio in
utroq̄. Quia uero illud de bestia & pseudo pp̄ha
licet generaliter possit intelligi de ultima dānatiōe
omniū: quia uiui uita nature dicuntur mitti i sta-
gnum: ad ostendendum uiuacem sensum in eis pe-
narum acerbum: literaliter tamen uidetur ibi loqui
ioānes de illa uictoria quam faciet agnus interficiēs
antichristum: unde & per illa uerba illi duo uident̄
aperte dici q̄ bestia & pseudo propheta designāt
hic personaliter duos uiros: quorum unus ē rex &
caput bestie idest bestialium nationum. Alius uero
est caput pseudo prophetarum facientium signa.
Licet autem paulus dicat q̄ dominus iesus interfi-
ciet antichristum: & q̄ omnes resurgent: ex quo se-
quitur q̄ omnes morientur: tamen hi duo dicunt̄
uiui missi in stagnum ignis: quia sicut terra aperta
absorbuit uiuos datham & abyron: & tamen in
hoc fuerunt mortui & extincti. Sicut in illo tremo-
tu qui tangitur undecimo capitulo in sexta tuba
ubi agitur de resurrectione helie & enoch: forsitan
aperietur horribiliter terra: ac si eius hiatus pertin-
geret usque ad inferos: & isti duo singulariter &
forte plures alii cum eis uiui precipitabuntur in uo-
raginem illam: ubi eorum extinguuntur corpora
sed spiritus eorum uiui descendunt in sulphureum
ardorem inferni. Et ex tam horrido iudicio sume-
tur magna occasio cōuersiōis iudeorū: q̄ susceperunt
antxp̄m. Et huic pōt adaptari p̄phetia zach. xiiii.
cap. q̄ dicit q̄ scidet̄ mōs oliuay: & fugiet i die illa
sicut fugerūt a fatie terremotus i die ezechie regis:
quicquid sit de hoc: sub illa uictoria de qua nunc

agimus: in qua & beſtia & pſeudo pph̄a & ceteri re
 probi in ſuppliciu demergent eternu. Circa ea q̄
 dicunt in hoc ca. eſt ſextus articulus fidei ultimus de
 his que p̄tinet ad diuinitate: q̄a eſt de effectu diuine
 virtutis in remuneratōe bonorū: & p̄tione malo
 rum: ſc̄dm illud. p̄s. lxi. Tu reddes unicuiq; ſecūdu
 opa ſua. Et cōtra hoc ſunt errores multi: quorū pri
 mus eſt dicentū q̄ aīa morit̄ cū corpe. Sic arabs aſſe
 nit: uel etiā poſt modicu zeno dixit ut recitat̄ i lib.
 de eccleſiaſticis dogmatibus contra que eſt qd̄ apo
 dicit phyl. i. Deſideriu h̄ns diſſolui & eē cū xp̄o. Et
 Apoc. vi. uidi ſub altare dei aīas iſterfectorū pp̄ uer
 bū dei. Et illud quod iefus cōtra ſeducerōs: Mat̄h.
 xxii. De abrahā iſaac & iacob: n̄ eſt deus mortuorum
 ſed uiuentiu. Secūdu eſt Origen. q̄ poſuit hoīes &
 demōes dānatos itez poſſe purgari & redire i glo
 riā. Ad quod ſeq̄ etiā & ſibi iſponit hoīes ſanctos
 & āgelos br̄os itez poſſe ad mala deduci. Quod
 eſt cōtra iefū dicentē mat̄h. xxv. Ibūt hi in ſuppliciu
 eternū: iuſti aut̄ i uitā eternā. Tertius eſt error dicē
 tiū oīa p̄mia & oēs penas malorū futuras eſſe equā
 les. Cōtra quorū p̄mū d̄. p̄me ad cor. xv. Sicut ſtel
 la diſſert a ſtella i claritate. Sic & reſurrectio mortuo
 rū. Contra ſc̄dm uero dicit iefus iudeis: Mat̄h. xi.
 tyro & ſydoni remiſſius erit i die iudicij: q̄ uobis.
 Quartus eſt error dicentiū aīas malorū non ſtatī poſt
 mortē descendere ad infernū: nec aliquas ſcōrū ani
 mas itrare paradīſū. Cōtra quos dicit iefus. Luce. xvi
 Mortuus eſt diues & ſepultus eſt i inferno. Et ſede ad
 cor. v. d̄. Si terreſtris domus noſtra huius hitatio
 nis diſſoluat̄: domū hēmus nō manufactā cōſer
 uatā i celis. Quintus error eſt dicentiū nō eſſe pur
 gatoriū aīaz poſt mortē eaz. ſ. i charitate credētes
 aliqd̄ purgabile ſecū fuerūt. Cōtra quos d̄. i. ad cor.
 iiii. Si q̄s edificauerit ſup̄ fundamētū. ſ. fidei per
 dilectionē opationis lignū ferrū ſtipulā detrimētū
 patiet̄: ipſe aut̄ ſaluus erit: ſic t̄n quali p̄ ignē. Cōtra
 hos errores d̄ breuiter i ſymbolo ap̄lico: uitā eter
 nā amē: uel uitā futuri ſeculi: ut haberetur in ſymbo
 lo patrum.

Ieſus ſponſus ornatus. Cap. xvi.

Aīa mea leua caput tuū in ſpū: & intuerē di
 lectiſſimū iefū in ſe ordinariſſimū & ornai
 tū oīum electorū illā ciuitatē dilectiſſimam
 uniuerſalē. ſ. angelorū br̄orū: & hoīum comitiuā: tā
 q̄ comptā ſponſā: agni m̄e & electiſſimā ſpōſā tā
 q̄ i principali capite poſt iefū totā unitam. Intue
 re inq̄ illā talē totalē ac tantā ſponſā ipſū iefum ui
 ſcerali charitate brachijs āplexantē: & ipſam ſecū cū
 triūpho uictorie & iubilo nuptialis leticie i eternū
 palatiū itroducentē. In quo ultimo electorū tripu
 dio: oīs iubilus: oīs leticia: oīs ſponſalis cōſumatur
 ornatus. Tūc & ipſe benedictus iefus in aſſūpta hūa
 nitate unū corpus miſticū p̄fectū & cōpletū faciēs
 cū ſua electiſſimā ſpōſā: ac ſimul cū ea una ſpōſa p̄
 ſecta totius b̄iſſime trinitatis: ipſi deo omnipotenti
 trino & uno: tāq̄ eterno ſpōſo intrinſeca indiuidua

amoroſa: iubiloſa ac b̄t̄ificata copula nuptialis m̄i
 monii cōiungit̄ in eternū: licet i ſola filii p̄ſona tāq̄
 i p̄prio ſuppoſito radice. Ex hac aut̄ unione nō ſo
 lū ipſe agnus iefus ſc̄dm q̄ hō b̄t̄ificabitur p̄fecte:
 ſed oīa mēbra ſua ſc̄dm gradū ſc̄dm que i ſuo me
 rito ſoli ipſa ſibi uniuit. Erit aut̄ i eis premiū ſubſtā
 tiale: cōſubſtantiale: & accidentale: premiū inq̄ ſub
 ſtantiale in uiſione fruiſiōe: & tentione unius ſum
 mi boni. ſ. dei trini & uni: quē oēs uidebūt facie ad
 faciē: hoc eſt nude & ſine uelamie: quo fruēt̄ delecta
 biliter & auide: quē tenebūt eternaliter & q̄ete. Pre
 miū uero cōſubſtāle cōſiſtit in gloria corpis: que ſe
 cūda ſtola corpis d̄: qua reſūpta p̄fectius aīa beata
 rendit in ſūmū bonū. Et hec ſtola conſiſtit in qua
 druplici corpis dote: dantatiſ: ſubtilitatis: agilitatis:
 iſpaſſibilitatis: que erunt ſc̄dm plus & minus ſc̄dm
 maioritatē & minoritatē hūte charitatis. Premiū ar
 accēntale p̄ quādā excellētiā cōſiſtit i quodā decore
 ſp̄ali ſupuecto: q̄ q̄dem ab aliq̄bus aureola nūcupa
 tur: & debet̄ op̄ excellēti: quod maxime in triplici
 genere reperitur. ſ. martyrio predicatione ſtrenua: &
 cōtinentia uirginali. Et in oībus predictis ſeruabit̄
 gradus & diſtinctio ſc̄dm exigentiā meritōrū. Ut
 aut̄ letet̄ aīa in ſpeculatione rōnis iſtorū que rōna
 biliter facit iefus pōt̄ hōrū oīum reddi rō: attenden
 do eius potentiā ſūmā: ſapiam: demētiam: & iuſti
 tiā. Nā p̄ potentiā appropriate creat: p̄ ſapiam gu
 bernat: p̄ demētiam reparat: p̄ iuſtitia retribuendo
 conſumat. Nā potentiā ſūme manifeſtauit in eo q̄
 nō ſolū creauit ſpū p̄ ſe: & corpa p̄ ſe nihil: ſed
 mirabilius ad laudē ſue oīpotentie: ſp̄m & corpus
 uniuit i hoīe in unitate nature & p̄ſone. ſ. rōnalem
 aīam tāq̄ formam: & corpus humanū ut materiā.
 Sapiam uero manifeſtauit p̄uidentiſſime gubernā
 do: nam ipſe p̄ ſe ſupremū hoīs regit. ſ. mentē: quā
 illuſtrat. Inſinium uero. ſ. corpus per liberum uolū
 tatis arbitrium ut ſic exteriora ſubiaceat ſp̄itui: ſp̄i
 ritus uero deo. Clementiam uero ſumme manife
 ſtauit: dum ad repationem hoīs non ſolū aſſūpſit
 hominis naturam: uerū & ipſius hoīs penam: quā
 in ſeipſo p̄ hoībus uoluit: & i ſeipſo oībus p̄portio
 natā grām acq̄ſiuit. Et ideo requit̄ iuſtitia q̄ taliter
 i ſe iuſtificatis & dicatis in merito retribuatur & pre
 mio in gloriam ſempiternam. Igitur reſoluendo
 hoc exigit retribuendo equa repatio: gratuita: gu
 natio ordinata & productio uirtuoſa: nam horum
 omnium conſumatio eſt in gloria. Primum igitur
 quoniam iſtorum oīum p̄miatio debet ſieri ſc̄dm
 q̄ exigit̄ retributio iuſta: & productio dei fecit ratio
 nalem ſp̄m p̄ ſe ſc̄dm uim diuine imaginis & ca
 pacem iſtius ſūme trinitatis: qm̄ clementia iefu re
 dimentis reformauit ut uiuerent ſecundum ſapientem
 gloriam eterne legis: hinc eſt q̄ nullo minus
 deo pōt̄ rōnalis ſpū premiari: nec eius capacitas &
 deſiderium quietari: & iō datur ei in p̄miū deifor
 mitatis glorie: p̄ quam deo effectus conformis &
 ratione uideat̄ ipſum clare: & uoluntate diligat̄ pie
 ne: & memoriā teneat ſine fine: ut ſic totā anima

H iii

uiuat in diuinitate iefu: tota doceat i tribus uiribus ſuis: tota deo trino & uno cōfiguretur: tota illi uniatur: tota in illo requieſcat: ac per hoc non ſua: ſed dei uiuat uita beata & glorioſa. Rurſus quoniā illa retributio fieri debet ſecundum q̄ exigit nō ſolum retributio & productio: uerū etiā gubernatio & deus in productione corpus anime alligauit: & naturali & mutuo appetitu in integrum copulauit. Ad gubernationem uero ſubiecit: & i ſtatū meriti fecit ut ſpiritus cōdeſcenderet & intēderet corpori gubernādo propter exercitiū & i merendo: & naturalis appetitus anime nō patitur q̄ anima ſit plene btā: niſi reſtituat ei corpus ad qd̄ naturalit̄ idinat̄ neceſſe ē oibus q̄tuor cōditiōibus diuinitus p̄dcis exigētibus: q̄ aīe reddatur propriū corpus. Quia uero ordo regim̄is ſapientie dei non ſuſtinet: q̄ reſtituat corpus ſp̄i beato ad impedimentū: ſed potius ad gaudii cōplemētū idcirco oportet q̄ ſp̄itui beato reſtituat corpus pp̄ū p̄ oīa ſibi conforme & ſubiectū q̄q̄ poteſt corpus et ſp̄itui p̄ gloriā cōformati. Quoniam ergo ſpiritus eſt uiſiōe lucis eterne dei trini & uiui clarificatus: ideo dicitur in eius corde claritas lucis reſultare p̄maxima: quia dilectiōe illius ſūmi ſpiritus eſt ſūme ſpirituali effectus: ideo in corpore habere debet coreſpondentē ſubtilitatē & ſp̄ualitatē: q̄ i mente trinitatis factus eſt ſpiritus oīo ipaſſibilis: ideo debet eſſe in eius corpore oīmoda ipaſſibilitas tā extra q̄ intra. Quia uero in his omnibus ſp̄s eſt p̄mptiſſimus ad tendēdum in deū: ideo debet in corpore glorioſo ſūma agilitas repperiri. Quoniam igit̄ p̄ has quattuor p̄rietates ſit corpus cōforme ſp̄itui & etiam ſubiectum: hinc eſt q̄ in his quattuor precipue dotari dicitur ratione quorum idoneitatē habet ſequi ſp̄itum & locari in regione celefti: que eſt regio beatorum: ac p̄ hoc a ſūmo capite iefu deo deſcendit ipſi uſque ad oram ueſtimēti hūani corpis ad qd̄ plenitudo dulcedinis & beatitudis ebrietas redundat & quantum eſt condecens deriuatur. Poſtremo q̄ in diuerſis chriſti mēbris diuerſa ſunt carismata gratiarum: non ſolum quantum ad interiora dona: uerum etiam quantum ad exteriora exercitia: & non ſolum quantum ad perfectionem charitatis in mente uerum etiam quantum ad perfectionis decorē in naturali corpore. Hinc eſt q̄ ali quibus mēbris iefu non ſolum ſtola anime cū tubus eius dotibus: & ſtola corporis cū quattuor: uerum etiam excellentia decoris & gaudii debetur p̄pter excellentiā perfectionis & decoris hūi in corpore uirtuoſo: que maxime cōſiſtit in triplici p̄uilegio opere: ſecundum tres uires anime. Secundum rationalem eſt declinatio cōcupiſcentiarū per integritatem p̄petuam continentie uirginalis. Secundū iracibilem eſt propter honorē iefu & ſui nominis perpeſſio mortis. Et idcirco p̄dicatoribus: uirginibus & martyribus debet illa excellētia premii que aureola nominatur que ad honorem facit: nō ſolū anime uerū etiam corporis q̄ non redditur uoluntati tantū: ſed operi extrinſeco ſuſtinēti ſibi meritū

& premium charitatis in quo conſiſtit conſumata integritas & plenitudo omnium bonorum ſpectantium ad beatitudinis complementum. Hanc igitur ſupne ciuitatis beatitudinem perfectam quo ad oīa premiſſa beatus ioānes apoc. ultimo eleganter ſe uidiſſe teſtatur: dum per angelum in montem altū ſublimis contemplationis ſuſtollitur. Nam pro generali totius ciuitatis gloria dicit q̄ oſtendit ſibi ciuitatē hieruſalem ſanc̄tā deſcendentē de celo a deo: quia per ſublimē dei potentia: ſapientiam: miſericordiam: iuſtitiam: hec gloria huic ſanc̄te ciuitati tribuitur: a quo tamen ſubiectiue & humiliter ſepe ſe deficere recognoſcit. Et dicit habentem claritatē: & reliqua que i generali dicit p̄ uniuerſalē dei formitatem glorie ciuium ſupernorum. Et quia a claritate glorioſorum corporū reſultat ſtatus luminofus & confortatiuus & illuminatiuus & iocundatiuus & ſtabilitiuus omnium ciuium ſupernorum: idcirco dicit q̄ lumen eius eſt ſimile lapidi precioſo tanq̄ lapidis iaſpidis ſicut crystalū: & ibi uarias ſignificationes exprimit iſtius ciuitatis: quā etiā uocat ſp̄oſam ornata uiro ſuo: & ut omnes p̄pnetas ſupiores nobiles ibi adaptemus incipiēdo a corporibus poſſumus dicere q̄ claritas corporū figuratur ibi i ſplēdore aureo: cum dicit q̄ ipſa ciuitas aurū mundū. Subtilitas in paruitate uitri cum dicit: ſimile uitro mundo. Impaſſibilitas in ſtabilitate lapidis ſep̄ uirentis: de quo tota ſtrūctura muri conſiſtit. Agilitas in uelocitate uniuerſalis menſure qua menſuratur et latera ciuitatis: p̄ qd̄ dat̄ iſtelligi motus uelociſſimus beatorū tā i ſp̄i q̄ i corpore quo agilitas & abſq̄ rarditate mouet̄ ad oīa dei opa cōteplāda: & oīa totius mūdi machine latera: uelociſſime p̄currēda menſuranda. Triplex autē p̄rogatiua aureole ſignificat̄ i dignitate portage: q̄ dicit̄ ſemp̄ apte p̄ cōmōdentiā ad p̄dicatiōis meritū p̄ quā tāq̄ p̄ apti uā ſupne ciuitatis portā intratur ad xpm̄. Dicitur etiā eſſe margarite: ſiue ex margaritis p̄ p̄rogatiuā mūdicie & uirginalis cōtinētie. Dicit̄ et angulate p̄ ſinglari fortalitiōe roboris & cōſtātie & expoſitione ſui ad mortes & paſſiōes luas quacunq̄. Quo autē āgelus fortitudine ſignificet & cōnexionē robuſti amoris p̄ deſeſione diuini honons ex mltis appet: nā i āgulis ē fortitudo domus: lob. i. Cōcuſſit quattuor āgulos domus: p̄pterea xps lapis dicitur āgularis. Attēde autē q̄ he tres p̄rogatiue martyri uirginitatis & doct̄rine rōnabiliter attribuūt portis p̄ quas ſignificat̄ plati: q̄ hec tria debēt i eis ſingulariter refulgei: quo ad tres dotes aīe. Pro uiſiōe dei ſūmi & gl̄ia hoīs xpi. Dicit q̄ ciuitas non eger ſole neq̄ luna: nā claritas dei illumabit eā: & lucerna eius ē agnus. Pro dulciſſima & ſufficiētiffia fruitione plene reſectiōis uolūtatis ponit fluuiū aque uiue ſplēdidū p̄cedētē de ſede dei & agni i medio platee eius. i. ſuauiſſimū reſectiōe dulcorē i repletione. uolūtatis p̄ charitatē dilatate. Et q̄ nō ſolū ē potus: ſed ſuauiſſimus cibus: ideo de ſupabūdātibus fructibus ligni uite. Tertio uero imutabilis & et̄na ſignificat̄ i phēnitate fluuii: & uniuerſitate mēſiū

āni qbus ligni uite fructus afferet. Et de hoc tꝛ dicit qꝛ oē malū nō erit ibi ī ppetuū: nec nox: nec mēda ciū: nec idigētia ēt cuiuscūqꝛ nobilis creature. Pro plenaria uero satisfactiōe & deificatiōe totius mētis dicit qꝛ dñs deus op̄s tēplū dei ē & agnus. De his autē supra ī alio cap̄o dca sūt plura huic iocūdo sp̄o salitio adaptāda. Iesus rex regum dñs. Cap. xvii.

Icut gr̄osissimus iesus se toti ciuitati electo rū exhibebit ut sponsum: sic se exhibebit ut regem speciosissimū simul & dignissimū & oipotentissimū. Nā hic est uere rex pacificus cuius uultum desiderat uniuersa terra: hic est uere assuerus: qui tertio anno sui imperii. i. tertio ad uentū post suatiōē sui iudicii fecit grande continuū cūctis principibus & pueris suis: hoc est illud regnū quod dei omnipotentia suscitauit: quod oīa aliā regna cōminuit & ipsum remāsit eternū & solū eius ptās eterna: que nō auferet & regnū quod nō corrūpet: cui oēs tribus pp̄i & lingue seruiēt i eē nū: huius sublissimi regis magnificētiā lo. describit Apoc. ix. cū dicit: uidi celū aptū: & ecce equus albus: & qꝛ sedebat sup eum uocabat̄ fidelis & uerax: & cū iustitia iudicat pugnat &c. Licet ist d̄ possit exponi de suo aduētū ad intentū antixpi: tñ p̄ ultima gloria padis appebit celū aptū oibus beatis: qbus uniuersa reuelabunt̄ secreta: & tunc uidebunt equū albū: hoīem xpm̄ uictoriosissimū: & candore gloriosum: cui filii dei persona infidet tanq̄. s. unīte nature: uel equus albus est corpus eius gloriosū: tam ppriū q̄ misticū: cui singulariter iesus infidet: ipsum trāquille & plenarie possidendo. Tunc apparebit fidelis & uerax: & attendēdo pmissa: & docēdo salubria: que oīa apparebūt per opus cōpleta: & cū iustitia iudicat & pugnat: quia istos iustissime beatificabit: & reprobos eorum hostes p̄sterner. Oculi autem eius sicut flāma ignis: quia singulariter eius aspectus erit ardentissimo amore sup electos effusus: dicit autē in capite suo habere diademata multa: q̄a p se & p oibus suis membris apparebit sublimiter coronatus: & singulis coronas tribuens gloriose uictorie: & amodo euidenter sup oīa regnaturus: habens nomen scriptū: quod nemo nouit nisi ipse: quia plenarie suam gloriā beatifice uniois nullus totaliter & comprehensue cognoscer: uel p se & absqꝛ ipso. Ipse enim pōt aliis qbus uoluerit iue lare: Mari. h. xi. Hoc autem nomē scripsit ei p̄r: cum eum ab eterno genuit: & tandē tota trinitas scripsit illud in humanitate iesu: cum ipsam filio dei uniuē: & uestitus erat ueste aspersa sanguine. i. humanitate p nobis occisa: & sanguine rubricata: que qdē passio semp in eo per meritum & premium per sanctissima signa indēbilia gloriosorum uulnerū appebit. Sublimitas autē rationis eius est ratio uerbalis & eterna sapiētia dei patris in qua totum paternū esse omnibus electis exprimit: propter quod d̄ qꝛ uocabat̄ nomē eius uerbū dei. Pro celesti ar̄ comitua oīum d̄r: qꝛ exercitus qui sūt ī celo celestē uitā agentes ipsū in equis albis sequūt. i. ī glorificatis

corpibus: uelut oīum suoz p̄miorꝛ ducē & igem. Si uero noīe istoz spūs designētur āgelici p equos albos inferiores spūs: & p eqtes supioꝛ ordies designāt: uel respectū oīum equi albi designāt uirtutes eoz uectiuas & robustas: candore glorie dealbaras. Respectu uero prelii antixpi: de quo ibi litteraliter agit designāt hi exercitus magis ppe scōs tunc uiuētes quasi in celo ī euāgelica uita: quos iesus mēte & corpe dealbabit & fortissime muniet & iflam mabit & aiabit more uictoriosioꝛ equoz & deducet secū ad expugnandū antixpm̄ & exercitū eius. Tūc etiā sc̄i habebūt pre oculis sic iugem xpm̄ tāqꝛ suū regē & ducē: c si ipsum sensibiliter uiderēt ī celis currentē uelociter ad triūphū. Ioachī sup hūc locū mota qōne an xps tunc p seip̄sū appeat in tpe tāte necessitatis ut prehet̄ contra atixpm̄ & suos m̄det. Ego puto qꝛ p seip̄sū ueniet ad destruendū eū. Ideoqꝛ uisus ē sedere sup equū albū: qꝛ ī corpoꝛ suo mūdo appebit bonis & malis: hec ille: quod nō credo ad hram̄ tūc de xpo īpleri: sed forsitan tūc de ali quo electo suo: & maxie in signifero suo francisco corporalit̄ glorioso: & toto candore albo uictoria huius pugne pficiet: uel forsitan in aliquo sublimi scō tūc alioꝛ principe de his q uiuēt hic corporaliter supradicta faciet: quare nihil hic uolumus. Et qꝛ sup hūc si ita fuerit singulr̄ isedebit xps: ideo hec uictoria ex noīe attribuit̄ xpo: un̄ & de ore eius gladius pcedet acutus: q̄a sc̄dm̄ ap̄l m̄ ipm̄ interficiet sp̄iritu oris sui. Et ipse pcutiet gentes quasda ad corruptionis fructū: & ipse reget rebelles in uirga ferrea iustitie inflexibilis: supra quos calcat torcular uini furoris ire dei oipotentis: quia ipse p̄mit̄ ipios pems mortiferis: quas deus trinitas: quasi suibūdis & iratus eius iniustitie mensura ppinat. Pro hac autē sublimissima potentia iesu d̄r qꝛ habet ī uestim̄to & ī femore suo scriptū: Rex rgū & dñs dominātium. In uestim̄to designat̄ iustitia. Iuxta illud: Iob xxix. iustitia indutus sū. In femore autē ppagatio p̄lis. Quidā enī dñant: quia dignis opibus & strenuis plii pmerent̄. Quidā uero sūt regū filii & heredes: utroqꝛ autē mō cōpetit xpo esse regē regū: nā ip̄e ē consubstantialis filius dei patris: & naturalis heres regni eius. Ipse etiā ppassus meruit nomē quod est sup oē nomē: & p̄ triumphalē potentia huius uictoriose obtinuit passionis. Itē in uestimēto sue hūamitatis & in femore sue carnis iscripsit deus trinitas regiam maiestatem & potestatem diuinitatis eius & plōe filii: qñ ipsam p̄sonaliter uniuē sue humanati & carni. Dicit ar̄ Rex regū & dñs dominātium: nō solū qꝛ excellentissime est rex sup oēs. Sicut d̄r uirgo uirginū: sed etiā quia electi sup quos ip̄e iesus ignat: post ipsū & in ip̄o & p̄ ipsū sūt creatorꝛ reges & dñi. Per uestimentum autē intelligitur oīa quecūqꝛ extrinseca: p̄ femur aut̄ multū carnē: intelligūt̄ isuma: siue minus fortia: & in his singulr̄ d̄r eē scripta magnificētissima eius maiestas: qꝛ nihil ē ī iesu: nec de iesu ī quo non appeat ipsum esse semp̄ sumū regem & dñm. Vel per uestimentum

possunt intelligi sancti pfecti. Per femur: illi uero q
quasi sola regeneratione xpi per baptismū quasi ex
suo femore ppagati obrinet regnū celi. In utrisq;
aut scriptū est nominatiuū & regnū nomen xpi. Si
cut aut ipse ihs successiōe paterna: & strenua passio
nis uictoria: obtinet nomē istud: sic & suos emula
tores pfectos uult utroq; mō sue maiestatis gl'ia
signari: licet ipse uictoria non sit ex ipius uictori
osissimi ihu ppagatiōe cōtinua: cuius grā. & princi
pium & mediū & finem oīs uictorie cōsequūt: ac
p hoc si cū ihu sūt reges regū: & dñi dñantiū: i ipō
& cū ipō: & p ipm solū oīa possidentes. O q glori
osū ē huius excellētissimi regis ihu regnū: in quo
cū ihu regnat oēs iusti: cuius rex ē ueritas: pax: & cha
ritas: uita eternitas: i quo ē ptās excellēs: sapiētia ful
gens: fons bonitatis p oīa se diffundēs: nec regnā
tium pluralitate diuidit: nec participatiōe minuit:
nec numerositate confundit: nec inequalitate in
ordinat: nec circūscribit loco: nec uariat motibus:
nec tempore mensurat.

Iesus finis optatus Cap. xviii.

D finem oīum designatorē ihm: hoc ulti
mū nos dicit capitulū: qā b'itudo & finis
noster in eius b'itudine cōsumat: q ē fons
& origo oīum bonorū: & iporū tremētū & ultimū
cōplemētū: quod de ipō dicit Ioan. dilectus. Ego
alpha & o: pncipiū & finis. Quia sicut p uerbū et
nalit dcm oīa pducūt: sic p uerbū carni unitū pro
mouēt & fin ut. Ac p hoc uere & ppe ihs ē finis
nr ipse & dñs noster: cuius nūc desidero uiuimus:
& i eius plēo āplexu satiabimur. Ipse hoc nīm desi
derium accēdit: cū in fine Apoc. Ioan. dicit. Spōius
& sponā dicit: ueni: q. d. sponus ihs: & spōsa uir
go gloriosissima maria: & tota btōy ecclesia dicit
ueni. i. nosty desiderū accēdūt. qñ nos auide expe
ctātes ad pmiū boni sui summi. Quidā libri hēnt
spūs & spōsa dicit ueni: & dicit q greci sic hnt: &
tunc ē sensus q ihs tā p se q per inspirationes suas
factas in mente spōse accēdit desiderū sui aduen
tus: cui & illi q sunt uera spōsa affectuose concor
dant. Qui audit ergo hāc. s. uisceralit inuirationē
uero & ope plena fide & uisceralissima charitate
dicat: ueni. i. totus accēdat i ardōr desiderii supple
in huius boni. Vnde & ihs amore effusus se libera
lit offert dicēs. Qui sitit ueniat: & qui uult accipiat
aquā uite gratis: qā tā pma grā q oēs alie a sūma &
gratuita chatitate xpi ihu liberalit pdestinat: offer
tur & dat. In huius ergo ultimi finis ihu desidio
tā intenso liby claudamus. d. cū Ioāne. Veni dñe
ihu. Ab ipō. n. ihu eterni patris filio: & eius emanati
one etna: p oīum ab ipō creatorē: & assūpte sue na
ture gl'ia mysteria: & p ppagatos diuersos status
a spū ipius ihu in sua eccl'ia peregria: & etni regni
eius sublimia in hūc dulcissimū finē: ipō ihu pūssi
mo nos misericordit deducēte puenimus: adiuti p
fidis sacratissime uirgis marie misis eius: & ptecu
uis custodiis btissimi archā. Michae. cuius nūc po
tum uestroq; cātauimus solēnia: & seraphicis islam

mationibus & suffragiis protosigniferi uulnerum
crucifixi Fracisci: in cuius loco & mōte sacro ipres
siōis eorūdem sacro: uulney: nūc i uigilia archan
geli michaelis: cuius tpe h quod nūc sancti frēs fa
ciūt: quadragesimā ieiunāt: ad hūc terminū: & libri
huius cōplemētū nos ihu misericordia clementē ad
duxit. Sūmo ergo oīum pncipio & pfectissimo fi
ni: ipi ihu grās referamus: q nos decursis tātis pela
gis pduxit ad portū: orātes supplicē & tremēter:
ut si in aliqbus locis alit locuti fuimus q ipse uolue
rit pster indulgētiā deliquēti. Quod si ē q pie corri
gat: & iuidū dētē amoueat: ne forte magis suis nu
trēdis uitis: & excusādis in oculis mūdi q nostre
correptiōi itendat: ac p hoc cōtra se pungentē ueri
tatē: iacula tendat malitia nō charitate p motus: dū
adhuc uiuo paratus sum correptionē suscipie. Si au
tē pūssimi ihu uelox uocatio me subtraxerit ex hac
luce: romana ecclesia cui per spiritū ihu datū ē uni
uersale magisterū post q fuerit a fecibus truculente
bestie expurgata: si qua idigna eē pspexerit: digne
tur obsecro emendare. Cui soli & eius correptiōi li
brum: & me plene submitto: & solius sedis aposto
lice: in cuius fide me uiuere pfitēor: examinationi:
emendationi: & protectioni relinquo omnia que i
huius libri serie cōtinentur. Et omne quod contra
illā eēt detestor: nec aliquid cōtra eius iudicium te
neo: sentio: uel affirmo. Et si esset i dictis meis ple
ne reuoco. Nec aliquis inferior presumat cōtra hūc
librum aliqd innouare: quod esset i iniuriam sūme
sedis: cui soli emēdandus liber diuio spiritu & trāf
missus. Nam quicquid i his que scripsimus minus
bene diximus nobis iputamus: tamē in conspectu
ipius iesu loquimur: q recto zelo & sincera charita
te oīum: ut aperiat oculus mētis ad intūda horrē
da & corrigenda inūdantia uitia status presentis.
Si quid uere digne spiritus iesu christi fecit nos di
cere: illi fidelit reddimus: & ipi soli ihu gratie per
soluantur: Qui cum patre & spiritu sancto uiuit &
regnat imeniū & eternus: & deus benedictus ac
benedicendus in secula seculorum. Amen.

Liber qui intitulatur

Arbor uite crucifixe Iesu deuotissimi fra

tris Vbertini de Casali ordinis mi

norū felicit' explicat. Impressus

Venetis p Andrea de Bo

nettis de Papia. An

no .M. CCCC.

LXXXV. Die. xii. Martii. Ioāne Mocenico indyto
principe regnante.

TABVLA

Tabula capituloge huius libri scitralati Arbor ut te crucifixe iesu deuotissimi fris Vbertini de Casali ordis minore feliciter icipit. Nec mireris si i procesu huius libri no sep uniuicq; capitulo pscise unus solus uerficulus hic ista cõsignatoze adaptes: qm in terdu & pp coiunctione memorie nec no & & breuitatis amore congruū erat sub uno eodemq; capitulo plures uerficulos colligari ac simul tractando perstringi.

Capitula libri primi

Cap.		charta
i	Iesus ex pte genitus	iiii
ii	Iesus spirator natus	iiii
iii	Iesus creator inclytus	v
iiii	Iesus gubernans status	vi
v	Iesus pmissus patribus	viii
vi	Iesus faber uirgineus	viii
vii	Iesus annunciatu	x
viii	Iesus emissus celitus	xii
ix	Iesus plene dotatus	xvi
x	Iesus ioanni intimus	xxii
xi	Iesus maria natus	xxv
	Capitula libri secundi	
i	Iesus conformis patribus	xxxix
ii	Iesus penominatus	xli
iii	Iesus in stella fulgidus	xlvi
iiii	Iesus magis monstratus	xlvi
v	Iesus redemptus puulus	l
vi	Iesus infans fugatus	lix
vii	Iesus puer pficiens	lxii
	Iesus matri absentatus:	
	Iesus innētus instruens:	
	Iesus dulcor amatus.	
viii	Iesus flōs flori subiacens:	lxi
	Iesus flore imoratus:	
	Iesus alpūnis obsequens:	
	Iesus aporiatus.	
	Capitula libri tertii	
i	Iesus preconē audiens	lxxvii
ii	Iesus uir baptizatus	lxxviii
iii	Iesus desertum incolens	lxxi
iiii	Iesus hoste tentatus	lxxix
v	Iesus paruulos colligens	lxxxii
vi	Iesus matre rogatus	lxxxiii
vii	Iesus pastor circuiens	lxxxvi
viii	Iesus uigor lassatus	lxxxviii
ix	Iesus p nobis indigens	lxxxxi
x	Iesus inhonoratus	cii
xi	Iesus miranda faciens	cv
xii	Iesus uerbis sensatus	cvii
xiii	Iesus pfecta consulens	cx
xiiii	Iesus transfiguratus	cxvii
xv	Iesus p noctem uigilans	cxix
xvi	Iesus die occupatus	cxxi
xvii	Iesus panes multiplicans	cxxi
xviii	Iesus tranquillans status	cxxi
xix	Iesus lepra eniciens	cxviii
xx	Iesus medela datus	cxviii

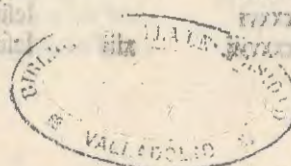
xxi	Iesus a morte suscitans	cxix
xxii	Iesus laxans reatus	cxviii
xxiii	Iesus unguentis redolens	cxviii
	Capitula libri quarti	
i	Iesus a fello latus:	cxviii
	Iesus rex orbis ueniens:	
	Iesus digne laudatus:	
	Iesus urbi compatiens:	
	Iesus lachrymatus:	
	Iesus templū ingrediens:	
	Iesus zelo armatus.	
ii	Iesus pactū pficiens	cxviii
iii	Iesus dolo seruatus	cxl
iiii	Iesus subiectis seruiens	cxl
v	Iesus panis factus	cxli
vi	Iesus iudā corripuens	cli
vii	Iesus dilecto stratus	cli
viii	Iesus sermonem faciens:	cii
	Iesus euisceratus.	
ix	Iesus futura preuidens:	ciii
	Iesus orans pstratus.	
x	Iesus ad bellum exiens:	cdv
	Iesus deus monstratus:	
	Iesus imperium sustinens:	
	Iesus uinculis ligatus:	
	Iesus tractus crudeliter:	
	Iesus ter denegatus:	
	Iesus delusus nequiter:	
	Iesus uultu uelatus:	
	Iesus consputus turpiter:	
	Iesus collaphizatus:	
	Iesus mutus humiliter.	
xi	Iesus circūrotatus:	cdv
	Iesus ligatus fortiter:	
	Iesus spinis coronatus:	
	Iesus punctus crudeliter:	
	Iesus dire plagatus:	
	Iesus productus uiliter:	
	Iesus reus clamatus:	
	Iesus spretus maligniter:	
	Iesus sententatus:	
	Iesus crucem circumferens:	
	Iesus debilitatus:	
	Iesus matrem conspiciens:	
	Iesus angustiarus.	
xii	Iesus deuotas alloquens:	cdvii
	Iesus uirens assatus:	
	Iesus ad crucem ueniens:	
	Iesus ueste nudatus:	
	Iesus morti se offerens:	
	Iesus dire clauatus:	
	Iesus uexillum erigens:	
	Iesus tricoloratus:	
	Iesus scelestos diuidēs:	
	Iesus tunc blasphematus:	
	Iesus orbem concutens:	
	Iesus ex cruciatus.	
xiii	Iesus latronem erigens	cdviii

TABVLA

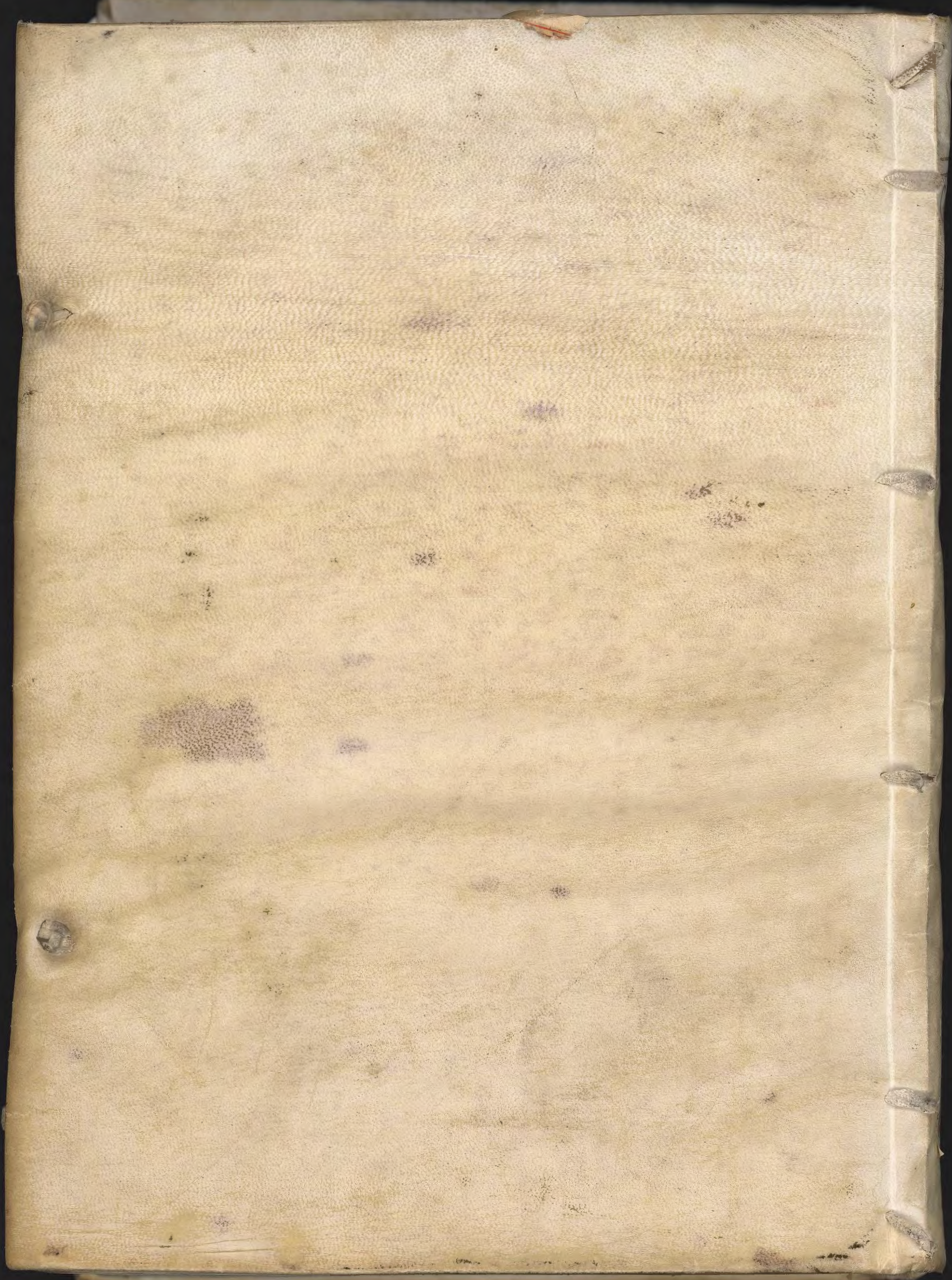
AVERT

Registum

xiii	Iesus dans principatus	clx	a	m	z
xv	Iesus matris compatiens	clx	prima uacat	multum	conquiritur
xvi	Iesus fleu rigatus	clxii	Incipit	ome. xxxii.	locutus
xxii	Iesus cruore effluens	clxii	fregit: &	Desiderium	eis
xviii	Iesus fons deliccatus	clxiii	ut propter	quidem	a mortis
xix	Iesus amorem sitiens	clxiii	b	n	A
xx	Iesus felle potatus	clxiii	tio: sed	rerum	quem assumptis
xxi	Iesus clamando monens	clxiiii	habitauit	uati	strenuitas
xxii	Iesus uita priuatus	clxvi	hic dici	ad cuius	boni
xxiii	Iesus pallore decidens	clxvi	ergo in	damus	sentimus
xxiiii	Iesus translaeatus	clxvii	c	o	B
xxv	Iesus matrem afficiens	clxvii	omnino	esse christu	quem nunc
xxvi	Iesus intumulatus	clxvii	est dubium	in cordialibus	seri:
xxvii	Iesus infernum adiens	clxx	differunt	eripere	in omnibus
xxviii	Iesus frangens conatus	clxxi	nus de	niis uirtutibus	ta que
xxix	Iesus triumphans mortuus	clxxi	d	p	modos
	Iesus surgens beatus	clxxi	primo	Tertium	oculis
xxx	Iesus decor precipuus	clxxix	perbia	prima	C
xxxii	Iesus orbi prelatas	clxxix	uacorem	impediunt	Incipit
xxxiii	Iesus ductor exercitus	clxxix	mus ab	possidet	cas rationes
xxxiiii	Iesus celo leuatus	clxxx	e	q	simul
xxxv	Iesus largitor spiritus	clxxxii	culis	Secundi	latie
xxxvi	Iesus clarificatus	clxxxiii	man	subditorum	D
xxxvii	Iesus spirans afflatibus	clxxxiii	noftre	Attende	augmenta
xxxviii	Iesus cruce ditatus	clxxxix	patre	ter gustare	sessiue
xxxix	Iesus electam eleuans	clxxxviii	f	r	ciuncula
xl	Iesus dux laureatus	cc	cat exemplū	frons	tissime
xli	Iesus matrem glorificans	ccii	ta fena	tatur	E
	Iesus fons referatus	ccii	bimus	tatis	spositione
	Capitali libri qnti.		pmittit	titudine	fide dignis
i	Iesus prolem multiplicans	cciiii	g	f	sapiens
ii	Iesus uilificatus	ccix	tuus	omnes	ad debite
iii	Iesus franciscum generas	ccx	peregrinus	tibus	F
iiii	Iesus seraph alatus	ccxvi	stus	p nubila	licet autem
v	Iesus normam constituens	ccxxi	em debuit	ie eiecit	Nam illi
vi	Iesus tunc renouatus	ccxxiii	h	r	exultabit
vii	Iesus despectus iterum	ccxxiiii	animarum	uenenatis	istud
viii	Iesus falsificatus	ccxxviii	magis	unitum	G
ix	Iesus doctor humilium	ccxxviii	non	dei	terra
x	Iesus refuscitatus	ccxxxvi	christi	ciam &	in camino
xi	Iesus decore fulgidus	ccxxxvii	i	u	dicens. Cecidit
xii	Iesus pauper firmatus	ccxxxviii	dispositionis.	tunc	ideo precipit
xiii	Iesus testis ueridicus	ccxlii	uiis	clarificatus	H
xiiii	Iesus iudex iratus	ccxliii	totius	gno uoluisse	immutabilis
xv	Iesus uictor magnificus	ccxlv	flos	um: plures	tur sub noie
xvi	Iesus sponsus ornatus	ccxlv	k	x	agimus
xvii	Iesus rex regu dñs	ccxlvii	do se	Quintum	Finis
xviii	Iesus finis optatus	ccxlvii	ptuosiores	ut sepe	
	Laus deo		dolores	Et ideo	
			dei	Iesus fons	
			l	y	
			do per	O quata	
			mis	hesit	
			ne. iiii.	mors	
			De secundo	& ponderis	

iii	Tabula	1	Index	1
iv	Tabula	2	Index	2
v	Tabula	3	Index	3
vi	Tabula	4	Index	4
vii	Tabula	5	Index	5
viii	Tabula	6	Index	6
ix	Tabula	7	Index	7
x	Tabula	8	Index	8
xi	Tabula	9	Index	9
xii	Tabula	10	Index	10
xiii	Tabula	11	Index	11
xiiii	Tabula	12	Index	12
xv	Tabula	13	Index	13
xvi	Tabula	14	Index	14
xvii	Tabula	15	Index	15
xviii	Tabula	16	Index	16
xix	Tabula	17	Index	17
xx	Tabula	18	Index	18
xxi	Tabula	19	Index	19
xxii	Tabula	20	Index	20
xxiii	Tabula	21	Index	21
xxiiii	Tabula	22	Index	22
xxv	Tabula	23	Index	23
xxvi	Tabula	24	Index	24
xxvii	Tabula	25	Index	25
xxviii	Tabula	26	Index	26
xxix	Tabula	27	Index	27
xxx	Tabula	28	Index	28
xxxi	Tabula	29	Index	29
xxxii	Tabula	30	Index	30
xxxiii	Tabula	31	Index	31
xxxiiii	Tabula	32	Index	32
xxxv	Tabula	33	Index	33
xxxvi	Tabula	34	Index	34
xxxvii	Tabula	35	Index	35
xxxviii	Tabula	36	Index	36
xxxix	Tabula	37	Index	37
xl	Tabula	38	Index	38
xli	Tabula	39	Index	39
xlii	Tabula	40	Index	40
xliiii	Tabula	41	Index	41
xliiiii	Tabula	42	Index	42
xlv	Tabula	43	Index	43
xlvi	Tabula	44	Index	44
xlvii	Tabula	45	Index	45
xlviii	Tabula	46	Index	46
xlviiii	Tabula	47	Index	47
xlvi	Tabula	48	Index	48
xlvii	Tabula	49	Index	49
xlviii	Tabula	50	Index	50

CASALI
Arbor Vitae
Jesu.

Biblioteca de Santa Cruz

IyR 70

ARBOR VITAE CASATI